

193

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΝΟΣΟΚΟΜ. ΒΕΡΟΙΑΣ

ΕΚ ΔΩΡΕΑΣ

ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΤΣΟΥΠΕΛΗ

... 19

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΒΕΡΟΙΑΣ

+200

Αριθ. είσ.

ΔΩΡΕΑ

Τζαλάνη
GRYLR-00143

505

008

Ηλίας

2022

2022

2022

2022

2022

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΔΙΔΑΚΤΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ

6054 / 6
0000

ΔΙΑΘΗΚΗ

99

ΔΙΑΘΗΚΗ

Αρ 17

15/934

Ἡ ΚΑΙΝΗ

ΔΙΑΘΗΚΗ

ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ἡμῶν

ἸΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

ΔΙΓΛΩΤΤΟΣ,

τῷ ἱ. ἱ.,

ΤΟ ΘΕΙΟΝ ἈΡΧΕΤΥΠΟΝ

καὶ ἡ αὐτὴ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ

Εἰς κοινὴν διαλέκτον.

Μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας διορθωθέντα, καὶ πάλιν
μετατυπώθεντα.

Ἐν

ΛΟΝΔΙΝΩ

Ἐξετυπώθη παρὰ Τιλλίγγου καὶ Οὔγου,
τῆς Χειρῶν.

Ἐτε: ἀπὸ τῆς τῷ Ἰησοῦ Χριστῷ Ἐνσαρκώσεως
α. ω. ὁ, 1819.

Αρ. Εἰς. 378

Η Χ Η Θ Α

ΥΟΤ

Σελ 910

91

Ἡ τάξις τῶν τῆς Καινῆς Διαθήκης Βιβλίων.

Τὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον	σελ. 1
Τὸ κατὰ Μάρκον Εὐαγγέλιον	140
Τὸ κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγέλιον	227
Τὸ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον	379
Πράξεις τῶν ἁγίων Ἀποστόλων	492
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἡ πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολή	647
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἡ πρὸς Κορινθίους Ἐπιστολή	
Πρώτη	708
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἡ πρὸς Κορινθίους Ἐπιστολή	
Δευτέρα	766
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἡ πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολή ..	805
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἡ πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολή ..	824
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἡ πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολή ..	843
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἡ πρὸς Κολοσσαεῖς Ἐπιστολή ..	858
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἡ πρὸς Θεσσαλονικεῖς Ἐπιστολή	
Πρώτη	871
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἡ πρὸς Θεσσαλονικεῖς Ἐπι-	
στολή Δευτέρα	884
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἡ πρὸς Τιμόθειον Ἐπιστολή	
Πρώτη	891
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἡ πρὸς Τιμόθειον Ἐπιστολή	
Δευτέρα	907
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἡ πρὸς Τίτον Ἐπιστολή ..	918
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἡ πρὸς Φιλήμονα Ἐπιστολή ..	924
Ἡ πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολή	928
Ἰακώβου τοῦ Ἀποστόλου Ἐπιστολή Καθολικὴ	972
Πέτρου τοῦ Ἀποστόλου Ἐπιστολή Καθολικὴ Πρώτη ..	988
Πέτρου τοῦ Ἀποστόλου Ἐπιστολή Καθολικὴ Δευτέρα ..	1004
Ἰωάννου τοῦ Ἀποστόλου Ἐπιστολή Καθολικὴ Πρώτη ..	1013
Ἰωάννου τοῦ Ἀποστόλου Ἐπιστολή Καθολικὴ Δευτέρα ..	1028
Ἰωάννου τοῦ Ἀποστόλου Ἐπιστολή Καθολικὴ Τρίτη ..	1030
Ἰούδα τοῦ Ἀποστόλου Ἐπιστολή Καθολικὴ	1032
Ἀποκάλυψις Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου	1037

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Κεφ. α. 1.

ΒΙΒΛΟΣ τῆς γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, υἱοῦ Δαβίδ, υἱοῦ Ἀβραάμ.

2 Ἀβραάμ ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ· Ἰσαάκ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ· Ἰακώβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰούδα, καὶ τὰς ἀδελφὰς αὐτοῦ.

3 Ἰούδας δὲ ἐγέννησε τὸν Φαρις καὶ τὸν Ζαρά ἐκ τῆς Θάμαρ· Φαρις δὲ ἐγέννησε τὸν Εσρὼμ· Εσρὼμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀράμ.

4 Ἀράμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀμιναδάβ· Ἀμιναδάβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ναασσών· Ναασσών δὲ ἐγέννησε τὸν Σαλμών.

5 Σαλμών δὲ ἐγέννησε τὸν Βοὺζ ἐκ τῆς Ραχάβ· Βοὺζ δὲ ἐγέννησε τὸν Ὠβηδ ἐκ τῆς Ρούθ· Ὠβηδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰεσσαί.

6 Ἰεσσαί δὲ ἐγέννησε τὸν Δαβίδ τὸν βασιλέα· Δαβίδ δὲ ὁ βασιλεὺς ἐγέννησε τὸν Σολομῶνα ἐκ τῆς τῆ Οὐρίας.

7 Σολομών δὲ ἐγέννησε τὸν Ροβοάμ· Ροβοάμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀβιά· Ἀβιά δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀσά.

8 Ἀσά δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσαφάτ· Ἰωσαφάτ δὲ ἐγέννησε τὸν

ΒΙΒΛΙΟΝ τῆς γενέσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ υἱοῦ τοῦ Δαβίδ, τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀβραάμ.

2 Ἀβραάμ ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ· καὶ ὁ Ἰσαάκ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ· καὶ ὁ Ἰακώβ ἐγέννησε τὸν Ἰούδα, καὶ τὰς ἀδελφὰς τοῦ.

3 Καὶ Ἰούδας ἐγέννησε τὸν Φαρις καὶ τὸν Ζαρά ἀπὸ τῆς Θάμαρ· καὶ Φαρις ἐγέννησε τὸν Εσρὼμ· καὶ ὁ Εσρὼμ ἐγέννησε τὸν Ἀράμ.

4 Καὶ Ἀράμ ἐγέννησε τὸν Ἀμιναδάβ· καὶ Ἀμιναδάβ ἐγέννησε τὸν Ναασσών· καὶ Ναασσών ἐγέννησε τὸν Σαλμών.

5 Καὶ Σαλμών ἐγέννησε τὸν Βοὺζ ἀπὸ τῆς Ραχάβ· καὶ Βοὺζ ἐγέννησε τὸν Ὠβηδ ἀπὸ τῆς Ρούθ· καὶ Ὠβηδ ἐγέννησε τὸν Ἰεσσαί.

6 Καὶ Ἰεσσαί ἐγέννησε Δαβίδ τὸν βασιλέα· καὶ Δαβίδ ὁ βασιλεὺς ἐγέννησε τὸν Σολομῶνα ἀπὸ τῆς γυναίκα τῆς Οὐρίας.

7 Καὶ ὁ Σολομών ἐγέννησε τὸν Ροβοάμ· καὶ Ροβοάμ ἐγέννησε τὸν Ἀβιά· καὶ Ἀβιά ἐγέννησε τὸν Ἀσά.

8 Καὶ Ἀσά ἐγέννησε τὸν Ἰωσαφάτ· καὶ Ἰωσαφάτ ἐγέννησε τὸν

Α

Ἰωράμ· Ἰωράμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ὁζιαν.

9 Ὁζίας δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωάθαμ· Ἰωάθαμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀχαζ· Ἀχαζ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐζεκιαν.

10 Ἐζεκίας δὲ ἐγέννησε τὸν Μανασσῆ· Μανασσῆς δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀμών· Ἀμών δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσίαν.

11 Ἰωσίας δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰεχονίαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ἐπὶ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶν.

12 Μετὰ δὲ τὴν μετοικεσίαν Βαβυλῶν, Ἰεχονίας ἐγέννησε τὸν Σαλαθιήλ· Σαλαθιήλ δὲ ἐγέννησε τὸν Ζοροβάβελ.

13 Ζοροβάβελ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀβιούδ· Ἀβιούδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλιακείμ· Ἐλιακείμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀζώρ.

14 Ἀζώρ δὲ ἐγέννησε τὸν Σαδών· Σαδών δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀχείμ· Ἀχείμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλιούδ.

15 Ἐλιούδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλεάζαρ· Ἐλεάζαρ δὲ ἐγέννησε τὸν Ματθάν· Ματθάν δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ.

16 Ἰακώβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσήφ τὸν ἄνδρα Μαρίας, ἐξ ἧς ἐγεννήθη Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Χριστός.

17 Πᾶσαι οὖν αἱ γενεαὶ ἀπὸ Ἀβραάμ ἕως Δαβὶδ,

σε τὸν Ἰωράμ· καὶ Ἰωράμ ἐγέννησε τὸν Ὁζιαν.

9 Καὶ Ὁζίας ἐγέννησε τὸν Ἰωάθαμ· καὶ Ἰωάθαμ ἐγέννησε τὸν Ἀχαζ· καὶ Ἀχαζ ἐγέννησε τὸν Ἐζεκιαν.

10 Καὶ Ἐζεκίας ἐγέννησε τὸν Μανασσῆν καὶ Μανασσῆς ἐγέννησε τὸν Ἀμών· καὶ Ἀμών ἐγέννησε τὸν Ἰωσίαν.

11 Καὶ Ἰωσίας ἐγέννησε τὸν Ἰεχονίαν καὶ τῆς ἀδελφῆς τε, εἰς τὸν μετατοπισμὸν τῆς Βαβυλῶν.

12 Καὶ ὕστερα ἀπὸ τὴν μετὰτοπίσιν τῆς Βαβυλῶν, ὁ Ἰεχονίας ἐγέννησε τὸν Σαλαθιήλ· καὶ Σαλαθιήλ ἐγέννησε τὸν Ζοροβάβελ.

13 Καὶ Ζοροβάβελ ἐγέννησε τὸν Ἀβιούδ· καὶ Ἀβιούδ ἐγέννησε τὸν Ἐλιακείμ· καὶ Ἐλιακείμ ἐγέννησε τὸν Ἀζώρ.

14 Καὶ Ἀζώρ ἐγέννησε τὸν Σαδών· καὶ Σαδών ἐγέννησε τὸν Ἀχείμ· καὶ Ἀχείμ ἐγέννησε τὸν Ἐλιούδ.

15 Καὶ Ἐλιούδ ἐγέννησε τὸν Ἐλεάζαρ· καὶ Ἐλεάζαρ ἐγέννησε τὸν Ματθάν· καὶ Ματθάν ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ.

16 Καὶ Ἰακώβ ἐγέννησε τὸν Ἰωσήφ τὸν ἄνδρα τῆς Μαρίας, ἀπὸ τὴν ὅποιαν ἐγεννήθη Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Χριστός.

17 Ὅλαις λοιπὸν ἡ γενεαὶς ἀπὸ τῆς Ἀβραάμ ἕως τοῦ Δαβὶδ,

γενεαὶ δεκατέσσαρες· καὶ ἀπὸ
Δαβὶδ ἕως τῆς μετοικισίας
Βαβυλῶν^Θ, γενεαὶ δεκατί-
σσαρες· καὶ ἀπὸ τῆς μετοικισίας
Βαβυλῶν^Θ ἕως τοῦ Χριστοῦ
γενεαὶ δεκατέσσαρες.

18 Τοῦ δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ
γέννησις οὕτως ἦν. Μνηστεύσας
γὰρ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας
τῷ Ἰωσήφ, πρὶν ἢ συνελθεῖν
αὐτοὺς, εὗρεθ' ἐν γαστρὶ ἔχουσα
ἐκ πνεύμα^Τ ἁγίου.

19 Ἰωσήφ δὲ ἀνὴρ αὐτῆς,
δίκαι^Ο ὢν, καὶ μὴ θέλων αὐ-
τὴν παραδειγματίσαι, ἰβηλή-
βη λάβειν ἀπολῦσαι αὐτήν.

20 Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἰδὼν·
μνησθέν^Τ, ἰδὼν, ἄγγελ^Ο Κυ-
ρίε κατ' ὄναρ ἑφάνη αὐτῷ,
λέγων· Ἰωσήφ υἱὸς Δαβὶδ, μὴ
φοβηθῇς παραλαβεῖν Μαρι-
άμ τὴν γυναῖκά σου· τὸ γὰρ ἐν
αὐτῇ γεννηθὲν ἐκ πνεύματος
ἁγίου.

21 Τέξεται δὲ υἱόν, καὶ
καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἸΗ-
ΣΟΥΝ· αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν
λαόν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρ-
τιῶν αὐτῶν.

22 (Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν,
ἵνα πληρωθῇ τὸ ρηθὲν ὑπὸ τοῦ
Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου, λέ-
γοντος·

23 Ἰδοὺ, ἡ παρθέν^Ο ἐν
γαστρὶ ἔξει, καὶ τέξεται υἱόν,
καὶ καλέσῃσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ

εἶναι δεκατέσσαρες γενεαίς·
καὶ ἀπὸ τοῦ Δαβὶδ ἕως τῆς με-
τατοπισμοῦ τῆς Βαβυλῶν^Θ,
εἶναι δεκατέσσαρες γενεαίς·
καὶ ἀπὸ τοῦ μετατοπισμοῦ τῆς
Βαβυλῶν^Θ ἕως τοῦ Χριστοῦ,
εἶναι δεκατέσσαρες γενεαίς.

18 Καὶ ἡ γέννησις τοῦ Ἰησοῦ
Χριστοῦ τέτοιαις λόγοις ἐγένηκεν.
Ἐπειδὴ ἡ μητέρα του ἡ Μαρία
ἄρραβωνιάσθη τὸν Ἰωσήφ, πρὶν
τοῦ εἰς ἑλθὲν μαζὺ, εὗρεθ' ἐν
γαστρωμένῃ ἀπὸ πνεύμα ἁ-
γίου.

19 Καὶ ὁ Ἰωσήφ ὁ ἄνδρας
τῆς, μὴ τὸ εἶναι δίκαι^Ο, μὴ
θέλωντας εἰς τὴν φανερῶση,
ἠθέλησε κρυφῶ εἰς τὴν ἀφήση.

20 Καὶ ἐπεὶ αὐτὸς ἔχων-
τας εἰς τὸν νοῦν τῆς παρθέν^Ο
ἄγγελ^Ο κυρίου τοῦ ἑφάνη εἰς τὸ
ὄνειρόν τε, καὶ λέγει τῷ Ἰωσήφ
υἱὸς τοῦ Δαβὶδ, μὴ φοβηθῇς εἰς
πάρειν τὴν Μαριάμ τὴν γυναῖ-
κά σου· διὰ τὸ ἔκείνη, ὅπου
ἐσυνλήφθη εἰς αὐτήν, εἶναι
ἀπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου.

21 Καὶ θέλει γεννήσει υἱόν,
καὶ θέλεις τὸν ὀνομάσει Ἰησοῦν·
διὰ τὸ αὐτὸς θέλει, σώσει τὸν
λαόν του ἀπὸ τὰς ἁμαρτίας
τῆς.

22 Καὶ τοῦτο ὅλον ἐγένε,
διὰ τὸ τελειωθῇ ἐκεῖνο ὅπου
ἐλαλήθη ὑπὸ τοῦ κυρίου διὰ
μέσων τοῦ προφήτου, λέγοντος·

23 Ὅτι, εἰς, ἡ παρθέν^Ο ἐξ-
εἰ ἐγαστρωθῇ, καὶ θέλει γεννή-
σει υἱόν, καὶ θέλεις καλέσει τὸ

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ· ὃ ἐστὶ μεθερμηνεύμενον, μετ' ἡμῶν ὁ Θεός.)

24 Διηγερθεὶς δὲ ὁ Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ ὕπνου, ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος Κυρίου, καὶ παρέλαβε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ.

25 Καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτήν, ἕως οὗ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἸΗΣΟΥΝ.

ὀνομά τ' Ἐμμανὴλ· τὸ ὁποῖον ἐρμηνεύεται, μετ' ἡμᾶς ὁ Θεός.

24 Καὶ ὁ Ἰωσήφ σηκνωμένος ἀπὸ τὸν ὕπνον, ἔκαμιν καθὼς τὸν ἐπρόσταξεν ὁ ἄγγελος κυρίου, καὶ ἐπῆρε τὴν γυναῖκα τῆ.

25 Καὶ δὲν τὴν ἐγνώριζεν ἕως ὅπῃ ἐγέννησε τὸν υἱὸν τῆς τὸν πρωτότοκον, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τῆ Ἰησοῦν.

Κεφ. β'. 2.

ΤΟΥΤ' δὲ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, ἐν ἡμέραις Ἡρώδης τοῦ βασιλέως, ἰδὼν, μάγοι ἀπὸ ἀνατολῶν παρεγένοντο εἰς Ἱερσόλυμα, λέγοντες·

2 Πῦ ἐστιν ὁ τεχθεὶς βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; εἴδομεν γὰρ αὐτῷ τὸν ἄστέρα ἐν τῇ ἀνατολῇ, καὶ ἤλθομεν προσκυνῆσαι αὐτῷ.

3 Ἀκούσας δὲ Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς ἐταράχθη, καὶ πᾶσα Ἱερσόλυμα μετ' αὐτοῦ.

4 Καὶ συναγαγὼν πάντας τὰς ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς τοῦ λαοῦ, ἐπυνθάνετο παρ' αὐτῶν, ποῦ ὁ Χρὶστὸς γενᾶται.

5 Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας· ἔτω γὰρ γέγραπται διὰ τοῦ προφῆτου·

ΚΑΙ ὡς ἂν ἐγεννήθη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας εἰς ταῖς ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ βασιλέως, νᾶ, καὶ ἤλθαν μάγοι ἀπὸ τὴν ἀνατολὴν εἰς τὰ Ἱερσόλυμα, λέγοντες·

2 Πῦ εἶναι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, ὅπῃ ἐγεννήθη; διατὶ ἡμεῖς εἴδαμεν τὸν ἄστέρα τῆ εἰς τὴν ἀνατολὴν, καὶ ἤλθαμεν νᾶ τὸν προσκυνήσωμεν.

3 Καὶ ὁ βασιλεὺς Ἡρώδης, ὡς ἂν τὸ ἄκουσεν, ἐσυγχίσθη, καὶ ὅλα τὰ Ἱερσόλυμα μαζὺ μεταυτόν.

4 Καὶ μαζώνοντας ὅλους τὰς ἀρχιερεῖς καὶ τὰς γραμματεῖς τοῦ λαοῦ, τὰς ἐρῶτα, πῦ γενᾶται ὁ Χρὶστὸς.

5 Καὶ ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν· εἰς τὴν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας· διατὶ ἔστι ἐγγράφη διὰ μέσῃ τοῦ προφῆτου·

6 Καὶ σὺ Βηθλεὲμ, γῆ Ἰὺδα· ἃδαμῶς ἐλαχίστη εἶ ἐν τοῖς ἡγεμόσιν Ἰὺδα· ἐκ σὺ γὰρ ἐξελεύσεται ἡγούμενος, ὅστις ποιμανεῖ τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραήλ.

7 Τότε Ἡρώδης λάθρα καλέσας τὰς μάγους, ἠκρίβωσε παρ' αὐτῶν τὸν χρόνον τοῦ φαινομένη ἀστέρος.

8 Καὶ πέμψας αὐτὸς εἰς Βηθλεὲμ, εἶπε· Πορευθέντες ἀκριβῶς ἐξετάσατε περὶ τοῦ παιδὸς· ἐπὰν δὲ εὑρητὴ, ἀπαγγείλατέ μοι, ὥπως καὶ γὰρ ἐλθὼν προσκυνήσω αὐτῷ.

9 Οἱ δὲ ἀκούσαντες τὴ βασιλείας, ἐπορεύθησαν· καὶ ἰδὼν, ὁ ἀστήρ, ὃν εἶδον ἐν τῇ ἀνατολῇ, προῆγεν αὐτὰς, ἕως ἐλθὼν ἐπὶ τὴν ἐπάνω βῆσιν τὸ παιδίον.

10 Ἰδόντες δὲ τὸν ἀστέρα, ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην σφόδρα.

11 Καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν, εὑρον τὸ παιδίον μετὰ Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ· καὶ πεσόντες προσεκύνησαν αὐτῷ· καὶ ἀνοίξαντες τὰς θησαυροὺς αὐτῶν, προσήνεγκαν αὐτῷ ὄνρα, χρυσόν, καὶ λίβανον, καὶ σμύρναν.

6 Καὶ σὺ Βηθλεὲμ γῆ τῆ Ἰὺδα, καθόλου δὲν εἶσαι μικρότατη ἀνάμεσον εἰς τὰς ἡγεμόνας τῆ Ἰὺδα· Διὰ τί ἀπὸ σέου θέλει εὔγει ἡγούμενος, ὁ ὅποιος θέλει ποιμαίνει τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραήλ.

7 Τότε ὁ Ἡρώδης κράζωντας κρυφῶς τὰς μάγους, ἐξέταξεν ἀκριβῶς ἀπ' αὐτῶν τὸν καιρὸν τοῦ ἀστέρος· ἐκείνη, ὅπῃ ἐχάσθη.

8 Καὶ πέμπωνίᾳς τῆς εἰς τὴν Βηθλεὲμ, τὸς εἶπε· σύρτε καὶ ἐξετάξτε καταλεπτίως διὰ τὸ παιδίον· καὶ ὡσὰν τὸ εὑρήτε, δότε μου εἰδήσιν, διὰ νὰ ὑπάγω καὶ ἐγὼ, νὰ τὸ προσκυνήσω.

9 Καὶ ἐκεῖνοι, ὡσὰν ἤκουσαν τὰ λόγια τοῦ βασιλέως, ἐδιέβησαν· καὶ νὰ, πάλιν ὁ ἀστέρας, ὅπῃ εἶδαν εἰς τὴν ἀνατολήν, καὶ ἐπῆγενεν ὀμπροσθέντων, ἕως ὅπῃ ἦλθε, καὶ ἐστάθη ἐκεῖ, ὅπῃ ἦτον τὸ παιδίον.

10 Καὶ ὡσὰν εἶδαν οἱ μάγοι τὸν ἀστέρα, ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην κατὰ πολλὰ.

11 Καὶ ἔγοντας νὰ ἐλθῶσιν εἰς τὸ σπήτι, εὑρήκαν τὸ παιδίον μαζὺ μὲ τὴν Μαρίαν τὴν μάναν τῆ· καὶ ἔπεσαν καὶ τὸ ἐπροσκύνησαν· καὶ ἀνοίξαντες τὰς θησαυροὺς των, τοῦ ἔφεραν χαρίσματα, χρυσάφι, καὶ λίβανον, καὶ σμύρναν.

12 Καὶ χρηματισθέντες κατ' ὄναρ μὴ ἀνακάμψαι πρὸς Ἡρώδην, δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀνεχώρησαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν.

13 Ἀναχωρησάντων δὲ αὐτῶν, ἰδὼς ἄγγελος Κυρίου φαίνεται κατ' ὄναρ τῷ Ἰωσήφ, λέγων· Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ φεῦγε εἰς Αἴγυπτον· καὶ ἴσθι ἐκεῖ ἕως ἂν εἶπω σοι· μέλλει γὰρ Ἡρώδης ζητεῖν τὸ παιδίον, τὸ ἀπολέσαι αὐτό.

14 Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ νυκτός, καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον·

15 Καὶ ἦν ἐκεῖ ἕως τῆς τελευτῆς Ἡρώδου· ἵνα πληρωθῇ τὸ ρηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος· Ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν υἱόν μου.

16 Τότε Ἡρώδης ἰδὼν ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῶν μάγων, ἐθυμώθη λίαν· καὶ ἀποστείλας ἀνείλε πάντας τὰς παιδας τοὺς ἐν Βηθλεὲμ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτῆς, ἀπὸ διετῆς καὶ κατωτέρω, κατὰ τὸν χρόνον ὃν ἠκρίβωσεν παρὰ τῶν μάγων.

17 Τότε ἐπληρώθη τὸ ρηθὲν ὑπὸ Ἰερεμίου τοῦ προφήτου, λέγοντος·

12 Καὶ ἔγοντας ἵνα τὰς ἀποκαλυφθῇ εἰς τὸ ὄνειρόν τες ἵνα μὴν μεταγυρίσιν εἰς τὸν Ἡρώδην, ἀπὸ ἄλλης ἐγράταν ἀνεχώρησαν εἰς τὸν τόπον τες.

13 Καὶ ὡς ἂν ἀνεχώρησαν αὐτοί, παρευδὺς ἄγγελος Κυρίου ἐφάνη τοῦ Ἰωσήφ εἰς τὸ ὄνειρόν τε, καὶ λέγει τε· σηκώσθ, καὶ ἔπαρε τὸ παιδίον καὶ τὴν μάνα τε, καὶ φεῦγε εἰς τὴν Αἴγυπτον· καὶ ἄς εἴσαι ἐκεῖ, ἕως ὅπῃ ἵνα σὲ εἶπω· Διατὶ μέλλει ὁ Ἡρώδης ἵνα ζητήσῃ τὸ παιδίον, ἵνα τὸ χαλάσῃ.

14 Καὶ ὁ Ἰωσήφ ἰσηκώθη· καὶ ἐπῆρε τὸ παιδίον καὶ τὴν μάνα τε τὴν νύκτα, καὶ ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Αἴγυπτον.

15 Καὶ ἦτον ἐκεῖ ἕως εἰς τὸν θάνατον τοῦ Ἡρώδου· Διὰ ἵνα πληρωθῇ ἐκεῖνο ὅπῃ ἐλαλήθη ἀπὸ τὸν Κύριον διὰ μέσω τῆς προφητείας, ὅπῃ λέγει· ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν υἱόν μου.

16 Τότε βλέπων ὁ Ἡρώδης, πῶς ἐπεριγελάσθη ἀπὸ τῆς μάγης, ἐθυμώθη κατὰ πολλὰ· καὶ ἔστειλεν ἀνθρώπους, καὶ ἐφόνευσεν ὅλα τὰ παιδία, ὅπῃ ἦσαν εἰς τὴν Βηθλεὲμ, καὶ εἰς ὅλα τῆς τὰ σύνορα ἀπὸ δύο χρονῶν καὶ κάτω, κατὰ τὸν καιρόν ὅπῃ ἰσχυραῖωθη κατὰ πληῖως ἀπὸ τοὺς μάγης.

17 Τότε ἐτελειώθη ἐκεῖνο, ὅπῃ ἐλαλήθη ἀπὸ τὸν Ἰερεμίαν· τὸν προφήτην, ὅπῃ λέγει·

18 Φωνὴ ἐν Ῥαμαῖ ἠκέσθη, θρῆνος καὶ κλαυθμὸς καὶ ὀδυρμὸς πολλός, Ῥαχὴλ κλαίῖσα τὰ τέκνα αὐτῆς· καὶ οὐκ ἤθελε παρακληθῆναι, ὅτι οὐκ εἰσί.

19 Τελευτήσαντο δὲ τῷ Ἡρώδῃ, ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ φαίνεται τῷ Ἰωσήφ ἐν Αἰγύπτῳ,

20 Λέγων· Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ πορεύε εἰς γῆν Ἰσραὴλ· τετεθήκασι γάρ οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν τῷ παιδίῳ.

21 Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ ἦλθεν εἰς γῆν Ἰσραὴλ.

22 Ἀκούσας δὲ ὅτι Ἀρχελαὸς βασιλεύει ἐπὶ τῆς Ἰουδαίας ἀντὶ Ἡρώδου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἐφοβήθη ἐκεῖ ἀπελθεῖν· χρηματισθεὶς δὲ κατ' ὄναρ, ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας.

23 Καὶ ἰλθὼν κατώκησεν εἰς πόλιν λεγομένην Ναζαρέτ· ὥπως πληρωθῇ τὸ ρηθὲν διὰ τῶν προφητῶν, ὅτι Ναζωραῖος κληθήσεται.

18 Φωνὴ ἀκέσθη εἰς τὴν Ῥαμαῖ, πολὺς θρῆνος καὶ πολλὰ κλάμματα, καὶ πολλοὶ ἀναστεναγμοί, ὅπῃ ἔκλαιεν ἡ Ῥαχὴλ τὰ παιδιὰ της· καὶ δὲν ἤδισε ἵνα παραγορηθῇ, διατὶ δὲν εἶναι πλέον.

19 Καὶ ὡς ἂν ἀπέθανεν ὁ Ἡρώδης, παρευδὺς ἄγγελος Κυρίου ἐφάνη τοῦ Ἰωσήφ εἰς τὸ ὄνειρόν τε εἰς τὴν Αἰγυπτίον,

20 Λέγωντας· σηκώσε καὶ ἔπαρε τὸ παιδίον καὶ τὴν μάνα τε, καὶ ὑπάγε εἰς τὴν γῆν τῇ Ἰσραὴλ· διατὶ ἐκείνοι, ὅπῃ ἐγύρευαν ἵνα πάρην τὴν ζῶν τῷ παιδίῳ, ἀπέθαναν.

21 Καὶ ὁ Ἰωσήφ ἰσηκώθηκε, καὶ ἐπῆρε τὸ παιδίον καὶ τὴν μάνα τε, καὶ ἐπῆγεν εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ.

22 Ἀμὴν ὡς ἂν ἔμαθεν, ὅτι Ἀρχελαὸς βασιλεύει εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ἀντὶς διὰ τὸν Ἡρώδην τὸν πατέρα τε, ἐφοβήθη ἵνα ὑπάγῃ ἐκεῖ· καὶ ἐφοβας ἵνα τῷ ἀποκαλυφθῇ εἰς τὸ ὄνειρόν τε, ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας.

23 Καὶ πηγαίνωντας ἐκατοίκησεν εἰς τὴν πόλιν, ὅπῃ λέγεται Ναζαρέτ· διὰ ἵνα τελειωθῇ ἐκεῖνο, ὅπῃ εἶπαν οἱ προφῆται, ὅτι θίλει καλισθῇ Ναζωραῖος.

Κεφ. γ'. 3.

ΕΝ δὲ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις
παράγινεται Ἰωάννης ὁ
βαπτιστής, κηρύσσων ἐν τῇ
ἐρήμῳ τῆς Ἰουδαίας,

2 Καὶ λέγων Μετανοεῖτε·
ἤγγικε γάρ ἡ βασιλεία τῶν
οὐρανῶν.

3 Οὗτος γάρ ἐστι ὁ ῥηθεὶς
ὕπὸ Ἠσαΐου τοῦ προφήτου,
λέγοντος· Φωνὴ βοῶντος ἐν
τῇ ἐρήμῳ· Ἐτοιμάσατε τὴν
ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε
τὰς τρίβους αὐτοῦ.

4 Αὐτὸς δὲ ὁ Ἰωάννης εἶχε
τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ ἀπὸ τριχῶν
καμήλης, καὶ ζώνην δερματι-
νήν περὶ τὴν ὀσφύν αὐτοῦ· ἡ
δὲ τροφή αὐτοῦ ἦν ἀκρίδες καὶ
μέλι ἄγριον.

5 Τότε ἐξεπορεύετο πρὸς
αὐτὸν Ἱερουσόλυμα, καὶ πᾶσα
ἡ Ἰουδαία, καὶ πᾶσα ἡ περιχώ-
ρος τοῦ Ἰορδάνου·

6 Καὶ ἐβαπτίζοντο ἐν τῷ
Ἰορδάνῳ ὑπ' αὐτοῦ, ἐξομολο-
γούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.

7 Ἰδὼν δὲ πολλοὺς τῶν
Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων
ἐρχομένους ἐπὶ τὸ βάπτισμα
αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς· Γενή-
ματα ἰχθύνων, τίς ὑπέδειξεν
ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλέ-
σης ὀργῆς;

8 Ποίησατε οὖν καρποὺς
ἁλίστους τῆς μετανοίας.

ΚΑΙ εἰς ἐκείναις ταῖς ἡμέ-
ραις ἔρχεται ὁ Ἰωάννης ὁ
βαπτιστής, κηρύττωντας εἰς τὴν
ἐρημον τῆς Ἰουδαίας,

2 Καὶ λέγων· μετανοεῖτε·
ὅτι ἰσχυρώσει ἡ βασιλεία τῶν
οὐρανῶν.

3 Ἐπεὶ τοῦτο· εἶναι ἐκεῖνον,
ὅπερ ἐπαλήθευεν ὁ πρὸς Ἠσαΐαν
τοῦ προφήτου, λέγοντα· φωνὴ
ἐκείνη, ὅπερ βῆ μέσα εἰς τὴν
ἐρημον· ἐτοιμάσατε τὴν ἐράταν
τῆς κυρίου, κάμειτε ἴσους τῆς
ὁδοῦ αὐτοῦ.

4 Καὶ ἐποῦτο· ὁ Ἰωάννης
εἶχε τὸ ἔνδυμά τι ἀπὸ μαλῆς
τῆς καμήλας, καὶ με ζωνάρη
δερματέην ἦταν ζωσμένον·
καὶ τὸ φαγὶ τι ἦταν ἀκρίδες
καὶ μέλι ἄγριον.

5 Τότε ἐπηγγενεσεν ἔξω ἡ Ἱε-
ρουσαλὴμ εἰς αὐτόν, καὶ ὅλη ἡ
Ἰουδαία, καὶ ὅλα τὰ περιχώρα
τῆς Ἰορδάνου.

6 Καὶ ἐβαπτίζονταν εἰς τὸν
Ἰορδάνον ἀπ' αὐτόν, ἐξομολο-
γούμενοι ταῖς ἁμαρτίαις τῆς.

7 Καὶ ὡς ἂν εἶδε πολλοὺς
ἀπὸ τῆς Φαρισαϊκῆς καὶ ἀπὸ
τῆς Σαδδουκαϊκῆς, ὅπου ἔρχον-
ταν εἰς τὸ βάπτισμά τι, τοὺς
εἶλετο· γενήματα τῶν ὀχυνδῶν,
τίς σὰς ἐδίδαξε, νὰ φύγετε
ἀπὸ τὴν ὀργὴν, ὅπου μέλλει
νὰ ἔλθῃ;

8 Κάμειτε λοιπὸν καρποὺς
ἁλίστους τῆς μετανοίας.

9 Καὶ μὴ δέητε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· Πατέρα ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ· λέγων γὰρ ὑμῖν, ὅτι δύναται ὁ Θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγείρει τέκνα τοῦ Ἀβραάμ.

10 Ἦδη δὲ καὶ ἡ ἀξίωσις πρὸς τὴν ρίζαν τῶν δένδρων κεῖται· πᾶν οὖν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλόν, ἐκκόπτεται, καὶ εἰς πῦρ βάλλεται.

11 Ἐγὼ μὲν βαπτίζω ὑμᾶς ἐν ὕδατι εἰς μετάνοιαν· ὁ δὲ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, ἰσχυρότερός μὲν ἐστίν, αὐτὸν οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς ἵνα ὑποδήματα βασίλῃσαι, αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει ἐν πνεύματι ἁγίῳ καὶ πυρὶ.

12 Οὐ τὸ πλύνειν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ διακαθαρεῖν τὴν ἄλωνα αὐτοῦ, καὶ συνάξει τὸν σῖτον αὐτοῦ εἰς τὴν ἀποθήκην, τὸ δὲ ἄχυρον κατακαύσει πυρὶ ἀσβεστώ.

13 Τότε παραγίνεται ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην πρὸς τὸν Ἰωάννην, τοῦ βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ.

14 Ὁ δὲ Ἰωάννης διεκώλυεν αὐτὸν, λέγων· Ἐγὼ χρεῖαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ συ ἔρχῃ πρὸς με·

15 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἀφίς ἄρτι·

9 Καὶ μὴν σὰς φαίνεται ἡ νὰ λέγετε μέσα σας· ἐμεῖς ἔχομεν πατέρα τὸν Ἀβραάμ· διατι σὰς λέγω, ὅτι ὁ Θεὸς δύναται καὶ ἀπὸ ταῖς πέτραις ἐκείναις νὰ σηκώσῃ παιδία εἰς τὸν Ἀβραάμ.

10 Καὶ νὰ, καὶ τὰ πελέκι εἰς τὴν ρίζαν τοῦ δένδρου κεῖται· καθε δένδρον λοιπὸν, ὅπου δὲν κάμνῃ καλὸν καρπὸν, κόπτεται καὶ βάλλεται εἰς τὴν φωτίαν.

11 Ἐγὼ σὰς βαπτίζω μὲν τὸ νερὸ εἰς μετάνοιαν· ἀμὴν ἐκεῖνος, ὅπου ἔρχεται καταπόδι μὲν, εἶναι δυνατότερός μὲν, τοῦ ὁποίου ἐγὼ δὲν εἶμαι ἄξιος· νὰ σηκώσω τὰ ὑποδήματά τε· αὐτὸς δέλει σὰς βαπτίσει μὲν πνεῦμα ἅγιον καὶ μὲν φωτίαν.

12 Εἰς τοῦ ὁποίου τὸ χεῖρ εἶναι τὸ φτυάρι, καὶ δέλει καθαρίζει τὸ ἄλωνα τε, καὶ δέλει μαζώνει τὸ σιῶρι τε εἰς τὸ ἀμπάρι τε, ἀμὴν τὸ ἄχυρον δέλει τὸ κατακαῦσαι μὲν φωτίαν, ὅπου δὲν σβέσῃ ποτέ.

13 Τότε ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν εἰς τὸν Ἰορδάνην εἰς τὸν Ἰωάννην, νὰ βαπτισθῇ ὑπ' αὐτόν.

14 Ἀμὴν ὁ Ἰωάννης τὸν ἐμπόδιζε λέγωντας· ἐγὼ ἔχω χρεῖαν νὰ βαπτισθῶ ἀπὸ σένα, καὶ σὺ ἔρχῃσαι εἰς ἐμένα·

15 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει τε· τῶρα ἄφῃσε· διατι

οὕτω γάρ πρέπον ἐστὶν ἡμῖν
πληρῶσαι πᾶσαν δικαιοσύνην.
Τότε ἀφήσιν αὐτόν.

16 Καὶ βαπτισθεὶς ὁ Ἰησοῦς
ἀνέβη εὐθὺς ἀπὸ τοῦ ὕδατος·
καὶ ἰδοὺ, ἀνέχθησαν αὐτῷ
οἱ οὐρανοὶ, καὶ εἶδε τὸ πνεύ-
μα τοῦ Θεοῦ καταβαῖνον ὡσεὶ
περιστεράν, καὶ ἐρχόμενον ἐπ'
αὐτόν.

17 Καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῶν
οὐρανῶν, λέγουσα. Οὗτός
ἐστὶν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός,
ἐκ ᾧ εὐδόκησα.

ἔτι πρέπει ἡμᾶς, νὰ τελειώ-
σωμεν κάδε λογιῆς δικαιοσύνην.
τότε τὸν ἄφησεν.

16 Καὶ ἀφόντις ἐβαπτίσθη
ὁ Ἰησοῦς, εὐθὺς ἀνέβη ἀπὸ τὸ
νερό· καὶ νὰ, καὶ τοῦ ἀνοίχθη-
σαν οἱ οὐρανοὶ, καὶ εἶδε τὸ πνεύ-
μα τοῦ Θεοῦ, ὅπου ἐκατέβαι-
νεν ὡσὰν περιστερί, καὶ ἤρχετον
ἀπάνω τῆς.

17 Καὶ εὐθὺς φωνὴ ἀκούσθη
ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς, ὅπου ἔλε-
γεν· ἐτοῦτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ
ἠγαπημένος, εἰς τὸν ὅποτον
ἀναπαύθηκα.

Κεφ. δ'. 4.

Τότε ὁ Ἰησοῦς ἀνέχθη εἰς
τὴν ἔρημον ὑπὸ τοῦ
πνεύματος, πειρασθῆναι ὑπὸ
τοῦ διαβόλου.

2 Καὶ ηγεύσας ἡμέρας τεσ-
σάρακον καὶ νύκτας τισσα-
ράκοντα, ὕψεν ἐπείνασε.

3 Καὶ προσελθὼν αὐτῷ ὁ
πειράζων εἶπεν· Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ
Θεοῦ, εἰπὲ ἵνα οἱ λίθοι οὗτοι
ἄρτοι γένωνται.

4 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε·
γέγραπται. Οὐκ ἐπ' ἄρτων
μόνῃ ζήσεται ἄνθρωπος, ἀλλ'
ἐπὶ παντὶ ῥήματι ἐκπορευομέ-
νῳ διὰ στόματος Θεοῦ.

5 Τότε παραλαμβάνει αὐ-
τὸν ὁ διάβολος εἰς τὴν ἁγίαν
πόλιν, καὶ ἵστησιν αὐτὸν ἐπὶ
τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ.

Τότε ὁ Ἰησοῦς ἐφίεθη ὑπὸ
τοῦ πνεύματος εἰς τὴν
ἔρημον, διὰ νὰ πειραχθῇ ἀπὸ
τοῦ διαβόλου.

2 Καὶ ἔσοντας νὰ ηγεύσῃ
σαράκοντα ἡμέραις καὶ σαράντα
νύκταις, ὕψεν ἐπείνασε.

3 Καὶ πηγέωντας σημᾶ τῆς
οἱ πειράζων, τοῦ λέγει· ἂν εἴσαι
υἱὸς τῆς Θεοῦ, εἰπὲ διὰ νὰ γί-
νεν ἐτούταις ἡ πέτραις ψωμί.

4 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀπε-
κρίθη· εἶναι γεγραμμένον· ὅχι
μόνον με ψωμί νὰ ζῇ ὁ ἄνθρω-
πος, ἀλλὰ με κάδε λόγον, ὅπου
εὐγίνει ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ Θεοῦ.

5 Τότε τὸν ἐπήγειν ὁ διάβο-
λος, καὶ ἐπήγειν τον εἰς τὴν
ἁγίαν πόλιν, καὶ τὸν ἕστησε
εἰς τὴν ἄκρην τοῦ ἱεροῦ.

6 Καὶ λέγει αὐτῷ· Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, βάλε σέαυτὸν κάτω· γέγραπται γάρ· Ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, καὶ ἐπὶ χειρῶν ἁροῦσί σε, μήποτε προσκώψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.

7 Ἐφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· πάλιν γέγραπται· Οὐκ ἐκπειράσεις Κύριον τὸν Θεόν σου.

8 Πάλιν παραλαμβάνει αὐτὸν ὁ διάβολος· εἰς ὄρεον ὑψηλόν, λίαν, καὶ δείκνυσιν αὐτῷ πάσας τὰς βασιλείας τοῦ κόσμου καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν.

9 Καὶ λέγει αὐτῷ· Ταῦτα πάντα σοι δώσω, εἰὰν πιστὸν προσκυνήσῃς μοι.

10 Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὑπαγε σατανᾶ· γέγραπται γάρ· Κύριον τὸν Θεόν σου προσκυνήσεις, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις.

11 Τότε ἀφίησιν αὐτὸν ὁ διάβολος· καὶ ἰδοὺ, ἄγγελοι προσήλθον, καὶ διηκόνουν αὐτῷ.

12 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς, ὅτι Ἰωάννης παρεδόθη, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

13 Καὶ καὶ ἀλιπῶν τὴν Ναζαρέτ, ἐλθὼν κατήκησιν εἰς Καπερναοὺμ τὴν παραθαλασσίαν, ἐν ὁρίοις Ζαβουλὼν καὶ Νεφθαλείμ·

6 Καὶ λέγει τῷ ἄνθρωπῳ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ῥίξε τοῦ λόγου σε κάτω· διατί εἶναι γραμμένον· ὅτι θέλει προσάξει τοὺς ἀγγέλους τῷ δια λόγου σε, καὶ θέλουν σὲ σηκώσαι ὡπάνω εἰς τὰ χεῖριά της, καὶ μὴν σκοιῶψῃς ποτὲ εἰς πέτραν τὸ ποδᾶρί σε.

7 Λέγει τῷ ὁ Ἰησοῦς· πάλιν γραμμένον εἶναι καὶ ἐτοῦτο· ὅτι τὸν Ἀυθύντην τὸν Θεόν σε καὶ μὴν δοκιμάσῃς.

8 Πάλιν πέρνει τον ὁ διάβολος, καὶ ἀναβάλλει τον εἰς ἓνα ὄρεον πολλὰ ὑψηλόν, καὶ δείχνει τῷ ὅλαις βασιλείαις τοῦ κόσμου καὶ τὴν δόξαν της.

9 Καὶ λέγει τῷ· ἐτοῦτα ὅλα δέλω σοῦ τὰ δώσει, ἐν πίστης καὶ με προσκυνήσῃς.

10 Τότε τοῦ λέγει ὁ Ἰησοῦς· ὑπάγε ὀπίσω μου Σατανᾶ· διατί εἶναι γραμμένον· ὅτι τὸν Ἀυθύντην τὸν Θεόν σε θέλεις προσκυνήσῃς, καὶ αὐτὸν μόνον θέλεις λατρεύσῃς.

11 Τότε τὸν ἀφῆσιν ὁ διάβολος· καὶ παρευδὺς ἦλθασιν ἄγγελοι καὶ τὸν ὑπηρετοῦσαν.

12 Καὶ ὡσὰν ἤκουσεν ὁ Ἰησοῦς, ὅτι ὁ Ἰωάννης ἐπαρεδόθη, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

13 Καὶ ἀφῆνώς τὴν Ναζαρέτ, ἦλθε καὶ ἐκατοίκησεν εἰς τὴν Καπερναοὺμ τὴν παραθαλασσίαν, εἰς τὰ σύνορα τῆς Ζαβουλὼν καὶ τῆς Νεφθαλείμ.

14 Ἴσα πληρωθῇ τὸ ῥηθῆν
διὰ Ἠσαΐου τοῦ προφήτου,
λέγοντος·

15 Γῆ Ζαβεουλὸν καὶ γῆ
Νεφθαλείμ, ὅδον θαλάσσης,
πέραν τοῦ Ἰορδάνου, Γαλιλαία
τῶν ἔθνων·

16 Ὁ λαὸς ὁ καθήμενος ἐν
σκοτίᾳ, εἶδε φῶς μέγα, καὶ
τοῖς καθημένοις ἐν χάσσει καὶ
σκιᾷ θανάτου, φῶς ἀνέτειλεν
αὐτοῖς.

17 Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰη-
σοῦς κηρύσσειν, καὶ λέγειν·
Μετανοεῖτε· ἤγγικε γὰρ ἡ βα-
σιλεία τῶν ἑρηνῶν.

18 Περιπατῶν δὲ ὁ Ἰησοῦς
παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γα-
λιλαίας, εἶδε δύο ἀδελφοὺς
Σίμωνα τὸν λεγόμενον Πέτρον,
καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐ-
τοῦ, βάλλοντας ἀμφίβλητρον
εἰς τὴν θάλασσαν· (ἦσαν γὰρ
ἀλιεῖς·)

19 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Δεῦ-
τε ὀπίσω με, καὶ ποιήσω
ὑμᾶς ἀλιεῖς ἀνθρώπων.

20 Οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες
τὰ δίκτυα, ἠκολούθησαν αὐ-
τῷ.

21 Καὶ παραβὰς ἐκεῖθεν, εἶ-
δεν ἄλλους δύο ἀδελφοὺς, Ἰά-
κωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ
Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ,
ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ Ζεβεδαίου
τοῦ πατρὸς αὐτῶν, καθαρί-

14 Διὰ τὰ πληρωθῇ ἐκεῖτος,
ὅπῃ εἶπεν ὁ Θεὸς διὰ μέση τῇ
προφῆτῃ Ἠσαΐᾳ, ὅπῃ λέγει·

15 Γῆ τοῦ Ζαβεουλὸν καὶ γῆ
τῇ Νεφθαλείμ, τράτα τῆς θα-
λάσσης, πέραν τοῦ Ἰορδάνου,
Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν.

16 Ὁ λαὸς, ὅπῃ ἐκάθην-
ταν εἰς τὸ σκοτόν, εἶδε φῶς
μέγα, καὶ ἱκεῖνοι, ὅπῃ ἐκάθην-
ταν εἰς τὸν τόπον καὶ εἰς τὴν
σκιάν τοῦ θανάτου, τὸ φῶς
ἐφαιξεν εἰς αὐτούς.

17 Καὶ ἀπὸ τότε ἄρχισεν ὁ
Ἰησοῦς νὰ κηρύτῃ καὶ νὰ λέγῃ·
μετανοεῖτε· ὅτι ἐσθμωσεν ἡ βα-
σιλεία τῶν οὐρανῶν.

18 Καὶ περιπατῶντας ὁ Ἰη-
σοῦς σημᾶ εἰς τὴν θάλασσαν τῆς
Γαλιλαίας, εἶδε δύο ἀδελφούς,
τὸν Σίμωνα, ὅπου λέγεται Πέ-
τρος, καὶ τὸν Ἀνδρέαν τὸν
ἀδελφόν του, ὅπῃ ἔρχοντο διδύκα
εἰς τὴν θάλασσαν· (διατί
ἦσαν ψαράδες·)

19 Καὶ λέγει τῆς· ἐλᾶτε ὀπί-
σω με, καὶ θέλω σᾶς κάμει
ψαράδες ἀνθρώπων.

20 Καὶ παρευθὺς ἐκεῖνοι
ἄφησαν τὰ δίκτυα, καὶ τοῦ
ἠκολούθησαν.

21 Καὶ παρῆνεν ἰσὺς πα-
ρακεῖθε, εἶδε ἄλλους δύο
ἀδελφούς, τὸν Ἰάκωβον τὸν
νῦν τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ τὸν
ἀδελφόν του τὸν Ἰωάννην, μέσα
εἰς τὸ μονόξυλον μαζὺ μετὰ
τὸν Ζεβεδαίου τὸν πατέρα της.

ζοντας ἰὰ δίκτυα αὐτῶν· καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς.

22 Οἱ δὲ εὐθὺς ἀφέντες τὸ πλοῖον καὶ τὸν πατέρα αὐτῶν, ἠκολούθησαν αὐτῷ.

23 Καὶ περιῆγεν ὅλην τὴν Γαλιλαίαν ὁ Ἰησοῦς, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.

24 Καὶ ἀπηλθεν ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ εἰς ὅλην τὴν Συρίαν· καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ πάντας τὰς κακὰς ἔχοντας, πικρίλαις νόσοις καὶ βασάνοις συνεχομένους, καὶ δαιμονιζομένους, καὶ σελήνιαζομένους, καὶ παραλυτικούς· καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς.

25 Καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, καὶ Δεκαπόλεως καὶ Ἱερουσολύμων καὶ Ἰουδαίας, καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου.

Κεφ. ε. 5.

1 ἸΔΩΝ δὲ τοὺς ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος· καὶ καθίσαντος αὐτοῦ, προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

2 Καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ, ἐδίδασκεν αὐτούς, λέγων·

3 Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι· ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν ὀρανῶν.

ὅπῃ ἱρπάλωνα ἰὰ δίκτυά τες, καὶ τὰς ἐκάλεσε.

22 Καὶ παρευθὺς ἐκείνοι ἀφῆσαν καὶ τὸ μονοξύλον καὶ τὸν πατέρα τες, καὶ τῷ ἀκολούθησάν.

23 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐγύριζεν ὅλην τὴν Γαλιλαίαν, διδάσκων τας εἰς ταῖς συναγωγαῖς τες, καὶ κηρύττωνται τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, καὶ ἱατρούωντας κάθῃ λογιῆς ἀρρώστιαν, καὶ κάθῃ ἀσθενείαν εἰς τὸν λαόν.

24 Καὶ εὐγῆκεν ἡ φήμη τοῦ εἰς ὅλην τὴν Συρίαν· καὶ τοῦ ἔφεραν ὅλους τοὺς ἀρρώστους, ὅπῃ ἐκρατύνταν ἀπὸ διάφοραις ἀρρώστιας καὶ βάσανα, καὶ δαιμονισμένους, καὶ σελήνιασμένους, καὶ παραλύτους· καὶ τὰς ἱάτρεισε.

25 Καὶ τῷ ἀκολούθησε πολλὸς λαὸς ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἀπὸ τῆς Δεκαπόλεως καὶ ἀπὸ τῶν Ἱερουσολύμων καὶ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας καὶ ἀπὸ πέραν τοῦ Ἰορδάνου.

ΚΑΙ ἐκεῖ· βλέποντας τὸν λαόν, ἀνέβη ἀπάνω εἰς τὸ ὄρος· καὶ ἐκάθισεν, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπῆγαν σημεῖα τε.

2 Καὶ ἀνοίγωντας τὸ στόμα τοῦ, τὰς ἐδίδασκεν, λέγων·

3 Καλὸν πτωχοὶ ἐκεῖνοι, ὅπῃ εἶναι πτωχοὶ εἰς τὸ πνεῦμα· ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν ὀρανῶν.

Β

4 Μακάριοι οἱ πενθῶντες· ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

5 Μακάριοι οἱ πραεῖς· ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσιν τὴν γῆν.

6 Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην· ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

7 Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες· ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

8 Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ· ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

9 Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί· ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

10 Μακάριοι οἱ διδωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης· ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν ἁρᾶν.

11 Μακάριοι ἐστε, ὅταν ἐκδικήσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι, καὶ ἐῴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι, ἕνεκεν ἡμῶν.

12 Χαίρετε καὶ ἀγαλλιάσθε· ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πλὺς ἐν ταῖς ἁράσι· ἔτω γὰρ ἐδίωξαν τοὺς προφῆτας τὰς πόλεις ὑμῶν.

13 Ὑμεῖς ἐστε τὸ ἄλας τῆς γῆς· ἐὰν δὲ τὸ ἄλας ματαιωθῇ, ἐν τίνι ἁλισθήσεται; εἰς ὅθεν ἰσχύει ἐτι, εἰ μὴ βληθῆναι ἔξω,

4 Καλότυχοι ἐκεῖνοι, ὅπῃ λυπῶνται· ὅτι θέλῃσι παραγορεῖσθαι.

5 Καλότυχοι ἐκεῖνοι, ὅπῃ εἶναι ἡμεροί· ὅτι αὐτοὶ θέλῃσι κληρονομήσει τὴν γῆν.

6 Καλότυχοι ἐκεῖνοι, ὅπῃ πεινῶσι καὶ διψῶσι τὴν δικαιοσύνην· ὅτι αὐτοὶ θέλῃσι χορτασθῇ.

7 Καλότυχοι ἐκεῖνοι, ὅπῃ εἶναι ἐλεημονητικοί· ὅτι θέλῃσιν ἐλεηθῇ.

8 Καλότυχοι ἐκεῖνοι, ὅπῃ εἶναι καθαροὶ εἰς τὴν καρδίαν· ὅτι αὐτοὶ θέλῃσιν εἰδῇ τὸν Θεόν.

9 Καλότυχοι ἐκεῖνοι, ὅπῃ κέμῃσιν εἰρήνην· ὅτι αὐτοὶ θέλῃσι καλεσθῇ υἱοὶ τοῦ Θεοῦ.

10 Καλότυχοι ἐκεῖνοι, ὅπῃ διωχθῶσι διὰ τὴν δικαιοσύνην· ὅτι αὐτῶν εἶναι ἡ βασιλεία, τῶν ἁρᾶν.

11 Καλότυχοι θέλειτε εἰσδαί, ὅταν σᾶς ἐκδικήσωσιν καὶ σᾶς διώξωσι, καὶ σᾶς εἰπῶσι κάθε λογῆς κακὸν λόγον ἐναντίον σας, ψευδόμενοι, διὰ λόγον μου.

12 Χαίρεσθε καὶ εὐφραίνεσθε· ὅτι ἡ πληρωμὴ σας εἶναι πολλὴ εἰς τοὺς ἁρᾶς· Διατὶ τέτοιαις λογῇς ἐδίωξαν τοὺς προφῆτας, ὡς ἦσαν προτίτερά σας.

13 Ἔσεῖς εἰσδετὸ ἄλας τῆς γῆς· καὶ ἐὰν τὸ ἄλας γένη ἀνάλατον, μὲ τί καὶ ἀλατισθῇ; πλέον δὲν ἀχρῆζει τίποτες, πα-

καὶ καταπατεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων.

14 Ὑμεῖς εἰς τὸ φῶς τῷ κόσμῳ ἔδινάται πόλις κρυβή-
ται ἐπάνω ἕως κειμένη.

15 Οὐδὲ καί τις λύχνον,
καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μύδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν,
καὶ λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ.

16 Οὕτω λαμψάτω τὸ
φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀν-
θρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ
καλὰ ἔργα, καὶ δοξάσωσι τὸν
πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς ἑρα-
νοῖς.

17 Μὴ νομίσητε, ὅτι ἦλθον
καταλῦσαι τὸν νόμον, ἢ τοὺς
προφῆτας· οὐκ ἦλθον καταλῦ-
σαι, ἀλλὰ πληρῶσαι.

18 Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν,
ἕως ἃν παρέλθῃ ὁ ἥρανος καὶ
ἡ γῆ, ἡ δὲ ἑνὶ ἡ μία κεραία ἢ
μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου,
ἕως ἃν πάντα γένηται.

19 Ὃς ἰὰν οὖν λύσῃ μίαν
τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλα-
χίστων, καὶ διδάξῃ ἕτω τοὺς
ἀνθρώπους, ἐλάττω κληθή-
σεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν
ἑρανω· ὃς δ' ἂν ποιήσῃ καὶ
διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθή-
σεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν
ἑρανω.

ἐὰν νὰ ριχθῇ ἔξω, καὶ νὰ κα-
ταπατηθῇ ἀπὸ τῆς ἀνθρώπου.

14 Ἐσεῖς εἰσθε τὸ φῶς τῷ
κόσμῳ· μία πόλις, ὅπερ εἶναι
ἀπάνω εἰς ὅρα, δὲν ἡμπορεῖ
νὰ κρυβθῇ.

15 Οὐδὲ ἀνάπλεσι λύχνον,
καὶ τὸν βάλλουσιν ἀπὸ κάτω εἰς
τὸ μῦδι, ἀλλὰ τὸν βάλλουσιν εἰς
τὸν λυχνόσταθον, καὶ φέγγει εἰς
ὅλης, ὅπερ εἶναι μίσα εἰς τὸ
σπῆτι.

16 Τέτοιαις λογῆς ἄς λάμ-
ψῇ τὸ φῶς σας ἔμπροσθεν εἰς
τῆς ἀνθρώπου, διὰ νὰ εἰδῶσι
τὰ καλὰ σας ἔργα, καὶ νὰ
δοξάσωσιν τὸν πατέρα σας, ὅπερ
εἶναι εἰς τοὺς ἑρανοὺς.

17 Μὴν λογιᾶσθε, ὅτι
ἐγὼ ἦλθον νὰ χαλάσω τὸν νόμον,
ἢ τῆς προφῆτας· δὲν ἦλθον νὰ
τὰ χαλάσω, ἀλλὰ νὰ τὰ
τελειώσω.

18 Διατί βέβαια σᾶς λέγω·
ἕως ὅπερ νὰ παρέλθῃ ὁ ἑρανοὺς
καὶ ἡ γῆ, μία αἰὼν ἡ μία τιγμὴ
δὲν θίλει παρέλθῃ ἀπὸ τὸν
νόμον, ἕως ὅπου νὰ τελειωθῶσιν
ὅλα.

19 Ὅποιος λοιπὸν χαλάσῃ
μίαν ἀπὸ τῆταις ταῖς παραγ-
γεῖαις ταῖς πολλῶν μικραῖς,
καὶ διδάξῃ τέτοιαις λογῆς τῆς
ἀνθρώπου, πολλὰ μικρὸς θίλει
καλεισθῆναι εἰς τὴν βασιλείαν
τῶν ἑρανω· ἀρὴν ὅποιος ταῖς
κάμῃ καὶ διδάξῃ, ἰτέτω
θίλει καλεισθῆναι μέγας εἰς τὴν
βασιλείαν τῶν ἑρανω.

20 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι ἐὰν μὴ περισσεύσῃ ἡ δικαιοσύνη ὑμῶν πλεον τῶν γραμματέων καὶ Φαρισαίων, οὐ μὴ εἰσέλθῃτε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

21 Ἠκούσατε, ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις· Οὐ φονεύσεις· ἔς δ' ἂν φονεύσῃ, ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει.

22 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ὅτι πᾶς ὁ ὀργιζόμενος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ εἰπὼν, ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει· ὅς δ' ἂν εἴπῃ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ῥακά, ἔνοχος ἔσται τῷ συνεδρίῳ· ὅς δ' ἂν εἴπῃ μαρὲ, ἔνοχος ἔσται εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός.

23 Ἐάν οὖν προσφέρῃς τὸ δῶρόν σου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, κακεῖ μνησθῇς, ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἔχει ἢ καλὰ σοῦ·

24 Ἄφες ἐκεῖ τὸ δῶρόν σου ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστήριου, καὶ ὑπάγε, πρῶτον διαλλάγηθι τῷ ἀδελφῷ σου, καὶ τότε ἔλθων πρόσφερε τὸ δῶρόν σου.

25 Ἰσθι εὐνοῶν τῷ ἀντιδίκῳ σου ταχὺ, ἕως ὅτου εἶ ἐν τῇ ᾄδῃ μετ' αὐτοῦ· μήποτε σε παραδῶ ὁ ἀντίδικός τῳ κριτῇ, καὶ ὁ κριτὴς σε παραδῶ τῳ ὑπηρέτῃ, καὶ εἰς φυλακὴν βληθῇς.

20 Διαλίγῳ σὰς λέγω· ὅτι ἂν δὲν περισσεύσῃ ἡ δικαιοσύνη σας περισσύτερον ἀπὸ τὴν δικαιοσύνην τῶν Γραμματέων καὶ Φαρισαίων, δὲν θέλετε ἔμβει εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

21 Ἀκούετε, ὅτι ἐλαλήθη εἰς τῆς παλαιῆς καὶ μὴν φονεύσης· καὶ ὅποιος φονεύσῃ, θέλει εἰσθαι φταίγης εἰς τὴν κρίσιν.

22 Ἀμὲν ἐγὼ σὰς λέγω· ὅτι κάθε ἀνθρωπίνῳ, ὅπῃ ὀργισθῇ τὸν ἀδελφόν τε χωρὶς ἄφορμῆς, θέλει εἰσθαι φταίγης εἰς τὴν κρίσιν· καὶ ὅποιος εἴπῃ εἰς τὸν ἀδελφόν τε ῥακά, θέλει εἰσθαι φταίγης εἰς τὸ συνέδριον καὶ ὅποιος εἴπῃ μαρὲ, θέλει εἰσθαι φταίγης εἰς τὴν γέενναν τῆ πυρός.

23 Ἄν προσφέρῃς λοιπὸν τὸ δῶρόν σου εἰς τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἐκεῖ ἐνθυμηθῇς, ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἔχει τίποιτις ἐναντία σε·

24 Ἀφῆσαι ἐκεῖ τὸ δῶρόν σου ἔμπροσθα εἰς τὸ θυσιαστήριον, καὶ σύρε πρῶτον, φιλιώσῃ μετ' ὁ ἀδελφόν σου, καὶ τότε, ὥσάν ἔλθῃς, πρόσφερε τὸ δῶρόν σου.

25 Φιλιώσῃ με τὸν ἐναντίον σου γλήγορα, ἕως ὅπῃ εὐρίσκῃσαι εἰς τὴν γράταν μετ' αὐτοῦ· μήπως καὶ σὲ παραδῶσῃ ὁ ἐναντίος εἰς τὸν κριτὴν, καὶ ὁ κριτὴς σὲ παραδῶσῃ εἰς τὸν ὑπηρέτην, καὶ θέλῃς βαλθῇ εἰς τὴν φυλακὴν.

26 Ἀμὴν λέγω σοί, οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν, ἕως ἂν ἀποδώσῃ τὸν ἔσχατον κωδραντὴν.

27 Ἠκούσατε, ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις· Οὐ μοιχεύσετε.

28 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ὅτι πᾶς ὁ βλέπων γυναῖκα πρὸς τὸ ἐπιθυμῆσαι αὐτῆς, ἤδη ἐμοίχευσε αὐτήν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ.

29 Εἰ δὲ ὁ ὀφθαλμός σου ὁ δεξιὸς σκανδαλίζει σε, ἔξελε αὐτόν, καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· συμφέρει γάρ σοι, ἵνα ἀπόληται ἐν τῶν μελῶν σου, καὶ μὴ ὅλον τὸ σῶμά σου βληθῇ εἰς γέενναν.

30 Καὶ εἰ ἡ δεξιὰ σου χεὶρ σκανδαλίζει σε, ἔκκοψον αὐτήν, καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· συμφέρει γάρ σοι, ἵνα ἀπόληται ἐν τῶν μελῶν σου, καὶ μὴ ὅλον τὸ σῶμά σου βληθῇ εἰς γέενναν.

31 Ἐρρέθη δὲ, ὅτι ὁ ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, δότω αὐτῇ ἀποστάσιον.

32 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ὅτι ὁς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, παρικτὸς λόγου πορνείας, ποιεῖ αὐτὴν μοιχεῖσθαι, καὶ ὁς ἐὰν ἀπολειμμένη γαμήσῃ, μοιχεύεται.

33 Πάλιν ἠκούσατε, ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις· Οὐκ ἐπι-

26 Εἰσαία σὺ λέγω· διὸ θύλεις εὐγὴ ἀπ' ἐκεῖ, ἕως ὅπῃ νὰ πληρώσῃς ὡς καὶ τὴν ὕστερην πόλιν.

27 Ἠκούσατε, ὅτι ἐλαλήθη εἰς τὰς παλαιάς· μὴν μοιχεύσῃς.

28 Ἀμὴν ἐγὼ σὰς λέγω, ὅτι κἀκεῖ ἀνθρώπων, ὅπῃ βλέπει γυναῖκα, διὰ νὰ τὴν ἐπιθυμήσῃ, ὡραμάν τὴν ἐμοίχευσε μέσα εἰς τὴν καρδίαν τῆς.

29 Καὶ ἂν τὸ μάτι σε τὸ δεξιὸν σὲ σκανδαλίξῃ, εὐγαλί το, καὶ ρίξῃ το ἀπὸ λόγου σε· διὰ τὸ ὠφέλιμόν σε εἶναι, νὰ χαλασθῇ ἕνα ἀπὸ τὰ μέλη σε, καὶ ὅχι ὅλον τὸ κορμὶ σε νὰ βληθῇ εἰς τὴν γέενναν.

30 Καὶ ἂν τὸ δεξιόν σου χεῖρ σὲ σκανδαλίξῃ, κόψε καὶ ρίξῃ το ἀπὸ λόγου σε· διὰ τὸ καλὸν εἶναι, νὰ χαλασθῇ ἕνα ἀπὸ τὰ μέλη σε, καὶ ὅχι ὅλον σε τὸ κορμὶ νὰ βληθῇ εἰς τὴν γέενναν.

31 Καὶ ἐλαλήθη, ὅτι ὅποιος χωρίσῃ τὴν γυναῖκά τῃ, νὰ τῆς δώσῃ διαζύγιον.

32 Ἀμὴν ἐγὼ σὰς λέγω· ὅτι ὅποιος ἀφήσῃ τὴν γυναῖκά τῃ, ἐξ ἀπορρομῆς πορνείας, τὴν κάμνει νὰ μοιχεύεται καὶ ὅποιος ὑπανδρευθῇ τὴν γυναῖκα τὴν χωρισμένην, μοιχεύεται.

33 Ἠκούσατε πάλιν, ὅτι ἐλαλήθη εἰς τὰς παλαιάς· νὰ

ορεήσεις, ἀποδώσεις δὲ τῷ Κυ-
ρίῳ τοὺς ὀφθαλμοὺς σου.

34 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, μὴ
ὀκλῆσαι ὅλως· μήτε ἐν τῷ οὐρα-
νῷ, ὅτι θρόνῳ· ἐστὶ τῷ Θεῷ·

35 Μήτε ἐν τῇ γῇ, ὅτι ὑπο-
πόδιόν ἐστι τῶν ποδῶν αὐτοῦ·
μήτε εἰς Ἱερουσόλυμα, ὅτι πόλις
ἐστὶ τοῦ μεγάλου βασιλείως·

36 Μήτε ἐν τῇ κεφαλῇ σου
ἐμώσης, ὅτι οὐ δύνασαι μίαν
τρίχρα λευκὴν ἢ μέλαιναν
ποιῆσαι.

37 Ἐξω δὲ ὁ λόγος ὑμῶν,
Ναὶ, ναὶ, Οὐ, οὐ· τὸ δὲ πε-
ρισσὸν τῶν ἐκ τοῦ ποιητοῦ
ἐστίν.

38 Ἠκούσατε, ὅτι ἐρρέθη·
Ὁφθαλμὸν ἀπὸ ὀφθαλμοῦ καὶ
ὀδόντα ἀπὸ ὀδόντος.

39 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, μὴ
ἀντιστῆναι τῷ ποιητῷ· ἀλλ'
ἔστις σε ῥαπίσει ἐπὶ τὴν δεξιάν
σου σιαγόνα, στρέψον αὐτῷ καὶ
τὴν ἄλλην·

40 Καὶ τῷ θέλωσί σοι κρι-
θῆναι, καὶ τὸν χιτῶνά σου
λαβεῖν, ἅφεις αὐτῷ καὶ τὸ
ἱμάτιον.

41 Καὶ ὅστις σε ἀγγα-
ρεύσει μίλιον ἓν, ὑπάγε μετ'
αὐτοῦ δύο.

42 Τῷ αἰτουῦσί σε δίδου· καὶ
τὸν θέλοντα ἀπὸ σοῦ δανείσα-
σθαι μὴ ἀπογραφῆς.

μὴν ἐμώσης φέμματα, ἀλλὰ νὰ
δώσης τῷ κυρίῳ τὰς ὀφθαλμοὺς σου.

34 Ἀμὴν ἐγὼ σὰς λέγω, νὰ
μὴν ἐμώσετε καθόλου· μήτε εἰς
τὸν ὕψαινον, διατὶ ὁ ὕψαινος εἶναι
θρόνῳ· τῷ Θεῷ·

35 Μήτε εἰς τὴν γῆν, ὅτι
εἶναι ὑποπόδιον τῶν ποδῶν τοῦ
μήτε εἰς τὰ Ἱερουσόλυμα, ὅτι
εἶναι πόλις τοῦ μεγάλου βασι-
λείως·

36 Μήτε εἰς τὸ κεφάλαιόν σου
νὰ μὴν ἐμώσης, διατὶ δὲν δύνε-
σαι νὰ κάμης καμίαν τρίχρα
ἄσπρην ἢ μαύρην.

37 Ἀλλὰ ὁ λόγος σας ἄς
εἶναι τὸ ναὶ, ναὶ, καὶ τὸ ὅχι,
ὅχι· Διατὶ τὸ περισσώτερον
ἀπὸ τῶν εἶναι τῷ ποιητῷ.

38 Ἠκούετε, ὅτι ἰλαλήθη·
μάτι ἀπὸ μαλίσ, καὶ δόντι
ἀπὸ δοντίου.

39 Ἀμὴν ἐγὼ σὰς λέγω, νὰ
μὴν ἀντιστῆτε τὸν ποιητὴν· ἀλ-
λά ὅποιος σε κτυπήσῃ ῥάπισμα
εἰς τὸ δεξιόν σου μάγουλον, γί-
ριστέτε καὶ τὸ ἄλλον.

40 Καὶ ὅποιος θέλει νὰ σε
σύρῃ εἰς τὴν κρίσιν, νὰ πάρῃ
τὸ ὑποκάμισόν σου, ἅφεις τε καὶ
τὸ ἀπανωφόρεμά σου.

41 Καὶ ὅποιος σε ἀγγαρεύ-
σῃ ἓνα μίλι, σύρε μαζὺ τε δύο.

42 Ὅποιος σε ζητᾷ, δός
τε· καὶ ὅποιος σε χυρεῖ φη-
δανικόν, μὴν τὸν ἀποδώξῃς,

43 Ἠκούσατε, ὅτι ἰρρέθη·
Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου,
καὶ μισήσεις τὸν ἐχθρόν σου.

44 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ἀγα-
πᾶτε τὴν ἐχθρὸν ὑμῶν, εὐλο-
γεῖτε τοὺς καταραζομένους ὑμᾶς,
καλῶς ποιεῖτε τοὺς μισοῦντας
ὑμᾶς, καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ
τῶν ἐπηρεάζοντων ὑμᾶς καὶ
διωκόντων ὑμᾶς.

45 Ὅπως γένησθε υἱοὶ τοῦ
πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν οὐρανοῖς,
ὅτι τὸν ἥλιον αὐτοῦ ἀνατέλλει
ἐπὶ πονηροὺς καὶ ἀγαθοὺς, καὶ
βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδί-
κους.

46 Ἐὰν γὰρ ἀγαπήσκητε τοὺς
ἀγαπῶντας ὑμᾶς, τίνα μισθὸν
ἔχετε; οὐχὶ καὶ οἱ τελῶναι
τὸ αὐτὸ ποιοῦσι;

47 Καὶ ἵαν ἀσπάσσησθε τοὺς
ἀδελφούς ὑμῶν μόνον, τί πε-
ριστὸν ποιεῖτε; οὐχὶ καὶ οἱ
τελῶναι οὕτω ποιοῦσιν;

48 Ἔσεσθε οὖν ὑμεῖς τέλειοι,
ὥσπερ ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς
οὐρανοῖς τέλειός ἐστι.

43 Ἠκούσατε, ὅτι ἐλαλήθη·
ἀγάπα τὸν γείτονά σου, καὶ
μίσα τὸν ἐχθρόν σου.

44 Ἀμὲν ἐγὼ σᾶς λέγω· ἀ-
γαπάτω τὴν ἐχθρὸν σας, καὶ
εὐλογεῖτε ἐκείνους, ὅπῃ σᾶς
καταρῶνται, κάμντε καλὸν εἰς
ἐκείνους, ὅπῃ σᾶς μισῶσι, καὶ
παρκαλεῖτε διὰ ἐκείνους, ὅπῃ
σᾶς πειράζων καὶ σᾶς κατα-
τρέχων.

45 Διὰ τὸ γινῆτε υἱοὶ τοῦ
πατρὸς σας, ὅπῃ εἶναι εἰς τὴν
ἕραινός, ὅτι ἀνατέλλει τὸν ἥλιόν
τῇ εἰς τὴν πονηρὴν καὶ εἰς τὴν
ἀγαθὴν, καὶ βρέχει εἰς τὴν
δικαίαν καὶ ἀδίκην.

46 Διαὶ ἵαν ἀγαπᾶτε ἐκεί-
νους, ὅπῃ σᾶς ἀγαπῶν, τί μι-
σθὸν ἔχετε; δὲν κάμνουσιν ἱ-
τέτο καὶ οἱ τελῶναι;

47 Ἀνίσως καὶ χαίρετάτε
τὴν ἀδελφὴν σας μοναχᾷ, τί πε-
ριστὸν κάμνετε; δὲν κάμνουσιν
καὶ οἱ τελῶναι τέτοιαν λογῆς;

48 Ἄς εἶδε λοιπὸν τέλειοι
καὶ ἐσεῖς, ὡς καθὼς καὶ ὁ
πατήρ σας, ὅπῃ εἶναι εἰς τὴν
ἕραινός, εἶναι τέλειοι.

Κεφ. 5. 6.

Προσέχετε τὴν ἐλεημοσύ-
νην ὑμῶν μὴ ποιεῖν ἐμπρο-
σθεν τῶν ἀνθρώπων· πρὸς
τὸ θεαθῆναι αὐτοῖς· εἰ δὲ μή-
γε, μισθὸν οὐκ ἔχετε παρὰ τῷ

Προσέχετε, νὰ μὴν κάμνε-
τε τὴν ἐλεημοσύνην σας ὑμ-
προῶ εἰς τὴν ἀνθρώπων, διὰ
νὰ φανῇτε εἰς αὐτούς· εἰ δὲ μὴ,
δὲν ἔχετε μισθὸν σημᾷ εἰς τὸν

πατὲρ ἱμῶν τῷ ἐν τοῖς οὐ-
ρανοῖς.

2 Ὅταν οὖν ποιῇς ἑλεημοσύ-
νην, μὴ σαλπίσῃς ἔμπροσθέν
σου, ὥσπερ οἱ ὑποκριταὶ ποιοῦ-
σιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν
ταῖς ῥύμαις, ὅπως δοξασθῶσιν
ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων· ἀμὴν λέγω
ἡμῖν, ἀπέχουσι τὸν μισθὸν
αὐτῶν.

3 Σοῦ δὲ ποιούντος ἑλεημο-
σύνην, μὴ γνώτω ἡ ἀριστερά
σου, τί ποιεῖ ἡ δεξιὰ σου.

4 Ὅπως ἦ σου ἡ ἑλεημοσύνη
ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ πατήρ σου
ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, αὐτὸς
ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ.

5 Καὶ ὅταν προσεύχη, οὐκ
ἔσῃ ὥσπερ οἱ ὑποκριταί· ὅτι
φιλοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς
καὶ ἐν ταῖς γυνῆαῖς τῶν πλα-
τειῶν ἑσῶτες προσεύχεσθαι,
ὅπως ἀν φανῶσι τοῖς ἀνθρώ-
ποις. ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
ὅτι ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐ-
τῶν.

6 Σὺ δὲ ὅταν προσεύχη, εἰσ-
ελθε εἰς τὸ ταμιεῖόν σου, καὶ
κλείσας τὴν θύραν σου, προσευ-
ξαι τῷ πατρὶ σὺ τῷ ἐν τῷ κρυ-
πτῷ, καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων
ἐν τῷ κρυπτῷ, ἀποδώσει σοι
ἐν τῷ φανερῷ.

7 Προσευχόμενοι δὲ μὴ

πατέρας σας, ὅπῃ εἶναι εἰς τὰς
ἑράνας.

2 Ὅταν κάμνης τὸ λοιπὸν
ἑλεημοσύνην, μὴν κωδωνίσῃς
ἔμπροσθέν σου, καθὼς κάμνησιν
οἱ ὑποκριταὶ εἰς τὰ συναγώ-
γιας, καὶ εἰς ταῖς ῥύμαις,
διὰ νὰ δοξασθῶσιν ἀπὸ τῆς
ἀνθρώπων. βέβαια σὰς λέγω,
ὅτι χάνουν τὴν πληρωμὴν τῆς.

3 Ἀμὴν ἐστὶν ὅταν κάμνης
ἑλεημοσύνην, ἃς μὴν ἱξεύρη
ἡ ξερδιά σου μερία, τί κάμει ἡ
δεξιὰ σου.

4 Διὰ νὰ εἶναι ἡ ἑλεημο-
σύνη σου εἰς τὸ κρυφόν· καὶ ὁ
πατήρ σου, ὅπῃ βλέπει εἰς τὸ
κρυφόν, αὐτὸς δέλει εἰς τὸ
δῶσει εἰς τὸ φανερόν.

5 Καὶ ὅταν προσεύχεσαι,
νὰ μὴ εἶσαι ὥσάν οἱ ὑποκριτά-
δες· ὅτι ἀγκυποῦσι νὰ προσεύ-
χωνται γενόμενοι εἰς τὰ συνα-
γώγια, καὶ εἰς ταῖς γυνῆαῖς τῶν
πλατωμάτων, διὰ νὰ φανῶ-
σιν εἰς τὰς ἀνθρώπων· ἀληθινὰ
σὰς λέγω, ὅτι χάνουν τὴν πλη-
ρωμὴν τῆς.

6 Ἀμὴν ἐστὶν ὅταν προσεύ-
χεσαι, ἐμβα μέσα εἰς τὸ κε-
λί σου, καὶ κλείσας τὴν θύραν σου,
καὶ προσεύξῃ τὸν πατέρα σου,
ὅπῃ εἶναι εἰς τὸ κρυφόν· καὶ ὁ
πατήρ σου, ὅπῃ βλέπει εἰς
τὸ κρυφόν, δέλει σὺ ἀποδώσει
εἰς τὸ φανερόν.

7 Καὶ ὅταν προσεύχεσθε,

βαττολογήσετε. ὥσπερ οἱ ἔθνη· δοκῶσι, γάρ, ὅτι ἐν τῇ πολυλογίᾳ αὐτῶν εἰσακουσθήσονται.

8 Μὴ οὖν ὁμοιωθῆτε αὐτοῖς· εἶδε γὰρ ὁ πατὴρ ὑμῶν, ὃν χρεῖαν ἔχετε, πρὸ τοῦ ὑμᾶς αἰτῆσαι αὐτόν.

9 Οὕτως οὖν προσεύχεσθε ἡμεῖς· ΠΑΤΕΡ ἡμῶν ὃ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ἁγιασθῆτω τὸ ὄνομά σου.

10 Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθῆτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν ὕραν, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

11 Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἡμεῖς ἐπιούσῃν δός ἡμῖν σήμερον.

12 Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν.

13 Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν· ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ· ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα εἰς τὴν αἰῶνα. Ἀμήν.

14 Ἐὰν γὰρ ἀφῇτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ἀφήσει καὶ ὑμῖν ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος.

15 Ἐὰν δὲ μὴ ἀφῇτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, οὐδὲ ὁ πατὴρ ὑμῶν ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν.

μὴν περισσολογεῖτε ὥσάν οἱ ἔθνη· Διαπὶ ἐκεῖνοι λογιάζωνται, ὅτι εἰς τὴν πολυλογίαν τῆς θέλησιν εἰσακουσθῇ.

8 Μὴν ὁμοιάσετε λοιπὸν ἐκεῖνοις· Διαπὶ ὁ πατήρ σας ἐξεύρει, πῶς χρειαζέσθε πρότιτερα παρὰ τὰ τὴν ζητήσετε.

9 Τέτοιαις λογῇς λοιπὸν να προσεύχεσθε ἑστίς· ὃ πατήρ μας, ὅπου εἶσαι εἰς τὴν ἑρὰν· ἅς ἁγιασθῇ τὸ ὄνομά σου.

10 Ἄς ἔλθῃ ἡ βασιλεία σου· ὡς γένη τὸ θέλημά σου, καθὼς εἰς τὸν ἑρὰν, ἔτσι καὶ εἰς τὴν γῆν.

11 Τὸ ψωμί μας τὸ καθημερινὸν δός μας τὸ σήμερον.

12 Καὶ συγχώρησέ μας τὰ χρέη μας, καθὼς καὶ ἡμεῖς συγχωρῶμεν τὴν χρεωφειλέτας μας.

13 Καὶ μὴν μᾶς φέρῃς εἰς πειρασμόν· ἀλλὰ ἐλευθέρωσέ μας ἀπὸ τὸν πονηρόν· ὅτι ἐδική σου εἶναι ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα εἰς τὴν αἰῶνα. Ἀμήν.

14 Διαπὶ ἂν ἑσείς συγχωρεῖτε τὴν ἀνθρώπου τὰ σφάλματά της, θέλει συγχωρεῖ καὶ ὁ πατήρ σας ὁ ἑρὰν.

15 Ἀμὴν ἂν ἑσείς δὴν συγχωρεῖτε τὴν ἀνθρώπου ταῖς ἁμαρτίαις των, ὃ δὲ ὁ πατήρ σας θέλει συγχωρεῖ ταῖς ἁμαρτίαις σας.

16 Ὅταν δὲ ἠγείητε, μὴ γίνεσθε ὥσπερ οἱ ὑποκριταί, σκευωποῦντες· ἀφανίζουσιν γὰρ τὰ πρόσωπα αὐτῶν, ὥπως φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις, ἠγείοντες· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀπέχουσιν τὸν μισθὸν αὐτῶν.

17 Σὺ δὲ ἠγείων ἄλειψαί σου τὴν κεφαλὴν, καὶ τὸ πρόσωπόν σου νίψαι·

18 Ὅπως μὴ φανῇς τοῖς ἀνθρώποις ἠγείων, ἀλλὰ τῷ πατρὶ σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ πατὴρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ.

19 Μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου σὴς καὶ βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται διορύσσουσιν καὶ κλέψουσιν.

20 Θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ, ὅπου οὔτε σὴς οὔτε βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται οὐ διορύσσουσιν, οὐδὲ κλέψουσιν.

21 Ὅπου γάρ ἐστιν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ ἔσται καὶ ἡ καρδιά ὑμῶν.

22 Ὁ λύχνος τοῦ σώματος ἐστὶν ὁ ὀφθαλμὸς· ἐὰν οὖν ὁ ὀφθαλμὸς σου ἀπλοῦς ᾖ, ὅλον τὸ σῶμά σου φωτεινὸν ἔσται.

23 Ἐὰν δὲ ὁ ὀφθαλμὸς σου πονηρὸς ᾖ, ὅλον τὸ σῶμά σου σκοτεινὸν ἔσται. εἰ οὖν τὸ φῶς

16 Καὶ ὅταν ἠγείετε, μὴ γίνεσθε σκευωποὶ ὥσάν οἱ ὑποκριταί· διὰ τὴν ἰκεταίαν χαλνέσι τὴν ὕψιν τῆς, δά νά φα-
νέουσιν εἰς τοὺς ἀνθρώπους πῶς ἠγείουν· βέβαια σὰς λέγω, ὅτι χάρισαι τὴν πληρωμὴν τῆς.

17 Ἀμὴν ἰσὺ ὅταν ἠγείης, ἄλειψαι τὸ κεφάλαι σου, καὶ τὸ πρόσωπόν σου νίψαι.

18 Διὰ νά μὴ φανῇς εἰς τοὺς ἀνθρώπους πῶς ἠγείεις, ἀλλὰ εἰς τὸν πατέρα σου, ὅπου εἶναι εἰς τὸ κρυφόν· καὶ ὁ πατήρας σου, ὅπου βλέπει εἰς τὸ κρυφόν, θέλει σὲ ἀποδώσει εἰς τὸ φανερόν.

19 Μὴν θηκιάζετε θησαυροὺς διὰ λόγην σας εἰς τὴν γῆν, ἐκεῖ ὅπου τὸ σκελήνη καὶ ἡ σκε-
ρία τὰ χαλᾶ, καὶ ἐκεῖ ὅπου οἱ κλέπται τρυπτοῦν καὶ κλέψουσιν.

20 Ἀλλὰ θηκιάζετε διὰ λόγην σας θησαυροὺς εἰς τὸν οὐρανόν, ἐκεῖ ὅπου οὔτε σκελήνη τὰς τρώγει, οὔτε σκερία τοὺς σαπίζει, οὐ δὲ οἱ κλέπται τρυπτοῦσιν, οὐ δὲ κλέψουσιν.

21 Διὰ τὴν ἰκετὶ, ὅπου εἶναι ὁ θησαυρὸς σας, ἐκεῖ θέλει εἶσθαι καὶ ἡ καρδιά σας.

22 Ὁ λύχνος τοῦ κορμίου εἶναι τὸ μάτι· ἐὰν λοιπὸν εἶναι τὸ μάτι σου καθαρὸν, καὶ ὅλον σου τὸ κορμὶν φωτεινὸν θέλει εἶσθαι.

23 Ἀμὴν ἀνίσως καὶ τὸ μάτι σου εἶναι πονηρόν, ὅλον σου τὸ κορμὶν θέλει εἶσθαι σκοτεινόν.

τὸ ἐν σοὶ, σκότῃ· ἐγὼ, τὸ σκότῃ· πόσον;

24 Οὐδεὶς δύναται δυοὶ κυρίαῖς δελεῖν· ἢ γὰρ τὸν ἑνα μισήσει, καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει· ἢ ἑνὸς ἀνέξεται, καὶ τοῦ ἑτέρου καὶ ἀγαπήσει· οὐ δύνασθαι Θεὸς δελεῖν καὶ μαρμαριῶν.

25 Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν, τί φάγητε καὶ τί πίνητε· μὴδὲ τῷ σώματι ὑμῶν, τί ἐνδύσθητε· οὐχὶ ἡ ψυχὴ πλεονῶν ἐστὶ τῆς τροφῆς, καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος;

26 Ἐμβλέφατε εἰς τὰ πετεινά τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι οὐ σπείρουσιν, οὐδὲ θερίζουσιν, οὐδὲ συνάγουσιν εἰς ἀποθήκας, καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος τρέφει αὐτά· οὐχ ὑμεῖς μάλλον διαφέρετε αὐτῶν;

27 Τίς δι' ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν δύναται προσδεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν ἑνα;

28 Καὶ περὶ ἐνδύματός· τί μεριμνᾶτε; καταμάθετε τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ, πῶς αὐξάνει· οὐ κοτιᾷ, οὐδὲ νήθει.

29 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι οὐδὲ Σολομὼν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ περιεβάλετο ὡς ἐν τούτων.

ἀνίσταται καὶ λοιπὸν το φῶς, ὅπου εἶναι εἰς ἱστίαν, εἶναι σκότῃ, πόσον δελεῖ εἰσθῆναι τὸ σκότῃ;

24 Καὶ νῦν δὲν δύναται νὰ δελεῖν δύο ἀνθρώπους· διὰ τὸ ἢ τὸν ἑνα θέλει μισήσει, καὶ τὸν ἄλλον θέλει ἀγαπήσει· ἢ τὸν ἑνα θέλει κρατήσει, καὶ τὸν ἄλλον θέλει καὶ ἀγαπήσει. δὲν ἡμπορεῖτε νὰ δελεῖτε τὸν Θεόν, καὶ τὸν πολυτόν.

25 Διὰ τοῦτο σᾶς λέγω· μὴν φροντίζετε διὰ τὴν ζωὴν σας, τί νὰ φάτε, καὶ τί νὰ πίνητε· μὴ δὲ τὸ κορμὶ σας, τί νὰ τὸ ἐνδύσετε· ἡ ζωὴ δὲν εἶναι περισσότερη ἀπὸ τὸ φαγῆν, καὶ τὸ κορμὶ σας ἀπὸ τὴν ἐνδυμασίαν;

26 Στοχασθῆτε τὰ πετεινά, ὅπου πέττονται εἰς τὸν ἀέρα, ὅτι μὴ δὲ σπείρουσιν, μὴ δὲ θερίζουσιν, μὴ δὲ μαζύνουσιν εἰς ταῖς ἀποθήκας, καὶ ὁ πατὴρ σας ὁ οὐράνιος τὰ θείκει· καὶ οἱ εἰς δὲν διαφέρετε πολὺ ἀπ' αὐτά;

27 Ποῖος ἀπὸ ἐσᾶς φροντίζει ζωῆς ἡμπορεῖ νὰ προσδέσῃ καμμίαν πῆχυν εἰς τὴν ἡλικίαν τῆς;

28 Καὶ διὰ τὴν ἐνδυμασίαν σας τί ἐγνοιάζεσθε; μάθετε καὶ ἀλεπτῶς τὰ ληλοῦδια τοῦ λειβαθίου, πῶς αὐξάνουσιν· δὲν κοτιάζουσιν, ἢ δὲ νήθει.

29 Καὶ λέγω σας, ὅτι μὴ δὲ ὁ Σολομὼν μὲ ὅλην τὴν τὴν δόξαν ἐνδύθηκεν ὡς ἑνα ἀπὸ τούτων.

30 Εἰ δὲ τὸν χόρτον τοῦ αὐτοῦ, σήμερον ὅλα, καὶ αὐριοῦν εἰς κλίβανον βαλλόμενον, ὁ Θεὸς οὕτως ἀμφιένυσσιν, οὐ πολλὰ μᾶλλον ὑμᾶς, ὀλιγόπιστοι;

31 Μὴ οὖν μεριμνήσητε, λέγοντες· Τί φάγωμεν, ἢ τί πίωμεν, ἢ τί περιβαλώμεθα;

32 Πάντα γὰρ ἡμεῖς ἔχοντες ἐπιζητεῖ· οἷδε γὰρ ὁ πατήρ ἡμῶν ὁ οὐράνιος, ὅτι χρῆζετε τούτων ἀπάντων.

33 Ζητεῖτε δὲ πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν.

34 Μὴ οὖν μεριμνήσητε εἰς τὴν αὐριον· ἡ γὰρ αὐριον μεριμνήσει ἡ αὐτὴ· ἀρεσκὴν τῇ ἡμέρᾳ ἢ κακίᾳ αὐτῆς.

30 Καὶ ἰὰν τὰ χορτάρια τῆ λειβαδίας, ὅπου εἶναι σήμερον, καὶ αὐριοῦν τὰ βάλλουσιν εἰς τὸν φούρνον, ὁ Θεὸς τέτοιαις λογῆς ἡ ἐξολίξη, πόσω μᾶλλον ἡμεῖς, ὀλιγόπιστοι;

31 Μὴν ἐγνωιάζεσθε τὸ λοιπὸν, λέγοντες· τί νὰ φάμεν, καὶ τί νὰ πίωμεν, καὶ τί νὰ ἐνδυθώμεν.

32 Ὅτι ἡμεῖς ἔχοντες ὅλα ἔχοντες ἐπιζητεῖ· Διατὶ ὁ πατήρ ἡμῶν ὁ οὐράνιος ἐξέρει πῶς ἡμεῖς χρειαζόμεθα ἡμεῖς ὅλα.

33 Ἀμὴν πρῶτα ζητεῖτε τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην, καὶ ταῦτα ὅλα θέλει σᾶς ἀγαθισθῇ.

34 Μὴν ἔχετε ἔγνωσαν λοιπὸν διὰ τὸ αὐριον· Διατὶ ἡ αὐριον θέλει φροντίσει τὰ ἐδικάτης· σῶναι πᾶσαν ἡμέραν ἢ πείρασθαι τῆς.

Κεφ. ζ'. 7.

Μὴ κρίνετε, ἵνα μὴ κριθῆτε.

2 Ἐν ᾧ γὰρ κρίματι κρίνετε, κριθήσεσθε· καὶ ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε, ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν.

3 Τί δὲ βλέπετε τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου, τὴν δὲ ἐν τῷ σῷ ὀφθαλμῷ δοκὸν οὐ καίνοιοις;

Μὴν κρίνετε, διὰ τὸ μὴ κριθῆτε.

2 Διατὶ ὃ, τι λογῆς κρίσιν κρίνετε, θέλετε κριθῆτε καὶ ἑστέ· καὶ μὴ ἐκεῖνο τὸ μέτρον, ὅπου μετρεᾶτε τοὺς ἄλλους, θέλετε μετρηθῆτε καὶ ἑστέ.

3 Καὶ τί βλέπετε τὸ ξυλάκι, ὅπου εἶναι εἰς τὸ μάτι τοῦ ἀδελφοῦ σου, καὶ τὸ δοκάρει, ὅπου εἶναι εἰς τὸ μάτι σου, οὐκ ἐν τῷ συγχάζεσθαι.

4 Ἡ πῶς ἱερεῖς τῷ ἀδελφῷ σου ἄφες ἐκβάλλω τὸ κάρφιν ἀπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου· καὶ ἰδὼ ἡ δοκὸς ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου·

5 Ὑποκριτὰ, ἐκβαλε πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, καὶ τότε διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφιν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ ἀδελφοῦ σου.

6 Μὴ δῶτε τὸ ἅγιον τοῖς κυσὶ, μηδὲ βάλητε τοὺς μαργαρίτας ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν χοίρων· μήποτε καταπατήσωσιν αὐτὰς ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῶν, καὶ γραφέντες ῥήξωσιν ὑμᾶς.

7 Αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· ζητεῖτε, καὶ εὕρεσθε· κρούετε, καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν.

8 Πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει, καὶ ὁ ζητῶν εὕρισκει, καὶ τῷ κρῶντι ἀνοιγήσεται.

9 Ἡ τίς ἐστιν ἐξ ὑμῶν ἄνθρωπος, ὃν ἰάν αἰτήσῃ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἄρτον, μὴ λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ;

10 Καὶ ἐάν τις αἰτήσῃ, μὴ ὄφιν ἐπιδώσει αὐτῷ;

11 Εἰ οὖν ὑμεῖς, πονηροὶ ὄντες, οἴδατε δοῦναι ἀγαθὰ διδοῦναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, πόσω μᾶλλον ὁ πατὴρ ὑμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, δώσει ἀγαθὰ τοῖς αἰτοῦσιν αὐτόν;

4 Ἡ πῶς θέλεις εἰπεῖ τοῦ ἀδελφοῦ σου· ἄφησέ με νὰ εὐγάλω τὸ ξυλάκι ἀπὸ τοῦ μάτι σου· καὶ νὰ, τὸ δοκάρει μέσα εἰς τὸ ἰδικόν σου μάτι;

5 Ὑποκριτὰ, εὐγάλε πρῶτα τὸ δοκάρει ἀπὸ τοῦ μάτι σου, καὶ τότε θέλεις εἰδῆν, νὰ εὐγάλης τὸ ξυλάκι ἀπὸ τοῦ μάτι τοῦ ἀδελφοῦ σου.

6 Μὴν δίδετε τὰ ἅγια εἰς τὰς σκύλας, μὴ δὲ βάλλετε τὰ μαργαρίτιά σας ἔμπροσθεν εἰς τοὺς χοίρους· μήπως καὶ καμίαν φορὰν τὰ καταπατήσωσι μὲ τὰ ποδάρια τες, καὶ γυρίσουν καὶ ἐσχίσωσι καὶ ἐσᾶς.

7 Ζητεῖτε, καὶ θέλει σᾶς δοθῆν· γυρεύετε, καὶ θέλετε εὑρεῖν· κρούετε, καὶ θέλει σᾶς ἀνοιχθῆν.

8 Διατὶ καθεὶς ὅπου ζητᾷ, πέρνει, καὶ ὅπου γυρεύει, εὕρισκει, καὶ ἐκείνῳ ὅπου κτυπᾷ, θέλει τοῦ ἀνοιχθῆν.

9 Ἡ ποῦ ἄνθρωπος εἶναι ἀπὸ ἐσᾶς, τῷ ὅποιον ἰάν ὁ υἱὸς τοῦ γυρεύσῃ ψωμί, μῆνα τοῦ θέλει δώσει πέτραν;

10 Καὶ ἀντὶ τοῦ γυρεύσῃ ψᾶρι, μῆνα τῷ θέλει δώσει ὄφιν;

11 Ἄν τὸ λοιπὸν ἰστέις, μὲ ὅλον ὅπου εἴσατε πονηροὶ, ἐξεύρετε νὰ δίδετε καλὰ χαρίσματα εἰς τὰ παιδιά σας, πόσω μᾶλλον ὁ πατὴρ σας, ὁ ἐν οὐρανοῖς, θέλει δώσει καλὰ εἰς ἐκείνους ὅπου τοῦ ζητοῦσι;

C

12 Πάντα οὖν ὅσα ἂν θέλητε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, ἔγω καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς· ἔτι· γὰρ ἐστὶν ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται.

13 Εἰσελθετε διὰ τῆς στενῆς πύλης· ὅτι πλατεία ἡ πύλη, καὶ εὐρύχωρος ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγυγσασα εἰς τὴν ἀπώλειαν, καὶ πολλοὶ εἰσιν οἱ εἰσερχόμενοι δι' αὐτῆς.

14 Ὅτι στενὴ ἡ πύλη, καὶ τεθλιμμένη ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγυγσασα εἰς τὴν ζωὴν, καὶ ὀλίγοι εἰσὶν οἱ εὐρίσκοντες αὐτήν.

15 Προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ψευδοπροφητῶν, οἵτινες ἔρχονται πρὸς ὑμᾶς ἐν ἐνδύμασι προβάτων, ἔσθωεν δὲ εἰσι λύκοι ἄρπαγες.

16 Ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγινώσκεσθε αὐτούς· μήτι συλλέγουσιν ἀπὸ ἀκανθῶν σαφύλην, ἢ ἀπὸ τριβόλων σῦκα;

17 Οὕτω πᾶν δένδρον ἀγαθὸν καρπὸς καλοὺς ποιεῖ· τὸ δὲ σαπρὸν δένδρον καρπὸς πονηροὺς ποιεῖ.

18 Οὐ δύναται δένδρον ἀγαθὸν καρποὺς πονηροὺς ποιεῖν, οὐδὲ δένδρον σαπρὸν καρποὺς καλοὺς ποιεῖν.

19 Πᾶν δένδρον μὴ ποιῶν καρπὸν καλόν, ἐκκόπτεται, καὶ εἰς πυρρὴν βάλλεται.

12 Ὅλα λοιπὸν, ὅσα θέlete ἵνα σᾶς κάμνησιν οἱ ἄνθρωποι, ἔτι· κάμνετε καὶ ἐσεῖς εἰς αὐτούς· διὰ τὸ ἔτι· γὰρ ἐστὶν ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται.

13 Ἐμβάτε ἀπὸ τὴν στενὴν τὴν θύραν· ὅτι πλατεία εἶναι ἡ θύρα, καὶ πλατύχωρη ἡ σάλας, ὅπου φέρει εἰς τὴν ἀπώλειαν, καὶ πολλοὶ εἶναι, ὅπου περὶ αὐτῆς.

14 Ὅτι ἡ θύρα εἶναι στενὴ, καὶ τεθλιμμένη ἡ σάλας, ὅπου φέρει εἰς τὴν ζωὴν, καὶ ὀλίγοι εἶναι ἐκεῖνοι, ὅπου τὴν εὐρίσκουσιν.

15 Καὶ φυλάγεσθε ἀπὸ τῶν ψευδοπροφητῶν, οἱ ὅποιοι ἔρχονται εἰς ἐσᾶς μὲν φορέματα προβάτων, καὶ ἀπὸ μέσα εἶναι λύκοι ἄρπαγες.

16 Ἀπὸ τῶν καρπῶν τῆς θέlete τῶν γνωρίσει· μήνα ἀπὸ ἀκανθῶν μαζώνου σαφύλην; ἢ ἀπὸ τριβόλων σῦκα;

17 Τέτοιαις λογῆς καθεδένδρον καλὸν κάμνει καρπὸς καλός· καὶ τὸ κακὸν δένδρον, κάμνει κακὸς καρπός.

18 Δὲν ἡμπορεῖ τὸ καλὸν δένδρον, ἵνα κάμη πονηρὸς καρπός, ἢ δὲ τὸ κακὸν δένδρον, ἵνα κάμη καλὸς καρπός.

19 Κάθε δένδρον ὅπου δὲν κάμνει καλὸν καρπὸν, κόπτεται, καὶ βάλλεται εἰς τὴν πυρρῆν.

20 Ἄραγε ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἵπτιγνῶσισθε αὐτοὺς.

21 Οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι, Κύριε, Κύριε, εἰσιλεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν ἑρραῶν· ἀλλ' ὁ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς μετ' ἐν ἑρανοῖς.

22 Πολλοὶ ἔρῃσι μοι ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ· Κύριε, Κύριε, οὐ τῷ σῷ ὀνόματι προσεφθεύσαμεν, καὶ τῷ σῷ ὀνόματι δαιμόνια ἐξεβάλομεν, καὶ τῷ σῷ ὀνόματι δυνάμεις πολλὰς ἐποιήσαμεν;

23 Καὶ τότε ὁμολογήσω αὐτοῖς, ὅτι οὐδέποτε ἔγνωσαν ὑμᾶς· ἀποχωρεῖτε ἀπ' ἐμοῦ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.

24 Πᾶς οὖν ὅστις ἀκούει μετὰς λόγους τούτους, καὶ ποιῶν αὐτοὺς, ὁμοιώσω αὐτὸν ἀνδρὶ φρονίμῳ, ὅστις ἀκοδόμησε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν πέτραν·

25 Καὶ κατίβη ἡ βροχὴ, καὶ ἦλθον οἱ ποταμοί, καὶ ἐπνευσαν οἱ ἄνιμοι, καὶ προσέπιπον τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ ἐπέσει· τεμελιώτω γάρ ἐπὶ τὴν πέτραν.

26 Καὶ πᾶς ὁ ἀκούων μετὰς λόγους τούτους, καὶ μὴ ποιῶν αὐτοὺς, ὁμοιωθήσεται ἀνδρὶ μωρῷ, ὅστις ἀκοδόμησε τὴν

20 Ἀπὸ τῆς καρπῶν τῶν τοῦτον θέλῃτε τὰς γνώσεις.

21 Ὅχι καθεὶς ὅπως μετὰ λέγει, Κύριε, Κύριε, θέλει ἔμβαι εἰς τὴν βασιλείαν τῶν ἑρραῶν· ἀλλὰ ἐκεῖνος, ὅπου κάμνει τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς μου, ὅπως εἶναι εἰς τοὺς ἑρραῖς.

22 Πολλοὶ θέλῃσι μετὰ εἰπεῖν εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν· Κύριε, Κύριε, δὲν ἐπροφητεύσαμεν εἰς τὸ ὄνομά σου, καὶ μετὰ τὸ ὄνομά σου ἐυγάλαμεν δαιμόνια, καὶ μετὰ τὸ ἰδικόν σου ὄνομα ἐκάμαμεν πολλὰς δυνάμεις;

23 Τότε θέλω τοὺς εἰπεῖν καὶ ἐγὼ παρρησία, ὅτι ποτὲ δὲν σᾶς ἐγνώρισα· ἀναχωρεῖτε ἀπὸ ἐμένα οἱ ἐργαζόμενοι τῆς ἀνομίας.

24 Καὶ ἕνας λοιπὸν, ὅπως ἀκούει τὰ λόγια μετὰ τούτα, καὶ ἰδὼν κάμνει, θέλω τὸν ὁμοιάσει μετὰ ἕνα ἀνδρα φρονίμου, ὁ ὅποιος ἐκτίσει τὸ σπητιὶ μετὰ πάντα εἰς τὴν πέτραν.

25 Καὶ ἐκατίβη ἡ βροχὴ, καὶ ἦλθαν οἱ ποταμοί, καὶ ἐφύσησαν οἱ ἄνιμοι, καὶ ἐκτύπησαν εἰς τὸ σπητιὶ ἐκεῖνο, καὶ δὲν ἐπέσει· διατὶ ἦτον θεμελιωμένοι εἰς τὴν πέτραν.

26 Καὶ καθεὶς ἀνθρώπος, ὅπου ἀκούει τὰ λόγια μετὰ τούτα, καὶ δὲν ἰδὼν κάμνει, θέλω τὸν ὁμοιάσει ὡς ἕνα ἀνδρα μωρὸν, ὅπως

οίκίαν αὐτῷ ἐπὶ τὴν ἄμ-
μον·

27 Καὶ κατέβη ἡ βροχὴ,
καὶ ἦλθον οἱ πόλαμοι, καὶ ἐ-
πνευσαν οἱ ἄνεμοι, καὶ προσέ-
κοψαν τῇ οἰκίᾳ ἐκεῖνῃ· καὶ
ἔπεσε, καὶ ἦν ἡ πτώσις αὐτῆς
μεγάλη.

28 Καὶ ἐγένετο, ὅτε συνετί-
λισεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους τὰ-
τους, ἐξεπλήσσοντο οἱ ὄχλοι
ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ.

29 Ἦν γὰρ διδάσκων αὐ-
τοὺς ὡς ἐξουσίαν ἔχων, καὶ
ὄχι ὡς οἱ γραμματεῖς.

Κεφ.
ἡ. 8.

Κ Αταβάντι δὲ αὐτῷ ἀπὸ
τοῦ ὄρεος, ἠκολούθησαν
αὐτῷ ὄχλοι πολλοί.

2 Καὶ ἰδὼ λεπρὸς ἑλθὼν
προσεκύνησεν αὐτῷ, λέγων· Κύ-
ριε, ἐὰν θέλῃς, δύνασαι με
καθαρίσαι.

3 Καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα,
ἤψατο αὐτοῦ ὁ Ἰησοῦς, λέ-
γων· Θέλω, καθαρίσθητι.
Καὶ εὐθέως ἐκαθαρίσθη αὐτοῦ
ἡ λέπρα.

4 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
Ὅρα μηδὲν εἰπῆς· ἀλλὰ ὑπα-
γε, σιαυτὸν δεῖξον τῷ ἱερεῖ,
καὶ προσέταξε τὸ δῶρον, ὃ
προσέταξε Μωσῆς εἰς μαρτύ-
ριον αὐτοῖς.

5 Εἰσελθόντι δὲ τῷ Ἰησοῦ
εἰς Καπερναοὺμ, προσήλθεν

ἕκτισε τὸ σπῆτι τῷ ἀπάνω εἰς
τὴν ἄμμον.

27 Καὶ κατέβη ἡ βροχὴ,
καὶ ἦλθον οἱ πόλαμοι, καὶ ἐ-
φύσησαν οἱ ἄνεμοι, καὶ ἐκτύ-
πησαν εἰς τὸ σπῆτι ἐκεῖνο·
καὶ ἔπεσε, καὶ τὸ πέσιμόν τῷ
ἔγινε μέγαλον.

28 Καὶ τότε ὅταν ἐτελείω-
σεν ὁ Ἰησοῦς τὰ λόγια ἐτέτα,
ἔφρικτον τὰ πλήθη εἰς τὴν
διδασκίαν αὐτοῦ.

29 Διὰ τὴν τοὺς ἐδίδασκεν
ὡτὰν ὅπῃ εἶχεν ἐξουσίαν, καὶ
ὄχι ὡς καθὼς ἐδίδασκαν οἱ
γραμματεῖς.

Κ Αἰ ὡσὺν ἐκατέβη ἀπὸ τοῦ
ὄρεος, τῷ ἀκολούθησαν
πολύς ὄχλος.

2 Καὶ παρευθὺς ἦλθεν ἑνας
λεπρός, καὶ τὸν ἐπροσκύνησεν, καὶ
ἔλεγεν· αὐθέντη, ἐὰν θέλῃς,
ἡμπορεῖς νὰ με καθαρίσῃς.

3 Καὶ ἀπλῶς τὸ χεῖρι αὐ-
τοῦ Ἰησοῦς, καὶ τὸν ἐπίασε, καὶ
εἶπε· θέλω, καθαρίσθω. καὶ
παρευθὺς ἐκαθαρίσθη ἡ λέπρα
ἀπ' αὐτόν.

4 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
φυλάγε, νὰ μὴν τὸ εἰπῆς τι-
νός· ἀλλὰ σὺρε, καὶ δεῖξε τῷ
λόγῳ σου εἰς τὸν ἱερέα, καὶ
πρόσφερε καὶ τὸ δῶρον, ὅπῃ
ἐπρόσβαζεν ὁ Μωϋσῆς διὰ μαρ-
τυρίαι εἰς αὐτοὺς.

5 Καὶ ὡσὺν ἐμβῆκεν ὁ Ἰη-
σοῦς εἰς τὴν Καπερναοὺμ, ἔλ-

αὐτῷ ἑκατόνταρχος παρακαλῶν αὐτόν,

6 Καὶ λέγων, Κύριε, ὁ παῖς μου βέβληται ἐν τῇ οἰκίᾳ παραλυτικῶς, δεινῶς βασανιζόμενος.

7 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ ἔλθων θεραπεύσω αὐτόν.

8 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἑκατόνταρχος· ἔφη· Κύριε, οὐκ εἰμι ἰκανός, ἵνα με ὑπὸ τὴν στίγην εἰσέλθῃς· ἀλλὰ μόνον εἰπὲ λόγον, καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς μου.

9 Καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν, ἔχων ὑπ' ἐμαυτὸν στρατιώτας· καὶ λέγω τούτῳ, πορεύθητι, καὶ πορεύεται καὶ ἄλλῳ, ἔρχε, καὶ ἔρχεται· καὶ τῷ δούλῳ μου, ποιήσων τοῦτο, καὶ ποιεῖ.

10 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς, ἰθαύμασε, καὶ εἶπε τοῖς ἀκολουθοῦσιν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐδὲ ἐν τῷ Ἰσραὴλ τοσαύτη πίστις εὑρεθῇ.

11 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι πολλοὶ ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν ἥξουσιν, καὶ ἀνακληθήσονται μετὰ Ἀβραάμ καὶ Ἰσαάκ καὶ Ἰακώβ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

12 Οἱ δὲ υἱοὶ τῆς βασιλείας ἐμβληθήσονται εἰς τὸ σκότος· τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ

θὲν εἰς αὐτὸν ἑκατόνταρχος, παρακαλῶν αὐτόν.

6 Καὶ λέγων· αὐθιγῇ, τὸ παιδί μου κεῖται εἰς τὸ σπῆτι παράλυτον, καὶ τιμωρᾶται κακῶς.

7 Καὶ λέγει τῷ ὁ Ἰησοῦς· ἐγὼ θέλω ἔλθῃ νῦν τὸν ἰατρεύσω.

8 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἑκατόνταρχος, καὶ εἶπεν· αὐθιγῇ, δὲν εἶμαι ἄξιός, νῦν ἔλθῃς εἰς τὸ σπῆτί μου· ἀλλὰ εἰπὲ μόνον λόγον, καὶ θέλει ἰατρευθῇ τὸ παιδί μου.

9 Διατί καὶ ἐγὼ εἶμαι ἄνθρωπος ἀπὸ κάτω εἰς ἐξουσίαν, καὶ ἔχω ἀπὸ κάτω μου στρατιώτας· καὶ λέγω εἰς τῆτον, σύρτε, καὶ παγίνει καὶ εἰς ἄλλον, ἔλα, καὶ ἔρχεται· καὶ εἰς τὸν δούλόν μου, κάμε τοῦτο, καὶ τὸ κάμνει.

10 Καὶ ἀκούοντας ὁ Ἰησοῦς, ἐθαύμασε, καὶ εἶπεν εἰς ἐκείνους, ὅπου τὸν ἀκολουθοῦσαν· ἀληθινὰ σὰς λέγω· μὴ δὲ εἰς τὸν Ἰσραὴλ δὲν εὑρεθῇ τοσση μεγάλην πίστιν.

11 Καὶ λέγω ὑμῖν, ὅτι πολλοὶ ἀπὸ τὴν ἀνατολήν καὶ ἀπὸ τὴν δύσιν θέλουσιν ἔλθῃ, καὶ θέλουσιν συγκαθίσαι μετὰ τὸν Ἀβραάμ καὶ τὸν Ἰσαάκ καὶ τὸν Ἰακώβ εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

12 Καὶ οἱ υἱοὶ τῆς βασιλείας ἐμβλησιν εὐγαλῇ· ἔξω εἰς τὸ σκότος· τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ θέλει εἶ-

κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

13 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τῷ ἑκατοντάρχῃ· ὕπαγε, καὶ ὡς ἐπίστυσας γενήθῃτω σοι. Καὶ ἰάθη ὁ παῖς αὐτοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ.

14 Καὶ ἔλθων ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν Πέτρου, εἶδε τὴν πενθερὰν αὐτοῦ βεβλημένην καὶ πυρέσσουσαν.

15 Καὶ ἥψατο τῆς χειρὸς αὐτῆς, καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετός· καὶ ἠγέρθη, καὶ διηκόνει αὐτοῖς.

16 Ὁφίας δὲ γενομένης προσήνεγκαν αὐτῷ δαιμονισμένους πολλούς· καὶ ἐξέβαλε τὰ πνεύματα λόγῳ, καὶ πάντας τὴς κακῆς ἔχοντας ἐθεράπευσεν.

17 Ὅπως πλὴρῶν τὸ ρῆθιν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου, λέγοντος· Αὐτὸς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβε, καὶ τὰς νόσους ἐβάστασεν.

18 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς πολλὰς ὄχλους περὶ αὐτὸν, ἐκέλευσεν ἀπελθεῖν εἰς τὸ πέραν.

19 Καὶ προσελθὼν εἰς γραμματεὺς, εἶπεν αὐτῷ· Διδασκαλε, ἀκολουθήσω σοι ὅπως εἶμι ἀπέρχῃ.

20 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Αἱ ἀλώπεκες φολεὺς ἔχουσιν, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατοικίαι· ἀλλ' ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει πᾶν τὸν κεφαλὴν κλίνῃ.

σθαι ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

13 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν ἑκατοντάρχον· πάγεγε, καὶ καθὼς ἐπίστυσας, γὰρ σοῦ γένῃ· καὶ ἰατρῆθῃ τὸ παιδί· τε τὴν ὥραν ἐκείνην.

14 Καὶ πηγένωντας ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ σπήτι τοῦ Πέτρου, εἶδε τὴν πενθερὰν τε κοῖταμένην ὅπου ἐθερμαίνεται.

15 Καὶ ἐπιάσει τὸ χερί της, καὶ ἀφῆσέν την ἡ δίεμν' καὶ ἰσηκώθη, καὶ τοὺς ὑπηρέτα.

16 Καὶ ὡσὰν ἐβραδίασι, τοῦ ἔφεραν πολλοὺς δαιμονισμένους· καὶ με λόγον ἐδίαξε τὰ πνεύματα, καὶ ὅλως τοὺς ἀρρώστημένους τοὺς ἰάτρευσε.

17 Διὰ τὰ τελειωθῇ ἡ προφητεία τοῦ προφήτου Ἡσαΐου, ὅπου λέγει· αὐτὸς ἐπῆρε ταῖς ἀσθενείας μας, καὶ ταῖς ἀρρώστιας μας ἰσηκώσε.

18 Ὅσων εἶδεν ὁ Ἰησοῦς πολλὴν ὄχλον τετυγῶν τε, ἐπρός-ἴαξε γὰρ περάσσει πέραν.

19 Καὶ σημάτωντας ἑνας γραμματεὺς, τοῦ λέγει· διδάσκαλε, ἐγὼ θέλω σὲ ἀκολουθήσει ὅπως καὶ ἂν πάγης.

20 Καὶ λέγει τε ὁ Ἰησοῦς· ἡ ἀλώπεδες ἔχουσιν φωλιαῖς, καὶ τὰ πετεινὰ τῷ οὐρανῷ κατοικίαι· ἀλλ' ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἔχει πᾶν τὸ κεφάλι τε.

21 Ἐτέρος δὲ τῶν μαθητῶν αὐτῷ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, ἐπιτρέφόν μοι πρῶτον ἀπελθεῖν, καὶ θάψαι τὸν πατέρα μου.

22 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι, καὶ ἄφες τὰς νεκρὰς θάψαι· τὰς ἑαυτῶν νεκρὰς.

23 Καὶ ἰμβάντι αὐτῷ εἰς τὸ πλοῖον, ἠκολούθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτῷ.

24 Καὶ ἰδὼ, σεισμὸς μέγας ἐγένετο ἐν τῇ θαλάσῃ, ὥστε τὰ πλοῖα καλύπτεσθαι ὑπὸ τῶν κυμάτων· αὐτὸς δὲ ἰκαίθει δὲ.

25 Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτῷ ἤγειραν αὐτόν, λέγοντες, Κύριε, σῶσον ἡμᾶς, ἀπολλύμεθα.

26 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Τί δεῖλοί ἐγε, ὀλιγόπιστοι; Τότε ἐγερθεὶς ἐπετίμησε τοῖς ἀνέμοις καὶ τῇ θαλάσῃ· καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη.

27 Οἱ δὲ ἄνθρωποι ἐθαύμασαν, λέγοντες, Ποταπὸς ἐστιν αὐτός, ὅτι καὶ οἱ ἄνθρωποι καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν αὐτῷ;

28 Καὶ ἰλθόντι αὐτῷ εἰς τὸ πέραν εἰς τὴν χώραν τῶν Γεργεσηνῶν, ὑπήντησαν αὐτῷ δύο δαιμονιζόμενοι, ἐκ τῶν μνημείων ἐξερχόμενοι, χαλεποὶ λίαν, ὥστε μὴ ἰσχύειν τινὰ παρελθεῖν διὰ τῆς ὁδοῦ ἐκείνης.

21 Καὶ ἄλλοι ἀπὸ τῶν μαθητᾶδες τῇ λέγει· αὐθέντη, δός με ἄδειαν πρῶτον νὰ πάγω, νὰ θάψω τὸν πατέρα μου.

22 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ λέγει· ἀκολούθα με, καὶ ἄφες τοὺς νεκρὰς νὰ θάψω· τοὺς νεκροὺς τῶν.

23 Καὶ ἰμβήκει μέσα εἰς τὸ καράβι, καὶ τὸν ἀκολούθησαν οἱ μαθητᾶδες του.

24 Καὶ παριυδὺς ἐγένε σεισμὸς μέγας εἰς τὴν θάλασσαν, εἰς τόσον, ὅπῃ τὸ καράβι ἰσκιπάζοι ἀπὸ τὰ κύματα· καὶ αὐτὸς ἰκοιμάτο.

25 Καὶ οἱ μαθηταὶ ἐπῆγαν κοντὰ καὶ τὸν ἐξύπνισαν, λέγοντες· αὐθέντη, γλύτωσέ μας, χανόμεσθιν.

26 Καὶ λέγει τοὺς· Διαλίψοις φοβητῆζίαρδες ὀλιγόπιστοι; τότε ἐσηκώθη καὶ ἐπρίσκει μὴ φοβερισμόν τοὺς ἀνέμους καὶ τῇ θάλασσῃ· καὶ ἵγινε γαλήνη μεγάλη.

27 Καὶ οἱ ἄνθρωποι ἐθαύμασαν, λέγοντες· τί λογῆς ἄνθρωπος· εἶναι τοῦτο, ὅτι καὶ οἱ ἄνεμοι καὶ ἡ θάλασσα τοῦ ὑπακούουσι.

28 Καὶ περιώνοντας ἀνίσταται εἰς τὴν χώραν τῶν Γεργεσηνῶν, τὸν ἀπαίτησαν δύο δαιμονισμένοι, ὅπῃ ἐυγίνασιν ἔξω ἀπὸ τὰ μνημόρια, ἄγριοι πολλὰ, τόσον, ὅπῃ διὰ ἰδύνητον νὰ πέραιον κανέναν ἀπὸ τῆς γράταν ἐκείνης.

29 Καὶ ἰδοὺ ἔκραξαν, λέγοντες, Τί ἡμῖν καὶ σοί, Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ Θεοῦ; ἦλθες ὥδε πορὶ καίρεθ βασιανῆσαι ἡμᾶς;

30 Ἦν δὲ μακρὰν ἀπ' αὐτῶν ἀγγέλη χοίρων πολλῶν βυσκομένη.

31 Οἱ δὲ δαίμονες παρεκάλουν αὐτόν, λέγοντες, Εἰ ἐκβάλλεις ἡμᾶς· ἐπιτρέψον ἡμῖν ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἀγγέλην τῶν χοίρων.

32 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ὑπαγάγετε. Οἱ δὲ ἐξελθόντες ἀπῆλθον εἰς τὴν ἀγγέλην τῶν χοίρων. Καὶ ἰδοὺ, ὤρμησε πᾶσα ἡ ἀγγέλη τῶν χοίρων κατὰ τὴν κρημνὴν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἀπέθανον ἐν τοῖς ὕδασι.

33 Οἱ δὲ βόσκοντες ἔφυγον, καὶ ἀπελθόντες εἰς τὴν πόλιν, ἀπήγγειλαν πάντα, καὶ ἅ τῶν δαιμονιζομένων.

34 Καὶ ἰδοὺ, πᾶσα ἡ πόλις ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν τῷ Ἰησοῦ· καὶ ἰδόντες αὐτόν, παρέκάλεσαν, ὥπως μεταβῇ ἀπὸ τῶν ὄρεων αὐτῶν.

29 Καὶ παρευθὺς ἔκραξαν, λέγοντες· Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ Θεοῦ, τί ἔχομεν, νὰ κάμωμεν ἡμεῖς μὲ ἱερεῖα; ἦλθες ἐδῶ νὰ μᾶς βασανίσῃς προτίτερα ἀπὸ τὸν καιρὸν;

30 Καὶ μακρὰ ἀπ' αὐτοῦς ἦταν ἀγγέλη χοίρων πολλῶν ἡπὶ ἐβασκε.

31 Καὶ οἱ δαίμονες τὸν ἐπαρακάλουν, λέγοντες· ἂν μᾶς εὐγάλλῃς, ὅς μας ἀδείαν νὰ ὑπάμην εἰς τὴν ἀγγέλην τῶν χοίρων.

32 Καὶ τὸς εἶπε· παγίνετε, καὶ ἐκείνοι εὐγῆκαν, καὶ ἐπῆγαν εἰς τὴν ἀγγέλην τῶν χοίρων. καὶ παρευθὺς ὤρμησεν ὅλη ἡ ἀγγέλη τῶν χοίρων ἀπὸ τὸν ἐγκρημιὸν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐπνίγησαν μέσα εἰς τὰ νερά.

33 Καὶ οἱ βοσκαὶ ἔφυγαν, καὶ ἐπῆγαν εἰς τὴν πόλιν, καὶ εἶπασιν ὅλην τὴν ὑπόθεσιν, καὶ ἅ τὰ πρᾶγματα τῶν δαιμονισμένων.

34 Καὶ εὐθὺς ὅλη ἡ πόλις εὐγῆκε καὶ ἀπάντησε τὸν Ἰησοῦ· καὶ ὥσαν τὸν εἶδαν, τὸν ἐπαρακάλεσαν ἵνα εὐγῇ ἀπὸ τὰ σύνορά της.

Κεφ. θ'. 9.

ΚΑΙ ἔμβας εἰς τὸ πλοῖον, διεπέρασε, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν.

2 Καὶ ἰδοὺ, προσέφερον αὐτῷ παραλυτικὸν ἐπὶ κλίνῃς βε-

ΚΑΙ ἔμβαίνωντας μέσα εἰς τὸ καράβι, ἐπέρασε, καὶ ἐπῆγεν εἰς τὴν ἐδικήν τε πόλιν.

2 Καὶ παρευθὺς τοῦ ἔφεραν ἕνα παραλυτικὸν βαλμένον ἀ-

βλαμμένοι· καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν, εἶπε τῷ παραλυτικῷ· Ὡρᾶσαι τέκνον, ἀφίονται σοὶ αἱ ἁμαρτίαι σου.

3 Καὶ ἰδὼν, τινὲς τῶν γραμματέων εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· Οὗτος βλασφημεῖ.

4 Καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐνδομήσεις αὐτῶν, εἶπεν, Ἰναὶ ὑμεῖς ἐνθυμεῖσθε πονηρὰ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν·

5 Τί γὰρ ἱγὴ εὐκολώτερον, εἰπεῖν· Ἀφίονται σοὶ αἱ ἁμαρτίαι· ἢ εἰπεῖν, Ἑγείραι καὶ περιπάτει·

6 Ἰνα δὲ εἰδῇτε, ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφίεναι ἁμαρτίας (τότε λέγει τῷ παραλυτικῷ) Ἐγείρε· εἰς ἅρῃς σε τὴν κλίνην, καὶ ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου.

7 Καὶ ἔγειρε, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκόν αὐτοῦ.

8 Ἰδόντες δὲ οἱ ὄχλοι ἐθαύμασαν, καὶ ἰδοῦσαν τὸν Θεόν, τὸν δόντα ἐξουσίαν τοιαύτην τοῖς ἀνθρώποις.

9 Καὶ παράγων ὁ Ἰησοῦς ἐκεῖθεν, εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον ἐπὶ τὸ τελῶνιον, Ματθαῖον λεγόμενον· καὶ λέγει αὐτῷ, Ἀκολούθει μοι· Καὶ ἀναστὰς, ἠκολούθησεν αὐτῷ.

10 Καὶ ἐγένετο αὐτῷ ἀνακειμένη ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ἰδοὺ,

πάνω εἰς κρεβάτι· καὶ βλέποντας ὁ Ἰησοῦς, τὴν πίστιν τῆς, λέγει εἰς τὸν παραλυτικόν· ἔχε θάρρος· παῖδί μου, συγχωρεῖνται αἱ ἁμαρτίαι σου.

3 Καὶ ἰὰ, κάποιαι ἀπὸ τοῦς γραμματέως· ἔλεγαν ἀνάμυσά της· ἐγὼτ· βλασφημᾷ.

4 Καὶ γνωρίζοντας ὁ Ἰησοῦς τὰς διαλογισμὰς των, εἶπεν· Διαβὼ διαλυγίζεσθε ἐσεῖς καὶ εἰς ταῖς καρδίαις σας.

5 Ποῖον εἶναι εὐκολώτερον, ἰὰ εἰπῶ· σοὺ συγχωρεῖνται αἱ ἁμαρτίαι· ἢ ἰὰ εἰπῶ· σῆκε καὶ περιπάτει·

6 Καὶ διὰ ἰὰ ἐγνωρίσετε, ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔχει ἐξουσίαν εἰς τὴν γῆν ἰὰ συγχωρεῖ ἁμαρτίας, τότε λέγει τοῦ παραλυτικῷ· σῆκε καὶ ἔπαρε τὸ κρεβάτι σου, καὶ σὺρε εἰς τὸ σπῆτί σου.

7 Καὶ ἐσηκώθη, καὶ ἐπῆγε· εἰς τὸ σπῆτί του.

8 Καὶ βλέποντας ὁ λαὸς ἐθαύμασαν, καὶ ἰδοῦσαν τὸν Θεόν, ὅπῃ ἔδωκε τέτοιας λογιῆς ἐξουσίαν εἰς τοὺς ἀνθρώπους.

9 Καὶ περιῶντας ὁ Ἰησοῦς ἀπ' ἐκεῖ, εἶδεν ἄνθρωπον, ὅπῃ ἐκάθετον εἰς τὸ κρεβάτι, καὶ τὸν ἔλεγαν Ματθαῖον· καὶ λέγει τῷ· ἀκολούθε με· καὶ ἐσηκώθη, καὶ ἀκολούθησεν τον.

10 Καὶ ἔσουλας ἰὰ ἀναπαυθῇ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ σπῆτί του, καὶ ἰὰ,

πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτω-
λοὶ ἔλθοντες, συνανέκειντο τῷ
Ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐ-
τοῦ·

11 Καὶ ἰδόντες οἱ Φαρισαῖοι,
εἶπον τοῖς μαθηταῖς αὐτῶ·
Διατί μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ
ἁμαρτωλῶν ἐσθίει ὁ διδάσκα-
λος ὑμῶν;

12 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀνέσας,
εἶπεν αὐτοῖς. Οὐ χρεῖαν ἔχουσιν
οἱ ἰσχύοντες ἰατρῆς, ἀλλ' οἱ
κακῶς ἔχοντες.

13 Περιυθίνετε δὲ μάθετε
τί ἐστίν. Ἐλεον θέλω, καὶ ἡ θυ-
σίαν· ἢ γὰρ ἤλθον καλεῖσθαι
δικαίους, ἀλλ' ἁμαρτωλούς· εἰς
μετάνοιαν.

14 Τότε προσέρχονται αὐτῷ
οἱ μαθηταὶ Ἰωάννης, λέγοντες·
διατί ἡμεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι
νηστεύομεν πολλά, οἱ δὲ μαθη-
ταὶ σου οὐ νηστεύουσιν;

15 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰη-
σοῦς· Μὴ δύναται ὁ υἱὸς τοῦ
νυμφῶνος πενθεῖν, ἐφ' ὅσον μετ'
αὐτῶν ἐστίν ὁ νυμφίος; ἐλεύ-
σονται δὲ ἡμέραι, ὅταν ἀπαρ-
θῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, καὶ
τότε νηστεύουσιν.

16 Οὐδεὶς δὲ ἐπιβάλλει ἐπι-
βλημα ῥάκους ἀγνάφῃ ἐπὶ ἱ-
ματίῳ παλαιῷ· αἶρει γὰρ τὸ
πλήρωμα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἱμα-
τίου καὶ χειρὸν σχίσμα γίνε-
ται.

πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ
ἤλθον, καὶ ἐκάθισαν μαζὺ μὲν
τοῦ Ἰησοῦ καὶ μετὰ τοὺς μαθητά-
δες τοῦ.

11 Καὶ βλέποντες οἱ Φαρι-
σαῖοι ἐλέγον εἰς τοὺς μαθητά-
δες τοῦ Διαβ. ὁ διδάσκαλός σας
τρώγει μετὰ τοὺς τελῶνας καὶ
μετὰ τοὺς ἁμαρτωλούς;

12 Καὶ ὁ Ἰησοῦς, ὡπὸν τὸ
ἀνέσεν, τοὺς εἶπεν· οἱ γερόοι δὲν
χρειάζονται ἰατροῦ, ἀλλὰ οἱ
ἀσθενήμενοι.

13 Ὑπάγετε καὶ μάθετε, τί
εἶναι· ἐλεον θέλω καὶ ἔχει θυ-
σίαν· διὰ δὲν ἤλθω νὰ καλέσω
τοὺς δικαίους, ἀλλὰ τοὺς ἁμαρ-
τωλούς· εἰς τὴν μετάνοιαν.

14 Τότε ἤλθασιν οἱ μα-
θητὰδες τοῦ Ἰωάννου, καὶ λέγε-
σίν του· Διατί ἡμεῖς καὶ οἱ
Φαρισαῖοι νηστεύομεν πολλὰ, καὶ
οἱ μαθητὰδες σου δὲν νηστεύουσιν;

15 Καὶ εἰπέ τους ὁ Ἰησοῦς·
μὴνα οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος ἢ μ-
ποροῦν νὰ εἶναι θλιμμένοι, εἰς
ὅσον καιρὸν εἶναι ὁ νυμφίος·
μαζὺ μετ' αὐτούς; ἀμὴν θέλει
ἔλθῃ καιρὸς, ὅπου νὰ παρῇ
ἀπ' αὐτούς ὁ νυμφίος, καὶ
τότε θέλῃσι νηστεύειν.

16 Καὶ ἢ δὲ κανένας βάλλει
μπάλωμα ἀπὸ παντ' ἄτρετον
εἰς φόρεμα παλαιόν· διὰ δὲ τὸ
μπάλωμα τὸ καινούριον πέρ-
νει ἀπὸ τοῦ φόρεμα τὸ παλαιόν,
καὶ γίνεται χειρότερον σχίσμα.

17 Οὐδὲ βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς ἀσκὲς παλαιάς· εἰ δὲ μήγε, ῥήγνυνται οἱ ἀσκοί, καὶ ὁ οἶνος ἐκχεῖται, καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολύνται· ἀλλὰ βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς ἀσκὲς καινὰς, καὶ ἀμφοτέρα συντηρῶνται.

18 Ταῦτα αὐτῷ λαλῶντι αὐτοῖς, ἰδὼν ἄρχων, ἐλθὼν προσεκύνη αὐτῷ, λέγων, "Ὅτι ἡ θυγάτηρ μου ἄρτι ἐτελεύτησεν· ἀλλὰ ἰδὼν, ἐπίθεις τὴν χεῖρά σου ἐπ' αὐτήν, καὶ ζήσεται.

19 Καὶ ἐγερεῖς ὁ Ἰησοῦς ἡκολούθησεν αὐτῷ, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτῷ.

20 (Καὶ ἰδὼν, γυνὴ αἰμορροῦσα δώδεκα ἔτη, προσελθῶσα ὀπίσθεν ἤψατο τῷ κρασπέδῳ τῆ ἱματίου αὐτοῦ.

21 Ἐλεγε γὰρ ἐν ἑαυτῇ, Ἐάν μόνον ἄψωμαι τῷ ἱματίῳ αὐτοῦ, σωθήσομαι.

22 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπιστρεφείς καὶ ἰδὼν αὐτήν, εἶπε· Θάρσει θύγατερ· ἡ πίστις σου σέσωκε σε· Καὶ ἰσώθη ἡ γυνὴ ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.)

23 Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν τῷ ἀρχοντος, καὶ ἰδὼν τῆς αὐλητῆς, καὶ τὸν ὄχλον δορυβέμενον.

24 Λέγει αὐταῖς· Αναχωρεῖτε· ἐγὼ γὰρ ἀπέθανε τὸ κοράσιον,

17 Μὴ δὲ βάλλουσιν οἶνον κρασί εἰς δερμάτια παλαιά· εἰ δὲ μή, σπάξουσιν τὰ δερμάτια, καὶ τὸ κρασί χύνεται, καὶ τὰ δερμάτια χάνονται· ἀλλὰ τὸ νέον κρασί τὸ βάλλουσιν εἰς καινὰ δερμάτια, καὶ φυλάττονται καὶ τὰ δύο.

18 Καὶ λέγουσιν· ἐπεὶ ταῦτά λόγια, νῦν, καὶ ἦλθεν ἕνας ἄρχων, καὶ τὸν ἐπροσκύνησε καὶ λέγει· τοῦ ἡ θυγατέρα μου ἀπὸ τώρα ἀπέθανε· ἀλλὰ ἴλα, βάλε τὸ χεῖρ σου ἀπάνω της καὶ θέλει ζῆσαι.

19 Καὶ ἐσηκώθη ὁ Ἰησοῦς καὶ ἀκολούθησεν τῇ, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ μετᾷ.

20 (Καὶ νῦν, καὶ μία γυναῖκα, ὅτῃ εἶχε κίνησιν αἱματὸς δώδεκα χρόνους, ἐσηκώσεν ὀπίσω, καὶ ἐπίασε τὴν ἄκρην τοῦ φορέματός του.

21 Διατὶ ἔλεγεν μέσα της· ἂν πιάσω μοναχὰ τὸ φορέμα του, θέλω ἰατρευθῆναι.

22 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐγύμισε καὶ εἶδεν τὴν καὶ λέγει· ὦ θύγατερ, ἔχε θάρρος· ἡ πίστις σου σε σέσωκε· καὶ ἰατρεύθη ἡ γυναῖκα ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.)

23 Καὶ ὡς ἂν ἦλθεν εἰς τὸ σπῆντι τῷ ἀρχόντῳ, καὶ εἶδε τῆς μυρολογητάδες, καὶ τὸν λαὸν ὅτῃ ἐσυγχίζονταν,

24 Λέγει τῆς σύρτε ἀπ' αὐτῇ· Διατὶ τὸ κοράσιον δὲν ἀ-

ἀλλὰ καθεύδει. Καὶ κατεγέλων αὐτὴ.

25 Ὅτε δὲ ἐξεβλήθη ὁ ὄχλος, εἰσελθὼν ἐκράτησε τῆς χειρὸς αὐτῆς· καὶ ἠγάγεθ' τὸ κοράσιον.

26 Καὶ ἐξηλθεν ἡ φήμη αὐτῇ εἰς ὅλην τὴν γῆν ἐκείνην.

27 Καὶ παράγοντι ἐκεῖθεν τῷ Ἰησοῦ, ἠκολούθησαν αὐτῷ δύο τυφλοὶ, κρᾶζοντες, καὶ λέγοντες, Ἐλέησον ἡμᾶς υἱὲ Δαβὶδ.

28 Ἐλθόντι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, προσήλθον αὐτῷ οἱ τυφλοὶ, καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πιστεύετε, ὅτι δύναμαι τῶτα ποιῆσαι; Λέγουσιν αὐτῷ, Ναί, Κύριε.

29 Τότε ἥφατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, λέγων, Καθὰ τὴν πίσιν ὑμῶν γεννηθήτω ὑμῖν.

30 Καὶ ἀνεψύχθησαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἐνεβριμήσατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγων, Ὁρᾶτε μηδεὶς γινώσκῃτω.

31 Οἱ δὲ ἐξελθόντες διεφύμνησαν αὐτὸν ἐν ὅλῃ τῇ γῇ ἐκείνῃ.

32 Αὐτῶν δὲ ἐξερχομένων, ἰδὼν, προσήντηκαν αὐτῷ ἄνθρωπον κωφὸν δαιμονιζόμενον.

33 Καὶ ἐκβληθέντος τοῦ δαιμονίου, ἐλάλησεν ὁ κωφός· καὶ ἰθαύμασαν οἱ ὄχλοι, λέγοντες, Ὅτι ἠδύπατε ἐφάνη ἕτως ἐν τῷ Ἰσραὴλ.

πέθανεν, ἀλλ' κοιμάται. καὶ τὸν αἰαγελεύσαν.

25 Καὶ ὥσάν εὐγῆκεν ὁ λαὸς ἔξω, ἐμβῆκε μέσα ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐπίασεν τὸ κοράσιον ἀπὸ τοῦ χέρι· καὶ ἐσηκώθη ἀπάνω.

26 Καὶ εὐγῆκεν ἡ φήμη τῇ εἰς ὅλην τὴν γῆν ἐκείνην.

27 Καὶ περᾶντας ἀπ' ἐκεῖ ὁ Ἰησοῦς, τὸν ἀκολούθησαν δύο τυφλοὶ, καὶ ἰφώνησαν, καὶ ἔλεγαν· ὦ υἱὲ τοῦ Δαβὶδ, ἐλέησον μας.

28 Καὶ ὥσάν ἐφάσεν εἰς τὸ σπῆτι, ἦλθαν καὶ οἱ τυφλοὶ, καὶ λέγει τῶς ὁ Ἰησοῦς· πιστεύετε, πῶς δύναμαι ἐὰν τὸ κάμω τῶτο; καὶ λέγει τῇ· ναί, αὐθέντη.

29 Τότε ἐπίασε τὰ μάτια τῶς, καὶ λέγει τῶς· καθὰ τὴν πίσιν σας ἄς σᾶς γένη.

30 Καὶ ἀνέψυχθησαν τὰ μάτια τῶς· καὶ ὁ Ἰησοῦς μετ' ὀφθαλμῶν τῶς ἐπρόσταξε, λέγωντας· βλέπετε ἄς μὴν τὸ ἐξέζη τινάς.

31 Καὶ ἐκεῖνον ὥσάν εὐγῆκεν ἔξω, τὸν ἐφύμνησαν εἰς ὅλην τὴν γῆν ἐκείνην.

32 Καὶ ὥσάν εὐγῆκεν αὐτοῖς, καὶ τῇ ἐφῆκεν ἵνα ἄνθρωπον βεβῶν δαιμονιζόμενον.

33 Καὶ ὥσάν εὐγῆκε τὸ δαιμόνιον, ἐσύντυχεν ὁ βεβῶς· καὶ ἰθαύμασαν οἱ ὄχλοι, καὶ ἔλεγαν· ἠδύπατε ἐφάνη τέτοιαις λογῆς εἰς τὸ γίνεσθαι τῷ Ἰσραὴλ.

34 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἔλεγον, Ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμόνων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια.

35 Καὶ περιῆγεν ὁ Ἰησοῦς τὰς πόλεις πάσας καὶ τὰς κώμας, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.

36 Ἰδὼν δὲ τὸς ὄχλους, ἐσπλαγχνίσθη περὶ αὐτῶν, ὅτι ἦσαν ἐκλειυμένοι καὶ ῥριμμένοι ὡσεὶ πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα.

37 Τότε λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Ὁ μὲν θρισμὸς πολὺς, εἰ δὲ ἐργάται ὀλίγοι.

38 Δεήσῃτε ἔν τῃ κυρίῳ τῷ θερισμῷ, ὅπως ἐκβάλῃ ἐργάτας εἰς τὸν θρισμὸν αὐτοῦ.

34 Ἀμὴ οἱ Φαρισαῖοι ἔλεγον· μετὸν ἄρχοντα τῶν δαιμόνων ἐκτὶ τοῦ εὐγάνει τὰ δαιμόνια.

35 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπενέγκρι-σεν ὅλαις ταῖς πόλαις καὶ ταῖς χώραις, διδάσκωντας εἰς τὰ συναγωγιά της, καὶ κηρύττωίτας τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, καὶ ἱατρεύοντας κάθε λογῆς ἀσθένειας καὶ ἀχαμιοσύνην εἰς τὸν λαόν.

36 Καὶ ὁ Ἰησοῦς βλέπωντας τὸν ὄχλον, τὲς ἐσπλαγχνίσθη, ὅτι ἦταν ἀπογαμίνοι καὶ σκορπισμένοι ὡσαν πρόβατα ὁπῶ δὲν ἔχουν ποιμένα.

37 Τότε λέγει εἰς τὲς μαθητάδες τῶ· τὸ θέρεῖ εἶναι πολλὸν, ἀμὴ οἱ ἐργάταις εἶναι ὀλίγοι.

38 Παρακαλέσῃτε λοιπὸν τὸν αὐθέντην τῷ θέρεος, νὰ βάλλῃ ἐργάταις εἰς τὸ θέρεος της.

Κεφ. 10.

ΚΑΙ ἔπροσκάλισεν τὴς δώδεκα μαθητάς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε ἐκβάλλειν αὐτά, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν.

2 Τῶν δὲ δώδεκα ἀποστόλων τὰ ὀνόματά ἐστὶ ταῦτα· πρῶτος, Σίμων ὁ λεγόμενος Πέτρος, καὶ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ· Ἰάκωβος ὁ τῷ Ζι-

ΚΑΙ ἔπροσκάλισεν τὴς δώδεκα μαθητάδες, καὶ τὴς ἔδωκεν ἐξουσίαν ἐναντίον τῶν πνευμάτων τῶν ἀκαθάρτων νὰ τὰ ἐυγάλουν, καὶ νὰ ἱατρεύουσιν κάθε λογῆς ἀρρώστιας καὶ κάθε λογῆς ἀχαμιοσύνην.

2 Καὶ τῶν δώδεκα ἀποστόλων τὰ ὀνόματα εἶναι ἐτῆτα· πρῶτος εἶναι ὁ Σίμων, ὁπῶ λέγεται Πέτρος, καὶ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς της· Ἰάκωβος ὁ υἱὸς τῷ

βεδαίη καὶ Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτῆς.

3 Φίλιππῶς, καὶ Βαρθολομαῖῶς· Θωμᾶς, καὶ Ματθαῖῶς ὁ τελώνης· Ἰάκωβῶς ὁ τῷ Ἀλφαίῳ, καὶ Λεββαῖῶς ὁ ἐπικληθεὶς Θαδδαῖῶς·

4 Σίμων ὁ Κανανίτης, καὶ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης, ὁ καὶ παραδὼς αὐτόν.

5 Τῆς τῆς δώδεκα ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς, παραγγέλλας αὐτοῖς, λέγων, Εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθητε, καὶ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθητε·

6 Πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλота οἴκῳ Ἰσραὴλ.

7 Πορεύόμενοι δὲ κηρύσσετε, λέγοντες· Ὅτι ἤγγικεν ἡ βασιλεία τῶν ἡρανῶν.

8 Ἀσθενέοντας θεραπεύετε, λεπρῶς καθαρίζετε, νεκρῶς ἐγείρετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε· δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε.

9 Μὴ κτῆσθε χρυσόν, μηδὲ ἀργυρὸν, μηδὲ χαλκὸν εἰς τὰς ζώας ἡμῶν.

10 Μὴ πήραν εἰς ὁδόν, μηδὲ δύο χιτῶνας, μηδὲ ὑποδήματα, μηδὲ ῥάβδον· ἅξιός γάρ ὁ ἐργάτης τῆς τροφῆς αὐτοῦ ἐστίν.

11 Εἰς ἣν δ' ἀν πόλιν ἢ κώμην εἰσέλθητε· ἐξετάσατε, τίς ἐν

Ζεβεδαίῳ, καὶ Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς τε.

3 Φίλιππῶς, καὶ Βαρθολομαῖῶς· Θωμᾶς, καὶ Ματθαῖῶς ὁ τελώνης· Ἰάκωβῶς ὁ υἱὸς τοῦ Ἀλφαίου, καὶ Λεββαῖῶς, ὁ ὁποῖος ἐπωνομάσθη Θαδδαῖῶς.

4 Σίμων ὁ Κανανίτης, καὶ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης, ἐκεῖν' ὅπως καὶ τὸν ἐπαράδωκε.

5 Ἐτῆς τῆς δώδεκα τὸς ἐστειλεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ τὸς ἐπαγγέλλει, λέγοντας· εἰς τὴν εἰρήνην τῶν ἐθνῶν νὰ μὴν σπηγένητε, καὶ εἰς τὴν πόλιν τῶν Σαμαρειτῶν νὰ μὴν ἐμβῆτε.

6 Ἀλλὰ περισσότεροι νὰ πηγένητε εἰς τὰ πρόβατα τὰ χαμένα τοῦ σπηλῆ τοῦ Ἰσραὴλ.

7 Καὶ πηγέοντες κηρύττετε, λέγοντες· ὅτι ἐσήμεναι ἡ βασιλεία τῶν ἡρανῶν.

8 Τὸς ἀσθενήμενους ἰατρεύετε, τὸς λεπρῶς καθαρίζετε, τὸς νεκρῶς ἀναστήνετε, τὰ δαιμόνια ἐγείρετε· χάρισμα τὸ ἐπῆρετε, χάρισμα τὸ δίδετε.

9 Νὰ μὴν ἀποκτήσετε χρυσάφι, μηδὲ ἀσήμι, μηδὲ χάλκωμα εἰς τὰ ζωνάριά σας.

10 Μὴ δὲ σακκῆλι εἰς τὴν εἰρήνην, μηδὲ δύο φορέματα, μηδὲ ὑποδήματα, μηδὲ ῥάβδι· Διὰ τὴν ἐργάτης εἶναι ἅξιός τε διὰ τὴν τροφήν τε.

11 Καὶ εἰς ὅποιαν πόλιν ἢ κώμην ἐμβῆτε, ἐξετάξτε, τίς

αὐτῇ ἄξιός ἐστι, καὶ οὕτως μέναιτε ὡς ἂν ἐξέλθῃτε.

12 Εἰσερχόμενοι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, ἀσπασασθε αὐτήν.

13 Καὶ εἰν μὲν ἢ ἡ οἰκία ἄξια, ἢ ἡ εἰρήνη ὑμῶν ἐπ' αὐτὴν ἵαν δὲ μὴ ἄξια, ἢ εἰρήνη ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐπιστραφήτω.

14 Καὶ ὅς ἐάν μὴ δέξηται ὑμᾶς μηδὲ ἀκούσῃ τῶν λόγων ὑμῶν, ἐξερχόμενοι τῆς οἰκίας ἢ τῆς πόλεως ἐκείνης, ἐκκινᾶτε τὸν ποδῶν τῶν ποδῶν ὑμῶν.

15 Ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ἀνεκτότερον ἔσται γῇ Σοδόμων καὶ Γομόρρων ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ.

16 Ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων· γίνεσθε ἔν φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις, καὶ ἀνέγκαιτοι ὡς αἱ περὶ τὴν γῆν.

17 Προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· παραδώσου γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια, καὶ ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν μαρτυρήσουσιν ὑμᾶς.

18 Καὶ ἐπὶ ἡγεμόνας δὲ καὶ βασιλεῖς ἀρχήσιν εἰς ἐκεῖν ἐμῶν, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς καὶ τοῖς ἔθνεσιν.

19 Ὅταν δὲ παραδῶσιν

εἶναι εἰς αὐτὴν ἄξιον, καὶ ἐκεῖ μέναιτε ὡς ὅπου νὰ εὐγῆτε.

12 Καὶ ὅταν ἐμβῇτε μέσα εἰς τὸ σπῆτι, καὶ τὸ χαιρετᾶτε (λέγοντες· εἰρήνη εἰς τὸ σπῆτι τούτο.)

13 Καὶ ἀνείναι τὸ σπῆτι ἄξιον, ὡς ἔλθῃ ἡ εἰρήνη σας εἰς αὐτό· ἂν δὲ εἶναι ἄξιον, ἢ εἰρήνη σας ὡς γυρίσῃ εἰς ἑσᾶς.

14 Καὶ ὅποιον δὲ σᾶς δεχθῇ, μηδὲ ἀκούσῃ τὰ λόγια σας, ὅταν εὐγῆτε ἀπὸ τοῦ σπῆτι, ἢ ἀπὸ τῆς πόλεως ἐκείνης, τιμωρεῖτε τὴν σκόλην τῶν ποδῶν σας.

15 Βέβαια σᾶς λέγω· πλεον συμπαθῶν θέλει εἶναι εἰς τὴν γῆν τῶν Σοδόμων καὶ τῶν Γομόρρων εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως, παρὰ εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην.

16 Νὰ ὅπου σᾶς πέμπω ὡς πρόβατα μέσα εἰς τὴν λύκων· γενεῖτε τὸ λοιπὸν φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις, καὶ ἀπλοὶ ὡς οἱ περὶ τὴν γῆν.

17 Καὶ ἔχετε τὸν νοῦν σας ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· Διατὶ θέλουν σᾶς παραδώσει εἰς τὰ δικαστήρια, καὶ μέσα εἰς ταῖς συναγωγαῖς τῶν θέλων σᾶς δέξειν.

18 Καὶ θέλετε φερθῇ ὁμπροσὶς αὐθιγὰς καὶ βασιλεῖς διὰ λόγον μὲν, διὰ μαρτυρίαν εἰς αὐτὸς καὶ εἰς τὰ ἔθνη.

19 Καὶ ὅταν σᾶς παραδί-

ὑμᾶς, μὴ μεμεμνησθε πῶς ἢ τί λαλήσητε· δοθήσεται γὰρ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ᾠρᾷ, τι λαλήσετε.

20 Οὐ γὰρ ὑμεῖς εἰσι οἱ λαλῶντες, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τῷ πατρὶς ὑμῶν, τὸ λαλῶν ἐν ὑμῖν.

21 Παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον, καὶ πατήρ τέκνον· καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς, καὶ θανατώσουσιν αὐτούς.

22 Καὶ εἰσθε μισήμενοι ἐπὶ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, ὅτι σωθήσεται.

23 Ὅταν δὲ διώκωσιν ὑμᾶς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, φεύγετε εἰς τὴν ἄλλην. ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ τελέσητε τὰς πόλεις τῆ Ἰσραὴλ, ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

24 Οὐκ εἰσι μαθητῆς ὑπὲρ τῶν διδασκαλῶν, ἡδὲ δαυλῶν ὑπὲρ τοῦ κυρίου αὐτοῦ.

25 Ἀρκετὸν τῷ μαθητῇ, ἵνα γένηται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ· καὶ ὁ δαυλὸς ὡς ὁ κύριος αὐτοῦ. εἰ τὸν οἰκοδεσπότην Βεελζεβὺλ ἐκάλεσαν, πόσω μάλλον τὰς οἰκίας αὐτοῦ;

26 Μὴ ἔν φρονηθεῖτε αὐτοῖς· οὐδὲν γὰρ εἰσι κεκαλυμμένοι, ὁ οὐκ ἀποκαλυφθήσι-

δουν, μὴν ἐγνωσθήτε, πῶς ἢ τί θέτετε λαλήσει· Διὰ τὸ θέλει σὰς διδοῖ εἰς ἐκείνην τὴν ᾠρᾷ, τί θέτετε λαλήσει.

20 Διὰ τὸ δὲν εἰσθε εἰσεῖς, ὅπῃ καλεῖτε, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τοῦ πατρὸς σας, ὅπῃ καλεῖ εἰς εἰσας.

21 Καὶ ἀδελφὸς ἀδελφὸν θέλει παραδῶσει εἰς θάνατον, καὶ ὁ πατήρ τὸ παιδί του· καὶ θέλουν σηκωθῇ τὰ παιδιά καὶ ἀπαπάνω εἰς τὰς γονεῖς τους, καὶ θέλουν τὰς θανατώσει.

22 Καὶ θέτετε εἰσθαι μισήμενοι ἀπὸ ὅλης διὰ τὸ ὄνομά μου· ἀμὴ ὅποιος ὑπομείνει ἕως εἰς τὸ τέλος, θέλει σωθῇ.

23 Καὶ ὅταν σὰς διώκουν εἰς τήν τὴν πόλιν, φεύγετε εἰς τὴν ἄλλην· Διὰ τὸ βέβαια σὰς λέγω, δὲν θέτετε τελειώσει τὰς πόλεις τοῦ Ἰσραὴλ, ἕως ὅπῃ νὰ ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

24 Δὲν εἶναι μαθητῆς παραπάνω ἀπὸ τὸν διδάσκαλον του, ὁ δὲ δαυλὸς ἀπὸ τὸν αὐθέντην του.

25 Φθάνει εἰς τὸν μαθητὴν, νὰ γένη ὡσανὶ ὁ διδάσκαλός του· καὶ ὁ δαυλιτῆς ὡσανὶ αὐθέντης του· αἰσῶς καὶ τὸν αὐθέντην του σπητίει ἐκάλεσαν Βεελζεβὺλ, πόσω μάλλον τὰς ἐδικὰς του;

26 Μὴν τὰς φρονηθεῖτε λοιπόν· Διὰ τὸ δὲν εἶναι κακὴν σκεπασμένον, ὅπῃ νὰ μὴν ξεσκε-

ται, καὶ κρυπτόν, ὃ ἢ γνω-
σθήσεται.

27 Ὁ λεγὼ ὑμῖν ἐν τῇ σκο-
τίᾳ, εἰπατε ἐν τῷ φωτί· καὶ
ἢ εἰς τὸ ἕς ἀκούετε, κηρύξα-
τε ἐπὶ τῶν δωματίων.

28 Καὶ μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν
ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα, τὴν
δὲ ψυχὴν μὴ δυναμένων ἀποκ-
τεῖναι· φοβηθῆτε δὲ μᾶλλον τὸν
δυνάμενον καὶ ψυχὴν καὶ σῶ-
μα ἀπολίσσαι ἐν γένει.

29 Οὐχὶ δύο γρεθία ἄσσα-
ριμ πωλεῖται, καὶ ἐν ἑξ αὐ-
τῶν ἢ πεισεῖται ἐπὶ τὴν γῆν,
ἀντὶ τοῦ πατρὸς ὑμῶν·

30 Ὑμῶν δὲ καὶ αἱ τρίχες
τῆς κεφαλῆς πᾶσαι ἡριθμη-
μέναι εἰσὶ.

31 Μὴ ἔν φοβηθῆτε πολ-
λῶν σαρρῶν διαφέρετε ὑμεῖς.

32 Πᾶς ἢν ὅστις ὁμολογή-
σῃ ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀν-
θρώπων, ὁμολογήσω καὶ ἐγὼ ἐν
αὐτῷ ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς
μου, τῷ ἐν οὐρανοῖς.

33 Ὅστις δ' ἀνᾶρῆσηταί με
ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ἀρῆ-
σεται αὐτὸν καὶ ἐγὼ ἔμπροσθεν
τοῦ πατρὸς με τῷ ἐν οὐρανοῖς.

34 Μὴ νομίσητε, ὅτι ἦλθον
βαλεῖν εἰρήνην ἐπὶ τὴν γῆν·

πασθῆ, καὶ κρυφόν, ὅπῃ καὶ
μὴν γνωρισθῇ.

27 Ἐγὼ το, ὅπῃ σᾶς λέγω
εἰς τὸ σκοτόν, νὰ τὸ εἰπῆτε εἰς
τὸ φῶς· καὶ τῷτο, ὅπῃ ἀκούετε
κρυφᾶ εἰς τὸ αὐτὶ, νὰ τὸ κηρύ-
ξετε ἀπάνω εἰς τὰ δώματα.

28 Καὶ μὴν φοβηθῆτε ἀπ'
ἐκείνων, ὅπῃ φονεύουν τὸ κορ-
μί, καὶ τὴν ψυχὴν δὲν δύνυνται
νὰ τὴν φονεύσουν· ἀλλὰ
περισσότερον πρέπει νὰ φο-
βηθῆτε ἐκείνον, ὅπῃ δύνεται
νὰ χαλάσῃ καὶ τὴν ψυχὴν
καὶ τὸ κορμί εἰς τὴν γένειαν.

29 Δὲν πωλεῖται δύο πελῖα
διὰ ἑνα ἄσπρον, καὶ ἑνα ἀπ'
αὐτὰ δὲν ὀλεῖ πείσει εἰς τὴν
γῆν χωρὶς τοῦ πατρὸς σας·

30 Ἀμῆ ἔσῃς καὶ ἡ τρίχαις
ὀλαις τῆς κεφαλῆς σας εἶναι
μετρημέναις.

31 Μὴν φοβᾶσθε λοιπόν·
ἀπὸ πολλὰ πελῖα διαφέρετε
ἰσοῖς.

32 Πᾶς ἄνθρωπος λοιπόν,
ὅπῃ ὁμολογήσῃ εἰς ἐμένα ὁμ-
προσᾶ εἰς τὴς ἀνθρώπων, θέλω
ὁμολογήσῃ καὶ ἐγὼ εἰς αὐτὸν
ὁμπροσᾶ εἰς τὸν πατέρα με
τὸν ἐράνιον.

33 Καὶ ὅποιος μὲ ἀρνηθῇ
ὁμπροσᾶ εἰς τὴς ἀνθρώπων,
θέλω τὸν ἀρνηθῇ καὶ ἐγὼ ὁμ-
προσᾶ εἰς τὸν πατέρα με τὸν
ἐράνιον.

34 Μὴν λογιᾶσθε, ὅτι ἦλ-
θα νὰ βάλλω εἰρήνην εἰς τὴν

οὐκ ἤλθον βαλεῖν εἰρήνην, ἀλλὰ μάχαιραν.

35 Ἦλθον γὰρ διχάσαι ἄνθρωπον κατὰ τὴν πατὸς αὐτοῦ, καὶ θυγατέρα κατὰ τῆς μητρός αὐτῆς, καὶ νύμφην κατὰ τῆς πενθερᾶς αὐτῆς.

36 Καὶ ἔχθροί τοι ἄνθρωπε, εἰ οἰκιακοὶ αὐτοῦ.

37 Ὁ φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμέ, οὐκ ἔστι με ἄξιος· καὶ ὁ φιλῶν υἱὸν ἢ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμέ, οὐκ ἔστι με ἄξιος.

38 Καὶ ὅς τις λαμβάνει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου, οὐκ ἔστι με ἄξιος.

39 Ὁ εὐρὼν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἀπολέσει αὐτήν· καὶ ὁ ἀπολέσας τὴν ψυχὴν αὐτὴν ἵκεν ἐμὲ, εὐρήσει αὐτήν.

40 Ὁ δεχόμενος ὑμᾶς, ἐμὲ δέχεται· καὶ ὁ ἐμὲ δεχόμενος δέχεται τὸν ἀποστείλατά με.

41 Ὁ δεχόμενος προφήτην εἰς ὄνομα προφήτη,μισθὸν προφήτη λήψεται· καὶ ὁ δεχόμενος δίκαιον εἰς ὄνομα δίκαιου,μισθὸν δίκαιου λήψεται.

42 Καὶ ὅς τις ἐὰν ποτίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν τούτων ποτήριον ψυχῆς μόνον, εἰς ὄνομα μα-

γῆν· δὲν ἤλθα νὰ βάλλω εἰρήνην, ἀλλὰ σπαθί.

35 Διατὶ ἐγὼ ἤλθα νὰ διαχωρίσω ἄνθρωπον ἐναντίον τοῦ πατρὸς τοῦ, καὶ θυγατέρα ἐναντίον τῆς μητρός τοῦ, καὶ νύμφην ἐναντίον τῆς πενθερᾶς τοῦ.

36 Καὶ ἐχθροὶ τοῦ ἀνθρώπου νὰ εἶναι οἱ οἰκιακοὶ τοῦ.

37 Ἐκεῖνος, ὅστις ἀγαπᾷ πατέρα ἢ μητέρα περισσότερον ἀπὸ ἐμένα, δὲν εἶναι ἄξιος· διὰ λόγον μου· καὶ ὅποιος ἀγαπᾷ υἱὸν ἢ θυγατέρα περισσότερον ἀπὸ ἐμένα, δὲν εἶναι ἄξιος· διατεμένος.

38 Καὶ ὅποιος δὲν πᾶρει τὸν σταυρὸν τοῦ, καὶ νὰ ἀκολουθῇ ὀπίσω μου, δὲν εἶναι ἄξιος· διὰ λόγον μου.

39 Ἐκεῖνος, ὅστις εὐρεῖ τὴν ζωὴν τοῦ, θέλει τὴν χάσσει· καὶ ἐκεῖνος, ὅστις τὴν χάσσει διὰ λόγον μου, θέλει τὴν εὐρεῖ.

40 Ἐκεῖνος, ὅστις δέχεται ἑσᾶς, ἐμένα δέχεται· καὶ ὅποιος δέχεται ἐμένα, δέχεται ἐκεῖνον, ὅστις με ἔστειλε.

41 Ἐκεῖνος, ὅστις δέχεται προφήτην εἰς ὄνομα προφήτη, θέλει πάρεي πληρωμὴν προφήτη· καὶ ἐκεῖνος, ὅστις δέχεται δίκαιον εἰς ὄνομα δίκαιου, θέλει πάρεي πληρωμὴν δίκαιου.

42 Καὶ ὅποιος ἐὰν ποτίσῃ ἕνα ἀπὸ τούτων τῶν μικρῶν ἕνα ποτήριον νερόν νερόν εἰς ὄνομα

θνητῶ, ἀμήν λέγω ὑμῖν, ἢ μὴ ἀπολήσῃ τὸν μισθὸν αὐτῶ.

μαθητῶ, βέβαια σὰς λέγω, διὸ θέλει χάσει τὴν πληρωμὴν τῆ.

Κεφ. ια'. 11.

ΚΑΙ' ἐγένετο, ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς διατάσσων τοῖς δώδεκα μαθηταῖς αὐτῶ, μετέβη ἐκεῖθεν, τὸ διδάσκειν καὶ κηρύσσειν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν.

2 Ὁ δὲ Ἰωάννης ἀκούσας ἐν τῷ δεσποτηρίῳ τὰ ἔργα τῷ Χριστῷ, πέμφας δύο τῶν μαθητῶν αὐτῶ,

3 Εἶπεν αὐτῶ· Σὺ εἰ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν;

4 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες ἀπαγγέilate Ἰωάννῃ, ὅ ἀκούετε καὶ βλέπετε.

5 Τυφλοὶ ἀναβλέψουσιν, καὶ χωλοὶ περιπατήσιν, λεπροὶ καθαρίζονται, καὶ κωφοὶ ἀκούουσιν, νεκροὶ ἰγχείρονται, καὶ πτωχοὶ εὐαγγελίζονται.

6 Καὶ μακάριός ἐστιν, ὃς εἶαν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί.

7 Τάτων δὲ πορευομένων, ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς λέγειν τοῖς ὄχλοις περὶ Ἰωάννου· Τί ἐξήλθετε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι; κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον;

8 Ἀλλὰ τί ἐξήλθετε ἰδεῖν; ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἱματί-
εις ἡμφιεσμένον; ἰδοὺ, οἱ τὰ

ΚΑΙ' ἔγινεν, ὥσάν ἐτελείω-
σεν ὁ Ἰησοῦς τὰ διατάσσειν
τῶς δώδεκα μαθητὰς τῆ, ἐδί-
βη ἀπ' ἐκεῖ τὰ διδάσκειν καὶ τὰ
κηρύττειν εἰς τὰς πόλεις αὐτῶν.

2 Καὶ ὁ Ἰωάννης ἔστοντας τὰ ἀκούσας μέσα εἰς τὴν φυλακὴν τὰ ἔργα τῷ Χριστῷ, ἐπέμψεν δύο ἀπὸ τῶν μαθητῶν τῆ.

3 Καὶ λέγει τῷ· ἰσοῦ εἶσαι ἐκεῖνος, ὅπῃ μέλλει τὰ ἔλθῃ, ἢ ἄλλον καρτεροῦμεν;

4 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκριθὴ καὶ εἰπέν τῷ· πηγύοντες εἰπίτε τῷ Ἰωάννῃ ἐν τῷ, ὅπῃ βλέπετε καὶ ἀκούετε.

5 Τυφλοὶ ἀναβλέψουσιν, κωλοὶ περιπατήσιν, λεπροὶ καθαρίζονται, καὶ κωφοὶ ἀκούουσιν, νεκροὶ ἀναστήνουνται, καὶ οἱ πτωχοὶ εὐαγγελίζονται.

6 Καὶ καλότυχος εἶσιν ἐκεῖνος, ὅπῃ δὲ σκανδαλισθῇ εἰς τῷ λόγῳ μου.

7 Καὶ πηγύοντες ἐν τῷ, ἄρχισεν ὁ Ἰησοῦς τὰ λέγειν εἰς τὸν λαόν διὰ τὸν Ἰωάννην· τί εὐγύνετε εἰς τὴν ἔρημον τὰ εἰδῆτε, καλάμιν, ὅπῃ ταράσσεται ἀπὸ τὸν ἀνεμῶν;

8 Ἀλλὰ τί εὐγύνετε τὰ εἰδῆ-
τε; ἄνθρωπον γολισμένον μὲ
μαλακὰ φρενῶματα; τὰ, ἐκεῖ-

μαλακά φορέντες, ἐν τοῖς οἰ-
κίαις τῶν βασιλείων εἰσίν.

9 Ἀλλὰ τί ἐξήλθετε ἰδεῖν;
προφήτην; καὶ, λέγω ὑμῖν,
καὶ περισσώτερον προφήτην.

10 Οὗτος γὰρ ἐστὶ, περὶ
ὃ γέγραπται· Ἰδοὺ, ἐγὼ
ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸς
σε, ὃς καὶ κατασκευάσει
τὴν ὁδὸν σου ἔμπροσθέν σου.

11 Ἀρὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ
ἐγγίγεται ἡ γεννητοῦς γυναι-
κῶν μείζων Ἰωάννη τῷ βαπ-
τίστῃ· ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ
βασιλείᾳ τῶν ἑβραίων, μείζων
αὐτῇ ἐστί.

12 Ἀπὸ δὲ τῶν ἡμερῶν Ἰω-
άννη τῷ βαπτιστῇ ἕως ἄρτι ἡ
βασιλεία τῶν ἑβραίων βιάζε-
ται, καὶ βιαζαὶ ἀρπάξουσιν
αὐτήν.

13 Πάντες γὰροὶ προφῆται
καὶ ὁ νόμος ἕως Ἰωάννη
προεφήτευσαν.

14 Καὶ εἰ θέλετε δεῖξασθαι,
αὐτός ἐστιν Ἡλίας ὁ μέλλων
ἐρχεσθαι.

15 Ὁ ἔχων ὕδατος ἀκάνθην,
ἀκνήτω.

16 Τίνι δὲ ὁμοιάσω τὴν γε-
νεὰν ταύτην; ὁμοία ἐστὶ παι-
δαρίαις ἐν ἀγοραῖς καθημέναις,
καὶ προσφωνῶσι ταῖς ἐταίραις
αὐτῶν,

17 Καὶ λέγουσιν· Ἠυλόσα-

νοι, ὅπῃ φορέσι τὰ μαλακά,
εἶναι μέσα εἰς τὰ σπήτια τὰ
βασιλικά.

9 Ἀλλὰ τί εὐγῆκετε νῦν
εἰδῆτε; προφήτην; καὶ λέ-
γω σας, καὶ περισσώτερον ἀπὸ
προφήτην.

10 Διὰ τοῦτο ἐγὼ εἶπαι
ἐκεῖ, διὰ τὸ ὅποιον ἔγραψεν·
νῦν, ὅπῃ ἐγὼ πέλλω τὸν ἄγγε-
λόν μου ἔμπροσθέν σου, ὁ ὅποιος
βίβει ἐκ τῆς ὁδοῦ σου
ἔμπροσθέν σου.

11 Βέβαια σὺς λέγω, δὲν
ἐστὶν ἡ γεννητοῦς ἀπὸ ἐκείνης, ὅπῃ ἐγεν-
νήθησαν ἀπὸ γυναικός, μεγα-
λότερος ἀπὸ τὸν Ἰωάννη τὸν
βαπτιστῆν· ἀρὴν ὁ μικρότερος
εἰς τὴν βασιλείαν τῶν ἑβραίων,
εἶναι μεγαλότερος ἀπ' αὐτόν.

12 Καὶ ἀπὸ ταῖς ἡμέραις
τῷ Ἰωάννῃ τῷ βαπτιστῇ ἕως
τῶρα ἡ βασιλεία τῶν ἑβραίων
βιάζεται, καὶ εἰ βιαζαὶ τὴν
ἀρπάξουσι.

13 Διὰ τοῦτο ὅλοι οἱ προφῆται
καὶ ὁ νόμος ἕως τῷ Ἰωάννῃ
ἐπροφήτευσαν.

14 Καὶ ἂν θέλετε νῦν τὸν
δεχθῆτε, αὐτός ἐστὶν ὁ Ἡλίας,
ὅπῃ ἐμελλε νῦν ἔλθῃ.

15 Ὁ ὅποιος ἔχει αὐτῖα νῦν
ἀκάνθην, ἀκνήτω.

16 Καὶ μετὰ τὴν παρομοιάσω
τὴν γενεὰν ταύτην; ὁμοιάζει
παιδία μικρά, ὅπῃ καθοῦνται
εἰς τὰς φάρας, καὶ λαλοῦσιν
εἰς τὰς συντροφίας τῶν,

17 Καὶ λέγουσιν· ἐμεῖς σὺς

μεν ὑμῖν, καὶ οὐκ ὤρχησασθε·
ἐθνητήσαμεν ὑμῖν, καὶ οὐκ ἐκό-
ψασθε.

18 Ἦλθεν γὰρ Ἰωάννης μὴτε
ἰσθίειν, μὴτε πίνειν· καὶ λέγου-
σι· Δαιμόνιον ἔχει.

19 Ἦλθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
ἰσθίειν καὶ πίνειν· καὶ λέγουσιν·
Ἰδὼν ἀνθρώπου· φάγον· καὶ
οἰνοπότης, τελωνῶν φίλος· καὶ
ἁμαρτωλῶν, καὶ ἰδικαιώθη ἡ
σοφία ἀπὸ τῶν τέκνων αὐ-
τῆς.

20 Τότε ἤρξατο οὐκιδίξειν
τὰς πόλεις, ἐν αἷς ἐγένοντο αἱ
πλεῖσαι δυνάμεις αὐτῆ, ὅτι ἔ-
μετιθέσαν.

21 Οὐαὶ σοὶ Χοραζὶν, οὐαὶ
σοὶ Βηθσαϊδάν· ὅτι εἰ ἐν Τύρῳ
καὶ Σιδῶνι ἐγένοντο αἱ δυνάμεις
αἱ γινόμεναι ἐν ὑμῖν, πάλαι
ἂν ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ με-
τινόησαν.

22 Πλὴν λέγω ὑμῖν· Τύρῳ
καὶ Σιδῶνι ἀνικτότερον ἔσται ἐν
ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ ὑμῖν.

23 Καὶ σὺ Καπερναὺμ, ἡ
ἕως τοῦ ὕψους ὑψωθείσα, ἕως
ἄδην καταβιβασθήσῃ· ὅτι εἰ ἐν
Σαδδόμοις ἐγένοντο αἱ δυνάμεις
αἱ γινόμεναι ἐν σοὶ, ἔμεναι
ἂν μέχρι τῆς σήμερον.

ἐπαίξασμεν, καὶ ἑστέῃς δὲν ἔχο-
ρεῖσθε· σὰς ἐμυρολογήσαμεν,
καὶ δὲν ἐλυπηθήκατε.

18 Διατὶ ἦλθεν ὁ Ἰωάννης,
ὅπῃ μὴδὲ ἔτρωγεν, μὴδὲ ἔπινεν·
καὶ λέγουσιν, ὅτι δαιμόνιον ἔχει.

19 Ἦλθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώ-
που, ὅπῃ τρώγει καὶ πίνει· καὶ
λέγουσιν· ἰδὼν ἀνθρώπου· φάγον·
καὶ οἰνοπότης, φίλος τῶν τε-
λωνιδῶν καὶ τῶν ἁμαρτωλῶν.
ἀλλ' ἡ σοφία ἰδικαιώθη ἀπὸ
τῶν παιδιᾶν τῆς.

20 Τότε ἄρχισε νὰ οὐκιδίξη
τὰς πόλεις, εἰς ταῖς ὁποίαις
ἐγένοντο αἱ περισσώτεραίς τε
δυνάμεις, ὅτι δὲν ἐμετανόη-
σαν.

21 Αἰτιλόμενον εἰς ἰσθίνα Χο-
ραζὶν, αἰτιλόμενον εἰς ἰσθίνα
Βηθσαϊδά· ὅτι αἱ δυνάμεις,
ὅπῃ ἐγένοντο εἰς ἰσθίνα, ἂν
ἐγένοντο εἰς τὴν Τύρον καὶ
εἰς τὴν Σιδῶνα, κάποτε ἤθελαν
μετανόησιν (νὰ βάλλουσι) σάκ-
κος καὶ γάντιας.

22 Μὲ ὅλον τὺτο λέγω σας·
εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως
πλεόν συμπαθίον θέλει εἶσθαι
εἰς τὴν Τύρον καὶ εἰς τὴν Σι-
δῶνα, παρά εἰς ἰσθίνας.

23 Καὶ σὺ Καπερναὺμ,
ὅπῃ ὑψώθης ἕως εἰς τὸν ὕψος,
θέλεις καταβιβασθῇ, ἕως τὸν
ἄδην· διατὶ αἱ δυνάμεις, ὅπῃ
ἐγένοντο εἰς ἰσθίνα, ἂν ἐγένοντο
εἰς τὰ Σαδδόμα, ἤθελαν μετῇ
ἕως τὴν σήμερον.

24 Πλὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι γῆ Σοδόμων ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ σοί.

25 Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν. Ἐξομολογῶμαί σοι, πάτερ, κύριε τῶ ἑρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ ἡπιοῖς.

26 Ναὶ ὁ πατήρ, ὅτι ἕτως ἐγένετο εὐδοκία ἐμπροσθέν σου.

27 Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου· καὶ ἃ οὐκ ἐπιγινώσκει τὸν υἱόν, εἰ μὴ ὁ πατήρ· ἃ δὲ τὸν πατέρα τις ἐπιγινώσκει, εἰ μὴ ὁ υἱός, καὶ ὃ ἐὰν βέλῃται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι.

28 Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, καὶ ἐγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς.

29 Ἀραγε τὸν ζυγὸν μου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πραῖός εἰμι, καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ· καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν.

30 Ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστός, καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν ἐστιν.

24 Ὅμως λέγω σας, ὅτι πολὺον συμπάδιον θέλει εἶσθαι εἰς τὰ Σόδομα εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως, παρὰ εἰς ἐμένα.

25 Εἰς ἐκείνην τὴν ὥραν ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν· εὐχαριστῶ σε, πάτερ, αὐτόντη τῷ ἑρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι τὰ ἔκρυψες ἐκείτω ἀπὸ τῆς σοφῆς καὶ τῆς φρονίμου, καὶ τὰ ἐφαιέρωσες εἰς τὰ ἡπία.

26 Ναὶ βέβαια ὁ πάτερ, ὅτι ἔτι σε ἄρσει.

27 Ὅλα μὲν ἐπαράδοθη καὶ ἀπὸ τοῦ πατέρα μου· καὶ ὃ οὐκ ἐπιγινώσκει τὸν υἱόν, παρὰ ὁ πατήρ· ἃ δὲ ἐπιγινώσκει τινὰς τὸν πατέρα, παρὰ ὁ υἱός, καὶ εἰς ὅποιον θέλει ὁ υἱὸς νὰ τὴν τὸ φανερώσῃ.

28 Ἐλᾶτε εἰς ἐμένα ὅλοι οἱ κοπιῶσμένοι καὶ οἱ φορτωμένοι, καὶ ἐγὼ δέλω σᾶς ἀναπαύσει.

29 Ἐπάρετε τὸν ζυγὸν μου ἀπάνω σας, καὶ μάθετε ἀπὸ ἐμένα, ὅτι εἰμαι ἡμερῶν καὶ ταπεινὸς εἰς τὴν καρδίαν· καὶ θέλετε εὖρε ἀνάπαυσιν εἰς ταῖς ψυχαῖς σας.

30 Διὰ τὴν ὃν ζυγὸς μου εἶναι καλός, καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν.

Κεφ. β'. 12.

ἘΝ ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἐπαρτίθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς σάββασι διὰ τῶν σπορίμων· οἱ δὲ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπείνασαν, καὶ

ἘΙΣ ἐκείνον τὸν καιρὸν ἐπ' ἦγεν ὁ Ἰησοῦς τὰ σάββατα ἀπὸ μέσα ἀπὸ ταῖς σποραῖς· καὶ οἱ μαθητὰδες τῆς ἐπείνασαν, καὶ

ἤρξαντο τίλλειν τράχυνας, καὶ ἐσθίειν.

2 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἰδόντες, εἶπον αὐτῷ, Ἰδοὺ, οἱ μαθηταὶ σου ποιῶσιν, ὃ οὐκ ἐξεστὶ ποιεῖν ἐν σαββάτῳ.

3 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Οὐκ ἀνέγνωτε, τί ἐποίησε Δαβὶδ, ὅτε ἐπείνασεν αὐτός, καὶ οἱ μετ' αὐτῆς;

4 Πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τῆς Θεῆς, καὶ τὰς ἄρτας τῆς προθέσεως ἔφαγεν, ὅς οὐκ ἐξόν ἦν αὐτῷ φαγεῖν, ἡ δὲ τοῖς μετ' αὐτοῦ, εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦσι μόνοις;

5 Ἡ οὐκ ἀνέγνωτε ἐν τῷ νόμῳ, ὅτι τοῖς σάββασι οἱ ἱερεῖς ἐν τῷ ἱερῷ τὸ σάββατον βιβηλέσι, καὶ ἀναίτιοί εἰσι;

6 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι τῆς ἱερᾶς μέζων ἐστὶν ὧδε.

7 Εἰ δὲ ἐγνώκετε, τί ἐστιν· Ἐλεον θέλω καὶ ἡ θυσίαν, οὐκ ἂν κατεδικάσατε τὰς ἀναιτίας.

8 Κύριός γάρ ἐστι καὶ τῷ σαββάτῳ ὁ υἱὸς τῆς ἀνθρώπου.

9 Καὶ μεταβάς ἐκεῖθεν, ἦλθεν εἰς τὴν συναγωγὴν αὐτῶν.

10 Καὶ ἰδοὺ, ἄνθρωπος ἦν τὴν χειρὰ ἔχων ξηράν· καὶ ἐπηρώτησαν αὐτόν, λέγοντες, Εἰ ἐξεστὶ τοῖς σάββασι θερά-

ρῆσαι τὰ τρίβαν ἀγάχυν, καὶ τὰ τρώγουν.

2 Καὶ οἱ Φαρισαῖοι ὥσαν τὸ εἶδαν, τὰ εἶπαν· τὰ, οἱ μαθητὰδες σου, ὅπως καμνεν ἐκεῖνο, ὅπως δὲν εἶναι συγχώρησις τὰ τὸ καμνεν τὸ σάββατον.

3 Λέγει τῆς ὁ Ἰησοῦς· δὲν ἐδιδάβατε, τί ἐκαμεν ὁ Δαβὶδ, ὅταν ἐπείνασεν αὐτός, καὶ ἐκεῖνοι ὅπως ἦταν μαζὺ τε;

4 Πῶς ἐμβήκεν εἰς τὸ σπῆντι τῆς Θεῆς, καὶ ἔφαγεν τὰ ψωμίς τῆς προθέσεως, τὰ ὅποια αὐτός δὲν εἶχεν ἐξουσίαν τὰ τὰ φάγει, ἡ δὲ ἐκεῖνοι ὅπως ἦταν μαζὺ μετ' αὐτόν, ἀλλὰ μοναχᾶ οἱ ἱερεῖς μόνοι;

5 Ἡ δὲν ἐδιδάβατε εἰς τὸν νόμον, ὅτι τὰ σάββατα οἱ ἱερεῖς εἰς τὸ ἱερὸν καταλύουσιν τὸ σάββατον, καὶ εἶναι ἀκατηγόρητοι;

6 Καὶ λέγω σας, ἐδὼ εἶναι μεγαλύτερος ἀπὸ τὸ ἱερὸν.

7 Ἄν ἠθέλετε γνωρίση, τί εἶναι· Ἐλεον θέλω καὶ ὄχι θυσίαι, δὲν ἠθέλετε καταδικάσῃ ἐκείνης, ὅπως δὲν ἐπταίσασιν.

8 Διατὶ ὁ υἱὸς τῆς ἀνθρώπου εἶναι αὐθέντης καὶ τῷ σαββάτῳ.

9 Καὶ εὐγέγωντας ἀπ' ἐκεῖ, ἐπῆγεν εἰς τὸ συναγωγῶν των.

10 Καὶ ἰδοὺ, καὶ ἦτο ἄνθρωπος, ὅπως εἶχε τὸ χεῖρ τῆς ξηρόν· καὶ ἐρώτησάν τον, λέγοντες· ἂν εἶναι δυνατὸν τὰ

πεύειν; ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτῷ.

11 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Τίς ἔσται ἐξ ὑμῶν ἀνθρώπος, ὃς ἔξει πρόβατον ἓν, καὶ ἐὰν ἐμπέσῃ τετοιοῖς σάββασιν εἰς βύθιον, ἢ χύλῳ κρατήσῃ αὐτὸ καὶ ἰγερῇ;

12 Πόσων ἔν διαφέρει ἀνθρώπος προβάτῳ; ὥστε ἔξει τοῖς σάββασιν καλῶς ποιῶν.

13 Τότε λέγει τῷ ἀνθρώπῳ· Ἐκτείνον τὴν χεῖρά σου, καὶ ἔξτείνε· καὶ ἀποκατετάθη ἐγὼς ὡς ἡ ἄλλη.

14 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι συμβάλιον ἔλαβον κατ' αὐτῷ ἐξελθόντες, ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσιν.

15 Ὁ δὲ Ἰησοῦς γινῶς ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν· καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί, καὶ ἐδιερώπυσιν αὐτὸς πάντας.

16 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς, ἵνα μὴ φανερόν αὐτὸν ποιήσωσιν.

17 Ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐη τοῦ προφήτου, λέγοντος·

18 Ἰδοὺ, ὁ παῖς μου, ὃν ἠρέτισα ὁ ἀγαπητός μου, εἰς ὃν εὐδόκησεν ἡ ψυχὴ μου· δέσω τὸ πνεῦμά μου ἐπ' αὐτὸν, καὶ κρίσιν τοῖς ἔθνεσιν ἀπαγγελεύω.

19 Οὐκ ἐρίσει, ἕδδ κραυγᾶσει, ἕδδ ἀκούσει τις ἐν ταῖς

ιατρείῃσι τινὰς τὸ σάββατον; διὰ τὰ τὸν κατηγορήσου.

11 Καὶ αὐτὸς τὸς εἶπεν· ποῦτος ἀνθρώπος· θέλει εἶσθαι ἀπὸ σᾶς, ὅπῃ νὰ ἔχῃ ἓνα πρόβατον, καὶ νὰ πῶσῃ εἰς ἵσα λάκκον, καὶ δὲν ἤθελε τὸ πιάσῃ νὰ τὸ σηκώσῃ;

12 Καὶ ποσὴν διαφορὰν ἔχει ὁ ἀνθρώπος ἀπὸ τοῦ πρόβατου; εἰς τόσον ὅπῃ καὶ τὸ σάββατον; εἶναι δυνατόν νὰ κάμῃ τινὰς καλωσύνην.

13 Τότε λέγει τῷ ἀνθρώπῳ ἐκεῖνῳ· Ἀπλώσε τὸ χεῖρός σου, καὶ τὸ ἄπλωσε· καὶ ἐκαταστάθη ὁλόγερον, ὥσταν καὶ τὸ ἄλλον.

14 Καὶ οἱ Φαρισαῖοι, ὥσταν εὐγῆκαν ἔξω, ἐσυμβουλευθήσαν ἐναντίά τῃ, διὰ τὰ τὸν χαλάσεν.

15 Καὶ ὁ Ἰησοῦς γνωρίζων τὰς το ἀνεχώρησεν ἀπ' ἐκεῖ· καὶ τὸν ἀκολούθησαν ὄχλοι πολλοί, καὶ ὅλος τὸς ἐδιερώπυσσε.

16 Καὶ τὸς ἐπρόσβαζεν, νὰ μὴν τὸν φανερώσωσι,

17 Διὰ τὰ τελεωθῇ ἐκεῖνος ὅπῃ ἐλαλήθη διὰ μέσων τῶ προφήτου Ἡσαΐη, ὅπῃ ἔλεγεν·

18 Νῶ, τὸ παιδί μου, τὸ ὁποῖον ἰδικέλεξα· τὸ ἀγαπημένον, εἰς τὸ ὁποῖον ἀναπαύεται ἡ ψυχὴ μου· θέλω βάλλει τὸ πνεῦμά μου εἰς αὐτὸν, καὶ θέλει μνηύσει εἰς τὰ ἔθνη κρίσιν.

19 Δὲν θέλει φιλοκλήσει, ἕδδ θέλει φωνάξῃ, ἕδδ κανεὶς θέ-

πλατείαις τὴν φωνὴν αὐτῆ.

λεῖ ἀκούει τὴν φωνὴν τῆ εἰς τὰ πλατάγματα.

20 Κάλανον συντρίμμενον ἔκαταΐξει, καὶ λίνον τυφόμενον ἔσβείσει· ἕως ἂν ἐκβάλῃ εἰς ὑκνὸν τὴν κρίσιν.

20 Καλάμι συντρίμμενον δὲν δίδει τζακίσει, καὶ λινάρι, ὅπῃ νὰ καπνίσῃ, δὲν δίδει σβέσει· ἕως ὅπῃ νὰ ἐυγάλῃ ἔξω εἰς νύκην τὴν κρίσιν.

21 Καὶ ἐν τῷ ὀνόματι αὐτῆ ἴδιῃ ἱλπύσῃ.

21 Καὶ εἰς τὸ ὄνομά τῆ δίδουν ἱλπύει τὰ ἴδιῃ.

22 Τότε προσκινήσῃ αὐτῷ δαιμονιζόμενῳ, τυφλὸς καὶ κωφός· καὶ ἰδεράπτει αὐτόν, ὥστε τὸν τυφλὸν καὶ κωφὸν καὶ λαλεῖν καὶ βλέπειν.

22 Τότε τῷ ἐφέρδῃ ἑῷς δαιμονισμένῳ, τυφλὸς καὶ βηδός· καὶ τὸν ἰάτρευσε, τὸσον ὅπῃ ὁ τυφλὸς καὶ βηδός· καὶ ἔβλεπε καὶ ἐλάλει.

23 Καὶ ἐξίσταντο πάντες οἱ ὄχλοι, καὶ ἔλεγον· Μὴτι οὕτως ἐστὶν ὁ υἱὸς Δαβὶδ;

23 Καὶ ἰθαύμαζαν ὅλοι οἱ ὄχλοι, καὶ ἔλεγαν· μήνα εἶναι ἐστῶς ὁ υἱὸς τοῦ Δαβὶδ;

24 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἀκέσαντες, εἶπον· Οὗτος οὐκ ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια, εἰ μὴ ἐν τῷ Βεελζεβὺλ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων.

24 Καὶ οἱ Φαρισαῖοι, ὡσὰν τὸ ἤκεταν, ἔλεγαν· ἐστῶς δὲν ἐυγάνει τὰ δαιμόνια, παρὰ μὲ τὸν Βεελζεβὺλ, ὅπῃ εἶναι ἄρχων τῶν δαιμονίων.

25 Εἰδὼς δὲ ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν, εἶπεν αὐτοῖς· Πᾶσα βασιλεία μερισθεῖσα καθ' ἑαυτῆς, ἐρημύεται· καὶ πᾶσα πόλις ἢ οἰκία μερισθεῖσα καθ' ἑαυτῆς, ἔσται γαθήσεται.

25 Ὁ δὲ Ἰησοῦς γνωρίζοντας τὰς διαλογισμὰς των, τὴν εἰπὴ· πᾶσα βασιλεία, ὅπῃ νὰ διαμοιρασθῇ ἐναντίον εἰς τοῦ λόγου τῆς, ἐρημύνεται· καὶ πᾶσα πόλις καὶ σπητι, ὅπῃ νὰ μοιρασθῇ ἐναντίον εἰς τὴν λόγου τῆς, δὲν δίδει γαθῇ.

26 Καὶ εἰ ὁ σατανᾶς τὸν σατανᾶν ἐκβάλλει, ἐφ' ἑαυτὸν ἐμείσθη· πῶς ἂν γαθήσεται ἡ βασιλεία αὐτῆ;

26 Καὶ ἀνίσως καὶ ὁ Σατανᾶς ἐυγάνει τὸν Σατανᾶν, ἐμοιρασθῇ καταπάτω τῷ λόγου τῆς· πῶς τὸ λοιπὸν δίδει γαθῇ ἡ βασιλεία τῆς;

27 Καὶ εἰ ἐγὼ ἐν Βεελζεβὺλ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, οἱ υἱοὶ

27 Καὶ ἂν ἐγὼ ἐυγάνω τὰ δαιμόνια μὲ τὸν Βεελζεβὺλ, οἱ

E

ὕμῶν ἐν τίνι ἐκβάλλουσιν; διὰ τὸ αὐτοὶ ὕμῶν ἔσονται κριταί.

28 Εἰ δὲ ἐγὼ ἐν πνεύματι Θεοῦ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἄρα ἔφθασεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

29 Ἡ πῶς δύναται τις εἰσελθεῖν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἰσχυροῦ, καὶ τὰ σκεύη αὐτῆ διαρπάσαι, ἐὰν μὴ πρῶτον δῇσῃ τὸν ἰσχυρὸν, καὶ τότε τὴν οἰκίαν αὐτῆ διαρπάσει;

30 Ὁ μὴ ὦν μετ' ἐμεῦ, κατ' ἐμεῦ ἐστὶ καὶ ὁ μὴ συναγων μετ' ἐμεῦ, σκορπίσει.

31 Διὰ τὸτο λέγω ὑμῖν· Πᾶσα ἁμαρτία καὶ βλασφημία ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις· ἡ δὲ τῷ πνεύματος βλασφημία οὐκ ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις.

32 Καὶ ὅς ἂν εἴπῃ λόγον κατὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ἀφεθήσεται αὐτῷ· ὅς δ' ἂν εἴπῃ κατὰ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου, οὐκ ἀφεθήσεται αὐτῷ ἕτε ἐν τῷ αἰῶνι, ἕτε ἐν τῷ μέλλοντι.

33 Ἡ ποιήσατε τὸ δένδρον καλόν, καὶ τὸν καρπὸν αὐτῆ καλόν· ἡ ποιήσατε τὸ δένδρον σαπρὸν, καὶ τὸν καρπὸν αὐτῆ σαπρὸν· ἐκ γὰρ τοῦ καρποῦ τὸ δένδρον γινώσκεται.

34 Γεννήματα ἐχιδῶν, πῶς

υἱοὶ σας μετ' ἐμένα τὰ εὐγάλας; διὰ τὸ αὐτοὶ θέλουσιν εἶσθαι κριτάδες σας.

28 Ἀμὴν, ἀνίσως καὶ ἐγὼ μετ' ὑμᾶς ἐν πνεύματι τοῦ Θεοῦ εὐγάνω τὰ δαιμόνια, ἔφθασε λοιπὸν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ εἰς ὑμᾶς.

29 Ἡ πῶς ἡμπορεῖ κανένας νὰ ἔμβῃ εἰς τὸ σπῆτι τοῦ δυνατοῦ, καὶ νὰ ἀρπάξῃ τὰ πρᾶγματά τε, ἂν δὲν δέσῃ πρῶτα τὸν δυνατὸν, καὶ τότε νὰ κερσέψῃ τὸ σπῆτι τε;

30 Ἐκεῖνος, ὅπου δὲν εἶναι μαζὺ μου, εἶναι ἐναντίον μου· καὶ ἐκεῖνος, ὅπου δὲν μαζώνει μαζὺ μου, σκορπίζει.

31 Διὰ τὸτο σᾶς λέγω· πᾶσα ἁμαρτία καὶ βλασφημία θέλει συγχωρηθῇ εἰς τοὺς ἀνθρώπους· ἀμὴ ἡ βλασφημία τοῦ πνεύματος δὲν θέλει συγχωρηθῇ.

32 Καὶ ὅποιος εἰπῇ λόγον ἐναντίον τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, θέλει τοῦ συγχωρηθῇ· ἀμὴ ὅποιος εἰπῇ λόγον ἐναντίον τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου, δὲν θέλει συγχωρηθῇ, μήτε εἰς ἐν τὸν αἰῶνα, ἢ δὲ εἰς τὸν μέλλοντα.

33 Ἡ κάμει τὸ δένδρον καλόν, καὶ τὸν καρπὸν τε καλόν· ἡ κάμει τὸ δένδρον σάπιον, καὶ τὸν καρπὸν τε σάπιον· διὰ τὸ ἀπὸ τοῦ καρποῦ γινώσκεται τὸ δένδρον.

34 Παιδιὰ ὄχιέρας, πῶς

δύνασθε ἀγαθὰ λαλεῖν, ποιη-
ροὶ ὄντες· ἐκ γὰρ τοῦ περισ-
σεύματος τῆς καρδίας τὸ
τόμα λαλεῖ.

35 Ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος
ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ τῆς
καρδίας ἐκβάλλει τὰ ἀγαθὰ·
καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ
πονηροῦ θησαυροῦ ἐκβάλλει
πονηρά.

36 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι πᾶν
ῥῆμα ἄργον, ὃ ἐὰν λαλήσωσιν
οἱ ἄνθρωποι, ἀποδώσουσι περὶ
αὐτῆ λόγον ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως.

37 Ἐκ γὰρ τῶν λόγων σὺ
δικαιωθήσῃ, καὶ ἐκ τῶν λόγων
σὺ καταδικασθήσῃ.

38 Τότε ἀπεκρίθησαν τινες
τῶν Γραμματέων καὶ Φαρι-
σαίων, λέγοντες· Διδάσκαλε,
θέλομεν ἀπὸ σὺ σημεῖον εἶδέν.

39 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν
αὐτοῖς· Γενεὰ πονηρὰ καὶ μοι-
χαλὶς σημείον ἐπιζητεῖ· καὶ
σημεῖον ἢ δοθήσεται αὐτῇ, εἰ
μὴ τὸ σημεῖον Ἰωῆ τῷ προ-
φήτῃ.

40 Ὡσπερ γὰρ ἦν Ἰωῆς ἐν
τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους τρεῖς ἡμέ-
ρας καὶ τρεῖς νύκτας· ὕτως
ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ
καρδίᾳ τῆς γῆς τρεῖς ἡμέρας
καὶ τρεῖς νύκτας.

41 Ἄνθρωποι Νινευίται ἀναστή-
σουσιν ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς

ἡμπορεῖτε νῦν εἰπῆτε καλὰ,
ὄντες κακοί· διὰτὶ ἀπὸ τοῦ πε-
ρίσσευμα τῆς καρδίας λαλεῖ
τὸ τόμα.

35 Ὁ καλὸς ἄνθρωπος· εὐ-
γάλει τὰ καλὰ ἀπὸ τὸν καλὸν
θησαυροῦ τῆς καρδίας τῆ· καὶ ὁ
πονηρὸς ἄνθρωπος· εὐγάλει τὰ
πονηρὰ ἀπὸ τοῦ κακοῦ θησαυροῦ
τῆς καρδίας τῆς.

36 Ἀλλ' λέγω σας, ὅτι καθε-
λογῆς λόγον ἄργον, ὅπῃ νῦν εἰ-
πῆσιν οἱ ἄνθρωποι, θείησι
δώσει λογαριασμὸν δι' αὐτὸν
εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως.

37 Διὰτὶ ἀπὸ τὰ λόγια σὺ
θείης δικαιωθῇ, καὶ ἀπὸ τὰ
λόγια σὺ θείης κατακριθῇ.

38 Τότε ἀπεκρίθησαν κα-
ποιοὶ ἀπὸ τῆς γραμματεῖς καὶ
φαρισαίους, καὶ εἶπαν· διδά-
σκαλε, θέλομεν νῦν εἶδέν
ἀπὸ λόγου σὺ τίποτες σημείον.

39 Καὶ αὐτὸς τὺς ἀπεκρίθη,
καὶ εἶπεν· ἡ γενεὰ ἡ πονηρὰ
καὶ μοιχεύτρια ζητεῖ σημείον·
καὶ σημείον δὲν θείει δοθῇ εἰς
αὐτὴν, παρὰ τὸ σημάδι τοῦ
Ἰωῆ τοῦ προφήτου.

40 Διὰτὶ καθὼς ὁ Ἰωῆς
ἦτον εἰς τὴν κοιλίαν τοῦ κήτους
τρεῖς ἡμέραι καὶ τρεῖς νύκτας·
ἔτσι θείει εἶσθαι ὁ υἱὸς τοῦ ἀν-
θρώπου εἰς τὴν καρδίαν τῆς γῆς
τρεῖς ἡμέραι καὶ τρεῖς νύκτας.

41 Ἄνθρωποι Νινευίται θεί-
λυσιν ἀνασταθῇ εἰς τὴν κρίσιν

γενεᾶς ταύτης, καὶ κατακρινέ-
σιν αὐτήν· ὅτι μετενόησαν εἰς
τὸ κήρυγμα Ἰωᾶ· καὶ ἰδὼ,
πλεῖστον Ἰωᾶ ᾤδε.

42 Βασίλισσα νότε ἐγενή-
σεται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γε-
νεᾶς ταύτης, καὶ κατακρινεῖ
αὐτήν· ὅτι ἦλθεν ἐκ τῶν περά-
των τῆς γῆς ἀκούσαι τὴν σοφί-
αν Σολομῶντος· καὶ ἰδὼ, πλεῖστον
Σολομῶντος ᾤδε.

43 Ὅταν δὲ τὸ ἀκάθαρτον
πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνδρώ-
πε, διέρχεται δι' ἀνδρῶν τό-
πων, ζητῶν ἀνάπαυσιν, καὶ
ὡχ εὐρίσκει.

44 Τότε λέγει, Ἐπιτρέψω
εἰς τὸν οἶκόν μου, ὅθεν ἐξῆλθον.
Καὶ ἔλθον, εὐρίσκει σχολάζον-
τα, σεσαρωμένον, καὶ κηκοσμη-
μένον.

45 Τότε πορεύεται, καὶ πα-
ραλαμβάνει μεθ' ἑαυτῆς ἑπτὰ
ἕτερα πνεύματα ποιηρότερα
ἑαυτῆς, καὶ εἰσελθόντα καταικεῖ
ἐκεῖ· καὶ γίνονται τὰ ἔσχατα
τοῦ ἀνδρώπε ἐκείνη χειρότερα
τῶν πρώτων. Οὕτως ἔστι καὶ
τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ ποιηρᾷ.

46 Ἐτι δὲ αὐτὴ λαλῶντῃ
τοῖς ὄχλοις, ἰδὼ, ἡ μήτηρ
καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῆς ἐξήκει-

μαζὺ μὲ τὴν γενεάν ἐτότνη,
καὶ θέλουσιν τὴν κατακρίνει· δι-
ατὶ ἐκεῖνοι ἐμετανόησαν εἰς τὸ
κήρυγμα τοῦ Ἰωᾶ· καὶ νῦν,
ἰδὼ εἶναι περισσότερον ἀπὸ
τοῦ Ἰωᾶ.

42 Ἡ βασίλισσα τοῦ νότε
θέλει σηκωθῇ εἰς τὴν κρίσιν
μαζὺ μὲ τὴν γενεάν ἐτότνη,
καὶ θέλει τὴν κατακρίνει· δι-
ατὶ ἦλθεν ἀπὸ τὴν ἀκραν τῆς
γῆς νῦν ἀκούσῃ τὴν σοφίαν τοῦ
Σολομῶντος· καὶ νῦν, ἰδὼ ὅπως
εἶναι περισσότερον ἀπὸ τοῦ
Σολομῶντος.

43 Καὶ ὅταν τὸ ἀκάθαρτον
πνεῦμα εὐγῇ ἀπὸ τοῦ ἀνδρώ-
πε, περιῶν ἀπὸ τόπων ἀνδρῶν,
γυρεύοντας ἀνάπαυσιν, καὶ
δὲν εὐρίσκει.

44 Τότε λέγει· ἄς γυρίσω
εἰς τὸ σπῆτί μου, ἀπ' ἐκεῖ ὅπου
εὐγῆκα· καὶ παγέωντας, τὸ
εὐρίσκει ἄδειον, καὶ σαρωμένον,
καὶ εὐλισμένον.

45 Τότε παγίνει, καὶ πέρνει
μαζὺ τε ἄλλα ἑπτὰ δαιμόνια
πονηρότερα ἀπὸ λόγῃς τε, καὶ
ἐμβαίνουν καὶ καθίζουσιν ἐκεῖ·
καὶ γίνονται τὰ ἔσχατα τοῦ
ἀνδρώπε ἐκείνη χειρότερα ἀπὸ
τὰ πρώτα. τίτοιαις λογιῇς θέλει
εἰσδαί καὶ εἰς τὴν γενεάν ἐτό-
την τὴν ποιηρῇ.

46 Καὶ ἀκόμι συντυχέων-
τας αὐτὸς εἰς τὰς ὄχλους, νῦν,
ἡ μάνα τε καὶ τὰ ἀδελφία τε

σαν ἔξω, ζητῶντες αὐτῶ λα-
λῆσαι.

47 Εἶπε δέ τις αὐτῶ· Ἰδὲ,
ἡ μήτηρ σε καὶ οἱ ἀδελφοί σε
ἔξω ἱστῆκασι, ζητῶντές σοι
λαλῆσαι.

48 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε
τῶ εἰπόντι αὐτῶ· Τίς ἐστὶν ἡ
μήτηρ μου, καὶ τίνας εἰσὶν οἱ
ἀδελφοί μου;

49 Καὶ ἰκτείνας τὴν χεῖρα
αὐτῶ ἐπὶ τῆς μαθητᾶς αὐτοῦ,
εἶπεν· Ἰδὲ ἡ μήτηρ μου, καὶ οἱ
ἀδελφοί μου·

50 Ὅστις γὰρ ἂν ποιήσῃ
τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς μου,
τοῦ ἐν ἑρανοῖς, αὐτός μου
ἀδελφός, καὶ ἀδελφή, καὶ
μήτηρ ἐστίν.

ἐσέκουνταν ἔξω, γυρεύοντες νὰ
τὸν συντύχουν.

47 Καὶ κάποιος τοῦ εἶπε·
νὰ, ἡ μάνα σε καὶ τὰ ἀδελ-
φιά σε σέκουνται ἔξω, γυρεύον-
τες νὰ σὲ συντύχουν.

48 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη
ἐκείνῳ, ὅπῃ τοῦ τὸ εἶπε· ποῖα
εἶναι ἡ μάνα μου, καὶ ποῖοι εἶ-
ναι οἱ ἀδελφοί μου.

49 Καὶ ἀπλώνοντας τὸ
χέρι τῷ εἰς τῆς μαθητᾶς τῷ,
εἶπε· νὰ ἡ μάνα μου, καὶ οἱ
ἀδελφοί μου.

50 Διατὶ ὅποιος θέλει
κάμει τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς
μου, ὅπῃ εἶναι εἰς τὸν ἑράνον,
αὐτός εἶναι ἀδελφός μου, καὶ
ἀδελφή μου, καὶ μάνα μου.

Κεφ. ιγ'. 13.

ΕΝ δὲ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐξελ-
θὼν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς οἰ-
κίας, ἐκάθιστο παρὰ τὴν θα-
λασσαν·

2 Καὶ συνήχθησαν πρὸς
αὐτὸν ὄχλοι πολλοί, ὥστε αὐ-
τὸν εἰς τὸ πλοῖον ἱμβάντα κα-
θῆσθαι· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐπὶ
τὸν αἰγιαλὸν εἰσῆκει.

3 Καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς
πολλὰ ἐν παραβολαῖς, λέγων·
Ἰδὲ, ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ
σπείρειν.

4 Καὶ ἐν τῷ σπείρειν
αὐτὸν, ἃ μὲν ἔπεσε παρὰ
τὴν ὁδὸν· καὶ ἦλθε τὰ πετει-
νά, καὶ κατίφαγεν αὐτά.

ΚΑὶ ἐκείνῃ τὴν ἡμέραν
εὐγῆκεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ
σπῆτι, καὶ ἐκάθισεν εἰς τὸ
παραθαλάσσιον.

2 Καὶ ἱμαζώχθησαν εἰς αὐ-
τὸν πολλοὶ ὄχλοι, εἰς τόνον ὅπῃ
ἱμβῆκε μέσσα εἰς τὸ καράβι καὶ
ἐκάθισεν· καὶ ὅλος ὁ ὄχλος
ἐσέκουνταν εἰς τὸν αἰγιαλόν.

3 Καὶ τῆς εἶπε πολλὰ
λόγια μὲ παραβολαῖς, λί-
γωντας· νὰ, ὅπῃ εὐγῆκεν ὁ
σπείρων νὰ σπείρῃ.

4 Καὶ ἐκεῖ ὅπῃ ἔσπερνε
τὸν σπόρον, ἄλλα ἔπεσαν εἰς
τὴν γῆρατ· καὶ ἦλθασιν τὰ
πετεινά τοῦ ἑρανοῦ, καὶ τὰ
ἐκατάφαγαν.

5 Ἄλλα δὲ ἔπρσεν ἐπὶ τὰ πετρῶδη, ὅπῃ οὐκ εἶχε γῆν πολλήν· καὶ εὐθέως ἐξανέτειλε, διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς.

6 Ἡλίθ δὲ ἀνατείλαντος ἐκαυματίσθη· καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ῥίζαν, ἐξηράνθη.

7 Ἄλλα δὲ ἔπρσεν ἐπὶ τὰς ἀκάνθας, καὶ ἀνέβησαν αἱ ἀκανθαί, καὶ ἀπέπνιξαν αὐτά.

8 Ἄλλα δὲ ἔπρσεν ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλὴν, καὶ εἶδθε καρπὸν, ὃ μὲν ἑκατὸν, ὃ δὲ ἐξήκοντα, ὃ δὲ τριάκοντα.

9 Ὁ ἔχων ὥτα ἀκέειν, ἀκούτω.

10 Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταί, εἶπον αὐτῷ· διατί ἐν παραβολαῖς λαλεῖς αὐτοῖς;

11 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτι ὑμῖν δίδεται γινῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τῶν ὀρανῶν, ἐκεῖνοις δὲ ἢ δίδεται.

12 Ὅστις γὰρ ἔχει, δοθήσεται αὐτῷ, καὶ περισσευθήσεται· ὅστις δὲ οὐκ ἔχει, καὶ ὃ ἔχει, ἀρδθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.

13 Διὰ τῆτο ἐν παραβολαῖς αὐτοῖς λαλῶ, ὅτι βλέποντες ἢ βλέψουσιν, καὶ ἀκούοντες οὐκ ἀκούουσιν, ἕδὲ συνιᾶσι.

14 Καὶ ἀναπληρῆται ἐπ'

5 Καὶ ἄλλα ἔπρσαν εἰς τὴν πετρῶδεις, ὅπῃ δὲ ἦτον γῆ πολλή· καὶ παρευδύς ἐφύτρωσαν, μὲ τὸ καὶ μὴν ἔχῃ βάθος ἢ γῆ.

6 Καὶ ὡσὰν ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, ἐκαυματίσθησαν· καὶ μὲ τὸ καὶ μὴν ἔχουσι ῥίζαν, ἐξηράνθησαν.

7 Καὶ ἄλλα ἔπρσαν εἰς τὰ ἀγκάδια, καὶ ἀνέβηκαν τὰ ἀγκάδια, καὶ τὰ ἐπνιξαν.

8 Καὶ ἄλλα ἔπρσαν εἰς τὴν γῆν τὴν καλὴν, καὶ ἐκαρποφόρησαν, τὸ ἓνα ἑκατὸν, ἄλλο ἐξήκοντα, καὶ ἄλλο τριάκοντα.

9 Ὅποιος ἔχει αὐτιά καὶ ἀκὴν, ἀκούτω.

10 Καὶ σημῶνοντες οἱ μαθητάδες τε, τοῦ εἶπαν· διατί τὴς λαλεῖς με παραβολαῖς;

11 Καὶ ἐκεῖνος τὴς ἀπεκρίθη· ὅτι ἑσᾶς ἐδόθη καὶ γινῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τῶν ὀρανῶν, ἀμὴ ἐκεῖνης δὲ τὴς ἐδόθη.

12 Διατί ὅποιος ἔχει, θέλει τοῦ δοθῆ, καὶ καὶ τοῦ περισσευθῆ· ἀμὴ ὅποιος δὲν ἔχει, καὶ ἐκεῖνο, ὅπῃ ἔχει, θέλει παρῆ ἀπὸ λόγου τε.

13 Διὰ τῆτο τὴς συνιᾶ με παραβολαῖς, ὅτι βλέποντες δὲν βλέψουσιν, καὶ ἀκούοντες δὲν ἀκούουσιν, ἕδὲ γινῶσιν.

14 Καὶ πληρῶνται εἰς αὐ-

αὐτοῖς ἡ προφητεία Ἡσαΐου, ἡ λέγουσα· ἀκοῇ ἀκούσατε, καὶ ἔμῃ συνῆτε· καὶ βλέποντες βλέψετε, καὶ ἔμῃ ἴδητε.

15 Ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ τοῖς ὡσὶ βαρέως ἤκουσαν, καὶ τὴν ὀφθαλμὸν αὐτῶν ἐκάμυσαν, μήποτε ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς ὡσὶ ἀκούσωσι, καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσι, καὶ ἐπιστρέψωσι, καὶ ἰάσωμαι αὐτούς.

16 Ὑμῶν δὲ μακάριοι οἱ ὀφθαλμοί, ὅτι βλέψουσιν· καὶ τὰ ὧτα, ὑμῶν, ὅτι ἀκούει.

17 Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ὅτι πολλοὶ προφῆται καὶ δίκαιοι ἐπιθύμησαν ἰδεῖν ἃ βλέπετε, καὶ οὐκ εἶδον· καὶ ἀκούσαι ἃ ἀκούετε, καὶ οὐκ ἤκουσαν.

18 Ὑμεῖς ἂν ἀκούσατε τὴν παραβολὴν τοῦ σπειρόντος.

19 Παντὸς ἀκούοντος τὸν λόγον τῆς βασιλείας, καὶ μὴ συνείντος, ἔρχεται ὁ ποιηρὸς, καὶ ἀρπάζει τὸ ἐσπαρμένον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· ἕτος ἐστὶν ὁ παρά τὴν ὁδὸν σπαρεῖς.

20 Ὁ δὲ ἐπὶ τὰ πετρώδη σπαρεῖς, ἕτος ἐστὶν ὁ τὸν λόγον ἀκούων, καὶ εὐ-

τὴς ἡ προφητείας τοῦ Ἡσαΐου, ὅπῃ λέγει· μετὰ τὴν ἀκοὴν θέλετε ἀκούει, καὶ διὰ θέλετε γροικῆσαι· καὶ βλέποντες θέλετε βλέψαι, καὶ διὰ θέλετε εἶδῃ.

15 Διατὶ ἐπαχύνθη ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ μετὰ αὐτὰ βαρέως ἤκουσαν, καὶ τὰ μάτια τῆς ἐκάλυψαν, μήπως καὶ καμῖαν φοράν εἰδῶσι μετὰ μάτιας, καὶ μετὰ αὐτὰς ἀκούσωσι, καὶ μετὰ τὴν καρδίαν τῆς γροικῆσαι, καὶ γυρίσουσι, καὶ ἐγὼ τὴν ἰατρεύσω.

16 Ἀμὴν καλότυχος τὰ μάτια σας, ὅτι βλέπετε· καὶ τὰ αὐτιά σας, ὅτι ἀκούετε.

17 Διατὶ ἀληθινὰ σὰς λέγω, ὅτι πολλοὶ προφῆται καὶ δίκαιοι ἐπιθύμησαν νὰ εἰδῶν ἔτετα, ὅπῃ βλέπετε, καὶ διὰ τὰ εἶδαν· καὶ νὰ ἀκούουν ἔτετα, ὅπῃ ἀκούετε, καὶ διὰ τὰ ἤκουσαν.

18 Ἐσεῖς τὸ λοιπὸν ἀκούσατε τὴν παραβολὴν τοῦ σπειροῦ.

19 Κάθε ἄνθρωπος, ὅπῃ ἀκούει τὸν λόγον τῆς βασιλείας, καὶ διὰ γροικῶ ἔρχεται ὁ ποιηρὸς, καὶ ἀρπάζει τὸ ἐσπαρμένον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· ἔτετα· εἶναι ὁ σπέρμα, ὅπῃ ἐσπάρθη εἰς τὴν γῆραν.

20 Ἀμὴν ὁ σπέρμα, ὅπῃ ἐσπάρθη εἰς τὰ πετρώδη, εἶναι ἐκεῖ, ὅπῃ ἀκούει τὸν λό-

θὺς μετὰ χαρᾶς λαμβάνων αὐτόν.

21 Οὐκ ἔχει δὲ ρίζαν ἐν ἑαυτῷ, ἀλλὰ πρόσκαιρός, ἐστὶ γενομένης δὲ θλίψεως ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον, εὐθὺς σκανδαλίζεται.

22 Ὁ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας σπαρεῖς, ἔτος ἐστὶν ὁ τὸν λόγον ἀκμάων· καὶ ἡ μέριμνα τοῦ αἰῶνος τέτε, καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου συμπνίγει τὸν λόγον, καὶ ἀκαρπὺ γίνεται.

23 Ὁ δὲ ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλὴν σπαρεῖς, ἔτος ἐστὶν ὁ τὸν λόγον ἀκμάων, καὶ συνιών· ὃς δὴ καρποφορεῖ, καὶ ποιῇ ὁ μὲν ἑκατὸν, ὁ δὲ ἐξήκοντα, ὁ δὲ τριάκοντα.

24 Ἄλλην παραβολὴν παρέθηκεν αὐτοῖς, λέγων· Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν ἡρᾶν ἀνθρώπων σπείροντι καλὸν σπέρμα ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ·

25 Ἐν δὲ τῷ καθεύδειν τὸς ἀνθρώπους, ἦλθεν αὐτοῦ ὁ ἐχθρὸς, καὶ ἔσπειρε ζιζάνια ἀνά μίσρον τοῦ σίτου· καὶ ἀπηλθὼν.

26 Ὅτε δὲ ἐβλάστησεν ὁ χόρτος, καὶ καρπὸν ἐποίησε, τότε ἐφάνη καὶ τὰ ζιζάνια.

27 Προσελθόντες δὲ οἱ δούλοι τοῦ οἰκοδεσπότου, εἶπον αὐτῷ· Κύριε, ἔχι καλὸν σπέρμα ἔσπειρας ἐν τῷ σῷ

γον, καὶ εὐθὺς μετὰ χαρᾶς τὸν πέρνει.

21 Ἀμὴν δὲν ἔχει ρίζαν εἰς τὴν λόγῳ τε, ἀλλὰ εἶναι προσωρινός· καὶ ὅταν γενῇ λύπη ἢ διωγμός διὰ τὸν λόγον, εὐθὺς σκανδαλίζεται.

22 Ἀμὴν ἐκεῖνος ὅπερ σπέρνεται εἰς τὰ ἀγκάδια, ἐστὶν εἶναι ὅπερ ἀκμάει τὸν λόγον, καὶ ἡ φροῦδα τοῦ αἰῶνος ἰτάτε, καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου πνίγει τὸν λόγον, καὶ δὲν κάμνει καρπὸν.

23 Καὶ ἐκεῖνος ὅπερ σπέρνεται εἰς τὴν γῆν τὴν καλὴν, εἶναι ἐκεῖνος ὅπερ ἀλέει τὸν λόγον, καὶ τὸν γεωργόν· ὁ ὅποιος καρποφορεῖ, καὶ κάμνει, ἄλλο ἑκατὸν, ἄλλο ἐξήντα, ἄλλο τριάκοντα.

24 Ἄλλην παραβολὴν τῆς ἐπρόβαλλεν, λέγωντας· ἡ βασιλεία τῶν ἡρᾶν ὁμοιάζει ὡς ἂν ἕνα ἄνθρωπον, ὅπερ σπείρῃ καλὸν σπέρμα εἰς τὸ χωράφι τε.

25 Καὶ ὡς ἂν ἐκοιμῶνται οἱ ἄνθρωποι, ἐπῆγεν ὁ ἐχθρὸς τε, καὶ ἔσπειρεν αἶσαν ἀνάμεικτα εἰς τὸ σιτάρι· καὶ ἰδίβη.

26 Καὶ ὅταν ἐβλάστησεν τὸ χορτάρι, καὶ ἔκαμει καρπὸν, τότε ἐφάνησαν καὶ ἡ αἶραις.

27 Καὶ ὑπῆγαν οἱ δούλοι ταῖς τοῦ οἰκοκυροῦ ἐκείνου, καὶ λέγουν τε· αὐθέντη, δὲν ἔσπειρες καλὸν σπέρμα εἰς τὸ χωράφι

ἀγρῷ· πόθεν ἔν ἔχει τὰ ζιζάνια;

28 Ὁ δὲ ἔφη αὐτοῖς· Ἐκ-
θρὸς ἀνθρώπου· τὸτο ἰποίησιν.
Οἱ δὲ δέλοι εἶπον αὐτῷ· Θέ-
λεις ἔν ἀπειλόντες συλλέξω-
μεν αὐτά;

29 Ὁ δὲ ἔφη· Οὐ· μήποτε
συλλέγοντες τὰ ζιζάνια, ἐκρι-
ζώσῃτε ἅμα αὐτοῖς τὸν σῖτον.

30 Ἀφίτε συναυξάνεσθαι
ἁμφότερα μέχρι τοῦ θρισμοῦ·
καὶ ἐν τῷ καιρῷ τοῦ θρισμοῦ
ἔρῳ τοῖς θρισταῖς· Συλλέξατε
πρῶτον τὰ ζιζάνια, καὶ δή-
στατε αὐτά εἰς δέσμας, πρὸς
τὸ κατακαῦσαι αὐτά· τὸν δὲ
σῖτον συναγάγει εἰς τὴν
ἀποθήκην μου.

31 Ἄλλην παραβολὴν πα-
ρέθηκεν αὐτοῖς, λέγων· Ὁμοία
ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν ἑρηνῶν
κόκκῳ σινάπewς, ὃν λαβὼν ἄν-
θρώπου· ἔσπειρεν ἐν τῷ ἀγρῷ
αὐτοῦ.

32 Ὁ μικρότερον μὲν ἐστὶ
πάντων τῶν σπερμάτων· ὅταν
δὲ αὐξηθῇ μεῖζον τῶν λαχάνων
ἐστὶ· καὶ γίνεσθαι δένδρον, ὥστε
εἰσεῖν τὰ πτερινὰ τοῦ ἑρανοῦ,
καὶ κατασκηρῆν ἐν ταῖς κλά-
δοις αὐτοῦ.

33 Ἄλλην παραβολὴν ἰ-
σάλησεν αὐτοῖς· Ὁμοία ἐστὶν ἡ

ση· ἀπο πῶ λοιπὸν ἔχει ταῖς
αἵραις;

28 Καὶ αὐτὸς τὸς εἶπεν· Ἐκ-
θρὸς ἀνθρώπου· τὸτο ἰκαμε τῷτο.
λέγουν τε οἱ δέλοί τε· αὐδέιτη,
θέλεις λοιπὸν νὰ ὑπᾶμεν, νὰ
ταῖς μαζώξωμεν;

29 Καὶ ἐκεῖν· εἶπεν· ὄχι·
μήπως καὶ μαζώοντες ταῖς
αἵραις, ἐκριζώσῃτε μαζὺ μετ'
αὐταῖς καὶ τὸ σιτάρι.

30 Ἀφῆτε νὰ μεγαλῶσουν
καὶ τὰ δύο μαζὺ ἕως τὸ θῆρος·
καὶ εἰς τὸν καιρὸν τοῦ θρισμοῦ
θέλω εἰπεῖ εἰς τὸς θρισταῖς·
μαζώξετε πρῶτον ταῖς αἵραις,
καὶ θέσετε ταῖς δεμάτια, νὰ
ταῖς κακακῶσωμεν· καὶ τὸ
σιτάρι μαζώξετε εἰς τὸ ἀμπά-
ρι μου.

31 Ἄλλην παραβολὴν πᾶ-
λιν τὸς ἐπέβαλε, λέγωντας·
ἡ βασιλεία τῶν ἑρηνῶν εἶναι
ὅμοια ὡσὰν τὸ σπερὶ τοῦ συνα-
πίου, τὸ ὅποιον σπείρωντάς το
ἄνθρωπος· τὸ ἔσπειρεν εἰς τὸ
χωράφι τε.

32 Τὸ ὅποιον εἶναι μικρό-
τερον ἀπὸ ὅλα τὰ σπέρματα·
ἀμὴ ὅταν αὐξηθῇ, γίνεται με-
γαλότερον ἀπὸ ὅλα τὰ λαχα-
νικά· καὶ γίνεσθαι δένδρον τόσον,
ὅπῃ τὰ πτελῖα τοῦ ἑρανοῦ νὰ
πηγύνουν, καὶ νὰ φωλιάζουν
εἰς τὰ κλάδια τε.

33 Ἄλλην παραβολὴν τὸς
εἶπεν· ὅτι ἡ βασιλεία τῶν ἑ-

βασιλεία τῶν ὀρατῶν ζύμη, ἣν λαβῆσα γυνὴ ἐπέκρυψεν εἰς ἀλεύρεσιν σάτα τρία, ἕως ἃ ἐξυμῶθη ὅλον.

34 Ταῦτα πάντα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν παραβολαῖς τοῖς ὄχλοις, καὶ χωρὶς παραβολῆς οὐκ ἰσχύει αὐτοῖς.

35 Ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος· Ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου· ἐρριζομαι κεκρυμμένα ἀπὸ καταβολῆς κόσμου.

36 Τότε ἀφίει τὰς ὄχλους, ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν ὁ Ἰησοῦς· καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες· Φράσον ἡμῖν τὴν παραβολὴν τῶν ζιζανίων τοῦ ἀγροῦ.

37 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Ὁ σπείρων τὸ καλὸν σπέρμα, ἐστὶν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

38 Ὁ δὲ ἀγρὸς, ἐστὶν ὁ κόσμος· τὸ δὲ καλὸν σπέρμα, ἔσται εἰς οἱ υἱοὶ τῆς βασιλείας· τὰ δὲ ζιζάνια, εἰσὶν οἱ υἱοὶ τοῦ πονηροῦ.

39 Ὁ δὲ ἐχθρὸς ὁ σπείρας αὐτὰ, ἐστὶν ὁ διάβολος· ὁ δὲ θερισμὸς, συντέλεια τοῦ αἰῶνος ἐστὶν· οἱ δὲ θερισταί, ἄγγελοι εἰσιν.

40 Ὡς περὶ ἐν συλλέγεται τὰ

ρανῶν ὁμοιάζει προζύμι, τὸ ὅποιον πέργωντάς τοι μια γυναῖκα, τὸ ἀνακάτωσεν εἰς τρία σάτα ἀλεύρι, ἕως ὅπῃ ἐξυμῶθη ὅλον.

34 Ἐταῦτα ὅλα τὰ ἔλεγεν ὁ Ἰησοῦς ἐν παραβολαῖς εἰς τὸν ὄχλον, καὶ χωρὶς παραβολῆς οὐκ ἰσχύει.

35 Διὰ τὸ πληρωθῆναι ἐκεῖνο, ὅπῃ ἐλαλήθη διὰ μέσων τοῦ προφήτου, ὅπῃ λέγει· θέλω ἀνοίξαι εἰς παραβολαῖς τὸ στόμα μου· καὶ θέλω ἐργάζεσθαι ἐκεῖνα, ὅπῃ εἰναι κεκρυμμένα ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ κόσμου.

36 Τότε ἀφῆκε τὸν ὄχλον ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐπήγεν εἰς τὸ σπήτι· καὶ ἐπήγαν οἱ μαθητάδες τεκοντά τε, καὶ λεγόν τε· ἐρμηνεύσε μας τὴν παραβολὴν τῆς αἵρας τοῦ χωραφίου.

37 Καὶ αὐτὸς ἀπεκρίθη, καὶ λέγει τῷ ἐκείνῳ· ὅπῃ σπείρει τὸ καλὸν σπέρμα, εἶναι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

38 Καὶ τὸ χωράφι, εἶναι ὁ κόσμος, καὶ τὸ καλὸν σπέρμα, ἔσται οἱ υἱοὶ τῆς βασιλείας· ἀλλ' αἱ αἵραι, εἶναι οἱ υἱοὶ τοῦ πονηροῦ.

39 Καὶ ὁ ἐχθρὸς, ὅπῃ ταῖς ἐσπείρειν, εἶναι ὁ διάβολος· καὶ ὁ θερισμὸς, εἶναι τὸ τέλος τοῦ κόσμου· καὶ οἱ θερισταί, εἶναι οἱ ἄγγελοι.

43 Καθὼς λοιπὸν μαζώ-

ρίζαντα, καὶ πυρὶ κατακαίε-
ται· ἕως ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ
τῆ αἰωνίου τούτου.

41 Ἀποσταλεῖ ὁ υἱὸς τοῦ ἀν-
θρώπου τὰς ἀγγέλους αὐτοῦ, καὶ
συλλέξουσιν ἐκ τῆς βασιλείας
αὐτῆς πάντα τὰ σκάνδαλα, καὶ
τὰς ποιῶντας τὴν ανομίαν.

42 Καὶ βαλῶσιν αὐτοὺς εἰς
τὴν κέκλιον τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἔ-
σται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς
τῶν ὀδόντων.

43 Τότε οἱ δίκαιοι ἐκλάμ-
ψουσιν ὡς ὁ ἥλιος, ἐν τῇ βασι-
λείᾳ τοῦ πατρὸς αὐτῶν. Ὁ ἔ-
χων ὅσα ἀκούει, ἀκούτω.

44 Πάλιν ὁμοίᾳ ἐστὶν ἡ βα-
σιλεία τῶν ἑρηνῶν θησαυρῶν κε-
κρυμμένων ἐν τῷ ἀγρῷ, ὃν εὐρὺν
ἄνθρωπος ἔκρυψε, καὶ ἀπὸ τῆς
χαρᾶς αὐτοῦ ὑπάγει, καὶ
πάντα, ὅσα ἔχει, πωλεῖ, καὶ
ἀγοράζει τὸν ἀγρὸν ἐκεῖνον.

45 Πάλιν ὁμοίᾳ ἐστὶν ἡ βα-
σιλεία τῶν ἑρηνῶν ἀνθρώπου
ἐμπόρου, ζητοῦντι καλὰς μαργα-
ρίτας·

46 Ὃς εὐρὺν ἕνα πολῦτιμον
μαργαρίτην, ἀπειλῶν, πώπρα-
κε πάντα ὅσα εἶχε, καὶ ἠγόρα-
σεν αὐτόν.

47 Πάλιν ὁμοίᾳ ἐστὶν ἡ
βασιλεία τῶν ἑρηνῶν σαγῆ-

ρουνται αἱ αἰραι, καὶ καίονται
μὲ φωτίαν· τέτοιας λογῆς
δέλει ἵσθαι καὶ εἰς τὸ τέλος
τοῦ κόσμου τούτου.

41 Θέλει, γίλλει ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου τὰς ἀγγέλους τῆ, καὶ
θίλῃσι μαζώξει ἀπὸ τὴν βα-
σιλείαν τῆ ὅλα πὰ σκάνδαλα,
καὶ ἐκείνους, ὅπῃ κάρῃσιν τὴν
ἀνομίαν.

42 Καὶ θίλῃσι τὰς βάλλει
εἰς τὴν κέκλιον τῆ πυρός· ἐκεῖ
θίλῃσι εἶσθαι ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ
βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

43 Τότε οἱ δίκαιοι θίλῃσι
λάμψει ὡσάν ὁ ἥλιος, εἰς
τὴν βασιλείαν τῆ πατρός τῆς.
ὅποιος ἔχει αὐτία νὰ ἀκούῃ,
ἀ, ἀκούῃ.

44 Πάλιν ἡ βασιλεία τῶν
ἑρηνῶν ὁμοιάζει θησαυρὸν
κεκρυμμένον εἰς τὸ χωράφι, τὸν
ὅποιον ἐς ὥρας καὶ νὰ τὸν εὐρὺν
ἄνθρωπος, τὸν ἔκρυψε, καὶ
ἀπὸ τὴν χαρὰν τῆ πάγει, καὶ
πωλεῖ ὁ, τι καὶ ἂν ἔχῃ, καὶ
ἀγοράζει τὸ χωράφι ἐκεῖνο.

45 Πάλιν ἡ βασιλεία τῶν
ἑρηνῶν ὁμοιάζει ἀνθρώπον
πραγματευτὴν, ὅπῃ γυρεύει
καλὰ μαργαριτάρια.

46 Ὁ ὅποιος εὐρίσκων-
τας ἕνα πολῦτιμον μαργαρίτην,
ἐπῆγε, καὶ ἐπῆλῃσι ὅλα ὅσα
εἶχε, καὶ τὸν ἀγόρασε.

47 Πάλιν ὁμοιάζει ἡ βασι-
λεία τῶν ἑρηνῶν ὡσάν συρτι-

νη βληθήσῃ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐκ παντὸς γένους συναγαγύσῃ·

48 Ἦν, ὅτε ἐπληρώθη, ἀναδιδάσκοντες ἐπὶ τὸν αἰγιαλόν, καὶ καθίσαντες, συνέλεξαν τὰ καλὰ εἰς ἀγγελίαν, τὰ δὲ σαπρὰ ἐξω ἔβαλον.

49 Οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος· ἐξελεύσονται οἱ ἄγγελοι, καὶ ἀφορίσιν τὰς ποιήσας ἐκ μέσῃ τῶν δικαίων·

50 Καὶ βαλῶσιν αὐτὰς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

51 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Συνήκατε ταῦτα πάντα; Λέγουσιν αὐτῷ· Ναὶ Κύριε.

52 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Διὰ τοῦτο πᾶς γραμματεὺς μαθητευθεὶς εἰς τὴν βασιλείαν τῶν ἑρραίων, ὁμοίος ἔσιν ἀνθρώποις οἰκοδομητοῦ, ὅστις ἐκβάλλει ἐκ τοῦ θησαυροῦ αὐτοῦ καινὰ καὶ παλαιά.

53 Καὶ ἐγένετο, ὅτε ἐτίλεισεν ὁ Ἰησοῦς τὰς παραβολὰς ταύτας, μετήρην ἐκεῖθεν.

54 Καὶ ἔλθων εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ, ἐδίδασκεν αὐτὰς ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν· ὥστε ἐκπλήττεσθαι αὐτὰς, καὶ λέγειν· Πόθεν τώτῃ ἡ σοφία αὕτη, καὶ αἱ δυνάμεις;

κόν, ὅπῃ ἐβάλλθη εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐμάζωξε ἀπὸ καθὲς λογῆς γυνῆς·

48 Καὶ ὅταν ἐγένιστε, σύροντες τοαῖς τὸ παραγιαλί, καὶ καθίσαντες, ἐμάζωξαν τὰ καλὰ εἰς ἀγγελίαν, καὶ τὰ σάπια τὰ ἔρριξαν ἐξω.

49 Τέτοιας λογῆς θέλει εἶσθαι καὶ εἰς τὸ τέλος τοῦ κόσμου· θίλῃσιν ἔλθῃ οἱ ἄγγελοι, καὶ θίλῃσι χάρισι τὰς κακὰς ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὰς δικαίους.

50 Καὶ θίλῃσι τὰς βάλλει εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ θέλει εἶσθαι ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

51 Λέγει τὸς ὁ Ἰησοῦς· τὰ ἐγροκήσετε ὅλα ἐν τῷ; λέγουσιν τε· ναὶ αὐτόν.

52 Καὶ αὐτὸς τὸς εἶπε· Διὰ τοῦτο καὶ γραμματεῖς, ὅπῃ ἐμαθητεύθη εἰς τὴν βασιλείαν τῶν ἑρραίων, ὁμοιάζει ἕνα ἀνθρώπον οἰκοκύριον, ὅπῃ εὐγάλει ἀπὸ τὸν θησαυρόν τῆ καὶ καινέριαν καὶ παλαιά.

53 Καὶ ἐγένετο, ὅταν ἐτελείωσεν ὁ Ἰησοῦς ταῖς παραβολαῖς αὐταῖς ἰσηκώθη ἀπ' ἐκεῖ.

54 Καὶ ὡσάν ἦλθεν εἰς τὴν πατρίδα τῆ, τὸς ἐδίδασκεν εἰς τὸ συναγωγῆς τὸς αὐτοῦ· ναὶ θαυμάζον, καὶ ναὶ λέγον· ἀπὸ πῶς τῷ ἦλθεν ἡ σοφία ἐν τῇ, καὶ ἡ δυνάμεις;

55 Οὗτος ἐστὶν ὁ τῷ τέκ-
τονι υἱός· ἔρχι ἡ μήτηρ αὐτῇ
λέγεται Μαριάμ, καὶ οἱ ἀδελ-
φοί αὐτῇ Ἰάκωβος, καὶ Ἰω-
σῆς, καὶ Σίμων, καὶ Ἰάδας;

56 Καὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐτῇ
ἔχουσιν πᾶσαι πρὸς ἡμᾶς εἰσι;
κάθεν ἐν τέτῳ ταῦτα πάντα;

57 Καὶ ἰσκανδαλίζοντο ἐν
αὐτῷ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐ-
τοῖς· Οὐκ ἐστὶ προφήτης ἀτι-
μῶς, εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι αὐ-
τοῦ, καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ.

58 Καὶ οὐκ ἐποίησεν ἐκεῖ
δυνάμεις πολλὰς, διὰ τὴν ἀπι-
στίαν αὐτῶν.

55 Δὲν εἶναι ἐτῆς· ὁ υἱὸς
τῷ λεπιθργῷ; δὲν λέγεται ἡ
μάναν τῇ Μαριάμ, καὶ οἱ ἀδελ-
φοί τῇ Ἰάκωβος, καὶ Ἰωσῆς,
καὶ Σίμων, καὶ Ἰάδας;

56 Καὶ ἡ ἀδελφαὶς τῇ
ὄλαις δὲν εἶναι μετ' ἡμᾶς;
ἀπὸ πῆ λοιπὸν τοῦ ἡλθασιν
ἐτῆτα ὄλα;

57 Καὶ ἰσκανδαλίζονταν
εἰς αὐτόν. καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε·
δὲν εἶναι προφήτης ἀτιμῶς,
παρὰ εἰς τὴν πατρίδα τῇ,
καὶ εἰς τὸ σπητή τῇ.

58 Καὶ δὲν ἔκαμιν ἐκεῖ
πολλαῖς δυνάμεις διὰ τὴν
ἀπιστίαν τῆς.

Κεφ. 14.

ΕΝ ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἤκουσεν
Ἡρώδης ὁ τετράρχης
τὴν ἀκοὴν Ἰησοῦ.

2 Καὶ εἶπε παισὶν αὐ-
τοῦ· Οὗτος ἐστὶν Ἰωάννης ὁ
Βαπτιστής· αὐτὸς ἠγέρθη ἀπὸ
τῶν νεκρῶν, καὶ διὰ τοῦτο αἱ
δυνάμεις ἐνεργῶσιν ἐν αὐτῷ.

3 Ὁ γὰρ Ἡρώδης κρατήσας
τὸν Ἰωάννην, ἔδωκεν αὐτόν, καὶ
ἔθηκε ἐν φυλακῇ, διὰ Ἡρω-
διάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου
τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.

4 Ἐλεγεν γὰρ αὐτῷ ὁ Ἰωάν-
νης· Οὐκ ἔξεσι σοὶ ἔχειν αὐ-
τήν.

5 Καὶ θέλων αὐτὸν ἀπακτεῖ-
ναι, ἐφοβήθη τὸν ὄχλον, ὅτι

Εἰς ἐκεῖνον τὸν καιρὸν
ἤκουσεν ὁ Ἡρώδης ὁ
τετράρχης τὴν φήμην τῇ Ἰησοῦ.

2 Καὶ εἶπε εἰς τῆς ὑπηρε-
τας τῇ ἐτῆς· εἶναι ὁ Ἰωάν-
νης ὁ βαπτιστής· αὐτὸς ἀνέστῃ
ἀπὸ τῆς νεκρῆς, καὶ διὰ τοῦτο
αἱ δυνάμεις ἐνεργῶσιν εἰς αὐτόν.

3 Διατὶ ὁ Ἡρώδης πιάνων-
τας τὸν Ἰωάννην, τὸν ἔδωκε, καὶ
τὸν ἔβαλλεν εἰς τὴν φυλακὴν,
διὰ τὴν Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖ-
κα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ τῇ.

4 Διατὶ τοῦ ἔλεγεν ὁ Ἰωάν-
νης· δὲν σὺ εἶναι συγχωρημένον
ἐὰν τὴν ἔχῃς.

5 Καὶ θέλων τας (Ἡρώδης) ἐὰν
τὸν φοβῆσθαι, ἐφοβήθη τὸν ὄχ-
F

ὡς παροφῆτην αὐτὸν εἶχον. λον, ὅτι τὸν εἶχαν ὡσάν παροφῆτην.

6 Γενεσίῳν δὲ ἀγομένῳ τῷ Ἡρώδῃ, ὠρχήσατο ἡ θυγάτηρ τῆς Ἡρωδιάδου ἐν τῷ μέσῳ· καὶ ἤρесе τῷ Ἡρώδῃ.

6 Καὶ ὅταν ἑορτάζονταν τὰ γενέθλια τοῦ Ἡρώδου, ἐχόρευεν ἡ θυγάτηρ τῆς Ἡρωδιάδου εἰς τὴν μέσην· καὶ ἤρесе τοῦ Ἡρώδου.

7 Ὅθεν μετ' ὅρκου ὡμολόγησεν αὐτῇ δῆναι ὃ ἐὰν αἰτήσεται.

7 Διὰ τῆτο ὡμολόγησε μὲ ὅρκον νὰ τῆς δώσῃ ὃ, τι παρήγα τοῦ ζητήσῃ.

8 Ἡ δὲ, προβιβασθεῖσα ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς, δὸς μοι, φησὶν, ὥδε ἐπὶ πινάκι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστῆ.

8 Καὶ ἐξωντάς νὰ παρακινήθῃ ἐκεῖνη ἀπὸ τὴν μάνα τῆς, λέγει· δὸς μοι ἐδῶ εἰς ἕνα πινάκι τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἰωάννου τοῦ βαπτιστῆ.

9 Καὶ ἐλυπήθη ὁ βασιλεὺς· διὰ δὲ τῆς ὀρκῆς καὶ τῆς συνανακειμένης, ἐκέλευσε δοθῆναι.

9 Καὶ ὁ βασιλεὺς ἐλυπήθη· ἀμὴν διὰ τῆς ὀρκῆς καὶ τῆς καδιζομένης μαζῇ, ἐπρόσταξε νὰ δοθῇ.

10 Καὶ πέμψας ἀπεκεφάλισε τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ.

10 Καὶ πέμπωντας ἀπεκεφάλισε τὸν Ἰωάννην εἰς τὴν φυλακὴν.

11 Καὶ ἠνέχθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐπὶ πινάκι, καὶ ἐδόθη τῷ κορασίῳ· καὶ ἠνέγκη τῇ μητρὶ αὐτῆς.

11 Καὶ ἐφέρθη τὸ κεφάλι τε εἰς πινάκι, καὶ ἐδόθη τοῦ κορασίου· καὶ τὸ ἐπήνε τῆς μάνας τῆς.

12 Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἤραν τὸ σῶμα, καὶ ἔθαψαν αὐτό· καὶ ἐλθόντες ἀπηγγείλαν τῷ Ἰησοῦ.

12 Καὶ συγγένοντες οἱ μαθητὰδες τῷ Ἰωάννῃ ἐσῆκωσαν τὸ κορμί τε, καὶ τὸ ἔθαψαν· καὶ ἐπήγαν καὶ εἶπαν το εἰς τὸν Ἰησοῦν.

13 Καὶ ἀνέσας ὁ Ἰησοῦς, ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν ἐν πλοίῳ εἰς ἔρημον τόπον κατ' ἰδίαν. Καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι, ἠκολούθησαν αὐτῷ πεζῇ ἀπὸ τῶν πόλεων.

13 Καὶ ὁ Ἰησοῦς, ὡσάν τὸ ἤκουσεν, ἀνεχώρησεν ἀπ' ἐκεῖ μὲ καράβι· ξεχωριστῶς εἰς ἕνα ἔρημον τόπον· καὶ οἱ ὄχλοι, ὡσάν τὸ ἔμαθαν, τὸν ἀκολούθησαν πεζοὶ ἀπὸ ταῖς πόλεις.

14 Καὶ ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς, εἶδε πολὺν ὄχλον· καὶ ἐσπλαγ-

14 Καὶ εὐγένωντας ἐξ ὧ Ἰησοῦς, εἶδε πολὺν λαόν· καὶ τὸν

χνίσθη ἐπ' αὐτῆς, καὶ ἰθερά-
πευσε τῆς ἁρρώστους αὐτῶν.

15 Ὁ ψίλας δὲ γεννημένης,
προσηλθὼν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ
αὐτῆ, λέγοντες· "Ερημός ἐστιν
ὁ τόπος, καὶ ἡ ὥρα ἤδη παρ-
ῆλθεν· ἀπόλυσον τῆς ὄχλης,
ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κώμας,
ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς βρώματα.

16 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς·
Οὐ χρειαν ἔχουσιν ἀπειθεῖν·
δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν.

17 Οἱ δὲ λέγουσιν αὐτῷ·
Οὐκ ἔχομεν ὧδε εἰ μὴ πέντε
ἄρτους καὶ δύο ἰχθύας.

18 Ὁ δὲ εἶπε· Φέρετέ μοι
αὐτῆς ὧδε.

19 Καὶ κελεύσας τῆς ὄχλης
ἀνακλιθῆναι ἐπὶ τῆς χόρτης,
καὶ λαβὼν τῶν πέντε ἄρτους
καὶ τῆς δύο ἰχθύας, ἀναβλί-
ψας εἰς τὸν ὕψανον, εὐλόγησε·
καὶ κλάσας, ἔδωκε τοῖς μαθη-
ταῖς τῆς ἄρτης, οἱ δὲ μαθηταὶ
τοῖς ὄχλοις.

20 Καὶ ἔφαγον πάντες, καὶ
ἔχορτάσθησαν· καὶ ἦσαν τὸ
περισσεῖον τῶν κλασμάτων
δώδεκα κοφίνους πλήρεις.

21 Οἱ δὲ ἐσθίωντες ἦσαν
ἄνδρες ὡσεὶ πεντακισχίλιοι,
χωρὶς γυναικῶν καὶ παι-
δίων.

22 Καὶ εὐθὺς ἠνάγκασεν ὁ
Ἰησοῦς τῆς μαθητὰς αὐτῆ ἱμ-
βῆναι εἰς τὸ πλοῖον, καὶ προά-

ἰσπλαγχχίσθη, καὶ ἰάτρευσε
τῆς ἁρρώστους τῶν.

15 Καὶ ὥσπερ ἐβραδίασιν,
ἦλθαν οἱ μαθηταὶ τε, καὶ λί-
γυντε· ὁ τόπος· εἶναι ἔρημος,
καὶ ἡ ὥρα τῶρα ἐπέρασεν·
ἀπόλυσε τὸν λαὸν ἵνα πᾶσιν
εἰς τὰ χωρία, ἵνα ἀγοράσων
διὰ λόγου τῆς φανητῆς.

16 Λέγει τῶς ὁ Ἰησοῦς· δὲν
κείμεναι χρειά ἵνα πᾶσιν· δότε
τῶς ἵσπερ ἵνα φᾶσιν.

17 Καὶ ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν·
ἡμεῖς δὲν ἔχομεν ἔδω παρὰ
πέντε ψωμῖα καὶ δύο ψάρια.

18 Καὶ λέγει τῶς· φέρετέ
τὰ ἔδω.

19 Καὶ ἐπρόταξε τὸν λαὸν ἵνα
καθίσαν ἀπάνω εἰς τὰ χορτά-
ρια, καὶ πέρνωντας τὰ πέντε
ψωμῖα καὶ τὰ δύο ψάρια, ἀτί-
νισεν εἰς τὸν ὕψανον, καὶ εὐλό-
γησε· καὶ κόπῳ ἵνα τὰ ψωμῖα,
τὰ ἔδωκεν εἰς τῆς μαθητὰδες,
καὶ οἱ μαθητὰδες εἰς τὸν λαόν.

20 Καὶ ἔφαγαν ὅλοι, καὶ
ἔχορτασαν, καὶ ἰσῆκωσαν τὰ
κομμάτια, ὅσπερ ἵπερ ἵσσευσαν,
δώδεκα κοφίνια γεμάτα.

21 Καὶ ἐκεῖνοι, ὅσπερ ἵφα-
γαν, ἦσαν ἵως πεντεχιλιάδες
ἄνδρες, χωρὶς γυναικῆς καὶ
παιδῆς.

22 Καὶ παρευδὺς ἀνάγκα-
σεν ὁ Ἰησοῦς τῶς μαθητὰδες τε
ἵνα ἱμβῶσιν εἰς τὸ καράβι, ἵνα

γενει αὐτὸν εἰς τὸ πέραν, ὥς ὃ ἀπολύσει τῆς ὄχλης.

23 Καὶ ἀπολύσας τὰς ὄχλης, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρεον κατ' ἰδίαν προσεύξασθαι. Οἰψίας δὲ γενομένης, μόνος ἦν ἐκεῖ.

24 Τὸ δὲ πλοῖον ἤδη μέσον τῆς θαλάσσης ἦν, βασιανίζομενον ὑπὸ τῶν κυμάτων· ἦν γὰρ ἐναντίος ὁ ἄνεμος.

25 Τέλειρτη δὲ φυλακῇ τῆς νυκτὸς ἀπῆλθε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης.

26 Καὶ ἰδόντες αὐτὸν οἱ μαθηταὶ ἐπὶ τὴν θάλασσαν περιπατῶντα, ἱταράχθησαν, λέγοντες, Ὅτι φάντασμα ἐστὶ καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου ἠνέραν.

27 Εὐθέως δὲ ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγων Ὁαρσεῖτε· ἐγὼ εἰμι· μὴ φοβεῖσθε.

28 Ἀποκριθεὶς δὲ αὐτῷ ὁ Πέτρος, εἶπε· Κύριε, εἰ σὺ εἶ, κέλευσόν με πρὸς σε ἰλθεῖν ἐπὶ τὰ ὕδατα.

29 Ὁ δὲ εἶπεν· Ἐλθέ. Καὶ καταβὰς ἀπὸ τοῦ πλοίου ὁ Πέτρος, περιπάτησεν ἐπὶ τὰ ὕδατα, ἰλθεῖν πρὸς τὸν Ἰησοῦν.

30 Βλέπων δὲ τὸν ἄνεμον ἰσχυρόν, ἐφοβήθη, καὶ ἄρξάμινος

περάσεν προτίτερα πέρα, ὥς ὃ νὰ ἀπολύσει τῆς ὄχλης.

23 Καὶ ὡς ἂν ἀπολύσει τῆς ὄχλης, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρεον κατ' ἰαμόνας νὰ προσευχηθῇ· καὶ ἔστωντας νὰ βραδιασῇ, ἦτον μναχὸς ἐκεῖ.

24 Καὶ τὸ καράβι σχεδὸν ἦταν μεσοπέλαγοι, καὶ ἱπειράζετο ἀπὸ τὰ κύματα· διατὶ ἦτον ἄνεμος ἐναντίος.

25 Καὶ εἰς τὴν τέλειρτην βίγλαν τῆς νυκτὸς ἐπῆγεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰς μαθητάδες, περιπατῶντας ἀπάνω εἰς τὴν θάλασσαν.

26 Καὶ ὡς ἂν τὸν εἶδαν οἱ μαθητάδες, ὡς ἱπειράτεαι ἀπάνω εἰς τὴν θάλασσαν, ἐσυγχίσθησαν, καὶ ἔλεγον, ὅτι εἶναι φάντασμα· καὶ ἀπὸ τὸν φόβον τες ἐφύναξαν.

27 Καὶ παρενδύς τὰς ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς, λέγωντας· ἔχετε θάρρος· ἐγὼ εἰμαι· μὴ φοβᾶσθε.

28 Καὶ ὁ Πέτρος τοῦ ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν· Κύριε, ἂν εἶσαι ἐντὺ, πρὸς αἶξέ με νὰ ἔλθω εἰς ἐντὺ ἀπάνω εἰς τὰ νερά.

29 Καὶ ἐκείνους τοῦ εἶπεν· ἔλα. καὶ καταβᾶσινωστας ἀπὸ τοῦ καράβι, ὁ Πέτρος, ἱπειπάτησεν ἀπάνω εἰς τὰ νερά, νὰ ἔλθῃ εἰς τὸν Ἰησοῦν.

30 Ἀμὲν βλέπωντας τὸν ἄνεμον δυνατὸν, ἐφοβήθη. καὶ ἄρ-

καταποντίζεσθαι, ἔκραξε, λέγων, Κύριε, σῶσόν με.

31 Εὐθέως δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἐπιλάβετο αὐτὸν, καὶ λέγει αὐτῷ· Ὁλιγόπισε, εἰς τί ἐδίδασκας;

32 Καὶ ἐμβάντων αὐτῶν εἰς τὸ πλοῖον, ἐνόησεν ὁ ἀνέμῳ·

33 Οἱ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ, ἰλθόντες προσεκύνησαν αὐτῷ, λέγοντες, Ἀληθῶς Θεὸς υἱός εἶ.

34 Καὶ διαπεράσαντες, ἦλθον εἰς τὴν γῆν Γεννησαρέτ.

35 Καὶ ἐπιγινόντες αὐτὸν οἱ ἄνδρες τῆ τόπῃ ἐκείνῃ, ἀπέστειλαν εἰς ὅλην τὴν περίχωρον ἐκείνην, καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ πάντας τὰς κακῶς ἔχοντας.

36 Καὶ παρεκάλει αὐτὸν, ἵνα μὴν ἄψωνται τῇ κρασπέδῃ τῇ ἱματίῃ αὐτοῦ· καὶ ὅσοι ἤψαντο, διεσώθησαν.

χίζοντας καὶ βολίζη, ἔκραξε, λέγωντας· αὐθιγὴν, σῶσέ με.

31 Καὶ παρευθὺς ὁ Ἰησοῦς ἀπλώνοντας τὸ χεῖρ τε, ἐπιάσέ τον, καὶ λέγει τε· ὁλιγόπισε, διατί ἀμφίβαλλες;

32 Καὶ ἐμβαίνοντας αὐτὸς μέσα εἰς τὸ καράβι, ὁ ἀνέμῳ ἔπιεσε.

33 Καὶ ἐκεῖνοι, ὅπῃ ἦταν μέσα εἰς τὸ καράβι, ἦλθαν καὶ τὸν ἐπροσκύνησαν, καὶ ἔλεγαν· ἀληθῶς Θεὸς υἱὸς εἶσαι.

34 Καὶ διαβαίνοντες, ἦλθαν εἰς τὴν γῆν τῆς Γεννησαρέτ.

35 Καὶ ὡσάν τὸν ἐγνώρισαν οἱ ἄνδρες τῆ τόπῃ ἐκείνῃ, ἀπέστειλαν εἰς ὅλην τὴν περίχωρον ἐκείνην, καὶ τῇ ἔφεραν ὅλους τὰς ἀσθενεμένους.

36 Καὶ τὸν ἱπαρακαλῆσαν μοναχᾷ, καὶ πιάσων τὴν ἄκραν τῇ φορέματός τε· καὶ ὅσοι ἐπιάσαν, ὅλοι ἰατρεύθησαν.

Κεφ. ιε. 15.

ΤΟΤΕ προσέρχονται τῷ Ἰησοῦ οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, λέγοντες·

2 Διατί οἱ μαθηταί σου παραβαίνοσι τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων; ἢ γὰρ ὑπτοῦνται ταῖς χεῖρας αὐτῶν, ὅταν ἄρτον ἐσθίωσιν.

3 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν ἐπ' αὐτοῖς· Διατί καὶ ὑμεῖς παρα-

ΤΟΤΕ ἦλθασιν εἰς τὸν Ἰησοῦ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἀπὸ τοῦ Ἱεροσολύμου, λέγοντες·

2 Διατί οἱ μαθηταί σου παραβαίνοσι τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων; ὅτι διὰ νύπῃσι τὰ χεῖρά τε, ὅταν τρώγωσι ψωμί.

3 Καὶ αὐτὸς ἀπεκρίθη, καὶ τὰς εἶπε· καὶ ἐστὶς διατί πα-

βαίνετε τὴν ἐντολὴν τῷ Θεῷ,
διὰ τὴν παραδοσὶν ὑμῶν;

4 Ὁ γὰρ Θεὸς ἐνετείλατο,
λέγων· Τίμα τὸν πατέρα σου,
καὶ τὴν μητέρα. καὶ Ὁ κακο-
λογῶν πατέρα ἢ μητέρα, βα-
νάτῳ τελευτάτω.

5 Ὑμεῖς δὲ λέγετε· Ὃς ἂν
ἐπηγάτω πατέρα ἢ τὴν μητέρα,
Δῶρον, ὃ ἰσὺν ἐξ ἐμοῦ ὠφειληθῇς·
καὶ ἐμὴ τιμὴ τὸν πατέρα
αὐτοῦ, ἢ τὴν μητέρα αὐτοῦ.

6 Καὶ ἠκυρώσατε τὴν ἐντο-
λὴν τῷ Θεῷ, διὰ τὴν παρα-
δοσιν ὑμῶν.

7 Ὑποκριταί, καλῶς προ-
εφῆτευσεν περὶ ὑμῶν Ἡσαΐας,
λέγων·

8 Ἐγγίξει μοι ὁ λαὸς ἔτι-
τῷ στόματι αὐτῶν, καὶ ταῖς χεῖ-
ρσιν με τιμᾷ· ἡ δὲ καρδίᾳ αὐ-
τῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ.

9 Μάτην δὲ σέβονται με,
διδάσκοντες διδασκαλίας, ἐν-
τάλματα ἀνθρώπων.

10 Καὶ προσκαλεσάμενοι
τὸν ὄχλον, εἶπεν αὐτοῖς. Ἀκού-
ετε καὶ συνίετε.

11 Οὐ τὸ εἰσερχόμενον εἰς
τὸ στόμα κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον·
ἀλλὰ τὸ ἐκπορευόμενον ἐκ τῆς
καρδίας, ταῦτα κοινοῖ τὸν
ἄνθρωπον.

12 Τότε προσελθόντες οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ, εἶπον αὐτῷ· Οἱ-

ραδαίνετε τὴν παραγγελίαν τοῦ
Θεοῦ, διὰ τὴν παραδοσὶν σας;

4 Διατὶ ὁ Θεὸς ἐπρόταξε,
λέγων· τίμα τὸν πατέρα σου,
καὶ τὴν μητέρα σου· καὶ ἐκείνῳ,
ὅπῃ κακαλογεῖ πατέρα ἢ μη-
τέρα, τὸ ἀποδάνη μὲ θάνατον.

5 Καὶ ἐσεῖς λέγετε· ὅτι
ὅποιος ἤθελεν εἰπεῖ εἰς τὸν πα-
τέρα καὶ εἰς τὴν μητέρα, Δῶ-
ρον εἶναι κάθε πρᾶγμα, ὅπῃ
ἤμπορεῖς τὸ ὠφειληθῆς ἀπὸ λό-
γου μου· καὶ τὸ μὴ τιμῆσαι τὸν
πατέρα σου, καὶ τὴν μητέρα σου.

6 Καὶ ἐκάμνατε ἀκυρὴν
τὴν παραγγελίαν τῷ Θεῷ διὰ
τὴν παραδοσὶν σας.

7 Ὑποκριταί, καλὰ ἐπρο-
φήτευσεν διὰ λόγου σας ὁ
Ἡσαΐας, λέγων·

8 Ἐπὶ τὸ στόμα μου μετὰ τὸ στό-
ματι με ἐγγίξει, καὶ μετὰ χεῖ-
ρι τῇ με τιμᾷ· ἀλλ' ἡ καρδίᾳ
τῇ λείπει μακρὰ ἀπὸ ἐμοῦ.

9 Εὐκαίρα με λατρεύουσιν,
διδάσκοντες διδασκαλίαις, πα-
ραγγελίαις ἀνθρώπων.

10 Καὶ ἐπροσκάλεσεν τὸν
ὄχλον, καὶ λέγει τῷ· ἀκούετε
καὶ καταλάβετε.

11 Ὅχι ἐκεῖνο, ὅπῃ ἐμβαίνει
εἰς τὸ στόμα, μαγαρίζει τὸν
ἄνθρωπον· ἀλλὰ ἐκεῖνο, ὅπῃ
εὐγίνει ἀπὸ τοῦ στόματος, ἐκεῖνο
μαγαρίζει τὸν ἄνθρωπον.

12 Τότε ἡλθασιν οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ, καὶ τοῦ εἶπεν· ἰδεύετε, ὅτι

δας, ὅτι οἱ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες τὸν λόγον, ἐσκαιδαλίσθησαν ;

13 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε· Πᾶσα φυτεία, ἣν ἐκ ἐφύτευσεν ὁ πατήρ μου ὁ ἐράνισθαι, ἐκριζωθήσεται.

14 Ἀφετε αὐτὰς ὁδηγοὶ εἰσι τυφλοὶ τυφλῶν, τυφλὸς δὲ τυφλὸν εἰς ὁδηγῇ, ἀμφότεροι εἰς βυθὺνον πρὸς ἂνται.

15 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, εἶπεν αὐτῷ· Φράσον ἡμῖν τὴν παραβολὴν ταύτην.

16 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἀκούετε καὶ ὑμεῖς ἀκούοντες ;

17 Οὕτως γινώσκετε, ὅτι πᾶν τὸ ἐσπορευόμενον εἰς τὸ σῶμα, εἰς τὴν κοιλίαν χωρεῖ, καὶ εἰς ἀφειδρῶνα ἐκβάλλεται ;

18 Τὰ δὲ ἐκπορευόμενα ἐκ τῆς σάρματος, ἐκ τῆς καρδίας ἐξέρχεται, καὶ ἐκεῖνα κοινοὶ τὸν ἄνθρωπον.

19 Ἐκ γὰρ τῆς καρδίας ἐξέρχονται διαλογισμοὶ πονηροὶ, φόνοι, μοιχεῖαι, πορνείαι, κλοπαὶ, ψευδομαρτυρίαι, βλασφημίαι.

20 Ταῦτά ἐστι τὰ κοινῇ τὸν ἄνθρωπον· τὸ δὲ ἀνίπτοις χερσὶ φαγεῖν, ἢ κοινοὶ τὸν ἄνθρωπον.

21 Καὶ ἐξελθὼν ἐκεῖθεν ὁ Ἰησοῦς, ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος.

22 Καὶ ἰδὼς, γυνὴ Χαναanaία

οἱ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες τὸν λόγον, ἐσκαιδαλίσθησαν ;

13 Καὶ αὐτὸς ἀπεκρίθη, καὶ λέγει τῆς· καθε φυτεία, τὴν ὁποῖαν δὲν ἐφύτευσεν ὁ πατήρ μου ὁ ἐράνισθαι, θέλει ἐκριζωθῇ.

14 Αἰσθῆτε τῆς· εἶναι τυφλοὶ ὁδηγοὶ τυφλῶν· καὶ εἰς ὃν τυφλὸς ὁδηγῇ τὸν τυφλόν, καὶ οἱ δύο διέλθουσιν πρὸς εἰς τὸν λάκκον.

15 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος, καὶ λέγει τῇ· ἐρμήνευσέ μας τὴν παραβολὴν ταύτην.

16 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· ἀκούετε καὶ ὑμεῖς ἀκούοντες ;

17 Δὲν γινώσκετε, ὅτι καθε πρᾶγμα, ὅπου ἐμβαίνει εἰς τὸ σῶμα, ὑπάγει εἰς τὴν κοιλίαν, καὶ ἐγίγει εἰς τὴν πόρεψιν.

18 Ἀλλ' ἐκεῖνα, ὅπου ἐγίγινον ἀπὸ τοῦ σῶματος, ἐγίγινον ἀπὸ τῆς καρδίας, καὶ ἐκεῖνα μαγαρίζουσι τὸν ἄνθρωπον.

19 Διατὶ ἀπὸ τῆς καρδίας ἐγένον διαλογισμοὶ κακοὶ, φόνοι, μοιχεῖαι, πορνείαι, κλεψίαι, ψευδομαρτυρίαι, βλασφημίαι.

20 Ἐνθάδε εἶναι, ὅπου μαγαρίζουσι τὸν ἄνθρωπον· ἀλλ' ὅτι τὰ φαγεῖν καὶ πίνειν μετὰ ἀνιπτοῦ χέρια, δὲν μαγαρίζει τὸν ἄνθρωπον.

21 Καὶ ἐγγίνωντας ἀπ' ἐκεῖ ὁ Ἰησοῦς, ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος.

22 Καὶ ἰδὼς, μία γυναῖκα

ἀπὸ τῶν ὁρίων ἐκείνων ἐξεληθ-
σα, ἐκραυγασεν, αὐτῷ λέγου-
σα· Ἐλεῖσόν με, Κύριε, υἱὲ
Δαβὶδ, ἡ θυγάτηρ μὴ κακῶς
δαιμονίζεται.

23 Ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ
λόγον. Καὶ προσελθόντες οἱ
μαθηταὶ αὐτῆς, πρῶτον αὐτὸν
λέγοντες· Ἀπόλυσον αὐτήν,
ὅτι κραεῖ ὅπισθεν ἡμῶν.

24 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν·
Οὐκ ἀπεγάρην εἰ μὴ εἰς τὰ
πράγματα τὰ ἀπαλωτά οἴκη
Ἰσραὴλ.

25 Ἡ δὲ ἰλθῶσα προσκύνει
αὐτῇ, λέγουσα· Κύριε, βοή-
θει μοι.

26 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν·
Οὐκ ἔστι καλὸν λαβεῖν τὸν
ἄρτον τῶν τέκνων, καὶ βαλεῖν
τοῖς κυνάριας.

27 Ἡ δὲ εἶπεν· Ναὶ Κύριε·
καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ἐσθίει
ἀπὸ τῶν ψιγίων τῶν πιπτόν-
των ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν
κυρίων αὐτῶν.

28 Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰη-
σοῦς, εἶπεν αὐτῇ· ὦ γύναι,
μεγάλῃ σὲ ἡ πίστις· γινέθτω
σοι ὡς θέλεις. Καὶ ἰάθη ἡ
θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς
ῥαφῆς ἐκείνης.

29 Καὶ μεταβάς ἐκεῖθεν ὁ
Ἰησοῦς, ἦλθε παρὰ τὴν θά-
λασσαν τῆς Γαλιλαίας, καὶ
ἀναβάς εἰς τὸ ὄρεον, ἐκάθητο
ἐκεῖ.

Χαναναία, ὅπῃ ἐξέβη ἀπὸ τὰ
σύνορα ἐκείνα, ἐκραυγέ τον,
λέγουσα· κύβηετι, υἱὲ τοῦ Δα-
βὶδ, λυτήσω με, ἡ θυγατέ-
ρα μὴ κακῶ δαιμονίζεται.

23 Καὶ αὐτὸς δὲν τῆς ἀπε-
κρίθη ἓνα λόγον, καὶ ἦλθαν οἱ
μαθητὰδες τῆς, καὶ τὸν ἑπαρα-
καλῶσαν, λέγοντες· ἀπόλυσέ
την, ὅτι φωνάζει ὀπίσω μας.

24 Καὶ ἐκεῖ· ἀπεκρίθη,
καὶ εἶπεν· ἰγὼ δὲν ἐγάληνκα,
παρὰ εἰς τὰ πρὸβατα τὰ χα-
μένα τῷ σπητίῃ τῷ Ἰσραὴλ.

25 Καὶ ἐκείνη, ὡσαν ἦλθε,
ἐπροσκύνησέ τον, καὶ ἔλεγεν·
αὐδέντη, βοήθησέ με.

26 Καὶ αὐτὸς τῆς ἀπεκρί-
θη· δὲν εἶναι καλὸν νὰ πάρῃ τι-
νάς τὸ φαμί τῶν τέκνων, καὶ
νὰ τὸ ρίξῃ εἰς τὴς σκύλης.

27 Καὶ ἐκείνη εἶπε· ναὶ Κύ-
ριε· Διατὶ καὶ τὰ σκυλάκια
τρώγουσιν ἀπὸ ταῖς ψίγραις, ὅ-
πῃ πέφτεν ἀπὸ τὴν τράπεζαν
τῶν αὐδεντάδων της.

28 Τότε ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς,
καὶ εἶπεν της· ὦ γύναι, μεγάλη
εἶναι ἡ πίστις σο· καὶ ἄς σὺ
γίνῃ καὶ ὡς, θέλεις καὶ ἰατρεύθῃ
ἡ θυγάτηρ της ἀπὸ τὴν ῥαφὴν
ἐκείνην.

29 Καὶ εὐγένωντας ἀπ' ἐκεῖ
ὁ Ἰησοῦς, ἐπῆγεν εἰς τὴν θά-
λασσαν τῆς Γαλιλαίας, καὶ
ἔγωντας νὰ ἀνέβῃ εἰς τὸ ὄρεον,
ἐκάθητο ἐκεῖ.

30 Καὶ προσῆλθον αὐτῷ ὄχλοι πολλοί, ἔχοντες μεθ' ἑαυτῶν χωλούς, τυφλούς, κωφούς, κυλλούς, καὶ ἑτέρας πολλὰς· καὶ ἔρριψαν αὐτὸς παρὰ τῆς πόδας τῷ Ἰησοῦ· καὶ ἰεράπευσεν αὐτούς.

31 Ὡστε τῶν ὄχλων θαυμάσαι, βλέποντας κωφούς λαλῆντας, κυλλούς ὑγιαίνε, χωλούς περιπατῶντας, καὶ τυχλούς βλέποντας· καὶ ἰδοῦσας τὸν Θεὸν Ἰσραὴλ.

32 Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος τῆς μαθητῆς αὐτοῦ, εἶπε· Σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον, ὅτι ἤδη ἡμέρας τρεῖς προσμένει μοι, καὶ οὐκ ἔχουσιν τί φάγωσι· καὶ ἀπολύσαι αὐτούς νήσεις ἐθέλω, μήποτε κλυθῶσιν ἐν τῇ ὁδῷ.

33 Καὶ λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Πόθεν ἡμῖν ἐν ἐρημίᾳ ἄρτοι τοσούτοι, ὥστε χορτάσαι ὄχλον τοσόντων;

34 Καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πόσους ἄστες ἔχετε; Οἱ δὲ εἶπον· Ἑπτὰ, καὶ ὀλίγα ἰχθυῖδια.

35 Καὶ ἐκέλευσε τοῖς ὄχλοις ἀναπεσεῖν ἐπὶ τὴν γῆν.

36 Καὶ λαβὼν τὰς ἑπτὰ ἄρτους καὶ τὰς ἰχθύδας, εὐχαριστήσας, ἔκλασε, καὶ ἔδωκε τοῖς

30 Καὶ ἐπηγάγον εἰς αὐτὸν πολλοὶ ὄχλοι, ἔχοντες μεθ' ἑαυτῶν τῶν κωφῶν, τυφλῶν, βαβῶν, κυλῶν, καὶ ἄλλων πολλῶν· καὶ ἔρριξαν τῶν εἰς τὰ πόδια τῷ Ἰησοῦ· καὶ τῶν ἰάτρων.

31 Εἰς τόσον ὅπῃ τὰ θαυμάζον οἱ λαοί, βλέποντες τῶν βεβῶν ὅπῃ ἰαλῶσαν, τῶν κυλῶν γερῶν, τῶν κωφῶν, ὅπῃ ἐπεριπατῶσαν, καὶ τυφλῶν ὅπῃ ἔλεπαν· καὶ ἰδοῦσαν τὸν Θεὸν τῷ Ἰσραὴλ.

32 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπροσκάλεσε τῶν μαθητῶν τῶν, καὶ εἶπε· σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν λαόν, ὅτι σχεδὸν τρεῖς ἡμέραις εἶναι, ὅπῃ παραμένει μαζὺ μὴ εἶδῶν, καὶ δὲ ἔχεν τί τὰ φάγωσι· καὶ δὲ θέλω ἵνα τῶν ἀφήσω νηυσὶν, μήπως καὶ ἐπικλῶσιν εἰς τὴν θάλασσαν.

33 Καὶ λέγουσιν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· καὶ ἀπὸ πῶς ἵνα μᾶς ἔλθῃ τὸσα ψωμῖα εἶδῶν εἰς τὴν ἐρημίαν, τόσον ὅπῃ τὰ χορτάσωμεν τόσον πλῆθος;

34 Καὶ λέγει τῶν ὁ Ἰησοῦς· τόσα ψωμῖα ἔχετε; καὶ αὐτοὶ τῶν εἶπαν· ἑπτὰ, καὶ ὀλίγα ψαριῖα.

35 Καὶ ἐπρόσθεσε τῶν ὄχλων, ἵνα καθίστην εἰς τὴν γῆν.

36 Καὶ κερνῶντας τὰ ἑπτὰ ψωμῖα, καὶ τὰ ψαριῖα, εὐχαρίστησε, καὶ ἔκοψε, καὶ ἔδωκε εἰς

μαθηταῖς αὐτῷ· οἱ δὲ μαθηταὶ τῷ ὄχλῳ.

37 Καὶ ἔφαγον πάντες, καὶ ἰχθυόσθην· καὶ ἦσαν τὸ περισσεῖον τῶν κλασμάτων, ἑπτὰ στυβάδας πολύχες.

38 Οἱ δὲ ἰσδιώτες ἦσαν τετρακισχίλιοι ἄνδρες, χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων.

39 Καὶ ἀπολύσεις τῆς ὄχλης, ἐβῆν εἰς τὸ πλοῖον καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὄρια Μαργδαλά.

τῆς μαθητάδες τῆ· καὶ οἱ μαθητάδες τῆ εἰς τὸν ὄχλον.

37 Καὶ ἔφαγον ὅλοι, καὶ ἰχθυόσασιν· ταὶ ἐθήκωσαν τὰ κλασμάτια, ὑπὲρ ἐπερίσσευσαν, ἑπτὰ κοφίνα γεμάτα.

38 Καὶ ἐκεῖνοι, ὑπὲρ ἔφαγαν, ἦσαν τέσσαρες χιλιάδες ἄνδρες, χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδία.

39 Καὶ ὡς ἀν ἀπόλυσε τῆς ὄχλης, ἐμβῆκεν εἰς τὸ καράδι, καὶ ἐπήγειν εἰς τὰ σύνορα Μαργδαλά.

Κεφ. ιγ'. 16.

ΚΑΙ' ὡς ἐλθόντες οἱ Φαρισαῖοι καὶ Σαδδουκαῖοι, πειράζοντες ἐπηρώτησαν αὐτὸν σημεῖον ἐκ τοῦ ἑρανεῖ ἐπιδείξαι αὐτοῖς.

2 Ὁ δὲ ἀπεκρίθης, εἶπεν αὐτοῖς· Ὁφίαις γενομένης λέγετε, Εὐδία· πυρρᾶζει γὰρ ὁ ἑρανός.

3 Καὶ πρῶτ', Σήμερον χειμῶν πυρρᾶζει γὰρ τυγνάζων ὁ ἑρανός. Ὑποκριταί, τὸ μὲν πρόσωπον τῷ ἑρανεῖ γινώσκετε διακρίνειν, τὰ δὲ σημεῖα τῶν καιρῶν ἢ δύνασθε;

4 Γενεὰ ποιεῖ καὶ μοιχευλὲς σημεῖον ἐπιζητεῖ· καὶ σημεῖον ἢ δοθήσεται αὐτῇ, εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωᾶ τῷ προφῆτῃ. Καὶ καταλιπὼν αὐτὰς, ἀπῆλθε.

ΚΑΙ' ἔγωντας νὰ ἔλθον οἱ Φαρισαῖοι καὶ Σαδδουκαῖοι, δοκιμάζοντες τὸν τῷ ἐζητήσαν νὰ τῆς δείξῃ σημεῖον ἀπὸ τὸν ἑρανόν.

2 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν τῆς· ὅταν βραδιάξῃ, λέγετε, θέλει γίνεσθαι εὐδία· Διατὶ κοκκινίζει ὁ ἑρανός.

3 Καὶ τὸ ταχύ λέγετε, σήμερον γίνεται χειμῶνας· Διατὶ κοκκινίζει συννεφιάζοντας ὁ ἑρανός. Ὡς ὑποκριταί, τὸ πρόσωπον τῷ ἑρανεῖ ἐξεύρετε νὰ διακρίνετε, καὶ τὰ σημεῖα τῶν καιρῶν δὲν δύνασθε νὰ διακρίνετε;

4 Ἡ κακὴ γενεὰ καὶ μοιχευτεῖα σημεῖον γυρεύει· καὶ σημεῖον δὲν θέλει τῆς δοθῆναι, παρὰ τὸ σημεῖον Ἰωᾶ τῷ προφῆτῃ. καὶ ἀφῆκε αὐτὰς, ἐδίεξεν.

5 Καὶ ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸ πέραν, ἐπελάθοντο ἄρτους λαβεῖν.

6 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Ὁρᾶτε καὶ προσέχετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων.

7 Οἱ δὲ διελογίζοντο ἐν ἑαυτοῖς, λέγοντες, Ὅτι ἄρτους οὐκ ἐλάβομεν.

8 Γινῆς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς, Τί διαλογίζεσθε ἐν ἑαυτοῖς, ὀλιγόπιστοι, ὅτι ἄρτους οὐκ ἐλάβετε;

9 Οὐπὼ νοεῖτε, ἡδὲ μνημονεύετε τῆς πέντε ἄρτους τῶν πνίλαισχιλίων, καὶ πόσας κοφίνους ἐλάβετε;

10 Οὐδὲ τῆς ἑπτὰ ἄρτους τῶν τετρακισχιλίων, καὶ πόσας σφυρίδας ἐλάβετε;

11 Πῶς ἔ νοεῖτε, ὅτι ἡ περὶ ἄρτου εἶπον ὑμῖν, προσέχειν ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων;

12 Τότε συνῆκαν, ὅτι οὐκ εἶπε προσέχειν ἀπὸ τῆς ζύμης τοῦ ἄρτου, ἀλλ' ἀπὸ τῆς διδαχῆς τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων.

13 Ἐλθὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας τῆς Φιλίππου, ἤρῳτα τῆς μαθητῆς αὐτοῦ, λέγων, Τίνα με λέγουσιν οἱ ἄν-

5 Καὶ παγέροντες οἱ μαθηταὶ τὰς τε πέραν, ἀλησμονήσαν νὰ πάρων ψωμῖα.

6 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῆς εἶπε, βλέπετε καὶ φυλάγεσθε ἀπὸ τὸ προζύμι τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων.

7 Καὶ ἐκεῖνοι ἐδιαλογίζωνται, λέγοντες, ὅτι ψωμῖα δὲν ἰπῆραμεν.

8 Καὶ ὁ Ἰησοῦς γνωρίζων τὰς το, τῆς εἶπεν ὁ ὀλιγόπιστοι, τί διαλογίζεσθε μέσα σας, ὅτι δὲν ἰπῆρετε ψωμῖα;

9 Ἀκόμι δὲν γροικᾶτε, μηδὲ ἐνδυμᾶσθε τὰ πέντε ψωμῖα τῶν πέντε χιλιάδων, καὶ πόσα κοφίνια ἰπῆρετε.

10 Οὐδὲ τὰ ἑπτὰ ψωμῖα τῶν τεσσάρων χιλιάδων, καὶ πόσα κοφίνια ἰπῆρετε;

11 Πῶς δὲν γροικᾶτε, ὅτι δὲν σᾶς εἶπα διὰ ψωμι, νὰ φυλάγεσθε ἀπὸ τὸ προζύμι τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων;

12 Τότε ἐκαταλάβασιν, ὅτι δὲν τῆς εἶπε νὰ ἔχουν τὸν νοῦν τῆς ἀπὸ τὸ προζύμι τοῦ ψωμῖν, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν διδαχὴν τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων.

13 Καὶ ὅταν ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη τῆς Καισαρείας τῆς Φιλίππου, ἐρώτα τῆς μαθητῆς αὐτοῦ, τίνα με λέγουσιν οἱ ἄν-

ἄνθρωποι εἶναι, τὸν υἱὸν τῷ ἀνθρώπῳ ;

14 Οἱ δὲ εἶπον· Οἱ μὲν, Ἰωάννην τὸν Βαπτιστὴν· ἄλλοι δὲ, Ἡλίας· ἕτεροι δὲ, Ἰερεμίαν, ἢ ἓνα τῶν προφητῶν.

15 Λέγει αὐτοῖς· Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι ;

16 Ἀποκριθεὶς δὲ Σίμων Πέτρος, εἶπε· Σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος.

17 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῶν· Μακάριος εἶ Σίμων βᾶρ Ἰωνᾶ, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα οὐκ ἀπεκάλυψέν σοι, ἀλλ' ὁ πατὴρ μου, ὁ ἐν τοῖς ἑρανοῖς.

18 Καγὼ δὲ σοι λέγω, ὅτι σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν ἐκκλησίαν· καὶ πύλαι ἅδ᾽ ἔα κατισχύσουσιν αὐτῆς·

19 Καὶ δώσω σοι τὰς κλεῖς τῆς βασιλείας τῶν ἑρανῶν· καὶ ὃ ἐὰν δήσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένον ἐν τοῖς ἑρανοῖς· καὶ ὃ ἐὰν λύσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένον ἐν τοῖς ἑρανοῖς.

20 Τότε διεερίλα τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἵνα μηδενὶ εἰπωσιν, ὅτι αὐτὸς ἐστὶν Ἰησοῦς ὁ Χριστός.

ἄνθρωποι γὰρ εἶμαι ἐγὼ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ;

14 Καὶ ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν· ἄλλοι λέγουσιν, πῶς ναῖ· εἶσαι ὁ Ἰωάννης ὁ βαπτιστής· καὶ ἄλλοι, ὁ Ἡλίας· καὶ ἄλλοι, ὁ Ἰερεμίας, ἢ ἓνας ἀπὸ τῶν προφητῶν.

15 Λέγει τὸς· ἀμὴν· ἐστὶς τίνα μὲ λέγετε γὰρ εἶμαι ;

16 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Σίμων Πέτρος, καὶ εἶπε· ἐσὺ εἶσαι ὁ Χριστὸς, ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος.

17 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν τῷ καλῷ τυχόντι· εἶσαι Σίμων υἱὸς τοῦ Ἰωνᾶ, ὅτι σὰρκα καὶ αἷμα δὲν σὺ τὸ ἐφανερώσειν, ἀλλὰ ὁ πατὴρ μου, ὅς ἐστις ἐν τοῖς ἑρανοῖς.

18 Καὶ ἐγὼ σὺ λέγω, ὅτι ἐσὺ εἶσαι Πέτρος· καὶ ἀπάνω εἰς ἐτέραν τὴν πέτραν θέλω κτίσει τὴν ἐκκλησίαν μου· καὶ ἡ πόρταις τοῦ ἁδ᾽ ἐν θείῳ τὴν κατισχύσει.

19 Καὶ θέλω σὺ δώσει τὰς κλεῖδας τῆς βασιλείας τῶν ἑρανῶν· καὶ ὃ, τι καὶ ἐν δήσῃς ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, θέλει εἶσθαι δεμένον καὶ εἰς τῶν ἑρανῶν· καὶ ὃ, τι καὶ ἐν λύσῃς ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, θέλει εἶσθαι λυμένον καὶ εἰς τὸν ἑρανόν.

20 Τότε ἐπαράγγειλε τῶν μαθητὰς τῶν, γὰρ μὴν εἰπῶσι εἰς κανένα, ὅτι αὐτὸς ἐστὶν Ἰησοῦς ὁ Χριστός.

21 Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς δεικνύειν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ὅτι δεῖ αὐτὸν ἀπελθεῖν εἰς Ἱερουσόλυμα, καὶ πολλὰ παθεῖν ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιερέων, καὶ γραμματέων, καὶ ἀποκτανθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθῆναι.

22 Καὶ προσλαβόμενος αὐτὸν ὁ Πέτρος, ἤρξατο ἰππιτιμαῖν αὐτῷ, λέγων· Ἰεσοῦς σοι Κύριε· ὃ μὴ ἔσαι σοι τῆτο.

23 Ὁ δὲ γραφίης, εἶπε τῷ Πέτρῳ, Ὑπάγε ὀπίσω με Σατανᾶ, σκάνδαλόν με εἶ· ὅτι ἢ φρονεῖς τὰ τῆ Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων.

24 Τότε ὁ Ἰησοῦς εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Εἴ τις θέλει ὀπίσω μεῖλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι.

25 Ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολίσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔμκειν ἑμῶ, εἰρήσει αὐτήν.

26 Τί γὰρ ὠφελεῖται ἄνθρωπος, ἐὰν τὸν κόσμον ὅλον κερδήσῃ, τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ζημιωθῇ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἐντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ;

27 Μίλλει γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀν-

21 Ἀπὸ τότε ἀρχισιν ὁ Ἰησοῦς νὰ φανερώῃ εἰς τῆς μαθητάδεις τε, ὅτι πρέπει νὰ πάγῃ εἰς τὰ Ἱερουσόλυμα, καὶ νὰ πάθῃ πολλά ἀπὸ τῆς πρεσβυτεῖας καὶ ἀρχιερεῖς, καὶ ἀπὸ τῆς γραμματεῖς, καὶ νὰ φονευθῇ, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ νὰ ἀνασταθῇ.

22 Καὶ πιάωντάς τον ὁ Πέτρος, ἀρχισιν νὰ τὸν οὐενδίζῃ, λέγωντάς τε· αὐδέειν, λυπήσω τοῦ λόγου σου· ἄμποῖε νὰ μὴν σὲ γείνῃ ἱτῆτο.

23 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐγύρισεν, καὶ εἶπεν τῷ Πέτρῳ· Ὑπάγε ὀπίσω με Σατανᾶ, ἐμπόδιόν με εἶσαι· ὅτι δὲν τοχαρίζσαι τὰ πράγματα τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ πράγματα τῶν ἀνθρώπων.

24 Τότε εἶπεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τῆς μαθητάδεις τε· ὅποιος θέλει νὰ ἔλθῃ καὶ ἀποδοῖ με, ἄς ἀρνηθῇ τῷ λόγῳ τε, καὶ ἄς πάρῃ τὸν σταυρὸν τε, καὶ ἄς με ἀκολουθῇ.

25 Διὰ τὴν ὅποιος θέλει νὰ φυλάξῃ τὴν ζωὴν τε, θέλει τὴν χάσει· καὶ ὅποιος τὴν χάσῃ διὰ λόγου με, θέλει τὴν εὔρει.

26 Διὰ τὴν, τί ὠφελεῖται ἄνθρωπος, ἐὰν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ τὴν ψυχὴν τε νὰ ζημιωθῇ; ἢ τί θέλει δώσει ἄνθρωπος ἐξαγόρασμα διὰ τὴν ψυχὴν τε;

27 Διὰ τὴν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου

θρώπῳ ἐρχισθαι ἐν τῇ δοξῇ τῇ πατρὸς αὐτοῦ, μετὰ τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ· καὶ τότε ἀποδώσει ἑκάστῳ κατὰ τὴν πρᾶξιν αὐτοῦ.

28 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, εἰσὶ τινες τῶν ὧδε ἐσσηκόντων, οἵτινες οὐ μὴ γέυσονται θανάτου, ἕως ἂν ἴδωσι τὸν υἱὸν τῷ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.

μέλλει νὰ ἔλθῃ μὲ τὴν δόξαν τῇ πατρὸς τοῦ μαζὺ μὲ τῆς ἀγγέλων τοῦ καὶ τότε θάλει ἀποδώσει εἰς κάθε ἕνα κατὰ τὰ ἔργα τοῦ.

28 Ἀληθινὰ οὕτως λέγω, ὅτι εἶναι κάποιοι ἀπὸ τήτης, ὅπῃ εἴκονται ἐδῶ, οἱ ὁποῖοι δὲν θέλουσιν γενεθῇ θάνατον, ἕως ὅπῃ νὰ εἰδῶσι τὸν υἱὸν τῷ ἀνθρώπῳ, ὅπῃ νὰ ἐρχεται εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ.

Κεφ. ιζ'. 17.

ΚΑΙ' μετ' ἡμέρας ἕξ παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον, καὶ Ἰάκωβον, καὶ Ἰωάννη τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν.

2 Καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος· τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο λευκά ὡς τὸ φῶς.

3 Καὶ ἰδὼν, ὠφθησαν αὐτοῖς Μωσῆς καὶ Ἠλίας, μετ' αὐτῶν συλλαλόντες.

4 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, εἶπε τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι· εἰ θέλεις, ποιήσωμεν ὧδε τρεῖς σκηνάς, σοὶ μίαν, καὶ Μωσῇ μίαν, καὶ μίαν Ἠλίᾳ.

5 Ἐτι αὐτῷ λαλῶντος, ἰδὼν, νεφέλη φωστὴρ ἐπεσκίασεν αὐτούς· καὶ ἰδὼν, φωνὴ ἐκ τῆς νεφέ-

ΚΑΙ' ὕτερα ἀπὸ ἕξ ἡμέραις πέρνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον, καὶ Ἰάκωβον, καὶ Ἰωάννη τὸν ἀδελφόν τοῦ· καὶ τῆς ἀνεβάξει εἰς ἕνα ὄρος ὑψηλὸν κατὰ μόνας.

2 Καὶ μετεμορφώθη ὁ πρόσωπός τοῦ, καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπόν τοῦ ὡς ὁ ἥλιος· καὶ τὰ φορέματά τοῦ ἐγένετο ἄσπρα ὡς ὁ φῶς.

3 Καὶ νὰ, καὶ τῆς ἐφάνηκαν ὁ Μωσῆς καὶ ὁ Ἠλίας, καὶ ἐσυντύχοντο μετ' αὐτόν.

4 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος, καὶ λέγει εἰς τὸν Ἰησοῦν· ἀδελφὲ, καλὸν εἶναι νὰ εἴμεσθαι ἡμεῖς ἐδῶ· ἂν θέλῃς, ἅς κάμωμεν ἐδῶ τρεῖς καλύβαις, διὰ λόγον σου μίαν, καὶ μίαν διὰ τὸν Μωϋσῆν, καὶ μίαν διὰ τὸν Ἠλίαν.

5 Ἀκόμι ἐκείνῳ ἐσυντύχοντο, καὶ εὐδὺς ἕνα σύννεφον φάεινόν τοῦς ἐσκέπασε· καὶ

λης, λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός
με ὁ ἀγαπητός ἐν ᾧ εὐδόκησα·
αὐτὸν ἀκέειλε.

6 Καὶ ἀκέσαντες οἱ μαθη-
ταί, ἔπεςον ἐπὶ πρόσωπον αὐ-
τῶν, καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα.

7 Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς,
ᾤψατο αὐτῶν, καὶ εἶπεν·
Ἐγέρθητε, καὶ μὴ φοβεῖσθε.

8 Ἐπάραιτες δὲ τῆς ὀφθαλ-
μῆς αὐτῶν, ἔδυνα εἶδον, εἰ μὴ
τὸν Ἰησοῦν μόνον.

9 Καὶ καθαβαίνοντων αὐτῶν
ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἐντεταλαῖ αὐ-
τοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Μηδεὶς
εἰπῇ τὸ ὅραμα, ἕως ἢ ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου ἐν νεκρῶν ἀναστῇ.

10 Καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες· Τί
ἐν οἷς γραμματεῖς λέγουσιν, ὅτι
Ἡλίας δεῖ εἰλθεῖν πρῶτον;

11 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς,
εἶπεν αὐτοῖς· Ἡλίας μὲν ἔρχε-
ται πρῶτον, καὶ ἀποκαταστήσει
πάντα.

12 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι Ἡλίας
ἤδη ἦλθε· καὶ οὐκ ἐπέγνωσαν
αὐτόν· ἀλλ' ἰποίησαν ἐν αὐτῷ,
ὅσα ἠθέλησαν· οὕτω καὶ ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου μέλλει πάσχειν
ἐπ' αὐτῶν.

13 Τότε συνῆκαν οἱ μαθη-

φωὴν εὐθὺς ἠκέσθη ἀπὸ τοῦ
σύννεφον, ὅπῃ ἔλειγεν· ἐτύτθη
εἶναι ὁ υἱὸς με ὁ ἡγαπημένος,
εἰς τὸν ὁποῖον ἀναπαύθηκα,
αὐτὸν ἀκέειλε.

6 Καὶ ὡσάν τὴν ἡκυσαν οἱ
μαθητάδες, ἔπεςαν πικῶπα
καὶ ἐφοβήθησαν δυνατᾶ.

7 Καὶ ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς,
καὶ ἐπίασεν τῆς, καὶ εἶπε·
σηκωθῆτε, καὶ μὴ φοβᾶσθε.

8 Καὶ ἐσήκωσαν τὰ μάτια
τῆς, καὶ δὲν εἶδαν κανένα,
παρὰ μοναχᾶ τὸν Ἰησοῦν.

9 Καὶ καθαβαίνοντες αὐ-
τοὶ ἀπὸ τοῦ ὄρους, ὁ Ἰησοῦς τῆς
ἐπαράγγειλε, λέγων· νῦν
μὴν εἰπῇτε κανενὸς ἐτύτο
ὅπῃ εἶδετε, ἕως ὅπῃ νὰ ἀναστα-
θῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ
τῆς νεκρῆς.

10 Καὶ οἱ μαθητάδες τῆς
τὸν ἠρώτησαν· Διατί λοιπὸν
λέγουσιν οἱ γραμματεῖς, πῶς ὁ
Ἡλίας κάμνει χρεῖα νὰ εἰλθῇ
πρῶτα;

11 Ἀπικρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ
εἶπεν τῆς· βέβαια ὁ Ἡλίας ἔρ-
χεται πρῶτα, νὰ ἀποκαταστή-
σῃ ὅλα.

12 Ἀμὲν λέγω σας, ὅτι ὁ
Ἡλίας ὥραμά η ἦλθε· καὶ δὲν
τὸν ἐγνώρισαν· ἀμὲν ἔκαμαν εἰς
αὐτόν, ὅσα ἠθέλησαν· τίτοιαις
λογῆς καὶ ὁ υἱὸς τῆς ἀνθρώπου
μέλλει νὰ πάθῃ ἀπ' αὐτῆς.

13 Τότε ἐγνώρισαν οἱ μα-

ταί, ὅτι περὶ Ἰωάννη τῷ Βαπτιστῇ εἶπεν αὐτοῖς.

14 Καὶ ἐλθόντων αὐτῶν πρὸς τὸν ὄχλον, προσῆλθεν αὐτῷ ἄνθρωπος, γονυπετῶν αὐτῷ,

15 Καὶ λέγων· Κύριε, ἐλέησον με τὸν υἱόν, ὅτι σεληνιάζεται, καὶ κακῶς πάσχει· πολλάκις γὰρ πίπτει εἰς τὸ πῦρ, καὶ πολλάκις εἰς τὸ ὕδωρ.

16 Καὶ προσήνεγκα αὐτὸν τοῖς μαθηταῖς σου, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν αὐτὸν θεραπεύσαι.

17 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Ὡ γυνεὰ ἄπιστε καὶ διεστραμμένη, ἕως πότε ἰσχυμαι μεθ' ὑμῶν; ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; φέρετέ μοι αὐτὸν ὧδε.

18 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ τὸ δαιμόνιον· καὶ ἰερατεύθη ὁ παῖς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

19 Τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ κατ' ἰδίαν, εἶπον· Διὰ τί ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό;

20 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Διὰ τῆς ἀπιστίας ὑμῶν· ἐμὴ γὰρ λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίσιν ὡς κόκκον σιδήρεως, ἐρεῖτε τῷ ὄρει· Τύττω· Μετάβηθι ἐντεῖθεν ἐκεῖ, καὶ μέλαθ' ἔσται· καὶ ὃδὲν ἀδυνατήσει ὑμῖν·

δητὰρ δὲ, ὅτι διὰ τὸν Ἰωάννη τὸν βαπτιστὴν τὸς εἶπεν ἐν τούτῳ τὸν λόγον.

14 Καὶ ὡς ἂν ἦλθαν αὐτοὶ εἰς τὸν λαόν, ἐσήμωσεν ἕνας ἄνθρωπος εἰς τὸν Ἰησοῦν γονατίζοντας εἰς αὐτόν,

15 Καὶ λέγων· αὐθέντη, λυπήσῃ τὸν υἱόν μου, ὅτι σεληνιάζει, καὶ κακοπαθεῖ· καὶ πολλάκις φοραῖς πέφτει εἰς τὴν φωτίαν, καὶ εἰς τὸ νερόν.

16 Καὶ ἤφερά τον εἰς τῆς μαθητάδες σου, καὶ δὲν ἠμπόρεσαν νὰ τὸν ἱατρεύσιν.

17 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν· ὦ γυνεὰ ἄπιστε καὶ διεστραμμένη, ἕως πότε εἰσθαι μετ' ἐσῶς; ἕως πότε θέλω σᾶς ὑπομένει; φέρετέ με τὸν ἔδω.

18 Καὶ ἐπρόσαξε με θυμὸν ὁ Ἰησοῦς τὸ δαιμόνιον, καὶ ἐγῆκεν ἀπ' ἐκείνου· καὶ ἱατρεύθη τὸ παιδί ἀπὸ τῆν ὥραν ἐκείνην.

19 Τότε ἐπῆγαν οἱ μαθητὰδες εἰς τὸν Ἰησοῦν κατὰ μόνας, καὶ εἶπαν· Διὰ τί ἡμεῖς δὲν ἐδυνήθημεν νὰ ἐκβάλωμεν αὐτό;

20 Λέγει τὸς ὁ Ἰησοῦς· Διὰ τὴν ἀπιστίαν σας· βέβαια σᾶς λέγω· ἂν ἔχητε πίσιν ὡς ἂν ἕνα κοκκί τοῦ συναπίου, θέλετε εἰπεῖ εἰς ἐν τὸ τὸ βῆλον· μελατόπισαι ἀπὸ δὴ ἐκεῖ, καὶ θέλει μετατοπίσει· καὶ δὲν θέλει ἴσθαι κανένα πρᾶγμα ἀδύνατον εἰς ἐσῶς;

21 Τῷτο δὲ τὸ γένε· οὐκ ἐκ-
πορεύεται, εἰ μὴ ἐν προσευχῇ
καὶ νητείᾳ.

22 Ἀναγρεφομένων δὲ αὐ-
τῶν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, εἶπαν
αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Μέλλει ὁ υἱὸς
τῆ ἀνθρώπου παραδίδοσθαι
εἰς χεῖρας ἀνθρώπων.

23 Καὶ ἀποκλεινῶσιν αὐτόν,
καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθήσε-
ται. Καὶ ἐλυπήθησαν σφόδρα.

24 Ἐλθόντων δὲ αὐτῶν εἰς
Καπερναῦμ, προσῆλθον οἱ τὰ
δίδραχμα λαμβάνοντες τῷ
Πέτρῳ, καὶ εἶπον· Ὁ διδάσκα-
λε, ὑμῶν ἐτελεῖ τὰ δίδρα-
χμα;

25 Λέγει· Ναί. Καὶ ὅτε εἰς-
ῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, προέφθα-
σεν αὐτόν ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Τί
σοι δοκεῖ, Σίμων; οἱ βασιλεῖς
τῆς γῆς ἀπὸ τίνων λαμβάνουσι
τέλη, ἢ κῆνσον; ἀπὸ τῶν υἱῶν
αὐτῶν ἢ ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων;

26 Λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος·
Ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων. Ἐφη
αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἄραγε ἐλευ-
θεροὶ εἰσιν οἱ υἱοί.

27 Ἵνα δὲ μὴ σκανδαλίσω-
μεν αὐτὰς, πορεύθεις εἰς τὴν
θάλασσαν, βάλε ἄγκιστρον, καὶ
τὸν ἀναβάττα πρῶτον ἰχθὺν
ἄρῃ· καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐ-
τῆ, εὐρήσεις στατήρας· ἐκείνου
λαβὼν, δός αὐτοῖς ἀντὶ ἑμῶ
καὶ σὺ.

21 Ἀμὴν ἐτῷτο τὸ γένε· διὲν
εὐγένηι, παρὰ μὲ προσευχῇ
καὶ μὲ νητείαν.

22 Καὶ ἐκεί· ὅπῃ ἔσυνανα-
γρέφονταν αὐτοὶ εἰς τὴν Γαλι-
λαίαν, εἰπέν· τῆς ὁ Ἰησοῦς· ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου μέλλει νὰ παρα-
δοθῇ εἰς τὰ χεῖρα τῶν ἀνθρώπων.

23 Καὶ θέλει τὸν φονεύσει,
καὶ εἰς τὴν τρίτην ἡμέραν θέλει
ἀνασταθῇ. καὶ ἐλυπήθησαν
πολλὰ.

24 Καὶ ὅταν ἦλθασιν εἰς
τὴν Καπερναῦμ, ἐκείνοι, ὅπῃ
ἐμάζωναν τὰ δίδραχμα, ἦλ-
θασιν εἰς τὸν Πέτρον, καὶ εἶπαν·
δὲν πληρῶναι ὁ διδάσκαλός σας
τὸ δόσιμον τῶν διδράχμων;

25 Λέγει ὁ Πέτρος, ναί. καὶ
ὅταν ἐμβῇκεν εἰς τὸ σπῆντι, τὸν
ἐπρόλαβεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει
τῷ· τί σὺ φαίνεταιαι, Σίμων; οἱ
βασιλεῖς τῆς γῆς ἀπὸ ποίης
πένουσι δόσιμα, ἢ κῆνσον; ἀπὸ
τῆς υἱῆς τῆς, ἢ ἀπὸ τῆς ξένης;

26 Λέγει τῷ ὁ Πέτρος· ἀπὸ
τῆς ξένης. λέγει τῷ ὁ Ἰησοῦς·
ἐλεύθεροι λοιπὸν εἶναι οἱ υἱοί.

27 Ἀμὴν διὰ νὰ μὴ τὰς
σκανδαλίσωμεν, σύρε εἰς τὴν
θάλασσαν, καὶ ρίξε τὸ ἀγκίστρι
σου, καὶ τὸ πρῶτον ψάρι, ὅπῃ
εὐγεί, πιάσῃ το, καὶ ἀνοίξῃ τὸ
στόμα σου, καὶ θέλεις εὐρεῖ ἵνα
στατήρας· πένωντας ἐκείνου, δός
τῆς τὸν διὰ λόγῳ με καὶ διὰ
λόγῳ σου.

Κεφ. ιθ. 18.

ἘΝ ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ προσήλ-
θον οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ,
λέγοντες· Τίς ἄρα μείζων ἐστὶν
ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν ἑρραῶν;

2 Καὶ προσκαλεσάμεν· ὁ
Ἰησοῦς παιδίον, ἔστησεν αὐτὸ
ἐν μέσῳ αὐτῶν·

3 Καὶ εἶπεν· Ἀμὴν λέγω
ἱμῖν, ἐάν μὴ στραφῇτε, καὶ γέ-
νησθε ὡς τὰ παιδία, ὃ μὴ εἰσ-
έλθῃτε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν
ἑρραῶν.

4 Ὅστις ἂν ταπεινώσῃ ἑαυ-
τὸν ὡς τὸ παιδίον τούτο, ἕτος
ἐστὶν ὁ μείζων ἐν τῇ βασιλείᾳ
τῶν ἑρραῶν.

5 Καὶ ὃς ἐὰν δεξιᾷ παιδίον
τοῖστον ἐν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου,
ἱμὶ δέχεται.

6 Ὃς δ' ἂν σκανδαλίσῃ ἓνα
τῶν μικρῶν τούτων, τῶν πι-
στεύσάντων εἰς ἐμὲ, συμφέρει αὐ-
τῷ, ἵνα κρεμασθῇ μύλῳ ὀνι-
κῶς ἐπὶ τὸν τρεῖς ἄγγλους αὐτοῦ,
καὶ καταποντισθῇ ἐν τῷ πι-
λάγῃ τῆς θαλάσσης.

7 Οἱ αἱ τῷ κόσμῳ ἀπὸ τῶν
σκανδάλων· ἀνάγκη γάρ ἐστιν
ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα· πλὴν ἡ αἱ
τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ, δι' ὃ τὸ
σκάνδαλον ἔρχεται.

8 Εἰ δὲ ἡ χεὶρ σε, ἢ ὁ πῶς
σε σκανδαλίζει σε, ἔκκοψον

Εἰς ἐκείνην τὴν ὥραν ἤλ-
θαν οἱ μαθητάδες εἰς τὸν
Ἰησοῦν, λέγοντες· τίς ἄρα εἶναι
μεγαλότερος εἰς τὴν βασιλείαν
τῶν ἑρραῶν;

2 Καὶ προσκαλεσάμεν·
ὁ Ἰησοῦς ἓνα παιδίον, ἔστησεν
το εἰς τὴν μέσσην τῆς.

3 Καὶ λέγει· βέβαια σὰς
λέγω· ἂν δὲν γυρίσετε, ἡ γε-
νήτε ὡς τὰ μικρὰ παιδία,
δὲν θέλετε ἔμβει εἰς τὴν βασι-
λείαν τῶν ἑρραῶν.

4 Ὅποιος λοιπὸν ταπεινώ-
σῃ τοῦ λόγου τῆς, ὡς τὸ παιδί
ἐτούτο, ἐκεῖνος εἶναι μεγαλί-
τερος εἰς τὴν βασιλείαν τῶν
ἑρραῶν.

5 Καὶ ὅποιος δεξιῇ ἓνα
παιδί τέτοιας λογιῆς, διὰ ὀνο-
μά μου, ἱμῖνα δέχεται.

6 Ἀμὴν ὅποιος σκανδαλί-
σῃ ἓνα ἀπὸ τῶν μικρῶς ἐτήτης,
ὅπερ πιστεύσῃ εἰς ἐμένα, κα-
λὶτερόν τῃ εἶναι, ἡ κρεμασθῇ
πίτρα τῇ μύλῳ εἰς τὸν καιρόν
τῆς, καὶ ἡ καταποντισθῇ εἰς
τὸ πῆλαγος τῆς θαλάσσης.

7 Αἰνύμονον εἰς τὸν κόσμον
ἀπὸ τὰ σκάνδαλα· Διατὶ ἀ-
νάγκη εἶναι ἡ ἐλθεῖν τὰ σκάν-
δαλα· ὅμως αἰνύμονον εἰς τὸν
ἀνθρώπον ἐκεῖνον, ἀπὸ τὸν
ὅποιον ἔρχεται τὸ σκάνδαλον.

8 Ἀμὴν ἂν σὲ σκανδαλίζῃ
τὸ χεῖρ σε, ἢ τὸ ποδάρι σε,

αὐτά, καὶ βάλε ἀπὸ σὲ καλὸν σοι ἐστὶν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν χωλὸν ἢ κυλλόν, ἢ δύο χεῖρας ἢ δύο πόδας ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον.

9 Καὶ εἰ ὁ ὀφθαλμὸς σου σκαιδαλίζει σε, ἐξελε αὐτόν, καὶ βάλε ἀπὸ σὲ καλὸν σοι ἐστὶ μονόφθαλμος εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν, ἢ δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέεναν τῆ πυρός.

10 Ὁρᾶτε, μὴ καταφρονῆσητε ἐνὸς τῶν μικρῶν τούτων λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οἱ ἄγγελοι αὐτῶν ἐν ἑβραίοις διὰ παντός βλέψουσιν τὸ πρόσωπον τοῦ πατρὸς μου, τῷ ἐν ἑβραίοις.

11 Ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου σῶσαι τὸ ἀπολωλός.

12 Τί ὑμῖν δοκεῖ; ἰὰν γένηται τινὶ ἀνθρώπῳ ἑκατὸν πρόβατα, καὶ πλανηθῇ ἐν ἑξ αὐτῶν ἔχι ἀφίς τὰ ἐννενηκονταεννέα, ἐπὶ τὰ ὄρη πορευθεὶς, ζητεῖ τὸ πλανημένον;

13 Καὶ ἰὰν γένηται εὗρεῖν αὐτό, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι χαίρει ἐπ' αὐτῷ μᾶλλον, ἢ ἐπὶ τοῖς ἐννενηκονταεννέα, τοῖς μὴ πλανημένοις.

14 Οὕτως οὐκ ἔστι θέλημα ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς ὑμῶν, τῷ

κόψετα, καὶ ῥίξετα ἀπὸ λόγου σὲ καλότερον εἶναι ἢ ἐμβῆς εἰς τὴν ζωὴν κατξός ἢ καλός, παρὰ ὑπὲρ ἢ ἔχης δύο χεῖρας καὶ δύο ποδάρια, καὶ ἢ βαλθῆς εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον.

9 Καὶ ἀνίσως καὶ τὸ μάτι σου σὲ σκαιδαλίζει, εὐγαλε καὶ ῥίξε το ἀπὸ λόγου σε καλότερόν σε εἶναι ἢ πᾶς μὲ ἓνα μάτι εἰς τὴν ζωὴν, παρὰ ἢ ἔχης δύο μάτια, καὶ ἢ βαλθῆς εἰς τὴν γέεναν τῆ πυρός.

10 Βλέπετε ἢ μὴ καταφρονέσητε κανένα ἀπὸ τούτων τῶν μικρῶν; διατὶ σᾶς λέγω· ὅτι οἱ ἄγγελοι αὐτῶν εἰς τῶν ἑβραίων βλέψουσιν πάντα τὸ πρόσωπον τοῦ πατρὸς μου, ὅπῃ εἶναι εἰς τῶν ἑβραίων.

11 Διατὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἦλθε ἢ σώσῃ τὸ χαμένον.

12 Τί σᾶς φαίνεται; ἂν τύχῃ κανένας ἀνθρώπου ἢ ἔχῃ ἑκατὸν πρόβατα, καὶ ἢ πλανηθῇ ἓνα ἀπ' αὐτά; δὲν ἀφίει τὰ ἐννεήντα ἐννέα, καὶ παγένωντας εἰς τὰ ὄρη, γυρεύει τὸ πλανημένον;

13 Καὶ ἂν τύχῃ ἢ τὸ εὗρε, βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι περισσότερον χαίρεται εἰς ἐκεῖνο, παρὰ εἰς τὰ ἐννεήντα ἐννέα, ὅπῃ δὲν ἐπλανήθησαν.

14 Τέτοιαις λόγοις δὲν εἶναι θέλημα ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς.

ἐν ἑρανοῖς, ἵνα ἀπύληται εἰς τῶν μικρῶν τέτων.

15 Ἐάν δὲ ἀμαρτήσῃ εἰς σὺ ὁ ἀδελφός σου, ὕπαγε, καὶ ἔλεγξον αὐτὸν μείζον σου καὶ αὐτῷ μόνῃ· ἐάν σου ἀκούσῃ, ἐκέρδισας τὸν ἀδελφόν σου.

16 Ἐάν δὲ μὴ ἀκούσῃ, παρῶλαβε μετὰ σοῦ ἑπὶ ἑνὰ ἢ δύο· ἵνα ἐπὶ τόματ'· δύο μαρτύρων ἢ τριῶν σταθῇ πᾶν ῥῆμα.

17 Ἐάν δὲ παρακῆσῃ αὐτῶν, ἐπὶ τῇ ἐκκλησίᾳ· ἐάν δὲ καὶ τῆς ἐκκλησίας παρακῆσῃ, ἔγω σοι ὥσπερ ὁ ἰθνηκός καὶ ὁ τελώνης.

18 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅσα ἐάν δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμμένα ἐν τῷ ἑρανοῦ· καὶ ὅσα ἐάν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένα ἐν τῷ ἑρανοῦ.

19 Πάλιν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐάν δύο ὑμῶν συμφωνήσωσιν ἐπὶ τῆς γῆς περὶ πᾶντὸς πράγματ', ἢ ἐάν αἰτήσωνται, γένησεται αὐτοῖς παρὰ τὸν πατέρα μου, τῶν ἐν ἑρανοῖς.

20 Οὐ γάρ εἰσι δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἶμαι ἐν μέσῳ αὐτῶν.

21 Τότε προσελθὼν αὐτῷ ὁ Πέτρος, εἶπε· Κύριε, πόσας ἀμαρτήσας εἰς ἐμέ ὁ ἀδελφός

σου, τοῦ ἐν ἑρανοῖς, νὰ χαθῇ ἑκὼς ἀπὸ τῆς μικρῆς τέτης.

15 Καὶ ἂν σφάλλῃ ὁ ἀδελφός σου εἰς ἑσένα, σύρε, καὶ ἔλεγξέ τον ἀνάμεσά σου καὶ ἐκεῖνη μοταχθ'· ἂν σὺ ἀκούσῃ, ἐκέρδισες τὸν ἀδελφόν σου.

16 Ἀμὴν ἂν δὲν σὺ ἀκούσῃ, ἔπαρε μὲ λόγῳ σου ἀκόμη ἑνὰ ἢ δύο· διὰ νὰ βεβαιωθῇ κάθε λόγ'· ἀπὸ τόμα δύο ἢ καὶ τριῶν μαρτύρων.

17 Καὶ ἂν παρακῆσῃ καὶ αὐτὸς, εἰπέ το εἰς τὴν ἐκκλησίαν· καὶ ἂν παρακῆσῃ καὶ τῆς ἐκκλησίας, ἔχε τον ὡσὺν τὸν ἰθνηκὸν καὶ τὸν τελώνην.

18 Βέβαια σᾶς λέγω· ὅσα ἂν δήσητε ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, θέλωσιν εἶσθαι δεμμένα εἰς τὸν ἑρανό· καὶ ὅσα λύσετε ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, θέλωσιν εἶσθαι λυμένα εἰς τὸν ἑρανό.

19 Πάλιν βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ἂν συμφωνήσωσι δύο ἀπὸ σᾶς ἀπάνω εἰς τὴν γῆν διὰ κάθε πρᾶγμα, ὅπῃ θέλωσι ζητήσω, θέλει τὸς γένη ἀπὸ τὸν πατέρα μου, τὸν ἑρανό.

20 Διατὶ ὅπῃ εἶμαι δύο ἢ τρεῖς μαζωμένοι εἰς τὸ ὄνομά μου, ἐκεῖ εἶμαι καὶ ἐγὼ εἰς τὴν μέσσην τῆς.

21 Τότε ἔρχεσθαι εἰς αὐτόν ὁ Πέτρος, καὶ λέγει· Κύριε, πόσας φορὰς νὰ μὲ πλίσῃ ὁ

με, καὶ ἀφήσω αὐτῷ; ἕως ἑπτάκις;

22 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Οὐ λέγω σοι, ἕως ἑπτάκις, ἀλλ' ἕως ἰσθμομηκόντακις ἑπτά.

23 Διὰ τῆτο ὠμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν ἡραῶν ἀνθρώπων βασιλεῖ, ὃς ἠθέλησεν συναρᾶν λόγον μετὰ τῶν δούλων αὐτοῦ.

24 Ἀρξαμένη δὲ αὐτῇ σιμῆσαι, προστινέχθη αὐτῇ εἰς ἰφειλότης μυρία τάλαντων.

25 Μὴ ἔχοντα δὲ αὐτῇ ἀποδοῦναι, ἐκέλευσεν αὐτὸν ὁ κύριος αὐτῇ παραβῆναι, καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ τὰ τέκνα, καὶ πάντα ὅσα εἶχε· καὶ ἀποδοῦναι.

26 Πιστῶν ἦν ὁ δούλος· προσκύνει αὐτῷ, λέγων· Κύριε, μακροθύμησον ἐπ' ἐμοί, καὶ πάντα σοι ἀποδώσω.

27 Σπλαγχχνισθεὶς δὲ ὁ κύριος τῷ δούλῳ ἐκεῖνον, ἀπέλυσεν αὐτόν, καὶ τὸ δάνειον ἀφήκεν αὐτῷ.

28 Ἐξελθὼν δὲ ὁ δούλος ἐκεῖνος, εὔρεν ἕνα τῶν συνδούλων αὐτοῦ, ὃς ὥφειλεν αὐτῷ ἑκατὸν δηνάρια· καὶ κρατήσας αὐτόν ἔπνιγε, λέγων· Ἀπόδο μοι, ὅ, τι ὀφείλεις.

29 Πιστῶν ἦν ὁ σύνδουλός· αὐτῷ εἰς τὴς πόδας αὐτοῦ, παρ-

ἀδελφός με, καὶ ἐὰν τοῦ συγκωρῆσω; ἕως ἑπτά φοραῖς;

22 Λέγει τῷ ὁ Ἰησοῦς· δὲν σὲ λέγω, ἕως ἑπτά φοραῖς, ἀλλὰ ἕως ἰσθμομήντα φοραῖς ἑπτά.

23 Διὰ τῆτο ὁμοιάζει ἡ βασιλεία τῶν ἡραίων ἕνα ἀνθρώπων βασιλεία, ὁ ὑποὺς ἠθέλησεν εἰς ἀμνη λογαριασμὸν μετὰ τῶν δουλευτάδων τε.

24 Καὶ ὡσάν ἀρχισεν εἰς λογαριάσει, τοῦ ἐφείρη ἕνας, ὑπὲρ τῷ ἐχρεώσῃ δέκα χιλιάδας τάλαντα.

25 Καὶ μὴν ἔχοντος εἰς τὰ ἀποδοῦναι, ἐπρόσαξεν ὁ αὐθέντης τῷ εἰς πενήτη καὶ αὐτός, καὶ ἡ γυναῖκά τε, καὶ τὰ παῖδιά τε, καὶ ὅλα ὅσα εἶχεν· καὶ εἰς ἀποδοῦναι τὸ χρεῖος.

26 Πίπτωντας λοιπὸν ὁ δούλος ἐκεῖνος τὸν ἐτροσκύνει, λέγωντας· αὐθέντη, μακροθύμησέ με, καὶ εἰς τὰ δώσω ὅλα.

27 Καὶ ἐσπλαγχχνίσθη ὁ αὐθέντης τὸν δούλον ἐκεῖνον, καὶ ἀφῆσεν τοι, καὶ ἐχάρισεν τοι καὶ τὸ χρεῖος τε.

28 Καὶ εὐγύνωντας ἔξω ὁ δούλος ἐκεῖνος, ἠύρεν ἕνα ἀπὸ τῶν συνδούλων τε, ὁ ὁποῖος τῷ ἐχρεώσῃ ἑκατὸν δηνάρια· καὶ πιάνωντάς τοι τὸν εἰς ἀναχώραν, λέγωντας· δός με ἐκεῖνα ὅτι μὲ χρεωσῶς.

29 Ἐπισσε λοιπὸν ὁ σύνδουλός τε εἰς τὰ ποδάρια τε, καὶ τὸν

ἐκάλει αὐτόν, λέγων· Μακροθύμησον ἐπ' ἐμοί, καὶ πάντα ἀποδώσω σοι.

30 Ὁ δὲ οὐκ ἠθέλη· ἀλλ' ἐπελθὼν, ἔβαλεν αὐτὸν εἰς φυλακὴν, ἕως ἢ ἀποδῶ τὸ ὀφειλόμενον.

31 Ἰδόντες δὲ οἱ σύνδουλοι αὐτοῦ τὰ γενόμενα, ἐλυπήθησαν σφόδρα· καὶ ἰλθόντες διασάφησαν τῷ κυρίῳ αὐτῶν πάντα τὰ γενόμενα.

32 Τότε προσκαλεσάμενος αὐτὸν ὁ κύριος· αὐτῇ, λέγει αὐτῷ· Δύλε ποιηρὲ, πᾶσαν τὴν ὀφειλὴν ἐκείνην ἀφῆκά σοι, ἐπὶ παρεκάλεισάς με·

33 Οὐκ ἔδει καὶ σε ἐλεῆσαι τὸν σύνδουλόν σε, ὡς καὶ ἐγὼ σε ἠλέησα·

34 Καὶ ὀργισθεὶς ὁ κύριος· αὐτῇ παρέδωκεν αὐτὸν τοῖς βασανισταῖς, ἕως ἢ ἀποδῶ πᾶν τὸ ὀφειλόμενον αὐτῷ.

35 Οὕτω καὶ ὁ πατήρ μου ὁ ἱερὰν ποιήσει ὑμῖν, ἵνα μὴ ἀφῆτε ἕκαστος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν καρδιῶν ὑμῶν τὰ παραπτώματα αὐτῶν.

ἱπαρακάλει, λέγωντας· μακροθύμησέ με, καὶ ὅλα τὰ σὺ τὰ πληρώσω·

30 Καὶ ἐκεῖ· δὲν ἤθελε· ἀλλὰ ἐπήγε, καὶ ἔβαλλε τον μέσα εἰς τὴν φυλακὴν, ἕως ἢ νὰ πληρώσῃ τὸ χρέος τε.

31 Βλέποντες δὲ οἱ σύνδουλοί τε τὰ γενόμενα, ἐλυπήθησαν πολλὰ· καὶ ἦλθαν καὶ ἐφάνηρσαν εἰς τὸν αὐθέντην τῆς καταλεπτῶς ὅλα τὰ γενόμενα.

32 Τότε τὸν ἐκράξεν ὁ αὐθέντης τε, καὶ λέγει τε· δούλε ποιηρὲ, ἐγὼ σὺ ἐχάρισα ὅλον ἐκεῖνο τὸ χρέος, ἐπειδὴ με ἱπαρακάλεσας·

33 Δὲν ἔπρεπε καὶ ἐσὺ νὰ λυπηθῇς τὸν σύνδουλόν σε, καθὼς σὺ ἐλυπήθηκα καὶ ἐγὼ·

34 Καὶ ὀργισθὴν ὁ αὐθέντης τε, καὶ τὸν ἱπαράδωκεν εἰς τῶς βασανιστάδας, ἕως ἢ νὰ δώσῃ ὅλον τε τὸ χρέος.

35 Τέτοιαις λογῆς καὶ ὁ πατήρ μου, ὁ ὑμῶν, θέλει κάμει εἰς ἐσᾶς, ἂν δὲν συγχωρήσῃ ἀπὸ καρδίας κάδε εἷας τὰ σφάλματα τῶ ἀδελφῶν τε, ὡς ἢ τῷ ἔσφαλε.

Κεφ. ιθ'. 19.

ΚΑΙ' ἰγένετο, ὅτε ἰτέλειεν ὁ Ἰησοῦς τὰς λόγους τούτας, μετήρην ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὄρια τῆς Ἰουδαίας, πέραν τῇ Ἰερδάνῃ.

ΚΑΙ' ἰγένετο, ὅταν ἰτελείωσεν ὁ Ἰησοῦς τὰ λόγια ἐνταῦτα, ἐμετατόπισεν ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν, καὶ ἦλθεν εἰς τὰ σύνορα τῆς Ἰουδαίας, πέραν τοῦ Ἰερδάνου.

2 Καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί· καὶ ἐδεράπτυσεν αὐτὸς ἐκεῖ.

3 Καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ Φαρισαῖοι, πειράζοντες αὐτόν, καὶ λέγοντες αὐτῷ· Εἰ ἔστιν ἀνθρώπῳ ἀπολῦσαι τὴν γυναῖκα αὐτὴ κατὰ πᾶσαν αἰτίαν;

4 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Οὐκ ἀνέγνωτε, ὅτι ὁ ποιήσας ἀπ' ἀρχῆς, ἔσκει καὶ ἠἴλη ἐποίησεν αὐτούς;

5 Καὶ εἶπεν· Ἔσκεν τὸ γε κατελείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται τῇ γυναικὶ αὐτῇ· καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.

6 Ὡστε οὐκ ἔτι εἰσὶ δύο, ἀλλὰ σὰρξ μία· ὃ ἔν ὁ Θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος μὴ χωρίζτω.

7 Λέγουσιν αὐτῷ· Τί ἔν Μωσῆς ἐνετείλατο δεῖναι βιβλίον ἀπογασίει, καὶ ἀπολῦσαι αὐτήν;

8 Λέγει αὐτοῖς· Ὅτι Μωσῆς πρὸς τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἐπέτρεψεν ὑμῖν ἀπολῦσαι τὰς γυναῖκας ὑμῶν ἀπ' ἀρχῆς δὲ ἔγεγονεν ἔτσι.

9 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι ὃς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτῆς, εἰ μὴ ἐπὶ πορνείᾳ, καὶ γαμήσῃ ἄλλην, μοιχεύει· καὶ ὁ ἀπολειμμένη

2 Καὶ τὸν ἀκολούθησαν πολὺ πλῆθος· καὶ ἐκεῖ τὸς ἰάτρευσεν.

3 Καὶ ἦλθασιν Φαρισαῖοι, δοκιμάζοντές τον, καὶ λέγοντες εἰς αὐτόν· Ἄν ἡμπορῇ ἄνθρωπος· νὰ χωρίσῃ τὴν γυναῖκά τε μὲ καὶδε λογῆς αἰτίαν;

4 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν τῆς· Δὲν ἐδιαβάσετε, ὅτι ἐκεῖν·, ὅπῃ ἔκαμε τῆς ἀνθρώπου ἀπὸ τῆς ἀρχῆς, τῆς ἔκαμεν ἄρσενικόν καὶ θηλυκόν;

5 Καὶ εἶπε· διὰ τὴν τὴν ἀφορμὴν θέλει ἀφήσῃ ἄνθρωπος τὸν πατέρα τε καὶ τὴν μητέρα τε, καὶ θέλει προσκολληθῇ μὲ τὴν γυναῖκά τε· καὶ θέλουν εἶσθαι οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.

6 Τόσον ὅπῃ δὲν εἶναι πλέον δύο, ἀλλὰ μία σὰρξ· ἐκεῖνο λοιπόν, ὅπῃ ὁ Θεὸς ἐσμίξεν, ἄνθρωπος ἄς μὴν τὸ χωρίζῃ.

7 Λέγειν τε· διατὶ λοιπόν ὁ Μωϋσῆς ἐπαράγγειλε νὰ δίδῃ διαζύγιον, καὶ νὰ τὴν χωρίζῃ;

8 Λέγει τῆς· ὅτι ὁ Μωϋσῆς διὰ τὴν σκληροκαρδίαν σας σὰς ἔδωκεν ἄδειαν νὰ χωρίζεσθαι ταῖς γυναῖκαῖς σας· ἀμὴ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς δὲν ἔγινεν ἔτσι.

9 Ἀμὴ ἐγὼ σὰς λέγω· ὅτι ὅποιος χωρισθῇ τὴν γυναῖκά τε, ἔξω ἀπὸ πορνείαν, καὶ ὑπανθρευθῇ ἄλλην, γίνεται μοιχός· καὶ ἐκεῖν·, ὅπῃ ὕψαν·

γαμήσας, μοιχῶται.

10 Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτῷ· Εἰ οὕτως ἐστὶν ἡ αἰτία τῇ ἀνθρώπου μετὰ τῆς γυναίκος, ἃ συμφέρει γαμήσας.

11 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ πάντες χωροῦσι τὸν λόγον τοῦτον, ἀλλ' οἷς δέδοται.

12 Εἰσὶ γὰρ εὐνῆχοι, οἵτινες ἐκ κοιλίας μητρὸς ἐγεννήθησαν οὕτως· καὶ εἰσιν εὐνῆχοι, οἵτινες εὐνουχίσθησαν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων· καὶ εἰσιν εὐνῆχοι, οἵτινες εὐνύχισαν ἑαυτὰς διὰ τὴν βασιλείαν τῶν ὀρανῶν. Ὁ δυνάμενος χωρεῖν, χωρεῖτω.

13 Τότε προσηγγίζη αὐτῷ παιδίαν, ἵνα τὰς χεῖρας ἐπιθῇ αὐτοῖς, καὶ προσεύξηται· οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπετίμησαν αὐτοῖς·

14 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἄφετε τὰ παιδία, καὶ μὴ κωλύετε αὐτὰ ἔλθειν πρὸς με· τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν ὀρανῶν.

15 Καὶ ἐπιθεὶς αὐτοῖς τὰς χεῖρας, ἐπορεύθη ἐκεῖθεν.

16 Καὶ ἰδὼν, εἰς προσελθὼν εἶπεν αὐτῷ· Διδάσκαλε ἀγαθὲ, τί ἀγαθὸν ποιήσω, ἵνα ἔχω ζωὴν αἰώνιον;

17 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Τί με

δρευδῇ γυναῖκα ξεχωρισμένην, γίνεται μοιχός.

10 Λέγουσιν τε οἱ μαθηταὶ τῷ ἄνθρωπῳ ἡ αἰτία τοῦ ἀνθρώπου μετὰ τῆς γυναίκας, δὲν εἶναι συμφέρον νὰ ὑπανδρευθῇ.

11 Καὶ αὐτὸς τῆς εἶπεν· ἐπὶ τὸν λόγον οὗλον δὲν ἡμπορεῖν νὰ τὸν χωρέσῃ, ἀλλὰ ἐκεῖνοι, εἰς τὰς ὁποίας ἐδόθη.

12 Διατὶ εἶναι εὐνῆχοι, ὅπῃ ἐγενήθησαν ἐκ τῆς κοιλίας τῆς μάνας τῶν καὶ εἶναι εὐνῆχοι, ὅπῃ εὐνύχισθησαν ἀπὸ τῆς ἀνθρώπου· καὶ εἶναι εὐνῆχοι, ὅπῃ εὐνύχισαν τοῦ λόγου τῆς διὰ τὴν βασιλείαν τῶν ὀρανῶν. ἐκεῖνοι, ὅπῃ ἡμπορεῖ νὰ χωρέσῃ, ὡς χωρέσῃ.

13 Τότε τοῦ ἔφεραν μικρὰ παιδία, νὰ βάλλῃ τὰ χεῖρά τὰ ἀπάνω, καὶ νὰ εὐχρηθῇ καὶ οἱ μαθηταὶ τε τὰ ἐπροσῆραν.

14 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· ἄφετε τὰ παιδία, καὶ μὴν τὰ ἡμποδίζετε νὰ ἔλθῃ εἰς ἐμένα· διατὶ τῶν τοιούτων εἶναι ἡ βασιλεία τῶν ὀρανῶν.

15 Καὶ βάνωντας τὰ χεῖρά τὰ ἀπάνω εἰς τὰ παιδία, εἰδέβη ἀπ' ἐκεῖ.

16 Καὶ ἐδὼς ἦλθεν ἑνας, καὶ λέγει τῷ διδασκαλῇ ἀγαθὲ, τί καλὸν νὰ κάμω, διὰ νὰ ἔχω ζωὴν αἰώνιον;

17 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ λέγει,

λέγεις ἀγαθόν· ἡ δὲ ἀγαθός,
εἰ μὴ εἶς, ὁ Θεός. εἰ δὲ θέλεις
εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν, τήρησον
τὰς ἐντολάς.

18 Λέγει αὐτῷ· Ποίας· Ὁ
δὲ Ἰησοῦς εἶπε· Τό· Οὐ φονεύ-
σεις· Οὐ μοιχεύσεις· Οὐ κλέ-
ψεις· Οὐ ψευδομαρτυρήσεις·

19 Τίμα τὸν πατέρα σου,
καὶ τὴν μητέρα· καί· Ἀγαπή-
σεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυ-
τόν.

20 Λέγει αὐτῷ ὁ νεανίσκος·
Πάντα ταῦτα ἐφυλάξαμην ἐν
νιότητί μου· τί ἔτι ὑστερῶ·

21 Ἐφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Εἰ
θέλεις τέλει εἶναι, ὑπάγε,
πώλησόν σου τὰ ὑπάρχοντα,
καὶ ὕος πτωχοῦ· καὶ ἔξεις
θησαυρὸν ἐν ἑρανῷ· καὶ δεῦρο,
ἀκολούθει μοι.

22 Ἀκούσας δὲ ὁ νεανίσκος
τὸν λόγον, ἀπῆλθε λυπόμενος·
ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλά.

23 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε τοῖς
μαθηταῖς αὐτῶ· Ἀμὴν λέγω
ὑμῖν, ὅτι δυσκόλως πλέσι-
εἰσιλεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν
τῶν ἑρραῶν.

24 Πάλιν δὲ λέγω ὑμῖν· εὐ-
κολώτερόν ἐστι κάμηλον διὰ
τρύπηματός· ῥαφίδος· διελ-
θεῖν, ἢ πλέσιον εἰς τὴν βασι-

τί μὲ λέγεις ἀγαθόν· κανένας
δὲν εἶναι ἀγαθός, παρὰ ἑνας,
ὁ Θεός. ἀμὴ ἂν θέλῃς νὰ ἔμῃς
εἰς τὴν ζωὴν, φύλαξε ταῖς
παραγγελίαις.

18 Λέγει τε· Ποίαις· καὶ ὁ
Ἰησοῦς λέγει· Τό· Νὰ μὴν φονεύ-
σης· Νὰ μὴν μοιχεύσης· Νὰ
μὴν κλέψῃς· Νὰ μὴν ψευδο-
μαρτυρήσης.

19 Τίμα τὸν πατέρα σου,
καὶ τὴν μητέρα σου· καί· Νὰ
ἀγαπᾷς τὸν γείτονά σου ὡς αὐτὸν
καὶ τοῦ λόγου σου.

20 Λέγει τε ἰησοῦς ὁ νέος·
Ἐτάξα ὅλα τὰ ἐφύλαξα ἀπὸ
τὴν νεότητά μου· τί μὲ λείπει
ἀκόμη·

21 Λέγει τε ὁ Ἰησοῦς· Ἄν
θέλῃς νὰ γενῇς τέλει, σύρε,
πάλῃς, εἰ τί καὶ ἂν ἔχῃς, καὶ
δός τα εἰς τοὺς πτωχοὺς· καὶ θέ-
λεις ἔχει πλῆτον εἰς τὸν ἑρα-
νὸν· καὶ ἔλα, ἀκολούθει με.

22 Καὶ ὁ νέος, ὡς ἂν ἄκουσε
τὸν λόγον, ἐδίβη λυπημένος·
διὰ τὸ εἶχε πολλά πράγματα.

23 Καὶ ὁ Ἰησοῦς λέγει εἰς
τοὺς μαθητάς του· Βίβαια σὰς
λέγω, ὅτι πλέσιον· δύσκολον
θέλει ἔμβαι εἰς τὴν βασιλείαν
τῶν ἑρραῶν.

24 Καὶ πάλιν λέγω σας· εὐ-
κολώτερον εἶναι ἢ κάμηλον νὰ
περάσῃ ἀπὸ τὴν τρύπα τῆς
βελούδας, παρὰ ὁ πλέσιον νὰ

λείαν τῷ Θεῷ εἰσελθεῖν.

ἔμνη εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

25 Ἀκούσαντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτῷ, ἐξεπλήσσοντο σφόδρα, λέγοντες· Τίς ἄρα δύναται σωθῆναι;

26 Ἐμβλέψας δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Παρὰ ἀνθρώποις τὸτο ἀδύνατόν ἐστι, παρὰ δὲ Θεῷ πάντα δυνατὰ ἐστὶ.

27 Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος, εἶπεν αὐτῷ· Ἰδὲ, ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα, καὶ ἠκολυθῆσάμεν σοι· τί ἄρα ἔσται ἡμῖν;

28 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὑμεῖς οἱ ἀκολουθήσαντές μοι, ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ, ὅταν καθίσῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ θρόνον δόξης αὐτοῦ, καθίσετε καὶ ὑμεῖς ἐπὶ δώδεκα θρόνους, κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλαὰς τοῦ Ἰσραὴλ.

29 Καὶ πᾶς ὃς ἀφῆκεν οἰκίαν, ἢ ἀδελφούς, ἢ ἀδελφάς, ἢ πατέρα, ἢ μητέρα, ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα, ἢ ἀγροὺς, ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός μου, ἑκατονταπλασίονα λήψεται, καὶ ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσει.

30 Πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι, ἔσχατοι καὶ ἔσχατοι, πρῶτοι.

25 Καὶ ἀκούσαντες τοὶ μαθητὰδες τε, ἐθαύμασαν κατὰ πολλὰ, καὶ ἔλεγαν· Ποῦ τὸ λοιπὸν ἡμπορεῖ νὰ σωθῇ;

26 Καὶ βλέπωντάς τε, ὁ Ἰησοῦς, λέγει τῷ· Τὸτο εἶναι ἀδύνατον εἰς τὰς ἀνθρώπων, ἀλλ' εἰς τὸν Θεὸν εἶναι ὅλα δυνατὰ.

27 Τότε ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος, καὶ εἶπεν τε· Νῶ, ἡμεῖς ὅπου ἀφήσαμεν ὅλα, καὶ σὺ ἀκολουθήσαμεν· τί λοιπὸν θέλει μᾶς γίνεαι;

28 Λέγει τοὺς ὁ Ἰησοῦς· Βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ἐσεῖς, ὅπου μὲ ἀκολουθήσετε, εἰς τὴν ἀναγέννησιν, ὅταν καθίσῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ θρόνον δόξης αὐτοῦ, θέσετε καθίσαι καὶ ἐσεῖς εἰς δώδεκα θρόνους, νὰ κρίnete ταῖς δώδεκα φυλαῖς τοῦ Ἰσραὴλ.

29 Καὶ κάδε ἕνας, ὅπου ἀφῆκε σπῆτια, ἢ ἀδελφούς, ἢ ἀδελφάς, ἢ πατέρα, ἢ μητέρα, ἢ γυναῖκα, ἢ παιδίον, ἢ χωράφια, διὰ τὸ ὄνομά μου, ἑκατονταπλασίονα θέλει τὰ πάρεαι, καὶ θέλει κληρονομήσει καὶ ζωὴν αἰώνιον.

30 Καὶ πολλοὶ πρῶτοι θέλουσιν γένεαι ὑγεροὶ καὶ ὑγεροὶ, πρῶτοι.

Κεφ. κ'. 20.

ΟΜΟΙΑ γάρ ἐστιν ἡ βασιλεία
τῶν ἑρηνῶν ἀνθρώπων οἰ-
κοδεσπότη, ὅστις ἐξῆλθεν ἅμα
πρῶτὸν μισθώσασθαι ἐργάτας
εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ.

2 Συμφωνήσας δὲ μετὰ τῶν
ἐργατῶν ἐκ δηνάρην τὴν ἡμέραν,
ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὸν ἀμπε-
λῶνα αὐτοῦ.

3 Καὶ ἐξελθὼν περὶ τὴν
τρίτην ὥραν, εἶδεν ἄλλους ἐσῶ-
τας ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀργούς.

4 Καὶ ἐκεῖνοις εἶπεν· Ὑπάγετε
καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα·
καὶ ὁ ἰὼν ἢ δίκαιον, δώσω
ὑμῖν.

5 Οἱ δὲ ἀπῆλθον. Πάλιν
ἐξελθὼν περὶ ἑκτὴν καὶ ἑννά-
την ὥραν, ἐποίησεν ὡσαύτως.

6 Περὶ δὲ τὴν ἐνδεκάτην ὥ-
ραν ἐξελθὼν, εὗρεν ἄλλους ἐσῶ-
τας ἀργούς, καὶ λέγει αὐτοῖς·
Τί ὥδε ἐσῆκατε ὅλην τὴν ἡμέ-
ραν ἀργοί;

7 Λέγουσιν αὐτῷ· Ὅτι ἑδρεῖς
ἡμᾶς ἐμισθώσατο· λέγει αὐ-
τοῖς· Ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς
τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὁ ἰὼν ἢ
δίκαιον, λήψεσθε.

8 Ὁ φύλας δὲ γενομένης λέ-
γει ὁ κύριος τῷ ἀμπελῶνι· τῷ
ἐπιτρόπῳ αὐτοῦ· Κάλυσον τὰς

ΔΙΑΤΙ ἡ βασιλεία τῶν ἑρα-
νῶν ὁμοιάζει ἓνα ἀνθρω-
πον οἰκοκύριον, ὃ ὑποῖσεν· εὐ-
γῆκεν τὴν αὐγὴν ἀπὸ τοῦ σπῆτι
τε καὶ σοιχήσῃ ἐργάταις διὰ
τὸ ἀμπελί τε.

2 Καὶ ἐσυμφώνησε μὲν τὰς
ἐργάτας ἀπὸ ἓνα δηνάρι τὴν
ἡμέραν, καὶ ἵσταλιν τὰς εἰς τὸ
ἀμπελί τε.

3 Καὶ εὐγένωντας εἰς τὴν
τρίτην ὥραν, εἶδεν ἄλλους, ὅπῃ
ἐτέκονταν εἰς τὸν φόρον σχολα-
στοί.

4 Καὶ τὰς εἶπε· Σύρτε
καὶ ἰσεῖς εἰς τὸ ἀμπελί· καὶ
ὁ, τί εἶναι τὸ δίκαιον, θέλω
σᾶς τὸ δώσει.

5 Καὶ ἐδιέβησαν καὶ
ἐκεῖνοι. Πάλιν εὐγῆκε τὴν
ἑκτὴν καὶ τὴν ἑννάτην ὥραν,
καὶ ἔκαμεν ὁμοίως.

6 Καὶ εὐγένωντας εἰς τὴν
ἐνδεκάτην ὥραν, εὗρε καὶ ἄλ-
λους, ὅπῃ ἐτέκονταν σχολαστοί,
καὶ λέγει τὰς· Διατί τέκεσθε
εἰδὼ ὅλην ἡμέραν χωρὶς δουλείας;

7 Καὶ λέγουσιν τὰς· Διατί κα-
νένας δὲν μᾶς ἐσοιχήσα· λέγει
τὰς· Σύρτε καὶ ἰσεῖς εἰς τὸ ἀμ-
πέλι, καὶ ἰκεῖνο ὅπῃ εἶναι δί-
καιον, θέλετε τὸ πάρεν.

8 Καὶ ὡσαν ἰβραδίαισε, λέ-
γει ὁ αὐθέντης τῷ ἀμπελίῳ εἰς
τὸν ἐπίτροπόν τε· Κράξτε μὲν τὰς

H 2

ἐργάτας, καὶ ἀπὸ αὐτοῖς
τὸν μισθὸν, ἀρξάμενοι ἀπὸ
τῶν ἰσχυάτων, ἕως τῶν πρώτων.

9 Καὶ ἐλθόντες οἱ περὶ τὴν
ἐνδεκάτην ὥραν, ἔλαβον ἀνὰ
δηνάριον.

10 Ἐλθόντες δὲ οἱ πρώτοι,
ἐνόμισαν, ὅτι πλείονα λήψον-
ται· καὶ ἔλαβον καὶ αὐτοὶ ἀνὰ
δηνάριον.

11 Λαβόντες δὲ ἐγγύγγυζον
κατὰ τὸ οἰκονομικόν,

12 Λέγοντες· Ὅτι ἔτι οἱ
ἰσχυατοὶ μίαν ὥραν ἐποίησαν,
καὶ ἴσως ἡμῖν αὐτὰς ἐποίησας,
τοῖς βασιλεύσιν τὸ βάρος τῆς
ἡμέρας, καὶ τὸν καύσωνα.

13 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν
ἐν αὐτῶν· Ἐταῖρε, οὐκ ἀδι-
κῶ σε· ἔχει δηνάριον συνεφώνη-
σάς μοι;

14 Ἄρον τὸ σὸν, καὶ ὑπάγε·
θέλω δὲ τέτω τῷ ἰσχυάτῳ δῆναι
ὡς καὶ σοι.

15 Ἡ οὐκ ἐξέτι μοι ποιῆσαι,
ὅ θέλω ἐν ταῖς ἡμέραις· ἡ δὲ ὁφ-
θαλμὸς σε πονηρὸς ἐστίν, ὅτι
ἐγὼ ἀγαθὸς εἰμι;

16 Οὕτως εἰσονται οἱ ἰσχυα-
τοὶ, πρῶτοι· καὶ οἱ πρῶτοι,
ἰσχυατοὶ· πολλοὶ γάρ εἰσι
κλητοὶ, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

ἐργάτας, καὶ πληρώσει τας, ἀρ-
χιζώντας ἀπὸ τῶν ὑστερινῶν,
ἕως τὸν πρῶτον.

9 Καὶ ἦλθαν ἐκεῖνοι, ὅπῃ
ἐπῆγαν εἰς τὴν ἐνδεκάτην
ὥραν, καὶ κατέλαβον ἐπῆρξεν
ἀπὸ ἑνὸς δηνάρου.

10 Καὶ ὡσὰν ἦλθαν οἱ
πρῶτοι, ἰλογιάσαν, ὅτι θέλουσιν
πάραι περισσότερον· καὶ ἐπῆ-
ραν καὶ αὐτοὶ ἀπὸ ἑνὸς δηνάρου.

11 Καὶ ὡσὰν τὸ ἐπῆραν,
ἐγγύγγυζαν ἐναντίον εἰς τὸν
σπυτονοικοκύρην,

12 Λέγοντες· Ὅτι ἐτιῆτο οἱ
ὑστερινοὶ ἕκαμαν μίαν ὥραν, καὶ
τῆς ἕκαμης ἴσα μετ' ἡμᾶς,
ὅπῃ ἐβασιλεύσαμεν τὸ βάρος
τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ καύμα;

13 Καὶ ἐκινῶν ἀπεκρίθη
καὶ λέγει εἰς ἑνα ἀπ' ἐκείνων·
Φίλε, δὲν σὲ ἀδικῶ τίποτε·
δὲν ἰσχυεύσας μετ' ἡμέρας
διὰ ἑνὸς δηνάρου;

14 Ἐπαρε τὸ ἰδικόν σου,
καὶ σύρε εἰς τὸ καλόν· θέλω
νὰ δώσω καὶ τέτῃ τῷ ὑστερινῷ
ὡσὰν καὶ ἐσίν.

15 Ἡ δὲν ἔχον ἔξυσιν νὰ
κάμῃ ἐκεῖνο, ὅπῃ θέλω εἰς τὰ
ἰδικά μου· ἂν εἶναι τὸ μάτι
σου πονηρὸν, διατὶ ἐγὼ εἰμαι
ἀγαθός;

16 Τέτοιαις λόγοις οἱ ὑστερι-
νοὶ θέλουσιν γίνεσθαι πρῶτοι· καὶ
οἱ πρῶτοι, ὑστερινοὶ· διατὶ πολ-
λοὶ εἶναι καλεσμένοι, ἀλλὰ
ὀλίγοι εἶναι διαλεγμένοι.

17 Καὶ ἀναβαίνων ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱερουσόλυμα, παρέλαβε τὰς δώδεκα μαθητάς κατ' ἰδίαν ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς.

18 Ἰδὲ, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱερουσόλυμα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς Ἀρχιερεῦσι καὶ Γραμματεῦσι, καὶ κατακρινῶσιν αὐτὸν θανάτῳ.

19 Καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν εἰς τὸ ἐμπαῖξαι καὶ μαρτυρῶσαι καὶ τσαυρῶσαι· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται.

20 Τότε προσήλθεν αὐτῷ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου, μετὰ τῶν υἱῶν αὐτῆς, προσκυνῶσα, καὶ αἰτῶσα τι παρ' αὐτοῦ.

21 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· Τί θέλεις; Λέγει αὐτῷ· Εἰπὲ, ἵνα καθίσωσιν ἔτσι οἱ δύο υἱοί μου, εἰς ἐκ δεξιῶν σου, καὶ εἰς ἐξ ἐξωνύμων, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

22 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Οὐκ οἶδατε τί αἰτεῖσθε· δύνασθε πίνειν τὸ ποτήριον, ὃ ἐγὼ μέλλω πίνειν, καὶ τὸ βάπτισμα, ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθῆναι; Λέγουσιν αὐτῷ· Δυνάμεθα.

23 Καὶ λέγει αὐτοῖς. Τὸ μὲν ποτήριόν μου πίετε, καὶ τὸ βάπτισμα, ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθήσεσθε· τὸ δὲ καθίσαι ἐν

17 Καὶ ἀναβαίνωντας ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ Ἱερουσόλυμα, ἐπῆρε τὰς δώδεκα μαθητάς· κατὰ μόνας εἰς τὴν γράταν καὶ λέγει τοῖς·

18 Νὰ, ὅπῃ ἀναβαίνομεν εἰς τὰ Ἱερουσόλυμα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θίλει παραδοθῆναι εἰς τὰ χεῖρα τῶν Ἀρχιερέων καὶ τῶν Γραμματέων, καὶ θίλῃ τὸν κατακρίνει εἰς θάνατον.

19 Καὶ θίλῃ τὸν παραδώσει εἰς τὰ ἔθνη, νὰ τὸν παραπαίξῃ, καὶ νὰ τὸν τσαυρῶσιν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ θίλει αἰασθῆναι.

20 Τότε ἦλθεν εἰς αὐτὸν ἡ μάνα τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου, μαζὺ μὲν τὰς υἱὰς τῆς, προσκυνῶσα, καὶ ζητῶσα κάποιον τι ἀπ' αὐτοῦ.

21 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῆς λέγει· Τί θέλεις; Λέγει τῇ· Εἰπὲ, διὰ νὰ καθίσωσιν οἱ δύο ἱεῖς υἱοί μου, ἓνας ἀπὸ τῆς δεξιᾶς σου, καὶ ἄλλος ἀπὸ τῆς ἑξωνύμιας σου, εἰς τὴν βασιλείαν σου.

22 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει· Δὲν ἰσχύετε τί ζητεῖτε· δύνασθε νὰ πῇτε τὸ ποτήριον, ὅπῃ ἐγὼ μέλλω τὰ πίνειν, καὶ τὸ βάπτισμα, ὅπῃ ἐγὼ βαπτίζομαι, νὰ βαπτισθῆτε; Λέγουσιν τῇ· Δυνάμεθα.

23 Καὶ λέγει τῇ· Τὸ ποτήριόν μου θίλετε τὸ πίνειν, καὶ τὸ βάπτισμα, ὅπῃ βαπτίζομαι, θίλετε βαπτισθῆναι· ἀλλὰ τὸ νὰ

δεξιῶν μὲ καὶ ἐξ ἐναντιῶν
μὲ, ἐκ ἑστίν ἑμὸν θάνατος, ἀλλ'
οἷς ἡτοίμασαι ὑπὸ τῆ πατρὸς
μὲ.

24 Καὶ ἀκήσαντες οἱ
δέκα, ἠγανάκτησαν περὶ τῶν
δύο ἀδελφῶν.

25 Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλε-
σάμενος αὐτοὺς, εἶπεν· Οἶδα-
τε, ὅτι οἱ ἄρχοντες τῶν ἐθνῶν
κατακυριεύουσιν αὐτῶν, καὶ οἱ
μεγάλοι κατεξουσιάζουσιν αὐ-
τῶν.

26 Οὐχ ἕτως δὲ ἔσται ἐν
ὑμῖν· ἀλλ' ὥς ἐστὶ θέλη ἐν ὑμῖν
μέγας γενέσθαι, ἕξω ὑμῶν
διάκονος·

27 Καὶ ὥς ἐστὶ θέλη ἐν ὑμῖν
εἶναι πρῶτος, ἕξω ὑμῶν δεύ-
λος·

28 Ὡς περὶ ὁ υἱὸς τῆ ἀνθρώ-
που οὐκ ἤλθε διακονηθῆναι,
ἀλλὰ διακονῆσαι, καὶ θῆναι
τὴν ψυχὴν αὐτῇ λύτρον ἀντὶ
πολλῶν.

29 Καὶ ἐκπορευομένων αὐ-
τῶν ἀπὸ Ἱεριχῶ, ἠκολούθησεν
αὐτῷ ὄχλος· πολὺς.

30 Καὶ ἰδὲ, δύο τυφλοὶ κα-
θήμενοι παρὰ τὴν ὁδὸν, ἀκή-
σαντες ὅτι Ἰησοῦς παράγει,
ἔκραξαν, λέγοντες· Ἐλέησον
ἡμᾶς Κύριε, υἱὸς Δαβὶδ.

31 Ὁ δὲ ὄχλος· ἐπετίμησεν
αὐτοῖς, ἵνα σιωπήσωσιν· οἱ δὲ
μῆλλον ἔκραζον, λέγοντες·

καθίσите ἀπὸ τῆν δεξιάν μὲ
καὶ ἀπὸ τῆν ἄριάν μὲ, διὸ
εἶναι ἰδικόν μὲ γὰρ τὸ δῶσαι,
ἀλλὰ εἰς ἐκείνους, ὅπῃ ἡτοίμασ-
θη ἀπὸ τὸν πατέρα μὲ.

24 Καὶ ἀκήσαντες τοὶ οἱ δέ-
κα, ἀδημόνησαν διὰ τῆς δύο
ἀδελφῆς.

25 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὰς ἑκράξε,
καὶ εἶπεν· Ἰξεύρετε, ὅτι ἐκείνοι,
ὅπῃ αὐθεντεύουσι τὰ ἔθνη, τὰ
κατακυριεύουσι, καὶ οἱ μεγάλοι
αὐθεντεύουσιν αὐτά.

26 Ἀλλὰ εἰς ἰσῶς διὸ θέλει
εἶσθαι ἕξω· ἀμὴν ὅποιος θέλει
γὰρ εἶναι μέγας εἰς ἰσῶς, ὥς
εἶναι ὑπηρέτης σας.

27 Καὶ ὅποιος θέλει ἀνά-
μυσά σας γὰρ εἶναι πρῶτος, ὥς
εἶναι δεύλος σας.

28 Καθὼς ὁ υἱὸς τῆ ἀνθρώ-
που διὸ ἤλθε γὰρ ὑπηρέτηθῆναι,
ἀλλὰ γὰρ ὑπηρέτησεν, καὶ γὰρ
βάλλη τὴν ψυχὴν τε εἰς ἕξα-
γῶρας ἀντὶ πολλῶν.

29 Καὶ εὐγέροντες αὐτοὶ
ἀπὸ τῆν Ἱεριχῶ, τῇ ἀκολούθησε
λαὸς πολὺς.

30 Καὶ γὰρ, δύο τυφλοὶ,
ὅπῃ ἐκάθονταν εἰς τὴν γράταν,
ὥσαν ἤκουσαν, ὅτι περὶ αὐτοῦ
Ἰησοῦς, ἔκραξαν, λέγοντες· Ὡ
Αὐθέντη, υἱὲ τῇ Δαβὶδ, λυ-
πήσῃ μας.

31 Καὶ ὁ λαὸς τῆς ἐμπροσθη-
ρι, διὰ γὰρ σιωπάσεν· καὶ ἐκεῖ-
νοι ἔκραξαν δυνατώτερα· Αὐ-

Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε, υἱὸς Δαβὶδ.

32 Καὶ γὰρ ὁ Ἰησοῦς ἐφώνησεν αὐτῆς, καὶ εἶπε· Τί θέλετε ποιῶσω ὑμῖν;

33 Λέγουσιν αὐτῷ· Κύριε, ἵνα ἀνοιχθῶσιν ἡμῶν οἱ ὀφθαλμοί.

34 Σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἤψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν καὶ εὐθὺς ἀνέβλεψαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ.

θέντη, υἱὲ τῷ Δαβὶδ, λυπήσου μας.

32 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐγάθη, καὶ τὴς ἐκράξε, καὶ λέγει τῆς· Τί θέλετε νὰ σᾶς κάμω;

33 Λέγειν τῇ· Λύθηντη, νὰ ἀνοιχθῶν τὰ μάτια μας.

34 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὴς ἐλυπήθη, καὶ ἰπίασεν τὰ μάτια τῆς· καὶ παρευδὺς ἀνέβλεψεν τὰ μᾶλλιά τῆς· καὶ τὸν ἀκολούθησαν.

Κεφ. κα. 21.

ΚΑΙ ὅτε ἤγγισαν εἰς Ἱερουσόλυμα, καὶ ἦλθον εἰς Βηθσαγῇ πρὸς τὸ ἕρκος τῶν ἱλαίων, τότε ὁ Ἰησοῦς ἀπέστειλε δύο μαθητάς, λέγων αὐτοῖς·

2 Πορεύθητε εἰς τὴν κώμην, τὴν ἀπέναντι ὑμῶν· καὶ εὐθὺς εὐρήσατε ὄνον δεδεμένον, καὶ πῶλον μετ' αὐτῆς· λύσαντες ἀγάγετέ μοι.

3 Καὶ ἂν τις ὑμῖν εἴπη τι, ἐρεῖτε, ὅτι ὁ Κύριος αὐτῶν χρειαν ἔχει· εὐθὺς δὲ ἀποστελεῖ αὐτὸς.

4 Τὸτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῇ τὸ ρηθὲν διὰ τῶν προφῆται, λέγοντος·

5 Ἐπαλὲ τῇ θυγατρὶ Σιών· Ἰδὲ, ὁ βασιλεὺς σὺ ἐρχεται· σὺ ἐρχεῖσαι, καὶ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ

ΚΑΙ ὅταν ἐσήμευσαν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἦλθον εἰς τὴν Βηθσαγῇ εἰς τὸ ἕρκος τῶν ἱλαίων, τότε ὁ Ἰησοῦς ἀπέστειλε δύο μαθητάδες, λέγωντάς τῆς·

2 Σύρτε εἰς τὴν χώραν, τὴν ἀντίκρουσας· καὶ παρευδὺς θέλετε εὐρεῖ μίαν ὄνον δεμένον, καὶ ἕνα πῶλον μαζὺ μετ' αὐτὴν· λύσετε καὶ φέρετέ με τὰ.

3 Καὶ ἂν σᾶς εἴπῃ τινὰς τίποτες, θέλετε εἰπεῖν, ὅτι ὁ Αὐθέντης των τὰ χρειάζεται· καὶ παρευδὺς δίδει τὰ γέλοι.

4 Καὶ τὸτο ὅλον ἐγένετο, διὰ νὰ πληρωθῇ ἐκεῖνο, ὅπερ ἐλάληθ' διὰ μέσου τῶν προφῆται, ὅπερ λέγει·

5 Ἐπαλὲ εἰς τὴν θυγατέρα τῆς Σιών· Νὰ, ὁ βασιλεὺς σὺ ἐστὶν· σὺ ἐρχεται ἱλαρὸς, καὶ καθελάρης ἀπενῶ εἰς τὴν ὄνον, καὶ εἰς

ὄνον, καὶ πῶλον υἱὸν ὑποζυγίου.

6 Πορευθέντες δὲ οἱ μαθηταί, καὶ ποιήσαντες καθὼς προσέταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς,

7 Ἦγαγον τὴν ὄνον καὶ τὸν πῶλον, καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω αὐτῶν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἐπεκάθισαν ἐπάνω αὐτῶν.

8 Ὁ δὲ πλείους ὄχλος ἔγρωςαν ἐαυτῶν τὰ ἱμάτια ἐν τῇ ὁδῷ· ἄλλοι δὲ ἔκοπτον κλαδύς ἀπὸ τῶν δένδρων, καὶ ἔγρῶννον ἐν τῇ ὁδῷ.

9 Οἱ δὲ ὄχλοι οἱ προάγοντες καὶ οἱ ἀκολουθῦντες, ἔκραζον, λέγοντες· Ὡσαννά τῷ υἱῷ Δαβὶδ· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· Ὡσαννά ἐν ταῖς ὑψίστοις.

10 Καὶ εἰσελθόντες αὐτοὶ εἰς Ἱερουσόλυμα, εἰσείσθη πᾶσα ἡ πόλις, λέγουσα· Τίς ἐστὶς οὗτος;

11 Οἱ δὲ ὄχλοι ἔλεγον. Οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ προφήτης, ὁ ἀπὸ Ναζαρετ τῆς Γαλιλαίας.

12 Καὶ εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν τῆ Θεᾶς, καὶ ἐξέβαλε πάντας τὰς πωλῶντας καὶ ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ τὰς τραπέζας τῶν κολλυβιστῶν κατέστρεψε, καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλῶντων τὰς περιστερὰς.

τὸ πελᾶρι τὰ παιδὶ τῇ ὑποζυγίῳ.

6 Καὶ παγέοντες οἱ μαθηταί, ἔκαμαν καθὼς τῆς ἐπρόσταξεν ὁ Ἰησοῦς.

7 Καὶ ἤφεραν τὴν ὄνον καὶ τὸ πελᾶρι, καὶ ἔβαλλαν ἀπάνω τὰ φορέματά της, καὶ τὸν ἀπανωκάθισαν εἰς αὐτά.

8 Καὶ ὁ περισσότερος ὄχλος ἔγρωςαν τὰ φορέματά της εἰς τὴν σφάτα· καὶ ἄλλοι ἔκοπταν κλαδία ἀπὸ τὰ δένδρα, καὶ ἔγρῶναι εἰς τὴν σφάτα.

9 Καὶ οἱ ὄχλοι, ὅτε ἐπάγγιναν ὁμωσά, καὶ ἐκείνοι, ὅτε ἀκολουθῶσαν; ἔκραζον, λέγοντες· Ὡσαννά τῷ υἱῷ Δαβὶδ· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· Ὡσαννά ἐν ταῖς ὑψίστοις.

10 Καὶ ὅταν ἔμεινε μέσα εἰς τὰ Ἱερουσόλυμα, εἰσείσθη ὅλη ἡ πόλις, καὶ ἔλεγε· Ποίῳ εἶναι οὗτος;

11 Καὶ οἱ ὄχλοι ἔλεγον· Ἐτούτος ἐστὶν Ἰησοῦς ὁ προφήτης, ὅτε εἶναι ἀπὸ τὴν Ναζαρετ τῆς Γαλιλαίας.

12 Καὶ ἔμεινε μέσα ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν τῆ Θεᾶς, καὶ ἐγάλειν ἔξω ὅλες ἐκείνας, ὅτε ἐπηλῶσαν καὶ ἀγόραζαν εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ ταῖς τραπέζαις τῶν σαράφιδων ἐγέρσιν αὐν κατά, καὶ τὰ θρόνια ἐκείνων, ὅτε ἐπηλῶσαν τὰ περιτέρια.

13 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Γί-
γραπται· Ὁ αἰκὸς μου, οἷκός
προσευχῆς κληθήσεται· ὑμεῖς
δὲ αὐτὸν ἐποιήσατε σπήλαιον
λησῶν.

14 Καὶ προσῆλθον αὐτῷ
τυφλοὶ καὶ χωλοὶ ἐν τῷ ἱερῷ·
καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς.

15 Ἰδόντες δὲ οἱ Ἀρχιερεῖς
καὶ οἱ Γραμματεῖς τὰ θαυμά-
σια ἃ ἐποίησε, καὶ τὰς παῖδας
κράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ λέ-
γοντας, Ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δα-
βίδ, ᾠανόκησαν.

16 Καὶ εἶπον αὐτῷ· Ἀκούεις
τί ὅτοι λέγουσιν; Ὁ δὲ Ἰησοῦς
λέγει αὐτοῖς· Ναί· ἡδέποτε
ἀνέγνωτε, ὅτι ἐκ νόμου τοῦ
πύλων καὶ θηλαζόντων κατη-
τίσω αἶνον;

17 Καὶ καταλιπὼν αὐτούς,
ἐξῆλθεν ἔξω τῆς πόλεως εἰς
Βηθανίαν· καὶ ἠυλόσθη ἐκεῖ.

18 Πρώτας δὲ ἐπαιάγων εἰς
τὴν πόλιν, ἐπείνασε.

19 Καὶ ἰδὼν συκὴν μίαν ἐπὶ
τῆς ὁδοῦ, ἦλθεν ἐπ' αὐτήν, καὶ
ἔδεν εὐρεῖν ἐν αὐτῇ εἰ μὴ φύλλα
μόνον· καὶ λέγει αὐτῇ· Μηκέ-
τι ἐκ σὺ καρπὸς γίνῃται εἰς
τὸν αἰῶνα. Καὶ ἐξηράνθη
παραχρῆμα ἡ συκὴ.

20 Καὶ ἰδόντες οἱ μαθηταί,
θαύμασαν, λέγοντες· Πῶς
παραχρῆμα ἐξηράνθη ἡ συκὴ;

13 Καὶ λέγει τῆς. Εἶναι γε-
γραμμένον· Τὸ σπήτι μου θάλοι
καλεσθῇ σπήτι τῆς προσευχῆς·
καὶ ἐσεῖς τὸ ἐκάμει σπήλαιον
τῶν λησῶν.

14 Καὶ ἦλθασιν εἰς αὐτὸν
τυφλοὶ καὶ κητοὶ εἰς τὸ
ἱερόν· καὶ τὴν ἰάτρευσεν.

15 Καὶ ὡς ἂν εἶδαν οἱ Ἀρ-
χιερεῖς, καὶ οἱ Γραμματεῖς τὰ
θαύματα, ὅπερ ἔκαμε, καὶ τὰ
παιδιά, ὅπερ ἔκραζαν εἰς τὸ
ἱερόν, καὶ ἔλεγαν, Ὡσαννὰ τῷ
υἱῷ Δαβὶδ, ἀδημόνησαν.

16 Καὶ εἰπὼν τι· Ἀκούεις τί
λέγουσιν ὅτοι; Καὶ λέγει τῆς ὁ
Ἰησοῦς· Νὰ δὲν ἰδιαδεάσῃ πο-
τί, ὅτι ἀπὸ τοῦ νόμου τῶν πύλων
καὶ ἐκείνων, ὅπερ βυζάνει,
ἐκατασκευάσεις ἱπαινον;

17 Καὶ ἀφῆκωντάς τῆς, εὐ-
γῆκεν ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν, καὶ
ἐπῆγεν εἰς τὴν Βηθανίαν· καὶ
ἐκόνεψεν ἐκεῖ.

18 Καὶ τὸ ταχὺ γυρίζων εἰς
εἰς τὴν πόλιν, ἐπείνασε.

19 Καὶ βλέπων μίαν συ-
κίαν εἰς τὴν γράτα, ἐπῆγεν εἰς
ἐκείνην, καὶ δὲν εὐρεῖκε τίποτις
εἰς αὐτήν, παρὰ μοναχὰ
φύλλα· καὶ λέγει τῆς· Πλίου καὶ
μὴν γένῃ καρπὸς ἀπὸ λόγου σου
εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ παρευθὺς
ἐξηράνθη ἡ συκία.

20 Καὶ ὡς ἂν τὸ εἶδαν οἱ μα-
θηταί, θαύμασαν, καὶ εἶ-
παν· Πῶς παρευθὺς ἐξηράνθη
ἡ συκία;

21 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίστιν, καὶ μὴ διακριθῆτε, ὃ μόνον τὸ τῆς συκῆς ποιήσετε, ἀλλὰ καὶ τῷ ὅρει τῷ ὅτι ἐπὶ ἔπητε· Ἀρθῆτι, καὶ βληθῆτι εἰς τὴν θάλασσαν, γένησεται.

22 Καὶ πάντα ὅσα ἂν αἰτήσητε ἐν τῇ προσευχῇ πιστεύοντες, λήψετε.

23 Καὶ ἐλθόντι αὐτῷ εἰς τὸ ἱερὸν, προσῆλθον αὐτῷ διδάσκοντι οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι τῆ λαῶ, λέγοντες· Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς; καὶ τίς σοι ἔδωκε τὴν ἐξουσίαν ταύτην;

24 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Ἐρωτήσω ὑμᾶς καὶ γὰρ λόγον ἑνα· ὃν ἐὰν εἴπητέ μοι, καὶ γὰρ ὑμῖν ἐρῶ, ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

25 Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου πύθεν ἦν; ἐξ ἑρανοῦ, ἢ ἐξ ἀνθρώπων; Οἱ δὲ διελογίζοντο παρ' αὐτοῖς, λέγοντες· Ἐὰν εἴπωμεν, Ἐξ ἑρανοῦ ἔρεῖ ἡμῖν· Διατὶ ἔν οὐκ ἐπιστεύσαμεν αὐτῷ;

26 Ἐὰν δὲ εἴπωμεν, Ἐξ ἀνθρώπων· φοβήμεθα τὸν ὄχλον· πάντες γὰρ ἔχουσιν τὸν Ἰωάννην ὡς προφήτην.

27 Καὶ ἀποκριθέντες τῷ Ἰησοῦ, εἶπον· Οὐκ οἴδαμεν. Ἐφῆ

21 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἰπέντες· Βίβλαια σὰς λέγω, ἂν ἔχητε πίστιν, καὶ δὲν ἀμφισβῆλλετε, ὅχι μοιχαλὰ τὰ πρῶγμα τῆς συκῆς θέλετε κάμει, ἀλλὰ ἂν εἴπητε εἰς τὸ ὅριον ἑταῦτο· Σῆκο, καὶ ῥίξω εἰς τὴν θάλασσαν, θέλει γίνεαι.

22 Καὶ ὅλα ὅσα ζητήσῃς εἰς τὴν προσευχὴν σου, ἔχοντες πίστιν, θέλετε τὰ πάρεν.

23 Καὶ ὡς ἂν ἐπηγεῖν εἰς τὸ ἱερὸν, τῷ ἤλθαν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι τῶ λαοῦ ἐκεῖ, ὅπως ἐδίδασκε, καὶ ἔλεγαν· Μὴ ποῖαν ἐξουσίαν τὰ κάμνεις αὐτά; καὶ τίς σε τὴν ἰδῶκε τὴν ἐξουσίαν ταύτην;

24 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει τῆς· Θέλω νὰ σὰς ἐρωτήσω καὶ ἐγὼ ἑνα λόγον· τὸν ὅποιον ἂν μὲ τὸν εἴπητε, θέλω σὰς εἰπεῖ καὶ ἐγὼ, μὴ ποῖαν ἐξουσίαν κάμνω ἑταῦτα.

25 Τὸ βάπτισμα τοῦ Ἰωάννου πόθεν ἦτον; ἀπὸ τῶν ἑρανοῦ, ἢ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων; Καὶ ἐκεῖνοι ἐδιελογίζοντο μέσα τῆς, λέγοντες· Ἄν εἴπωμεν, Ἀπὸ τῶν ἑρανοῦ· θέλει μὰς εἰπεῖ· Διατί λοιπὸν δὲν τὸ ἐπιστεύσατε;

26 Καὶ ἂν εἴπωμεν, Εἰναὶ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· φοβήμεσθε τὸν ὄχλον· διὰτὶ ὅλοι ἔχουσιν τὸν Ἰωάννην ὡς ἄνθρωπον προφήτην.

27 Καὶ ἀπεκρίθησαν, καὶ λέγουν εἰς τὸν Ἰησοῦν· Δὲν ἔξε-

αὐτοῖς καὶ αὐτός· Οὐδὲ ἐγὼ
λέγω ὑμῖν, ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ
ταῦτα ποιῶ.

28 Τί δὲ ὑμῖν δοκεῖ; Ἀνθρω-
πῶς εἶχε τέκνα δύο, καὶ προ-
σελθὼν τῷ πρώτῳ, εἶπε· Τέκνον,
ὑπάγε, σήμερον ἐργάζεσθαι ἐν τῷ
ἀμπελῶνί μου.

29 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν·
Οὐ θέλω· ὕστερον δὲ μεταμελη-
θεὶς, ἀπῆλθε.

30 Καὶ προσελθὼν τῷ δευ-
τέρῳ, εἶπεν ὡσαύτως· Ὁ δὲ
ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Ἐγὼ κύριε.
καὶ οὐκ ἀπῆλθε.

31 Τίς ἐκ τῶν δύο ἐποίησε
τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς; Λέγουσιν
αὐτῷ· Ὁ πρῶτος. Λέγει αὐ-
τοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
ὅτι οἱ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι
προάγουν ὑμᾶς εἰς τὴν βασι-
λείαν τοῦ Θεοῦ.

32 Ἦλθε γὰρ πρὸς ὑμᾶς
Ἰωάννης ἐν ὁδῷ δικαιοσύνης, καὶ
οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ· οἱ δὲ
τελῶναι καὶ αἱ πόρναι ἐπίστευ-
σαν αὐτῷ· ὑμεῖς δὲ ἰδόντες ὃ
μεταμελήθητε ὕστερον, τῷ πι-
στεύσαι αὐτῷ.

33 Ἄλλην παραβολὴν ἀκού-
σατε. Ἀνθρωπὸς τις ἦν οἰκοδε-
σπότης, ὅστις ἐφύτευσεν ἀμ-
πελῶνα, καὶ φραγμὸν αὐτῷ
περιέθηκε, καὶ ὥρυξεν ἐν αὐ-
τῷ ληνόν, καὶ ἐκκοδόμησε πύρ-
ρον.

Λέγει τῆς καὶ αὐτός· Οὐ
δὲ ἐγὼ σᾶς λέγω, μὴ ποῖαν
ἐξουσίαν τὰ κάμνω ἰσθῆτα.

28 Ἀμὴν τί σᾶς φαίνεται;
Ἐνας ἀνθρωπῶς εἶχε δύο παι-
δία, καὶ ἐπῆγεν εἰς τὸν πρῶτον,
καὶ λέγει τῷ· Παιδί μου, σῦρε
σήμερον εἰς τὸ ἀμπελί μου, καὶ
δούλευε.

29 Καὶ ἐκεῖνος ἀπεκρίθη,
καὶ εἶπε· Δὲν θέλω· αἰμὴ ὕστερον
ἐμετανόησε, καὶ ἐπῆγε.

30 Καὶ πηγένοντας εἰς τὸν
δεύτερον, εἶπε τὰ ὅμοια. Καὶ
ἐκεῖνος ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν·
Ἐγὼ γὰρ ὑπάγω ἀνθέντη· καὶ
δὲν ἐπῆγε.

31 Τίς ἀπὸ τῆς δύο ἔκαμε τὸ
θέλημα τοῦ πατρὸς; Λέγουσιν τῷ·
Ὁ πρῶτος. Λέγει τῆς ὁ Ἰησοῦς·
Μέθαια σᾶς λέγω, ὅτι οἱ τελῶ-
ναι καὶ αἱ πόρναι πηγένον ὁμ-
προσῆτέρά σας εἰς τὴν βασι-
λείαν τοῦ Θεοῦ.

32 Διὰ τὸ ὃ Ἰωάννης ἦλθεν
εἰς ἱσθᾶς μὴ γράτα δικαιοσύνης,
καὶ δὲν τὸν ἐπιστεύετε· αἰμὴ οἱ
τελῶναι καὶ ἡ πόρνοις τὸν
ἐπίστευσαν· καὶ ἱσθᾶς, ὅπῃ
εἶδετε, δὲν ἐμετανόησε ὕστερον,
νὰ τὸν ἐπιστεύετε.

33 Ἄλλην παραβολὴν ἀκού-
σατε. Ἦτον κάποιος ἀνθρωπῶς
οἰκονόμης, ὃ ὁποῖος ἐφύτευ-
σεν ἕνα ἀμπελί, καὶ τὸ ἔφραξε
τρυγύρῳ, καὶ ἐσκαλῆεν μέσσα εἰς
αὐτὸ ληνόν, καὶ ἐκλίσσε πύργον·

γον· καὶ ἐξέδωκε αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπέδῃκεν.

34 Ὅτε δὲ ἤγγισεν ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν, ἀπέστειλε τὰς δούλῃς αὐτοῦ πρὸς τὰς γεωργίας, λαβεῖν τὰς καρπὰς αὐτῶν.

35 Καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ τὰς δούλῃς αὐτοῦ, ὃν μὲν εἰδεραι, ὃν δὲ ἀπέκτειναν, ὃν δὲ ἐλιθοβόλησαν.

36 Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλας δούλῃς, πλείονας τῶν πρώτων· καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσαύτως.

37 Ὑγερὸν δὲ ἀπέστειλε πρὸς αὐτὰς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, λέγων· Ἐντραπήσονται τὸν υἱόν μου.

38 Οἱ δὲ γεωργοὶ ἰδόντες τὸν υἱόν, εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· Οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος, δεῦτε, ἀποκτείνωμεν αὐτόν, καὶ κατὰσχώμεν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ.

39 Καὶ λαβόντες αὐτὸν ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος, καὶ ἀπέκτειναν.

40 Ὅταν ἦν ἔλθῃ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος, τί ποιήσει τοῖς γεωργοῖς ἐκείνοις;

41 Λέγουσιν αὐτῷ· Κακὰς καὶ κακῶς ἀπολέσει αὐτούς· καὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐκδόσεται ἄλλοις γεωργοῖς, οἵτινες ἀποδώσωσιν αὐτῷ τὰς καρπὰς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν.

καὶ τὸ ἔδωκεν τιμησάρεκεν εἰς τὰς γεωργίας, καὶ ἐμίσησαν.

34 Καὶ ὅταν ἐσήμεωσιν ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν, ἔστειλε τὰς δουλοτάδες τι εἰς τὰς γεωργίας νὰ πάρῃν τὰς καρπὰς τῶν·

35 Καὶ οἱ γεωργοὶ πιάνοῦντες τὰς δούλῃς τῶν, ἄλλων ἔδειραν, ἄλλων ἐσκότωσαν, καὶ ἄλλον ἐλιθοβόλησαν.

36 Πάλιν ἔστειλεν ἄλλας δούλῃς, περισσοτέρας ἀπὸ τῶν πρώτης· καὶ ἵκαμαι καὶ εἰς αὐτὰς τὰ ὅμοια.

37 Καὶ ὕγερὸν ἔστειλεν εἰς αὐτὰς τὸν υἱόν τῶν, λέγωντας· Θέλωσιν ἐντραπεῖ τὸν υἱόν μου·

38 Ἀμὴ οἱ γεωργοὶ ὡσαν εἰδασι τὸν υἱόν τῶν, εἰπαν ἀνὰ μέσῳ τῶν· Ἐστῇ· εἶναι ὁ κληρονόμος· ἐλάττε νὰ τὸν σκοτώσωμεν, καὶ νὰ κρατήσωμεν τὴν κληρονομίαν τῶν·

39 Καὶ πιάοντες τὸν υἱόν· λαὸν τὸν ἔξω ἀπὸ τοῦ ἀμπελίου, καὶ τὸν ἐσκότωσαν.

40 Ὅταν λοιπὸν ἔλθῃ ὁ αὐθεντὴς τοῦ ἀμπελίου, τί θέλει κάμει εἰς τὰς γεωργίας ἐκείνας;

41 Λέγουσιν εἰς αὐτόν· Τά· τες τὰς κακὰς θέλει τὰς ἀφανίσαι καὶ κακῶς, καὶ τὸ ἀμπελὶ τῶν θέλει τὸ δώσει μισυακὸν εἰς ἄλλας γεωργίας, ὅπως νὰ τὸ δίδωσι τὸν καρπὸν εἰς τὸν καιρὸν τῶν.

42 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οὐδέποτε ἀνεγνώσειεν ταῖς γραφαῖς· Δίδου ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομῆντες, ἔτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας· παρὰ Κυρίῳ ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θάυμαστος ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν

43 Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀρδήσειαι ἀφ' ὑμῶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, καὶ δοθήσεται ἔθνεσι ποιοῦντι τὰς καρπὰς αὐτῆς.

44 Καὶ ὁ πεσὼν ἐπὶ τὸν λίθον τῶτον, συνθλασθήσεται· ἐφ' ὃν δ' ἂν πέσῃ, λιχμήσει αὐτόν.

45 Καὶ ἀκούσαντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι τὰς παραβολὰς αὐτῆς, ἐγνωσαν, ὅτι περὶ αὐτῶν λέγει.

46 Καὶ ζητῶντες αὐτὸν κρατῆσαι, ἐφοβήθησαν τὰς ὄχλους, ἐπειδὴ ὡς προφήτην αὐτὸν εἶχον.

42 Λέγει τῆς ὁ Ἰησοῦς· Καμίαν φοράν δὲν ἀνεγνώσει εἰς ταῖς γραφαῖς· Τὴν πέτραν ἐκείνην, ὅπῃ ἐκατεφρόνησαν οἱ κητεῖς, αὕτη ἐγένετο κεφαλὴ τῆς γωνίας· ἀπὸ τὸν Θεὸν ἐγένετο ἐτότο, καὶ εἶναι θαύματος εἰς τὰ μάτια μας·

43 Διὰ τοῦτο σὰς λέγω, ὅτι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ θέλει παρθεῖ ἀπὸ σὰς, καὶ θέλει δοθῇ εἰς ἔθνη, ὅπῃ νὰ κάμνη τὰς καρπὰς τῆς.

44 Καὶ ὅποιος πίσει εἰς τὴν πέτραν ἐτότην, θέλει συντριφθῇ· καὶ εἰς ὑποὶον ἀπάνω πίσει, θέλει τὸν λιχμήσει.

45 Καὶ ὡσὰν ἀκούσαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι ταῖς παραβολαῖς τῆς, ἐγνώρισαν, ὅτι διὰ λόγους τῆς τοῦ λέγει.

46 Καὶ γυμνασθεὶς νὰ τὸν πιάσῃ, ἐφοβήθησαν τὰς ὄχλους, διὰ τὸ ὅτι οἱ ὄχλοι τὸν εἶχαν ὡσὰν προφήτην.

Κεφ. κβ'. 22.

ΚΑΙ' ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, πάλιν εἶπεν αὐτοῖς ἐν παραβολαῖς, λέγων·

2 Ὡμοιάζει ἡ βασιλεία τῶν ἑρηνῶν ἀνθρώπων βασιλεῖ, ὅστις ἐποίησε γάμους τῷ υἱῷ αὐτοῦ.

3 Καὶ ἀπέστειλε τὰς δούλους αὐτοῦ καλίσαι τὰς κεκλημένους

ΚΑΙ' ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, πάλιν τὰς εἶπε μετὰ παραβολαῖς·

2 Ὁμοιάζει ἡ βασιλεία τῶν ἑρηνῶν ὡσὰν ἓνα ἄνθρωπον βασιλεῖ, ὁ ὅποιος ἔκαμε γάμους τοῦ υἱοῦ τῆς.

3 Καὶ ἐστὶ τῆς δευτεῖας δὲς τῆς, νὰ κράξῃ τὰς καλε-

εἰς τῆς γάμους· καὶ οὐκ ἦθελον
εἰλθεῖν.

4 Πάλιν ἀπέστειλον ἄλλους
δούλους, λέγων· Εἴπατε τοῖς
κεκλημένοις· Ἴδὲ, τὸ ἄριστόν
μὴ ἡτοίμασα, οἱ ταῦτοί μὲν
καὶ τὰ σιτισὰ τεθυμένα, καὶ
πάντα ἔτοιμα· δεῦτε εἰς τῆς
γάμους.

5 Οἱ δὲ ἀμελήσαντες, ἀπ-
ῆλθον· ὁ μὲν εἰς τὸν ἴδιον ἀγρὸν,
ὁ δὲ εἰς τὴν ἰμπορίαν αὐτῶν.

6 Οἱ δὲ λοιποὶ, κρατήσαντες
τῆς δούλης αὐτῶν, ὕβρισαν καὶ
ἀπέκτειναν.

7 Ἀκούσας δὲ ὁ βασιλεὺς
ἀργίσθη· καὶ πέμψας τὰ γρα-
τεύματα αὐτοῦ, ἀπώλεσεν τῆς
φονεῖς ἐκείνης, καὶ τὴν πόλιν
αὐτῶν ἐνέπρησε.

8 Τότε λέγει τοῖς δούλοις
αὐτῶν· Ὁ μὲν γάμους ἔτοιμός
ἐστιν, οἱ δὲ κεκλημένοι οὐκ ἦσαν
ἄξιοι.

9 Πορεύεσθε ἔτι ἐπὶ τὰς
διεξόδους τῶν ὁδῶν, καὶ ὅσους ἂν
εὕρητε, καλέσατε εἰς τῆς γάμους.

10 Καὶ ἐξερχόμενοι οἱ δούλοι
ἐκείνοι εἰς τὰς ὁδούς, συτήγαγον
πάντας ὅσους εὗρον, πονηροὺς τε
καὶ ἀγαθοὺς· καὶ πληρώθη ὁ
γάμος ἀνακειμένων.

11 Εἰσελθὼν δὲ ὁ βασιλεὺς
θεάσασθαι τῆς ἀνακειμένων,
εἶδεν ἐκεῖ ἄνθρωπον οὐκ ἐνδεδυ-

σμένους εἰς τῆς γάμους· καὶ διὸ
ἠθέλησαν νὰ ἐλθῇ.

4 Πάλιν ἔστειλεν ἄλλους δού-
λους, καὶ λέγει τῶν· Εἰπάτε εἰς
τῆς καλεσμένους· Νᾶ, ὅτι τὸ
γεῦμά μὲν ἡτοίμασα, τὰ ταυ-
ριά μὲν καὶ τὰ θρεφτὰ εἶναι
σφαγμένα, καὶ ὅλα εἶναι ἔτοι-
μα· ἐλᾶτε εἰς τῆς γάμους.

5 Καὶ ἐκεῖνοι ἔσποντας νὰ ἀ-
μελήσων, ἄλλοι ἐπήγουν εἰς τὸ
χωράφι τῶν, ἄλλοι εἰς τὴν
πραγματείαν τῶν.

6 Καὶ οἱ ἐπίλοιποι ἐπίασαν
τῆς δούλης τῶν, καὶ τῆς ὕβρισαν,
καὶ τῆς ἐσκότωσαν.

7 Καὶ ὡσὰν τὸ ἄκουσεν ὁ βα-
σιλεὺς, ἐθυμώθη· καὶ ἔστειλε τὰ
γρατεύματά τῶν, καὶ ἰχάλασεν
τῆς φονεῖας ἐκείνης, καὶ
τὴν πόλιν τῶν τὴν ἐκατά-
σκαψε.

8 Τότε λέγει εἰς τῆς δού-
λους τῶν· Ὁ γάμος εἶναι ἔτοιμος,
ἀλλ' οἱ καλεσμένοι διὸν ἦσαν
ἄξιοι.

9 Σύβητε λοιπὸν εἰς ταῖς γρά-
ταις, καὶ ὅσους εὕρητε, καλέσατέ
τῶν εἰς τῆς γάμους.

10 Καὶ ἐρχόμενοι ἔξω οἱ
δούλοι ἐκείνοι εἰς ταῖς γράταις,
ἐμάχωντο ὅσους εὕρηκαν, κα-
κούς καὶ καλούς· καὶ ἐγένισεν
ὁ γάμος καλεσμένων.

11 Καὶ ὁ βασιλεὺς ἐμβαλὼν-
τας νὰ εἰδῇ ἐκείνους, ὅτι ἐκά-
θοντο εἰς τὴν τράπεζαν, εἶδεν

ἐκεῖ ἔνα ἄνθρωπον, ὅπῃ δὲν
ἐφόρει φόρεμα τοῦ γάμου.

12 Καὶ λέγει τῷ Φίλε, πῶς ἐμβήκες ἐδῶ, ὁπῶ δὲν ἔχεις φόρεμα τοῦ γάμου; Καὶ ἐκείνῳ ἀποστομώθη.

13 Τότε εἶπεν ὁ βασιλεὺς εἰς
τοὺς ὑπηρέτας τοῦ Διόσι· τὸν χί-
ριον καὶ τοὺς ποδάρια, καὶ σπῆξάτε
αὐτόν, καὶ βάλλετε αὐτόν εἰς τὸ
σκοτεινόν· τὸ ἐξώτερον ἔκει δέλει
ἵσθαι ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ
βουγμὸς τῶν ὁδόντων.

14. Διατὶ πολλοὶ εἶναι οἱ καλεσμένοι, ἀμὴν ὀλίγοι οἱ διαλεγόμενοι.

15 Τότε ἐπήγγαν οἱ φαρι-
σαῖοι, καὶ ἰσχυβελεύθησαν.
πῶς γὰρ τὸν παριδεύσῃ εἰς
τίποτας λόγον.

16 Καὶ τῷ ἐγγίῃσι τῆς μαρτυρίας των μαρτύς Ἡρωδιανὸς, λέγοντες· Διδάσκαλε, ἰξεύρομεν ὅτι ἴσαι ἀληθινός, καὶ ἀληθινὰ διδάσκεις τὴν σφάταιν τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ δὲ σὲ μέλει διὰ κανέναν ἀνθρώπον· διὰ τὸ ὅτι βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων.

17 Εἰπέ μοι λοιπὸν, τί σὺ φαίνεται; ἤμπορῶμεν νὰ δώσωμεν κῆσον εἰς τὸν Καίσαρα, ἢ ὄχι;

18 Καὶ ὁ Ἰησοῦς γνωρίζων-
τας τὴν ποτηρίαν τῆς, ἀπὸ τοῦ
μὴ πειράζεσθαι ὑποκριταί;

19 Δείξτε μὲ τὸ νόμισμα

12

12 Καὶ ἐν τῷ ἑταίρῳ,
ὡς εἰσηλθὼς πρὸς τὴν ἑκκλ.
ἐνδύμασθαι. Ὅπως ἐφωμώθη.

12 Καὶ ἔπειτα ἔλεγεν· Ἐταῖροι,
 ἡμεῖς ἐστὴν ἡμεῖς, ὡς ἡμεῖς ἔχον
 ἐν ἡμῶν. Ὁ δὲ ἔλεγε· ὡς ἡμεῖς.

13 / Τότε πᾶν ὁ βασιλεὺς
τοῖς δικασταῖς Ἀθηναῖς αὐτὴν
πόδας καὶ χεῖρας, ἤρατε αὐτὸν,
καὶ ἐμβάλτε εἰς τὸ σκότος· τὸ
ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κληυμὸς
καὶ ὁ βρυμὸς τῶν ὀδόντων.

14 Πολλοὶ γάρ ἐσι κλητοί,
ἅλίοι δὲ ἐκλεκτοί.

15 Τότε πορευθέντες οἱ φα-
ρισαῖοι, συμβέβηκον ἔλαβον,
ὥπως αὐτὸν παγιδεύσωσιν ἐν
λόγῳ.

16 Καὶ ἀποστείλλουσιν αὐτῷ
τὴς μαθητὰς αὐτῶν μετὰ τῷ
Ἡρωδιανῶν, λέγοντες· Διδά-
σκαλε, οἶδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ,
καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ
διδάσκεις, καὶ ἡμεῖς σοι περὶ
ἐθνῶν· ὁ γὰρ βλέπεις εἰς πρὸς-
ωπὸν ἀνθρώπων.

17 Εἰπὶ ἔτι ἡμῖν, τί σοι δο-
κεῖ; ἔξεστ' εἰπεῖν καὶ ἡσὺν Καίσα-
ρι, ἢ οὐ;

18 Γινῆς δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν
πονηρίαν αὐτῶν, εἶπε· Τί με
πειράζετε ὑποκριταί;

19 Ἐπιδοῦξά τι μοι τὸ νόμι-

σμα τοῦ κήνσε· οἱ δὲ προσήνεγκαν αὐτῷ θηάριον.

20 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Τίν^Θ· ἡ εἰκὼν αὐτῆ καὶ ἡ ἐπιγραφή;

21 Λέγουσιν αὐτῷ· Καίσαρος. Τότε λέγει αὐτοῖς· Ἀποδοτε ἔν τὰ Καίσαρος, Καίσαρι, καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ, τῷ Θεῷ.

22 Καὶ ἀκόνσαντες ἰθαύμασαν· καὶ ἀφίεντες αὐτὸν ἀπήλθον.

23 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ προσῆλθον αὐτῷ Σαδδουκαῖοι, οἱ λέγοντες μὴ εἶναι ἀνάσασιν· καὶ ἐπιρώτησαν αὐτόν, λέγοντες·

24 Διδάσκαλε, Μωσὴς εἶπεν· Ἐάν τις ἀποθάνῃ μὴ ἔχων τέκνα, ἐπιγαμβρεύσει ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἀναστήσει σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ.

25 Ἦσαν δὲ παρ' ἡμῶν ἑπτὰ ἀδελφοί· καὶ ὁ πρῶτος, γαμήσας ἐτελεύτησε· καὶ μὴ ἔχων σπέρμα, ἀφῆκε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ.

26 Ὅμοίως καὶ ὁ δεύτερος, καὶ ὁ τρίτος, ἕως τῶν ἑπτὰ.

27 Ὑστερον δὲ πάντως ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή.

28 Ἐν τῇ αὖ ἀναστάσει, τίς^Θ· τῶν ἑπτὰ ἔσται γυνή; πάντες γὰρ ἔσχον αὐτήν.

29 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς,

τοῦ κήνσε· Καὶ ἐκείνοι τοῦ ἔφεραι ἓνα θηάριον.

20 Λέγει τὰς· Τίν^Θ· εἶναι ἡ εἰκὼν αὐτῆ καὶ ἡ ἐπιγραφή;

21 Λέγουν τιν· Τοῦ Καίσαρος^Θ. Τότε τὸς εἶπε· Πληρώσετε λοιπὸν ἐκεῖνα, ὅπῃ εἶναι τοῦ Καίσαρος^Θ, εἰς τὸν Καίσαρα, καὶ ἐκεῖνα, ὅπῃ εἶναι τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸν Θεόν.

22 Καὶ ὡσὰν ἤκουσαν, ἰθαύμασαν, καὶ ἀφίσταν τοὺς καὶ ἐδιάβηκαν.

23 Ἐκείνῃ τὴν ἡμέραν ἦλθαν εἰς αὐτόν καὶ οἱ Σαδδουκαῖοι, οἱ ὅποιοι ἔλεγαν, πῶς νὰ μὴν εἶναι ἀνάσας, καὶ ἐρώτησάν τον, λέγοντες·

24 Διδάσκαλε, ὁ Μωϋσῆς εἶπεν· Ἐάν ἀποθάνῃ κανένας, καὶ δὴν ἀφήσῃ παιδίᾳ, νὰ ὑπανδριυθῇ ὁ ἀδελφὸς τῆ τὴν γυναῖκά τῆ, καὶ νὰ ἀναστήσῃ σπέρμα εἰς τὸν ἀδελφόν τῆ.

25 Καὶ εἰς ἡμᾶς ἦταν ἑπτὰ ἀδελφοί· καὶ ὁ πρῶτος^Θ ὑπανδρεύθη, καὶ ἀπέθανε· καὶ μὴ ἔχωντας παιδί, ἀφῆκεν τὴν γυναῖκά τῆ εἰς τὸν ἀδελφόν τῆ.

26 Ὅμοίως καὶ ὁ δεύτερος^Θ, καὶ ὁ τρίτος^Θ, ἕως τῶν ἑπτὰ.

27 Ὑστερον ἀπὸ ὅλης ἀπέθανε καὶ ἡ γυναῖκα.

28 Εἰς τὴν ἀνάστασιν λοιπὸν, ποίᾳ ἀπὸ τῶν ἑπτὰ θέλει εἶσθαι ἡ γυναῖκα; διατὶ ὅλοι τὴν εἶχαν.

29 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ

εἶπεν αὐτοῖς· Πλανᾶσθε, μὴ εἰδότες τὰς γραφάς, μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ.

30 Ἐν γὰρ τῇ ἀνάστασι ἔτι γαμήσιν, ἔτι ἐγαμίζονται, ἀλλ' ὡς ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἐν ἑρανω̄ εἰσι.

31 Περί δὲ τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν οὐκ ἀνέγνωτέ τὸ ρηθὲν ὑμῖν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, λέγοντος·

32 Ἐγὼ εἰμὶ ὁ Θεὸς Ἀβραάμ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαάκ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ; οὐκ ἔστιν ὁ Θεός, Θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων.

33 Καὶ ἀκήσαντες οἱ ὄχλοι, ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ.

34 Οἱ δὲ φαρισαῖοι, ἀκήσαντες ὅτι ἐφίμωσε τὴν Σαδδουκαίης, συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό.

35 Καὶ ἐπηρώτησεν εἰς ἐξ αὐτῶν νομικός, πειράζων αὐτόν, καὶ λέγων·

36 Διδάσκαλε, ποία ἐντολὴ μεγάλη ἐν τῷ νόμῳ;

37 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ σου, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου·

38 Αὕτη ἐστὶ πρώτη καὶ μεγάλη ἐντολὴ.

39 Δευτέρα δὲ ὁμοία αὐτῇ· Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν.

λέγει· Πλανᾶσθε μὴ γνωρίζοντες τὰς γραφάς, μήτε τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ.

30 Διατί εἰς τὴν ἀνάστασιν ἔτι ὑπανδρεύουσιν ἔτι ὑπανδρεύονται, ἀλλὰ εἶναι ὡσάν ἄγγελοι Θεοῦ εἰς τὸν ἑρανόν.

31 Ἀμὴν διὰ τὴν ἀνάστασιν τῶν νεκρῶν, δὲν ἐδιαβάσχετε ἐκεῖνα, ὅτι ὅς ἰσαλήθη ἀπὸ τὸν Θεόν, λέγοντας·

32 Ἐγὼ εἰμὶ ὁ Θεὸς Ἀβραάμ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαάκ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ; ὁ Θεὸς δὲν εἶναι Θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ Θεὸς ζωντανῶν.

33 Καὶ ὡσάν τὸ ἄκουσεν ὁ λαός, ἰθαύμασιν εἰς τὴν διδαχὴν αὐτοῦ.

34 Καὶ οἱ φαρισαῖοι, ὡσάν ἤκουσαν ὅτι ἀποστόμωσε τὴν Σαδδουκαίης, ἐμαζώχθησαν.

35 Καὶ εἷας ἀπ' ἐκείνης νομοδιδάσκαλος· τὸν ἐρώτησι, δοκιμάζοντάς τον, καὶ λέγοντάς·

36 Διδάσκαλε, ποία ἐντολὴ εἶναι μεγάλη εἰς τὸν νόμον;

37 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπε· Νὰ ἀγαπήσῃς τὸν Αὐθεντην τὸν Θεόν σου μὲ ὅλην τὴν καρδίαν σου· καὶ μὲ ὅλην τὴν ψυχὴν σου, καὶ μὲ ὅλην σου τὴν διάνοιαν·

38 Ἐτέτη εἶναι πρώτη καὶ μεγάλη ἐντολὴ.

39 Καὶ δευτέρα ὁμοία μὲ ἐτέτη· εἶναι· Νὰ ἀγαπήσῃς τὸν γείτονα σου ὡσάν καὶ τοῦ λόγου σου.

40 Ἐν ταύταις ταῖς δυσὶν ἐντολαῖς ὅλθῃ· ὁ νόμῳ· καὶ οἱ προφηταὶ κρέμονται.

41 Συνηγμένων δὲ τῶν φαρισαίων, ἐπηρώτησεν αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς,

42 Λέγων· Τί ὑμῖν δοκεῖ περὶ τοῦ Χριστοῦ, τίνῃ υἱὸς ἐστὶ; Λέγουσιν αὐτῷ, τοῦ Δαβίδ.

43 Λέγει αὐτοῖς· Πῶς ὢν Δαβὶδ ἐν πνεύματι Κύριον αὐτὸν καλεῖ; λέγων·

44 Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τῆς ἐχθρῆς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

45 Εἰ ὢν Δαβὶδ καλεῖ αὐτὸν Κύριον, πῶς υἱὸς αὐτοῦ ἐστὶ;

46 Καὶ ἠδὲς ἐδύνατο αὐτῷ ἀποκριθῆναι λόγον· ἠδὲ ἐτόλμησέ τις ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας ἐπιρωτῆσαι αὐτὸν οὐκ εἴτι.

40 Εἰς τέταις ταῖς δύο ἐντολαῖς ὅλθῃ· ὁ νόμῳ· καὶ οἱ προφηταὶ κρέμονται.

41 Καὶ ὥσῃ ἐμαζώχθησαν οἱ Φαρισαῖοι, τὸς ἐρώτησεν ὁ Ἰησοῦς,

42 Λέγωντας· Τί σᾶς φαίνεται διὰ τὸν Χριστόν; τίνῃ υἱὸς εἶναι; Λέγουσιν τῷ, τοῦ Δαβίδ.

43 Λέγει τὸς· Πῶς τὸ λοιπὸν ὁ Δαβὶδ προφητεύων, μὲ τὸ ἅγιον Πνεῦμα τὸν λέγει Αὐθέντην; λέγωντας·

44 Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ὅπῃ γὰρ θέσω τῆς ἐχθρῆς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου·

45 Ἄν τὸ λοιπὸν ὁ Δαβὶδ τὸν καλεῖ Αὐθέντην, πῶς εἶναι υἱὸς τῷ;

46 Καὶ κανεὶς δὲν ἐδύνειον γὰρ τοῦ ἀποκριθῆναι λόγον· μηδὲ ἀποκόπη κανεὶς, ἀπ' ἐκεῖθεν τὴν ἡμέραν, γὰρ τὸν μετερωτήθησαν πάντες.

Κεφ. κγ'. 23.

ΤΟΤΕ ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησε τοῖς ὄχλοις καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ,

2 Λέγων· Ἐπὶ τῆς Μωσέως καθίδρας ἐκάθισαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι·

3 Πάντα οὖν ὅσα ἂν εἰπωσιν ὑμῖν τηρεῖν, τηρεῖτε καὶ ποιεῖτε· κατὰ δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν μὴ ποιεῖτε· λέγουσι γὰρ, καὶ ἡ ποιῶσι.

ΤΟΤΕ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς τῆς ὄχλους, καὶ εἰς τῆς μαθητάδους·

2 Εἰς τὴν καθίδραν τοῦ Μωϋσέως ἐκάθισαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι·

3 Ὅλα λοιπὸν, ὅσα σᾶς εἰπῶσι γὰρ φυλάγετε, φυλάγιτέ τα, καὶ κάμνετέ τα· ἀμὴ κατὰ τὰ ἔργα τῆς μὴν κάμνετε· διὰ τὸ λέγουσιν, καὶ δὲν κάμνουν·

4 Δεσμεύουσι γὰρ φορτία βαρέα καὶ δυσβάστακτα, καὶ ἐπιτιθέασιν ἐπὶ τῆς ὤμης τῶν ἀνθρώπων· τῷ δὲ δακτύλῳ αὐτῶν ἢ θέλουσι κινήσαι αὐτά.

5 Πάντα δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν ποιοῦσι πρὸς τὸ θεαθῆναι τοῖς ἀνθρώποις· πωλατοῦνσι δὲ τὰ φυλακτήρια αὐτῶν, καὶ μεγαλύνουσι τὰ κράσπεδα τῶν ἱματίων αὐτῶν.

6 Φιλεῖσι τε τὴν πρωτοκλισίαν ἐν τοῖς δείπνοις, καὶ τὰς παρατοκαδεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς.

7 Καὶ τὰς ἀσπασμὸς ἐν ταῖς ἀγοραῖς, καὶ καλεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, ῥαββί, ῥαββί.

8 Ὑμεῖς δὲ μὴ κληθῆτε ῥαββί· εἰς γὰρ ἐστὶν ὑμῶν ὁ καθηγητής, ὁ Χριστός· πάντες δὲ ὑμεῖς, ἀδελφοί ἐγε.

9 Καὶ πατέρα μὴ καλέσητε ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς· εἰς γὰρ ἐστὶν ὁ πατὴρ ὑμῶν, ὁ ἐν τοῖς ἑρανοῖς.

10 Μηδὲ κληθῆτε καθηγηταί· εἰς γὰρ ὑμῶν ἐστὶν ὁ καθηγητής, ὁ Χριστός.

11 Ὁ δὲ μείζων ὑμῶν, ἔσται ὑμῶν διάκονος.

12 Ὅστις δὲ ὑψώσει ἑαυτὸν, ταπεινωθήσεται· καὶ ὅστις ταπεινώσει ἑαυτὸν, ὑψωθήσεται.

4 Διατὶ δύνουσι φορτία βαρέα καὶ δυσκολοσώματα, καὶ βάβουν τα εἰς τῆς κόμης τῶν ἀνθρώπων· ἀμὴ αὐτοὶ δὲν θέλουν ἡδὲ μὲ τὸ δακτύλῳ τῆς ἰα τὰ σείσιν.

5 Καὶ ἔλα τῆς τὰ ἔργα τὰ κάμνουσι διὰ τὰ φανῆν ἐξ τῆς ἀνθρώπου· πωλατοῦνσι τὰ φυλακτήριά τῆς, καὶ μεγαλύνουσι τὰ κρῶσια τῶν φορεμάτων τῆς.

6 Καὶ ἀγαπήσι τὰ προκαθίζονται εἰς τὰ δείπνα, καὶ εἰς ταῖς συναγωγαῖς.

7 Καὶ ἀγαπῶν τὰ τῆς χαριεῖται εἰς τῆς φόρης, καὶ τὰ κρῶζονται ἀπὸ τῆς ἀνθρώπου, διδάσκαλε, διδάσκαλε.

8 Ἀμὴ ἐσεῖς μὴν κραχθῆτε διδάσκαλοι· διατὶ ἕνας εἶναι ὁ διδάσκαλός σας, ὁ Χριστός· καὶ ὅλοι ἐσεῖς εἰσθε ἀδελφοί.

9 Καὶ κανένα τὰ μὴν τὸν κρῶξετε πατέρα σας ἀπάνω εἰς τὴν γῆν· διατὶ ἕνας εἶναι ὁ πατέρας σας, ὅπῃ εἶναι εἰς τὰς ἑρανός.

10 Μηδὲ τὰ κραχθῆτε διδάσκαλοι· διατὶ ἕνας εἶναι ὁ διδάσκαλός σας, ὁ Χριστός.

11 Καὶ ὁ μεγαλύτερός σας, τὰ εἶναι ὑπηρέτης σας.

12 Καὶ ὅποιος ὑψώσει τὴ λόγε τε, θέλει ταπεινωθῇ· καὶ ὅποιος ταπεινώσει τὴ λόγε τε, θέλει ὑψωθῇ.

13 Οὐαὶ δὲ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι κλείετε τὴν βασιλείαν τῶν ἑρηνῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων· ὑμεῖς γὰρ οὐκ εἰσέρχεσθε, ἑδὲ τῆς εἰσερχομένης ἀφίετε εἰσελθεῖν.

14 Οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι κατεσθίετε τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, καὶ προφάσει μακρὰ προσευχόμενοι· διὰ τὸ τολύψετε περισσώτερον κρίμα.

15 Οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι περιάγετε τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν, ποιῆσαι ἓνα προσήλυτον· καὶ ὅταν γένηται, ποιεῖτε αὐτὸν υἱὸν γεέννης διπλοτέρου ὑμῶν.

16 Οὐαὶ ὑμῖν ὀδηγοὶ τυφλοὶ, οἱ λέγοντες· Ὅς ἂν ὁμώσῃ ἐν τῷ ναῷ, οὐδὲν ἐστίν· ὅς δ' ἂν ὁμώσῃ ἐν τῷ χρυσῷ τῷ ναῷ, ὀφείλει.

17 Μωροὶ καὶ τυφλοὶ· τίς γὰρ μείζων ἐστίν, ὁ χρυσὸς, ἢ ὁ ναὸς ὁ ἁγιάζων τὸν χρυσόν;

18 Καὶ· Ὅς εἰάν ὁμώσῃ ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ, ἑδὲν ἐστίν· ὅς δ' ἂν ὁμώσῃ ἐν τῷ δῶρῳ τῷ ἐπάνω αὐτῷ, ὀφείλει.

19 Μωροὶ καὶ τυφλοὶ, τί γὰρ μείζων· τὸ δῶρον, ἢ τὸ θυσια-

13 Καὶ αἰνύμενον εἰς ἑσᾶς γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκριταί, διατί κλείετε τὴν βασιλείαν τῶν ἑρηνῶν ἔμπροσθα εἰς τῆς ἀνθρώπων· διατί ἑσεῖς δὲν ἐμβαίνετε, ἑδὲ ἐκκλίνετε, ὅπως ἔρχονται, ἀφίνετε καὶ ἐμβέσι.

14 Ἀειλύμενον εἰς ἑσᾶς γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι κατατρώγετε τὰ σπήτια τῶν χηράδων, ἀφορμῇ ὅτι προσεύχεσθε πολλά· διὰ τὸ το θέλετε πλεονεξῆτε περισσώτερον κρίμα.

15 Ἀειλύμενον εἰς ἑσᾶς γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι γυρίζετε τὴν θάλασσαν καὶ τὴν γῆν, ἵνα κάμψετε ἓνα προσήλυτον· καὶ ὅταν γένη, τὸν κάμψετε υἱὸν γεέννης διπλοτέρου ἀπ' ἑσᾶς.

16 Ἀειλύμενον εἰς ἑσᾶς ὀδηγοὶ τυφλοὶ, ὅπως λέγετε· Ὅποιος ὁμώσῃ εἰς τὸν ναόν, δὲν εἶναι τίποτες· ἀμὴ ὅποιος ὁμώσῃ εἰς τὸ χρυσάφι τῷ ναῷ, χρεωγεῖ.

17 Ἀγνοῶσι καὶ τυφλοὶ· ποῖος εἶναι μεγαλότερος, τὸ χρυσάφι, ἢ ὁ ναὸς, ὅπως ἁγιάζει τὸ χρυσάφι;

18 Καὶ· Ὅποιος ἤθελεν ὁμώσῃ εἰς τὸ θυσιαστήριον, δὲν εἶναι τίποτες· ἀμὴ ὅποιος ἤθελεν ὁμώσῃ εἰς τὸ δῶρον, ὅπως εἶναι ἀπάνω τε, χρεωγεῖ.

19 Μωροὶ καὶ τυφλοὶ, ποῖόν εἶναι μεγαλότερον· τὸ δῶρον, ἢ τὸ θυσια-

γήριον τὸ ἀγιάζον τὸ δῶρον;

20 Ὁ ἔν ὁμόςας ἐν τῷ θυ-
σιαστήριῳ, ὁμνῶν ἐν αὐτῷ καὶ
ἐν πάσι τοῖς ἐπάνω αὐτῷ.

21 Καὶ ὁ ὁμόςας ἐν τῷ
ναῶ, ὁμνῶν ἐν αὐτῷ καὶ ἐν
τῷ κατοικῶντι αὐτόν.

22 Καὶ ὁ ὁμόςας ἐν τῷ ἑρα-
νῷ, ὁμνῶν ἐν τῷ θρόνῳ τῷ Θεῷ
καὶ ἐν τῷ καθημένῳ ἐπάνω
αὐτῷ.

23 Οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς
καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι
ἀποδικατῆτε τὸ ἡδύοσμον καὶ
τὸ ἄνηθον καὶ τὸ κύμινον, καὶ
ἀφίηκατε τὰ βαρύτερα τῆ νό-
μι, τὴν κρίσιν καὶ τὸν ἔλεον
καὶ τὴν πίσιν· ταῦτα ἴδει παι-
ῆσαι, καὶ κείνα μὴ ἀφίεναι.

24 Ὁδηγοὶ τυφλοὶ, οἱ δι-
υλίζοντες τὸν κώνωπα, τὴν δὲ
κάμηλον καταπίνοντες.

25 Οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς
καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι
καθαρίζετε τὸ ἔξωθεν τῷ ποτη-
ρίῳ καὶ τῆς παροφίδου, ἔσω-
θεν δὲ γέμουν ἐξ ἀρπαγῆς
καὶ ἀκρασίας.

26 Φαρισαῖοι τυφλῆ, κα-
θάρισον πρῶτον τὰ ἐντὸς τῷ
ποτηρίῳ καὶ τῆς παροφίδου,
ἵνα γένηται καὶ τὸ ἐκτὸς αὐ-
τῶν καθαρὸν.

ἢ τὸ θυσιαστήριον, ὅπῃ ἀγιάζει
τὸ δῶρον;

20 Ἐκεῖνός, λοιπόν, ὅπῃ
ὁμῶσαι εἰς τὸ θυσιαστήριον,
ὁμῶναι εἰς αὐτὸ καὶ εἰς ὅλα
ἐκεῖνα, ὅπῃ εἶναι ἀπάνω τῆ.

21 Καὶ ἐκεῖνός, ὅπῃ ὁμῶ-
σαι εἰς τὸν ναόν, ὁμῶναι εἰς αὐ-
τόν καὶ εἰς ἐκεῖνον, ὅπῃ καλοῖκα
εἰς αὐτόν.

22 Καὶ ἐκεῖνός, ὅπῃ ὁμῶ-
σαι εἰς τὸν ἑρανόν, ὁμῶναι εἰς τὸν
θρόνον τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς ἐκεῖνον,
ὅπῃ κάθεται ἀπάνω τῆ.

23 Ἀειλύμονον εἰς ἱσᾶς
γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι
ὑποκριταί, ὅτι δικατίζετε τὸ
ἡδύοσμον, καὶ τὸ ἄνηθον, καὶ
τὸν κύμινον, καὶ ἀφίστατε τὰ
βαρύτερα τοῦ νόμου, τὴν κρίσιν,
καὶ τὸν ἔλεον, καὶ τὴν πίσιν·
ἐν ταῖς ἐπὶ τῆς νᾶ κάμνεται, καὶ
ἐκεῖνα νᾶ μὴν ἀφίετε.

24 Ὁδηγοὶ τυφλοὶ, ὅπῃ
τραγγίζετε τὸν κώνωπα, καὶ
τὴν κάμηλον καταπίνετε.

25 Ἀειλύμονον εἰς ἱσᾶς
γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι
ὑποκριταί, ὅτι καθαρίζετε τὸ
ἔξω τῷ ποτηρίῳ καὶ τῷ
πινακίῳ, καὶ ἀπὸ μέσα εἶναι
γυμᾶτα ἀπὸ ἀρπαγαῖς καὶ
ἀδικίας.

26 Φαρισαῖοι τυφλῆ, καθά-
ρισε πρῶτα τὸ μέσα τῷ ποτή-
ριῳ καὶ τοῦ πινακίῳ, ἵνα εἶναι
καὶ τὸ ἔξω καθαρόν.

27 Οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι παρομοιάζετε τάφοις κεκοιταμένοις, οἵτινες ἔξωθεν μὲν φαίνονται ὡραῖοι, ἔσωθεν δὲ γέμυσιν ὀσέων νεκρῶν καὶ πάσης ἀκαθαρσίας.

28 Οὗτω καὶ ὑμεῖς ἔξωθεν μὲν φαίνεσθε τοῖς ἀνθρώποις δίκαιοι, ἔσωθεν δὲ μετοὶ ἐστὶ ὑποκρίσεως καὶ ἀνομίας.

29 Οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι οἰκδομεῖτε τὴς τάφους τῶν προφητῶν, καὶ κοσμεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν δικαίων.

30 Καὶ λέγετε· Εἰ ἦμεν ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν πατέρων ἡμῶν, οὐκ ἂν ἦμεν κοινωνοὶ αὐτῶν ἐν τῷ αἵματι τῶν προφητῶν.

31 Ὡστε μαρτυρεῖτε ἑαυτοῖς, ὅτι υἱοὶ ἐστὲ τῶν φονευσάντων τὴς προφητίας.

32 Καὶ ὑμεῖς πληρώσατε τὸ μέτρον τῶν πατέρων ὑμῶν.

33 Ὅφεις, γεννήματα ἔχιδνων, πῶς φύγητε ἀπὸ τῆς κρίσεως τῆς γεννῆς;

34 Διὰ τῆτο, ἰδὲ, ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς προφήτας, καὶ σοφῆς, καὶ γραμματεῖς· καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενεῖτε καὶ σταυρώσετε, καὶ ἐξ αὐ-

27 Ἀειλύμονον εἰς ἐσᾶς γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι ὁμοιάζετε τοῖς τάφους τῆς ἀσβεστωμένους, οἱ ὅποιοι ἀπ' ἔξω φαίνονται ὅμοιοι, καὶ ἀπὸ μέσα εἶναι γεμάτοι κόκκαλα τῶν ἀπειθαυμένων καὶ ἀπὸ κάθε λογῆς ἀκαθαρσίαν.

28 Τέτοιας λογῆς καὶ ἐστὶς ἀπ' ἔξω φαίνεσθαι εἰς τὴς ἀνθρώπων δίκαιοι· καὶ ἀπὸ μέσα εἶσθε γεμάτοι ὑπόκρισιν καὶ ἀνομίαν.

29 Ἀειλύμονον εἰς ἐσᾶς γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι κτίζετε τοῖς τάφους τῶν προφητῶν, καὶ τολίζετε τὰ μνημεῖα τῶν δικαίων.

30 Καὶ λέγετε· Ἄν εἶμασθαι ἐμεῖς εἰς ταῖς ἡμέραις τῶν πατέρων μας, δὲν ἠθέλαμεν συμφωνήσῃ μετ' αὐτῶν εἰς τὰ αἵματα τῶν προφητῶν.

31 Τόσον ὅπῃ μαρτυρεῖτε τῷ λόγῳ σας, πῶς εἶσθε υἱοὶ ἐκείνων, ὅπῃ ἐσκοτώσαν τὴς προφητίας.

32 Καὶ ἐστὶς ἀναπληρώσετε τὸ μέτρον τῶν πατέρων σας.

33 Ὅφιδια, γεννήματα τῶν ὀχένδρων, πῶς θέλετε φύγει ἀπὸ τὴν κρίσιν τῆς γεννῆς;

34 Διὰ τῆτο, νὰ, ἐγὼ ὅπῃ σᾶς πέμπω προφήτας, καὶ σοφῆς, καὶ γραμματεῖς· καὶ ἀπ' αὐτῶν θέλετε σκοτώσει, καὶ θέλετε σταυρώσει, καὶ ἀπ' αὐτῶν

τῶν μαριγνώσῃτε ἐν ταῖς συναγωγαῖς ὑμῶν, καὶ διώξετε ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν·

35 Ὅπως ἔλθῃ ἐφ' ὑμᾶς πᾶν αἷμα δίκαιον, ἐκχυρόμενον ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ τοῦ αἱματῶ. Ἀδελ τοῦ δικαίου, ἕως τοῦ αἱματῶ. Ζαχαρίας υἱὸν Βαραχίου, ὃν ἐφονεύσατε μελαζὺ τῆ ναῦ καὶ τοῦ δυσιαστηρίου.

36 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἥξει ταῦτα πάντα ἐπὶ τὴν γενεὰν ταύτην.

37 Ἱερουσαλήμ, ἡ ἀποκτείνουσα τὰς προφῆτας, καὶ λιθοβολῶσα τὰς ἀπειθαλμμένους πρὸς αὐτήν, ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυναγαγεῖν τὰ τέκνα σου, ὃν τρόπον ἐπισυναγαγεῖ ὁ κύριος τὰ νοσσοῦντα αὐτῆς ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ οὐκ ἠθελήσατε;

38 Ἰδοὺ, ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος.

39 Λέγω γὰρ ὑμῖν· Οὐ μὴ με ἴδῃτε ἀπ' ἄρτι, ἕως ἃν εἴπητε· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Θέλειτε δέξῃ εἰς ταῖς συναγωγὰς σας, καὶ θέλειτε τὴν διώχειν ἀπὸ πόλιν εἰς πόλιν·

35 Διὰ τὸ ἔλθῃ ἀπάνω σας κάθε αἷμα δίκαιον, ὅπῃ ἐκχύθη ἀπάνω εἰς τὴν γῆν ἀπὸ τὸ αἷμα τῷ Ἀδελ τοῦ δικαίου, ἕως τὸ αἷμα τοῦ Ζαχαρίου τῷ υἱὸ τοῦ Βαραχίου, τὸν ὁποῖον ἐφονεύσατε ἀναμιταζὺ τῷ ναὺ καὶ τῷ δυσιαστηρίῳ.

36 Βίβαια σὰς λέγω, ὅτι ἐτέτα ὅλα θέλουν εἰλθῃ εἰς τὴν γενεὰν ἐτήτην.

37 Ἱερουσαλήμ, ὅπῃ σκοτώνεις τὰς προφῆτας, καὶ πείροβολῶς ἐκείνης, ὅπῃ ἐβάλθησαν εἰς ἐσίναν, πόσαις φοραῖς ἠθέλησα νὰ μαζώξω τὰ παιδιὰ σου, καθὼς μαζώνει ὁ κύριος τὰ πηλιά της ἀπὸ κάτω εἰς ταῖς πτέρυγας της, καὶ δὲν ἠθελήσῃτε.

38 Νὰ, ὅπῃ σὰς ἀφίεται τὸ σπῆτί σας ἔρημον.

39 Διὰ τὸ λέγω σας· Ὅτι ἀπὸ τῶρα καὶ ὁμπροσὰ δὲν θέλῃτε με εἰδῆ, ἕως ὅπῃ νὰ εἴπητε· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Κεφ. κδ'. 24.

ΚΑΙ' ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐπορεύετο ἀπὸ τῆ ἱερῆ καὶ προσήλθον αἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπιδείξαι αὐτῷ τὰς οἰκοδομὰς τῆ ἱερῆ.

ΚΑΙ' ἐγγένωντας ὁ Ἰησοῦς ἰδιάσκειν ἀπὸ τὸ ἱερὸν, καὶ ἐπῆγαν κοντὰ οἱ μαθηταὶ τῇ νὰ τῇ δέξῃ ταῖς οἰκοδομαῖς τοῦ ἱερῆ.

2 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς·
Οὐ βλέπετε πάντα ταῦτα;
ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἃ μὴ ἀφῆθη
ᾧδε λίθος ἐπὶ λίθον, ὃς ἃ μὴ
καταλυθῇσεται.

3 Καθημένοι οὖν αὐτὸν ἐπὶ τῷ
ὄρει τῶν ἑλαιῶν, προσήλθον
αὐτῷ οἱ μαθηταὶ κατ' ἰδίαν,
λέγοντες· Εἰπὲ ἡμῖν, πότε
ταῦτα ἔσται, καὶ τί τὸ σημεῖον
τῆς σῆς παρουσίας, καὶ τῆς
συντελείας τῆ αἰῶνος;

4 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς,
εἶπεν αὐτοῖς· Βλέπετε μὴ τις
ὑμᾶς πλανήσῃ·

5 Πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται
ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, λέγοντες·
Ἐγὼ εἰμὶ ὁ Χριστός· καὶ πολλὰς
πλανήσουσι.

6 Μελλήσετε δὲ ἀκούειν πο-
λέμους, καὶ ἀκοὰς πολέμων·
ὁρᾶτε μὴ θρεῖσθε· διὸ γὰρ
πάντα γενέσθαι· ἀλλ' ἔπω
εἰς τὸ τέλος.

7 Ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος
ἐπὶ ἔθνος, καὶ βασιλεία ἐπὶ
βασιλείαν· καὶ ἔσονται λιμοὶ
καὶ λοιμοὶ, καὶ σεισμοὶ κατὰ
τόπους.

8 Πάντα δὲ ταῦτα ἀρχὴ
ᾧδίων.

9 Τότε παραδώσουσιν ὑμᾶς
εἰς θλίψιν, καὶ ἀποκτενεύσουσιν ὑ-
μᾶς· καὶ ἔσονται μισθόμενοι ὑπὸ

2 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὰς εἶπε·
Δὴν βλέπετε ἐνταῦθα ὅλα; βί-
βαια σὰς λέγω, δὴν δέλει ἀπο-
μείνει πέτρα ἀπάνω εἰς τὴν
πέτραν, ὅπως νὰ μὴν χαλα-
σθῇ.

3 Καὶ καθιζόμενος αὐτὸς
ἀπάνω εἰς τὸ ὄρος τῶν ἑλαιῶν,
ἐπῆγαν κοντὰ τῷ οἱ μαθηταὶ τῷ
ξεχωριστῶ, λέγοντες· Εἰπὲ μα-
στὶν πότε δέλυσιν γένει ἐνταῦτα; καὶ
τί δέλει εἶσθαι τὸ σημεῖον τῷ
ἐρχομένῳ σου, καὶ τοῦ τέλους τοῦ
κόσμου;

4 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς,
καὶ εἶπεν τὰς· Προσέχετε, μή-
πως καὶ σὰς πλανήσῃ καινὴς.

5 Διατὶ δέλυσιν ἐλθὼν πολλοὶ
εἰς τὸ ὄνομά μου, νὰ λέγουν·
Ἐγὼ εἰμαι ὁ Χριστός, καὶ δέλυσιν
πλανήσουσι πολλὰς.

6 Καὶ θέλετε ἀκούειν πολέ-
μους καὶ ἀκοὰς πολέμων· βλέπε-
τε μὴν συγχίξεσθε διατὶ κά-
μνει χρεῖα νὰ γενῶν ἐνταῦτα
ὅλα· ἀμὴ ἀκόμιν δὴν εἶναι τὸ
τέλος.

7 Διατὶ δέλει συκαυθῇ ἔθνος
ἀπάνω εἰς ἄλλο ἔθνος, καὶ
βασιλεία ἀπάνω εἰς ἄλλην
βασιλείαν· καὶ δέλυσιν γένει
πεινᾶν, καὶ πανδελκίαν, καὶ
σεισμοὶ κατὰ τόπους.

8 Ἀμὴ ἐνταῦτα ὅλα εἶναι
ἀρχαὶς τῶν πόνων.

9 Τότε δέλυσιν σὰς παραδώ-
σει εἰς θλίψιν, καὶ δέλυσιν σὰς
σκοτώσει· καὶ δέλει εἶσθαι μι-

πάντων τῶν ἰθὺν διὰ τὸ ὄνομά μου.

10 Καὶ τότε σκανδαλισθήσονται πολλοί· καὶ ἀλλήλους παραδώσουσι, καὶ μισήσουσιν ἀλλήλους.

11 Καὶ πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἰγερθήσονται, καὶ πλανήσουσι πολλὰς.

12 Καὶ διὰ τὸ πλεθυνθῆναι τὴν ἀνομίαν, ψυγήσεται ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν.

13 Ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, ἔσται σωθήσεται.

14 Καὶ κηρυχθήσεται τῷτο τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας ἐν ὅλῃ τῇ οἰκουμένῃ, εἰς μαρτύριον πᾶσι τοῖς ἔθνεσι· καὶ τότε ἔξει τὸ τέλος.

15 Ὅταν οὖν ἴδῃτε τὸ βδελυγμα τῆς ἐρημώσεως τὸ ρηθὲν διὰ Δανιὴλ τοῦ προφήτου, ἕως ἐν τῷ αἰῶνι* (ὁ ἀναγινώσκων νοεῖτω.)

16 Τότε οἱ ἐν τῇ Ἰερουσαλὴμ φεύγετωσαν ἐπὶ τὰ ὄρη·

17 Ὁ ἐπὶ τοῦ δώματος, μὴ καταβαινέτω ἀραῑ τι ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ·

18 Καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ, μὴ ἐπιστρέψατω ὀπίσω ἀραῑ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ.

19 Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ

σημένοι ἀπὸ ὅλα τὰ ἔθνη διὰ τὸ ὄνομά μου.

10 Καὶ πολλοὶ θέλουσιν σκανδαλισθῆναι τότε· καὶ θέλουσι παραδίδοι ἓνας τὸν ἄλλον, καὶ θέλουσιν μισήσουσι ἓνας τὸν ἄλλον·

11 Καὶ πολλοὶ ψευδοπροφῆται θέλουσι σηκωθῆναι καὶ θέλουσι πλανήσουσι πολλὰς.

12 Καὶ μετὰ τὴν πλεθυνθῆσαν ἀνομίαν, ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν θέλει κρυῖναι.

13 Ἀμήν ὅποιος ὑπομείνει ἕως τοῦ τέλους, ἐκεῖνος θέλει σωθῆναι.

14 Καὶ θέλει κηρυχθῆναι τῷτο τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας εἰς ὅλην τὴν οἰκουμένην, διὰ μαρτυρίαν ὅλων τῶν ἰθὺν· καὶ τότε θέλει ἔλθῃ τὸ τέλος.

15 Ὅταν τὸ λοιπὸν εἰδῇτε τὸ σήγμα τῆς ἐρημώσεως, ἐκεῖνο ὅπῃ ἐλαλήθη διὰ Δανιὴλ τοῦ προφήτου, τότε γίνεται εἰς τὸν τόπον τὸν αἰῶνι* (ἐκεῖνος ὅπῃ διαβάσει, ὡς γροικῶν.)

16 Τότε ἐκεῖνοι, ὅπῃ θέλουσιν εἰσδαί εἰς τὴν Ἰερουσαλὴμ, ὡς φεύγουσιν εἰς τὰ ὄρη·

17 Ἐκεῖνος, ὅπῃ εἶναι ἀπὸ τοῦ δώματος, ὡς μὴ καταβαίνει νὰ πάρῃ τίποτε ἀπὸ τὸ σπῆντί τῆς.

18 Καὶ ἐκεῖνος, ὅπῃ εἶναι εἰς τὸ χωράφι, ὡς μὴ γυρίσῃ ὀπίσω νὰ πάρῃ τὰ φορέματά τῆς.

19 Καὶ ἀειλύμενον εἰς ταῖς

K

ἐχύσαις καὶ ταῖς θηλαζύσαις
ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις.

20 Προσεύχεσθε δὲ, ἵνα μὴ
γένηται ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶ-
νι, μηδὲ ἐν σαββάτῳ.

21 Ἐσται γὰρ τότε θλίψις
μεγάλη, οἷα ἂν γέγονεν ἀπὸ
ἀρχῆς κόσμου ἕως τοῦ νῦν, ἃ δ'
ἂν μὴ γένηται.

22 Καὶ εἰ μὴ ἐκολοβώθησαν
αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι, οὐκ ἂν ἐσώ-
θη πᾶσα σὰρξ· διὰ δὲ τὸς
ἐκλεκτοὺς κολοβώθησονται αἱ
ἡμέραι ἐκεῖναι.

23 Τότε ἂν τις ὑμῖν εἴπῃ·
Ἰδοὺ, ὧδε ὁ Χριστὸς, ἢ ὧδε·
μὴ πειθεύσητε.

24 Ἐγερθήσονται γὰρ
ψευδοχριστοὶ καὶ ψευδοπρο-
φήται, καὶ δώσουσι σημεῖα
μεγάλα καὶ τέρατα· ὥστε
πλανηθῆσαι, εἰ δυνατόν, καὶ
τὸς ἐκλεκτοῖς.

25 Ἰδὲ προεῖρηκα ὑμῖν.

26 Ἐὰν ἔν τις εἴπωσιν ὑμῖν·
Ἰδὲ, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐστὶ· μὴ ἐξέλ-
θητε· ἰδὲ, ἐν ταῖς ταμεῖοις· μὴ
πειθεύσητε.

27 Ὡς περὶ γὰρ ἡ ἄσραπὴ
ἐξέρχεται ἀπὸ ἀνατολῶν, καὶ
φαίνεται ἕως δυσμῶν, ὕτως ἔσται

ἐγγεγραμμέναις, καὶ ἐκεῖναις,
ὅπῃ βυζάνονται εἰς ἐκεῖναις
ταῖς ἡμέραις.

20 Καὶ παρακαλεῖτε, νὰ
μὴν γένη ἡ φυγὴ σας τὸν χει-
μῶνα, μηδὲ τὸ σάββατον.

21 Διατὶ θέλει εἰσδαῖ με-
γάλη θλίψις, τέτοιας λογῆς
ὅπῃ δὲν ἐγένηκεν ἀπὸ τὴν ἀρ-
χὴν τοῦ κόσμου ἕως τῶρα,
ἃ δὲ θέλει γένη.

22 Καὶ ἂν δὲν ἤθελαν κον-
τεῖν ἐκεῖναις ἢ ἡμέραις, δὲν
ἤθελε γλυτώσῃ καμία σάρ-
κα· ἀλλ' διὰ τὸς διαλεγμένους
θέλει κοντεῖναι ἐκεῖναις ἢ ἡμέ-
ραις.

23 Καὶ τότε ἂν σὰς εἴπῃ
κανένας· Νὰ, ἐδῶ ὁ Χριστὸς, ἢ
ἐδῶ· νὰ μὴν πειθεύσῃτε.

24 Διατὶ θέλῃσι συκοφῇ
ψευδοχριστοὶ καὶ ψευδοπροφή-
ται, καὶ θέλῃσι δώσουσι μεγάλα
σημεῖα καὶ τέρατα, εἰς τόσον
ὅπῃ νὰ πλανήσῃν, ἂν ἦτον δυ-
νατόν, καὶ τὸς διαλεγμένους.

25 Νὰ, ὅπῃ σὰς τὸ προ-
εἶπα.

26 Ἐὰν τὰ λοιπὸν σὰς
εἴπωσι· Νὰ, ὅπῃ εἶναι εἰς τὴν
ἐρήμον· Νὰ μὴν εὐγῇτε ἐξω·
νὰ, ὅπῃ εἶναι εἰς τὰ κελλάρια·
νὰ μὴν πειθεύσετε.

27 Διατὶ καθὼς ἡ ἄσραπὴ
εὐγίνει ἀπὸ τὴν ἀνατολὴν, καὶ
φαίνεται ἕως τὴν δύσιν, τέτοιας

καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

28 Ὅπῃ γὰρ εἰάν ἡ τὸ πτώμα, ἐκεῖ συναχθῶσονται οἱ αἱετοί.

29 Εὐθὺς δὲ μετὰ τὴν θλίψιν τῶν ἡμερῶν ἐκείνων ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται, καὶ ἡ σελήνη ἀδύσει τὸ φεγγῶς αὐτῆς, καὶ οἱ ἀστέρες πεσῶνται ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται.

30 Καὶ τότε φανήσεται τὸ σημεῖον τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ οὐρανῷ· καὶ τότε κόψονται πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ἔξωσιν τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ, μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς.

31 Καὶ ἀποστείλει τὸς ἀγγέλους αὐτοῦ μετὰ σάλπιγγος· φωνῆς μεγάλης· καὶ ἐπισυνάξουσιν τὸς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων, ἀπ' ἄκρων οὐρανῶν ἕως ἄκρων αὐτῶν.

32 Ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς μάθετε τὴν παραβολήν· ὅταν ᾗδῃ ὁ κλάδος αὐτῆς γίνεταί ἀπαλός, καὶ τὰ φύλλα ἐκφύη, γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς τὸ θεῖον.

33 Οὕτως καὶ ὑμεῖς, ὅταν ᾗδῃτε πάντα ταῦτα, γινώσκετε ὅτι

λογῆς θέλει εἶσθαι καὶ ὁ ἐρχόμενος τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

28 Διὰ τί ἐκεῖ ὅπῃ εἶναι τὸ κερὸν κορμὶ, ἐκεῖ θέλῃσι μαζωχθῆ καὶ οἱ αἱετοί.

29 Καὶ παρευθὺς ὕψερὸν ἀπὸ τὴν στενοχωρίαν τῶν ἡμερῶν ἐκείνων, ὁ ἥλιος θέλει σκοτεινιάσει, καὶ τὸ φεγγάρι δὲν θέλει φέγγει, καὶ οἱ ἀστέρες θέλῃσι πέσει ἀπὸ τὸν οὐρανόν, καὶ αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν θέλῃσι σαλευθῇ.

30 Καὶ τότε θέλει φανῇ τὸ σημεῖον τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ τότε θέλῃσι κλαύσει ὅλαις ἡ φυλαὶς τῆς γῆς, καὶ θέλῃσιν εἰδῆ τὸν υἱόν τοῦ ἀνθρώπου, ὅπῃ νὰ ἐρχεται ἀπάνω εἰς τὰ σύννεφα τοῦ οὐρανοῦ, μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς.

31 Καὶ θέλει πέμψει τὸς ἀγγέλους τε μὲ σάλπιγγα καὶ μὲ μεγάλην φωνήν· καὶ θέλῃσι μαζώξει τὸς διαλεγμένους τε, ἀπὸ τὸς τέσσαρας ἀνέμους ἀπὸ ταῖς ἄκραις τῶν οὐρανῶν, ἕως ταῖς ἄλλαις ἄκραις αὐτῶν.

32 Καὶ ἀπὸ τὴν συκίαν μάθετε τὴν παραβολήν· ὅταν ὁραμάν γενέσι τὰ κλάδια τῆς ἀπαλὰ, καὶ φύλλωσι τὰ φύλλα, γνωρίζετε ὅτι σημεῖον εἶναι τὸ θεῖον.

33 Τέτοιας λογῆς καὶ ἱστοῖς, ὅταν εἰδῇτε ἐτέτα ὅλα, γνωρί-

ιγγυς ἔστιν ἐπὶ θύραις.

34 Ἀπὸν λέγω ὑμῖν, ὃ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη, ἕως ἂν πάντα ταῦτα γένηται.

35 Ὁ ἔρανος καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται· οἱ δὲ λόγοι μου ἢ μὴ παρέλθωσι.

36 Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ τῆς ὥρας οὐδεὶς οἶδεν, ὅθι οἱ ἄγγελοι τῶν ἑρηνῶν, εἰ μὴ ὁ πατήρ μου μόνος.

37 Ὡςπερ δὲ αἱ ἡμέραι τοῦ Νῶε, οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

38 Ὡςπερ γάρ ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ τρώγοντες καὶ πίνοντες, γαμῶντες καὶ ἐγκαμίζοντες, ἄχρι ἧς ἡμέρας εἰσῆλθε Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν·

39 Καὶ οὐκ ἔγνωσαν, ἕως ἥλθεν ὁ κατακλυσμός, καὶ ἤρπεν ἅπαντας· οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

40 Τότε δύο ἔσονται ἐν τῷ ἀγρῷ· ὁ εἰς παραλαμβάνεται, καὶ ὁ εἰς ἀφίεται.

41 Δύο ἀλήθεσαι ἐν τῷ μύλῳ· μία παραλαμβάνεται, καὶ μία ἀφίεται.

42 Στεγερὲς οὖν, ὅτι οὐκ

ξετε ὅτι εἶναι σημεῖα εἰς ταῖς θύραις.

34 Βέβαια σὺς λέγω, ὅτι δὲν θέλει περάσει ἡ γενεὰ ἐκείνη, ἕως ὅπῃ καὶ γενῶν ἐκείνα ὅλα.

35 Ὁ ἔρανος καὶ ἡ γῆ θέλῃσι παρέλθῃ, ἀμὴ τὰ λόγια μου δὲν θέλῃσι παρέλθῃ.

36 Ἀπὸν διὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ τὴν ὥραν κανεὶς δὲν ἰξεύρει, μηδὲ οἱ ἄγγελοι τῶν ἑρηνῶν, παρὰ ὁ πατήρ μου μόνος.

37 Καὶ καθὼς ἦταν ἡ ἡμέραις τοῦ Νῶε, τέτοιαις λογῆς θέλει εἶσθαι καὶ ὁ ἐρχομὸς τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

38 Διατὶ καθὼς ἦσαν εἰς ταῖς ἡμέραις ἐκείναις προτίτερα ἀπὸ τὸν κατακλυσμὸν, ὅπῃ ἔτρωγαν καὶ ἔπιναν, ὑπανδρεύονταν καὶ ὑπάνδρευαν, ἕως τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ὅπῃ ὁ Νῶε ἐμβῆκεν εἰς τὴν κιβωτόν·

39 Καὶ δὲν ἐγνώρισαν, ἕως ὅπῃ ἥλθεν ὁ κατακλυσμός, καὶ τῆς εἰσῆλθῃσι ὅλας· τέτοιαις λογῆς θέλει εἶσθαι καὶ ὁ ἐρχομὸς τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

40 Τότε δύο θέλῃσι εἶσθαι εἰς τὸ χωράφι· καὶ ὁ ἓνας πινάται, καὶ ὁ ἄλλος ἀφίεται.

41 Δύο ὅπῃ ἀλήθεσαι εἰς τὸν μύλον· ἡ μία πινάται, καὶ ἡ ἄλλη ἀφίεται.

42 Στέκετε λοιπὸν ἔξυπνοι,

οἶδατε ποῖα ὥρα ὁ κύριος ἔρχεται.

43 Ἐκεῖνο δὲ γινώσκετε, ὅτι εἰ ἦδει ὁ οἰκοδεσπότης, ποῖα φυλακὴ ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἐγρηγόρησεν ἄν, καὶ οὐκ ἂν εἶασε διαρυγῆναι τὴν οἰκίαν αὐτοῦ.

44 Διὰ τοῦτο καὶ ὑμεῖς γίνεσθε ἑτοιμοί· ὅτι ἡ ὥρα οὐ δοκεῖτε, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

45 Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πικρὸς δούλος καὶ φρόνιμος, ὃν κατέστησεν ὁ κύριος αὐτοῦ ἐπὶ τῆς θραυπίας αὐτοῦ, τοῦ διδόναι αὐτοῖς τὴν τροφήν ἐν καιρῷ;

46 Μακάριος ὁ δούλος ἐκεῖνος, ὃν ἑλθὼν ὁ κύριος αὐτοῦ εὕρησιν ποιοῦντα ὕψους.

47 Ἀρὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ καταστήσει αὐτόν.

48 Ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ κακὸς δούλος ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· Χρονίζεῖ ὁ κύριός μου ἔλθειν·

49 Καὶ ἄρξεται τύπτειν τὰς συνδούλους, ἐσθίειν δὲ καὶ πίνειν μετὰ τῶν μεθύοντων·

50 Ἦξει ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκεῖνου ἐν ἡμέρᾳ ἢ ἐπὶ προσδοκᾷ, καὶ ἐν ὥρᾳ ἢ ἐπὶ γινώσκει·

ὅτι δὴν ἱκετεύετε ποῖαν ὥραν ἔρχεται ὁ ἀδελφὸς σας.

43 Ἐκεῖνο ἱκετεύετε, ὅτι ἂν ἤθελεν ἱκετὴρ ὁ ἀδελφὸς τοῦ σπητιᾶ, εἰς ποῖαν βίβλαν τῆς νυκτὸς ἔρχεται ὁ κλέπτης, ἤθελεν ἀγρυπνήσῃ, καὶ δὴν ἤθελεν ἀφήσῃ τὸ σπητὶ τῷ νὰ τὸ τρυπήσῃ.

44 Διὰ τοῦτο ὡς εἴθε καὶ ἐσεῖς ἑτοιμοί· ὅτι τὴν ὥραν, ὅπῃ δὴν παρρηῖτε, ἔρχεται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

45 Ποῖος λοιπὸν εἶναι ἐκεῖνος ὁ ἐμπιγνυμένος δούλος καὶ φρόνιμος, τὸν ὅποιος ἐκατέστησεν ὁ ἀδελφὸς τῷ εἰς τῆς δούλους τε, νὰ τὴν διδῇ τὸ φαγητόν τῆς εἰς τὴν ὥραν τῆς;

46 Καλότυχος εἶναι ἐκεῖνος ὁ δούλος, τὸν ὅποιος, ὅταν ἔλθῃ ὁ ἀδελφὸς τῷ, θίλῃ τὸν εἶρει νὰ κάμῃ τοιαυτοτρόπως.

47 Βεβαία σας λέγω, ὅτι ἀπάνω εἰς ὅλα τε τὰ ὑπάρχοντα θίλῃ τὸν καταστήσει.

48 Ἀρὴν ἂν εἴπῃ ὁ κακὸς δούλος ἐκεῖνος μίσα εἰς τὴν καρδίαν τῷ· Ὁ ἀδελφὸς μου ἀργεῖ νὰ ἔλθῃ·

49 Καὶ νὰ ἀρχίσῃ νὰ δέρῃ τὰς συνδούλους τε, καὶ νὰ τρώῃ καὶ νὰ πίνῃ μετὰ τῶν μεθύσάντων.

50 Θίλῃ ἔλθῃ ὁ ἀδελφὸς τοῦ δούλου ἐκεῖνου εἰς μίαν ἡμέραν ὅπῃ δὴν ἐλπίζει, καὶ εἰς μίαν ὥραν ὅπῃ δὴν γνωρίζει·

51 Καὶ διχοτομήσει αὐτὸν, καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν ὑποκριτῶν θήσεται· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

51 Καὶ θέλει τὸν χωρίσαι, καὶ τὸ μέρος τῷ θελεῖ τὸ ἐάλλαι μετὰ τῶν ὑποκριτῶν· ἐκεῖ θέλει εἶσθαι τὰ κλάμματα καὶ τὸ τρίξιμον τῶν ὀδόντων.

Κεφ. κί. 25.

ΤΟΤΕ ὁμοιωθήσεται ἡ βασιλεία τῶν ἡραῶν δέκα παρθένοις, αἵτινες λαβῆσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν τοῦ νυμφίου.

2 Πέντε δὲ ἦσαν ἐξ αὐτῶν φρόνιμοι, καὶ πέντε μωραί.

3 Αἵτινες μωραί, λαβῆσαι τὰς λαμπάδας ἑαυτῶν, οὐκ ἔλαβον μετ' ἑαυτῶν ἔλαιον.

4 Αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐτῶν μετὰ τῶν λαμπάδων αὐτῶν.

5 Χροίζοντες δὲ τοῦ νυμφίου, ἐνύσταξαν πάσαι, καὶ ἐκάλεσθον.

6 Μείσης δὲ νυκτὸς κραυγὴ γέγονεν· Ἰδοὺ, ὁ νυμφίος· ἔρχεται, ἐξέρχου εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ.

7 Τότε ἠγέρθησαν πάσαι καὶ παρθένοι ἐκείναι, καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας αὐτῶν.

8 Αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρόνιμοις εἶπον· Δότε ἡμῖν ἐκ τοῦ ἔλαιου ὑμῶν· ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν σβέννυνται.

9 Ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρόνιμοι, λέγονσαι· Μήποτε οὐκ ἔ-

ΤΟΤΕ θέλει ὁμοιωθῇ ἡ βασιλεία τῶν ἡραῶν δέκα παρθένοις, ἡ ὁποίαις ἐπῆραν ταῖς λαμπάδες των, καὶ ἐνύκταν ἐκείνην ἀπάντησεν τὸν νυμφίον.

2 Καὶ αἱ πέντε ἀπὸ τῶν ἦταν φρόνιμοις, καὶ αἱ πέντε λωλαῖς·

3 Αἱ ὁποίαις λωλαῖς, ὥσάν ἐπῆραν ταῖς λαμπάδες των, δὲν ἐπῆραν μαζὺ των λάδι·

4 Ἀλλ' αἱ φρόνιμοις ἐπῆραν λάδι εἰς τὰ ἀγγεῖά των μετὰ ταῖς λαμπάδες των.

5 Καὶ ἐκόντας ἐκείνην ἀγρήσῃ ὁ νυμφίος, ἐνύσταξαν ὅλαις καὶ ἐκοιμήνταν.

6 Καὶ τὰ μεσάνυχτα ἔγινε βοή· Νὰ, ὁ νυμφίος· ὅπως ἔρχεται, εὐγὰτε ἐκείνην ἀπάντησιν αὐτοῦ.

7 Τότε ἐσηκώθησαν ὅλαις ἐκεῖναις ἡ παρθένοις, καὶ ἐκόσμησαν ταῖς λαμπάδες των·

8 Καὶ ἡ λωλαῖς εἶπαν εἰς ταῖς φρόνιμοις· Δότε μας ἀπὸ τοῦ λάδι σας· ὅτι ἡ λαμπάδες μας σβέννυνται.

9 Καὶ ἀπεκρίθησαν ἡ φρόνιμοις, καὶ εἶπαν· Μήπως καὶ δὲν

κίση ἡμῖν καὶ ὑμῖν πορεύεσθε δὲ πολλοὺς πρὸς τὰς πωλοῦντας, καὶ ἀγοράσατε ἑαυταῖς.

10 Ἀπεμπορούμενων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι, ἦλθεν ὁ νυμφίος· καὶ αἱ ἑτοιμαὶ εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν γάμψην, καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα.

11 Ὑστερον δὲ ἔρχονται καὶ αἰ λοιπαὶ παρθένοι, λέγουσαι· Κύριε, κύριε, ἀνοιξὺν ἡμῖν.

12 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς.

13 Γρηγορεῖτε ἄν, ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἡμέραν ἐν ᾗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

14 Ὡς περ γὰρ ἄνθρωπος ἀποδημῶν ἐκάλεισε τὴν ἰδίαν δούλην, καὶ παρέδωκεν αὐταῖς τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ·

15 Καὶ ᾧ μὲν ἔδωκε πέντε τάλαντα, ᾧ δὲ δύο, ᾧ δὲ ἓν· ἐκάστη κατὰ τὴν ἰδίαν δύναμιν· καὶ ἀπεδήμησεν εὐθὺς.

16 Πορευθεὶς δὲ ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν, εἰργάσατο ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐποίησεν ἄλλα πέντε τάλαντα.

17 Ὡσαύτως καὶ ὁ τὰ δύο, ἐκέρδησε καὶ αὐτὸς ἄλλα δύο.

18 Ὁ δὲ τὸ ἐν λαβὼν, ἀπειλ-

φθάσῃ καὶ ἡμᾶς καὶ ἰσᾶς· σὺρτε καλλίτερα εἰς ἐκείνης, ὅπῃ τὸ πηλῆσι, καὶ ἀγοράσατε διὰ λόγους σας.

10 Πηγέοντες αὐταῖς γὰρ ἀγοράσεν, ἦλθεν ὁ νυμφίος· καὶ ἡ ἑτοιμαὶς ἐμβῆκαν μετ' αὐτὸν εἰς τὴν γάμψην, καὶ ἐσφαλίσθη ἡ θύρα.

11 Ὑστερον ἦλθαν καὶ αἱ λοιπαὶ παρθένοι, λέγουσαι· Αὐθέντη, αὐθέντη, ἀνοιξέ μας.

12 Ἀμὴν ἐκείνῳ ταῖς ἀπεκρίθη· Ἀληθινὰ σὰς λέγω, δὴν σὰς γνωρίζω.

13 Ἀγρυπνεῖτε λοιπὸν, ὅτι δὴν ἐξεύρετε τὴν ἡμέραν ἐν ᾗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

14 Διατὶ ὡς ἂν ἓνας ἄνθρωπος δούλντας γὰρ ταξιδεύσῃ ἐκάλεισε τὴν δουλικάδεσ τε, καὶ τὴν ἐπαράδωκε τὰ ὑπάρχοντά τε.

15 Καὶ ἄλλῃ ἔδωκε πέντε τάλαντα, καὶ ἄλλῃ ἔδωκε δύο, καὶ ἄλλῃ ἔδωκε ἓνα· κάδε ἓνα κατὰ τὴν δύναμιν τε· καὶ ἐμίσευσε παρευδύς.

16 Καὶ ἐκείνῳ, ὅπῃ ἐπῆρε τὰ πέντε τάλαντα, παρένωλθας ἐδύλευσε μετ' αὐτὰ, καὶ ἔκαμιν ἄλλα πέντε τάλαντα.

17 Ὁμοίως καὶ ἐκείνῳ, ὅπῃ ἐπῆρε τὰ δύο, ἐκέρδησε καὶ αὐτὸς ἄλλα δύο.

18 Ἀμὴν ἐκείνῳ, ὅπῃ ἐπῆρε

Θὺν ἀρξεν ἐν τῇ γῇ, καὶ ἀπέκρινε τὸ ἀργύριον τῷ κυρίῳ αὐτοῦ.

19 Μετὰ δὲ χρόνον πολὺν ἔρχεται ὁ κύριος τῶν δούλων ἐκείνων, καὶ συναίρει μετ' αὐτῶν λόγον.

20 Καὶ προσελθὼν ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν, προσήνεγεν ἄλλα πέντε τάλαντα, λέγων· Κύριε, πέντε τάλαντά μοι παραδώκας· ἴδε, ἄλλα πέντε τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς.

21 Ἐφ' ἃ αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ· Εὖ, δέλε ἀγαθὴ καὶ πιστή· ἐπὶ ὀλίγα ἢ πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταθήσω· εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου.

22 Προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὰ δύο τάλαντα λαβὼν, εἶπε· Κύριε, δύο τάλαντά μοι παραδώκας· ἴδε, ἄλλα δύο τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς.

23 Ἐφ' αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ· Εὖ, δέλε ἀγαθὴ καὶ πιστή· ἐπὶ ὀλίγα ἢ πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταθήσω· εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου.

24 Προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὸ ἐν τάλαντον εἰληφώς, εἶπε· Κύριε, ἔγνων σε, ὅτι σκληρὸς εἰ ἀνθρώπου, θερίζων ὅπου οὐκ ἔσπειρας, καὶ συνάγων ὅθεν οὐ διεσκόρπισας·

τὸ ἕνα, παγένωντας ἔσκαψεν τὴν γῇν, καὶ ἐπαράχωσε τὸ ἀσπῆμι τοῦ αὐθέντός του.

19 Καὶ ὕστερα μὲ πολλὸν καιρὸν ἦλθεν ὁ αὐθέτης τῶν δούλων ἐκείνων, καὶ κάμνει λογαριασμὸν μετ' αὐτῶν.

20 Καὶ ἦλθεν ἐκεῖνος, ὅπῃ ἐπῆρε τὰ πέντε τάλαντα, καὶ ἤφειρεν ἄλλα πέντε τάλαντα, λέγωντας· Αὐθέντη, πέντε τάλαντα μὴ ἔδωκας· ἴδε, νῦν, ἄλλα πέντε τάλαντα ἐκέρδησα μετ' αὐτά.

21 Καὶ λέγει του ὁ αὐθέντης του· Ὑγιᾶς, δέλε ἀγαθὴ καὶ πιστή· εἰς τὰ ὀλίγα ἔγινες ἐμπιστευμένος, θέλω σε καταθήσει εἰς πολλὰ· ἔμβα μέσα εἰς τὴν χαρὰν τοῦ αὐθέντός σου.

22 Καὶ ἦλθε καὶ ἐκεῖνος, ὅπῃ ἐπῆρε τὰ δύο τάλαντα, καὶ λέγει· Αὐθέντη, δύο τάλαντα μὴ παραδώκας, νῦν, ἄλλα δύο τάλαντα ἐκέρδησα μετ' αὐτά.

23 Λέγει του ὁ αὐθέντης του· Ὑγιᾶς, δέλε ἀγαθὴ καὶ ἐμπιστευμένος· εἰς τὰ ὀλίγα ἔγινες ἐμπιστευμένος, εἰς πολλὰ θέλω σε καταθήσει· ἔμβα εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου.

24 Ἦλθε καὶ ἐκεῖνος, ὅπῃ ἐπῆρε τὸ ἕνα τάλαντον, καὶ λέγει· Αὐθέντη, ἐγὼ σε ἐγνώρισκα, πῶς εἶσαι ἀνθρώπου· σκληρός, θερίζωντας ἐκεῖ ὅπου δὲν ἔσπειρες, καὶ μαζώνωντας ἐκεῖ ὅπου δὲν ἐσκόρπισες.

25 Καὶ φοβηθεὶς, ἀπειθῶν
ἔκρυψα τὸ τάλαντόν σου ἐν τῇ
γῇ· ἴδε, ἔχεις το σόν.

26 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ κύριος·
αὐτῷ, εἶπεν αὐτῷ· Ποιηρὲ
ᾧ ἄλλοι καὶ ὀκνηρὲ, ἡδεῖς ὅτι θερί-
ζω ὅπου οὐκ ἔσπειρα, καὶ συν-
άγω ὅθεν ἢ διεσκόρπισα·

27 Ἐδεῖ ἔν σοι βαλεῖν τὸ
ἀργύριόν μου τοῖς τραπέζιταις·
καὶ ἐλθὼν ἐγὼ, ἱκομισάμην ἐν
τῷ ἔμῳ σὺν τόκῳ.

28 Ἄρατε ἔν ἀπ' αὐτῷ τὸ
τάλαντον, καὶ δότε τῷ ἔχοντι
τὰ δέκα τάλαντα.

29 (Τῷ γὰρ ἔχοντι παντὶ
δοθήσεται, καὶ περισσευθήσε-
ται· ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος,
καὶ ὃ ἔχει, ἀρθήσεται ἀπ'
αὐτοῦ.)

30 Καὶ τὸν ἀχρεῖον δεῦλον
ἐμβάλλετε εἰς τὸ σκότος· τὸ
ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς
καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

31 Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, καὶ
πάντες οἱ ἄγιοι ἄγγελοι μετ'
αὐτοῦ, τότε καθίσει ἐπὶ θρόνου
δόξης αὐτοῦ.

32 Καὶ συναχθήσονται ἔμ-
προσθεν αὐτοῦ πάντα τὰ ἔθνη·
καὶ ἀφοριεῖ αὐτοὺς ἀπ' ἀλλή-
λων, ὥσπερ ὁ ποιμὴν ἀφορί-

25 Καὶ ἔσποντας τὰ φοβεῖσθαι,
ἐπῆγα καὶ ἐπαράχυσσα τὸ
τάλαντόν σου εἰς τὴν γῆν· ἴδε,
ἐὰν, ὅπου ἔχῃς τὸ ἐδικόν σου.

26 Ἀπεκρίθη ὁ ἀνθρώπος τῷ,
καὶ λέγει τῷ· Ὡς κακὸν ἔδει καὶ
ὀκνηρὲ, ἔξευρες ὅτι ἐγὼ θερίξω
ἐκεῖ ὅπου δὲν ἔσπειρα, καὶ μα-
ζώνω ἐκεῖ ὅπου δὲν ἐσκόρπισα.

27 Ἐπεριτε λοιπὸν τὰ δώ-
σης δανεικὸν τὸ ἀργύριόν μου εἰς
τῆς σαρὰφιδες· καὶ ἐρχόμενος
ἐγὼ, ἡδίστα πάρεμ τὸ ἐδικόν μου
με τὸν κάματον.

28 Ἐπάρετε λοιπὸν ἀπ'
αὐτοῦ τὸ τάλαντον, καὶ δότε το
ἐκείνῳ, ὅπου ἔχει τὰ δέκα τάλ-
αντα.

29 (Διὰ τὸν ἕνα· ὅπου
ἔχει, θέλει τοῦ δοῦναι, καὶ θέλει
περισσευθῆναι· ἀπὸ δὲ τοῦ
ὅπου δὲν ἔχει, καὶ ἐκεῖνο, ὅπου
ἔχει, θέλει παρῆναι ἀπ' αὐτόν.)

30 Καὶ ἐτίθει τὸν ἀχρεῖον
δεῦλον ῥίξτε τὸν ἐξω εἰς τὸ
σκότος· τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ θέ-
λει εἶσθαι τὸ κλαύσιμον καὶ
τὸ τριξίμον τῶν ὀδόντων.

31 Καὶ ὅταν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου μετ' τὴν δύξαν τῶν,
καὶ ὅλοι οἱ ἄγιοι ἄγγελοι αὐτῷ ὁμῶς
μετ' αὐτόν, τότε θέλει καθίσει
εἰς τὸν θρόνον τῆς δόξης τῶν.

32 Καὶ θέλῃσι μαζωχθῆναι
ὅμπροσθεν τῶν ὅλα τὰ ἔθνη, καὶ
θέλει τῆς χωρίσει ἕνα ἀπὸ τὸν
ἄλλον, καὶ ὁ ποιμὴν ἀφορί-

ζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων.

33 Καὶ γήσει τὰ μὲν πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, τὰ δὲ ἐρίφια ἐξ ἐναντίων.

34 Τότε ἔξει ὁ βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ· Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρὸς μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου·

35 Ἐπείνασα γάρ, καὶ ἰδούκατέ μοι φαγεῖν· ἰδίψασα, καὶ ἐποτίσατέ με· ξέινον ἤμην, καὶ συνηγάγετέ με·

36 Γυμνὸς, καὶ περιεβάλετέ με· ἡσθένησα, καὶ ἐπισκέψασθέ με· ἐν φυλακῇ ἤμην, καὶ ἤλθετε πρὸς με.

37 Τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ οἱ δίκαιοι, λέγοντες· Κύριε, πότε σε εἶδομεν πεινῶντα, καὶ ἰθρέψαμεν; ἢ διψῶντα, καὶ ἐποτίσαμεν;

38 Πότε σε εἶδομεν ξένον, καὶ συνηγάγομεν; ἢ γυμνόν, καὶ περιεβάλομεν;

39 Πότε σε εἶδομεν ἀσθενῆ, ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ ἤλθομεν πρὸς σε;

40 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς, ἔξει αὐτοῖς· Ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἐποίησατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποίησατε.

ζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τὰ κατ' ἐρίκια.

33 Καὶ θέλει βάλλει τὰ πρόβατα ἀπὸ τὴν δεξιάν τε, καὶ τὰ κατ' ἐρίκια ἀπὸ τὴν ἑσθιάν τε.

34 Τότε θέλει εἰπεῖ ὁ βασιλεὺς εἰς ἐκείνους, ὅπως εἶναι ἀπὸ τὸ δεξιόν τε μέρος· Ἐλᾶτε ἔσθι· οἱ εὐλογημένοι τῷ πατρὶ μου, κληρονομήσετε τὴν βασιλείαν, ὅπως σὰς ἑτοιμάσθη ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ κόσμου.

35 Διατί ἐπείνασα, καὶ μὴ ἰδούκατε νὰ φάγω· ἰδίψασα, καὶ μὴ ἐποτίσθι· ἤμην ξένον, καὶ μὴ ἐπήγαγε εἰς τὸ σπῆντί σας.

36 Ἦμεν γυμνός, καὶ μὴ ἐνδύσθι· ἀρρώστησα, καὶ μὴ ἐπισκέψατε· εἰς τὴν φυλακὴν ἤμην, καὶ ἤλθετε εἰς ἐμένα.

37 Τότε θελὸν ἀποκριθῇ οἱ δίκαιοι, νὰ τῷ εἰπὺν· Αὐθέντη, καὶ πότε σε εἶδαμεν πεινασμένον, καὶ σε ἰθρέψαμεν; ἢ διψασμένον, καὶ σε ἐποτίσαμεν;

38 Πότε σε εἶδαμεν ξένον, καὶ σε ἐπήγαγε εἰς τὸ σπῆντί μας; ἢ γυμνόν, καὶ σε ἐνδύσαμεν;

39 Πότε σε εἶδαμεν ἀσθενή, ἢ εἰς τὴν φυλακὴν, καὶ ἤλθαμεν πρὸς τὸ λόγε σε;

40 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς θέλει τὰς εἰπεῖ· Βίβαια σὰς λέγω, ὅσον ἐκάμει εἰς ἕνα ἀπὸ ἐτέρας τῆς ἀδελφός μου τῆς πολλὰ εὐτελεῖς, εἰς ἐμένα τὸ ἐκάμετε.

41 Τότε ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ εὐ-
ωνύμων· Πορεύεσθε ἀπ' ἐμῶ οἱ
καταραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώ-
νιον, τὸ ἡτοιμασμένον τῷ δια-
βόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐ-
τῷ.

42 Ἐπείνασα γάρ, καὶ οὐκ
ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψησα,
καὶ οὐκ ἐποτίσατέ με·

43 Ξένον ἤμην, καὶ ἔσυν-
ηγάγετέ με· γυμνός, καὶ ἔ-
περιβάλετέ με· ἀσθενής καὶ
ἐν φυλακῇ, καὶ οὐκ ἐπεσκή-
ψασθέ με.

44 Τότε ἀποκριθήσονται
αὐτῷ καὶ αὐτοὶ, λέγοντες· Κύ-
ριε, πότε σε εἶδομεν πεινῶντα,
ἢ διψῶντα, ἢ ξένον, ἢ γυμνόν,
ἢ ἀσθενῆ, ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ
ἔδικησάμεν σοι;

45 Τότε ἀποκριθήσεται αὐ-
τοῖς, λέγων· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
ἐφ' ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ἐν τῶ-
ντων τῶν ἐλαχίστων, ἐδὲ ἐμοὶ
ἐποιήσατε.

46 Καὶ ἀπελεύσονται ἔτοι-
οι εἰς κόλασιν αἰώνιον· οἱ δὲ δι-
καιοὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

41 Τότε θέλει εἰπεῖ καὶ εἰς
ἐκείνους, ὅτι εἶναι ἀπὸ τὴν ζαρ-
βιὰν μεράϊαν· Σύρτε ἀπ' ἐμένα
οἱ καταραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ
αἰώνιον, ὅτι εἶναι ἡτοιμασμένον
διὰ τὸν διάβολον, καὶ διὰ τῆς
ἀγγέλης τε.

42 Διὰ τί ἐπείνασα, καὶ δὲν
μὲ ἐδώκατε νὰ φάγω· ἐδίψα-
σα, καὶ δὲν μὲ ἐποτίσατε.

43 Ἦμην ξένον, καὶ δὲν μὲ
ἐβέβλητε εἰς τὰς πηγάδας· ἤμην
γυμνός, καὶ δὲν μὲ ἐνδύσατε·
ἤμην ἀσθενής καὶ εἰς τὴν φυλα-
κὴν, καὶ δὲν μὲ ἐπισκευάσθητε.

44 Τότε θέλου τὴν ἀποκριθῇ
καὶ αὐτοὶ, νὰ εἰπῶσιν· Ἀδελφὲ,
πότε σὲ εἶδαμεν πεινασμένον, ἢ
διψασμένον, ἢ ξένον, ἢ γυμνόν,
ἢ ἀσθενῆ, ἢ εἰς τὴν φυλακὴν,
καὶ δὲν σὲ ἐπεσκέψαμεν;

45 Τότε θέλει τὰς ἀποκριθῇ,
λέγοντας· Βέβαια σὰς λέγω,
ὅσον δὲν ἐκάμετε εἰς ἕνα ἀπὸ
τέττης τῆς ἀδελφῆς μὴ τῆς
πολλῆς ἐντελεῖς, καὶ εἰς ἐμένα
δὲν τὸ ἐκάμετε.

46 Καὶ θίλυσιν ὑπάγει ἔτι-
τοι εἰς τὴν κόλασιν τὴν αἰώνιον·
καὶ οἱ δίκαιοι εἰς τὴν ζωὴν τὴν
αἰώνιον.

Κεφ. κς'. 26.

ΚΑΙ ἔγένετο ὅτε ἐτέλεισεν ὁ
Ἰησοῦς πάντας τὰς λό-
γους τῆς, εἶπε τοῖς μαθηταῖς
αὐτῷ·

ΚΑΙ ἔγενεν ὅταν ἐτελείωσεν
ὁ Ἰησοῦς ὅλας τῆς τῆς
λόγους, εἶπεν εἰς τὴς μαθητά-
δες τε·

2 Οἶδατε ὅτι κατὰ δύο ἡμέρας τὸ πάσχα γίνεται, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς τὸ θάνατον.

3 Τότε συνήχθησαν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Ἀρχιερέως τοῦ λεγομένου Καϊάφα.

4 Καὶ συμβουλευσάμενοι, ἵνα τὸν Ἰησοῦν κρατήσωσι δόλῳ, καὶ ἀποκτείνωσιν.

5 Ἐλεγον δὲ· Μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, ἵνα μὴ θόρυβος γένηται ἐν τῷ λαῷ.

6 Τῷ δὲ Ἰησοῦ γιγνομένῳ ἐν Βηθανίᾳ ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπρῶ,

7 Προσῆλθεν αὐτῷ γυνὴ ἀλάσκαρον μέρον ἔχουσα βαρυτίμη, καὶ κατήκειν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς ἀνακειμένη.

8 Ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτὴ ἠγανάκτησαν, λέγοντες· Εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕτη;

9 Ἦδύνατο γὰρ τῷτο τὸ μέρον πρᾶξαι πολλὰ, καὶ δοῖναι πτωχοῖς.

10 Γινῆς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Τί κόπης παρέχετε τῇ γυναίκί; ἔργον γὰρ καλὸν εἰργάσατο εἰς ἐμὲ.

11 Πάντοτε γὰρ τὰς πτωχὰς ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν· ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε.

2 Ἰερεύετε ὅτι ὑμεῖς ἀπὸ δύο ἡμέραις γίνεται τὸ πάσχα· καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται διὰ τὸ θάνατον.

3 Τότε ἐμαζώχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως, ὅπου ἐλέγυνταν Καϊάφας.

4 Καὶ ἐσυμβουλευσάμενοι, ἵνα πιάσῃν τοῦ Ἰησοῦν μὲ δόλον, καὶ ἵνα τὸν σκοτώσιν.

5 Καὶ ἔλεγον· Μὴν τὸ κάμωμεν εἰς τὴν ἑορτὴν, διὰ ἵνα μὴ γένη σύγχυσις εἰς τὸν λαόν.

6 Καὶ ὅταν ἐπῆγεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Βηθανίαν, εἰς τὸ σπήτι τοῦ Σίμωνος τοῦ λεπρῶ,

7 Ἐπῆγεν εἰς αὐτὸν μία γυναῖκα, ὅπου εἶχεν ἓνα καὶ μέρον πολύτιμον, καὶ τὸ ἔχυσεν ἀπάνω εἰς τὸ κεφάλαιον, ἐκεῖ ὅπου ἐμάζετον.

8 Καὶ ὥσαν τὸ εἶδαν οἱ μαθηταὶς τε, ἀδμηώησαν, καὶ εἶπαν· Διατί ἔγινεν ὁ χαλασμός ἐκτῶ;

9 Ὅπου ἠμπόρειεν ἐκτῶ τοῦ μέρον ἵνα πηληθῇ διὰ πολλὰ, καὶ ἵνα δοθῇ εἰς τὰς πτωχάς.

10 Καὶ γναρίζοντάς τὸ ὁ Ἰησοῦς, λέγει τῆς· Τί πειράζει τὴν γυναῖκα; ὅπου ἐποίησε καλὸν ἔργον εἰς ἐμένα;

11 Διατί τὰς πτωχὰς τὰς ἔχετε πάντα μὲν τῷ λόγῳ σας, ἀμὴ ἐμένα πάντα δὲν μὲ ἔχετε.

12 Βαλῦσα γὰρ αὕτη τὸ μύρον τῷ ἐπὶ τῷ σώματός μου, πρὸς τὸ ἐνταφιάσαι με ἐποίησεν.

13 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτε ἂν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον τῷτο ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ, λαληθήσεται καὶ ὃ ἐποίησεν αὕτη, εἰς μνημόσυνον αὐτῆς.

14 Τότε πορευθεὶς εἰς τῶν δώδεκα, ὁλεγόμενος Ἰούδας Ἰσκαριώτης, πρὸς τὰς ἀρχιερεῖς,

15 Εἶπε· Τί θέλετέ μοι δοῦναι, καὶ γὰρ ὑμῖν παραδώσω αὐτόν; Οἱ δὲ ἔφησαν αὐτῷ τριάκοντα ἀργύρια.

16 Καὶ ἀπὸ τότε ἐζητεῖ εὐκαιρίαν, ἵνα αὐτόν παραδῷ.

17 Τῇ δὲ πρώτῃ τῶν ἁζύμων προσήλθον οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ, λέγοντες αὐτῷ· Πού θέλεις ἐτοιμάσασθαι τοὺς φαγεῖν τὸ πάσχα;

18 Ὁ δὲ εἶπεν· Ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν πρὸς τὸν δεῖνα, καὶ εἰπάτε αὐτῷ· Ὁ διδάσκαλος λέγει· Ὁ καιρὸς μου ἐγγύς ἐστιν, πρὸς σὲ ποιῶ τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου.

19 Καὶ ἐποίησαν οἱ μαθηταὶ ὡς συνέταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἠτοίμασαν τὸ πάσχα.

20 Ὁφίας δὲ γενομένης συνέκοντο μετὰ τῶν δώδεκα.

21 Καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν,

12 Διατὶ ἐτότη, ὅπῃ περιέχουσιν ἐτότο τὸ μύρον εἰς τὸ κορμί μου, διὰ τὴν ταφὴν μου τὸ ἔκαμει.

13 Λέγω σας βέβαια, ὅτε ὅπῃ καὶ ἂν κηρυχθῇ ἐτότο τὸ εὐαγγέλιον εἰς ὅλον τὸν κόσμον, θέλει λαληθῇ καὶ ἐτότο ὅπῃ ἔκαμει αὕτη, εἰς μνημόσυνον της.

14 Τότε ἐπηγγενεῖας ἀπὸ της δώδεκα, ὅπῃ ἐλεγύνταν Ἰούδας Ἰσκαριώτης, εἰς της ἀρχιερεῖς,

15 Καὶ εἶπεν· Τί θέλετε μου δώσειν, καὶ ἐγὼ νὰ σας τὸν παραδώσω; Καὶ ἐκεῖνοι ἔταξαν νὰ τοῦ δώσῃν τριάκοντα ἀργύρια.

16 Καὶ ἀπὸ τότε ἐζύρευεν εὐκαιρίαν, νὰ τὸν παραδώσῃ.

17 Καὶ εἰς τὴν πρώτην τῶν ἁζύμων ἐπηγγενεῖας οἱ μαθηταὶ εἰς τὸν Ἰησοῦν, καὶ λέγουσιν τῷ· Πού θέλεις νὰ σὺ ἐτοιμάσῃς νὰ φαῖς τὸ πάσχα;

18 Καὶ ἐκείνους εἶπε· Ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν, εἰς τὸν δεῖνα, καὶ εἰπάτε τῷ· Ὁ διδάσκαλος λέγει· Ὁ καιρὸς μου εἶναι κοντὰ, εἰς εἰσὶνα θέλω νὰ κάμω τὸ πάσχα μετὰ της μαθητάδους μου.

19 Καὶ ἔκαμαν οἱ μαθηταὶ τῷ καθὼς της ἐπαράγγελθεν ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἐτοίμασαν τὸ πάσχα.

20 Καὶ ὡς ἂν ἐβραδίασεν, ἐκάθιστον μετὰ της δώδεκα.

21 Καὶ ἐκεῖ ὅπῃ ἐτρέφασιν, λέγουσιν· Βέβαια σας λέγω, ὅτι

L

εἶπεν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με.

22 Καὶ λυπόμενοι σφόδρα, ἤρξαντο λέγειν αὐτῷ ἕκαστος αὐτῶν· Μῆτι ἐγὼ εἰμι, Κύριε;

23 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Ὁ ἐμβάψας μετ' ἐμὲ ἐν τῷ τρυβλίῳ τὴν χεῖρα, ὅτις με παραδώσει.

24 Ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει, καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ· οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκεῖνῳ, δι' ὃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται· καλὸν ἦν αὐτῷ, εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἀνθρώπος ἐκεῖνος.

25 Ἀποκριθεὶς δὲ Ἰούδας, ὁ παραδίδως αὐτόν, εἶπε· Μῆτι ἐγὼ εἰμι, ῥαββί; Λέγει αὐτῷ· Σὺ εἶπας.

26 Ἐσθιόντων δὲ αὐτῶν, λαβὼν ὁ Ἰησοῦς τὸν ἄρτον, καὶ εὐλογῶν, ἔκλασε, καὶ ἔδωκε τοῖς μαθηταῖς, καὶ εἶπε· Λάβετε, φάγετε· τὸτό ἐστὶ τὸ σῶμά μου.

27 Καὶ λαβὼν τὸ ποτήριον, καὶ εὐχαριστήσας, ἔδωκεν αὐτοῖς, λέγων· Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες·

28 Τῆτο γάρ ἐστι τὸ αἷμά μου, τὸ τῆς καινῆς διαθήκης, τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυρόμενον εἰς ἄφισιν ἁμαρτιῶν.

ἕκαστος ἀπὸ ἑσῶς θέλει μὲ παραδώσει.

22 Καὶ αὐτοὶ λυπόμενοι πολλὰ, ἄρχισαν καθεὶς ἕνας τὸ λέγειν· Μῆνα εἰμαι ἐγὼ, Αὐθέντη;

23 Καὶ ἐκεῖνος ἀπεκρίθη, καὶ τὸς εἶπεν· Ἐκεῖνος ὅπου βετᾶ μετ' ἐμένα τὸ χεῖρι τῷ εἰς τὸ πινάκι, ἐκεῖνος θέλει μὲ παραδώσει.

24 Καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει, καθὼς εἶναι γεγραμμένοι διὰ λόγου τῆς ἀμὴ ἀειλύμονοι εἰς τὸν ἀνθρώπον ἐκεῖνον, διὰ μέσου τοῦ ὁποῦν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται· καλλίτερον τῷ ἦτον, ἢ μὴν ἦδελε γεννηθῇ ὁ ἀνθρώπος ἐκεῖνος.

25 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰούδας, ὅπου τὸν ἐπαράδωκεν, καὶ εἶπε· Μῆνα ἐγὼ εἰμαι διδάσκαλε; Λέγει τῷ· Ἐσὺ τὸ εἶπες.

26 Καὶ ἐκεῖ ὅπου ἑτερωγαν, ἐπῆρεν ὁ Ἰησοῦς τὸ ψωμὶ, καὶ ὡσανεὺς εὐχαρίστησε, τὸ ἔκοψε, καὶ τὸ ἔδωκε εἰς τὰς μαθητάδας, καὶ εἶπεν· Ἐπάρετε, φάγετε· τῆτο εἶναι τὸ κορμὶ μου.

27 Καὶ πέρνηντας τὸ ποτήριον, καὶ ὡσανεὺς εὐχαρίστησε, τὸς τὸ ἔδωκεν, λέγωντας· Πίετε ἀπ' αὐτοῦ ὅλοι·

28 Διατὶ τῆτο εἶναι τὸ αἷμα μου τῆς καινῆς διαθήκης, ὅπου χύνεται διὰ τὰς πολλὰς εἰς συγχώρησιν ἁμαρτιῶν.

29 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι ἢ μὴ πῶς ἀπ' ἄρτι ἐκ τούτῃ τῇ γεννήματι τῆς ἀμπέλου, ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ὅταν αὐτὸ πίνῃ μεθ' ὑμῶν καὶ οἶνον ἐν τῇ βασιλείᾳ τῇ πατρὸς μου.

30 Καὶ ἐμνήσαντες, ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρεον τῶν ἐλαιῶν.

31 Τότε λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πάντες ὑμεῖς σκανδαλισθήσεσθε ἐν ἡμέρᾳ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ· γέγραπται γάρ· Πατάξω τὸν ποιμένα, καὶ διασκορπισθήσεται τὰ πρόβατα τῆς ποιμνῆς.

32 Μετὰ δὲ τὸ ἐγερθῆναί με, προῶξω ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

33 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, εἶπεν αὐτῷ· Εἰ καὶ πάντες σκανδαλισθήσονται ἐν σοί, ἐγὼ οὐδέποτε σκανδαλισθήσομαι.

34 Ἐφῆ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω σοί, ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ νυκτὶ, πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι, τρεῖς ἀπαρνήσῃ με.

35 Λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος· Ἄν καὶ δέξῃ με σὺ ἐν σοὶ ἀποθανεῖν, ἢ μὴ σὺ ἀπαρνήσῃ με. Ὁμοίως καὶ πάντες οἱ μαθηταὶ εἶπον.

36 Τότε ἔρχεται μετ' αὐτῶν ὁ Ἰησοῦς εἰς χωρίον λεγόμενον Γεθσημανῆ· καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς· Καθίστατε αὐτῷ, ἕως ἢ

29 Καὶ λέγουσας· ἀπὸ τῶν ῥα καὶ ὁμπρὸς δὲν θέλω πίνειν ἀπὸ τούτου τοῦ γέννημα τῆς ἀμπέλου, ἕως τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ὅταν αὐτὸ πίνῃ ὁ μὲν ἐσθὼς ἵσον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ πατρὸς μου.

30 Καὶ ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρεον τῶν ἐλαιῶν.

31 Τότε τὸς λέγει ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ τὴν τὴν νύκτα ὅλοι σας θέλω σκανδαλισθῆναι εἰς ἑμένα· διατὶ εἶναι γεγραμμένον· Ὅτι θέλω κτυπήσει τὸν ποιμένα, καὶ θέλω διασκορπισθῆναι τὰ πρόβατα τῆς μάνδρας.

32 Καὶ ὑστερὰ ἀφ' ὧν ἀναστὰς, θέλω ὑπάγει ἐγὼ προτίτερα ἀπὸ πάντων εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

33 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος, καὶ εἶπεν τῷ· Ἄν καὶ ὅλοι σκανδαλισθῶσιν εἰς ἐσένα, ἀμὴ ἐγὼ ποτὲ δὲν θέλω σκανδαλισθῆναι.

34 Λέγει τῷ ὁ Ἰησοῦς· Βέβαια σὺ λέγεις, ὅτι ἐγὼ τὴν νύκτα, πρὸ τοῦ ἵνα φωνάξῃ ὁ ἀλέκτορας, τρεῖς φορὰς θέλεις μὲ ἀρνηθῆναι.

35 Λέγει τῷ ὁ Πέτρος· Ἄν καὶ κάμῃ χρεῖα ἵνα ἀποθάνω μὲ ἐσένα, δὲν θέλω σὺ ἀρνηθῆναι. Τέτοιαις λόγοις εἶπαν καὶ ὅλοι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

36 Τότε ἐπηγγίνετο ὁ Ἰησοῦς μετ' αὐτῶν εἰς ἕνα χωρίον ὅπου τὸ ἔλεγον Γεθσημανῆ· καὶ λέγει εἰς τοὺς μαθητάς· Καθίστατε

ἀπελθὼν προσέξωμαι ἐκεῖ.

37 Καὶ παραλαβὼν τὸν Πέτρον καὶ τὰς δύο υἱὰς Ζεβεδαίου, ἤρξατο λυπεῖσθαι καὶ ἀδυνατεῖν.

38 Τότε λέγει αὐτοῖς· Περὶλυπὸς ἐστὶν ἡ ψυχὴ μου ὥς θανάτου· μείνατε ὧδε, καὶ γρηγορεῖτε μετ' ἐμοῦ.

39 Καὶ προσελθὼν μικρὸν, ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτῷ, προσευχόμενός, καὶ λέγων· Πάτερ μου, εἰ δυνατόν ἐστι, παρελθέτω ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον τούτο· πλὴν ὅχι ὥς ἐγὼ θέλω, ἀλλ' ὥς σύ.

40 Καὶ ἔρχεται πρὸς τὰς μαθητάς, καὶ εὕρισκει αὐτοὺς καθεύδοντας, καὶ λέγει τῷ Πέτρῳ· Οὕτως οὐκ ἰσχύσατε μίαν ὥραν γρηγορεῖσαι μετ' ἐμοῦ;

41 Γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν· τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής.

42 Πάλιν ἐκ δευτέρου ἀπελθὼν προσήξατο, λέγων· Πάτερ μου, εἰ ἔθνηται τούτο τὸ ποτήριον παρελθεῖν ἀπ' ἐμοῦ ἢ μὴ αὐτὸ πῶς γενήσεται τὸ θέλημά σου.

43 Καὶ ἔλθων εὕρισκει αὐτὸς πάλιν καθεύδοντας· ἦσαν γὰρ αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ βεβαρημένοι.

44 Καὶ ἄφεις αὐτὸς ἀπὲλ-

αὐτῷ, ὥς ὅτῃ να ὑπάγωι νὰ προσευχηθῶ.

37 Καὶ ἐπῆρε τὸν Πέτρον καὶ τὰς δύο υἱὰς τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ ἄρχισε νὰ λυπᾶται καὶ νὰ ἀδυνατῇ.

38 Τότε τοὺς λέγει ὁ Ἰησοῦς· Πολλὰ λυπᾶται ἡ ψυχὴ μου μέχρι θανάτου· ἀπομείνετε ὧδε, καὶ ἀγρυπνεῖτε μετὰ τοῦ λόγου μου.

39 Καὶ ἐπῆγεν ὁ Ἰησοῦς καμπόσαν, καὶ ἔπεσε πρὸς πρόσωπον, καὶ ἐπροσεύχετο, καὶ ἔλεγεν· Ὁ πατήρ μου, ἂν εἶναι δυνατόν, ἅς περάσῃ ἐξ αὐτοῦ τὸ ποτήρι ἀπὸ τοῦ λόγου μου· ὅμως ὅχι καθὼς θέλω ἐγώ, ἀλλὰ καθὼς θέλεις ἰσὺ.

40 Καὶ ἔρχεται εἰς τοὺς μαθητάδες, καὶ εὕρισκει τὴν ὁποῦ κοιμώμενταν, καὶ λέγει εἰς τὸν Πέτρον· Τόσοι δὲν ἐδυνήθηκατε μίαν ὥραν νὰ ἀγρυπνήσατε μετ' ἐμένα;

41 Ἀγρυπνεῖτε καὶ προσεύχεσθε, διὰ νὰ μὴν ἐμβῇτε εἰς πειρασμόν· τὸ πνεῦμα εἶναι πρόθυμον, ἀλλ' ἡ σὰρξ εἶναι ἀσθενής.

42 Πάλιν δεύτερον ἐπῆγε καὶ ἐπροσευχήθη, λέγων ἡσυχῶς· Ὁ πατήρ μου, ἀνίσως καὶ δὲν εἶναι δυνατόν ἐξ αὐτοῦ τὸ ποτήριον νὰ περάσῃ ἀπ' ἐμένα, ἂν δὲν τὸ πῶς, ἅς γένη τὸ θέλημά σου.

43 Καὶ ἦλθε πάλιν, καὶ τοὺς εὕρηνεν ὅπου κοιμώμενται· διατὶ ἦσαν τὰ μάτια τῶν βαρεμένα.

44 Καὶ ἀφίωντάς τινες πα-

Ὡς πάλιν, προσήξατο ἐν
τρίτῃ, τὸν αὐτὸν λόγον εἰπὼν.

45 Τότε ἔρχεται πρὸς τὰς
μαθητὰς αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐ-
τοῖς· Καθεύδετε τὸ λοιπὸν, καὶ
ἀναπαύεσθε· ἰδὼ, ἤγγικεν ἡ
ᾠρα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
παραδίδεται εἰς χεῖρας ἀμαρ-
τωλῶν.

46 Ἐγείρεθε, ἄγωμεν·
ἰδὼ, ἤγγικεν ὁ παραδιδῶς
με.

47 Καὶ ἔτι αὐτῷ λαλῶντος,
ἰδὼ, ἰάδας εἰς τῶν δώδεκα
ἦλθε, καὶ μετ' αὐτοῦ ὄχλῳ
πολὺς μετὰ μαχαίρων καὶ
ξύλων, ἀπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ
πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ.

48 Ὁ δὲ παραδιδῶς αὐτόν,
ἔδωκεν αὐτοῖς σημεῖον, λέγων·
Ὁν ἂν φιλήσω, αὐτὸς ἐστὶ κρα-
τήσατε αὐτόν.

49 Καὶ εὐθέως προσελθὼν
τῷ Ἰησοῦ, εἶπε· Χαῖρε ράββι.
Καὶ κατεφίλησεν αὐτόν.

50 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ·
Ἐταῖρε, ἐφ' ᾧ πάρει; Τότε
προσιλθόντες ἐπέβαλον τὰς
χεῖρας ἐπὶ τὸν Ἰησοῦν, καὶ
ἑράτησαν αὐτόν.

51 Καὶ ἰδὼ, εἰς τῶν μετὰ
Ἰησοῦ, ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἀπέ-
σπασε τὴν μάχαιραν αὐτοῦ·
καὶ πατάξας τὸν δοῦλον τοῦ

αὐτοῦ, ἐπῆγε καὶ ἐπροσευχήθηκε
τρίτον, λέγωντας τὸν αὐτὸν
λόγον.

45 Τότε ἦλθεν εἰς τὰς μα-
θητάς τιν, καὶ λέγει τῆς· Κοι-
μᾶσθε τὸ λοιπὸν, καὶ ἀνα-
παύεσθε· ἰὰ, ὅπῃ ἐσήμωσεν
ἡ ᾠρα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώ-
που παραδίδεται εἰς χεῖρας
ἀμαρτωλῶν.

46 Σηκωθῆτε, ἃς ὑπάγω-
μεν ἀπ' ἰδῶ· ἰὰ ὅπῃ ἐσήμωσε
ἐκεῖθ', ὅπῃ μέλλει ἰὰ μὲ
παραδώσῃ.

47 Καὶ ἀκούμι τὸ ἔλεγε,
καὶ ἰὰ, ὁ ἰάδας ἕνας ἀπὸ τῶν
δώδεκα καὶ ἐφθασε, καὶ μετ'
αὐτόν πολὺ πλῆθ'· μὲ
σπαθία καὶ μὲ ξύλα, ἀπὸ τῶν
ἀρχιερέων καὶ ἀπὸ τῶν πρεσ-
βυτέρων τοῦ λαοῦ.

48 Καὶ ἐκεῖθ', ὅπῃ τὸν
ἐταφείδιδε, τῶν ἔδωκε σημεῖον,
λέγωντας· Ἐκείνον ὅπῃ ἐγὼ φι-
λήσω, ἐκεῖθ' εἶναι· πιάσετέ
τον.

49 Καὶ παρευδὺς ἐπῆγε κοι-
τᾷ εἰς τὸν Ἰησοῦν, καὶ εἶπε· Χαῖ-
ρε, διδάσκαλε· Καὶ τὸν ἐφίλησε.

50 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ λέγει· Ὡς
φίλε, εἰς ποῖον ἦλθες; Τότε
ἐπῆγαν κοιτᾷ εἰς τὸν Ἰησοῦν,
καὶ ἄπλωσαν τὰ χεῖρά της
ἀπάνω τιν, καὶ ἐπίασάν τον.

51 Καὶ ἰὰ, ἕνας ἀπ' ἐκείνων
ὅπῃ ἦταν ὁμῇ μὲ τὸν Ἰησοῦν,
ἀπλώνωντας τὸ χεῖρτι, εὐγα-
λιν τὸ μαχαίριόν τιν· καὶ ἐκτύ-

ἀρχιερέως, ἀφείλιν αὐτοῦ τὸ ὠτίον.

52 Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀπόστρέψον σὴ τὴν μάχαιραν εἰς τὸν τόπον αὐτῆς· πάντες γάρ σοι λαβόντες μάχαιραν, ἐν μάχαίρᾳ ἀπολύνται.

53 Ἡ δὲ οὐκ εἶπε, ὅτι ἡ δύναμις ἔσται παρακαλέσαι τὸν πατέρα μου, καὶ παραστήσει μοι πλείους ἢ δώδεκα λεγεῶνας ἀγγέλων;

54 Πῶς ἂν πληρωθῶσιν αἱ γραφαί, ὅτι ἔτω δι' γενέσθαι;

55 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τοῖς ὑφ' αὐτοῦ· Ὡς ἐπὶ λησὴν ἐξήλθετε μετὰ μάχαιρων καὶ ξύλων συλλαβεῖν με· καὶ ἡμέραν πρὸς ὑμῶς ἐκάδειζομένην διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ οὐκ ἐντραπήσατέ με.

56 Τῷτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γραφαὶ τῶν προφητῶν. Τότε οἱ μαθηταὶ πάντες, ἀφέντες αὐτὸν, ἔφυγον.

57 Οἱ δὲ κρατήσαντες τὸν Ἰησοῦν, ἀπέγαγον πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα, ὅπου οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι συνέχθησαν.

58 Ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει αὐτῷ ἀπὸ μακρόθεν, ἕως τῆς αὐλῆς τοῦ ἀρχιερέως· καὶ εἰσελθὼν ἔσω, ἐκάθητο μετὰ τῶν ὑπηρε-

τησε τὸν δῆλον τοῦ ἀρχιερέως, καὶ ἔκοψε τὸ αὐτί τῆς.

52 Τότε τοῦ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Γύρισε τὸ μάχαίριόν σου εἰς τὸν τόπον τῆς· διατὶ ὅσοι κτυπήσων με μάχαίριον, με μάχαίριον θέλῃ χαλασθῆναι.

53 Ἡ λογιάζεις, ὅτι δὲν δύναμαι τῶρα νὰ παρακαλέσω τὸν πατέρα μου, καὶ θέλει μὲ παραστήσει περισσότερης παρὰ δώδεκα λεγεῶνας ἀγγέλων;

54 Πῶς τὰ λοιπὸν θέλῃς τελειωθῇ αἱ γραφαί, ὅτι τέτοιαις λογῇς πρέπει νὰ γένη;

55 Εἰς ἐκείνην τὴν ὥραν εἶπεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν λαόν· Ὡσὰν εἰς λησὴν εὐγῆνκετε καὶ ἤλθετε με σπαθία καὶ με ξύλα νὰ με πιάσετε· ὅλην τὴν ἡμέραν ἐκάθην μετὰ πάντων διδασκωντῶν εἰς τὸ ἱερόν, καὶ δὲν με ἐπιάνατε.

56 Καὶ τῷτο ὅλον ἔγινε, διὰ νὰ τελειωθῶσιν αἱ γραφαὶ τῶν προφητῶν. Τότε τὸν ἀφήσαν οἱ μαθητάδες ὅλοι, καὶ ἔφυγον.

57 Καὶ ἐκεῖνοι πιάνοντες τὸν Ἰησοῦν, τὸν ἐπῆγον εἰς τὸν Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα, ἐκεῖ ὅπου ἦσαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι μαζωμένοι.

58 Καὶ ὁ Πέτρος τὸν ἀκολούθει ἀπὸ μακρόθεν, ἕως εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως· καὶ ἐμβαίνωντας μέσα, ἐκάθισε ὁμῶς

τῶν, ἰδεῖν τὸ τέλος·

μὲ τὰς δαδευτάδας, νὰ εἰδῇ τὸ τέλος·

59 Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ τὸ συνέδριον ὅλον ἐζήτουν ψευδομαρτυρίαν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὅπως αὐτὸν θανατώσωσι·

59 Καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ ὅλη ἡ σύναξις ἐγύρευαν ψευδομαρτυρίαν ἐναντίον τοῦ Ἰησοῦ, διὰ νὰ τὸν θανατώσῃ·

60 Καὶ ἔχοντες καὶ πολλῶν ψευδομαρτύρων προσελθόντων, ἔχοντες ὑπερὸν δὲ προσελθόντες δύο ψευδομαρτυρεῖς,

60 Καὶ δὲν εὗρηκαν ἀγαθὰ καὶ πολλοὶ ψευδομαρτυρεῖς νὰ ἤλθῃ, ὅμως δὲν εὗρηκαν· ἀλλ' ὑπερὰ ἤλθῃ δύο ψευδομαρτυρεῖς,

61 Εἶπον· Οὐτὸς ἔφη· Δύναμαι καταλῦσαι τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν οἰκοδομῆσαι αὐτόν.

61 Καὶ εἶπαν· Ἐτὺτ' εἶπεν· Ἐγὼ ἡμπορῶ νὰ χαλάσω τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς τρεῖς ἡμέραις νὰ τὸν κτίσω.

62 Καὶ ἀναγὰς ὁ ἀρχιερεὺς, εἶπεν αὐτῷ· Οὐδὲν ἀποκρίνη· τί ἔτοίμα καταμαρτυρεῖς;

62 Καὶ ἐσηκώθη ὁ ἀρχιερεὺς, καὶ λέγοντες· Δὲν ἀποκρίνῃς; τί εἶναι ἐτὺτα ὅπερ μαρτυρεῖς ἐναντίον σου;

63 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐσιώπα. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἀρχιερεὺς, εἶπεν αὐτῷ· Ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ἵνα ἡμῖν εἴπῃς, εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

63 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐσιώπων· Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἀρχιερεὺς, καὶ εἶπεν τῷ· Ἐξορκίζω σε εἰς τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα, νὰ μᾶς εἴπῃς, ἂν εἶσαι ἐστὶ ὁ Χριστὸς, ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

64 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Σὺ εἶπας· πλὴν λέγω ὑμῖν, ἅπ' ἄρτι ὤψομαι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐν δεξιῶν τῆς δυνάμεως, καὶ ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ.

64 Λέγει τῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐστὶ τὸ εἶπες· ὅμως λέγω σοι, ἀπὸ τῶρα καὶ ὁμπροσὰ θέλεις εἰδῇ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου νὰ κάθεται ἀπὸ τὴν δεξιὰν τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ, καὶ νὰ ἔρχεται ἀπάνω εἰς τὰ σύννεφα τοῦ οὐρανοῦ.

65 Τότε ὁ ἀρχιερεὺς διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, λέγων· Ὅτι ἐβλασφήμησεν· τί ἔτι χρεῖαν

65 Τότε ὁ ἀρχιερεὺς ἔσχισε τὰ φορέματά τε, καὶ εἶπεν· Ὅτι ἐβλασφήμησεν· τί χρεῖα μᾶλλον

ἔχομεν μαρτύρων; Ἴδε, ἡν
ἠκούσατε τὴν βλασφημίαν
αὐτοῦ.

66 Τί ὑμῖν δοκεῖ; Οἱ δὲ
ἀποκριθέντες, εἶπον· "Ενοχ^ο
δαιάτω ἐγί.

67 Τότε ἐπέτυχον εἰς τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἐκολά-
φισαν αὐτόν· οἱ δὲ ἐρράπι-
σαν,

68 Λέγοντες· Προφήτευσον
ἡμῖν Χριστέ, τίς ἐστὶν ὁ παῖσας
σε.

69 Ὁ δὲ Πέτρ^{ος}· ἔξω ἐκά-
θισεν ἐν τῇ αὐλῇ· καὶ προσήλθεν
αὐτῷ ὁ παῖς ὁ κληρικός, λέγων·
Καὶ σὺ ἥσθα μετὰ Ἰησοῦ τοῦ
Γαλιλαίου.

70 Ὁ δὲ ἠρώσατο ἔμπροσθεν
πάντων, λέγων· Οὐκ οἶδα τί
λέγεις.

71 Ἐξελθόντα δὲ αὐτόν εἰς
τὸν πυλῶνα, εἶδεν αὐτὸν ἄλλη,
καὶ λέγει τῷς ἑκα· Καὶ σὺ-
τος ἦν μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Ναζω-
ραίου.

72 Καὶ πάλιν ἠρώσατο
μετὰ ἑκα· Ὅτι οὐκ οἶδα τὸν
ἀνθρώπον.

73 Μετὰ μικρὸν δὲ προσελ-
θόντες οἱ ἑσῶτες, εἶπαν τῷ Πέ-
τρῳ· Ἀληθῶς καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν
εἶ· καὶ γὰρ ἡ λαλιά σου δηλὸν
σε ποιεῖ.

74 Τότε ἤρξατο καταναθε-
ματίζειν, καὶ ὀνύσαι· Ὅτι οὐκ

κάνησι πλέον μάρτυρες; ἰά,
ὅπου ἀκούετε τῶρα τὴν βλασ-
φημίαν τα.

66 Τί σᾶς φαίν-ται; Καὶ
ἐκεῖνοι ἀπεκρίθησαν, καὶ εἶπαν·
"Ἀξί^ο εἶναι θανάτω.

67 Τότε τὸν ἐπέτυχον εἰς τὸ
πρόσωπον, καὶ τὸν ἐρράπισαν·
καὶ ἄλλοι τὸν ἐκτυπῶσαν με-
τὰ βλάβει.

68 Καὶ τοῦ ἔλεγαν· Προφή-
τευσέ μας Χριστέ, ποῦ εἶναι
ὅπου σὲ ἐκτύπησε.

69 Καὶ ὁ Πέτρ^{ος}· ἐκάθισ-
ται ἐξω εἰς τὴν αὐλήν· καὶ ἔρ-
χεται μία δαυειτροπέδρα, καὶ
λέγει τα· Καὶ σὺ ὅμῳ ἦσθαι με-
τὰ τὸν Ἰησοῦ τὸν Γαλιλαίου.

70 Καὶ αὐτὸς ἀρνήθηκεν
ἔμπροσθὰ εἰς ὅλης, καὶ ἔλεγε·
Δὲν ἔξεύρω τί λέγεις.

71 Καὶ εὐγύνωντας ἔξω εἰς
τὴν θύραν, τὸν εἶδεν ἄλλη, καὶ
λέγει εἰς ἐκείνους ὅπου ἦσαν ἐκεῖ·
Καὶ ἐπετί^{θη} ὁμῳ ἦσαν μετὰ τὸν
Ἰησοῦ, τὸν Ναζωραῖον.

72 Καὶ πάλιν ἀρνήθηκε με-
τὰ ἑκα· Ὅτι δὲν ἔξεύρω τὸν ἀν-
θρώπον.

73 Καὶ εἰς ὀλίγον ὕστερα
ἐπῆγαν κοντὰ τα ἐκεῖνοι, ὅπου
ἐγένονταν ἐκεῖ, καὶ λέγουν τοῦ
Πέτρου· Ἀληθῆς, καὶ σὺ ἀπ' αὐ-
τῶν εἶσαι· διὰ τὸ ὁμίλη-
μά σου σὲ φανερώσει.

74 Τότε ἄρχισε νὰ ἀνα-
θεματίζῃ τοῦ λόγου τα, καὶ νὰ

ἴδω τὸν ἀνθρώπον· καὶ ἰούθως ἀλίκτωρ ἐφώνησε.

75 Καὶ ἐμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ ῥήματος τοῦ Ἰησοῦ, εἰρηκό-
τος αὐτῷ· ὅτι πρὶν ἀλίκτωρα
φωνῆσαι, τρεῖς ἀπαρήση με.
Καὶ ἐξελθὼν ἔξω, ἔκλαυσε
πικρῶς.

ἰμῶν· ὅτι δὲν ἰξεύρω τὸν ἀν-
θρώπον· καὶ παρενδύς ἐλά-
λησεν ὁ πετεινός.

75 Καὶ ὁ Πέτρος ἐθυμήθη
τὸν λόγον τοῦ Ἰησοῦ, ὅπῃ τοῦ
εἶπεν· ὅτι πρὸ τοῦ νὰ λαλήσῃ
ὁ πετεινός, τρεῖς φοαῖς θέλεις
μὲ ἀρνηθῇ· καὶ ἰούγηκεν ἔξω,
καὶ ἔκλαυσε πικρὰ.

Κεφ. κζ'. 27.

Πρῶτας δὲ γενόμενης, συμ-
βόλιον ἔλαβον πάντες οἱ
ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι
τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὡς
θανατώσαι αὐτόν.

2 Καὶ δῆσαντες αὐτόν, ἀπή-
γαγον, καὶ παρέδωκαν αὐτόν
Ποντίῳ Πιλάτῳ τῷ ἡγεμόνι.

3 Τότε ἰδὼν ἰούδας ὁ παρα-
δίδῃς αὐτόν, ὅτι κατεκρίθη,
μεταμεληθεὶς, ἀπέστρεψε τὰ
τριάκοντα ἀργύρια τοῖς ἀρ-
χιερεῦσι καὶ τοῖς πρεσβυτέ-
ροις,

4 Λέγων· Ἡμαρτον, πα-
ραδὼς αἷμα ἀδῶν. Οἱ δὲ
εἶπον· Τί πρὸς ἡμᾶς; σὺ
ῥῥει.

5 Καὶ ῥίψας τὰ ἀργύρια
ἐν τῷ ναῷ, ἀνεχώρησε· καὶ
ἀπελθὼν, ἀπήγγεατο.

6 Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς λαβόν-
τες τὰ ἀργύρια, εἶπον· Οὐκ
ἔστι βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορ-

ΚΑΙ ὡσὰν ἐξημέρωσεν, ἐ-
συμβεβλήθησαν ὅλοι οἱ
ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι
τοῦ λαοῦ ἐναντίον τοῦ Ἰησοῦ,
νὰ τὸν θανατώσων.

2 Καὶ δεινόντες τον, τὸν ἐπῆ-
γαγον, καὶ τὸν ἐπαράδωκαν εἰς τὸν
Πόντιον Πιλάτον τὸν ἡγεμόνα.

3 Τότε ὡσὰν εἶδεν ὁ ἰούδας,
ὅπῃ τὸν ἐπαρέδωκεν, ὅτι ἐκα-
τεκρίθη, ἐμετανόησε, καὶ ἰγύρι-
σεν ὀπίσω τὰ τριάντα ἀργύρια
εἰς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ εἰς τοὺς
πρεσβυτέρους,

4 Λέγων· Ἡμαρτον, ἐσφαλα, ὅπῃ
ἐπαρέδωκα αἷμα ἀδῶν· καὶ
ἐκείνοι εἶπαν· Τί μᾶς μέλει
ἡμᾶς; σὺ ῥῥει.

5 Καὶ ῥῥιξε τὰ ἀργύρια μέ-
σα εἰς τὸν ναόν, καὶ ἀνεχώρησε·
καὶ ἐπῆγε, καὶ ἐκρεμάσθη.

6 Καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐπῆραν
τὰ ἀργύρια, καὶ εἶπαν· Δὲν πρέ-
πει νὰ τὰ βάλλωμεν αὐτὰ εἰς
τὸ θησαυροφυλάκιον τῆς ἐκ-

βανᾶν· ἐπεὶ τιμὴ αἵματός ἐστι.

7 Συμβόλιον δὲ λαβόντες, ἠγόρασαν· ἐξ αὐτῶν τὸ ἀγρὸν τοῦ κεραμείως, εἰς ταφὴν τοῖς ξένοις.

8 Διὰ ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖ-
νον, ἀγρὸς αἵματος, ἕως τῆς
σήμερις.

9 (Τότε ἐπληρώθη τὸ ρηθὲν
διὰ Ἰερωνίμῃ τοῦ προφήτου, λέ-
γοντος· καὶ ἔλαβον τὰ τριάκον-
τα ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ τετι-
μημένου, ὃν ἐτίμησαντο ἀπὸ
νῦν Ἰσραὴλ.)

10 Καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν
ἀγρὸν τοῦ κεραμείως, καδὰ
συνέταξέ μοι Κύριος·.)

11 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐξη ἑμπε-
σθεν τοῦ ἡγεμόνος· καὶ ἐπηρώ-
τησεν αὐτὸν ὁ ἡγεμὼν, λέγων·
Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων;
Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Σὺ λέ-
γεις.

12 Καὶ ἐν τῷ κατηγορεῖσθαι
αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ
τῶν πρεσβυτέρων, ἔθεν ἀπεκρί-
ματο.

13 Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Πι-
λάτος· Οὐκ ἀκείεις πόσα σε
καταμαρτυροῦσι;

14 Καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ
πρὸς ἑνὸς ἐν ῥῆμα· ὥστε θαυμά-
ζειν τὸν ἡγεμόνα λίαν.

15 Κατὰ δὲ ἑορτὴν εἰώθει
ὁ ἡγεμὼν ἀπολύειν ἓνα τῶν

κλήσιος· ἐπειδὴ εἶναι τιμὴν
αἵματος.

7 Καὶ ὡσὰν ἐσυμβελεύθη-
καν, ἀγόρασαν μετ' ἐκεῖνα τὸ
χωράφι τοῦ κεραμείως, νὰ θά-
πτειν τῆς ξένης.

8 Διὰ τῆτο ὀνομάσθη τὸ
χωράφι ἐκεῖνο, χωράφι αἵμα-
τος, ἕως τῆς σήμερις.

9 (Τότε ἐτελειώθη ἐκεῖνο,
ὅπῃ ἐλαλήθη διὰ μέσου Ἰερωνί-
μῃ τοῦ προφήτου, λέγοντος· Καὶ
ἐπῆραν τὰ τριάκοντα ἀργύρια,
τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου, τὸν
ὅστιον ἐτίμησαν ἀπὸ τῆς νύκτος
τοῦ Ἰσραὴλ.)

10 Καὶ ἔδωκάντα εἰς τὸ χω-
ράφι τοῦ κεραμείως, καδὼς μὲ
ἐπαράγγειλεν ὁ Κύριος·.)

11 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐξάδην ὁμ-
προσὰ εἰς τὸν ἡγεμόνα, καὶ ἐ-
ρώτησέν τον ὁ ἡγεμὼν, λέγωντας·
Ἐσὺ εἶσαι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰου-
δαίων; Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ λέγει·
Σὺ εἶπας.

12 Καὶ ἐκεῖ, ὅπῃ τὸν κατη-
γορεῦσαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ
πρεσβύτεροι, δὲν ἀπεκρίθηκε
τίποτες.

13 Τότε τοῦ λέγει ὁ Πιλά-
τος· Δὲν ἀκείεις πόσα μαρτυ-
ροῦν ἐναντία σε;

14 Καὶ δὲν τοῦ ἀπεκρίθη
καθόλου εἰς κανένα λόγον· τό-
σον ὅπῃ ἐθαύμασεν ὁ ἡγεμὼν
πολλὰ.

15 Καὶ εἰς τὴν ἑορτὴν εἴ-
χαν συνήθειαν, νὰ ἐλευθερώνη

ὄχλῳ δέσμιον, ὃν ᾔθελον.

16 Εἶχον δὲ τότε δέσμιον ἐπίσημον λεγόμενον Βαραββάν.

17 Συνηγμένῳ ἔνι αὐτῶν, εἶπεν αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Τίνα θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν; Βαραββᾶν, ἢ Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν;

18 Ἦδὲ γὰρ, ὅτι διὰ φθόνου παρέδωκεν αὐτόν.

19 Καθήμενος δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βήματος, ἀπέστειλε πρὸς αὐτόν ἡ γυνὴ αὐτοῦ, λέγουσα· Μηδὲν σοι καὶ τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ· πολλὰ γὰρ ἔπαθον σήμερον κατ' ὄναρ δι' αὐτόν.

20 Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἐπεισαν τὸν ὄχλον, ἵνα αἰτήσωνται τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν ἀπολέσωσιν.

21 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἡγεμὼν, εἶπεν αὐτοῖς· Τίνα θέλετε ἀπὸ τῶν δύο ἀπολύσω ὑμῖν; Οἱ δὲ εἶπον, Βαραββᾶν.

22 Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Τί ἔν ποιήσω Ἰησοῦν, τὸν λεγόμενον Χριστόν; Λέγουσιν αὐτῷ πάντες· Σταυρωθήτω.

23 Ὁ δὲ ἡγεμὼν ἔφη· Τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν; Οἱ δὲ περισ-

ὁ ἡγεμὼν ἕνα ἄνθρωπον ἀπὸ τῆς δεμένης διὰ τὸν ὄχλον, ὅποιον ᾔθελαν.

16 Καὶ τότε εἶχαν δεμένον κάποιον ὀνομαζόν, ὅπῃ ἐλεγυνταν Βαραββᾶν.

17 Ὅταν λοιπὸν ἐσυναθροίσθησαν, λέγει τῶς ὁ Πιλάτος· ποῖον θέλετε ἐὰν σᾶς ἀπολύσω; τὸν Βαραββᾶν, ἢ τὸν Ἰησοῦν, ὅπῃ λέγεται Χριστός;

18 Διατὶ ἔξευρεν, ὅτι ἀπὸ τὸν φθόνου τῆς τὸν ἐπαρέδωκεν (οἱ ἀρχιερεῖς.)

19 Καὶ καθήμενος αὐτὸς εἰς τὸ κριτήριόν τε, τοῦ ἡγήνουσιν ἡ γυναῖκά τε, καὶ τῇ λέγει· Νὰ μὴν ἔχῃς ἐσὺ ἐὰν κάμῃς μὴ τὸν δίκαιον ἐκεῖνον· διατὶ ἐγὼ ἔπαθα πολλὰ σήμερον εἰς τὸ ὄνειρόν μου διὰ λόγον τε.

20 Καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἐκατάπεισαν τὸν λαόν, ἐὰν ζητήσῃ τὸν Βαραββᾶν, καὶ τὸν Ἰησοῦν ἐὰν χαλάσῃ.

21 Τότε ἀπεκρίθη ὁ ἡγεμὼν, καὶ τῆς ἐρώτησε· Ποῖον θέλετε ἀπὸ τῆς δύο ἐὰν σᾶς ἀπολύσω; Καὶ ἐκεῖνοι εἶπαν, Τὸν Βαραββᾶν.

22 Λέγει τῶς ὁ Πιλάτος· Ἀμὴν τὸν Ἰησοῦν, ὅπῃ λέγεται Χριστός, τί ἐὰν τὸν κάμῃς; Λέγουσιν αὐτῷ· Ὅτι σταυρωθήτω.

23 Καὶ ὁ ἡγεμὼν εἶπε· Καὶ τί κακὸν ἔπαμῃ; Καὶ ἐκεῖνοι

σῶς ἔκραζον, λέγοντες· Σταυρωθήτω.

24 Ἰδὼν δὲ ὁ Πιλάτος, ὅτι ἔδεν ὠφελεῖ, ἀλλὰ μᾶλλον δόρυβος γίνεται, λαβὼν ὕδωρ, ἀπενήψατο τὰς χεῖρας ἀπέναντι τοῦ ὄχλου, λέγων· Ἀδῶς εἰμι ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ δικαίου τούτου· ὑμεῖς ὕψισθε.

25 Καὶ ἀπεκριθεὶς πᾶς ὁ λαός, εἶπε· Τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν.

26 Τότε ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν Βαραββᾶν· τὸν δὲ Ἰησοῦν φραγελήσας παρέδωκεν, ἵνα σταυρωθῇ.

27 Τότε οἱ στρατιῶται τῷ ἡγεμόνῳ, παραλαβόντες τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ πραιτώριον, συνήγαγον ἐπ' αὐτὸν ὅλην τὴν σπεῖραν.

28 Καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν, περιέθηκαν αὐτῷ χλαμύδα κοκκίνην.

29 Καὶ πλέξαντες ρέφανον ἐξ ἀκανθῶν ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ· καὶ κάλαμον ἐπὶ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ· καὶ γονυπετήσαντες ἔμπροσθεν αὐτοῦ, ἐπέπαιζον αὐτῷ, λέγοντες· Χαῖρε ὡς βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.

30 Καὶ ἐμπτύσαντες εἰς αὐτὸν ἔλαβον τὸν κάλαμον, καὶ ἔτυπον εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.

31 Καὶ ὅτε ἐπέπαιξαν αὐτῷ, ἐξίδυσαν αὐτὸν τὴν χλαμύδα,

ἐφώνησαν περισσὰ· Ἄς σταυρωθῇ.

24 Καὶ ὡσὰν εἶδεν ὁ Πιλάτος, ὅτι δὲν κάμνει τίποτες, ἀλλὰ περισσύτερον γίνεταί σύγχυσσις, ἐπῆρε νερόν, καὶ ἐνέψε τὰ χεῖρά τε ὁμπροσὰ εἰς τὸν λαόν, λέγωντας· Καθαροὶ εἰμαι ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ δικαίου ἐτάτου· ὑμεῖς ὕψισθε.

25 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ λαός, καὶ εἶπε· Τὸ αἷμα αὐτοῦ ὡς εἶναι ἀπάνω εἰς ἡμᾶς, καὶ εἰς τὰ παιδιὰ μας.

26 Τότε τὸς ἀπόλυσε τὸν Βαραββᾶν· καὶ τὸν Ἰησοῦν ἔδωκε, καὶ τὸς τὸν ἑπαράδωκε, ἵνα σταυρωθῇ.

27 Τότε οἱ στρατιῶται τοῦ ἡγεμόνος ἐπῆραν τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ πραιτώριον, καὶ ἐπεριμάζωξαν ἐκεῖ εἰς αὐτὸν ὅλον τὸ τάγμα τῶν στρατιωτῶν.

28 Καὶ ἐκδύσαν τον, καὶ τοῦ ἔβαλλον κόκκινον φόρεμα.

29 Καὶ ἐπλέξαν καὶ ἓνα ρέφανον ἀπὸ ἀγκάθια, καὶ ἔβαλαν ἀπάνω εἰς τὸ κεφάλι τε· καὶ εἰς τὸ δεξιόν τε χεῖρ τοῦ ἔδωκαν ἓνα καλάμι· καὶ ἐγονιάτιζαν ὁμπροσὰ τε, καὶ τοῦ ἔλεγαν· Χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.

30 Καὶ πλύνοντες τον, ἐπῆραν τὸ καλάμι, καὶ τον ἐκτύπυσαν εἰς τὸ κεφάλι.

31 Καὶ ὡς τὸν ἑπαιξαν, τὸν ἐκδύσαν τὸ κόκκινον φόρεμα,

καὶ ἐίδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ· καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ σταυρῶσαι.

32 Ἐξερχόμενοι δὲ, εὗρον ἄνθρωπον Κυρηναῖον, ὀνόματι Σίμωνα· τοῦτον ἠγγάρευσαν, ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ.

33 Καὶ ἰλθόντες εἰς τόπον λεγόμενον Γολγοθᾶ, ὅς ἐστι λεγόμενος· κρανίον τόπος,

34 Ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν ὄξος· μετὰ χολῆς μεμιγμένον· καὶ γευσάμενος, οὐκ ᾔδελε πιεῖν.

35 Σταυρώσαντες δὲ αὐτὸν, διμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, βάλλοντες κλῆρον· ἵνα πληρωθῇ τὸ ρηθὲν ἐπὶ τοῦ προφήτου· Διμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμὸν μου ἔβαλον κλῆρον.

36 Καὶ καθήμενοι, ἐτήρουν αὐτὸν ἐκεῖ.

37 Καὶ ἐπέθηκεν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν αἰτίαν αὐτοῦ γεγραμμένην· Οὗτος ἔστιν Ἰησοῦς ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.

38 Τότε σταυρῶνται σὺν αὐτῷ δύο λησασταί· εἰς ἐκ δεξιῶν, καὶ εἰς ἐξ ἐκωνίων.

39 Οἱ δὲ παραπορευόμενοι

καὶ τὸν εἶδυσαν πάλιν τὰ φορέματά τε· καὶ τὸν ἐπήγεναι νὰ τὸν σταυρῶσιν.

32 Καὶ ἐκεῖ ὅπῃ εὗρεναν ἕνα, εὗρεναν ἵνα ἄνθρωπον Κυρηναῖον, τὸ ὄνομά τε Σίμωνα· ἐτῆτον ἠγγάρευσαν, νὰ σηκώσῃ τὸν σταυρὸν τε.

33 Καὶ ὡσὰν ἦλθαν εἰς τὸν τόπον, ὅπῃ ἰλέγνεται Γολγοθᾶ, τὸ ὅποιον δίδει νὰ εἴπῃ κρανίον τόπος,

34 Τῷ ἔδωκαν νὰ πιῇ ὄξος· ἀνακατωμένον μὲ χολήν· καὶ ὡσὰν τὸ ἐγεύσθη, δὲν ᾔδελε νὰ τὸ πιῇ.

35 Καὶ ὡσὰν τὸν ἐσταύρωσαν, ἐμοίρασαν τὰ φορέματά τε, ῥίχνοντες κλῆρος· διὰ νὰ τελεσθῇ ἐκεῖνο, ὅπῃ ἐλάληθη διὰ μίση τοῦ προφήτου· Ἐδιαμοίρασθήκασιν τὰ φορέματά μου ἀνάμισόν της, καὶ εἰς τὴν εἰδύμασίαν μου ἔρριξαν λαχνός.

36 Καὶ ἐκάθησαν, καὶ τὸν ἐφύλαγαν ἐκεῖ.

37 Καὶ ἔβαλλαν ἅπαντα εἰς τὸ κεφάλι τε τὴν ἀφορμήν τε γεγραμμένην· Ἐτοῦτος εἶναι ὁ Ἰησοῦς ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.

38 Τότε ἐσταυρώθηκαν ὁμῶς μετ' αὐτὸν δύο λησασταί, ἕνας ἀπὸ τὴν δεξιάν τε, καὶ ἄλλος ἀπὸ τὴν ἐκωνίαν τε.

39 Καὶ ἐκεῖνοι, ὅπῃ ἐπηρεύ-

M

ἔβλασφῆμην αὐτόν, κινῶντες
τὰς κεφαλὰς αὐτῶν,

40 Καὶ λέγοντες· Ὁ κα-
ταλύων τὸν ναὸν καὶ ἰν τρισὶν
ἡμέραις οἰκοδομῶν, σῶσον
σεαυτὸν· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ,
κατάβηθι ἀπὸ τοῦ σταυροῦ.

41 Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ
ἀρχιερεῖς, ἱμπαίζοντες μετὰ
τῶν γραμματέων καὶ πρεσ-
βυτέρων, ἔλεγον·

42 Ἄλλως ἕσωσεν, ἑαυτὸν
ὃ δύναται σῶσαι· εἰ βασιλεὺς
Ἰσραὴλ ἔστι, καταβάτω ἰὼν
ἀπὸ τοῦ σταυροῦ, καὶ πιστεύσωμεν
αὐτῷ.

43 Πίπτοιθεν ἐπὶ τὸν Θεόν·
ῥυσάσθω ἰὼν αὐτόν, εἰ θέλει
αὐτόν· εἶπε γάρ· Ὅτι Θεὸς
εἰμι υἱός.

44 Τὸ δ' αὐτὸ καὶ οἱ λη-
σαί, οἱ συσταυρωθέντες αὐτῷ,
ὠνείδιζον αὐτῷ.

45 Ἀπὸ δὲ ἑκτῆς ὥρας
σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν
τὴν γῆν, ἕως ὥρας ἐνάτης.

46 Περί δὲ τὴν ἐννάτην
ὥραν ἀνεβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ
μεγάλῃ, λέγων· Ἡλὶ, Ἡλὶ,
λαμὰ σαβαχθανί; τὸτ' ἔστι,
Θεέ μου, Θεέ μου, ἵνατί με
ἐγκατέλιπες;

47 Τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἐρώ-
των ἀκούσαντες, ἔλεγον· Ὅτι
Ἡλία φωνεῖ ὅτι·

σαν εἰς τὴν γράττ, τὸν ἔβλασ-
φῆμῶσαν, κινῶντες τὰ κεφα-
λιά τες,

40 Καὶ λέγοντες· Ἐστὶν ὅπῃ
χαλνᾶς τὸν ναὸν καὶ εἰς τρεῖς
ἡμέραις τὸν οἰκοδομεῖς, σῶσε
τοῦ λόγου σου· ἂν εἶσαι υἱὸς τοῦ
Θεοῦ, κατέβα ἀπὸ τοῦ σταυροῦ.

41 Ὁμοιοτρόποις καὶ οἱ
ἀρχιερεῖς, παίζοντες τον ὁμῶ
μὲ τῆς γραμματεῖς καὶ τῆς
πρεσβυτέρους καὶ Φαρισαίους,
ἔλεγον·

42 Ἄλλως ἕσωσε, καὶ τὸν
ἑαυτὸν τε δὲν δύναται νὰ σώσῃ·
ἂν εἶναι βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ,
ἂς κατέβῃ τῶρα ἀπὸ τοῦ σταυ-
ροῦ, καὶ θέλωμεν τὸν πιστεύσει.

43 Εἰς τὸν Θεόν ἔχει τὸ
δαρρῶν τε· ἂς τὸν γλυτώσῃ
τῶρα, ἂν τὸ ἀγαπᾷ· διατὶ
εἶπεν· Ὅτι Θεὸς υἱὸς εἰμαι.

44 Τὰ ἑμοῖα τὸν οἰεῖδιζαν
καὶ οἱ λησάδες, ὅπῃ ἐσταυρώθη-
καν μαζὺ τε.

45 Καὶ ἀπὸ τὴν ἑκτὴν
ὥραν ἐγένετο σκότος· εἰς ὅλην τὴν
γῆν, ἕως τὴν ἐνάτην.

46 Καὶ κοντὰ εἰς τὴν ἐννά-
την ὥραν ἐβόησεν ὁ Ἰησοῦς μὲ
μεγάλῃ φωνῇ, καὶ εἶπεν·
Ἡλὶ, Ἡλὶ, λαμὰ σαβαχ-
θανί; τὸτ' ἔστιν, Θεέ μου,
Θεέ μου, διατὶ με ἄφησες;

47 Καὶ κάποιοι ἀπὸ ἐκεῖ-
νος, ὅπῃ ἐτίθενταν ἐκεῖ,
ὥσαν τὸ ἤκουσαν, ἔλεγον·
Ὅτι τὸν Ἡλίαν φωνάζει.

48 Καὶ εὐθέως δραμὼν εἰς
ἐξ αὐτῶν, καὶ λαβὼν σπόγγον,
πλήσας τε ὕδατος, καὶ περιθεὶς
καλάμῳ, ἐπότιζεν αὐτόν.

49 Οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγον·
"Ἄφες, ἴδωμεν, εἰ ἔρχεται
Ἡλίας σώσων αὐτόν.

50 Ὁ δὲ Ἰησοῦς, πάλιν
κράξας φωνῇ μεγάλῃ, ἀφῆκε
τὸ πνεῦμα.

51 Καὶ ἰδὼν, τὸ καταπίτα-
σμα τῷ ναυῷ ἰσχύσθη εἰς δύο
ἀπὸ ἀνωθεν ἕως κάτω· καὶ ἡ
γῆ ἰσείσθη· καὶ αἱ πέτραι
ἰσχύσθησαν·

52 Καὶ τὰ μνημεῖα ἀνιψύ-
χθησαν· καὶ πολλὰ σώματα
τῶν κεκοιμημένων ἀγίων ἠγέρ-
θη.

53 Καὶ ἐξελθόντες ἐκ τῶν
μνημείων μετὰ τὴν ἔγερσιν αὐ-
τῶν, εἰσῆλθον εἰς τὴν ἁγίαν
πόλιν, καὶ ἐνεφανίσθησαν
πολλοῖς.

54 Ὁ δὲ ἑκατόνταρχος·
καὶ οἱ μετ' αὐτῷ, τηρεῖντες
τὸν Ἰησοῦν, ἰδόντες τὸν σεισμόν
καὶ τὰ γενόμενα, ἐφοβήθησαν
σφοδρὰ, λέγοντες· Ἀληθῶς
Θεοῦ υἱὸς ἦν ὁ ἄνθρωπος.

55 Ἦσαν δὲ ἐκεῖ γυναῖκες
πολλαί, ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦ-
σαι· αἵτινες ἠκολούθησαν τῷ
Ἰησοῦ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας,
διακονῆσαι αὐτῷ.

48 Καὶ παρευθὺς ἵκτερον
ἕως ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἐπῆρεν
ἕνα σφονγγάρι, καὶ γειμίζοντάς
το ὕδατι καὶ βάζοντάς το εἰς
ἕνα καλάμι, τὸν ἐπότιζεν.

49 Καὶ οἱ ἄλλοι ἔλεγον·
Ἀφήτε, νὰ εἰδῶμεν, ἂν ἔρχε-
ται ὁ Ἡλίας νὰ τὸν γλυτώσῃ.

50 Καὶ ὁ Ἰησοῦς, πάλιν
φωνάξας μεγάλην φωνήν,
ἀφῆκε τὸ πνεῦμα.

51 Καὶ παρευθὺς τὸ κα-
ταπίεσμά τοῦ ναυῷ ἰσχύσθη
εἰς δύο, ἀπ' ἐπάνω ἕως κάτω·
καὶ ἡ γῆ ἰσείσθη· καὶ ἡ
πέτρας ἰσχύσθησαν·

52 Καὶ τὰ μνημόρια ἀνοι-
χθήκασιν· καὶ πολλὰ κορμιά
τῶν ἀπεδαμμένων ἀγίων
ἀναστάντων.

53 Καὶ ἐγῆκαν ἔξω ἀπὸ
τὰ μνημεῖα ὑπερὰ ἀπὸ τὴν
ἀνάστασιν τῷ Χριστῷ, καὶ ἐπῆ-
γαν εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν, καὶ
ἐφάνηκαν εἰς πολλούς.

54 Καὶ ὁ ἑκατόνταρχος· καὶ
ἐκεῖνοι, ὅπως ἦσαν ὁμοῦ μετ' αὐ-
τὸν, ὅπῃ ἐφύλαγαν τὸν Ἰησοῦν,
βλέποντες τὸν σεισμόν καὶ
ἐκεῖνα ὅπως ἐγίνεον, ἐφοβή-
θησαν κατὰ πολλὰ, καὶ εἶπαν·
Ἀληθινὰ Θεοῦ υἱὸς ἦτοίτις ὁ ἄνθρωπος.

55 Καὶ ἦσαν καὶ γυναῖκες
ἐκεῖ πολλαί, ὅπῃ ἐβλίσταν
ἀπὸ μακρὰ· αἵ ὁποῖαις ἀκο-
λυθῶσαν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τῆς
Γαλιλαίας, καὶ τὸν ἐπηρετῶ-
σαν.

5 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἄγγελος, εἶπε ταῖς γυναῖξιν· Μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς· οὐδὰ γὰρ, ὅτι Ἰησοῦν τὸν ἐσταυρωμένον ζητεῖτε.

6 Οὐκ ἔστιν ὧδε· ἠγέρθη γὰρ, καθὼς εἶπεν· δεῦτε, ἴδετε τὸν τόπον, ὅπου ἔκειτο ὁ Κύριος.

7 Καὶ ταχὺ πορευθεῖσαι, εἶπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτῷ, ὅτι ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν καὶ ἰδὼ, πράγμει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὀψεσθε· ἰδὼ, εἶπον ὑμῖν.

8 Καὶ ἐξελθῆσαι ταχὺ ἀπὸ τοῦ μνημείου μετὰ φόβου καὶ χαρᾶς μεγάλης, ἔδραμον ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτῶν.

9 Ὡς δὲ ἐπορεύοντο ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτῶν, καὶ ἰδὼ, ὁ Ἰησοῦς ἀπήντησεν αὐταῖς, λέγων· Χαίρετε. Αἱ δὲ προσελθούσαι ἐκράτησαν αὐτοῦ τὰς πόδας, καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ.

10 Τότε λέγει αὐταῖς ὁ Ἰησοῦς· Μὴ φοβεῖσθε· ὑπάγετε, ἀπαγγεῖλατε τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἵνα ἀπέλθωσιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, κακεῖ με ὄψονται.

11 Πορευομένων δὲ αὐτῶν, ἰδὼ, τινὲς τῆς κερυνθίας ἐλθόντες εἰς τὴν πόλιν, ἀπήγγελλαν τοῖς ἀρχιερεῦσιν ἅπαντα τὰ γινόμενα.

5 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄγγελος, καὶ εἶπεν εἰς ταῖς γυναῖκας· Μὴ φοβεῖσθε εἰσεῖς· διατὶ ἰξεύρω, ὅτι τὸν Ἰησοῦν τὸν ἐσταυρωμένον γυρεύετε.

6 Δὲν εἶναι ἔδῳ· διατὶ ἀνεγάρθη, καθὼς εἶπεν· ἐλᾶτε, νὰ εἰδῆτε καὶ τὸν τόπον, ὅπῃ ἐκείτετο ὁ Κύριος.

7 Καὶ ὀγλίγωρα σύρτε, καὶ εἰπέτε τὰς μαθητάδας τῆς, ὅτι ἀνέστη ἀπὸ τῆς νεκρῆς· καὶ τὰ, ὅπῃ ὑπάγει προτίτερα ἀπὸ ἑσᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ θέλετε τὸν εἶδῃ· νὰ, ὅπῃ σᾶς τὸ εἶπα.

8 Καὶ εὐγῆκαν ὀγλίγωρα ἀπὸ τοῦ μνήματος με φόβον καὶ με μεγάλην χαρὰν, καὶ ἔτρεξαν νὰ τοῖς εἰπῇσι τὰς μαθητάδας τῆς.

9 Καὶ καθὼς ἐπήγεναν νὰ τὸ εἰπῇν εἰς τὰς μαθητάδας τῆς, νὰ, καὶ ὁ Ἰησοῦς καὶ ταῖς ἀπάντησε, καὶ ταῖς εἶπε· Χαίρεσθε· Καὶ ἐκείναις ἐπήγαν κοντὰ, καὶ ἐπίασαν τὰ ποδιὰ τῆς, καὶ τὸν ἐπροσκύνησαν.

10 Τότε ταῖς εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Μὴν φοβεῖσθε· σύρτε, μηνύστέ το εἰς τὰς ἀδελφούς μου, νὰ ἔλθωσιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, καὶ ἐκεῖ θέλουν με εἶδῃ.

11 Καὶ καθὼς ἐπήγεναν αὐταῖς εἰς τὴν πόλιν, νὰ, καὶ κάποιοι ἀπὸ τῆς κερυνθίας, ὅπῃ ἐφύλαγαν, ἐπήγαν εἰς τὴν πόλιν, καὶ εἶπαν εἰς τὰς ἀρχιερεῖς ὅλα τὰ γινόμενα.

12 Καὶ συναχθέντες μετὰ τῶν πρεσβυτέρων, συμβούλιον τε λαβόντες, ἀργύρια ἱκανὰ ἔδωκαν τοῖς γρατιώταις,

13 Λέγοντες· Εἴπατε, "Οτι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς ἐλθόντες ἐκλείψαν αὐτὸν ἡμῶν κοιμώμενον.

14 Καὶ ἰὰν ἀκροσθῇ τὸτο ἐπὶ τῇ ἡγεμονίᾳ, ἡμεῖς πείσομεν αὐτόν, καὶ ὑμῶς ἀμερίμους ποιήσομεν.

15 Οἱ δὲ, λαβόντες τὰ ἀργύρια, ἐποίησαν ὡς ἐδιδάχθησαν· καὶ διεφημίσθη ὁ λόγος· ὅτι παρὰ Ἰουδαίοις μέχρι τῆς σήμερον.

16 Οἱ δὲ ἑνδεκα μαθηταὶ ἰσχυρεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὅριον, ὃ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς.

17 Καὶ ἰδόντες αὐτόν, προσεκύνησαν αὐτῷ· οἱ δὲ ἐδίδασκαν.

18 Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς, ἐλάλησεν αὐτοῖς, λέγων· Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν ὀρατῷ καὶ ἐν τῇ γῇ.

19 Πορευθέντες ἔν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

20 Διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν· καὶ ἰδὼ, ἐγὼ μετ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας, ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἵωνος. Ἀμήν.

12 Καὶ ἐκεῖνοι ἐμαζώχθησαν μετὰ τῶν πρεσβυτέρων, καὶ ἐσυμβουλευθήκαν, καὶ ἔδωκαν καμπόσα ἄσπρα εἰς τὰς γρατιώτας,

13 Λέγοντες τῆς· Εἴπτετε, "Οτι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἤλθαν τὴν νύκτα, ὅταν κοιμώμασθον, καὶ τὸν ἐκλείψαν.

14 Καὶ ἰὰν ἀκροσθῇ τὸτο εἰς τὸν ἡγεμόνα, ἐμεῖς θέλομεν τὸν καταπέσει, καὶ ἰσᾶς θέλομεν ἡμεῖς ἀκινδύνους.

15 Καὶ ἐκεῖνοι, πείροντες τὰ ἄσπρα, ἔκαμαν καθὼς τῆς ἐδιδάξαν· καὶ διεφημίσθη ἐκ τούτου ὁ λόγος· εἰς τὰς Ἰουδαίας ἕως τῆς σήμερον.

16 Καὶ οἱ ἑνδεκα μαθηταὶ ἐπῆγαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὅριον, ἐκεῖ ὅπου τῆς ἐδιδάξαι ὁ Ἰησοῦς.

17 Καὶ αὐτοὶ βλέποντες τον, τὸν ἐπροσκύνησαν· ἀμὴν κάποιον ἀμφιβάλλαν.

18 Καὶ πηγένοντας κοντὰ ὁ Ἰησοῦς, τὴς ἐσύντυχι, καὶ τῆς εἶπεν· Μὴ ἐδύθη κάδε ἐξουσία εἰς τὸν ὀρανὸν καὶ εἰς τὴν γῆν.

19 Ὑπάγετε λοιπὸν, διδάξατε ὅλα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες τα εἰς τὸ ὄνομα τῆ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

20 Διδάσκοντες τῆς νὰ φυλάττην ὅλα ὅσα σᾶς ἐπαράγγειλα· καὶ νὰ, ἐγὼ ὅπου εἰμαι ὁμᾶ μετ' ἰσᾶς ὅλον τὸν καιρὸν ἕως τὸ τέλος τοῦ κόσμου. Ἀμήν.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

ET'AFFECTION.

 $\text{Kt}\Phi. \alpha. 1.$

Ἄρχὴ τῆ εὐαγγελίᾳ Ἰησοῦ
Χριστοῦ, υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ἡ Ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου τῷ
 Ἰησοῦ Χριστῷ, τῷ υἱῷ τῷ
 Θεῷ.

2^{ος} ὧς γέγραπται ἐν τοῖς
προφήταις· Ἰδὲ, ἐγὼ ἀποστεί-
λω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ
προσώπου σου, ὃς καλεῖται πάντα
τὴν ὁδὸν σου ἐμπροσθέν σου.

2 Καὶ οὕτως εἶναι γεγραμμένον
εἰς τῆς προφῆτας· Νὰ, ἐγὼ
ὅπως σέλω τὸν ἄγγελόν μου
ὁμπροσὰ σοί, ὁ ὁποῖος θέλει
ἐτοιμάσει τὴν ὁδόν σου ὁμπρο-
σὰ σοί.

3 Φωνὴ βαῶνται ἐν τῇ ἐρήμῳ·
 μὴ ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυ-
 ρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρί-
 βας αὐτοῦ.

3 Ἡ φωνὴ ἐκείνη ὅτι βοᾷ
εἰς τὴν ἔρημον· Ἐτοιμάσατε τὴν
εὐχάριστην τῷ Κυρίῳ, ἰσιάζεσθε
τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ.

4. Ἐγένετο Ἰωάννης βαπτίζαν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ κηρύσσειν βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

4 Ἦτον ὁ Ἰωάννης ὅτε
βάπτιζεν εἰς τὴν ἔρημον, καὶ
ἐκέρυτlen βάπτισμα μελαινίας
εἰς συγχώρησιν ἁμαρτιῶν.

5 Καὶ ἔβηθεν εἰς τὸν ποταμὸν τὸν πᾶσα ἡ Ἰσραὴλ χώρα, καὶ οἱ Ἰερουσαλιμίται· καὶ ἔβαπτιζοντο πάντες ἐν τῇ Ἰορδάνῃ ποταμῷ ὑπ' αὐτῆς, ἐξομολογούμενοι τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν.

5 Καὶ ἐπάγειναι εἰς αὐτὸν
ὅλην τὴν χώραν τῆς Ἰουδαίας, καὶ οἱ
Ἱεροσολυμίται· καὶ ἔβαπτι-
ζοντο οἱ εἰς τὸν Ἰορδάνην
πρὸς τὸν ἄνθρωπον αὐτὸν, ἐξομολογώ-
μενοι ταῖς ἁμαρτίαις τῆς.

Ὁ δὲ Ἰωάννης ἐκιδυμένος
 τρίχας καμήλας, καὶ ζώνη
 δερματίνην περὶ τὴν ὀσφύν αὐ-
 τοῦ· καὶ ἰσθίον ἀκρίδας καὶ
 μέλι ἄγρευον.

6 Καὶ ὁ Ἰωάννης ἦτον ἐν
δυμένῳ ἀπὸ ταῖς τρίχαίς τῆς
καμήλας, καὶ ζωνάρι δερμα-
τέιον εἰς τὴν μέσην τῆς καὶ
ἔστρωγεν ἀκριδὲς καὶ μέλι ἄγχιον

7 Καὶ ἐκήρυσσε, λέγων·
Ἔρχεται ὁ ἰσχυρότερός μου ὅτι·

7 Καὶ ἐκζητῶντες, λέγοντας·
Ἔρχεται ὁ δυνατώτερός μου ὅπτι·

πω μὲν, ἢ οὐκ ἐμὶ ἱκανός, κύ-
φας λῦσαι τὸν ἱμάτιον τῶν
ὑποδημάτων αὐτῶν,

8 Ἐγὼ μὲν ἐβάπτισα ὑμᾶς
ἐν ὕδατι· αὐτὸς δὲ βαπτίσει
ὑμᾶς ἐν Πνεύματι ἁγίῳ.

9 Καὶ ἐγένετο ἐν ἐκείναις
ταῖς ἡμέραις, ἦλθεν Ἰησοῦς ἀπὸ
Ναζαρετ τῆς Γαλιλαίας, καὶ
ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἰωάννου εἰς
τὸν Ἰορδάνην.

10 Καὶ εὐθὺς ἀναβαίνων
ἀπὸ τοῦ ὕδατος, εἶδε σχιζομέ-
νης τῆς ἐρανῆς, καὶ τὸ Πνεῦ-
μα ὡσεὶ περιτερὰν, καθάβαι-
νον ἐπ' αὐτόν.

11 Καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ
τῶν ἐρανῶν· Σὺ εἶ ὁ υἱὸς μου
ἠγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα.

12 Καὶ εὐθὺς τὸ Πνεῦμα
αὐτὸν ἐκβάλλει εἰς τὴν ἔρημον.

13 Καὶ ἦν ἐκεῖ ἐν τῇ ἐρήμῳ
ἡμέρας τεσσαράκοντα, πει-
ραζόμενος ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ·
καὶ ἦν μετὰ τῶν θηρίων· καὶ
οἱ ἄγγελοι διηκόνουν αὐτῷ.

14 Μετὰ δὲ τὸ παραδοθῆ-
ναι τὸν Ἰωάννην, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς
εἰς τὴν Γαλιλαίαν, κηρύσσων
τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας
τοῦ Θεοῦ,

15 Καὶ λέγων· Ὅτι πλη-
ρωται ὁ καιρὸς, καὶ ἤγγικεν ἡ
βασιλεία τοῦ Θεοῦ· μετανοεῖτε,
καὶ πιστεῖτε ἐν τῷ εὐαγγελίῳ.

16 Περιπατῶν δὲ παρὰ

σω μὲν, τῷ ὁποίῳ ἐγὼ δὲν εἶμαι
ἄξιος, εἰς σκύψω εἰς λῦσω τὸ
λεπὸν τῶν ὑποδημάτων τε.

8 Ἐγὼ σᾶς ἐβάπτισα μὲν
νερόν· ἀλλ' αὐτὸς θίλει σᾶς
βαπτίσει μὲν Πνεῦμα ἅγιον.

9 Καὶ ἔγινεν ἐκείναις ταῖς
ἡμέραις, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ
τὴν Ναζαρετ τῆς Γαλιλαίας,
καὶ ἐβαπτίσθη ἀπὸ τοῦ Ἰωάν-
νου εἰς τὸν Ἰορδάνην.

10 Καὶ παρευθὺς ἀναβαί-
νωντας ἀπὸ τοῦ νερόν, εἶδε τῆς
ἐρανῆς ὅπου ἐσχίζεσθαι, καὶ
τὸ Πνεῦμα ὅπου ἐκατέβαινον
ὡσαν περιτερεῖ ἀπάνω τε.

11 Καὶ φωνὴ ἐγένετο ἀπὸ
τῆς ἐρανῆς, (ὅπου ἔλεγεν)· Εὐ-
δοῖσαι ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός,
εἰς τὸν ὁποῖον ἀναπαύομαι.

12 Καὶ παρευθὺς τὸ Πνεῦμα
τὸν εὐγαλεῖ εἰς τὴν ἔρημον.

13 Καὶ ἦτον ἐκεῖ εἰς τὴν
ἔρημον σαράντα ἡμέραις, καὶ
ἐπειράζεται ἀπὸ τοῦ Σατανᾶ·
καὶ ἦταν μὲν τὰ θηρία· καὶ οἱ
ἄγγελοι τὸν ὑπηρετοῦσαν.

14 Καὶ ἔγινεν ἀφ' ἧς ἐπαρ-
δόθη ὁ Ἰωάννης, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς
εἰς τὴν Γαλιλαίαν, καὶ ἐκή-
ρυττε τὸ εὐαγγέλιον τῆς βα-
σιλείας τοῦ Θεοῦ,

15 Καὶ ἔλεγεν· Ὁ καιρὸς
ἐπληρώθη, καὶ ἡ βασιλεία τοῦ
Θεοῦ ἐσήμεωσιν· μετανοήσετε,
καὶ πιστεῖτε εἰς τὸ εὐαγγέλιον.

16 Καὶ περιπατῶντας εἰς

τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, εἶδε Σίμωνα καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ βάλλοντας ἀμφίβληπρον ἐν τῇ θαλάσσῃ· (ἦσαν γὰρ ἀλιεῖς.)

17 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς γενέσθαι ἀλιεῖς ἀνθρώπων.

18 Καὶ εὐθὺς ἀφέντες τὰ δίκτυα αὐτῶν, ἠκολούθησαν αὐτῷ.

19 Καὶ προβάς ἐκείθεν ἐλίγον, εἶδεν Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ αὐτοὺς ἐν τῷ πλοίῳ καταρτίζοντας τὰ δίκτυα.

20 Καὶ εὐθὺς ἐκάλεσεν αὐτὸς· καὶ ἀφέντες τὸν πατέρα αὐτῶν Ζεβεδαῖον ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ τῶν μισθωτῶν, ἀπῆλθον ὀπίσω αὐτοῦ.

21 Καὶ εἰσπορεύονται εἰς Καπερναεὺμ· καὶ εὐθὺς τοῖς σάββασις εἰσελθόν· εἰς τὴν συναγωγὴν, ἐδίδασκε.

22 Καὶ ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· ἦν γὰρ διδάσκων αὐτὸς ὡς ἐξουσίαν ἔχων, καὶ οὐχ ὡς οἱ γραμματεῖς.

23 Καὶ ἦν ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν ἄνθρωπος ἐν πνεύματι ἀκαθάρτῳ, καὶ ἀέκκραξεν,

24 Λέγων· Ἐὰν, τί ἡμῖν καὶ

τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, εἶδε τὸν Σίμωνα καὶ τὸν Ἀνδρέαν τοὺς ἀδελφὸν τε, ὅπῃ ἔρριχναν τὰ δίκτυα εἰς τὴν θάλασσαν· (διὰ τὴν ἦσαν ψαράδες.)

17 Καὶ λέγει τὸς ὁ Ἰησοῦς· Ἐλῶτε ὀπίσω μου, καὶ θείλω σᾶς κάμει ἵνα γενήτε ψαράδες ἀνθρώπων.

18 Καὶ παρευδὺς ἀφένοντες τὰ δίκτυά τε, τὸν ἀκολούθησαν.

19 Καὶ πηγίνωντας ἐλίγον ἱμπροστίτερα, εἶδε τὸν Ἰάκωβον τὸν υἱὸν τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ τὸν Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν τε, καὶ ἐτάτης μέσα εἰς τὸ μονόξυλον, ὅπῃ ἐμπάλωναν τὰ δίκτυα.

20 Καὶ παρευδὺς τὸς ἐκραξεν· καὶ ἐϋτοὶ ἄφησαν τὸν πατέρα τε, καὶ τὸν Ζεβεδαῖον μέσα εἰς τὸ μονόξυλον μαζὺ μὲ τὰς ἐργάτας, καὶ ἐπῆγαν καταπόδι τε.

21 Καὶ ἐμβήσαν μέσα εἰς τὴν Καπερναεὺμ· καὶ παρευδὺς τὰ σάββατα ἐμβήκε μέσα εἰς τὴν συναγωγὴν, καὶ ἐδίδασκε.

22 Καὶ ἐτερόμαζαν εἰς τὴν διδαχὴν τε· διὰ τὴν ἰδί-
δασκε ὡς ἄν τις ὅπῃ ἔχει ἐξουσίαν, καὶ οὐχ ὡς οἱ γραμματεῖς.

23 Καὶ εἰς τὸ συναγῶγι τε, ἦτον ἓνας ἄνθρωπος, ὅπῃ ἔχει πνεῦμα ἀκαθάρτον, καὶ ἐκραξεν,

24 Λέγων· Ἐὰν, τί ἡμῖν καὶ

σαί Ἰησοῦ Ναζαρενέ; ἤλθεις ἀπολίσσαι ἡμᾶς; οἶδά σε τίς εἶ, ὁ ἅγιος τοῦ Θεοῦ.

25 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Φιμώθητι, καὶ ἐξέλθε ἐξ αὐτοῦ.

26 Καὶ σπαράξαν αὐτὸν τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον, καὶ κράξαν φωνῇ μεγάλῃ, ἐξῆλθεν ἐξ αὐτοῦ.

27 Καὶ ἰδαμβήθησαν πάντες, ὥς συζητεῖν πρὸς αὐτὸς, λίγοντας· Τί ἐστὶ τῆτο; τίς ἡ διδασχὴ ἡ καινὴ αὕτη, ὅτι κατ' ἐξουσίαν καὶ τοῖς πνεύμασι τῆς ἀκαθάρτου ἐπιτάσσει, καὶ ὑπακούουσιν αὐτῷ;

28 Ἐξῆλθε δὲ ἡ ἀκοὴ αὐτῷ εὐδὺς εἰς ὅλην τὴν περίχωρον τῆς Γαλιλαίας.

29 Καὶ εὐθὺς ἐκ τῆς συναγωγῆς ἐξελθόντες, ἦλθον εἰς τὴν οἰκίαν Σίμωνος καὶ Ἀνδρέου, μετὰ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου.

30 Ἡ δὲ πειριερὰ Σίμωνος κατέκετο πυρρῶς καὶ εὐθὺς λέγουσιν αὐτῷ περὶ αὐτῆς.

31 Καὶ προσελθὼν ἤγειρεν αὐτήν, κρατήσας, τῆς χειρὸς αὐτῆς· καὶ ἀφῆκεν αὐτήν ὁ πυρετὸς εὐθὺς· καὶ διηκόνει αὐτοῖς.

32 Ὁφίας δὲ γενομένης, ὅτε

νὰ κάμης μετ' ἡμᾶς ὁ Ἰησοῦς Ναζαρενέ; ἤλθεις νὰ μᾶς χαλάσῃς; ἰξεύρω σε ποῖος εἶσαι, ὁ ἅγιος τοῦ Θεοῦ.

25 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸ ἐπρόταξε μὲ ὀργὴν, καὶ εἶπε· Ἀποσωμώθητι, καὶ εὐχα ἀπ' αὐτοῦ.

26 Καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον τὸν ἐσπάραξε, καὶ ἔκραξε μεγάλῃ φωνῇ, καὶ εὐγῆκεν ἀπ' ἐκεῖνον.

27 Καὶ ἐτρόμαξαν ὅλοι, εἰς τόσον ὑπερῆλθον ἀνάμυσά τους, καὶ ἔλεγαν· Τί εἶναι ἡ τῆτο; τί εἶναι ἡ ταύτη ἡ καινὴ διδασχὴ, ὅτι μὲ ἐξουσίαν προσάσσει καὶ τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα, καὶ τοῦ ὑπακούουσι;

28 Καὶ εὐθὺς εὐγῆκεν ἡ φήμη τοῦ εἰς ὅλα τὰ περίχωρα τῆς Γαλιλαίας.

29 Καὶ παρευδὺς, ὅπου εὐγῆκεν ἀπὸ τῆς συναγωγῆς, ἐπῆγαν εἰς τὸ σπήτι τοῦ Σίμωνος καὶ τοῦ Ἀνδρέου, μετὰ μὲ τὸν Ἰακώβον καὶ τὸν Ἰωάννην.

30 Καὶ ἡ πειριερὰ τοῦ Σίμωνος ἐκείττον θερμασμένη· καὶ παρευδὺς τοῦ εἰπάσι δι' αὐτήν.

31 Καὶ παγένωσας κοιλίαν, τὴν ἐπίασεν ἀπὸ τοῦ χέρι, καὶ τὴν ἐσήκωσε· καὶ παρευδὺς τὴν ἀφῆκεν ἡ διάρρη· καὶ τὸς ὑπερέτα.

32 Καὶ ὡς αὖν ἰβραδίασε,

ἰδὺν ὁ ἥλιος, ἔφερον πρὸς αὐτὸν πάντας τὰς κακῶς ἔχουσας καὶ τὰς δαιμονιζομένας.

33 Καὶ ἡ πόλις ὅλη ἐπισυν-
ηγμένη ἦν πρὸς τὴν θύραν.

34 Καὶ ἐδιδράπτυσεν πολλὰς κακῶς ἔχοντας ποικίλαις νό-
σοις· καὶ δαιμόνια πολλὰ ἐξέ-
βαλε, καὶ οὐκ ἤφει λαλεῖν τὰ
δαιμόνια, ὅτι ᾔδεισαν αὐτόν.

35 Καὶ πρῶτ' ἐννυχον λίαν
ἀναστὰς, ἐξῆλθεν· καὶ ἀπῆλθεν
εἰς ἔρημον τόπον, κακεῖ προσ-
ήχεται.

36 Καὶ κατεδίωξαν αὐτόν
ὁ Σίμων καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ.

37 Καὶ εὐρόντες αὐτόν,
λέγουσιν αὐτῷ· Ὅτι πάντες
ζητοῦσί σε.

38 Καὶ λέγει αὐτοῖς·
Ἀγωμεν εἰς τὰς ἐχόμενας
καμπούλας, ἵνα κακεῖ κηρύ-
ξω· εἰς τὴν γὰρ ἐξελέλυ-
θα.

39 Καὶ ἦν κηρύσσω ἐν
ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, εἰς
ὅλην τὴν Γαλιλαίαν, καὶ τὰ
δαιμόνια ἐκβάλλων.

40 Καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτόν
λεπρὸς, παρακαλῶν αὐτόν καὶ
γονυπετῶν αὐτόν, καὶ λέγων
αὐτῷ· Ὅτι, ἴαν θέλης, δύ-
νασαι με καθαρίσαι.

41 Ὁ δὲ Ἰησοῦς σπλαγχι-

καὶ ὁ ἥλιος· ἐβασίλευε, ἔφεράν
τον ὅλης τὰς ἀσθενημένους, καὶ
τὰς δαιμονισμένους.

33 Καὶ ὅλη ἡ πόλις ἦτον
μαζωμένη εἰς τὴν θύραν.

34 Καὶ ἰάτρευσε πολλὰς,
ὅπῃ ἦταν ἄρρωστοι ἀπὸ διά-
φοραις ἀσθενείαις· καὶ πολλὰ
δαιμόνια εὗγαλε, καὶ δὲν τὰ
ἄφινε νὰ λαλῶσιν, ὅτι τὸν
ἐξείρασε.

35 Καὶ τὸ ταχὺ πολλὰ
τὴν αὐγὴν ἐσηκώθη, καὶ εὐγῆ-
κεν ἔξω ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἐπῆγεν
εἰς ἓνα ἔρημον τόπον, καὶ ἐκεῖ
ἐπροσεύχετο.

36 Καὶ ἐκῆγε καταπῶδι τῷ
ὁ Σίμων καὶ ἐκεῖνοι ὅπῃ ἦταν
μαζὺ τῇ.

37 Καὶ ὥσ᾽ ἂν τὸν ᾤραν,
τοῦ λέγουσιν· Ὅτι ὅλοι σὲ
γυρεύουν.

38 Καὶ λέγει τῷ· Ἀς ὑπῆ-
ρκα εἰς ταῖς χώρας, ὅπῃ εἶναι
ἐδῶ κοντὰ, διὰ νὰ κηρύξω καὶ
ἐκεῖ· ὅτι διὰ τὴν τὴν ἀφορ-
μὴν ἐξεβήκα.

39 Καὶ ἐκήρυττεν εἰς ταῖς
συναγωγαῖς τῆς, εἰς ὅλην τὴν
Γαλιλαίαν, καὶ εὗγαλε τὰ
δαιμόνια.

40 Καὶ ἔρχεται εἰς αὐτόν
ἓνας λεπρὸς, καὶ τὸν ἵπαρα
κάλει καὶ ἱγνατίσει, καὶ
λέγει τῷ· Ὅτι, ἂν θέλης,
ἡμπορεῖς νὰ με καθαρίσης.

41 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸν ἱσπλάτ-

σθεῖς, ἐκταίνας τὴν χεῖρα,
ἤψατο αὐτοῦ, καὶ λέγει
αὐτῷ· Θέλω, καθαρῶσθαι.

42 Καὶ εἰπόντῃ αὐτοῦ,
εὐθέως ἀπηλθεν ἀπ' αὐτοῦ ἡ
λέπρα, καὶ ἐκαθαρίσθη.

43 Καὶ ἐμβριμησάμε-
νῃ αὐτῷ, εὐθέως ἐξέβαλεν
αὐτόν·

44 Καὶ λέγει αὐτῷ· Ὅρα
μηδεὶ μηδὲν εἶπης· ἀλλ'
ὑπάγε, σεαυτὸν δείξον τῷ
ἱερεῖ, καὶ προσένεγκε
τοῦ καθαρισμοῦ σου, ὡς προσέ-
ταξε Μωσῆς, εἰς μαρτύριον
εὐτοῖς.

45 Ὁ δὲ ἐξελθὼν ἤρξατο
κηρύσσειν πολλὰ, καὶ διαφη-
μίζειν τὸν λόγον, ὥστε μνη-
στεύονται αὐτὸν δύνασθαι φανερώ-
σαι πόλιν ἐπισκευῇ· ἀλλ' ἐξῶ
ἐν ἐρήμοις τόποις ἦν, καὶ ἤρ-
χοιτο πρὸς αὐτὸν πανταχά-
θεν.

χρίσθη, καὶ ἀπῆλθε τὸ χρί-
σμα καὶ ἰπλάσσει, καὶ λέγει
τῷ· Θέλω νὰ καθαρῶσθαι.

42 Καὶ ὡς αὐτὸν εἶπε,
παρευδὺς εὐγῆκεν ἀπ' ἐκείνου
ἡ λέπρα, καὶ ἐκαθαρίσθη.

43 Καὶ προσάξωντάς του
μὲ φοβερισμὸν, παρευδὺς τὸν
εὐγάλε·

44 Καὶ λέγει τῷ· Φυλάγε
νὰ μὴν εἰπῆς εἰς καινὰ τίπο-
τες· ἀλλὰ σύρε, εἰς τὸν ἱερεῖα
δείξε τοῦ λόγου σου, καὶ
πρόσφερε διὰ τὸν καθαρισμὸν
σου ἐκεῖνα, ὅπῃ ἱπλάσσει ὁ
Μωϋσῆς, διὰ μαρτυρίαν αὐτῶν.

45 Καὶ ἐκεῖ· ὡς αὐτὸν εὐ-
γῆκεν ἐξῶ, ἄρχισε νὰ κηρύττει
πολλὰ, καὶ νὰ εὐφημῇ τὸ
πρᾶγμα, τόσον ὅπῃ δὲν ἠμπο-
ρεῖ ὁ Ἰησοῦς νὰ ἐμβῇ φανερά
μέσα εἰς καινὰ πόλιν, ἀλλὰ
ἦτον ἐξῶ εἰς ἐρήμους τόπους·
καὶ ἤρχονταν εἰς αὐτὴν ἀπὸ
κάθε λογιῆς τόποι.

Κεφ. β'. 2.

ΚΑΙ· πάλιν εἰσῆλθεν εἰς
Καπερναεὺν δι' ἡμερῶν
καὶ ἤρξατο, ὅτι εἰς οἶκόν
ἐστι.

2 Καὶ εὐθέως συνή-
χθησαν πολλοί· ὥστε μνη-
στεύονται μηδὲ τὰ πρὸς τὴν
θύραν· καὶ ἐλάλει αὐτοῖς τὸν
λόγον.

ΚΑΙ· πάλιν ὑπερον μὲ καμ-
πόσαις ἡμέραις ἐμῆκεν
μέσα εἰς τὴν Καπερναεὺν· καὶ
ἤρξατο, ὅτι εἶναι εἰς τὸ σπῆναι.

2 Καὶ παρευδὺς ἐμαζώ-
χθησαν πολλοί, ὅπῃ δὲν τὰς
ἐχωρῶσαν ἡδὲ οἱ τόποι ὅπῃ
ἦται ὀμπροσὰ εἰς τὴν θύραν
καὶ τὰς ἐδίδασκε τὸν λόγον.

N

3 Καὶ ἔρχονται πρὸς αὐτὸν, παραλυτικὸν φέροντες, αἰρόμενον ὑπὸ τεσσάρων.

4 Καὶ μὴ δυνάμενοι προσγγίσει αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον, ἀπεσέγασαν τὴν στέγην ὅπου ἦν· καὶ ἐξορύξαντες χαλῶσι τὸν κράββατον, ἐφ' ᾧ ὁ παραλυτικὸς κατέκειτο.

5 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πίσιν αὐτῶν, λέγει τῷ παραλυτικῷ· Τίκνον, ἀφένται σοὶ αἱ ἁμαρτίαι σου.

6 Ἦσαν δὲ τινες τῶν γραμματέων ἐκεῖ καθήμενοι, καὶ διαλογιζόμενοι ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν·

7 Τί ἔστι· ὅτω λαλεῖ βλασφημίας; τίς δύναται ἀφίεναι ἁμαρτίας, εἰ μὴ εἷς ὁ Θεός;

8 Καὶ εὐθὺς ἐπιγνὼς ὁ Ἰησοῦς τῷ πνεύματι αὐτοῦ, ὅτι ἕτως διαλογίζονται ἐν ἑαυτοῖς, εἶπεν αὐτοῖς· Τί ταῦτα διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;

9 Τί ἐστὶν εὐκολώτερον, εἰπεῖν τῷ παραλυτικῷ, Ἀφένται σοὶ αἱ ἁμαρτίαι· ἢ εἰπεῖν· Ἐγείραι, καὶ ἄρῃ σε τὸν κράββατον, καὶ περιπάτει;

10 Ἰνα δὲ εἰδῇτε, ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀφίεναι

3 Καὶ ἤλθασιν εἰς αὐτὸν, καὶ ἔφεραν ἓνα παράλυτον, τὸν ὁποῖον ἐσήκωσαν τέσσαρες.

4 Καὶ μὴν ἠμπορῶντες ἐν τὸν σημάσθαι ἀπὸ τὸν λαόν, ἐξεσέγασαν τὸ σκέπασμα τοῦ σπητίου ἐκεῖ ὅπου ἦτο· καὶ ἀνοίξαντες ἐκρέμασαν τὸ κρεβάτι, ὅπου ἐκείτετο μέσα ὁ παράλυτος.

5 Καὶ ὁ Ἰησοῦς, ὡς αὐτοὶ εἶδον τὴν πίσιν αὐτῶν, λέγει εἰς τὸν παράλυτον· Τίκνον, σὺ εἶναι συγχωρημέναις αἱ ἁμαρτίαις σου.

6 Καὶ ἦσαν κάποιοι ἀπὸ τῶν γραμματέων, ἐκεῖ ὅπου ἐκάθονταν, καὶ ἰδιαλογίζονταν μέσα εἰς ταῖς καρδίαις τῆς·

7 Τί βλασφημῶν ἐστὶν· τίτοιαις λογῆς βλασφημίαις; ποῦ· ἠμπορεῖ νὰ συγχωρήσῃ ἁμαρτίας, παρὰ μόνου τοῦ Θεοῦ;

8 Καὶ παρ' εὐθὺς ὁ Ἰησοῦς γνωρίζωντας διὰ τοῦ πνεύματος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ὅτι ἕτως διαλογίζονται μέσα τῆς, λέγει τῆς· Διὰ τί λογιάζετε τὰτα μέσα εἰς ταῖς καρδίαις σας;

9 Τί εἶναι εὐκολώτερον, νὰ εἰπῶ εἰς τὸν παράλυτον, Σὺ εἶναι συγχωρημέναις ἡ ἁμαρτίαις σου· ἢ νὰ εἰπῶ· Σήκω, καὶ ἔπαρε τὸ κρεβάτι σου, καὶ περιπάτει;

10 Καὶ διὰ νὰ γνωρίσῃτε, ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔχει ἐξουσίαν

ἐπὶ τῆς γῆς ἁμαρτίας· (λέγει τῷ παραλυτικῷ·)

11 Σοὶ λέγω, ἔγειραι, καὶ ἔρον τὸν κράββατόν σου, καὶ ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν σου.

12 Καὶ ἠγέρθη εὐθέως, καὶ ἔρας τὸν κράββατον, ἐξῆλθεν ἑναντίον πάντων· ὥστε ἐξίστασθαι πάντας, καὶ δοξάζειν τὸν Θεόν, λέγοντας· Ὅτι οὕτως ἔως εἶδομεν.

13 Καὶ ἐξῆλθε πάλιν παρὰ τὴν θάλασσαν· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἤρχετο πρὸς αὐτόν, καὶ ἰδίδασκεν αὐτούς.

14 Καὶ παράγων εἶδε Λευὶν τὸν τοῦ Ἀλφαίου, καθεήμενον ἐπὶ τὸ τελῶνιον· καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι. Καὶ ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ.

15 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακειῖσθαι αὐτὸν ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτῇ, καὶ πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ συνανέκιντο τῷ Ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· ἦσαν γὰρ πολλοί, καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ.

16 Καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι ἰδόντες αὐτὸν ἰσχυριζόμενα μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν, ἔλεγον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Τί ὅτι μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἰσχύεις καὶ πίνει;

17 Καὶ ἀκάνσας ὁ Ἰησοῦς, λέ-

σάν· ὡς συγχωρεῖ ἁμαρτίας ἅπασιν εἰς τὴν γῆν· (λέγει εἰς τὸν παραλυτικόν·)

11 Ἐστὶνα λέγω, σῆκο, καὶ ἔπαρε τὸ κρεββάτι σου καὶ σὺ εἰς τὸ σπῆτί σου.

12 Καὶ παρευθὺς ἐσημώθη, καὶ ἐσήκωσε τὸ κρεββάτι τῆς, καὶ ἐυγῆκεν ἔξω ὀμπροσὶ εἰς ὄχλος· ὅπῃ ὅλοι ἐτρόμαξαν καὶ ἐδοξασαν τὸν Θεόν, καὶ ἔλεγον· Ὅτι ποτὲ δὲν εἶδαμεν τέτοιον πρῶγμα.

13 Καὶ πάλιν ἐυγῆκεν ἔξω καὶ ἐπήγεν εἰς τὸ παραγιάλι· καὶ ὄχλος ὁ λαὸς ἤρχετο εἰς αὐτόν, καὶ τῆς ἰδίδασκε.

14 Καὶ περιῶντας ὁ Ἰησοῦς εἶδε τὸν Λευὶ τὸν υἱὸν τοῦ Ἀλφαίου, ὅπῃ ἐκάθιστο εἰς τὸ κημέρι, καὶ λέγει τῷ· Ἀκολούθε με· Καὶ ἐσημώθη καὶ τοῦ ἀκολούθησε.

15 Καὶ ὅταν ἐκάθιστο εἰς τὸ τραπέζι εἰς τὸ σπῆτί τῆς, πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ ἤρχονταν καὶ ἐκάθονταν μαζὺ μετὰ τὸν Ἰησοῦν καὶ μετὰ τῆς μαθητᾶδς τῆς· διατί ἦσαν πολλοί, καὶ τοῦ ἀκολούθησαν.

16 Καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι βλέποντές τον ὅπῃ ἐτρως μετὰ τῆς τελωνῆς καὶ ἁμαρτωλῆς, ἔλεγον εἰς τῆς μαθητᾶδς τῆς· Διατί ἐκεῖνος τρώγει καὶ πίνει μετὰ τῶν τελωνῆς καὶ ἁμαρτωλῆς;

17 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀκάνωντάς το,

γει αὐτοῖς· Οὐ χρεῖαν ἔχουσιν
οἱ ἰσχυρόντες ἰατροῦ, ἀλλ' οἱ κα-
κῶς ἔχοντες· οὐκ ἤλθον καλέ-
σαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτω-
λούς εἰς μετάνοιαν.

18 Καὶ ἦσαν οἱ μαθηταὶ
Ἰωάννη καὶ οἱ τῶν φαρισαίων
ἠγρυπνοῦντες· καὶ ἔρχονται καὶ
λέγουσιν αὐτῷ· Διὰ τί οἱ μα-
θηταὶ Ἰωάννη καὶ οἱ τῶν
φαρισαίων ἠγρυπνοῦσι, οἱ δὲ
σοὶ μαθηταὶ ὃ ἠγρυπνοῦσι;

19 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰη-
σοῦς· Μὴ δύνανται οἱ υἱοὶ τοῦ
νυμφίου, ἐν ᾧ ὁ νυμφίος μετ'
αὐτῶν ἔστι, ἠγρυπνεῖν; ὅσον
χρόνον μετ' ἑαυτῶν ἔχουσιν
τὸν νυμφίον, ὃ δύνανται
ἠγρυπνεῖν·

20 Ἐλθόντων δὲ ἡμέραι,
ἔτι ἀπερθεῖ ἀπ' αὐτῶν ὁ
νυμφίος, καὶ τότε ἠγρυπνεῖσιν
ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις.

21 Καὶ ἔδειξεν ἐπίβλημα
ράκους ἀγνάφου ἐπιγράφει ἐπὶ
ἱματίῳ παλαιῷ· εἰ δὲ μὴ,
αἶρει τὸ πλήρωμα αὐτῷ τὸ
κακὸν τοῦ παλαιῦ, καὶ χεῖρον
σχίσμα γίνεται.

22 Καὶ ἔδειξεν βάλλει οἶνον
νέον εἰς ἀσκὸς παλαιός· εἰ δὲ
μὴ, ῥήσσει ὁ οἶνος· ὁ νέος τὸς
ἀσκὸς, καὶ ὁ οἶνος ἐκχύεται,
καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολύνται·
ἀλλὰ οἶνον νέον εἰς ἀσκὸς
καινὸς βλητέον.

τὸς λίγαι· Οἱ γεῖροι δὲν χροιά-
ζονται ἰατροῦ, ἀλλὰ ἐκείνοι ὅπου
εἶναι ἄρρωστοι· ἐγὼ δὲν ἤλθον νὰ
καλίσω δικαίους, ἀλλὰ τὸς
ἁμαρτωλούς εἰς μετάνοιαν.

18 Καὶ οἱ μαθητὰδες τοῦ
Ἰωάννη καὶ τῶν φαρισαίων ἠγρυ-
πνοῦσαν· καὶ ἔρχονται καὶ λέγου-
σιν· Διὰ τί οἱ μαθητὰδες τοῦ
Ἰωάννη καὶ τῶν φαρισαίων
ἠγρυπνοῦσι, καὶ οἱ μαθητὰδες
σοὶ δὲν ἠγρυπνοῦσι;

19 Καὶ λέγει τοῖς ὁ Ἰησοῦς·
Μὴ οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφίου,
ὅσον εἶναι ὁ νυμφίος μετ' αὐ-
τῶν, ἠμποροῦν νὰ ἠγρυπνοῦν;
ὅσον καιρὸν ἔχουσιν μαζὺ τοῖς
τῶν νυμφίου, δὲν ἠμποροῦν νὰ
ἠγρυπνοῦν·

20 Ἀμὲν· Ἐλθόντων δὲ ἡμε-
ραῖς, ὅταν παρθεῖ ἀπ'
αὐτῶν ὁ νυμφίος, καὶ τότε
εἰς ἐκείναις ταῖς ἡμέραις
ἔλθουσιν ἠγρυπνοῦν.

21 Καὶ ἔδει κανίνας μπα-
λῶναι μπαλῶμα ἀπὸ πανὶ και-
νέριον εἰς φόβημα παλαιόν· εἰ
δὲ μὴ, τὸ καινέριον μπαλῶμα
χαλάει ἀπὸ τὸ παλαιόν, καὶ
γίνεται χειρότερον σχίσμα.

22 Καὶ ἔδει κανίνας βάλ-
λει νέον κρασί εἰς δερμάτια πα-
λαιά· εἰ δὲ μὴ, τὸ νέον κρασί
σπάζει τὰ δερμάτια, καὶ
χύνεται καὶ τὸ κρασί, καὶ τὰ
δερμάτια χαλῶνται· ἀλλὰ
πρέπει νὰ βάλλῃ τινὰς νέον
κρασί εἰς δερμάτια καινέριά.

23 Καὶ ἐγένετο παραπο-
ρεύσθαι αὐτὸν ἐν τοῖς σάβ-
βασιν διὰ τῶν σπορίμων, καὶ
ἤρξαντο οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὁδὸν
ποιεῖν τίλλοντες τὰς γάχνας.

24 Καὶ οἱ φαρισαῖοι ἐλε-
γον αὐτῷ· Ἰδε, τί ποιοῦσιν ἐν
τοῖς σάββασιν, ὃ οὐκ ἔξεστι·

25 Καὶ αὐτὸς ἔλεγεν αὐ-
τοῖς· Οὐδέποτε ἀνέγνωτε, τί
ἐποίησε Δαβὶδ, ὅτε χρεῖαν
ἔσχε, καὶ ἐπείνασεν αὐτὸς καὶ
οἱ μετ' αὐτοῦ;

26 Πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν
οἶκον τοῦ Θεοῦ ὑπὲρ Ἀβιάδαρ τοῦ
Ἀρχιερέως, καὶ τὰς ἄρτας τῆς
προδίσεως ἔφαγεν, ἃς οὐκ
ἔξεστι φαγεῖν εἰ μὴ τοῖς
ἱερεῦσι, καὶ ἔδωκε καὶ τοῖς
σὺν αὐτῷ ἄνθρωποις;

27 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Τὸ
σάββατον διὰ τὸν ἄνθρωπον
ἐγένετο, ἔχ ὁ ἄνθρωπος διὰ
τὸ σάββατον.

28 Ὡς κύριός ἐστιν ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῷ σαββά-
τῳ.

23 Καὶ ἔτυχεν τὰ σάββα-
τα καὶ ἐπείναν μέσα ἀπὸ τὰ
σπαρτά, καὶ ἄρχισαν οἱ μαθη-
ταὶ διὰ τὴν περιπατῶντες εἰς τὴν
γῆν τὰς γάχνας.

24 Καὶ οἱ φαρισαῖοι τοῦ
ἔλεγον· Ἰδε, τί κάμνεις τὰ
σάββατα, ἐκτείνου πῶς δὲν πρέπει;

25 Καὶ αὐτὸς τὸς ἔλεγε·
Ποτέ σας δὲν ἰδιαζάσθε, τί
ἔκαμιν ὁ Δαβὶδ, ὅταν εἶχεν
ἀνάγκην, καὶ ἐπείνασεν καὶ
αὐτὸς καὶ οἱ ἄλλοι, ὅπῃ ἦσαν
μαζὺ μετ' αὐτόν;

26 Πῶς ἐμβήκεν εἰς τὸ σπῆτι
τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἀβι-
άδαρ τοῦ Ἀρχιερέως, καὶ ἔφαγε
τὰ φωμῖα τῆς προδίσεως, τὰ
ὅποια δὲν εἶχεν ἄλλῳ ἐξουσίαν
τὰ τὰ φαγεῖν, παρὰ μοναχὰ
οἱ ἱερεῖς, καὶ ἔδωκε καὶ εἰς
ἐκείνους, ὅπῃ ἦσαν μαζὺ τῷ;

27 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸς ἔλεγε·
Τὸ σάββατον ἐγένετο διὰ τὸν
ἄνθρωπον, καὶ ἔχει ὁ ἄνθρωπος
διὰ τὸ σάββατον.

28 Εἰς τὸσον ὅπῃ ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου εἶναι κύριος καὶ
τοῦ σαββάτου.

Κεφ. γ'. 3.

ΚΑΙ εἰσῆλθὼς πάλιν εἰς τὴν
συναγωγὴν καὶ ἦν ἐκεῖ
ἄνθρωπος· ἐξηραμμένην ἔχων
τὴν χεῖρα.

2 Καὶ περιτρήσας αὐτὸν εἰ
τοῖς σάββασιν διαπραΰσει αὐ-
τόν, ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτόν.

ΚΑΙ πάλιν ἐμβήκεν εἰς τὸ
συναγωγῆν, καὶ ἦτον ἐκεῖ
ἄνθρωπος, ὅπῃ εἶχε τὸ
χεῖρ τὴν ξηρόν.

2 Καὶ ὑπαγαφύλαγαν ἀνι-
σως καὶ τὸν ἱατρούσαν τὸ σάβ-
βατον, ἵνα τὸν κατηγορήσωσιν.

N 3

3 Καὶ λέγει τῷ ἀνθρώπῳ
τῷ ἐξηραμμένῳ ἔχοντι τὴν
χειρά· Ἐγείραι εἰς τὸ μέσον.

4 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἐξέρ-
τοις σάββατον ἀγαθοποιῆσαι,
ἢ κακοποιῆσαι; ψυχὴν σῶσαι,
ἢ ἀποκτεῖναι; Οἱ δὲ ἐσιώ-
πων.

5 Καὶ περιβλεψάμενοι
αὐτὸς μετ' ὀργῆς, συλλυπέ-
μενοι ἐπὶ τῇ πωρώσει τῆς καρ-
δίας αὐτῶν, λέγει τῷ ἀνθρώπῳ·
Ἐκτεῖνον τὴν χειρά σου καὶ
ἐξέτεινε· καὶ ἀποκατεράθη ἡ
χεὶρ αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ ὡς ἡ ἄλλη.

6 Καὶ ἐξιελθόντες οἱ φαρι-
σαῖται, εὐθέως μετὰ τῶν Ἑρω-
διανῶν συμβούλιον ἐποίησαν κατ'
αὐτῷ, ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσι.

7 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀνέχρησεν
μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς
τὴν θάλασσαν· καὶ πολὺ πλῆ-
θός ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἠκο-
λύθησαν αὐτῷ, καὶ ἀπὸ τῆς
Ἰουδαίας,

8 Καὶ ἀπὸ Ἱεροσολύμων,
καὶ ἀπὸ τῆς Ἰδουμαίας, καὶ
πέραν τοῦ Ἰορδάνου· καὶ οἱ
περὶ Τύρου καὶ Σιδῶνα,
πλῆθός πολλόν, ἀκούσαντες ὅσα
ἐποίησεν, ἦλθον πρὸς αὐ-
τόν.

9 Καὶ εἶπε τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ, ἵνα ποιᾶριον προσκαρ-
τεῖν αὐτῶν, διὰ τὸν ὄχλον, ἵνα
μὴ ὑλιώσιν αὐτόν.

10 Πολλὰς γὰρ ἐξεδράπτου-
σιν ὥστε ἐπιπίπτειν αὐτῷ, ἵνα

3 Καὶ λέγει τῷ ἀνθρώπῳ
ἐκείνῳ, ὅπως ἔχει τὸ χεῖρ τῷ
ξηρῷ· Σῆκο εἰς τὴν μέσην.

4 Καὶ λέγει τῷ· Ἐμπορεῖ
καίνας τὸ σάββατον ἵνα κάμῃ
καλόν, ἢ κακόν; ἵνα σώσῃ
ἄνθρωπον, ἢ ἵνα σκοτώσῃ;
Καὶ ἐκεῖνοι ἐσιώπαισαν.

5 Καὶ βλέπωντάς τας με-
θυσμένους, καὶ συλλυπέμενους
εἰς τὴν πώρωσιν τῆς καρδίας τῶν
λέγει εἰς τὸν ἀνθρώπον· Ἀπλώ-
σε τὸ χεῖρ σου καὶ τὸ ἀπλώ-
σε· καὶ ἱκατεράθη τὸ χεῖρ τῷ
χερρὶ ὡσάν καὶ τὸ ἄλλον.

6 Καὶ παρευθὺς οἱ φαρι-
σαῖται ὡπὸν ἐνύγκαν ἔξω, ἐσυμ-
βηλεύθησαν μετὰ τῶν Ἑρωδιανῶν
ἐναντίον του, πῶς ἵνα τὸν χαλά-
σιν.

7 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀνέχρησεν
μετὰ τῶν μαθητῶν τῶν εἰς τὸ
μέρος τῆς θαλάσσης· καὶ
πλῆθος πολλὸν τοῦ ἀκολούθησαν
ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἀπὸ
τῆς Ἰουδαίας,

8 Καὶ ἀπὸ τῆς Ἱερουσαλὴμ,
καὶ ἀπὸ τῆς Ἰδουμαίας, καὶ
ἀπὸ τῆς περὶ μερῶν τῆς Ἰορ-
δάνου· καὶ ἀπὸ τὰ περικύματα
τῆς Τύρου καὶ τῆς Σιδῶνος,
πλῆθος πολλόν, ἀκούσαντες ὅσα
ἐκαμεν, ἦλθον εἰς αὐτόν.

9 Καὶ λέγει εἰς τας μαθη-
τάδας τῶν, ἵνα τὸν καρτερεῖ
μονόξυλον διὰ τὸ πλῆθος, ἵνα
μὴ τὸν γεναιώσιν.

10 Διὰ τὴν ἰατρίαν πολλὰς
εἰς τοσούτον ὅπως ἐπιφθάνον αὐτῶν

αὐτῷ ἄφονται, ὅσοι εἶχον μάστιγας.

11 Καὶ τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα, ὅταν αὐτὸν ἰδῶ-
ρει, προσέπιπτεν αὐτῷ, καὶ
ἐκραζε, λέγοντα· "Ὅτι σὺ εἶ
ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

12 Καὶ πολλὰ ἐπετίμει
αὐτοῖς, ἵνα μὴ αὐτὸν φανερὸν
ποιήσωσι.

13 Καὶ ἀναβαίνει εἰς τὸ ὄρος,
καὶ προσκαλεῖται ὃς ἤθελεν
αὐτός· καὶ ἀπῆλθον πρὸς αὐτόν.

14 Καὶ ἐποίησε δώδεκα,
ἵνα ᾤσιμι αὐτῷ, καὶ ἵνα ἀπο-
τέλλῃ αὐτοὺς κηρύσσειν,

15 Καὶ ἔχουσιν ἐξουσίαν
θεραπεύειν τὰς νόσους, καὶ
ἐκβάλλειν τὰ δαιμόνια.

16 Καὶ ἐπίθηκε τῷ Σίμωνι
ὄνομα Πέτρον·

17 Καὶ Ἰάκωβον τὸν τῷ Ζε-
βεδαίῳ, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελ-
φὸν τοῦ Ἰακώβου· (καὶ ἐπίθη-
κεν αὐτοῖς ὄνόματα Βοανηργεῖς,
ὃ ἔστιν, υἱοὶ βροντῆς·)

18 Καὶ Ἀνδρέαν, καὶ
Φίλιππον, καὶ Βαρθολομαῖον,
καὶ Ματθαῖον, καὶ Θωμᾶν,
καὶ Ἰάκωβον τὸν τῷ Ἀλφαίῳ,
καὶ Θαδδαῖον, καὶ Σίμωνα
τὸν Κανανίτην,

19 Καὶ Ἰδαν Ἰσκαριώ-
την, ὃς καὶ παρέδωκεν αὐτόν·
καὶ ἔρχονται εἰς οἶκον.

20 Καὶ συνέχεται πάλιν

τε, ἵνα τὸν πιάσῃ, ὅσοι
εἶχαν βλαφήματα.

11 Καὶ τὰ πνεύματα τὰ
ἀκάθαρτα, ὅταν τὸν ἑλπίαν,
ἐπιφταν ὀμπροτὰ τε, καὶ
ἐκραζαν καὶ ἔλεγον· "Ὅτι ἐστὶν
ἰσοῦς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

12 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὰ ἐπρό-
πειν πολλὰ, ἵνα μὴ τὸν
φανερῶσιν.

13 Καὶ ἀνέβαινεν εἰς τὸ
ὄρος, καὶ ἐκάλεσεν ἐκείνους, ὅπῃ
ἤθελε· καὶ ἐπῆγαν εἰς αὐτόν.

14 Καὶ ἔλαμε δώδεκα, ἵνα
εἶναι μετ' αὐτόν, καὶ διὰ τὰς
πόλεις ἵνα κηρύττωσι,

15 Καὶ ἵνα ἔχουσιν ἐξουσίαν
ἵνα ἰατρεύωσι ταῖς ἀσθενείαις,
καὶ ἵνα ἐγῶνεν τὰ δαιμόνια.

16 Καὶ ἔβαλεν τοῦ Σί-
μων· τὸ ὄνομα Πέτρον·

17 Καὶ Ἰάκωβον τὸν υἱὸν
τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν
ἀδελφὸν τοῦ Ἰακώβου, (καὶ τὴς
ὀνόμασε Βοανηργεῖς, τὸ ὅποῖον
θίλει ἵνα εἰπῇ υἱὸς βροντῆς·)

18 Καὶ Ἀνδρέαν, καὶ
Φίλιππον, καὶ Βαρθολομαῖον,
καὶ Ματθαῖον, καὶ Θωμᾶν,
καὶ Ἰάκωβον τὸν υἱὸν τοῦ
Ἀλφαίου, καὶ Θαδδαῖον, καὶ
Σίμωνα τὸν Κανανίτην,

19 Καὶ Ἰδαν τὸν Ἰσκαριώ-
την, ὁ ὅποιος τὸν ὑπαρέδωκε·
καὶ ἀπῆκει ἡλθαν εἰς τὸ σπῆντι.

20 Καὶ πάλιν ἐμαζώχθησαν

ὄχλῳ, ὥστε μὴ δύνασθαι αὐ-
τὸς μήτε ἄγον φαγεῖν.

21 Καὶ ἀκησαντες οἱ παρ' αὐτῷ, ἐξήλθον κρατῆσαι αὐτόν· ἔλεγον γάρ· Ὅτι ἐξέστη.

22 Καὶ οἱ γραμματεῖς οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων καταβάντες, ἔλεγον· Ὅτι Βεελζεβὺλ ἔχει, καὶ ὅτι ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια.

23 Καὶ προσκαλεσάμενοι αὐτὸς, ἐν παραβολαῖς ἔλεγεν αὐτοῖς· Πῶς δύναται σατανᾶς σατανᾶν ἐκβάλλειν;

24 Καὶ ἰὰν βασιλεία ἰφ' ἑαυτὴν μερισθῇ, ἢ δύναται σταθῆναι ἢ βασιλεία ἐκείνη;

25 Καὶ ἰὰν οἰκία ἰφ' ἑαυτὴν μερισθῇ, ἢ δύναται σταθῆναι ἢ οἰκία ἐκείνη;

26 Καὶ εἰ ὁ σατανᾶς αὐτὸς ἰφ' ἑαυτὸν καὶ μεμέριται, ἢ δύναται σταθῆναι, ἀλλὰ τίλῃ ἔχει.

27 Οὐ δύναται ἑδρὶς τὰ σκεῖν τῷ ἰσχυρῷ, ἵσχυθῶν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτῆς, διαρπάσαι, ἰὰν μὴ πρῶτον τὸν ἰσχυρὸν δῶσῃ· καὶ τότε τὴν οἰκίαν αὐτῆς διαρπάσει.

28 Ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι πάντα ἀφιεθήσονται ὑμᾶς ἁμαρτήματα τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων, καὶ βλασφημίαι ὅσας ἔν βλασφημήσωσιν·

πολὺς ὄχλος, τόσον ὅπῃ δὲν ἡμ-
πορεῖσαν μήτε νὰ φᾶσι ψωμί.

21 Καὶ ὡσὰν τὸ ἀκυσαν οἱ ἰδικοί τε, εὐγῆκαν ἐξω νὰ τὸν πιάσῃ· διατὶ ἔλεγαν· Πῶς εὐγῆκιν ἀπὸ τὸν νῦν τε.

22 Καὶ οἱ γραμματεῖς, ὅπῃ ἐκατέστηκαν ἀπὸ τὴν Ἱερουσα-
λήμ, ἔλεγαν· Ὅτι Βεελζεβὺλ ἔχει· καὶ ὅτι μὲ τὸν ἄρχοντα τῶν δαιμόνων εὐγᾶται τὰ δαιμόνια.

23 Καὶ προσκαλῶντάς τε, τὸς ἔλεγε μὲ παραβολαῖς· Πῶς ἡμπορεῖ νὰ διώξῃ ὁ σατανᾶς τὸν σατανᾶν;

24 Καὶ ἰὰν μία βασιλεία μοιρασθῇ εἰς τῷ λόγῳ τῆς δὲν ἡμπορεῖ νὰ σταθῇ ἢ βασιλεία ἐκείνη.

25 Καὶ ἰὰν ἓνα σπῆτῃ μοιρασθῇ εἰς τῷ λόγῳ τε, δὲν ἡμπορεῖ νὰ σταθῇ τὸ σπῆτῃ ἐκείνο.

26 Καὶ ἰὰν ὁ σατανᾶς ἐση-
κώδῃ ἑαυτὸν εἰς τῷ λόγῳ τε, καὶ ἰδιαμοιράσθῃ, δὲν δύναται νὰ σταθῇ, ἀλλὰ τίλῃ ἔχει.

27 Κανίνας δὲν δύναται νὰ σᾶσῃ τὰ πράγματα τῷ ἀνδρειμύνῃ, ἰμβαιωντάς εἰς τὸ σπῆτῃ τε, ἂν δὲν δῶσῃ πρῶτον τὸν ἀνδρειμύνον· καὶ τότε νὰ κερσίψῃ τὸ σπῆτῃ τε.

28 Βέβαια σὰς λέγω, ὅτι ὅλα τὰ ἁμαρτήματα τῶν ἀνθρώπων δώσω, καὶ ἡ βλασφημία ὅσας βλασφημήσωσιν.

29 Ὃς δ' ἂν βλασφημήσῃ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, οὐκ ἔχει ἄφεσιν εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλ' ἔνοχός ἐστιν αἰωνίᾳ κρίσει.

30 Ὅτι ἔλεγον· Πνεῦμα ἀκάθαρτον ἔχει.

31 Ἐρχονται ἔτι οἱ ἀδελφοὶ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ· καὶ ἔξω ἑσῶτες ἀπέστειλαν πρὸς αὐτὸν, φωνῶντες αὐτόν.

32 Καὶ ἐκάθητο ὁ χλθ· περὶ αὐτόν· εἶπον δὲ αὐτῷ· Ἰδὲ, ἡ μήτηρ σε καὶ οἱ ἀδελφοὶ σε ἔξω ζητοῦσί σε.

34 Καὶ ἀπεκρίθη αὐτοῖς, λέγων· Τίς ἐστιν ἡ μήτηρ μου ἢ οἱ ἀδελφοί μου;

34 Καὶ περιβλεψάμενος κύκλῳ τῆς περὶ αὐτὸν καθήμενους, λέγει· Ἰδὲ ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου.

35 Ὃς γὰρ ἂν ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὅτι· ἀδελφός μου καὶ ἀδελφή μου καὶ μήτηρ ἐγώ.

Κεφ.

δ' 4.

ΚΑΙ· πάλιν ἤρξατο διδάσκειν παρὰ τὴν θάλασσαν· καὶ συνηχθὲν πρὸς αὐτὸν ὁ χλθ· πολὺς, ὥστε αὐτὸν ἐμβάῃα εἰς τὸ πλοῖον, καθῆσθαι ἐν τῇ θαλάσῃ· καὶ πᾶς ὁ ὁ χλθ· πρὸς τὴν θάλασσαν ἐπὶ τῆς γῆς ἦν.

2 Καὶ ἐδίδασκεν αὐτὸς ἐν παραβολαῖς πολλὰς, καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ·

29 Ἀμὴν ὅποιος· βλασφημήσῃ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, δὲν τῷ συγχωρεῖται εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλὰ κατακρίνεται αἰωνίως.

30 Διατὶ ἔλεγαν· Ὅτι ἔχει πνεῦμα ἀκάθαρτον.

31 Ἐρχοῦνται λοιπὸν οἱ ἀδελφοί τε, καὶ ἡ μητέρα τε· καὶ στεκόμενοι ἔξω ἵστασθαι εἰς αὐτόν, καὶ τὸν ἐλαλῆσαν.

32 Καὶ ὁ χλθ· πολὺς ἐκάθηταν τετυγῶν τε· καὶ λέγουν τε· Νᾶ, ἡ μάνα σε καὶ τὰ ἀδελφιά σε σὲ γυρεύει ἔξω.

33 Καὶ ἀπεκρίθη καὶ λέγει· Τίς εἶναι ἡ μάνα μου ἢ οἱ ἀδελφοί μου;

34 Καὶ βλέπωντας ἐκείνους, ὅπῃ ἐκάθησαν τετυγῶν τε, λέγει· Νᾶ ἡ μάνα μου καὶ τὰ ἀδελφιά μου.

35 Διατὶ ὅποιος· κάμνει τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἐτότ· εἶναι ἀδελφός μου καὶ ἀδελφή μου καὶ μάνα μου.

ΚΑΙ· πάλιν ἤρχισε νὰ διδάσκη σημά εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐμαζώχθη πολὺς ὁ χλθ· εἰς αὐτόν, τόσοι ὅπῃ ἐμβῆκε μέσα εἰς τὸ μοιόξυλον, καὶ ἐκάθισεν εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ὁ χλθ· ὁ λαὸς ἐγκύβηεν εἰς τὸ περιγιάλι εἰς τὴν γῆν.

2 Καὶ τὸς ἐδίδασκεν πολλὰς μὲ παραβολαῖς, καὶ ἔλεγεν τὴς εἰς τὴν διδαχὴν τῆς·

3 Ἀκούετε· ἰδὲ, ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τὰ σπείρειν.

4 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ σπείρειν, ὃ μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδὸν, καὶ ἦλθε τὰ πετεινὰ τῆ ἀραῖου, καὶ κατέφαγεν αὐτό.

5 Ἄλλο δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ πετρῶδες, ὅπῃ οὐκ εἶχε γῆν πολλήν· καὶ εὐθὺς ἐξανέτειλε, διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς·

6 Ἡλίμ δὲ ἀκατείσθη, καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ῥίζαν, ἐξηράνθη.

7 Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὰς ἀκάνθας· καὶ ἀνέβησαν αἱ ἀκάνθαι, καὶ συνέπνξαν αὐτό, καὶ καρπὸν οὐκ ἔδωκε.

8 Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν καλὴν· καὶ ἰδὼν καρπὸν ἀναβαίνοντα καὶ αὐξάνοντα· καὶ ἔφειρεν, ἐν τριάκοντα, καὶ ἐν ἐξήκοντα, καὶ ἐν ἑκατόν.

9 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὁ ἔχων ὅτα ἀκούει, ἀκούτω.

10 Ὅτε δὲ ἐγένετο καταμόκαι, ῥώτησαν αὐτὸν οἱ περὶ αὐτὸν σὺν τοῖς δώδεκα τὴν παραβολὴν.

11 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὅτι μὴ δίδεται γινῶναι τὸ μυστήριον τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ· ἐκείνοι δὲ τοῖς ἔξω, ἐν παραβολαῖς τὰ πάντα γίνεται.

12 Ἵνα βλέποντες βλέπωσι, καὶ μὴ ἴδωσι· καὶ ἀκούοντες

3 Ἀκούετε· Νὰ, ὅπῃ ἐγγύχιν ὁ σπορεύς τὰ σπείρειν.

4 Καὶ ἐκὶ ὅπῃ ἔσπερην, ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὴν γράτα, καὶ ἦλθαν τὰ πετεινὰ τοῦ ἀραῖου, καὶ τὸ ἐκατάφαγαν.

5 Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὸν πετρῶδη, ὅπῃ δὲν εἶχε πολλὴν γῆν· καὶ εὐθὺς ἐφύτρεσε μὲ τὸ τὰ μὴν ἔχῃ πολλὴν γῆν·

6 Καὶ ὡς ἂν ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, ἐκαματίσθη καὶ μὲ τὸ τὰ μὴν ἔχῃ ῥίζαν, ἐξηράνθη.

7 Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὰ ἀγκάδια· καὶ ἀνέβησαν τὰ ἀγκάδια, καὶ τὸ ἐπνίξαν, καὶ δὲν ἔκαμε καρπὸν.

8 Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν καλὴν· καὶ ἔκαμε καρπὸν καὶ ἀνέβη καὶ αὐξανε· καὶ ἄλλο ἔκαμε τὸ ἕνα τριάκοντα, καὶ ἄλλο ἔκαμε τὸ ἕνα ἐξήκοντα, καὶ ἄλλο τὸ ἕνα ἑκατόν.

9 Καὶ ἔλεγεν τῆς Ὀπαι· ἔχει αὐτῖα τὰ ἀκήν, ἃς ἀκήν.

10 Καὶ ὅταν ἀπόμεινε μοναχός, τὸν ἐρώτησαν τὴν παραβολὴν ἐκεῖνοι, ὅπῃ ἦταν τρυγῆναι τῆ, μαζὺ μὲ τὰς δώδεκα μαθητάς.

11 Καὶ τῆς εἶπεν· Ἐσῶς ἰδὼν τὰ γνωρίσει τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ· ἀμὴ εἰς ἐκεῖνος ὅπῃ εἶναι ἀπέξω, γίνονται ὅλα μὲ παραβολαῖς·

12 Ἵνα βλέποντες βλέπωσι, καὶ τὰ μὴν καταλαμβάνωσι·

ἀκούσι, καὶ μὴ συνῶσι· μή-
ποτε ἐπιγρέψωσι, καὶ ἀφίθῃ
αὐτοῖς τὰ ἀμαρτήματα.

13 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Οὐκ
οἶδατε τὴν παραβολὴν ταύ-
την; καὶ πῶς πάσαι τὰς
παραβολὰς γινώσκετε;

14 Ὁ σπείρων, τὸν λόγον
σπείρει.

15 Οὗτοι δὲ εἰσιν οἱ παρὰ
τὴν ὁδὸν, ὅπῃ σπείρεται ὁ
λόγος· καὶ ὅταν ἀκούσῃ, εὐ-
θὺς ἔρχεται ὁ σατανᾶς, καὶ
αἶρει τὸν λόγον τὸν ἐσπαρμένον
ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν.

16 Καὶ ἄλλοι εἰσιν ὁμοίως·
οἱ ἐπὶ τὰ πετρῶδη σπειρόμενοι,
οἱ, ὅταν ἀκούσῃ, τὸν λόγον,
εὐθὺς μετὰ χαρᾶς λαμβάνου-
σιν αὐτόν·

17 Καὶ οὐκ ἔχουσιν ῥίζαν ἐν
ἑαυτοῖς, ἀλλὰ πρόσκαιροί εἰ-
σιν· εἴτα γενομένης θλίψεως ἢ
διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον, εὐθὺς
σκανδαλίζονται.

18 Καὶ ἄλλοι εἰσιν οἱ εἰς
τὰς ἀκάνθας σπειρόμενοι, ἅτοι
εἰσιν οἱ τὸν λόγον ἀκούοντες·

19 Καὶ αἱ μέρμυροι τῇ
κείῳ· τῇ τε, καὶ ἡ ἀπάτη τῇ
πλῆτει, καὶ αἱ περὶ τὰ λοιπὰ
ἐπιθυμίαι· ἐσπορεύουσιν συμ-
πιέγειν τὸν λόγον, καὶ ἀκαρ-
πῆς γίνεται.

νοσι· καὶ ἀκούοντες τὰ ἀκούσι
καὶ τὰ μὴν γροικέσι· μήπως
καὶ μετανόησιν, καὶ τὰς συγ-
χωρεῖν τὰ ἀμαρτήματά τες.

13 Καὶ λέγει τες· Ἐτέτην
τὴν παραβολὴν δὲν ἱξεύρετε;
καὶ πῶς θέλετε γνωρίσει ὅλης
ταῖς παραβολαῖς;

14 Ἐκεῖνος ὅπῃ σπείρει,
σπείρει, τὸν λόγον.

15 Καὶ ἐῖς τοι εἶναι ἐκεῖ-
νοι, ὅπῃ εἶναι σπαρμένοι εἰς τὴν
εἰς τὰς πετρῶδης δὲν ὅτι
σπείρεται ὁ λόγος· καὶ
ὅταν τὸν ἀκούσῃ, παρὲν
ἔρχεται ὁ σατανᾶς, καὶ σπῶ-
νει τὸν λόγον, ὅπῃ εἶναι ἐσπαρ-
μένον· μέσα εἰς ταῖς καρδίαις
τες.

16 Ὅμοίως καὶ ἐῖς τοι
εἶναι ἐκεῖνοι, ὅπῃ σπείρουνται
εἰς τὰ πετρῶδη, οἱ ὅποιοι,
ὅταν ἀκούσῃ τὸν λόγον, εὐθὺς
μετὰ χαρᾶς τὸν πέρουνται.

17 Ἀλλὰ δὲν ἔχουσιν ῥίζαν εἰς
τοῦ λόγου τες, ἀλλὰ εἶναι πρόσ-
καιροί· καὶ ἀπέκει ὡς ἂν γένῃ
θλίψις ἢ διωγμός διὰ τὸν λό-
γον, παρὲν σκανδαλίζονται.

18 Καὶ ἐκεῖνοι εἶναι πάλιν,
ὅπῃ σπείρουνται εἰς τὰ ἀκάν-
θια, ὅπῃ ἀκούσῃ τὸν λόγον·

19 Καὶ ἡ φροντίς τῇ κόσμῳ
ἐῖς τῇ, καὶ ἡ ἀπάτη τῇ πλῆτει,
καὶ ἡ ἄλλαις ἐπιθυμίαις, ὅπῃ
ἐμβαίνουσιν μέσα τες, πνίγνῃ
τὸν λόγον, καὶ γίνεται ἀκαρ-
πῆς.

20 Καὶ ὅτοί εἰσιν οἱ ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλὴν σπαρέντες, οἵτινες ἀκήνῃσι τὸν λόγον, καὶ καρποφοροῦσιν, ἐν τριάκοντα, καὶ ἐν ἑξήκοντα, καὶ ἐν ἑκατόν.

21 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Μήτις ὁ λυχνιῶν ἔρχεται, ἵνα ὑπὸ τὸν πόδιον τεθῇ, ἢ ὑπὸ τὴν κλίνην; ἔχ' ἵνα ἐπὶ τὴν λυχνίαν ἵπιτεθῇ;

22 Οὐ γάρ ἐστὶ τι κρυπτόν, ὃ ἐὰν μὴ φανερωθῇ· ὃδὲ ἐγίνετο ἀπόκρυφον, ἀλλ' ἵνα εἰς φανερόν ἔλθῃ.

23 Εἴ τις ἔχει ὦτα ἀκούειν, ἀκούτω.

24 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Βλέπετε τί ἀκούετε· ἐν ᾧ μέτρω μετρεῖτε, μετρηθήσεται ὑμῖν, καὶ προστεθήσεται ὑμῖν τοῖς ἀκήνῃσιν·

25 Ὃς γὰρ ἂν ἔχῃ, δοθήσεται αὐτῷ· καὶ ὃς οὐκ ἔχει, καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.

26 Καὶ ἔλεγεν· Οὕτως ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ὡς ἐὰν σιθρωπῶ βαλῇ τὸν σπόρον ἐπὶ τῆς γῆς.

27 Καὶ καθεύδῃ, καὶ ἡγιάσθαι νύκτα καὶ ἡμέραν· καὶ ὁ σπόρος βλαστάνῃ, καὶ μακρύνῃται ὡς οὐκ οἶδεν αὐτός.

20 Καὶ ἐκεῖνοι εἶναι πάλιν ὅπῃ ἐσπαρέθησαν εἰς τὴν γῆν τὴν καλὴν, ὅπῃ ἀκήνῃσι τὸν λόγον, καὶ τὸν δέχονται· καὶ καρποφορεῖ, τὸ ἕνα τριάκοντα, καὶ τὸ ἄλλο ἑξήντα, καὶ τὸ ἄλλο ἑκατόν.

21 Καὶ τὸς ἔλεγε· Μήτις ὁ λυχνιῶν ἔρχεται, ἵνα βαλθῇ ἀπὸ κάτω εἰς τὸ μῶδι, ἢ εἰς τὸ κρεβάτι; καὶ ὅχι ἵνα βαλθῇ ἀπάνω εἰς τὸν λυχνοστάτην;

22 Διὰ τὸ δὲ εἶναι κανένα κρυφόν· ὅπῃ καὶ μὴν φανερωθῇ· ὃδὲ ἐγίνετο κανένα ἀπόκρυφον, ὅπῃ καὶ μὴν ἔλθῃ εἰς τὸ φανερόν.

23 Ὅποιος ἔχει αὐτίκα ἵνα ἀκούῃ, ὡς ἀκούῃ.

24 Καὶ ἔλεγεν τῆς· Ἐχετε τὸν ἵεν σας εἰς ἐκεῖνα ὅπῃ ἀκούετε· μετὰ τὸ μέτρον ἐκεῖνο, ὅπῃ μετρεῖτε, δέλει σας μετρηθῇ, καὶ δέλει βαλθῇ παρὰ πάντων εἰς ἑσᾶς ὅπῃ ἀκούετε·

25 Ὅποιος ἔχει, δέλει τῷ δοθῇ καὶ ἄλλο· καὶ ἐκεῖνος ὅπῃ δὲν ἔχει, καὶ ἐκεῖνος ὅπῃ ἔχει, δέλει παρθῇ ἀπ' αὐτοῦ.

26 Καὶ ἔλεγεν· Τίτοιαις λογῆς εἶναι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ὡς ἂν ἕνας ἀνθρωπῶν, ὅπῃ καὶ ῥιζῇ τὸν σπόρον εἰς τὴν γῆν.

27 Καὶ ἵνα κοιμᾶται, καὶ σηκώνεται νύκτα καὶ ἡμέραν· καὶ ὁ σπόρος βλαστάνει, καὶ μακρύνει μετὰ τρόπον ὅπῃ αὐτός δὲν ἰσχύρει.

28 Αυτόματῃ γὰρ ἡ γῆ καρποφορεῖ, πρῶτον χόρτον, εἶτα σάχυν, εἶτα πλήρη σίτον ἐν τῷ σάχνῳ.

29 Ὅταν δὲ παραδῶ ὁ καρπὸς, εὐθὺς ἀποσείλλει τὸ δρέπανον, ὅτι παρέστηκεν ὁ θείσμος.

30 Καὶ ἔλεγεν· Τί μοι ὁμοιάσωμεν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ; ἢ ἐν πᾶσι παραβολῇ παραβάλωμεν αὐτήν;

31 Ὡς κόκκῳ σιτάπεως, ὃς, ὅταν σπαρῇ ἐπὶ τῆς γῆς, μικρότερον πάντων τῶν σπερμάτων ἐστὶ τῶν ἐπὶ τῆς γῆς.

32 Καὶ ὅταν σπαρῇ, ἀναβαίνει, καὶ γίνεται πάντων τῶν λαχόντων μείζων, καὶ ποιεῖ κλάδους μεγάλους, ὥστε δύνασθαι ὑπὸ τὴν σκιά αὐτῆς τὰ πετεινὰ τοῦ ἔραιου κατασκηῖν.

33 Καὶ τοιαύταις παραβολαῖς πολλάκις ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον, καθὼς ἠδύναντο ἀκούειν.

34 Χωρὶς δὲ παραβολῆς οὐκ ἐλάλει αὐτοῖς· κατ' ἰδίαν δὲ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἐπέλυε πάντα.

35 Καὶ λέγει αὐτοῖς ἐν ἑκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὁφείας γενομένης· Διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν.

36 Καὶ ἀφέντες τὸν ὄχλον παραλαμβάνουσιν αὐτὸν ὡς ἦν

28 Διατὶ ἡ γῆ ἀπατήτης κάμνει τὸν καρπὸν, πρῶτα χορτάρι, καὶ ὕστερα σάχυν, μετέπειτα γεμάτον σιτάρι τὸ σάχυν.

29 Καὶ ὅταν φωμώσῃ, παρευθὺς σείλλει τὸ δρέπανον, διατὶ ἔφθασε τὸ θέρος.

30 Καὶ ἔλεγεν· Μὴ τίνα ὁμοιάσωμεν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ; ἢ μὲ ποῖαν παραβολὴν ἢ τὴν συγκρίνωμεν;

31 Ὡς ἂν τὸ κοκκὶ τοῦ σιταπέως, τὸ ὅποιον, ὅταν σπαρῇ εἰς τὴν γῆν, εἶναι μικρότερον ἀπὸ ὅλων τῶν σπερμάτων ὅτι εἶναι εἰς τὴν γῆν.

32 Καὶ ὥς ἂν σπαρῇ, ἀναβαίνει, καὶ γίνεται μεγαλύτερον ἀπὸ ὅλων τῶν λαχόντων, καὶ κάμνει κλάδους μεγάλους, εἰς τὴν σκιά αὐτῆς ἠμπορεῖν, τὰ πετεινὰ τοῦ ἔραιου ἢ φωλιεῖν εἰς τὸν ἵσκιόν της.

33 Καὶ μὴ τοιαύταις λογῇς πολλάκις παραβολαῖς τὴς ἐλάλει τὸν λόγον, καθὼς ἐδύνανταν ἀκούειν.

34 Καὶ χωρὶς παραβολῆς δὲν τὴς ἐλάλει καὶ καταμύνας τὴς μαθητάς τι τῶν τῶν ἐξεδιάλυνεν ὅλα.

35 Καὶ λέγει τὴς ἐκείνην τὴν ἡμέραν, ὥς ἂν ἰβραδίας· Ἄς περάσωμεν πέραν.

36 Καὶ οἱ μαθηταὶς ἀφέντες τὸν ὄχλον, καὶ τὸν ἵπτον

ἐν τῷ πλοίῳ· καὶ ἄλλα δὲ πλοῖα ἦν μετ' αὐτῆ.

37 Καὶ γίνεται λαίλαψ ἀνέμου μεγάλη· τὰ δὲ κύματα ἐπιβάλλεν εἰς τὸ πλοῖον, ὥστε αὐτὸ ἤδη γεμίζεσθαι.

38 Καὶ ἦν αὐτὸς ἐπὶ τῇ πρύμνῃ ἐπὶ τὸ προσκεφάλαιον καθεύδων· καὶ διεγέρθη αὐτὸν, καὶ λέγουσιν αὐτῷ· Διδάσκαλε, ὃ μέλει σοι, ὅτι ἀπολλύμεθα·

39 Καὶ διεγερθεὶς ἐπετίμησε τῷ ἀνέμῳ, καὶ εἶπε τῇ θαλάσσῃ· Σιώπα, πειθίμωσο. Καὶ ἐκόπασεν ὁ ἀνεμῶς, καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη.

40 Καὶ εἶπεν αὐταῖς· Τί δοῖλοί ἐστε ἔτι; πῶς οὐκ ἔχετε πίσιν;

41 Καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν, καὶ ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους· Τίς ἄρα ἕτος ἐστίν, ὅτι καὶ ὁ ἀνεμῶς καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν αὐτῷ;

Κεφ. ε. 5.

ΚΑὶ ἦλθον εἰς τὸ πέραν τῆς θαλάσσης, εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν.

2 Καὶ ἐξελθόντι αὐτῷ ἐκ τοῦ πλοίου, εὐθέως ἀπήντησεν αὐτῷ ἐκ τῶν μνημείων αἰθρωπῶς ἐν πνεύματι ἀκαθάρτου.

καθὼς ἦτον μέσα εἰς τὸ μονόξυλον· καὶ ἦταν μαζὶ τῇ καὶ ἄλλα μονόξυλα.

37 Καὶ ἐγένεν ἀνεμοταραχὴ μεγάλη· καὶ τὰ κύματα ἐκτύπησαν καὶ ἔμβαιναν μέσα εἰς τὸ καράβι, εἰς τόσον ὅπῃ ἐκόντεψεν νὰ γεμίσῃ.

38 Καὶ αὐτὸς ἦτον εἰς τὴν πρύμνην, καὶ ἐκοιμάτο· εἰς τὸ προσκεφάλον· καὶ τὸν ἐξύπνισαι, καὶ λέγειν τῇ· Διδάσκαλε, δὲν σὲ μέλει, ὅπῃ χανόμεσθε;

39 Καὶ ἐσηκώθη καὶ ἐπρόσαξε μὲ φόβησμον τὸν ἀνεμον, καὶ τῆς θαλάσσης εἶπε· Σιώπα, ἀποσομώθητι· Καὶ ὁ ἀνεμῶς ἔπαυσε, καὶ ἐγένε γαλήνη μεγάλη.

40 Καὶ λέγει τῆς· Διατί εἰσθεν ἔτι; φοβητξίαιδες ἰ πῶς δὲν ἔχετε πίσιν;

41 Καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν, καὶ ἔλεγον ἓνας εἰς τὸν ἄλλον· Τάχα τίς νὰ εἶναι ἐτύτῳ, ὅπῃ τοῦ ὑπακούουσι καὶ ὁ ἀνεμῶς καὶ ἡ θάλασσα;

ΚΑὶ ὥσαν ἐπέρασαν πέρα τῆς θαλάσσης εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν.

2 Εὐθύς ὅπῃ εὐγῆκεν ἀπὸ τὸ μονόξυλον, τὸς ἀπάντησεν ἓνας αἰθρωπῶς ὅπῃ ἤρχοντο ἀπὸ τὰ μνήματα, μὲ πνεῦμα ἀκάθαρτον·

3 Ὃς τὴν κατοίκησιν εἶχεν ἐν τοῖς μνηματίοις, καὶ ἔτε ἀλύσειν ἐδείξ ἡδύνατο, αὐτὸν δῆσαι·

4 Διὰ τὸ αὐτὸν πολλάκις πέδαις καὶ ἀλύσεισι δεδεσθαι, καὶ διωπᾶσθαι ὑπ' αὐτῇ τὰς ἀλύσεις, καὶ τὰς πέδας συντετριφθαι· καὶ ἡδεῖς αὐτὸν ἴσχυε δαμάσαι.

5 Καὶ διαπαντὸς νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἐν τοῖς ὅρεσι καὶ ἐν τοῖς μνημασιν ἦν κρᾶζων, καὶ κατακόπτων ἑαυτὸν λίθοις·

6 Ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦ ἀπὸ μακρόθεν, ἰδραμε, καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ·

7 Καὶ κρᾶζας φωνῇ μεγάλῃ, εἶπε· Τί ἰμοὶ καὶ σοὶ Ἰησοῦ υἱὲ τῷ Θεῷ τῷ ὑψίστῳ; ἐρκίζω σε τὸν Θεόν, μὴ με βασανίσῃς.

8 (Ἐλεγε γὰρ αὐτῷ· Ἐξέλθε τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον ἐκ τῷ ἀνθρώπῳ·)

9 Καὶ ἐπηρώτα αὐτόν· Τί σοὶ ὄνομα; Καὶ ἀπεκρίθη, λέγων· Λεγεὼν ὄνομά μοι· ὅτι πολλοὶ ἐσμεν.

10 Καὶ παρεκάλει αὐτὸν πολλὰ, ἵνα μὴ αὐτὸς ἀπογείλῃ ἐξω τῆς χώρας.

11 Ἦν δὲ ἐκεῖ πρὸς τὰ ὄρη ἀγέλη χοίρων μεγάλη βοσκομένη.

12 Καὶ παρεκάλισαν αὐτὸν πάντες οἱ δαίμονες, λέ-

3 Ὁ ὑποὺς ἐκατοίκαν εἰς τὰ μνημάτα, καὶ κανεὶς δὲν ἠμπόρειε ἰα τὸν ἐδεση, ἐδὲ μὲ ἀλυσίδες·

4 Διατὶ πολλάκις φοραῖς καὶ μὲ ταῖς κλάπαις καὶ μὲ ταῖς ἀλυσίδες τὸν ἐδισαν, καὶ αὐτὸς καὶ ταῖς ἀλυσίδες ἐκοψε, καὶ ταῖς κλάπαις ἐσύντριψεν· καὶ κανέναν δὲν ἠμπόρειε νὰ τὸν δαμάσῃ.

5 Καὶ πάντοτε νύκτα καὶ ἡμέρα ἐφύναξεν εἰς τὰ μνημάτα καὶ εἰς τὰ ὄρη, καὶ ἐκατάκοπτε τοῦ λόγου τοῦ μὲ ταῖς πέτραις·

6 Καὶ ὥσάν εἶδε τὸν Ἰησοῦ ἀπὸ μακρῶ, ἔδραμε, καὶ τὸν ἐπροσκύνησε·

7 Καὶ κρᾶζας μεγαλοφώνως, εἶπε· Τί ἔχεις ἰσὺ νὰ κάμῃς μετ' ἱμῖνα Ἰησοῦ υἱὲ τῷ Θεῷ τοῦ ὑψίστου; ἐρκίζω σε εἰς τὸν Θεόν, μὴ με βασανίσῃς.

8 (Διατὶ τῷ ἔλεγε· Ἐσὺ πνεῦμα ἀκάθαρτον, εὐγα ἀπὸ τὸν ἀνθρώπον ἐτέτον·)

9 Καὶ τὸ ἐρώτησε· Τί εἶναι τὸ ὄνομά σου; Καὶ ἀπεκρίθη, καὶ εἶπε· Λεγεὼν εἶναι τὸ ὄνομά μου· ὅτι ἐμειςδε πολλοί.

10 Καὶ τὸν ἐπαρακάλει πολλὰ, νὰ μὴν τὴς γείλῃ ἐξω ἀπὸ τὴν χώραν.

11 Καὶ ἦτον ἐκεῖ εἰς τὰ ὄρη μεγάλη ἀγέλη τῶν χοίρων, ὅπῃ ἔβοσκει.

12 Καὶ τὸν ἐπαρακάλισαν ὅλοι οἱ δαίμονες, λέγοντες·

γοντες· Περιψον ἡμᾶς εἰς τὰς χοίρας, ἵνα εἰς αὐτὰς εἰσέλθωμεν. Καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς εὐθὺς ὁ Ἰησοῦς.

13 Καὶ ἐξελθόντα τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα, εἰσῆλθον εἰς τὰς χοίρας· καὶ ὤρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τὴν κρημνὴν εἰς τὴν θάλασσαν, (ἦσαν δὲ ὡς δισχίλιαι,) καὶ ἐπνίγοντο ἐν τῇ θάλασσῃ.

14 Οἱ δὲ βόσκοντες τὰς χοίρας ἔφυγον, καὶ ἀνήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τὰς ἀγέρας.

15 Καὶ ἐξῆλθον ἰδεῖν τί ἐστὶ τὸ γεγονός. Καὶ ἔρχονται πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ θεωροῦσι τὸν δαιμονιζόμενον καὶ καθήμενον καὶ ἱματισμένον, καὶ σωφρονεῖντα, τὸν ἐσχιμῶτα τὸν λιγεῶνα· καὶ ἐφοβήθησαν.

16 Καὶ διηγήσαντο αὐτοῖς εἰ ἰδόντες, πῶς ἐγένετο τῷ δαιμονιζμένῳ, καὶ περὶ τῶν χοίρων.

17 Καὶ ἤρξαντο παρακαλεῖν αὐτὸν ἀπελθεῖν ἀπὸ τῶν ὀρίων αὐτῶν.

18 Καὶ ἐμβαίνοντι αὐτῷ εἰς τὸ πλοῖον, παρεκάλει αὐτὸν ὁ δαιμονισθεὶς, ἵνα ἦ μετ' αὐτῷ.

19 Ὁ δὲ Ἰησοῦς οὐκ ἀφῆκεν αὐτὸν, ἀλλὰ λέγει αὐτῷ· Ὕ-

Πέμψε μας εἰς τὰς χοίρας, νὰ ἐμβῶμεν εἰς αὐτὰς. Καὶ παρευδὺς ὁ Ἰησοῦς τὰς εἰδούσας ἀδείαν.

13 Καὶ ὡσὰν εὐγῆκαν τὰ ἀκάθαρτα πνεύματα, ἐμβῆκαν εἰς τὰς χοίρας· καὶ ὤρμησεν ἡ ἀγέλη ἀπὸ τὸν ἐγκρημνὸν εἰς τὴν θάλασσαν, (καὶ ἦσαν ἕως δύο χιλιάδες,) καὶ ἐπνίγνυνται εἰς τὴν θάλασσαν.

14 Καὶ ἐκεῖνοι, ὅπῃ ἔβασκαν τὰς χοίρας, ἔφυγαν καὶ ἐπῆγαν, καὶ τὸ εἶπαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τὰ χωράφια.

15 Καὶ οἱ ἄνθρωποι, ὡσὰν τὸ ἤκουσαν, εὐγῆκαν νὰ εἰδῶσι τί εἶναι ἐκεῖνο ὅπῃ ἔγινε. Καὶ ἦλθον εἰς τὸν Ἰησοῦν, καὶ βλέψασι τὸν δαιμονισμένον, ὅπῃ εἶχε τὸν λιγεῶνα, καὶ ἐκάθετον ἐνδυμένον, καὶ σωφρονισμένον· καὶ ἐφοβήθησαν.

16 Καὶ ἐκεῖνοι ὅπῃ τὸ εἶδασι, τὰς τὸ ἐδιηγήθησαν, πῶς ἔγινεν εἰς τὸν δαιμονισμένον, καὶ διὰ τὰς χοίρας.

17 Καὶ ἄρχισαν νὰ τὸν παρακαλῶσι, νὰ παγένη ἀπὸ τὰ σύνορα τες.

18 Καὶ ὡσὰν ἐβῆκε μέσα εἰς τὸ μονόξυλον, τὸν ἐπαρακάλει ἐκεῖνον, ὅπῃ ἦτον προτίτερα δαιμονισμένον, νὰ εἶναι μαζί τι.

19 Καὶ ὁ Ἰησοῦς δὲν τὸν ἀφῆκεν, ἀλλὰ τῷ εἶπε· Σύρε εἰς τὴν

παγε εἰς τὸν οἶκόν σου πρὸς τῆς
σῆς, καὶ ἀνάγγειλον αὐτοῖς
ὅσα σοὶ ὁ Κύριος ἐποίησε,
καὶ ἠλέησέ σε.

20 Καὶ ἀπῆλθε, καὶ ἤρ-
ξατο κηρύσσειν ἐν τῇ Δεκάπο-
λει, ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰη-
σοῦς· καὶ πάντες ἐθαύμαζον.

21 Καὶ διαπεράσαντ^{ος}
τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ πλοίῳ πάλιν
εἰς τὰ πέραν, συνήχθη ὄχλ^{ος}
πολύς ἐπ' αὐτόν· καὶ ἦν παρὰ
τὴν θάλασσαν.

22 Καὶ ἰδὼν, ἔρχεται εἰς
τῶν ἀρχισυναγῶγων, οὐνόματι
Ἰάερος· καὶ ἰδὼν αὐτόν,
πίπτει πρὸς τῆς πόδας
αὐτοῦ.

23 Καὶ παρεκάλει αὐτόν
πολλὰ, λίγων· Ὅτι τὸ θυγά-
τριόν μου ἰσχύτως ἔχει· ἵνα
ἐλθὼν ἐπιθῇς αὐτῇ τὰς χεῖρας,
ὅπως σωθῇ καὶ ζήσεται.

24 Καὶ ἀπῆλθε μετ' αὐτῆς
καὶ ἠκολούθει αὐτῷ ὄχλ^{ος} πο-
λὺς, καὶ συνήθισεν αὐτόν.

25 (Καὶ γυνὴ τις ὅσα ἐν
ῥύσει αἵματός· ἔτι δώδεκα,

26 Καὶ πολλὰ παθῶσα
ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν, καὶ
δαπανήσασα τὰ παρ' ἐαυτῆς
πάντα, καὶ μηδὲν ὠφεληθεῖσα,
ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ χεῖρον
ἐλθῶσα·

27 Ἀκούσασα περὶ τοῦ

σπῆντί σου, καὶ εἰς τῆς ἰδικῆς
σου, καὶ εἰπέ τῆς ὅσα σὺ
ἔκαμιν ὁ Κύριος, καὶ σὺ
ἐλυπήθη.

20 Καὶ ἐδιέβη, καὶ ἄρχισε
νὰ κηρύττῃ εἰς τὴν Δεκάπολιν,
ὅσα τῷ ἔκαμιν ὁ Ἰησοῦς· καὶ
ὅλοι ἐθαύμαζαν.

21 Καὶ ὥσάν ἐπέρασεν ὁ
Ἰησοῦς πέρα μὲ τὸ καράδι,
ἱμαζώχθη πολὺς λαὸς εἰς
αὐτόν· καὶ ἐκίπ^{οντο} ἦτον εἰς
τὸ παραθαλάσσιον.

22 Καὶ ἰὰ, καὶ ἔρχεται
ἵνας ἀπὸ τῆς ἀρχισυναγωγῆς,
τὸ ὄνομά τε Ἰάερος· καὶ
ὥσάν τὸν εἶδεν, ἔπεσεν εἰς τὰ
ποδάρια τε·

23 Καὶ τὸν ἐπαρακάλει
πολλὰ, λέγωντας· Ὅτι ἡ θηγα-
τέρα μου εἶναι εἰς τὰ λείσδια·
καὶ τὰ ἔλθῃς νὰ βάλῃς τὰ
χεῖριά σου ἀπάνω της, διὰ νὰ
ἰατρευθῇ· καὶ θέλει ζῆσθ.

24 Καὶ ἐπῆγε μαζὺ τῇ
καὶ τοῦ ἀκολουθεῖσαν πολὺς
ὄχλ^{ος}, καὶ τὸν ἐξυναχωρῶσαν.

25 (Καὶ κάποια γυναῖκα,
ὅπε ἦτον αἰμορροῦσα δώδεκα
χρόνους,

26 Καὶ ἔπαθε πολλὰ ἀπὸ
πολλῆς ἰατρῆς, καὶ ἐξοδίασε
τὰ ὑπάρχοντά της ὅλα, καὶ
δὲν ὠφεληθῇ τίποτες, ἀλλὰ
περισσότερον ἐπήγενεν εἰς τὸ
χειρότερον·

27 Ἐγωνίας νὰ ἀκούσῃ διὰ

Ἰησοῦ, ἐλθοῦσα ἐν τῷ ὄχλῳ
ὀπισθεν, ἤφατο τῇ ἱματίῳ
αὐτῆς·

28 Ἐλεγε γάρ· Ὅτι καὶ
τῶν ἱματίων αὐτῆς ἄψομαι,
συνδήσομαι.

29 Καὶ εὐθὺς ἐξηράνθη ἡ
πηγὴ τῆς αἱματὸς αὐτῆς· καὶ
ἔγνω τῷ σώματι, ὅτι ἦσται
ἀπὸ τῆς μέστιγος·

30 Καὶ εὐθὺς ὁ Ἰησοῦς
ἐπιγινῶς ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐξ αὐτῆς
δύναμιν ἐξεληύσσαν, ἐπιγραφ-
εῖς ἐν τῷ ὄχλῳ, ἔλεγε· Τίς
με ἤφατο τῶν ἱματίων;

31 Καὶ ἔλεγον αὐτῷ οἱ
μαθηταὶ αὐτῆς· Βλέπεις τὸν
ὄχλον συνδιαισιντά σε, καὶ
λέγεις· Τίς με ἤφατο;

32 Καὶ περιεβλέπετα ἰδεῖν
τὴν τέτο ποιήσασαν·

33 Ἡ δὲ γυνὴ, φοβηθεῖσα
καὶ τρέμουσα, ἰδυῖα ὁ γέγονεν
ἐπ' αὐτῇ, ἦλθε καὶ προσέπε-
σεν αὐτῷ, καὶ εἶπεν αὐτῷ
πᾶσιν τὴν ἀλήθειαν.

34 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· Θύ-
γατερ, ἡ πίστις σε σῶσκέ σε·
ἕπαγε εἰς εἰρήνην, καὶ ἴσθι
ὠγιὴς ἀπὸ τῆς μέστιγός σου·)

35 Ἐτι αὐτῇ λαλῶντος,
ἔρχονται ἀπὸ τῆς ἀρχισυναγώ-
γης, λέγοντες· Ὅτι ἡ θυγάτηρ
σου, ἀπέθανε· τί ἔτι σκύλλεις
τὸν διδάσκαλον;

36 Ὁ δὲ Ἰησοῦς, εὐθὺς
ἠκούσας τὸν λόγον λαλῶμενον,

τὸν Ἰησοῦν, ἦλθε μέσα εἰς τὸ
πλῆθος· ὀπίσω τε, καὶ ἐπιάσθη
τὸ φόρεμά τι·

28 Διὰ τὴν ἔλεγε· Ὅτι καὶ
μόνον τὸ φόρεμά τε καὶ πιάσθη,
δύλω ἱατρεύθῃ.

29 Καὶ παρευδὺς ἐξάδη τὸ
τρέξιμον τοῦ αἱματός της· καὶ
ἐγνώρισεν εἰς τὸ κορμί της, ὅτι
ἱατρεύθη τὸ βάσανον ἐκεῖνον.

30 Καὶ εὐθὺς ὁ Ἰησοῦς
ἐγνωρίζωντας εἰς τὴν λόγῳ της,
ὅτι δύναμις ἐγγήκεν ἀπ' αὐτοῦ,
ἐγύρισεν εἰς τὸ πλῆθος, καὶ εἶ-
πε· Τίς ἐπιάσθη τὰ φόρεμά μου;

31 Καὶ λέγουσιν τε οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ· Τὸν ὄχλον
βλέπεις, ὅπῃ σε στεναχωρεῖ,
καὶ λέγεις· Τίς με ἐπιάσθη;

32 Καὶ ἐβλέπετε τρυγύρωσθαι
καὶ εἰδὴ ἐκεῖνην, ὅπῃ τὸ ἔκαμψεν·

33 Καὶ ἡ γυναῖκα ἐφωβήθη
καὶ ἔτρεψε, ἐξεύροτας ἐκεῖνο
ὅπῃ ἔγινεν εἰς τὴν λόγῳ της,
ἦλθε καὶ τῇ ἐπρόσπεσε, καὶ
εἶπεν τῇ ἅπλῃ τὴν ἀλήθειαν.

34 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῆς λέγει· Ὡ-
γάτερ, ἡ πίστις σε σὲ ἴσωσεν·
καὶ σύρε εἰς τὸ καλόν, καὶ ἄς εἴ-
σαι γερεῖ ἀπὸ τοῦ βασανίου σου·)

35 Καὶ ἀκόμιν αὐτὸς ἐλάλει,
καὶ ἔρχονται ἀπὸ τῆς ἀρχισυ-
ναγωγῆς, καὶ λέγουσιν τῷ· Ἡ θυ-
γάτέρα σου ἀπέθανε· καὶ τί πει-
ράξεις πλέον τὸν διδάσκαλον;

36 Καὶ ὁ Ἰησοῦς παρευδὺς
ὡσάν ἤκουσε τὸν λόγον ὅπῃ ἔλε-

λέγει τῷ ἀρχισυναγώγῳ· Μὴ φοβῆ, μόνον πίστευε.

37 Καὶ οὐκ ἄφηκεν ἑδῖνα αὐτῷ συνακολουθεῖσαι, εἰ μὴ Πέτρον καὶ Ἰακώβον καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν Ἰακώβου.

38 Καὶ ἔρχεται εἰς τὸν οἶκον τῷ ἀρχισυναγώγῳ, καὶ θεωρεῖ θόρυβον, κλαίοντας καὶ ἀλαλάζοντας πολλὰ.

39 Καὶ εἰσελθὼν λέγει αὐτοῖς· Τί θορυβεῖσθε καὶ κλαίετε; τὸ παιδίον οὐκ ἠπέθανεν, ἀλλὰ καθεύδει.

40 Καὶ κατεγέλαν αὐτῷ· Ὁ δὲ, ἐμβαλὼν ἅπαντας, παραλαμβάνει τὸν πατέρα τοῦ παιδίου καὶ τὴν μητέρα, καὶ τὲς μετ' αὐτῷ, καὶ ἐσπορεύεται ὅπου ἦν τὸ παιδίον ἀνακείμενον.

41 Καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς τοῦ παιδίου, λέγει αὐτῇ· Ταλιθὰ κούμι· ὃ ἐστὶ μεθερμηνεύομενον· Τὸ κοράσιον (σοὶ λέγω) ἔγεραι.

42 Καὶ εὐθὺς ἀνέστη τὸ κοράσιον, καὶ περιπατεῖ· ἦν γὰρ ἑτῶν δώδεκα· καὶ ἐξεήσαν ἰσχύσει μεγάλη.

43 Καὶ διεγέλατο αὐτοῖς πολλὰ, ἵνα μηδεὶς γινῶ τέτο· καὶ εἶπε δοθῆναι αὐτῇ φαγεῖν.

γαν, λέγει εἰς τὸν ἀρχισυναγώγον· Μὴν φοβᾶσε, μόνον πίστευε.

37 Καὶ δὲν ἄφησε κανένα ἐκ τοῦ ἀκολουθήσαι, παρὰ τὸν Πέτρον καὶ Ἰακώβον καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἰακώβου.

38 Καὶ ἔρχεται εἰς τὸ σπῆτι τῷ ἀρχισυναγώγῳ, καὶ βλέπει συγχύσιν, καὶ τὰς ἀνθρώπους ὅπου ἔκλαιαν καὶ ἰμωρολογούσαν πολλὰ.

39 Καὶ ὡς ἀνέμβηκε μίση, τὲς εἶπε· Τί συγχύζεσθε καὶ κλαίετε; τὸ παιδίον δὲν ἀπῆθανεν, ἀλλὰ κοιμάται.

40 Καὶ τὸν ἰγελῶσαν· Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὲς εὐχαλεν ἔξω, καὶ πέρνει τὸν πατέρα τοῦ παιδίου καὶ τὴν μητέρα τε, καὶ ἐκείνης ὅπου ἦταν μαζὺ τε, καὶ ὑπάγει ἐκεῖ ὅπου ἐκείτετο τὸ κορίτζι.

41 Καὶ πιάνωντάς το ἀπὸ τὸ χεῖρ, τῷ λέγει· Ταλιθὰ κούμι· τὸ ὁποῖον θίλει ἐὰν εἴπῃ· Κοράσιον (ἐσένα λέγω) σῆκο ἅπάνω.

42 Καὶ παρευθὺς ἐσηκώθη ἅπάνω τὸ κοράσιον, καὶ ἐπεριπάτει· Διὰ τὴν ἥτον δώδεκα χρονῶν· καὶ ἔγιναν ἐξετηκοὶ ἀπὸ τὸ μεγάλον θαῦμα.

43 Καὶ τὰς ἐπαράγγελαις πολλὰ, κανεὶς ἐὰν μὴν τὸ ἰξεύσῃ· καὶ εἶπε, ἐὰν τῆς δώσῃ ἐὰν φάγῃ·

Κεφ. 5', 6.

ΚΑΙ' ΕΞΗΛΘΕΝ ΕΚΕΙΘΕΝ, ΚΑΙ
ἦλθεν εἰς τὴν πατρίδα
αὐτοῦ· καὶ ἀκολουθοῦσιν αὐτῷ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

2 Καὶ γενόμενος σαββάτου
ἤρξατο ἐν τῇ συναγωγῇ διδά-
σκειν· καὶ πολλοὶ ἀκούοντες
ἐξεπλήσσοντο, λέγοντες· Πό-
θεν ταῦτα ταῦτα; καὶ τίς ἡ
σοφία ἡ δοθεῖσα αὐτῷ, ὅτι
καὶ δυνάμεις τοιαῦται διὰ
τῶν χειρῶν αὐτοῦ γίνονται;

3 Οὐχ ὅτις ἐστὶ ὁ τέκτων,
ὁ υἱὸς Μαρίας, ἀδελφὸς δὲ
Ἰακώβου καὶ Ἰωσὴ καὶ Ἰούδα
καὶ Σίμων; καὶ οὐκ εἰσὶν
αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ ὧς πρὸς
ἡμᾶς; Καὶ ἐσκαιδαλίζοντο
ἐν αὐτῷ.

4 Ἐλεγε δὲ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
"Ὅτι οὐκ ἐστὶ προφήτης ἄτιμος,
εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ, καὶ
ἐν τοῖς συγγενεῖσι, καὶ ἐν τῇ
ἐκείᾳ αὐτοῦ.

5 Καὶ οὐκ ἠδύνατο ἐκεῖ
ἐδεῖξάν δύναμιν ποιῆσαι, εἰ
μὴ ὀλίγοις ἀρρώστοις ἐπιθεῖς
τὰς χεῖρας, ἐθεράπευσε.

6 Καὶ ἐθαύμαζε διὰ τὴν
ἁπισίαν αὐτῶν· Καὶ περιῆγε
τὰς κοίμας κύκλῳ, διδάσκων.

7 Καὶ προσκαλεῖται τὸς
δώδεκα, καὶ ἤρξατο αὐτοῖς

ΚΑΙ' Ἀπ' ἐκεῖ εὐγῆκε, καὶ
ἐπῆγεν εἰς τὴν πατρίδα
αὐτοῦ· καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
ἀκολουθοῦσαν.

2 Καὶ ὡς ἀνῆλθε τὸ σάββα-
τον, ἄρχισε καὶ διδασκῆ εἰς τὴν
συναγωγὴν· καὶ πολλοὶ ἀκούον-
τές του ἐξεπλήττευνται, καὶ
ἔλεγον· Ἀπὸ πᾶν τοῦ ἦλθαν ἐκεῖ-
τα ἰσχυροὶ; καὶ τί εἶναι ἐκείνη
ἡ σοφία ὅπως τῷ ἐδόθη, ὅτι καὶ
τέτοιαις λογῇς δυνάμεις γίνον-
ται διὰ μέσων τῶν χειρῶν αὐτοῦ;

3 Δὲν εἶναι ἐκεῖνος ὁ τέ-
κτων, ὁ υἱὸς τῆς Μαρίας, καὶ
ἀδελφὸς τοῦ Ἰακώβου καὶ τοῦ
Ἰωσὴ καὶ τῶν Ἰούδα καὶ τοῦ
Σίμων; καὶ δὲν εἶναι αἱ
ἀδελφαὶ αὐτοῦ ὡς ἐμᾶς; Καὶ
ἐσκαιδαλίζονταν εἰς αὐτόν.

4 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸς ἔλεγε·
"Ὅτι δὲν εἶναι κανένας προφή-
της ἄτιμος, παρὰ εἰς τὴν
πατρίδα αὐτοῦ, καὶ εἰς τὰς ἐδικὰς
αὐτοῦ, καὶ εἰς τὸ σπῆντί αὐτοῦ.

5 Καὶ δὲν ἠμπορεῖ ἐκεῖ καὶ
κάμῃ καμίαν ἐνέργειαν, παρὰ
εἰς ὀλίγους ἀρρώστους ἔβανε τὰς
χεῖράς αὐτοῦ ἀπάνω αὐτῶν, καὶ τὸς
ἰάτρευσε.

6 Καὶ ἐθαύμαζε διὰ τὴν
ἁπισίαν αὐτῶν. Καὶ ἐκύριζε αὐτοῖς
τρυγερὰ χώρας, διδάσκωντας.

7 Καὶ ἐκάλεσε τὸς δώδεκα,
καὶ ἄρχισε καὶ τὸς εἰληγὲς δύο

ἀποστέλλειν δύο δύο· καὶ ἐδίδου αὐτοῖς ἐξουσίαν τῶν πνευμάτων τῶν ἀκαθάρτων.

8 Καὶ παρήγγειλεν αὐτοῖς ἵνα μὴδὲν αἵρωσιν εἰς ὁδόν, εἰ μὴ ῥάβδον μόνον, μὴ πέραν, μὴ ἄρτον, μὴ εἰς τὴν ζώνην χαλκόν·

9 Ἀλλ' ὑποδεδιμένους σανδάλια· καὶ μὴ ἰνδύσασθαι δύο χιτῶνας.

10 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὅπου ἴαν εἰσέλθῃτε εἰς οἰκίαν, ἐκεῖ μένετε ἕως ἂν ἐξέλθῃτε ἐκεῖθεν.

11 Καὶ ὅσοι ἂν μὴ δεξωνται ὑμᾶς, μὴδὲ ἀκέσωσιν ὑμῶν, ἐκπορεύμενοι ἐκείθεν, ἐκτινάξατε τὸν χεῖν τὸν ὑποκάτω τῶν ποδῶν ὑμῶν, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀνεκτότερον ἔσται Σοδόμοις ἢ Γομόρροις ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ.

12 Καὶ ἐξελθόντες ἐκῆρυσον ἵνα μετανοήσωσι·

13 Καὶ δαιμόνια πολλὰ ἐξεβαλλόν· καὶ ἡλειφον ἐλαίῳ πολλῆς ἀρρώστιας, καὶ ἰδεράπνευσαν.

14 Καὶ ἤκησεν ὁ βασιλεὺς Ἡρώδης, (φανερόν γάρ ἐγένετο τὸ ὄνομα αὐτοῦ,) καὶ ἔλεγεν· Ὅτι Ἰωάννης ὁ βαπτίζων ἐκ νεκρῶν

δύο· καὶ ἐδίδεν τὰς ἐξουσίας εἰς τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα.

8 Καὶ ἐπαράγγειλεν τὰς, ἵνα μὴ σκηώσῃσι τίποτες εἰς τὴν ὁδόν, παρὰ μοναχὰ ῥάβδιν, μήτε δισάκκιν, μὴδὲ ψωμὶ, μὴδὲ ἄσπρα εἰς τὰ ζωνάρια τὰς·

9 Ἀλλ' ὑποδημένους ὑποδήματα· καὶ ἵνα μὴν ἰνδύονται δύο φορέματα.

10 Καὶ ἔλεγεν τὰς· Εἰς ὅποιον σπητὶ καὶ ἂν ἐμβῇτε, ἐκεῖ μένετε ἕως, ὅπου ἵνα εὐγῇτε ἀπ' ἐκεῖ.

11 Καὶ ὅσοι δὲν σας δεχθῶσι, μὴδὲ σᾶς ἀκέσωσιν, εὐγένοντες ἀπ' ἐκεῖ, τινάξετε τὸν κορυοκτόν, ὅπου εἶναι ἀπὸ κάτω εἰς τὰ πηδάρια σας, διαμαρτυρίαν αὐτῶν· βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ἐλαφρότερα κώλασις θέλει εἶσθαι τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως εἰς τὰ Σόδομα καὶ εἰς τὰ Γόμορρα, παρὰ εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην.

12 Καὶ ὡς ἂν εὐγῇ καὶ ἔξω, ἐκῆρυτταν ἵνα μετανοήσωσι·

13 Καὶ δαιμόνια πολλὰ εὐγάνασιν· καὶ πολλὰς ἀρρώστιας ἡλειφον λάδι, καὶ τὰς ἰάτρευαν.

14 Καὶ ἤκησεν το ὁ Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς, (διὰ τὸ φανερωθῆναι τὸ ὄνομα τῆς,) καὶ ἔλεγεν· Ὅτι ὁ Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς ἀνέστειθ

ἠγέρθη, καὶ διὰ τὸτο ἐνεργῶσιν καὶ δυνάμεις ἐν αὐτῷ.

15 Ἄλλοι ἔλεγον· Ὅτι Ἠλίας ἐστίν· Ἄλλοι δὲ ἔλεγον· Ὅτι προφῆτης ἐστίν, ἢ ὡς εἰς τῶν προφητῶν.

16 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἡρώδης, εἶπεν· Ὅτι ὃν ἐγὼ ἀπεικεφάλισα Ἰωάννην, ὕτος ἐστίν, αὐτὸς ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν·

17 Αὐτὸς γάρ ὁ Ἡρώδης, ἀποστείλας ἐκράτησε τὸν Ἰωάννην, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ, διὰ τὴν Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ὅτι αὐτὴν ἐγάμησεν.

18 Ἐλεγε γάρ ὁ Ἰωάννης τῷ Ἡρώδῃ· Ὅτι οὐκ ἔξετί σοι ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου.

19 Ἡ δὲ Ἡρωδιάς ἐνεῖχεν αὐτῷ καὶ ᾔδελεν αὐτὸν ἀποκτείναι· καὶ οὐκ ἠδύνατο.

20 Ὁ γὰρ Ἡρώδης ἐφοβεῖτο τὸν Ἰωάννην, εἰδὼς αὐτὸν ἄνδρα δίκαιον καὶ ἅγιον· καὶ συνετήρει αὐτόν· καὶ ἀκούσας αὐτοῦ, πολλὰ ἐποίησεν, καὶ ᾔδως αὐτοῦ ἤκει.

21 Καὶ γενομένης ἡμέρας εὐκαιρίας, ὅτε Ἡρώδης τοῖς γενεσίοις αὐτοῦ δειπνῶν ἐποίησεν τοῖς μίτριαισιν αὐτοῦ καὶ τοῖς χιλιάρχοις καὶ τοῖς πρώτοις τῆς Γαλιλαίας·

22 Καὶ εἰσιλθόντος τῆς θυ-

απὸ τῆς νεκρῆς, καὶ διὰ τὸτο ἐνεργῶσιν αἱ δυνάμεις ἐν αὐτόν.

15 Ἄλλοι ἔλεγον· Ὅτι Ἠλίας εἶναι· Καὶ ἄλλοι ἔλεγον· Ὅτι προφῆτης εἶναι, ἢ ὡς ἅν ἕνας ἀπὸ τῶν προφητῶν.

16 Ἀμὴ ὡς ἅν τὸ ἀκούσεν ὁ Ἡρώδης, εἶπεν· Ὅτι τὸν Ἰωάννην ἐκείνον ὅπῃ ἐγὼ ἀπεικεφάλισα, ἐτῆθ'· εἶναι, αὐτὸς ἀνεστῆ ἀπὸ τῆς νεκρῆς·

17 Διὰ τὸ αὐτὸς ὁ Ἡρώδης ἐστρεψε καὶ ἐπίασε τὸν Ἰωάννην, καὶ τὸν ἔδωκε μίση εἰς τὴν φυλακὴν, διὰ τὴν Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα τῆς Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ τῆς, ὅπῃ τὴν ἐπαυξάνει.

18 Διὰ τὸ ὁ Ἰωάννης ἔλεγε τοῦ Ἡρώδῃ· Δὲν εἶναι δίκαιον νὰ ἔχῃς τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου.

19 Καὶ ἡ Ἡρωδιάδα τὸν ἐχθρεύοντο, καὶ ᾔδελεν νὰ τὸν φονεύσῃ· ἀμὴ δὲν ἠμπορεῖ.

20 Διὰ τὸ ὁ Ἡρώδης ἐφοβῆτο τὸν Ἰωάννην, ἰξέμενταί τον ἄνδρα δίκαιον καὶ ἅγιον· καὶ τὸν εὐλαξύνται· καὶ ἀκούωντάς τον, ἔκαμνε πολλὰ, καὶ τοῦ ἤκει μετὰ χαρᾶς.

21 Καὶ ὅταν ἦν ἡμέρα ἐπιτηδεῖα, καὶ ὁ Ἡρώδης εἰς τὰ γενέθλια ἔκαμε φιλίαν, καὶ ἐκάλεσε τῶν αὐθεντῶν τῶν καὶ τῶν χιλιάρχων καὶ τῶν πρώτων τῆς Γαλιλαίας·

22 Ἡλθε καὶ ἡ θυγατέρα τῆς

γατρός αὐτῆς τῆς Ἡρωδιάδου, καὶ ὀρχησαμένης, καὶ ἀρεσάσης τῷ Ἡρώδῃ καὶ τοῖς συνανακειμένοις, εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ κορασίῳ· Ἀἰτήσόν με ὃ ἐὰν θέλῃς, καὶ δώσω σοί.

23 Καὶ ὤμωσεν αὐτῇ· Ὅτι ὃ ἐὰν με αἰτήσῃς, δώσω σοί, ἕως ἡμίσεος τῆς βασιλείας μου.

24 Ἡ δὲ ἐξελθῶσα, εἶπε τῇ μητρὶ αὐτῆς· Τί αἰτήσομαι; Ἡ δὲ εἶπε· Τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ.

25 Καὶ ἐσελθῶσα εὐθέως μετὰ σπευδῆς πρὸς τὸν βασιλέα, ᾗτήσατο, λέγῃσα· Θέλω ἵνα μοι δῷς ἐξ αὐτῆς ἐπὶ πιάκι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ.

26 Καὶ περίλυπον γένετο· ὁ βασιλεὺς, διὰ τῆς ὀρκῆς καὶ τῆς συνανακειμένης οὐκ ᾔδελήσεν αὐτὴν ἀδεῖν.

27 Καὶ εὐθέως ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς σπευδῶς, ἐπέταξεν ἐνεχθῆναι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.

28 Ὁ δὲ ἀπελθὼν ἀπεκεφάλισεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ· καὶ ἤνεγκε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπὶ πιάκι, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῇ κορασίῳ· καὶ τὸ κοράσιον ἔδωκεν αὐτὴν πρὸς τὴν μητέρα αὐτῆς.

Ἡρωδιάδου, καὶ ἐχόρευεν, καὶ ἄρεσε τοῦ Ἡρώδῃ καὶ ἐκείνων ὅπῃ ἐκάθονταν εἰς τὸ τραπέζι, καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ κοράσιον· Ζήτησί μου εἴτι θέλεις, καὶ ἐγὼ σὺ τὸ δώσω.

23 Καὶ τῆς ὤμωσεν· Ὅτι εἴ τι καὶ ἂν μὲ ζητήσῃς, ἐγὼ σὺ τὸ δώσω, ἕως τὸ ἡμισυ τῆς βασιλείας μου.

24 Καὶ ἐκείνη εὐγῆκεν ἔξω, καὶ εἶπεν τῇ μάταις, τῆς· Τίνα ζητήσω; Καὶ ἐκείνη τῆς εἶπεν· Τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ.

25 Καὶ παρευθὺς ἐμβῆκε μέσα μὲν σπευδὴν εἰς τὸν βασιλέα, καὶ ἐζήτησε, λέγῃσα· Νὰ μὲ δώσῃς ἐν τῇ τῇ ὥρᾳ εἰς ἕνα πιάκι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ.

26 Καὶ ὁ βασιλεὺς ἐλυπήθη πολλὰ, ἀλλὰ διὰ τῆς ὀρκῆς καὶ τῆς συνανακειμένης, ὅπῃ ἐκάθονταν μαζὺ τῷ, δὲν ᾔδελήσεν ἐὰν τὴν ἀποσάλλῃ.

27 Καὶ παρευθὺς ἔστειλε ὁ βασιλεὺς δῆμιον, καὶ ἐπρόσθετε ἐὰν φερθῇ ἡ κεφαλὴ τῆς.

28 Καὶ αὐτὸς ἐπήγε, καὶ ἀπεκεφάλισεν τὸν μέσα εἰς τὴν φυλακὴν· καὶ ἔφερε τὴν κεφαλὴν τῇ μέσα εἰς ἕνα πιάκι, καὶ ἔδωκεν τὴν τοῦ κορασίου· καὶ τὸ κοράσιον τὴν ἔδωκε τῇ μάταις τῆς.

29 Καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἦλθον καὶ ἤραν τὸ πτῶμα αὐτοῦ, καὶ ἔθηκαν αὐτὸ ἐν τῷ μνημείῳ.

30 Καὶ συνάγονται οἱ ἀπόστολοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ πάντα καὶ ὅσα ἐποίησαν καὶ ὅσα εἰδίδασκαν.

31 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Δεῦτε ἱμεῖς αὐτοὶ κατ' εἶδαν εἰς ἔρημον τόπον, καὶ ἀναπαύσασθε ὀλίγον· Ἦσαν γὰρ οἱ ἐρχόμενοι καὶ οἱ ὑπάγοντες πολλοί· καὶ ἡδὲ φαγεῖν νύκαίον.

32 Καὶ ἀπηλθον εἰς ἔρημον τόπον τῷ πλοῖῳ κατ' εἶδαν.

33 Καὶ εἶδον αὐτὲς ὑπάγοντας ὀχλοὺν καὶ ἐπέγνωσαν αὐτὸν πολλοί· καὶ πιζή ἀπὸ πασῶν τῶν πόλεων περιέδρομον ἐκεῖ, καὶ προῆλθον αὐτὲς, καὶ συνῆλθον πρὸς αὐτόν.

34 Καὶ ἐξελθὼν εἶδεν ὁ Ἰησοῦς πολὺν ὄχλον, καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτοῖς, ὅτι ἦσαν ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα· καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτὰς πολλά.

35 Καὶ ἦδη ὥρας πολλῆς γενημένης, προσελθόντες αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγουσιν· Ὅτι ἔρημός ἐστιν τόπος, καὶ ἦδη ὥρα πολλή·

36 Ἀπόλυσον αὐτὰς, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κώλας ἁ-

29 Καὶ ὡσάν τὸ ἄκουσαν οἱ μαθητάδες τε, ἦλθον καὶ εἰσῆκωσαν τὸ κορμὶ τε, καὶ τὸ ἱβαλλον μέσα εἰς τὸ μῆμα.

30 Καὶ ἱμαζώχθησαν οἱ ἀπόστολοι εἰς τὸν Ἰησοῦν, καὶ εἶπάν τε ὅλα ὅσα καὶ ἂν ἔκαμαν καὶ ὅσα εἰδίδασκαν.

31 Καὶ λέγει τὸς· Ἀμέτε ἱσεῖς ἀτοίσας χωριάσας εἰς ἔρημον τόπον, καὶ ἀναπαυθῆτε ὀλίγον· Διὰ τὸ ἦταν πολλοὶ ἐκεῖνοι ὅπῃ ἐπάγειαν καὶ ὅπῃ ἤρχονταν· καὶ μὴδὲ κἄν νὰ φάγωσιν ἀδειάζασι.

32 Καὶ ἐπῆγαν εἰς ἕνα ἔρημον τόπον μετὰ καράβι ξεχωριστά.

33 Καὶ οἱ ὄχλοι τὴς εἶδαν ὅπῃ ἐπάγειαν· καὶ πολλοὶ ἐγνώρισαν τὸν Χριστόν· καὶ ἔτρεξαν περὶ αὐτοῦ ἀπὸ ὅλης ταῖς πόλεως ἐκεῖ, καὶ ἐπῆγαν εἰς αὐτὰς, καὶ ἱμαζώχθησαν εἰς αὐτόν.

34 Καὶ εὐγένωντας ἔξω ὁ Ἰησοῦς εἶδε πολὺν ὄχλον, καὶ τὴς ἐσπλαγχνίσθη, ὅτι ἦταν ὡσάν πρόβατα ὅπῃ δὲν ἔχουν ποιμένα· καὶ ἤρξατο νὰ τὴς διδάσκῃ πολλά.

35 Καὶ ὡσάν ἐπέρασε πολλὴ ὥρα, ἐπῆγαν κοντὰ οἱ μαθητάδες τε, καὶ λέγουν τῷ· Ὁ τόπος εἶναι ἔρημος, καὶ ἡ ὥρα εἶναι πολλή·

36 Ἀπόλυσέ τας, νὰ πᾶσι τρυγῶσι εἰς τὰ χωράφια καὶ

τρεῖς καὶ κώμας, ἀγοράσωσιν
ἑαυτοῖς ἄρτους· τί γὰρ φάγω-
σιν οὐκ ἔχουσιν.

37 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν
αὐτοῖς· Δότε αὐτοῖς ὑμεῖς
φαγεῖν. Καὶ λέγουσιν αὐτῷ·
Ἀπελθόντες ἀγοράσωμεν δια-
κοσίων δηναρίων ἄρτους, καὶ
δώμεν αὐτοῖς φαγεῖν·

38 Ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς·
Πόσα ἄρτους ἔχετε; ὑπάγετε
καὶ ἴδετε. Καὶ γινόντες, λέ-
γουσι· Πέντε, καὶ δύο ἰχθύας.

39 Καὶ ἐπέταξεν αὐτοῖς
ἐνακλῖναι πάντας συμπόσια
συμπόσια ἐπὶ τῷ χλωρῷ
χόρτῳ.

40 Καὶ ἀνέπεσον πρασιαὶ
πρασιαί, ἀνὰ ἑκατὸν καὶ ἀνὰ
πεντήκοντα.

41 Καὶ λαβὼν τὴν πέντε
ἄρτους καὶ τὰς δύο ἰχθύας,
ἀναβλέψας εἰς τὸν ἕρανόν,
εὐλόγησε, καὶ κατέκλασε τὰς
ἄρτους, καὶ ἔδωκε τοῖς μαθη-
ταῖς αὐτοῦ, ἵνα παραδώσιν
αὐτοῖς· καὶ τὰς δύο ἰχθύας
ἠμέρισε πᾶσι.

42 Καὶ ἔφαγον πάντες,
καὶ ἐχορτάσθησαν.

43 Καὶ ἦσαν πλασμάτων
δώδεκα κοφίνας πλήρεις, καὶ
ἐκπὸ τῶν ἰχθύων.

44 Καὶ ἦσαν οἱ φαγόντες
τὴν ἄρτους, ὡσεὶ πεντακισχί-
λιοι ἄνδρες.

45 Καὶ εὐθὺς ἠνάγκασε

εἰς ταῖς χώραις, νὰ ἀγοράσων
ψωμὶ διὰ λόγῳ τῆς· διατὶ δὲν
ἔχον τί νὰ φάγωσι.

37 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη,
καὶ λέγει τῆς· Δότε τῆς ἑστέῃς
νὰ φάγωσι. Καὶ λέγουσιν τῇ·
Νὰ πᾶμε νὰ ἀγοράσωμεν
διακοσίων δηναρίων ψωμὶ, νὰ
τὴς δώσωμεν νὰ φάγωσι.

38 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῆς εἶπε·
Πόσα ψωμῖα ἔχετε; σύρτε,
εἰδεῖτε. Ἐπῆγαν καὶ εἶδαν, καὶ
λέγουσιν τῇ· Πέντε, καὶ δύο ψάρια.

39 Καὶ ἐπρόσαξεν τῆς νὰ
τὴς βάλλῃν ὅλης νὰ καδίσῃν
εἰς τὰ χλωρὰ χορτάρια, τρα-
πέζια τραπέζια.

40 Καὶ ἐκάθισαν πρα-
σίαις πρασίαις, ἀλλῶ ἀπὸ
ἑκατὸν, ἀλλῶ ἀπὸ πενήντα.

41 Καὶ ἔπρηε τὰ πέντε
ψωμῖα καὶ τὰ δύο ψάρια, καὶ
ἀτένισεν εἰς τὸν ἕρανόν, καὶ
εὐλόγησε, καὶ κατέκοψε τὰ
ψωμῖα, καὶ ἔδωκεν τα εἰς τὰς
μαθητάδης τε, νὰ τὴς τὰ βάλλ-
ῃσιν ὀμπροσὰ τῆς· καὶ τὰ δύο
ψάρια τὰ ἠμοίρασεν εἰς ὅλης.

42 Καὶ ἔφαγαν ὅλοι, καὶ
ἐχορτάσαν.

43 Καὶ ἐσήκωσαν κομμά-
τια δώδεκα κοφίνα γιμᾶτα·
καὶ ἀπὸ ψάρια.

44 Καὶ ἦσαν ἐκείνοι ὅπῃ
ἔφαγαν τὰ ψωμῖα, σχεδὸν
πέντε χιλιάδες ἄνδρες.

45 Καὶ εὐθὺς ἀνάγκασε

P

τὸς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον, καὶ προάγειν εἰς τὸ πέραν πρὸς Βηθσαϊδάν, ὥς αὐτὸς ἀπολύσῃ τὸν ὄχλον.

46 Καὶ ἀποταξάμενοι αὐτοῖς, ἀπῆλθεν εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι.

47 Καὶ ὅφιας γενομένης ἦν τὸ πλοῖον ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης, καὶ αὐτὸς μόνος ἐπὶ τῆς γῆς.

48 Καὶ εἶδεν αὐτὸς βασιλευσμένους ἐν τῷ ἐλαύνειν (ἦν γὰρ ὁ ἀνεμῶς ἐναντίος αὐτοῖς) καὶ περὶ τετάρτην φυλάκην τῆς νυκτὸς ἔρχεται πρὸς αὐτὸς περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης· καὶ ἤθελε περιελθεῖν αὐτὸς.

49 Οἱ δὲ, ἰδόντες αὐτὸν περιπατῶντα ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἔδοξαν φάντασμα εἶναι, καὶ ἀνέκραξαν.

50 (Πάντες γὰρ αὐτὸν εἶδον, καὶ ἐταράχθησαν.) Καὶ εὐθέως ἐλάλησε μετ' αὐτῶν, καὶ λέγει αὐτοῖς· Θαρσύνετε, ἐγὼ εἰμι, μὴ φοβεῖσθε.

51 Καὶ ἀνέβη πρὸς αὐτὸς εἰς τὸ πλοῖον· καὶ ἐκόπασιν ὁ ἀνεμῶς· καὶ λίαν ἐκ περισσῆς ἐν ἑαυτοῖς ἐξίσταντο, καὶ ἰθαυμάζον.

52 Οὐ γὰρ συνῆκαν ἐπὶ τοῖς ἄρτοις· ἦν γὰρ ἡ καρδία αὐτῶν πεπωρωμένη.

τὸς μαθητάς τε καὶ ἐμβῆσιν εἰς τὸ καράβι, καὶ περάσων πέρα εἰς τὴν Βηθσαϊδάν, ὥς ὅτε καὶ ἀπολύσῃ τὸν ὄχλον.

46 Καὶ ἐκείνους ἀφαινάντας, ἐπῆγεν εἰς τὸ ὄρος καὶ προσευχήθη.

47 Καὶ ὡς ἡ ἄνεμος ἐβραδύσθη, τὸ καράβι ἦτον εἰς τὴν μέσην τῆς θαλάσσης, καὶ αὐτὸς ἦτον μόνος εἰς τὴν γῆν.

48 Καὶ εἶδε τὸς ὅτε ἔβασανίζονταν καὶ λάμβανον (διὰ τὸ ὅτι ἀνεμῶς ἦτον ἐναντίος τῆς) καὶ τὴν τετάρτην βύβλαν τῆς νυκτὸς ἐπῆγεν εἰς ἐκεῖνας περὶ παύσας ἅπαντας εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἤθελε καὶ τὸς περάσῃ.

49 Καὶ ἐκεῖνοι, ὡς ἡ τὸν εἶδαν ὅτε ἐπεριπάτει ἅπαντας εἰς τὴν θάλασσαν, ἐλογιάζον πῶς καὶ εἶναι φάντασμα, καὶ ἐφώναζον.

50 (Διὰ τὸ ὅτι τὸν εἶδαν, καὶ ἐταράχθησαν.) Καὶ παρρησίᾳ τῶν ἐκείνους, καὶ λέγει τῶν· Ἐχετε θάρρος, ἐγὼ εἰμι, μὴ φοβεσθε.

51 Καὶ ἀνέβη ἀπῶν εἰς τὸ καράβι· καὶ ὁ ἀνεμῶς ἔπαυσε· καὶ πολλὰ περισσὰ ἰσθμύμαζον μίση τῶν, καὶ ἰθαυμάζον.

52 Διὰ τὸ ὅτι ἐκατάλαβαν τὸ πρῶγμα τῶν ψυχῶν· ἦ καρδία τῶν ἦτον τραχυμένη.

53 Καὶ διαπεράσαντες ἦλθον ἐπὶ τὴν γῆν Γεννησαρέτ· καὶ προσωρμίσθησαν.

54 Καὶ ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ τοῦ πλοίου, εὐθέως ἐπιγινώσκοντες αὐτὸν,

55 Περιδραμόντες ὅλην τὴν περίχωρον ἐκείνην, ἤρξαντο ἐπὶ τοῖς κραβάτοις τῶν κακῶς ἔχοντες περιφέρειν, ὅπου ἦκεν ὅτι ἐκεῖ ἔστι.

56 Καὶ ὅπου ἂν εἰσπορεύετο εἰς κώμας, ἢ πόλεις, ἢ ἀγροὺς, ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἐτίθεν τὸς ἀσθενέοντας, καὶ παρεκάλει αὐτοὺς ἵνα κἀν τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ ἄψωνται· καὶ ὅσοι ἂν ἤπτοντο αὐτοῦ, ἰσχύοντο.

53 Καὶ ἐπέρασαν καὶ ἐπῆγαν εἰς τὴν γῆν τῆς Γεννησαρέτ· καὶ ἔρραξαν εἰς τὸν λιμένα.

54 Καὶ ὡς ἂν ἐλυθῶν αὐτοὶ ἀπὸ τοῦ καράβι, εὐθὺς (ὁ λαὸς) τὸν ἐγινώσκεν,

55 Καὶ ἔτρεξαν εἰς ὅλα τὰ περίχωρα ἐκεῖνα, καὶ ἄρχισαν καὶ φέρειν ἅπαντας εἰς τὰ κρεβάτια ὅλους τῶν ἀρρωγμένων, ὅπου ἄκουον ὅτι ἐκεῖ εἶναι.

56 Καὶ ὅπου ἤθελε πᾶσι πρὸς χωρία, ἢ εἰς πόλεις, ἢ εἰς χωράφια, εἰς τὰς φόβους τῶν ἰσθμύμαζον, καὶ παρεκάλει αὐτοὺς ἵνα κἀν τῶν ἱματίων αὐτοῦ ἄψωνται· καὶ ὅσοι ἤπτοντο αὐτοῦ, ἰσχύοντο.

Κεφ. 7.

ΚΑὶ συνάγονται πρὸς αὐτὸν οἱ φαρισαῖοι, καὶ τινες τῶν γραμματέων, ἐλθόντες ἀπὸ Ἱερουσολύμων·

2 Καὶ ἰδόντες τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ κοιναῖς χερσὶ (τετ' ἐστὶν ἀνίπτοις) ἰσθμύμαζον, ἐμίμναιον.

3 (Οἱ γὰρ φαρισαῖοι καὶ πάντες οἱ Ἰουδαῖοι, ἂν δὲν νηπτῶσι καλὰ ὥς τὸν ἀγκῶνα, δὲν τρώγουσι, βαπτύνοντες τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων.

ΚΑὶ ἐμαζώχθησαν εἰς αὐτὸν οἱ φαρισαῖοι, καὶ κάποιοι ἀπὸ τῶν γραμματέων, ὅτε ἦλθον ἀπὸ τῶν Ἱερουσολύμων·

2 Καὶ ὡς ἂν εἶδαν κάποιους ἀπὸ τῶν μαθητῶν τῶν, ὅτε ἐτρώγον μετ' αὐτοῦ καλὰ χεῖρας, (τετ' ἐστὶν μὲν ἀνίπτοι) τῶν ἐμίμναιον.

3 (Διὰ τὸ ὅτι οἱ φαρισαῖοι καὶ ὅλοι οἱ Ἰουδαῖοι, ἂν δὲν νηπτῶσι καλὰ ὥς τὸν ἀγκῶνα, δὲν τρώγουσι, βαπτύνοντες τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων.

4 Καὶ ἀπὸ ἀγερῶς, ἵνα μὴ βαπτίσωνται, οὐκ ἐσθίουσιν· καὶ ἄλλα πολλά ἐστὶν ἃ παρέλαβον κρατεῖν, βαπτισμὸς ποτηρίων καὶ ξυστῶν καὶ χαλκίων καὶ κλητῶν.)

5 Ἑπτα ἐπερωτῶσιν αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς· Διατί οἱ μαθηταὶ σὺ ἢ περιπατῇς κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων, ἀλλὰ ἀνέπτεις χεῖρσιν ἐσθίειν τὸν ἄρτον;

6 Ὁ δὲ ἀπακριδεῖς, εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτι καλῶς προφητίαι· Ἡσαίας περὶ ὑμῶν τῶν ἱποκριτῶν· ὡς γέγραπται· Οὐδὲ ὁ ἄνθρωπος τοῖς χεῖλεσσι με τιμᾷ, ἡ δὲ καρδία αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ.

7 Μάτην δὲ σέβονταί με, διδάσκοντες διδασκαλίας, ἐντάλματα ἀνθρώπων·

8 Ἀφίντες γὰρ τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, κρατεῖτε τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, βαπτισμὸς ξυστῶν καὶ ποτηρίων· καὶ ἄλλα παρόμοια τοιαῦτα πολλά ποιῶτε.

9 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Καλῶς ἀδιδέτετε τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, ἵνα τὴν παράδοσιν ὑμῶν τηρήσῃτε.

10 Μωσῆς γὰρ εἶπε· Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου· καὶ, Ὁ καταλογὼν πατέ-

4 Καὶ ὅταν γυρίξῃς ἀπὸ τὸν φόρον, δὲν τρώγῃς, αὐτὸν δὲ εἶναι τὰ χεῖρά της πλημύνει καλὰ· καὶ ἄλλα πολλά εἶναι ὅπῃ τὰ ἐπαράλαβαν νὰ τὰ κρατῇς· πλυσίματα ποτηρίων καὶ λαγηνίων καὶ χαλκωμάτων καὶ κρεββατιῶν.)

5 Μετὰ ταῦτα τὸν ἐρωτῶσιν οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς· Διατί οἱ μαθηταὶ σὺ δὲν περιπατῇς κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων, ἀλλὰ τρώγῃς ψαμί ἀνεπτα τὰ χεῖρά της;

6 Καὶ αὐτὸς ἀπεκρίθη, καὶ λέγει τὴς· Καλὰ ἐπροφῆτισαν ὁ Ἡσαίας διατ' ἐστὶς τὸς ἱποκριτάς· καθὼς εἶναι γε- γραμμένον· Ἐστὲ ὁ λαὸς μὴ τὸ στόμα μὲ τιμᾷ, ἀλλὰ ἡ καρδία τοῦ εἶναι μακρὰ ἀπὸ μένου.

7 Εὐκαιρα μὲ τιμᾷσι, μὴ τὰ νὰ διδάσκῃσι διδασκαλίαις παραγγελίαις ἀνθρώπων.

8 Διατ' ἀφίνοντες τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, βασιᾶτε τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, πλυσίματα λαγηνίων καὶ ποτηρίων· καὶ ἄλλα παρόμοια τέτοιαις λογῆς πολλά κάμνεται.

9 Καὶ ἔλεγεν τὴς· Καλὰ χαλνᾶτε τὴν παραγγελίαν τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ φυλάξετε τὴν παράδοσιν τὴν ἐδικὴν σας.

10 Διατ' ὁ Μωϋσῆς εἶπε· Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου· καὶ, Ὅποιος κατε-

ρα ἢ μητέρα, θανάτω τιλευ-
τάτω.

11 Ὑμεῖς δὲ λέγετε· Ἐάν
εἴπῃ ἄνθρωπος· τῷ πατρὶ ἢ τῇ
μητρὶ· Κορβαῖν (ὃ ἐστὶ, δῶρον)
ἢ ἂν ἐξ ἐμῆ ὠφελῇ.

12 Καὶ οὐκέτι ἀφίετε αὐ-
τὸν ἔδιν ποιῆσαι τῷ πατρὶ
αὐτοῦ ἢ τῇ μητρὶ αὐτοῦ.

13 Ἀκροῦντες τὸν λόγον
τοῦ Θεοῦ τῇ παραδόσει ὑμῶν,
ἢ παρεδώκατε· καὶ παρόμοια
τοιαῦτα πολλά ποιεῖτε.

14 Καὶ προσκαλεσάμενος
πάντα τὸν ὄχλον, ἔλεγεν
αὐτοῖς· Ἀκούετε μὲ πάντες,
καὶ συνίετε.

15 Οὐδὲν ἔστιν ἔξωθεν τοῦ
ἄνθρωπου εἰσπορευόμενον εἰς
αὐτόν, ὃ δύναται αὐτὸν κοινῶ-
σαι· ἀλλὰ τὰ ἐκπορευόμενα
ἀπ' αὐτοῦ, ἐκείνα ἐστὶ τὰ κοι-
νοῦντα τὸν ἄνθρωπον.

16 Εἴ τις ἔχει ὧστα ἀκάθαρτα,
ἐκκίετω.

17 Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς
οἶκον ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ἐπηρώτων
αὐτόν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ
τῆς παραβολῆς.

18 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Οὐ-
τὼ καὶ ὑμεῖς ἀσύνετοί ἐστε;
ἢ νοεῖτε ὅτι πᾶν τὸ ἔξωθεν
εἰσπορευόμενον εἰς τὸν ἄνθρω-
πον

λογεῖ τὸν πατέρα ἢ τὴν μητέ-
ρα τε, καὶ τὸν θανάτωνσι.

11 Καὶ ἑαῖς λέγετε· Ἄν
εἴπῃ ἄνθρωπος· εἰς τὸν πατέρα
τε, ἢ εἰς τὴν μάνα τε· Κορ-
βαῖν (τὸ ὅποσον θέλει καὶ εἴπῃ,
δῶρον) εἶναι ἐκεῖνο, ὅπῃ θέλεις
ὠφελῇ ἀπὸ μένα.

12 Καὶ δὲν τὸν ἀφίετε
πλέον καὶ καμῇ εἰς τὸν πατέρα
τε ἢ εἰς τὴν μητέρα τε τίποτες.

13 Κάμνοντες τὸν λόγον
τοῦ Θεοῦ ἀκροῦν διὰ τὴν παρά-
δυσιν τὴν ἐδικήν σας, ὅπῃ ἐπα-
ραδώκατε· καὶ ἄλλα πολλὰ
παρόμοια ὡσὰν αὐτὰ κάμνετε.

14 Καὶ ἐπροσκάλεσε τὸ
πλῆθος ὅλον, καὶ τὸς ἔλεγεν·
Ἀκούετε μὲ ὅλοι, καὶ κατα-
λαμβάνετε.

15 Δὲν εἶναι κανένα πρᾶ-
γμα, ὅπῃ καὶ ἐμβαλεῖ ἀπέξω
μῆσα εἰς τὸν ἄνθρωπον, τὸ
ὅποσον καὶ ἡμπορῇ καὶ τὸν μο-
λύνη· ἀλλὰ ἐκεῖνα ὅπῃ εὐγένη-
σιν ἀπ' αὐτόν, ἐκεῖνα εἶναι
ὅπῃ μολύνουσιν τὸν ἄνθρωπον.

16 Ὅποιος ἔχει αὐτίκα
καὶ σκῆπη, ἄς ἀκῆη.

17 (Καὶ ὅταν ἐχώρισεν ἀπὸ
τὸ πλῆθος) καὶ ἐπῆγεν εἰς
τὸ σῆμα, τὸν ἐρωτῶσαν οἱ
ἀπόστολοι διὰ τὴν παραβολήν.

18 Καὶ λέγει τῶν· Ἐτξί τι-
σθὲ καὶ ἐστὶς ἀγνωστοί; δὲν γαρ-
κάτε, ὅτι κάθε πρᾶγμα ὅπῃ
ἐμβαλεῖ ἀπέξω μῆσα εἰς τὸν

πον, ἔδυναται αὐτὸν κοινῶσαι;

19 Ὅτι οὐκ ἐκπορεύεται κύτου εἰς τὴν καρδίαν, ἀλλ' εἰς τὴν κοιλίαν· καὶ εἰς τὸν ἀφιδρώνα ἐκπορεύεται, καθαρίζον πάντα τὰ βρώματα.

20 Ἐλεγε δὲ, ὅτι τὸ ἐκ τῆ ἀνδρώπῃ ἐκπορεύμενον, ἐκείνῳ κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον.

21 Ἐσῶθεν γὰρ ἐκ τῆς καρδίας τῶν ἀνθρώπων οἱ διαλογισμοὶ οἱ κακοὶ ἐκπορεύονται, μοιχεύαι, πορνεῖαι, φόνοι,

22 Κλοπαί, πλεονεξίαι, πονηρίαι, δόλοι, ἀσέλγεια, ἐφθαλμὸς πονηρὸς, βλασφημία, ὑπερηφανία, ἀφροσύνη.

23 Πάντα ταῦτα τὰ πονηρὰ ἔσωθεν ἐκπορεύεται, καὶ κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον.

24 Καὶ ἐκεῖθεν ἀναστὰς ἀπῆλθεν εἰς τὰ μεθόρια Τύρου καὶ Σιδωνῶν· καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν, ἔδωκε ἡδελε γυνῇ· καὶ οὐκ ἠδυνήθη λαθεῖν.

25 Ἀκούσασα γὰρ γυνὴ περὶ αὐτοῦ, ἧς εἶχε τὸ θυγάτριον αὐτῆς πνεῦμα ἀκάθαρτον, ἐλθῆσα προσέειπε πρὸς τὰς πόδας αὐτοῦ,

26 (Ἦν δὲ ἡ γυνὴ Ἑλληνίς, Συροφονίσσα τῇ γένει) καὶ ἡρώτα αὐτὸς ἵνα τὸ δαιμόνιον ἐκβάλλῃ ἐκ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς.

ἄνθρωπον, δὲν ἡμπορεῖ νὰ τὸν μολύνῃ;

19 Διατὶ δὲν πάγει εἰς τὴν καρδίαν τε, ἀλλὰ εἰς τὴν κοιλίαν τε· καὶ εὐγίνει εἰς τὸν ἀφιδρώνα, καὶ καθαρίζει ὅλας τὰ φαγητά.

20 Καὶ ἔλεγεν, ὅτι ἐκεῖνῳ ὅπῃ εὐγίνει ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, ἐκείνῳ μολύνει τὸν ἄνθρωπον.

21 Διατὶ ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὴν καρδίαν τῶν ἀνθρώπων εὐγίνῃσι κακοὶ διαλογισμοί, μοιχεύαις, πορνείαις, φόνοι,

22 Κλεψίαις, πλεονεξίαις, πονηρίαις, δόλοι, ἐπιθυμίαι, φθόνος, βλασφημίαι, ὑπερηφανείαι, ἀγνωσία.

23 Ὅλα ἐντὸς τὰ κακὰ ἀπὸ μέσα εὐγίνῃσι, καὶ μολύνῃσι τὸν ἄνθρωπον.

24 Καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἐσηκώθη, καὶ ἐπῆγεν εἰς τὰ σύνορα τῆς Τύρου καὶ τῆς Σιδωνῶν· καὶ ἐμβαίνωντας εἰς ἕνα σπητι, δὲν ἡδελε νὰ τὸν ἱερεύρη κανίς· ἀλλὰ δὲν ἡμπόρεσε νὰ τὸν λαθιάσῃ.

25 Διατὶ ὥσάν τὸ ἄκουσά μία γυναῖκα, τῆς ὁποίας ἡ θυγατέρα εἶχε πνεῦμα ἀκάθαρτον, ἦλθε καὶ ἐπρόσπασεν εἰς τὰ πόδια αὐτοῦ,

26 (Καὶ ἡ γυναῖκα ἦτο Ἑλληνίσσα, τὸ γένος Συροφονίσσα) καὶ τὸν ἱταράκαλει, νὰ εὐγάλλῃ τὸ δαιμόνιον ἀπὸ τὴν θυγατέρα της.

27 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ·
"Αφες πρῶτον χορτάσθηναι τὰ
τέκνα· ἡ γὰρ καλὸν ἐστὶ λαβεῖν
τὸν ἄρτον τῶν τέκνων, καὶ
βαλεῖν τοῖς κυναρίοις.

28 Ἡ δὲ ἀπεκρίθη, καὶ
λέγει αὐτῷ· Ναὶ Κύριε· καὶ
γὰρ τὰ κυνάρια ὑποκάτω τῆς
τραπέζης ἰσθίει ἀπὸ τῶν
ψιχίων τῶν παιδίων.

29 Καὶ εἶπεν αὐτῇ· Διὰ
τοῦτον τὸν λόγον ὑπάγε·
ἔξεληλυθε τὸ δαιμόνιον ἐκ
τῆς θυγατρὸς σου.

30 Καὶ ἀπελθούσα εἰς τὸν
ἴκον αὐτῆς, εὗρε τὸ δαιμόνιον
ἔξεληλυθός, καὶ τὴν θυγατέρα
βεβλημένην ἐπὶ τῆς κλίνης.

31 Καὶ πάλιν ἔξελθὼν ἐκ
τῶν ὄριων Τύρου καὶ Σιδῶνος,
ἦλθε πρὸς τὴν θάλασσαν τῆς
Γαλιλαίας ἀνὰ μέσον τῶν
ὄριων Δεκαπόλεως.

32 Καὶ φέρονσιν αὐτῷ
κωφὸν μογιῶλον· καὶ παρα-
καλῶσιν αὐτὸν ἵνα ἐπιθῇ
αὐτῷ τὴν χεῖρα.

33 Καὶ ἀπολαβόμενος
αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ὄχλου κατ' ἰδίαν,
ἔβαλε τὰς δακτύλους αὐτοῦ εἰς
τὰ ὦτα αὐτοῦ· καὶ πτύσας
ἤψατο τῆς γλώσσης αὐτοῦ.

34 Καὶ ἀναβλέψας εἰς
τὸν ὄρανον, ἐξέταξε, καὶ λέ-

27 Ἀμὲν ὁ Ἰησοῦς τῆς εἶπεν·
"Αφῆσι πρῶτον τὰ χορτάσει τὰ
παιδιά· δὲν εἶναι καλὸν τὰ πά-
ρη τινὰς τὸ φαγεῖν τῶν παιδίων,
τὰ τὸ ρίξῃ εἰς τὰ σκυλάκια.

28 Καὶ ἐκείνη ἀπεκρίθη,
καὶ λέγει τῷ· Ναὶ, Κύριε·
διὰ καὶ τὰ σκυλάκια ἀπὸ
κάτω ἀπὸ τὸ τραπίζι τρώγου
ἀπὸ ταῖς τριμμόψιχαῖς τῶν
παιδίων.

29 Καὶ λέγει τῆς· Διὰ
ἐῷτον τὸν λόγον σύρε· εὐγῆκε
τὸ δαιμόνιον ἀπὸ τῆς θυγατέρας
σου.

30 Καὶ ὡτὰν ἰπῆγει εἰς
τὸ σπῆτί της, εὐρῆκε τὸ δαιμό-
νιον ὑπὸ εὐγῆκε, καὶ τὴν θυ-
γατέρα της ὑπὲ ἦτον βεβλημένη
ἀπάνω εἰς τὸ κρεββάτι.

31 Καὶ πάλιν (ὁ Ἰησοῦς)
εὐγῆκε ἀπὸ τὰ σύνορα τῆς
Τύρου καὶ τῆς Σιδῶνος, καὶ
ἦλθε εἰς τὴν θάλασσαν τῆς
Γαλιλαίας, ἀνάμεισα εἰς τὰ
σύνορα τῆς Δεκαπόλεως.

32 Καὶ τοῦ ἔφεραν ἵνα
κωφόν, ὅπῃ μόλις ἰσυντίχαινε·
καὶ ἐπαρακάλεσάν τον, τὰ
βάλλῃ τὸ χεῖρ τῷ ἀπάνω τῷ.

33 Καὶ ξεχωρίζοντάς τον
ἀπὸ τὰ πλῆθος κατὰ μόνας,
ἔβαλλε τὰ δάκτυλά τῷ εἰς τὰ
αὐτία τῷ· καὶ ἔπτυσσε καὶ
ἐπίασσε τὴν γλῶσσαν τῷ.

34 Καὶ ἀνένισσε εἰς τὸν ὄρα-
νον, καὶ ἐξέταξε, καὶ λέγει

γει αὐτῶν· Ἐφθαδά, ὃ ἐστὶ, διανοίχθητι.

35 Καὶ εὐθὺς διανοίχθησαν αὐτοῦ αἱ ἀκοαί· καὶ ἐλύθη ὁ δεσμός τῆς γλώσσης αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει ὀρδῶς.

36 Καὶ διεγείλατο αὐτοῖς ἵνα μηδεὶ ἐπωσιν· ὅσον δὲ αὐτὸς αὐτοῖς διεέλλετο, μᾶλλον περισσώτερον ἐκήρυσσεν.

37 Καὶ ὑπερπερισσῶς ἐξεπλήσσοντο, λέγοντες· Καλῶς πάντα πεποιήκει· καὶ τὸς καθ' ὅς ποιᾷ ἀκούειν, καὶ τὸς ἀλάλως λαλεῖν.

τῶν· Ἐφθαδά, τὸ ὁποῖον θίλει· νὰ εἰπῇ, ἀνοιξε.

35 Καὶ παρευθὺς ἀνοίξεν ἡ ἀκοή τῶν· καὶ ἐλύθη τὸ δεσμίον τῆς γλώσσης τῶν, καὶ ἐσύντυχεν ὀρδᾷ.

36 Καὶ (ὁ Ἰησοῦς) τὸς ἐπαράγγειλε, νὰ μὴν ἐπὶ ὅσιν κανὲν τίποτε· καὶ ὅσον ἐκεῖνοι τὸς ἐπαράγγειλε, τόσον ἐκεῖνοι περισσώτερον ἐκήρυσσαν.

37 Καὶ πολλὰ περισσώτερον ἐξεπλήττηνταν, καὶ ἔλεγον· Καλὰ τὰ ἔκαμεν ὅλα· καὶ τὸς καθ' ὅς κηφὲς κάμνει νὰ ἀκούειν, καὶ τὸς βεβῆς νὰ συντυχαίνειν.

Κεφ. 8.

ἘΝ ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, περιπαλὼν ὄχλος ὄντων, καὶ μὴ ἔχοντων τί φάγωσι, προσκαλεσάμενός ὁ Ἰησοῦς τὸς μαθητάς αὐτοῦ, λέγει αὐτοῖς·

2 Σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον· ὅτι ἤδη ἡμέρας τρεῖς προσμένουσίν μοι, καὶ οὐκ ἔχουσιν τί φάγωσι.

3 Καὶ ἰὼν ἀπολύσω αὐτὸς νήσεις εἰς οἶκον αὐτῶν, ἐκλυθίσονται ἐν τῇ ὁδῷ· τινὲς γὰρ αὐτῶν μακρόθεν ἦκασιν.

4 Καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτῶν εἰς μαθηταὶ αὐτοῦ· Πόθεν τάττης δυνήσεται τις ὧδε χορ-

Ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, ἰσυντάς νὰ ἦσαν πολλὰ πολὺ πληθύνοντες, καὶ νὰ μὴν ἔχουσιν τί νὰ φᾶσιν, ἐπροσκάλεσεν ὁ Ἰησοῦς τὸς μαθητάς τῶν, καὶ λέγει τῶν·

2 Σπλαγχνίζομαι τὸν ὄχλον· ὅτι σχεδὸν εἶναι τρεῖς ἡμέραις ὅπου μὲ καρτερεῖσιν, καὶ δὲν ἔχουσιν τί νὰ φᾶσιν.

3 Καὶ ἂν τὸς ἀφήσω νηστὴς νὰ πᾶσιν εἰς τὸ σπῆντί τῶν, θέλουσιν ἀποκάμει εἰς τὴν γράταν· διατὶ κάποιον ἀπ' αὐτῶν ἤλθασιν ἀπὸ μακρὰ.

4 Καὶ ἀπεκρίθησαν τῶν οἱ μαθητάδες τῶν, καὶ λέγουν τῶν· Καὶ ἀπὸ πῶς ἡμπορεῖ τις νὰ

τάσαι ἄρτων ἐπ' ἱερμίας;

5 Καὶ ἐπρώτα αὐτὸς· Πόσας ἔχετε ἄρτους; Οἱ δὲ εἶπον· Ἑπτὰ.

6 Καὶ παρήγγειλε τῷ ὄχλῳ ἀναπεσεῖν ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ λαβὼν τὰς ἑπτὰ ἄρτους, εὐχαρισήσας ἔκλασε, καὶ ἰδίῳ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἵνα παραδώσι· καὶ παρέθηκεν τῷ ὄχλῳ.

7 Καὶ εἶχον ἰχθυῖδια ὀλίγα· καὶ εὐλογήσας, εἶπε παραθεῖναι καὶ αὐτά.

8 Ἐφαγον δὲ, καὶ ἔχορτάσθησαν· καὶ ἦσαν περισσεύματα κλασμάτων, ἑπτὰ στυρίδας.

9 Ἦσαν δὲ οἱ φαγόντες, ὡς τετρακισχίλιοι· καὶ ἀπέλυσεν αὐτούς.

10 Καὶ εὐθὺς ἰμβῶς εἰς τὸ πλοῖον μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτῷ, ἦλθεν εἰς τὰ μέρη Δαλμαναδά.

11 Καὶ ἐξῆλθον οἱ Φαρισαῖοι, καὶ ἤρξαντο συζητεῖν αὐτῷ, ζητῶντες παρ' αὐτοῦ σημεῖον ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, πειράζοντες αὐτόν.

12 Καὶ ἀναγεννάς τῷ πνεύματι αὐτοῦ, λέγει· Τί ἡ γενεὰ αὕτη σημεῖον ἐπιζητεῖ; ἀμὴν λέγω ὑμῖν, εἰ δοθῇται τῇ γενεᾷ ταύτῃ σημεῖον.

τὰς χορτάσῃ ἰτάτης ψωμὶ ἐδῶ εἰς τὴν ἱερμίαν;

5 Καὶ ἐρώταν τες· Πόσα ψωμῖα ἔχετε; καὶ λέγουν τε· Ἑπτὰ.

6 Καὶ ἐπρόσθετον λαὸν ἵνα καθίσουν ἀπάνω εἰς τὴν γῆν· καὶ ἐπῆρε τὰ ἑπτὰ ψωμῖα, καὶ εὐχαρίστησε καὶ ἐκοψέν τα, καὶ τὰ ἰδίῳ εἰς τὰς μαθητάδους τε, καὶ τὰ βάλλων ὀμπροσά· καὶ ἔβαλάν τα ὀμπροσά εἰς τὸν ὄχλον.

7 Καὶ εἶχαν καὶ ψαράκια ὀλίγα· καὶ εὐλόγησε, καὶ εἶπε ἵνα τὰ βάλλῃ καὶ αὐτὰ ὀμπροσά.

8 Καὶ ἔφαγαν, καὶ ἔχρησσαν· καὶ ἐσηκώσθη τὰ κομμάτια ὅπῃ ἐπερίσειυσαν, ἑπτὰ σμπτίλια.

9 Καὶ ἐκίνοι ὅπῃ ἔφαγαν, ἦνεν ὡς τέσσαρες χιλιάδες· καὶ ὕστερα τὴς ἀπόλυσε.

10 Καὶ παρευδὺς ἰμβῆναι εἰς τὸ καράβι μετὰ τὴς μαθητάδους τε, καὶ ἦλθεν εἰς τὰ μέρη Δαλμαναδά.

11 Καὶ ἐγγῆκαν οἱ Φαρισαῖοι, καὶ ἄρχισαν ἵνα τὸν προβάλλωσι, ζητῶντες ἀπ' αὐτοῦ σημεῖον ἀπὸ τῶν οὐρανῶν, δοκιμάζοντες τον.

12 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀναγεννάς εἰς τὸ πνεῦμά τῳ, λέγει· Διατί ἡ γενεὰ αὕτη τυράβει σημεῖον; βεβαίαι σὰς λέγω, πῶς δὲν δέλει δοθῇ εἰς τὴν γενεάν ἰτάτην σημεῖον.

13 Καὶ ἄφεις αὐτὰς, ἑμὰς πάλιν εἰς τὸ πλοῖον, ἀπῆλθεν εἰς τὸ πέραν.

14 Καὶ ἐπελάθοιτο λαβεῖν ἄρτους, καὶ εἰ μὴ ἓνα ἄρτον οὐκ ἔχον μὲν ταυτῶν ἐν τῷ πλοίῳ.

15 Καὶ διετέλλετο αὐτοῖς, λέγων· Ὁρᾶτε, βλέπετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ τῆς ζύμης Ἡρώδου.

16 Καὶ διαλογίζοντο πρὸς ἀλλήλους, λέγοντες· Ὅτι ἄρτους οὐκ ἔχομεν.

17 Καὶ γινῶς ὁ Ἰησοῦς, λέγει αὐτοῖς· Τί διαλογίζεσθε ὅτι ἄρτους οὐκ ἔχετε; Ἐγὼ νοεῖτε, ἐδὲ συνίετε; ἔτι πεπωρωμένην ἔχετε τὴν καρδίαν ὑμῶν;

18 Ὁφθαλμοὺς ἔχοντες οὐ βλέπετε; καὶ ὅτα ἔχοντες οὐκ ἀκούετε; καὶ ἢ μνημονεύετε;

19 Ὅτε τὸς πέντε ἄρτους ἔκλασα εἰς τὰς πεντακισχιλίας, πόσους κοφίνους πλήρεις κλασμάτων ἤρετε; Λέγουσιν αὐτῷ· Δώδεκα.

20 Ὅτε δὲ τὸς ἑπτὰ εἰς τὰς τετρακισχιλίας πόσων σφυρίδων πληρώματα κλασμάτων ἤρατε; Οἱ δὲ εἶπον· Ἑπτὰ.

21 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Πῶς ἢ συνίετε;

13 Καὶ ἄφησέν τας, καὶ ἐσέβη πάλιν εἰς τὸ καράβι, καὶ ἐπέρασε πέραν.

14 Καὶ ἀλησμόνησαν ἡ δὲ πᾶρην φωμίαι αἱ μαθητᾶν, καὶ δὲν εἶχαν μαζύ τῆς παρὰ ἓνα φωμί εἰς τὸ καράβι.

15 Καὶ τὸς ἐπαράγγειλε, λέγωντας· Βλέπετε, ἔχετε τὸν νῆν σας ἀπὸ τὴν ζύμην τῶν Φαρισαίων, καὶ ἀπὸ τὴν ζύμην τοῦ Ἡρώδου.

16 Καὶ ἰδιαλογίζεσθαι ἀνάμεσά τας, λέγοντες· Ὅτι φωμίαι δὲν ἔχομεν.

17 Καὶ γνωρίζοντάς το ὁ Ἰησοῦς, τὸς λέγει· Τί διαλογίζεσθε, ὅτι δὲν ἔχετε φωμίαι; ἀκόμι δὲν γροικᾶτε, ἐδὲ καταλαμβάνετε; ἀκόμι ἀναίσθητον ἔχετε τὴν καρδίαν σας;

18 Μᾶτια ἔχετε, καὶ δὲν βλέπετε; καὶ αὐτία ἔχετε, καὶ δὲν ἀκούετε; καὶ δὲν ἐνθυμᾶσθε;

19 Ὅταν ἔκοφα τὰ πέντε φωμίαι εἰς πέντε χιλιάδες ἀνθρώπων, πόσα κοφίνα γεμάτα κομμάτια ἰσηκώσετε; Καὶ λέγουσιν· Δώδεκα.

20 Καὶ ὅταν ἔκοφα τὸς ἑπτὰ ἄρτους εἰς τὸς τέσσαρες χιλιάδες, πόσα σελήλια γεμάτα κομμάτια ἰσηκώσετε; Καὶ ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν· Ἑπτὰ.

21 Καὶ ἐκεῖνος τὸς ἔλεγεν· Πῶς δὲν τὸ βάνετε εἰς τὸν νῆν σας;

22 Καὶ ἔρχεται εἰς Βηθσαϊδάν· καὶ φέρουσιν αὐτῷ τυφλόν, καὶ παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἵνα αὐτῷ ἄψῃται.

23 Καὶ ἐπιλαβόμενος τῆς χειρὸς τοῦ τυφλοῦ, ἐξήγαγεν αὐτὸν ἔξω τῆς κώμης· καὶ πύσας εἰς τὰ ὄμματα αὐτοῦ, ἐπιθεὶς τὰς χειράς αὐτοῦ, ἐπηρώτα αὐτὸν εἰ τι βλέπει.

24 Καὶ ἀναβλίσας, εἶπεν· Βλέπω τῆς ἀνθρώπου ὡς δένδρα περιπατούντας.

25 Εἶτα πάλιν ἐπέθηκε τὰς χεῖρας ἐπὶ τὰς ὀφθαλμούς αὐτοῦ, καὶ ἐποίησεν αὐτὸν ἀναβλίσαι· καὶ ἀποκατεσάθη καὶ ἐβλέπε· καὶ θαυμάζοντες ἅπαντες.

26 Καὶ ἀπερίειλεν αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, λέγων· Μηδὲ εἰς τὴν κώμην εἰσελθῆς, μηδὲ εἰπῇς τινὶ ἐν τῇ κώμῃ.

27 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὰς κώμας Καισαρείας τῆς Φιλίππων· καὶ ἐν τῇ ὁδῷ ἐπηρώτα τῆς μαθητᾶς αὐτοῦ, λέγων αὐτοῖς· Τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι;

28 Οἱ δὲ ἀπεκρίθησαν· Ἰωάννην τὸν Βαπτιστὴν· καὶ ἄλλοι, Ἡλίαν· ἄλλοι δὲ, ἓνα τῶν προφητῶν.

29 Καὶ αὐτὸς λέγει αὐτοῖς·

22 Καὶ ἔρχεται εἰς τὴν Βηθσαϊδάν· καὶ φέρουσιν τῷ ἑνὶ τυφλῷ, καὶ παρακαλοῦντο, ἵνα τὸν πιάσῃ.

23 Καὶ πιάνοντας τὸ χεῖρ τοῦ τυφλοῦ, εὐγαλὲν τὸν ἔξω ἀπὸ τὴν χώραν· καὶ ἔπτυσεν εἰς τὰ μάτια τοῦ, καὶ ἔβαλλεν τὰ χεῖρά τοῦ ἀπάνω, καὶ τὸν ἐρώτω, ἂν βλέπῃ τίποτε.

24 Καὶ ἔγνων· ἵνα εἶδῃ ἀπάνω, εἶπεν· Βλέπω τῆς ἀνθρώπου ὡς τὰ δένδρα περιπατούντας.

25 Καὶ πάλιν ἔβαλλεν τὰ χεῖρά τοῦ ἀπάνω εἰς τὰ μάτια τοῦ, καὶ ἔκαμιντο ἵνα ξαναῖδῃ· καὶ ἐκαταεσάθη καὶ εἶδε κωδάρια ὅλης.

26 Καὶ ἔειπεν τὸν εἰς τὸ σπῆναι τοῦ, καὶ τῷ εἶπε· Νὰ μὴ ἐμβῇς μέσα εἰς τὴν χώραν, μηδὲ νὰ τὸ εἰπῇς κανεὶς μέσα εἰς τὴν χώραν.

27 Καὶ ἐβλήκειν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ τοῦ εἰς ταῖς κώμας τῆς Καισαρείας τοῦ Φιλίππων· καὶ εἰς τὴν γῆραν ἐρώτω τῆς μαθητᾶς τοῦ, λέγοντάς τοις· Ποῖον μὲ λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι νὰ εἶμαι;

28 Καὶ αὐτοὶ ἀπεκρίθησαν· (τινὲς λέγουσι) Ἰωάννην τὸν βαπτιστὴν· καὶ ἄλλοι, Ἡλίαν καὶ ἄλλοι, ἓνα ἀπὸ τῆς προφήτας.

29 Καὶ ὁ Χριστὸς τῆς λέγει·

Ἵμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι;
Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, λέ-
γει αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ Χριστός.

30 Καὶ ἐπετίμησεν αὐ-
τοῖς, ἵνα μηδεὶς λέγῃσι περὶ
αὐτοῦ.

31 Καὶ ἤρξατο διδάσκειν
αὐτούς, ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ
ἀνθρώπου πολλὰ παθεῖν, καὶ
ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῶν
πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιερέων
καὶ γραμματέων, καὶ ἀποκ-
τανθῆναι καὶ μετὰ τρεῖς
ἡμέρας ἀναστῆναι.

32 Καὶ παρῆρσία τὸν
λόγον ἐλάλει. Καὶ προσλα-
βόμενος αὐτὸν ὁ Πέτρος,
ἤρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ.

33 Ὁ δὲ ἐπιγραφίς, καὶ
ἰδὼν τῆς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐπε-
τίμησε τῷ Πέτρῳ, λέγων·
Ἰσαγε ὀπίσω με σατανά·
ὅτι ἡ φρονεῖς τὰ τοῦ Θεοῦ,
ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων.

34 Καὶ προσκαλεσάμενος
τὸν ὄχλον σὺν τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς· Ὅστις
θέλει ὀπίσω με ἰλθεῖν,
ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, καὶ
ἄρατω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ
ἀκολουθήτω μοι.

35 Ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυ-
χὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐ-
τήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ ἵκεν ἐμὲ καὶ
τὸ εὐαγγέλιον, ἔσται σωσὶ
αὐτήν.

Ἀμὴν εἰς τίνα με λέγετε νὰ εἴ-
μαι; καὶ ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος,
καὶ λέγει· Ἐσθὶς αὐτὸς ὁ Χριστός.

30 Καὶ ἐκείνῳ τὸς ἐπὶ τῷ
πῆρσι με φοβερισμὸν, νὰ μὴν
εἰπῇσι κανενὸς τίποτε· διὰ αὐ-
τόν.

31 Καὶ ἄρχισε νὰ τοῖς
διδάσκῃ, πῶς κάμνει χρεῖα
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου νὰ πάθῃ
πολλὰ, καὶ νὰ κατακριθῇ ἀπὸ
τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιερέων
καὶ γραμματέων, καὶ νὰ
σκοτωθῇ· καὶ μετὰ τρεῖς
ἡμέρας νὰ ἀνασταθῇ.

32 Καὶ ἐδίδασκε παρῆρ-
σία τὸν λόγον· Καὶ πιάνων-
τάς τον ὁ Πέτρος ἄρχισε νὰ
τὸν ἐπιτιμᾷ.

33 Καὶ ὁ Ἰησοῦς γυρίζων-
τας, καὶ βλέπων τῶν μαθη-
τάδων, ὡνείδισε τὸν Πέτρον,
καὶ λέγει τῷ· Σύ γε ὀπίσω με
σατανά· ὅτι δὲν φρονεῖς τὰ τοῦ
Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων.

34 Καὶ ἐπροσκάλισε τὸν
πλῆθος· μετὰ τῶν μαθητάδων τοῖς
καὶ λέγει τοῖς· Ὅποιος θέλει
νὰ με ἀκολουθῇ, ἄς ἀρνηθῇ
τοῦ λόγου τοῦ, καὶ ἄς πᾶρῃ
τὸν σταυρὸν τοῦ, καὶ ἄς με
ἀκολουθήσῃ.

35 Διατὶ ὅποιος θέλει νὰ
φυλάξῃ τὴν ζωὴν τοῦ, θέλει
τὴν χάσῃ· καὶ ὅποιος χάσῃ
τὴν ζωὴν τοῦ διὰ λόγον μου καὶ
διὰ τὸ εὐαγγέλιον, ἐστὶν ὁ
θέλει τὴν φυλάξῃ.

36 Τί γάρ ὠφελήσει ἄνθρωπον, ἐὰν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ;

37 Ἡ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ;

38 Ὃς γάρ ἐν ἱπαισχυιδῇ με καὶ τὸς ἱμοὺς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἁμαρτωλῷ, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνδρώπῃ ἱπαισχυιδῆσεται αὐτὸν ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀγγέλων τῶν ἁγίων.

36 Διατὶ τί θέλει ὠφελθῇ ἄνθρωπος, ἐὰν κερδήσῃ ὅλον τὸν κόσμον, καὶ νὰ χάσῃ τὴν ψυχὴν τε;

37 Ἡ τί νὰ δώσῃ ἄνθρωπος ἀλλάξιαν διὰ τὴν ψυχὴν τε.

38 Διατὶ ὅποιος ἐντραπῇ εἰς ἱμένα καὶ εἰς τὸς λόγους με εἰς τὴν γενεὰν ἐτήτην τὴν μοιχαλίδα καὶ ἁμαρτωλὴν, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνδρώπῃ θείει ἐντραπῇ νὰ τὸν ὁμολογήσῃ, ὅταν ἔλθῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ πατρὸς τε μαζὺ μὲ τὸς ἁγίους ἀγγέλους.

Κεφ. θ'. 9.

ΚΑΙ ἔλεγεν αὐτοῖς Ἀμὴν λέγων ὑμῖν, ὅτι ἰσὶ τινες τῶν ὧδε ἱσκηκότων, οἵτινες ἢ μὴ γένωνται θανάτῳ, ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἐληλυθυῖαν ἐν δυνάμει.

2 Καὶ μεθ' ἡμέρας ἑξ παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον καὶ τὸν Ἰάκωβον καὶ τὸν Ἰωάννην, καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρη ὑψηλὴν κατ' ἰδίαν μόνους· καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν.

3 Καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἰγένετο ῥιζοβεντα, λευκὰ ὡς χιὼν, οἷα γναφύς ἐπὶ τῆς γῆς ἢ δύναται λευκᾶναι.

4 Καὶ ὤφθη αὐτοῖς Ἡλίας

ΚΑΙ ἔλεγεν τῷ Βέσσαια ὡς λέγων, ὅτι ἴσται κάποιοι ἀπ' αὐτῶν ὅπῃ γίνονται ἰδῶν, οἱ ὅποιοι δὲν θέλωσι γενεθῇ θάνατον, ἕως ὅπῃ νὰ εἰδῶσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, πῶς ἦλθε μὲ δύναμιν.

2 Καὶ ὕψιρον ἀπὸ ἑξ ἡμέραις ἱπῆρει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, καὶ ἀνέβασέν τας εἰς ἵνα ὄρη ὑψηλὴν ξεχωριστὰ μοναχῶν· καὶ ἐμεταμορφώθη ὁμπροσὰ τῶν.

3 Καὶ τὰ φορέματά τε ἔγιναν λαμπρά, καὶ ἄσπρα ὡς χιὼν, ὅπῃ βαφείας δὲν ἡμπορεῖ ἀπάνω εἰς τὴν γῆν νὰ τὰ λευκάνῃ.

4 Καὶ ἰφάνη εἰς αὐτοὺς ὁ

Q

σὺν Μωσῷ· καὶ ἦσαν συλλα-
λῶντες τῷ Ἰησοῦ.

5 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Πέ-
τρος, λέγει τῷ Ἰησοῦ· Ῥαβ-
βί, καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὥδε εἶναι·
καὶ ποιήσωμεν σκηναὶς τρεῖς,
σοὶ μίαν, καὶ Μωσῷ μίαν,
καὶ Ἡλίας μίαν.

6 Οὐ γὰρ ᾔδει τί λαλήσῃ·
ἦσαν γὰρ ἔκφοβοι.

7 Καὶ ἰγένετο νεφέλη ἐπι-
σκιάζουσα αὐτοῖς· καὶ ἦλθε
φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης, λέγουσα·
Οὗτός ἐστιν υἱὸς μου ὁ ἀγα-
πητός, αὐτὸ ἀκούετε.

8 Καὶ ἐξάπινα περιβλε-
ψάμενοι, ἐκέτι ἐδίδακτο εἶδον,
ἀλλὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον μετὰ
ἐαυτῶν.

9 Καταβαινόντων δὲ αὐτῶν
ἀπὸ τοῦ ὄρους, διεγείλατο αὐ-
τοῖς, ἵνα μὴδὲν διηγῶνται
ἃ εἶδον, εἰ μὴ ὅταν ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ.

10 Καὶ τὸν λόγον ἐκράτη-
σαν πρὸς ἑαυτὰς, συζητῶντες
τί ἐστὶ τὸ ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι.

11 Καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν,
λέγοντες· Ὅτι λήγουν οἱ
γραμματεῖς, ὅτι Ἡλίας δεῖ
ἔλθειν πρῶτον;

12 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶ-
πεν αὐτοῖς· Ἡλίας μὲν ἔλθων

Ἡλίας μὲ τὸν Μωϋσῆν· καὶ
ἰσυντύχαιναν μὲ τὸν Ἰησοῦν.

5 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος,
καὶ λέγει εἰς τὸν Ἰησοῦν· Διδάσ-
καλε, καλὸν εἶναι νὰ εἰμεσθῶν
ἐμεῖς ἐδῶ· καὶ ἃς κάμωμεν
τρεῖς καλύβαις, διὰ ἑσένα
μίαν, καὶ διὰ τὸν Μωϋσῆν
μίαν, καὶ διὰ τὸν Ἡλίαν μίαν.

6 Διατὶ δὲν ἔξευρεν τί νὰ εἶ-
πῃ· διατὶ ἦταν τρομασμένοι.

7 Καὶ ἰγίνιν ἓνα σύννεφον
καὶ τὰς ἐσκιᾶσαι· καὶ ἦλθε
καὶ φωνὴ ἀπὸ τοῦ σύννεφον,
ὅπῃ ἔλεγεν· Ἐστὺς εἶναι ὁ
υἱός μου ὁ ἠγαπημένος, αὐτὸ
ἀκούετε.

8 Καὶ ἐξαφῖνα βλέποντες
τριγύρω, πλέον δὲν εἶδον κα-
νένα, παρὰ μοναχὰ τὸν Ἰησοῦν
μαζὺ μὲ τὰ λόγους τῆς.

9 Καὶ ὅταν ἐκατέβαιναν
ἀπὸ τοῦ βουνοῦ, τὴς ἐπαράγγελίης
νὰ μὴν εἰπῶσι κανένος ἐκεῖνα
ὅπῃ εἶδον, παρὰ μοναχὰ ὅταν
ἀνασταθῇ ἐκ νεκρῶν ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου.

10 Καὶ ἐφύλαξαν τὸν λό-
γον, καὶ ἀνήμεσά τας ἐξητῶ-
σαν, τί θέλει νὰ εἰπῇ τὸ ἐκ
νεκρῶν ἀναστῆναι.

11 Καὶ ἐρωτῶσάν τον, λέ-
γοντες· Διατὶ λήγουν οἱ γραμ-
ματεῖς, πῶς κάμνει χρεῖα νὰ
ἔλθῃ ὁ Ἡλίας πρῶτον;

12 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη,
καὶ εἶπέν τας· Ὁ Ἡλίας ἐρχεται

πρῶτον ἀποκαθίστα πάντα καὶ πῶς γίγνεται ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἵνα πολλὰ πάθῃ, καὶ ἐξηδυνωθῇ.

13 Ἀλλὰ λέγω ὑμῖν ὅτι καὶ Ἡλίας ἐλήλυθε, καὶ ποιήσαν αὐτῷ ὅσα ἠθέλησαν, καθὼς γίγνεται ἐφ' αὐτόν.

14 Καὶ ἰλθὼν πρὸς τὰς μαθητάς, εἶδεν ὄχλον πολὺν περὶ αὐτὸς, καὶ γραμματεῖς συζητούντας αὐτοῖς.

15 Καὶ εὐθὺς πᾶς ὁ ὄχλος ἰδὼν αὐτὸν ἐξεθαμβήθη, καὶ προστρέχοντες ἠσπάζοντο αὐτόν.

16 Καὶ ἐπηρώτησε τὰς γραμματεῖς· Τί συζητεῖτε πρὸς αὐτὸς;

17 Καὶ ἀποκριθεὶς εἰς ἓκ τοῦ ὄχλου, εἶπε· Διδάσκαλε, ἤνεγκα τὸν υἱόν μου πρὸς σε, ἔχοντα πνεῦμα ἁλαλόν.

18 Καὶ ὅτε ἦν αὐτὸν καταλάβῃ, ῥήσσει αὐτόν· καὶ ἀφρίζει, καὶ τρίβει τὰ ὀδόντας αὐτοῦ, καὶ ξηραίνεται· καὶ εἰπον τοῖς μαθηταῖς σὺ ἵνα αὐτὸ ἐκβάλωσι, καὶ οὐκ ἴσχυσαν.

19 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ, λέγει· Ὡ γενεὰ ἄπιστος, ἕως πότε πρὸς ὑμᾶς ἔσομαι; ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; φέρετε αὐτὸν πρὸς με.

πρῶτον, νὰ ἀποκαταστήσῃ ὅλα (τὰ πράγματα) καὶ καθὼς εἶναι γεγραμμένοι διὰ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἔτι πρέπει νὰ πάθῃ πολλὰ, καὶ νὰ καταφρονιθῇ.

13 Ἀλλὰ λέγω σας, ὅτι καὶ ὁ Ἡλίας ἦλθε καὶ ἔκαμάν τε ὅσα ἠθέλανε, καθὼς εἶναι γεγραμμένοι δι' αὐτόν.

14 Καὶ παγίνωντας εἰς τὰς μαθητάδας τε, εἶδεν ὄχλον πολὺν τριγύρω της, καὶ τὰς γραμματεῖς ὅπου τὰς ἐπρόβαλλαν ζητήματα.

15 Καὶ παρενδὺς ὡσάν τὸν εἶδαν ὁ ὄχλος, ἐξυπάσθη, καὶ ἔτρεχαν καὶ τὸν ἔχαιριτῶσαν.

16 Καὶ ἐρώτησε τὰς γραμματεῖς· Τί τὰς προβάλλετε;

17 Καὶ ἀπεκρίθη ἓνας ἀπὸ τοῦ πληθους, καὶ εἶπε· Διδάσκαλε, ἤφερα τὸν υἱόν μου εἰς ἐσένα, ὁ ὅποιος ἔχει πνεῦμα ἁλαλόν.

18 Καὶ ὅτε τὸν φθάσει, τὸν κάμνει καὶ ἐισχιζῆται· καὶ ἀφρίζει, καὶ τρίβει τὰ δόντια της, καὶ ξηραίνεται· καὶ εἶπα εἰς τὰς μαθητάδας σὺ, νὰ τὸ εὐγάλῃς, καὶ δὲν ἠμπούρισαν.

19 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ λέγει της· Ὡ γενεὰ ἄπιστε, ἕως πότε θέλω εἶσθαι μετ' ἐσᾶς; ἕως πότε νὰ σᾶς ὑπομένω; φέρετέ τον εἰς ἐμένα.

20 Καὶ ἤνεγκαν αὐτὸν
πρὸς αὐτόν· καὶ ἰδὼν αὐτόν,
εὐθίως, τὸ πνεῦμα ἐσπάραξεν
αὐτόν· καὶ πεισὼν ἐπὶ τῆς
γῆς, ἐκυλίετο ἀφρίζων.

21 Καὶ ἐπηρώτησε τὸν
πατέρα αὐτοῦ· Πόσῳ χρόνῳ
ἔστιν ὡς τὺτο γέγονεν αὐτῷ;
Ὁ δὲ ἔπε· Παιδίόθεν.

22 Καὶ πολλάκις αὐτόν καὶ
εἰς πῦρ ἔβαλε καὶ εἰς ὕδατα,
ἵνα ἀπολύσῃ αὐτόν· ἀλλ' οὐ
τε δύνασαι, βοήθησον ἡμῖν,
σπλαγχνισθεῖς ἐφ' ἡμᾶς.

23 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐ-
τῷ· Τὸ εἰ δύνασαι πιστεῦσαι,
πάντα δυνατόα τῷ πιστεύοντι.

24 Καὶ εὐθίως κράξας ὁ
πατὴρ τοῦ παιδίου, μετὰ δα-
κρύων ἔλεγε· Πιστεύω Κύριε·
Βοήθει μου τῇ ἀπιστίᾳ.

25 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅτι
ἐπισυντρέχει ὄχλος, ἐπετίμησε
τῷ πνεύματι τῷ ἀκάθαρτον,
λέγων αὐτῷ· Τὸ πνεῦμα τὸ
ἄλλalon καὶ κωφόν, ἐγὼ σοι
ἐπιτάσσω· Ἐξέλθε ἐξ αὐτοῦ,
καὶ μηκέτι εἰσέλθῃς εἰς
αὐτόν.

26 Καὶ κράξαν, καὶ πολ-
λὰ σπαράξαν αὐτόν, ἐξῆλθε·
καὶ ἐγένετο ὥστε νεκρὸς, ὥστε
πολλὰς λέγειν, ὅτι ἀπέθανε.

20 Καὶ ἐφίραν τον εἰς τὸν
(Χριστόν) καὶ ὥσαν τον εἶδε
(τὸ παιδίον,) παρευδὺς τὸ
δαιμόνιον τὸ ἐσπάραξε· καὶ
ἔπισε κάτω εἰς τὴν γῆν, καὶ
ἐκυλίετο ἀφρίζων.

21 Καὶ (ὁ Χριστός) ἐρώτησε
τὸν πατέρα τε· Πόσῳ χρόνῳ
εἶναι ὅπῃ τὸ ἔπαθε; Καὶ λέ-
γει τε· Ἀπὸ μικρὸν παιδίον.

22 Καὶ πολλάκις φοραῖς τὸν
ἔρριξε εἰς τὴν φωτιά καὶ εἰς τὰ
νερά, διὰ τὰ τὸν χαλασθ' ἄλ-
λά ἂν δύνασαι τίποτες, βοήθη-
σέ μας, σπλαγχνισθὲνός μας.

23 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῷ λέγει·
ἂν δύνασαι νὰ πιστεύῃς, ὅλα
εἶναι δυνατόα εἰς ἐκεῖνον ὅπῃ
πιστεῖς.

24 Καὶ παρευδὺς κράζων-
τας ὁ πατὴρ τοῦ παιδίου, μὲ
δάκρυα ἔλεγε· Πιστεύω, Κύριε,
Βοήθησέ με εἰς τὴν ἀπιστίαν.

25 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ὥσαν εἶδεν
ὅτι συντρέχει ὁ λαός, μὲ ὀργὴν
καὶ θυερισμόν ἐπρόσαξε τὸ
πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον, λέγων-
τάς τε· Τὸ πνεῦμα τὸ ἄλλalon
καὶ κωφόν, ἐγὼ σε προσταξάω·
Εὗγα ἀπ' αὐτόν, καὶ πλείον
μὴν ἔμβης εἰς αὐτόν.

26 Καὶ (τὸ δαιμόνιον) ἔκρα-
ξε, καὶ πολλὰ τὸν ἐσπάραξε,
καὶ εὐγῆκε· καὶ (ὁ ἄνθρω-
πος) ἔγινεν ὥσαν νεκρὸς, ὅπῃ
πολλοὶ ἔλεγαν, ὅτι ἀπέθανε.

27 Ὁ δὲ Ἰησοῦς κρατήσας αὐτόν τῆς χειρὸς, ἤγειρεν αὐτόν· καὶ ἀνέστη.

28 Καὶ εἰσελθόντα αὐτὸν εἰς οἶκον οἱ μαθηταὶ αὐτῷ ἐπηρώταν αὐτὸν κατ' ἰδίαν· Ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό;

29 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τὸ το γένος ἐν ὑμῖν δύναται ἐξελεῖν, εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ.

30 Καὶ ἐκείθεν ἐξελθόντες παρεπορεύοντο διὰ τῆς Γαλιλαίας· καὶ οὐκ ἠθέλην ἵνα τις γνῶ.

31 Ἐδίδασκε γὰρ τὰς μαθητάς αὐτῷ, καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παρεδίδοται εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, καὶ ἀποκτενεῖσιν αὐτόν· καὶ ἀποκτανθεὶς, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται.

32 Οἱ δὲ ἠγνόουν τὸ ῥῆμα, καὶ ἐφοβῶντο αὐτόν ἐπερωτῆσαι.

33 Καὶ ἦλθεν εἰς Καπερναῦν· καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ γενόμενος, ἐπηρώτα αὐτάς· Τί ἐν τῇ ὁδῷ πρὸς ἑαυτοὺς διελογίζεσθε;

34 Οἱ δὲ ἐσιώπων· πρὸς ἀλλήλους γὰρ διελέχθησαν ἐν τῇ ὁδῷ, τίς μείζων.

35 Καὶ καθίσας ἐφώνησεν

27 Ἀλλ' ὁ Ἰησοῦς τὸν ἰπιάσιν ἀπὸ τοῦ χέρι, καὶ ἐσήκωσεν τὸν· καὶ ἐσηκώθη.

28 Καὶ ὥσπερ ἱμβήκειν (ὁ Ἰησοῦς) μέσα εἰς τὸ σπῆντι, τὸν ἐρωτῶσαν οἱ μαθητάδες τι κατὰ μόνας· Διατί ἡμεῖς δι' ἰδυνήθηκαμεν νὰ εὐγάλωμεν αὐτό (τὸ δαιμόνιον;)

29 Καὶ λέγει τῆς· Ἐγὼ το γένος μὲ ἄλλον τρόπον δι' ἡμπορεῖ νὰ εὐγη, παρὰ μὲ προσευχὴν καὶ μὲ νηστίαν.

30 Καὶ ὥσπερ εὐγῆκαν ἀπ' ἐκεῖ, ἐπερνήσαν ἀπὸ τὴν μέσσην τῆς Γαλιλαίας· καὶ δι' ἠθέλει, νὰ τὸν γνωρίσῃ τινὰς.

31 Διατί ἐδίδασκε τὰς μαθητάδες τι, καὶ τὰς ἔλεγεν· Ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παρεδίδοται εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, καὶ θύλωσι τὸν θανατώσει· καὶ ὥσπερ θανατωθῇ, τὴν τρίτην ἡμέραν θέλει ἀνασταθῇ.

32 Καὶ ἐκεῖνοι δι' ἠγνώριζαν τὸν λόγον, καὶ ἐφοβῶνται νὰ τὸν ἐρωτήσου.

33 Καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Καπερναῦν· καὶ ὥσπερ ἱμβήκειν εἰς τὸ σπῆντι, τὰς ἐρωτῶσι· Τί ἐδιελέγεσθαι εἰς τὴν γράταν ἀνάμισά σας;

34 Καὶ ἐκεῖνοι ἐσιώπων· διὰ τί ἐδιελέχθησαν εἰς τὴν γράταν ἀνάμισά τῆς, ποῦ εἶναι μεγαλῆτερος.

35 Καὶ ὥσπερ ἐκάθισεν

Q 3

τὴς δώδεκα, καὶ λέγει αὐτοῖς·
Εἴτις θέλει πρῶτον εἶναι,
ἔσται πάντων ἑσχατός, καὶ
πάντων διάκονος.

36 Καὶ λαβὼν παιδίον,
ἔθηκεν αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν·
καὶ ἐγκαλισάμενος αὐτὸ,
εἶπεν αὐτοῖς·

37 Ὃς ἂν ἐν τῶν τοιούτων
παιδίων δέξηται ἐπὶ τῷ ὀνό-
ματί μου, ἐμὲ δέχεται· καὶ ὃς
ἂν ἐμὲ δέξηται, οὐκ ἐμὲ δέχε-
ται, ἀλλὰ τὸν ἀποστείλαντά
με.

38 Ἀπεκρίθη δὲ αὐτῷ ὁ
Ἰωάννης, λέγων· Διδάσκαλε,
ἐβδόμην τινα ἐν τῷ ὀνόματί σου
ἐκβάλλοντα δαιμόνια, ὃς οὐκ
ἐκολυθεῖ ἡμῖν· καὶ ἐκωλύσα-
μεν αὐτόν, ὅτι οὐκ ἀκολυθεῖ
ἡμῖν.

39 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε· Μὴ
κωλύετε αὐτόν· ἑδεῖς γάρ ἐστιν
ὃς ποιήσει δύναμιν ἐπὶ τῷ
ὀνόματί μου, καὶ δυνήσεται
ταχὺ κακολογησαί με·

40 Ὃς γὰρ οὐκ ἐστὶ καθ'
ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν ἐστίν.

41 Ὃς γὰρ ἂν ποτίσῃ ὑμᾶς
ποτῆριον ὕδατος ἐν τῷ ὀνό-
ματί μου, ὅτι Χριστὸς ἐστίν, ἀμὴν·
λέγω ὑμῖν, ἢ μὴ ἀπολέσῃ τὸν
μισθὸν αὐτοῦ.

42 Καὶ ὃς ἂν σκανδαλίσῃ

ἐκάλεσε τὴς δώδεκα, καὶ λέγει
τῆς· Ὅποιος θέλει γὰρ εἶναι
πρῶτος, θέλει εἶσθαι ὑπερότι-
ρος ἀπὸ ὅλης, καὶ ὅλων
ὑπηρετής.

36 Καὶ πιάνωντας ἑνα
παιδίον, τὸ ἔθηκεν εἰς τὴν μέ-
σῃ τῆς· καὶ ἐγκαλισάμενός
το, τὴς λέγει·

37 Ὅποιος δεχθῇ ἑνα μι-
κρόν παιδίον ὡσάν ἐτετο διὰ
τὸ ὄνομά μου, ἐμένα δέχεται·
καὶ ὅποιος δεχθῇ ἐμένα, δὲν
δέχεται ἐμένα, ἀλλὰ ἐκείνον,
ὅπῃ μὲ ἔγειλεν.

38 Καὶ ὁ Ἰωάννης τῷ ἀπε-
κρίθη, λέγωντας· Διδάσκαλε,
εἶδαμεν κάποιον ὅπῃ εἰς τὸ
ὄνομά σου εὐγανε δαιμόνια, ὃ
ὅποιος δὲν μᾶς ἀκολουθεῖ· καὶ
ἐμποδισάμεν τον, ὅτι δὲν μᾶς
ἀκολουθεῖ.

39 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Μὴ
τὸν ἐμποδίζετε· διατι δὲν εἶναι
κατένας ὅπῃ γὰρ κάμῃ τίποτις
δύναμιν εἰς τὸ ὄνομά μου, καὶ
γὰρ δυνήθῃ εὐθὺς γὰρ μὲ κακο-
λογήσῃ·

40 Διατι ἐκεῖνος, ὅπῃ
δὲν εἶναι ἐναντίος μας, εἶναι
διὰ λόγους μας.

41 Καὶ ὅποιος σᾶς ποτίσῃ
ἑνα ποτῆρι νερό διὰ ὄνομά μου,
ὅτι εἴσθε τοῦ Χριστοῦ, βέβαιον
σᾶς λέγω, δὲν θείλει χάσει τὴν
πληρωμὴν τῆς.

42 Καὶ ὅποιος σκανδαλί-

ἵνα τῶν μικρῶν τῶν πιστευόντων εἰς ἐμὲ, καλὸν ἔστιν αὐτῷ μᾶλλον εἰ περικείται λίθον μυλίκον περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ βέβηται εἰς τὴν θάλασσαν.

43 Καὶ ἰὰν σκανδαλίξῃ σε ἡ χεὶρ σου, ἀπόκοψον αὐτήν· καλόν σοι ἐστὶ κυλλὸν εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν, ἢ τὰς δύο χεῖρας ἔχοντα, ἀπελθεῖν εἰς τὴν γέενναν, εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον·

44 Ὅπου ἡ σκώληξ αὐτῶν ἔσται τελευτᾶ, καὶ τὸ πῦρ ἔσβεινται.

45 Καὶ ἰὰν ὁ πῆς σου σκανδαλίξῃ σε, ἀπόκοψον αὐτόν· καλόν ἐστὶ σοι εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν χωλόν, ἢ τὰς δύο πόδας ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν, εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον·

46 Ὅπου ἡ σκώληξ αὐτῶν ἔσται τελευτᾶ, καὶ τὸ πῦρ ἔσβεινται.

47 Καὶ ἰὰν ὁ ὀφθαλμός σου σκανδαλίξῃ σε, ἐκβαλε αὐτόν· καλόν σοι ἐστὶ μορφθῆναι εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, ἢ δύο ὀφθαλμούς ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν τῇ πυρρός·

48 Ὅπου ἡ σκώληξ αὐτῶν ἔσται τελευτᾶ, καὶ τὸ πῦρ ἔσβεινται.

49 Πᾶς γὰρ πυρὶ ἀλισθίσεται· καὶ πᾶσα θυσία ἀλὶ ἀλισθίσεται,

σε ἵνα ἀπὸ τὰς μικρὰς ἰτέτης, ὅπου πιστεύει εἰς ἑμένα, καλλίτερόν τε εἶναι, ἢ βαλθῇ μία μυλόπιτρα εἰς τὸν λαιμόν σου, καὶ ἰὰ ριφθῇ εἰς τὴν θάλασσαν.

43 Καὶ ἰὰν σε σκανδαλίξῃ τὸ χεῖρ σου, κόψε το· καλλίτερόν σου εἶναι μὴ ἵνα χεῖρ ἰὰ πάγης εἰς τὴν ζωὴν, παρὰ ἢ ἔχης δύο χεῖρας, καὶ ἰὰ πάγης εἰς τὴν γέενναν, εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον·

44 Ἐκεῖ ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν δὲν ἔχει τέλει, καὶ ἡ φωτὶα δὲν σβεῖ.

45 Καὶ ἰὰν σε σκανδαλίξῃ τὸ ποδάρι σου, κόψε το· καλλίτερόν σου εἶναι ἢ πάγης εἰς τὴν ζωὴν κατὰ πόδας, παρὰ ἢ ἔχης δύο ποδάρια, καὶ ἰὰ πάγης εἰς τὴν γέενναν, εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον·

46 Ἐκεῖ ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν δὲν τελευτᾷ, καὶ ἡ φωτὶα δὲν σβεῖ.

47 Καὶ ἰὰν σε σκανδαλίξῃ τὸ μάτι σου, εὐγαλί το· διατὶ καλλίτερόν σου εἶναι μὴ ἵνα μάτι ἰὰ ἔμβης εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, παρὰ ἢ ἔχης δύο μάτια, καὶ ἰὰ ἔμβης εἰς τὴν γέενναν τῇ πυρρός·

48 Ἐκεῖ ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν δὲν ἀποθήσκει, καὶ ἡ φωτὶα δὲν σβεῖ.

49 Διατὶ καθ' ἕνας μὴ φωτὶαν θέλει ἀλατισθῇ· καὶ καθὲν θυσία μὴ τὸ ἅλας θέλει ἀλατισθῇ.

50 Καλὸν τὸ ἄλας· εἰάν δὲ τὸ ἄλας ἀναλον γένηται, ἐν τίνι αὐτὸ ἀρτύσετε; ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς ἄλας, καὶ εἰρηνεύετε ἐν ἀλλήλοις.

50 Καλὸν εἶναι τὸ ἄλας· ἀλλ' εἰ τὸ ἄλας γένη ἀναλον, με τί νὰ ἀλατισθῇ αὐτό; ἔχετε εἰς τὴν λόγῳ σας ἄλας, καὶ εἰρηνεύετε ἀνάμεσά σας.

Κεφ. ι. 10.

Κ αὐκεῖθεν ἀναστὰς ἔρχεται εἰς τὰ ὄρια τῆς Ἰουδαίας, διὰ τοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου· καὶ συμπροσέονται πάλιν ὄχλοι πρὸς αὐτόν· καὶ, ὡς εἰώθει, πάλιν ἐδίδασκεν αὐτούς.

2 Καὶ προσελθόντες οἱ φαρισαῖοι, ἐπηρώτησαν αὐτόν· εἰ ἔστιν αἰδρὶ γυναῖκα ἀπολῦσαι; πειράζοντες αὐτόν.

3 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Τί ὑμῖν ἐνετείλατο Μωσῆς;

4 Οἱ δὲ εἶπον· Μωσῆς ἐπέτρεψε βιβλίον ἀποφασίσαι γράφαι, καὶ ἀπολῦσαι.

5 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Πρὸς τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἔγραψεν ὑμῖν τὴν ἐντολὴν ταύτην·

6 Ἀπὸ δὲ ἀρχῆς κτίσεως, ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς ὁ Θεός.

7 Ἐνεκεν ταύτης καταλείψει ἁνδρῶπιον τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ.

8 Καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρ-

Κ αὐτὸν ἀπ' ἐκεῖ ἐσηκώθη καὶ ἦλθεν εἰς τὰ σύνορα τῆς Ἰουδαίας, διὰ μέση τῆς χώρας ὅπου εἶναι πέραν τοῦ Ἰορδάνου· καὶ πάλιν οἱ ὄχλοι ἐπαγγέσσονται μαζὺ εἰς αὐτόν· καὶ, καθὼς εἶχε συνήθειαν, πάλιν τὰς ἐδίδασκεν.

2 Καὶ ἔσυντας νὰ ἦλθεν εἰς αὐτόν οἱ φαρισαῖοι, τὸν ἐρωτήσαν· ἂν ἔχει ἐξουσίαν ἄνδρας νὰ ἀφήσῃ τὴν γυναῖκα τῇ; δοκιμάζοντες τον.

3 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν τῶν· Τί σὰς ἐπαγγέλλειν ὁ Μωϋσῆς;

4 Καὶ ἐκεῖνοι εἶπαν· Ὁ Μωϋσῆς ἔδωκεν ἄδειαν νὰ γράψῃ διαζύγιον, καὶ νὰ τὴν ἀφήνῃ.

5 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ τὰς εἶπεν· Διὰ τὴν σκληροκαρδίαν σας σὰς ἔγραψε τὴν ἐντολὴν αὐτήν·

6 Ἀλλ' ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς κτίσεως, ἄρσεν καὶ θῆλυ τὰς ἔκαμιν ὁ Θεός.

7 Καὶ εἶπε· Διὰ ταῦτα θέλει ἀφήσῃ ἁνδρῶπιον τὸν πατέρα τῇ καὶ τὴν μητέρα τῇ, καὶ θέλει προσκολληθῇ μετὰ τὴν γυναῖκα τῇ.

8 Καὶ θέλουσιν εἶσθαι οἱ δύο

κα μίαν· ὥστε ἔκτι εἰσὶ δύο, ἀλλὰ μία σάρξ.

9 Ὁ ὢν ὁ Θεὸς συνέzeugεν, ἄνθρωπον μὴ χωρίζεται.

10 Καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ πάλιν αἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ τοῦ αὐτοῦ ἐπηρώτησαν αὐτόν.

11 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ὅς ἰὰν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτῆς, καὶ γαμήσῃ ἄλλην, μοιχᾶται ἐπ' αὐτήν.

12 Καὶ ἰὰν γυνὴ ἀπολύσῃ τὸν ἄνδρα αὐτῆς, καὶ γαμήσῃ ἄλλον, μοιχᾶται.

13 Καὶ προσφέρων αὐτῷ παιδίᾳ, ἵνα ἀφήται αὐτῶν· οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπιτίμων τοῖς προσφέρουσιν.

14 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ἠγαπά- κτησέ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ἀφε- τε τὰ παιδιά ἐρχεσθαι πρὸς με, καὶ μὴ κωλύετε αὐτά· τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

15 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅς ἰὰν μὴ δεξῇται τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ὡς παιδίον, ὃ μὴ εἰσ- ἔλθῃ εἰς αὐτήν.

16 Καὶ ἰσχυροποιήσας αὐτά, τιθεὶς τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτά, ὑψόλογε αὐτά.

17 Καὶ ἐκπορευομένη αὐ- τῇ εἰς ὁδὸν, προσδραμὼν εἰς καὶ γονυπετήσας αὐτόν, ἔφη·

εἰς μίαν σάρκα· εἰς τοσούτον ὅπου δὲν εἶναι πλεον δύο, ἀλλὰ μία σάρκα.

9 Ἐκείνο λοιπὸν ὅπερ ὁ Θεὸς ἐμίξεν, ἄνθρωπος ἄς μὴν τὸ χωρίζῃ.

10 Καὶ εἰς τὸ σπῆτι πάλιν οἱ μαθητάδες τε τὸν ἐρώτησαν διὰ τούτο.

11 Καὶ λέγει τῷ· Κάθε ἄνθρωπος· ὅπου ἐὰν ἀφήσῃ τὴν γυναῖκά τε, καὶ ἐκπαυδρευθῇ ἄλλην, γίνεται μοιχὸς εἰς αὐ- τήν.

12 Καὶ ἰὰν ἡ γυναῖκα ἀπο- λύσῃ τὸν ἄνδρα της, καὶ ἐκπαυ- δρευθῇ μετ' ἄλλον, εἶναι μοιχῇ.

13 Καὶ ἐφέρον τε παιδία, διὰ τὰ τὰ πιάσῃ· καὶ οἱ μαθη- τὰδες ἐκείνην ἐκείνην ὅπως τὰ ἐφέρον.

14 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ὥσπερ τὰ εἶδεν, ἀδελφώθη, καὶ λέγει τῷ· Ἀφῆτε τὰ παιδία ἐρχομαι εἰς ἐμένα, καὶ μὴ τα ἐμποδίζετε· διὰ τὴν τοιούτων εἶναι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

15 Βέβαια σὰς λέγω, ὅτι ὅποιος δὲν δέλῃ διὰ τὴν βα- σιλείαν τοῦ Θεοῦ ὡς παιδίον, δὲν δέλῃ ἔμβει εἰς αὐτήν.

16 Καὶ ἀγκαλιάζωντάς τα, ἔβαλλε τὰ χεῖράς τε ἀπάνω εἰς αὐτά, καὶ τὰ εὐλόγησε.

17 Καὶ ἐγγένωντας αὐτοὺς εἰς τὴν γράτα, ἔτριξεν ἕνας, καὶ γονατίζωντας, τὸν ἐρώτα· Δι-

ρώτα αὐτόν· Διδάσκαλε ἀγα-
θὲ, τί ποιήσω ἵνα ζῶν αἰώνιον
κληρονομήσω;

18 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ·
Τί με λέγεις ἀγαθόν; Ἐδείξ
ἀγαθός, εἰ μὴ εἶς, ὁ Θεός.

19 Τὰς ἐντολὰς οἶδας· Μὴ
μοιχεύσῃς· Μὴ φονεύσῃς·
Μὴ κλέψῃς· Μὴ ψευδομαρ-
τυρήσῃς· Μὴ ἀποσερέσῃς· Τί-
μα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν
μητέρα.

20 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν
αὐτῷ· Διδάσκαλε, ταῦτα
πάντα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότη-
τός μου.

21 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐμβλέψας
αὐτῷ, ἠγάπησεν αὐτόν, καὶ
εἶπεν αὐτῷ· Ἐν σοὶ ὑστερεῖ·
ὑπάγε, ὅσα ἔχεις πώλησον,
καὶ δός τῷ πτωχοῖ· καὶ ἔξεις
θησαυρὸν ἐν ἑραινῷ· καὶ δεῦρο,
ἀκολούθει μοι, ἄρας τὸν θά-
νατον.

22 Ὁ δὲ, συγγάσας ἐπὶ τῷ
λόγῳ, ἀπῆλθε λυπνόμενος· ἦν
γὰρ ἔχων κτήματα πολλά.

23 Καὶ περιβλεψάμενος ὁ
Ἰησοῦς λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐ-
τῷ· Πῶς δυσκόλως οἱ τὰ χρη-
ματα ἔχοντες εἰς τὴν βασιλεί-
αν τοῦ Θεοῦ εἰσελεύσονται;

24 Οἱ δὲ μαθηταὶ ἐθαμ-
βήντο ἐπὶ τοῖς λόγοις αὐτοῦ. Ὁ
δὲ Ἰησοῦς πάλιν ἀποκριθεὶς,

δάσκαλε ἀγαθὲ, τί ἵνα κάμω
διὰ τὰ κληρονομήσω τὴν ζωὴν
τὴν αἰώνιον;

18 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῷ εἶπε· Τί
με λέγεις ἀγαθόν; Ἐδείξας εἶναι
ἀγαθός, παρὰ ἑνας, ὁ Θεός.

19 Ταῖς παραγγελίαις ταῖς
ἐξεύρεις· Μὴν μοιχεύσῃς· Μὴν
φονεύσῃς· Μὴν κλέψῃς· Μὴν
ψευδομαρτυρεύσῃς· Μὴν κά-
μῃς ζημίαν τινός· Τίμα τὸν
πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου.

20 Ἐκεῖνος ἀπεκρίθη, καὶ
τῷ εἶπε· Διδάσκαλε, ἐτάχα
ὅλα τὰ ἐφύλαξα ἀπὸ τὴν νεότη-
τός μου.

21 Καὶ ὁ Ἰησοῦς βλέπωντάς
τον, τὸν ἀγάπησεν, καὶ εἶπεν τῷ·
Ἐνὰ ἀκόμισέ σου λείπει· σύρε, καὶ
ὅσα ἔχεις πώλησέ τα, καὶ δός
τα εἰς τὸς πτωχοὺς· καὶ θέλεις
ἔχει θησαυρὸν εἰς τὸν ἑραινόν·
καὶ ἔλα, ἀκολούθετα μου, σηκώνων-
τάς τὸν θάνατον.

22 Καὶ ἐκεῖνος ἔσρωντας τὰ
πικραθῆ εἰς τὸν λόγον ἐκείνου,
ἐδιέβη λυπνόμενος· διὰ τὸ εἶχε
πολλὰ πράγματα.

23 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐγύρισε καὶ
εἶδε τριγύρω, καὶ λέγει εἰς τοὺς
μαθητάδας τῷ· Πῶς δύσκολον
ἐκείνοι ὅπου ἔχον τὸν πλοῦτον,
θέλουν ἔμβει εἰς τὴν βασιλείαν
τοῦ Θεοῦ;

24 Καὶ οἱ μαθητάδες ἐθαμ-
βήντες εἰς τὰ λόγια τῷ·
Καὶ ὁ Ἰησοῦς πάλιν ἀπεκρίθη

λέγει αὐτοῖς· Τέκνα, πῶς
δυσκόλον ἐστὶ τὸ πεποιθότας
ἐπὶ τοῖς χρήμασιν, εἰς τὴν
βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελ-
θεῖν;

25 Εὐκολώτερόν ἐστι κάμη-
λον διὰ τῆς τρυμαλιᾶς τῆς
ραφίδος διελθεῖν, ἢ πλούσιον
εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ
εἰσελθεῖν.

26 Οἱ δὲ περισσῶς ἐξεπλήσ-
σαντο, λέγοντες πρὸς ἑαυτούς·
Καὶ τίς δύναται σωθῆναι;

27 Ἐμβλέψας δὲ αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς, λέγει· Παρὰ ἀνθρώ-
ποις ἀδύνατον, ἀλλ' ἔτι παρὰ
τῷ Θεῷ· πάντα γὰρ δυνατὰ
ἐστὶ παρὰ τῷ Θεῷ.

28 Καὶ ἤρξατο ὁ Πέτρος
λέγειν αὐτῷ· Ἰδὺ, ἡμεῖς ἀφή-
καμεν πάντα, καὶ ἠκολούθη-
σαμέν σοι.

29 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς,
εἶπεν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅδεῖς
ἐστὶν ὃς ἀφήκεν οἰκίαν, ἢ ἀδελ-
φὸς ἢ ἀδελφάς, ἢ πατέρα ἢ
μητέρα, ἢ γυναῖκα ἢ τέκνα,
ἢ ἀγροὺς, ἵνα κεν ἔμῃ καὶ τοῦ
εὐαγγελίου,

30 Ἐὰν μὴ λάβῃ ἱκανοῦτα-
πλασίονα ὡν ἐν τῷ καιρῷ τῷ-
τω, οἰκίας, καὶ ἀδελφῶς καὶ
ἀδελφάς, καὶ μητέρας καὶ
τέκνα, καὶ ἀγροὺς, μετὰ διωγ-
μῶν, καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχο-
μένῳ ζῶν αἰώνιον.

καὶ λέγει τῷ· Ὁ παῖς, πῶς
δυσκόλον εἶναι ἐκεῖνοι
ὅπῃ ἔχον τὸ θάρρος τῷ εἰς τὰ
ἄσπρα νὰ ἱμβῶσιν εἰς τὴν
βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

23 Εὐκολώτερον εἶναι νὰ πι-
ράσῃ καμῆλα ἀπὸ τὴν τρύπα
τῆς βελόνας, παρὰ ὁ πλούσιος
νὰ ἱμβῇ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ
Θεοῦ.

26 Καὶ ἐκίνοι περισσὰ ἐξ-
επλήττενται, καὶ ἐλιγανανά-
μισά τας· Καὶ ποῦ δύναται
να σωθῇ;

27 Καὶ ἀτενίσας ὁ Ἰησοῦς
εἰς αὐτάς, τὸς εἶπεν· Εἰς τὰς
ἀνθρώπων εἶναι ἀδύνατον,
ἀμὴν ὅχι εἰς τὸν Θεόν· διὰ τὸ ὅλα
εἶναι δυνατὰ σημεῖα εἰς τὸν Θεόν.

28 Καὶ ἄρχισεν ὁ Πέτρος
νὰ τοῦ λέγει· Νὰ, ἡμεῖς ὅπῃ
ἀφήκαμεν ὅλα, καὶ σὺ ἀκολου-
θήσαμεν.

29 Καὶ ἀπεκρίθηκεν ὁ Ἰη-
σοῦς, καὶ εἶπεν· Βέβαια σὰς λέ-
γω· ὅτι δὲν εἶναι κοινὰς ὅπῃ
νὰ ἀφῇκεν σπῆντι, ἢ ἀδελφῶς
ἢ ἀδελφαῖς, ἢ πατέρα ἢ μη-
τέρα, ἢ γυναῖκα ἢ παιδίαν,
ἢ χωράφια, διὰ λόγου με καὶ
διὰ τὸ εὐαγγέλιον,

30 Ὅπῃ νὰ μὴ δὲν τὰ
πάντα ἱκανοῦταπλασίονα, τῶ-
ρα εἰς τὸν καιρὸν, σπῆντια,
καὶ ἀδελφῶς καὶ ἀδελφαῖς, καὶ
μητέρας καὶ παιδίαν, καὶ χω-
ράφια, με διωγμῶς, καὶ εἰς
τὸν αἰῶνα τὸν ἐρχόμενον ζῶν
αἰώνιον.

31 Πολλοὶ δὲ ἴσονται πρῶτοι, ἴσχατοι· καὶ οἱ ἴσχατοι, πρῶτοι.

32 Ἦσαν δὲ ἐν τῇ ὁδῷ ἀναβαίνοντες εἰς Ἱερουσόλυμα· καὶ ἦν προάγων αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἰθαμβύοντο, καὶ ἀκολουθῦντες ἐφάβυντο. Καὶ παραλαβὼν πάλιν τὴς δώδεκα, ἤρξατο αὐτοῖς λέγειν τὰ μέλλοντα αὐτῷ συμβαίνειν·

33 Ὅτι ἰδὼν, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱερουσόλυμα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς γραμματεῦσι, καὶ κατακρινῶσιν αὐτὸν θανάτῳ, καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσι·

34 Καὶ ἐμπαίξουσιν αὐτῷ, καὶ μαστιγώσουσιν αὐτὸν, καὶ ἐμπτύσουσιν αὐτῷ, καὶ ἀποκτενύσουσιν αὐτόν· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται.

35 Καὶ προσπορεύονται αὐτῷ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης οἱ υἱοὶ Ζεβεδαίου, λέγοντες· Διδάσκαλε, θέλομεν ἵνα ὁ ἱεὺς αἰτήσωμεν ποιήσης ἡμῖν.

36 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς. Τί θέτε ποιῆσαι με ὑμῖν;

37 Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Δός ἡμῖν ἵνα εἰς ἐκ δεξιῶν σου καὶ εἰς ἐξ ἐναντίων σου καθίσωμεν ἐν τῇ δόξῃ σου.

38 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς·

31 Καὶ πολλοὶ πρῶτοι θέλουσιν εἶσθαι ὑψέροι· καὶ οἱ ὑψέροι πρῶτοι.

32 Καὶ ἀνέβαιναν τὴν γῆραν εἰς τὰ Ἱερουσόλυμα· καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπαύειν ὁμπροσὰ, καὶ ἀπορῦσαν, καὶ ἀκολουθῦντες ἐφούετο. Καὶ (ὁ Ἰησοῦς) πέρωντας πάλιν τὴς δώδεκα, ἤρχισε νὰ τὴς λέγῃ ἐκεῖνα ὅτῃ ἐμελλαν νὰ τὸ συνέβην·

33 Ὅτι νὰ, ὅτῃ ἀναβαίνομεν εἰς τὰ Ἱερουσόλυμα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει παραδοθῇ εἰς τὴς ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς, καὶ θέλῃν τὸν κατακρίνειν εἰς θάνατον, καὶ θέλῃν τὸν παραδῶσει εἰς τὰ ἔθνη·

34 Καὶ θέλῃν τὸν ἐμπαίξει, καὶ θέλῃν τὸν δεῖρει, καὶ θέλῃν τὸν σκοτώσει· καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν θέλει ἀνασταθῇ.

35 Καὶ ἐπήγαν κοντὰ εἰς αὐτόν οἱ Ἰάκωβος καὶ ὁ Ἰωάννης οἱ υἱοὶ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ λέγουντες· Διδάσκαλε, θέλομεν νὰ μᾶς κάμῃς ἐκεῖνο ὅτῃ νὰ σὺ ζητήσωμεν.

36 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὴς εἶπεν· Τί θέτε νὰ σᾶς κάμω;

37 Καὶ ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν· Δός μας νὰ καθίσωμεν εἰς τὴν δόξαν σου ἵνα ἀπὸ τῆς δεξιᾶς σου, καὶ ἀλλὰ ἀπὸ τῆς ἄλλης σου.

38 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὴς εἶπεν·

Οὐκ οἶδατε τί αἰτεῖσθε· δύνασθε πινῆν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω, καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθῆναι;

39 Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Δυνάμεθα. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Τὸ μὲν ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω, πίνειτε· καὶ τὸ βάπτισμα, ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθήσασθε·

40 Τὸ δὲ καθίσαι ἐν δεξιῶν μου καὶ ἐξ ἐκκλυσμάτων μου, οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ' οἷς ἡτοίμασαι.

41 Καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα, ᾤκνησαν ἀγανακτεῖν περὶ Ἰωκῆβη καὶ Ἰωάννου.

42 Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτούς, λέγει αὐτοῖς· Οἶδατε ὅτι οἱ δοκῶντες ἄρχεσιν τῶν ἐθνῶν, κατακυριεύουσιν αὐτῶν· καὶ οἱ μεγάλοι αὐτῶν, κατιξιοσάζουσιν αὐτῶν.

43 Οὐχ ἕτω δὲ ἔσται ἐν ὑμῖν· ἀλλ' ὅς ἐστιν θέλησι γενέσθαι μέγας ἐν ὑμῖν, ἔσται διάκονος ὑμῶν·

44 Καὶ ὅς ἂν θέλῃ ὑμῶν γενέσθαι πρῶτος, ἔσται πάντων ὀψιῶς.

45 Καὶ γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε διακοινηθῆναι, ἀλλὰ διακοιῆσαι, καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἕκαστου πολλῶν.

Δὲν ἐξεύρετε, τί ζητεῖτε· δύνασθε καὶ πίνειτε τὸ ποτήριον ὡς ἐγὼ πίνω, καὶ τὸ βάπτισμα ὡς ἐγὼ βαπτίζομαι, καὶ βαπτισθῆτε;

39 Καὶ ἐκείνοι τοῦ εἰπεῖν· Δυνάμεσθε. Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῷ· εἶπεν· Ἀληθινὰ, τὸ ποτήριον ὡς ἐγὼ πίνω, θέλετε πίνειν· καὶ τὸ βάπτισμα ὡς ἐγὼ βαπτίζομαι, θέλετε βαπτισθῆναι·

40 Ἀλλὰ τὸ καθεῖσθαι ἀπὸ τῆς δεξιᾶς καὶ ἀπὸ τῆς ἄλλης, δὲν εἶναι ἐκ τοῦ λόγου μου διὰ τὸ δῶσω, ἀλλὰ (θελεῖ δοθῆναι) ἐκ τοῦ ἐκείνων διὰ τὴν ὁποίαν εἰτοιμάσθηκε.

41 Καὶ ὡς ἂν τὸ ἤκουσαν οἱ δέκα, ἄρχισαν καὶ ἀδελμοποιεῖν διὰ τὸν Ἰακώβον καὶ Ἰωάννην.

42 Καὶ ὁ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος τὰς τρεῖς λέγει· Ἐξεύρετε ὅτι ἐκεῖνοι ὡς ἐθάρρουν πρὸς τὸ ἀνθεντιῦν τὰ ἔθνη, τὰ κατακυριεύουσι· καὶ οἱ μεγιστάνες τὰς ἐξουσιάζουσιν αὐτά.

43 Ἀλλὰ εἰς τοῦτο δὲν θέλει εἶσθαι ἕτερος· ἀλλὰ ὁποῖος θέλει καὶ γένῃ μεγαλίστης ἀπὸ πάντων, θέλει εἶσθαι ὑπηρέτης πάντων·

44 Καὶ ὁποῖος ἀπὸ πάντων θέλει καὶ γένῃ πρῶτος, θέλει εἶσθαι ὀψιῶς ὅλων.

45 Διὰ τὸ ὅτι υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἦλθε καὶ ὑπηρετηθῆναι, ἀλλὰ καὶ ὑπηρετήσῃ, καὶ καὶ δώσῃ τὴν ψυχὴν τῇ ἐξαγοράσῃ ἀντὶ πολλῶν.

46 Καὶ ἔρχονται εἰς Ἱεριχώ· καὶ ἐκπορευομένη αὐτῇ ἀπὸ τὴν Ἱεριχώ, καὶ τῶν μαθητῶν αὐτῇ, καὶ ὄχλου ἱκανῆ, υἱὸς Τιμαίῃ Βαρτίμαϊ· ὁ τυφλὸς ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν προσαιτῶν.

47 Καὶ ἀκούσας ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖός ἐστιν, ἤρξατο κρᾶζειν, καὶ λέγειν· Ὁ υἱὸς Δαβὶδ, Ἰησοῦ, ἐλέησόν με.

48 Καὶ ἐπετίμων αὐτῷ πολλοὶ ἵνα σιωπήσῃ· ὁ δὲ πολλῷ μᾶλλον ἔκραξεν· Ὑἱὲ Δαβὶδ, ἐλέησόν με.

49 Καὶ γὰρ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν πρὸ τὸν φωνηθῆναι· καὶ φωνῆσαι τὸν τυφλόν, λέγοντες αὐτῷ· Θάρσει, ἔγχεσαι· φωνεῖ σε.

50 Ὁ δὲ ἀποβαλὼν τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, ἀναστὰς ἦλθεν πρὸς τὸν Ἰησοῦν.

51 Καὶ ἀποκριθεὶς, λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τί θέλεις ποιήσω σοι; Ὁ δὲ τυφλὸς εἶπεν αὐτῷ· Ῥαββὸν, ἵνα ἀναβλέψω.

52 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ὑπαγε· ἡ πίστις σε σέσωκέ σε. Καὶ εὐθέως ἀνέβλεψε, καὶ ἦκολάθει τῷ Ἰησοῦ ἐν τῇ ὁδῷ.

46 Καὶ ἦλθαν εἰς τὴν Ἱεριχώ· καὶ εὐγύνοντας αὐτοὺς, ἀπὸ τὴν Ἱεριχώ, καὶ οἱ μαθητάδες τε, καὶ ὄχλος ἀρκετός, ὁ υἱὸς τοῦ Τιμαίῃ ὁ Βαρτίμαϊ· ὁ τυφλὸς ἐκάθηνταν εἰς τὴν γράτα καὶ ἐζήτα.

47 Καὶ ὡς ἂν ἄκουεν ὅτι ὁ Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖός· εἶναι, ἄρχισεν ἀκρᾶζει, καὶ νὰ λέγῃ· Ὡς Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ Δαβὶδ διλυτῆσθαι με.

48 Καὶ πολλοὶ τὸν οὖνεῖδίζαν καὶ τὸν ἀπόπτειναν, νὰ σιωπήσῃ· ἀλλ' ἐκεῖνος περισσώτερον ἔκραξεν· Ὑἱὲ Δαβὶδ, ἐλέησόν με.

49 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐστάθηκε, καὶ εἶπε νὰ τὸν καλήσῃ· καὶ καλῶσι τὸν τυφλόν, λέγοντες τε· Ἐχε θάρρος, σηκώ ἀπάνω· κράζει σε.

50 Καὶ ἐκεῖνος ῥίχνωντας τὰ φόρεμά τε, ἐσηκώθη καὶ ἦλθεν εἰς τὸν Ἰησοῦν.

51 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει τε· Τί θέλεις νὰ σοὶ κάμω; Καὶ ὁ τυφλὸς τοῦ εἶπε· Διδάσκαλε, νὰ ξαναβλέψω.

52 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπε· Σύρε' ἡ πίστις σε σέσωσε· Καὶ παρευθὺς ἀνέβλεψε, καὶ ἀκολάθη τὸν Ἰησοῦν εἰς τὴν γράτα.

Κεφ. ια'. 11.

ΚΑΙ ὅτε ἐγγίξουσιν εἰς Ἱερουσαλήμ, εἰς Βηθφαγὴν καὶ Βηθανίαν πρὸς τὸ ὄρος τῶν

ΚΑΙ ὅταν ἐσηκώσαν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, εἰς Βηθφαγὴν καὶ Βηθανίαν εἰς τὸ ὄρος

ἐλαιῶν, ἀποσέλλει δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ,

2 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ὑπάγετε εἰς τὴν κώμην τὴν κατέκанти ὑμῶν· καὶ εὐθὺς εἰσπορευόμενοι εἰς αὐτήν, εὐρήσετε πῶλον δεδεμένον, ἐφ' ᾧ ἔδειξ ἀνθρώπων κενάδικε· λύσαντες αὐτὸν ἀγάγετε.

3 Καὶ ἰάν τις ὑμῖν εἴπῃ· Τί ποιεῖτε τοῦτο; εἴπατε· Ὅτι ὁ Κύριος αὐτοῦ χρειαν ἔχει· καὶ εὐθὺς αὐτὸν ἀποτείλει ὁ δεῦ.

4 Ἀπῆλθον δὲ καὶ εὗρον τὸν πῶλον δεδεμένον πρὸς τὴν θύραν ἔξω ἐπὶ ταῦ ἀμφοδύ, καὶ λύσιν αὐτόν.

5 Καὶ τινες τῶν ἐκεί· ἐσηκότων ἔλεγον αὐτοῖς· Τί ποιεῖτε λύοντες τὸν πῶλον;

6 Οἱ δὲ εἶπον αὐτοῖς καθὼς ἐνετείλατο ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἀφῆκαν αὐτὸς.

7 Καὶ ἤγαγον τὸν πῶλον πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐπέβαλον αὐτῷ τὰ ἱμάτια αὐτῶν· καὶ ἐκάδισεν ἐπ' αὐτῷ.

8 Πολλοὶ δὲ τὰ ἱμάτια αὐτῶν ἔγρωσαν εἰς τὴν ὁδόν· ἄλλοι δὲ φοιτᾶδες ἔκοπτον ἐκ τῶν δένδρων, καὶ ἐγρῶνον εἰς τὴν ὁδόν.

9 Καὶ οἱ προάγοντες καὶ οἱ ἀκολουθῶντες ἤκραζον, λέγοντες·

τῶν ἐλαιῶν, ἔσθλη δύο ἀπὸ τῆς μαθητᾶδες τῆς,

2 Καὶ λέγει τῆς· Σύρετε εἰς τὸ χωρίον ὅπῃ ἵναι ἀγνάντιά σας· καὶ εὐθὺς καθὼς ἐμβαίνετε μέσα εἰς αὐτό, θείλιτε εὖρει ἓνα πηλᾶρι δεμένον, εἰς τὸ ὁποῖον κανίνας ἀνδρῶν· δὲν ἐκάδισεν ἀπάνω τῆς· καὶ λύσατε καὶ φέρετέ με το.

3 Καὶ ἰάν σᾶς εἴπῃ κατεῖς· Διατί τὸ κάμνεται τῆτο; εἰπέτε τῆς· Ὅτι ὁ αὐθέντης τῆς τὸ χρειάζεται· καὶ παρευθὺς δέλει τὸ σείλει ἐδῶ.

4 Καὶ ἐπῆγαν καὶ εἰρῆκαν τὸ πηλᾶρι ἔξω εἰς τὴν θύραν δεμένον εἰς τὸ δίστρατον, καὶ ἔλυσάντο.

5 Καὶ κάποιοι ἀπ' ἐκείνης, ὅπῃ ἐσέκονταν ἐκεῖ, τῆς ἔλεγον· Τί κάμνεται καὶ λύετε τὸ πηλᾶρι;

6 Καὶ ἐκείνοι τῆς εἶπαν καθὼς τῆς ἐπαράγγειλεν ὁ Ἰησοῦς· καὶ τῆς ἀφῆκαν.

7 Καὶ ἤφειραν τὸ πηλᾶρι εἰς τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἔβαλλαν τὰ φορέματά τῆς ἀπάνω τῆς· καὶ ἐκάδισεν ἀπάνω εἰς αὐτό.

8 Καὶ πολλοὶ ἔγρῶσαν τὰ φορέματά τῆς εἰς τὴν ὁδόν· καὶ ἄλλοι ἔκοπταν κλαδία ἀπὸ τὰ δένδρα, καὶ τὰ ἔγρῶσαν εἰς τὴν ὁδόν.

9 Καὶ ἐκείνοι ὅπῃ ἐπάγονται ὁμπροσὰ, καὶ ἐκείνοι ὅπῃ

Ἦσαντα, εὐλογημένῳ ὁ ἐρχόμενῳ ἐν ὀνόματι Κυρίου.

ἀκολουθῶσαν ἔκραζαν, λέγοντες· Ἦσαντα, εὐλογημένῳ ὁ ἐρχόμενῳ εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.

10 Εὐλογημένη ἡ ἐρχομένη βασιλεία ἐν ὀνόματι Κυρίου, τοῦ πατρὸς ἡμῶν Δαβὶδ· Ἦσαντα ἐν τοῖς ὑψίστοις.

10 Εὐλογημένη ἡ ἐρχομένη βασιλεία ἐν ὀνόματι Κυρίου, τοῦ πατρὸς ἡμῶν Δαβὶδ· Ἦσαντα ἐν τοῖς ὑψίστοις.

11 Καὶ ἐσῆλθεν εἰς Ἱερσόλυμα ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἰς τὸ ἱερόν· καὶ περιβελύμενῳ πάντα, ὀφίας ἥδη ἕως τῆς ὥρας, ἐξῆλθεν εἰς Βηθανίαν μετὰ τῶν δώδεκα.

11 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐμβῆκε μέσα εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ εἰς τὸ ἱερόν· καὶ βλέπωντας ὅλα περιγύρω, μετὰ τὴν πλησθεῖν καὶ βραδείᾳ, εὐγῆκε καὶ ἐπῆγεν εἰς τὴν Βηθανίαν μετὰ τῶν δώδεκα.

12 Καὶ τῇ ἐπαύρῳ ἐξελθόντων αὐτῶν ἀπὸ Βηθανίας, ἐπίειπεν.

12 Καὶ τῇ ἐπαύρῳ ὅταν ἐγῆκεν ἀπὸ τὴν Βηθανίαν, ἐπίειπεν.

13 Καὶ ἰδὼν συκὴν μακρόθεν ἔχουσαν φύλλα, ἦλθεν εἰς αὐτήν· καὶ εὐρήσκει τι ἐν αὐτῇ· καὶ ἰλθὼν ἐπ' αὐτήν, ἐδὲν εὗρεν εἰ μὴ φύλλα· ἡ γὰρ ἦν καιρὸς σύκων.

13 Καὶ βλέπωντας μίαν συκιάν ἀπὸ μακρὰ, ἣ ὅποια εἶχε φύλλα, ἐπῆγεν ἂν τίχην αὐτῇ· καὶ ὡσὰν ἐπῆγεν εἰς αὐτήν, δὲν ἦεν ἄλλα παρὰ μοναχὰ φύλλα· διὰ τὸ δὲν ἦτον καιρὸς τῶν σύκων.

14 Καὶ ἀπεκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ· Μηκέτι ἐκ σῆ εἰς τὸν αἰῶνα ἔδεις καρπὸν φάγοι· καὶ ἤκουον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

14 Καὶ ἀπεκρίθη καὶ λέγει εἰς αὐτήν. Πλέον σὰ μὴ φάγη κανεὶς καρπὸν ἀπὸ σῆς εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ἤκουσαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

15 Καὶ ἔρχονται εἰς Ἱερσόλυμα· καὶ εἰσελθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν, ἤρξατο ἐκβάλλειν τὰς πωλῦντας καὶ ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ τὰς τραπέζας τῶν κολλυβιστῶν, καὶ τὰς καθέδρας

15 Καὶ ἐπῆγαν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα· καὶ ἐμβαλίνοντας ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν ἀρχίσας νὰ εὐγῆν ἐκεῖνος ὅπῃ ἐπυλῶσαν καὶ ἀγοράζαν μέσα εἰς τὸ ἱερόν· καὶ ταῖς τραπέζαις τῶν σαραφιδῶν, καὶ τὰ θρονία ἐκείνων, ὅπῃ ἐπυλῶ-

τῶν πωλούντων τὰς περιστεράς
κατέτριψε.

16 Καὶ οὐκ ἦφιν ἵνα
τις διενίγκῃ σκεῦθ· διὰ τῷ
ἱερῷ.

17 Καὶ ἐδίδασκε, λέγων
αὐτοῖς· Οὐ γέγραπται· Ὅτι
ὁ οἶκός μου, οἶκός· προσευχῆς
κληθήσεται πᾶσι τοῖς ἰδνε-
σιν· ὑμεῖς δὲ ἐποιήσατε αὐ-
τὸν σπήλαιον λησῶν.

18 Καὶ ἤκουσαν οἱ γραμ-
ματεῖς καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, καὶ
ἐζήτην πῶς αὐτὸν ἀπολέσω-
σιν· ἐφοβῶντο γὰρ αὐτὸν, ὅτι
πᾶς ὁ ὄχλος ἐξεπλήσιστο
ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ.

19 Καὶ ὅτε ὀφὲ ἐγένετο,
ἐξεπορεύετο ἔξω τῆς πόλεως.

20 Καὶ πρῶτ' παραπορευό-
μενοι, εἶδον τὴν συκὴν ἐξηραμ-
μένην ἐκ ῥιζῶν.

21 Καὶ ἀναμνησθεὶς ὁ
Πέτρος, λέγει αὐτῷ· Ῥαββί,
ἰδοὶ, ἡ συκὴ ἣν κατηράσω,
ἐξηρανται.

22 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς,
λέγει αὐτοῖς· Ἐχετε πίσιν
Θιῶ·

23 Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν,
ὅτι ὅς ἂν εἴπῃ τῷ ὄρει τέτω·
Ἀρθῇ, καὶ βλήθῃ εἰς τὴν
θάλασσαν· καὶ μὴ διακριθῇ
ἐκ τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ
πιστύνῃ, ὅτι ὃ λέγει γίνεται·
ἔσται αὐτῷ ὅ ἡ ἐὰν εἴπῃ.

24 Διὰ τῆτο λέγω ὑμῖν,

ὅτι τὰ περιτερίαι, τὰ ἐγύρισεν
ἄνω κάτω.

16 Καὶ δὴν ἄφιν νὰ περά-
σῃ κανένας τίποτις ἀγγεῖον
ἀπὸ τὴν μέσην τοῦ ἱερῷ.

17 Καὶ τὰς ἐδίδασκε, λέ-
γωντας· Δὲν εἶναι γραμ-
μένον· Ὅτι τὸ σπήτι μου θίλει
καλεσθῇ σπήτι τῆς προσευχῆς
εἰς ὅλα τὰ ἰδνη· καὶ ἰσεῖς
τὸ ἐκάμειτε σπήλαιον λησῶν.

18 Καὶ ἀκουσάντο οἱ γραμ-
ματεῖς καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, καὶ
ἐγύρευαν μὴ τί τρόπον νὰ τὸν
χαλάσῃ· διατὶ τὸν ἐφοβῶν-
ταν, ὅτι ὅλος ὁ ὄχλος ἐξεπλήτ-
τηνταν εἰς τὴν διδαχὴν τε.

19 Καὶ ὡσὰν ἐβραδύασεν,
εὐγῆκεν ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν.

20 Καὶ τὸ ταχύ περιὼντας
αὐτοὶ ἀπ' ἐκεῖ, εἶδαν τὴν
συκιὰν ξερὴν ἀπὸ ταῖς ῥίζαις.

21 Καὶ ὁ Πέτρος ἐξῶντας
νὰ ἀναδυμνηθῇ, λέγει τα·
Διδάσκαλε, ἰδὲ, ἡ συκιὰ ὅπε
ἐκαταράσθης, ἐξηράνη.

22 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς,
καὶ τὸς εἶπεν· Ἐχετε πίσιν
Θιῶ·

23 Διατὶ βίβαια σὰς λέγω,
ὅτι ὅποιος εἰπῇ εἰς τὸ βυθὸν
ἐτῆτο· Σηκώσθ, καὶ ῥίξῃ εἰς τὴν
θάλασσαν· καὶ νὰ μὴ ἀμφι-
βάλλῃ μέσα εἰς τὴν καρδίαν
τε, ἀλλὰ νὰ πιστεύῃ, ὅτι ἐκεῖνα
ὅπε λέγει γίνονται· θέλει τοῦ
γίνει ὅτι καὶ ἂν εἴπῃ.

24 Διὰ τῆτο σὰς λέγω·

πάντα ὅσα ἂν προσευχόμενοι
κίττεισθε, πιστεύετε ὅτι λαμ-
βάνετε· καὶ ἔσται ὑμῖν.

25 Καὶ ὅταν γήκητε προσ-
ευχόμενοι, ἀφίετε εἰ τι ἔχε-
τε κατὰ τινος· ἵνα καὶ ὁ
πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς ἑρανοῖς
ἀφῇ ὑμῖν τὰ παραπτώματα
ὑμῶν.

26 Εἰ δὲ ὑμεῖς οὐκ ἀφίετε,
ἔδδὲ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν ταῖς
ἑρανοῖς ἀφήσει τὰ παραπτώ-
ματα ὑμῶν.

27 Καὶ ἔρχονται πάλιν εἰς
Ἱερουσόλυμα· καὶ ἐν τῷ ἱερῷ
περιπατῶντες αὐτοῦ, ἔρχονται
πρὸς αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ
γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι.

28 Καὶ λέγουσιν αὐτῷ·
Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς;
καὶ τίς σοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην
ἐδωκεν ἵνα ταῦτα ποιῇς;

29 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκρι-
θεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Ἐπιρω-
τήσω ὑμᾶς καὶ γὰρ ἓνα λόγον·
καὶ ἀποκριθῆτέ μοι, καὶ ἐρῶ
ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα
ποιῶ·

30 Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου
ἐκ ἑρανοῦ ἢ, ἢ ἐκ ἀνθρώπων;
ἀποκριθῆτέ μοι.

31 Καὶ ἰσχυρίζοντο πρὸς
ἐαυτοὺς, λέγοντες· Ἐὰν εἴπω-
μεν, ἐκ ἑρανοῦ, ἱερῷ· Διατί ὁ
οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ;

32 Ἀλλ' ἐὰν εἴπωμεν· Ἐξ

ὅλα ὅσα ζητᾷτε προσευχόμε-
νοι, πιστεύετε πῶς τὰ πίνετε·
καὶ θέλων σὰς γένοι.

25 Καὶ ὅταν γένησθε καὶ
προσεύχεσθε, συγχωρεῖτε ἂν
ἔχετε τίποτες ἐναντία κανε-
νός· διὰ τὴν σὰς συγχωρῆσαι
καὶ ὁ πατὴρ σας ὁ ἐράνῃ·
τὰ σφάλματά σας.

26 Ἀμή ἐὰν ἐστὶς δὴν
συγχωρᾷτε, ἔδδὲ ὁ πατὴρ σας
ὁ ἐράνῃ· θέλει συγχωρῆσαι
τὰ σφάλματά σας.

27 Καὶ ἐπῆγαν πάλιν εἰς
τὰ Ἱεροσόλυμα· καὶ ἐκεῖ ὁπῷ
ἐπεριπάτοι μέσα εἰς τὸ ἱερὸν,
ἡλθαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμ-
ματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι.

28 Καὶ λέγουσιν· Μὲ ποῖαν
ἐξουσίαν τὰ κάμνεις αὐτά; καὶ
τίς σοι τὴν ἐδωκεν ἐταύτην τὴν
ἐξουσίαν ἵνα κάμνῃς αὐτά;

29 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη,
καὶ εἰπὴν τις· Νὰ σὰς ἐρωτήσω
καὶ ἐγὼ ἓνα λόγον· καὶ ἀπο-
κριθῆτέ μοι, καὶ θέλω σὰς
εἰπεῖν μὲ ποῖαν ἐξουσίαν τὰ
κάμνω ἐταῦτα·

30 Τὸ βάπτισμα τοῦ
Ἰωάννου ἀπὸ τῶν ἑρανοῦ ἢ τοῦ
ἢ ἀπὸ τῆς ἀνθρώπου; ἀποκρι-
θῆτέ μοι.

31 Καὶ ἰσχυρολογίζονταί
μέσα τῆς, λέγοντες· Ἐὰν
εἰπῇμεν, ἀπὸ τῶν ἑρανοῦ ἢ τοῦ
θέλει εἰπεῖν· Διατί λοιπὸν οὐκ
ἐπιστεύσατε;

32 Καὶ ἀντιπῆμιν· Ἀπὸ τῶν

ἀνθρώπων· ἰφοβέοντο τὸν λαόν· ἀπαντες γὰρ εἶχον τὸν Ἰωάννην, ὅτι οὕτως προφήτης ἦν.

33 Καὶ ἀποκριθέντες, λέγουσι τῷ Ἰησοῦ· Οὐκ οἴδαμεν· Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς, λέγει αὐτοῖς· Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

ἀνθρώπους· ἰφοβέονταν τὸν λαόν· διατὶ ὅλοι εἶχαν τὸν Ἰωάννην, ὅτι ἦτον βέβαια προφήτης.

33 Καὶ ἀπεκρίθησαν, καὶ λέγουσιν εἰς τὸν Ἰησοῦν· Δὲν ἰξίεσθαι· Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ λέγει· Οὐδὲ ἐγὼ σὰς λέγω μὴ ποῖαν ἐξουσίαν κάμω ταῦτα.

Κεφ. β'. 12.

ΚΑΙ ἤρξατο αὐτοῖς ἐν παραβολαῖς λέγειν· Ἀμπελῶνα ἐφύτευσεν ἄνθρωπος, καὶ περιέθηκε φραγμόν, καὶ ὠρυξεν ὑποθήκη, καὶ ᾠκοδόμησε πύργον, καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς· καὶ ἀπεθήκησε.

2 Καὶ ἀπέστειλε πρὸς τῆς γεωργίας τῷ καιρῷ δούλον, ἵνα παρὰ τῶν γεωργῶν λάβῃ ἀπὸ τοῦ καρπῆ τοῦ ἀμπελῶν.

3 Οἱ δὲ, λαβόντες αὐτὸν, ἔθωσαν, καὶ ἀπέστειλαν κενόν.

4 Καὶ πάλιν ἀπέστειλε πρὸς αὐτῆς ἄλλον δούλον· καὶ κενὸν λιθοβολήσαντες ἐκείνου ἐκείνου, καὶ ἀπέστειλαν ἡτιμωμένον.

5 Καὶ πάλιν ἄλλον ἀπέστειλε· καὶ ἐκεῖνον ἀπέκτειναν· καὶ πολλὰς ἄλλας, τῆς μὲν θύοντες, τῆς δὲ ἀποκτείνοντες.

6 Ἐτι ἔτι ἓν ἔτι ἓν υἱὸν ἔχον ἀγαπητὸν αὐτοῦ, ἀπέστειλε καὶ αὐτὸν πρὸς αὐτῆς ἰσχυρόν, λέ-

ΚΑΙ ἄρχισε μὲν παραβολαῖς ἐν τῆς λέγειν· Ἐνας ἄνθρωπος· ἐφύτευσεν ἀμπέλι, καὶ τὸ ἐτρέφισεν, καὶ ἐσκαψεν εἰς αὐτὸν πατητήριον, καὶ ἐκτίσεν πύργον, καὶ τὸ ἐδωκεν τιμησιάρχον εἰς τῆς γεωργίας, καὶ ἐκτίσιν.

2 Καὶ εἰς τὸν καιρὸν (τοῦ καρπῆ) ἔστειλεν ἓνα δούλον, ἵνα παρὰ τὸν καρπὸν τοῦ ἀμπελίου ἀπὸ τῆς γεωργίας.

3 Καὶ οἱ γεωργοί, πιάνοντες τὸν, τὸν ἐθώσαν, καὶ τὸν ἔστειλαν ἑναιόν.

4 Καὶ πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλον δούλον εἰς αὐτῆς· καὶ ἐκεῖνον λιθοβολήσαντες τὸν τὸν ἐπλήρωσαν εἰς τὸ κεφάλι, καὶ τὸν ἀπέστειλαν ἡτιμωμένον.

5 Καὶ πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλον· καὶ ἐκεῖνον τὸν ἐκόντων· καὶ ἄλλας πολλὰς (ἔστειλε) καὶ ἐκεῖνον ἄλλας ἐθώσαν, καὶ ἄλλας ἐκόντων.

6 Ἀκόμι λοιπὸν ἔχωντας ἓνα υἱὸν τὸν ἀγαπημένον, καὶ αὐτὸν ἔστειλεν εἰς αὐ-

γων· Ὅτι ἐντραπήσονται τὸν υἱὸν μου.

7 Ἐκείνοι δὲ οἱ γεωργοὶ εἶπον πρὸς αὐτούς· Ὅτι ἔτις ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε, ἀποκτείνωμεν αὐτόν, καὶ ἡμῶν ἔσται ἡ κληρονομία.

8 Καὶ λαβόντες αὐτόν, ἀπέκτειναν, καὶ ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος.

9 Τί θυν ποιήσει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος; Ἐλεύσεται καὶ ἀπολέσει τὰς γεωργούς, καὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις.

10 Οὐδὲ τὴν γραφὴν ταύτην ἀνέγνωτε; Λίδον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομῆντες, ἔτις ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας·

11 Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη· καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

12 Καὶ ἐζήτην αὐτόν κρατῆσαι· καὶ ἰφοβήθησαν τὸν ὄχλον· ἔγνωσαν γὰρ ὅτι πρὸς αὐτὸς τὴν παραβολὴν εἶπε· καὶ ἀφίντες αὐτόν ἀπῆλθοι.

13 Καὶ ἀποστέλλουσιν πρὸς αὐτόν τινὰς τῶν φαρισαίων καὶ τῶν Ἑρωδιανῶν, ἵνα αὐτὸν ἀγρεύσωσι λόγῳ.

14 Οἱ δὲ ἰλθόντες λέγουσιν αὐτῷ· Διδάσκαλι, οἶδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ, καὶ ἐ μέλει σοι περὶ ἑδνός· ἐ γὰρ βλέπεις εἰς

τὰς, λέγωντας· Ὅτι θέλουσιν ἐντραπῇ τὸν υἱὸν μου.

7 Ἀμὴν ἐκεῖνοι οἱ γεωργοὶ εἶπαν ἀνάμεσά τους· Ὅτι ἔτις ἐστὶν ὁ κληρονόμος· ἱλάτε, καὶ τὸν σκοτώσωμεν, καὶ ἡ κληρονομία θέλει εἶσθαι ἰδική μας.

8 Καὶ πιάνοντές τον, τὸν ἐσκοτώσαν, καὶ τὸν ἔρριξαν ἔξω ἀπὸ τοῦ ἀμπελί.

9 Τί θέλει κάμει λοιπὸν ὁ αὐθέντης τοῦ ἀμπελῶνος· ἰ θέλει ἱλθῇ καὶ θέλει χαλάσει τὰς γεωργούς, καὶ θέλει δώσει τὸ ἀμπελί εἰς ἄλλους.

10 Οὐδὲ ἐτέτην τὴν γραφὴν δὲν τὴν ἀνεγνώστε; Ὅτι τὴν πέτραν ὑπὲρ ἱκαταφρόνεσαν οἱ κτιστάδες, αὕτη ἔγινεν εἰς τὸ κεφάλι τῆς γωνίας·

11 Ἀπὸ τὸν Κύριον ἔγινεν ἐτῆτο· καὶ εἶναι θαυμαστὸν εἰς τὰ μάτιά μας.

12 Καὶ ἐζήτησαν νὰ τὸν πιάσιν· ἀμὴ ἰφοβήθησαν τὸν ὄχλον· διατὶ ἐγνώρισαν ὅτι διὰ λόγου τὸς εἶπε τὴν παραβολὴν· καὶ ἀφινοιτές τον ἐδιόβηκαν.

13 Καὶ πέμπουσιν εἰς αὐτόν τινὰς ἀπὸ τὰς φαρισαίους καὶ τὰς Ἑρωδιανούς, διὰ νὰ τὸν παγιδέψιν εἰς κανένα λόγον·

14 Καὶ ἐκεῖνοι ἐρωτῶντες νὰ πᾶσιν τοῦ εἶπαν· Διδάσκαλι, ἐξέμαμεν ὅτι εἶσαι ἀληθινός, καὶ δὲν σε μέλει διὰ κανένα· διατὶ δὲν

πρόσωπων ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ διδάσκεις· Ἐξέστη κῆνος Καίσαρι δῶσαι, ἢ ὐ; δῶμεν, ἢ μὴ δῶμεν;

15 Ὁ δὲ, εἰδὼς αὐτῶν τὴν ὑπόκρισιν, εἶπεν αὐτοῖς· Τί με πειράζετε; Φέρετέ μοι δηνάριον, ἵνα ἴδω·

16 Οἱ δὲ ἤνεγκαν· Καὶ λέγει αὐτοῖς· Τίν'· ἢ εἰκὼν αὐτῆ καὶ ἡ ἐπιγραφή; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Καίσαρος.

17 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Ἀπόδοτε τὰ Καίσαρος, Καίσαρι· καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ, τῷ Θεῷ. Καὶ ἐθαύμασαν ἐπ' αὐτῷ.

18 Καὶ ἔρχομαι σαδδουκαῖοι πρὸς αὐτόν, εἰτινες λίγυσιν ἀνάσασιν μὴ εἶναι· καὶ ἰπηρώτησαν αὐτόν, λίγοντες·

19 Διδάσκαλε· Μωσῆς ἐγγράψεν ἡμῖν, ὅτι ἰάν τι' ἀδελφός ἀποδάνῃ, καὶ καταλίπη γυναῖκα, καὶ τέκνα μὴ ἀφῇ, ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφός αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἐξαναστήσῃ σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ.

20 Ἐπτά ἔν' ἀδελφοὶ ἦσαν· καὶ ὁ πρῶτος ἔλαβε γυναῖκα, καὶ ἀποθνήσκων οὐκ ἀφῆκε σπέρμα.

21 Καὶ ὁ δεύτερος ἔλαβεν

ἀποβλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων, ἀλλὰ ἀληθινὰ τὴν ἐνάτην τοῦ Θεοῦ διδάσκεις· Πρέπει καὶ δώσωμεν δόσιμον εἰς τὸν Καίσαρα, ἢ ὅχι; καὶ δώσωμεν, ἢ καὶ μὴν δώσωμεν;

15 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἰδὼν τας καὶ τὰ γνώρισεν τὴν ὑποκρίσιν τες, τὸς εἶπε· Τί με πειράζετε; Φέρετέ μοι ἵνα δηνᾶρι, ἵνα ἰδῶ.

16 Καὶ ἐκινῶ τοῦ ἔργου· Καὶ λέγει τες· Τίν'· εἶναι ἐν τῇ ἡ εἰκόνα καὶ ἡ ἀναγραφὴ; Καὶ ἐκίνοι τοῦ εἰπαι· Τὸ Καίσαρος.

17 Καὶ ἀκριβῶς ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν τες· Ἀπόδοτε ἐκίνα ὅπῃ εἶναι τοῦ Καίσαρος, εἰς τὸν Καίσαρα· καὶ ἐκίνα ὅπῃ εἶναι τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸν Θεόν. Καὶ θαύμασαν εἰς αὐτό.

18 Καὶ ἦλθασιν καὶ σαδδουκαῖοι εἰς αὐτόν, οἱ ὅποιοι λίγυσιν πῶς δὲν εἶναι ἀνάσασιν· καὶ ἐρώτησάν τον, λίγοντες·

19 Διδάσκαλε· ὁ Μωϋσῆς ἐγγράψεν εἰς τὸν νόμον, ἵαν ἀποδάνῃ κανὸς ἀδελφός, καὶ ἀφήσῃ γυναῖκα, καὶ παιδὶ καὶ μὴν ἀφήσῃ, καὶ πάρεν ὁ ἀδελφός τῇ τὴν γυναῖκά τῃ, καὶ ἐξαναστήσῃ σπέρμα εἰς τὸν ἀδελφόν τῃ.

20 Ἐπτά ἀδελφοὶ ἦσαν· καὶ ὁ πρῶτος ἑπῆρε γυναῖκα, καὶ ἔγνωτας καὶ ἀποδάνῃ δὲν ἀφῆκε σπέρμα.

21 Καὶ ἑπῆρε τῇ ὁ δευτε-

εὐτὴν, καὶ ἀπέθανε, καὶ ἔδωκε αὐτὸς ἀφῆκε σπέρμα· καὶ ὁ τρίτος ὡσαύτως.

22 Καὶ ἔλαβον αὐτὴν οἱ ἑπτὰ, καὶ οὐκ ἀφῆκαν σπέρμα· ἰσχύατι πάντων ἀπέθανε καὶ ἡ γυνὴ.

23 Ἐν τῇ ἡν ἀναστάσει, ὅταν ἀναστῶσι, τίνοι αὐτῶν ἔσται γυνή; οἱ γὰρ ἑπτὰ ἔσχον αὐτὴν γυναῖκα.

24 Καὶ ἀπεκρίθης ὁ Ἰησοῦς, εἰπὼν αὐτοῖς· Οὐ διὰ τὸτο πλανᾶσθε, μὴ εἰδότες τὰς γραφάς, μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ;

25 Ὅταν γὰρ ἐκ νεκρῶν ἀναστῶσιν, ἅτι γαμήσιν, ἅτι γαμήσκονται· ἀλλ' εἰσὶν ὡς ἄγγελοι ἐν τοῖς ἔθρονοις.

26 Περὶ δὲ τῶν νεκρῶν, οἳ ἐγείρονται, οὐκ ἀνέγνωτε ἐν τῇ βίβλῳ Μωσέως, ἐπὶ τῆς βράτῃ ὡς εἶπεν αὐτῷ ὁ Θεός, λέγων· Ἐγὼ ὁ Θεός Ἀβραάμ, καὶ ὁ Θεός Ἰσαάκ, καὶ ὁ Θεός Ἰακώβ;

27 Οὐκ ἔστιν ὁ Θεός νεκρῶν, ἀλλὰ Θεός ζώντων· ὑμεῖς ἔν πολλῷ πλανᾶσθε.

28 Καὶ προσελθὼν εἰς τῶν γραμματέων, ἀκέσας αὐτῶν συζητάντων, εἰδὼς ὅτι καλῶς αὐτοῖς ἀπεκρίθη, ἐπηρώτησεν

αὐτὸν, καὶ ἀπέθανε, καὶ ἔδωκε αὐτὸς ἀφῆκε σπέρμα· ὁμοίως καὶ ὁ τρίτος.

22 Καὶ ἐπῆρὰν τὴν καὶ οἱ ἑπτὰ, καὶ δὲν ἀφῆκαν σπέρμα· ἕτερα ἀπὸ ὅλης ἀπέθανε καὶ ἡ γυναῖκα.

23 Εἰς τὴν ἀνάστασιν λοιπὸν, ὅταν ἀνασταθῶσι, τίνοι ἀπ' αὐτῶν θίλει εἶσθαι ἡ γυναῖκα; διατὶ καὶ οἱ ἑπτὰ τὴν εἶχαν γυναῖκα.

24 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἰπὼν τῶν· Δὲν εἰσθε πλανῆναι διὰ τὸτο, μὴ τὸ νὰ μὴν γνωρίζετε τὰς γραφάς, μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ;

25 Διατὶ ὅταν ἀνασταθῶσιν ἐκ νεκρῶν, ἅτι ὑπανδρεύουσιν, ἔδωκε ὑπανδρεύονται· ἀλλὰ εἶναι ὡσὰν ἄγγελοι ὅπῃ εἶναι εἰς τὸν ἔθρονον.

26 Καὶ διὰ τὴν νεκρῶν, οἳ ἀνασταθῶσιν, διὰ εἰδιωχάσθαι· τε εἰς τὸ βιβλίον τοῦ Μωσέως, ὅπῃ τοῦ εἶπεν ὁ Θεός εἰς τὴν βράτῃ· Ἐγὼ εἶμαι ὁ Θεός Ἀβραάμ, καὶ ὁ Θεός Ἰσαάκ, καὶ ὁ Θεός Ἰακώβ;

27 Ὁ Θεός δὲν εἶναι Θεός νεκρῶν, ἀλλὰ Θεός ζωντανῶν· εἰς τοῖς λοιπὸν πολλὰ πλανᾶσθε.

28 Καὶ ἔγωντας νὰ ἔλθῃ ἕνας ἀπὸ τῶν γραμματέων, καὶ ἀκένωντας αὐτὸς ὅπῃ εἰδιωχάσθαι γινταν, ἐξέφωρτας ὅτι καλῶς τὸς ἀπεκρίθη, τὸν, ἐρώτησεν

αὐτόν· Ποία ἐστὶ πρώτη πασῶν ἐντολή·

29 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη αὐτῷ· Ὅτι πρώτη πασῶν τῶν ἐντολῶν· Ἄκουε Ἰσραὴλ, Κύριος, ὁ Θεὸς ἡμῶν, Κύριος εἷς ἐστὶ.

30 Καὶ ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου· αὕτη πρώτη ἐντολή.

31 Καὶ δευτέρα ὁμοία, αὕτη· Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν· μείζων τούτων ἄλλη ἐντολή οὐκ ἔστι.

32 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Γραμματεὺς· Καλῶς, διδάσκαλε, ἐπ' ἀληθείας εἶπας, ὅτι εἷς ἐστὶ Θεός, καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος πλην αὐτοῦ·

33 Καὶ τὸ ἀγαπᾶν αὐτὸν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, καὶ ἐξ ὅλης τῆς συνέσεως, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος, καὶ τὸ ἀγαπᾶν τὸν πλησίον ὡς ἑαυτὸν, πλεονόν ἐστι πάντων τῶν ὁλοκαυτωμάτων καὶ τῶν θυσιῶν.

34 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἰδὼν αὐτὸν ὅτι νοσηρῶς ἀπεκρίθη, εἶπεν αὐτῷ· Οὐ μακρὰν εἶ ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Καὶ κα-

ποία ἐντολή εἶναι πρώτη ἀπὸ ὅλαις·

29 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀπεκρίθη· Ὅτι πρώτη ἀπὸ ὅλαις ταῖς ἐντολαῖς εἶναι· Ἄκουε Ἰσραὴλ, Αὐθέντης, ὁ Θεὸς μας, Αὐθέντης ἓνας εἶναι.

30 Καὶ νὰ ἀγαπήσῃς τὸν Αὐθέντην τὸν Θεόν σου μὲ ὅλην τὴν καρδίαν σου, καὶ μὲ ὅλην τὴν ψυχὴν σου, καὶ μὲ ὅλην σου τὴν διάνοιαν, καὶ μὲ ὅλην τὴν δύναμίν σου· ἐνὶ τῇ εἶναι πρώτη ἐντολή.

31 Καὶ δευτέρα ὁμοία μὲ ἐκείνην, εἶναι ἐν τῇ· Νὰ ἀγαπήσῃς τὸν γείτονά σου ὡς σεαυτὸν καὶ τοῦ λόγου σου μεγαλίτησιν ἀπὸ τούτοις ἄλλη ἐντολή δὲν εἶναι.

32 Καὶ λέγει τε ὁ Γραμματεὺς· Διδάσκαλε, καλὰ εἶπες ἐπ' ἀληθείας, ὅτι ἓνας εἶναι ὁ Θεός, καὶ ἄλλος δὲν εἶναι ἔξω ἀπ' αὐτόν·

33 Καὶ νὰ τὸν ἀγαπᾷς τιμῶς μὲ ὅλην τε τὴν καρδίαν, καὶ μὲ ὅλην τε τὴν σύνεσιν, καὶ μὲ ὅλην τε τὴν ψυχὴν, καὶ μὲ ὅλην τε τὴν δύναμιν, καὶ νὰ ἀγαπᾷς καὶ τὸν γείτονά σου ὡς σεαυτὸν καὶ τὸ λόγου τε, καὶ εἶναι περισσώτερον ἐν τῇ ἀπὸ ὅλα τὰ ὁλοκαυτώματα καὶ ταῖς θυσίαις.

34 Καὶ ὡς ἂν εἶδεν ὁ Ἰησοῦς, ὅτι φρόνιμα τοῦ ἀπεκρίθη, λέγει τε· Δὲν εἶσαι μακριὰ ἀπὸ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Καὶ κα-

εἰδὲς ἤκετι ἐτόλμα αὐτὸν ἐπερωτῆσαι.

35 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἔλεγεν διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ· Πῶς λέγεσιν οἱ γραμματεῖς, ὅτι ὁ Χριστὸς υἱὸς ἐστὶ Δαβὶδ;

36 Αὐτὸς γάρ Δαβὶδ εἶπεν ἐν τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ· Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ὅς ἐν δῶ τὴν ἐχθρὰν σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

37 Αὐτὸς ἂν Δαβὶδ λέγει αὐτὸν κύριον· καὶ πόθεν υἱὸς αὐτοῦ ἐστὶ; Καὶ ὁ πολλὸς ὄχλος ἤκουεν αὐτοῦ ἡδέως.

38 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν τῇ διδασκῇ αὐτῇ· Βλέπετε ἀπὸ τῶν γραμματέων, τῶν θελωτῶν ἐν σοφαῖς περιπατεῖν, καὶ ἡσπασμὸς ἐν ταῖς ἀγοραῖς,

39 Καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς, καὶ πρωτοκλισίας ἐν τοῖς δείπνοις.

40 Οἱ κατεσθιόντες τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, καὶ προφάσει μακρὰ προσευχόμενοι· ἔτοι ἀνίσχονται περισσότερον κρίμα.

41 Καὶ καθίσας ὁ Ἰησοῦς κατέναντι τοῦ γαζοφυλακίου, εἰσέρει πῶς ὁ ὄχλος βάλλει χαλκὸν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον· καὶ πολλοὶ πλῆσιοι ἔβαλλον πολλὰ.

εἰς πλῆθος δὲν ἀποκότισε ἐκ τὸν ἐρωτήσῃ.

35 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔλεγεν διδάσκοντας μίσα εἰς τὸ ἱερόν· Πῶς λέγεσιν οἱ γραμματεῖς, ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι υἱὸς τοῦ Δαβὶδ;

36 Διατὶ αὐτὸς ὁ Δαβὶδ μὴ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον λέγει· Εἶπεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Κύριόν μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ὅς ἐν βάλλῃ τὰς ἐχθράς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

37 Αὐτὸς λοιπὸν ὁ Δαβὶδ τὸν λέγει κύριον· καὶ ἀπὸ πῶς εἶναι υἱὸς τῆς; Καὶ τὸ πολὺ πλῆθος τοῦ ἤκουε μετὰ χαρᾶς.

38 Καὶ τὸς ἔλεγεν εἰς τὴν διδασκίαν τε· Ἔχετε τὸν νῦν σας ἀπὸ τῶν γραμματέων· ὅτι ἐλθὼν ἐκ σοφισμῶν σοφισμένοι, καὶ ἐκ τῶν χαριετῶν εἰς τὰς φέρεταις.

39 Καὶ ἀγαπῶν ταῖς πρωτοκαθεδρίαις εἰς τὰ συναγωγάς, καὶ ἐκ τῶν προκαθέζοντα εἰς τὰ δείπνα.

40 Οἱ ὁποῖοι κατατρέχουσιν τὰ σπήτια τῶν χηρῶν, καὶ ἀφορμὴ πῶς κάμνουν μεγάλα προσευχαῖς ἑταῖοι· εἰλήσει πάρε περισσότερον κρίμα.

41 Καὶ ὁ Ἰησοῦς καθίσωνταί ἀγνάντια εἰς τὸ γαζοφυλάκιον, ἔβλεπε πῶς ὁ ὄχλος βάλλουσιν χαλκὸν εἰς τὸ κατὶον τῆς ἐπισκοπῆς· καὶ πολλοὶ πλῆσιοι ἔβαλλον πολλὰ.

42 Καὶ ἐλθὼσα μία χήρα
πτωχὴ ἔβαλε λεπτὰ δύο, ὃ
ἴσιν κοδράντης.

43 Καὶ προσκαλεσάμεν-
τὲς μαθητὰς αὐτοῦ, λέγει
αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι
ἡ χήρα αὕτη ἢ πτωχὴ πλείον
πάντων βέβληκε τῶν βαλόν-
των εἰς τὸ γαροφυλάκιον.

44 Πάντες γὰρ ἐκ τοῦ
περισσεύουσιν αὐτοῖς ἔβαλον·
αὕτη δὲ ἐκ τῆς ὑστερήσεως
αὐτῆς πάντα ὅσα εἶχεν ἔβα-
λεν, ὅλον τὸν βίον αὐτῆς.

42 Καὶ ἦλθε καὶ μία
χήρα πτωχὴ καὶ ἔβαλε δύο
φόλλαις, ἢ ὁποῖαις εἶναι τὸ
τέταρτον τοῦ ἀσπρη.

43 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπροσκά-
λισε τὲς μαθητάς τε, καὶ
λέγει τῆς· Βέβαια σὰς λέγω,
ὅτι ἡ χήρα ἐτήτη ἢ πτωχὴ
ἔβαλλε περισσότερον ἀπὸ ὅλης
ἐκείνης ὅπῃ ἔβάλλασιν εἰς τὸ
κατίον.

44 Διατὶ ἐκεῖνοι ὅλοι
ἔβαλλον ἀπ' ἐκεῖνο ὅπῃ τῆς
ἐπερίσσειεν· ἀμὴν αὕτη ἀπ'
ἐκεῖνο ὅπῃ εἶχε χρεῖαν, ὅλα
ὅσα καὶ ἂν εἶχεν τὰ ἔβαλλεν,
ὅλον τῆς τὸν βίον.

Κεφ. ιγ'. 13.

ΚΑΙ' ἐκπορευομένη αὐτοῦ ἐκ
τοῦ ἱερῦ, λέγει αὐτῇ εἰς
τῶν μαθητῶν αὐτοῦ· Διδάσ-
καλε, ἴδε ποταποὶ λίθοι καὶ
ποταπαὶ οἰκοδομαί.

2 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς,
εἶπεν αὐτῇ· Βλέπεις ταύτας
τάς μεγάλας οἰκοδομάς; ἢ
μὴ ἀφειθῇ λίθος ἐπὶ λίθῳ, ὃς
ἢ μὴ καταλυθῇ.

3 Καὶ καθήμενος αὐτοῦ εἰς
τὸ ὄρεον τῶν Ἐλαιῶν κατέναντι
τοῦ ἱερῦ, ἐπρωτῶν αὐτὸν κατ'
ἰδίαν Πέτρος καὶ Ἰάκωβος
καὶ Ἰωάννης καὶ Ἀνδρέας·

4 Εἰπὲ ἡμῖν πότε ταῦτα
ῥγαι, καὶ τί τὸ σημεῖον ὅταν

ΚΑΙ' ἐγγένωντας ἀπὸ τοῦ ἱε-
ρόν ὁ Ἰησοῦς, τοῦ λέγει ἵνας
ἀπὸ τῆς μαθητάδες τε· Διδάσ-
καλε, γὰρ ἴδεις τί λογιῆς πέτραις,
καὶ τί λογιῆς οἰκοδομήματα.

2 Καὶ ἀποκρίθη ὁ Ἰησοῦς,
καὶ λέγει τῇ· Βλέπεις ἐτήταις
ταῖς μεγάλαις οἰκοδομαῖς·
δὲν δίδει ἀπομείνει πέτρα
ἀπάνω εἰς τὴν πέτραν, ὅπῃ
νὰ μὴν χαλασθῇ.

3 Καὶ καθιζόμενος αὐτὸς
εἰς τὸ ὄρεον τῶν Ἐλαιῶν ἀνάν-
τια τῷ ἱερῷ, τὸν ἱερῶνται κατὰ
μόνας ὁ Πέτρος καὶ ὁ Ἰάκωβος
καὶ ὁ Ἰωάννης καὶ Ἀνδρέας·

4 Διδάσκαλε, εἰπέ μας πό-
τε θείκει γίνεαι ἐτήτα, καὶ τί

S

μὴ ἅπαντα ταῦτα συντελεῖσθαι·

5 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς αὐτοῖς, ἤρξατο λέγειν· Βλέπετε μὴ τις ὑμᾶς πλανήσῃ·

6 Πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, λέγοντες· "Ὅτι ἐγὼ εἰμι" καὶ πολλὰς πλανήσουσιν.

7 Ὅταν δὲ ἀκούσῃτε πολέμου καὶ ἀκουὰς πολέμων, μὴ θροεῖσθε· διὸ γὰρ γινέσθαι· ἀλλ' ἔπω τὸ τέλος·.

8 Ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος, καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν· καὶ ἔσονται σεισμοὶ κατὰ τόπους, καὶ ἔσονται λιμοὶ καὶ ταραχαί·.

9 Ἀρχαὶ ὁρίων ταῦτα· βλέπετε δὲ ὑμεῖς ἑαυτὰς παραδώσει γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια καὶ εἰς συναγωγὰς· θαρσέσεσθε, καὶ ἐπὶ ἡγεμόνων καὶ βασιλέων θαρσέσεσθε ἕνεκεν ἡμῶν, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς·.

10 Καὶ εἰς πάντα τὰ ἔθνη δεῖ πρῶτον κηρυχθῆναι τὸ εὐαγγέλιον·.

11 Ὅταν δὲ ἀγάγωσιν ὑμᾶς παραδίδοντες, μὴ προμεριμνᾶτε τί λαλήσητε, μηδὲ μελετᾶτε· ἀλλ' ὅ ἃν δοθῇ

εἶναι τὸ σημεῖον ὅταν μέλλουσιν ἔσθαι ὅλα τὰ τελειωθῆναι·

5 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἰσχυρῶς καὶ τῆς ἀποκριθῆναι ἤρξατο καὶ τῆς λέγειν· Ἐχετε τὸν νῦν σας καὶ μὴν σῶς πλανήσῃ κανένας·

6 Διατὶ πολλοὶ θέλουσιν ἔλθῃ εἰς τὸ ὄνομά μου, καὶ λέγουν· Ὅτι ἐγὼ εἰμαι ὁ Χριστός· καὶ θέλουν πλανήσῃ πολλὰς·.

7 Καὶ ὅταν ἀκούσῃτε πολέμου καὶ ἀκουὰς πολέμων, μὴ συγχισθῆτε· διατὶ κάμνει χρεῖα καὶ γινέσθαι ἔσθαι· ἀμὲν ἀκόμη δὲν εἶναι τὸ τέλος·.

8 Διατὶ θέλει σηκωθῇ ἔθνος ἐπὶ ἄλλο ἔθνος, καὶ βασιλεία ἐπὶ ἄλλαν βασιλείαν· καὶ θέλῃσι γίνῃ σεισμοὶ κατὰ τόπους, καὶ θέλῃσι γίνῃ πεινᾶς καὶ σύγχυσις·.

9 Ἐσθαι εἶναι ἀρχαίαι τῶν πόων· καὶ φυλάγιτε ἑαυτοὺς τοῦ λόγου σας· διατὶ θέλῃσι σῶς παραδώσει εἰς τὰ συνέδρια, καὶ εἰς ταῖς συναγωγαῖς θέλετε θαρσῇ· καὶ θέλετε θαρσῇ ὑμῶν εἰς αὐθιγὰς καὶ βασιλεῖς διὰ λόγον μου, εἰς μαρτυρίαν ἑναντίον της·.

10 Καὶ ἀνάγκη εἶναι τὸ κηρυχθῆναι πᾶσαν τὴν εὐαγγελίαν εἰς ὅλα τὰ ἔθνη·.

11 Καὶ ὅταν σῶς ἀγάγῃν ὑμᾶς παραδίδωσιν, καὶ μὴ μεριμνᾶτε πρότερον τί καὶ εἰπῆτε· μηδὲ μελετᾶτε· ἀλλὰ ἐκεῖνο

ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, τὺτο λαλεῖτε· ἢ γὰρ ἔσε ὑμεῖς οἱ λαλεῦντες, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον.

12 Παραδώσει δι' ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον, καὶ πατὴρ τέκνον· καὶ ἱπανασήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς, καὶ θανατώσουσιν αὐτούς.

13 Καὶ ἔστιθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· ὃ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, ὅτι σωθήσεται.

14 Ὅταν δὲ ἴδῃτε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως τὸ ἐνθὺν ὑπὸ Δανιὴλ τοῦ προφήτου, ἐξ ὧς ὅπου ὁ δεῖ, (ὁ ἀναγνωσκων νοεῖτω,) τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη·

15 Ὁ δὲ ἐπὶ τοῦ δώματός, μὴ καταβάτω εἰς τὴν οἰκίαν, μηδὲ εἰσελθέτω αἶρά τι ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ.

16 Καὶ ὁ εἰς τὸν ἀγρὸν ὢν, μὴ ἐπιστρέψατω εἰς τὰ ὀπίσω, αἶραι τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ.

17 Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἔχουσιν καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις.

18 Προσιύχεσθε δὲ ἵνα μὴ

ὅπου σᾶς δοθῇ ἐκείνη τὴν ὥραν, τὺτο λαλεῖτε· διὰ τὸ δὲ λέγετε εἶσθαι ἐσεῖς ὅπου λαλεῖτε, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον.

12 Καὶ δέλει παραδώσει ἀδελφὸς τὸν ἀδελφὸν εἰς τὸν θάνατον, καὶ ὁ πατέρας τὸ παιδί τῆ· καὶ τὰ παιδία δέλυν σικώθῃ ἀπάνω εἰς τὰς γονεῖς τῆς, καὶ δέλυν τὰς θανατώσει.

13 Καὶ θέλετε εἶσθαι μισούμενοι ἀπὸ ὅλης διὰ τὸ ὄνομά μου· ἀμὴ ὅποιος ὑπομείνει ἕως τὸ τέλος, ἐκεῖνος δέλει σωθῇ.

14 Καὶ ὅταν εἰδῇτε τὸ σύγχαμα τῆς ἐρημώσεως ἐκεῖνο ὅπου εἶπεν ὁ Δανιὴλ ὁ προφήτης, νὰ γένη ἐκεῖ ὅπου δὲ πρέπει, (ἐκεῖνος ὅπου τὸ διαβάζει ἄς γροικᾷ,) τότε ἐκείνοι, ὅπου εἶναι εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ἄς φεύγουσιν εἰς τὰ βερά·

15 Καὶ ἐκεῖνος, ὅπου εἶναι ἀπάνω εἰς τὸ δῶμα, ἄς μὴν κατέβῃ εἰς τὸ σπῆτι, μηδὲ νὰ ἐμβῇ μέσα νὰ πάρῃ τίποτε ἀπὸ τὸ σπῆτί τῆ.

16 Καὶ ἐκεῖνος ὅπου εἶναι εἰς τὸ χωράφι, ἄς μὴν γυρίσῃ ὀπίσω νὰ πάρῃ τὸ φόρεμά τῆ.

17 Καὶ αἰελύμονον εἰς ταῖς ἐγγαστρωνμέναις, καὶ ἐκείναις ὅπου βυζάνονται ἐκείναις ταῖς ἡμέραις.

18 Καὶ παρακαλεῖτε νὰ
S 2

γένηται ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶ-
ντος.

19 Ἔσονται γὰρ αἱ ἡμέραι
ἐκεῖναι θλίψεις, οἷα ἂ γέγονε
τοιαύτη ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως
ἣς ἔκτισεν ὁ Θεός, ἕως τῆς νῦν,
καὶ ἂ μὴ γένηται.

20 Καὶ εἰ μὴ Κύριος ἐκο-
λόβασε τὰς ἡμέρας, οὐκ ἂν
ἵστατο πάντα σάρξ· ἀλλὰ διὰ
τὰς ἐκλεκτὰς ἃς ἐξελέξατο,
ἐκολόβωσε τὰς ἡμέρας.

21 Καὶ τότε ἰάν τις ὑμῶν
εἴπῃ· Ἰδοὺ, ὦδε ὁ Χριστός· ἢ·
Ἰδοὺ ἐκεῖ· μὴ πειρευσθεῖ.

22 Ἐγερθήσονται γὰρ
ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφη-
ται· καὶ δώσωσι σημεῖα καὶ
τέρατα, πρὸς τὸ ἀποπλανᾶν,
εἰ δυνατόν, καὶ τῆς ἐκλεκτῆς.

23 Ὑμεῖς δὲ βλέπετε·
Ἰδοὺ, προεῖρηκα ὑμῖν πάντα.

24 Ἀλλ' ἐν ἐκείναις ταῖς
ἡμέραις, μετὰ τὴν θλίψιν
ἐκείνην, ἡ ἥλιος σκοτισθήσε-
ται, καὶ ἡ σελήνη ἂ δώσει τὸ
φῶγ αὐτῆς·

25 Καὶ οἱ ἀστέρες τῆς οὐρα-
νῆς ἔσονται ἐκπίπτοντες, καὶ αἱ
δυνάμεις αἱ ἐν ταῖς οὐρανοῖς
καλυφθήσονται.

26 Καὶ τότε ὄψονται τὸν

κύριον γίνῃ τὸ φυγαγίον σας εἰς
τὴν ὕψιν τοῦ χειμῶντος.

19 Διὰ τὴν θλίψιν ἔχει νὰ
γένῃ ἐκεῖναις ταῖς ἡμέραις,
ὅπως τέτοια δὲν ἔγινε ἀπὸ τὴν
ἀρχὴν τῆς κτίσεως, τὴν ὅποιαν
ἔκτισεν ὁ Θεός, ἕως τῶρα, καὶ
μηδὲ νὰ γένη.

20 Καὶ εἰάν ὁ Κύριος δὲν
ὀλιγόψυσε ταῖς ἡμέραις ἐκεῖ-
ναις, δὲν ἦδελε σαρθε καμία
σάρκα· ἀλλὰ διὰ τῆς δια-
λεγμένης, τῆς ὁποίας ἐδιάλεξε,
ἐκόσμησε ταῖς ἡμέραις.

21 Καὶ τότε εἰάν σῶς εἴπῃ
καί τις· Νὰ, ἰδοὺ εἶναι ὁ
Χριστός· ἢ· Νὰ ἐκεῖ (εἶναι)
μὴ τὸν πειρεύσετε.

22 Διὰ τὴν θέλησιν σηκωθῇ
ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφη-
ται· καὶ θέλῃσι κάμει σημεῖα
καὶ τέρατα, εἰς τὸ νὰ πλανῶν,
καὶ νὰ σύρῃ (ἂν ᾗτοι δυνατόν)
καὶ τῆς διαλεγμένης.

23 Ἀμὴν εἰς εἰς ἔχετε τὸν
κύριον σας· Ὅτι νὰ, ὅπως σῶς τὰ
εἶπα προτίτερα ὅλα.

24 Καὶ εἰς ἐκείναις ταῖς
ἡμέραις, ὕστερα ἀπὸ τὴν θλίψιν
ἐκείνην, ὁ ἥλιος θέλει σκοτι-
νιάσει, καὶ τὸ φεγγάρι δὲν
θέλει δώσει τὸ φῶς τῷ·

25 Καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρα-
νῆς θέλῃσι πίσει, καὶ αἱ δυνά-
μεις ὅπως εἶναι εἰς τὸν οὐρανόν
θέλῃσι μετακινήθῃ.

26 Καὶ τότε θέλῃσιν εἰδῇ

υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλαις μετὰ δυνάμεως πολλῆς καὶ δόξης.

27 Καὶ τότε ἀποστέλει τὰς ἀγγέλους αὐτοῦ, καὶ ἐπισυνάξει τὰς ἐκλεκτὰς αὐτοῦ ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων, ἀπ' ἅκρας γῆς ἕως ἅκρας ἑβραῖ.

28 Ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς μάθετε τὴν παραβολήν· ὅταν αὐτῆς ᾗδῃ ὁ κλαδὸς ἀπαλὸς γίνεσθαι, καὶ ἐκφύῃ τὰ φύλλα, γινώσκετε ὅτι ἐγγύς τὸ θέρος ἐστίν·

29 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ταῦτα ἴδῃτε γινόμενα, γινώσκετε ὅτι ἐγγύς ἐστιν ἐπὶ θύραις.

30 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἂ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη, μέχρις ἂν πάντα ταῦτα γένηται.

31 Ὁ ἑβραῖός καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται· οἱ δὲ λόγοι μὴ ἂ μὴ παρέλθωσι.

32 Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ τῆς ὥρας ὁδοὶ οὐκ οἶδιν, ἡδὲ οἱ ἄγγελοι οἱ ἐν ἑβραῖ, ἡδὲ ὁ υἱὸς, εἰ μὴ ὁ πατήρ.

33 Βλέπετε, ἀγρυπνεῖτε καὶ προσεύχεσθε· οὐκ οἴδατε γὰρ πότε ὁ καιρὸς ἐστίν.

34 Ὡς ἄνθρωπος ἀπέδουλος ἀφίει τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, καὶ δὲς τοῖς δούλοις αὐτοῦ τὴν ἐξουσίαν, καὶ ἐκέλευεν τὸ ἔργον

τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου νὰ ἔρχεται εἰς σύννεφα μὲ πολλὴν δύναμιν καὶ δόξαν.

27 Καὶ τότε θέλει στείλει τὰς ἀγγέλους του, νὰ μαζώξῃ τὰς διαλεγμένους ἀπὸ τὰς τέσσαρας ἀνέμων, ἀπὸ τὴν ἅκραν τῆς γῆς ἕως τὴν ἅκραν τοῦ ἑβραῖ.

28 Καὶ ἀπὸ τὴν συκῆν μάθετε τὴν παραβολήν· ὅταν μαλακίενεν τὰ κλαδιά της, καὶ εὐγάλλῃ φύλλα, ἱξεύρετε ὅτι κοντὰ εἶναι τὸ θέρος·

29 Ἐξί, καὶ ἐσθίς, ὅταν εἰδῇτε ἐν ταῖς ὁπῇ γίνονται, νὰ γνωρίζετε ὅτι σημά εἶναι αὐτὸς εἰς ταῖς θύραις.

30 Βεβαία σαφῶς λέγω, ὅτι δὲν θέλει περάσει ἡ γενεὰ ἐκείνη, ἕως ἂ νὰ γένῃ ἐκείνη ὅλα.

31 Ὁ ἑβραῖός καὶ ἡ γῆ θέλουν παρέλθῃ· ἀμὴ τὰ λόγια μὴ δὲν θέλουν παρέλθῃ.

32 Ἀμὴ διὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ τὴν ὥραν, κανεὶς δὲν τὴν ἱξεύρει, ἡδὲ οἱ ἄγγελοι ὁπῇ εἶναι εἰς τὸν ἑβραῖ, ἡδὲ ὁ υἱός, παρὰ ὁ πατήρ.

33 Ἐχετε τὸν νῦν σας, ἀγρυπνεῖτε καὶ παρακαλεῖτε· διατὶ δὲν ἱξεύρετε πότε εἶναι ὁ καιρός.

34 Ὡς ὅταν εἷας ἄνθρωπος, ὁπῇ ξημιτεύεται ἀφίωντας τὸ σπῆντίτη, καὶ δίδει εἰς τὰς δούλους του τὴν ἐξουσίαν, καὶ εἰς καθέαν

αὐτῷ, καὶ τῷ θυγατρὶ ἐπει-
λατο ἵνα γενηθῇ.

35 Γρηγορεῖτε ὅτι, (οὐκ
οἶδατε γὰρ πότε ὁ κύριος τῆς
οἰκίας ἔρχεται, ὅψι, ἢ μεσο-
νυκτίᾳ, ἢ ἀλεκτοροφωνίας, ἢ
πρωί.)

36 Μὴ ἐλθὼν ἐξαίφνης,
εὗρη ὑμᾶς καθεύδοντας.

37 Ἄ δὲ ὑμῖν λέγω, πᾶσι
λέγω· Γρηγορεῖτε.

τὴν δευτέραν τε, καὶ τὸν πορτά-
ρον παραγγέλλει νὰ ἀγρυπνᾷ.

35 Ἀγρυπνεῖτε τὸ λοιπὸν,
(καὶ ἰσοῦς,) (διὰ τὸ δὴν ἐξεύ-
ριτε πότε ἔρχεται ὁ αὐθέντης
τῷ σπητίῳ, ἀποσπερὶς, ἢ τὸ
μεσάνυκτον, ἢ ὅταν λαλῇ τὸ
ὄρνιθι, ἢ τὸ ταχύ)

36 Μήπως καὶ ἐλθὼν ἐξαί-
φνης, καὶ σῶς εὗρη νὰ κοιμᾶσθε.

37 Καὶ ἐπεὶ νὰ ὅτι σῶς
λέγω, εἰς ὅλης τὰς λόγων
Ἐξυπνεῖτε.

Κεφ. 15. 14.

ἮΝ δὲ τὸ πάσχα καὶ τὰ
ἄζυμα μετὰ δύο ἡμέρας·
καὶ ἐξῆλθεν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ
εἰ γραμματεῖς πρὸς αὐτὸν ἐν
δύλῳ κρατήσαντες ἀποκτεί-
νωσιν.

2 Ἐλέγον δὲ· Μὴ ἐν τῇ
ἐορτῇ, μήποτε θύριβος ἔσται
τῷ λαῷ.

3 Καὶ ὅταν αὐτῷ ἐν Βηθα-
νίᾳ ἐν τῇ οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ
λεπρῷ, κατακειμένου αὐτοῦ,
ἦλθε γυνὴ ἔχουσα ἀλάβαστρον
μύρον, γάρδη πισικῆς πολυ-
τελῆς· καὶ συντρίψασα τὸ
ἀλάβαστρον, κατίχειν αὐτῷ
κατὰ τῆς κεφαλῆς.

4 Ἦσαν δὲ τινες ἀγανα-
κτῶντες πρὸς αὐτὸς, καὶ
λέγοντες· Εἰς τί ἡ ἀπώλεια
αὕτη τοῦ μύρου γέγονεν;

ΚΑΙ ὕστερα ἀπὸ δύο ἡμέ-
ραις ἦτον τὸ πάσχα καὶ
τὰ ἄζυμα· καὶ ἐξητήσαν οἱ
ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς
πρὸς τὸν πᾶσιν με δόλον
νὰ τὸν σκοτώσῃν.

2 Καὶ ἔλεγον· Μὴ εἰς τὴν
ἐορτὴν, μήπως καὶ συγχυσθῇ
ὁ λαός.

3 Καὶ ὅταν ἦτον (ὁ Ἰησοῦς)
εἰς τὴν Βηθανίαν, εἰς τὸ σπητι-
οῦ Σίμων· τοῦ λεπρῷ, ἐκεῖ
ὅπου ἐκάθετον, ἦλθε μία γυ-
ναῖκα καὶ ἐκράτει μέσα εἰς
ἓνα ἀγγεῖον ἀλαβαστρίνου
μύρον, γάρδου ἀκρατον πολυ-
τιμον· καὶ συντρίψε τὸ ἄγ-
γεῖον, καὶ ἔχρυσεν τὸ μύρον εἰς
τὸ κεφάλαιον.

4 Καὶ ἦσαν κάποιοι ὅπως
ἀδυνατοῦσαν ἀνάμεσά της, καὶ
ἔλεγον· Εἰς τί ἔγινεν ὁ χαλᾶ-
σμός τῆς τοῦ μύρου;

5 Ἐδύνατο γὰρ τὸ πρᾶ-
ξῃναι ἰκάνω τριακυσίων θηνα-
ρίων, καὶ δοῦναι τοῖς πτω-
χοῖς· καὶ ἐμβριμῶντο αὐτῷ.

6 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἀφ-
τε αὐτῷ· τί αὐτῷ κόπης παρ-
έχετε· καλὸν ἔργον εἰργάσα-
το εἰς ἐμέ.

7 Πάντοτε γὰρ τὸς πτωχὸς
ἔχετε μὴ ἑαυτῶν, καὶ ὅταν
θέλῃτε, δύνασθε αὐτῷ εὖ
ποιῆσαι· ἐγὼ δὲ ἐγὼ πάντοτε
ἔχετε.

8 Ὁ εἷχει αὐτὴν, ἐποίησε·
προέλαβε μύρισαι μὴ τὸ
σῶμα εἰς τὸν ἐνταφιασμόν.

9 Ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅπῃ
ἂν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον
ἐν τῷ εἰς ὅλον τὸν κόσμον, καὶ
ὃ ἐποίησεν αὐτὴν, λαληθήσεται
εἰς μνημόσυνον αὐτῆς.

10 Καὶ ὁ Ἰάκωβος ὁ Ἰσ-
καριώτης, εἰς τῶν δώδεκα,
ἀπῆλθε πρὸς τὸς ἀρχιερεῖς,
ἵνα παραδῷ αὐτὸν αὐτοῖς.

11 Οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐχάρη-
σαν· καὶ ἐπηγγέλαντο αὐτῷ
ἀργύριον δοῖναι· καὶ ἰζήτει
πῶς ἐυναικίως αὐτὸν παραδῷ.

12 Καὶ τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ
τῶν ἀζύμων, ὅτε τὸ πάσχα
ἔδουν, λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθη-
ταὶ αὐτοῦ· Πῶ θέλεις ἀπειλῶν-
τες ἐτοιμάσωμεν ἵνα φάγῃς
τὸ πάσχα;

5 Ἐμπόρουν ἐν τῷ τὸ μύ-
ρον νὰ πηληθῇ ἀπάνω ἀπὸ
τριακυσία θηνάριον, καὶ νὰ
δοθῇ εἰς· τὸς πτωχοῖς· καὶ
τὴν ὀργίζονταν.

6 Ἀμὲν ὁ Ἰησοῦς εἶπεν·
Ἀφῆτε τὴν· τί τὴν πεiráζετε;
καλὸν ἔργον ἔκαμιν εἰς ἐμένα.

7 Διατὶ τὸς πτωχὸς τὸς
ἔχετε πάντοτε μαζί σας, καὶ
ὅταν θέλετε, ἡμπορεῖτε νὰ τὸς
κάνετε καλόν· ἀμὲν ἐμένα
πάντα δὲν με ἔχετε.

8 Ἐκεῖνα ὅπῃ ἐδύνετον
αὐτὴν, ἔκαμιν τὸ· ἐπρόλαβε
νὰ μύριση τὸ κορμί μου διὰ
τὸν ἐνταφιασμόν μου.

9 Ἀληθινὰ σὰς λέγω, ὅπῃ
κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον ἐν τῷ
εἰς ὅλον τὸν κόσμον, καὶ ἐν τῷ
ὅπῃ ἔκαμιν ἐν τῇ, θέλει λαλη-
θῇ διὰ μνημόσυνον τῆς.

10 Καὶ ὁ Ἰάκωβος ὁ Ἰσκαρι-
ώτης, ἓνας ἀπὸ τῶν δώδεκα,
ἐπῆγεν εἰς τὸς ἀρχιερεῖς, νὰ
τὸς τὸν παραδώσῃ.

11 Καὶ ἐκεῖνοι ἀκούοντες
τὸ ἐχάρηκαν· καὶ ἔταξαν τε
νὰ τοῦ δώσω· ἄσπρα· καὶ
ἰζήτα μετὰ τὸ πῶς ἐπιτήδειον
νὰ τὸν παραδώσῃ.

12 Καὶ τὴν πρώτην ἡμέ-
ραν τῶν ἀζύμων, ὅποτεν ἰδυσί-
αζαν τὸ πάσχα, λέγουσιν αὐ-
τοῖς οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Πῶ θέλεις· νὰ
ἐπῶμεν νὰ ἐτοιμάσωμεν, νὰ
φάγῃς τὸ πάσχα;

13 Καὶ ἀποστέλλει δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν· καὶ ἀπαντήσῃ ὑμῖν ἄνθρωπος κεράμιον ὕδατος βατάζων· ἀκολουθήσατε αὐτόν.

14 Καὶ ὅπῃ ἂν εἰσέλθῃ, εἴπατε τῷ οἰκοδεσπότῃ· Ὅτι ὁ διδάσκαλος λέγει· Πῦ ἐστὶ τὸ κατάλυμα ὅπῃ τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν με φάγω·

15 Καὶ αὐτὸς ὑμῖν δείξει ἀνώγειον μέγα ἐσρωμένον, ἔτοιμον· ἐκεῖ ἐτοιμάσατε ἡμῖν.

16 Καὶ ἐξῆλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἦλθον εἰς τὴν πόλιν, καὶ εὗρον καθὼς εἶπεν αὐτοῖς· καὶ ἠτοίμασαν τὸ πάσχα.

17 Καὶ ὁψίας γενομένης ἔρχεται μετὰ τῶν δώδεκα.

18 Καὶ ἀνακειμένῳ αὐτῶν, καὶ ἐσθιόντων, εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἰς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με, ὁ ἐσθίων μετ' ἐμοῦ.

19 Οἱ δὲ ἤρξαντο λυπεῖσθαι, καὶ λέγειν αὐτῷ εἰς καθ' εἰς· Μήτι ἰγὼ; καὶ ἄλλος· Μήτι ἰγὼ;

20 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Εἷς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ ἱμβαπτόμενος μετ' ἐμοῦ εἰς τὸ τρυβλίον.

21 Ὁ μὲν υἱὸς τῆ ἀνδρώπῃ

13 Καὶ πέμπει δύο ἀπὸ τῆς μαθητάδης τῆ, καὶ λέγει τῆς· Σύρτε εἰς τὴν πόλιν· καὶ θέλει σῶς ἀπαντήσῃ ἓνας ἄνθρωπος, ὑπὲρ βατάζει ἓνα γαμνίον νερό· καὶ ἰὰ τοῦ ἀκολουθήσετε.

14 Καὶ ὅπῃ ἔμει, ἰὰ εἰπῆτε εἰς τὸν αἰδέστην τῷ σπητίῳ· Ὅτι ὁ διδάσκαλος λέγει· Πῦ εἶναι τὸ κονάκι, ἐπὶ ἰὰ φάγω τὸ πάσχα μαζὺ μὲ τῆς μαθητάδης μῆ;

15 Καὶ ἐκεῖνός· θέλει σῶς δείξῃ ἓνα ἀνώγειον ἐσρωμένον, ἔτοιμον· ἐκεῖ μᾶς τυῖτοιμάσει.

16 Καὶ εὐγῆκαν οἱ μαθητάδες τῆ, καὶ ἐπῆγαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εὐρῆκαν καθὼς τῆς εἶπεν· καὶ ἐτοιμάσαν τὸ πάσχα.

17 Καὶ ὥσαν ἱεραδιάσειν, ἦλθε μαζὺ με τῆς δώδεκα.

18 Καὶ καθιζόμενος αὐτοῖς· ἐκεῖ, καὶ τρώγοντες, εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Β·βαια· σᾶς λέγω, ὅτι ἓνας ἀπὸ σᾶς θέλει μὲ παραδώσει, ἐκεῖνός· ὅπῃ τρώγῃ μαζὺ με.

19 Καὶ οἱ ἀνθρώποι ἀρχίσαν ἰὰ λυπῆνται, καὶ ἰὰ τὸ λέγειν ἓνας ἑαυτοῦ· Μῆνα εἶμαι ἐγὼ; καὶ ἄλλος· Μῆνα εἶμαι ἐγὼ;

20 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν τῆς· Ἐνας (εἶναι) ἀπὸ τῆς δώδεκα, ὅπῃ βετῶ μαζὺ με εἰς τὸ σκατέλι.

21 Καὶ ἀλήθεια ὁ υἱὸς τοῦ

ὑπάγει, καθὼς γέγραπται
περὶ αὐτῷ· καὶ δὲ τῷ ἀνδράπῳ
ἐκίμῳ δι' ὃ οὐκ εἶδεν τὸ ἀνδράπῳ
παραδίδεται· καλὸν ἦν αὐτῷ,
εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἀνδρῶπ·
ἐκίμῳ.

ἀνδρῶπ ὑπάγει, καθὼς εἶπαι
γεγραμμένοι δια λόγῳ τῷ·
ἀμὴ ἀειλύμορον εἰς ἐκείνον τὸν
ἀνδρῶπον ὑπὲρ δια μέσῳ τῷ
παραδίδεται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνδρῶ-
π· καλλίτερόν τῳ ἦτον, καὶ
μὴν ἤθελε γεννηθῇ ὁ ἀνδρῶπ·
ἐκίμῳ.

22 Καὶ ἰσθιόντων αὐτῶν,
λαβὼν ὁ Ἰησοῦς ἄρτον, εὐλογή-
σας ἔκλασε· καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς·
καὶ εἶπε· Λάβετε, φάγετε·
τῷτό ἐστι τὸ σῶμά μου·

22 Καὶ ὅταν ἰτρώσασιν,
ἐπῆρεν ὁ Ἰησοῦς ψωμί, καὶ
εὐλόγησε καὶ ἔκοψεν το· καὶ
ἔδωκεν τῆς, καὶ εἶπε· Λάβετε,
φάγετε· τῷτό εἶναι τὸ κορμί μου·

23 Καὶ λαβὼν τὸ ποτήριον,
εὐχαρισήσας ἔδωκεν αὐτοῖς·
καὶ ἔπιον ἐξ αὐτοῦ πάντες.

23 Καὶ ἐπῆρε τὸ ποτήρι,
καὶ εὐχαρίστησε καὶ ἔδωκεν
τῆς· καὶ ἔπιον ἀπ' ἐκεῖνο ὅλοι.

24 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
Τῷτό ἐστι τὸ αἷμά μου τὸ
τῆς καινῆς διαθήκης, τὸ περὶ
πολλῶν ἐκχυνόμενον.

24 Καὶ εἶπεν τῆς· Τῷτό
εἶναι τὸ αἷμά μου, ὅπῃ εἶναι
τῆς καινῆς διαθήκης, ὅπῃ
χύνεται διὰ πολλῆς.

25 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι
ἐκίμῳ ἢ μὴ πῖω ἐκ τοῦ γεννή-
ματος τῆς ἀμπέλης ἕως τῆς
ἡμέρας ἐκείνης, ὅταν αὐτὸ
πίνω καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ
τῷ Θεῷ.

25 Βίβαια σῶς λέγω, ὅτι
πλεον δὲν θίλω πῖαι ἀπὸ τὸν
καρπὸν τῆς ἀμπέλης, ἕως τὴν
ἡμέραν ἐκείνην, ὅταν τὸ πίνω
αὐτὸ καινῆς εἰς τὴν βασι-
λείαν τῷ Θεῷ.

26 Καὶ ὑμνήσαντες, ἐξῆλ-
θον εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν.

26 Καὶ ὡσαν ἔψαλλαν
ὑμνον, εὐγῆκαν εἰς τὸ ὄρ·
τῶν Ἐλαιῶν.

27 Καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς· Ὅτι πάντες σκανδαλι-
σθήσεσθαι ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ
ταύτῃ· ὅτι γέγραπται· Πα-
τάξω τὸν ποιμένα, καὶ δια-
σκορπισθήσεται τὰ πρόβατα.

27 Καὶ λέγει τῆς ὁ Ἰησοῦς·
Ὅτι ὅλοι θέτε σκανδαλισθῇ
διὰ ἐμένα ἐτάτην τὴν νύκτα·
ὅτι εἶναι γεγραμμένον· Θίλω
κτυπήσει τὸν ποιμένα, καὶ
θήλην σκορπισθῇ τὰ πρόβατα.

28 Ἀλλὰ μετὰ τὸ ἐγερ-
θῆναί με, προάξω ὑμᾶς εἰς
τὴν Γαλιλαίαν.

28 Ἀλλὰ ὑγερὸν ἀφ' ἡ
ἀναστῆθῶ, θίλω σας προλάθῃ
εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

29 Ὁ δὲ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ·
καὶ ἢ πάντες σκανδαλισθή-
σονται, ἀλλ' οὐκ ἐγώ.

30 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ
Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω σοι, ὅτι
σήμερον ἐν τῇ νύκτι ταύτῃ,
πρὶν ἢ δις ἀλέκτορα φωνῆσαι,
τρὶς ἀπαρνήσῃ με.

31 Ὁ δὲ ἐκ περισσοῦ ἔλεγε
μᾶλλον· Ἐάν με δὲ συναπο-
θανεῖν σοι, ἢ μὴ σε ἀπαρνή-
σομαι. Ὡσαύτως δὲ καὶ
πάντες ἔλεγον.

32 Καὶ ἔρχονται εἰς χαρίον
ἢ τὸ ὄνομα Γεθσημανῆ· καὶ
λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτῷ·
Καθίστατε ὧδε ἕως προσεύξω-
μαι.

33 Καὶ παραλαμβάνει
τὸν Πέτρον καὶ τὸν Ἰάκωβον
καὶ Ἰωάννην μετ' αὐτῶν· καὶ
ἤξατο ἐκδαμβεῖσθαι καὶ
ἀδημονεῖν.

34 Καὶ λέγει αὐτοῖς·
Περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχὴ μου
ἕως θανάτου· μείνατε ὧδε, καὶ
γρηγορεῖτε.

35 Καὶ προσελθὼν μικρὸν,
ἔπεσεν ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ προσ-
ηύχητο ἵνα, εἰ δυνατόν ἐστί,
παρέλθῃ ἀπ' αὐτῶν ἡ ὥρα.

36 Καὶ ἔλεγεν, Ἀββᾶ ὁ
πατήρ, πάντα δυνατό σοι·
παρένεγκε τὸ ποτήριον ἀπ'
ἐμοῦ τὲτο ἀλλ' ἢ τί ἐγὼ θέλω,
ἀλλὰ τί σέ.

29 Καὶ ὁ Πέτρος τῷ
λέγει· Ἄν καὶ ὅλοι σκανδα-
λισθῶσιν, ἀλλὰ ἐγὼ ὄχι.

30 Καὶ λέγει τῷ ὁ Ἰησοῦς·
Βεβαία σὺ λέγων· ὅτι σήμερον
τῇ νύκτι ἐγέτην, πρὶν τοῦ νὰ
λαλήσῃ ὁ πετεινὸς δύο φοραῖς,
δέλις μὲ ἀρνηθῇ τρεῖς φοραῖς.

31 Καὶ ἐκείτῃ ἔλεγε
περισσότερον· Ἄν καὶ κάμῃ
χρεῖα νὰ ἀποδάνω μαζὺ σοι,
δὲν θέλω σὲ ἀρνηθῇ. Καὶ τὰ
ὅμοια ἔλεγαν καὶ ὅλοι.

32 Καὶ ἐπήγαν εἰς τὸ
χαρίον τὸ Γεθσημανῆ· καὶ
λέγει εἰς τοὺς μαθητάς τιν'·
Καθίσετε ἑδῶ ἕως ἢ νὰ
προσευχῶμαι.

33 Καὶ πέρνην τὸν Πέτρον
καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην
μαζὺ τιν'· καὶ ᾤρεχσε νὰ
τρυμάξῃ καὶ νὰ ἀδημονῇ.

34 Καὶ λέγει τιν'· Ἡ
ψυχὴ μου εἶναι λυπημένη
ἕως θανάτου· γαθῆτε ἑδῶ,
καὶ ἀγρυπνεῖτε.

35 Καὶ παγένωντας στα-
ρακίδεν ὀλίγοι, ἔπεσεν ἀπάνω
εἰς τὴν γῆν· καὶ ἐπροσεύχετο,
ἂν εἶναι δυνατόν, νὰ περάσῃ
ἀπ' αὐτὸν ἡ ὥρα.

36 Καὶ ἔλεγεν· Ἀββᾶ ὁ
πατήρ, ὅλα εἶναι δυνατό εἰς
ἐσένα· ὥς περάσῃ τὸ ποτήριον
τὲτο ἀπὸ μένα· ἀλλὰ ὄχι τὸ
ὅ, τι ἐγὼ θέλω, ἀλλὰ τὸ ὅ
τι θέλεις ἐσύ.

37 Καὶ ἔρχεται καὶ εὐρίσκει αὐτὸς καθυδόντας· καὶ λέγει τῷ Πέτρῳ· Σίμων, κοιμᾷς; οὐκ ἰσχύσας μίαν ὥραν γρηγορῆσαι;

38 Γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθῃτε εἰς πειρασμόν. τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής.

39 Καὶ πάλιν ἀπελθὼν προσήύξατο, τὸν αὐτὸν λόγον ἱπῶν.

40 Καὶ ὑπογράφας εὗρεν αὐτὸς πάλιν καθυδόντας, (ἦσαν γὰρ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν βεβαρημένοι,) καὶ οὐκ ᾔδεισαν τί αὐτῷ ἀποκριθῶσι.

41 Καὶ ἔρχεται τὸ τρίτον, καὶ λέγει αὐτοῖς· Καθεύδετε· τὸ λοιπὸν καὶ ἀναπαύσθε· ἀπέχει, ἦλθεν ἡ ὥρα· ἰδὲ, παραδίδεται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἀμαρτωλῶν.

42 Ἐγείρεσθε, ἄγωμεν· ἰδὲ, ὁ παραδιδὼς με ἤγγικε.

43 Καὶ εὐθὺς, ἐτι αὐτῷ λαλῶντος, παραγίνεται Ἰούδας, εἰς ὃν τῶν δωδεκά, καὶ μετ' αὐτῷ ὄχλος πολὺς μετὰ μαχαίρων καὶ ξύλων, παρὰ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν γραμματέων καὶ τῶν πρεσβυτέρων.

44 Διδώκει δὲ ὁ παραδιδὼς αὐτὸν σύσημοι αὐτοῖς, λέγων· Ὁν ἂν φιλήσω, αὐτὸς ἐστίν.

37 Καὶ ὑπάγει καὶ εὐρίσκει τὰς ὁπῷ κοιμῶνται· καὶ λέγει εἰς τὸν Πέτρον· Σίμων, κοιμᾷσαι; δὲν ἡμᾶρτες μίαν ὥραν ἢ ἀγρυπνήσῃς;

38 Ἀγρυπνεῖτε καὶ προσεύχεσθε, διὰ ἵνα μὴ πέσῃτε εἰς πειρασμόν. τὸ πνεῦμα εἶναι πρόθυμον, ἀλλ' ἡ σὰρξ εἶναι ἀσθενής.

39 Καὶ πάλιν ἱπῆγε καὶ ἐπροσευχήθη, λέγωντας τὸν ἑαυτοῦ λόγον.

40 Καὶ γυρίζοντας ἤρεε τὸς πάλιν ὁπῷ κοιμῶνται, διατὶ ἦσαν τὰ μέγιστα τὸς βαρεμένα (ἀπὸ τῶν ὕπνων) καὶ δὲν ἔξευραν τί ἐκ τοῦ ἀποκριθῆσι.

41 Καὶ ἔρχεται τὸ τρίτον, καὶ λέγει τὸς· Κοιμᾷσθε τὸ λοιπὸν καὶ ἀναπαύσθε· σῶναι, ἔφθασεν ἡ ὥρα· ἰδὲ, ὁπῷ παραδίδεται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὰ χεῖρα τῶν ἀμαρτωλῶν.

42 Σηκώτε νῦν παῖμα· ἰδὲ, ἐκεῖν' ὁπῷ μὲ παραδίδει ἐσήμερι.

43 Καὶ ἀνόμι μὲν ὡς τὰς ταῖς ἔρχεται ὁ Ἰούδας, ὁ ὁποῖ' ἦτον ἑνας ἀπὸ τῶν δωδεκά, καὶ μαζὺ τῶν πολὺ πλῆθος· μὲ σπαθία καὶ ξύλα, ἀπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ γραμματέων καὶ πρεσβυτέρων.

44 Καὶ ἐκεῖν' ὁπῷ τὸν ἐπαράδιδε τὸς ἔδωκε σημάδι, λέγωντας· ὅτι ὁποῖον ἐγὼ θίλω

κρατήσατε αὐτόν, καὶ ἀπαγάγετε ἀσφαλῶς.

45 Καὶ ἐλθὼν, εὐθέως προσελθὼν αὐτῷ, λέγει· Ῥαββί, Ῥαββί· καὶ κατεφίλησεν αὐτόν.

46 Οἱ δὲ ἐπέβαλον ἐπ' αὐτόν τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ ἐκρατήσαν αὐτόν.

47 Εἰς δὲ τις τῶν παρεστηκότων σπασάμενος τὴν μάχαιραν, ἵπαισι τὸν δέλον τοῦ ἀρχιερέως, καὶ ἀφείλεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον.

48 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Ὡς ἐπὶ λησὴν ἐξήλθετε μετὰ μαχαίρων καὶ ξύλων συλλαβεῖν με;

49 Καθ' ἡμέραν ἤμην πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων, καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με· ἀλλ' ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γραφαί.

50 Καὶ ἀφέντες αὐτόν πέντες ἴφυγον.

51 Καὶ εἷς τις νανίσκος ἠκολούθει αὐτῷ, περιβεβλημένος σινδόνα ἐπὶ γυμνῷ καὶ κρατῶσιν αὐτόν οἱ νανίσκοι.

52 Ὁ δὲ καταλιπὼν τὴν σινδόνα, γυμνὸς ἔφυγεν ἀπ' αὐτῶν.

53 Καὶ ἀπήγαγον τὸν Ἰησοῦν πρὸς τὸν ἀρχιερέα· καὶ συνέχονται αὐτῷ πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ γραμματεῖς.

φιλήσει, αὐτὸς εἶναι· πιάσετέ τον, καὶ ὑπάγετέ τον φυλαγμένα.

45 Καὶ ὡς ἂν ἤλθε, παρευθὺς ἐπῆγε κοινὰ τῶν, καὶ λέγει τῶν· Διδάσκαλε, διδάσκαλε· καὶ ἐφίλησέν τον.

46 Καὶ ἐκεῖνοι ἔβαλλαν τὰ χερία τῶν ἀπάνω τῶν, καὶ ἐπιάσαν τον.

47 Καὶ ἓνας κάποιος ἀπ' ἐκείνων ὅτῃ ἐτίκνυνταν ἐκεῖ εὐγάλε τὸ μαχαίριον, καὶ ἐκτύπησε τὸν δέλον τῶν ἀρχιερέως, καὶ ἔκοψε τὸ αὐτὶ τῶν.

48 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν τῶν· Ὡς ἂν εἰς ἓνα λησὴν ἤλθετε με σπαθία καὶ με ξύλα νὰ με πιάσετε;

49 Κάδε ἡμέρα ἡμῶν μετ' ἐσᾶς εἰς τὸ ἱερὸν διδάσκωντας, καὶ δέν με ἐπιάσετε· ἀλλὰ τῶτο ἔγινε διὰ νὰ πληρωθῶσιν αἱ γραφαί.

50 Καὶ ἀφόνοντες τον ἔφυγαν ὅλοι.

51 Καὶ ἓνας κάποιος νέος τὸν ἀκολούθει, ἐνδυμένος σινδόνα κατὰ σαρκα· καὶ ἐπιάσαν τον οἱ νέοι.

52 Καὶ ἐκεῖνος ἀφόνωντας τὸ σινδόνα, ἔφυγε γυμνὸς ἀπ' αὐτῶν.

53 Καὶ ἐπήγαγον τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸν ἀρχιερέα· καὶ ἐμαζεύω χόθηκαν μαζὺ μετ' αὐτὸν ὅλοι οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ γραμματεῖς.

54 Καὶ ὁ Πέτρος ἀπὸ μακρόθεν ἠκολούθησεν αὐτῷ ἕως ἔσω εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως· καὶ ἦν συγκαθήμενος μετὰ τῶν ὑπηρετῶν, καὶ θιγμαινόμενος πρὸς τὸ φῶς.

55 Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ ὅλον τὸ συνέδριον ἐζήτην κατὰ τὴν ἰσχυρὰν μαρτυρίαν, εἰς τὸ θανατώσαι αὐτόν, καὶ ἔχουσαν.

56 Πολλοὶ γὰρ ἠψευδομαρτύρουν κατ' αὐτὸν· καὶ ἴσαι αἱ μαρτυρίαι οὐκ ἦσαν.

57 Καὶ τινες ἀναστάτες, ἠψευδομαρτύρουν κατ' αὐτὸν, λέγοντες·

58 Ὅτι ἡμεῖς ἠκούσαμεν αὐτὸν λέγοντος· Ὅτι ἐγὼ καταλύσω τὸν ναὸν τῶτον τὸν χειροποίητον, καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν ἄλλον ἀχειροποίητον οἰκοδομήσω.

59 Καὶ ἔτι ἕως ἴση ἦν ἡ μαρτυρία αὐτῶν.

60 Καὶ ἀναστὰς ὁ ἀρχιερεὺς εἰς τὸ μέσον, ἐπηρώτησε τὸν Ἰησοῦν, λέγων· Οὐκ ἀποκρίνη ἔδῃν; τί ἔθελος σε καταμαρτυροῦσιν;

61 Ὁ δὲ ἐσιώπα, καὶ ἔδῃν ἀποκρίνατο. Πάλιν ὁ ἀρχιερεὺς ἐπηρώτα αὐτόν, καὶ λέγει αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ εὐλογητοῦ;

62 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἐγώ

54 Καὶ ὁ Πέτρος τὸν ἀκολουθῶν ἀπὸ μακρά, ἕως μέσας εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως· καὶ ἐκάθιστον μαζὺ μετὰ τῶν ὑπηρέτων καὶ ἐξισαίνοντον εἰς τὴν φωτίαν.

55 Καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ ὅλη ἡ συναγωγὴ ἐβύβρουν μαρτυρίαν ἐναντία τοῦ Ἰησοῦ, διὰ τὴν θανατώσιν, καὶ διὰ τὴν εὐρίσκαν.

56 Διατὶ πολλοὶ ἐμαρτυροῦσαν ψέμματα ἐναντία τῷ Ἰησοῦ ἢ μαρτυρίαις τῆς διὰ τὴν ἴσας.

57 Καὶ ἐσηκώθησαν κάποιαι, καὶ ἠψευδομαρτυροῦσαν ἐναντία τῷ, λέγοντες·

58 Ὅτι ἐμεῖς τὸν ἀκούσαμεν ὅπου ἔλεγεν· Ὅτι ἐγὼ τὸν ναὸν τῶν χειρῶν ποιεῖν, καὶ εἰς τρεῖς ἡμέρας τὸν ναὸν ἄλλον ἀχειροποίητον.

59 Καὶ μηδὲ ἔτι ἦτον ἴση ἡ μαρτυρία τῆς.

60 Καὶ σηκώνμενος ὁ ἀρχιερεὺς εἰς τὸ μέσον, ἐρώτησε τὸν Ἰησοῦν, καὶ εἶπε· Δὴν ἀποκρίνισαι τίποτε; τί εἶναι ἐθέτα ὅπου μαρτυροῦσιν ἐθέτοι ἐναντία σοι;

61 Καὶ ἐκεῖνος ἐσιώπα, καὶ διὰ τὴν ἀπεκρίσθαι (τίποτε). Πάλιν ὁ ἀρχιερεὺς τὸν ἐρώτα, καὶ λέγει τῷ· Ἐσὺ εἶσαι ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ εὐλογημένου;

62 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἐγώ

T

εἶμαι· καὶ ὅψοθε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως, καὶ ἐρχόμενον μετὰ τῶν νεφελῶν τοῦ ἑρανοῦ.

63 Ὁ δὲ ἀρχιερεὺς, διαρρήξας τὰς χιτῶνας αὐτοῦ, λέγει· Τί ἔτι χρεῖαν ἔχομεν μαρτύρων;

64 Ἠκούσατε τῆς βλασφημίας· Τί ὑμῖν φαίνεται; Οἱ δὲ πάντες κατέκριναν αὐτὸν εἶναι ἔνοχον θανάτου.

65 Καὶ ἤρξαντό τινες ἐμπτύειν αὐτῷ, καὶ περικαλύπτειν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ κολλαφίζειν αὐτὸν, καὶ λέγειν αὐτῷ· Προφήτευσον· καὶ οἱ ὑπηρέται· ῥαπίσματος αὐτὸν ἔβαλλον.

66 Καὶ ὄντος τοῦ Πέτρου ἐν τῇ αὐλῇ κάτω, ἔρχεται μία τῶν παιδισκῶν τοῦ ἀρχιερέως·

67 Καὶ ἰδῶσα τὸν Πέτρον δερμαινόμενον, ἐμβλέψασα αὐτῷ, λέγει· Καὶ σὺ μετὰ τῷ Ναζαρενῷ Ἰησοῦ ἦσθα.

68 Ὁ δὲ ἠρνήσατο, λέγων· Οὐκ οὔδα, ὅδε ἐπίσταμαι τί σὺ λέγεις. Καὶ ἐξῆλθεν ἔξω εἰς τὸ προαύλιον· καὶ ἀλέκτωρ ἐφώνησε.

69 Καὶ ἡ παιδίσκη ἰδῶσα αὐτὸν πάλιν, ἤρξατο λέγειν τοῖς παρестηκόσιν· Ὅτι ἄτις ἐξ αὐτῶν ἐστίν.

70 Ὁ δὲ πάλιν ἠρνήϊτο. Καὶ

εἶμαι· καὶ θέλετε εἶδῃ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου νὰ κάθεται ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως, καὶ νὰ ἔρχεται μετὰ τὰ σύννεφα τοῦ ἑρανοῦ.

63 Καὶ ὁ ἀρχιερεὺς ἔσχισε τὰ φορέματά τε, καὶ εἶπε· Τί χρεῖαν ἔχομεν πλέον ἀπὸ μάρτυρας;

64 Ἠκούσατε πῶς ἐβλασφήμησε· Τί σὰς φαίνεται; Καὶ ἐκεῖνοι ὅλοι τὸν ἐκατάκριναν νὰ εἶναι ἄξιός· θανάτου.

65 Καὶ ἀρχισαν κάποιοι νὰ τὸν πτύουσιν, καὶ νὰ τὸν σκεπάξουν τὸ πρόσωπόν τε, καὶ νὰ τὸν κλυπῶν, καὶ νὰ τοῦ λέγουν· Προφήτευσε, τίς εἶναι ἐκεῖνος ὅστις σὲ ἐκτύπησε; καὶ οἱ ὑπηρέται τὸν ἐκτυπῆσαν ῥαπίσματα.

66 Καὶ ὥστας ὁ Πέτρος εἰς τὴν αὐλὴν κάτω, ἦλθε μία ἀπὸ ταῖς κοπέλαις τοῦ ἀρχιερέως·

67 Καὶ ὥσας εἶδε τὸν Πέτρον ὅστις ἐξεταίνετο, ἀτίσινεν εἰς αὐτὸν, καὶ λέγει· Καὶ σὺ μαζὺ ἦσθον μετὰ τὸν Ἰησοῦν τὸν Ναζαρενόν.

68 Καὶ ἐκεῖνος ἀρνήθη, λέγωντας· Δὲν ἔξεύρω τί λέγεις· Καὶ εὐγῆκεν ἔξω εἰς τὸ προαύλιον· καὶ ὁ πετεινὸς ἐλάλησε.

69 Καὶ ἡ κοπέλα ὥσας τὸν εἶδε, πάλιν ἀρχισε νὰ λέγῃ εἰς τὰς παρατεκόμενας· Ὅτι ἐστὶν ἐξ αὐτῶν εἷς.

70 Καὶ ἐκεῖνος πάλιν ἀρ-

μετὰ μικρὸν πάλιν οἱ παρεςώ-
τες ἔλγον τῷ Πέτρῳ· Ἀληθῶς
ἐξ αὐτῶν εἶ· καὶ γὰρ Γαλι-
λαῖος εἶ, καὶ ἡ λαλιά σου
ὁμοιάζει.

71 Ὁ δὲ ἤρξατο ἀναθεμα-
τίζειν καὶ ὀμνύειν· Ὅτι οὐκ
οἶδα τὸν ἄνθρωπον τῆτον ὃν
λέγετε.

72 Καὶ ἐν δευτέρῃ ἀλέκτωρ
ἐφώνησε· καὶ ἀνεμήσθη ὁ Πέ-
τρος· τὴν ῥήματός· ἔειπεν αὐ-
τῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι πρὶν ἀλίκ-
τορα φωνῆσαι δις, ἀπαρνήσῃ
με τρίς. Καὶ ἐπιβαλὼν,
ἐκλαίει.

νήθηκε. Καὶ περιώντας ὀλίγον
πάλιν οἱ παρασεκόμενοι λέ-
γουν τοῦ Πέτρου· Ἀλήθεια καὶ
σὺ ἀπ' αὐτῶν ἐῖσαι· διατὶ
καὶ σὺ Γαλιλαῖός· εἶσαι, καὶ
ἡ λαλιά σου ὁμοιάζει.

71 Καὶ ἄρχισε νὰ ἀναθε-
ματίξῃ καὶ νὰ ὀμώσῃ· Ὅτι
δὲν ἰξεύρω τὸν ἄνθρωπον ἐτῆτον
ὃν λέγετε.

72 Καὶ ὁ πτείνος ἐλάλησε
δεύτερον· καὶ ἀνεδυμήθη ὁ Πέ-
τρος· τὸν λόγον ἔπει τοῦ εἶπεν
ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι πρὸ τοῦ νὰ λα-
λήσῃ ὁ πτείνος δύο φωναίς,
θίλεις μὲ ἀρνηθῇ τρεῖς. Καὶ
ἄρχισε νὰ κλαίγῃ.

Κεφ. ιε. 15.

ΚΑΙ' εὐθὺς ἐπὶ τὸ πρῶτον
συμβάλιον ποιήσαντες οἱ
ἀρχιερεῖς μετὰ τῶν πρεσβυ-
τέρων καὶ γραμματέων, καὶ
ὅλον τὸ συνέδριον, ᾤσαντες τὸν
Ἰησοῦν ἀπήνηγκαν, καὶ παρέ-
δωκαν τῷ Πιλάτῳ.

2 Καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ
Πιλάτος· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν
Ἰουδαίων; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς,
εἶπεν αὐτῷ· Σὺ λέγεις.

3 Καὶ κατηγόρουν αὐτῷ οἱ
ἀρχιερεῖς πολλά.

4 Ὁ δὲ Πιλάτος πάλιν
ἐπηρώτησεν αὐτὸν, λέγων·
Οὐκ ἀποκρίσῃς ὡδὲν; Ἴδε πόσα
σοι καταμαρτυροῦσιν.

ΚΑΙ' παρευθὺς ἀπὸ ταχύ
ἰσχυροποιήθησαν οἱ ἀρ-
χιερεῖς μὲ τῆς πρεσβυτέρων
καὶ γραμματέων, καὶ ὅλον τὸ
συνέδριον, καὶ ἔδισαν τὸν Ἰη-
σοῦν καὶ ἠπῆγάν τον, καὶ ἑπα-
ράδωκάν τον εἰς τὸν Πιλάτον.

2 Καὶ ὁ Πιλάτος· τὸν ἐρώ-
τησιν· Ἐσὺ εἶσαι ὁ βασιλεὺς
τῶν Ἰουδαίων; Καὶ ὁ Ἰησοῦς
ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν τα· Ἐσὺ
τὸ λέγεις.

3 Καὶ ἐκατηγόρῳσάν τον οἱ
ἀρχιερεῖς πολλά. (καὶ αὐτὸς
δὲν ἀπεκρίθη τίποτες.)

4 Καὶ ὁ Πιλάτος· πάλιν
τὸν ἐμετερώτησε, λέγωντας·
Δὲν ἀποκρίνεις τίποτες; γιὰ
ἰδὲς πόσα σοι καταμαρτυροῦν.

T 2

5 Ὁ δὲ Ἰησοῦς οὐκέτι ἔδεν ἀπεκρίθη, ὥστε θαυμάζειν τὸν Πιλάτον.

6 Κατὰ δὲ ἑορτὴν ἀπέλυν αὐτοῖς ἓνα δέσμιον, ὅνπερ ᾔτηντο.

7 Ἦν δὲ ὁ λεγόμενος Βαραββᾶς μετὰ τῶν συσσιασῶν διδιδόμενος, αἵτινες ἐν τῇ γάσει φόνος πεποιθήκεισαν.

8 Καὶ ἀναβοήσας ὁ ὄχλος, ᾗρξατο αἰτεῖσθαι, καθὼς αἰεὶ ἐποίει αὐτοῖς.

9 Ὁ δὲ Πιλάτος ἀπεκρίθη αὐτοῖς, λέγων· Θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν τὸν βασιλεῖα τῶν Ἰουδαίων;

10 (Ἐγίνωσκε γὰρ ὅτι διὰ φθόνου παραδίδωκεσαν αὐτὸν οἱ ἄρχιερεῖς·)

11 Οἱ δὲ ἄρχιερεῖς ἀνέσεισαν τὸν ὄχλον ἵνα μᾶλλον τὸν Βαραββᾶν ἀπολύσῃ αὐτοῖς.

12 Ὁ δὲ Πιλάτος ἀποκριθεὶς, πάλιν εἶπεν αὐτοῖς· Τί ἂν θέлите ποιήσω ὃν λέγετε βασιλεῖα τῶν Ἰουδαίων;

13 Οἱ δὲ πάλιν ἔκραξαν· Σταύρωσον αὐτόν.

14 Ὁ δὲ Πιλάτος· ἔλεγεν αὐτοῖς· Τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν; Οἱ δὲ περισσοτέρως ἔκραξαν· Σταύρωσον αὐτόν.

15 Ὁ δὲ Πιλάτος βυθόμενος

5 Καὶ ὁ Ἰησοῦς πλέον δὲν ἀπεκρίθη τίποτες, εἰς τόσον ὅπῃ ἐθαύμαζεν ὁ Πιλάτος.

6 Καὶ κατὰ ἑορτὴν τῆς ἡλευθέρας ἓνα δεμένον, ὅποιον ᾔθελαν ζητήσῃ.

7 Καὶ ἦτον ἓνας, ὅπῃ τὸν ἔλεγαν Βαραββᾶν, δεμένον· μαζὺ μὲ ἐκείνης ὅπῃ ἐσήκωσαν κεφάλι μαζὺ τῇ, οἱ ὅποιοι εἰς τὴν ἀποστασίαν εἶχαν κάμει φόνον.

8 Καὶ ὁ ὄχλος· ἰδοῦσε, καὶ ᾗρχισαν νὰ ζητῷσι, (νὰ τὴς κάμῃ,) καθὼς τὴς ἔκαμε πάλαι.

9 Καὶ ὁ Πιλάτος· τὰς ἀπεκρίθη, λέγωντας· Θέλετε νὰ σᾶς ἀπολύσω τὸν βασιλεῖα τῶν Ἰουδαίων;

10 (Διατὶ ἔξευρεν ὅτι διὰ φθόνου τὸν ἐπαράδωκαν οἱ ἄρχιερεῖς·)

11 Ἀλλ' οἱ ἄρχιερεῖς ἔπαραινεν τὸν ὄχλον, νὰ τὴν ἀπολύσῃ τὸν Βαραββᾶν κατὰ λίτερα.

12 Καὶ ὁ Πιλάτος· ἀπεκρίθη πάλιν, καὶ λέγει τὰς· Δοιοῦν τί θέλετε νὰ κάμω ἐκεῖνον ὅπῃ λέγετε βασιλεῖα τῶν Ἰουδαίων;

13 Καὶ ἐκεῖνοι πάλιν ἔκραζον· Σταύρωσον αὐτόν.

14 Καὶ ὁ Πιλάτος· τὴς ἔλεγε· Καὶ τί κακὸν ἔκαμει; Καὶ ἐκεῖνοι περισσότερον ἔκραζον· Σταύρωσέ τον.

15 Καὶ ὁ Πιλάτος· θέλων

τῷ ὄχλῳ τὸ ἱκανὸν ποιῆσαι, ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν Βαραββᾶν, καὶ παρέδωκε τὸν Ἰησοῦν φραγελλώσας, ἵνα γαυρωθῇ.

16 Οἱ δὲ γρατιῶται ἀπήγαγον αὐτὸν ἔσω τῆς αὐλῆς, ὃ ἐστὶ πραιτώριον· καὶ συγκαλέσιν ὅλην τὴν σπείραν.

17 Καὶ ἔδυσιν αὐτὸν πορφύραν, καὶ περιτιθέασιν αὐτῷ πλείξαντες ἀκάνθινον γέφανον.

18 Καὶ ἤρξαντο ᾠσπάζεσθαι αὐτόν· Χαῖρε βασιλεῦ τῶν Ἰουδαίων.

19 Καὶ ἐτυπτον αὐτὴ τὴν κεφαλὴν καλᾶμι, καὶ ἐτίπτουν αὐτῷ, καὶ τιθέντες τὰ γόνατα προσεκύνουν αὐτῷ.

20 Καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν πορφύραν, καὶ ἐνέδυσαν αὐτόν τὰ ἱμάτια τὰ ἴδια· καὶ ἐξάγουσιν αὐτόν ἵνα γαυρώσωσιν αὐτόν.

21 Καὶ ἀγγαρεύουσι παράγοντά τινα Σίμωνα Κυρηναῖον, (ἐρχόμενον ἀπ' ἀγρῶ, τὸν πατέρα Ἀλιξάνδρου καὶ Ῥάφου,) ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ.

22 Καὶ φέρουσιν αὐτόν ἐπὶ Γολγοθᾶ τόπον· ὃ ἐστὶ μεθιερμηνεύμενον, κρανίον τόπος.

23 Καὶ ἰδὼν αὐτῷ πιπτε

τας τὰ κάμη ἐκεῖνο ὅπῃ ἄρσει τοῦ λαοῦ, ἀπόλυσεν τὴς τὸν Βαραββᾶν, καὶ τὸν Ἰησοῦν δεικνύοντάς τὸν ἱπαράδωκε, ἵνα γαυρωθῇ.

16 Καὶ οἱ γρατιῶται τὸν ἐπῆραν καὶ τὸν ἐπῆγαν μίσα εἰς τὴν αὐλὴν, ὅπῃ εἶναι τὸ πραιτώριον· καὶ ἱμάξωσκον ὅλον τὸ ταγμα.

17 Καὶ ἔδυσαν τὸν κόκκινον φόρεμα, καὶ ἐπλεξαν γιφάνι ἀκάνθινον, καὶ τὸ ἔβαλλαν εἰς τὸ κεφάλι τοῦ.

18 Καὶ ἄρχισαν τὰ τὸν χαιρετῆν, τὰ τοῦ λέγειν· Χαῖρε, ὦ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.

19 Καὶ τὸν ἐκτυπῶσαν εἰς τὸ κεφάλι μὲ καλᾶμι, καὶ τὸν ἐπτιῶσαν, καὶ ἱγανάτιζαν καὶ τὸν ἐπροσκυνῶσαν.

20 Καὶ ὡσαν τὸν ἔπαιξαν, τὸν ἐνέδυσαν τὸ κόκκινον φόρεμα, καὶ τὸν ἐνέδυσαν τὰ φορέματα τὰ ἰδικά τοῦ· καὶ εὐγαλᾶν τὸν (τὰ τὸν ὑπᾶν) ἵνα τὸν γαυρώσῃ.

21 Καὶ ἀγγάρευσαν κάποιον Σίμωνα Κυρηναῖον, ὅπῃ ἐπέρει (ἀπ' ἐκεῖ) καὶ ἤρχοντο ἀπὸ τοῦ χωράφι, τὸν πατέρα τοῦ Ἀλιξάνδρου καὶ Ῥάφου) διὰ τὰ σηκώσῃ τὸν σταυρὸν τοῦ.

22 Καὶ ἔφεραν τὸν (Ἰησοῦν) εἰς τὸν τόπον τοῦ Γολγοθᾶ· ὃ ὀποῖον ἐρμηνεύεται, τόπος κρανίου.

23 Καὶ τοῦ ἰδῶν τὰ πύλιν

ἐσφυρισμένον οἶνον· ὁ δὲ οὐκ ἔλαβε.

24 Καὶ σαυρώσαντες αὐτόν, διμερίζον τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, βάλλοντες κλῆρον ἐπ' αὐτά, τίς τί ἄρῃ.

25 Ἦν δὲ ὥρα τρίτη, καὶ ἐσαύρωσαν αὐτόν.

26 Καὶ ἦν ἡ ἐπιγραφὴ τῆς κτίσεως αὐτοῦ ἐπιγεγραμμένη· Ὁ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ἸΟΥΔΑΙΩΝ.

27 Καὶ σὺν αὐτῷ σαυρῶσι δύο ληστές· ἓνα ἐκ διξιῶν, καὶ ἓνα ἐξ ἐπανόμων αὐτοῦ.

28 Καὶ πληρώθη ἡ γραφὴ ἡ λήγουσα· Καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη.

29 Καὶ οἱ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτόν, κινῶντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ λέγοντες· Οὐαὶ, ὃ καταλύων τὸν ναόν, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν·

30 Σῶσον σεαυτὸν, καὶ κατὰ βῆ ἀπὸ τοῦ σταυροῦ.

31 Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἄρχιερεῖς ἐμπαίζοντες πρὸς ἀλλήλους μετὰ τῶν γραμματέων, ἔλεγον· Ἄλλης ἴσως, αὐτὸν ἢ δύναται σῶσαι.

32 Ὁ Χριστὸς ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ, ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεύσωμεν. Καὶ οἱ συνεσταυρωμένοι αὐτῷ ᾤκείδιζον αὐτόν.

κρασί ἀνακατωμένον μὲ σμύρναν, ἀμὴ ἐκεῖ· διὸ τὸ ἐπῆρε.

24 Καὶ ὥσάν τὸν ἐσαύρωσαν, ἐμοίραζαν τὰ φορέματά του, καὶ ἔρριχναν λαχνὴς, ποῖον νὰ πάρῃ καθεὶς ἓνας ἀπ' αὐτά.

25 Καὶ ἦτον ὥρα τρίτη, ὅταν τὸν ἐσαύρωσαν.

26 Καὶ ἡ ἐπιγραφὴ τῆς αἰτίας τοῦ ἦτον ἀπάνω γεγραμμένη· Ὁ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ἸΟΥΔΑΙΩΝ.

27 Καὶ μαζὺ μετ' αὐτόν ἐσαύρωσαν δύο ληστές· ἓνα ἀπὸ τὴν διξιάν, καὶ ἄλλον ἀπὸ τὴν ξεβδιάν τε.

28 Καὶ ἐτελειώθη ἡ γραφὴ ὅπερ λέγει· Καὶ ἐλογαριάσθη μαζὺ μὲ τῶς ἀνόμους.

29 Καὶ ἐκείνοι ὅπερ ἐπερῶσαν (ἀπὸ τὴν φράσιν) τὸν ἐβλασφημῶσαν, κινῶντες τὰ κεφάλιά της, καὶ λέγοντες· Οὐαὶ ἰσὺ ὅπερ χαλᾷ τὸν ναόν, καὶ εἰς τρεῖς ἡμέραις τὸν οἰκοδομᾷ·

30 Σῶσε τοῦ λόγου σε, καὶ κατέβῃ ἀπὸ τὸν σταυρόν.

31 Ὁμοίως καὶ οἱ ἄρχιερεῖς παίζοντες ἀνάμεσα της μὲ τῶς γραμματεῖς, ἔλεγον· Ἄλλης ἐγλύτωση, καὶ τοῦ λόγου τοῦ δὲν δύναται νὰ γλυτώσῃ.

32 Ὁ Χριστὸς ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, ὡς κατέβη τῶρα ἀπὸ τὸν σταυρόν, νὰ εἰδῶμεν καὶ νὰ πιστεύσωμεν. Καὶ ἐκεῖνοι ὅπερ ἦταν μαζὺ μετ' αὐτόν ἐσταυρωμένοι, τὸν ᾤκείδιζαν.

33 Γινομένης δὲ ὥρας ἑκτης, σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης.

34 Καὶ τῇ ὥρᾳ τῇ ἐνάτῃ ἰβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνὴ μεγάλη, λέγων· Ἐλωὶ, Ἐλωὶ, λαμμᾶ σαβαχθανί; ὃ ἐστὶ μεθερμηνεύομενον· Ὁ Θεὸς μου, ὁ Θεὸς μου, εἰς τί με ἐγκατέλιπες;

35 Καὶ τινες τῶν παρεστηκότων ἀκούσαντες, ἔλεγον· Ἰδὲ, Ἥλιον φωνεῖ.

36 Δραμὼν δὲ εἶς, καὶ γελῶσας σπύγγον ὄξους, περιδεῖς τε καλᾶμν, ἐπότηριζεν αὐτόν, λέγων· Ἀφίετε ἰδωμεν εἰ ἔρχεται Ἥλιος καθελεῖν αὐτόν.

37 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀφίεις φωνὴν μεγάλην, ἐξέπνευσε.

38 Καὶ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο, ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω.

39 Ἰδὼν δὲ ὁ κεντυρίων ὁ παρεστηκὼς ἐξ ἐναντίας αὐτοῦ, ὅτι ἔτως κράζας ἐξέπνευσεν, εἶπεν· Ἀληθῶς ὁ ἄνθρωπος ἄγιος υἱὸς ἦν Θεοῦ.

40 Ἦσαν δὲ καὶ γυναῖκες ἀπὸ μακρόθεν θεωρεῖσαι· ἐν αἷς ἦν καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία ἡ τῷ Ἰακώβου τῷ μικρῷ, καὶ Ἰωσὴ μῆτηρ, καὶ Σαλώμῃ·

33 Καὶ ὅταν ἦν ἡ ἑκτη ὥρα, σκοτοεινίασεν ἡ γῆ ὅλη, ἕως τὴν ἐνάτην ὥραν.

34 Καὶ τὴν ἐνάτην ὥραν ἰβόησεν ὁ Ἰησοῦς μεγάλην φωνήν, καὶ εἶπεν· Ἐλωὶ, Ἐλωὶ, λαμμᾶ σαβαχθανί; τὸ ὁποῖον μεθερμηνεύομενον (θίλει νὰ εἰπῇ)· Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, διατί μὲ ἐγκατέλιπες;

35 Καὶ κάποιοι ἀπὸ ἐκείνης ὁπῷ ἰπαρασέκχεται ἡναὶ, ὡσὰν τὸ ἦκεσαν, εἶπαν· Νὰ, ὁπῷ φωνάζει τὸν Ἥλιον.

36 Καὶ τρέχωντας ἵνας ἐγέμισιο ἐξ ὀξέος σπύγγαρι, καὶ τὸ ἔβαλλεν εἰς καλᾶμν, καὶ τὸν ἐπότηριζε, καὶ ἔλεγεν· Ἀφήτε, νὰ ἰδῶμεν εἰ ἔρχεται ὁ Ἥλιος νὰ τὸν καταβάσῃ.

37 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀφίνωντας μεγάλην φωνήν, ἐξεψύχθη.

38 Καὶ τὸ βημόθυρον τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο (κομμάτια) ἀπὸ πάνω ἕως κάτω.

39 Καὶ ὡσὰν τὸ εἶδεν ὁ ἐκατόνταρχος, ὁπῷ ἰπαρασέκχεται ἀπὸ ἀγνάντιά τε, ὅτι τί τοιαυτοῦς λογιῇ κράζωντας ἐξεψύχθησιν, εἶπεν· Ἀληθινὰ ὁ ἄνθρωπος ἐγὼς Θεοῦ υἱὸς ἦτον.

40 Ἦταν καὶ γυναῖκαις ὁπῷ ἐβλέπασιν ἀπὸ μακρὰ· ἀνάμεσα εἰς τὰς ὁποίας ἦταν ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία ἡ μῆτις τοῦ Ἰακώβου τοῦ μικροῦ, καὶ τοῦ Ἰωσὴ, καὶ ἡ Σαλώμῃ·

41 Αἱ καὶ ὅτε ἦν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, ἠκολούθουν αὐτῷ, καὶ διηκόνουν αὐτῷ· καὶ ἄλλαι πολλαὶ αἱ συναναβᾶσαι αὐτῷ εἰς Ἱεροσόλυμα.

42 Καὶ ἤδη ὀφίας γεινομένης, (ἐπεὶ ἦν παρασκευῇ, ὃ εἰς προσάββατον)

43 Ἦλθεν Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, εὐσχήμων βουλευτής, ὃς καὶ αὐτὸς ἦν προσδεχόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, τολμήσας εἰσῆλθε πρὸς Πιλάτον, καὶ ἤτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.

44 Ὁ δὲ Πιλάτος· ἰδού· μασεν εἰ ἥδη τέθνηκε· καὶ προσκαλεσάμενος τὸν κεντυρίωνα, ἐπηρώτησεν αὐτὸν εἰ πάλαι ἀπέθανε.

45 Καὶ γινὼς ἀπὸ τοῦ κεντυρίωνος, ἐδωρήσατο τὸ σῶμα τῷ Ἰωσήφ.

46 Καὶ ἀγοράσας σινδόνα, καὶ καθελὼν αὐτὸν ἐνέλιψε τῇ σινδόνι· καὶ κατέθηκεν αὐτὸν ἐν μνημείῳ ὃ ἦν λιτατομημένον ἐκ πέτρας· καὶ προσεκύλισε λίθον ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ μνημείου.

47 Ἡ δὲ Μαρία ἡ Μαγ-

41 Αἱ ὁποίαις τὸν ἀκολουθῶσαν, καὶ ὅταν ἦτον εἰς τὴν Γαλιλαίαν, καὶ τὸν ὑπηρετῶσαν· καὶ ἄλλαις πολλαῖς ὅπως ἀνέβηκαν μαζί μετ' αὐτὸν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα.

42 Καὶ ὡσὰν ἐβραδίασεν ὡραμάν, (ἐπεὶδὴ ἦτον παρασκευῇ, ἡ ὁποία εἶναι προτίτερα ἀπὸ τὸ σάββατον)

43 Ἦλθεν ὁ Ἰωσήφ (ὁ ὁποῖος ἦτον) ἀπὸ τὴν Ἀριμαθαίαν, τίμιος βουλευτής, ὁ ὁποῖος καὶ αὐτὸς ἐκδέχεται τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐβόησας καὶ ἀποκατήσῃ ἐμβῆκε εἰς τὸν Πιλάτον, καὶ ἐζήτησε τὸ κορμὶ τοῦ Ἰησοῦ.

44 Καὶ ὁ Πιλάτος· ἰδού· μασεν ἂν ἐκείνην τὴν ὥραν ἀπέθανε· καὶ καλῶντας τὸν ἑκατόνταρχον, τὸν ἰρώτησεν ἂν ἀπέθανεν ἀπὸ πολλὴν ὥραν.

45 Καὶ ὡσὰν τὸ ἔμαθεν ἀπὸ τὸν ἑκατόνταρχον, (πῶς ἀπέθανε) ἐχάρισεν εἰς τὸν Ἰωσήφ τὸ κορμί.

46 Καὶ ἐκεῖνος ἀγόρασεν ἓνα σινδόνιον, καὶ ἐκατέβασε τὸ κορμὶ τοῦ Ἰησοῦ ἀπὸ τὸν σταυρὸν, καὶ τὸ ἐνετύλιξε μὲν σινδόνι· καὶ τὸ ἐβάλλεν μίσην εἰς τὸ μνήμα, τὸ ὁποῖον μνήμα ἦτον πελεκημένον ἀπὸ πέτρας· καὶ ἐκύλισε μίαν πέτραν μεγάλην καὶ ἔφραξε τὸ στόμα τοῦ μνημείου.

47 Καὶ ἡ Μαρία ἡ Μαγ-

δαληνή καὶ Μαρία Ἰωσὴφ
ἰδεῖν πῶ τίθεται.

δαληνή καὶ ἡ Μαρία ἡ τοῦ
Ἰωσὴφ ἔβλεπαν πῶ βάνεται.

Κεφ. 15. 16.

Κ Αὐτὸν διαγινομένην τοῦ σαβ-
βάτου, Μαρία ἡ Μαγ-
δαληνὴ καὶ Μαρία ἡ τοῦ
Ἰακώβου καὶ Σαλώμῃ ἡγόρα-
σαν ἀρώματα, ἵνα ἐλθῶσαι
ἀλείψωσιν αὐτόν.

2 Καὶ λίαν πρῶτ' τῆς μιᾶς
σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ
μνημεῖον, ἀνατίλαιντ' τοῦ
ἡλίου.

3 Καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς·
Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον
ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημεῖου;

4 Καὶ ἀναβλέψασαι θεω-
ρῶσιν ὅτι ἀποκεκλιγὼς ὁ λί-
θος ἦν γὰρ μέγας σφύδρα.

5 Καὶ εἰσελθῶσαι εἰς τὸ
μνημεῖον, εἶδον νεανίσκον κα-
θήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς, περιβε-
βλημένον σουλὴν λευκὴν καὶ
ἐξεδραμβήθησαν.

6 Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· Μὴ
ἐκθαμβεῖσθε· Ἰδοὺν ζητεῖτε
τὸν Ναζαρενὸν τὸν ἐγανρωμέ-
νον· ἡγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε,
ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν.

7 Ἀλλ' ὑπάγετε, εἰπάτε
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, καὶ τῷ
Πέτρῳ, ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς
τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν
ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν.

8 Καὶ ἐξελθῶσαι ταχὺ,

Κ Αὐτὸν ὡσάν ἐπέρασε τὸ
σάββατον, Μαρία ἡ
Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία (ἡ μή-
τηρ) τοῦ Ἰακώβου καὶ ἡ Σα-
λώμῃ ἀγόρασαν μυρίσματα,
διὰ τὰ ὑπάσαι εἰς τὸν ἀλείψαν.

2 Καὶ πολλὰ ταχὺ ἀπὸ
τὴν πρώτην τῆς ἐβδομάδος
ἦλθασιν εἰς τὸ μνημα, ὅταν
εὐγενεὶ ὁ ἥλιος.

3 Καὶ ἔλεγον ἀνάμυσά τες·
Τίς τὰ μᾶς κυλίσει τὴν πέτραν
ἀπὸ τῆς θύρας τοῦ μνημεῖου;

4 Καὶ ἔγνωντας τὰ ἀνα-
τρανίσαν βλέψασιν ὅτι ὁ λίθος
εἶναι κυλισμένος· διατὶ ἦτον
πολλὰ μεγάλος.

5 Καὶ ἐμβαίοντες εἰς τὸ
μνημα εἶδαν ἕνα ἴσον ὅπῃ
ἐκάθετον εἰς τὴν δεξιάν
(μερίαν) ἐνδυμένους φορεσίαν
ἄσπρην καὶ ἐξετρόμαξαν.

6 Καὶ ἐκείνους ταῖς εἶπε·
Μὴν φοβεῖσθε τὸν Ἰησοῦν
ζητᾶτε τὸν Ναζαρενὸν τὸν
ἐγανρωμένον· ἀναστάν, δὲν
εἶναι ἔδω· ἰδὲ, ὁ τόπος ὅπῃ
τὸν ἔβαλλαν.

7 Ἀλλ' ὅρτε, εἰπάτε εἰς
τὰς μαθητάς τε, καὶ εἰς
τὸν Πέτρον, ὅτι ὑπάγει προτί-
τερά σας εἰς τὴν Γαλιλαίαν·
ἐκεῖ θέλετε τὸν εἶδῃ, καθὼς
σαῶς εἶπε.

8 Καὶ ἔγνωντας τὰ εὐγυσιν

ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημεῖου·
εἶχε δὲ αὐτὰς τρέμουσας· καὶ
ἐκφασίς· καὶ ἔδεν ὅδεν εἶπαν·
ἐφοβέοντο γάρ.

9 Ἀναστὰς δὲ πρὸς πρώτην
σαββάτη, ἔφάνη πρῶτον Μα-
ρίᾳ τῇ Μαγδαληνῇ, ἃς ἦς
ἐκβεβλήκει ἑπτὰ δαιμόνια.

10 Ἐκείνη πορευθεῖσα ἀ-
πήγγειλε τοῖς μετ' αὐτῇ γινο-
μένοις, κνιδέσιν καὶ κλαίουσιν·

11 Καὶ οἱ, ἀκούσαντες
ὅτι ἤ, καὶ ἰδεάθη ὑπ' αὐτῆς,
ἠπίσθησαν.

12 Μιτὰ δὲ ταῦτα δυσὶν
ἐξ αὐτῶν περιπατήσιν ἔφανε-
ρώδη ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ, πορευο-
μένοις εἰς ἄγρον.

13 Καὶ οἱ ἀπειθόντες
ἀπήγγειλαν τοῖς λοιποῖς· ὅδὲ
ἐκείνοις ἐπίστευσαν.

14 Ὑστερον, ἀνακείμενοις
αὐτοῖς τοῖς ἑνδεκα ἔφανερώδη,
καὶ ὠνείδισε τὴν ἀπιστίαν
αὐτῶν, καὶ σκληροκαρδίαν·
ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτὸν
ἐγνηγερμένοι οὐκ ἐπίστευσαν.

15 Καὶ εἶπαν αὐτοῖς· Πο-
ρευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαν-
τα, κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον
πάσῃ τῇ κτίσει.

16 Ὁ πιεῖσας καὶ βαπτι-

εῖω, ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημεῖου·
διὰ τὴν ταῖς ἐπίασε τρομάρα
καὶ ἐκφασίς· καὶ δὲν εἶπαν
καμινὸς τίποτε· διὰ τὴν ἐφο-
βήσαν.

9 Καὶ ἔγνωντας τὰ ἀνασταθῆ
τὸ ταχὺ τὴν πρώτην τῆς ἑβδο-
μάδος, ἔφάνη πρῶτον εἰς τὴν
Μαρίαν τὴν Μαγδαληνὴν,
ἀπὸ τῆν ὅποιαν εὐγαλιν ἑπτὰ
δαίμονια.

10 Ἐκείνη ἐπῆγε καὶ τὸ
εἶπεν εἰς ἐκείνους ὅπως ἦσαν
(προτίτερα) μαζὺ τῶν, οἱ ὅποιοι
ἐλυπῶνταν καὶ ἐκλαίον.

11 Καὶ ἐκεῖνοι, ὥσαν τὰ
ἄκουσαν, ὅτι πῶς ἤ, καὶ τὸν
εἶδεν αὐτῇ, δὲν ἐπίστευσαν.

12 Καὶ ὕστερον ἀπὸ τῶν
ἐφανερώδη εἰς ἄλλους εἶδον· εἰς
δύο ἀπ' αὐτῶν, ὅπως ἐπεριπα-
τήσαν καὶ ἐπαγέναςιν εἰς τὸ
χωράφι.

13 Καὶ ἐκεῖνοι παγέοντες
τὸ εἶπαν καὶ εἰς τῶν ἄλλων·
καὶ ὅδὲ ἐκείνους ἐπίστευσαν.

14 Ὑστερον, ὅταν ἐκάθην-
ταν οἱ ἑνδεκα ἔφανερώδη εἰς
αὐτῶν, καὶ ὠνείδισε τὴν ἀπι-
στίαν, καὶ τὴν σκληροκαρδίαν
τῶν· πῶς δὲν ἐπίστευσαν ἐκεῖ-
νους ὅπως τὸν εἶδαν ἀναστειμένους.

15 Καὶ τῶν εἶπε· Σύρτε
εἰς ὅλον τὸν κόσμον, κηρύξτε
τὸ εὐαγγέλιον εἰς ὅλην τὴν
κτίσιν.

16 Ὅσοι πιεῖσιν καὶ

σθεῖς σωθήσεται· ὁ δὲ ἀπισή-
σας, κατακριθήσεται.

17 Σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύ-
σασι ταῦτα παρακολουθήσει·
Ἐν τῷ ὀνόματί μου δαιμόνια
ἐκβαλεῖσι· γλώσσαις λαλήσου-
σι καιναῖς·

18 Ὅφεις ἄρῃσι· καὶ θα-
νάσιμον τί πῶσιν, ἢ μὴ αὐτὸς
βλάψῃ· ἐπὶ ἄρρώγας χεῖρας
ἐπιθήσονται, καὶ καλῶς ἔξυ-
σιν.

19 Ὁ μὲν οὖν Κύριος μετὰ
τὰ λαλήσαι αὐτοῖς, ἀνελήφθη
εἰς τὸν ἕρανόν, καὶ ἐκάθισεν ἐκ
δεξιῶν τοῦ Θεοῦ.

20 Ἐκεῖνοι δὲ ἐξελθόντες
ἐκήρυξαν πανταχῶ, τῷ Κυρίῳ
συνεργῶντες, καὶ τὸν λόγον
βεβαιῶντες διὰ τῶν ἐπακολου-
θόντων σημείων.

βαπτισθῇ, θέλει σωθῇ· καὶ
ὅποιος δὲν πιστεύσει, θέλει
κατακριθῇ.

17 Καὶ ἐκείνης ὁπῶ πιστεύ-
ουσιν, ἐτέτα τὰ σημάδια θέλει
τὴς ἀκολουθήσει· Εἰς τὸ ὄνομά
μου θέλεισιν ἐγγάλει δαιμόνια·
γλώσσαις θέλει συντύχει και-
ναις·

18 Φίδια θέλει πιάσει·
καὶ φαρμάκι θανάσιμον πιῇ-
σι, δὲν θέλει τὴς βλάψῃ·
ἀπάνω εἰς ἄρρώγας θέλει
βάλλει τὰ χεῖρά της, καὶ
θέλεισιν ἰατρευθῇ.

19 Ὁ Κύριος λοιπὸν ἀφόν-
τις τὴς ἐσύντυχι τὰ λόγια
ἐτέτα, ἀνελήφθη εἰς τὸν
ἕρανόν, καὶ ἐκάθισεν ἐκ
δεξιῶν τοῦ Θεοῦ.

20 Καὶ ἐκεῖνοι ἐγένοντες
ἐκήρυξαν εἰς κάθε τόπον τὸν
λόγον, συνεργῶντες τοῦ Κυρίου,
καὶ βεβαιῶντες τὸν λόγον διὰ
μέσω τῶν σημείων ὁπῶ τὴς
ἀκολουθῶσαν.

Τὸ ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ

ΕΥ' ΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Κεφ. α'. 1.

Ἐπειδὴ περ πολλοὶ ἐπεχεί-
ρησαν ἀνατάξασθαι διή-
γησιν περὶ τῶν πεπληροφορη-
μένων ἐν ἡμῖν πραγμάτων,

2 Καθὼς παρῆδον ἡμῖν

Ἐπειδὴ πολλοὶ ἐπιχειρή-
σθησαν γὰ βάλλουσιν εἰς
τάξιν τὴν διήγησιν τῶν πρε-
γμάτων ὁπῶ ἐπληροφορηθῇ-
καμεν,

2 Καθὼς μᾶς τὰ ἐπαράδει-

οὐ ἀπ' ἀρχῆς αὐτόπται καὶ
ἐκηρέται γινόμενοι τοῦ λόγου·

3 Ἐδοξε καὶ μοί, παρηκα-
λυθηκότι ἀνοῶν πᾶσιν ἀκρι-
βῶς, καδεξῆς σοὶ γράψαι,
κράτις Θεόφιλε·

4 Ἴνα ἐπιγινῶς περὶ ὧν κα-
τηχήδης λόγων τὴν ἀσφα-
λειαν.

5 Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέ-
ραις Ἡρώδου τοῦ
βασιλέως τῆς Ἰουδαίας, ἱερεὺς
τις ὀνόματι Ζαχαρίας, ἐξ
ἐφημερίας Ἀβιά· καὶ ἡ γυνὴ
αὐτοῦ ἐκ τῶν θυγατέρων Ἀα-
ράν, καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς
Ἐλισάβετ.

6 Ἦσαν δὲ δίκαιοι ἀμφοτέ-
ροι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, πορευόμε-
νοι ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς
καὶ δικαίωμασι τοῦ Κυρίου
ἀμειψόμενοι.

7 Καὶ οὐκ ἦν αὐτοῖς τέκνον,
καθότι ἡ Ἐλισάβετ ἦν στείρα,
καὶ ἀμφοτέροι προβεβηκότις
ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν ἦσαν.

8 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἱερατεύ-
ειν αὐτὸν ἐν τῇ τάξει τῆς ἐφη-
μερίας αὐτοῦ ἐναντι τοῦ Θεοῦ,

9 Κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἱερα-
τείας, ἔλαχε τῷ θυμιάσαι,
εἰσελθὼν εἰς τὸν ναὸν τοῦ
Κυρίου.

10 Καὶ πᾶν τὸ πλῆθος τοῦ

καν ἐκεῖνοι ὅπῃ τὰ ἴδαν μὲ τὰ
μάτια τῆς ἀπὸ τὴν ἀρχὴν καὶ
ἔγιναν ἐκηρέται τοῦ λόγου·

3 Ἐφάρη καὶ ἐμένα, ὅπῃ
ἀκολούθησα ἀπὸ τὴν ἀρχὴν
εἰς ὅλα, ὥς κράτις Θεόφιλε,
νῦν σὺ τὰ γράψω καταλεπ-
τῶς κατατάξιν·

4 Διὰ νῦν γνωρίσης τὸ βί-
βαιον ἐκείνων τῶν πραγμάτων
ὅπῃ ἐδιδάχθης.

5 Εἰς ταῖς ἡμέραις
Ἡρώδου τοῦ βασι-
λέως τῆς Ἰουδαίας, ἦτον κά-
ποιος ἱερεὺς, τὸ ὄνομά τε
Ζαχαρίας, ἀπὸ τὴν ἐφημερίαν
τῷ Ἀβιά· καὶ ἡ γυναῖκά τε
ἦτον ἀπὸ ταῖς θυγατέρας τῆς
Ἀαρῶν, καὶ τὸ ὄνομά της
ἦτον Ἐλισάβετ.

6 Καὶ ἦσαν καὶ οἱ δύο τῆς
δίκαιοι ὁμπροσὰ εἰς τὸν Θεόν,
καὶ ἐπενέυσαν εἰς ὅλαις ταῖς
παραγγελίαις καὶ εἰς τὰ
δικαιώματα τοῦ Κυρίου χωρίς
καμίαν κατηγορίαν.

7 Καὶ δὴν εἶχαν παιδίον,
διὰ τὴν ἡ Ἐλισάβετ ἦτον στείρα·
καὶ οἱ δύο τῆς ἦσαν περασμέ-
νοι ἀπὸ τὸν καιρὸν τῆς.

8 Καὶ ἐκεῖ ὅπῃ αὐτὸς ἱερα-
τευεὶν εἰς τὴν τάξιν τῆς ἐφημε-
ρίας τῇ ὁμπροσὰ εἰς τὸν Θεόν,

9 Κατὰ τὴν συνήθειαν τῆς
ἱερατείας, ἔλαχε νῦν θυμιάσει
ἐμβαίνωντας εἰς τὸν ναὸν τοῦ
Κυρίου.

10 Καὶ ὅλον τὸ πλῆθος τοῦ

λαὸν ἦν προσευχόμενον ἔξω τῇ
ὥρᾳ τοῦ θυμιάματός.

11 Ὡφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος
κυρίου, ἔως ἐν δεξιῶν
τοῦ θυμιατηρίου τοῦ θυμιά-
ματός.

12 Καὶ ἰταράχθη Ζαχα-
ρίας ἰδὼν, καὶ φόβος ἐπί-
πτεσεν ἐπ' αὐτόν.

13 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν ὁ
ἄγγελος· Μὴ φοβῆσαι Ζαχαρίας·
διότι ἐσκησθη ἡ δέησίς σου·
καὶ ἡ γυνὴ σου Ἐλισάβετ γεν-
ήσεται υἱόν σοι, καὶ καλέσεις
τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωάννην.

14 Καὶ ἔσται χαρὰ σοι
καὶ ἀγαλλίασις, καὶ πολλοὶ
ἐπὶ τῇ γεννήσει αὐτοῦ χαρή-
σονται.

15 Ἔσται γὰρ μέγας ἐνώ-
πιον τοῦ κυρίου· καὶ οἶνον καὶ
σίκερα οὐ μὴ πίῃ· καὶ Πνεύμα-
τος ἁγίου πλησθήσεται· ἔτι
ἐν κοιλίᾳς μητρὸς αὐτοῦ.

16 Καὶ πολλὰς τῶν υἱῶν
Ἰσραὴλ ἐπιστρέψει ἐπὶ κύριον
τὸν Θεόν αὐτῶν.

17 Καὶ αὐτὸς προελεύσεται
ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν πνεύματι
καὶ δυνάμει· Ἡλίου, ἐπιστρέψαι
καρδίας πατέρων ἐπὶ τέκνα,
καὶ ἀπειθεῖς ἐν φρονήσει δι-
καίων, ἵτοιμάσαι κύριον λαὸν
κατεσκευασμένον.

λαὸν ἦτον ἔξω ὅπου ἐπροσεύχι-
τον εἰς τὴν ὥραν τοῦ θυμια-
ματός.

11 Καὶ ἰφάνη εἰς αὐτόν
ἄγγελος κυρίου, σταθμῶν
ἀπὸ τῆς δεξιᾶς μεριᾶς τοῦ
θυμιατηρίου τοῦ θυμιάματός.

12 Καὶ ὡς αὐτὸν εἶδεν ὁ
Ζαχαρίας, ἰταράχθη, καὶ φό-
βος μεγάλος τὸν ἐπλάκωσε.

13 Καὶ ὁ ἄγγελος τοῦ
εἶπε· Μὴν φοβᾶσθαι Ζαχαρίας·
διὰ τὴν ἀκρόσθη ἡ δέησίς σου· καὶ
ἡ γυναῖκά σου ἡ Ἐλισάβετ
θελὲι σὺ γενήσεται υἱόν, καὶ
θελὲι καλέσει τὸ ὄνομα τὸ
Ἰωάννην.

14 Καὶ θέλει σὺ εἶσθαι
χαρὰ καὶ ἀγαλλίασις, καὶ
πολλοὶ θέλουν χαρῇ εἰς τὴν
γέννησίν σου.

15 Διὰ τὴν θέλει εἶσθαι μέ-
γας ὁμπροσὰ εἰς τὸν Θεόν·
καὶ κρασί καὶ σίκερα νὰ μὴν
πίῃ· καὶ θέλει γιμῶσει ἀπὸ
Πνεύματος ἁγίου, ἀκόμι ἀπὸ τῆς
κοιλίας τῆς μητρὸς σου.

16 Καὶ θέλει γυρίσει πολ-
λὰς ἀπὸ τῆς υἱᾶς τοῦ Ἰσραὴλ
εἰς τὸν Αὐθέντην τὸν Θεόν σου.

17 Καὶ αὐτὸς θέλει ἐπά-
γει ὁμπροσὰ σου μὲν πνεῦμα καὶ
δύναμιν Ἡλίου, καὶ θέλει γυρί-
σει ταῖς καρδίαις τῶν πατέρων
εἰς τὰ τέκνα, καὶ τὰς ἀπειθεῖς
εἰς τὴν φρονιμάδα τῶν δικαίων,
νὰ κατασκευάσῃ λαὸν ἑτοιμον
εἰς τὸν Αὐθέντην τὸν Θεόν.

18 Καὶ εἶπε Ζαχαρίας πρὸς τὸν ἄγγελον· Κατὰ τί γνώσομαι τῆτο; ἐγὼ γὰρ εἰμι πρεσβύτερος, καὶ ἡ γυνὴ μου προβηκυῖα ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῆς.

19 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος, εἶπεν αὐτῷ· Ἐγὼ εἰμι Γαβριήλ ὁ παρεστηκὼς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ· καὶ ἀπεγάλην λαλήσαι πρὸς σε, καὶ εὐαγγελίσασθαι σοι ταῦτα.

20 Καὶ ἰδὼ, ἔση σιωπῶν, καὶ μὴ δυνάμεν λαλήσαι, ἄχρι ἥς ἡμέρας γένῃαι ταῦτα· ἀνδ' ὧν οὐκ ἐπίστευσας τοῖς λόγοις μου, οἵτινες πληρωθήσονται εἰς τὸν καιρὸν αὐτῶν.

21 Καὶ ἦν ὁ λαὸς προσδυνῶν τὸν Ζαχαρίαν· καὶ ἰθαύμαζον ἐν τῷ χροίζειν αὐτὸν ἐν τῷ ναῷ.

22 Ἐξελθὼν δὲ οὐκ ἠδύνατο λαλήσαι αὐτοῖς· καὶ ἐπέγνωσαν ὅτι ὀψιασίαν εἴωρακεν ἐν τῷ ναῷ· καὶ αὐτὸς ἦν διαγευὼν αὐτοῖς· καὶ διέμενε κωφός.

23 Καὶ ἐγένετο ὡς ἐπλήρωθησαν αἱ ἡμέραι τῆς λειτουργίας αὐτοῦ, ἀπέηλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.

24 Μετὰ δὲ ταύτας τὰς ἡμέρας συνήλαβεν Ἑλισάβετ ἡ γυνὴ αὐτοῦ· καὶ περιέκρυθεν ἐαυτὴν μῆνας πέντε, λέγουσα·

25 Ὅτι ἔτω μοι πεποίηκεν ὁ Κύριος ἐν ἡμέραις αἷς ἐπιπ-

18 Καὶ εἶπε Ζαχαρίας πρὸς τὸν ἄγγελον· Καὶ πῶς νὰ τὸ γνωρίσω τῆτο; διατι ἐγὼ εἰμαι γέρωνίας, καὶ ἡ γυναῖκά μου περασμένη ἀπὸ τὸν καιρὸν τῆς.

19 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄγγελος, καὶ εἶπεν τε· Ἐγὼ εἰμαι ὁ Γαβριήλ ὅτε παρατίνομαι ὁμπροσὰ εἰς τὸν Θεόν· καὶ ἐγὰλθῃ κα νὰ λαλήσω εἰς ἐσένα, καὶ νὰ σὲ εὐαγγελίσω ἐτῆτα.

20 Καὶ νὰ, ὅτε θέλεις εἰσθαι βεβός, καὶ νὰ μὴν ἡμπορῆς νὰ συντύχῃς, ἕως τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὅτε νὰ γένῃν ἐτῆτα· διατι δὲν ἐπίστευσες τὰ λόγια μου, τὰ ὅποια θέλῃν τελειωθῇ εἰς τὸν καιρὸν τῆς.

21 Καὶ ὁ λαὸς ἐγέκειον καὶ ἀνάμειε τὸν Ζαχαρίαν· καὶ ἰθαύμαζαν πῶς ἀργῶσε μέσα εἰς τὸν ναόν.

22 Καὶ ὡς αὐν εὐγῆκε δὲν ἡμπορῶσε νὰ τῆς συντύχῃ· καὶ ἐγνώρισαν ὅτι ὀπτασίαν εἶδε μέσα εἰς τὸν ναόν· καὶ αὐτὸς τῆς ἐένευσ· καὶ ἀπόμεινε βεβός.

23 Καὶ ὡς ἀν ἐτελειώθησαν αἱ ἡμέραι τῆς λειτουργίας τῆς ἐπῆγεν εἰς τὸ σπήτι τῆς.

24 Καὶ ὕγερν ἀπ' ἐκεῖναις ταῖς ἡμέραις συνήλαβεν ἡ Ἑλισάβετ ἡ γυναῖκά τῆς· καὶ ἐκρυβε τοῦ λόγῃ τῆς πέντε μῆνες, καὶ ἔλεγεν.

25 Ὅτι τέτοιας λογῆς μὲ ἔκαμεν ὁ Αὐθέντης μου εἰς ταῖς

δεν ἀφελεῖν τὸ ὄνειδος μὴ ἐν ἀνθρώποις.

26 Ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ ἑκτῷ ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος· Γαβριὴλ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας ἣ ὄνομα Ναζαρέτ,

27 Πρὸς παρθένον μεμνηστυμένην ἀνδρὶ ᾧ ὄνομα Ἰωσήφ, ἐξ οἴκου Δαβὶδ· καὶ τὸ ὄνομα τῆς παρθένου, Μαριάμ.

28 Καὶ εἰσελθὼν ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτήν, εἶπεν· Χαίρει κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σὺ· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν.

29 Ἡ δὲ ἰδύσα διαταράχθη ἐπὶ τῷ λόγῳ αὐτοῦ· καὶ διελογίζετο, ποταπὸς εἴη ὁ ἀσπασμὸς ὅτῃ.

30 Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος αὐτῇ· Μὴ φοβῆ Μαριάμ· εὗρε γὰρ χάριν παρὰ τῷ Θεῷ.

31 Καὶ ἰδὼ, συλλήβη ἐν γαστρὶ, καὶ τέξῃ υἱόν· καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.

32 Οὗτος ἔσται μέγας, καὶ υἱὸς ὑψίστου κληθήσεται· καὶ δώσει αὐτῷ Κύριος ὁ Θεὸς τὸν θρόνον Δαβὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

33 Καὶ βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ εἰς τὰς αἰῶνας, καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ οὐκ ἔσται τέλος.

ἡμέραις ταῖς ὁποίαις ἐπέβλεψεν εἰς ἑμένα νὰ εὐγάλη τὸ ὄνειδος μὴ ἀπὸ τὰς ἀνθρώπων.

26 Καὶ εἰς τὸν ἑκτον μῆνα ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος· Γαβριὴλ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας, τῆς ὁποίας τὸ ὄνομα εἶναι Ναζαρέτ,

27 Εἰς μίαν παρθένον ἀρραβωνιασμένην μὲ ἀνδρα, τὸ ὄνομά τε Ἰωσήφ, ἀπὸ τοῦ σπῆτι τοῦ Δαβὶδ· καὶ τὸ ὄνομα τῆς παρθένου Μαριάμ.

28 Καὶ ὥσάν ἐμβῆκεν ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτήν, εἶπεν· Χαίρει κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σὺ· ἐσὺ εἶσαι εὐλογημένη ἀνάμεσα εἰς ταῖς γυναῖκες.

29 Καὶ ἐκείνη ὥσάν τὸν εἶδεν ἐσυγχύσθη εἰς τὰ λόγια τα· καὶ ἐσυλλογίζετο, τί λογῆς εἶναι ἐτῷ· ὁ χαριτισμὸς.

30 Καὶ λέγει τῆς ὁ ἄγγελος· Μὴν φοβᾶσαι Μαριάμ· διὰ τὴν ἡῦρε χάριν σημάς εἰς τὸν Θεόν.

31 Καὶ θέλεις ἰγγαστρὸς, καὶ θέλεις γενήσῃ υἱόν· καὶ ἐὰ καλέσης τὸ ὄνομά τε Ἰησοῦν.

32 Ἐτῷ· θέλει εἶσθαι μέγας, καὶ θέλει καλεσθῇ υἱὸς ὑψίστου· καὶ ὁ Αὐθέντης ὁ Θεὸς θέλει τοῦ δώσει τὸν θρόνον τοῦ Δαβὶδ τοῦ πατρὸς τε.

33 Καὶ θέλει βασιλεύσει εἰς τὸ σπῆτι τοῦ Ἰακώβ εἰς τὰς αἰῶνας, καὶ ἡ βασιλεία τε δὲν θέλει ἔχει τέλος.

34 Εἶπε δὲ Μαριάμ πρὸς τὸν ἄγγελον· Πῶς ἔσται τῆτο, ὅτι ἄνδρα ἔγνωσκω;

35 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος· εἶπεν αὐτῇ· Πνεῦμα ἅγιον ἐπιλιύσεται ἐπὶ σε, καὶ δύναμις ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι· διὸ καὶ τὸ γεννώμενον ἐν σοὶ ἅγιον, κληθήσεται υἱὸς Θεοῦ.

36 Καὶ ἰδὼν, Ἐλισάβετ ἡ συγγενὴς σου, καὶ αὐτὴ συνελθούσα ἰδὼν ἐν γήρα αὐτῆς· καὶ ἔτι· μὴν ἔτι· ἐστὶν αὐτῇ τῇ καλωμένῃ σείρα.

37 Ὅτι οὐκ ἀδυνατήσῃ παρὰ τῷ Θεῷ πᾶν ῥῆμα.

38 Εἶπε δὲ Μαριάμ· Ἰδὼν ἡ δούλη Κυρίου· γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου. Καὶ ἀπήλθεν ἀπ' αὐτῆς ὁ ἄγγελος.

39 Ἀναστᾶσα δὲ Μαριάμ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν μετὰ σπεδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα.

40 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἡσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ.

41 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ·

34 Καὶ ἡ Μαριάμ εἶπεν πρὸς τὸν ἄγγελον· Πῶς θέλει ἔσθαι ἐτῆτο, ὅπῃ ἐγὼ ἄνδρα δὲν γνωρίζω;

35 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄγγελος, καὶ εἶπεν τῆς· Πνεῦμα ἅγιον θέλει ἔλθῃ εἰς ἐσένα, καὶ δύναμις τοῦ ὑψίστου θέλει σε ἐπισκιάσει· διὰ τῆτο καὶ ἐκεῖνο ὅπῃ μέλλεινὰ γεννηθῇ ἀπὸ σένα ἅγιον, θέλει καλεσθῇ υἱὸς Θεοῦ.

36 Καὶ νὰ, καὶ ἡ Ἐλισάβετ ἡ συγγενὴς σου, ὅπῃ συνελθὼν καὶ αὐτὴ ἰδὼν εἰς τὸ γῆρας τῆς· καὶ μὴ τῆτον τὸν μῆνα ἔχει· ἐξ μηνὸς ἐγγαστριμῆς, αὐτὴ ὅπῃ ἦτον σείρα.

37 Διατὶ σημά εἰς τὸν Θεὸν κανένα πρᾶγμα δὲν εἶναι ἀδύνατον.

38 Καὶ εἶπε Μαριάμ· Νὰν ἡ δούλη τῷ Κυρίῳ· καὶ ὡς μὲ γένῃ κατὰ τὸν λόγον σου· Καὶ ἐδιέβη ἀπ' αὐτῆς ὁ ἄγγελος.

39 Καὶ ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις ἐσηκώθη ἡ Μαριάμ, καὶ ἐπῆγεν εἰς τὴν ὄρεινὴν μετὰ σπῆδον, εἰς πόλιν τοῦ Ἰούδα.

40 Καὶ ἐμβῆκε μέσα εἰς τὸ σπήτι τοῦ Ζαχαρίου, καὶ ἐχαίρει τὴν Ἐλισάβετ.

41 Καὶ ὡσάν ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν χαριτισμὸν τῆς Μαρίας, ἐπήδησε τὸ βρέφος μέσα εἰς τὴν κοιλίαν τῆς· καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ·

42 Καὶ ἀνεφώνησε φωνὴ μεγάλη, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

43 Καὶ πόθεν μοι τῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρός με;

44 Ἰδὼ γάρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἁπαλασμοῦ σου εἰς τὰ ὠτά μου, ἐσκήρτισεν ἐν ἀγαλλιάσει τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ μου.

45 Καὶ μακαρία ἡ πισεύσασα· ὅτι ἔσαι τελείωσις τοῖς λιταλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου.

46 Καὶ εἶπε Μαριάμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον·

47 Καὶ ἠγαλλίασεν τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτηρὶ μου·

48 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· Ἰδὼ γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριῶσί με πᾶσαι αἱ γυναῖκες·

49 Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ·

50 Καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰς γενεῶν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν·

51 Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ· διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

42 Καὶ ἐξεφώνησε φωνὴ μεγάλη, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη εἶσαι ἐσὺ μίσα εἰς ταῖς γυναῖκαίς, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

43 Καὶ ἀπὸ πῶς μὲ εἶναι ἐτῶτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Ἀδέντη μου εἰς ἱμένα;

44 Διὰ τὸ εὐδὲς ὅπῃ ἦλθεν ἡ φωνὴ τοῦ χαιρετισμοῦ σου εἰς τὰ αὐτιά μου, τὸ βρέφος ἐπήδησεν ἀπὸ τῆς χαρὰς τε μίσα εἰς τὴν κοιλίαν μου.

45 Καὶ καλοτύχη εἶναι ἐκείνη ὅπῃ ἐπίστεινεν· ὅτι θέλει τελειωθῇ ἐκεῖνα ὅπῃ ἠαλλήθησαν εἰς αὐτὴν ἀπὸ τὸν Κύριον.

46 Καὶ εἶπε Μαριάμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον·

47 Καὶ τὸ πνεῦμά μου ἠγαλλίασεν ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτηρὶ μου.

48 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· Καὶ νῦν, ἀπὸ τῶρα καὶ ὀμπροσὶ θέλει μὲ καλοτυχήσει ὅλαις αἱ γενεαῖς·

49 Διὰ τὸ δυνατὸς ἔκαμιν εἰς ἱμένα μεγάλα θαύματα, καὶ τὸ ὄνομά τε εἶναι ἅγιον·

50 Καὶ ἡ ἐλεημοσύνη τε εἶναι εἰς γενεὰν εἰς ἐκείνην ὅπῃ τὸν φοβῶνται.

51 Ἐκαμιν δύναμιν μὲ τὸ χεῖρ τε· διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους μὲ τὴν διάνοιαν τῆς καρδίας των.

52 Καθ' ἡμετέρας ἀπὸ
θρόνων, καὶ ὑψωσε ταπεινός.

53 Πεινῶντας ἐνέπλησεν
ἀγαθῶν, καὶ πλητύντας ἐξα-
πέσειλε κενός.

54 Ἀντιλάβετο Ἰσραὴλ
παῖδός αὐτοῦ, μνησθῆναι
ἐλέως.

55 (Καθὼς ἐλάλησε πρὸς
τὸς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβρα-
άμ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ)
εἰς τὸν αἰῶνα.

56 Ἐμεινε δὲ Μαριάμ
σὺν αὐτῇ ὥσπερ μῆνας τρεῖς,
καὶ ὑπέσχετο εἰς τὸν οἶκον
αὐτῆς.

57 Τῇ δὲ Ἑλισάβετ ἐπλή-
σθη ὁ χρόνος τοῦ τεκεῖν
αὐτήν, καὶ ἐγέννησεν υἱόν.

58 Καὶ ἤμυσαν οἱ περίοι-
κοι καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτῆς,
ὅτι ἐμεγάλυνε Κύριος τὸ
ἔλεός αὐτοῦ μετ' αὐτῆς, καὶ
συνέχαιρον αὐτῇ.

59 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ὁγ-
δοῇ ἡμέρᾳ ἡλθόν περιτεμνὴν τὸ
παιδίον, καὶ ἐκάλεον αὐτὸ, ἐπὶ
τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ,
Ζαχαρίαν.

60 Καὶ ἀποκριθεῖσα ἡ
μήτηρ αὐτοῦ, εἶπεν· Οὐχί·
ἀλλὰ κληθήσεται Ἰωάννης.

61 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτήν·
Ὅτι ὅδεός ἐστιν ἐν τῇ συγγενείᾳ
σε, ὃς καλεῖται τῷ ὀνόματι
τῷτῳ.

52 Ἐκατίερας δυνάτας,
ἀπὸ τὰ θρόνα τῆς, καὶ
ὑψωσε ταπεινός.

53 Τὸς πεινασμένους ἐχορτα-
σεν ἀγαθὰ, καὶ τοὺς πλεσίους εὐ-
γαλε καὶ τὸς ἔγειλεν εὐχαιρὸς.

54 Ἐβοήθησε τὸν Ἰσραὴλ
τὸ παιδί, τῷ, καὶ ἐνδυμηθῇ τὴν
ἐλεημοσύνην τῇ,

55 (Καθὼς τὸ ἔταξε εἰς
τὸς πατέρας μας, εἰς τὸν
Ἀβραάμ, καὶ εἰς τὸ σπέρμα
τῷ) εἰς τὸν αἰῶνα.

56 Καὶ ἡ Μαριάμ ἔμεινε
μαζὺ μετὰ τὴν Ἑλισάβετ ὥς
τρεῖς μῆνες, καὶ ὑπεροὶ ἐγύρι-
σεν εἰς τὸ σπῆτί τῆς.

57 Καὶ ἐπλήρωσεν ὁ και-
ρὸς τῆς Ἑλισάβετ νὰ γενήσῃ,
καὶ ἐγέννησεν υἱόν.

58 Καὶ ἀκυσάντο οἱ γει-
τόνοι τῆς καὶ οἱ συγγενεῖς τῆς,
ὅτι ἐμεγάλυνε Κύριος τὸ ἔλεός
τῇ μετ' αὐτήν, καὶ τὴν ἐσὺν-
χαίρουνταν.

59 Καὶ εἰς ταῦς ὀκτῶ ἡμέ-
ραις ἦλθαν νὰ περιτμήσῃ τὸ
παιδίον, καὶ τὸ ἐκραζαν εἰς τὸ
ὄνομα τοῦ πατρὸς τῇ Ζαχα-
ρίαν.

60 Καὶ ἀπεκρίθη ἡ μήτηρ
τῇ, καὶ εἶπεν· Οὐχὶ Ζαχαρίας·
ἀλλὰ Ἰωάννης θέλει καλεσθῆναι.

61 Καὶ λέγουσ τῆς· Ὅτι
κανεὶς δὲν εἶναι εἰς τὴν γένειάν
σε, ὅπως νὰ καλῆται μετὰ τὸ
ὄνομα τῷτῳ.

62 Ἐγένεον δὲ τῷ πατρὶ αὐτοῦ, τὸ τί ἂν δίλοι καλεῖσθαι αὐτόν·

63 Καὶ αἰτήσας πινακίδιον, ἔγραψε, λέγων· Ἰωάννης ἐστὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ ἰθαύμασαν πάντες.

64 Ἀνεῴχθη δὲ τὸ σῶμα αὐτοῦ παραχερῆμα, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ· καὶ ἰάλαι εὐλογῶν τὸν Θεόν.

65 Καὶ ἐγένετο ἐπὶ πάντας φόβος· τὲς περιοκνῶνται αὐτός· καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ὄρει τῇ Ἰουδαίας διαλαλεῖτο πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα.

66 Καὶ ἔθεντο πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, λέγοντες· Τί ἄρα τὸ παιδίον τοῦτο ἔσται; Καὶ χεῖρ Κυρίου ἦν μετ' αὐτοῦ.

67 Καὶ Ζαχαρίας ὁ πατήρ αὐτοῦ ἐπλήσθη Πνεύματος ἁγίου· καὶ προεφῆτευσεν, λέγων·

68 Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπισκέψατο καὶ ἐποίησεν λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ·

69 Καὶ ἤγειρε κέρασ σωτηρίας ἡμῖν, ἐν τῷ οἴκῳ Δαβὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ·

70 Καθὼς ἰλάλησεν διὰ σῶματος· τῶν ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνος· προφητῶν αὐτοῦ,

71 Σωτηρᾶν εἰς ἰσχυρῶν

62 Καὶ ἔκρινεν καὶ τὸν πατέρα τε, τί δίδει νὰ τὸν καλέσῃ.

63 Καὶ ἐζήτησε πινακίδα, καὶ ἔγραψε, λέγωντας· Ἰωάννης εἶναι τὸ ὄνομα τε. Καὶ ἰθαύμασαν ὅλοι.

64 Καὶ παριυδὺς ἀνέοιχθη τὸ σῶμα τοῦ Ζαχαρίου, καὶ ἡ γλῶσσά τε· καὶ ἰάλαι καὶ ἔμνη τὸν Θεόν.

65 Καὶ φόβος ἤλθεν εἰς ὅλους ὡς ἡ κατοικῶσαν τρυφῇ τῆς· καὶ εἰς ὅλα τὰ ὄρια τῆς Ἰουδαίας ἰδιαλαλεῖται ὅλα τὰ λόγια ταῦτα.

66 Καὶ ὅλοι τὰ ἔβαλλον μέσα εἰς τὴν καρδίαν τῆς ὅσοι τὰ ἤμεσαν, καὶ ἔλιγαν· Τί ἄρα δίδει εἶσθαι τὸ παιδίον ἐκεῖνο; Καὶ τὸ χεῖρ τοῦ Κυρίου ἦταν μετ' αὐτό.

67 Καὶ Ζαχαρίας ὁ πατήρ τε ἐπληρώθη Πνεῦμα ἁγίου· καὶ ἐπροφῆτευσεν, λέγωντας·

68 Ἄς εἶναι εὐλογημένος Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπισκέψατο καὶ ἐκαμὲ λύτρωσιν εἰς τὸν λαόν τε·

69 Καὶ ἐσῆκωσε δύναμιν σωτηρίας εἰς τὸ σπῆντι τοῦ Δαβὶδ τοῦ παιδὸς τε·

70 Καθὼς τὸ εἶπε διὰ μέσα τοῦ σώματος· τῶν ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνος· τῶν προφητῶν τε,

71 Σωτηρίαν ἀπὸ τῶν ἰχ-

ἡμῶν, καὶ ἐκ χειρὸς πάντων
τῶν μισούντων ἡμᾶς·

72 Ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν
πατέρων ἡμῶν, καὶ μνησθῆναι
διαθήκης ἀγίας αὐτοῦ·

73 Ὁρκον ὃν ὤμοσε πρὸς
Ἀβραάμ τὸν πατέρα ἡμῶν,
τῷ δῆναι ἡμῖν,

74 Ἀφόβως, ἐκ χειρὸς
τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυσθέντας,
λατρεύειν αὐτῷ,

75 Ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιο-
σύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ, πάσας
τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.

76 Καὶ σὺ, παιδίον, προ-
φήτης ὑψίστη κληθήσῃ· προ-
πορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου
Κυρίου, ἐτοιμάσαι ὁδὸς αὐ-
τοῦ,

77 Τῷ δῆναι γινώσκειν σωτη-
ρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐν ἀφέσει
ἁμαρτιῶν αὐτῶν.

78 Διὰ σπλάγχνα ἰλέως
Θεοῦ ἡμῶν, ἐν οἷς ἐπισκέψατο
ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὑψους·

79 Ἐπιφάνει τοῖς ἐν σκότει
καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις,
τοῦ κατευθύνει τὴς πόδας
ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

80 Τὸ δὲ παιδίον νύξανε
καὶ ἐκραταιήτο πνεύματι· καὶ
ἦν ἐν ταῖς ἱεράμοις ἕως ἡμέ-

θρῆς μας, καὶ ἀπὸ τὸ χεῖρ
ἐλονῶν ἐκείνων ὅπῃ μᾶς μι-
σέσι·

72 Νὰ κάμῃ ἔλεος μετὰ
τῶν πατέρων μας, καὶ ἐπὶ
ἐνθυμηθῇ τῆς ἀγίας τη δια-
θήκης·

73 Τὸν ὅρκον ἐκεῖνον ὅπῃ
ὤμοσεν εἰς τὸν Ἀβραάμ τὸν
πατέρα μας, νὰ μᾶς δώσῃ,

74 Νὰ ἰλευθερωθῶμεν ἐμεῖς
χωρὶς φόβου ἀπὸ τὰ χεῖρια τῶν
ἐχθρῶν μας, νὰ τὸν λατρεύω-
μεν,

75 Μὲ ἀγιωσύνην καὶ
δικαιοσύνην ὁμολογῶντες αὐτῷ, εἰς
ὅλαις ταῖς ἡμέραις τῆς ζωῆς
μας.

76 Καὶ ἐσὺ, παιδίον, θέλεις
καλεσθῇ προφήτης τοῦ ὑψίστου·
διὰ τὴν θέλεις ὑπάγει ὁμολογῶν
εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Κυρίου, νὰ
ἐτοιμάσῃς ταῖς ἐβάταις του,

77 Νὰ δώσῃς γινώσκειν σω-
τηρίας εἰς τὸν λαόν του, εἰς
ἀφῆσιν τῶν ἁμαρτιῶν της·

78 Διὰ τὴν εὐσπλαγχνίαν
τῆς ἐλεημοσύνης Θεοῦ ἡμῶν, μὴ
τὰ ὅποια μᾶς ἐπίσκεψεν ἡ
ἀνατολὴ ἀπὸ ὑψοῦς·

79 Νὰ φέρῃ εἰς ἐκείνους
ὅπῃ κάθενται εἰς τὸ σκότος
καὶ εἰς τὴν σκιάν τοῦ θανάτου,
νὰ σιάσῃ τὴς πόδας μας εἰς
τὴν ἐβάταν τῆς εἰρήνης.

80 Καὶ τὸ παιδίον νύξανε,
καὶ ἐδυναμώθη κατὰ τὸ πνεῦ-
μα· καὶ ἦτον εἰς ταῖς ἱεραιαῖς

ρας ἀναδείξαι αὐτῷ πρὸς τὸν Ἰσραὴλ.

ἕως τὴν ἡμέραν ὅπῃ ἔπρεπε νὰ φανερωθῇ εἰς τὸν Ἰσραὴλ.

Κεφ. 6. 2.

ΕΓέμετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις, ἐξῆλθε δόγμα παρὰ Καίσαρος Αὐγύστου, ἀπογεράφεισθαι πᾶσαν τὴν οἰκυμένην.

2 (Αὕτη ἡ ἀπογραφὴ πρώτη, ἐγένετο ὑγεμονεύοντος τῆς Συρίας Κυρηνίου.)

3 Καὶ ἵπορεύοντο πάντες ἀπογεράφεισθαι, ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν.

4 Ἀνέβη δὲ καὶ Ἰωσήφ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, εἰς πόλιν Ναζαρετ, εἰς τὴν Ἰουδαίαν, εἰς πόλιν Δαβὶδ ἣτις καλεῖται Βηθλεὲμ, (διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξ οἴκου καὶ πατρὸς Δαβὶδ,)

5 Ἀπογεράφασθαι σὺν Μαρίας τῇ μεμνητευμένῃ αὐτῷ γυναικί, ὅση ἰγκύω.

6 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ εἶναι αὐτὸς ἐκεῖ, ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ τεκεῖν αὐτήν.

7 Καὶ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, καὶ ἐσπαργάνωσεν αὐτὸν, καὶ ἀνέκλινεν αὐτὸν ἐν τῇ φάτιγῃ· διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι.

ΚΑὶ ἔγινεν εἰς ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις, καὶ εὐγῆκεν ὄρσιμος ἀπὸ τοῦ Καίσαρα τὸν Αὐγύστου, νὰ ἀπογραφῇ ὅλη ἡ οἰκυμένη.

2 (Ἐτέτη ἡ ἀπογραφὴ ἔγινε πρώτη, αὐθεντεύοντος τῷ Κυρηνίᾳ τὴν Συρίαν.)

3 Καὶ ἐπήγιναν ὅλοι νὰ ἀπογεράφωνται, πᾶσα ἕνας εἰς τὴν ἰδικήν τε πόλιν.

4 Καὶ ἀνέβη καὶ ὁ Ἰωσήφ ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν, ἀπὸ τὴν πόλιν τὴν Ναζαρετ, εἰς τὴν Ἰουδαίαν, εἰς τὴν πόλιν τῷ Δαβὶδ ἡ ὁποία καλεῖται Βηθλεὲμ (μὲ τὸ νὰ εἶναι αὐτὸς ἀπὸ τὸ σπῆτι καὶ ἀπὸ τὴν φαρμείαν τῷ Δαβὶδ,)

5 Νὰ ἀπογραφῇ μαζὺ μὲ τὴν Μαρίας, ὅπῃ τὴν εἶχεν ἀρραβωνιασμένην διὰ γυναικά τε, ἡ ὁποία ἦτον ἰγγασρευμένη.

6 Καὶ ὅταν ἦσαν αὐτοὶ ἐκεῖ, ἐτελειώθησαν αἱ ἡμέραι νὰ γενήσῃ αὐτή.

7 Καὶ ἐγέννησε τὸν υἱὸν τῆς τὸν πρωτότοκον, καὶ τὸν ἐτύλιξε, καὶ τὸν ἐπλαγίασεν εἰς τὸ παχνί· διὰ τὸ δὲν εἶχαν αὐτοὶ τόπον εἰς τὸ κονάει.

8 Καὶ ποιμένες ἦσαν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ αὐτῇ ἀγραυλῆντες, καὶ φυλάσσοντες φυλακὰς τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὴν ποίμνην αὐτῶν.

9 Καὶ ἰδὼ, ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη αὐτοῖς, καὶ δόξα Κυρίου περιέλαμψεν αὐτάς· καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν.

10 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἄγγελος· Μὴ φοβεῖσθε· ἰδὼ γὰρ, εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην, ἣτις ἐστὶ παντὶ τῷ λαῷ·

11 Ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον σωτὴρ, ὃς ἐστὶ Χριστὸς Κύριος, ἐν πόλει Δαβὶδ.

12 Καὶ τὸτο ὑμῖν τὸ σημεῖον· Εὐρήσετε βρέφος ἱσπαργανωμένον, κείμενον ἐν τῇ φάτι.

13 Καὶ ἐξαίφνης ἐγένετο σὺν τῷ ἄγγέλῳ πληθὺς στρατιᾶς ἑραιῆς, αἰνούνων τὸν Θεόν, καὶ λεγόντων·

14 Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

15 Καὶ ἐγένετο, ὡς ἀπῆλθον ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸν ἑρᾶν οἱ ἄγγελοι, καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ ποιμένες εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Διέλθωμεν δὴ ἕως Βηθλεὲμ, καὶ ἴδωμεν τὸ ῥῆμα τὸτο τὸ γεγονός, ὃ ὁ Κύριος ἐγνώρισεν ἡμῖν.

8 Καὶ ἦσαν καὶ ποιμένες εἰς τὴν χώραν ἐκείνην, ὅπῃ ἐμένασιν ἔξω εἰς τὰ χωράφια, καὶ ἐφύλαγαν τὴν νύκτα τὸ κοπάδι τες.

9 Καὶ παρυσὺς ἄγγελος Κυρίου ἦλθεν εἰς αὐτάς, καὶ δόξα Κυρίου ἔλαμψε τευγθεῖς· καὶ ἐφοβήθησαν μέγαν φόβον.

10 Καὶ ὁ ἄγγελος Κυρίου τὲς εἶπε· Μὴ φοβεῖσθε· διατὶ σὰς εὐαγγελίζω χαρὰν μεγάλην, ἣ ὑποῖτα δεῖν εἶσθαι εἰς ὅλον τὸν λαόν·

11 Ὅτι σὰς ἐγενήθη σήμερον σωτὴρ, ὁ ὅποιος εἶναι Χριστὸς Αὐθεντής, εἰς τὴν πόλιν τοῦ Δαβὶδ.

12 Καὶ τὸτο εἶναι τὸ σημάδι· Ὅτι θείατε εὐρεῖ βρέφος τυλιγμένον, καὶ κείται μέσα εἰς τὸ παχύ.

13 Καὶ παρυσὺς μαζὺ μετὸν ἄγγελον εὐρέθη πληθὺς στρατεύματός· ἑρᾶν, ὅπῃ ἦσαν τὸν Θεόν, καὶ ἔλεγον·

14 Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

15 Καὶ ὡς ἀπῆλθον ἀπ' αὐτῶν οἱ ἄγγελοι καὶ ἐπῆλθον εἰς τὸν ἑρᾶν, οἱ ποιμένες ἐπαν᾿ ἀνάμεσά τες· Γὰρ ὡς πᾶμεν λοιπὸν ἕως τὴν Βηθλεὲμ, καὶ εἶδεμεν τὸ πρᾶγμα τὸτο ὅπῃ ἐγενε, τὸ ὅποιον ὁ Κύριος ἔκαμε καὶ γνωρίσωμεν.

16 Καὶ ἦλθον σπεύσαντες, καὶ ἀνύρον τὴν τε Μαριάμ καὶ τὸν Ἰωσήφ, καὶ τὸ βρέφους· κείμενον ἐν τῇ φάτῃ.

17 Ἰδόντες δὲ διεγνώρισαν περὶ τοῦ ῥήματος τοῦ λαληθέντος αὐτοῖς περὶ τοῦ παιδὸς τούτου.

18 Καὶ πάντες οἱ ἀκήσαντες ἰθαύμασαν περὶ τῶν λαληθέντων ὑπὸ τῶν ποιμένων πρὸς αὐτούς.

19 Ἡ δὲ Μαριάμ πάντα συνειτῆρει τὰ ῥήματα ταῦτα, συμβάλλουσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς.

20 Καὶ ἐπέστροφον οἱ ποιμένες, δοξάζοντες καὶ αἰνῶντες τὸν Θεὸν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἤκουσαν καὶ εἶδον, καθὼς ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς.

21 Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν ἡμέραι ὅκτῳ τοῦ περιτεμεῖν τὸ παιδίον, καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦς, τὸ κληθῆν ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου πρὸ τοῦ συλληφθῆναι αὐτὸν ἐν τῇ κοιλίᾳ.

22 Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ καθαρισμοῦ αὐτῆς, κατὰ τὸν νόμον Μωσέως, ἐνήγαγον αὐτὸν εἰς Ἱερουσόλυμα, παραστῆσαι τῷ Κυρίῳ,

23 (Καθὼς γέγραπται ἐν νόμῳ Κυρίου· "Ὅτι πᾶν ἄρσεν διανοίγει μῆτραν, ἅγιον τῷ Κυρίῳ κληθήσεται")

24 Καὶ τῷ δεῖναι θυσίαν,

16 Καὶ ἐπήγαγον γλίσσαρα, καὶ εὗρεκαν τὴν Μαριάμ καὶ τὸν Ἰωσήφ, καὶ τὸ βρέφος· ὅπῃ ἐκείτετον εἰς τὸ παχύ.

17 Καὶ ὡς αὐτοὶ εἶδαν εὐφρόνησαν τὸν λόγον ὅπῃ τὰς εἶπαν διὰ τὸ παιδί ἐκεῖτο.

18 Καὶ ὅλοι ὅσοι τὸ ἤκουσαν ἰθαύμασαν εἰς ἐκείνα ὅπῃ τὰς εἶπαν οἱ ποιμένες.

19 Καὶ ἡ Μαριάμ ἰφύλαττεν ἑαυτὰς ὅλα τὰ λόγια, βάλλοντάς τα μέσα εἰς τὴν καρδίαν της.

20 Καὶ οἱ ποιμένες ἐγύρισαν, δοξάζοντες καὶ ὑμνῶντες τὸν Θεὸν εἰς ὅλα ὅσα ἤκουσαν καὶ εἶδαν, καθὼς τὰς ἐλάληθη.

21 Καὶ ὡς ἂν ἐτελειώθησαν ὀκτὼ ἡμέραις νὰ περιτμήσῃ τὸ παιδίον, καὶ τὸ ὀνόμασεν Ἰησοῦν, καθὼς τὸ ὀνόμασεν ὁ ἀγγέλος, πρὸ τοῦ νὰ συλληφθῇ αὐτὸ εἰς τὴν κοιλίαν.

22 Καὶ ὅταν ἐτελειώθησαν αἱ ἡμέραις τοῦ καθαρισμοῦ της, κατὰ τὸν νόμον τῷ Μωσέως, τὸν ἀνέβασεν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, νὰ τὸν παραστήσῃ εἰς τὸν Θεόν,

23 (Καθὼς εἶναι γεγραμμένον εἰς τὸν νόμον τῷ Κυρίῳ· ὅτι κάθε ἄρσενικὸν ὅπῃ ἀνοίγει μῆτραν, δεῖται καθιεθῆναι ἅγιον εἰς τὸν Θεόν·)

24 Καὶ νὰ δώσῃ θυσίαν,

κατὰ τὸ εἰρημένον ἐν νόμῳ Κυρίου, ζεύγος τρυγόνων, ἡ δύο νεοσσὸς περιστέρων·

25 Καὶ ἰδὼς, ἦν ἄνθρωπος· ἐν Ἱερουσαλὴμ ὃ ὄνομα Συμεών· καὶ ὁ ἄνθρωπος ἦτο· δίκαιος· καὶ εὐλαβής, προσδεχόμενος· παράκλησιν τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ Πνεῦμα ἅγιον ἦν ἐπ' αὐτόν.

26 Καὶ ἦν αὐτῷ κεχρηματισμένος ὑπὸ τοῦ Πνεύματος· τοῦ ἁγίου, μὴ ἰδεῖν θάνατον πρὶν ἢ ἰδῇ τὸν Χριστὸν Κυρίου.

27 Καὶ ἦλθεν ἐν τῷ Πνεύματι εἰς τὸ ἱερόν· καὶ ἐν τῷ εἰσαγαγῆναι τὴν γομφίαν τὸ παιδίον Ἰησοῦν, τὴ ποιῆσαι αὐτὸς κατὰ τὸ εἰδισμένον τοῦ νόμου περὶ αὐτοῦ,

28 Καὶ αὐτὸς εἰδέξατο αὐτὸ εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησε τὸν Θεόν, καὶ εἶπε·

29 Νῦν ἀπολύεις τὸν δῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ·

30 Ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου,

31 Ὁ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν·

32 Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαῷ σου Ἰσραὴλ.

33 Καὶ ἦν Ἰωσήφ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ θαυμάζοντες ἐπὶ τοῖς λαλεμένοις περὶ αὐτοῦ.

καθὼς τὸ λέγει εἰς τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ, ἕνα ζεύγος τρυγόνων, ἡ δύο περιστέρωτις.

25 Καὶ τότε ἐκείνον τὸν καιρὸν ἦτον ἕνας ἄνθρωπος· εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ τὸ ὄνομά τε Συμεών· καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐτετ· ἦτον δίκαιος· καὶ εὐλαβής, καὶ ἀπαντήχαιε παρηγορίαν τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ Πνεῦμα ἅγιον ἦτον εἰς αὐτόν.

26 Καὶ ἦτον εἰς αὐτόν προφητευόμενος ἀπὸ τοῦ Πνεύματος τὸ ἅγιον, νὰ μὴν εἰδῇ θάνατον, πρὸ τοῦ νὰ εἰδῇ τὸν Χριστὸν Κυρίου.

27 Καὶ ἦλθεν εἰς τὸ ἱερόν· καὶ ἐκινῆμενος ἀπὸ τοῦ Πνεύματος· καὶ ἐκεῖ ὁπῶς ἐμβάξασιν οἱ γονεῖς τὸ παιδίον τὸν Ἰησοῦν, νὰ κάμει αὐτοὶ κατὰ τὴν συνήθειαν τοῦ νόμου δι' αὐτό,

28 Καὶ αὐτὸς τὸ εἰδέχθαι μέσα εἰς ταῖς ἀγκάλας τε, καὶ εὐχαρίστησε τὸν Θεόν, καὶ εἶπε·

29 Τῶρα ἐλευθερώνεις τὸν δῦλόν σου, Αὐθιγνῆ, μὴ εἰρήνη, κατὰ τὸν λόγον σου·

30 Διὰ τὸ τὰ μάτια μου εἶδαν τὸ σωτήριόν σου,

31 Τὸ ὅποιον ἠτοίμασας ὁμπρὸς εἰς τὸ πρόσωπον ὅλων τῶν λαῶν·

32 Φῶς νὰ φωτίσῃ τὰ ἔθνη, καὶ δόξαν τῷ λαῷ σου Ἰσραὴλ.

33 Καὶ ὁ Ἰωσήφ καὶ ἡ μήτηρ τε θαυμάζοντες εἰς ἑκείνα ὅπῃ ἐλέγχονταν δι' αὐτό.

34 Καὶ εὐλόγησεν αὐτὴς Συμῶν, καὶ εἶπε πρὸς Μαριάμ τὴν μητέρα αὐτοῦ· Ἰδὲ, ὅτι καίτοι εἰς πτώσιν καὶ ἀνάστασιν πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον·

35 (Καὶ σὺ δὲ αὐτῆς τὴν ψυχὴν διελιβύσεται βομφαία·) ὅπως ἂν ἀποκαλυφθῶσιν ἐκ πολλῶν καρδιῶν διαλογισμοί.

36 Καὶ ἦν ἡ Ἄννα προφῆτις, θυγάτηρ Φανυῆλ, ἐκ φυλῆς Ἀσὴρ· αὕτη προβεβηκυῖα ἐν ἡμέραις πολλαῖς, ζήσασα ἔτη μετὰ ἀνδρὸς ἑπτὰ ἀπὸ τῆς παρthenίας αὐτῆς.

37 Καὶ αὕτη χήρα ὡς ἑτῶν ὀγδοήκοντα τισσάρων, ἣ οὐκ ἀφίστατο ἀπὸ τοῦ ἱερῦ, νηστιαῖς καὶ δεήσεσι λατρεύουσα νύκτα καὶ ἡμέραν·

38 Καὶ αὕτη αὕτῃ τῇ ὥρᾳ ἐπιστάσα ἀνθωμολογεῖτο τῷ Κυρίῳ, καὶ ἰλάλει περὶ αὐτοῦ πᾶσι τοῖς προσδichoμένοις λίτρωσιν ἐν Ἱερουσαλήμ.

39 Καὶ ὡς ἐτέλεσαν ἅπαντα τὰ κατὰ τὸν νόμον Κυρίου, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὴν πόλιν αὐτῶν Ναζαρέτ.

40 Τὸ δὲ παιδίον ἤξανε,

34 Καὶ ὁ Συμῶν τὰς εὐλόγησε, καὶ εἶπεν εἰς τὴν Μαριάμ τὴν μητέρα τε· Νὰ, ἐτέθ· καίτοι εἰς πίσιμον καὶ ἀνάστασιν πολλῶν ἀνθρώπων εἰς τὸ γένος τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ εἰς σημεῖον ὅπῃ ἐναντιῖται·

35 (Ἀλλ' ἰσὶνα, καὶ μέσα εἰς αὐτὴν τὴν ψυχὴν σε θίλει περάσει σπαθί·) διὰ τὰ ἐσκεπασθῆσι διαλογισμοὶ πολλῶν καρδιῶν.

36 Καὶ (τότε) ἦτον καὶ ἡ Ἄννα ἡ προφῆτις ἡ θυγατέρα τοῦ Φανυῆλ, ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ἀσὴρ· καὶ αὕτη πέρασμένη πολλῶν χρονῶν, ἔγωντας νὰ ζήσῃ ἑπτὰ χρόνους μετὰ τὸν ἄνδρα ἀφόντις ἐπαυθρεύθη.

37 Καὶ ἐτέτη ἦτον χήρα ὡς ὀγδοήκοντα τισσάρων χρονῶν, ἡ ὁποία ποτὲ δὲν ἐμάκρυνεν ἀπὸ τὸ ἱερὸν, ἔγωντας νὰ λατρεύῃ τὸν Θεὸν νύκτα καὶ ἡμέραν μετὰ νηστιαῖς καὶ μετὰ δεήσεις·

38 Καὶ ἐτέτη ἔγωντας νὰ ἔλθῃ ἐκείνη τὴν ὥραν ἀνταποκρινομένη ἰδοῦσα τὸν Θεόν, καὶ ἰλάλει διὰ τὸ παιδίον εἰς ὅλης ἐκείνης ὅπῃ ἀναμείνασιν ἐλυθέρσαν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

39 Καὶ ὡς ἂν ἐτελείωσαν ὅλα ἐκεῖνα ὅπῃ εἶναι κατὰ τὸν νόμον τοῦ Κυρίου, ἐγύρισαν ὀπίσω εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὴν πόλιν τῆς τὴν Ναζαρέτ.

40 Καὶ τὸ παιδίον ἤξανε,

X

καὶ ἐκραταίετο πνεύματι, καὶ πληρέμενον σοφίας* καὶ χάρις Θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτό.

41 Καὶ ἵπορεύοντο οἱ γονεῖς αὐτῶ κατ' ἐτῶ εἰς Ἱερουσαλὴμ τῇ ἑορτῇ τῷ πάσχα.

42 Καὶ ὅτε ἐγένετο ἐτῶν δώδεκα, ἀναβάντων αὐτῶν εἰς Ἱερουσόλυμα κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἑορτῆς*

43 Καὶ τελειωσάντων τὰς ἡμέρας, ἐν τῷ ὑποστρέφειν αὐτῶς, ὑπέμεινεν Ἰησοῦς ὁ παῖς ἐν Ἱερουσαλὴμ* καὶ οὐκ ἔγνω Ἰωσήφ καὶ ἡ μήτηρ αὐτῶ.

44 Νομίσαντες δὲ αὐτὸν εἶναι ἐν τῇ συνοδίᾳ εἶπαι, ἤλθον ἡμέρας ὁδόν* καὶ ἀνεζήτην αὐτὸν ἐν τοῖς συγγενέσι καὶ ἐν τοῖς γνωστοῖς.

45 Καὶ μὴ εὐρόντες αὐτὸν, ἐπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ, ζητῶντες αὐτόν.

46 Καὶ ἐγένετο, μεθ' ἡμέρας τρεῖς εὗρον αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ καθιζόμενον ἐν μέσῳ τῶν διδασκάλων, καὶ ἀκούοντα αὐτῶν, καὶ ἐπερωτῶντα αὐτῶς.

47 Εξέγαντο δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες αὐτῶ, ἐπὶ τῇ συνέσει καὶ ταῖς ἀποκρίσεσιν αὐτῶ.

48 Καὶ ἰδόντες αὐτὸν ἐξεπλάγησαν* καὶ πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτῶ εἶπε· Τέκνον, τί

καὶ ἐδυναμώμετον κατὰ τὸ πνεῦμα, καὶ ἐπληρῶτο σοφίας* καὶ χάρις τοῦ Θεοῦ ἦτον εἰς αὐτό.

41 Καὶ ἐπήγεσαν οἱ γονεῖς τῷ καθ' ἑκάστην χρόνον εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ εἰς τὴν ἑορτὴν τῷ πάσχα.

42 Καὶ ὅταν ἔγινε δώδεκα χρόνων, ἀνέβηκαν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ κατὰ τὴν συνήθειαν τῆς ἑορτῆς*

43 Καὶ τελειώνοντες ταῖς ἡμέραις, ἐκεῖ ὅπῃ ἰγυρίζαν ἐκεῖνοι, ἀπόμεινε τὸ παιδίον ὃ Ἰησοῦς εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ* καὶ ὁ Ἰωσήφ καὶ ἡ μητέρα τῶ δὲν τὸ ἔξευραν.

44 Ἀλλ' ἰσχυρίζοντες πῶς νὰ εἶναι μετὰ τὴν συνοδίαν, ἤλθαν μιᾶς ἡμέρας γράταν* καὶ τὸν ἀναζήτησαν εἰς τὰς συγγενεῖς καὶ εἰς τὰς γνωρίμους.

45 Καὶ μὴ τὸ νὰ μὴν τὸν εὕρην, ἰγυρίσαν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, γυρεύοντες τον.

46 Καὶ ὥσαν ἐπέερασαν τρεῖς ἡμέραις, τὸν εὐρήκαν μίση εἰς τὸ ἱερὸν ὅπῃ ἐκάθετον ἀνάμεισα εἰς τὰς διδασκάλους, καὶ τὰς ἄλλας, καὶ τὰς ἐρώτας.

47 Καὶ ἰδούμαζαν ὅλοι ὅσοι τὸν ἤκουσαν, εἰς τὴν γνῶσιν τῶ καὶ εἰς ταῖς ἀποκρίσεις τῶ.

48 Καὶ ὥσαν τὸν εἶδαν ἐξεπλάγησαν* καὶ λέγει τῶ ἡ μήτηρ τῶ· Παιδί μου, διατί μάς

ἐποίησας ἡμῖν ὕτως· ἰδὺ ὁ πατήρ σε καὶ γὰρ ὀδυνώμενοι ἰζητύμην σε.

49 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν· Τί ὅτι ἰζητύτέ με· οὐκ ἤδαιτε ὅτι ἐν τοῖς τοῦ πατρὸς μου δι' εἰναί με·

50 Καὶ αὐτοὶ ἔσυνῆκαν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν αὐτοῖς.

51 Καὶ κατέβη μετ' αὐτῶν, καὶ ἦλθεν εἰς Ναζαρέτ· καὶ ἦν ὑποτασσόμενος αὐτοῖς· καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ διετήρει πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς.

52 Καὶ Ἰησοῦς προέκοπτε σοφία καὶ ἡλικία, καὶ χάριτι παρὰ Θεῷ καὶ ἀνθρώποις.

ἔκαμες ἴτζι· νὰ, ὁ πατήρ σε καὶ ἐγὼ λυπώμενοι σὶ ἰγυρεύαμεν.

49 Καὶ εἰπὲν τῆς· Διατί μὲ γυρεύετε· δὲν ἐξεύρεται πῶς κάμνει χρεῖα νὰ εἶμαι εἰς τὰ πράγματα τοῦ πατρὸς μου·

50 Καὶ ἐτῆτο δὲν ἰγυροῖκῃσαν τὸν λόγον ὅπῃ τὸς εἶπε.

51 Καὶ ἐκατέβη μαζὺ τῆς, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Ναζαρέτ· καὶ τὸς ὑποτάσσειτον· καὶ ἡ μητέρα τα ἐφύλαττειν ὅλα τὰ λόγια ἐτῆτα μέσα εἰς τὴν καρδίαν τῆς.

52 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπρόκοπτε καὶ αὐξάνει καὶ εἰς τὴν σοφίαν καὶ εἰς τὴν ἡλικίαν, καὶ εἰς τὴν χάριν σημά εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὸς ἀνθρώπους.

Κεφ. γ'. 3.

ἘΝ ἔτει δὲ πεντεκαιδεκάτῃ τῆς ἡγεμονίας Τιβερίου Καίσαρος, ἡγεμονεύοντος Ποντίου Πιλάτου τῆς Ἰουδαίας, καὶ τετραρχούντος τῆς Γαλιλαίας Ἡρώδης, Φίλιππος δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τετραρχούντος τῆς Ἰτουραίας καὶ Τραχανίτιδος χώρας, καὶ Λυσανίου τῆς Ἀβιληνῆς τετραρχούντος,

2 Ἐπ' ἀρχιερέων Ἀννα καὶ Καϊάφα, γένητο ῥῆμα Θεοῦ ἐπὶ Ἰωάννῃ τὸν τοῦ Ζαχαρίου υἱόν, ἐν τῇ ἐρήμῳ.

ΚΑΙ εἰς τὸς δεκαπέντε χρόνους τῆς αὐθεντίας τοῦ Τιβερίου Καίσαρος, ὅταν αὐδίντευεν ὁ Πόντιος ὁ Πιλάτος τὴν Ἰουδαίαν, καὶ ὅταν ὁ Ἡρώδης ἦτον τετράρχης τῆς Γαλιλαίας καὶ ὁ ἀδελφὸς τα ὁ Φίλιππος τετράρχης τῆς Ἰτουραίας καὶ Τραχανίτιδος χώρας, καὶ Λυσανίας τετράρχης τῆς Ἀβιληνῆς,

2 Εἰς τὸν καιρὸν τῶν ἀρχιερέων Ἀννα καὶ Καϊάφα, ἦλθε λόγος Θεοῦ εἰς τὸν Ἰωάννην τὸν υἱὸν τοῦ Ζαχαρίου μέσα εἰς τὴν ἐρημον.

3 Καὶ ἦλθεν εἰς πᾶσαν τὴν περίχωρον τοῦ Ἰορδάνου, κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἅφισιν ἁμαρτιῶν.

4 Ὡς γέγραπται ἐν βίβλῳ λόγων Ἠσαΐου τοῦ προφήτου, λέγοντος· Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιῶτε τὰς τρίβους αὐτοῦ.

5 Πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται, καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται· καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς εὐθεΐαν, καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδὸν λείαν·

6 Καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ.

7 Ἐλεγεν ὁν τοῖς ἐκπορευομένοις ὄχλοις βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ· Γενήματα ἐχιδνῶν, τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς;

8 Ποιήσατε ὅν καρπὸς ἐξ ἑσῶς τῆς μετανοίας· καὶ μὴ ἄρξῃσθε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· Πατέρα ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ· λέγων γὰρ ὑμῖν, ὅτι δύναται ὁ Θεὸς ἐκ τῶν λίθων τέτων ἐγείρει τέκνα τῷ Ἀβραάμ.

9 Ἥδη δὲ καὶ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν ῥίζαν τῶν δένδρων κεῖται· πᾶν ὃν δένδρον μὴ ποιῶν καρπὸν

3 Καὶ ἐπῆγεν εἰς ὅλην τὴν περίχωρον τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἐκηρύττει βάπτισμα μετανοίας εἰς ἅφισιν ἁμαρτιῶν.

4 Καθὼς εἶναι γεγραμμένον εἰς τὸ βιβλίον τῶν λόγων τοῦ Ἠσαΐου τοῦ προφήτου, ὅπῃ λέγει· Φωνὴ ἐκείνου ὅπῃ βοᾷ μέσα εἰς τὴν ἐρήμον· Ἐτοιμάσατε τὴν σέβαν τοῦ Κυρίου, κάμψατε ἴσους τὰς ὁδοὺς τῆς.

5 Κάθε λαγκάδι θίλει γιμίσει, καὶ κάθε ὄρος καὶ βουνὸς θίλει ταπεινωθῇ· καὶ τὰ τραβὰ θίλυσιν ἰσιάζει, καὶ ἡ κακοπεριπάτηται σέβαν θίλων γίνε ἴσαι·

6 Καὶ κάθε ἀνδρῶπθ θίλει ἰδῇ τὸ σωτήριο τοῦ Θεοῦ.

7 Ἐλεγε λοιπὸν εἰς τὴς ὄχλους ὅπῃ εὐγεναι νὰ βαπτισθῶσιν ἀπ' αὐτόν· Παιδιά τῆς ὀχιντρας, τίς σᾶς ἐδείξει νὰ φύγετε ἀπὸ τὴν ὀργὴν ὅπῃ μέλλει νὰ ἔλθῃ;

8 Κάμετε τὸ λοιπὸν καρπὸς ὅπῃ νὰ εἶναι ἄξιοι μετανοίας· καὶ μὴν ἀρχίσθε νὰ λέγετε ἀνάμυσά σας· Ἐμμεῖς ἔχομεν πατέρα τὸν Ἀβραάμ· διατὶ σᾶς λέγω, ὅτι ὁ Θεὸς δύναται ἀπὸ ταῖς πέτραις ἐτάταις νὰ ἐξαναγῇσῃ παιδιά εἰς τὸν Ἀβραάμ.

9 Καὶ νὰ καὶ τὸ πελέκι ὅπῃ κεῖται εἰς τὴν ῥίζαν τῶ δένδρων· κάθε δένδρον ὅπῃ δὴν κάμει

καλόν, ἐκκόπτεται, καὶ εἰς πῦρ βάλλεται.

10 Καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν οἱ ὄχλοι, λέγοντες· Τί ἔν ποιήσομεν;

11 Ἀποκριθεὶς δὲ λέγει αὐτοῖς· Ὁ ἔχων δύο χιτῶνας, μεταδότην τῷ μὴ ἔχοντι· καὶ ὁ ἔχων βρώματα, ὁμοίως ποιείτω.

12 Ἦλθον δὲ καὶ τελῶναι βαπτισθῆναι, καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· Διδάσκαλε, τί ποιήσομεν;

13 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτάς· Μηδὲν πλέον παρά τὸ διατεταγμένον ὑμῖν πράσσετε.

14 Ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν καὶ γρατευόμενοι, λέγοντες· Καὶ ἡμεῖς τί ποιήσομεν; καὶ εἶπε πρὸς αὐτάς· Μηδένα διασείσητε, μηδὲ συκοφαντήσητε· καὶ ἀρκείσθε τοῖς ὀψωνίοις ὑμῶν.

15 Προσδοκῶντος δὲ τῷ λαῷ, καὶ διαλογιζομένων πάντων ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν περὶ τῷ Ἰωάννῃ, μήποτε αὐτὸς εἴη ὁ Χριστός,

16 Ἀπεκρίθη δὲ ὁ Ἰωάννης, ἅπασιν λέγων· Ἐγὼ μὲν ὕδατι βαπτίζω ὑμᾶς· ἔρχεται δὲ ὁ ἰσχυρότερός μου, ὃ οὐκ εἰμὶ ἰκανὸς λύσαι τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ· αὐτὸς ὑμᾶς

καλόν καρπὸν, κόπτεται, καὶ βάλλεται εἰς τὴν φωτίαν.

10 Καὶ οἱ ὄχλοι τὸν ἐρωτῶσαν καὶ τῷ Ἰλιαν· Τί νὰ κάμωμεν λοιπόν;

11 Καὶ ὁ Ἰωάννης ἀπεκρίθη, καὶ λέγει τῆς· Ἐκείνῳ ὅπῃ ἔχει δύο φορέματα, ἃς δώσῃ τὸ ἓνα ἐκεῖνῳ ὅπῃ δὲν ἔχει· τὸ αὐτὸ ἃς κάμῃ καὶ ἐκεῖνῳ, ὅπῃ ἔχει φαγητά.

12 Καὶ ἦλθαν καὶ οἱ τελῶναι νὰ βαπτισθῶσι, καὶ λέγειν τῷ· Διδάσκαλε, τί νὰ κάμωμεν;

13 Καὶ τὸς εἶπε· Τίποτος περισσότερον μὲν ζητᾶτε ἢ ἐξ ἁπλὸς τὸ διατεταγμένον σας.

14 Ἐρωτῶσάν τον καὶ οἱ γρατεῖται, καὶ ἔλιγαν· Ἀμὴν ἡμεῖς τί νὰ κάμωμεν; καὶ εἶπεν τῆς· Κατίνα νὰ μὴ διασείσητε, μηδὲ νὰ συκοφαντήσητε· καὶ νὰ εἰσδε εὐχαριστημένοι εἰς τὴν βίαν σας.

15 Καὶ ἰληπίζοντας ὁ λαός, καὶ διαλογιζόμενοι ὅλοι μέσα τῆς διὰ τὸν Ἰωάννην, μήπως καὶ ἦδεν εἰσδε αὐτὸς ὁ Χριστός,

16 Ἀπεκρίθη δὲ ὁ Ἰωάννης εἰς ὅλους, καὶ εἶπεν· Ἐγὼ σᾶς βαπτίζω μὲ νερόν· ἀμὴν ἔρχεται ὁ δυνατώτερός μου, τοῦ ὁποῖου ἐγὼ δὲν εἶμαι ἄξιῳ· νὰ λύσω τὸ λαιὸν τῶν ὑποδημάτων τῷ· αὐ-

βαπτίσει ἐν Πνεύματι ἁγίῳ,
καὶ πυρί.

17 Οὐδὲ τὸ πτύον ἐν τῇ
χειρὶ αὐτοῦ, καὶ διακαθαρίει
τὴν ἅλωνα αὐτοῦ· καὶ συναξει
τὸν σίτον εἰς τὴν ἀποθήκην
αὐτοῦ, τὸ δὲ ἄχυρον κατακαύ-
σει πυρὶ ἀσβέσω.

18 Πολλὰ μὲν ἔν καὶ
ἕτερα παρακαλῶν εὐηγγελίζε-
το τὸν λαόν.

19 Ὁ δὲ Ἡρώδης ὁ τετράρ-
χος, ἐλγυζόμενος ὑπὸ αὐτοῦ,
περὶ Ἡρωδιάδης τῆς γυναικὸς
Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ,
καὶ περὶ πάντων ὧν ἐποίησε
πονηρῶν ὁ Ἡρώδης,

20 Προσέθηκε καὶ τῷτο
ἐπὶ πᾶσι, καὶ κατέκλεισε τὸν
Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ.

21 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ βαπ-
τισθῆναι ἅπαντα τὸν λαόν,
καὶ Ἰησοῦ βαπτισθέντι, καὶ
προσευχομένῳ, ἀνεψυχθῆναι τὸν
ἐρανόν·

22 Καὶ καταβῆναι τὸ
Πνεῦμα τὸ ἅγιον σωματικῶς
εἶδναι, ὡσεὶ περιγεράν, ἐπ'
αὐτόν· καὶ φωνὴν ἐξ ἐρανοῦ
γενέσθαι, λέγουσαν· Σὺ εἶ ὁ
υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν σοὶ
ἠδόκησα.

23 Καὶ αὐτὸς ἦν ὁ Ἰησοῦς
ὡσεὶ ἑτῶν τριάκοντα ἄρχόμε-
νος, ὧν (ὡς ἰνομίζετο) υἱὸς
Ἰωσήφ, τοῦ Ἠλὶ,

τὸς θέλει σᾶς βαπτίσει με
Πνεῦμα ἅγιον, καὶ με φωτίαν.

17 Εἰς τοῦ ὁποῖα τὸ χέρι
εἶναι τὸ φτυάρι· καὶ θέλει
καθαρίσει τὸ ἅλωνα τοῦ καὶ
θέλει μαζώξει τὸ σιτάρι εἰς τὸ
ἀμπάρι τοῦ καὶ τὸ ἄχυρον
θέλει τὸ κατακαύσει με
φωτίαν ὅπως δὴν σβεί ποτέ.

18 Καὶ ἄλλα πολλὰ
παρακινῶν εὐαγγελίζε-
τον λαόν.

19 Καὶ ὁ Ἡρώδης ὁ τετράρ-
χος, ἔγνωντας νὰ ἐλίγχιτοι ἀπ'
αὐτόν, διὰ τὴν Ἡρωδιάδα τὴν
γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ
Φιλίππου, καὶ διὰ ὅλα ἐκείνα
τὰ κακά ὅπως ἐκαμεν ὁ Ἡρώδης,

20 Ἐπρόσδεξε καὶ τῷτο
ἀπάνω εἰς ὅλα, καὶ ἐσφόδρισε
τὸν Ἰωάννην μετὰ εἰς τὴν
φυλακὴν.

21 Καὶ ὅταν ἐβαπτίζετον
ὅλον ὁ λαὸς, ἐκεῖ ὅπου ἐβαπ-
τίσθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐπροσεύ-
χεται, ἀνοίχθησαν οἱ ἐρανοὶ·

22 Καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον
ἐκατίθη με σωματικὸν εἶδος,
ὡσαν περιερί, ἀπάνω εἰς
αὐτόν· καὶ νὰ, καὶ ἦλθε φωνὴ
ἀπὸ τὸν ἐρανό, ὅπου ἔλεγον·
Ἐστὺ εἶσαι υἱὸς μου ὁ ἀγαπημέ-
νος, εἰς εἶσα ἀναπαύομαι.

23 Καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς
ἦταν ὡσαν νὰ ἄρχιζε τριάντα
χρονῶν, καθὼς ἐλογιάζετον νὰ
εἶναι υἱὸς τοῦ Ἰωσήφ· καὶ ὁ
Ἰωσήφ τοῦ Ἠλὶ.

24 Τοῦ Ματθαῖ, τοῦ
Λευί, τῷ Μελχί, τῷ Ἰαννά,
τῷ Ἰωσήφ,

25 Τῷ Ματθαδίῳ, τῷ
Ἀμώς, τῷ Ναὺμ, τῷ Ἑσλί,
τῷ Ναγγαί,

26 Τῷ Μαάθ, τῷ Ματ-
ταδίῳ, τῷ Σεμί, τῷ Ἰωσήφ,
τῷ Ἰύδα,

27 Τῷ Ἰωανῶ, τῷ Ῥησά,
τῷ Ζοροβάβελ, τῷ Σαλαδιήλ,
τῷ Νηρί,

28 Τῷ Μελχί, τῷ Ἀδδί,
τῷ Κωσάμ, τῷ Ἐλμωδάμ,
τῷ Ἡρ,

29 Τῷ Ἰωσὴ, τῷ Ἐλί-
ξερ, τῷ Ἰωρεῖμ, τῷ Ματ-
θαῖ, τῷ Λευί,

30 Τῷ Συμεὼν, τῷ Ἰύδα,
τῷ Ἰωσήφ, τῷ Ἰωάν, τῷ
Ἐλιακίμ,

31 Τῷ Μελιᾷ, τῷ Μαί-
νάν, τῷ Ματθαδαί, τῷ Να-
θάν, τῷ Δαβίδ,

32 Τῷ Ἰσσαι, τῷ Ὠβήδ,

24 Καὶ ὁ Ἡλὶ τῷ Ματθαῖ
καὶ ὁ Ματθαῖ τῷ Λευί· καὶ
ὁ Λευὶς τοῦ Μελχί· καὶ ὁ
Μελχὶς τοῦ Ἰαννά· καὶ ὁ
Ἰαννά τῷ Ἰωσήφ.

25 Καὶ ὁ Ἰωσήφ τοῦ Ματ-
ταδίῳ· καὶ ὁ Ματθαδίας τοῦ
Ἀμώς· καὶ Ἀμώς τῷ Ναὺμ·
καὶ Ναὺμ τοῦ Ἑσλί· καὶ ὁ
Ἑσλὶς τῷ Ναγγαί.

26 Καὶ ὁ Ναγγαὶ τῷ
Μαάθ· καὶ Μαάθ τῷ Ματ-
ταδίῳ· καὶ Ματθαδίας τῷ
Σεμί· καὶ Σεμίς τῷ Ἰωσήφ·
καὶ Ἰωσήφ τῷ Ἰύδα.

27 Καὶ Ἰύδας τῷ Ἰωανῶ·
καὶ Ἰωανῶς τῷ Ῥησά· καὶ
Ῥησᾶς, τῷ Ζοροβάβελ· καὶ
Ζοροβάβελ τῷ Σαλαδιήλ· καὶ
Σαλαδιήλ τῷ Νηρί.

28 Καὶ Νηρὶς τῷ Μελχί· καὶ
Μελχὶς τῷ Ἀδδί· καὶ Ἀδδὶς τῷ
Κωσάμ· καὶ Κωσάμ τῷ Ἐλ-
μωδάμ· καὶ Ἐλμωδάμ τῷ Ἡρ.

29 Καὶ Ἡρ τοῦ Ἰωσή· καὶ
Ἰωσὴ τῷ Ἐλίεξερ· καὶ Ἐλίεξερ
τῷ Ἰωρεῖμ· καὶ Ἰωρεῖμ τῷ Ματ-
θαῖ· καὶ Ματθαῖ τῷ Λευί.

30 Καὶ Λευὶ τῷ Συμεὼν· καὶ
Συμεὼν τῷ Ἰύδα· καὶ ὁ Ἰύδας
τῷ Ἰωσήφ· καὶ Ἰωσήφ τῷ Ἰω-
νάν· καὶ Ἰωνάν τῷ Ἐλιακίμ.

31 Καὶ Ἐλιακίμ τῷ Με-
λιᾷ· καὶ Μελιᾶς τῷ Μαϊνάν·
καὶ Μαϊνάν τῷ Ματθαδαί·
καὶ Ματθαδίας τῷ Ναθάν·
καὶ Ναθάν τῷ Δαβίδ.

32 Καὶ Δαβὶδ τῷ Ἰσσαι· καὶ
Ἰσσαι τῷ Ὠβήδ· καὶ Ὠβήδ

τῷ Βοόζ, τῷ Σαλμών, τῷ
Ναασσών,

33 Τῷ Ἀμιναδάβ, τῷ
Ἀράμ, τῷ Ἑσρώμ, τῷ Φαρέι,
τῷ Ἰήδα,

34 Τῷ Ἰακώβ, τῷ Ἰσαάκ,
τῷ Ἀβραάμ, τῷ Θάρα, τῷ
Ναχωρ,

35 Τῷ Σαρούχ, τῷ Ῥα-
γαῦ, τῷ Φαλέκ, τῷ Ἐβέρ,
τῷ Σαλά,

36 Τῷ Καϊνάν, τῷ Ἀρφα-
ξάδ, τῷ Σήμ, τῷ Νῶε, τῷ
Λάμεχ,

37 Τῷ Μαδυσάλα, τῷ
Ἐνώχ, τῷ Ἰαρέδ, τῷ Μαλι-
λεήλ, τῷ Καϊνάν,

38 Τῷ Ἐνὼς, τῷ Σήθ,
τοῦ Ἀδάμ, τοῦ Θεοῦ.

τῷ Βοόζ· καὶ Βοόζ τῷ Σαλμών·
καὶ Σαλμών τῷ Ναασσών.

33 Καὶ Ναασσών τῷ Ἀμινα-
δάβ· καὶ Ἀμιναδάβ τῷ Ἀράμ·
καὶ Ἀράμ τῷ Ἑσρώμ· καὶ
Ἑσρώμ τῷ Φαρέι· καὶ Φαρέι
τῷ Ἰήδα.

34 Καὶ Ἰήδας τῷ Ἰακώβ· καὶ
Ἰακώβ τῷ Ἰσαάκ· καὶ ὁ Ἰσαάκ
τῷ Ἀβραάμ· καὶ Ἀβραάμ τῷ
Θάρα· καὶ Θάρα τῷ Ναχωρ·

35 Καὶ Ναχωρ τῷ Σαρούχ·
καὶ Σαρούχ τῷ Ῥαγαῦ· καὶ
Ῥαγαῦ τῷ Φαλέκ· καὶ Φαλέκ
τῷ Ἐβέρ· καὶ Ἐβέρ τῷ Σαλά.

36 Καὶ Σαλά τῷ Καϊνάν·
καὶ Καϊνάν τῷ Ἀρφαξάδ· καὶ
Ἀρφαξάδ τῷ Σήμ· καὶ Σήμ
τῷ Νῶε· καὶ Νῶε τοῦ Λάμεχ.

37 Καὶ Λάμεχ τῷ Μαδυ-
σάλα· καὶ Μαδυσάλα τῷ
Ἐνώχ· καὶ Ἐνώχ τῷ Ἰαρέδ·
καὶ Ἰαρέδ τῷ Μαλιλεήλ· καὶ
Μαλιλεήλ τῷ Καϊνάν.

38 Καὶ Καϊνάν τῷ Ἐνὼς·
καὶ Ἐνὼς τοῦ Σήθ· καὶ Σήθ τῷ
Ἀδάμ· καὶ Ἀδάμ τῷ Θεῷ.

Κεφ

ἸΗΣΟΥΣ Δὲ Πνεύματος ἁγίου
πλήρης ὑπέβρεψεν ἀπὸ τοῦ
Ἰορδάνου· καὶ ἦγετο ἐν τῷ
Πνεύματι εἰς τὴν ἔρημον,

2 Ἡμέρας τισσαράκοντα
πειραζόμενος ὑπὸ τοῦ διαβόλου·
καὶ οὐκ ἔφαγεν ἕδεν ἐν ταῖς
ἡμέραις ἐκείναις· καὶ συντελει-

4.

ΚΑΙ ὁ Ἰησοῦς γιματῶ
Πνεῦμα ἅγιον ἐγύρισεν
ἀπὸ τὸν Ἰορδάνην· καὶ ἐφίετο
τον διὰ μέσα τοῦ Πνεύματος
εἰς τὴν ἔρημον,

2 Καὶ ἐπειράζετον ἀπὸ τοῦ
διάβολου σαράντα ἡμέραις· καὶ
τίποτις δὲν ἔφαγεν ἐκείναις ταῖς
ἡμέραις· καὶ ὡσάν ἐτελειώθη·

φθεισῶν, αὐτῶν, ὑψίρον ἐπιεί-
κασε.

3 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ διάβο-
λος· Εἰ υἱὸς εἶ τῷ Θεῷ, εἰπέ τῷ
λίθῳ τάτῳ ἵνα γένηται ἄρτος.

4 Καὶ ἀπεκρίθη Ἰησοῦς
πρὸς αὐτὸν, λέγων· Γέγρα-
πται, ὅτι ἅκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ
ζήσεται ὁ ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ
παντὶ ῥήματι Θεοῦ.

5 Καὶ ἀναγαγὼν αὐτὸν ὁ
διάβολος εἰς ὄρος ὑψηλόν, ἔ-
δειξεν αὐτῷ πάσας τὰς βασι-
λείας τῆς οἰκουμένης ἐν στιγμή
χρόνου.

6 Καὶ εἶπεν αὐτὸ ὁ διάβο-
λος· Σοὶ δώσω τὴν ἐξουσίαν
ταύτην ἅπασαν, καὶ τὴν δό-
ξαν αὐταῖ· ὅτι ἐμοὶ παραδί-
δοται καὶ ὃ ἐὰν θέλω, δίδωμι
αὐτήν.

7 Σὺ ἂν εἶαν προσκυνήσῃς
ἐνώπιόν μου, ἔσαι σὺ πάντα.

8 Καὶ ἀποκριθεὶς αὐτῷ,
εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Ὑπαγε ὀπίσω
με Σατανᾶ· γέγραπται γάρ·
Προσκυνήσεις Κύριον τὸν Θεόν
σε, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύ-
σεις.

9 Καὶ ἤγαγεν αὐτὸν εἰς
Ιερουσαλὴμ, καὶ ἔστη αὐτὸν
ἐπὶ τὸ πτερυγίον τῶ ἱερῶ· καὶ
εἶπεν αὐτῷ· Εἰ ὁ υἱὸς εἶ τῷ
Θεῷ, βάλε σεαυτὸν ἐντεῦθεν
κάτω·

10 Γέγραπται γάρ· Ὅτι ταῖς

σαν αὐταῖς αἱ ἡμέραις, ὑψίρον
ἐπιείκασε.

3 Καὶ λέγει τῷ ὁ διάβολος·
Ἄν εἶσαι υἱὸς τῷ Θεῷ, εἰπέ τῆς
πέτρας ἐστῆς νὰ γένη ψωμί.

4 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη,
καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν· Εἶναι γε-
γραμμένον, ὅτι ὄχι μόνον μὴ
ψωμί νὰ ζῇ ὁ ἄνθρωπος, ἀλλ'
καὶ μὴ κάθε λόγον Θεοῦ.

5 Καὶ ἀντιτάζωντάς τον ὁ
διάβολος· εἰς ἕνα ὑψηλὸν ὄρεος,
τῷ ἔδειξεν ὅλαις ταῖς βασι-
λείαις τοῦ κόσμου εἰς μίαν
στιγμὴν καιρῶ.

6 Καὶ εἶπεν τῷ ὁ διάβο-
λος· Ἐστὶνα θέλω δώσει ἐτά-
την τὴν ἐξουσίαν ὅλην, καὶ
τὴν δόξαν τῆς· ὅτι ἐμένα
ἐπαραδόθη, καὶ οὗτις θέλω,
τὴν δίδω.

7 Ἐὰν ἐσὺ λοιπὸν με προσ-
κυνήσῃς ὁμπροσὰ μου, θέλω
εἶσθαι ὅλα ἐδικὰ σε.

8 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς,
καὶ εἶπεν, τῷ· Ὑπαγε ὀπίσω με
Σατανᾶ· διατὶ εἶναι γεγραμ-
μένον· Θέλεις προσκυνήσῃς τὸν
Λύδιντον τὸν Θεόν σε, καὶ
αὐτὸν μόνον θέλεις λατρεύσεις.

9 Καὶ ἔφερε τον εἰς τὴν Ἱε-
ρουσαλὴμ, καὶ ἔστη τον ἀπά-
νω εἰς τὴν ἄκρην τῶ ἱερῶ· καὶ
εἶπεν τῷ· Ἐὰν εἶσαι υἱὸς τοῦ
Θεοῦ, ρίξε τῷ λόγῳ σε ἀπ' ἐδῶ
κάτω·

10 Διατὶ εἶναι γεγραμμένον·

ἀγγέλοις αὐτῇ ἰντελεῖται
περὶ σο, τῷ διαφυλάξαι σο.

11 Καὶ ὅτι ἐπὶ χειρῶν
ἄρῃ σο, μήποτε προσκόψῃς
πρὸς λίθον τὸν πόδα σο.

12 Καὶ ἀποκριθεὶς, εἶπεν
αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι εἰρήναι· Οὐκ
ἐκπειράσεις Κύριον τὸν Θεόν σο.

13 Καὶ συντελίσας πάντα
πειρασμὸν, ὁ διάβολος, ἀπέ-
στη ἀπ' αὐτῷ ἄχρι καιρῷ.

14 Καὶ ὑπέστρεψεν ὁ Ἰησοῦς
ἐν τῇ δυνάμει τῷ Πνεύματος
εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ φήμη
ἐξηλθε καθ' ὅλης τῆς περι-
χώρου περὶ αὐτοῦ.

15 Καὶ αὐτὸς ἐδίδασκεν
ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν,
δοξαζόμενος ὑπὸ πάντων.

16 Καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Να-
ζαρέτ, ἣ ἦν τετραμμένον· καὶ
εἰσῆλθε κατὰ τὸ εἶωδος αὐτοῦ,
ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων,
εἰς τὴν συναγωγὴν· καὶ ἀνέστη
ἀναγνῶναι.

17 Καὶ ἰπεδύθη αὐτῷ βι-
βλίον· Ἦσαίς τῷ προφῆτᾳ· καὶ
ἀναπτύξας τὸ βιβλίον, εὗρε
τὸν τόπον ὃ ἦν γεγραμμένον·

18 Πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμὲ,
ὃ ἐνεκεν ἔχρισέ με· εὐαγγελί-
ζεσθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέ με,
ἰάσασθαι τὰς συντετριμμένους
τὴν καρδίαν, κηρύξαι αἰχμα-

“Ὅτι θίλει προσάξει τὰς ἀγγέ-
λους τοῦ διὰ λόγου σο, ἵνα σο
διαφυλάξουν.

11 Καὶ ἵνα σο φέρων ἀπάνω
εἰς τὰ χεῖρά σου, διὰ ἵνα μὴ
σκοπτάῃς εἰς τὴν πέτραν τὸ
ποδάρι σο.

12 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ
λέγει τοῦ· Ἐλαλήθη· Δὲν θίλεις
δοκιμάσει Κύριον τὸν Θεόν σο.

13 Καὶ τελειώωντας καθὲν
πειρασμὸν, ὁ διάβολος ἑμά-
κρυνεν ἀπ' αὐτὸν ἕως και-
ρὸν.

14 Καὶ ἰγύρισεν ὁ Ἰησοῦς
μὲ τὴν δύναμιν τοῦ Πνεύματος
εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ ἡ
φήμη εὐγῆκεν εἰς ὅλην τὴν
Γαλιλαίαν διὰ λόγου τοῦ.

15 Καὶ αὐτὸς ἐδίδασκεν
εἰς ταῖς συναγωγαῖς τοῦ, δοξα-
ζόμενος ἀπὸ ὅλης.

16 Καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Να-
ζαρέτ, ἐκεῖ ὅπου ἦτον ἀναδρεμ-
μένον· καὶ ἐμβῆκε κατὰ τὴν
συνήθειάν τοῦ τὴν ἡμέραν τοῦ
σαββάτου εἰς τὴν συναγωγὴν
καὶ ἰσηκώθη ἵνα διαβάσῃ.

17 Καὶ τοῦ ἰδοὺκα τὸ βιβλίον
τοῦ Ἦσαίς τῷ προφῆτᾳ· καὶ
ἀνοίγωντας τὸ βιβλίον, εὗρε τὸν
τόπον ὅπου ἦτον γεγραμμένον·

18 Τὸ πνεῦμα τοῦ Κυρίου ἐ-
πάνω εἰς ἐμὲ, καὶ διὰ τοῦτο μὲ
ἔχρισε· καὶ μὲ ἐσταλὲ διὰ ἵνα εὐ-
αγγελίσω τὰς πτωχοῦς, ἵνα ἰα-
τρεύσω τοὺς ἐκείνους ὅπου ἔχουν καρ-

λύτοις ἄφισιν, καὶ τυφλοῖς
ἀνάβλεψιν, ἀπογεῖλαι τε-
θραυσμένους ἐν ἀφίσιοι,

19 Κηρύξαι ἐν αὐτὸν Κυ-
ρίῳ δεκτόν.

20 Καὶ πτύξας τὸ βιβλίον,
ἀποδὲς τῷ ὑπηρέτῃ, ἐκάδισε·
καὶ πάντων ἐν τῇ συναγωγῇ οἱ
ὀφθαλμοὶ ἦσαν ἀτινίζοντες
αὐτῷ.

21 Ἦρξατο δὲ λέγειν πρὸς
αὐτούς· Ὅτι σήμερον πεπλή-
ρωται ἡ γραφὴ αὕτη ἐν τοῖς
ὤσιν ὑμῶν.

22 Καὶ πάντες ἑμαρτύρουν
αὐτῷ, καὶ ἰθαύμαζον ἐπὶ τοῖς
λόγοις τῆς χάριτος, τοῖς ἐκπο-
ρευομένοις ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ,
καὶ ἔλεγον· Οὐχ ὅτις ἐστὶν ὁ
υἱὸς Ἰωσήφ;

23 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς·
Πάντως ἱερεῖτέ μοι τὴν παρα-
βολὴν ταύτην· Ἰατρὲ, θερά-
πεισον σεαυτὸν· ὅσα ἠκέσα-
μιν γινόμενα ἐν τῇ Καπερ-
ναὐμ, ποίησον καὶ ὧδε ἐν τῇ
πατρίδι σου.

24 Εἶπε δέ· Ἀμὲν λέγω
ὑμῖν, ὅτι ἐδεῖς προφήτης
δεκτός ἐστιν ἐν τῇ πατρίδι
αὐτοῦ.

25 Ἐπ' ἀληθείας δὲ λέγω
ὑμῖν, πολλαὶ χῆραι ἦσαν ἐν
ταῖς ἡμέραις Ἠλίου ἐν τῷ Ἰσ-
ραὴλ, ὅτε ἐκλείσθη ὁ θρόνος

διὰν ῥαγισμένην, νὰ κηρύξω
ἐλευθερίαν εἰς τὰς σκλαβω-
μένους, καὶ ξανάβλεψιν εἰς τὰς
τυφλὰς, νὰ πέμψω μὲ συγχώ-
ρησιν τὰς πλεγωμένους,

19 Νὰ κηρύξω χρόνον Κυ-
ρίου γενετόν.

20 Καὶ σφαλῶντας τὸ
βιβλίον, καὶ δίδωντάς το τῷ
υπηρέτῃ, ἐκάδισε· καὶ τὰ μά-
τια ὁλοῶν ὅπῃ ἦσαν εἰς τὸ
συναγῶγι ἀτινίζαν εἰς αὐτόν·

21 Καὶ ἄρχισι νὰ τὰς
λέγῃ· Ὅτι σήμερον ἐτελειώθη
ἡ γραφὴ ἐνέτη εἰς τὰ αὐτίκα
σας.

22 Καὶ ὅλοι ἑμαρτυροῦσαν
εἰς αὐτόν, καὶ ἰθαύμαζαν εἰς
τὰ λόγια τὰ χαριτωμένα, ὅπῃ
ἐγεναι ἀπὸ τοῦ σώματος τοῦ, καὶ
ἔλεγον· Δὲν εἶναι ἐστὶν ὁ
υἱὸς τοῦ Ἰωσήφ;

23 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς·
Ἐξάπαντας θέλειτε μὲ εἰπεῖν
τὴν παραβολὴν ἐτήτην· Ἰατρὲ,
θεράπειυσαι τῷ λόγῳ σου· ὅσα
ἀνέσαμεν ὅπῃ ἐγεναι εἰς τὴν
Καπερναὐμ, κάμει τα καὶ
ἰδῶ εἰς τὴν πατρίδα σου.

24 Καὶ εἶπε· Βέβαια σὰς
λέγω, ὅτι ἐδεῖ καίνας προφή-
της εἶναι δεκτός εἰς τὴν πατρί-
δα τοῦ.

25 Καὶ ἐπ' ἀληθείας σὰς
λέγω, πολλαὶ χῆραι ἦσαν εἰς
τὸν καιρὸν τοῦ Ἠλίου εἰς τὸ γένος
τοῦ Ἰσραὴλ, ὅταν ἐσφάλησιν

ἐπὶ ἔτη τρεῖς καὶ μῆνας ἕξ, ὡς ἐγένετο λιμὸς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν·

26 Καὶ πρὸς ὑδεμίαν αὐτῶν ἐπέμψθη Ἡλίας, εἰ μὴ εἰς Σάρεπτα τῆς Σιδῶνος, πρὸς γυναῖκα χήραν.

27 Καὶ πολλοὶ λεπροὶ ἦσαν ἐπὶ Ἐλισσαίου τοῦ προφήτη ἐν τῷ Ἰσραὴλ· καὶ ἑδείς αὐτῶν ἱκαδαρίσθη, εἰ μὴ Νειμάν ὁ Σύρ·.

28 Καὶ ἐπληρώθησαν πάντες θυμὲ ἐν τῇ συναγωγῇ, ἀκούοντες ταῦτα.

29 Καὶ ἀναστάντες ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω τῆς πόλεως· καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἕως τῆς ὄφρυς· τῷ ὄρει, ἐφ' ᾧ ἡ πόλις αὐτῶν ὠκοδομητο, εἰς τὸ καὶ αὐτὸν ὠκοδομήσαι αὐτόν.

30 Αὐτὸς δὲ διελθὼν διὰ μέσων αὐτῶν, ἐπορεύετο.

31 Καὶ κατήλθεν εἰς Καπερναὺμ πόλιν τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἦν διδάσκων αὐτὴς ἐν τοῖς σάββασι.

32 Καὶ ἐξεπλήσθη ὁ ἔθνος ἐπὶ τῇ διδασκῇ αὐτοῦ· ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ ἦν ὁ λόγος αὐτοῦ.

33 Καὶ ἐν τῇ συναγωγῇ ἦν ἄνθρωπος ἔχων πνεῦμα δαιμονίου ἀκαθάρτου, καὶ ἀνέκραξε· φωνὴ μεγάλη,

34 Λέγων· Ἐγώ, τί ἡμῖν καὶ σοὶ Ἰησοῦ Ναζαρενέ; ἡλθες ἀ-

ὁ ὕβριος τρεῖς ἡμισυ χρόνος, εἰς τόσον ὅπῃ ἐγένετο μεγάλη πείνα εἰς ὅλην τὴν γῆν.

26 Καὶ εἰς ὁδὸν καμίαν ἀπ' αὐταῖς ἐσάλθη ὁ Ἡλίας, παρὰ εἰς Σάρεπτα τῆς Σιδῶνος, εἰς γυναῖκα χήρα.

27 Καὶ πολλοὶ λεπροὶ ἦσαν εἰς ταῖς ἡμέραις τῷ Ἐλισσαίῳ τῷ προφήτῃ εἰς τὸ γένος τῷ Ἰσραὴλ· καὶ κανένας ἀπ' αὐτῶν δὲν ἱκαδαρίσθη, παρὰ Νειμάν ὁ Σύρ·.

28 Καὶ ὅλοι ἐχέμισαν θυμὸν εἰς τὸ συναγῶν, ἀκούοντες τὰ λόγια ἐκείνα.

29 Καὶ ἐσηκώθησαν καὶ ἐδιώξαν τον ἔξω ἀπὸ τῆς πόλεως· καὶ ἐπήγαγον τον ἕως εἰς τὸ ὄφρυδι τῷ ὄρει, εἰς τὸ ὅποιον ἦτον ἡ πόλις των κτισμένη, διὰ νὰ τον ἐκκημύνισαν.

30 Ἀμὴ αὐτὸς ἐπέρασεν ἀπὸ τὴν μέσσην της, καὶ ἐδίειθ.

31 Καὶ ἐκατέβη εἰς τὴν Καπερναὺμ ἡ ὁποῖα εἶναι πόλις τῆς Γαλιλαίας· καὶ τῆς ἐδίδασκε εἰς τὰ σάββατα.

32 Καὶ ἐξεπλήττενται εἰς τὴν διδασκῇ του· ὅτι τὰ λόγια του ἦταν ἐξουσιαστικά.

33 Καὶ εἰς τὴν συναγωγὴν ἦτον ἕνας ἄνθρωπος· ὅπῃ εἶχε πνεῦμα δαιμονίου ἀκαθάρτου, καὶ ἐφώναξε μετὰ μεγάλῃ φωνῇ,

34 Καὶ εἶπεν· Ἄφες ὦ Ἰησοῦ Ναζαρενέ, τί ἔχεις νὰ κάμης

πολέσαι ἡμᾶς; οἰδᾷ σε τίς
εἶ· ὁ ἅγιος τῷ Θεῷ.

35 Καὶ ἐπιτίμησεν αὐτῷ
ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Φιμώθητι,
καὶ ἐξέλθε ἐξ αὐτοῦ. Καὶ
ρίψαν αὐτὸν τὸ δαιμόνιον εἰς
τὸ μέσον, ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ,
μηδὲν βλάψαν αὐτόν.

36 Καὶ ἰγένετο θάμβος
ἐπὶ πάντας· καὶ συνελάλην
πρὸς ἀλλήλους, λέγοντες· Τίς
ὁ λόγος ὁτοῦ, ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ
καὶ δυνάμει ἐπιτάσσει τοῖς
ἀκαθάρτοις πνεύμασι, καὶ
ἐξέρχονται;

37 Καὶ ἐξεπορεύετο ἡχος
περὶ αὐτὸ εἰς πάντα τόπον
τῆς περιχώρου.

38 Ἀναστὰς δὲ ἐκ τῆς συ-
ναγωγῆς, εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰ-
κίαν Σίμωνος· ἡ πενθερὰ δὲ
τῷ Σίμωνος ἦν συνεχομένη
πυρετῷ μεγάλῳ· καὶ ᾠρώτησαν
αὐτόν περὶ αὐτῆς.

39 Καὶ ἐπιστὰς ἐπάνω αὐ-
τῆς, ἐπιτίμησεν, τῷ πυρετῷ,
καὶ ἀφῆκεν αὐτήν· παραχρῆ-
μα δὲ ἀναστᾶσα διηκόνει αὐ-
τοῖς.

40 Δύνοντες δὲ τῷ ἡλίῳ,
πάντες ὅσοι εἶχον ἀσθενῶντας
ἢ οἰκίαις, ἤγαγον αὐ-
τὸς πρὸς αὐτόν· ὁ δὲ ἐν ἑκάστῳ
αὐτῶν τὰς χεῖρας ἐπιθεῖς,
ἰεράπευσεν αὐτούς.

41 Ἐξῆρχετο δὲ καὶ δαιμό-

μι τῷ λόγῳ μαρ; ἡλθες γὰρ
μαρ χαλάσῃς; ἰξεύρω ποίῳ
ἴσαι· ὁ ἅγιος τῷ Θεῷ.

35 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῷ ἴππῳ·
Ἀπογομῶσθ, καὶ εὐγα ἀπ'
αὐτόν. Καὶ τὸ δαιμόνιον τὸν
ἔρριξεν εἰς τὴν μέσην, καὶ εὐ-
γῆκεν ἀπ' αὐτόν, καὶ διὰ τὸν
ἔβλαψε τίποτες.

36 Καὶ μεγάλην τρομάραν
τὴς ἐπίστασεν ὅλης· καὶ ἰσυν-
τύχαιναν ἀνάμεισά τες, καὶ
ἔλιγαν· Τί εἶναι ἰτέτο τὸ
πράγμα, ὅτι μὲ ἐξουσίαν καὶ
δυνάμει προτάσσει τὰ ἀκά-
θαρτα πνεύματα, καὶ ἐγύγινωσι;

37 Καὶ ἡ φήμη τῇ εὐγῆ-
κεν εἰς ὅλον τὸν τόπον τῆς
περιχώρου.

38 Καὶ σηκωνώμενος ἀπὸ
τῆς συναγωγῆς, ἐμβῆκεν εἰς τὴν
σπητι τῷ Σίμωνος· καὶ ἡ
πενθερὰ τῷ Σίμωνος ἐκρατεῖτο
ἀπὸ μεγάλης θέρμης· καὶ ἐπα-
ρεκάλεσάν τον δι' αὐτήν.

39 Καὶ ἔγωντας γὰρ πάγην
ἀπάνω τες γὰρ σαθῇ, ἐπρόταξε
τῇ θέρμην, καὶ ἀφῆκεν τὴν·
καὶ παρυθὺς ἰσηκώθη καὶ
τὰς ὑπερήτα.

40 Καὶ ὅταν ἰσασίλευεν ὁ
ἡλιος, ὅλοι ὅσοι εἶχαν ἀσθε-
νημένους ἀπὸ διάφοραις ἀσθένει-
αις, τὰς ἔφισαν εἰς αὐτόν· καὶ
αὐτὸς βάνωντας ἀπάνω εἰς κα-
θῖνα τὸ χεῖρι τῷ, τὰς ἰάτρειν.

41 Καὶ ἐγίναν καὶ πολλὰ

Υ

ναι ἀπὸ πολλῶν, κρᾶζοντα καὶ λείγοντα· Ὅτι σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἐπιτιμῶν οὐκ εἶα αὐτὰ λαλεῖν, ὅτι ᾔδεισαν τὸν Χριστὸν αὐτὸν εἶναι.

42 Γενομένης δὲ ἡμέρας ἐξελθὼν ἐπορεύθη εἰς ἔρημον τόπον, καὶ οἱ ὄχλοι ἐζητούν αὐτὸν, καὶ ἦλθον ἕως αὐτοῦ· καὶ κατεῖχον αὐτὸν τοῦ μὴ πορεύεσθαι ἀπ' αὐτῶν.

43 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὅτι καὶ ταῖς ἑτέραις πόλεσιν εὐαγγελίσασθαι με δι᾽ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ· ὅτι εἰς τὺτο ἀπέσταλμαι.

44 Καὶ ἠν κηρύσσω ἐν ταῖς συναγωγαῖς τῆς Γαλιλαίας.

δαίμονια ἀπὸ πολλῶν, ὅπῃ ἔκραζαν καὶ ἔλεγαν· Ὅτι εἰς αὐτοῦ οἱ Χριστοὶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ· Καὶ με ὀργὴν τὰ ἐπρόσαξε, καὶ διὰ τὰ ἄφρονι νὰ λαλήσιν, ὅτι ἐξουσίαν πῶς εἶναι αὐτὸς ὁ Χριστός.

42 Καὶ ὥσάν ἐξημέρωσεν εὐγχε καὶ ἐδίδεχεν εἰς ἕνα ἔρημον τόπον, καὶ τὸ πλῆθος τὸν ἐγύρει, καὶ ἐπῆγαν ἕως ἐκεῖ· καὶ τὸν ἐμποδίζαν νὰ μὴν παγένη ἀπ' αὐτῆς.

43 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὴς εἶπεν· Ὅτι καὶ εἰς ταῖς ἄλλαις πόλεσιν κάμνει χρεία νὰ εὐαγγελίσω τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ· ὅτι διὰ τὺτο ἐστάληκα.

44 Καὶ ἐκήρυττεν εἰς ταῖς συναγωγαῖς τῆς Γαλιλαίας.

Κεφ. ε'. 5.

Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ τὸν ὄχλον ἐπικυῖσθαι αὐτῷ τῷ ἀκούειν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ αὐτὸς ἦν ἰσχύς παρὰ τὴν λίμνην Γεννησαρίτ·

2 Καὶ εἶδε δύο πλοῖα ἐξω-
τα παρὰ τὴν λίμνην· οἱ δὲ ἁλιεῖς ἀποβάντες ἀπ' αὐτῶν ἀπέπλυναν τὰ δίκτυα.

3 Ἐμβάς δὲ εἰς ἓν τῶν πλοίων ὃ ἦν τοῦ Σίμωνος, ἠρώτησιν αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἐπαναγαγεῖν ὀλίγον· καὶ καθίσας ἐδίδασκεν ἐκ τοῦ πλοίου τὴς ὄχλους.

ΚΑΙ ὅταν ὁ ὄχλος τὸν ἐπλάκωσε νὰ ἀκούῃ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ αὐτὸς ἰσκέμεται εἰς τὴν λίμνην τῆς Γεννησαρίτ·

2 Καὶ εἶδε δύο μονόξυλα ὅπῃ ἐσκέμεται εἰς τὴν λίμνην· καὶ οἱ ψαράδες εὐγέγοντες ἀπὸ τὰ μονόξυλα ἐξέπλυναν τὰ δίκτυα.

3 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐμβῆκεν εἰς ἕνα ἀπὸ τὰ μονόξυλα, τὸ ὅποιον ἦτον τοῦ Σίμωνος, καὶ τὸν ἐκαρκάεσε νὰ τὸν μακρύνῃ ὀλίγον ἀπὸ τὴν γῆν· καὶ ἐκάθισεν καὶ ἐδίδασκε τὴς ὄχλους ἀπὸ τοῦ μονόξυλου.

4 Ὡς δὲ ἐπαύσατο λαλῶν, εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα· Ἐπαγάγετε εἰς τὸ βάρος, καὶ χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν εἰς ἄγραν.

5 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Σίμων, εἶπεν αὐτῷ· Ἐπιτάτα, δι' ὅλης τῆς νυκτὸς κοπιᾶσαντες, ἔθιν ἱλαβομεν· ἐπὶ δὲ τῷ ῥήματι σου χαλάσω τὸ δίκτυον.

6 Καὶ τῷτο ποιήσαντες, συνέλκυσαν ἰχθύων πλῆθος πολὺ· διερρήγνυτο δὲ τὸ δίκτυον αὐτῶν.

7 Καὶ κατένευσαν τοῖς μετόχοις τοῖς ἐν τῷ ἑτέρῳ πλοίῳ, τῷ ἰλθύντας συλλαβείσθαι αὐτοῖς· καὶ ἦλθον, καὶ ἔπλησαν ἀμφοτέρω τὰ πλοῖα, ὥς τε βυθίζεσθαι αὐτά.

8 Ἰδὼν δὲ Σίμων Πέτρος, προσέειπε τοῖς γόνιασι τῷ Ἰησοῦ, λέγων· Ἐξελθε ἀπ' ἐμῶ, ὅτι ἀνὴρ ἁμαρτωλὸς εἰμι, Κύριε·

9 Θαύματος γὰρ περίσχευ αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς σὺν αὐτῷ, ἐπὶ τῇ ἄγρᾳ τῶν ἰχθύων ἢ συνέλαβον·

10 Ὅμοιως δὲ καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, υἱὸς Ζεβεδαίου, οἱ ἦσαν κοινωνοὶ τῷ Σίμωνι· Καὶ εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα ὁ Ἰησοῦς· Μὴ φοβῆ· ἀπὸ τῷ νῦν ἀνδρώπεις ἔσθι ζῶντων.

4 Καὶ ὥσ' ἐπαυσε καὶ λαλῆ, εἶπεν εἰς τὸν Σίμωνα· Πάγετε βαδύτερα, καὶ ῥίξτε τὰ δίκτυά σας καὶ φάριψετε.

5 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Σίμων, καὶ λέγει τῷ· Διδάσκαλε, ὅλην τὴν νύκτα ἐκοπιᾶσαμεν, καὶ δὲν ἐπιείσαμεν τίποτε· ἀλλ' ἄρτι μὲν τὸν λόγον σου ἐὰ ῥίξω τὸ δίκτυ.

6 Καὶ ὥσ' ἐκαμαν ἐν τῷτο, ἐσφάλισαν πολὺ πλῆθος ψαρίων, ὅπῃ τὸ δίκτυ τὸ ἐσχίζονταν.

7 Καὶ ἐνεψαν τὰς συντροφὰς τὰς ὅπῃ ἦσαν εἰς τὸ ἄλλο μονόξυλον, καὶ ἔλθον καὶ τὰς βοηθήσαν· καὶ ἦλθον, καὶ ἐγέμισαν καὶ τὰ δύο μονόξυλα, τόσον ὅπῃ ἤθελαν καὶ βολίσαν.

8 Καὶ ὥσ' εἶδον ἐν τῷτο ὁ Σίμων Πέτρος, εἶπεν εἰς τὰ γόνιατα τῷ Ἰησοῦ, λέγων· Ἐλθέ μετὰ μοι, ὅτι ἄνθρωπος ἁμαρτωλός εἰμι.

9 Διὰ τὴν ἐπίστασιν τρομάρα, καὶ αὐτὸν τὸν Πέτρον καὶ τὰς ἄλλας ὅλως ὅπῃ ἦσαν μαζύ τε, διὰ τὸ κινήγει τῶν ψαρίων ὅπῃ ἐπείασαν·

10 Ὅμοιως καὶ τὸν Ἰάκωβον καὶ τὸν Ἰωάννην, τὰς υἱὰς τῷ Ζεβεδαίῳ, οἱ ὅποιοι ἦσαν σύντροφοι μὲν τῷ Σίμωνι· Καὶ λέγει ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν Σίμωνα· Μὴ φοβῆσαι· ἀπὸ τῶρα καὶ ὁμπροσὰ θήλεις πιάσει ἀνθρώπων ζωντανῶν.

11 Καὶ καταγαρόντες τὰ πλοῖα ἐπὶ τὴν γῆν, ἀφίεντες ἅπαντα, ἠκολούθησαν αὐτῷ.

12 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν μιᾷ τῶν πόλεων, καὶ ἰδὼς, ἀνὴρ πλήρης λέπρας· καὶ ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν, πεσὼν ἐπὶ πρόσωπον, εἰδὲν αὐτῷ, λέγων· Κύριε, ἐὰν θέλῃς, δύνασαι με καθαρῆσαι.

13 Καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἥψατο αὐτῷ, εἰπὼν· Θέλω, καθαρῆσθαι. Καὶ εὐθὺς ἡ λέπρα ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτῷ.

14 Καὶ αὐτὸς παρήγγειλεν αὐτῷ μηδὲν εἰπεῖν· ἀλλὰ ἀπελθὼν διᾶξον σεαυτὸν τῷ ἱερεῖ, καὶ προσένηκε περὶ τῷ καθαρισμῷ σου, καθὼς προσέταξε Μωσῆς, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.

15 Διήρχετο δὲ μᾶλλον ὁ λόγος περὶ αὐτῷ· καὶ συνήρχοντο ὄχλοι πολλοὶ ἀκέειν, καὶ θεραπεύεσθαι ὑπ' αὐτῷ ἀπὸ τῶν ἀσθενειῶν αὐτῶν.

16 Αὐτὸς δὲ ἦν ὑποχωρῶν ἐν ταῖς ἐρήμοις, καὶ προσευχόμενος.

17 Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν, καὶ αὐτὸς ἦν διδάσκων· καὶ ἦσαν καθήμενοι Φαρισαῖοι καὶ νομοδιδασκαλοὶ, οἳ ἦσαν ἐληλυθότες ἐκ πάσης κώμης τῆς Γαλιλαίας καὶ Ἰουδαίας καὶ Ἰε-

11 Καὶ ὥσαν εὐγαλιαν τὰ μονόξυλα εἰς τὴν γῆν, τὰ ἄφικαν ὄλα, καὶ τῷ ἀκολούθησαν.

12 Καὶ μίαν φοράν εὗρεσκόμενος· εἰς μίαν πόλιν, ἡλθεν ἓνας ἄνθρωπος γεμάτος λέπρα· καὶ ὥσαν εἶδε τὸν Ἰησοῦν, ἔπεσε κατὰ πρόσωπον, καὶ τὸν ἱπαρακάλεε, λέγων· Αὐθέντη, ἐὰν θέλῃς, δύνασαι νὰ με καθαρῶς.

13 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπλωσε τὸ χεῖρτι, καὶ τὸν ἐπίασε, καὶ εἶπε· Θέλω, καθαρῶς. Καὶ παρευθὺς εὐγῆκεν ἀπ' αὐτὸν ἡ λέπρα.

14 Καὶ αὐτὸς τῷ ἱπαραγγείλε νὰ μὴν εἰπῇ κανενὸς τίποτε· ἀλλὰ τῷ εἶπε· Πάγε διᾶξε τῷ λόγῳ σου εἰς τὸν ἱερέα, καὶ πρόσφερε τὸ δῶρόν σου διὰ τὸν καθαρισμόν σου, καθὼς ἐπρόσταξεν ὁ Μωϋσῆς, διὰ μαρτυρίαν αὐτῶν.

15 Καὶ ἡ φήμη τε περισσότερον ἐπάγεγε τετυγῶν· καὶ ἐμαζώνονταν ὄχλοι πολλοὶ νὰ ἀκέειν, καὶ νὰ ἱατρεύονται ἀπ' αὐτὸν ἀπὸ ταῖς ἀσθενείαις τῆς.

16 Ἀμὴ αὐτὸς ἱπαραμύριζεν εἰς ἐρημίαις, καὶ ἱπροσεύχονταν.

17 Καὶ ἐγενε μιᾷ τῶν ἡμερῶν, καὶ αὐτὸς ἐδίδασκε· καὶ ἐκάθονταν οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ νομοδιδασκαλοὶ, οἱ ὅποιοι ἦλθαν ἀπὸ κάθε τόπον τῆς Γαλιλαίας καὶ Ἰουδαίας καὶ Ἰερουσαλὴμ.

ευσσολήμῃ καὶ δυνάμει Κυρίου
ἦν εἰς τὸ ἰᾶσθαι αὐτάς.

18 Καὶ ἰδὼν, ἄνδρες φέρον-
τες ἐπὶ κλίνῃς ἄνθρωπον ὃς ἦν
παράλελυμένος· καὶ ἐζήτην
αὐτὸν εἰσενεγκεῖν, καὶ θείναι
ἐν ὥπτιον αὐτῷ.

19 Καὶ μὴ εὐρόντες διὰ
ποίας εἰσενεγκῶσιν αὐτὸν, διὰ
τὸν ὄχλον, ἀναβάντες ἐπὶ τὸ
δῶμα, διὰ τῶν κεράμων καθή-
καν αὐτὸν σὺν τῷ κλιιδίῳ
εἰς τὸ μέσον ἔμπροσθεν τοῦ
Ἰησοῦ.

20 Καὶ ἰδὼν τὴν πίσιν
αὐτῶν, εἶπεν αὐτῶν· Ἀνθρώπε,
ἐφώνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι
σε.

21 Καὶ ἤρξαντο διαλογίζε-
σθαι οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ
φαρισαῖοι, λέγοντες· Τίς ἐστιν
ὁς λαλεῖ βλασφημίας·
τίς δύναται ἀφίεναι ἁμαρτίας,
εἰ μὴ ὁ μόνος ὁ Θεός;

22 Ἐπιγνὼς δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴς
διαλογισμὸς αὐτῶν, ἀποκρι-
θεὶς εἶπε πρὸς αὐτούς· Τί
διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις
ὑμῶν;

23 Τί ἐστιν εὐκολώτερον,
εἰπεῖν· Ἀφίενταί σοι αἱ ἁ-
μαρτίαι σε· ἢ εἰπεῖν· Ἐγείραι
καὶ περιπάτει;

24 Ἦν δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν
ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς

καὶ δυνάμει τοῦ Κυρίου ἦτον εἰς
τὸ νὰ ἰατρεύωνται αὐτοί.

18 Καὶ νὰ, καὶ (ἔρχονται)
ἄνδρες καὶ ἰσθήκωναι ἄνθρωπον
ἅπανον εἰς κρεβάτι, ὃ ὁποῖος
ἦτον παράλυτος· καὶ ἐγύ-
ρευαν νὰ τὸν ἐμβάσῃ μέσα,
καὶ νὰ τὸν βάλῃ ὁσπρὸς αὐτοῦ.

19 Καὶ ἔγνους νὰ μὴ εὕρῃ
ἀπὸ πῶ νὰ τὸν ἐμβάσῃ, διὰ
τὸν ὄχλον, ἀνίστηκαν ἅπαντες
εἰς τὸ δῶμα, καὶ ἀπὸ τὰ
κεραμίδια τὸν ἐκατάβασαν
μαζὺ μὲ τὸ κρεβάτι εἰς τὴν
μίσην καὶ ἔβαλλάν τον ὁμ-
πρὸς αὐτὸν εἰς τὸν Ἰησοῦν.

20 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ὡσὰν εἶδε
τὴν πίσιν αὐτῶν, εἶπεν εἰς τὸν
παράλυτον· Ἀνθρώπε, σὺ εἶσαι,
συγχωρημαῖταις ἡ ἁμαρτίαις σου.

21 Καὶ ἄρχισαν οἱ γραμ-
ματεῖς καὶ φαρισαῖοι νὰ διαλο-
γίζεσθαι, καὶ νὰ λέγῃ· Τίς εἶναι
ἐκεῖνος ὁποῦ βλασφημεῖ· τίς
δύναται νὰ συγχώρῃ ἁμαρ-
τίαις, παρὰ μόνον ὁ Θεός;

22 Καὶ ὁ Ἰησοῦς γνωρίζου-
τας τὴς διαλογισμὸς τῆς,
ἀπεκρίθη, καὶ τὴς εἶπε· Τί
διαλογίζεσθε μέσα εἰς τὰς
καρδίαις σας;

23 Τί εἶναι εὐκολώτερον,
νὰ εἰπῇ τις· Σὺ εἶσαι συγ-
χωρημαῖταις ἡ ἁμαρτίαις σου·
ἢ νὰ εἰπῇ· Στήκω ἅπανον καὶ
περιπάτει;

24 Ἀλλὰ διὰ νὰ εἰδῆτε ὅτι ὁ
υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔχει ἐξουσίαν

γῆς ἀφίεναι ἁμαρτίας, (εἶπε τῷ παραλελυμένῳ) Σοὶ λέγω, ἔγειραι, καὶ ἄρας τὸ κλινίδιον σου, πορεύου εἰς τὸν οἶκόν σου.

25 Καὶ παραχρῆμα ἀναστὰς ἐνώπιον αὐτῶν, ἄρας ἰφ' ᾧ κατέκειτο, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, δοξάζων τὸν Θεόν.

26 Καὶ ἔκτασις ἔλαβεν ἅπαντας, καὶ ἰδοῦντες τὸν Θεόν· καὶ ἐπλήσθησαν φόβου, λέγοντες· "Ὅτι εἶδομεν παράδοξα σήμερον."

27 Καὶ μετὰ ταῦτα ἐξηλήθε, καὶ ἐθεάσατο τελῶνιν ὀνόματι Λευὴν, καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι.

28 Καὶ καταλιπὼν ἅπαντα, ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ.

29 Καὶ ἐποίησε δοχὴν μεγάλην ὁ Λεὺς αὐτῷ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ· καὶ ἦν ὄχλος τελῶνων πολλὸς, καὶ ἄλλων αἵ ἦσαν μετ' αὐτῶν κατακείμενοι.

30 Καὶ ἐγόγγυζον οἱ γραμματεῖς αὐτῶν καὶ οἱ φαρισαῖοι πρὸς τὴν μαθητῆς αὐτοῦ, λέγοντες· Διατί μετὰ τελῶνων καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίετε καὶ πίνετε;

31 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτούς· Οὐ χρειάζονται οἱ ὑγιαίνοντες ἰατροὺς, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες.

32 Οὐκ ἐλήλυθα καλεῖσαι

τὰ συγχωρῆ ἁμαρτίας ἀπάντων εἰς τὴν γῆν, (λέγει εἰς τὸν παράλυτον)· Ἰδοὺ λέγω, σῶσω, καὶ σηκώνωντας τὸ κρεββάτι σου, σὺρε εἰς τὸ σπῆτί σου.

25 Καὶ παρενθὺς ἐσκώθη ὁμπροσὰ τῆς, καὶ ἐσήκωσεν ἐκείνη ὅπῃ ἐκείτετον μέσῃ, καὶ ἐπήγεन εἰς τὸ σπῆτί της, εὐχαριστῶντας τὸν Θεόν.

26 Καὶ ἐτόμαξαν ὅλοι, καὶ ἰδοῦντες τὸν Θεόν· καὶ ἐγέμισαν ὅλοι φόβου, λέγοντες· "Ὅτι σήμερον εἶδαμεν παράδοξα."

27 Καὶ ὕστερον εὐγῆγεν ἔξω, καὶ εἶδεν ἕνα κεμερκιάρην, τὸ ὄνομά τε Λεὺ, ὅπῃ ἐκάθετον εἰς τὸ κεμέρκι, καὶ εἶπεν τε· Ἀκολούθε με.

28 Καὶ ἐκείνος ἀφίνωθας ὅλας· ἐσηκώθη καὶ τὸν ἀκολούθησεν.

29 Καὶ ὁ Λεὺς τοῦ ἑκαμέτου μεγάλην φιλίαν εἰς τὸ σπῆτί της· καὶ ἦσαν ὄχλος πολλὸς τῶν κεμερκιάρων, καὶ ἄλλων οἱ ὅποιοι ἐκάθεταν εἰς τὸ τραπέζι μετ' αὐτές.

30 Καὶ ἐγόγγυζαν οἱ γραμματεῖς τῆς καὶ οἱ φαρισαῖοι εἰς τὴν μαθητῆς αὐτοῦ, καὶ ἔλεγαν· Διατί τρώγετε καὶ πίνετε μετὰ τῶν τελῶνων καὶ ἁμαρτωλῶν;

31 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθὲν καὶ τῶς εἶπεν· Ἐκείνοι ὅπῃ εἶναι γερροὶ δὲν χρειάζονται ἰατρον, ἀλλὰ οἱ ἀσθενεῖς.

32 Ἐγὼ δὲν ἦλθον τὰ καλεῖσαι

δικαίως, ἀλλὰ ἀμαρτωλὸς εἰς μετάνοιαν.

33 Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν· Διὰ τί οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου ηγνεύουσι πυκνὰ, καὶ δεήσεις ποιοῦνται, ὁμοίως καὶ οἱ τῶν Φαρισαίων· οἱ δὲ σοὶ ἐσθίουσιν καὶ πίνουσιν;

34 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτὸς· Μὴ δύνασθε τὴς υἱὸς τοῦ νυμφῶνος, ἐν ᾧ ὁ νυμφίος μετ' αὐτῶν ἐστὶ, ποιῆσαι ηγνεύειν;

35 Ἐλευσονται δὲ ἡμέραι καὶ ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, τότε ηγνεύουσιν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις.

36 Ἐλεγε δὲ καὶ παραβολὰν πρὸς αὐτὸς· Ὅτι ἔδειξ ἐπιβλημα ἱματίου καινὸ ἐπιβάλλει ἐπὶ ἱμάτιον παλαιόν· εἰ δὲ μήγε, καὶ τὸ καινὸν σχίξει, καὶ τῷ παλαιῷ ἔ συμφωνεῖ ἐπιβλημα τὸ ὥπὸ τοῦ καινοῦ.

37 Καὶ ἔδειξ βάλλει οἶνον νέον εἰς ἀσκὴς παλαιάς· εἰ δὲ μήγε, ῥήξει ὁ νέος οἶνος τὰς ἀσκὰς, καὶ αὐτὸς ἐκχυθήσεται, καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολύνται.

38 Ἀλλὰ οἶνον νέον εἰς ἀσκὰς καινὰς βλητέον· καὶ ἀμφοτέροι συντηρεῦνται.

39 Καὶ ἔδειξ πινὼν παλαιόν, εὐθὺς θέλει νέον· λέγει γάρ· Ὁ παλαιὸς χρηστότερός ἐστιν.

τὰς δικαίως, ἀλλὰ τὰς ἀμαρτωλὸς, νὰ μετανοήσῃ.

33 Καὶ ἐκεῖνοι τὲ εἶπαν· Διὰ τί οἱ μαθητὰδες τοῦ Ἰωάννου ηγνεύουσι πυκνὰ, καὶ κάμνουν δεήσεις, καὶ οἱ μαθητὰδες τῶν Φαρισαίων ὁμοίως, καὶ οἱ ἰδι-κοὶ σὺ τρώγῃ καὶ πίνῃ;

34 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὴν εἶπε· Μὴνα ἡμπορεῖτε νὰ κάμνιτε νὰ ηγνεύῃ οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος, ὅσον καιρὸν εἶναι ὁ νυμφίος μετ' αὐτὸς;

35 Ἀλλὰ θέλουσιν ἔλθῃ ἡμέραις ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, καὶ τότε ἐκείναις ταῖς ἡμέραις θέλουν ηγνεύειν.

36 Καὶ εἶπε τὴν καὶ μίαν παραβολήν· Ὅτι κανένας ἀνδρῶν· δὲν βάνει μπάλωμα καινέριον εἰς φέρεμα παλαιόν· εἰ δὲ μὴ, καὶ τὸ καινέριον σχίξει, καὶ εἰς τὸ παλαιὸν δὲν συμφωνεῖ τὸ μπάλωμα τὸ καινέριον.

37 Καὶ μὴδὲ κανένας βάλλει κρασί νέον εἰς ἀσκία παλαιά· εἰ δὲ μὴ, τὸ νέον κρασί καὶ τὰ ἀσκία θέλει σπάσει, καὶ τὸ κρασί θέλει χυθῇ, καὶ τὰ ἀσκία χαλῶσι.

38 Ἀλλὰ τὸ νέον κρασί κάμει χρεῖα νὰ τὸ βάλλωμεν εἰς καινέρια ἀσκία· διὰ νὰ φυλαχθῶσι καὶ τὰ δύο.

39 Καὶ μὴδὲ κανένας ὅπῃ πίνει παλαιὸν κρασί, εὐθὺς θέλει καινέριον· διὰ τὸ λέγει· Ὁ παλαιὸς εἶναι καλλίτερος;

Κεφ. 7. 6.

Ἐγένετο δὲ ἐν σαββάτῳ
 δευτεροπρώτῳ διαπορεύε-
 σθαι αὐτὸν διὰ τῶν σπορίμων·
 καὶ ἔτιλλον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
 τὰς ψάχυνας, καὶ ἡσθίου,
 ψύχοντες ταῖς χερσὶ.

2 Τινὲς δὲ τῶν φαρισαίων
 εἶπον αὐτοῖς· Τί ποιεῖτε ὃ
 οὐκ ἔξεσι ποιεῖν ἐν τοῖς σάβ-
 βασι;

3 Καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς
 αὐτὰς εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Οὐδὲ
 τὺτο ἀνέγνωτε ὃ ἐποίησε Δα-
 βιδ, ὅπῃ ἐπεινάσεν αὐτὸς
 καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ὄντες;

4 Ὡς εἰσηλθεν εἰς τὸν οἶκον
 τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰς ἄρτους τῆς
 προδέσεως ἔλαβε, καὶ ἔφαγε,
 καὶ ἔδωκε καὶ τοῖς μετ'
 αὐτοῦ· ὅς οὐκ ἔξεσι φαγεῖν
 εἰ μὴ μόνης τῆς ἱερῆς.

5 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὅτι
 κύριός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
 καὶ τοῦ σαββάτου.

6 Ἐγένετο δὲ καὶ ἐν ἐτέρῳ
 σαββάτῳ εἰσελθεῖν αὐτὸν εἰς
 τὴν συναγωγὴν, καὶ διδάσκειν·
 καὶ ἦν ἐκεῖ ἄνθρωπος, καὶ ἦ
 χεὶρ αὐτοῦ ἡ δεξιὰ ἦν ξηρά.

7 Παρετήρην δὲ αὐτὸν οἱ
 γραμματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι
 εἰ ἐν τῷ σαββάτῳ θίξαι πύσαι·

ΚΑὶ τὸ πρῶτον σάββατον,
 ἀπὸ τὴν δευτέρην ἡμέραν
 τοῦ πάσχα, ἔτυχε καὶ ἑπε-
 ρύσαν ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὰ
 σπαρτά· καὶ οἱ μαθητάδες
 τῇ ἀνασπῶσαν γάχυν, καὶ
 τὰ ἔτριβαν μὲ τὰ χεῖράς
 τες, καὶ ἔτρωγαν.

2 Καὶ κάποιοι ἀπὸ τῆς
 φαρισαίως τὴς εἶπαν· Διατί
 κάμνετε ἐκεῖνο ὅτῃ δὲν πρέπει
 νὰ γίνεταί τὸ σάββατον;

3 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη
 καὶ τὴς εἶπεν· Οὐδὲ τὺτο δὲν
 ἀνέγνωστέ, τὸ ὅποιον ἔκαμεν
 ὁ Δαβιδ, ὅταν ἐπεινάσεν
 αὐτὸς καὶ ἐκεῖνοι ὅπῃ ἦταν
 μαζὺ τες;

4 Πῶς ἐμβῆκεν εἰς τὸ σπῆ-
 τι τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπῆρε καὶ
 ἔφαγε τὰ ψωμῖα τῆς προδί-
 σεως, καὶ ἔδωκε καὶ εἰς ἐκεῖνους
 ὅπῃ ἦσαν μαζὺ τες· τὰ ὅποια
 δὲν εἶχαν ἐξουσίαν νὰ τὰ φάσιν
 ἄλλοι παρὰ μοναχὰ οἱ ἱερεῖς.

5 Καὶ ἔλεγεν τες· Ὅτι ὁ
 υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἶναι αὐθέν-
 της καὶ τοῦ σαββάτου.

6 Καὶ πάλιν ἄλλο σάβ-
 βατο ἔτυχε νὰ ἐμβῇ μέσα εἰς
 τὴν συναγωγὴν, καὶ διδάσκειν·
 καὶ ἦτον ἐκεῖ ἕνας ἄνθρωπος,
 καὶ τὸ ἦν αὐτοῦ τὸ χεῖρ, τὸ
 δεξιόν, ἦτον ξηρόν.

7 Καὶ τὸν ἐπαρὰ φύλαγαν
 οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι,
 ἂν τὸν ἱατρῶσιν τὸ σάββατο·

ἵνα εὕρωσι κατηγορίαν αὐ-
τοῦ.

8 Αὐτὸς δὲ ἤδεν τὰς διαλο-
γισμὰς αὐτῶν, καὶ εἶπε τῷ
ἀνθρώπῳ τῷ ξηρὸν ἔχοντι τὴν
χειρᾶ· Ἐγείραι, καὶ γῆθι εἰς
τὸ μέσον. Ὁ δὲ ἀναστὰς ἔστη.

9 Εἶπεν ἔν ὃ Ἰησοῦς πρὸς
αὐτούς· Ἐπερωτήσω ὑμᾶς τι·
Ἐξίσι τοῖς σάββασιν ἀγαθο-
ποιῆσαι, ἢ κακοποιῆσαι;
ψυχὴν σῶσαι, ἢ ἀπολέσαι;

10 Καὶ περιβλεψάμενοι·
πάντας αὐτούς, εἶπε τῷ
ἀνθρώπῳ· Ἐκτείνει τὴν χειρᾶ
σου. Ὁ δὲ ἰποίησεν ἕτοι· καὶ
ἀποκατεστάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ
ὡς ἡ ἄλλη.

11 Αὐτοὶ δὲ ἐπλήσθησαν
ἀγνοίας· καὶ διελάλουν πρὸς
ἀλλήλους, τί ἂν ποιήσειαν
τῷ Ἰησοῦ.

12 Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς
ἡμέραις ταύταις, ἐξῆλθεν εἰς
τὸ ὄρος προσεύξασθαι· καὶ ἦν
διανυκτερεύων ἐν τῇ προσευχῇ
τοῦ Θεοῦ.

13 Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡμέρα,
προσιφώνησε τῆς μαθητᾶς
αὐτοῦ· καὶ ἐκλεξάμενοι· ἀπ’
αὐτῶν δώδεκα, ἕς καὶ ἀποστό-
λους ὠνόμασε·

14 (Σίμωνα, ὃν καὶ ὠνό-
μασε Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν
τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, Ἰάκωβον

διὰ τὸ εὖρεν κατηγορίαν ἐναν-
τία τῷ.

8 Ἀμὲν αὐτὸς ἔξευρε τὰς
διαλογισμὰς των, καὶ εἶπεν εἰς
τὸν ἄνθρωπον ὅπῃ εἶχε τὸ χεῖρι
τῷ ξηρὸν· Σῆκω ἀπάνω, καὶ
στάσθαι εἰς τὴν μέσην. Καὶ
ἐκείνῳ· σηκωνώμεν· ἰστάθην.

9 Καὶ ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν τὰς
εἶπε· Θέλω τὰ σὰς ἐρωτήσω
ἵνα λόγον· Τί κρίνεις τὰ
σάββατα, τὰ κάμνη κανίς,
καλὸν, ἢ κακόν; τὰ σώσῃ
ψυχὴν, ἢ τὰ τὴν χαλάσῃ;

10 Καὶ σηκώνοντας τὰ μά-
τια τῷ τὸ εἶδῃ ὅλης τετυγῆρω,
εἶπεν εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον·
Ἀπλῶσι τὸ χεῖρι σου. Καὶ
ἐκείνῳ· τὸ ἀπλῶσι· καὶ ἀπι-
καταστάθην τὸ χεῖρι τῷ γέρῳ
ὡσάν καὶ τὸ ἄλλον.

11 Καὶ αὐτοὶ ἐγέμισαν
μανίαν· καὶ ἰσυντύχαιναν
ἀνάμεσά τῃς, τί τὰ ἤθελαν
κάμνη τὸν Ἰησοῦν.

12 Καὶ ταῖς ἡμέραις ἐκεῖ-
ναις εὐγῆκεν εἰς τὸ ὄρος· καὶ
προσευχήθη· καὶ ἐνυκτερεύειν
εἰς τὴν προσευχὴν τοῦ Θεοῦ.

13 Καὶ ὅταν ἐξημέρωσιν,
ἐλάλησε τῆς μαθητᾶς τῇ·
καὶ ἰδιόαλειξεν ἀπ’ αὐτὸς
δώδεκα, τὰς ὁποῖας καὶ
ἀποστόλους ὠνόμασε·

14 (Σίμωνα, τὸν ὁποῖον
ὠνόμασε Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν
τὸν ἀδελφὸν τῷ, Ἰάκωβον καὶ

καὶ Ἰωάννην, Φίλιππον καὶ Βαρ-
βαρδολομαῖον·

15 Ματθαῖον καὶ Θωμᾶν,
Ἰακώβον τὸν τοῦ Ἀλφαίου, καὶ
Σίμωνα τὸν καλούμενον Ζηλω-
τήν·

16 Ἰδὲν Ἰακώβον, καὶ
Ἰδὲν Ἰσκαριώτην, ὃς καὶ
ἐγένετο προδότης·)

17 Καὶ καταβὰς μετ'
αὐτῶν, ἔστη ἐπὶ τόπῳ πεδινῷ·
καὶ ὄχλῳ μαθητῶν αὐτοῦ,
καὶ πληθύνῃ πολὺ τοῦ λαοῦ
ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας καὶ
Ἱερουσαλὴμ, καὶ τῆς παραλίῃ
Τύρου καὶ Σιδωνός, οἱ ἦλθον
ἀκούσαι αὐτοῦ, καὶ ἰαθῆναι
ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν·

18 Καὶ οἱ ὀχλούμενοι ὑπὸ
πνευμάτων ἀκαθάρτων καὶ
ἰθεραπεύοντο.

19 Καὶ πᾶς ὁ ὄχλῳ
ἐζήτηε ἀπτεσθαι αὐτοῦ ὅτι
δύναμις παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο,
καὶ ἰᾶτο πάντας.

20 Καὶ αὐτὸς ἰπάρκως τῆς
ὀφθαλμοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν μαθη-
τάς αὐτοῦ, ἔλεγεν· Μακάριοι
οἱ πτωχοί· ὅτι ὑμετέρεα ἐστὶν ἡ
βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

21 Μακάριοι οἱ πεινῶντες
νῦν· ὅτι χορτασθήσεσθε.
Μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν·
ὅτι γελάσετε.

Ἰωάννην, Φίλιππον καὶ Βαρ-
δολομαῖον·

15 Ματθαῖον καὶ Θωμᾶν,
Ἰακώβον τὸν υἱὸν τοῦ Ἀλφαίου,
καὶ Σίμωνα τὸν ὁποῖον ἱκραζαν
Ζηλωτήν·

16 Ἰδὲν τὸν υἱὸν τοῦ
Ἰακώβου, καὶ Ἰδὲν τὸν Ἰσκα-
ριώτην, ὁ ὁποῖος ἐγένετο προ-
δότης·)

17 Καὶ καταβαίνοντας
μετ' αὐτῆς, ἐστάθη εἰς ἕνα
τόπον ὅπου ἦτον ἄρμπος· καὶ
ὄχλῳ τῶν μαθητῶν τῇ, καὶ
πολὺ πληθύνῃ τοῦ λαοῦ ἀπὸ
ὅλης τῆς Ἰουδαίας καὶ τῆς
Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἀπὸ τῶ περι-
γιάλιον τῆς Τύρου καὶ τῆς
Σιδωνός, οἱ ὅποιοι ἦλθαν ἐν
τοῦ ἀκούσεν, καὶ νὰ ἰατρευθῇ-
σιν ἀπὸ ταῖς ἀρρώστιας τῆς·

18 Καὶ ἐκεῖνοι ὅπου ἵπτα-
ράζονταν ἀπὸ πνεύματα
ἀκαθάρτα ἤρχονταν καὶ
ἰθεραπεύονταν.

19 Καὶ ὅλῳ ὁ ὄχλῳ
ἐζήτηε νὰ τὸν πιάσῃ· ὅτι
δύναμις ἐγένετο ἀπ' αὐτὸν,
καὶ ἰατρεῖν ἔλεγε.

20 Καὶ αὐτὸς σηκώνοντας
τὰ μάτια τε εἰς τῆς μαθητά-
δεις τε, ἔλεγεν· Καλότυχοι
ἐσθεῖς οἱ πτωχοί· ὅτι ἰδική σας
ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

21 Καλότυχοι ἐσθεῖς ἐσθεῖς
ὅπου πεινᾶτε τῶρα· ὅτι θέλετε
χορτάσθαι. Καλότυχοι ἐσθεῖς
ἐσθεῖς ὅπου κλαίετε τῶρα· ὅτι
θέλετε γελάσαι.

22 Μακάριοι ἐστε ὅταν
μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι,
καὶ ὅταν ἀφορίσωσιν ὑμᾶς,
καὶ ἐνεδίσωσι, καὶ ἐκβάλωσι
τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρὸν,
ἕνεκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

23 Χαίrete ἐν ἐκείνῃ τῇ
ἡμέρᾳ καὶ σκιρτήσατε· ἰδὼν
γάρ, ὁ μισθὸς ὑμῶν πολλὸς ἐν
τῷ ἔρανῳ· κατὰ ταῦτα γὰρ
ἐποιοῦν τοῖς προφήταις οἱ
πατέρες αὐτῶν.

24 Πλὴν εἰαί ὑμῖν τοῖς
πλησίοις· ὅτι ἀπέχετε τὴν
παράκλησιν ὑμῶν.

25 Οὐαὶ ὑμῖν οἱ ἐμπε-
πλησμένοι· ὅτι πεινάσετε·
Οὐαὶ ὑμῖν οἱ γελῶντες νῦν·
ὅτι πειθήσετε καὶ κλαύσετε.

26 Οὐαὶ ὑμῖν ὅταν καλῶς
ὑμᾶς εἴπωσι πάντες οἱ ἄνθρω-
ποι· κατὰ ταῦτα γὰρ ἐποιοῦν
τοῖς ψευδοπροφήταις οἱ πατέ-
ρες αὐτῶν.

27 Ἀλλ' ὑμῖν λέγω τοῖς
ἀκήεσιν· Ἀγαπᾶτε τὴν
ἐχθρὰν ὑμῶν· καλῶς ποιῶτε
τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς.

28 Εὐλογεῖτε τὴν κατα-
ρωμένον ὑμῖν· καὶ προσεύ-
χεσθε ὑπὲρ τῶν ἐπηρεάζοντων
ὑμᾶς.

29 Τῷ τύπτοντί σε ἐπὶ τὴν
σιαγόνα, πάρεχε καὶ τὴν ἄλ-
λην· καὶ ἀπὸ τοῦ αἵροντός σε

22 Καλότυχοι θίλειτε
εἶσθαι, ὅταν σᾶς μισῶσιν
οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅταν σᾶς
ἀφορίσιν, καὶ σᾶς ἐνεδίωσιν,
καὶ εὐγάλην τὸ ὄνομά σας
ὡς κακόν, διὰ τὸν υἱὸν τοῦ
ἀνθρώπου.

23 Χαριῖτε ἐκείνην τὴν
ἡμέραν καὶ πηδάτε· διὰ τὸ νῦν,
ἡ πληρωμὴ σας εἶναι πολλή
εἰς τὸν ἔρανον· διὰ τὸ τὰ
ὅμοια ἔκαμαν οἱ πατέρες τῆς
εἰς τὴν προφήτας.

24 Ὅμως ἀειλύμενον εἰς
ἰσᾶς τῆς πλευσίας, ὅτι ἐπὶ-
ρετε τὴν παραγορίαν σας.

25 Ἀειλύμενον εἰς ἰσᾶς
τῆς χορτά της· ὅτι θίλειτε
πεινάσει· Ἀειλύμενον εἰς ἰσᾶς
ὅπῃ γελάτε τῶρα· ὅτι θίλειτε
λυπηθῆ καὶ θίλειτε κλαύσει.

26 Ἀειλύμενον εἰς ἰσᾶς
ὅταν σᾶς καλολογῶσιν ὅλοι οἱ
ἄνθρωποι· διὰ τὸ τὰ ὅμοια
ἔκαμαν εἰς τῆς ψευδοπροφή-
τας οἱ πατέρες τῆς.

27 Ἀλλὰ λέγω εἰς ἰσᾶς
ὅπῃ ἀκῆετε· Ἀγαπᾶτε τῆς
ἐχθρὰς σας· κἀμνιτε καλὸν εἰς
ἐκείνους ὅπῃ σᾶς μισοῦσιν.

28 Εὐλογεῖτε ἐκείνους ὅπῃ
σᾶς καταρῶνται· παρακαλεῖ-
τε διὰ ἐκείνους ὅπῃ σᾶς πιερά-
ζου.

29 Ἐκείνῃ ὅπῃ σὺ κτυπή-
σαι εἰς τὸ ἴα μάγυλον, γύρισί
τι καὶ τὸ ἄλλον· καὶ ὑποί

τὸ ἱμάτιον, καὶ τὸν χιτῶνα
μὴ καλύσης.

30 Πάντὶ δὲ τῷ αὐτῆντί
σε, δίδε· καὶ ἀπὸ τοῦ αἵροντο·
τὰ σὰ, μὴ ἀπαίτει.

31 Καὶ καθὼς θέλετε ἵνα
ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, καὶ
ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως.

32 Καὶ εἰ ἀγαπᾶτε τὰς
ἀγαπῶντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν
χάρις ἐστὶ· καὶ γὰρ οἱ ἁμαρ-
τωλοὶ τὰς ἀγαπῶντας αὐτὰς
ἀγαπᾶσι.

33 Καὶ εἰ ἀγαδοποιεῖτε
τὰς ἀγαδοποιῶντας ὑμᾶς ποία
ὑμῖν χάρις ἐστὶ· καὶ γὰρ οἱ
ἁμαρτωλοὶ τὸ αὐτὸ ποιοῦσι.

34 Καὶ εἰ ἀνιδανίζετε παρ'
ᾧ ἐλπίζετε ἀπολαβεῖν, ποία
ὑμῖν χάρις ἐστὶ· καὶ γὰρ οἱ
ἁμαρτωλοὶ ἁμαρτωλοῖς ἀνιδι-
ξουσιν, ἵνα ἀπολάβωσι τὰ
ἴσα.

35 Πλὴν ἀγαπᾶτε τὰς
ἐχθρὰς ὑμῶν, καὶ ἀγαδο-
ποιεῖτε, καὶ ἀνιδίξετε μηδὲν
ἀπειλπίζοντες· καὶ εἶναι ὁ
μισθὸς ὑμῶν πολὺς, καὶ
ἔσεσθε υἱοὶ τοῦ ὑψίστου· ὅτι
αὐτὸς χρηστὸς ἐστὶν ἐπὶ τὰς
ἀχαρίστους καὶ ποτηρὰς.

36 Γίνεσθε ὡς οἰκτιρήμενοι,
καθὼς καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν οἰκ-
τίρων ἐστὶ.

πᾶρει τὸ φόρεμά σου, ἄφῃσε
τε καὶ τὸ ὑποκαίμισόν σου.

30 Καὶ εἰς καθ' ἕνα ὅπῃ
σὺ ζητᾷ, δίδε· καὶ ἀπ' ἐκείνου
ὅπῃ πῆρει τὰ ἰδικά σου, μὴ
τὰ ζητᾷς ὀπίσω.

31 Καὶ καθὼς θέλετε διὰ
τὰ σὰς κάμνουν οἱ ἄνθρωποι,
ἴτζι κάμνετε καὶ ἐσεῖς εἰς
ἐκείνους.

32 Καὶ ἂν ἀγαπᾶτε ἐκεί-
νους ὅπῃ σὰς ἀγαπᾶς, τί
χάριν ἔχετε· διατὶ καὶ οἱ
ἁμαρτωλοὶ ἀγαπᾶσι ἐκείνους
ὅπῃ τὰς ἀγαπᾶν.

33 Καὶ ἂν κάμνετε καλὸν
εἰς ἐκείνους ὅπῃ σὰς κάμνουν κα-
λόν, τί χάριν ἔχετε· διατὶ καὶ
οἱ ἁμαρτωλοὶ αὐτὸ κάμνουσι.

34 Καὶ εἰ ἀνιδανίζετε εἰς
ἐκείνους ἀπὸ τῆς ὑποίας ἔχετε
δαίρῃ· τὰ τὰ πᾶρετε πάλιν,
τί χάριν ἔχετε· διατὶ καὶ οἱ
ἁμαρτωλοὶ εἰς ἁμαρτωλὰς
ἀνιδίξουσιν, διὰ τὰ ἀπολαύσων
τὰ ἴσα.

35 Ἀλλὰ ἐσεῖς ἀγαπᾶτε
τὰς ἐχθρὰς σας, καὶ κάμνετε
τὰς καλὰς, καὶ ἀνιδίξετε καὶ
μὴν ἐλπίζετε τίποτε ἀπὸ
τῆτο· καὶ θέλει εἶσθαι ἡ
πληρομή σας πολλή, καὶ
θέλετε γίνεσθαι υἱοὶ τοῦ ὑψίστου·
ὅτι αὐτὸς εἶναι ἀγαθὸς εἰς
τὰς ἀχαρίστους καὶ ποτηρὰς.

36 Γίνεσθε λοιπὸν καὶ
ἐσεῖς ἐλεήμονες, καθὼς εἶναι
ἐλεήμων καὶ ὁ πατήρ σας.

37 Καὶ μὴ κρίνετε, καὶ ὑμεῖς μὴ κριθῆτε· μὴ καταδικάζετε, καὶ ὑμεῖς μὴ καταδικασθῆτε· ἀπολύετε, καὶ ἀπολυθήσεσθε.

38 Δίδετε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· μέτρον καλὸν πεπιεσμένον καὶ σισαλευμένον καὶ ὑπερεκχυνόμενον δώσω εἰς τὸν κόλπον ὑμῶν· τῷ γὰρ αὐτῷ μέτρῳ ᾧ μετρεῖτε, ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν.

39 Εἶπε δὲ παραβολὴν αὐτοῖς· Μήτι δύνασαι τυφλὸς τυφλὸν ὁδηγεῖν; ὕχθι ἀμφοτέροις εἰς βόθυνον πεσεῖνται;

40 Οὐκ ἔστι μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον αὐτοῦ· κατηρτισμένοι δὲ πᾶς ἔσται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ.

41 Τί δὲ βλέπεις τὸ κάρφον· τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τῷ ἀδελφῷ σου· τὴν δὲ δοκὸν τὴν ἐν τῷ ἰδίῳ ὀφθαλμῷ ἔχεις καταροῖς;

42 Ἡ πῶς δύνασαι λέγειν τῷ ἀδελφῷ σου· Ἀδελφε, ἄφες ἐμβάλω τὸ κάρφον· τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου· αὐτὸς τὴν ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου δοκὸν ἔχει βλεπών· Ὑποκριτὰ, ἐμβαλε πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ

37 Μὴν κρίνετε, καὶ δὲν θείλετε κριθῆναι· καὶ μὴν κατακρίνετε, καὶ δὲν θέλετε κατακριθῆναι· συγχωρεῖτε, καὶ θέλετε συγχωρηθῆναι.

38 Δίνετε, καὶ θείλει σὰς δοθῆναι· μέτρον καλὸν, καὶ πατημένον καὶ σισαυμένον, καὶ ὅπῃ νὰ χύνεται θείλει σὰς δώσει εἰς τὸν κόλπον σας· διατί μὲ τὸ αὐτὸ μέτρον ὅπῃ μετρεῖτε, θείλει μετρηθῆναι καὶ εἰς ἑσάς.

39 Καὶ εἰπὼν τῆς καὶ μίαν παραβολὴν· Μήνα ἤμπορεῖ ὁ τυφλὸς νὰ δείχνῃ τὴν ῥάτταν τοῦ τυφλοῦ; δὲν δείξωσι πίστι καὶ οἱ δύο εἰς τὸν λάκκον;

40 Δὲν εἶναι μαθητὴς παραπάνω ἀπὸ τὸν διδάσκαλόν του· ἀλλὰ καθὲς μαθητὴς τελειωμένος, θείλει εἶσθαι ὡς ὁ διδάσκαλος τε.

41 Καὶ τί βλέπεις τὸ ξυλαράκι ὅπῃ εἶναι εἰς τὸ μάτι τοῦ ἀδελφοῦ σου· καὶ τὸ παλόνκι ὅπῃ εἶναι εἰς τὸ μάτι σε δὲν τὸ βάλλεις εἰς τὸν τοῦν σου;

42 Ἡ πῶς ἤμπορεῖς νὰ εἰπῇς τῷ ἀδελφῷ σου· Ἀδελφε, ἄφες με νὰ εὐγάλω τὸ ξυλαράκι ὅπῃ ἔχεις εἰς τὸ μάτι σου· καὶ ἐσὺ δὲν βλέπεις τὸ παλόνκι ὅπῃ ἔχεις εἰς τὸ μάτι σου; Ὑποκριτὰ, εὐγάλε πρῶτα τὸ παλόνκι ὅπῃ ἔχεις εἰς τὸ μάτι σου· καὶ

συ· καὶ τότε διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφον· τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου.

43 Οὐ γὰρ ἐστὶ δένδρον καλόν, ποιῶν καρπὸν σαπρὸν· ἢ δὲ δένδρον σαπρὸν, ποιῶν καρπὸν καλόν.

44 Ἐκαστον γὰρ δένδρον ἐκ τοῦ ἰδίου καρποῦ γινώσκεται· ὃ γὰρ ἐξ ἀκανθῶν συλλέγεται σῦκα, ἢ δὲ ἐκ βάτης τρυγῶσι γαφύλια.

45 Ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ τῆ ἀγαθῆς θησαυρῆ τῆς καρδίας αὐτοῦ προφέρει τὸ ἀγαθόν· καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος ἐκ τῆ πονηρῆς θησαυρῆ τῆς καρδίας αὐτοῦ προφέρει τὸ πονηρὸν· ἐκ γὰρ τῆ περισσεύματος τῆς καρδίας λαλεῖ τὸ σῶμα αὐτοῦ.

46 Τί δέ με καλεῖτε, Κύριε, Κύριε· καὶ ἢ ποιεῖτε ὅσα λέγω;

47 Πᾶς ὁ ἐρχόμενος πρὸς με, καὶ ἀκούων μὲ τῶν λόγων, καὶ ποιῶν αὐτούς, ὑποδείξω ὑμῖν τί ἐστὶν ὅμοιος.

48 Ὅμοιος ἐστὶν ἄνθρωπος οἰκοδομῶντι οἰκίαν, ὃς ἔσκαψε καὶ ἐβάθυνε, καὶ ἔθηκε θεμέλιον ἐπὶ τὴν πέτραν· πλημμύρας δὲ γενομένης, προσέρρηξεν ὁ ποταμὸς τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ ἴσχυσε σαλευθῆσαι αὐτήν· τεθεμελιώτω γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν.

ὕψιρα θέλεις εἰδῆν ἡ εὐγάλης τὸ ξυλαράκι ὅπου εἶναι εἰς τὸ μάτι τοῦ ἀδελφοῦ σου.

43 Διατὶ δὲν εἶναι καλὸν δένδρον καλόν, ὅπου ἡ κάμνη καρπὸν σάπιον· μηδὲ δένδρον σάπιον, ὅπου ἡ κάμνη καλὸν καρπόν.

44 Διατὶ καθε δένδρον ἀπὸ τὸν καρπὸν τε γινώσκεται· διατὶ ἀπὸ τὰ ἀγκάδια δὲν μαζώνουσι σῦκα, ἢ δὲ ἀπὸ τῆς βάτης τρυγῶσι γαφύλια.

45 Ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἀπὸ τὸν καλὸν θησαυρὸν τῆς καρδίας τε εὐγάνει τὸ ἀγαθόν· καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος ἀπὸ τὸν πονηρὸν θησαυρὸν τῆς καρδίας τε εὐγάνει τὸ πονηρὸν· διατὶ ἀπὸ τὰ περισσεύματα τῆς καρδίας λαλεῖ τὸ σῶμα.

46 Τί με κρᾶζετε, Αὐθιότη, Αὐθιότη· καὶ ἐκεῖνα ὅπου λέγω δὲν κάμνεται;

47 Κάθε ἄνθρωπος ὅπου ἔρχεται εἰς ἐμένα, καὶ ἀκούει τὰ λόγια μου, καὶ τὰ κάμνεται, ἡ, ὡς δείξω τίνας ὁμοιάζει.

48 Εἶναι ὅμοιος μὲ ἄνθρωπον ὅπου οἰκοδομᾷ σπῆντι, ὁ ὅποιος ἔσκαψε καὶ ἐβάθυνε, καὶ ἔβαλλε θεμέλιον ἀπάνω εἰς τὴν πέτραν· καὶ ὅταν ἔλθῃ πλημμύρα, ἐκτύπησιν ὁ ποταμὸς τὸ σπῆντι ἐκεῖνο, καὶ δὲν ἠμπούρῃ ἡ τὸ σαλίστη· διατὶ ἦτον θεμελιωμένον εἰς τὴν πέτραν.

49 Ὁ δὲ ἀκούσας καὶ μὴ ποιήσας, ὁμοίος ἐστὶν ἀνθρώπῳ οἰκοδομήσαντι οἰκίαν ἐπὶ τὴν γῆν χωρὶς θεμελίῳ· ἡ προσέρρηξεν ὁ ποταμός· καὶ εὐθέως ἔπεσε, καὶ ἐγένετο τὸ ῥῆγμα τῆς οἰκίας ἐκείνης μέγα.

49 Ἀμὴν ἐκεῖνος· ὅπου ἀκούσει καὶ δὴν κάμνει, ὁμοιάζει ἕνα ἄνθρωπον ὅπου ἔκτισε τὸ σπῆτί τι ἀπάνω εἰς τὴν γῆν χωρὶς θεμέλιον· τὸ ὁποῖον τὸ ἐκτύπησιν ὁ ποταμός· καὶ παρευθὺς ἔπεσε, καὶ τὸ πείσιμον τοῦ σπητίω ἐκείνῳ ἔγινε μεγάλον.

Κεφ. ζ'. 7.

ἘΠΕΙ δὲ ἐπλήρωσε πάντα τὰ ῥήματα αὐτοῦ εἰς τὰς ἀκοὰς τοῦ λαοῦ, εἰσῆλθεν εἰς Καπριναῦμ.

2 Ἐκατοντάρχῳ δὲ τινὶ δῦλον· κακῶς ἔχων, ἡμέλλε τελευτᾶν· ὃς ἦν αὐτῷ ἐντιμῶς.

3 Ἀκούσας δὲ περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν πρεσβυτέρους τῶν Ἰουδαίων, ἑρωτῶν αὐτὸν, ὅπως ἐλθὼν διασώσῃ τὸν δῦλον αὐτοῦ.

4 Οἱ δὲ παραγενόμενοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν, παρεκάλουν αὐτὸν σπυδαίως, λέγοντες, ὅτι ἄξιός ἐστιν ὃ παρέξει τῷτο·

5 Ἀγαπᾷ γὰρ τὸ ἔθνος ἡμῶν, καὶ τὴν συναγωγὴν αὐτοῦ οἰκοδομήσιν ἡμῖν.

6 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπορεύετο σὺν αὐτοῖς· ἥδη δὲ αὐτοῦ ἑμακρὰν ἀπείχοντο ἀπὸ τῆς οἰκίας

ΚΑΙ ἐπειδὴ ἐτελείωσιν ὅλα τε τὰ λόγια εἰς τὰς ἀκοὰς τοῦ λαοῦ, ἐμβῆκεν εἰς τὴν Καπριναῦμ.

2 Καὶ κάποιος ἑκατοντάρχῳ δῦλον· ἦτον ἄρρωστος, καὶ ἔμελλε νὰ ἀποθάνῃ, τὸν ὁποῖον εἶχεν ὁ αὐθέντης τι πολλὰ ἀκριβέον.

3 Καὶ ὡσὰν ἄκουσε διὰ τὸν Ἰησοῦν, ἔστειλεν εἰς αὐτὸν τῆς πρεσβυτέρους τῶν Ἰουδαίων, νὰ τὸν παρακαλίσουν, διὰ νὰ ὑπάγῃ νὰ βοηθήσῃ τὸν δῦλόν τι.

4 Καὶ ἐκεῖνοι ὡσὰν ἐπήγαν εἰς τὸν Ἰησοῦν, τὸν ἐπαρακαλῶσαν μὲν μεγάλῃ σπυδῇ, λέγοντες, ὅτι ἵσται ἄξιός νὰ τῇ κάμῃς τὴν καλωσύνην αὐτῇ·

5 Διὰ τὴν ἀγαπᾷ τὸ ἔθνος μας, καὶ τὸ συναγῶγι μας αὐτὸς τὸ ἔκτισε.

6 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπάγει μαζὺ μετ' αὐτῆς· καὶ σχεδὸν δὴν ἦτον μακρὰ ἀπὸ τὸ σπῆτι, καὶ

ἔπεμψεν πρὸς αὐτὸν ὁ ἑκατόν-
ταρχ^{ος} φίλος, λέγων αὐτῷ·
Κύριε, μὴ σκύλλῃς· ἡ γὰρ
εἰμι ἱκανὸς ἵνα ὑπὸ τὴν σῆγην
μὴ εἰσελθῇς·

7 Διὸ εὐδὲ ἑμαυτὸν ἤξιωσα
πρὸς σε ἔλθειν· ἀλλὰ εἰπὲ
λόγον, καὶ ἰαδῆσεται ὁ παῖς
μου.

8 Καὶ γὰρ ἐγὼ ἀνθρώπος
εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν τασσόμενος,
ἔχων ὑπ' ἑμαυτὸν στρατιώτας·
καὶ λέγω τῷ τῷ Πορεύθητι,
καὶ πορεύεται· καὶ ἄλλω·
Ἔρχο, καὶ ἔρχεται· καὶ τῷ
ῥύλω μὴ· Ποίησον τῷ τῷ, καὶ
ποιῶ.

9 Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ
Ἰησοῦς, ἰθαύμασεν αὐτόν· καὶ
γραφεῖς, τῷ ἀκολοθῶντι αὐ-
τῷ ὄχλῳ εἶπε· Λέγω ὑμῖν,
ἐδὲ ἐν τῷ Ἰσραὴλ τοσαύτην
πίστιν εὑρον.

10 Καὶ ὑποσέφοντες οἱ
πεμφθέντες εἰς τὸν οἶκον, εὑρον
τὸν ἀσθενῆντα δούλον ὑγιαίνον-
τα.

11 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἐξῆς,
ἐπορεύετο εἰς πόλιν καλεσμένην
Ναὶν· καὶ συνεπορεύοντο αὐτῷ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἱκανοί, καὶ
ὄχλος πολὺς.

12 Ὡς δὲ ἤγγισε τῇ πόλει
τῇ πόλει, καὶ ἰδὼν, ἐξεκομί-

ἔπεμψεν ἄλλους φίλους ὁ ἑκατόν-
ταρχ^{ος}, λέγωντάς τε· Ἀδ-
θέντη, μὴν πειράζεσθαι· διατὶ
δὲν εἶμαι ἀξι^{ος}· νὰ ἔλθῃς εἰς
τὸ σπῆτί μου·

7 Διὰ τὸ τοῦ λόγου
μου δὲν ἔχρινα ἀξίον νὰ ἔλθῃ
εἰς ἐσένα· ἀλλὰ εἰπὲ μοναχὰ
λόγον, καὶ θέλει ἰατρευθῇ ὁ
δουλεύτης μου.

8 Διατὶ καὶ ἐγὼ εἶμαι ἄν-
θρωπος· ὅπῃ εἶμαι ἀπὸ κάτω
εἰς ἐξουσίαν ὑποτασσόμενος,
καὶ ἔχω καὶ ἐγὼ ἀπὸ κάτω
μὴ στρατιώτας· καὶ λέγω εἰς
τῷ τῷ· Σύρε, καὶ παγίνει· καὶ
εἰς ἄλλον· Ἔλα, καὶ ἔρχεται·
καὶ εἰς τὸν δουλεύτην μου· Κάμε
τὸ τοῦ, καὶ τὸ κάμνει.

9 Καὶ ὡς ἂν ἄκουσεν ὁ
Ἰησοῦς ἐπὶ ταῦτα, τὸν ἰθαύμασε·
καὶ ἐγύρισεν εἰς τὸ πλῆθος,
ὅπῃ τοῦ ἀκολοθῆναι, καὶ εἶπεν·
Λέγω σας, ὅτι ἐδὲ εἰς τὸ γένος
τῷ Ἰσραὴλ δὲν εὑρηκα τόσῃ
μεγάλῃ πίστιν.

10 Καὶ ἐγύρισαν ὀπίσω οἱ
ἀπεσταλμένοι εἰς τὸ σπῆτι, καὶ
εὑρήκαν τὸν ἀσθενῆμενον δούλον
γεγρόν.

11 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν
ἐπῆγεν εἰς μίαν πόλιν ὅπῃ τὴν
ἑλθὼν Ναὶν· καὶ μαζὺ μετ'
αὐτὸν ἐπάγεσαν καὶ μαθητάς
ἀρετοί, καὶ ὄχλ^{ος} πολὺς.

12 Καὶ ὡς ἂν ἐσήμεσεν εἰς
τὸν πυλῶνα τῆς πόλεως, νὰ, καὶ

ζέτο τεθνηκώς, υἱὸς μονογενὴς τῇ μητρὶ αὐτοῦ, καὶ αὕτη χήρα· καὶ ὄχλῳ τῆς πόλεως ἱκανὸς ἦν σὺν αὐτῇ.

13 Καὶ ἰδὼν αὐτὴν ὁ Κύριος, ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτῇ, καὶ εἶπεν αὐτῇ· Μὴ κλαῖν.

14 Καὶ προσελθὼν ἤψατο τῆς σορῆ, (οἱ δὲ βαγάζοντες ἔστησαν,) καὶ εἶπε· Νικαίσκε, σοὶ λέγω, ἐγέγνητι.

15 Καὶ ἀνεκάθισεν ὁ νεκρὸς, καὶ ἤρξατο λαλεῖν· καὶ ἔδωκεν αὐτὸν τῇ μητρὶ αὐτοῦ.

16 Ἐλαβὶ δὲ φόβῳ ἅπαντας, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεόν, λέγοντες· Ὅτι προφῆτης μέγας ἐγήγερται ἐν ἡμῖν, καὶ ὅτι ἐπισκέψατο ὁ Θεὸς τὸν λαόν αὐτοῦ.

17 Καὶ ἐξηλθεν ὁ λόγος ἔτος ἐν ὅλῃ τῇ Ἰουδαίᾳ περὶ αὐτοῦ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ περιχώρῳ.

18 Καὶ ἀπήγγειλαν Ἰωάννη οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ πάντων τούτων.

19 Καὶ προσκαλίσάμενθ' ὁσὸν τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ὁ Ἰωάννης, ἐπεμψε πρὸς τοὺς Ἰησοῦν, λέγων· Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἄλλον προσδοκῶμεν;

εὐγάνασιν ἕνα ἀπειθαρμείον ὁποῖον ἦτον υἱὸς μονογενὴς τῆς μάνας τε, καὶ ἐκείνη χήρα· καὶ ὄχλῳ ἀρκετὸς τῆς πόλεως ἦτον μαζὺ μετ' αὐτήν.

13 Καὶ ὡσὰν τὴν εἶδεν ὁ Κύριος, τὴν ἐσπλαγχνίσθη, καὶ λέγει τῆς· Μὴν κλαίεις.

14 Καὶ ἐπῆγεν κοτὰ καὶ ἐπίασε τὸ κρεβάτι, (καὶ ἐκείτοι ὅπῃ τὸ ἱβαγῆσαι ἐσάθησαν) καὶ εἶπε εἰς τὸν ἀπειθαρμείον· Ὡ νικαίσκε, εἰσὶνά λέγω, σῆκω ἅπαντα.

15 Καὶ ὁ νεκρὸς ἐσηκώθη καὶ ἐκάθισεν, καὶ ἄρχισεν νὰ λαλῇ καὶ ἔδωκεν τὸν τῆς μάνας τε.

16 Καὶ φόβῳ μεγάλῳ τὸς ἐπίασεν ὅλους, καὶ ἐδόξαζαν τὸν Θεόν, λέγοντες· Ὅτι μέγας προφῆτης ἐσηκώθη εἰς τὸ γένος μας, καὶ ὅτι ὁ Θεὸς ἐπισκέψατο τὸν λαόν τε.

17 Καὶ ἡ φήμη ἐτέθη εὐγῆκεν εἰς ὅλην τὴν Ἰουδαίαν διὰ λόγον τε, καὶ εἰς ὅλα τὰ περιχώρα.

18 Καὶ εἶπαν εἰς τὸν Ἰωάννην οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ διὰ ὅλα ἐτάτα.

19 Καὶ ὁ Ἰωάννης ἐπροσκάλεισε δύο ἀπὸ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ τὸς ἐπεμψε εἰς τὸν Ἰησοῦν, νὰ τοῦ εἰπῇ· Ἐσὺ εἶσαι ἐκεῖνος ὅπῃ μέλλεις νὰ ἔλθῃς, ἢ ἄλλον ἀπαντῆχομεν;

20 Παραγενόμενοι δὲ πρὸς αὐτὸν οἱ ἄνδρες, εἶπον· Ἰωάννης ὁ βαπτιστῆς ἡμᾶς πρὸς σε, λέγων· Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἄλλον προσδοκῶμεν;

21 Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ ὥρᾳ ἰθαράπευσε πολλὰς ἀπὸ νόσων καὶ μαστιγῶν καὶ πνευμάτων πονηρῶν· καὶ τυφλοῖς πολλοῖς ἐχαρίσατο τὸ βλέπειν.

22 Καὶ ἀπεκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Περιυδέντες ἀπαγγεῖλατε Ἰωάννῃ ἃ εἶδετε καὶ ἡκούσατε· ὅτι τυφλοὶ κταβλύπουν, χωλοὶ περιπατοῦσι, λεπροὶ καθαρίζονται, κωφοὶ ἀκούουσι, νεκροὶ ἐγείρονται, πτωχοὶ εὐαγγελίζονται·

23 Καὶ μακάριός ἐστιν ὁ ἰδὼν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί.

24 Ἀπειθόντων δὲ τῶν ἀγγέλων Ἰωάννη, ἤρξατο λέγειν πρὸς τὴν ὄχλην περὶ Ἰωάννη· Τί ἐξηκολύθατε εἰς τὴν ἐρημὸν δεῖσασθαι; κάλαμον ὑπὸ ἀνέμῳ σαλευόμενον;

25 Ἀλλὰ τί ἐξηκολύθατε ἰδεῖν; ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἱματίοις ἡμφιεσμένον; ἰδὲ, οἱ ἐν ἱματισμῷ ἐνδόξῳ καὶ τρυφῇ ὑπάρχοντες, ἐν τοῖς βασιλείοις εἰσὶν.

26 Ἀλλὰ τί ἐξηκολύθατε

20 Καὶ παγένοντες οἱ ἄνδρες εἰς αὐτὸν, τοῦ εἰπᾶν· Ὁ Ἰωάννης ὁ βαπτιστῆς ἡμᾶς ἐγειλεν εἰς ἰστένα, καὶ λέγει· Ἐσὺ εἶσαι ἐκεῖνος, ὃ πῦ μέλλει νὰ ἔλθῃ, ἢ ἄλλον ἀπαντήχομεν;

21 Καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ὥραν ἰάτρευσε πολλὰς ἀπὸ ἀσθενείας καὶ ἀπὸ μάστιγας καὶ ἀπὸ πνεύματων ἀκάθαρτα· καὶ πολλὰς τυφλὰς τὴν ἐχάρισατο τὸ φῶς τῆς.

22 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν τῆς· Σύρτε καὶ εἰπέτε εἰς τὸν Ἰωάννην ἐκεῖνα ὅπῃ εἶδετε, καὶ ἐκεῖνα ὅπῃ ἀκούσατε· ὅτι τυφλοὶ βλέπουν, κωφοὶ περιπατοῦσι, λεπροὶ καθαρίζονται, κωφοὶ ἀκούουσι, νεκροὶ ἀναστίνονται, πτωχοὶ εὐαγγελίζονται.

23 Καὶ καλότυχος εἶναι ἐκεῖνος ὃ πῃ δὲν σκανδαλισθῇ εἰς ἐμένα.

24 Καὶ ὡς ἂν ἰδίβηκαν οἱ ματατοφόροι τοῦ Ἰωάννη, ἤρξατο νὰ λέγῃ εἰς τὸν ὄχλον διὰ τὸν Ἰωάννην· Τί εὐγῆκετε εἰς τὴν ἐρημὸν νὰ ἰδῆτε; καλάμῳ ὃ πῃ κενιέται ἀπὸ τὸν ἀνέμον;

25 Ἀλλὰ τί εὐγῆκετε νὰ ἰδῆτε; ἄνθρωπον ἐνδυμένον μὲ μαλακὰ φορέματα; ἰδὲ, ἐκεῖνοι ὃ πῃ φοροῦσιν ὁμορφὰ φορέματα καὶ τρυφῶσιν, εἴνα εἰς τὰ σπήτια τῶν βασιλέων.

26 Ἀλλὰ τί εὐγῆκετε νὰ ἰ-

ἰδεῖν; προφήτην; καὶ, λέγω ὑμῖν, καὶ περισσότερον προφήτην.

27 Οὗτός ἐστι περὶ ἧς γέγραπται· Ἰδὲ, ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὅς κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου ἔμπροσθέν σου.

28 Λέγω γὰρ ὑμῖν, μείζων ἐν γεννητοῖς γυναικῶν προφήτης Ἰωάννης τοῦ βαπτιστῆς ἑδείς ἐστιν· ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ, μείζων αὐτῷ ἐστι.

29 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀκούσας, καὶ οἱ τελῶναι, ἰδικαίωσαν τὸν Θεόν, βαπτισθέντες τὸ βάπτισμα Ἰωάννη·

30 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι καὶ οἱ νομικοὶ τὴν βελὴν τοῦ Θεοῦ ἠθέτησαν εἰς ἑαυτούς, μὴ βαπτισθέντες ὑπ' αὐτοῦ.

31 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Τίνι ἔν ὁμοιώσω τὴν ἀνθρώπου τῆς γενεᾶς ταύτης; καὶ τίς ἐστὶν ὁμοίος;

32 Ὅμοιοί ἐσσι παιδίοις τοῖς ἐν ἀγορᾷ καθημένοις, καὶ προσφωνέσιν ἀλλήλοις, καὶ λέγουσιν· Ἡυλῆσαμεν ὑμῖν, καὶ οὐκ ᾤχεσθασθε· ἔθρηνησαμεν ὑμῖν, καὶ οὐκ ἐκλαύσατε.

33 Ἐλήλυθε γὰρ Ἰωάννης ὁ

δῆτε; προφήτην; καὶ, σᾶς λέγω, καὶ περισσότερον προφήτην.

27 Ἐγὼ εἶπαι ἐκείνῳ· διὰ τὸν ὅποιον ἠγάπη· Νῶ, ἐγὼ ὅπῃ ἔλλω τὸν ἄγγελόν μου ὁμπροσθὰ εἰς τὸ πρόσωπόν σου, ὁ ὅποιος· θέλει κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου ὁμπροσθὰ σου.

28 Διατὶ σᾶς λέγω, ὅτι εἰς ἐκείνης ὅπῃ ἐγεννήθησαν ἀπὸ γυναικῶν μεγαλότερος προφήτης δὲν εἶναι κανίνας, παρὰ ὁ Ἰωάννης ὁ βαπτιστῆς· ἀλλ' ὁ μικρότερος εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, εἶναι μεγαλότερος ἀπ' αὐτόν.

29 Καὶ ὅλος ὁ λαὸς ὥσαν τὸν ἥκεσαν, καὶ οἱ τελῶναι, ἰδικαίωσαν τὸν Θεόν, με τὸ νὰ ἱβαπτίσθησαν τὸ βάπτισμα τοῦ Ἰωάννη.

30 Ἀλλ' οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ νομικοὶ ἀθέτησαν τὴν βελὴν τοῦ Θεοῦ εἰς τοῦ λόγου τῆς, με τὸ νὰ μὴν βαπτισθῶσιν ἀπ' αὐτόν.

31 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Μὲ τί λοιπὸν θέλω ὁμοιάσει τῆς ἀνθρώπου τῆς γενεᾶς ἐταύτης; καὶ τί ὁμοιάξουσιν;

32 Ὅμοιάξουσιν παιδία ὅπῃ κάθονται εἰς τὸν φόρον, καὶ κράξουσιν εἰς τὸν ἄλλον, καὶ λέγουν· Σᾶς ἐπαίξαμεν, καὶ δὲν ἐχορέψετε· σᾶς ἐμυρολογήσαμεν, καὶ δὲν ἐκλαύσατε.

33 Διατὶ ἦλθεν ὁ Ἰωάννης

βαπτιστῆς μήτε ἄρτον ἰσθίον, μήτε οἶνον πίνων· καὶ λέγεται· Δαιμόνιον ἔχει.

34 Ἐλήλυθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἰσθίον καὶ πίνων· καὶ λέγεται· Ἰδοὺ, ἄνθρωπος· φάγῃ καὶ οἶνοπότης, τελωνῶν φίλος καὶ ἁμαρτωλῶν.

35 Καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῆς πάντων.

36 Ἡρώτα δέ τις αὐτὸν τῶν φαρισαίων ἵνα φάγῃ μετ' αὐτοῦ· καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ φαρισαίου, ἀνεκλίθη.

37 Καὶ ἰδοὺ, γυνὴ ἐν τῇ πόλει, ἣτις ἦν ἁμαρτωλὸς, ἐπιγνύσα ὅτι ἀνάκειται ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ φαρισαίου, κομίσασα ἀλάβασρον μύρου·

38 Καὶ γὰρ παρὰ τὴς πόδας αὐτοῦ ὀπίσω, κλαίῃσα, ἤρξατο βρέχειν τὴς πόδας αὐτῆς τοῖς δάκρυσι· καὶ ταῖς θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμασσε, καὶ κατεφίλει τὴς πόδας αὐτῆς, καὶ ἤλειφε τῷ μύρῳ.

39 Ἰδὼν δὲ ὁ φαρισαῖος· ὁ καλέσας αὐτὸν, εἶπεν ἐν ἑαυτῷ, λέγων· Οὗτος, εἰ ἦν προφήτης, ἐγίνωσκεν ὅτι τίς καὶ ποταπὴ ἡ γυνὴ ἣτις ἁπτεται αὐτοῦ· ὅτι ἁμαρτωλὸς ἐστίν.

ὁ βαπτιστῆς, μηδὲ τρώγωντας ψωμί, μηδὲ πίνοντας κρασί καὶ λέγεται· Δαιμόνιον ἔχει.

34 Ἦλθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ τρώγει καὶ πίνει· καὶ λέγεται· Νὰ, ἄνθρωπος· φάγῃ καὶ οἶνοπότης, φίλος καὶ ἁμαρτωλῶν.

35 Ἀλλὰ ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ ὅλα τῆς τὰ παιδείας.

36 Καὶ κάποιος ἀπὸ τῶν φαρισαίων τὸν ἱπαρακάλει νὰ φάγῃ μαζὺ μετ' αὐτόν· καὶ ἐπήγειν εἰς τὸ σπητί τοῦ φαρισαίου, καὶ ἐκάθισεν.

37 Καὶ νὰ, καὶ μία γυναῖκα εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην, ἡ ὁποῖα ἦτον ἁμαρτωλὴ, καὶ ἔμαθε πῶς ἐκάθετον εἰς τὴν τρέπεζαν εἰς τὸ σπητί τοῦ φαρισαίου, καὶ ἐπῆρε ἵνα κανὶ μῦρον·

38 Καὶ ἐγάθη ὀπίσω τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἔκλεινεν, καὶ ἄρχισεν νὰ βρέχῃ τὰ ποδάρια τοῦ Ἰησοῦ μετὰ τὰ δάκρυά της, καὶ μετὰ τὰ μαλλία τῆς κεφαλῆς της τὰ ἐσφύγγιζε, καὶ ἐκαταφίλει τὰ ποδάρια τε, καὶ τὰ ἔλειφε μῦρον.

39 Καὶ ὁ φαρισαῖος· ἐκεῖνος ὅπῃ τὸν ἐκάλεσεν εἰς τὸ σπητί τε, ὥσάν εἶδεν, εἶπε μέσα τε, λέγωντας· Ἐγὼ οὗτος ὁ ἄνθρωπος, ὃν ἦτον προφήτης, ἤθελεν γνωρίσῃ ποῖα εἶναι καὶ τί λογιῆς γυναῖκα εἶναι ὅπῃ τὸν πιάσει· ὅτι εἶναι ἁμαρτωλὴ.

40 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς αὐτόν· Σίμων, ἔχω σοι τί εἰπεῖν. Ὁ δὲ φησὶ· Διδάσκαλε, εἰπέ.

41 Δύο χρεωφειλέται ἦσαν δανεισῇ τινι· ὁ εἰς ὥφειλε δηνάρια πεντακόσια, ὁ δὲ ἕτερος πεντήκοντα.

42 Μὴ ἔχόντων δὲ αὐτῶν ἀποδῆναι, ἀμφοτέροις ἐχαρίσατο· Τίς ἔν αὐτῶν, εἰπέ, πλεῖον αὐτὸν ἀγαπήσει;

43 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Σίμων, εἶπεν· Ὑπολαμβάνω ὅτι ὃ τὸ πλεῖον ἐχαρίσατο. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ὁρθῶς ἔκρινας.

44 Καὶ γραφεὶς πρὸς τὴν γυναῖκα, τῷ Σίμωνι εἶφη· Βλέπεις ταύτην τὴν γυναῖκα; εἰσηλθὼν σε εἰς τὴν οἰκίαν, ὕδωρ ἐπὶ τῆς πόδας μου οὐκ ἔδωκας· αὕτη δὲ τοῖς δάκρυσιν ἔβρεξε μου τὰς πόδας, καὶ ταῖς θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμαξε.

45 Φίλημά μοι οὐκ ἔδωκας· αὕτη δὲ, ἀφ' ἧς εἰσηλθὼν, ἐδέξατο καταφιλήσά μου τὰς πόδας.

46 Ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν μου οὐκ ἔλειψας· αὕτη δὲ μύρον ἔλειψε μου τὰς πόδας.

47 Οὐ χάριν, λίγα σοι,

40 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει τῷ Ὡ Σίμων, ἔχω ἔχω γὰρ σὺ εἶπας. Λέγει ὁ Σίμων· Διδάσκαλε, εἰπές.

41 Δύο χρεωφειλέται ἐχρεωθῶσαν κάποιῳ δανεισθ'· ὁ ἑνὶς ἐχρεώσθη πεντακόσια δηνάρια· καὶ ὁ ἄλλος πενήντα.

42 Καὶ διὰ τὰ μὴ ἔχον καὶ οἱ δύο γὰρ τὰ δῶσαν, τὰ ἐχάρισεν καὶ τῶν δύο· εἰπέ μου λοιπὸν, ποῖος ἀπὸ τῶν δύο τῶν θίλει τὸν ἀγαπήσει περισσότερο;

43 Ἀπεκρίθη ὁ Σίμων, καὶ εἶπε· Λογιάζω ὅτι ἐκεῖνος τοῦ ὁποῖος αὐτὸς ἐχάρισεν τὸ περισσότερο. Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπε· Καλὰ τὸ ἔκρινες.

44 Καὶ γυμνῶντας εἰς τὴν γυναῖκα, λέγει εἰς τὸν Σίμονα· Βλέπεις ἐτήτην τὴν γυναῖκα; ἐγὼ ἐμβῆκα εἰς τὸ σπήτιόν σε, καὶ (κἂν) νερόν εἰς τὰ ποδάρια μου δὲν ἔχυσας, καὶ ἐτήτη μὲ τὰ δάκρυά της ἔβρεξε τὰ ποδάρια μου, καὶ μὲ τὰ μαλλία της κεφαλῆς της τὰ ἰσχύγισεν.

45 Ἐσὺ δὲν με ἐφίλησας· καὶ ἐτήτη, ἀπὸ τὴν ὥραν ὅπου ἐμβῆκα, δὲν ἔλειψεν γὰρ φίλῃ τὰ ποδάρια μου.

46 Ἐσὺ μὲ λάδι τὸ κεφάλι μου δὲν τὸ ἔλειψας· καὶ ἐτήτη ἔλειψεν μὲ μύρον τὰ ποδάρια μου.

47 Διὰ τούτων τὴν ἀφορ-

ἀφένονται αἱ ἁμαρτίαι αὐτῆς
καὶ πολλαί, ὅτι ἠγάπησε
πολύ· ὃ δὲ ὀλίγον ἀφίεται,
ὀλίγον ἀγαπᾷ.

48 Εἶπε δὲ αὐτῇ· Ἀφέν-
ται σοι αἱ ἁμαρτίαι.

49 Καὶ ἤρξαντο οἱ συνα-
καείμενοι λέγειν ἐν ἑαυτοῖς·
Τίς ἕτος ἔστιν ὃς καὶ ἁμαρτίας
ἀφίησιν;

50 Εἶπε δὲ πρὸς τὴν
γυναῖκα· Ἡ πίστις σου σέσωκε
σε· πορεύεαι εἰς εἰρήνην.

μήν σὺ λέγω, εἶναι συγχωρη-
μέναις αἱ ἁμαρτίαις της αἱ
πολλαῖς, ὅτι ἀγάπησεν πολύ·
ἀμὴν ὅποιον συγχωρεῖται ὀλί-
γον, ὀλίγον ἀγαπᾷ.

48 Καὶ εἰπὲν της· Συγχω-
ρημέναις εἶναι αἱ ἁμαρτίαις
σου.

49 Καὶ ἄρχισαν ἐκεῖνοι
ὅπῃ ἐκάθονταν μαζὺ νὰ λέγουν
μῆσα της· Τίς ἀνδρῶν· εἶναι
ἐτότε ὅπῃ συγχωρεῖ ἁμαρ-
τίαις;

50 Καὶ εἰς τὴν γυναῖκα
εἶπεν· Ἡ πίστις σου σε ἔσωσε·
σύρε εἰς τὸ καλόν.

Κεφ. ὁ. 8.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ καθεξῆς,
καὶ αὐτὸς δίδωκε κατὰ
πόλιν καὶ κώμην, κηρύσσων
καὶ εὐαγγελιζόμενον τὴν
βασιλείαν τοῦ Θεοῦ· καὶ οἱ
δώδεκα σὺν αὐτῷ,

2 Καὶ γυναῖκες τινες αἱ
ἦσαν τεθεραπευμέναι ἀπὸ
πνευμάτων πονηρῶν καὶ ἀσθε-
νειῶν· Μαρία ἡ καλεσμένη
Μαγδαληνῇ, ἀφ' ἧς δαιμόνια
ἐπητὰ ἐξεληλύθει,

3 Καὶ Ἰωάννα γυνὴ Χυζᾶ
ἐπιτρόπου Ἡρώδου, καὶ Σισάν-
να, καὶ ἕτεραι πολλαί, αἵτινες
διηκόνουν αὐτῷ ἀπὸ τῶν ὑπαρ-
χόντων αὐταῖς.

ΚΑΙ ὕστερον ἀπὸ τῆτο ἐπε-
ριπάτοι ἀπὸ πόλιν εἰς
πόλιν, καὶ ἀπὸ χώραν εἰς
χώραν, καὶ ἐκήρυττε καὶ
εὐαγγελίζετο τὴν βασιλείαν
τοῦ Θεοῦ· καὶ οἱ δώδεκα
μαθητάδες μαζὺ τῶν,

2 Καὶ κάποιαις γυναῖκες,
αἱ ὁποῖαις ἰατρεύθηκαν ἀπὸ
πνεύματα πονηρὰ καὶ ἀσθε-
νειαῖς· ἡ Μαρία ὅπῃ ἐκαλεῖτο
Μαγδαληνῇ, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν
εὐγήκασιν ἐπητὰ δαιμόνια,

3 Καὶ ἡ Ἰωάννα ἡ γυναι-
κα Χυζᾶ, ὁ ὅποιον ἦτον
ἐπίτροπος τοῦ Ἡρώδου, καὶ ἡ
Σισάννα, καὶ ἄλλαις πολλαῖς,
αἱ ὁποῖαις τὸν ἰδιακονοῦσαν
ἀπὸ τὰ πράγματα της.

4 Συνιόντες δὲ ὄχλοι πολ-
λῷ, καὶ τῶν κατὰ πόλιν
ἐπιπορευομένων πρὸς αὐτόν,
εἶπε διὰ παραβολῆς·

5 Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ
σπείραι τὸν σπόρον αὐτοῦ· καὶ
ἐν τῷ σπείρειν αὐτόν, ὃ μὲν
ἔπασε παρὰ τὴν ὁδὸν καὶ κα-
τεπατήθη, καὶ τὰ πτερινὰ
τοῦ ἔρανῦ κατέφαγεν αὐτό.

6 Καὶ ἕτερον ἔπασεν ἐπὶ
τὴν πέτραν, καὶ φυεῖν ἐξη-
ράνη, διὰ τὸ μὴ ἔχειν
ἰκμάδα·

7 Καὶ ἕτερον ἔπασεν ἐν
μίσῳ τῶν ἀκανθῶν, καὶ συμ-
φυῖσαι αἱ ἀκανθαὶ ἀπέπνι-
ξαν αὐτό·

8 Καὶ ἕτερον ἔπασεν ἐπὶ
τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν, καὶ
φυεῖν ἰποίησε καρπὸν ἑκατον-
ταπλάσιον. Ταῦτα λέγων
ἐφώνει· Ὁ ἔχων ᾧτα ἀκούει,
ἀκούτω.

9 Ἐπηρώτων δὲ αὐτόν οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες, τίς
εἴη ἡ παραβολὴ αὕτη.

10 Ὁ δὲ εἶπεν· Ὑμῖν δέδο-
ται γινῶναι τὰ μυστήρια τῆς
βασιλείας τοῦ Θεοῦ· τοῖς δὲ
λοιποῖς ἐν παραβολαῖς, ἵνα
βλέποντες μὴ βλέπωσι, καὶ
ἀκούοντες μὴ συνῶσιν.

11 Ἐς δὲ αὕτη ἡ παρα-
βολή· Ὁ σπόρος, ἐστὶν ὁ λόγος
τοῦ Θεοῦ.

4 Καὶ ἴδοντας τὰ συντρί-
χην πολὺς ὄχλος, καὶ τὰ ἀπη-
γέμισιν εἰς αὐτόν ἀπὸ ἐκείνης
ὅπῃ ἦταν εἰς ταῖς πόλεις,
εἶπε μὲ παραβολὴν·

5 Εὐγῆκεν ἔξω ὁ σπορεύς
διὰ τὰ σπείρειν τὸν σπόρον τῆ·
καὶ ἐκεῖ ὅπῃ ἔσπερυν, ἄλλο
ἔπασεν εἰς τὴν γράταν, καὶ
ἐκαταπατήθη, καὶ τὰ πτερινὰ
τοῦ ἔρανῦ τὸ ἐκατάφαγεν·

6 Καὶ ἄλλο ἔπασεν εἰς τὴν
πέτραν, καὶ ἀφόντις ἐφύτρω-
σεν ἐξηράνη, μὲ τὸ τὰ μὴν
ἔχειν ὑγρὰδα·

7 Καὶ ἄλλο ἔπασεν μέσα
εἰς τὰ ἀγκάδια, καὶ μὲ τὸ
τὰ φυτρώσιν μαζὺ τὰ ἀγκά-
δια τὸ ἐπνίξαν·

8 Καὶ ἄλλο ἔπασεν εἰς τὴν
γῆν τὴν καλὴν, καὶ ἐφύτρωσε
καὶ ἔκαμει καρπὸν ἑκατοντα-
πλάσιον. Ἐτέτα διδάσκων-
τας ἐφώναζεν· Ὅποιος ἔχει
αὐτία διὰ τὰ ἀκοῆ, ὡς ἀκοῆ.

9 Καὶ οἱ μαθηταὶς τῶν τὸν
ἠρωτήσαν, καὶ ἔλεγον· τί θέλει
τὰ εἰπῆ ἡ παραβολὴ ἐτέτη;

10 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν·
Ἐσᾶς ἰδόθη τὰ γνωρίζετε τὰ
μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ
Θεοῦ· ἀμὲν εἰς τὰς λοιπὰς
λαλῶ μὲ παραβολαῖς διὰ τὰ
τὴν βλέψουσιν βλέποντες, καὶ
ἀκούοντες τὰ μὴ ἀκούσι.

11 Καὶ ἡ παραβολὴ ἐτέτη
εἶναι· Ὁ σπόρος, εἶναι ὁ λόγος
τοῦ Θεοῦ.

12 Οἱ δὲ παρὰ τὴν ὁδὸν, εἰσὶν οἱ ἀκήκοτες· εἴτα ἔρχεται ὁ διάβολος, καὶ αἶρει τὸν λόγον ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτῶν, ἵνα μὴ πιστεύσαντες σωθῶσιν.

13 Οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πέτρας, οἱ ὅταν ἀκήσωσι, μετὰ χαρᾶς δέχονται τὸν λόγον· καὶ ἔτσι ρίζαν οὐκ ἔχουσιν, οἱ πρὸς καιρὸν πιστεύουσι, καὶ ἐν καιρῷ πειρασμῷ ἀφίστανται.

14 Τὸ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας πεισὼν, ἔτσι εἰσιν οἱ ἀκήσαντες, καὶ ὑπὸ μεριμνῶν καὶ πλῆτε καὶ ἡδονῶν τοῦ βίῃ πορευόμενοι συμπνίγονται, καὶ ὁ τελεσφορεῖσι.

15 Τὸ δὲ ἐν τῇ καλῇ γῇ, ἔτσι εἰσιν οἵτινες ἐν καρδίᾳ καλῇ καὶ ἀγαθῇ, ἀκήσαντες τὸν λόγον, κατέχουσιν, καὶ καρποφορεῖσιν ἐν ὑπομονῇ.

16 Οὐδεὶς δὲ λύχρον ἄψας, καλύπτει αὐτὸν σκεῦει, ἢ ὑποκάτω κλίνης τίθῃσιν· ἀλλ' ἐπὶ λυχνίας ἐπιτίθουσιν, ἵνα οἱ εἰσπορευόμενοι βλέπωσι τὸ φῶς·

12 Καὶ ἐκεῖνοι ὅπῃ εἶναι σπαρμένοι εἰς τὴν γράταν, εἶναι ἐκεῖνοι ὅπῃ ἀκήκοτες· ἔπειτα ἔρχεται ὁ διάβολος, καὶ σηκώνει τὸν λόγον ἀπὸ τῆς καρδίας τῆς, διὰ τὰ μὴν πιστεύσαν καὶ σωθῶσι.

13 Καὶ οἱ ἄλλοι ὅπῃ εἶναι ἐσπαρμένοι εἰς τὴν πέτραν, εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι ὅταν ἀκήσωσι, μετὰ χαρᾶς δέχονται τὸν λόγον· ἀμὴν ἔτσι ρίζαν δὲν ἔχουσιν, οἱ ὅποιοι εἰς ὀλίγον καιρὸν πιστεύουσι, καὶ ὅταν ἔλθῃ πειρασμὸς μακρύνουσι.

14 Καὶ ἐκεῖνο ὅπῃ ἔτισιν εἰς τὰ ἀγκάθια, εἶναι ἐκεῖνοι ὅπῃ ἀκήσαν τὸν λόγον, καὶ ἀπὸ ταῖς φροντίδεις τοῦ κόσμου, καὶ ἀπὸ τὸν πλῆτον, καὶ ἀπὸ ταῖς ἡδοναῖς τῆς ζωῆς πνίγονται, καὶ δὲν τελεσφορεῖσι.

15 Καὶ ἐκεῖνο ὅπῃ ἔτισεν εἰς τὴν γῆν τὴν καλὴν, εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι ἀκήσαν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸν κρατῶσι μέσα εἰς τὴν καρδίαν τὴν καλὴν καὶ ἀγαθὴν, καὶ μὴ τὴν ὑπομονὴν καρποφορεῖσι.

16 Καὶ κανένας δὲν ἀνάπτει τὸν λύχρον, καὶ τὸν σκεπάζει μὴ ἀγγεῖον, ἢ τὸν βάλλει ἀπὸ κάτω εἰς τὴν κλίνην· ἀλλὰ τὸν βάλλει εἰς τὸν λυχνοστάτην, διὰ τὰ βλέπεν τὸ φῶς ἐκεῖνοι ὅπῃ ἐμβραίνουσι·

17 Οὐ γάρ ἐστι κρυπτόν ὃ ἐφανερόν γενήσεται· ὃ δὲ ἀπόκρυφον ὃ ἐγνωσθήσεται, καὶ εἰς φανερόν ἔλθῃ.

18 Βλέπετε ἕν πῶς ἀκούετε· ὃς γὰρ ἂν ἔχη, δοθήσεται αὐτῷ· καὶ ὃς ἂν μὴ ἔχη, καὶ ὃ δοκεῖ ἔχειν, ἀρῇσεται ἀπ' αὐτοῦ.

19 Παραγέγοντο δὲ πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠδύναντο συντυχεῖν αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον.

20 Καὶ ἀπηγγέλη αὐτῷ, λεγόντων· Ἡ μήτηρ σε καὶ οἱ ἀδελφοί σε ἐζητῶσιν ἕξω, ἰδεῖν σε θέλοντες.

21 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε πρὸς αὐτὴς· Μήτηρ με καὶ ἀδελφοί μου, ὅτοί εἰσιν οἱ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἀκούοντες, καὶ ποιῶντες αὐτόν.

22 Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν, καὶ αὐτὸς ἐνέβη εἰς πλοῖον, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴς· Διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν τῆς λίμνης. Καὶ ἀνῆχθησαν.

23 Πλεόντων δὲ αὐτῶν ἀφύπνωσε· καὶ κατέβη λαίλαξ· ἀνέμω εἰς τὴν λίμνην· καὶ συνεπληρύντο, καὶ ἐκινδύνουν.

24 Προσελθόντες δὲ διήγει-

17 Διατί δὲν εἶναι κατεῖνα κρυφόν ὅπῃ νὰ μὴ φανερωθῇ· ὃ δὲ ἀπόκρυφον ὅπῃ νὰ μὴ γνωρισθῇ, καὶ νὰ εὐγῇ εἰς τὸ φανερόν.

18 Βλέπετε λοιπὸν πῶς ἀκούετε· διατί ὅποιος ἔχει (τίποτες χάρισμα) δίδει τοῦ δοθῆ καὶ ἄλλο περισσότερον· καὶ ὅποιος δὲν ἔχει (χάρισμα) καὶ ἐκεῖνο ὅπῃ φαίνεται πῶς νὰ ἔχη, δίδει παρὰ τὸ ἀπ' αὐτόν.

19 Καὶ ἐπηγάσιν εἰς αὐτόν ἡ μάνα τε καὶ οἱ ἀδελφοί τε, καὶ δὲν ἠμπορεῖσαν νὰ τὸν σμίξουν ἀπὸ τοῦ πλῆθους.

20 Καὶ κάποιοι τοῦ εἰπαι· Ὅτι ἡ μάνα σε καὶ οἱ ἀδελφοί σε ζήτηνται ἕξω, καὶ θέλουν νὰ σὲ εἰδῶν.

21 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν τῆς· Ἡ μάνα με καὶ οἱ ἀδελφοί μου, ἐτέτοι εἶναι ὅπῃ ἀκούει τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸν κάμνειν.

22 Καὶ μιᾷ τῶν ἡμερῶν καὶ αὐτὸς ἐσέθη μέσα εἰς καράβι, καὶ οἱ μαθηταὶς τε μαζί· καὶ εἶπεν τῆς· Ἀς περάσωμεν πέρα ἀπὸ τὴν λίμνην. Καὶ ἐσηκώθησαν.

23 Καὶ ἐκεῖ ὅπῃ ἀρμάνιζαν ὁ Ἰησοῦς ἐκοιμήθη· καὶ ἐκατέβη ἀνεμορρόφιλος· εἰς τὴν λίμνην· καὶ τὸ καράβι ἐγίμισε, καὶ ἐκινδύνευαν.

24 Καὶ οἱ μαθηταὶς ἐπῆ-

2 A

ραν αὐτὸν, λέγοντες· Ἐπιτά-
τα, ἐπιτάτα, ἀπολλύμεθα·
Ὁ δὲ ἰγερθεὶς ἐπετίμισε τῷ
ἀνέμῳ καὶ τῷ κλύδωνι τοῦ
ὑδατος· καὶ ἠπαύσαντο, καὶ
ἔγενετο γαλήνη.

25 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Πῦ
ἐστιν ἡ πείσις ὑμῶν; Φοβηθέν-
τες δὲ ἠθαύμασαν, λέγοντες
πρὸς ἀλλήλους· Τίς ἄρα ἔσθις
ἐστίν, ὅτι καὶ τοῖς ἀνέμοις
ἐπιτάσσει καὶ τῷ ὕδατι, καὶ
ὑπακούουσιν αὐτῷ;

26 Καὶ κατέπλευσαν εἰς
τὴν χώραν τῶν Γαδασηνῶν,
ἥτις ἐστὶν ἀντιπέραν τῆς
Γαλιλαίας.

27 Ἐξελθόντι δὲ αὐτῷ ἐπὶ
τὴν γῆν, ὑπήντησεν αὐτῷ ἀνὴρ
τις ἐκ τῆς πόλεως, ὃς εἶχε δαι-
μόνια ἐκ χρόνων ἱκανῶν, καὶ
ἱμάτιον οὐκ ἐνεδιδύσκετο, καὶ
ἐν οἰκίᾳ· ἐκ ἔμεινεν, ἀλλ' ἐν
τοῖς μνήμασιν.

28 Ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν,
καὶ ἀνακράξας, προσέειπεν
αὐτῷ, καὶ φωνῇ μεγάλῃ εἶπε·
Τί μοι καὶ σοί, Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ
Θεοῦ τοῦ ὑψίστου; δέομαί σου
μή με βασανίσῃς.

29 Παρήγγειλε γὰρ τῷ
πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ ἐξελ-
θεῖν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου· πολ-
λοῖς γὰρ χρόνοις συνεπάκει
αὐτόν· καὶ ἰδεσμεῖτο ἀλύσει
καὶ πένθαις φυλασσόμενος· καὶ

γὰν κοντὰ καὶ τὸν ἐξύπνισαν,
λέγοντες· Διδάσκαλε, διδά-
σκαλε, χαυνόμεσθε· Καὶ ὁ
Ἰησοῦς ἐσηκώθη καὶ ἐπρόσαξε
τὸν ἀνέμον καὶ τὴν ταραχὴν
τῆς νερᾶ· καὶ ἠπαυσαν, καὶ
ἔγενε γαλήνη.

25 Καὶ εἶπεν τῆς· Πῦ
εἶναι ἡ πείσις σας; Καὶ ἀπὸ
τὸν φόβου τῆς ἠθαύμασαν,
λέγοντες ἀνάμισθ' αὐτοῦ· Τίς
εἶναι λοιπὸν ἐστὶν, ὅπως
προσάσσει καὶ τὰς ἀνέμους καὶ
τὰ νερά, καὶ τοῦ ὑπακούουσι;

26 Καὶ ἐκατέπλευσαν εἰς
τὴν χώραν τῶν Γαδασηνῶν, ἡ
ὅποια εἶναι ἀντίπερα τῆς
Γαλιλαίας.

27 Καὶ ὥσ' ἂν εὐγῆκεν ἔξω
εἰς τὴν γῆν, τὸν ἀπάντησεν ἄνθρω-
πος ἀπὸ τὴν πόλιν, ὃ
ὅποσ' αὐτοῦ εἶχε δαιμόνια ἀπὸ
πολλὰς χρόνους, καὶ φόριμα δὴν
ἐνδύμετον, καὶ εἰς τὰ σπήτι δὴν
ἔμεινεν, ἀλλὰ εἰς τὰ μνήματα.

28 Καὶ ὥσ' ἂν εἶδε τὸν
Ἰησοῦν, ἐφώνησε, καὶ ἐπήγε
καὶ ἔειπεν εἰς τὰ ποδάριά
αὐτοῦ, καὶ μετὰ μεγάλην φωνὴν
εἶπεν· Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ
ὑψίστου, τί ἔχεις ἐὰν κάμῃς
μετ' ἐμένα; παρακαλῶ σε
μή με βασανίσῃς.

29 Διατὶ ἐπαρήγγειλεν αὐτῷ
τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον νῆ-
εῖν ἀπὸ τὸν ἀνθρώπου· διατὶ
πολλὰς χρόνους τὸν ἐκράτει
καὶ ἰδένετον μετὰ ἀλυσίδος καὶ
μετὰ κλάπαις τὸν ἐφύλαγαν·

διαρρήσων τὰ δεσμά, ἤλαύνετο ὑπὸ τοῦ δαίμονος εἰς τὰς ἐρήμους.

30 Ἐπηρώτησε δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Τί σοί ἐστιν ὄνομα; Ὁ δὲ εἶπε· Λεγιών· ὅτι δαιμόνια πολλὰ εἰσῆλθεν εἰς αὐτόν.

31 Καὶ παρεκάλεε αὐτὸν ἵνα μὴ ἐπιτάξῃ αὐτοῖς εἰς τὴν ἄβυσσον ἀπελθεῖν.

32 Ἦν δὲ ἐκεῖ ἀγέλη χοίρων ἱκανῶν βοσκομένων ἐν τῷ ὄρει· καὶ παρεκάλεε αὐτὸν ἵνα ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς εἰς ἐκεῖνας εἰσελθεῖν. Καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς.

33 Ἐξελθόντα δὲ τὰ δαιμόνια ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, εἰσῆλθεν εἰς τὴς χοίρους· καὶ ὤρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημαῖ εἰς τὴν λίμνην· καὶ ἀπεπνίγη.

34 Ἰδόντες δὲ οἱ βόσκοιτες τὸ γεγενημένον, ἔφυγον· καὶ ἀπελθόντες ἀνήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τὰς ἀγροὺς.

35 Ἐξῆλθον δὲ ἰδεῖν τὸ γεγονός· καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ εὖρον καθήμενον τὸν ἀνθρώπον ἀφ' οὗ τὰ δαιμόνια ἐξεληλύθει, ἱματισμένον καὶ σωφρονῶντα παρὰ τὰς πόδας τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ἐφοβήθησαν.

36 Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτοῖς καὶ οἱ ἰδόντες, πῶς ἐσώθη ὁ δαιμονισθείς.

ἀμὲν ἐκεῖν· ἠκούετο τὰ δαιμόνια, καὶ ἐδιώχοντο ἀπὸ τὸν δαίμονα εἰς τὰς ἐρήμους (τόπους.)

30 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸν ἐρώτησε, καὶ εἶπε· Τί εἶναι τὸ ὄνομά σου; Καὶ ἐκεῖν· εἶπε· Λεγιών· ὅτι πολλὰ δαιμόνια ἐμῶν εἰς αὐτόν.

31 Καὶ τὸν παρακάλεε νὰ μὴν τὰς προτάξῃ νὰ πάσιν εἰς τὴν ἄβυσσον.

32 Καὶ ἐκεῖ εἰς τὸ ὄρει· ἦτον ἀγέλη τῶν χοίρων ὅπῃ ἔβασκε· καὶ τὸν παρακαλῶσαν νὰ τὰς δώσῃ ἄδουαι νὰ ἔμωσαν εἰς ἐκεῖνας. Καὶ τὰς ἔδωκε.

33 Καὶ ὡς ἂν εὐγῆκαν τὰ δαιμόνια ἀπὸ τὸν ἀνθρώπον, ἐμῶν εἰς τὰς χοίρους· καὶ ἐκίνησεν ἡ ἀγέλη ἐκείνη ἀπὸ τὸν ἐγκρημὸν εἰς τὴν λίμνην· καὶ ἐπνίγη.

34 Καὶ ὡς ἂν εἶδαν οἱ βοσκοὶ ἐκεῖνο ὅπῃ ἔγινεν, ἔφυγον· καὶ ἐπῆγαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τὰ χωράφια καὶ ἐπᾶν το.

35 Καὶ οἱ ἀνδρες οὐγῆκαν νὰ εἶδεν ἐκεῖνο ὅπῃ ἔγινε· καὶ ἦλθαν εἰς τὸν Ἰησοῦν, καὶ εὐρῆκαν τὸν ἀνθρώπον ὅπῃ ἐκάθετον, ἀπὸ τὸν ὁποῖον εὐγῆκαν τὰ δαιμόνια, ἐδυμένον καὶ σωφρονισμένον εἰς τὰ ποδάρια τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ἐφοβήθησαν.

36 Καὶ ἐκείνοι ὅπῃ τὸ εἶδαν τὸ ἔπαι εἰς αὐτὸν, πῶς ὁ δαιμονισμένος· ἐλευθερώθη.

37 Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν ἅπαν τὸ πλῆθος τῆς περιχώρου τῶν Γαδαρηνῶν, ἀπελθεῖν ἀπ' αὐτῶν, ὅτι φόβῳ μεγάλῳ συνήχοντο· αὐτὸς δὲ ἰμβάς εἰς τὸ πλοῖον, ὑπέστροφεν.

38 Ἐδίδτο δὲ αὐτῷ ὁ ἀνὴρ ἀφ' ἃ ἐξεληλύθει τὰ δαιμόνια, εἶναι σὺν αὐτῷ· ἀπέλυσε δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, λέγων·

39 Ὑποτίστροφες εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ διηγῶ ὅσα ἐποίησέ σοι ὁ Θεός. Καὶ ἀπῆλθε, καθ' ὅλην τὴν πόλιν κηρύσσων ὅσα ἐποίησιν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς.

40 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ὑποστροφῆναι τὸν Ἰησοῦν, ἀπεδόξατο αὐτὸν ὁ ὄχλος· ἦσαν γὰρ πάντες προσδοκῶντες αὐτόν.

41 Καὶ ἰδὼς, ἦλθεν ἀνὴρ ὃν ὄνομα Ἰάειρος, καὶ αὐτὸς ἄρχων τῆς συναγωγῆς ὑπῆρχε· καὶ πεισὼν παρὰ τῆς ποδῆς τοῦ Ἰησοῦ, παρεκάλει αὐτόν· εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶκόν αὐτοῦ·

42 Ὅτι θυγάτηρ μονογενὴς ἦν αὐτῷ ὡς ἑτῶν δώδεκα, καὶ αὕτη ἀπέθνησκει. (Ἐν δὲ τῷ ὑπάγειν αὐτὸν οἱ ὄχλοι συνέπιπτον αὐτόν.)

43 Καὶ γυνὴ οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος ἀπὸ ἑτῶν δώδεκα, ἥτις εἰς ἰατροὺς προσαναλώσα-

37 Καὶ τὸ πλῆθος ὅλον τῆς περιχώρου τῶν Γαδαρηνῶν ἐπαρακάλεσαν τὸν Ἰησοῦν, νὰ εὐγῇ νὰ πάγῃ ἀπ' αὐτῆς, ὅτι εἶχαν μεγάλον φόβον· καὶ αὐτὸς ἐμβῆκεν εἰς τὸ καράβι, καὶ ἰγύρισεν ὀπίσω.

38 Καὶ ὁ ἀνδρῶπις ἐκείνος, ἀπὸ τὸν ὁποῖον εὐγῆκαν τὰ δαιμόνια, ἐπαρακάλει τὸν Ἰησοῦν, νὰ εἶναι μαζύ τε· ἀλλ' ὁ Ἰησοῦς τὸν ἀπόλυσε, λέγωντας·

39 Γύρισε εἰς τὸ σπῆτί σου, καὶ διηγῶ ὅσα σὺ ἔκαμεν ὁ Θεός. Καὶ ἐπῆγεν εἰς ὅλην τὴν πόλιν καὶ ἐκρυπττεν ὅσα τοῦ ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς.

40 Καὶ ὅταν ἰγύρισε ὁ Ἰησοῦς, τὸν ἐδέχθηκεν ὁ ὄχλος· διατὶ ὅλοι τὸν ἀνάμεναν.

41 Καὶ ἐκείνη τὴν ὥραν ἦλθεν ἓνας ἀνδρῶπις· τὸ ὄνομά τε Ἰάειρος, καὶ αὐτὸς ἦτον ἄρχων τῆς συναγωγῆς· καὶ ἔπεσεν εἰς τὰ ποδάρια τοῦ Ἰησοῦ, καὶ τὸν ἐπαρακάλει νὰ πάγῃ εἰς τὸ σπῆτί τε·

42 Ὅτι εἶχε μίαν θυγατέραν μονογενῆ, ἕως δώδεκα χρόνῶν, καὶ ἐκείνη ἀπέθανε. (Καὶ ἐκεῖ ὅπῃ ἐπάγγετο ὁ Ἰησοῦς τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ τὸν ἐγενοχῶν ῥῆσαν.)

43 Καὶ μία γυναῖκα ἡ ὑποία εἶχε κίνησιν αἵματος· δώδεκα χρόνους, καὶ ἐξεδίασαν

σα ὅλον τὸν βίον, οὐκ ἴσχυσι
ἐπ' οὐδενὸς θεραπευθῆναι.

44 Προσιλθοῦσα ὀπισθεν,
ἤψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱμα-
τίου αὐτοῦ· καὶ παραχρῆμα
ἔστη ῥύσις τῇ αἵματι αὐτῆς.

45 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Τίς
ὁ ἀψάμενός με; Ἀρνημένων δὲ
πάντων, εἶπεν ὁ Πέτρος· καὶ
οἱ μετ' αὐτῷ· Ἐπιστάτα, οἱ
ὄχλοι συνέχεσάν σε καὶ ἀπο-
θλίβουσι, καὶ λέγουσι· Τίς ὁ
ἀψάμενός με;

46 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν·
Ἦψατό με τις· ἐγὼ γὰρ
ἔγνω δύναμιν ἐξεληθῆσαν ἀπ'
ἐμοῦ.

47 Ἰδοῦσα δὲ ἡ γυνὴ ὅτι
αὐκ ἔλαθε, τρέμει· καὶ
προσπεσούσα αὐτῷ, δι' ἣν
αἰτίαν ἤψατο αὐτοῦ, ἀπήγ-
γεῖλεν αὐτῷ ἐνώπιον πάντος
τοῦ λαοῦ, καὶ ὡς ἴαθη παρα-
χρῆμα.

48 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ·
Θάρσει θύγατερ, ἡ πίστις
σε σέσωκέ σε· πορεύου εἰς
εἰρήνην.)

49 Ἐτι αὐτοῦ λαλοῦντος,
ἄρχεται τις παρὰ τοῦ ἄρχι-
συνεργού, λέγων αὐτῷ· Ὅτι
τίθεικεν ἡ θυγάτηρ σου· μὴ
σούλλῃ τὸν διδάσκαλον.

50 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας
ἐπικρίθη αὐτῇ, λέγων· Μὴ

ὅλον τῆς τὸν βίον εἰς τῆς
ιατρῆς, καὶ δὲν ἠμπόρουν
ἀπὸ κακίαν νὰ ἱατρεύῃ.

44 Σημῶνοντας ἐπίσω τῶ,
ἐπίασε τὴν ἄκραν τοῦ φορέ-
ματός τη· καὶ παρευδύς ἐτά-
θη τὸ τρίξιμον τῇ αἵματός της.

45 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Ποῖος
εἶναι ἡμεῖς ὅπως μὲ ἐπίασε;
Καὶ ἐπειδὴ ὅλοι ἀρνήσανται, λέγει
ὁ Πέτρος· καὶ ἡμεῖς ὅπως ἦσαν
μὲ τὸν Πέτρον· Διδάσκαλε,
οἱ ὄχλοι σὲ σφίγγουν καὶ σὲ
φονοχωροῦν, καὶ λέγουσι· Ποῦ
εἶναι ὅπως μὲ ἐπίασε;

46 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε·
Κάποιος μὲ ἐπίασε· διατὶ
ἐγὼ ἐγροίκησα δύναμιν ὅπως
εὐγῆκεν ἀπὸ λόγου μου.

47 Καὶ ὡς ἂν εἶδεν ἡ γυνὴ
καὶ ὅτι δὲν τὴν ἔλαθεν, ἤλθε τρε-
μασμένη, καὶ ἐπεσιν εἰς τὰ πο-
δάρια τοῦ Ἰησοῦ, καὶ διὰ ποῖαν
ἀφορμὴν τὸν ἐπίασε, τοῦ τὸ
εἶπεν ὁμπροσθέντες ὅλοι τὸν λαόν,
καὶ πῶς ἱατρεύθη παρευδύς.

48 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὴν εἶπε·
Ὡ θύγατερ ἔχει θάρρος, ἡ
πίστις σε σὲ ἰλυθέρνῃ· σύρε
εἰς τὸ καλόν.)

49 Καὶ ὅταν ἀκούῃ ὁ Ἰη-
σοῦς εἰλεγε τὸν λόγον, ἐρχεται
ἓνας ἀπὸ τὸν ἀρχισυνάγωγον,
καὶ λέγει τῷ· Ὅτι ἀπιδαν
ἡ θυγατέρα σου· μὴ παρὰ τῆς
τὸν διδάσκαλον.

50 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ὡς ἂν τὸ
ἤκουσιν, ἐπικρίθη καὶ εἶπεν τῇ·
2 Α 3

φοβοῦ· μόνον πίστευε, καὶ σωθήσεται.

51 Εἰσιελθὼν δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, οὐκ ἄφηκεν εἰσιλθεῖν αὐθέναν, εἰ μὴ Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, καὶ τὸν πατέρα τῆς παιδὸς καὶ τὴν μητέρα.

52 Ἐκλαίον δὲ πάντες καὶ ἐκόπτοντο αὐτήν. Ὁ δὲ εἶπε· Μὴ κλαίετε· οὐκ ἀπέθανεν, ἀλλὰ καθεύδει.

53 Καὶ κατεγύλων αὐτοῦ, εἰδότες ὅτι ἀπέθανεν.

54 Αὐτὸς δὲ ἐκβαλὼν ἔξω πάντας, καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτῆς, ἐφώνησε, λέγων· Ἡ παῖς, ἐγείρε.

55 Καὶ ἐπέβρεψε τὸ πνεῦμα αὐτῆς, καὶ ἀνέστη παραχρῆμα· καὶ διέταξεν αὐτῇ δοῦναι φαγεῖν.

56 Καὶ ἰξέστησαν οἱ γονεῖς αὐτῆς· ὁ δὲ παρεγγυεῖν αὐτοῖς μηδενὶ εἰπὺν τὸ γιγνός.

Μὴν φοβεῖσθαι· μόνον πίστευε, καὶ θείλει γλυτώσει.

51 Καὶ ὥσαν ἔμνησεν εἰς τὸ σπῆτι, δὲν ἄφηκε κανένα νὰ ἔμβῃ μέσα, παρὰ μόνον τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, καὶ τὸν πατέρα τῆς κορασίδας καὶ τὴν μητέρα.

52 Καὶ ἐκλαίον ὅλοι καὶ ἰλυπῶνται. Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Μὴ κλαίετε· δὲν ἀπέθανεν, ἀλλὰ κοιμᾶται.

53 Καὶ τὸν ἠκαταγελῆσαν, ἰξέροντες πῶς ἀπέθανεν.

54 Καὶ αὐτὸς εὐγὰλυντάς τας ἔξω ὅλης, καὶ πιάωντάς τας ἀπὸ τοῦ χερίου τῆς, ἐφώνησεν· Ὡ κορασίδα, σήκω ἀπάνω.

55 Καὶ τὸ πνεῦμά της ἐγύρισεν εἰς αὐτήν, καὶ παρευδὺς ἐσηκώθη· καὶ εἶπε νὰ τῆς δώσῃ νὰ φάγῃ.

56 Καὶ οἱ γονεῖς της ἐτρέμαζαν· καὶ ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐπαράγγειλε νὰ μὴν εἰπῶσι κανεὶς ἐκεῖνα ὑπὲρ ἑαυτοῦ.

Κεφ. 9. 9.

ΣΥγκαλίσάμενος δὲ τὰς δώδεκα μαθητάς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς δύναμιν καὶ ἐξουσίαν ἐπὶ πάντα τὰ δαιμόνια, καὶ νόσους θεραπεύειν.

2 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτὰς κηρύσσειν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἰᾶσθαι τὰς ἀσθενήσας.

3 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὰς·

ΚΑΙ ὁ Ἰησοῦς προσκαλὼν τὰς τὴν δώδεκα μαθητὰς δις τε, τὴν ἔδωκε δύναμιν καὶ ἐξουσίαν εἰς ὅλα τὰ δαιμόνια, καὶ νὰ ἰατρεύῃ ἀσθενεῖαι.

2 Καὶ τὰς ἔστειλε νὰ κηρύττῃ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ νὰ ἰατρεύῃ τὰς ἀσθενήσας.

3 Καὶ λέγει τὰς· Μὴ σηκώ-

Μηδὲν αἵρετε εἰς τὴν ὁδὸν, μή-
τε βᾶβδας, μήτε πύραν, μήτε
ἄρτον, μήτε ἀργύριον· μήτε
ἀνὰ δύο χιτῶνας ἔχειν·

4 Καὶ εἰς ἣν ἂν οἰκίαν εἰσ-
έλθῃτε, ἐκεῖ μένετε, καὶ ἐκεῖθεν
ἐξέρχισθε.

5 Καὶ ὅσοι ἂν μὴ δέξωνται
ὑμᾶς, ἐξερχόμενοι ἀπὸ τῆς πό-
λεως ἐκείνης, καὶ τὸν κοινορτὸν
ἀπὸ τῶν ποδῶν ὑμῶν ἀποτινά-
ξατε, εἰς μαρτύριον ἐπ' αὐτῆς.

6 Ἐξερχόμενοι δὲ διήρχον-
το κατὰ τὰς κώμας, εὐαγγε-
λιζόμενοι καὶ θεραπεύοντες
πανταχῶς.

7 Ἦκεσι δὲ Ἡρώδης ὁ τε-
τράρχης τὰ γινόμενα ὑπ' αὐ-
τοῦ πάντα· καὶ διηπόρει, διὰ
τὸ λέγεσθαι ὑπὸ τινῶν, ὅτι
Ἰωάννης ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν·

8 Ὑπὸ τινῶν δὲ, ὅτι Ἡλίας
ἐφάνη· ἄλλων δὲ, ὅτι προφήτης
εἰς τῶν ἀρχαίων ἀνίστη.

9 Καὶ εἶπεν ὁ Ἡρώδης·
Ἰωάννην ἐγὼ ἀπεκεφάλισα·
τίς δὲ ἐστὶν ὅστις εἶπεν ὅτι ἐγὼ
ἀκόμ τοιαῦτα; Καὶ ἰζήτει
ιδεῖν αὐτόν.

10 Καὶ ὑποσέψαντες οἱ
ἀπόστολοι διηγήσαντο αὐτῷ
ὅσα ἐποίησαν· καὶ παραλα-
βὼν αὐτῆς, ὑπέχωρσεν κατ'
ἰδίαν εἰς τόπον ἤρημον πόλεως
καλαμίνης Βηθσαϊδά.

11 Οἱ δὲ ὄχλοι γινόντες, ἤκο-

νετε τίποτε εἰς τὴν γράταν·
μηδὲ βᾶβδ', μηδὲ σακκῆλι,
μηδὲ ψωμί, μηδὲ ἀσῆμι· μηδὲ
να ἔχετε ἀπὸ δύο φορέματα·

4 Καὶ εἰς ὕπνοιον σπῆντι ἡμ-
βῆτε, ἐκεῖ μένετε, καὶ ἀπ'
ἐκεῖ νὰ εὐγένητε ἔξω.

5 Καὶ ὅσοι δὲν σᾶς δεχθῶσι,
εὐγέγοντες ἀπὸ τὴν πύλιν ἐκεί-
νην, καὶ τὸν κοινορτὸν τινάξετε
ἀπὸ τὰ ποδάρια σας, νὰ εἶναι
διὰ μαρτυρίαν εἰς αὐτῆς.

6 Καὶ ὅταν εὐγένηαι ἐπιτενῶ-
σαν ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὰ χώρια,
κηρύττοντες τὸ εὐαγγέλιον καὶ
ιατρούοντες εἰς κάθε τόπον.

7 Καὶ ὁ Ἡρώδης ὁ τετράρχης
ἤκουσεν ὅλα ἐκεῖνα ὅπῃ ἐγίνηκαν
ἀπ' αὐτὸν τὸν Ἰησοῦν· καὶ ἀπό-
ρει· διατί ἔλεγον κάποιοι, ὅτι
ὁ Ἰωάννης ἀνίστη ἐκ νεκρῶν·

8 Καὶ κάποιοι, ὅτι ὁ Ἡλί-
ας ἐφάνη· καὶ ἄλλοι, ὅτι ἕνας
προφήτης ἀπὸ τῆς παλαιᾶς
αἰετᾶς.

9 Καὶ ὁ Ἡρώδης εἶπεν· Ἐγὼ
ἀπεκεφάλισα τὸν Ἰωάννην· καὶ
ποιῶ· εἶναι ὅστις εἶπεν, διὰ τὸν
ὅποιον ἐγὼ ἀκόμ τοιοῦτα; Καὶ
ἰζήτα νὰ τὸν ιδῇ.

10 Καὶ γυρίζοντες οἱ ἀπόστο-
λοι εἰς τὸν Ἰησοῦν τῇ ἰδιότητι
καὶ ὅσα ἔκαμαν· καὶ ἐκείνος τῆς
ἐπῆρε, καὶ ἀνιχώρησεν ἑχωρι-
στὰ εἰς ἕνα ἔρημον τόπον τῆς πό-
λεως ὅπῃ ἐκαλεῖτο Βηθσαϊδά.

11 Καὶ οἱ ὄχλοι ἰσθῶν τὰ

λάβησαν αὐτῶ· καὶ δεξάμενοι αὐτὸς, ἐλάλει αὐτοῖς περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰς χρεῖαν ἔχοντας θεραπείας ἵατο.

12 Ἡ δὲ ἡμέρα ἤρξατο κλίνειν· προσελθόντες δὲ οἱ δώδεκα, εἶπον αὐτῶ· Ἀπόλυσον τὸν ὄχλον, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κύκλῳ κώμας καὶ τὰς ἀγρὰς, καταλύσωσι, καὶ εὕρωσιν ἐπισιτισμόν· ὅτι ὧδε ἐν ἐρήμῳ τόπῳ ἐσμέν.

13 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. Οἱ δὲ εἶπον· Οὐκ ἐστὶν ἡμῖν πλεῖον ἢ πέντε ἄρτοι καὶ δύο ἰχθύες, εἰ μὴ τί πορευθέντες ἡμεῖς ἀγοράσωμεν εἰς πάντα τὸν λαὸν τῆτον βρώματα.

14 Ἦσαν γὰρ ὡσεὶ ἄνδρες πεντακισχίλιοι· εἶπε δὲ πρὸς τὰς μαθητάς αὐτοῦ· Κατακλίνατε αὐτὸς κλισίας ἀνὰ πενήκοντα.

15 Καὶ ἐποίησαν ἕτω· καὶ ἀνέκλιναν ὅπαντας.

16 Λαβὼν δὲ τὸς πέντε ἄρτους καὶ τὸς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν θρανόν, εὐλόγησεν αὐτούς· καὶ κατέκλασε, καὶ ἔδωκε τοῖς μαθηταῖς, παρατιθέναι τῷ ὄχλῳ.

17 Καὶ ἔφαγον, καὶ ἔχορτάσθησαν πάντες· καὶ ἦρθεν τὸ περισσεῦσαν αὐτοῖς κλασμάτων, κόφινον δώδεκα.

ἠγνώρισαν, τὸν ἀκολούθησαν· καὶ ἐξωντας τὰς δεχθῆ, τὰς ἐλάλει διὰ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐκείνης ὅπῃ ἰχθυήζονταν θεραπείαν τὸς ἰάτρους.

12 Καὶ ἡ ἡμέρα ἀρχίσαι νὰ βραδιάξῃ· καὶ ἐρχόμενοι οἱ δώδεκα, τοῦ εἶπαν· Ἀπόλυσεν τὸν ὄχλον, διὰ νὰ ὑπᾶσι τεργύρω εἰς τὰς χώρας καὶ εἰς τὰ χωράφια, νὰ κορέψων, καὶ νὰ εὔρωσιν καὶ φαγητόν· ὅτι ἔδωκεν εἰς ἐρημον τόπον.

13 Λέγει τὸς· Δότε τὸς ἰσοῖς νὰ φᾶσιν. Καὶ ἐκείνοι εἶπαν· Ἐμεῖς δὲν ἔχομεν περισσώτερον ἀπὸ πέντε φωμῖα καὶ δύο ψάρια, ἔξω παρὰ νὰ ὑπᾶμε, νὰ ἀγοράσωμεν φαγητὰ διὰ ὅλον τὸν λαὸν ἱετόν·

14 Διατί ἦσαν ἄνδρες ἕως πέντε χιλιάδες· καὶ εἶπιν εἰς τὸς μαθητάδας τῶ· Βάλλετε τὸς εἰς τάξιν νὰ καθίσουν ἀπὸ πινῆντα.

15 Καὶ ἔτξε ἕκαμαν· καὶ τὸς ἐκάθισαν ὅλης.

16 Καὶ ὁ Ἰησοῦς πέργωντας τὰ πέντε φωμῖα καὶ τὰ δύο ψάρια, ἀτένισεν εἰς τὸν θρανόν, καὶ τὰ εὐλόγησεν· καὶ τὰ ἐκατάκοψε, καὶ ἔδωκεν τὰ εἰς τὸς μαθητάδας τῶ, νὰ τὰ βάλλωσιν εἰς τὸν ὄχλον.

17 Καὶ ἔφαγον, καὶ ἐχόρτασαν ὅλοι· καὶ ἐσηκώσαν τὰ κομμάτια ὅπῃ ἐπερίσσευσαν· δώδεκα κοφίνια.

18 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν προσευχόμενον καταμόνας, συνῆσαι αὐτῷ οἱ μαθηταί· καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸς, λέγων· Τίνα με λέγουσιν οἱ ὄχλοι εἶναι;

19 Οἱ δὲ ἀποκριθεῖτες, εἶπον· Ἰωάννην τὸν βαπτιστὴν· ἄλλοι δὲ· Ἡλίας· ἄλλοι δὲ, ὅτι προφῆτης τις τῶν ἀρχαίων ἀνέστη.

20 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, εἶπεν· Τὸν Χριστὸν τοῦ Θεοῦ.

21 Ὁ δὲ ἰππιμῆσας αὐτοῖς, παρηγγεῖλε μηδὲν εἰπεῖν ταῦτο.

22 Εἰπὼν· Ὅτι διὰ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πολλά παθεῖν, καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιερέων καὶ γραμματέων, καὶ ἀποκταίνῃται, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθῆναι.

23 Ἐλεγε δὲ πρὸς πάντας· Εἴ τις θέλει ὀπίσω με ἔλθειν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἡμέραν, καὶ ἀκολουθεῖτω μοι.

24 Ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτῆ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτῆ ἐνεκεν ἐμοῦ, ὅτος σώσει αὐτήν.

25 Τί γὰρ ὠφελεῖται

18 Καὶ ὅταν ἐπροσεύχοντο κατὰ μόνας, ἦταν μαζὺ οἱ μαθητάδης τῷ καὶ τῆς ἐρώτησι· Ποῖον μὲ λέγουσιν οἱ ὄχλοι νὰ εἶμαι;

19 Καὶ ἐκείνοι ἀπεκρίθησαν, καὶ εἶπαν· Ἄλλοι λέγουσιν νὰ εἶσαι ὁ Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς· καὶ ἄλλοι, ὁ Ἡλίας· καὶ ἄλλοι, ὅτι καί τις προφῆτης ἀπὸ τῆς παλαιᾶς ἀνιστάθη.

20 Καὶ λέγει εἰς αὐτούς· Ἀλλ' ἰσθίς ποῖον· λέγετε νὰ εἶμαι; Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος, καὶ εἶπεν· Ὁ Χριστὸς τῷ Θεῷ.

21 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῆς ἐφοβήρισε, καὶ τῆς ἐπαρηγγεῖλε κατενὸς νὰ μὴν τὸ εἰπεῖν ἐταῦτο.

22 Λέγωντας· Ὅτι κάμνει χρεῖα ὁ υἱὸς τῷ ἀνθρώπῳ νὰ πάθῃ πολλά, καὶ νὰ ἀποδοκιμασθῇ ἀπὸ τῆς πρεσβυτέρης καὶ ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς, καὶ νὰ σκοτωθῇ, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ νὰ ἀνασταθῇ.

23 Καὶ ἔλεγεν εἰς ὅλους· Ἐὰν κανένας θίλει νὰ ἔλθῃ καταποδὶ μου, ἅς ἀρνηθῇ τῷ λόγῳ τῷ, καὶ ἅς σηκώσῃ τὸν σταυρὸν τῷ καὶ τῇ ἡμέρᾳ, καὶ ἅς με ἀκολουθεῖ.

24 Διὰ τὴν ὅποιον· θίλει νὰ φυλάξῃ τὴν ζωὴν τῷ, θίλει τὴν χάσει· καὶ ὅποιον· χάσει τὴν ζωὴν τῷ διὰ λόγῳ μου, ἵπται· θίλει τὴν κερδίσει.

25 Διὰ τὴν τί διάφοροι εἶναι

ἄνθρωποι· κερδήσας τὸν κόσμον ὅλον, ἑαυτὸν δὲ ἀπολίσσας, ἢ ζημιωθείς·

26 Ὃς γὰρ ἂν ἐπαισχυνῇ με καὶ τὰς ἱμῆς λόγους, τῆτον ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνοῖσεται, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ καὶ τῶ πατρὸς, καὶ τῶν ἁγίων ἀγγέλων.

27 Λέγω δὲ ὑμῖν ἀληθῶς, εἰσὶ τινες τῶν ὧδε ἐγκύκτων, οἳ ἂ μὴ γινύσκονται θανάτου, ὥς ἃ ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

28 Ἐγένετο δὲ μετὰ τὰς λόγους τούτους ὥσπερ ἡμέραι ὀκτὼ, καὶ παραλαβὼν τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην καὶ Ἰάκωβον, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρεος προσεύξασθαι.

29 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ προσεύχεσθαι αὐτὸν τὸ εἶδεν τὴν προσώπῳ αὐτοῦ ἑτέρον, καὶ ὁ ἱματισμὸς αὐτοῦ λευκὸς ἕξα-γραπτων.

30 Καὶ ἰδὼν, ἄνδρες δύο συνελθόντες αὐτῷ, οἵτινες ἦσαν Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας·

31 Οἱ ὀφθέντες ἐν δόξῃ, ἔλεγον τὴν ἔξοδον αὐτοῦ, ἣν ἔμελλε πληρῆν ἐν Ἱερουσαλὲμ.

32 Ὁ δὲ Πέτρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἦσαν βεβαρημένοι ὑπὸν διαγενομένων· δι' εἶδον τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ τὰς δύο ἀνδρας τὰς συνεῶτας αὐτοῦ.

εἰς τὸν ἄνθρωπον, ἂν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ τοῦ λόγου τοῦ να χάσῃ, ἢ να ζημιωθῇ·

26 Διατὶ ὅποιος ἐντραπῇ εἰς ἑμένα καὶ εἰς τὰς λόγους με, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει ἐντραπῇ δι' αὐτόν, ὅταν ἔλθῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ καὶ εἰς τὴν δόξαν τοῦ πατρὸς τοῦ, μαζὺ με τὰς ἁγίους ἀγγέλους.

27 Καὶ λέγω σας ἀληθινά, εἶναι κάποιοι ἀπὸ ἐκείνων ὅπῃ γίνονται εἰδῶν, οἱ ὅποιοι δὲν θέλουν ἀποθάνει, ὥς ὅπῃ να εἰδῶσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

28 Καὶ ὕστερα ἀπὸ τὰς λόγους τούτους, ὥς ὅκτω ἡμέραις, ἔπῃρε τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὄρεος να προσευχηθῇ.

29 Καὶ ἐκεῖ ὅπῃ ἐπροσεύχετο, τὸ εἶδεν τοῦ προσώπου τοῦ ἕν ἕν ἄλλης λογῆς, καὶ τὰ φορέματά τοῦ λευκά καὶ ἕξαγραπταν.

30 Καὶ να, καὶ δύο ἄνδρες τοῦ ἐσυντύχαιναν, οἱ ὅποιοι ἦσαν ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἡλίας·

31 Ὅπῃ ἐφάνηκαν με δόξαν, καὶ ἔλεγον τὸ εὐγαλμά τοῦ, τὸ ὅποῖον ἔμελλε να πληρῶσιν μίσα εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

32 Καὶ ὁ Πέτρος καὶ ἐκεῖνοι ὅπῃ ἦσαν μαζὺ τοῦ ἦσαν βεβαρημένοι ἀπὸ τὸν ὑπὸν· καὶ ὥσαν ἐξύπνισαν εἶδαν τὴν δόξαν τοῦ, καὶ τὰς δύο ἄνδρες ὅπῃ ἐέκκινταν μαζὺ τοῦ.

33 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαχωρίζεσθαι αὐτὸς ἀπ' αὐτῶ, εἶπεν ὁ Πέτρος πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Ἐπιστάτα, καλὸν ἐστὶν ἡμῶς ὧδε εἶναι· καὶ ποιήσωμεν σκηνάς τρεῖς, μίαν σοί, καὶ Μωσεὶ μίαν, καὶ μίαν Ἠλίᾳ· μὴ εἰδὼς ὁ λόγος.

34 Ταῦτα δὲ αὐτῷ λέγοντος, ἐγένετο νεφέλη, καὶ ἐπεσκέασεν αὐτόν· ἐφοβήθησαν δὲ ἐν τῷ ἐκείνῳ εἰσελθεῖν εἰς τὴν νεφέλην.

35 Καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῆς νεφέλης, λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, αὐτῷ ἀκούετε.

36 Καὶ ἐν τῷ γινώσκειν τὴν φωνήν, εὐρέθη ὁ Ἰησοῦς μόλις· καὶ αὐτοὶ ἐσίγησαν, καὶ ἔθεν ἁπλήγως ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις ἔθεν ὡς ἐώρακα· σιν.

37 Ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἐξῆς ἡμέρᾳ, κατελθόντων αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους, συνήντησεν αὐτῷ ὄχλος πολὺς.

38 Καὶ ἰδὼν, ἀνὴρ ἀπὸ τοῦ ὄχλου ἀνεβόησε, λέγων· Διδάσκαλε, δέομαί σου, ἐπιβλεψόν ἐπὶ τὸν υἱόν μου, ὅτι μονογενὴς ἐστὶ μοι.

39 Καὶ ἰδὼν, πνεῦμα λαμβάνει αὐτόν, καὶ ἐξαίφνης κρᾶζει, καὶ σπαράσσει αὐτόν μετὰ

33 Καὶ ἐκεί ὅπου ἐχώριζαν αὐτοὶ ἀπὸ τὸν Ἰησοῦν, εἶπεν ὁ Πέτρος εἰς τὸν Ἰησοῦν· Διδάσκαλε, καλὸν εἶναι νῦν ἡμεῖς ὧδε· καὶ θέλομεν κάμει τρεῖς καλύδαις, ἰσὶνα μίαν, καὶ διὰ τὸν Μωϋσῆν μίαν, καὶ διὰ τὸν Ἠλίαν μίαν· μὴ ἰξενρωγντας τί λίγει.

34 Καὶ λέγοντας ταῦτα τὰ λόγια ὁ Πέτρος, ἤλθεν ἵνα σύννεφον, καὶ τὴς ἐσκέπασιν· καὶ οἱ μαθηταὶ ἐφοβήθησαν ὅταν ἐμβῆκαν ἐκεῖνοι μέσα εἰς τὸ σύννεφον.

35 Καὶ φωνὴ ἀκούσθη ἀπὸ μέσα ἀπὸ τοῦ σύννεφον, ὅπου ἔλεγεν· Ἐστὸς εἶναι ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπημένος, αὐτῷ ἀκούετε.

36 Καὶ ὅταν ἔγινεν ἡ φωνή, εὐρέθη ὁ Ἰησοῦς μοναχός· καὶ αὐτοὶ τὰ ἐσιώπησαν, καὶ διὲν εἶπαν κανενὸς τίποτες ἐκεῖναις ταῖς ἡμέραις ἀπὸ ἐκεῖνα ὅπου εἶδαν.

37 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν, ὥσαν ἱκατέστηκαν ἀπὸ τοῦ ὄρους, τὸν ἀπάντησε πολὺς ὄχλος.

38 Καὶ νῦν, ἕνας ἀνδρῶν ἀπὸ μέσα ἀπὸ τοῦ πλῆθος ἐβόησε, καὶ εἶπε· Διδάσκαλε, παρακαλῶ σε, σὺχέσῃς εἰς τὸν υἱόν μου, ὅτι μὴ εἶναι μονογενὴς.

39 Καὶ πιάσει τὸν τὸ δαιμόνιον, καὶ παρὲς κρᾶζει, καὶ τὸν σπαράσσει μὴ ἀφῆκε

ἀφεῖν, καὶ μόλις ἀποχωρεῖ ἀπ' αὐτῷ, συντρίβον αὐτόν.

40 Καὶ ἐδεήθη τῶν μαθητῶν σὺ ἵνα ἐκβάλλωσιν αὐτὰ, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν.

41 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Ὡ γενεὰ ἄπιστος καὶ διεσπασμένη, ἕως πότε ἔσομαι πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἀνέξομαι ὑμῶν; προσάγαγε ἰδοὺ τὸν υἱόν σου.

42 Ἐτι δὲ προσερχομένῳ αὐτῷ, ἔρρηξεν αὐτόν τὸ δαιμόνιον, καὶ συνισπάραξε· ἐπετίμησε δὲ ὁ Ἰησοῦς τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ, καὶ ἰάσατο τὸν παῖδα· καὶ ἀπῆδωκεν αὐτὸν τῷ πατρὶ αὐτοῦ.

43 Ἐξεπλήσσοντο δὲ πάντες ἐπὶ τῇ μεγαλειότητι τῇ Θεῷ πάντων δὲ θαυμαζόντων ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἵποήσεν ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς τὰς μαθητάς αὐτοῦ·

44 Οἴσθε ὑμεῖς εἰς τὰ ὅσα ὑμῶν τὰς λόγους τύτεις· ὁ γὰρ υἱὸς τῆ ἀνθρώπου μέλλει παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων.

45 Οἱ δὲ ἠγνόουν τὸ ῥῆμα τῆτο, καὶ ἦν παρακεκαλυμμένον ἀπ' αὐτῶν, ἵνα μὴ αἰσθάνται αὐτό· καὶ ἐφοβῶντο ἱρωτῆσαι αὐτὸν περὶ τῷ ῥήματος τούτου.

46 Εἰσῆλθε δὲ διαλογισμὸς ἐν αὐτοῖς, τὸ, τίς ἂν εἴη κείνων αὐτῶν.

47 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἰδὼν τὸν διαλογισμὸν τῆς καρδίας αὐτῶν,

καὶ μόλις τὸν ἀφῆκε συντρίβοντάς τον.

40 Καὶ ἐπαρακάλεσα τὰς μαθητάς μου ἵνα τὸ εὐγάλην, καὶ δὲν ἠμπούρεσαν.

41 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν· Ὡ γενεὰ ἄπιστε καὶ διεσπασμένη, ἕως πότε θέλω εἰσθαι μετ' ὑμῶν, ἕως πότε θέλω σῶς ὑπομένει; Φέρε τον ἰδὼν τὸν υἱόν σου.

42 Καὶ ἐρχόμενος ὁ υἱὸς τοῦ τὸν ἵπιασε τὸ δαιμόνιον, καὶ ἴσχισέν τον καὶ τὸν ἐσπάραξε· καὶ ὁ Ἰησοῦς μὲ ὀργὴν ἐπρόσταξε τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον, καὶ ἰάτρευσε τὸ παιδίον· καὶ τὸ ἔδωκεν ὀπίσω τῷ πατρί του.

43 Καὶ ὅλοι ἐξεπλήττηνταν εἰς τὴν μεγαλειότητα τῇ Θεῷ· καὶ ἔγωνίζας ὁ λαὸς ἵνα θαυμάζῃ εἰς ἐκεῖνα ὅπῃ ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν εἰς τὰς μαθητάς του.

44 Τὰ λόγια ἐτάτα βάλλετὶ τα μέσα εἰς τὰ αὐτιά σας· διατὶ ὁ υἱὸς τῆ ἀνθρώπου μέλλει ἵνα παραδοθῇ εἰς τὰ χεῖρα τῶν ἀνθρώπων.

45 Καὶ ἐκεῖνοι δὲν ἐγνώριζαν τὸν λόγον ἐτῆτον, καὶ ἦτον σκεπασμένον ἀπ' αὐτῶν, διὰ ἵνα μὴ τὸν γερικήσῃ· καὶ ἐφοβῶνταν ἵνα τὸν ἱρωτῶσιν διὰ τὸν λόγον ἐτῆτον.

46 Καὶ ἐδιαλογίζεταν ἕνας μὴ τὸν ἄλλον, τὸ, τίς ἂν εἴη μὴ καλῶτερος ἀπ' αὐτῶν.

47 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἔγνωτας ἵνα εἰδῇ τὰς διαλογισμὸν τῆς καρ-

ἐπιλαβόμενοι τὰ παιδία, ἔστησαν αὐτὸ παρ' ἑαυτῶν.

48 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὃς ἐὰν δέξεται τὸ τοῦ παιδίου ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται· καὶ ὃς ἐὰν ἐμὲ δέξηται, δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με· ὁ γὰρ μικρότερος ἐν πᾶσιν ὑμῖν ὑπάρχων, ὅτος ἔσται μέγας.

49 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰωάννης, εἶπεν· Ἐπιστάτα, εἶδομεν τινα ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου ἐκβάλλοντα τὰ δαιμόνια· καὶ ἐκωλύσαμεν αὐτὸν, ὅτι οὐκ ἔκολουθε μὴ ἡμῶν.

50 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Μὴ κωλύετε· ὃς γὰρ οὐκ ἔστι κατ' ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν ἔστιν.

51 Ἐγένετο δὲ ἐν τῇ συμπληρῶσθαι τὰς ἡμέρας τῆς ἀναλήψεως αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐγέρριξε τῇ πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλήμ.

52 Καὶ ἀπέστειλε ἀγγέλους πρὸς προσώπῳ αὐτοῦ· καὶ πορευθέντες εἰσῆλθον εἰς κώμην Σαμαρειτῶν, ὥστε ἐτοιμάσαι αὐτῶν.

53 Καὶ οὐκ εἰδέξαντο αὐτὸν, ὅτι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἦν πορευόμενον εἰς Ἱερουσαλήμ.

54 Ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης, εἶπον· Κύριε, θέλεις εἰπωμεν πῦρ καταβῆναι ἀπὸ τοῦ θρανίου, καὶ

θίαις αὐτῶν, ἐπὶ αὐτὴν ἕνα παιδί, καὶ ἔστησεν το κοινὰ τῶν

48 Καὶ εἰπὴν τῶν· Ὅποιος δεχθῇ ἐν τῷ τοῦ παιδίου διὰ ὀνόματός μου, ἐμὲ αὐτὸν δέχεται· καὶ ὅποιος δέχεται ἐμὲ αὐτὸν, δέχεται ἐκείνον ὃς ἐμὲ ἔστειλε· διὰ τὸ ἐκεῖνον ὃς ἐμὲ εἶναι μικρότερος ἀνάμεσά σας, ἐκεῖνος θέλει ἵσθαι μεγαλύτερος.

49 Καὶ ἔστωντας τὰ ἀποκριθῇ ὁ Ἰωάννης, εἶπεν· Διδάσκαλε, εἶδαμεν κάποιον ὃ ὁποῖος μὴ τὸ ὄνομά σου εὐγανὶ δαιμόνια· καὶ τὸν ἐμποδίσαντες διὰ τὸ διὰ ἀκολουθεῖν μετ' ἐμας.

50 Καὶ λέγει τῷ ὁ Ἰησοῦς· Μὴ τὸν ἐμποδίζετε· διὰ τὸ ὅποιος δὲν εἶναι ἐναντίος μας, ἐκεῖνος εἶναι διὰ λόγῳ μας.

51 Καὶ ὅταν ἐτελείωσαν αἱ ἡμέραι τῆς ἀναλήψεώς τε, καὶ αὐτὸς ἐγύρισε καὶ ἐγέρριξε τὸ πρόσωπόν τε καὶ πάγῃ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

52 Καὶ ἔστειλε ματατοφόρους ὁμπροσὰ εἰς τὸ πρόσωπόν τε καὶ ἐπὶ ἡγῶν καὶ ἐμβῆκαν εἰς μίαν χώραν τῶν Σαμαρειτῶν, διὰ τὰ τοῦ ἐτοιμάσαν τόπον.

53 Καὶ δὲ τὸν εἰδὼς τε, ὅτι τὸ πρόσωπόν τε ἦτον καὶ πάγῃ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

54 Καὶ ὥσαν εἶδαν οἱ μαθηταὶς τε, ὁ Ἰάκωβος καὶ ὁ Ἰωάννης, εἶπαν· Αὐθιγὰ θελεῖς καὶ εἰπῶμεν καὶ κατὰ

ἀναλῶσαι αὐτὴς, ὡς καὶ
Ἡλίας ἐποίησε;

55 Στραφεῖς δὲ ἐπετίμη-
σεν αὐτοῖς, καὶ εἶπεν· Οὐκ
οἶδατε οὐκ πνεύματος ἐστε
ἡμεῖς·

56 Ὁ γὰρ υἱὸς τοῦ ἀν-
θρώπου οὐκ ἦλθε ψυχὰς
ἀνθρώπων ἀπολέσαι, ἀλλὰ
σῶσαι. Καὶ ἰπορεύθησαν εἰς
ἑτέραν κώμην.

57 Ἐγένετο δὲ πορευομένων
αὐτῶν, ἐν τῇ ὁδῷ εἶπε τις πρὸς
αὐτόν· Ἀκολυθίσω σοι ὅπου
ἂν ἀπέρχῃ, Κύριε.

58 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ
Ἰησοῦς· Αἱ ἀλώπεκες φωλεὰς
ἔχουσι, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ
ἑρανοῦ, κατασκευάσεις· ὁ δὲ
υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει
οὐδὲ τὴν κεφαλὴν κλίνῃ.

59 Εἶπε δὲ πρὸς ἕτερον·
Ἀκολύθει μοι· Ὁ δὲ εἶπε·
Κύριε, ἐπίτευξόν μοι ἀπειλ-
θόντι πρῶτον θάψαι τὸν
πατέρα μου.

60 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
Ἄφες τὰς νεκρὰς θάψαι τὰς
ἑαυτῶν νεκρὰς· σὺ δὲ ἀπειλῶν
διάγγιλλε τὴν βασιλείαν τοῦ
Θεοῦ.

61 Εἶπε δὲ καὶ ἕτερος·
Ἀκολυθίσω σοι, Κύριε· πρῶ-
τον δὲ ἐπίτευξόν μοι ἀπο-
τάξασθαι τοῖς εἰς τὸν οἶκόν
μου.

62 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ
Ἰησοῦς· Οὐδεὶς ἐπιβαλὼν τὴν

φωτὶα ἀπὸ τῶν ἑρανῶν, ἵνα
τὴς χαλάσῃ, καθὼς ἔκαμψεν
καὶ ὁ Ἡλίας;

55 Καὶ γυρίζοντας ὁ
Ἰησοῦς τὴς ἀνείδισε, καὶ εἶπε·
Δὲν ἱξεύρετε τί λογῆς πνεύ-
ματος εἶσατε ἐσσεῖς;

56 Διὰ τὸ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου δὲν ἦλθε ἵνα χαλάσῃ
ψυχὰς ἀνθρώπων, ἀλλὰ ἵνα
σῶσῃ. Καὶ ἐπήγαν εἰς ἄλλην
κώμην.

57 Καὶ ἐκεῖ ὅπου ἐπάγειαν
εἰς τὴν γῆν, τοῦ εἶπε κά-
ποιος· Αὐθέντη, θέλω σε ἀκο-
λυθῆσαι ὅπου καὶ ἂν πάγῃς.

58 Καὶ λέγει τῷ ὁ Ἰησοῦς·
Ἡ ἀλώπεδες ἔχουσι φωλεαίς,
καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ ἑρανοῦ,
κατοικίαις· ἀλλ' ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου δὲν ἔχει οὐδὲ ἵνα
κλινῇ τὸ κεφάλι τῷ.

59 Καὶ λέγει εἰς ἄλλον·
Ἀκολύθου μοι· Καὶ ἐκεῖνος
εἶπεν· Αὐθέντη, συγχωρήσέ
μου πρῶτον ἵνα πάγω ἵνα
θάψω τὸν πατέρα μου.

60 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπεν·
Ἄφες τὰς νεκρὰς ἵνα θάψω
τὰς ἐδικὰς τῆς νεκρὰς· ἀλλ' ἵνα
ἐσὺ σύρε καὶ διαλάλῃς τὴν
βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

61 Καὶ ἄλλος εἶπεν· Αὐθέν-
τη, θέλω σε ἀκολυθῆσαι· ἀλλ' ἵνα
πρῶτα ἵνα με συγχωρήσῃς ἵνα
ὑπάγω ἵνα ἀποχαιρετήσω τοῖς
ἐν οἴκῳ μου.

62 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπεν·
Μηδὲ κανένας ὑπὲρ βάλαντος τὸ

Χεῖρα αὐτῷ ἐπ' ἄρτρον, καὶ βλέπων εἰς τὰ ὀπίσω, εὐθετὸς ἔστιν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

Χεῖρι τῇ εἰς τὸ ἅλιν, καὶ βλέπει ὀπίσω, εἶναι ἄξιον διὰ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

Κεφ. 10.

ΜΕΤΑ' δὲ ταῦτα ἀνίδειξεν ὁ Κύριος καὶ ἑτέρους ἑβδομήκοντα, καὶ ἀπέστειλεν αὐτὰς ἀνά δύο πρὸ προσώπου αὐτοῦ, εἰς πᾶσαν πόλιν καὶ τόπον ὃ ἔμελλεν αὐτὸς ἔρχεσθαι.

2 Ἐλεγεν ἔν πρὸς αὐτάς· Ὁ μὲν θεισμὸς πολὺς, οἱ δὲ ἔργαται ὀλίγοι· δεήθητε ἔν τῷ Κυρίῳ τοῦ θεισμοῦ, ὅπως ἐκβάλλῃ ἔργατας εἰς τὸν θεισμόν αὐτοῦ.

3 Ὑπάγετε· ἰδὲ, ἐγὼ ἀποπέλλω ὑμᾶς ὡς ἄρνας ἐν μέσῳ λύκων.

4 Μὴ βαρύνετε βαλεάντιον, μὴ πήραν, μηδὲ ὑποδήματα· καὶ μηδένα κατὰ τὴν ὁδὸν ἀσπάσασθε.

5 Εἰς ἣν δ' ἔν οἰκίαν εἰσέρχῃθε, πρῶτον λέγετε· Εἰρήνη τῷ οἴκῳ τούτῳ.

6 Καὶ ἔάν μὲν ἦ ἐκεῖ ὁ υἱὸς εἰρήνης, ἐπαναπαύσεται ἐπ' αὐτὸν ἡ εἰρήνη ὑμῶν· εἰ δὲ μήγε, ἐφ' ὑμᾶς ἀνακάμψει.

7 Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ οἰκίᾳ μέντε, ἐσθιόντες καὶ πίνοντες τὰ παρ' αὐτῶν· ἄξιον γὰρ ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ ἔστι. Μὴ μεταβαίνειτε ἐξ οἰκίας εἰς οἰκίαν.

ΚΑΙ' ὕστερον ἀπὸ τούτων ὁ Ἰησοῦς ἱκατάστησεν ἄλλους ἑβδομήκοντα μαθητάς, καὶ τῶς ἐστειλεν ἀπὸ δύο ὁμολογᾶ εἰς τὸ πρόσωπόν τῃ, εἰς καθὲ πόλιν καὶ τόπον, ὃτ' ἔμελλεν αὐτὸς νὰ πάγῃ.

2 Καὶ τῶς ἔλεγεν· Ὁ θεισμὸς εἶναι πολὺς, ἀλλ' οἱ ἔργαται εἶναι ὀλίγοι· παρακαλεῖστε λοιπὸν τὸν Αὐθέντην τοῦ θεισμοῦ, διὰ νὰ εὐβάλλῃ ἔργαταις εἰς τὸ θέρος τῃ.

3 Σύρτε, νὰ, ὅτ' ἴσῃς σᾶς πέμψω ὡς ἄρνας εἰς τὴν μέσην τῶν λύκων.

4 Μὴν βαρύνετε περὶ ὤμων, μηδὲ σακκέλι, μηδὲ ὑποδήματα· καὶ κανίαν εἰς τὴν ὁδὸν νὰ μὴν τὸν χαιρετήσετε.

5 Καὶ εἰς ὅποιον σπῆτι ἔμβῃτε, πρῶτον νὰ λέγετε· Εἰρήνη εἰς τὸ σπῆτι τούτο.

6 Καὶ ἔάν εἴναι ἐκεῖ υἱὸς τῆς εἰρήνης, δίδει ἀναπαύσασθαι ἐπ' αὐτὸν ἡ εἰρήνη σας· εἰ δὲ μὴ, δίδει γυρίσει εἰς ἑσᾶς.

7 Καὶ εἰς ἐκεῖνο τὸ σπῆτι μέντε, καὶ τρώγετε καὶ πίνετε ἀπὸ τὰ φαγητά τῃ· διὰ τὸ ἄξιον εἶναι ὁ ἐργάτης τῆς πληρωμῆς τῃ. Μὴ μεταπορεύεσθε ἀπὸ ἑκαστοῦ σπῆτι εἰς ἄλλο.

8 Καὶ εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν εἰσέρχησθαι, καὶ δέχωνται ὑμᾶς, ἰσθίετε τὰ παρατιθέμενα ὑμῖν.

9 Καὶ θεραπεύετε τὰς ἐν αὐτῇ ἀσθενεῖς, καὶ λέγετε αὐτοῖς. Ἠγγικεν ἰφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

10 Εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν εἰσέρχησθαι, καὶ μὴ δέχωνται ὑμᾶς, ἐξελθόντες εἰς τὰς πλατείαις αὐτῆς, εἴπατε·

11 Καὶ τὸν κοινοβῶν τὸν κολληθέντα ἡμῖν ἐκ τῆς πόλεως ὑμῶν, ἀπομασσόμεθα ὑμῖν· πλὴν τῆτο γινώσκετε, ὅτι Ἠγγικεν ἰφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

12 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι Σοδόμοις ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀνικτότερον ἔσται, ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ.

13 Οὐαὶ σοι Χωραζὶν, εἰαί σοι Βηθσαϊδᾶ· ὅτι εἰ ἐν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι γέγοντο αἱ δυνάμεις αἱ γινόμεναι ἐν ὑμῖν, πάλαι ἂν ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ καθήμεναι μετενόησαν.

14 Πλὴν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἀνικτότερον ἔσται ἐν τῇ κρίσει, ἢ ὑμῖν.

15 Καὶ σὺ Καπερναὺμ ἡ ἕως τοῦ ἑρανοῦ ὑψωθείσα, ἕως ἄρα καταβιβασθήσῃ.

16 Ὁ ἀκούων ὑμῶν, ἰμῶ

8 Καὶ εἰς ὅποιαν πόλιν ἐμβαίnete, καὶ σὰς δέχωνται, κίενα ὅπῃ σὰς βάανειν ὁμ-
προσά τρώγετε.

9 Καὶ ἱατρεύετε τὰς ἀσθι-
νημένους των' καὶ λέγετέ της·
Ἐσῆμωσεν εἰς ἐσῆς ἡ βασιλεία
τοῦ Θεοῦ.

10 Καὶ εἰς ὅποιαν πόλιν
ἐμβαίnete, καὶ δὲν σὰς δέχων-
ται, εὐγίνοντες εἰς τὰ πλατώ-
ματά της, λέγετε·

11 Καὶ τὸν κοινοβῶν ὅπῃ
μῶς ἐκόλλησεν ἀπὸ τὴν πόλιν
σας, νᾶ, ὅπῃ σὰς τὸν τινάζω-
μεν· ὁμῶς τῆτο ἰεῖντε, ὅτι
ἐσῆμωσεν εἰς ἐσῆς ἡ βασιλεία
τοῦ Θεοῦ.

12 Καὶ λέγω σας, ὅτι
πλεον συμπαδίον θέλει εἶσθαι
τὴν ἡμέραν ἐκείνην εἰς τὰ
Σόδομα, παρὰ εἰς τὴν πόλιν
ἐκείνην.

13 Ἀειλύμονον εἰς ἐσῆνα
Χωραζὶν, αειλύμονον εἰς ἐσῆνα
Βηθσαϊδᾶ· διατὶ ἂν ἰγίνωνταν
εἰς τὴν Τύρον καὶ εἰς τὴν Σιδῶ-
να αἱ δυνάμεις ὅπῃ ἰγίνωνται
εἰς ἐσῆς, ἀπὸ πολὺν καιρὸν ἡ-
θελαν μετανόηση καθιζόμεσαι
μὲ σακκία καὶ μὲ σάκταις.

14 Ὅμως πλεον συμπα-
δίον θέλει εἶσθαι εἰς τὴν ἡμέ-
ραν τῆς κρίσεως εἰς τὴν Τύρον
καὶ Σιδῶνα, παρὰ εἰς ἐσῆς.

15 Καὶ σὺ Καπερναὺμ
ὅπῃ ὑψώθησ' ἕως τὸν ἑρανοῦ, θέ-
λεις καταβιβασθῇ ἕως τὸν ἄδην.

16 Ἐκεῖνος ὅπῃ ἀκούει ἐσῆς

ἀκούει· καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς,
ἐμὶ ἀθετεῖ· ὁ δὲ ἐμὶ ἀθετῶν,
ἀθετεῖ τὸν ἀπυσείλαντά με.

17 Ὑπέστρεψαν δὲ οἱ ἰβδο-
μήκοντα μετὰ χαρᾶς, λέγον-
τες· Κύριε, καὶ τὰ δαιμόνια
ὑποτάσσεται ἡμῖν ἐν τῷ ὀνό-
ματί σου.

18 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ἐθελώ-
ρην τὸν Σατανᾶν, ὡς ἄσραπην,
ἐκ τοῦ ἑρηνῆ πεσόντα.

19 Ἴδθ, δίδωμι ὑμῖν τὴν
ἐξουσίαν τῆ πατεῖν ἰπάνω
ὄφειων καὶ σκορπίων, καὶ ἐπὶ
πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ·
καὶ ὅθεν ὑμᾶς ἢ μὴ ἀδική-
σει.

20 Πλὴν ἐν τούτῳ μὴ χαί-
ρετε, ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῖν
ὑποτάσσεται· χαίρετε δὲ
μᾶλλον, ὅτι τὰ ὀνόματα
ὑμῶν ἐγγράφη ἐν τοῖς ἑρηνοῖς.

21 Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἡγαλι-
λιάσατο τῷ πνεύματι ὁ Ἰησοῦς,
καὶ εἶπεν· Ἐξομολογῆμαί σοι,
πάτερ, κύριε τοῦ ἑρηνῆ καὶ τῆς
γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα
ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ
ἀπεκάλυψας αὐτὰ ἡπίοις·
καὶ ὁ πατήρ, ὅτι ἔτως ἐγένετο
εὐδοκία ἐμπροσθέν σου.

22 Πάντα παρεδόθη μοι
ἐπὶ τοῦ πατρὸς μου· καὶ ὅτις
γινώσκει τίς ἐστιν ὁ υἱός, εἰ μὴ ὁ
πατήρ· καὶ τίς ἐστιν ὁ πατήρ,

ἐμένα ἀκούει· καὶ ὅπῃ ἀδειτεῖ
ἐσᾶς, ἐμένα ἀδειτεῖ· καὶ ἐκεῖ-
νον· ὅπῃ ἀδειτεῖ ἐμένα, ἀδειτεῖ
ἐκείνον ὅπῃ μὴ ἐξήλει.

17 Καὶ ἐγύρισαν οἱ ἰβδο-
μήντα μετὰ χαρᾶς, λέγοντες·
Αὐθέντη, καὶ τὰ δαιμόνια
μας ὑποτάσσονται διὰ ὀνομά
σου.

18 Καὶ εἶπεν τῶν· Ἐβελιπα
τὸν Σατανᾶν, ὅπῃ ἴπτεσιν ἀπὸ
τὸν ἑρηνόν ὡσαν ἄσραπῇ.

19 Νὰ, ὅπῃ σᾶς δίδω τὴν
ἐξουσίαν νὰ πατῇτι ἀπάνω εἰς
τὰ φίδια καὶ εἰς τὰς σκορπίους,
καὶ εἰς ὅλην τὴν δύναμιν τοῦ
ἐχθροῦ· καὶ κανένα πρᾶγμα
δὴν θέλει σᾶς βλάψει.

20 Ὅμως εἰς τῆτο μὴ
χαίρεσθε, ὅτι σᾶς ὑποτάσ-
σονται τὰ πνεύματα· ἀλλὰ
χαίρεσθε, ὅτι τὰ ὀνόματά
σας ἐγγράφηκαν εἰς τὸν ἑρηνόν.

21 Ἐκείνη τὴν ὥραν ἐχά-
ρηκε κατὰ τὸ πνεῦμα ὁ Ἰησοῦς,
καὶ εἶπεν· Εὐχαρισῶ σοι, πά-
τερ, αὐθέντη τοῦ ἑρηνῆ καὶ
τῆς γῆς· ὅτι ἴπτετα τὰ
ἐκρυψες ἀπὸ τῆς σοφῆς καὶ
γνωστῆς, καὶ τὰ ἴφανῆρας
εἰς μικρὰ παιδία· ναι βίβαια,
ὁ πάτερ, ὅτι ἔτῃ σὺ ἄρῃσι·
καὶ γυρίζωντας εἰς τὰς μαθη-
τάδεις εἶπεν·

22 Ὅλα μὲν τὰ ἴπαράδω-
κεν ὁ πατήρ μου· καὶ κανένας δὴ
γινώρξει τίς εἶναι ὁ υἱός, παρὰ
ὁ πατήρ· καὶ τίς εἶναι ὁ πατήρ,

εἰ μὴ ὁ υἱὸς, καὶ ᾧ τὰν βύληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι.

23 Καὶ γραφεῖς πρὸς τὰς μαθητάς, κατ' ἰδίαν εἶπε· Μακάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ βλέποντες ἃ βλέπετε.

24 Λέγω γάρ ὑμῖν, ὅτι πολλοὶ προφῆται καὶ βασιλεῖς ἠθέλησαν ἰδεῖν ἃ ὑμεῖς βλέπετε, καὶ οὐκ εἶδον· καὶ ἀκούσαι ἃ ἀκούετε, καὶ οὐκ ἤκουσαν.

25 Καὶ ἰδὼν, νομικός τις ἀνέστη, ἐκπειράζων αὐτόν, καὶ λέγων· Διδάσκαλε, τί ποιήσας ζῶναι αἰώνιον κληρονομήσω;

26 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπται; πῶς ἀναγινώσκεις;

27 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου· καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν.

28 Εἶπε δὲ αὐτῷ· Ὁρθῶς ἀπεκρίθης· τούτο ποίει, καὶ ζήσῃ.

29 Ὁ δὲ, θέλων δικαιοῦν ἑαυτόν, εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦ· Καὶ τίς ἐστὶ με πλησίον;

30 Ὑπολαβὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς,

παρὰ τοῦ υἱοῦ, καὶ εἰς ὅποιον θέλει ὁ υἱὸς νὰ τοῦ τὸ ἀποκαλύψῃ.

23 Τότε ἐγύρισεν εἰς τὰς μαθητάδας ξεχωριστά, καὶ τὰς εἶπε· Καλότυχον εἶναι τὰ μάτια ὅπῃ βλέπουσιν ἐκεῖνα ὅπῃ βλέπετε ἐσεῖς.

24 Διατὶ σὰς λέγω, ὅτι πολλοὶ προφῆται καὶ βασιλεῖς ἐπεθύμησαν νὰ εἶδῶν ἐκεῖνα ὅπῃ ἐσεῖς βλέπετε, καὶ δὲν τὰ εἶδαν· καὶ νὰ ἀκούσῃν ἐκεῖνα ὅπῃ ἀκούετε, καὶ δὲν ἤκουσαν.

25 Καὶ παρευθὺς ἰσκόων ἓνας νομοδιδάσκαλος, πειράζων αὐτόν, καὶ λέγει· Διδάσκαλε, τί νὰ κάμω νὰ κληρονομήσω τὴν ζῶναι τὴν αἰώνιον;

26 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῷ εἶπεν· Εἰς τὸν νόμον τί ἐγράφηκε; πῶς ἀναγινώσκεις;

27 Καὶ ἐκεῖνος ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν· Νὰ ἀγαπήσῃς Κύριον τὸν Θεόν σου μὲ ὅλην τὴν καρδίαν σου, καὶ μὲ ὅλην τὴν ψυχὴν σου, καὶ μὲ ὅλην τὴν δύναμιν σου, καὶ μὲ ὅλην τὴν διάνοιαν· καὶ τὸν γείτονά σου ὡς σεαυτὸν τοῦ λόγου σου.

28 Καὶ λέγει τῷ ὁ Ἰησοῦς· Καλὰ ἀπεκρίθης· ἐν τούτῳ κάμει, καὶ θέλεις ζῆσαι.

29 Καὶ ἐκείνῳ, θέλων νὰ δικαιώσῃ τὸν λόγον τῷ, εἶπεν εἰς τὸν Ἰησοῦ· Καὶ ποῖόν εἶναι ὁ γείτονάς μου;

30 Καὶ ὁ Ἰησοῦς διαδιξάμενος τὸν λόγον, εἶπεν· Ἐνὰς

εἶπεν· Ἄνθρωπός τις κατέβαι-
νεν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Ἱεριχὼν,
καὶ λησαῖς περιέπεσεν· οἱ καὶ
ἐκδύσαντες αὐτὸν, καὶ πωληγὰς
ἐπιθέντες, ἀπῆλθον, ἀφέντες
ἡμιθανῆ τυγχάνοντα.

31 Κατὰ συγκυρίαν δὲ ἱερεὺς
τις κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκεί-
νῃ· καὶ ἰδὼν αὐτὸν, ἀντιπα-
ρῆλθεν.

32 Ὁμοίως δὲ καὶ λευίτης,
γενόμενος κατὰ τὸν τόπον,
ἐλθὼν καὶ ἰδὼν, ἀντιπαρῆλ-
θεν.

33 Σαμαρεῖτης δὲ τις
ὁδεύων, ἦλθε κατ' αὐτὸν, καὶ
ἰδὼν αὐτὸν, ἐσπλαγχνίσθη.

34 Καὶ προσελθὼν κατέδη-
σε τὰ τραύματα αὐτοῦ, ἐπι-
χέων ἔλαιον καὶ οἶνον· ἐπιβιβά-
σας δὲ αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆνος,
ἤγαγεν αὐτὸν εἰς πανδοχεῖον,
καὶ ἐπιμελήθη αὐτοῦ.

35 Καὶ ἐπὶ τὴν αὔριον
ἐξελθὼν, ἐμβαλὼν δύο δηνάρια
ἔδωκε τῷ πανδοχεῖ, καὶ εἶπεν
αὐτῷ· Ἐπιμελήθητι αὐτοῦ· καὶ
ὃ, τι ἀν' ἀποδοχῆς, ἐγὼ
ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαί με ἀποδώ-
σω σοι.

36 Τίς ἔν τούτων τῶν τριῶν
δοκεῖ σοι πλησίον γεγενῆσθαι τῷ
ἡμιποσόντι· εἰς τὴν λησῆς;

ἄνθρωπος· ἐκατέβαινεν ἀπὸ
τὴν Ἱερουσαλὴμ, εἰς τὴν Ἱερι-
χὼν, καὶ ἔπεσεν εἰς τὰ χεῖρια τῶν
λησῶν· οἱ ὅποιοι τὸν ἐξεγύμνω-
σαν καὶ τὸν ἵδιον, καὶ τὸν
ἄφησαν μισαποδοκίμωτον καὶ
ἰδιόθετον.

31 Καὶ κατὰ τύχην ἱερεὺς
ἐκείνους ἐκατέβαινεν εἰς τὴν
εἰρηστικήν· καὶ βλέπωντάς
τον, ἐπείρασεν ἀπαγγεῖναι.

32 Ὁμοίως καὶ κάποιος λε-
υίτης, περιγῶνίας ἀπὸ τὸν τόπον
ἐκείνον, ἐπῆγεν καὶ τὸν ἴδιον, καὶ
ἐπείρασεν ἀπαγγεῖναι.

33 Ἀμὲν κάποιος· Σαμα-
ρεῖτης περιπατῶντας τὴν εἰρη-
στικήν, ἐπῆγεν εἰς αὐτὸν,
καὶ ὡσάν τὸν ἴδιον, τὸν ἐσπλαγ-
χνίσθη.

34 Καὶ ἐπῆγεν κοντά καὶ ἴδι-
ον ταῖς πληγαῖς τοῦ, χυμώσεως
ἀπάνω λάδι καὶ κρασί· καὶ τὸν
ἐβάλλεν ἀπάνω εἰς τὸ κτῆνος
τοῦ, καὶ τὸν ἐπῆγεν εἰς τὸ ξενοδο-
χεῖον, καὶ τὸν ἐπιμελήθηκε.

35 Καὶ ἐπὶ τὴν αὔριον ὅταν
εὐγῆκε νὰ πηγίνη, εὐγάλε δύο
δηνάρια καὶ ἔδωκεν εἰς τὸν ξενο-
δοχον, καὶ εἶπεν τοῦ· Ἐπιμελή-
σε ἱεῖς τὸν ἀνδρῶν· καὶ εἴ-
τι ἐξοδάσης παραπάνω, ἐγὼ ὡ-
σάν γυρίσω θέλω σὲ τὰ δώσει.

36 Ποῖος· λοιπὸν ἀπὸ ἱε-
ρεῖς τῶν τριῶν σὲ φαίνεται νὰ
ἔγινε γείτονας εἰς ἐκείνον ὅπου
ἔπεσεν εἰς τὰ χεῖρια τῶν λησῶν;

37 Ὁ δὲ εἶπεν· Ὁ ποιήσας τὸ ἐλθεῖν μετ' αὐτῆ. Εἶπεν ἔν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Πορεύου, καὶ σὺ ποιεῖ ὁμοίως.

38 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ περιύεσθαι αὐτὴς, καὶ αὐτὸς εἰσηλθὼν εἰς κώμην τινὰ· γυνὴ δὲ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

39 Καὶ τῇδε ἦν ἀδελφὴ καλεμένη Μαρίας, ἣ καὶ παρακαλίσασα παρὰ τῆς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ.

40 Ἡ δὲ Μάρθα περιμισποῦτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιτίῃσα δὲ εἶπε· Κύριε, ἐ μέλει σοι ὅτι ἡ ἀδελφὴ μὴ μόνον με κατέλιπε διακοπεῖν; εἰπὲ ἔν αὐτῇ ἵνα μὴ συναντιλάβηται.

41 Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τρυβάξῃ περὶ πολλὰ.

42 Ἐνὸς δὲ ἐστὶ χρεία. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἥτις, οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς.

37 Ὁ νομικὸς εἶπεν· Ἐκεῖνο ὅπῃ τῇ ἔκαμε τὴν ἐλεημοσύνην. Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Σὺ εἰ λοιπὸν, καὶ ἐσὺ κάμε ὁμοίως.

38 Καὶ ὅταν ἐπήγευσαν εἰς τὴν γράταν, ὁ Ἰησοῦς ἐμβήκεν εἰς μίαν χώραν· καὶ κάποια γυναῖκα τὸ ὄνομά της Μάρθα τὸν ἐδέχθηκεν εἰς τὸ σπῆτί της.

39 Καὶ ἐτέτῃ εἶχον ἀδελφὴν ὅπῃ τὴν ἔλεγαν Μαρίαν, ἣ ὅποια ἐπήγε καὶ ἐκάδισι κοντὰ εἰς τὰ πόδια τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἤκουε τὰ λόγια τοῦ.

40 Ἀμὴ ἡ Μάρθα ἐνοχλεῖται ἀπὸ ταῖς πολλαῖς ὑπηρεσίαις· καὶ πάγει καὶ λέγει τοῦ· Αὐθέντη, δένει μέλει τίποτες ὅπῃ μὲ ἀφῇσιν ἡ ἀδελφὴ μὴ μοναχῇ νὰ ὑπηρετῷ; εἰπὲς της λοιπὸν νὰ μὴ βοηθήσῃ.

41 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν της· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ συγχύζεσαι διὰ πολλὰ.

42 Ἀλλὰ ἓνα κάμνει χρεία· ἀμὴ ἡ Μαρία ἐδιέλεξε τὸ καλὸν μερικὸν, τὸ ὅποῖον δὲν θίλει παρ' αὐτῆς.

Κιφ. ια. 11.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τόπῳ τιῇ προσευχόμενον, ὡς ἐπαύσατο, εἶπε τίς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς αὐτόν· Κύριε, δίδαξον ἡμᾶς προσεύχασθαι, καθὼς καὶ ἰω-

ΚΑΙ μίαν φοράν ὅταν ᾔτοι εἰς κάποιοι τόπον καὶ ἐπροσεύχεται, ὡσάν ἐπαυσε, λέγει τοῦ· ἓνα ἀπὸ τῶν μαθητῶν της· Αὐθέντη, δίδαξέ μας νὰ προσευχώμεσθαι, καθὼς καὶ ὁ

ἀννης ἐθ' ὅδε τὰς μαθητάς
αὐτῆς.

2 Εἴπετι δὲ αὐτοῖς· "Ὅταν
προσεύχησθαι, λέγετε· ΠΑ-
ΤΕΡ ἡμῶν ὃ ἐν τοῖς ἕραινοῖς,
ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέ-
τω ἡ βασιλεία σου· γένηθῃται
τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν ἑρανό,
καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

3 Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἑπὶ-
σιον δίδω ἡμῖν τὸ καθ' ἡμέραν·

4 Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰς ἁμαρ-
τίας ἡμῶν· καὶ γὰρ αὐτοὶ
ἐφίμεν παντὶ ὀφείλουσι ἡμῖν·
καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς
πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς
ἐπὶ τοῦ ποιηθῆ.

5 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν·
Τίς ἐξ ὑμῶν ἔξει φίλον, καὶ
πορεύσεται πρὸς αὐτὸν μι-
σησικτίει, καὶ εἶπη αὐτῷ·
Φίλε, χρῆσόν μοι τρεῖς ἄρ-
τους·

ὁ Ἐπειδὴ φίλος με παριγί-
νεται ἐξ ὁδοῦ πρὸς με, καὶ οὐκ
ἔχω ὃ παραθήσω αὐτῷ.

7 Καὶ αὐτὸς ἔσθωεν ἀποκρι-
θεὶς εἰπὴ· Μὴ μοι κόπης πᾶς·
ἔχω· ἡδὴ ἡ θύρα κεκλεισται,
καὶ τὰ παῖδια μὲ μετ' ἐμῆ
εἰς τὴν πόλιν εἰσὶ· ὃ δύναμαι
ἀναστὰς δεῦναι σοι.

8 Λέγω ὑμῖν, εἰ καὶ ἡ θύσει
αὐτῷ ἀνασῆς, διὰ τὸ εἶναι
αὐτῷ φίλον· διὰ γὰρ τὴν ἀγα-
θειαν αὐτῇ ἐγγεβείη θύσει αὐτῷ
ὅσων χρῆζει.

Ἰωάννης ἐδίδαξε τὴν μαθητῶ-
ν αὐτοῦ.

2 Καὶ λέγει τῆς· ὅταν προσ-
εύχῃσθι, λέγετε· Ω ΠΑΤΕΡΑ
μας ὅπου εἶσαι εἰς τῆς ἐρανίης,
ὡς ἀγιασθῇ τὸ ὄνομά σε· ὡς
ἔλθῃ ἡ βασιλεία σε, ὡς γίνῃ
τὸ θέλημά σε, καθὼς εἰς τὸν
ἐρανον, ἔτι καὶ εἰς τὴν γῆν.

3 Τὸ ψῆφόν μας τὸ καθη-
μερινόν δὲς μας τὸ σήμερον·

4 Καὶ συγχώρησέ μας τὰς ἁμαρτίαις μας· διὰτὶ καὶ ἡμεῖς συγχωρῶμεν καθὲν ἑνὰ ὑπὲρ τοῦ ἑαυτοῦ· καὶ μὴν μᾶς βάλῃς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ἰλυθῇ· σὶ μας ἀπὸ τὸν πονηρὸν.

5 Καὶ εἶπεν τὰς· Ποιῶ· ἀπὸ
σῶς γὰρ ἤδωκεν ἔχει φίλον, καὶ
γὰρ ἤδωκε ὑπάγειν εἰς αὐτὸν τὴν
ὥραν τοῦ μισσητηρίου, γὰρ τοῦ
ἐπιτῆ· Ὡ φίλε, δάσυσέ με τρία
ψωμιά·

Ὁ Ἐπειδὴ φίλος, μὴ ἤλθεν
ἀπὸ σφάτα, καὶ οὐκ ἔχω τί τὰ
τοῦ βάλλω ὀμπροσθέν τε.

7 Καὶ ἰσχυρὸς ἐν ἡδύλει
ἀποκριθὲν ἀπὸ μίσεως ἐπέη·
Μὴ με πειράζῃς, ὅτι τῶρα ἡ δύ-
ρας μὲ ἐσφάλισε, καὶ τὰ παῖδάς
μὲ κοιμῶνται μαζί μου· καὶ δὲν
ἔμπορὸς ἐν σκηναῶν ἐσθ' ὁ δόσων.

8 Λέγω σας, ἀγκαλιὰ καὶ
δὲν θίλει σηκωθῇ ἐκ τοῦ θώου
διὰ τὴν φιλίαν· ὅμως διὰ τὴν
ἀδιαντροπίαν τοῦ θίλει σηκωθῇ
ἐκ τοῦ θώου ὅσον χρειάζεται.

9 Καὶ γὰρ ὑμῖν λέγω· Αἰτεῖ-
τε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· ζητεῖτε,
καὶ εὕρεσθε· κρείτε, καὶ ἀνοι-
γήσεται ὑμῖν.

10 Πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμ-
βάνει· καὶ ὁ ζητῶν εὕρισκει·
καὶ τῷ κρείοντι ἀνοίγεται·

11 Τίνα δὲ ὑμῶν τὸν πατέρα
αἰτήσῃ ὁ υἱὸς ἄρτον, μὴ λίθον
ἐπιδώσῃ αὐτῷ; εἰ καὶ ἰχθύν,
μὴ ἄντι ἰχθύος ὄφιν ἐπιδώσῃ
αὐτῷ;

12 Ἡ καὶ ἐὰν αἰτήσῃ ὡδὴν,
μὴ ἐπιδώσῃ αὐτῷ σκορπίον;

13 Εἰ ἔν ὑμῖς ποιητοὶ ὑπ-
άρχοντες, οἴδατε ἀγαθὰ δό-
ματα δίδοναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν
πόσω μᾶλλον ὁ πατὴρ ὁ ἐξ
ἐρανεῦ, δώσει Πνεῦμα ἅγιον
τοῖς αἰτῶσιν αὐτόν.

14 Καὶ ἦν ἐμβάλλων δαιμό-
νιον, καὶ αὐτὸ ἦν κῶφόν· ἐγένετο
δὲ τοῦ δαιμονίου ἐξελθόντος,
ἐλάλησεν ὁ κῶφος· καὶ θαύμα-
σαν οἱ ὄχλοι.

15 Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν
εἶπον· Ἐν Βεελζεβὺλ ἄρ-
χοντι τῶν δαιμονίων ἐμβάλλει
τὰ δαιμόνια.

16 Ἐτεροι δὲ πειράζοντες,
σημεῖον παρ' αὐτοῦ ἐζήτην ἐξ
ἐρανεῦ.

17 Αὐτὸς δὲ εἰδὼς αὐτῶν
τὰ διανοήματα, εἶπεν αὐτοῖς·

9 Καὶ ἐγὼ σᾶς λέγω· Ζητεῖ-
τε, καὶ δίδει σᾶς δοθῆν· γυρεύε-
τε, καὶ δέλετε εὕρε· κρείτε,
καὶ δίδει σᾶς ἀνοιχθῆν.

10 Διατὶ ὅποιος ζητᾷ, πέρ-
νει· καὶ ὅποιος γυρεύει, εὕρι-
σκει· καὶ ὅποιος κρείει, δίδει
τῷ ἀνοιχθῆν.

11 Καὶ ἀποτ' ἐσᾶς ποῖος νὰ
ἦτον πατέρας, καὶ νὰ τῷ ζητήσῃ
ὁ υἱὸς τε ψωμί, μῆνα ἥδελε τε
δώσῃ πέτραν; καὶ ἐὰν (ἥδελε
τοῦ ζητήσῃ) ψάρι, μῆνα ἄντι
ψάρι ἥδελε τοῦ δώσει φίδι;

12 Ἡ καὶ ἂν ἥδελε ζητήσῃ
αὐγὸν, μῆνα ἥδελε τοῦ δώσει
σκορπίον;

13 Ἄν τὸ λοιπὸν ἐστὶς ὅπῃ
εἴσῃ ποιητοί, ἐξέρχῃ νὰ δίδει
καλὰ δασύμαλα εἰς τὰ παιδία
σας, πόσω μᾶλλον ὁ πατὴρ ὁ
ἐράνιος δίδει δώσει Πνεῦμα ἅ-
γιον εἰς ἐκείνους ὅπῃ τῷ ζητῶσι;

14 Καὶ τότε εἶχεν εὐγάλει
ἓνα δαιμόνιον, τὸ ὅποῖον ἦτον
βεβόν· καὶ ὅταν εὐγῇκε τὸ δαι-
μόνιον, ἐλάλησεν ὁ βεβός· καὶ
οἱ ὄχλοι ἐθαύμασαν.

15 Καὶ κάποιος ἀπ' αὐτῶν
εἶπεν· Μὲ τὸν Βεελζεβὺλ τὸν
ἄρχοντα τῶν δαιμονίων εὐγάνει
τὰ δαιμόνια.

16 Καὶ ἄλλοι τὸν ἐπειράζαν,
καὶ ἐζητῶσαν ἀπ' αὐτοῦ
σημᾶδι ἀπὸ τὸν ἐράνιον.

17 Καὶ αὐτὸς γνωρίζων
τὰς διαλογισμὰς τῆς, τὴς εἶπεν·

Πᾶσα βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν διαμερισθεῖσα ἐρημέται, καὶ οἶκος ἐπὶ οἶκον τίπτει.

18 Εἰ δὲ καὶ ὁ Σατανᾶς ἐφ' ἑαυτὸν διεμέρισθη, πῶς ἰσχυροῦνται ἡ βασιλεία αὐτοῦ; ὅτι λέγετε, ἐν Βελζεβὺλ ἐκβάλλει με τὰ δαιμόνια.

19 Εἰ δὲ ἐγὼ ἐν Βελζεβὺλ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίμῃ ἐκβάλλουσιν; διὰ τῆτο κριταὶ ὑμῶν αὐτοὶ ἴσονται.

20 Εἰ δὲ ἐν δακτύλῳ Θεοῦ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἄρα ἔφθοκσιν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

21 Ὅταν ὁ ἰσχυρὸς καθωπλισμένῳ φυλάσῃ τὴν ἐκκεντρωμένην αὐλήν, ἐν εἰρήνῃ ἔσονται τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ.

22 Ἐπὰν δὲ ὁ ἰσχυρότερος αὐτῷ ἐπελθὼν νικήσῃ αὐτόν, τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ αἶρει ἐφ' ἧς ἐπεποιθεῖ, καὶ τὰ σκύλα αὐτοῦ διαδίδωσιν.

23 Ὅ μὴ ὦν μετ' ἐμῶν, κατ' ἐμῶν ἔσονται καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐμῶν, σκορπίζει.

24 Ὅταν τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, διέρχεται δι' ἀνδρῶν τόπων, ζητῶν ἀνάπαυσιν· καὶ μὴ εὑρίσκον, λέγει· Ὑποστέψω εἰς τὸν οἶκόν μου ὅθεν ἐξῆλθον.

Κάθε βασιλεία ὅπου εἰς διαμερισθῇ εἰς τὴν λόγῳ τῆς ἐρημώνεται, καὶ τὸ σπῆτι (ἂν μοιρασθῇ) εἰς τὴν λόγῳ τῆς πίπτει.

18 Καὶ ἂν ὁ Σατανᾶς διεμερισθῇ εἰς τοῦ λόγῳ τῆς, πῶς θέλει γὰρ ἡ βασιλεία τῆς; διατὶ λέγετε, ὅτι μετὰ τὸν Βελζεβὺλ εὐγᾶλω τὰ δαιμόνια.

19 Καὶ ἂν ἐγὼ εὐγᾶνω τὰ δαιμόνια μετὰ τὸν Βελζεβὺλ, οἱ υἱοὶ σας μετὰ τὴν εὐγᾶναι; διὰ τῆτο αὐτοὶ θέλουσιν γίνεσθαι κριταὶ σας.

20 Ἀμὴν ἂν ἐγὼ εὐγᾶνω τὰ δαιμόνια μετὰ τὸν δακτύλον τοῦ Θεοῦ, ἔφθοκσιν λοιπὸν εἰς ἰσᾶς ἡ βασιλεία τῆς Θεοῦ.

21 Ὅταν ὁ δυνατὸς ἀρματωμένῳ φυλάγῃ τὴν αὐλήν τῆς, εἴναι εἰρήνη εἰς τὰ ὑπάρχοντά τῆς.

22 Ἀμὴν ὅποτε ἔλθῃ ὁ δυνατώτερός τῆς καὶ τὸν νικήσῃ, πέρνει τὴν ἀρματωσίαν τῆς, εἰς τὴν ὅποιαν ἤλπιζε, καὶ διαμοιράζει τὰ κεραιήματα τῆς.

23 Ἐκεῖνῳ ὅπου δὲν εἶναι μετ' ἐμένα, εἶναι ἐναντίῳ μου· καὶ ἐκεῖνῳ ὅπου δὲν μαζώνει μαζὺ μετ' ἐμένα, σκορπίζει.

24 Ὅταν τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα εὐγᾶν ἐξ αὐτοῦ ἀνθρώπου, περιᾶν ἀπὸ μέσα ἀπὸ ἀνδρῶν τόπων, καὶ γυρίσει ἀνάπαυσιν· καὶ ὥσῳ δὲν εὐγᾶν, λέγει· Ἀς γυρίσω εἰς τὸ σπῆτίν μου, ἀπ' ἐκεῖ ὅπου εὐγᾶνω.

25 Καὶ ἔλθον εὐρίσκει σαρωμένους καὶ κεκοσμημένους.

26 Τότε πορεύεται καὶ παραλαμβάνει ἑπτὰ ἕτερα πνεύματα ποιηρότερα αὐτῷ, καὶ εἰσερχόμενα κατοικεῖ ἐκεῖ καὶ γίνεται τὰ ἔσχατα τῶ ἀνθρώπῳ ἐκεῖνα χεῖρονα τῶν πρώτων.

27 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαβάσασά σε, καὶ μαστοὶ ὡς ἰθλασας.

28 Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενέγγε μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τῷ Θεῷ, καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

29 Τῶν δὲ ὄχλων ἐπαθροισμένων ᾤχετο λέγειν· Ἡ γυνὴ αὕτη ποιηρὰ ἐστὶ σημεῖον ἐπιζητεῖ, καὶ σημεῖον ἢ δοθήσεται αὐτῇ, εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωάννου τοῦ προφήτου.

30 Καθὼς γὰρ ἐγένετο Ἰωάννης σημεῖον τοῖς Νινευίταις, ἕτως ἔσται καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τῇ γενεᾷ ταύτῃ.

31 Βασιλίσσα νότι ἐγερθήσεται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῶν ἀνδρῶν τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ κατακρινεῖ αὐτὴς· ὅτι ἦλθεν ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς ἀκῦσαι τὴν σοφίαν Σολομῶντος καὶ ἰδὼ, πλεῖον Σολομῶντος αἶδε.

32 Ὁ ἄνδρες Νινευὶ ἀναστήσου-

25 Καὶ ὡσὰν ἔλθῃ καὶ τὸ εὔρει σαρωμένους καὶ κοσμημένους.

26 Τότε πάγει καὶ πείρει ἄλλα ἑπτὰ πνεύματα ποιηρότερα ἀπὸ λόγου τῆς, καὶ ἐρχονται καὶ ἐμβαίνουν καὶ κατοικεῖ ἐκεῖ καὶ γίνεται τὰ ἔσχατα τῷ ἀνθρώπῳ ἐκεῖνα χεῖροτερα ἀπὸ τὰ πρώτα.

27 Καὶ ὅταν ἔλθῃ ὁ Ἰησοῦς ἰσῆται, μία γυναῖκα ἀπὸ τῶ πλῆθους· ἰσῆκισε φωνὴν, καὶ εἶπεν τῷ Καλότυχῃ ἡ κοιλία ὅπου σὺ ἰδάραξαι, καὶ τὰ βυζία ὅπου ἐκύρασαι.

28 Καὶ αὐτὸς εἶπεν· Μακάριον περισσώτερον καλότυχοι εἶναι ἐκεῖνοι ὅπου ἀκούον τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸν φυλάττουν.

29 Καὶ συμμαζώνοντες τὸ πλῆθος· ἄρχισαι νῦν τὰς λέγει· Ἡ γυνὴ ἐν τῇ εἶναι ποιηρὴ καὶ γυρεύει σημάδι, καὶ σημάδι δὲ θέλει τῆς δοθῆ, παρὰ μοιχαῖ τὸ σημάδι τοῦ Ἰωάννου τοῦ προφήτου.

30 Διὰ τὴν καθὼς ἐγένετο ὁ Ἰωάννης σημάδι εἰς τὰς Νινευίτας, ἕτως θέλει εἶσθαι καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὴν γενεάν ἐν τῇ.

31 Βασιλίσσα τῆ νότι θέλει σηκωθῇ εἰς τὴν κρίσιν μετὰ τῶν ἀνδρῶν τῆς γενεᾶς ἐν τῇ, καὶ θέλει τὰς κατακρινεῖ· ὅτι ἦλθεν ἀπὸ ταῖς ἀκραις τῆς γῆς νῦν ἀκῦσαι τὴν σοφίαν τοῦ Σολομῶντος· καὶ ἰδὼ, ἰδὼ περισσώτερον ἀπὸ τὸν Σολομῶντα.

32 Οἱ ἄνδρες τῆς Νινευὶ θέλει-

ται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ κατακριθῶσιν αὐτήν· ὅτι μετανόησαν εἰς τὸ κήρυγμα Ἰωᾶ· καὶ ἰδὼ, πλεῖστον Ἰωᾶ ᾤδε.

33 Οὐδεὶς δὲ λύχνον ἄψας, εἰς κρυπτὴν τίθησιν, ἔδδ' ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλὰ ἐπὶ τὴν λυχνίαν, ἵνα οἱ εἰσπορευόμενοι τὸ φέγγος βλέπωσιν.

34 Ὁ λύχνος τοῦ σώματος ἐστίν ὁ ὀφθαλμός· ὅταν οὖν ὁ ὀφθαλμός σὺ ἀπλῆς ᾖ, καὶ ὅλον τὸ σῶμά σὺ φωτεινὸν ἐστίν· ἵπὸν δὲ ποιηρὸς ᾖ, καὶ τὸ σῶμά σὺ σκοτεινόν.

35 Ὡς οὖν οὐ μὴ τὸ φῶς τὸ ἐν σοί, σκότος ἐστίν.

36 Εἰ οὖν τὸ σῶμά σὺ ὅλον φωτεινόν, μὴ ἔχον τι μέρος σκοτεινόν, ἔσται φωτεινόν ὅλον, ὡς ὅταν ὁ λύχνος τῇ ἀγρᾷ φωτίξῃ σὺ.

37 Ἐν δὲ τῷ λαλῆσαι, ἠρώτα αὐτὸν φαρισαῖός τις ὥπως ἀρεθίσῃ παρ' αὐτῷ· εἰσελθὼν δὲ ἀνέπεσεν.

38 Ὁ δὲ φαρισαῖος ἰδὼν ἰθαύμασεν ὅτι οὐ πρῶτον ἔβαπτίσθη πρὸ τοῦ ἀρεθίσαι.

σιν ἀνασταθῇ εἰς τὴν κρίσιν μετὰ τὴν γενεάν ἱετέην, καὶ θέλῃ τὴν κατακρίνει· ὅτι ἐκεῖνοι ἠμετανόησαν εἰς τὸ κήρυγμα τοῦ Ἰωᾶ· καὶ ἰὰ, ἰδὼ περισσότερον ἀπὸ τὸν Ἰωᾶ.

33 Καὶ κανένας δὲν ἀνάψει λύχνον, καὶ τὸν βάνει εἰς κρυφόν τόπον, ἔδδ' τὸν βάνει ἀπὸ κάτω εἰς τὸ μόδι, καὶ τὸν σκεπάξει, ἀλλὰ τὸν βάνει εἰς τὸν λυχνόστατον, διὰ ἵα βλέπων τὸ φῶς ἐκεῖνοι ὅπῃ ἐμβαίνειν μέσα.

34 Ὁ λύχνος τοῦ κορμίου εἶναι τὸ μάτι· ὅταν εἶναι τὸ μάτι σὺ καθαρόν, καὶ ὅλον τὸ κορμί σὺ εἶναι φωτεινόν· ἀμή ὅταν εἶναι διεφθαρμένον, καὶ τὸ κορμί σὺ εἶναι σκοτεινόν.

35 Στοχάσσε λοιπὸν, μήπως τὸ φῶς ὅπῃ εἶναι εἰς ἱστίαν, εἶναι σκότος.

36 Ἐὰν λοιπὸν ὅλον σὺ τὸ κορμί εἶναι φωτεινόν, καὶ δὲν ἔχει κανένα μέρος σκοτεινόν, θέλει ἵσθαι ὅλον φωτεινόν ὡς ὅταν ὁ λύχνος σὺ φέγγῃ μετὰ τὴν λάμψιν τῇ.

37 Καὶ ὡς ἂν ἐλάλησέ τὸν λόγον, ἵνας φαρισαῖος τὸν ἐπαρακάλει ἵα πάγῃ ἵα φάγῃ μετ' αὐτόν· καὶ πηγέαντας ἐκάδισε.

38 Καὶ ὁ φαρισαῖος ὡς ἂν τὸν εἶδει ὅτι δὲν ἐτίθη πρῶτον πρὸ τοῦ ἵα φάγῃ, ἰθαύμασι.

39 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος πρὸς αὐτόν· Νῦν ὑμεῖς οἱ Φαρισαῖοι τὸ ἔξωθεν τῆς ποτηρίας καὶ τοῦ πίνακος καθαρίζετε· τὸ δὲ ἔσωθεν ὑμῶν γέμει ἀρπαγῆς καὶ ποιηρίας.

40 Ἄφρονες, οὐχ ὁ ποιήσας τὸ ἔξωθεν, καὶ τὸ ἔσωθεν ἰποίησε;

41 Πλὴν τὰ ἐνόντα δοτε ἐλεημοσύνην· καὶ ἰδὲ, πάντα καθαρά ὑμῖν ἔσιν.

42 Ἀλλ' οὐαὶ ὑμῖν τοῖς Φαρισαίοις, ὅτι ἀποδεκατῆτε τὸ ἡδύσμον καὶ τὸ πῆγανον καὶ πᾶν λάχανον, καὶ παρέρχοσθε τὴν κρίσιν καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ· ταῦτα εἶδει ποιῆσαι, κἀκεῖνα μὴ ἀφίετε.

43 Οὐαὶ ὑμῖν τοῖς Φαρισαίοις, ὅτι ἀγαπᾶτε τὴν πρωτοκαθιδρίαν ἐν ταῖς συναγωγαῖς, καὶ τοὺς ἀσπασμούς ἐν ταῖς ἀγοραῖς.

44 Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι ἐγὼ ὡς τὰ μνημεῖα τὰ ἄδολα, καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ περιπατοῦντες ἐπάνω οὐκ οἶδασιν.

45 Ἀποκριθεὶς δὲ τις τῶν ρομικῶν λέγει αὐτῷ· Διδάσκαλε, ταῦτα λέγων καὶ ἡμᾶς ὑβρίζεις.

46 Ὁ δὲ εἶπε· Καὶ ὑμῶν τοῖς

39 Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν εἰς αὐτόν· Ἐσθὶς οἱ Φαρισαῖοι τὸ ἔξω τοῦ ποτηρίου καὶ τοῦ πίνακος παγερεύετε· ἀμὴ τὸ μέσα σας εἶναι γεμάτον ἀπὸ ἀρπαγαῖς καὶ ποιηρίας.

40 Ὡς ἄνθρωποι, ἐκεῖνοι ὅπῃ ἔκαμε τὸ ἔξω, δὲν ἔκαμε καὶ τὸ μέσα;

41 Μὲ ὅλον τῷτο ἐκεῖνα ὅπῃ ἔχετε δοτε τα ἐλεημοσύνην, καὶ ὅλα σας δέλει εἶσθαι καθαρά.

42 Ἀλλὰ αἰελύμονον εἰς ἰσθὺς τῶς Φαρισαίης, ὅτι ἀποδεκατίζετε τὸ ἡδύσμον καὶ τὸ πῆγανον καὶ κἀκε λάχανον, καὶ ἀφίνετε τὴν κρίσιν καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ· ἐτῷτα ἔπρεπε νὰ κάμετε, καὶ ἐκεῖνα νὰ μὴ ἀφίνετε.

43 Ἀελύμονον εἰς ἰσθὺς τῶς Φαρισαίης, ὅτι ἀγαπᾶτε τὴν πρωτοκαθιδρίαν εἰς τὰ συναγώγια, καὶ τῶς ἀσπασμούς εἰς τῶς φόρους.

44 Ἀελύμονον εἰς ἰσθὺς γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι ἔσδε ὡσαν τὰ μνημόρια ὅπῃ δὲν φαίνονται, καὶ οἱ ἄνθρωποι περιπατοῦσι ἐπάνω καὶ δὲν ἐξέρχονται.

45 Ἀπεκρίθη ἓνας ἀπὸ τῶς ρομικῶς, καὶ λέγει τῷ· Διδάσκαλε, ἐσὺ λέγωντας ἐτῷτα καὶ ἡμᾶς ὑβρίζεις.

46 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἐσὺ

νομικοῖς αὐαί, ὅτι φορτίζετε τοὺς ἀνθρώπους φορτία δυσβάστακτα, καὶ αὐτοὶ ἐν τῶν δακτύλων ὑμῶν ἐ προσψαύετε τοῖς φορτίοις.

47 Οὐαὶ ὑμῖν, ὅτι οἰκοδομεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν προφητῶν, οἱ δὲ πατέρες ὑμῶν ἀπέκτειναν αὐτούς.

48 Ἀρα μετρυεῖτε καὶ συνευδοκεῖτε τοῖς ἔργοις τῶν πατέρων ὑμῶν· ὅτι αὐτοὶ μὲν ἀπέκτειναν αὐτὰς, ὑμεῖς δὲ οἰκοδομεῖτε ἐν τῶν τὰ μνημεῖα.

49 Διὰ τὸτο καὶ ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ εἶπεν· Ἀποσπῶ εἰς αὐτὰς προφῆτας, καὶ ἀποκόλλω, καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκτείνωσι καὶ ἐκδιώξουσιν.

50 Ἵνα ἐζητηθῇ τὸ αἷμα πάντων τῶν προφητῶν, τὸ ἐκχυρόμενον ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης,

51 Ἀπὸ τοῦ αἵματος Ἀβελ, ἕως τοῦ αἵματος Ζαχαρίου, τῷ ἀπολομένῳ μεταξὺ τοῦ θυσιαστήριον καὶ τοῦ οἴκου· καὶ λέγω ὑμῖν, ἐκζητηθήσεται ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης.

52 Οὐαὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς, ὅτι ἤρατε τὴν κλειδα τῆς γνώσεως· αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθετε, καὶ τὰς εἰσερχομένους ἐκωλύσατε.

53 Λέγουσιν δὲ αὐτοῦ ταῦτα

λύμονον καὶ εἰς ἰσᾶς τὰς νομικὰς, ὅτι φορτῶντες τὰς ἀνθρώπων φορτία δυσκολοσῆκωτα, καὶ ἰστίς κἂν μὴδὲ μὲν ἔνα δάκτυλον δὲν θέλετε νὰ τ' ἀγγυίξῃτε.

47 Ἀελύμονον εἰς ἰσᾶς, ὅτι οἰκοδομεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν προφητῶν, καὶ οἱ πατέρες σας τὰς ἐσκοτώνσαν.

48 Τὸ λοιπὸν μετρυεῖτε, καὶ συμφωνᾶτε εἰς τὰ κακώματα τῶν πατέρων σας· ὅτι αὐτοὶ τὰς ἐσκοτώνσαν, καὶ ἰστίς κτιζετε τὰ μνημεῖά τας.

49 Διὰ τοῦτο εἶπεν ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ· Θέλω γείρει εἰς αὐτὰς προφῆτας καὶ ἀποκόλλω, καὶ θέλω σκοτώσει ἀπ' αὐτὰς, καὶ θέλω διώξει.

50 Διὰ τὸ ἐζητηθῇ τὸ αἷμα ὁλονῶν τῶν προφητῶν, ὅπερ ἐκχύθη ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ κόσμου, ἀπὸ τὴν γενεὰν ἐτέτην,

51 Ἀπὸ τὸ αἷμα τοῦ Ἀβελ τοῦ δικαίου, ἕως τὸ αἷμα τοῦ Ζαχαρίου, ὅπῃ ἐσκοτώθη ἀνάμισα εἰς τὸ θυσιαστήριον καὶ εἰς τὸ σπήτι (τοῦ Θεοῦ)· βίβαια σᾶς λέγω, ἀπὸ τῆς γενεᾶς ἐτέτην θέλει ζητηθῇ.

52 Ἀελύμονον εἰς ἰσᾶς τὰς νομικὰς, ὅτι ἰσηκώσθη τὸ κλειδὸν τῆς γνώσεως· καὶ ἰστίς δὲν ἐμβήκετε, καὶ ἐκείνης ὅπῃ ἐμβαιναι τὰς ἐμποδίσθη.

53 Καὶ λέγουσιν ἐπ' αὐτὰ τὰ

2 C 2

πρὸς αὐτὸς, ἤρξαντο οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι δεινῶς ἐλέγχειν, καὶ ἀποσοματίζειν αὐτὸν περὶ πλεονόντων.

54 Ἐνεδρεύοντες αὐτὸν, καὶ ζητοῦντες θηρεύσαι τι ἐκ τοῦ σώματος αὐτοῦ, ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτοῦ.

λόγια ὁ Ἰησοῦς εἰς αὐτὸς, ἄρχισαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι νὰ τὸν ἐχθρεύονται πικρὰ, καὶ νὰ τὸν ἐρωτῶν διὰ πολλὰ, θέλοντες νὰ τὸν παγιδέψω.

54 Καὶ ἐγύρευαν νὰ πάρω ἀπὸ τὸ σῶμα τοῦ λόγου, διὰ νὰ τὸν κατηγορήσω.

Κεφ. β'. 12.

ἘΝ οἷς ἐπισυναχθεῖσιν τῶν μυριάδων τοῦ ὄχλου, ὥς καταπατεῖν ἀλλήλους, ἤρξατο λέγειν πρὸς τὰς μαθητάς αὐτοῦ· Πρῶτον προσέχετε ἑαυτοῖς ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν φαρισαίων, ἥτις ἐστὶν ὑπόκρισις.

2 Οὐδὲν δὲ συγκεκαλυμμένον ἐστὶν ὃ οὐκ ἀποκαλυφθήσεται· καὶ κρυπτόν, ὃ οὐ γνωσθήσεται.

3 Ἀλλ' ὧν ὅσα ἐν τῇ σκοτίᾳ εἵπατε, ἐν τῷ φωτί ἀκησθήσεται· καὶ ὃ πρὸς τὸ ὅς ἐλάλησατε ἐν τοῖς ταμείοις κηρυχθήσεται ἐπὶ τῶν δωματίων.

4 Λέγω δὲ ὑμῖν τοῖς φίλοις μου· Μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκλειόντων τὸ σῶμα, καὶ μετὰ ταῦτα μὴ ἐχόντων περισσότερόν τι ποιῆσαι.

5 Ἵσχυομένη δὲ ὑμῖν τίνα φο-

Ἀνάμεσα εἰς τῆτα (τὰ λόγια) ἐσυναχθησαν μυριάδες ὄχλου, εἰς τόσον, ὅπῃ ἐκαταπατεῖσαι ἕνας τὸν ἄλλον· καὶ ἤρχισεν νὰ λέγῃ εἰς τὰς μαθητάς τε· Πρῶτον ἔχετε τὴν νῦν σας ἀπὸ τὴν ζύμην τῶν φαρισαίων, ἣ ὑποκρίσις.

2 Καὶ δὲν εἶναι κανένα σκεπασμένον ὅπῃ νὰ μὴν ξησιν· πασθῇ· καὶ κρυφόν, ὅπῃ νὰ μὴν γνωρισθῇ.

3 Διὰ τὸτο ὅσα εἶπετε εἰς τὰ σκοτεινὰ, θέλωσιν ἀκησθῇ εἰς τὸ φῶς· καὶ ἐκεῖνο ὅπῃ ἐλάλησατε κρυφὰ εἰς τὸ αὐτὶ εἰς ταῖς καμαραῖς σας, θέλει κηρυχθῇ εἰς τὰ δώματα.

4 Καὶ λέγω εἰς ὑμᾶς τὸς φίλους μου· Μὴν φοβηθῆτε ἀπ' ἐκείνης ὅπῃ σκοτάνων τὸ κορμὶ καὶ ὑγερὸν δὲν ἡμπορεῖν νὰ κάμῃν τίποτες περισσότερον.

5 Ἀμὲν γὰρ νὰ σᾶς δεῖξω τί-

βηθῆτε· φοβήθητε τὸν μετὰ τὸ ἀποκτείνει, ἐξουσίαν ἔχοντα ἐμβαλεῖν εἰς τὴν γένεαν· καὶ λέγω ὑμῖν, τῦτον φοβήθητε.

6 Οὐχὶ πέντε γρηθρία πωλεῖται ἀσσαρίων δύο, καὶ ἐν ἐξ αὐτῶν οὐκ ἔστιν ἐπιλησμένον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ;

7 Ἀλλὰ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς ὑμῶν πᾶσαι ἡρίθμῶνται· μὴ οὖν φοβεῖσθε πολλῶν γρηθρίων διαφέρετε.

8 Λέγω δὲ ὑμῖν· Πᾶς ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁμολογήσῃ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τῶν ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ.

9 Ὁ δὲ ἀρνησάμενός με ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων, ἀπαρνηθήσεται ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ.

10 Καὶ πᾶς ὃς ἔρει λόγον εἰς τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἀφειθήσεται αὐτῷ· τῷ δὲ εἰς τὸ ἅγιον πνεῦμα βλασφημῶσanti οὐκ ἀφειθήσεται,

11 Ὅταν δὲ προσφέρωσιν ὑμᾶς ἐπὶ τὰς συναγωγὰς καὶ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας, μὴ μεριμνᾶτε πῶς ἢ τί ἀπολογήσῃσθε, ἢ τί εἰπῇτε·

ναὶ καὶ φοβηθῆτε· φοβηθῆτε ἐκείνον ὅπῃ ἀφόντις σκοτώσει, ἔχει ἐξουσίαν καὶ βάλλῃ εἰς τὴν γένεαν· καὶ βέβαια σᾶς λέγω, τῦτον φοβηθῆτε.

6 Δὲν πωλῶνται πέντε πενθρία δύο φθλάις, καὶ τὸ ἓνα ἀπ' αὐτὰ δὲν εἶναι ἀληθισμῶν ὁμπροσὰ εἰς τὸν Θεόν.

7 Ἀλλὰ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς σας ὅλαις εἶναι μετρημέναις· μὴ φοβηθῆτε λοιπόν· ἀπὸ πολλὰ πενθρία διαφέρετε.

8 Καὶ λέγω σας· Ὅτι ὅποιος μὲ ὁμολογήσῃ ὁμπροσὰ εἰς τῆς ἀνθρώπων, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει τὸν ὁμολογήσῃ ὁμπροσὰ εἰς τῆς ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ.

9 Καὶ ἐκεῖν· ὅπῃ μὲ ἀρνηθῇ ὁμπροσὰ εἰς τῆς ἀνθρώπων, θέλει τὸν ἀρνηθῇ καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁμπροσὰ εἰς τοὺς ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ.

10 Καὶ κάθε ἓνας ὅπῃ θέλει εἰπεῖ λόγον εἰς τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, θέλει τοῦ συγχωρηθῇ· ἀμὴ ἐκεῖν· ὅπῃ βλασφημῇ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον δὲν θέλει συγχωρηθῇ.

11 Καὶ τῶν ὅσων φέρωσιν ὁμπροσὰ εἰς ταῖς συναγωγὰς καὶ εἰς ταῖς ἀρχαῖς καὶ εἰς ταῖς ἐξουσίαις, μὴ ἔχετε ἐννοίας πῶς ἢ τί λογιῆς καὶ ἀποκριθῆτε, ἢ τί θέλετε εἰπεῖ·

12 Τὸ γὰρ ἅγιον Πνεῦμα διδάξει ὑμᾶς ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, ἃ δὲ εἶπεν.

13 Εἶπε δὲ τις αὐτῷ ἐκ τοῦ ὄχλου· Διδάσκαλε, εἰπὶ τῷ ἀδελφῷ μὴ μερίσασθαι μετ' ἐμὲ τὴν κληρονομίαν.

14 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ἀνθρώπε, τίς με κατέστησε δικαστὴν ἢ μεριστὴν ἐφ' ὑμᾶς;

15 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν· Ὅρατε καὶ φυλάσσεσθε ἀπὸ τῆς πλεονεξίας· ὅτι οὐκ ἐν τῷ περισσεύειν τιπὶ ἡ ζωὴ αὐτοῦ ἐστὶν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ.

16 Εἶπε δὲ παραβολὴν πρὸς αὐτούς, λέγων· Ἀνθρώπη τινὸς πλεσίῃ εὐφόρησεν ἡ χώρα.

17 Καὶ διαλογίζετο ἐν ἑαυτῷ, λέγων· Τί ποιήσω; ὅτι οὐκ ἔχω πῶ συνάξω τὰς καρπίας μου.

18 Καὶ εἶπε· Τέτο ποιήσω· καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας, καὶ μείζονας οἰκοδομήσω· καὶ συνάξω ἐκεῖ πάντα τὰ γεννήματά μου καὶ τὰ ἀγαθὰ μου.

19 Καὶ ἐρῶ τῇ ψυχῇ μου· Ψυχὴ, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ κείμενα εἰς ἔτη πολλά· ἀναπαύου, φάγε, πίε, εὐφραίνου.

12 Διατὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα δέλει ὡς διδάξει εἰς ἐκείνην τὴν ὥραν, ἐκεῖνα ὅπερ κάμνει χρεῖα νὰ εἰπῇτε.

13 Καὶ κάποιος ἀπὸ τὸν ὄχλον τοῦ εἶπε· Διδάσκαλε, εἰπὶ τοῦ ἀδελφοῦ μου νὰ μοιράσῃ μαζί μου τὴν κληρονομίαν.

14 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῷ εἶπεν· Ὡ ἀνθρώπε, καὶ τίς με κατέστησε δικαστὴν ἢ μοιραστὴν εἰς ἑσᾶς;

15 Καὶ λέγει τῆς· Βλέπετε καὶ φυλάγεσθε ἀπὸ τὴν πλεονεξίαν· διατὶ ἀγκαλὰ καὶ περισσεύειν τινὸς τὰ ὑπάρχοντά της, ἡ ζωὴ της δὲν εἶναι ἀπ' ἐκεῖνα.

16 Καὶ εἶπεν τῆς μίαν παραβολὴν, λέγωντας· Ἐνὸς ἀνθρώπου πλεσίῃ εὐτύχισαν τὰ χωράφιά της.

17 Καὶ διαλογίζονταν μέσα της, καὶ ἔλεγε· Τί θέλω κάμει; ὅπου δὲν ἔχω ποῦ νὰ μαζώξω τοὺς καρπούς μου.

18 Καὶ εἶπεν· Ἐτέτο θέλω κάμει· θέλω χαλάσει ταῖς ἀποθήκαις μου, καὶ θέλω ταῖς κάμει μεγαλίσταις· καὶ θέλω μαζώξει ἐκεῖ ὅλα τὰ γεννήματα μου καὶ τὰ ἀγαθὰ μου.

19 Καὶ θέλω εἰπεῖ εἰς τὴν ψυχὴν μου· Ὡ ψυχὴ, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ ὅπου κείμενται εἰς πολλὰς χρόνους ἀναπαύου, φάγε, πίε, εὐφραίνου.

20 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Θεός·
"Αφρον, ταύτη τῇ νυκτὶ τὴν
ψυχὴν σε ἀπαιτῶσιν ἀπὸ
σε· ἃ δὲ ἡτοίμασας, τί
ἔσται;

21 Οὕτως ἡ θησαυρίζων
ἑαυτῷ, καὶ μὴ εἰς Θεὸν πλε-
τῶν.

22 Εἶπε δὲ πρὸς τὰς μαθη-
τάς αὐτοῦ· Διὰ τῆτο ὑμῖν
λέγω, μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ
ὑμῶν, τί φάγητε· μηδὲ τῷ
σώματι, τί ἐνδύσθητε.

23 Ἡ ψυχὴ πλεῖον ἐστὶ
τῆς τροφῆς, καὶ τὸ σῶμα, τοῦ
ἐνδύματος.

24 Κατανοήσατε τὰς κό-
ρακας, ὅτι οὐ σπείρουσιν,
οὐδὲ θερίζουσιν· οἷς οὐκ ἔστι
ταμῖον, οὐδὲ ἀποθήκη, καὶ ὁ
Θεὸς τρέφει αὐτάς· πόσω μάλ-
λον ὑμεῖς διαφέρετε τῶν πετει-
νῶν;

25 Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μερι-
μνῶν δύναται προσδεῖναι ἐπὶ
τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν
ἓνα;

26 Εἰ οὖν ἔτε ἐλάχιστον
δύνασθε, τί περὶ τῶν λοιπῶν
μεριμνᾶτε;

27 Κατανοήσατε τὰ κρίνα,
πῶς αὐξάνει· οὐ κοπιᾷ, οὐδὲ
νῆθει· λέγω δὲ ὑμῖν, οὐδὲ
Σολομῶν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ
αὐτοῦ περιβάλλετο ὡς ἐν
τάτῳ.

20 Ἀμὴν ὁ Θεὸς τοῦ εἶπεν·
Ὡς ἄγνοσε ἄνθρωποι, ἐτάτην
τὴν νύκτα ζητῶσι τὴν ψυχὴν
σε ἀπὸ σῖν· καὶ ἐκίῃνα
ὅπῃ ἐτοίμασις, τίνα θύλασιν
εἰσθαι;

21 Ἐτὶ γίνηται εἰς ἐκεί-
νον ὅπῃ θησαυρίζει εἰς τοῦ
λόγου τῆς, καὶ δὲν πλετυτῇ εἰς
τὸν Θεόν.

22 Καὶ εἶπεν εἰς τὰς μαθη-
τάδας τῆς· Διὰ τοῦτο λέγω,
μὴν ἐννοιάζεσθε διὰ
τὴν ζωὴν σας, τί ἐὰν φᾶτε·
μηδὲ διὰ τὸ κοσμί σας, τί ἐὰν
ἐνδύθητε.

23 Ἡ ψυχὴ εἶναι περισ-
σότερη ἀπὸ τοῦ φαγῆ, καὶ τὸ
κοσμί, ἀπὸ τοῦ φορέμα.

24 Καταλάβετε τὰς κόρα-
κας, ὅτι οὐδὲ σπείρουσιν, οὐδὲ
θερίζουσιν· οἷοι ποιοῖ οὐδὲ κελλᾶρι
ἔχον, οὐδὲ ἀμπάρι, καὶ ὁ
Θεὸς τὰς τρέφει· πόσω μάλ-
λον διαφέρετε ἐσεῖς ἀπὸ τὰ
πιτεινά;

25 Καὶ ποῖ· ἀπὸ λέγω
φροντίζοντας, ἡμπορεῖ ἐὰν βάλλ-
η παραπάνω εἰς τὴν ἡλικίαν
τῆς καὶν μίαν πῆχυν;

26 Ἐὰν τὸ λοιπὸν δὲν δύνα-
σθε διὰ τὸ πολλὰ μικρὸν, τί
ἐννοιάζεσθε διὰ τὰ λοιπὰ;

27 Καταλάβετε τὰ κρίνα,
πῶς ἀναθρέφονται· καὶ δὲν
κοπιᾷζουσιν, οὐδὲ νῆθουσι· καὶ
λέγω σας, οὐδὲ ὁ Σολομῶν μὲ
ὅλην τὴν τὴν δόξαν ἐνδύθη
ὡσαν ἔα ἀπὸ τοῦτα.

28 Εἰ δὲ τὸν χρόνον ἐν τῷ ἄγρῳ σήμερον ὄντα, καὶ αὔριον εἰς κλίβανον βαλλόμενος ὁ Θεὸς ἔτις ἀμφιέννυσσι, πόσω μᾶλλον ὑμᾶς, ὀλιγόπιστοι;

29 Καὶ ὑμεῖς μὴ ζητεῖτε τί φάγητε, ἢ τί πίνητε· καὶ μὴ μετεωρίζεσθε.

30 Ταῦτα γὰρ πάντα τὰ ἔθνη τοῦ κόσμου ἐπιζητεῖ· ὑμῶν δὲ ὁ πατήρ εἶδεν ὅτι χρῄζετε τούτων.

31 Πλὴν ζητεῖτε τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν.

32 Μὴ φοβῆ, τὸ μικρὸν ποίμιον· ὅτι εὐδόκησεν ὁ πατήρ ὑμῶν δοῦναι ὑμῖν τὴν βασιλείαν.

33 Πωλήσατε τὰ ὑπάρχοντα ὑμῶν, καὶ δότε ἐλεημοσύνη· Ποιήσατε ἑαυτοῖς βαλάντια μὴ παλαιόμενα, θησαυρὸν ἀνέκλειπτον ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ὅπου κλέπτῃς οὐκ ἐγγίξει, οὐδὲ σὴς διαφθείρει.

34 Ὅπου γάρ ἐστιν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ καὶ ἡ καρδία ὑμῶν ἐστί.

35 Ἔγνωσαν ὑμῶν οἱ ὀσφίτες περιζωσμέαι, καὶ οἱ λύχνοι καυόμενοι·

36 Καὶ ὑμεῖς ὅμοιοι ἀνθρώποις προσδεχομένοις τὸν κέραιον ἑαυτῶν, πότε ἀναλύσει ἐκ τῶν

28 Καὶ ἀνίσως τὸ χοιράριον ὅπῃ εἶναι σήμερον εἰς τὸ χωράφι, καὶ αὔριον τὸ βάλλησιν εἰς τὸν φῆρον ὁ Θεὸς ἔτις, τὸ ἐκδύει, πόσω μᾶλλον ἑσᾶς, ὀλιγόπιστοι;

29 Καὶ ἐσεῖς μὴ γυριέετε τὴν εἰς τὸ φᾶτε, ἢ τὴν εἰς τὸ πίνειτε· καὶ μὴ ἐκμεταλλοποιεῖτε.

30 Διὰ τὴν ἐπιθυμίαν ὅλα τὰ ἔθνη τοῦ κόσμου τὰ ζητοῦσιν· ἀλλ' ὁ πατήρ ὁ ἐδικὸς σας ἐξέρει ὅτι τὰ χρειάζεσθαι ἐπιθυμεῖτε.

31 Μάλιστα ζητεῖτε τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπιθυμεῖτε ὅλα θέλουν ὅς προστεθῇ.

32 Μὴ φοβᾶσθαι, ὃ μικρὸν ποίμιον ἐστὶ ὁ πατήρ σε ἡδέλῃσι· ἐὰν δὲ ὡς τὴν βασιλείαν.

33 Πωλήσετε τὰ ὑπάρχοντά σας, καὶ δότε ἐλεημοσύνη· κάμψατε εἰς τὸν λόγον σας σακεῖα ὅπῃ δὲν παλαιώνων, θησαυρὸν εἰς τὸν οὐρανὸν ὅπου οὐκ ἐκλείπει ποτέ· ἐκεῖ ὅπου οὐδὲ κλέπτῃς φθαίνει, οὐδὲ σκελῇκι χαλά.

34 Διὰ τὸ ὅπου εἶναι ὁ θησαυρὸς σας, ἐκεῖ θέλει εἶσθαι καὶ ἡ καρδία σας.

35 Ὅς εἶναι ἡ μέσας σας ἐξωσμέναις, καὶ οἱ λύχνοι σας ὡς ἀνέσπῃ.

36 Κάμψατε καὶ ἐσεῖς ὡσαντὴς ἀνθρώπων, ἐκείνης ὅπῃ ἀναμένουσιν τὸν ἀνέστην των, πότε

γάμων· ἵνα ἰδθόντων καὶ κήρσαντας, εὐδένως ἀνοίξωσιν αὐτῶν.

37 Μακάριοι οἱ δούλοι ἐκεῖνοι, ἔς ἔλθων ὁ κύριος· εὐρήσει γρηγοροῦντας· ἅμην λέγω ὑμῖν, ὅτι περιζώσεται, καὶ ἀνακλιεῖ αὐτὴς, καὶ παρελθὼν διακονήσει αὐτοῖς.

38 Καὶ ἰὰν ἔλθῃ ἐν τῇ δευτέρᾳ φυλακῇ καὶ ἐν τῇ τρίτῃ φυλακῇ ἔλθῃ, καὶ εὐρὴ ἔστω, μακάριοι εἰσιν οἱ δούλοι ἐκεῖνοι.

39 Τῆτο δὲ γινώσκετε, ὅτι εἰ ἦδει ὁ οἰκοδεσπότης ποῖα ὥρα ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἔγρηγόρησεν ἂν, καὶ οὐκ ἂν ἀφῆκε διορυγῆναι τὸν οἶκον αὐτοῦ.

40 Καὶ ὑμεῖς οὖν γίνεσθε ἑτοιμοὶ· ὅτι ἡ ὥρα ἔσδοκεῖτε, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνδρώπῃ ἔρχεται.

41 Εἶπε δὲ αὐτῶν ὁ Πέτρος· Κύριε, πρὸς ἡμᾶς τὴν παραβολὴν ταύτην λέγεις, ἢ καὶ πρὸς πάντας;

42 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Τίς ἄρα ἰστὶν ὁ πιστὸς οἰκονόμος καὶ φρόνιμος, ὃν καταστήσει ὁ κύριος ἐπὶ τῆς θραπέας αὐτοῦ, τοῦ διδόναι ἐν καιρῷ τὸ σιτομέτριον;

43 Μακάριος ὁ δούλος

ἰὰ γυρίσῃ ἀπὸ τῆς γάμης· καὶ ὁπόταν ἔλθῃ καὶ κτυπήσῃ ἰὰ τοῦ ἀνοίξαι παρευδύς.

37 Καλότυχοι εἶναι ἐκεῖνοι οἱ δούλοι, τῆς ὁποίας ἔταν· ἔλθῃ ὁ αὐθέντης τῆς ἰὰ τῆς εὐρῇ ξυπνιτής· βίβλαια σῶς λέγω, ὅτι θέλει περιζωσθῇ, καὶ θέλει τῆς καθίσει, καὶ θέλει περᾶσαι ἰὰ τῆς ὑπηρετήσῃ.

38 Καὶ ἰὰν ἔλθῃ εἰς τὴν δευτέραν βίγλαν, καὶ εἰς τὴν τρίτην βίγλαν, καὶ τῆς εὐρῇ ἔτῃ, καλότυχοι εἶναι οἱ δούλοι ἐκεῖνοι.

39 Καὶ τῆτο ἱξεύριτε, ὅτι ἂν ἱξευρεν ὁ αὐθέντης τοῦ σπητίμ ποῖαν ὥραν ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἡθελεν ἀγρυπνήσῃ, καὶ δὴν ἡθελεν ἀφίσῃ ἰὰ τρυπήσαν τὸ σπητί τῃ.

40 Καὶ ἐσεῖς λοιπὸν γίνεσθε ἑτοιμοὶ· ὅτι τὴν ὥραν ὅπῃ δὴν θάρρεῖτε, ἔρχεται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνδρώπῃ.

41 Καὶ ὁ Πέτρος τοῦ εἶπεν· Αὐθέντη, διὰ λόγῃ μας λέγεις τὴν παραβολὴν ἐτάτην, ἢ καὶ εἰς ὅλως;

42 Καὶ εἶπεν τῷ ὁ Κύριος· Ποῖος λοιπὸν εἶναι ἐκεῖνος ὁ πιστὸς οἰκονόμος καὶ φρόνιμος, τὸν ὁποῖον θέλει καταστήσει ὁ Κύριος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῃ, ἰὰ διδῇ τοῦ καθεὸς εἰς τὸν καιρὸν τὸ μερτικὸν τῆς τρεφῆς τῃ;

43 Καλότυχος εἶναι ὁ

ἐκεῖν^ο, ὃν ἔλθων ὁ κύρι^ο αὐτοῦ εὐρήσει ποιοῦντα ἕτως.

44 Ἀληθῶς λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ καταστήσει αὐτόν.

45 Ἐάν δὲ εἴπῃ ὁ δὺλ^ο ἐκεῖν^ο ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· Χρoύζει ὁ κύριός μου ἔρχεσθαι· καὶ ἄρξῃται τύπτειν τῆς παιδ^{ας} καὶ τὰς παιδίσκας, ἰσθίειν τε καὶ πίνειν καὶ μεθύσκεσθαι.

46 Ἦξει ὁ κύρι^ο τοῦ θύλου ἐκεῖνος ἐν ἡμέρᾳ ἣ ἢ προσδοκᾷ, καὶ ἐν ὥρᾳ ἣ οὐ γινώσκει· καὶ διχοτομήσει αὐτόν, καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀπίστων θήσει.

47 Ἐκεῖν^ο δὲ ὁ δὺλ^ο ὁ γνῶς τὸ θέλημα τοῦ κυρίου ἑαυτοῦ, καὶ μὴ ἐτοιμᾶσας, μηδὲ ποιήσας πρὸς τὸ θέλημα αὐτοῦ, δαρήσεται πολλάς·

48 Ὅ δὲ μὴ γνῶς, ποιήσας δὲ ἄξια πληγῶν, δαρήσεται ὀλίγας· παντὶ δὲ ᾧ ἐδόθη πολὺ, πολὺ ζητηθήσεται παρ' αὐτοῦ· καὶ ᾧ παρέδιντο πολὺ, περισσώτερον αἰτήσουσιν αὐτόν.

49 Πῦρ ἤλθον βαλεῖν εἰς τὴν γῆν, καὶ τί θέλω εἰ ἥδη ἀνήφθῃ;

δὺλ^ο ἐκεῖν^ο, τὸν ὁποῖον ὅταν ἔλθῃ ὁ αὐθέντης τῆ καὶ τὸν εὐρεῖ νὰ κάμῃ ἔτζι.

44 Ἀληθινὰ σὰς λέγω, ὅτι θέλει τὸν καταστήσει εἰς ὅλα τῆ τὰ ὑπάρχοντα.

45 Ἀμὴ ἂν εἴπῃ ὁ δὺλ^ο ἐκεῖν^ο μέσα εἰς τὸ λογισμὸν τῆ· Ὁ αὐθέντης μου ἄρχεῖ νὰ ἔλθῃ· καὶ ἀρχίσῃ νὰ δερνῇ τὰς δευτεράδας καὶ ταῖς δευτέραις, νὰ τρώῃ, νὰ πίνῃ, καὶ νὰ μεθῇ.

46 Θέλει ἔλθῃ ὁ αὐθέντης τοῦ θύλου ἐκεῖνος μίαν ἡμέραν ὅπῃ δὲν ἀπαντεχάινει, καὶ εἰς ὥραν ὅπῃ δὲν γνωρίζει· καὶ θέλει τὸν χωρίσει, καὶ τὸ μέρος τῆ θέλει τὸ βάλλει μετὰ τὰς ἀπίστας.

47 Καὶ ἐκεῖν^ο ὁ δὺλ^ο ὅπῃ γνωρίζει τὸ θέλημα τοῦ αὐθεντός τῆ, καὶ δὲν ἐτοίμασε τοῦ λόγου τῆ νὰ τὰ κάμῃ, θέλει δαρθῇ πολλὰς (ξύλαις·)

48 Ἀμὴ ἐκεῖν^ο ὅπῃ δὲν τὸ γνωρίζει, καὶ κάμει πράγματα ὅπῃ, εἶναι ἄξια νὰ δαρθῇ, θέλει δαρθῇ ὀλίγαις· καὶ καθ' ἑνὸς ὁποῦ τοῦ ἐδόθη πολὺ, θέλει ζητηθῇ καὶ πολὺ ἀπὸ λόγου τῆ· καὶ ἐκεῖνοῦ ὁποῦ ὥφθσαν πολὺ, θέλουν τοῦ ζητήσῃ περισσώτερον.

49 Φωτὶα ἤλθα νὰ βάλλω εἰς τὴν γῆν, καὶ τί θέλω, ἐπειδὴ ὥραμάν ἀναψῇ τῶρα;

50 Βάπτισμα δὲ ἔχω βαπτισθῆναι, καὶ πῶς συνι-
χομαι ἕως οὗ τελεσθῇ;

51 Δοκεῖτε ὅτι εἰρήνην παρεγενόμην δοῦναι ἐν τῇ γῇ;
ὅχι, λέγω ὑμῖν, ἀλλ' ἡ δια-
μερισμὸν.

52 Ἔσονται γὰρ ἀπὸ τοῦ
νῦν πέντε ἐν οἴκῳ ἐνὶ διαμερι-
σμένοι, τρεῖς ἐπὶ δυοῖ, καὶ δύο
ἐπὶ τρισί.

53 Διαμερισθήσεται πα-
τὴρ ἐφ' υἱόν, καὶ υἱὸς ἐπὶ
πατρί· μήτηρ ἐπὶ θυγατρί,
καὶ θυγάτηρ ἐπὶ μητρί· πεν-
δερά ἐπὶ τὴν νύμφην αὐτῆς,
καὶ νύμφη ἐπὶ τὴν πενδεράν
αὐτῆς.

54 Ἐλεγε δὲ καὶ τοῖς
ὄχλοις· Ὅταν ἴδῃτε τὴν
νεφέλην ἀνατίλλεσθαι ἀπὸ
δυσμῶν, εὐθὺς λέγετε· Ὁμ-
βρος ἔρχεται· καὶ γίνεται
ὅτι.

55 Καὶ ὅταν νότον πνέ-
οντα, λέγετε· Ὅτι καύσων
εἶναι· καὶ γίνεται.

56 Ὑποκριταί, τὸ πρόσω-
πον τῆς γῆς καὶ τοῦ ἡραυῶ
οἶδατε δοκιμάζειν· τὸν δὲ και-
ρὸν τῆτον πῶς ἔδοκιμάζετε;

57 Τί δὲ καὶ ἀφ' ἑαυτῶν
ἐκρίνετε τὸ δίκαιον;

58 Ὡς γὰρ ὑπάγεις μετὰ
τοῦ ἀντιδίκου σου ἐπ' ἄρχοντα,

50 Καὶ ἔχω βάπτισμα εἰς
βαπτισθῆναι, καὶ πῶς συνι-
χομαι ἕως οὗ νὰ τελεσθῇ;

51 Λογιάζεσθε ὅτι ἤλθον
νὰ δώσω εἰρήνην εἰς τὴν γῆν;
ὅχι, ὡς λέγω, ἀλλὰ χωρι-
σμόν.

52 Διατὶ ἀπὸ τῶρα καὶ
ὁμπροσὰ θέλω ἐλθεῖν πέντε
εἰς ἓνα σπῆτι χωρισμένοι· οἱ
τρεῖς θέλω φιλονικεῖν μὲ τὸς
δύο, καὶ οἱ δύο μὲ τὸς τρεῖς.

53 Ὁ πατὴρ θίλει χωρι-
σθῆναι ἀπὸ τὸν υἱόν, καὶ ὁ υἱὸς
ἀπὸ τὸν πατέρα· ἡ μάνα θί-
λει χωρίσει ἀπὸ τὴν θυγατέρα,
καὶ ἡ θυγατέρα ἀπὸ τὴν μη-
τέρα· ἡ πενδερά ἀπὸ τὴν
νύμφην, καὶ ἡ νύμφη ἀπὸ τὴν
πενδεράν της.

54 Καὶ ἔλεγεν εἰς τοὺς
ὄχλους· Ὅταν εἰδῇτε τὴν νεφέ-
λην ὅπου ἀνατίλλει ἀπὸ τὴν
δύσιν, παρὲνθὺς λέγετε· Ὅτι
ἔρχεται βροχή· καὶ ἔτι
γίνεται.

55 Καὶ ὅταν εἰδῇτε ὅπου
φυσᾷ ὁ νότος, λέγετε· Ὅτι
καῦμα θίλει γένει· καὶ ἔτι
γίνεται.

56 Ὑποκριταί, τὸ πρόσω-
πον τῆς γῆς καὶ τοῦ ἡραυῶ
ἐξεύρετε νὰ δοκιμάζεται· καὶ
τὸν καιρὸν ἐτέτον πῶς δὲν τὸν
δοκιμάζετε;

57 Καὶ διατὶ ἀπὸ λόγου
σας δὲν κρίνετε τὸ δίκαιον;

58 Διατὶ ὅταν ἐπαγγένης
μὲ τὸν ἀντίδικόν σε εἰς τὸν

ἐν τῇ ὁδῷ δὸς ἐργασίαν ἀπηλ-
λάχθαι ἀπ' αὐτοῦ· μήποτε
κατασύρῃ σε πρὸς τὸν κριτὴν,
καὶ ὁ κριτὴς σε παραδῶ τῷ
πράκτορι, καὶ ὁ πράκτωρ σε
βάλλῃ εἰς φυλακὴν.

59 Λέγω σοι, ἢ μὴ ἐξέλθῃς
ἐκεῖθεν ἕως ἢ καὶ τὸ ἔσχατον
λεπτὸν ἀποδῷς.

ἄρχοντα, εἰς τὴν γράτα κάμη
κάθε λογῆς τρόπον· ἵνα γλυ-
τώσῃς ἀπ' ἐκείνου· μήπως καὶ
σὲ ὑπάγῃ εἰς τὸν κριτὴν, καὶ
ὁ κριτὴς σε παραδώσῃ εἰς τὰ
χέρια ἐκείνου ὅπῃ ζητᾷ τὰ
δικαιώματα, καὶ ἐκεῖ σὲ
βάλλῃ εἰς τὴν φυλακὴν.

59 Λέγω σοι, πῶς δὲν
δέλεις εὐγε ἀπ' ἐκεῖ, ἕως ἢ
ἵνα πληρώσῃς τὸ χρεῖσθαι σοι
ὅλον, ἕως μίαν φύλλαν.

Κεφ. ιγ'. 13.

Πᾶρῃσαν δὲ τινες ἐν αὐτῷ
τῷ καιρῷ ἀπαγγέλλον-
τες αὐτῷ περὶ τῶν Γαλιλαίων,
ὧν τὸ αἷμα Πιλάτου ἔμιξε
μετὰ τῶν θυσιῶν αὐτῶν.

ΚΑΙ' εἰς ἐκείνον τὸν καιρὸν
ἦσαν παρὼν καὶ κάποιοι,
οἱ ὁποῖοι ἔλεγαν εἰς τὸν
Ἰησοῦν διὰ τῆς Γαλιλαίας,
τῶν ὁποίων Γαλιλαίων τὸ
αἷμα ὁ Πιλάτος τὸ ἀνα-
κάτωσε μὲ ταῖς θυσίαις
τῶν.

2 Καὶ ἀπεκρίθης ὁ Ἰησοῦς
εἰπὼν αὐτοῖς, Δισκεῖτε ὅτι οἱ
Γαλιλαῖοι ἔσονται ἁμαρτωλοὶ
παρὰ πάντας τὰς Γαλιλαίας
ἐγένοντο, ὅτι τοιαῦτα πεπόν-
θασιν;

2 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς
καὶ εἰπὼν τῆς· Λογιάζεσθε ὅτι
ἐτέτοιοι οἱ Γαλιλαῖοι ἵνα ἐγένη-
καν ἁμαρτωλωτέροι ἀπὸ ὅλης
τῆς Γαλιλαίας, διατὶ ἐπάδα-
σιν τέτοιας λογῆς;

3 Ὁχὲ, λέγω ὑμῖν· ἀλλ'
ἴαν μὴ μετανῶντε, πάντες
ὡσαύτως ἀπολεισθε.

3 Ὁχι, σᾶς λέγω· ἀλλ'
καὶ ἐσεῖς ἂν δὲν μετανῶσητε,
ὅλοι ἔτῃ, δέλετε ἀφανισθῆναι.

4 Ἡ ἐκεῖνοι οἱ δέκα καὶ
ὀκτώ, ἐφ' ἃς ἔπεισαν ὁ πύργος
ἐν τῷ Σιλωάμ, καὶ ἀπέκ-
τεινεν αὐτὰς, δοκεῖτε ὅτι
ἔσονται ὀφειλέται ἐγένοντο παρὰ
πάντας ὡιδρώπους τοὺς

4 Ἡ ἐκεῖνοι οἱ δέκα καὶ ὀκτώ,
εἰς τὰς ὁποίας ἔπεισαν ὁ πύργος
εἰς τὸ Σιλωάμ, καὶ τῆς ἐσκο-
τώσει, λογιάζεσθε ὅτι ἐκεῖνοι
ἐγένηκαν ἁμαρτωλωτέροι παρὰ
ὅλους τοὺς ἀνθρώπους ὅπου

κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλήμ;

5 Οὐχί, λέγω ὑμῖν· ἀλλ' εἰ μὴ μετανοήτε, πάντες ὁμοίως ἀπολεισθήσεσθε.

6 Ἐλεγε δὲ ταύτην τὴν παραβολήν· Συκὴν εἶχε τις ἐν τῷ ἀμπελῶνι αὐτοῦ πιφυτευμένην· καὶ ἤλθε καρπὸν ζητῶν ἐν αὐτῇ, καὶ εὗρεν.

7 Εἶπε δὲ πρὸς τὸν ἀμπελουργόν· Ἰδὺ, τρία ἔτη ἔρχομαι ζητῶν καρπὸν ἐν τῇ συκῇ ταύτῃ, καὶ οὐκ εὗρισκω· ἐκκόψον αὐτήν· ἵνατί καὶ τὴν γῆν καταργεῖ;

8 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς λέγει αὐτῷ· Κύριε, ἀφες αὐτὴν καὶ τὐτο τὸ ἔτος, ἕως ὅπου σκάψω περὶ αὐτῇ, καὶ βάλλω κοπρίαν·

9 Καὶ ἂν μὲν ποιήσῃ καρπὸν· εἰ δὲ μὴ, εἰς τὸ μέλλον ἐκκόψεις αὐτήν.

10 Ἦν δὲ διδάσκον ἐν μιᾷ τῶν συναγωγῶν ἐν ταῖς σάββασι.

11 Καὶ ἰδὼς, γυνὴ ἦν πνεῦμα ἔχουσα ἀσθενείας ἔτη δέκα καὶ ὀκτώ· καὶ ἦν συγκύπτουσα, καὶ μὴ δυναμένη ἀνακύψαι εἰς τὸ παντελές.

12 Ἰδὼς δὲ αὐτῆς ὁ Ἰησοῦς, προσεφώνησε, καὶ εἶπε αὐτῇ· Γύναι, ἀπολείψαι τῆς ἀσθενείας σου.

13 Καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ τὰς

κάθοντας μίσα εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ;

5 Ὁχι, σὰς λέγω· ἀλλὰ εἰ μὴ μετανοήσετε, ὅλοι τέτοιας λογῆς θίβετε ἀφανισθῆναι.

6 Καὶ ἔλεγεν ἐτέτην τὴν παραβολήν· Κάποιος ἀνδρωπὸς εἶχε μίαν συκίαν εἰς τὸ ἀμπελί τι φυτεμένην· καὶ ἤρχετο εἰς ἐκείνην τὰ γυρεύει καρπὸν, καὶ δὲν εὗρεν.

7 Καὶ εἶπε τῷ ἀμπελουργῷ· Νά, τρεῖς χρόνους ἔχω τῷρα ὁπῷ ἔρχομαι καὶ γυρεύω καρπὸν εἰς τὴν συκίαν ἐτέτην, καὶ δὲν εὗρισκω· κόψαι τὴν· διατί ἔμποδίζει καὶ τὴν γῆν;

8 Καὶ ὁ ἀμπελουργὸς ἀπεκρίθη καὶ λέγει τῷ· Αὐθιγῇ, ἀφῆστί τὴν ἀκόμην καὶ τῆτον τὸν χρόνον, ἕως ὅπου νὰ σκάψω τρυγύρην, νὰ βάλλω κοπρίαν·

9 Καὶ ἂν κάμῃ καρπὸν καλὰ· εἰ δὲ μὴ, τοῦ χρόνου θίβεις τὴν κόψαι.

10 Καὶ ἐδίδασκεν εἰς ἓνα συναγωγήν τα σάββατα.

11 Καὶ ἐκεῖ ἦτον καὶ μία γυναῖκα ἡ ὁποία εἶχε πνεῦμα ἀσθενείας δεκά ὀκτὼ χρόνους· καὶ ἐκαμπηργίασε, καὶ δὲν ἠμπόρει καθόλου νὰ ἰσχύσῃ τοῦ λόγου της.

12 Καὶ ὥσπερ τὴν εἶδεν ὁ Ἰησοῦς, τῆς ἐλάλησε, καὶ τῆς εἶπεν· Ὡ γύναι, ἐλευθερώσῃ ἀπὸ τῆς ἀσθενείας σου.

13 Καὶ ἔβαλλεν τὰ χεῖρά της

χειρας· καὶ παραχερῆμα ἀνω-
δάθη, καὶ ἐδόξαζε τὸν Θεόν.

14 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἀρχι-
συνάγωγος, ἀγανακτῶν ὅτι
τῷ σαββάτῳ ἰδεράπευσεν ὁ
Ἰησοῦς, ἔλεγεν τῷ ὄχλῳ· Ἐξ
ἡμέραι εἰσὶν ἐν αἷς δεῖ ἐργά-
ζεσθαι· ἐν ταύταις οὖν ἐρχό-
μενοι θεραπεύετε, καὶ μὴ τῇ
ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου.

15 Ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ ὁ
Κύριος, καὶ εἶπεν· Ὑποκριτὰ,
ἔκαθ' ὑμῶν τῷ σαββάτῳ οὐ
λύει τὸν βουνὸν αὐτοῦ ἢ τὸν ὄνον
ἀπὸ τῆς φάττης, καὶ ἀπαγα-
γὼν ποτίζει;

16 Ταύτην δὲ θυγατέρα
Ἀβραάμ ἔσαν, ἣν ἔδωκεν ὁ
Σατανᾶς ἰδὼ δίκαια καὶ οὐκ
ἔτη, οὐκ ἔδει λυθῆναι ἀπὸ τοῦ
δεσμῆ τῆς ἡμέρας τοῦ
σαββάτου.

17 Καὶ ταῦτα λέγοντος·
αὐτὲς κατησχύνοντο πάντες οἱ
ἀντικείμενοι αὐτῷ· καὶ πᾶς ὁ
ὄχλος· ἔχαιρεν ἐπὶ πᾶσι τοῖς
ἐνδόξοις τοῖς γινόμενοις ὑπ'
αὐτοῦ.

18 Ἐλεγεν δέ· Τίνι ὁμοία
εἰνὶ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ;
καὶ τίνι ὁμοιάσω αὐτήν;

19 Ὁμοία ἐστὶ κόκκῳ σινά-
πιως, ὃν λαβὼν ἄνθρωπος· ἔβα-
λεν εἰς κῆπον ἑαυτοῦ· καὶ ἡ-
ῤῥησε, καὶ ἐγένετο εἰς δένδρον

ἀπάνου της· καὶ παρευδὺς ἰσά-
σθη, καὶ εὐχαρίστησε τὸν Θεόν.

14 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἀρχι-
συνάγωγος, ἀδηνόωνιαις δια-
τὶ τὸ σάββατον ἰατρεύειν ὁ
Ἰησοῦς, καὶ ἔλεγεν εἰς τὸ πλῆ-
θος· Ἐξ ἡμέραις εἶναι ὅπῃ πρέ-
πει νὰ θελεῖν οἱ ἄνθρωποι·
εἰς τῆταις λοιπὸν ταῖς ἡμέραις
ἐρχεσθε νὰ ἰατρεύετε, καὶ
ὄχι τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου.

15 Ὁ Κύριος· λοιπὸν ἀπα-
κρίθη, καὶ εἶπεν τα· Ὑποκριτὰ,
καδέναις ἀπὸ σᾶς τὸ σάββα-
τον δὲν λύει τὸ βῆδι τε ἢ τὸν
γάϊδαρόν τε ἀπὸ τοῦ παχνίον τε,
καὶ πάγει καὶ τὸ ποτίζει;

16 Καὶ ἐτάτη ὅπῃ εἶναι θυ-
γατέρα τῆς Ἀβραάμ, τὴν ὁποί-
αν ἔδωκεν ὁ Σατανᾶς τώρα δε-
καοκτὼ χρόνους, δὲν ἔπρεπε νὰ
λυθῇ ἀπὸ τὸ δέσιμον ἐν τῷ
τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου.

17 Καὶ λέγωντας αὐτὸς ἐτα-
τα τὰ λόγια, ἐτροπιάζονταν
ἅλοι ἐκεῖνοι ὅπῃ ἐναντιόνταν·
καὶ ὁλος ὁ ὄχλος· ἐχάρηκεν εἰς
ὅλα ἐκεῖνα τὰ ἐνδόξα ὅπῃ ἐγί-
νονταν ἀπ' αὐτόν.

18 Καὶ ἔλεγεν· Μὴ τί ὁμοί-
αζει ἡ βασιλεία τῆς Θεοῦ; καὶ
μὴ τί νὰ τὴν ὁμοιάσω;

19 Ὁμοιάζει τὸ κοκκὶ τοῦ
συναπίς, τὸ ὁποῖον τὸ ἐπὶ ἡ-
ρας ἄνθρωπος, καὶ τὸ ἐσπερίον
εἰς τὸ περιβόλιον· καὶ αὐξήσει
καὶ ἔγινεν ὅσαν δένδρον μεγάλ-

μείγα, καὶ τὰ πειτεινὰ τοῦ ἑρᾶνθ κατεσηκῶσιν ἐν τοῖς πλάδοις αὐτοῦ.

20 Καὶ πάλιν εἶπεν· Τίνι ὁμοιώσω τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ;

21 Ὁμοία ἐστὶ ζύμη, ἣν λαβῶσα γυνὴ ἐνέκρυψεν εἰς ἀλεύρη σάτα τρία, ἕως ἢ ἐξυμῶσθαι ὅλον.

22 Καὶ διεπορεύετο κατὰ πόλεις καὶ κώμας διδάσκων, καὶ πορεύων ποιεῖμεν εἰς Ἱερουσαλήμ.

23 Εἶπεν δὲ τις αὐτῷ· Κύριε, εἰ ὀλίγοι οἱ σωζόμενοι; Ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτόν·

24 Ἀγωνίζεσθε εἰσελθεῖν διὰ τῆς στενῆς πόλης· ὅτι πολλοί, λέγω ὑμῖν, ζητήσουσιν εἰσελθεῖν, καὶ οὐκ ἰσχύουσιν.

25 Ἀφ' ἧς ἂν ἰγερθῇ ὁ οἰκοδομητής, καὶ ἀποκλείσῃ τὴν θύραν, καὶ ἄρξῃσθε ἔξω ἵσταναι, καὶ κρῆναι τὴν θύραν, λέγοντες· Κύριε, Κύριε, ἀνοίξον ἡμῖν· καὶ ἀποκριθεὶς ἐρεῖ ἡμῖν· Οὐκ οἶδα ὑμᾶς, πόθεν ἐστε.

26 Τότε ἄρξῃσθε λέγειν· Ἐφάγαμεν ἐνώπιόν σου, καὶ ἐπὶ ὅμιλῳ, καὶ ἐν ταῖς πλατείαις ἡμῶν ἐδίδαξας.

27 Καὶ ἐρεῖ· Λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς πόθεν ἐστε· ἀπέστη

λον, καὶ τὰ πειτεινὰ τοῦ ἑρᾶνθ ἐφωλίαςαν εἰς τὰ κλαδιά τε.

20 Καὶ πάλιν εἶπεν· Μὴ τί νὰ ὁμοιώσω τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ;

21 Ὁμοιάζει προζύμη, τὸ ὅποιον μία γυναῖκα τὸ ἔκρυψε μέσα εἰς τρία κοιλὰ ἀλεύρη, ἕως ὅπου ἐξυμῶσθαι ὅλον.

22 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ ἑρᾶνθ ἀπὸ μέσα ἀπὸ ταῖς χώραις καὶ ἀπὸ τὰ χωρία διδάσκωντας, καὶ πηγίνωντας εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

23 Καὶ κάποιος· τὴ λέγει· Αὐδέντη, ἂν εἶναι ὀλίγοι ἰκτεῖναι ὅπου σώζονται; Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὰς εἶπεν·

24 Ἀγωνίζεσθε νὰ ἱμβῆτε ἀπὸ τὴν γενὴν τὴν θύραν· ὅτι πολλοί, σὰς λέγω, θέλουσιν ζητήσῃ νὰ ἱμβαν, καὶ δὲν θέλουσιν ἡμπορέσῃ.

25 Ἀφόντις σηκωθῇ ὁ οἰκοκυρῆς, καὶ σφαλίσῃ τὴν θύραν, καὶ ἄρχίσῃτε νὰ γέμισθε ἔξω, καὶ νὰ κτυπᾶτε τὴν θύραν, νὰ λέγῃτε· Αὐδέντη, Αὐδέντη, ἀνοίξτε μας· Καὶ ἰκτεῖν· Δίλει ἀποκριθῇ, νὰ σὰς εἴπῃ· Δέν σας ἰξεύρω, ἀπὸ πῶ εἰσθε.

26 Τότε θέλετε ἀρχίσῃ νὰ λέγῃτε· Ἐφάγαμεν, καὶ ἐπὶ ὅμιλῳ, καὶ εἰς τὰ πλατάματά μας ἐδίδαξτε.

27 Καὶ ἰκτεῖν· Δίλει εἰπῇ· Λέγω σας, δέν σας ἰξεύρω ἀπὸ

ἀπ' ἡμῶν πάντες οἱ ἱεργάται
τῆς ἀδικίας.

28 Ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς
καὶ ὁ βενγμὸς τῶν ὀδόντων,
ὅταν ἔφησθε Ἀβραάμ καὶ
Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, καὶ πάν-
τας τὰς προφῆτας ἐν τῇ βασι-
λείᾳ τοῦ Θεοῦ, ὑμᾶς δὲ ἐκβαλ-
λομένους ἔξω.

29 Καὶ ἤρυσιν ἀπὸ ἀνατο-
λῶν καὶ δυσμῶν, καὶ ἀπὸ
βορρᾶ καὶ νοτεῖ καὶ ἀνακλι-
θήσονται ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ
Θεοῦ.

30 Καὶ ἰδὲ, εἰσὶν ἔσχατοι
οἱ ἔσονται πρῶτοι, καὶ εἰσι
πρῶτοι οἱ ἔσονται ἔσχατοι.

31 Ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ
προσηλθόντινες Φαρισαῖοι,
λέγοντες αὐτῷ Ἐξέλθε, καὶ
πορεύε ἐντιϋθεν ὅτι Ἡρώδης
θέλει σε ἀποκτεῖναι.

32 Καὶ εἰπὼν αὐτοῖς Πα-
ρευδύντες εἶπατε τῇ ἀλώπεκι
ταύτῃ Ἰδὲ, ἐκβάλλω δαιμό-
νια, καὶ ἰάσεις ἐπιτελῶ σήμε-
ρον καὶ αὔριον, καὶ τῇ τρίτῃ
τελειεῖμαι.

33 Πλὴν δι' ἡμῶν σήμερον καὶ
αὔριον καὶ τῇ ἔχονμένῃ πορεύε-
σθαι ὅτι οὐκ ἐνδέχεται προ-
φήτην ἀπολέσθαι ἔξω Ἰερουσα-
λὴμ.

34 Ἰερουσαλὴμ, Ἰερουσαλὴμ,
ἡ ἀποκτείνουσα τὰς προφῆτας,
καὶ λιθοβολοῦσα τὰς ἀπι-

πῆ εἰσοδεῖ παρίνιτι ἀπὸ μέγα
ἔλοι οἱ ἱεργάται τῆς ἀδικίας.

28 Ἐκεῖ θέλει ἴσθαι ὁ κλαυ-
θμὸς καὶ ὁ βενγμὸς τῶν ὀδόν-
των, ὅταν εἰδῇτε τὸν Ἀβραάμ
καὶ τὸν Ἰσαὰκ καὶ τὸν Ἰακώβ,
καὶ ἔλῃς τὰς προφῆτας μῖσα
εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ,
καὶ ἐσᾶς ἐνγαλμένους ἔξω.

29 Καὶ θέλουσιν ἔλθῃ ἀπὸ
τὴν ἀνατολὴν καὶ ἀπὸ τὴν
δύσιν, καὶ ἀπὸ τὸν βορρᾶν καὶ
ἀπὸ τὸν νότον καὶ θέλουν καθί-
σει εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

30 Καὶ ἰὰ, κάποιος ὁπῶ
εἶναι ὑγεῖνοι καὶ θέλουν γένει
πρῶτοι, καὶ οἱ πρῶτοι θέλουν
γίνει ὑγεῖνοι.

31 Ἐκεῖνη τὴν ἡμέραν ἤλ-
θον εἰς τὸν Ἰησοῦν κάποιος φα-
ρισαῖοι, καὶ τῷ ἔλεγον Εὐγὰ
καὶ πάγετε ἀπ' ἐδῶ, ὅτι ὁ
Ἡρώδης θέλει νὰ σὲ φονεύσῃ.

32 Καὶ εἰπὼν τὰς Σύρτε
καὶ εἶπέτε τῷ ἀλεπτὺς ἐτάτης.
Νὰ, ὁπῶ εὐγάζω δαιμόνια, καὶ
ἰατρεύω σήμερον καὶ αὔριον,
καὶ τὴν τρίτῃ ἡμέρᾳ τελειώ-
νομαι.

33 Ὅμως πρέπει σήμερον
καὶ αὔριον, καὶ τὴν ἄλλην κάμ-
νει χρεῖα νὰ πηγένω ὅτι δὲν ἔμ-
πορεῖ νὰ χαλασθῇ προφήτης
ἔξω ἀπὸ τὴν Ἰερουσαλὴμ.

34 Ὡ Ἰερουσαλὴμ, Ἰερουσα-
λὴμ, ὁπῶ σκοτώνεις τὰς προφή-
τας, καὶ λιθοβολοῦς τὰς ἀπι-

σταλμένους πρὸς αὐτήν, πο-
σάκις ἠθέλησα ἐπισυναῖξαι
τὰ τέκνα σου, ὃν τρόπον ὄρνις
τὴν ἑαυτῆς νοσσιάν ὑπὸ τὰς
πτέρυγας, καὶ οὐκ ἠθέλη-
σατε ;

35 Ἰδὺ, ἀφίεται ὑμῖν ὁ
οἶκος ὑμῶν ἐρημῶς. ἀμὴν δὲ
λέγω ὑμῖν, ὅτι ἔτι μὴ με ἴδῃτε
ἕως ἃν ἦξῃ ὅτε εἴπητε· Εὐλο-
γημένοι ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνό-
ματι Κυρίου.

σταλμένες εἰς ἰσίνα, πόσαις
φοαῖς ἠθέλησα νὰ μαζώξω
τὰ παιδιὰ σου, καθὼς ἡ ὄρ-
νις μαζώνει τὰ πουλιὰ τῆς
ἀπὸ κάτω εἰς ταῖς πτερύγαις
τῆς, καὶ δὲν ἠθέλησατε ;

35 Νὰ, τῶρα ὅπῃ σὰς
ἀφίεται τὸ σπῆτί σας ἐρημον·
καὶ λέγω σας, ὅτι δὲν θίλτε
μὴ εἰδῇ πάλιν, ἕως ὅπῃ νὰ,
ἔλθῃ καιρὸς, ὅπῃ νὰ εἰπῇτε·
Εὐλογημένοι ὁ ἔρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου.

Κιφ. ιδ'. 14.

ΚΑΙ ἰγνέσθω ἐν τῷ ἔλθειν
αὐτὸν εἰς οἶκόν τινα τῶν
ἀρχόντων τῶν φαρισαίων· σαβ-
βάτω φαγεῖν ἄρτον, καὶ αὐτοὶ
ἦσαν παρατηρήμενοι αὐτόν.

2 Καὶ ἰδὺ, ἀνθρώπος τις ἦν
ὕδρωπικὸς ἔμπροσθεν αὐτοῦ.

3 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς
εἶπε πρὸς τῆς νομικῆς καὶ
φαρισαίους, λέγων· Εἰ ἔξετε
τῷ σαββάτῳ δεραπεύειν ;

4 Οἱ δὲ ἠσύχασαν. Καὶ
ἐπιλαβόμενος ἰάσατο αὐτόν,
καὶ ἀπέλυσε.

5 Καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐ-
τοὺς, εἶπε· Τίνος ὑμῶν ὄντος ἡ
βύς εἰς φρέαρ ἔμπεισται, καὶ
οὐκ εὐθὺς ἀνασπάσει αὐτόν
ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου ;

ΚΑΙ ὅταν ἐπῆγιν εἰς ἕνα
σπῆτι κάποιον ἀπὸ τῶν
ἀρχόντων τῶν φαρισαίων τὸ
σαββάτον νὰ φάγῃ ψωμί, καὶ
αὐτοὶ τὸν ἐπαραφύλαγαν.

2 Καὶ νὰ, καὶ ἕνας ἀνθρω-
πῶς ὕδρωπικὸς ὁμπροσὰ τοῦ.

3 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς,
καὶ εἶπεν εἰς τῆς νομικῆς καὶ
εἰς τῆς φαρισαίους, λέγωντας·
Ἄν εἴναι ἐξουσία τὸ σαββάτον
νὰ ἰατρεύῃ τις ;

4 Καὶ ἐκείνοι ἠσύχασαν.
Καὶ ὁ Ἰησοῦς πιάνωνίλας τον τὸν
ἰάτρευσε, καὶ τὸν ἀπέλυσεν.

5 Καὶ ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν
αὐτοῖς· Ἄν ἦδεναι πείσητινὸς γαῖ-
δαρος ἡ βόδι εἰς πηγάδι, πα-
ρευδὺς δὲν ἦδεναι τὸ εὐγάλλει
τὸ σαββάτον ;

6 Καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἀναποκριθῆναι αὐτῷ ταῦτα.

7 Ἐλεγε δὲ πρὸς τὰς κεκλημένους παραβολὰν, ἐπὶ χῶν πῶς τὰς πρωτοκλισίας ἐξελέγοντο, λίγων πρὸς αὐτές.

8 Ὅταν κληθῇς ὑπὸ τινος εἰς γάμους, μὴ κατακλιθῇς εἰς τὴν πρωτοκλισίαν· μήποτε ἐντιμωτέρός σε ἢ κεκλημένος ᾖ πρὸ αὐτοῦ.

9 Καὶ ἰδὼν ὁ σὺ καὶ αὐτὸν καλίσας, ἔρει σοί· Δὸς τέττω τόπον· καὶ τότε ἄρξῃ μετ' αἰσχύνης τὸν ἰσχατὸν τόπον κατεχειν.

10 Ἄλλ' ὅταν κληθῇς, πορευθεὶς ἀνάπιστον εἰς τὸν ἰσχατὸν τόπον· ἵνα ὅταν ἔλθῃ ὁ κεκληκὼς σε, εἴπῃ σοί· Φίλε, προσανάβηθι ἀνώτερον· τότε ἔσται σοι δόξα ἐνώπιον τῶν συνανακειμένων σοί.

11 Ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν, ταπεινωθήσεται· καὶ ὁ ταπεινῶν ἑαυτὸν, ὑψωθήσεται.

12 Ἐλεγε δὲ καὶ τῷ κεκληκέντῳ αὐτόν· Ὅταν ποιῇς ἄριστον ἢ δεῖπνον, μὴ φώνει τὰς φίλους σου, μηδὲ τὰς ἀδελφούς σου, μηδὲ τὰς συγγενεὺς σου, μηδὲ

6 Καὶ διὸ ἠμπούρεσαν ἐὰν τοῦ ἀποκριθῆναι εἰς ἐταῦτα.

7 Καὶ εἶπεν καὶ μίαν παραβολὴν εἰς τὰς καλεσμένους, ἵνα ἴδῃτε πῶς ἐδιέλεγονται τὰς πρωτοκαθεδρίας, λίγων τὰς τῆς·

8 Ὅταν καλεσθῇς ἀπὸ κανένα εἰς τὸν γάμον, μὴ πάγῃς ἐὰν καθίσῃς εἰς τὸν πρῶτον τόπον· μήπως καὶ εἴηαι ἄλλος καλεσμένος τιμωτέρός σου·

9 Καὶ ἰδὼν ἐκεῖνος ὅπῃ ἐκάλεσε καὶ ἑσένα καὶ ἐκεῖνον, καὶ θέλει εἰπεῖ· Δὸς ἐτέτε τόπον· καὶ τότε θέλεις ἀρχίσῃ με ἐντροπῇ ἐὰν κρατῇς τὸν παρακάτω τόπον.

10 Ἀλλ' ὅταν καλεσθῇς, σὺρε κάθισε εἰς τὸν κατώτερον τόπον· καὶ ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος ὅπῃ σε ἐκάλεσε, καὶ σὺ εἰπῇ· ὦ φίλε, ἀνίστα παραπάνω· τότε θέλει εἶσθαι τιμὴ σου ὁμπροσὰ εἰς ἐκείνους ὅπῃ κάθονται μαζὺ σου.

11 Ὅτι κάθε ἕνας ὅπῃ ὑψώνει τοῦ λόγου τῆς, θέλει ταπεινωθῇ· καὶ ἐκεῖνος ὅπῃ ταπεινώνει τοῦ λόγου τῆς, θέλει ὑψωθῇ.

12 Καὶ ἔλεγεν εἰς ἐκεῖνον ὅπῃ τὸν ἐκάλεσεν· Ὅταν κάμῃς γεῦμα ἢ δεῖπνον, μὴ καλεῖς τὰς φίλους σου, μηδὲ τὴν γένεάν σου,

γείτονας πλυσίς· μήποτε καὶ αὐτοὶ σε ἀντικαλίσωσι, καὶ γίνηται σοι ἀνταπόδομα.

13 Ἀλλ' ὅταν ποιῇς δοχὴν, κάλει πτωχοὺς, ἀναπήρους, χωλούς, τυφλούς·

14 Καὶ μακάρι· ἴση· ἔτι οὐκ ἔχουσιν ἀνταποδοῦναί σοι· ἀνταποδοθήσεται γάρ σοι ἐν τῇ ἀναστάσει τῶν δικαίων.

15 Ἀκούσας δὲ τῆς τῶν συνανακειμένων ταῦτα, εἶπεν αὐτῷ· Μακάρι· ὅς φάγεται ἄρτον ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ.

16 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ἄνθρωπός τις ἐποίησε δείπνον μέγα, καὶ ἐκάλεσε πολλούς.

17 Καὶ ἀπέστειλε τὸν δούλον αὐτοῦ τῇ ὥρᾳ τῇ δέειπνε εἰπεῖν τοῖς κεκλημένοις· Ἐρχισθε, ὅτι ἤδη ἔτοιμά ἐστι πάντα.

18 Καὶ ἤρξαντο ἀπὸ μιᾶς παραιτεῖσθαι πάντες. Ὁ πρῶτος εἶπεν αὐτῷ· Ἀγρόν ἡγόρασα, καὶ ἔχω ἀνάγκην ἐξελθεῖν, καὶ ἰδεῖν αὐτόν· ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρητημένον.

19 Καὶ ἕτερος εἶπε· Ζύγην βοῶν ἡγόρασα πέντε, καὶ περιεύμαι δοκιμάσαι αὐτά·

μηδὲ τὴς γειτόνης σε τὴς πλυσίς· μήπως καὶ αὐτοὶ σὲ ἀντικαλίσωσι, καὶ σὲ τὸ ἀνταποδώσωσιν.

13 Ἀλλ' ὅταν κάμνης κάλεσμα, κάλῃς τὴς πτωχοὺς, τὴς βλαμμένους, τὴς κατξῆς, τὴς τυφλούς·

14 Καὶ θίλεις εἶσαι καλότυχ· διὰ τὸ δὲν ἔχειν νὰ σὲ τὸ ἀνταποδώσῃ· καὶ θίλῃς σὲ ἀνταποδοθῇ εἰς τὴν ἀνάστασιν τῶν δικαίων.

15 Καὶ ὡσὰν τὰ ἤκουσιν ἕνας ἀπ' ἐκείνων ὅπῃ ἐκάθετον μαζὺ ἐτῆτα τὰ λόγια, τοῦ εἰπεῖν· Καλότυχ· εἶναι ἐκεῖνος ὅπῃ φάγει ψωμί εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

16 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἰπεῖν· Ἐνας ἄνθρωπος· ἔκαμει μέγα-
λον δείπνον, καὶ ἐκάλεσε πολ-
λούς.

17 Καὶ εἰς τὴν ὥραν τοῦ δείπνου ἔστειλε τὸν δευτερὸν τῶν νὰ εἰπῇ εἰς τὴς κεκλημένους· Ἐλᾶτε, ὅτι τῶρα εἶναι ὅλα ἔτοιμα.

18 Καὶ ἄρχισαν ὅλοι μὲ μίαν γνώμην νὰ παραιτῶνται. Καὶ ὁ πρῶτος τοῦ εἰπεῖν· Χωράφι ἡγόρασα, καὶ ἔχω ἀνάγκην νὰ πάγω νὰ τὸ εἶδῶ· παρακαλῶ σε, ἔχε με παρητημένον.

19 Καὶ ἄλλος εἶπε· Πέντε ζευγάρια βοδία ἡγόρασα, καὶ ὑπάγω νὰ τὰ δοκιμάσω· καὶ

ἔρωτῶ σε, ἔχε με παρητημέ-
νον.

20 Καὶ ἕτερος εἶπε· Γυ-
ναῖκα ἔγημα, καὶ διὰ τούτο ἔ-
δυναμαι ἔλθεῖν.

21 Καὶ παραγινόμενῳ ὁ
δὺλῳ· ἐκεῖνῳ· ἀπήγγειλε τῷ
κυρίῳ αὐτοῦ ταῦτα. Τότε ἐγ-
γισθὲς ὁ οἰκοδεσπότης εἶπε
τῷ δούλῳ αὐτοῦ· Ἐξέλθε τα-
χέως εἰς τὰς πλατείας καὶ
ρύμας τῆς πόλεως, καὶ τὰς
πτωχὰς καὶ ἀναπῆρας καὶ
χρῶλὰς καὶ τυφλὰς εἰσαγάγε
ἰδοὺ.

22 Καὶ εἶπεν ὁ δούλῳ·
Κύριε, γέγονεν ὡς ἐπέταξας,
καὶ ἔτι τόποι· ἰδοὺ.

23 Καὶ εἶπεν ὁ κύριῳ·
πρὸς τὸν δούλον· Ἐξέλθε εἰς τὰς
ὁδὸς καὶ φραγμὰς, καὶ ἀνάγ-
κασον εἰσελθεῖν, ἵνα γεμισθῇ
ὁ οἶκος μου.

24 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι
ἂν δαίς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν
κεκλημένων γινώσκται με τοῦ
δείπνου.

25 Συνεπορεύοντο δὲ αὐτῷ
ὄχλοι πολλοί· καὶ γραφεῖς
εἶπε πρὸς αὐτὸν·

26 Ἐἴ τις ἔρχεται πρὸς
με, καὶ ἔμισθ' ἔτι τὸν πατέρα
ἐαυτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ
τὴν γυναῖκα, καὶ τὰ τέκνα,
καὶ τὰς ἀδελφάς, καὶ τὰς
ἀδελφάς, ἔτι δὲ καὶ τὴν
ἐαυτοῦ ψυχὴν, ἔδυναται με
μαθεῖν· ἰδοὺ.

παραικαλῶ σε, ἔχε με παραι-
τημένον.

20 Καὶ ἄλλῳ· εἶπεν· Ἐγὼ
ἐπανδρεύθηκα, καὶ δὴν ἡμ-
πορῶ νὰ ἔλθω.

21 Καὶ ἐπῆγεν ὁ δούλευτος
ἐκεῖνῳ, καὶ εἶπεν τοῦ αὐθέν-
τη τοῦ ἐκεῖνα. Τότε ἰδυμῶθη ὁ
οἰκοκύριος ἐκεῖνῳ, καὶ εἶπεν
τοῦ δούλου τοῦ· Ἐγὼ ἐξω ἐγγί-
γνωμα εἰς τὰ πλατώματα καὶ
εἰς ταῖς ῥύμας τῆς χώρας,
καὶ τὰς πτωχὰς καὶ βλαμ-
μένους καὶ κατὰς καὶ τυφλὰς
φέρει τις ἰδοὺ.

22 Καὶ εἶπεν ὁ δούλευτος·
Λύξινθη, ἔγινε καθὼς ὥρισες,
καὶ ἀκόμι εἶναι τόποι· ἀδελφῶν.

23 Καὶ λέγει ὁ αὐθέντης εἰς
τὸν δούλον τοῦ· Ἐγὼ ἐξω εἰς ταῖς
στράταις καὶ εἰς τὰς φραγμὰς,
καὶ ἀνάγκασέ τις νὰ ἔλθῃ
μέσα νὰ γεμίσῃ τὸ σπήτι μου.

24 Διατὶ λέγω σας, ὅτι
μηδὲ κανένας ἀπὸ τῆς αἰδοῦρας
ἐκείνης τῆς καλεσμένης θέλει
γεματίσει τὸ δεῖπνόν μου.

25 Καὶ ὄχλοι πολλοὶ ἐπη-
γέναν μετὰ μὲ τὸν Χριστόν·
καὶ ὁ Χριστὸς ἰγύρισε καὶ τὴν
εἶπεν·

26 Ἄνθρωπος καὶ κανένας ἐρ-
χεται εἰς ἐμένα, καὶ δὴν μισθὶ
τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα
τε, καὶ τὴν γυναῖκά τε καὶ
τὰ παῖδιά τε, καὶ τὰς ἀδελ-
φάς τε καὶ ταῖς ἀδελφαῖς τε,
ἀκόμι καὶ τὴν ζωὴν τε, δὴν ἡμ-
πορεῖ νὰ εἶναι μαθητὴς μου.

27 Καὶ ὅστις ἐ βαράξει τὸν σαυρόν αὐτῷ, καὶ ἔρχεται ἐπίσω μου, ἐ δύναται με εἶναι μαθητής.

28 Τίς γὰρ ἐξ ὑμῶν, θέλων πύργον οἰκοδομῆσαι, ἄχ'· πρῶτον καθίσας ψηφίζει τὴν δαπάνην, εἰ ἔχει τὰ πρὸς ἀπαρτισμὸν;

29 Ἴνα μήποτε θύνηται αὐτὸ θεμέλιον, καὶ μὴ ἰσχύον-
τος ἐκτελέσαι, πάντες οἱ θεω-
ρῶντες ἄρξωνται ἐμπαίζειν αὐτῷ,

30 Λέγοντες· Ὅτι ἄτος ὁ ἀνθρωπος ἤρξατο οἰκοδομεῖν, καὶ οὐκ ἰσχύσιν ἐκτελέσαι.

31 Ἡ τίς βασιλεὺς πορευό-
μενος συμβαλεῖν ἐτέρῳ βασι-
λεῖ εἰς πόλεμον, ἄχ'· καθίσας
πρῶτον βεβλήνεται εἰ δύνατός
ἐστιν ἐν δέκα χιλιάσιν ἀπαντῆ-
σαι τῷ μετὰ εἴκοσι χιλιάδων
ἐρχομένῳ ἐπ' αὐτόν;

32 Εἰ δὲ μήγε, ἔτι αὐτῷ
πύρρῳ ὄντι, πρεσβεῖαν ἀπο-
στείλας, ἐρωτᾷ τὰ πρὸς εἰρήνην.

33 Οὕτως ἔν, πᾶς ἐξ ὑμῶν
ὃς οὐκ ἀποτάσσεται πᾶσι τοῖς
ἑαυτῷ ὑπάρχουσιν, ἐ δύναται
με εἶναι μαθητής.

34 Καλὸν τὸ ἅλας· ἰὰν δὲ
τὸ ἅλας μωρανθῇ, ἐν τίνι
ἀρτυθήσεται;

35 Οὐτε εἰς γῆν, ἅτι εἰς
κοπρίαν εὐθιγόν ἐστιν· ἔξω

27 Καὶ ὅποιος δὲν βαρᾶ
τὸν σαυρόν τῇ, καὶ ἰὰ ἔρχεται
καταπόδι μου, δὲν ἡμπορεῖ ἰὰ
εἶναι μαθητὴς μου.

28 Διατὶ ποῖος ἀπὸ ἰσᾶς,
θέλωντας ἰὰ κτίσῃ ἕνα πύργον,
δὲν καθίζει πρῶτον καὶ λογαρι-
άζει τὴν ἔξοδον, αἰ ἔχῃ ἰὰ τὸν
τελειώσῃ;

29 Μήπως καὶ βάλει
θεμέλιον, καὶ δὲν ἡμπορέσῃ
ἰὰ τὸν τελειώσῃ, καὶ ἀρχίσεν
ὅλοι ὅσοι τὸν βλέπεν ἰὰ τὸν
περιπαίζειν,

30 Λέγοντες· Ὅτι ἰθὺτος ὁ
ἀνδρῶπος ἄρχισεν ἰὰ κτίσῃ, καὶ
δὲν ἡμπορέσῃ ἰὰ τὸ τελειώσῃ.

31 Ἡ ἕνας βασιλεὺς ὅπῃ
πάγει ἰὰ κτυπηθῇ μὴ ἄλλον
βασιλέα εἰς πόλεμον, δὲν
καθίζει πρῶτον καὶ συμβου-
λεύεται, αἰ ἡμπορῇ μὴ δέκα
χιλιάδεις ἰὰ ἀπαντήσῃ ἐκείνῳ
ὅπῃ ἔρχεται ἀπάνω τῇ μὴ
εἴκοσι χιλιάδεις;

32 Εἰ δὲ μή, καὶ δὲν ἡμπορεῖ,
ἀκόμι ὄντας ἐκεῖνος μακρὰ,
σέλλει παρακαλεσάδεις, καὶ
παρακαλεῖ (ἰὰ κάμῃ) εἰρήνην.

33 Ἐτξὶ λοιπὸν καὶ κάθε
ἕνας ἀπὸ σᾶς, ὅπῃ δὲν ἀποτάσ-
σεται ὅλα τῇ τὰ ὑπάρχοντα,
δὲν δύνηται ἰὰ εἶναι μαθητὴς
μου.

34 Καλὸν τὸ ἅλας· ἀμὴ
ἰὰν τὸ ἅλας γίνῃ ἀνάλατον,
μὴ τί ἰὰ ἀλατισθῇ;

35 Οὐδὲ διὰ τὴν γῆν, ἐδὲ
διὰ τὴν κοπρίαν εἶναι καλόν·

βάλλουσιν αὐτό. Ὁ ἔχων ὦτα
ἀκούει, ἀκούει.

ἀλλὰ τὸ ῥίχνουσιν ἔξω. Ὅποιος
ἔχει αὐτίκα νὰ ἀκούῃ, ἅς ἀκούῃ.

Κεφ. ιε. 15.

Ἦσαν δὲ ἐγγιζόντες αὐτῷ
πάντες οἱ τελῶναι καὶ οἱ
ἁμαρτωλοὶ, ἀκούει αὐτῷ.

2 Καὶ διηγόγγυζον οἱ
Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς,
λέγοντες· Ὅτι ἔτος ἁμαρτω-
λὸς προσδεχεται, καὶ συ-
νοδίει αὐτοῖς.

3 Ἐπεὶ δὲ πρὸς αὐτὸς τὴν
παραβολὴν ταύτην, λέγων·

4 Τίς ἀνθρώπων ἐξ ὑμῶν
ἔχων ἑκατὸν πρόβατα, καὶ
ἀπολέσας ἓν ἐξ αὐτῶν, ὃ
καταλείπει τὰ ἑνενηκονταει-
νέα ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ πορεύεται
ἐπὶ τὸ ἀπολωλός, ἕως εὕρῃ
αὐτό;

5 Καὶ εὕρῃς ἐπιτίθουσιν
ἐπὶ τὰς ὤμους αὐτοῦ χαίρων;

6 Καὶ ἐλθὼν εἰς τὸν οἶκον,
συγκαλεῖ τὰς φίλους καὶ τὰς
γείτονας, λέγων αὐτοῖς· Συγ-
χαρήτε μοι, ὅτι εὗρον τὸ πρό-
βατόν μου τὸ ἀπολωλός.

7 Λέγω ὑμῖν, ὅτι ἔτσι
χαρὰ ἔσται ἐν τῷ ἑρᾶν ἐπὶ ἐνὶ
ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι, ἢ ἐπὶ
ἐνενηκονταεινέα δικαίοις, οἵ-
τινες οὐ χρειάζονται μετα-
νοίας.

8 Ἡ τίς γυνή, δραχμὰς
ἔχουσα δέκα, ἐὰν ἀπολέσῃ
δραχμὴν μίαν, ἢ ἐπὶ ἅπται

ΚΑΙ ὅλοι οἱ τελῶναι καὶ
ἁμαρτωλοὶ ἐπάγειαν καὶ
ἐσήμεναν, νὰ τοῦ ἀκούσιν.

2 Καὶ οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ
γραμματεῖς ἐγόγγυζαν, καὶ
ἔλεγαν· Ὅτι ἐπὶ τοῦ ἁμαρ-
τωλοῦς ἀνθρώπου δεχεται, καὶ
τρῶγει μαζὺ τῆς.

3 Καὶ ἰσπίνευσεν τὴν παρα-
βολὴν ἐτάτην, λέγωντας·

4 Ποῦτος ἀπὸ τῶ ἑσῶς νὰ
ἔχεν ἑκατὸν πρόβατα, καὶ νὰ
ἤθελε χάσῃ ἓνα ἀπ' αὐτὰ,
δὲν ἀφίνει τὰ ἑνενηκοντα εἰς
εἰς τὴν ἐρήμῳ, καὶ πάγει εἰς
τὸ χαμένο, ἕως ὅπῃ νὰ τὸ
εὕρῃ;

5 Καὶ ὡς ἂν τὸ εὕρῃ, τὸ
βάλλει ἀπάνω εἰς τὰς ὤμους
αὐτοῦ καὶ χαίρεται.

6 Καὶ ὡς ἂν ἔλθῃ εἰς τὸ
σπῆντί τῃ, κρᾶζει τὰς φίλους
καὶ τὰς γείτονας, καὶ λέγει
τῆς· Χαρήτε καὶ ἐσθίτε μετ'
ἐμένα, ὅτι εὗρον τὸ χαμένον
μου πρόβατον.

7 Λέγω σας, ὅτι τέτοιος λο-
γὸς χαρὰ θίλει εἶσθαι εἰς τὸν
ἑρᾶν διὰ ἓνα ἁμαρτωλὸν ὅπου
μετανοεῖ, παρὰ εἰς τὰς ἐνενη-
κοντα εἰς δέκα δικαίους, οἱ ὅποιοι
δὲν χρειάζονται μετάνοιαν.

8 Ἡ καμία γυναῖκα, ὅπου
νὰ ἔχῃ δέκα δραχμὰς, ἀνῆδρ-
λε χάσῃ μίαν δραχμὴν, δὲ

λύχρον, καὶ σαροῖ τὴν οἰκίαν,
καὶ ζητεῖ ἐπιμελῶς, ἕως ὅτε
εὕρῃ·

9 Καὶ εὐρῆσα συγκαλεῖται
τὰς φίλας καὶ τὰς γείτονας,
λέγουσα· Συγχαρήτε μοι, ὅτι
εὗρον τὴν δραχμὴν ἣν ἀπώλε-
σα.

10 Οὕτω, λέγω ὑμῖν, χαρὰ
γίνεται ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων
τοῦ Θεοῦ ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῶ
μετανοοῦντι.

11 Εἶπε δὲ· Ἀνθρώπος
τις εἶχε δύο υἱούς.

12 Καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος
αὐτῶν τῷ πατρί· Πάτερ, δός
μοι τὸ ἐπιβύλλον μέρος τῆς
ἐσίας. Καὶ διέδωκεν αὐτοῖς τὸν
βίον.

13 Καὶ μετ' ἃ πολλὰς
ἡμέρας συναγαγὼν ἅπαντα ὁ
νεώτερος υἱὸς ἀπεδήμησεν εἰς
χώραν μακράν· καὶ ἐκεῖ διε-
σκορπίσει τὴν ἐσίαν αὐτῆς, ζῶν
ἀσώτως.

14 Δαπανήσαντος δὲ αὐτῆς
πάντα, ἐγένετο λιμὸς ἰσχυρὸς
κατὰ τὴν χώραν ἐκείνην· καὶ
αὐτὸς ἤρξατο ὑστερεῖσθαι.

15 Καὶ πορευθεὶς ἐκολλήθη
ἐνὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώρας
ἐκείνης· καὶ ἐπεμύφεν αὐτὸν
εἰς τὴν ἀρχὴν αὐτῆς βόσκειν
χοίρους.

16 Καὶ ἐπιθύμει γινῆσαι
τὴν κοιλίαν αὐτῆς ἀπὸ τῶν

ἀράπτει λυχρὸν, καὶ σαροῖ
τὸ σπῆτι, καὶ γυρίζει ἐπι-
μελῶς, ἕως ὅτε εὕρῃ τὴν εὐρήν·

9 Καὶ ὡσὰν τὴν εὐρήν,
κράζει ταῖς φιλενάδαις καὶ
ταῖς γειτονοῖσάις τῆς, καὶ
λέγει· Χαρήτε καὶ ἰστέως μετ'
ἐμένα, ὅτι εὐρῆκα τὴν δραχ-
μὴν ὅπῃ ἔχασα.

10 Τέτοιαις λογῆς, σας
λέγω, χαρὰ γίνεται ὁμπροσῶ
εἰς τὴς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ διὰ
ἕνα ἁμαρτωλὸν ὅπῃ μετανοεῖ.

11 Καὶ εἶπε· Κάποιος
ἄνθρωπος εἶχε δύο υἱούς.

12 Καὶ εἶπεν ὁ μικρότερος
ἀπ' αὐτῆς εἰς τὸν πατέρα τῆς·
ὦ πάτερ, δός μοι τὸ μερικὸν
ὅπῃ μὲ τυχαίνει τῆς κληρονο-
μίας. Καὶ ἐχώρισεν τῆς τὸν
βίον τῆς.

13 Καὶ εἰς ὀλίγαις ἡμέραις
ἐμάζωξεν ὅλα ὁ μικρότερος
υἱός, καὶ ἐμίσειεν εἰς χώραν
μακράν· καὶ ἐκεῖ ἐσκορπίσει
τὰ πράγματά τῆς, ζῶντας
ἀσώτως.

14 Καὶ ὡσὰν τὰ ἐξοδίασιν
αὐτὸς ὅλα, ἐγενε πάντα μεγά-
λη εἰς τὴν χώραν ἐκείνην· καὶ
αὐτὸς ἄρξισι νὰ γίνηται
ἐκείνης.

15 Καὶ ἐπῆγε καὶ ἐκόλ-
ησεν εἰς ἕνα ἀπὸ τῆς πο-
λίτας τῆς χώρας ἐκείνης· καὶ
ἐπεμύφεν τὸν εἰς τὰ χοιρῶνά
τῆς, νὰ βόσκη τῆς χοίρους.

16 Καὶ ἐπιθύμει γινῆσαι
τὴν κοιλίαν τῆς ἀπὸ τὰ ξυλοκί-

κερατῶν ὧν ἡσθιον οἱ χοίροι·
καὶ ὑδοὶς ἐδίδε αὐτῷ.

17 Εἰς ἑαυτὸν δὲ ἰλθὼν,
εἶπε· Πόσοι μίσθιοι τοῦ πατρὸς
με περισσεύουσιν ἄρτων, ἐγὼ δὲ
λιμῶ ἀπόλλυμαι;

18 Ἀναγὰς πορεύσομαι
πρὸς τὸν πατέρα μου, καὶ ἐρῶ
αὐτῷ· Πάτερ, ἡμαρτον εἰς τὸν
ὕρανόν, καὶ ἐνώπιόν σου.

19 Καὶ οὐκίτι εἰμὶ ἄξιος
κληθῆναι υἱός σου· ποιήσόν με
ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου.

20 Καὶ ἀναγὰς ἦλθε πρὸς
τὸν πατέρα ἑαυτοῦ. Ἐτι δὲ
αὐτῇ μακρὰν ἀπέχοντο,
εἶδεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ,
καὶ ἰσπλαγχνίδη· καὶ δαμῶν
ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τραχήλον
αὐτοῦ, καὶ κατεφίλησεν αὐτόν.

21 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ υἱός·
Πάτερ, ἡμαρτον εἰς τὸν ὕρανόν
καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ οὐκίτι
εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου.

22 Εἶπε δὲ ὁ πατὴρ πρὸς
τὰς δούλῃς αὐτοῦ· Ἐξενέγκατε
τὴν γολὴν τὴν πρώτην, καὶ
ἐνδύσατε αὐτόν, καὶ δότε δακ-
τύλιον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ
ὑποδήματα εἰς τὰς πόδας·

23 Καὶ ἐνέγκαντες τὸν
μίσχον τὸν σιτευτὸν θύσατε·
καὶ φαγόντες εὐφρανθῶμεν.

24 Ὅτι ἄτος ὁ υἱός μου
νικρὸς ἦν, καὶ ἀνέζησε· καὶ ἀπο-

ρατα ἐπὶ ἔτρωγεν οἱ χοῖροι·
καὶ κανίνας δὲν τοῦ ἐδίδε.

17 Καὶ ὡς ἂν ἦλθεν εἰς
τὸν ἑαυτοῦν τε, εἶπε· Πόσοι
σειχητοὶ τοῦ πατρὸς μου
περισσεύουσιν ψωμί, καὶ ἐγὼ
χάνομαι ἀπὸ τὴν πείνα;

18 Ἄς σηκωθῶ καὶ ἄς
πάγω εἰς τὸν πατέρα μου, καὶ
ῥέλω τῷ εἰπεῖ· ὦ πάτερ,
ἡμαρτον εἰς τὸν ὕρανόν, καὶ
ἐνώπιόν σου.

19 Καὶ δὲν εἶμαι ἄξιος
να καλεσθῶ υἱός σου· κάμε με
καὶ ἑμένα ὡς ἓνα ἀπὸ τῶν
σειχητῶν σου.

20 Καὶ σηκωνόμενος ἦλθεν
εἰς τὸν πατέρα τε. Καὶ
ἀκόμι ὄντας μακρὰ, τὸν εἶδεν
ὁ πατὴρ τε, καὶ τὸν ἰσπλαγ-
χνίσθη· καὶ ἔτρεξε καὶ ἔπεσεν
εἰς τὸν λαίμῳν τε, καὶ τὸν
ἱκατεφίλησε.

21 Καὶ λέγει τε ὁ υἱός·
ὦ πάτερ, ἡμαρτον εἰς τὸν
ὕρανόν καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ
πλέον δὲν εἶμαι ἄξιος να
καλεσθῶ υἱός σου.

22 Καὶ ὁ πατὴρ εἶπεν εἰς τὰς
δουλοτάδῃς τε· Εὐχαλίτε τὴν
φορσίαν τὴν πρώτην, καὶ ἐν-
δυστέτον, καὶ δότε καὶ δακτυ-
λιδιον εἰς τὸ χεῖρ τε, καὶ ὑπο-
δήματα εἰς τὰ ποδιάριά τε·

23 Καὶ φέριτε καὶ τὸ μο-
σχάρι τὸ θριπτόν καὶ σφά-
ξετε· να φῶμε, να χαρῶμεν·

24 Ὅτι ἐτύθη ὁ υἱός μου
ἦτον νικρὸς, καὶ ἀνέζησε· καὶ χα-

λωλώς ἦν, καὶ εὐρέθη. Καὶ ἤρξαντο εὐφραίνεισθαι.

25 Ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ πρεσβύτερος· ἐν ἀγρῷ καὶ ὡς ἐρχόμενος ἤγγισε τῇ οἰκίᾳ, ἤκησε συμφωνίας καὶ χορῶν.

26 Καὶ προσκαλεσάμενος· εἶα τῶν παιδῶν ἐπιθυνάμετο τί εἴη ταῦτα.

27 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἦκει· καὶ ἔθυσεν ὁ πατήρ σου τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν, ὅτι ὑγιαίνοντα αὐτὸν ἀπέλαβεν.

28 Ὁργίσθη δὲ, καὶ ἐκ ἤθελεν εἰσελθεῖν. Ὁ ἄν πατήρ αὐτοῦ ἐξελθὼν παρικάλει αὐτόν.

29 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε τῷ πατρί· Ἰδὲ, τοσαῦτα ἔτη δουλεύω σοι, καὶ ὑδέποτε ἐντολὴν σου παρῆλθον, καὶ ἐμοὶ ὑδέποτε ἔδωκας ἔριφον, ἵνα μετὰ τῶν φίλων μου εὐφρανθῶ.

30 Ὅτι δὲ ὁ υἱὸς σου ἔστῃ, ὁ καταφαγὼν σου τὸν βίον μετὰ πορνῶν, ἦλθεν, ἔθυσας αὐτῷ τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν.

31 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Τέκνον, σὺ πάντοτε μετ' ἐμῷ εἶ, καὶ πάντα τὰ ἱμά, σὰ ἔγιν.

μὲν, καὶ εὐρέθη. Καὶ ἄρχισαν νὰ εὐφραίνονται.

25 Καὶ ὁ μεγαλύτερός τε υἱὸς ἦτον εἰς τὸ χωράφι· καὶ καθὼς ἤρχετο καὶ ἐσημῶσεν εἰς τὸ σπῆτι, ἄκησε τραγῳδία καὶ χορῆς.

26 Καὶ ἐλάλησεν ἵνα ἀπὸ τῆς δουλειᾶς τε, καὶ ἐρώτησε τί θέλει νὰ εἶναι αὐτά.

27 Καὶ ἐκεῖν· τῷ εἶπεν· Ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἦλθε· καὶ ὁ πατήρ σου ἔσφαξε τὸ μοσχάρι τὸ θρεπτόν, διὰ τὸν ἀπόλαυσε γιγρῶν.

28 Καὶ ὀργίσθη, καὶ δὲν ἤθελε νὰ ἐμβῇ μέσα. Ὁ πατήρ τε λοιπὸν εὐγίνωνται ἔξω τὸν ἐπαρακάλει.

29 Καὶ ἐκεῖν· ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν τῷ πατρί· Νῆ, τόσες χρόνους ὅπῃ σε δουλεύω, καὶ ὑδέποτε δὲν ἐπαρήκυσα τὴν ἐντολὴν σου, καὶ ἐμένα καμίας φορὰν δὲν μὲ ἔδωκες ἑνα κατζίκι, νὰ εὐφρανθῶ καὶ ἐγὼ μὲ τῶν φίλων μου.

30 Καὶ τῶρα διὰ τὴν ἡλθεν ὁ υἱός σου ἐστῇ, ὅπῃ ἐκατάφαγε τὸν βίον σου μὲ ταῖς πόρναις, ἔσφαξε τὸ μοσχάρι τὸ θρεπτόν διὰ τὴν ἀγάπην τε.

31 Καὶ ἐκεῖν· τῷ εἶπεν· Ὁ παιδί μου, ἐσὺ πάντοτε μετ' ἐμένα εἶσαι, καὶ ὅλα τὰ ἱδικά μου, ἱδικά σου εἶναι.

2 E

32 Εὐφρανθήναι δὲ καὶ χαρῆναι ἔδει, ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἔτος νεκρός ἦν, καὶ ἀνέζησε· καὶ ἀπολωλώς ἦν, καὶ εὗρέθη.

32 Ἀμὴ ἐπρεπε νὰ χαρῆ-
μέν καὶ νὰ εὐφρανθῶμεν, ὅτι
ὁ ἀδελφός σου ἐτῆτο· ἦτον
νεκρός, καὶ ἀνέζησε· καὶ
χαμένον, καὶ εὗρέθη.

Κεφ. 15. 16.

ἘΛΕΓΕ δὲ καὶ πρὸς τὰς
μαθητὰς αὐτῆ· Ἄνθρω-
πὸς τις ἦν πλούσιος, ὃς εἶχεν
οἰκονόμον· καὶ ἔτος διεβλήθη
αὐτῷ ὡς διασκορπίζων τὰ
ὑπάρχοντα αὐτοῦ.

2 Καὶ φωνήσας αὐτόν,
εἶπεν αὐτῷ· Τί τὸτο ἀκύνω
περὶ σοῦ; ἀπόδοθ' τὸν λόγον
τῆς οἰκονομίας σου· ἡ γὰρ
δυνάμη ἐστὶ οἰκονομεῖν.

3 Εἶπε δὲ ἐν ἑαυτῷ ὁ
οἰκονόμος· Τί ποιήσω, ὅτι ὁ
κύριός μου ἀφαιρεῖται τὴν
οἰκονομίαν ἀπ' ἐμοῦ; σκάπ-
τειν οὐκ ἰσχύω, ἐπαιτεῖν
αἰσχύνομαι.

4 Ἐγὼν τί ποιήσω, ἵνα
ὅταν μετασταθῶ τῆς οἰκono-
μίας, δέξωνταί με εἰς τὴν
οἴκον αὐτῶν.

5 Καὶ προσκαλεσάμενον
ἕνα ἕκασον τῶν χρεωφειλετῶν
τοῦ κυρίου αὐτοῦ, ἔλεγε τῷ
πρώτῳ· Πόσον ὀφείλεις τῷ
κυρίῳ μου;

6 Ὁ δὲ εἶπεν· Ἑκατὸν βά-
της ἐλαίου. Καὶ εἶπεν αὐτῷ·
Δέξαι σὲ τὸ γράμμα, καὶ κα-

ΚΑΙ ἔλεγεν εἰς τὰς μαθη-
τάς τε ὁ Χριστός· Κά-
ποιον ἄνθρωπον πλούσιον
εἶχεν ἕνα οἰκονόμον· καὶ διε-
βλήθη εἰς αὐτόν, πῶς σκορ-
πίζει τὰ ὑπάρχοντά τε.

2 Καὶ φωνάζωντάς τον,
τοῦ εἶπε· Τί εἶναι ἐτῆτα
ὅπῃ ἀκύνω διὰ λόγου σου; δὲς
μου λογαριασμόν διὰ τὴν
οἰκονομίαν ὅπῃ ἔκαμες· διατί
δὲν δέλεις ἡμπορέσει πλεόν νὰ
οἰκονομῶς.

3 Καὶ ὁ οἰκονόμος εἶπε
μέσα τε· Τί νὰ κάμω, ἐπειδὴ
πύρει ὁ αὐθέντης μου τὴν
οἰκονομίαν ἀπὸ τοῦ λόγου μου;
νὰ σκάπτω δὲν δύνομαι· νὰ
ζητῶ ἐντρέπομαι.

4 Ἰξεύρω τί θέλω κάμω,
διὰ νὰ μὴ δεχθῶσι τινὲς εἰς τὰ
σπήτια της, ὅταν ἀλλαχθῶ
ἀπὸ τὴν οἰκονομίαν.

5 Καὶ προσκαλῶντάς κάδε
ἕνα ἀπὸ τῶν χρεωφειλετῶν τοῦ
αὐθέντός τε, εἶπεν εἰς τὸν
πρῶτον· Πόσα χρεωγεῖς τοῦ
αὐθέντός μου;

6 Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν· Ἑκα-
τὸν μέτρα λάδι. Καὶ λέγει τῷ·
Ἐπαρε τὴν ἀπόδειξίν σου, καὶ

θίσας ταχύως γράψον πιντήποντα.

7 Ἐπειτα ἐτέρω εἶπε· Σὺ δὲ πόσον ὀφείλεις; Ὁ δὲ εἶπεν· Ἐκατὸν κόρης σίτη. Καὶ λέγει αὐτῷ· Δίδαι σὺ τὸ γράμμα, καὶ γράψον ὀγδοήκοντα.

8 Καὶ ἐπήνεσεν ὁ κύριος τὸν οἰκονόμον τῆς ἀδικίας, ὅτι φρονίμως ἐποίησεν· ὅτι οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τὰς φρονιμώτεροι ὑπὲρ τὰς υἱὸς τοῦ φωτός εἰς τὴν γενεάν τὴν αὐτῶν εἰσι.

9 Καγὼ ὑμῖν λέγω· Ποίησατε ἑαυτοῖς φίλους ἐκ τῶ μαμωνᾶ τῆς ἀδικίας· ἵνα ὅταν ἐκλήπητε, δέξωνται ὑμᾶς εἰς τὰς αἰωνίους σκηνάς.

10 Ὁ πτωχὸς ἐν ἐλαχίστῳ, καὶ ἐν πολλῷ πτωχὸς ἐστὶ· καὶ ὁ ἐν ἐλαχίστῳ ἀδικῶν, καὶ ἐν πολλῷ ἀδικὸς ἐστίν.

11 Εἰ δὲ ἐν τῷ ἀδίκῳ μαμωνᾶ πτωχοὶ οὐκ ἐγένεσθε, τὸ ἀληθινὸν τίς ὑμῖν πωτεύσει;

12 Καὶ εἰ ἐν τῷ ἄλλοτρίῳ πτωχοὶ οὐκ ἐγένεσθε, τὸ ὑμέτερον τίς ὑμῖν δώσει;

13 Οὐδεὶς οἰκέτης δύναται δυοὶ κυρίοις δουλεύειν· ἢ γὰρ τὸν ἓνα μισήσει, καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει· ἢ ἐνὸς

κάδισι γλιγῶρα καὶ γράψι πινήντα.

7 Καὶ εἰς τὸν ἄλλον εἶπεν· Καὶ ἰσοῦ πῶσα χρεωστὴς; Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν· Ἐκατὸν κοιλὰς σιτάρι. Καὶ λέγει τῷ· Ἐπαρετὴν ἀποδείξιν σὺ, καὶ γράψι ὀγδοήκοντα.

8 Καὶ ἐπαίνεσεν ὁ αὐθέντης τὸν οἰκονόμον τῆς ἀδικίας, ὅτι φρόνημα ἵσχυρεύθη· διὰ τὸ οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τὰς εἶναι φρονιμώτεροι περισσότερον ἀπὸ τῆς υἱὸς τοῦ φωτός εἰς τὴν γενεάν τῆς.

9 Καὶ ἐγὼ σᾶς λέγω· Κἀμνίτε φίλους εἰς τοῦ λόγου σας ἀπὸ τὸν πλῆτον τῆς ἀδικίας· καὶ ὁπότεν ἀποθάνετε, θέλει σᾶς δεχθῇ εἰς τὰς αἰωνίους σκηνάς.

10 Ἐκεῖνος ὅπῃ εἶναι ἐμπιστευμένους εἰς τὸ ὀλίγον, καὶ εἰς τὸ πολὺ ἐμπιστευμένους εἶναι· καὶ ἐκεῖνος ὅπῃ εἶναι ἀδικῶν εἰς τὸ ὀλίγον, καὶ εἰς τὸ πολὺ ἀδικῶν εἶναι.

11 Ἄν λοιπὸν εἰς τὸν ἀδικὸν πλῆτον δὲν ἐγενήκατε ἐμπιστευμένοι, ποῦ θέλει σᾶς ἐμπιστευθῇ τὸν ἀληθινόν;

12 Καὶ ἰὰν εἰς τὰ ξένα δὲν ἐγενήκατε ἐμπιστευμένοι, τὸν ἰδικόν σας πλῆτον τίς θέλει σᾶς τὸν δώσει;

13 Κανένας δουλευτῆς δὲν δύναται ἰὰ δουεῖν δύο αὐθιγτάδεις· διὰ τὸ ἢ τὸν ἓνα θέλει μισήσει, καὶ τὸν ἄλλον

ἀνθίσταται, καὶ τοῦ ἐτέρου
καταφρονήσει· ὃ δὲ δύνασθε
Θεῷ δουλεύειν καὶ μαμωναί.

14 Ἦκεον δὲ ταῦτα πάντα
καὶ οἱ Φαρισαῖοι, Φιλαργυροὶ
ὑπάρχοντες· καὶ ἐξιμνητῆρι-
ζον αὐτόν.

15 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
Ἑμεῖς ἴτε οἱ δικαιοῦντες ἑαυ-
τὰς ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων· ὃ
δὲ Θεὸς γινώσκει τὰς καρδίας
ὑμῶν· ὅτι τὸ ἐν ἀνθρώποις
ὑψηλόν, βδελυγμα ἐνώπιον
τοῦ Θεοῦ ἴσιν.

16 Ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆ-
ται ἕως Ἰωάννη ἀπὸ τότε ἡ
βασιλεία τοῦ Θεοῦ εὐαγγελί-
ζεται, καὶ πᾶς εἰς αὐτὴν
βιάζεται.

17 Εὐκολώτερον δὲ ἐστὶ τὸν
οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν παρελθεῖν,
ἢ τοῦ νόμου μίαν κεραίαν πτε-
ρεῖν.

18 Πᾶς ὁ ἀπολύων τὴν
γυναῖκα αὐτῆς, καὶ γαμῶν
ἑτέραν, μοιχεύει· καὶ πᾶς
ἡ ἀπολειψμένη ἀπὸ ἀνδρὸς
γαμῶν, μοιχεύει.

19 Ἀνθρωπος δὲ τις ἦν
πλῆσιος, καὶ ἐνεδίδυκετο
πορφύραν καὶ βύσσινον, εὐ-
φραυνόμενος καθ' ἡμέραν
λαμπρῶς.

20 Πτωχὸς δὲ τις ἦν ὀνό-
ματι Λάξαρς, ὃς ἐβίβλητο

θέλει ἀγαπήσει· ἢ τὸν ἑνα
θέλει διαλίξει, καὶ τὸν ἄλλον
θέλει καταφρονήσει· διὸ δύνα-
σθε νὰ δουλεύετε Θεὸν καὶ
πλῆτον.

14 Καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἤκου-
σαν ἑτέτα ὅλα, καὶ τὸν
ἐγενῶσαν· διὰ τὴν ἦσαν φιλαρ-
γυροὶ.

15 Καὶ λέγει πρὸς· Ἐσεῖς
ἴσθε ὅπῃ δικαιοῦντε τοῦ λόγου
σας ὁμπροσὰ εἰς τὸς ἀνθρώπους·
ἀλλ' ὁ Θεὸς γνωρίζει ταῖς καρ-
δίαις σας· διὰ τὴν ἐκεῖνο ὅπῃ
εἶναι ὑψηλὸν ὁμπροσὰ εἰς τὸς
ἀνθρώπους, εἶναι συγχαρῖα
ὁμπροσὰ εἰς τὸν Θεόν.

16 Ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆ-
ται ἕως τὸν καιρὸν τοῦ Ἰωάννου
ἦσαν ἀπὸ τότε ἡ βασιλεία τοῦ
Θεοῦ εὐαγγελίζεται, καὶ κάθε
ἄνθρωπος εἰς αὐτὴν βιάζεται.

17 Εὐκολώτερον εἶναι νὰ
παρελθῇ ὁ ἕρανὸς καὶ ἡ γῆ,
παρὰ νὰ πτερεῖ ἀπὸ τὸν νόμον
μία ἀκρὴ.

18 Κάδε ἄνθρωπος ὅπῃ
ἀφῇσιν τὴν γυναῖκά του, καὶ
πανδρευθῇ ἄλλην, εἶναι μοι-
χὸς· καὶ κάθε ἕνας ὅπῃ παν-
δρεύεται γυναῖκα ἀπολειψά-
μενη ἀπὸ τὸν ἀνδρα της, μοιχεύει.

19 Καὶ κάποιος ἄνθρωπος
ἦτον πλέσιος, καὶ ἐδύνετο
κόκκινον καὶ βύσσινον φορεῖ-
σθαι, καὶ εὐφραίνετο καθ' ἡμέ-
ραν λαμπρῶς.

20 Καὶ ἦτον καὶ ἕνας πτω-
χὸς τὸ ὄνομά του Λάξαρς, ὃ

πρὸς τὸν πυλῶνα αὐτῇ ἤλκω-
μένος.

21 Καὶ ἐπιθυμῶν χορτα-
σθῆναι ἀπὸ τῶν ψυχίων τῶν
πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης
τῷ πλησίον· ἀλλὰ καὶ οἱ κύνες
ἐρχόμενοι ἀπέλειχον τὰ ἔλκη
αὐτῷ.

22 Ἐγένετο δὲ ἀποθανεῖν
τὸν πτωχόν, καὶ ἀπεινχθῆναι
αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀγγέλων εἰς
τὸν κόλπον τοῦ Ἀβραάμ· ἀπέ-
θανε δὲ καὶ ὁ πλῆσιον, καὶ
ἰτάφη.

23 Καὶ ἐν τῷ αὐτῷ ἡμέ-
ρᾳ τῆς ὀφθαλμῶς αὐτῷ,
ὑπέρχων ἐν βασάνοις, ὤρα
τὸν Ἀβραάμ ἀπὸ μακρόθεν,
καὶ Λάζαρον ἐν τοῖς κόλποις
αὐτῷ.

24 Καὶ αὐτὸς φωνήσας
εἶπε· Πάτερ Ἀβραάμ ἐλέη-
σόν με, καὶ σήμερον Λάζα-
ρον, ἵνα βάψῃ τὸ ἄκρον τῆ
δακτύλου αὐτοῦ ὕδατος, καὶ
καταβύξῃ τὴν γλῶσσάν μου·
ὅτι ὀδυνῶμαι ἐν τῇ φλογὶ
ταύτῃ.

25 Εἶπε δὲ Ἀβραάμ·
Τίκνον, μὴ σθητί ὅτι ἀπέ-
λαβεις σὺ τὰ ἀγαθὰ σου ἐν τῇ
ζωῇ σου, καὶ Λάζαρος ὁμοίως
τὰ κακά· νῦν δὲ ὁδε παρα-
καλεῖται, σὺ δὲ ὀδυνᾷσαι.

26 Καὶ ἐπὶ πᾶσι ταῖς

ὁποῖον ἦτον ἐρριμμένον· ὁμ-
προσὰ εἰς τὴν θύραν τοῦ
πληγωμένου.

21 Καὶ ἐπιθύρᾳ τὰ χορ-
τάσῃ ἀπὸ ταῖς ψυχαῖς ὅπως
ἐπέφτασιν ἀπὸ τῆς τραπέζης
τοῦ πλησίον· ἀλλὰ καὶ οἱ
σκύλοι ἤρχονταν καὶ ἔγλυφαν
ταῖς πληγαῖς τοῦ.

22 Καὶ ἦλθε καιρὸς καὶ
ἀπέθανεν ὁ πτωχός, καὶ ἡπ-
ρᾶν τον οἱ ἄγγελοι, καὶ ἡπ-
γᾶν τον εἰς τὸν κόλπον τοῦ
Ἀβραάμ· καὶ ἀπέθανε καὶ ὁ
πλῆσιον καὶ ἐτάφη.

23 Καὶ μέσα εἰς τὸν αὐτὸν
ἡμέραν, εὐρισκόμενον εἰς τὰ βάσανα,
εἰσῆκωσι τὰ μάτια τοῦ, καὶ
εἶδε τὸν Ἀβραάμ ἀπὸ μακρῶς,
καὶ τὸν Λάζαρον εἰς τῆς κόλ-
ποις τοῦ.

24 Καὶ αὐτὸς ἐφώνησεν,
καὶ εἶπεν· Ὁ πάτερ Ἀβραάμ
λυπήσῃ με, καὶ σήμερον τὸν
Λάζαρον, ἵνα βυτήσῃ τὴν
ἄκρον τοῦ δακτύλου τοῦ εἰς
τὸ νερό, ἵνα βροσίῃ τὴν
γλῶσσάν μου· διὰ τὴν βασανί-
ζομαι μέσα εἰς τὴν φλόγαν
ἐταύτην.

25 Καὶ ὁ Ἀβραάμ τοῦ
εἶπεν· Ὁ παιδί μου, ἐνθυμή-
θῃς, ὅτι ἐσὺ ἀπόλαυσας τὰ
ἀγαθὰ σου εἰς τὴν ζωὴν σου, καὶ
ὁ Λάζαρος ὁμοίως τὰ κακά·
καὶ τώρα ἰτέτῃ παρακαλεῖ-
ται, καὶ ἐσὺ λυπᾷσαι.

26 Καὶ ἀπάνω εἰς ὅλα ταῦτα

2 E 3

μεταξὺ ἡμῶν καὶ ὑμῶν χάσμα μέγα ἐγήρικται, ὅπως οἱ θέλοντες διαβῆναι ἐντεῦθεν πρὸς ὑμᾶς, μὴ δύνωνται, μὴδὲ οἱ ἐκείθεν πρὸς ἡμᾶς διαπερῶσιν.

27 Εἶπε δὲ Ἐρωτῶ ἔν σοι, πάτερ, ἵνα πέμψῃς αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου·

28 Ἐχω γὰρ πέντε ἀδελφούς, ὅπως διαμαρτύρηται αὐτοῖς, ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ ἐλθωσιν εἰς τὸν τόπον τῆς βασιλείας.

29 Λέγει αὐτῷ Ἀβραάμ· Ἐχθσι Μωσῆα καὶ τὰς προφῆτας· ἀκούσάτωσαν αὐτῶν.

30 Ὁ δὲ εἶπεν· Οὐχί, πάτερ Ἀβραάμ· ἀλλ' ἵαν τις ἐκ τῶν νεκρῶν πορευθῇ πρὸς αὐτούς, μετανοήσουσιν.

31 Εἶπε δὲ αὐτῷ· Εἰ Μωσῆς καὶ τῶν προφητῶν οὐκ ἀκούσιν, ἔδδ' ἵαν τις ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ, πεισθήσονται.

τα, ἀνάμεσα εἰς ἑσᾶς καὶ εἰς ἡμᾶς εἶναι μεγάλον χάσμα, διὰ τὸ μὴ δύνασθαι ἐκεῖνοι ὅπῃ θέλουν περάσθαι ἀπ' ἐδῶ εἰς ἑσᾶς, μὴδὲ ἐκεῖνοι ὅπῃ εἶναι ἀπ' ἐκεῖ, τὰ περιεῖναι εἰς ἡμᾶς.

27 Καὶ ἐκείνῳ εἶπε· Παρακαλῶ σε λοιπὸν, ὦ πάτερ, νὰ τὸν πέμψῃς εἰς τὸ σπῆτι τοῦ πατρὸς μου·

28 Διατὶ ἔχω πέντε ἀδελφούς, νὰ τὰς μαρτυρήσῃ ἐνθάδε, διὰ τὸ μὴ ἐλθῆναι καὶ αὐτοὶ εἰς τὸν τόπον ἐν τῇ βασιλείᾳ.

29 Λέγει τῷ Ὁ Ἀβραάμ· Ἐχθσι τὸν Μωϋσεῖα καὶ τὰς προφῆτας· ἂς ἀκούσιν αὐτῶν.

30 Καὶ ἐκείνῳ εἶπεν· Οὐχί, πάτερ Ἀβραάμ· ἀμὴ ἂν πείσῃ κανένας ἀπὸ τῶν νεκρῶν εἰς ἐκεῖνους, θέλουν μετανοήσῃ.

31 Καὶ ὁ Ἀβραάμ τοῦ εἶπεν· Ἄν τὸν Μωϋσῆα καὶ τὰς προφῆτας δὲν ἀκούσιν, ἔδδ' ἂν ἀναστῇ κανένας ἀπὸ τῶν νεκρῶν, θέλουν τὸν πειθῆσαι.

Κεφ. ιζ'. 17.

Εἶπε δὲ πρὸς τοὺς μαθητάς· Ἀνένδεκτόν ἐστι μὴ ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα· ἑαὶ δὲ δι' ἃ ἔρχονται.

2 Λυσιστελεῖ αὐτῷ εἰ μύλον· ἀνικὸς περικείται περὶ τὸν τραχήλον αὐτοῦ, καὶ ἔρριπται εἰς

ΚΑΙ' εἶπεν εἰς τοὺς μαθητάς· δις τὸ Ἀδύνατον εἶναι νὰ μὴ ἐλθῶν τὰ σκάνδαλα· ἀμὴ ἀειλύμοι εἰς ἐκείνους, διὰ μέσθ τοῦ ὁποῖα ἔρχονται.

2 Καλλίτερόν τε εἶναι, νὰ εἶναι μία μυλόπετρα τραγῆραι εἰς τὸν λαχμὸν τοῦ, καὶ νὰ ῥιφθῇ

τὴν θάλασσαν, ἢ ἵνα σκανδαλίση ἓνα τῶν μικρῶν τέτων.

3 Προσεχετε ἑαυτοῖς. Ἐὰν δὲ ἁμάρτη εἰς σέ ὁ ἀδελφός σου, ἐπιτίμησον αὐτῷ· καὶ ἰὰν μετανοήσῃ, ἄφες αὐτῷ.

4 Καὶ ἰὰν ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἁμάρτη εἰς σέ, καὶ ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἐπιστρέψῃ ἐπὶ σέ, λέγων· Μετανοῶ· ἀφήσεις αὐτῷ.

5 Καὶ εἶπαν οἱ ἀπόστολοι τῷ Κυρίῳ· Πρόσθες ἡμῖν πῶς.

6 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Εἰ ἔχετε πῶςιν ὡς κόκκον σινάπεως, ἐλέγετε ἂν τῇ συκαμίνῳ ταύτῃ· Ἐκριζώθητι, καὶ φυτεύθητι ἐν τῇ θαλάσσῃ· καὶ ἠπήκυσεν ἂν ὑμῖν.

7 Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν δούλον ἔχων ἀροτριῶντα, ἢ ποιμαίνοντα, ὃς ἐπισελθόντι ἐκ τοῦ ἀγροῦ ἐρεῖ· εὐθὺς· Παρελθὼν ἀνάπυσαι·

8 Ἀλλ' ἔχει ἐρεῖ αὐτῷ· Ἐτοίμασον τί δειπνήσω, καὶ περιζωσάμενος διακόνει μοι, ἕως φάγω καὶ πίνω· καὶ μετὰ ταῦτα φάγεσαι καὶ πίσεις σύ·

9 Μὴ χάριν ἔχει τῷ δούλῳ ἐκεῖνος, ὅτι ἐποίησε τὰ διαταχθέντα αὐτῷ· ἢ δοκῶ.

10 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν

εἰς τὴν θάλασσαν, παρὰ τὴν σκανδαλίση ἓνα ἀπὸ τῆς μικρῆς ἐτέρας.

3 Ἐχετε τὸν ἰὸν σας. Καὶ ἰὰν σφάλῃ ὁ ἀδελφός σου εἰς ἱστίαν, ἐπιτίμησέ τον· καὶ ἰὰν μετανοήσῃ, συγχώρησέ τε.

4 Καὶ ἂν σὺ σφάλῃ ἐπὶ τὰ φοραῖς τὴν ἡμέραν, καὶ εἰς ταῖς ἐπτά νὰ γυρίσῃ εἰς ἱστίαν νὰ εἰπῇ· Μετανοῶ· νὰ τοῦ συγχωρήσῃς.

5 Καὶ οἱ ἀπόστολοι εἶπαν εἰς τὸν Κύριον· Ἀύξησέ μας πῶςιν.

6 Καὶ ὁ Κύριος· εἶπεν· Ἐὰν ἔχετε πῶςιν ὥσπερ τὸ κοκκί τοῦ συναπίε, ἠδέλετε εἰπῇ εἰς ἐτέτην τὴν συκαμινάαν· Ἐκριζώσῃ, καὶ φυτεύσῃ εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἡθελε σᾶς ὑπακούσῃ.

7 Καὶ ποῖος ἀπὸ ἱσᾶς ἔχωντας δούλον ὅπερ νὰ κάμῃ τὸ ἀλέτρι, ἢ νὰ βόσκη τὰ πρόβατα, ὁ ὁποῖος, ὅταν ἔλθῃ μέσα εἰς τὸ σπῆντι ἀπὸ τοῦ χωράφου, τῷ λέγει παρευδύς· Πέρασε κάθισαι·

8 Καὶ δὲν θέλει τῷ εἰπεῖ· Ἐτοίμασε τίποδες νὰ δειπνήσω, καὶ περιζώσῃ καὶ ὑπηρετᾷ με, ἕως ὅπερ νὰ φάγω καὶ νὰ πίνω· καὶ ὑγιον θέλεις φάγῃ καὶ θέλεις πιεῖ καὶ ἐσύ·

9 Τάχα εὐχαριστᾷ τὸν δούλον ἐκεῖνον, ὅτι ἔκαμει ἐκεῖνα ὅπερ τὸν ἐδικαίωσεν διανομιᾶς.

10 Ἐτς, καὶ ἱστίς, ὅταν κά-

ποιήσῃτε πάντα τὰ διατα-
χθέντα ὑμῖν, λέγετε· "Οτι
δύλοι ἀχρεῖοί ἐσμεν· ὅτι ὁ
ὑπερέχων ποιῆσαι, πεποιή-
καμεν.

11 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ πορεύ-
εσθαι αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλὴμ,
καὶ αὐτὸς διήρχετο διὰ μέσων
Σαμαρείας καὶ Γαλιλαίας.

12 Καὶ εἰσερχομένους αὐτῷ
εἰς τινα κώμην, ἀπήντησαν
αὐτῷ δέκα λεπροὶ ἄνδρες, οἱ
ἕστησαν πόρῳθεν.

13 Καὶ αὐτοὶ ἤραν φωνήν,
λέγοντες· Ἰησοῦ ἐπιστάτα, ἐλέ-
ησον ἡμᾶς.

14 Καὶ ἰδὼν εἶπεν αὐτοῖς·
Πορευθέντες ἐπιδοίξατε ἑαυτοῦς
τοῖς ἱερεῦσι. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ
ὑπάγειν αὐτῶν, ἐκαθαρίσθη-
σαν.

15 Εἷς δὲ ἐξ αὐτῶν, ἰδὼν
ὅτι ἰάθη, ὑπέστρεψε, μετὰ
φωνῆς μεγάλης δοξάζων τὸν
Θεόν.

16 Καὶ ἔπαισεν ἐπὶ πρόσωπον
παρὰ τὰς πόδας αὐτοῦ, εὐχα-
ριστῶν αὐτῷ· καὶ αὐτὸς ἦν
Σαμαρείτης.

17 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς,
εἶπεν· Οὐχὶ οἱ δέκα ἐκαθαρί-
σθησαν; οἱ δὲ ἐνείκα πᾶς;

18 Οὐχ εὗρέθησαν ὑπογρά-
φαις δέκα; δόξαν τῷ Θεῷ,
εἰ μὴ ὁ ἄλλογενης ἐστίν;

μετὰ ὅλα ἐκεῖνα, ὅπῃ σᾶς ἐδια-
τάχθησαν, νὰ λέγετε· "Οτι
ἄχρηστοι δουλευτάδες εἰμὲσθιν·
ὅτι ἐκεῖνὸ ὅπῃ ἐχρησίσταμεν
νὰ κάμωμεν, ἐκάμαμεν.

11 Καὶ ὅταν αὐτὸς ἐπά-
γενεν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ,
ἐπέραν διὰ μέσων τῆς Σα-
μαρείας καὶ τῆς Γαλιλαίας.

12 Καὶ ἰμβαίνοντας εἰς κώ-
μοιαν χάραν, τὸν ἀπάντησαν
δέκα λεπροὶ ἄνδρες, οἱ ὑποῖοι
ἐστάθησαν ἀπὸ μακρᾶς.

13 Καὶ εὐγαλὸν φωνήν,
καὶ εἶπαν· Ὡς διδάσκαλε
Ἰησοῦ, λυπήσῃ μας.

14 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ὡς ἂν τὸς
εἶδεν, εἶπεν· Ἀμείψετε, δείξτε
ταῦ λόγους σας εἰς τὸς ἱερεῖς.
Καὶ αὐτοὶ ἐκεῖ ὅπῃ ἐπάγγεναν
ἐκαθαρίσθησαν.

15 Καὶ ἕνας ἀπ' αὐτῶν,
ὡς ἂν εἶδεν πῶς ἱατρούθη,
ἐγύρισεν, (εἰς τὸν Χριστόν,) μὲ
μεγάλαις φωναῖς δοξάζωντας
τὸν Θεόν;

16 Καὶ ἔπαισε προύμνητα
εἰς τὰ ποδαριὰ τῆ, εὐχαριστῶν-
τάς τον· καὶ αὐτὸς ἦτον Σαμα-
ρείτης.

17 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς,
καὶ εἶπεν· Δὲν ἐκαθαρίσθησαν
καὶ οἱ δέκα; ἀλλ' οἱ ἐνείκα πᾶ
εἶναι;

18 Δὲν εὗρέθησαν νὰ γυρί-
σῃν νὰ δώσῃν δόξαν τῷ Θεῷ,
παρὰ μοναχὰ ἐστὶν ὁ ἄλλο-
γενης;

19 Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀναγὰς πορεύου· ἡ πίστις σε σέσωκέ σε.

20 Ἐπερωτηθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν Φαρισαίων πότε ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἀπεκρίθη αὐτοῖς, καὶ εἶπεν· Οὐκ ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ μετὰ παρατηρήσεως·

21 Οὐδὲ ἔρχονται· Ἰδὲ ὦδε, ἢ, ἰδὲ ἐκεῖ· ἰδὲ γάρ, ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἐντὸς ὑμῶν ἐστίν.

22 Εἶπε δὲ πρὸς τὰς μαθητάς· Βλέψονταί ἡμέραι, ὅτε ἐπιθυμήσετε μίαν τῶν ἡμερῶν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἰδεῖν, καὶ οὐκ ὄψεσθε.

23 Καὶ ἔρχονται ὑμῖν· Ἰδὲ ὦδε, ἢ, ἰδὲ ἐκεῖ· μὴ ἀπείλθῃτε, μηδὲ διώξητε.

24 Ὡςπερ γὰρ ἡ ἀστραπὴ ἢ ἀσφράπτισα ἐκ τῆς ὑπ' ὐρανόν, εἰς τὴν ὑπ' ὐρανόν λάμπει· ἔτσι ἔσται καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ ἡμέρᾳ αὐτῇ.

25 Πρῶτον δὲ δεῖ αὐτὸν πολλὰ παθεῖν, καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης.

26 Καὶ καθὼς ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Νῶε, ἔτσι ἔσται καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

27 Ἦσθιον, ἔπινον, ἐγά-

19 Καὶ λέγει τῷ Σήκῳ πάλιν· ἡ πίστις σε σέσωκε.

20 Καὶ οἱ Φαρισαῖοι τὸν ἐρώτησαν· Πότε ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ; Ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν τῆς· Δὲν ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ μετὰ φύλαξιν·

21 Οὐδὲ θέλουν εἰπεῖ· Νὰ ἰδῶν, ἢ, νὰ ἐκεῖ· εἶναι· διὰ τὸ νὰ, ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ εἶναι μέσα σας.

22 Καὶ εἰς τὰς μαθητάς· Εἶπεν· Ὅλυσιν ἤδη ἡμέραις, νὰ ἐπιθυμήσετε μίαν ἀπὸ ταῖς ἡμέραις τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου νὰ ἰδῆτε, καὶ δὲν θέλετε τὴν εἶδῃ.

23 Καὶ θέλουν σὰς εἰπεῖ· Νὰ ἰδῶν εἶναι· νὰ ἐκεῖ· εἶναι· καὶ ἰσχύς νὰ μὴν ὑπάτε, μηδὲ νὰ τὰς ἀκολουθήσετε.

24 Διὰ τὸ καθὼς ἡ ἀστραπὴ ὅπῃ ἀσφράπτει ἀπὸ τῆς μίαν μεραίαν ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὸν ὕρανόν, λάμπει ἔως τῇ ἄλλῃ μεραίαν ἀπὸ κάτω εἰς τὸν ὕρανόν· τέτοιαις λογῇς θέλει εἶσθαι καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὴν ἡμέραν τῇ.

25 Καὶ πρῶτα κάμνει χρεῖα νὰ πάθῃ πολλά, καὶ νὰ καταφρονεθῇ ἀπὸ τῆς γενεᾶς ἐτήτην.

26 Καὶ καθὼς ἔγινεν εἰς ταῖς ἡμέραις τοῦ Νῶε, ἔτσι θέλει εἶσθαι καὶ εἰς ταῖς ἡμέραις τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

27 Ἐτρώγαν καὶ ἔπιναν,

μεν, ἐξεγαμίζοντο, ἄχρι ἧς
ἡμέρας εἰσῆλθε Νῶε εἰς τὴν
κιβωτόν· καὶ ἦλθεν ὁ κα-
τακλυσμὸς, καὶ ἀπώλυσεν
ἅπαντας.

28 Ὅμοίως καὶ ὡς ἐγένετο
ἐν ταῖς ἡμέραις Λώτ· ἦσθιον,
ἐπιιον, ἠγόραζον, ἐπώλεν,
ἐφύτευον, ὠκοδόμουν·

29 Ἡ δὲ ἡμέρα ἐξῆλθε
Λώτ ἀπὸ Σοδύμων, ἔβρεξε
πῦρ καὶ θείον ἀπ' ἑρανῆ, καὶ
ἀπώλυσεν ἅπαντας·

30 Κατὰ ταῦτα ἔγει ἡ
ἡμέρα ὁ εἰς τὴν ἀνθρώπου
ἀποκαλύπτεται.

31 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ,
ὅς ἐστι ἐπὶ τοῦ οἴκου, καὶ
τὰ σκεῦη αὐτῆ ἐν τῇ
οἰκίᾳ, μὴ καταβάτω ἄραι
αὐτά· καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ,
ὁμοίως μὴ ἐπιστρέψατω εἰς τὰ
ὀπίσω.

32 Μνημονεύετε τῆς γυ-
ναικὸς Λώτ.

33 Ὃς ἰὰν ζητήσῃ τὴν
ψυχὴν αὐτῆ σῶσαι, ἀπολέσει
αὐτήν· καὶ ὅς ἰὰν ἀπολέσῃ
αὐτήν, ζωογονήσῃ αὐτήν.

34 Λέγω ὑμῖν, ταύτη τῇ
νύκτι ἔσονται δύο ἐπὶ κλίνης
μιας· ὁ εἰς παραληφθήσεται,
καὶ ὁ ἕτερος ἀφεθήσεται.

35 Δύο ἔσονται ἀλήθως· ἐπὶ

ἐπ' ἀνδρῶν καὶ ἐπ' ἀνδρῶντας,
ὥς τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὅπῃ
ἐμβῇκεν ὁ Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν·
καὶ ἦλθεν ὁ κατακλυσμὸς, καὶ
τῆς ἐχάλασεν ὅλης,

28 Τίτοιαις λογῆς ἀκόμ' ὡς
καθὼς ἔγινεν εἰς ταῖς ἡμέραις
τοῦ Λώτ· ἔτρωγον καὶ ἔπιναν,
ἀγόραζαν, ἐπελάσαν ἐφύτευ-
αν, ἐκομίζαν σπηῆτα·

29 Καὶ τὴν ἡμέραν ὅπῃ εὐ-
γῆκεν ὁ Λώτ ἀπὸ τὰ Σόδομα,
ἔβρεξε φωτὶς καὶ θειάφι ἀπὸ
τοῦ ἑρανῆ, καὶ τῆς ἐχάλασεν
ὅλης·

30 Τὰ ὅμοια θέλει εἶσθαι
καὶ εἰς τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὅπῃ
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει φανε-
ρωθῇ.

31 Ἐκείνη τὴν ἡμέραν,
ὅποιος θέλει εἶσθαι ἀπάνω εἰς
τὸ οἶμα, καὶ τὰ ἀγγεῖα ὅπῃ
ἔχει μέσα εἰς τὸ σπηῆτί τῃ, νὰ
μὴν κατέβῃ νὰ τὰ πάρῃ καὶ
ἐκεῖνος ὅπῃ εἶναι εἰς τὸ χω-
ρεῖον, ὁμοίως ἄς μὴν γυρίσῃ
ὀπίσω.

32 Καὶ ἐνδυμᾶσθε τὴν
γυναικῆ τῇ Λώτ.

33 Ὃποιος ζητήσῃ νὰ φυ-
λάξῃ τὴν ζωὴν τῇ, θέλει τὴν
χάσῃ· καὶ ὅποιος τὴν χάσῃ,
θέλει τὴν φυλάξῃ.

34 Λέγω σας, εἰς ἐκείνην
τὴν νύκτα θέλουσιν εἶσθαι δύο
εἰς ἓνα κρεβάτι· καὶ ὁ ἓνας
θέλει παρῇ, καὶ ὁ ἄλλος
θέλει ἀφῇ.

35 Δύο θέλουσιν ἀλῆθως εἰς

τὸ αὐτό· ἢ μία παραληφθήσεται, καὶ ἡ ἑτέρα ἀφεθήσεται.

36 Δύο ἔσονται ἐν τῷ ἀγρῷ· ὁ εἰς παραληφθήσεται, καὶ ὁ ἕτερος ἀφεθήσεται.

37 Καὶ ἀποκριθέντες λέγουσιν αὐτῷ· Πῦ, Κύριε; Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅπου τὸ σῶμα, ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ αἰτοί.

μίαν μεραίαν· καὶ ἡ μία θίλει παρῶν, καὶ ἡ ἄλλη θίλει ἀφῶν.

36 Δύο θίλονται εἰς τὸ χωράφι· ὁ ἓνας θίλει παρῶν, καὶ ὁ ἄλλος θίλει ἀφῶν.

37 Καὶ ἀπεκρίθησαν καὶ λέγουσιν τῷ Πῦ, Κύριε; Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸς εἶπεν· Ὅπου εἶναι τὸ πτῶμα, ἐκεῖ θίλονται μαζωχῶν καὶ οἱ αἰτοί.

Κεφ. ιη. 18.

ἜΛΕΓΕ δὲ καὶ παραβολὴν αὐτοῖς πρὸς τὸ δεῖν πάντοτε προσεύχεσθαι, καὶ μὴ ἐκκαθεῖν·

2 Λέγων· Κριτὴς τις ἦν ἐν τινι πόλει τὸν Θεὸν μὴ φοβόμενος, καὶ ἄνθρωπον μὴ ἐντρέπομενον·

3 Χήρα δὲ τις ἦν ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ· καὶ ἤρχετο πρὸς αὐτὸν, λέγουσα· Ἐκδίκησόν με ἀπὸ τοῦ ἀντιδίκου μου.

4 Καὶ ὅτε ἠθέλησεν ἐπὶ χρόνον· μετὰ δὲ ταῦτα εἶπεν ἐν ἑαυτῇ· Εἰ καὶ τὸν Θεὸν ἐφοβῶμαι, καὶ ἄνθρωπον οὐκ ἐντρέπομαι.

5 Διὰ γε τὸ παρῆκεν μοι κόπον τὴν χήραν ταύτην, ἐκδικήσω αὐτήν· ἵνα μὴ εἰς τέλει ἐρχομένη ὑπωπιάξῃ με.

6 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Ἀκούσατε τί ὁ κριτὴς τῆς ἀδικίας λέγει·

7 Ὁ δὲ Θεὸς ἐ μὴ ποιήσει

ΚΑὶ ἔλεγεν τῆς καὶ παραβολῆς, πῶς πρέπει πάντα νὰ προσεύχωνται, καὶ νὰ μὴ ὀκνεῖσι.

2 Λέγωντας· Ἦσαν ἕνας κριτὴς εἰς μίαν χώραν, καὶ μηδὲ τὸν Θεὸν ἐφοβῶνταν, μηδὲ τὸς ἀνθρώπους ἐντρέπονταν.

3 Ἦτον καὶ μία χήρα εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην· καὶ ἤρχετο εἰς τὸν κριτὴν, καὶ ἔλεγεν· Αὐθέντη, ἐκδίκησέ με ἀπὸ τοῦ ἐναντίου μου.

4 Καὶ δὲν ἠθέλησεν εἰς μακρὸν καιρὸν· ὕστερα εἶπεν μίσατε· Ἀγκαλὰ καὶ τὸν Θεὸν δὲν φοβῶμαι, καὶ ἄνθρωπον δὲν ἐντρέπομαι.

5 Ὅμως διατὶ νὰ μὴ πειράξῃ ἡ χήρα ἐγώ, ὥς τὴν ἐκδικήσω· διὰ νὰ μὴν ἔρχεται ἕως τὸ τέλος καὶ μὴ θλίβῃ.

6 Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν· Ἀκούσατε τί λέγει ὁ κριτὴς τῆς ἀδικίας·

7 Καὶ ὁ Θεός, πῶς νὰ μὴν

τὴν ἐκδίκησιν τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶ τῶν βούλωντων πρὸς αὐτὸν ἡμέρας καὶ νυκτὸς, μακροθυμῶν ἐπ' αὐτοῖς;

8 Λέγω ὑμῖν ὅτι ποιήσει τὴν ἐκδίκησιν αὐτῶν ἐν τάχει· πολλὴ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐλθὼν ἄρα εὕρει τὴν πίσιν ἐπὶ τῆς γῆς;

9 Εἶπε δὲ καὶ πρὸς τινὰς τῆς πεπειθότας ἐφ' ἑαυτοῖς ὅτι εἰσὶ δίκαιοι, καὶ ἐξυθενέντας τῆς λοιπῆς, τὴν παραβολὴν ταύτην·

10 Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερὸν προσεύξασθαι· ὁ εἰς Φαρισαῖος, καὶ ὁ ἕτερος τελώνης.

11 Ὁ Φαρισαῖος· ὡς αὐτοῦ πρὸς ἑαυτὸν ταῦτα προσήχετο· Ὁ Θεὸς, εὐχαριστῶ σοι, ὅτι οὐκ εἰμι ὡς περ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, ἄρπαγες, ἄδικοι, μοιχοὶ, ἢ καὶ ὡς ὁ σὺς ὁ τελώνης.

12 Νηφεύς δὲ τοῦ σαββάτου, ἀποδεκατῶ πάντα ὅσα κτῶμαι.

13 Καὶ ὁ τελώνης μακρόθεν ἐφῶς οὐκ ἤθελεν ἔδδ' τῆς ὀφθαλμῆς εἰς τὸν ἕρανόν· ὁ παρὰ ἄλλ' ἔτυπτεν εἰς τὸ στήθος αὐτοῦ, λέγων· Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι τῇ ἀμαρτωλῇ.

14 Λέγω ὑμῖν, κατέβη ὁ σὺς δεδικαιωμένος εἰς τὸν οἶκον αὐ-

τὸν· καμὴ τὴν ἐκδίκησιν τῶν διαλεγμένων τε ὅπε βοὴν εἰς αὐτὸν ἡμέρα καὶ νύκτα, καὶ ὅπε μακροθυμεῖ εἰς αὐτούς;

8 Λέγω σας ὅτι θίλει κάμει τὴν ἐκδίκησιν αὐτῶν γλίσσῳ· ὅμως ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὡσάν ἐλθῇ, τάχα θίλει εὕρει τὴν πίσιν ἀπάνω εἰς τὴν γῆν;

9 Καὶ εἶπεν καὶ εἰς καποῖους, ὅπε ἐπίστευαν εἰς τοῦ λόγου τῆς πῶς εἶναι δίκαιοι, καὶ ἱκαναὶ φρονῆσαι τῆς ἄλλης, ἐτάτην τὴν παραβολὴν·

10 Δύο ἄνθρωποι ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερὸν νὰ προσευχηθῶσιν· ὁ ἓνας Φαρισαῖος, καὶ ὁ ἄλλος· κεμερικιάρης.

11 Ὁ Φαρισαῖος· ἔστωντας νὰ σαθῇ εἰς τῆς λόγου τὴν ἐπρὸς· εὐχετον ἐτάτα τὰ λόγια· Ὁ Θεὸς, εὐχαριστῶ σε, διὰ τὸ δὲν εἶμαι ἐγὼ ὡσάν οἱ λοιποὶ ἄνθρωποι, ὅπε εἶναι ἄρπαγες, ἄδικοι, μοιχοὶ, ἢ καὶ ὡσάν ἐτάτος ὁ κεμερικιάρης.

12 Νηφεύς δύο φορεῖς τὴν ἱβδομάδα, ἀποδεκατίζω ὅλα ὅσα καὶ ἂν ἔχω.

13 Καὶ ὁ κεμερικιάρης ἐξέκτετον ἀπὸ μακρὰ, καὶ δὲν ἤθελεν ἔδδ' τὰ μάτια τὴν νὰ τὰ σηκώσῃ εἰς τὸν ἕρανόν· ἀλλὰ ἐκτύπη τὸ στήθος τοῦ, καὶ ἔλεγεν· Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι τῇ ἀμαρτωλῇ.

14 Λέγω σας· ἐτάτος ἐκατέβη δεδικαιωμένος εἰς τὸν οἶκον αὐ-

τῷ, ἢ ἐκείνῳ· ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν, ταπεινωθήσεται· ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυτὸν, ὑψωθήσεται.

15 Προσέφερον δὲ αὐτῷ καὶ τὰ βρέφη, ἵνα αὐτῶν ἅπτηται· ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ ἐπετίμησαν αὐτοῖς.

16 Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτά, εἶπεν· Ἀφετε τὰ παιδιά· ἔρχεσθαι πρὸς με, καὶ μὴ κωλύετε αὐτά· τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

17 Ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅς ἐάν μὴ δέξηται τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ὡς παιδίον, ὃ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν.

18 Καὶ ἐπηρώτησέ τις αὐτὸν ἄρχων, λέγων· Διδάσκαλε ἀγαθὲ, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω;

19 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τί με λέγεις ἀγαθόν; ἐδίδες ἀγαθός, εἰ μὴ εἷς, ὁ Θεός.

20 Τὰς ἐντολὰς οἶδας· Μὴ μοιχεύσης· Μὴ φονεύσης· Μὴ κλέψῃς· Μὴ ψευδομαρτυρήσης· Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου.

21 Ὁ δὲ εἶπεν· Ταῦτα πάντα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός με.

22 Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰη-

τί τιν, παρὰ ἐκείνῳ· διατί κάδε ἀνδρῶν· ὅπῃ ὑψώνται, δίδει ταπεινωθῆ· καὶ ὅποι· ταπεινώνει τῷ λόγῳ τιν, δίδει ὑψωθῆ.

15 Καὶ ἔφεραν τιν καὶ τὰ μικρὰ παιδιά, νὰ τὰ πιάσῃ· καὶ οἱ μαθητάδιν τιν ὥσαν εἰδάν τοὺς ἀνιδίσων ἐκείνιν· ὅπῃ τὰ ἔφεραν.

16 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὰ ἐπροσκάλεσε, καὶ εἶπεν· Ἀφῆτι τὰ παιδιά νὰ ἔρχνται εἰς ἐμένα, καὶ μὴν τὰ ἐμποδίζετι· διατί τῶν τοιούτων εἶναι ἡ βασιλεία τῷ Θεῷ.

17 Βέβαια σὰς λέγω, ὅτι ὅποι· δὲν δεχθῇ τὴν βασιλείαν τῷ Θεῷ ὥσαν παιδί, δὲν δίδει ἔμβει εἰς αὐτήν.

18 Καὶ κάποι· ἔρχωνταις τὸν ἐρώτησε, καὶ εἶπεν· Διδάσκαλε ἀγαθὲ, τί νὰ κάμω νὰ κληρονομήσω τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον;

19 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῷ εἶπεν· Τί με λέγεις ἀγαθόν; καίνας δὲν εἶναι ἀγαθός, παρὰ ἑνας, ὁ Θεός.

20 Ταῖς παραγγιλίαις ταῖς ἐξείρειν· Μὴ μοιχεύσης· Μὴ φονεύσης· Μὴ κλέψῃς· Μὴ ψευδομαρτυρήσης· Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου.

21 Καὶ ἐκείνῳ· εἶπεν· Ἐγὼ τα ὅλα τὰ ἐφύλαξα ἀπὸ τὴν νεότητά με.

22 Καὶ ἀκούσας τὰ ὁ Ἰη-

σῆς, εἴπεν αὐτῷ· Ἐτι ἔν σοι
λείπει· πάντα ὅσα ἔχεις
πώλησον, καὶ διάδοῦ πτωχοῖς,
καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν ἑρᾶν·
καὶ δεῦρο, ἀκολούθει μοι.

23 Ὁ δὲ, ἀκούσας ταῦτα,
περίλυπός ἐγένετο· ἦν γὰρ
πλούσιος· σφόδρα.

24 Ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς
περίλυτον γενόμενον, εἶπε·
Πῶς δυσκόλως οἱ τὰ χρήματα
ἔχοντες εἰσελεύσονται εἰς τὴν
βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

25 Εὐκολώτερον γὰρ ἐστὶ
κάμηλον διὰ τρυμαλιῶς ραφί-
δος εἰσελθεῖν, ἢ πλῆσιον εἰς
τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελ-
θεῖν.

26 Εἶπον δὲ οἱ ἀκούσαντες·
Καὶ τίς δύναται σωθῆναι;

27 Ὁ δὲ εἶπε· Τὰ ἀδύ-
νατα παρὰ ἀνθρώποις, δυ-
νατὰ ἐστὶ παρὰ τοῦ Θεοῦ.

28 Εἶπε δὲ ὁ Πέτρος·
Ἰδοὺ, ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα,
καὶ ἠκολυθησάμεν σοι.

29 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς·
Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὑμεῖς
ἐστέ οἱ ἀφ᾽ ὧν οἰκίαν, ἢ γονεῖς,
ἢ ἀδελφούς, ἢ γυναῖκα, ἢ
τέκνα, ἔνεκεν τῆς βασιλείας
τοῦ Θεοῦ,

30 Ὅς ἂ μὴ ἀπολάβῃ πολ-
λαπλάσια ἐν τῷ καιρῷ τέ-

σῆς, τῷ εἴπεν· Ἀκόμῃ ἔνα σὺ
λείπει· ὅλα ὅσα καὶ ἂν ἔχῃς
πέλησέ τὰ, καὶ μοίρασέ τὰ εἰς
τῆς πτωχῶν, καὶ θέλεις ἀποκ-
τήσῃ θησαυρὸν εἰς τὸν ἑρᾶν·
καὶ ἔλα, ἀκολούθεα με.

23 Καὶ ἐκείνους, ὡσὰν τὸ
ἤκουσεν, ἐλυπήθη πολλὰ· διατὶ
ἦτοί πολλα πλῆσιον.

24 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ὡσὰν τὸν
εἶδεν πῶς ἐλυπήθη πολλὰ,
εἶπεν· Πῶς ἐκείνοι ὅπῃ ἔχον
τὰ χρήματα, δύσκολα θέλουν
ἔμβει εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ
Θεοῦ.

25 Εὐκολώτερον εἶναι νὰ
περάσῃ ἡ κάμηλος ἀπὸ τῆς
τρυπά τῆς βελόνης, παρὰ ὁ
πλῆσιον· νὰ ἔμβει εἰς τὴν
βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

26 Καὶ ἐκείνοι ὅπῃ τὸ
ἤκουσαν, εἶπαν· Καὶ τίς δύνε-
ται νὰ σωθῇ;

27 Καὶ ἐκείνους εἶπεν·
Ἐκεῖνα ὅπῃ εἶναι ἀδύνατα
σημὰ εἰς τῆς ἀνθρώπων, εἶναι
δυνατὰ σημὰ εἰς τὸν Θεόν.

28 Καὶ ὁ Πέτρος· εἶπεν·
Νὰ, ἡμεῖς ὅπῃ ἀφήκαμεν ὅλα,
καὶ σὺ ἠκολυθησάμεν.

29 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὰς εἶπεν·
Βέβαια σὰς λέγω, ὅτι δὲν εἶναι
κατένας ὁ ὅποιος ἀφῆκε σπῆτι,
ἢ γονεῖς, ἢ ἀδελφούς, ἢ γυναῖ-
κα, ἢ τέκνα, διὰ τὴν βασι-
λείαν τοῦ Θεοῦ,

30 Ὅπῃ νὰ μὴ τὰ ἀπο-
λαύσῃ πολλαπλάσια εἰς τὸν

τω, καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἔρχο-
μένῳ ζῶν αἰώνιον.

31 Παραλαβὼν δὲ τὸς
δώδεκα, εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἰδὲ,
ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα,
καὶ τελεσθήσεται πάντα τὰ
γεγραμμένα διὰ τῶν προφη-
τῶν, τῷ υἱῷ τοῦ ἀνθρώπου.

32 Παραδοθήσεται γάρ
τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐμπαιχθήσε-
ται, καὶ ὑβρισθήσεται, καὶ
ἐμπτυσθήσεται·

33 Καὶ μαστιγώσαντες
ἀποκτενῶσιν αὐτόν· καὶ τῇ
ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἀναστήσεται.

34 Καὶ αὐτοὶ ἐδὶν τούτων
ἐσυνῆκαν· καὶ ἦν τὸ ῥῆμα τούτο
κηρυχθέν ἀπ' αὐτῶν, καὶ
οὐκ ἐγίνωσκον τὰ λεγόμενα.

35 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἐγγί-
ξεν αὐτὸν εἰς Ἱεριχὼν, τυφλὸς
τις ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν
πρὸς αὐτῶν.

36 Ἀκούσας δὲ ὄχλου δια-
πορευομένου, ἐπυνθάνετο τί εἶη
τούτο.

37 Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτῷ,
ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος πα-
ρέρχεται.

38 Καὶ ἐβόησε, λέγων·
Ἰησοῦ υἱὲ Δαβὶδ, ἐλέησόν με.

39 Καὶ οἱ προάγοντες
ἐπετίμων αὐτῷ ἵνα σιωπήσῃ·
αὐτὸς δὲ πολλῶ μᾶλλον

καιρὸν ἐτόντο, καὶ εἰς τὸν
ἐρχόμενον αἰῶνα ζῶν αἰώνιον.

31 Καὶ ὁ Ἰησοῦς πένωντας
τὸς δώδεκα μαθητάς, τὸς
εἶπε· Νὰ, ὅπως ἀναβαίνομεν εἰς
τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ θέλῃ
τελειωθῇ ὅλα ὅσα εἶναι γεγραμ-
μένα ἀπὸ τὸς προφῆτας, διὰ
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

32 Διὰ τί θίλει παραδοθῇ
εἰς τὰ ἔθνη, καὶ θέλει ἐμπαιχ-
θῇ, καὶ θέλει ὑβρισθῇ, καὶ
θέλει πτυσθῇ·

33 Καὶ ὥσαν τὸν δειρὸν
θέλῃ τὸν σκοτώσει· καὶ τὴν
τρίτην ἡμέραν θέλει ἀναστῆναι.

34 Καὶ αὐτοὶ δὲν ἐγνόησαν
τίποτες ἀπὸ τούτων· καὶ
ἐτόντο· ὁ λόγος ἦτον κρυμ-
μένος ἀπ' αὐτῶν, καὶ δὲν
ἐγνώριζαν ἐκεῖνα ὅσα εἰλήθην-
ταν.

35 Καὶ ὅταν ἐσήμωκεν εἰς
τὴν Ἱεριχὼν, ἐκάθηται ἕνας
τυφλὸς εἰς τὴν ὁδὸν καὶ
ἐζήτην.

36 Καὶ ὥσαν ἄκουσεν ὅπως
ἔπειραν τὸ πλῆθος, ἐρώτησε
τί εἶναι τούτο·

37 Καὶ εἰπὼν αὐτῷ, ὅτι ὁ
Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος περὶ.

38 Καὶ ἐβόησε, καὶ εἶπεν·
ὦ Ἰησοῦ, υἱὲ τοῦ Δαβὶδ,
λυπήσῃ με.

39 Καὶ ἐκεῖνοι ὅπως ἐπάγγελοι
ὁμολογῶντες, τὸν ἀποπέμψαντες διὰ
να σιωπήσῃ· καὶ αὐτὸς πολ-

ἔκραζεν· Τίς Δαβὶδ, ἐλήσόν με.

40 Σταθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀφθῆναι πρὸς αὐτόν· ἰγγίσαντος δὲ αὐτοῦ ἐπηρώτησεν αὐτόν,

41 Λέγων· Τί σοι θέλεις ποιήσω; Ὁ δὲ εἶπε· Κύριε, ἵνα ἀναβλέψω.

42 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάβλεψον· ἡ πίστις σε σὺ σίσωκέ σε.

43 Καὶ παραχρῆμα ἀνέβλεψε, καὶ ἠκολούθη αὐτῷ δοξάζων τὸν Θεόν· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἰδὼν, ἔδωκεν αἶνον τῷ Θεῷ.

ἀλλὰ περισσότερον ἔκραζεν· Τίς τοῦ Δαβὶδ, ἐλήσόν με.

40 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐστάθη καὶ ἐπρόσαξε τὰ τοῦ τὸν φέρειν· καὶ ὡς αὐτὸν ἐσήμωσεν αὐτός, τὸν ἐρώτησε,

41 Καὶ εἶπε· Τί θέλεις νᾶ σὺ κάμω; Καὶ ἐκείνους εἶπεν· Αὐθέντη, νᾶ εἰδῶ.

42 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῷ εἶπεν· Ἰδὲς· ἡ πίστις σε σὺ ἴσωσε.

43 Καὶ παρὲνθους εἶδε, καὶ τοῦ ἀκολούθησε δοξάζωντας τὸν Θεόν· καὶ ὅλος ὁ λαὸς ὡς αὐτὸν εἶδαν, εὐχαρίστησαν τὸν Θεόν.

Κεφ. ιθ'. 19.

ΚΑΙ εἰσελθὼν διήρχετο τὴν Ἱερουσόλῃμ.

2 Καὶ ἰδὼν, ἀνὴρ ὀνόματι καλούμενος Ζακχαῖος· καὶ αὐτός ἦν ἀρχιτελώνης, καὶ ἦτο· ἦν πλούσιος.

3 Καὶ ἐζήτηε ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν τίς ἐστίν· καὶ οὐκ ἠδύνατο ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ὅτι τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν.

4 Καὶ προδραμὼν ἔμπροσθεν, ἀνέβη ἐπὶ συκομορέαν, ἵνα ἴδῃ αὐτόν· ὅτι δι' ἐκείνης ἡμελλε διέρχεσθαι.

5 Καὶ ὡς ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον,

ΚΑΙ ὡς αὐτὸν ἐμβῆκεν μέσα ἐπείραν ἀπὸ τὴν μέσην τῆς Ἱερουσόλῃμ.

2 Καὶ νᾶ, καὶ ἕνας ἄνθρωπος· ὅπως τὸν ἔκραζαν τὸ ὄνομα τῷ Ζακχαῖον· καὶ ἐκεῖνος ἦτο· πρῶτος· κεμερικήρης, καὶ πλούσιος.

3 Καὶ ἐζήτα νᾶ εἰδῇ τὸν Ἰησοῦν ποῦ εἶναι· καὶ δὲν εἰδύμεταν ἀπὸ τοῦ πλήθους, ὅτι ἦτον κοντός εἰς τὸ κορμί.

4 Καὶ ἔτρεξεν ὀμπροσθεν, καὶ ἀνέβη ἀπάνω εἰς μίαν συκομορέαν, διὰ νᾶ τὸν εἰδῇ· ὅτι ἀπὸ ἐκείνης τὴν γῆρατὸν ἔμελλε νᾶ περάσει.

5 Καὶ ὡς αὐτὸν ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς

ἀναβλέψας ὁ Ἰησοῦς εἶδεν αὐτόν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ζακχαῖε, σπεύσας κατέβηθι· σήμερον γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με μέναι.

6 Καὶ σπεύσας κατέβη, καὶ ὑπεδέξατο αὐτὸν χαίρων.

7 Καὶ ἰδόντες ἅπαντες διεγόγγυζον, λέγοντες· Ὅτι παρὰ ἀμαρτωλῶν ἀνδρὶ εἰσῆλθε καταλῦσαι.

8 Σταθεὶς δὲ Ζακχαῖος εἶπε πρὸς τὸν Κύριον· Ἰδὺ, τὰ ἡμίση τῶν ὑπαρχόντων μου, Κύριε, δίδωμι τοῖς πτωχοῖς· καὶ εἴ τινός τι ἰσχυροφάντησα, ἀποδίδωμι τετραπλῆν.

9 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι σήμερον σωτηρία τῷ οἴκῳ τῷτῳ ἰγένετο, καθότι καὶ αὐτὸς υἱὸς Ἀβραάμ ἐστιν·

10 Ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ζητῆσαι καὶ σῶσαι τὸ ἀπολωλός.

11 Ἀκούοντων δὲ αὐτῶν ταῦτα, προσδιὲς εἶπε παραβολὴν, διὰ τὸ ἐγγυὲς αὐτὸν εἶναι Ἰερουσαλὴμ, καὶ δοκιῶν αὐτὸς ὅτι παραχερῆμα μέλλει ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἀναφαίνεσθαι.

12 Εἶπεν ἔν· Ἀνθρώπος τις εὐγενὴς ἐπορεύθη εἰς χώραν μακρὰν, λαβεῖν ἐαυτῷ βασιλείαν, καὶ ὑποστρέψαι.

13 Καλίσας δὲ δίκαια δούλους

εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον, ἀπέστει καὶ εἶδεν τον, καὶ εἶπεν· Ζακχαῖε, κατέβη ὑγλίγωρα· διατὶ σήμερον κάμνει χρεῖα νὰ μείνω εἰς τὸ σπῆττί σου.

6 Καὶ ἐσπέδασε καὶ ἐκατέβη, καὶ τὸν ἐδέχθη χαρήμενος.

7 Καὶ ὡσάν τὸν εἶδαν ὅλοι ἐγόγγυζαν, καὶ ἔλεγαν· Ὅτι εἰς ἀνθρώπον ἀμαρτωλὸν εἰσῆλθε νὰ κοιμήσῃ.

8 Καὶ ὁ Ζακχαῖος ἐγάδη καὶ εἶπεν εἰς τὸν Κύριον· Νὰ, Αἰδέντη, τὰ ἡμισυ τῶν ὑπαρχόντων μου δίδω εἰς τὰς πτωχάς· καὶ ἂν ἰσχυροφάντησα τινὸς τίποτε, τὸ δίδω ὀπίσω τετραδιπλόν.

9 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῷ εἶπεν· Ὅτι σήμερον ἔστιν σωτηρία εἰς τὸ σπῆττί ἐτῷτο, εἰς ὅσον εἶναι καὶ ἐτῷτος υἱὸς τῷ Ἀβραάμ·

10 Διατὶ ὁ υἱὸς τῷ ἀνθρώπου ἦλθε νὰ ζητήσῃ καὶ νὰ σώσῃ τὸ χαμένον.

11 Καὶ ἀκούοντες ἐκεῖνοι ἐτῷτα, ἐπρόσδιε καὶ εἶπε μίαν παραβολὴν, μὴ τὸ νὰ εἶναι κοντὰ εἰς τὴν Ἰερουσαλὴμ, καὶ νὰ λογιάζεν, ὅτι παρευδὲς μέλλει ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ νὰ ἀναφανῇ.

12 Λοιπὸν εἶπεν· Ἐνας ἀνθρώπος εὐγενὴς ἐπῆγεν εἰς χώραν μακρὰν, νὰ πάσῃ διὰ λόγῳ τῇ βασιλείαν, καὶ νὰ γυρίσῃ.

13 Καὶ ἔκραξε δίκαια τῷ δου-

ἑαυτῇ, ἔδωκεν αὐτοῖς δέκα μνᾶς, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὰς· Πραγματεύεσθε ἕως ἔρχομαι.

14 Οἱ δὲ πολῖται αὐτῇ ἰμίσθη αὐτόν, καὶ ἀπέειλαν πρεσβεῖαν ὀπίσω αὐτῇ, λέγοντες· Οὐ θέλομεν τῆτον βασιλεῦσαι ἐφ' ἡμᾶς.

15 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔσπαιλθῃ αὐτὸν λαβόντα τὴν βασιλείαν, καὶ εἶπε φωνηθῆναι αὐτὸν τῆς δούλης τῆς αὐτῆς, οἷς ἔδωκε τὸ ἀργύριον· ἵνα γινῶ τίς τί διεπραγματεύσατο.

16 Παρεγένετο δὲ ὁ πρῶτος, λέγων· Κύριε, ἡ μνᾶ σου προσεργάσατο δέκα μνᾶς.

17 Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Εὖ ἀγαθὲ δούλε· ὅτι ἐν ἑλαχίστῳ πιστὸς ἦν, ἵσθι ἐξουσίαν ἔχων ἐπάνω δέκα πόλεις.

18 Καὶ ἦλθεν ὁ δεύτερος, λέγων· Κύριε, ἡ μνᾶ σου ἐποίησε πέντε μνᾶς.

19 Εἶπε δὲ καὶ τρίτῳ· Καὶ σὺ γίνε ἱππῶν πέντε πόλεις.

20 Καὶ ἕτερος ἦλθε, λέγων· Κύριε, ἰδοὺ, ἡ μνᾶ σου, ἣν εἶχον ἀποκειμένην ἐν σκευῇ.

21 Ἐφοβήμην γάρ σε, ὅτι ἄνθρωπος αὐστηρὸς εἶ· αἰρεῖς ὁ οὐκ ἔθηκες, καὶ θερίζεις ὁ οὐκ ἔσπειρας.

λευτάδεις, καὶ τὰς ἔδωκε δέκα μνᾶς, καὶ τὰς εἶπε· Νὰ πραγματεύεσθε ἕως ὅπῃ νὰ ἔλθω.

14 Καὶ οἱ πολῖται τῇ τὸν ἰμισῶσαν, καὶ ἔειλαν πρεσβεις ἀποπίσω τῇ, καὶ ἔλεγον· Δὲν τὸν θέλομεν νὰ βασιλεύσῃ εἰς ἡμᾶς.

15 Καὶ ὅταν ἐγύρισε καὶ ἐπῆρε τὴν βασιλείαν, εἶπε νὰ τῇ καλῇ τῆς δαυταδῆς ἐκείνης, εἰς τῆς ὅποιος ἔδωκε τὸ ἀσθήμι· τῇ δὲ νὰ μάθῃ τί ἐκέρδισεν καθε ἓνας εἰς τὴν πραγματεύειν τῇ.

16 Καὶ ἦλθεν ὁ πρῶτος, καὶ εἶπεν· Αὐθέντη, ἡ μνᾶ σου ἔκαμε παραπάνω δέκα μνᾶς.

17 Καὶ λέγει τῇ· Ὑγιασθ, δὲλε ἀγαθὲ· ἐπειδὴ εἰς τὸ ὀλίγον ἦν πιστευμένη, ἔχε ἐξουσίαν ἀπάνω εἰς δέκα πόλεις.

18 Καὶ ἦλθεν ὁ δεύτερος, καὶ εἶπεν· Αὐθέντη, ἡ μνᾶ σου ἔκαμεν ἄλλαις πέντε μνᾶς.

19 Καὶ εἶπεν καὶ εἰς τρίτον· Καὶ σὺ νὰ γίνῃς ἐξουσιαστὴς ἀπάνω εἰς πέντε πόλεις.

20 Καὶ ὁ ἄλλος ἦλθε, καὶ εἶπεν· Αὐθέντη, νὰ, ἡ μνᾶ σου, ὅπῃ τὴν εἶχα βαλμένην εἰς τὸ μανδύλιον.

21 Διατί σὲ ἐφοβήμην, ὅτι εἶσαι ἄνθρωπος αὐστηρὸς· σηκῶεις ἐκείνο ὅπῃ δὲν ἔδωκες, καὶ θερίζεις ἐκείνο ὅπῃ δὲν ἔσπειρες.

22 Λέγει δὲ αὐτῷ· Ἐκ τῆ γόματός σε κρίνω σε, ποιητὴ δὲ αὐτῆς· ἦδεις ὅτι ἐγὼ ἄνθρωπος αὐτῆς εἰμι, αἰσῶν ὃ οὐκ ἔθηκε, καὶ διερίζων ὃ οὐκ ἔσπειρα.

23 Καὶ διατί οὐκ ἔδωκας τὸ ἀργυρίον μου ἐπὶ τὴν τράπεζαν, καὶ ἐγὼ ἐλθὼν σὺν τούτῳ ἂν ἔσπραξα αὐτό;

24 Καὶ τοῖς παριστάουσιν εἶπεν· Ἀρατε ἀπ' αὐτοῦ τὴν μνῆν, καὶ δοτε τῷ τὰς δέκα μνᾶς ἔχοντι.

25 Καὶ εἶπον αὐτῷ· Κύριε, ἔχει δέκα μνᾶς·

26 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι παντὶ τῷ ἔχοντι δοθήσεται· ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος, καὶ ὃ ἔχει, ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.

27 Πλὴν τὸς ἐχθρὸς μου ἐκείνους, τὸς μὴ θελήσαντάς με βασιλεῦσαι ἐπ' αὐτούς, ἀγάγει ὧδε, καὶ καθισφάξει ἐμπροσθέν μου.

28 Καὶ εἰπὼν ταῦτα, ἵστατο ἐμπροσθεν, ἀναβαίνων εἰς Ἱεροσόλυμα.

29 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤγγισεν εἰς Βηθφαγὴν καὶ Βηθανίαν, πρὸς τὸ ὄρος τὸ καλούμενον Ἐλαιῶν, ἀπέστειλε δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ,

22 Καὶ λέγει τῷ αὐτοῦ τῆς γόμας· Ἀπὸ τῆς γόμας σε κρίνω, ποιητὴ δὲ αὐτῆς· ἦδεις ὅτι ἐγὼ εἰμαι ἄνθρωπος αὐτῆς, σηκώνω ἐκεῖνο ὅπερ δὲν ἔβαλα, καὶ διερίζω ἐκεῖνο ὅπερ δὲν ἔσπειρα.

23 Καὶ διατί δὲν ἔδωκας τὸ ἀργυρίον μου εἰς τὴν τράπεζαν, καὶ ἐγὼ ὡς ἂν ἤρχομαι ἡθελῶ τὸ πάρεχέ με τὸν κάματοι;

24 Καὶ εἰς ἐκείνους ὅπερ ἐπαρτέμενταν ἐκεῖ, εἶπεν· Ἐπάρετε ἀπ' αὐτοῦ τὴν μνῆν, καὶ δοτε τὴν ἐκείνῳ ὅπερ ἔχει τὰς δέκα μνᾶς.

25 Καὶ λέγουσιν τῷ· Λύδαι, ἔχει δέκα μνᾶς·

26 Διατί ἐγὼ σὰς λέγω, κάδε ἕνας ὅπερ ἔχει, θέλει τῷ δοθῇ· καὶ ἀπὸ ἐκείνου ὅπερ δὲν ἔχει, καὶ ἐκεῖνο ὅπερ ἔχει, θέλει παρθεῖν ἀπ' αὐτόν.

27 Καὶ ἀπέκει τὸς ἐχθρὸς μου ἐκείνους, ὅπερ δὲν ἠθέλησαν νὰ βασιλεύσω εἰς αὐτούς, φέρετέ μου τῆς ἐδῶ, καὶ καθισφάξετέ με ἐμπροσθὰ μου.

28 Καὶ ὡς ἂν εἶπεν ἔστητα ὁ Ἰησοῦς, ἐπάγγενεν ὁμπροσθὰ, ἀναβαίνων εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα.

29 Καὶ ὡς ἂν ἐστήμωσιν εἰς τὴν Βηθφαγὴν καὶ Βηθανίαν, εἰς τὸ ὄρος ὅπερ καλεῖται Ἐλαιῶν, ἐστειλε δύο ἀπὸ τῶν μαθητῶν τῶν.

30 Εἰπὼν Ὑπάγετε εἰς τὴν κατέναντι κώμην· ἐν ᾗ εἰσπορευόμενοι εὐρήσετε πῶλον δεδεμένον, ἐφ' ᾧ ὁ δὲ ἰδὼς πώποτε ἀνθρώπων ἐκάθισε· λύσαντες αὐτὸν ἀγάγετε.

31 Καὶ ἰὰν τις ὑμᾶς ἐρωτᾷ· Διὰ τί λύετε; Οὕτως ἐρεῖτε αὐτῷ· Ὅτι ὁ Κύριος αὐτῷ χρεῖαν ἔχει.

32 Ἀπελθόντες δὲ οἱ ἀπεσταλμένοι, εὗρον καθὼς εἶπεν αὐτοῖς.

33 Λούοντων δὲ αὐτῶν τὸν πῶλον, εἶπον οἱ κύριοι αὐτῷ πρὸς αὐτάς· Τί λύετε τὸν πῶλον;

34 Οἱ δὲ εἶπον· Ὁ Κύριος αὐτῷ χρεῖαν ἔχει.

35 Καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. Καὶ ἐπιρρήσαντες ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια ἐπὶ τὸν πῶλον, ἐπιβίβασαν τὸν Ἰησοῦν.

36 Περινομήνους δὲ αὐτῷ, ὑπεγράμμουν τὰ ἱμάτια αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ.

37 Ἐγγίζοντες δὲ αὐτῷ ἤδη πρὸς τὴν καταβάσει τοῦ ὄρους τῶν Ἐλαιῶν, ἤρξαντο ἅπαν τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν χαίροντες αἰνεῖν τὸν Θεὸν φωνῇ μεγάλῃ περὶ πασῶν ᾧ εἶδον δυνάμεων,

38 Λέγοντες· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος βασιλεὺς ἐν

30 Καὶ εἶπεν· Σύρετε εἰς τὸ χωρίον ὅπῃ εἶναι ἀγνάτεια· καὶ ἐκεῖ ὅπῃ ἐμβαίετε εἰς αὐτὸ θέλτε εὗρεν ἕνα πηλᾶρι δεμένον, εἰς τὸ ὅποιον κανένας ἀνθρώπος ἀκόμι δύνει ἐκάθισαι· καὶ λύετε καὶ φέρετέ με το.

31 Καὶ ἂν σᾶς ἐρωτήσῃ κανένας· Διὰ τί τὸ λύετε; Νᾶ, τῷ εἰπῆτε ἔτι· Ὅτι ὁ Αὐθέντης τοῦ τῷ χρειάζεται.

32 Καὶ ὥσαν ἐπηγάγον οἱ ἀπεσταλμένοι, εὗρον καθὼς τὸς εἶπε.

33 Καὶ ἐκεῖ ὅπῃ ἔλυναν τὸ πηλᾶρι, τὸς εἶπαν οἱ αὐθεντάδες τοῦ· Διὰ τί λύετε τὸ πηλᾶρι;

34 Καὶ ἐκεῖνοι εἶπαν· Ὅτι ὁ Αὐθέντης τοῦ τῷ χρειάζεται.

35 Καὶ ἤφεραν τὸ πηλᾶρι εἰς τὸν Ἰησοῦν. Καὶ ἔβαλλαν ἅπαν τὰ φορέματά της, καὶ ἐκάθισαν τὸν Ἰησοῦν.

36 Καὶ ἐκεῖ ὅπῃ ἐπέραν, ἐγράμμουν ἀπὸ κάτω τὰ φορέματά της εἰς τὴν γῆν.

37 Καὶ ὥσαν ἐσήμωσεν ὡραμήν εἰς τὸν κατήφορον τῷ βενθῶν Ἐλαιῶν, ἀρχίσαντες ὅλον τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν καὶ ἐχαιροῦνταν, καὶ ἠμῶσαν τὸν Θεὸν μὲ μεγάλην φωνὴν διὰ ὅλαις ταῖς δυνάμεις, ὅπῃ εἶδαν.

38 Καὶ ἔλεγαν· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος βασιλεὺς ἐν

ὀνόματι Κυρίου· εἰρήνη ἐν ἑρα-
νῷ, καὶ δόξα ἐν ὑψίσοις.

39 Καὶ τινες τῶν φαρισαίων
ὑπὸ τῷ ὄχλῳ εἶπον πρὸς αὐτόν·
Διδάσκαλε, ἐπιτίμησον τοῖς
μαθηταῖς σου.

40 Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν
αὐτοῖς· Λέγω ὑμῖν ὅτι· ἰὰν
ἔτοι σιωπήσωσιν, οἱ λίθοι
κεκράξονται.

41 Καὶ ὡς ἡγγισεν, ἰδὼν
τὴν πόλιν, ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτῇ,

42 Λέγων· Ὅτι εἰ ἔγνων
καὶ σὺ, καὶ γὰρ ἐν τῇ ἡμέρᾳ
σου ταύτῃ, τὰ πρὸς εἰρήνην
σου· νῦν δὲ ἐκρύβη ἀπὸ
ὀφθαλμῶν σου.

43 Ὅτι ἤξευον ἡμέραι ἐπὶ
σε, καὶ περιβαλῶσιν οἱ ἐχθροί
σου χάρακά σοι, καὶ περικυ-
κλώσουσί σε, καὶ συνέξουσί σε
πάντοθεν·

44 Καὶ ἰδαφίῃσί σε, καὶ
τὰ τέκνα σου ἐν σοί· καὶ οὐκ
ἀφήσουσιν ἐν σοί λίθον ἐπὶ
λίθῳ· ἀνθ' ὧν οὐκ ἔγνων τὸν
καιρὸν τῆς ἐπισκοπῆς σου.

45 Καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ
ἱερόν, ἤρξατο ἐκβάλλειν τὰς
πωλῦντας ἐν αὐτῷ καὶ ἀγο-
ράζοντας,

46 Λέγων αὐτοῖς· Γέ-
γραπται· Ὁ οἶκός μου, οἶ-
κός ἐστίν· προσευχῆς ἔστω· ὑμεῖς δὲ

ἐν ὀνόματι Κυρίου· εἰρήνη ἐν
ἑρανῷ καὶ δόξα ἐν ὑψίσοις.

39 Καὶ κάποιαι ὑπὸ τῆς
φαρισαίης ἀπὸ μίσα ἀπὸ τὸ
πλήθος· τὴν εἶπαν· Διδάσκαλε,
φοβέρισε τὴν μαθητάδης σου.

40 Καὶ ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν
τῆς· Λέγω σας, ὅτι ἰὰν αὐτοὶ
σιωπήσωσιν, ἡ πέτρα ἑλθὼν
λαλήσει.

41 Καὶ ὡς ἂν ἰσήμευσεν εἰ-
δε τὴν πόλιν, καὶ τὴν ἔκλαυσε,

42 Λέγων· Ὅτι ἂν ἐγνώ-
ριζες καὶ ἐσὺ, καὶ ἐν τῇ ἡμέ-
ρᾳ σου ταύτῃ, τὰ πράγματα
ὅτι εἶναι εἰς τὴν εἰρήνην σου·
ἀλλ' ἄμην τῶρα ἐκρύβη ἀπὸ τὰ
μάτια σου·

43 Ὅτι θέλωσι σὺ ἔλθῃ
ἡμέραις, καὶ οἱ ἐχθροί σου θέ-
λωσι βάλλειν τρυγύρεω σου χα-
τάκι, καὶ θέλωσι σὺ τρυγυ-
ρίσῃ, καὶ θέλωσι σὺ θλίψῃ
ἀπὸ κάθε τόπου·

44 Καὶ θέλωσι σὺ ξεπατώσῃ
ἕως τὰ θεμέλια, καὶ τὰ παιδιὰ
σου θέλωσι χαλάσῃ μέσα εἰς
εἰσὶν· καὶ δὲν θέλωσι σὺ ἀφήσῃ
πέτραν ἀπάνω εἰς τὴν πέ-
τραν· διατὶ δὲν ἰγνώρισες τὸν
καιρὸν τῆς ἐπισκοπῆς σου.

45 Καὶ ὡς ἂν ἰμεθῇκε μέσα
εἰς τὸ ἱερόν, ἄρχισιν νὰ εὐγάνῃ
ἔξω ἐκείνης ὅτι ἐπαλῶσαν μέ-
σα καὶ ἀγοράζαν,

46 Λέγωντάς τας· Εἶναι γε-
γραμμένοι, Ὅτι τὸ σπητιμὴ εἶ-
ναι σπητι προσευχῆς· καὶ ἰσὶς

καὶ τὸν ἵποψήσατε σπηλαιοὺς λη-
στῶν.

47 Καὶ ἦν διδάσκων τὸ
καθ' ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ· οἱ δὲ
ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς
ἐζητοῦν αὐτὸν ἀπολίσσαι, καὶ
οἱ πρῶτοι τοῦ λαοῦ·

48 Καὶ ἔχ' εὕρισκον τὸ τί
ποιήσωσιν· ὁ λαὸς γὰρ ἅπας
ἐξηκρεματο αὐτοῦ ἀκῶν.

τὸ ἐκάμετε σπηλειαὶ τῶν κλη-
πτῶν.

47 Καὶ ἐδίδασκε καθ' ἡμέραν
εἰς τὸ ἱερὸν· καὶ οἱ ἀρ-
χειρεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς
ἐγύριον νὰ τὸν χαλάσῃν, καὶ
οἱ πρῶτοι τοῦ λαοῦ·

48 Καὶ δὲν εὕρισκαν τὰ τί
νὰ ᾔδειαν τοῦ κάμῃ· διατὶ
ὅλον ὁ λαὸς ἐκρίμετον ἀπ'
αὐτὸν νὰ τοῦ ἀκῇ.

Κεφ. κ'. 20.

ΚΑΙ' ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν
ἡμερῶν ἐκείνων, διδά-
σκοντι αὐτοῦ τὸν λαὸν ἐν τῷ
ἱερῷ, καὶ εὐαγγελιζομένην, ἐπέ-
τησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμ-
ματεῖς σὺν τοῖς πρεσβυτέροις,

2 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν, λέ-
γοιτες· Εἰπέ ἡμῖν ἐν ποίᾳ ἐξου-
σία ταῦτα ποιεῖς, ἢ τίς ἐστὶν ὁ
δὸς σοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην;

3 Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπε πρὸς
αὐτούς· Ἐρωτήσω ὑμᾶς καὶ γὰρ
ἑνα λόγον· καὶ εἰπατέ μοι·

4 Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου
ἐξ ὕδατος ἢ, ἢ ἐξ ἀνθρώπων;

5 Οἱ δὲ συνελογίσαντο
πρὸς ἑαυτούς, λέγοντες· Ὅτι
εἰάν εἰπώμεν· Ἐξ ὕδατος· ἐρεῖ·
Διὰ τί οὖν οὐκ ἐπιγεύσασθε
αὐτῷ;

Ὁ ἂν εἰπώμεν· Ἐξ ἀν-
θρώπων· πᾶς ὁ λαὸς κατα-
λιθάσει ἡμᾶς· πεπεισμένοις

ΚΑΙ' μιᾷ τῶν ἡμερῶν ἐκει-
νῶν, διδάσκωντας τὸν
λαὸν εἰς τὸ ἱερὸν καὶ εὐαγγελί-
ζοντας, ἀπροσδοκῆτως ἐπῆγαν
οἱ ἀρχιερεῖς καὶ ἡ γραμματεῖς
μαζὺ μὴ τὰς πρεσβυτέρας,

2 Καὶ εἶπαν τῷ· Εἰπέ μας μὲ
ποίαν ἐξουσίαν κάμεις ἐν ταῖς·
ἢ ποῦ· εἶναι ἐκεῖ· ὅπῃ σὺ
ἔδωκε τὴν ἐξουσίαν ἐν ταῖς·

3 Καὶ ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν
τῆς· Νὰ σὰς ἐρωτήσω καὶ
ἐγὼ ἑνα λόγον· καὶ εἰπέτε μοι·

4 Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου
ἀπὸ τὸν ὕδατος ἢ τοῦ, ἢ ἀπὸ
τὰς ἀνθρώπων;

5 Καὶ ἐκεῖνοι ἐσυλλογι-
ζήνταν μετὰ τῆς, καὶ ἔλεγον·
Ὅτι ἂν εἰπώμεν· Ἀπὸ τὸν
ὕδατος· θέλει εἰπεῖ· Διὰ τί
λοιπὸν δὲν τὸ ἐπιγεύσασθε;

Ὁ ἂν εἰπώμεν· Ἀπὸ τὰς
ἀνθρώπων· ὅλον ὁ λαὸς θέλει
μᾶς λιθάσει· διὰ τί εἶναι καὶ αὐ-

γάρ ἐστιν Ἰωάννην προφήτην εἶναι·

7 Καὶ ἀπεκρίθησαν μὴ εἰδέναι πόθεν.

8 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

9 Ἦρξατο δὲ πρὸς τὸν λαὸν λέγειν τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἀνθρωπὸς τις ἐφύτευσε ἀμπέλωνα, καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς· καὶ ἀπεδήμησε χρόνης ἱκανῆς.

10 Καὶ ἐν καιρῷ ἀπέστειλε πρὸς τῆς γεωργῆς δούλον, ἵνα ἀπὸ τοῦ καρπῷ τοῦ ἀμπέλωνος δώσιν αὐτῷ· οἱ δὲ γεωργοὶ δείραντες αὐτὸν, ἐξαπέστειλαν κενόν.

11 Καὶ προσέειπε πάλιν ἕτερον δούλον· οἱ δὲ κακείνῳ δείραντες καὶ ἀτιμάσαντες ἐξαπέστειλαν κενόν.

12 Καὶ προσέειπε τρίτον· οἱ δὲ καὶ τῆτον τραυματίσαντες ἐξέβαλον.

13 Εἶπε δὲ ὁ κύριος τῷ ἀμπέλωνος· Τί ποιήσω; πάλιν τὸν υἱόν μου τὸν ἀγαπητόν· ἵσως τῶτον ἰδόντες ἐντραπήσονται.

14 Ἰδούσης δὲ αὐτὸν οἱ γεωργοὶ, διελογίζοντο πρὸς ἑαυτοὺς, λέγοντες· Οὗτός ἐστιν ὁ κληρο-

νομισμὸς, πῶς ὁ Ἰωάννης να εἶναι προφήτης.

7 Καὶ ἀπεκρίθησαν πῶς δὲν ἐξεύρωσιν ἀπὸ τοῦ εἶναι.

8 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὴν εἰπὴν· Οὐδὲ ἐγὼ σὰς λέγω μὴ ποίαν ἐξουσίαν τὰ κάμνω ἐνθάδε.

9 Καὶ ἄρχισε να λέγῃ εἰς τὸν λαὸν ἐν ταύτῃ τὴν παραβολῇ· Ἐνας ἀνθρωπὸς ἐφύτευσε ἀμπέλιν, καὶ τὸ ἐδώκεν ἔξω εἰς τῆς γεωργῆς να τὸ ἀμπειληργῇ· καὶ ἐδίβη καὶ ἔλειψε χρόνης μερικῆς.

10 Καὶ εἰς τὸν καιρὸν ἀπέστειλε δούλευτὴν εἰς τῆς γεωργῆς, να τῷ δώσῃ ἀπὸ τοῦ καρπὸν τοῦ ἀμπελίου· καὶ οἱ γεωργοὶ τὸν ἔδειραν, καὶ τὸν ἔστειλαν ἑυκαίρῳ.

11 Καὶ πάλιν ἐπέστειλεν ἄλλον δούλον· καὶ οἱ γεωργοὶ τὸν ἔδειραν καὶ ἐκείνῳ, καὶ τὸν ἀτίμασαν καὶ τὸν ἐξαπέστειλαν ἑυκαίρῳ.

12 Καὶ πάλιν ἐπέστειλεν ἀκόμι καὶ τρίτον· καὶ ἐκεῖνοι καὶ τῶτον τὸν ἐπλήρωσαν καὶ τὸν ἑυγαλὸν ἔξω.

13 Καὶ ὁ αὐτίθης τῷ ἀμπέλιν εἶπε· Τί να κάμω; ὥς πάλιν τὸν υἱόν μου τὸν ἀγαπητόν· καὶ ἂν τύχῃ ὥσπερ τὸν εἶδαι θύλασι τὸν ἐντραπήϊ.

14 Ἀλλὰ οἱ γεωργοὶ ὥσπερ τὸν εἶδαν, ἐσυλλογίζονται μίσους, καὶ ἔλγαν· ἐν ταῦτα· εἶναι ὁ

εὐμ^ο· δεῦτε, ἀποκτείνωμεν αὐτὸν, ἵνα ἡμῶν γένηται ἡ κληρονομία.

— 15 Καὶ ἐμβαλόντες αὐτὸν ἔξω τοῦ ἀμπελωνος, ἀπέκτειναν. Τί οὖν ποιήσει αὐτοῖς ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος;

16 Ἐλεύσεται καὶ ἀπολείπει τὴς γεωργίας τὰς τες, καὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις. Ἀκούσαντες δὲ εἶπον· Μὴ γένοιτο.

17 Ὁ δὲ ἰμβλίψας αὐτοῖς, εἶπε· Τί οὖν ἐστὶ τὸ γεγραμμένον τούτῳ· Ἰδοὺ ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομῶντες, ἔτι^ς ἰγνήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας;

18 Πᾶς ὁ πείων ἐπ' ἐκείνου τὸν λίθον, συνδρασθήσεται· ἐφ' ὃν δ' ἂν πείσῃ, λιχνήσῃ αὐτόν.

19 Καὶ ἐζήτησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς ἐπιβαλεῖν ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ· καὶ ἐφοβήθησαν τὸν λαόν· ἔγνωσαν γὰρ ὅτι πρὸς αὐτὴς τὴν παραβολὴν ταύτην εἶπε.

20 Καὶ παρατηρήσαντες ἀπίστειλαν ἰγκαθέτως, ὑποκρινόμενος ἑαυτὸς δικαίως εἶπαι· ἵνα ἐπιλάβονται αὐτὴν λόγον, εἰς τὸ παραδοῦναι αὐτὸν

κληρονομίᾳ· ἔλατε, καὶ ἄς τὸν σκοτώσωμεν, διὰ τὸ νὰ γένη ἡ κληρονομία τοῦ ἰδικῆ μας.

15 Καὶ εὐγαλὴν τὸν ἔξα ἀπὸ τοῦ ἀμπελί, καὶ τὸν ἐσκότωσαν. Τί θέλει κάμει λοιπὸν ὁ αὐθέντης τοῦ ἀμπελῶνος εἰς ἐκείνης τὴς γεωργίας;

16 Θέλει ἔλθῃ καὶ θέλει χαλάσῃ τὴς γεωργίας ἐταῦτες, καὶ τὸ ἀμπελί θέλει τὸ δώσει εἰς ἄλλους. Καὶ ἐκεῖνοι ὥσαν τὸ ἥκουσαν, εἶπαν· Μὴ γένοιτο.

17 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐγύρισε καὶ τὴς εἶδε, καὶ εἶπε· Τί εἶναι λοιπὸν ἐτέτο τὸ γεγραμμένον· Ὅτι ἡ πέτρα τῇ ὁποίαν ἐκαταφρόνισαν οἱ κτισάδες, ἐκείνη ἔγινε κεφαλὴ τῆς γωνίας;

18 Καὶ ὅποιος πείσῃ ἀπᾶνω εἰς αὐτὴν τὴν πέτραν, θέλει συντριφθῇ· καὶ εἰς ὅποιον πείσῃ, δίδει τὸν λιχνίσει.

19 Καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς ἠθέλησαν ἐκείνην τὴν ὥραν νὰ ἀπλώσῃν τὰ χεῖρά της ἀπάνω του· ἀμὴ ἐφοβήθησαν τὸν λαόν· διὰ τὸ ἐγνώρισαν, ὅτι διὰ λόγον της εἶπεν τὴν παραβολὴν ἐκείνην.

20 Καὶ παραφυλάγοντες τοὺς ἐρεῖλαν ἀνδρώπας ἐπιθέτης, οἱ ὁποῖοι ἐμέγαλῶς ἐβίβαν νὰ εἶναι δίκαιοι· διὰ τὸ πᾶρμας ἀπ' αὐτὸν λόγον, νὰ τὸν παραδώσῃν εἰς τὴν αὐθεντίαν

τῇ ἀρχῇ καὶ τῇ ἐξουσίᾳ τοῦ ἡγεμόνου.

21 Καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν, λέγοντες· Διδάσκαλε, οἶδαμεν ὅτι ὀρθῶς λέγεις καὶ διδάσκεις, καὶ ἡ λαμβάνεις πρὸς ὅσον, ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ διδάσκεις·

22 Ἐξίστιν ἡμῖν Καίσαρι φόρον δοῦναι, ἢ ὄχι;

23 Κατανοήσας δὲ αὐτῶν τὴν πανουργίαν, εἶπε πρὸς αὐτούς· Τί με πειράζετε;

24 Ἐπιδείξατέ μοι δηνάριον· τίς ἐστι· ἔχει εἰκόνα καὶ ἐπιγραφήν; Ἀποκριθέντες δὲ εἶπον· Καίσαρος.

25 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἀπόδοτε τοίνυν τὰ Καίσαρι· Καίσαρι, καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ.

26 Καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἐπιλαβίσθαι αὐτοῦ ῥήματι· ἐναντίον τοῦ λαοῦ καὶ θανατώσαντες ἐπὶ τῇ ἀποκρίσει αὐτοῦ, ἰσχύησαν.

27 Προσελθόντες δὲ τινες τῶν Σαδδουκαίων (οἱ ἀντιλέγοντες ἀνάγκασιν μὴ εἶναι) ἐπερώτησαν αὐτὸν,

28 Λέγοντες· Διδάσκαλε, Μωσὴς ἔγραψεν ἡμῖν· Ἐάν τις ἀδελφὸς ἀποθάνῃ ἔχων γυναῖκα, καὶ ὅτι· ἄτεκνος ἀποθάνῃ, ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφὸς

καὶ εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ ἡγεμόνου.

21 Καὶ τὸν ἐρώτησαν, καὶ εἶπαν· Διδάσκαλε, ἱξεύρομεν ὅτι καλὰ λέγεις καὶ διδάσκεις, καὶ δὲν ἀποβλέπεις εἰς πρόσωπον, ἀλλὰ ἐπ' ἀληθείας τὴν τράταν τοῦ Θεοῦ διδάσκεις·

22 Ἐμπορεῖμεν ἡμεῖς τὰ δίδωμεν χαράττι εἰς τὸν Καίσαρα, ἢ ὄχι;

23 Καὶ γνωρίζοντας τὴν πανουργίαν τῆς τῆς λέγει· Τί με πειράζετε;

24 Δείξατέ μοι ἕνα δηνάριον· τίς ἐστι· ἔχει εἰκόνα καὶ ἀπανώγραμμά; Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπαν· Τοῦ Καίσαρος.

25 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῆς εἶπεν· Ἀπόδοτε λοιπὸν τὰ πράγματα τοῦ Καίσαρος εἰς τὸν Καίσαρα· καὶ τὰ πράγματα τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν Θεόν.

26 Καὶ δὲν ἠμπόρεσαν τὰ τὸν πιάσαν εἰς λόγον ὁμολογῶν εἰς τὸν λαόν· καὶ ἰδαύμασαν εἰς τὴν ἀπόκρισίν τε, καὶ ἰσιώπασαν.

27 Καὶ κάποιοι ἀπὸ τῆς Σαδδουκαίας, ὅπως ἐναντιῶνται πῶς; τὰ μὴν εἶναι ἀνάγκας, ἐπῆγαν κοντὰ, καὶ τὸν ἐρώτησαν,

28 Καὶ εἶπαν· Διδάσκαλε, ὁ Μωϋσὴς ἔγραψεν εἰς τὸν νόμον· Ἐάν ἀποθάνῃ κτενὴς ἀδελφός, ὅπως τὰ ἔχῃ γυναῖκα, καὶ ἐτοῦτο· τὰ ἀποθάνῃ

αὐτοῦ τὴν γυναῖκα, καὶ ἐξα-
ναγήσῃ σπέρμα τῷ ἀδελφῷ
αὐτοῦ.

29 Ἐπτά οὖν ἀδελφοί
ἦσαν· καὶ ὁ πρῶτος, λαβὼν
γυναῖκα, ἀπέθανεν ἄτεκνος.

30 Καὶ ἔλαβεν ὁ δεύτερος
τὴν γυναῖκα, καὶ ἔτι ἀπέ-
θανεν ἄτεκνος.

31 Καὶ ὁ τρίτος ἔλαβεν
αὐτήν· ὁμοίως δὲ καὶ οἱ
ἑπτὰ· καὶ ὁ κατέλιπον τέκνα,
καὶ ἀπέθανον.

32 Ὑστερον δὲ πάντων
ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή.

33 Ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει,
τίνος αὐτῶν γίνεταί γυνή;
οἱ γὰρ ἑπτὰ ἔσχον αὐτήν
γυναῖκα.

34 Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν
αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οἱ υἱοὶ τοῦ
αἰῶνος τέτε γαμῶσι καὶ
ἐγκαμίσκονται.

35 Οἱ δὲ καταξιοφρονεῖν
τοῦ αἰῶνος ἐκείνου τυχεῖν, καὶ
τῆς ἀναστάσεως τῆς ἐκ νεκρῶν,
ἔτε γαμῶσιν, ἔτε ἐγκαμίσκον-
ται·

36 Οὐτε γὰρ ἀποθανεῖν
ἔτι δύνανται· ἰσάγγελοι γὰρ
εἰσι· καὶ υἱοὶ εἰσι τοῦ Θεοῦ,
τῆς ἀναστάσεως υἱοὶ ὄντες.

37 Ὅτι δὲ ἐγείρονται οἱ νε-
κροί, καὶ Μωσῆς ἐμήνυσεν ἐπὶ
τῆς βάτης, ὡς λέγει Κύριος τὸν

ἄτεκνος, ἵνα πάρῃ ὁ ἀδελφός
τε τὴν γυναῖκά τε, ἵνα ἐξα-
ναγήσῃ σπέρμα εἰς τὸν ἀδελ-
φόν τε.

29 Ἐπτά λοιπὸν ἦσαν
ἀδελφοί· καὶ ὁ πρῶτος ἐπῆρε
γυναῖκα, καὶ ἀπέθανεν ἄτε-
κνος.

30 Καὶ ἐπῆρεν ὁ δεύτερος
τὴν γυναῖκα, καὶ ἀπέθανε
καὶ ἐκεῖνος ἄτεκνος.

31 Καὶ ἐπῆρεν τὴν ὁ
τρίτος· ὁμοίως καὶ οἱ ἑπτὰ·
καὶ διὲν ἄφησαν παιδία, καὶ
ἀπέθαναν.

32 Καὶ ὕστερα ἀπὸ ὅλης
ἀπέθανε καὶ ἡ γυναῖκα.

33 Τίνος λοιπὸν ἀπ' αὐτῶς
ὅλης εἰς τὴν ἀνάστασιν θέλει
εἶσθαι ἡ γυναῖκα; διατὶ τὴν
εἶχαν καὶ οἱ ἑπτὰ γυναῖκα.

34 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς
καὶ εἶπεν· τες· Οἱ υἱοὶ τοῦ
αἰῶνος τέτε πανδρεύουσιν καὶ
πανδρεύονται.

35 Ἀλλ' ἐκεῖνοι ὅπῃ κατα-
ξιοῦσιν ἵνα τύχῃ τοῦ αἰῶνος
ἐκεῖνου, καὶ τῆς ἀναστάσεως
τῶν νεκρῶν, ἔτε πανδρεύουσιν,
ἔτε πανδρεύονται·

36 Οὐτε ἡμπορεῖσι πλῆον
ἵνα ἀποθάνουσιν· διατὶ εἶναι
ἴσα μὲ τῆς ἀγγέλων· καὶ εἶναι
υἱοὶ τοῦ Θεοῦ, καὶ υἱοὶ τῆς
ἀναστάσεως.

37 Καὶ ὅτι οἱ ἀποθαμμένοι
σκηώνονται, καὶ ὁ Μωσῆς τὰ
ἐσήμανεν εἰς τὴν βάτην, ἐκεῖ

Θεὸν Ἀβραάμ, καὶ τὸν Θεὸν Ἰσαὰκ, καὶ τὸν Θεὸν Ἰακώβ.

ὅπῃ λέγει Κύριον εἶναι τὸν Θεόν τοῦ Ἀβραάμ, καὶ τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσαὰκ, καὶ τὸν Θεὸν τοῦ Ἰακώβ.

38 Θεὸς δὲ οὗν ἔστι νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων πάντις γὰρ αὐτῷ ζῶσιν.

38 Καὶ ὁ Θεὸς δὲν εἶναι νεκρῶν Θεός, ἀλλὰ ἐκινῶν ὅπῃ ζῶσι· διατὶ ὅλοι εἰς αὐτὸν ζῶσι.

39 Ἀποκριθέντις δὲ τινις τῶν γραμματέων εἶπον· Διδάσκαλε, καλῶς εἶπας.

39 Καὶ ἀπεκρίθησαν καὶ ποιοὶ ἀπὸ τῶν γραμματέων καὶ εἶπαν· Διδάσκαλε, καλῶς εἶπας.

40 Οὐκ ἔτι δὲ ἐτόλμων ἱπερωτᾶν αὐτὸν ἕδιν.

40 Καὶ πλέον δὲν ἀποκοτῶσαν ἵνα τὸν ἱερωτήσαν τίποτις.

41 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Πῶς λέγετε τὸν Χριστὸν υἱὸν Δαβὶδ εἶναι;

41 Καὶ εἶπε εἰς ἐκείνους· Πῶς λέγετε τὸν Χριστὸν ἵνα εἶναι υἱὸς τοῦ Δαβὶδ;

42 Καὶ αὐτὸς Δαβὶδ λέγει ἐν βίβλῳ ψαλμῶν· Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου,

42 Καὶ αὐτὸς ὁ Δαβὶδ εἰς τὸ βιβλίον τῶν ψαλμῶν λέγει· Εἶπεν ὁ Αὐθέντης εἰς τὸν Αὐθέντην μου· Κάθου ἀπὸ τὴν δεξιάν μου,

43 Ἔως ἂν θῶ τὰς ἐχθρὰς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

43 Ἔως ὅπῃ ἵνα βάλλω τὰς ἐχθρὰς σου ἀπὸ κάτω εἰς τὰ ποδάρια σου.

44 Δαβὶδ οὖν Κύριον αὐτὸν καλεῖ, καὶ πῶς υἱὸς αὐτοῦ εἰς;

44 Ὁ Δαβὶδ τὸ λοιπὸν τὸν κράζει Αὐθέντην, καὶ πῶς εἶναι υἱὸς τῆς;

45 Ἀκούοντας δὲ πάντες τοῦ λαοῦ, εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ.

45 Καὶ ἀκούοντας ὅλος ὁ λαὸς, εἶπεν εἰς τὴν μαθητὰς τῆς·

46 Προσέχετε ἀπὸ τῶν γραμματέων τῶν θελόντων περιπατεῖν ἐν σοφαῖς, καὶ φιλοῦντων ἀσπασμὸς ἐν ταῖς ἀγοραῖς, καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς, καὶ

46 Ἐχετε τὸν νῦν σας ἀπὸ τῶν γραμματέων ὅπῃ θέλω ἵνα περιπατῆσι μὴ σοφαῖς, καὶ ἀγαπῆν τὰς χαιρετισμῶς εἰς τὰς φόρας, καὶ ταῖς πρωτοκαθεδρίαις εἰς τὰ συναγώγια, καὶ

πρωτεκλισίαις ἐν τοῖς δειπνοῖς.

47 Οἱ κατεσθίσαι τὰς εἰκίας τῶν χηρῶν, καὶ προφάσει μακρὰ προσεύχονται· ὅτοι λήφονται περισσώτερον κῆμα.

ἵνα προκαθίζονται εἰς τὰ δεῖπνα.

47 Οἱ ὅποιοι κατατρέγγουσιν τὰ σπῆτια τῶν χηρῶν, καὶ κἀμιν ἀφορμὴν πῶς προσεύχονται μεγάλας προσευχαῖς· ἐτέτοι δίδωσι πᾶραι περισσώτερον κῆμα.

Κιφ. κἀ. 21.

Ἀναβλίψας δὲ εἶδε τὰς βάλλοντας τὰ δῶρα αὐτῶν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον πωλεσίης.

2 Εἶδε δὲ καὶ τινα χήραν πτωχὴν βάλλουσαν ἐκεῖ δύο λεπτά.

3 Καὶ εἶπεν· Ἀληθῶς λέγω ὑμῖν, ὅτι ἡ χήρα ἡ πτωχὴ αὕτη πλεονεκτήσκει πάντων ἑβάλει·

4 Ἀπαντες γὰρ ὅτοι ἐκ τοῦ περισσεύοντος αὐτοῖς ἔβαλον εἰς τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ· αὕτη δὲ ἐκ τοῦ ὑστερήματος αὐτῆς ἔπαιτα τὸν βίον ὃν εἶχεν ἔβαλε.

5 Καὶ τινων λεγόντων περὶ τοῦ ἱερῶ, ὅτι λίθοις καλοῖς καὶ ἀναθήμασι κεκόσμηται, εἶπεν·

6 Ταῦτα ἃ θεωρεῖτε, ἐλεύσονται ἡμέραι ἐν αἷς οὐκ ἀφειδήσεται λίθος ἐπὶ λίθῳ ὅς ἐ καταλυθήσεται.

ΚΑΙ' ἀτίμισεν ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶδεν πλῆσιος ὅπῃ ἔβαλαν τὰ δῶρά της εἰς τὸ κατῆν της ἐλεημοσύνης.

2 Καὶ εἶδε καὶ κάποιαν χήραν πτωχὴν, ἡ ὅποια ἔβαλλε δύο φόλλαις.

3 Καὶ εἶπεν· Ἀληθινὰ σᾶς λέγω, ὅτι ἡ χήρα ἡ πτωχὴ ἐτάτη ἔβαλλε· περισσώτερον ἀπὸ ὅλης·

4 Διατὶ ὅλοι ἐτέτοι ἔβαλαν εἰς τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ ἀπὸ ἐκείνου ὅπῃ τὰς ἐπερίσσειεν· ἀμὴ αὕτη ἀπὸ τοῦ πτωχικοῦ της ὅλον της τὸν βίον ὅσον καὶ ἂν εἶχεν τὸν ἔβαλλε.

5 Καὶ διὰ κάποιους ὅπῃ ἔλεγαν διὰ τὸ ἱερὸν, ὅτι εἶναι σολισμέρον μὲ πύτραις ὁμορφαις καὶ μὲ ἀφιερώματα, εἶπεν·

6 Αὐτὰ ὅπῃ βλέπιτε, θείαν ἔλθῃ ἡμέραις, ὅπῃ ἵνα μὴν ἀπομείνῃ πέτρα ἀπάνω εἰς τὴν πύτραν, ὅπῃ ἵνα μὴν χαλασθῇ.

7 Ἐπηρεώτησαν δὲ αὐτὸν, λέγοντες· Διδάσκαλε, πότε ἂν ταῦτα ἔσται; καὶ τί τὸ σημείου ὅταν μέλλῃ ταῦτα γίνεσθαι;

8 Ὁ δὲ εἶπε· Βλέπετε μὴ πλανηθῇτε· πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, λέγοντες· Ὅτι ἐγὼ εἰμι· καὶ ὁ καιρὸς ἤγγικε· μὴ οὖν περιυθῇτε ὀπίσω αὐτῶν.

9 Ὅταν δὲ ἀκούσῃτε πολέμου καὶ ἀκαταστασίας, μὴ πτοηθῇτε· δεῖ γὰρ ταῦτα γενέσθαι πρῶτον· ἀλλ' οὐκ εὐθέως τὸ τέλος·

10 Τότε ἔλεγεν αὐτοῖς· Ἐγερθήσεται ἔθνος ἐπὶ ἔθνος, καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν.

11 Σεισμοὶ τε μεγάλοι κατὰ τόπους, καὶ λιμοὶ, καὶ λοιμοὶ ἔσονται, φόβητρά τε καὶ σημεῖα ἀπ' οὐρανόθεν μεγάλα ἔσται.

12 Πρὸ δὲ τούτων ἀπάντων ἐπιβαλὼσιν ἑφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ διώξουσιν, παραδιδόντες εἰς συναγωγὰς καὶ φυλακάς, ἀγομίνους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας, ἵνα κεν τῷ ὀνόματός μου.

13 Ἀποβήσεται δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον.

14 Θέσθε οὖν εἰς τὰς καρ-

7 Καὶ ἐρώτησάν τον, λέγοντες· Διδάσκαλε, πότε λοιπὸν θίλιν γενέι ἐτῦτα; καὶ τί εἶναι τὸ σημάδι ὅπαν μέλλιν νὰ γενῦν ἐτῦτα;

8 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Βλέπετε νὰ μὴν πλανηθῇτε· διατὶ πολλοὶ θίλῃσιν ἐλθῃ εἰς τὸ ὄνομά μου, νὰ εἰπῇσιν· Ὅτι ἐγὼ εἰμαι· καὶ ὁ καιρὸς ἐσῆμωσε· μὴν πᾶτι λοιπὸν ὀπίσω της.

9 Καὶ ὅταν ἀκούετε πολέμου καὶ ἀκαταστασίας, μὴν φοβηθῇτε· διατὶ κάμνει χρεῖα νὰ γένῃν ἐτῦτα πρῶτα· ἀλλὰ δὲν εἶναι παρευθὺς τὸ τέλος·

10 Τότε τὴς εἶλεν· Θίλει σηκωθῇ ἕνα ἔθνος ἀπάνω εἰς ἄλλο ἔθνος, καὶ βασιλεῖα ἀπάνω εἰς ἄλλην βασιλείαν·

11 Καὶ θίλιν γενέι σεισμοὶ μεγάλοι κατὰ τόπους, καὶ πεινᾶις, καὶ πανήκλαις, καὶ πράγματα ὅπῃ νὰ δίδῃν φόβον καὶ σημάδια μεγάλα ἀπὸ τὸν οὐρανὸν θίλῃσιν εἶσθαι.

12 Καὶ προτίτερα ἀπὸ τῦτα ὅλα θίλιν ἀπλώσει τὰ χεῖριά της ἀπάνω σας, καὶ θίλιν σᾶς κατατρίχει, νὰ σᾶς παραδώσῃν εἰς συναγωγία καὶ εἰς φυλακαῖς, νὰ σᾶς πᾶσιν εἰς βασιλεῖς καὶ αὐθιεντάδες, διὰ ὄνομά μου.

13 Ἀμὴ θίλει σᾶς εὖγει εἰς μαρτύριον.

14 Βάλλετε λοιπὸν εἰς τὴν

δίας ὑμῶν, μὴ προμελετᾷν ἀπολογίαθῆναι.

15 Ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν τόμα καὶ σοφίαν, ἣ ἢ δυνήσονται ἀντειπεῖν, ἐδὲ ἀντισηναί πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν.

16 Παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων, καὶ ἀδελφῶν, καὶ συγγενῶν, καὶ φίλων· καὶ θανατώσεσιν ἐξ ὑμῶν·

17 Καὶ ἴσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου.

18 Καὶ θρίξ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν ἢ μὴ ἀπόληται.

19 Ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσεσθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

20 Ὅταν δὲ ἴδῃτε κυκλιμένον ὑπὸ στρατοπέδων τὴν Ἱερουσαλὴμ, τότε γινώτε ὅτι ἤγγικεν ἡ ἐρήμωσις αὐτῆς.

21 Τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, φυγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη· καὶ οἱ ἐν μέσῳ αὐτῆς, ἐκχωρήτωσαν· καὶ οἱ ἐν ταῖς χώραις, μὴ εἰσερχέσθωσαν εἰς αὐτήν.

22 Ὅτι ἡμέραι ἐκδικήσεως ἔσονται ὑμῖν, ταῦ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα.

23 Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἰχθύσεσιν, καὶ ταῖς θηλαζούσαις

καρδίαν σας, ἵνα μὴν προμελετᾷτε τί ἵνα ἀποκριθῇτε.

15 Διατὶ ἐγὼ θέλω σᾶς δώσει τόμα καὶ σοφίαν, ὅπως ἵνα μὴν ἠμπορέσεν ἵνα σᾶς ἐναντιωθῆν, μηδὲ ἵνα ἀντισθῆν ὅλοι οἱ ἐναντίοι σας.

16 Καὶ θέλετε παραδοθῆν καὶ ἀπὸ γονεῖς, καὶ ἀπὸ ἀδελφῆς, καὶ ἀπὸ συγγενεῖς καὶ φίλους· καὶ θέλων θανατώσει μερικὲς ἀπὸ σᾶς.

17 Καὶ θέλετε ἴσθαι μισημένοι ἀπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου.

18 Ἀμὴν τρέχα ἀπὸ τὸ κεφάλι σας διὲν θέλει χαθῆν.

19 Μὲ τὴν ὑπομονὴν σας θέλετε ἀποκτήσῃ ταῖς ψυχαῖς σας.

20 Καὶ ὅταν εἰδῇτε τὴν Ἱερουσαλὴμ ἵνα εἶναι τρυγυρισμένη ἀπὸ φασάτα, τότε ἵνα γνωρίζετε ὅτι ἐσημώσεν ἡ ἐρήμωσις τῆς.

21 Τότε ἐκεῖνοι ὅπου εἶναι εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ἕως φεύγουσιν εἰς τὰ ὄρη· καὶ ἐκεῖνοι ὅπου εἶναι εἰς τὴν μέσσην τῆς, ἕως ἀναχωρήσῃ· καὶ ἐκεῖνοι ὅπου εἶναι εἰς ταῖς χώραις, ἕως μὴ ἐμβῶσιν εἰς αὐτήν.

22 Ὅτι αὐταῖς εἶναι ἡμέραις ἐκδικήσεως, ἵνα πληρωθῆν ὅλα τὰ γεγραμμένα.

23 Καὶ αἰχλύμονοι εἰς ταῖς ἰγυαγωμέναις, καὶ ἐκείναις

ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις·
ἔσται γὰρ ἀνάγκη μεγάλη ἐπὶ
τῆς γῆς, καὶ ὄργη ἐν τῷ λαῷ
τότῳ.

24 Καὶ πεισθύνονται σώματι
μαχαίρας, καὶ αἰχμαλωτι-
σθήσονται εἰς πάντα τὰ ἔθνη·
καὶ Ἱερουσαλὴμ ἔσται πατημένη
ὑπὸ ἰθυνῶν, ἄχρι πληρωθῶσι
καίροι ἰθυνῶν.

25 Καὶ ἔσται σημεῖα ἐν
ἡλίῳ, καὶ σελήνῃ, καὶ ἄστροις·
καὶ ἐπὶ τῆς γῆς συνοχὴ ἰθυνῶν
ἐν ἀπορίᾳ, ἡχῆσις θαλάσσης
καὶ σάλευ·

26 Ἀποψυχόντων ἀνθρώ-
πων ἀπὸ φόβου καὶ προσδοκίας
τῶν ἐπιερχομένων τῇ οἰκημένῃ·
αἱ γὰρ δυνάμεις τῶν ἡραυνῶν
σαλευθήσονται.

27 Καὶ τότε ὄψονται τὸν
υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν
νεφέλῃ μετὰ δυνάμει καὶ
δόξης πολλῆς.

28 Ἀρχομένων δὲ τούτων
γίνεσθαι, ἀνακύψατε καὶ
ἐπάρατε τὰς κεφαλὰς ὑμῶν·
ὅτι ἐγγίξει ἡ ἀπολύτρωσις
ὑμῶν.

29 Καὶ εἶπε παραβολὴν
αὐτοῖς· ἴδετε τὴν συκὴν καὶ
πάντα τὰ δένδρα·

ὅπῃ βυζάνονται εἰς ἐκείναις
ταῖς ἡμέραις· διὰ τὸ θέλει
ἔσθαι μεγάλη ἀνάγκη ἀπάνω
εἰς τὴν γῆν, καὶ ὄργη μεγάλη
εἰς τοὺς λαοὺς ἐκείτους.

24 Καὶ θέλει πίσει εἰς τὸ
σῶμα τοῦ σπαθίου, καὶ θέλει
σκληρωθῇ εἰς ὅλα τὰ ἔθνη·
καὶ ἡ Ἱερουσαλὴμ θέλει ἔσθαι
καταπατημένη ἀπὸ τὰ ἔθνη,
ἕως ὅπῃ νὰ τελειωθῶσιν οἱ και-
ροὶ τῶν ἰθυνῶν.

25 Καὶ θέλουσιν ἔσθαι
σημεῖα εἰς τοὺς ἡλίον, καὶ εἰς
τὸ φεγγάρι, καὶ εἰς τὰ ἄστρα·
καὶ σεισμοὶ ἐν τῇ γῇ ἀπάνω
εἰς τὴν γῆν, ἡ θάλασσα νὰ
εὐγάλῃ ἡχον καὶ ταραχὴν.

26 Νὰ ἀποδαίνῃ οἱ
ἄνθρωποι ἀπὸ τὸν φόβον τῆς,
καὶ ἀπὸ τὴν προσδοκίαν
ἐκείνων τῶν πραγμάτων ὅπῃ
ἔρχονται εἰς τὴν οἰκημένην·
διὰ τὸ αἱ δυνάμεις τῶν ἡραυνῶν
θέλουσι σαλευθῇ.

27 Καὶ τότε θέλουσιν εἰδῇ
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου νὰ
ἔρχεται εἰς σύννεφον, μὴ δύνα-
μιν καὶ δόξαν πολλήν.

28 Καὶ ὅταν ἀρχίσαν
ἐκείνα νὰ γίνωνται, σηκώτε
ἀπάνω, καὶ σηκώσιν τὰ
κεφάλιά σας· διὰ τὸ σημῶναι
ἡ ἐλευθερία σας.

29 Καὶ εἰπὼν τῆς καὶ
παραβολὴν· Εἰδότε τὴν συκίαν,
καὶ ὅλα τὰ δένδρα·

30 "Όταν προβάλῃσιν ἡδὴ, βλέποντες ἀφ' ἑαυτῶν γινώσκετε, ὅτι ἡδὴ ἐγγύς τὸ θέρειν·

31 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἴδῃτε ταῦτα γινόμενα, γινώσκετε ὅτι ἐγγύς ἐστίν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

32 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἔτι μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη, ἔως ἂν πάντα γένηται.

33 Ὁ ἕρως καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου ἔτι μὴ παρέλθωσι.

34 Προσέχετε δὲ ἑαυτοῖς μήποτε βαρυνθῶσιν ὑμῶν αἱ καρδιαὶ ἐν κραιπάλῃ, καὶ μίθῃ, καὶ μερίμναις βιωτικαῖς, καὶ αἰφνιδίᾳ ἐφ' ὑμᾶς ἐπιγῇ ἡ ἡμέρα ἐκείνη·

35 Ὡς παγὶς γὰρ ἐπιλείπεται ἐπὶ πάντας τοὺς καθεμένους ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς.

36 Ἀγρυπνεῖτε οὖν, ἐν παντὶ καιρῷ διόμενοι, ἵνα καταξιώσῃτε ἐκφυγεῖν ταῦτα πάντα τὰ μέλλοντα γίνεσθαι, καὶ σταθῆναι ἔμπροσθεν τοῦ κυρίου τοῦ ἀνδρώπῃ.

37 Ἦν δὲ τὰς ἡμέρας ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων· τὰς δὲ νύκτας ἐξερχόμενος· πύλιζτο εἰς τὸ ὄρεον τὸ κἀκλόμενον Ἐλαιῶν.

30 "Όταν ἀνοίξεν, τότε βλέποντες γνωρίζετε ἀπὸ λόγου σας, ὅτι σημά εἶναι τὸ θέρειν·

31 Ἐπεὶ καὶ ἐσεῖς, ὅταν ἴδῃτε ἐν ταῖς ἡμέραις πῶς γίνονται, γνωρίζετε ὅτι σημά εἶναι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

32 Βέβαια σὰς λέγω, ὅτι δὴν θέλει περάσει ἡ γενεὰ ἐκείνη, ἔως ὅπῃ νὰ γένῃ ἐν ταῖς ἡμέραις.

33 Ὁ ἕρως καὶ ἡ γῆ θέλῃσι παρέλθῃ, ἀμὴν τὰ λόγια μου δὴν θέλῃσι παρέλθῃ.

34 Καὶ ἔχετε τὸν νοῦν σας μήπως καὶ καρμῖαν φορὰν βαρυνθῶν ἡ καρδιά σας εἰς τὴν σπατάλην καὶ εἰς τὴν μέθην καὶ εἰς φρενιτικὰς κοσμητικὰς, καὶ ἔλθῃ ἡ ἐξαφνία εἰς ἰσθὺς ἡ ἡμέρα ἐκείνη·

35 Διατὶ ὥσάν παγίδα θέλει ἔλθῃ εἰς ὅλους ὅπῃ κάθονται ἀπάνω εἰς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

36 Ἀγρυπνεῖτε τὸ λοιπόν, καὶ παρακαλεῖτε ἀεὶ καιρὸν, νὰ ἀξιώσῃτε νὰ φύγετε ἐν ταῖς ἡμέραις πῶς μέλλῃσι νὰ γενοῦν, καὶ νὰ σταθῇτε ὁμπροσά εἰς τὸν κύριον τοῦ ἀνδρώπῃ.

37 Καὶ τὴν ἡμέραν ἐδίδασκει ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν· καὶ τὴν νύκτα εὐγενεὶν ἔξω καὶ ἔμεινεν εἰς τὸ ὄρεον· ὅπῃ κἀκεῖναι Ἐλαιῶν.

38 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὠρθριξε πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ ἀκέειν αὐτοῦ.

38 Καὶ ὅλος ὁ λαὸς ἐσηκώετο εἰς τὸν ὄρθρον καὶ ἐπάγειαν εἰς τὸ ἱερόν να τοῦ ἀκέουσιν.

Κεφ. κβ'. 22.

ἮΓΓΙΖΕ δὲ ἡ ἑορτὴ τῶν ἁζύμων, ἡ λεγομένη Πάσχα.

2 Καὶ ἐζήτειν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς, τὸ, πῶς ἀνέλωσιν αὐτόν· ἐφοβήντο γὰρ τὸν λαόν.

3 Εἰσῆλθε δὲ ὁ Σατανᾶς εἰς Ἰῆδαν τὸν ἐπικαλούμενον Ἰσκαριώτην, ὄντα ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δώδεκα·

4 Καὶ ἀπειθῶν συνήλασε τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς γρατηγῶσι, τὸ, πῶς αὐτὸν παραδῶ αὐτοῖς.

5 Καὶ ἐχάρησαν· καὶ συνέθεντο αὐτῷ ἀργύριον δύο· ναι·

6 Καὶ ἐξωμολόγησε· καὶ ἐζήτηε εὐκαιρίαν τοῦ παραδῶναι αὐτὸν αὐτοῖς ἄτερ ὅχλου.

7 Ἦλθε δὲ ἡ ἡμέρα τῶν ἁζύμων, ἐν ᾗ εἶδει θύεσθαι τὸ πάσχα·

8 Καὶ ἀπέστειλε Πέτρον καὶ Ἰωάννην, εἰπών· Πορευθέντες ἐτοιμάσατε ἡμῖν τὸ πάσχα, ἵνα φάγωμεν.

ΚΑΙ ἡ ἑορτὴ τῶν ἁζύμων, ὅπῃ ἐλέγετο Πάσχα, ἐσημνε.

2 Καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς ἐζητῶσαν, μὴ τι τρόπον να τὸν σκοτώσιν· διατὶ ἐφοβήνταν τὸν λαόν.

3 Καὶ ὁ Σατανᾶς ἐμῆκε μέσα εἰς τὸν Ἰῆδαν ὅπῃ ἐκράζετο Ἰσκαριώτης, ὁ ὁποῖος ἦτο ἀπὸ τὸν ἀριθμὸν τῶν δώδεκα·

4 Καὶ ἐπῆγε καὶ ἐσύνηχε μὴ τῶς ἀρχιερεῖς καὶ μὴ τῶς γρατηγῶς, τὸ, πῶς να τῶς τὸν παραδώσῃ.

5 Καὶ ἐχάρηκαν· καὶ ἐσυμφώησαν να τοῦ δώσουν ἀργύριον.

6 Καὶ αὐτὸς ἔταξε (να τὸ κάμῃ) καὶ ἐζήτηε εὐκολίαν να τῶς τὸν παραδώσῃ χωρὶς σύγχυσις.

7 Καὶ ἦλθεν ἡ ἡμέρα τῶν ἁζύμων, ὅπῃ ἔκαμε χρεῖα να θυσιάσῃ τὸ πάσχα·

8 Καὶ (ὁ Χριστὸς) ἔστειλε τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην, καὶ εἶπεν· Ὑπάγετε καὶ ἐτοιμάσετε μας διὰ να φάμε τὸ πάσχα.

9 Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Πῦθίλεις ἱτοιμάσμεν;

10 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἰδὲ, ἐπιστλόντων ὑμῶν εἰς τὴν πόλιν, συναντήσει ὑμῖν ἄνθρωπος κειράμιον ὑδατοῦ βαζάξων· ἀκολουθήσατε αὐτῷ εἰς τὴν εἰκίαν ὅς εἰσπορεύεται.

11 Καὶ ἐρεῖτε τῷ οἰκοδοπότῃ τῆς οἰκίας· Λέγει σοι ὁ διδάσκαλος· Πῦθίς· τὸ κατέλυμα ὅτι τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μὴ φάγω;

12 Κάκειν· ὑμῖν δείξει ἀνάγιον μέγα ἐγερμένον· ἐκεῖ ἱτοιμάσατε.

13 Ἀπελθόντες δὲ εὗρον καθὼς εἶρηκεν αὐτοῖς· καὶ ἱτοίμασαν τὸ πάσχα.

14 Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡ ὥρα, ἀνέπεσε, καὶ οἱ δώδεκα ἀπόστολοι σὺν αὐτῷ.

15 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἐπιθυμία ἐπιθύμησα τῆτο τὸ πάσχα φάγειν μετ' ὑμῶν πρὸ τοῦ μὴ παθεῖν.

16 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οὐκέτι ἢ φάγω ἐξ αὐτοῦ, ἕως ὅτε πληρωθῇ ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ.

17 Καὶ διξάμενος ποτήριον, εὐχαριστήσας εἶπε· Λάβετε τῆτο, καὶ διαμερίσατε ἑαυτοῖς·

18 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι ἢ μὴ

9 Καὶ ἐκείνοι τοῦ εἶπαν· Πῦθίλεις νὰ ἱτοιμάσμεν;

10 Καὶ ἐκεῖνος τὴν εἶπεν· Εὐθύς ὅπῃ εἰσῆς ἐμβῆτε εἰς τὴν πόλιν, θίλει σὰς ἀπαντήσῃ ἕνα ἄνθρωπος, ὁ ὅποιος σηκώσει ἕνα λαγῆνι νερό· καὶ ἀκολουθήσετέ τιν ἐως εἰς τὸ σπηῖτις ὅπῃ ἐμβαλεῖ.

11 Καὶ θείλει εἰπεῖ εἰς τὸν οἰκοκύριον τῆ σπηῖτις· Ὁ διδάσκαλος· σὺ λέγει· Πῦθίς· τὸ κατόικημα, ὅπῃ μίλλω νὰ φάγω τὸ πάσχα μαζὺ μὲ τῶν μαθητῶν μου;

12 Καὶ ἐκεῖνος· θίλει σὰς δείξει ἀνάγιον μεγάλην στρωμένην· ἐκεῖ ἱτοιμάσατε.

13 Καὶ ὡς ἐπῆγγαν, εὗρηκαν καθὼς τὴν εἶπε· καὶ ἱτοίμασαν τὸ πάσχα.

14 Καὶ ὅταν ἦλθεν ἡ ὥρα, ἐκάθισε, καὶ οἱ δώδεκα ἀπόστολοι μαζὺ μετ' αὐτόν.

15 Καὶ εἶπεν τῶν· Μὲ μεγάλην ἐπιθυμίαν ἐπιθύμησα νὰ φάγω τῆτο τὸ πάσχα μετ' ἐσᾶς, πρὸ τοῦ νὰ πάθω.

16 Διατὶ σὰς λέγω, ὅτι πλέον δὲν θίλω φάγειν ἀπ' αὐτό, ἕως ὅπῃ νὰ τελειωθῇ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

17 Καὶ ἐπῆρε ποτήριον, καὶ εὐχαρίστησε καὶ εἶπεν· Ἐπάρετε τῆτο, καὶ διαμοιρασθῆτέ τι ἀνάμεσά σας·

18 Διατὶ σὰς λέγω, ὅτι

πίω ἀπὸ τοῦ γενήματος τῆς ἀμπέλου, ἕως ὅτε ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἔλθῃ.

19 Καὶ λαβὼν ἄρτον, εὐχαριστήσας ἔκλασε· καὶ ἔδωκεν τοῖς, λέγων· Τὐτό ἐστὶ τὸ σῶμά μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν διδόμενον· τῆτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἡμέραν ἀνάμνησιν.

20 Ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον, μετὰ τὸ δεῖπνῆσαι, λέγων· Τὐτο τὸ ποτήριον, ἡ καινὴ διαθήκη ἐν τῷ αἵματί μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν ἐκχυνόμενον.

21 Πλὴν ἰδὼν, ἡ χεὶρ τοῦ παραδιδόντος με μετ' ἐμῶ ἐπὶ τῆς τραπέζης.

22 Καὶ ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου πορεύεται κατὰ τὸ ὀρισμένον· πλὴν ἡ αἰὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ, δι' ἣ παραδίδεται.

23 Καὶ αὐτοὶ ἤρξαντο συζητεῖν πρὸς ἑαυτὰς, τὸ, τίς ἄρα εἴη ἐξ αὐτῶν ὁ τῆτο μέλλον πράσσειν.

24 Ἐγένετο δὲ καὶ φιλονεικία ἐν αὐτοῖς, τὸ, τίς αὐτῶν δοκεῖ εἶναι μέζων.

25 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Οἱ βασιλεῖς τῶν ἔθνων κυριεύουσιν αὐτῶν· καὶ οἱ ἐξουσιάζοντες αὐτῶν εὐεργέται καλοῦνται.

26 Ὑμεῖς δὲ ἔχ' ἕτως· ἀλλ'

δὲν θέλω πίνει ἀπὸ τοῦ γενήματος τῆς ἀμπέλου, ἕως ὅπῃ τὰ ἔλθῃ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

19 Καὶ πέρνωντας ψαμί, καὶ εὐχαριστῶντας τὸ ἔκοψε· καὶ τὰς ἔδωκε, καὶ εἶπε· τῆτο εἶναι τὸ κομμί μου, ὅπῃ δίδεται διὰ λόγου σας· ἐτῆτο κάμειτε εἰς τὴν ἐνθύμησίν μου.

20 Ὁμοίως ἐπῆρε καὶ τὸ ποτήριον, καὶ τὰς τὸ ἔδωκε, ὑγρεον ἀφόντις ἰδείπησι, λέγωντας· Τῆτο τὸ ποτήριον εἶναι ἡ καινύρια διαθήκη εἰς τὸ αἷμά μου, τὸ ὁποῖον χύνεται διὰ λόγου σας.

21 Ὅμως νᾶ, τὸ χέρι ἐκείνου ὅπῃ μὲ παραδίδει, εἶναι μαζί μου εἰς τὸ τραπέζι.

22 Καὶ ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παύει καθὼς εἶναι ὀρισμένον· ὅμως ἀειλύμονον εἰς τον ἀνθρώπον ἐκείνον, διὰ μέση τοῦ ὁποῖον παραδίδεται.

23 Καὶ αὐτοὶ ἄρχισαν νᾶ γυριῦν ἀνάμεσα της, τὸ, ποῖος ἄρα νᾶ εἶναι ἀπ' αὐτῆς ὅπῃ μέλλει νᾶ κάμῃ ἐτῆτο.

24 Καὶ ἔγινε καὶ φιλονεικία εἰς αὐτῆς, τὸ, ποῖος ἀπ' αὐτῆς νᾶ εἶναι ὁ μεγαλύτερος.

25 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὰς εἶπε· οἱ βασιλεῖς τῶν ἔθνων κυριεύουσιν αὐτὰ τὰ ἔθνη· καὶ ἐκείνοι ὅπῃ τὰ ἐξουσιάζουσι κράζοντες εὐεργέται.

26 Ἀμὲν ἰσχύς δὲν ἴσθι

ὁ μείζων ἐν ὑμῖν, γενέσθω ὡς ὁ νεώτερος· καὶ ὁ ἡγούμενος, ὡς ὁ διακονῶν.

27 Τίς γὰρ μείζων, ὁ ἀνακείμενος, ἢ ὁ διακονῶν; ἔγω δὲ εἰμὶ ἐν μεσῷ ὑμῶν ὡς ὁ διακονῶν.

28 Ὑμεῖς δὲ ἴτε οἱ διαμνησκότες μετ' ἐμῶ ἐν τοῖς πειρασμοῖς μου.

29 Καθὼ διατίθεμαι ὑμῖν, καθὼς διέθετό μοι ὁ πατήρ μου, βασιλείαν·

30 Ἵνα ἰσθῆντε καὶ πίνετε ἐπὶ τῆς τραπέζης μου ἐν τῇ βασιλείᾳ μου, καὶ καθίσετε ἐπὶ θρόνων, κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλάς τοῦ Ἰσραὴλ.

31 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Σίμων, Σίμων, ἰδὼ, ὁ σατανᾶς ἐξήτήσατο ὑμᾶς, τῷ σιναῶσαι ὡς τὸν σῖτον·

32 Ἐγὼ δὲ ἰδεήθην περὶ σε, ἵνα μὴ ἐκλείπῃ ἡ πίστις σου· καὶ σύ ποτε ἐπιγρέφας, τῆριξον τὰς ἀδελφάς σου.

33 Ὁ δὲ εἰπὼν αὐτῷ· Κύριε, μετὰ σὺ ἔτοιμός εἰμι καὶ εἰς

ἔττι· ἀλλὰ ὁ μεγαλύτερος ἀνάμεσά σας, ὡς γένει ὡσάν ὁ μικρότερος· καὶ ὁ προεσῶς, ὡσάν ὁ ὑπηρέτης.

27 Διατὶ ποῦ εἶναι μεγαλύτερος, ἐκεῖ ὅπῃ κάθεται, ἢ ἐκεῖ ὅπῃ ὑπηρετᾷ; δὲν εἶναι μεγαλύτερος ἐκεῖ ὅπῃ κάθεται; ἀλλὰ ἐγὼ εἶμαι εἰς τὴν μέσην σας ὡσάν ἐκεῖνος ὅπῃ ὑπηρετᾷ.

28 Καὶ ἑσεῖς ἴσατε ἐκεῖνοι ὅπῃ ἐμνύνετε πάντοτε μαζὺ μου εἰς τὰς πειρασμῶν μου.

29 Καὶ καθὼς ὁ πατήρ μου διέδωκεν εἰς ἐμένα τὴν βασιλείαν, ἔττι καὶ ἐγὼ διαδίδωμι ἐκεῖνῃ εἰς ἑσᾶς·

30 Νὰ τρώγετε καὶ νὰ πίνετε εἰς τὸ τραπέζι μου εἰς τὴν βασιλείαν μου· καὶ νὰ καθίσετε εἰς τὰς θρόνους, νὰ κρίνετε τὰς δώδεκα φυλάς τῷ Ἰσραὴλ.

31 Καὶ ὁ Κύριος· εἶπε· Σίμων, Σίμων, νὰ, ὁ σατανᾶς ὅπῃ σᾶς ἐζήτησε νὰ σᾶς κοσκινίσῃ ὡσάν ὅπῃ κοσκινίσῃ τὸ σιτάρι·

32 Καὶ ἐγὼ ἵπαρακάλεσά διὰ λόγον σου, διὰ νὰ μὴ ἐκλείπῃ ἡ πίστις σου· καὶ ἐσὺ τότε ὡσάν γυρίσης, γήριξῃς τὰς ἀδελφάς σου.

33 Καὶ ὁ Πέτρος· τῷ εἶπεν· Αὐθόρτη, ἔτοιμος εἰμαι μετὰ

φυλακὴν καὶ εἰς θάνατον πορεύεσθαι.

34 Ὁ δὲ εἶπε· Λέγω σοι, Πέτρε, ἂ μὴ φωνήσῃς σήμερον ἀλέκτωρ, πρὶν ἢ τρεῖς ἀπαρνήσῃ μὴ εἰδέναι με.

35 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτε ἀπέστειλα ὑμᾶς ἄτερ βαλάντιου, καὶ στήρας, καὶ ὑποδημάτων, μὴ τινος ὑπερήσατε; Οἱ δὲ ἔπουν· Οὐδενός.

36 Εἶπεν ἔν αὐτοῖς· Ἀλλὰ νῦν, ὃ ἔχων βαλάντιον, ἀράτω, ὁμοίως καὶ πῆραν· καὶ ὃ μὴ ἔχων, πωλησάτω τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, καὶ ἀγορασάτω μάχαιραν.

37 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι ἔτι τῷτο τὸ γεγραμμένον δεῖ τελεσθῆναι ἐν ἐμοί, τό· Καὶ μετὰ αὐτῶν ἰλογισθῇ· Καὶ γὰρ τὰ περὶ ἐμοῦ τέλει· ἔχει.

38 Οἱ δὲ ἔπουν· Κύριε, ἰδὼ μάχαιραι δίδε δύο. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἰκανόν ἐστι.

39 Καὶ ἐξελθὼν ἰπορεύθη κατὰ τὸ ἔθος εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἑλαιῶν· ἠκολούθησάν δὲ αὐτῷ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

40 Γινόμενος δὲ ἐπὶ τοῦ τόπου, εἶπεν αὐτοῖς· Προσέχισθε μὴ εἰσελθεῖν εἰς πειρασμόν.

σῆμα νὰ πάγω καὶ εἰς τὴν φυλακὴν καὶ εἰς τὸν θάνατον.

34 Καὶ ἐκείνῳ τοῦ εἶπεν· Λέγω σοι, Πέτρε, ὅτι πρὸ τῆ νῆς λαλήσῃ ὁ πετεινὸς σήμερον, θείλεις ἀρνηθῆ τρεῖς φορές· πῶς δὲν με ἰξεύρεις.

35 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅταν σᾶς ἔστειλα χωρὶς πυγγῆ, καὶ σακκῦλι, καὶ ὑποδήματα, μήνα ὑπερηθήκατε τίποτες; Καὶ ἐκεῖνοι τῷ εἶπαν· Τίποτες δὲν μας ἔλαψεν.

36 Εἶπεν αὐτοῖς λοιπόν· Ἀλλὰ τῶρα, ὅποιος ἔχει πυγγὴν, ἅς τὸ πάρε· τὸν ὅμοιον τρόπον καὶ ὅποιος ἔχει σακκῦλι, ἅς τὸ πάρε· καὶ ὅποιος δὲν ἔχει σπαθί, ἅς πηλήσει τὸ φέριμά του, καὶ ἅς ἀγοράσῃ σπαθί.

37 Διατὶ σᾶς λέγω, ὅτι ἀκόμη ἐν τῷτο τὸ γεγραμμένον κάμνει χρεῖα νὰ τελεωθῇ εἰς ἐμένα, τό· Πῶς ἰλογαριάζω μὴ τῶν ἀνθρώπων. Διατὶ ἐκεῖνα ὅσα εἶναι γεγραμμένα διὰ λόγον με τελεωῦνται.

38 Καὶ ἐκεῖνοι τῷ εἶπαν· Αὐδέστη, νὰ ἰδῷ δύο σπαθία. Καὶ ἐκεῖνῳ τὸ εἶπεν· Φθάσει.

39 Καὶ ὡς ἂν εἰσῆλθαι εἰς ἰδίῃ κατὰ τὴν συνήθειαν εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἑλαιῶν· καὶ ἀκολούθησάν τοι καὶ οἱ μαθηταί αὐτοῦ.

40 Καὶ παύσας εἰς τὸν τόπον, τὸς εἶπε· Προσέχισθε νὰ μὴν πείσῃτε εἰς πειρασμόν.

41 Καὶ αὐτὸς ἀπεσπᾶσθαι ἀπ' αὐτῶν ὥσπερ λίθου βολὴν, καὶ βίαις τὰ γόνατα προσήνευχετο.

42 Λέγων· Πάτερ, εἰ βάλῃ παρενεγκεῖν τὸ ποτήριον τῆτο ἀπ' ἐμοῦ· πλὴν μὴ τὸ θέλημά μου, ἀλλὰ τὸ σὸν γινέσθω.

43 Ὡφθῇ δὲ αὐτῷ ἄγγελος· ἀπ' ἐρανεῖ ἐπισχύων αὐτόν.

44 Καὶ γινόμενος ἐν ἀγωνίᾳ, ἐκτείνετον προσήνευχετο· ἐγένετο δὲ ὁ ἰδρῶς αὐτοῦ ὥσπερ θρόμβοι αἱμάτων· καταβαίροντες ἐπὶ τὴν γῆν.

45 Καὶ ἀναστὰς ἀπὸ τῆς προσευχῆς, ἐλθὼν πρὸς τὰς μαθητάς αὐτοῦ, εὗρεν αὐτοὺς κοιμωμένους ἀπὸ τῆς λύπης.

46 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί καθεύδετε; ἀναστάντες προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν.

47 Ἐτι δὲ αὐτοῦ λαλῆντος, ἰδὼ ὄχλον, καὶ ὁ λεγόμενος Ἰούδας, εἰς τῶν δώδεκα, προήρχετο αὐτῶν, καὶ ἤγγισεν τῷ Ἰησοῦ φιλήσαι αὐτόν.

48 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἰούδα, φιλήματι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδίδως;

49 Ἰδόντες δὲ οἱ περὶ αὐτὸν τὸ ἰσόμενον, εἶπον αὐτῷ· Κύριε,

41 Καὶ αὐτὸς ἀνεχώρησε μακρὰ ἀπ' αὐτῶν ὡς μίαν πετροβολίαν τόπον· καὶ γυνατίζοντας ἐπροσεύχετο,

42 Λέγοντας· ὦ πάτερ, ἐν δέλῃ, νὰ περάσῃ τῆτο τὸ ποτήρι ἀπὸ λόγου μου· ὅμως ὅχι τὸ θέλημά μου, ἀλλὰ τὸ ἐδικόν σου ὡς γένοι.

43 Καὶ ἐφάνη εἰς αὐτὸν ἄγγελος· ἀπὸ τὸν ἐρανὸν ὁ ὀπαῖος τὸν ἰδυνάμωνε.

44 Καὶ ἔστωντας νὰ ἔλθῃ εἰς τεινωρίαν, ἐπροσεύχετο πλεον σφοδρότερον· καὶ ὁ ἰδρῶς τοῦ ἔγινεν ὡσανύμποι αἱμάτων· καὶ ἐπιφταν εἰς τὴν γῆν.

45 Καὶ ὡσανύ ἰσηκώδη ἀπὸ τὴν προσευχὴν, ἦλθεν εἰς τὰς μαθητάδας τοῦ, καὶ τὰς ἦρεν ὅπῃ ἐκοιμύνταν ἀπὸ τὴν λύπην τοῦ.

46 Καὶ τὰς εἶπε· Τί κοιμᾶσθε; σηκώτε, προσεύχεσθε, διὰ νὰ μὴν ἐμβῇτε εἰς πειρασμόν.

47 Καὶ ἀκούει ἐκεῖ ὅπῃ τὸ ἔλεγε, καὶ νὰ ὄχλος καὶ ἔφθασε, καὶ ὁ λεγόμενος Ἰούδας ἕνας ἀπὸ τὰς δώδεκα ἐπάγγειν ὁμπροσὰ ἀπ' αὐτόν· καὶ ἰσήμωσεν εἰς τὸν Ἰησοῦν νὰ τὸν φιλήσῃ.

48 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπεν· ὦ Ἰούδα, μὴ φιλημα παραδίδεις τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου;

49 Καὶ ὡσανύ ἰδαν ἐκεῖνοι ὅπῃ ἦταν τρυγῶν τοῦ ἐκεῖνο

ὡς πατάξομεν ἐν μαχαί-
ραις :

50 Καὶ ἐπάταξεν εἰς τις
ἐξ αὐτῶν τὸν δούλον τοῦ ἀρχιε-
ρέως, καὶ ἀφείλεν αὐτῷ τὸ ὄς
τὸ δεξιόν.

51 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς,
εἶπεν· Ἐὰν ἐως τῆς τέτης. Καὶ
ἀφάμενος τοῦ ὧτός αὐτοῦ,
ἰάσατο αὐτόν.

52 Εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς πρὸς
τὰς παραγενομένης ἐπ' αὐτὸν
ἀρχιερεῖς καὶ γραττηγὰς τοῦ
ἱεροῦ καὶ πρεσβυτέρους· Ὡς
ἐπὶ ληγὴν ἐξηληλύθατε μετὰ
μαχαίρων καὶ ξύλων :

53 Καθ' ἡμέραν ὄντες με-
θ' ὑμῶν ἐν τῷ ἱερῷ, οὐκ ἐξε-
τείλατε τὰς χεῖρας ἐπ' ἐμέ·
ἀλλ' αὕτη ὑμῶν ἐστὶν ἡ ὥρα,
καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ σκότους.

54 Συλλαβόντες δὲ αὐτὸν
ἤγαγον, καὶ εἰσῆγαγον αὐτὸν
εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀρχιερέως·
Ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει μα-
κρόθεν.

55 Ἀφάντων δὲ πῦρ ἐν
μέσῳ τῆς αὐλῆς, καὶ συγκα-
θισάντων αὐτῶν, ἐκάθητο ὁ
Πέτρος ἐν μέσῳ αὐτῶν.

56 Ἰδύσα δὲ αὐτὸν παι-
δίσκη τις καθήμενον πρὸς τὸ
φῶς, καὶ ἀντίσας αὐτῷ,
εἶπε· Καὶ ἔσθ' σὺν αὐτῷ ἦν.

57 Ὁ δὲ ἠρώσαστο αὐτὸν,
λέγων· Γύναι, οὐκ οἶδα αὐ-
τίν.

ὅπως ἔμελλε γὰρ γίνη, λέγουσιν τῇ
ἀδελφῇ, θέλεις γὰρ κτυπήσω-
μεν μὲ τὸ σπαδί :

50 Καὶ ἵνας ἀπ' αὐτῆς
ἐκτύπησε τὸν δούλον τοῦ ἀρχιε-
ρέως, καὶ ἀφαίρεισι τὸ αὐτί
τα τὸ δεξιόν.

51 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη,
καὶ εἶπεν· Ἀφῆτε, φθάσει ἰσὺς
ἰδῶ. Καὶ ἰπίασε τὸ αὐτί τα,
καὶ τὸν ἱάτρευσι.

52 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς
τὰς ἀρχιερεῖς καὶ τὰς γραττηγὰς
τοῦ ἱεροῦ, καὶ τὰς πρεσβυτέρους,
ὅπως ἤλθαν ἀπάνω τῷ· Ὡσάν
εἰς ληγὴν εὐγύναιτε εἰς ἐμένα
μὲ σπαδία καὶ μὲ ξύλα :

53 Καθ' ἡμέραν ἤμεν μετ'
ἱσῶς εἰς τὸ ἱερόν, καὶ δὲν ἀπλώ-
σιτε τὰ χεῖρά σας ἀπάνω
με· ἀμὴν ἐστὶν εἶναι ἡ ὥρα
σας, καὶ ἡ ἐξουσία τῷ σκότει.

54 Καὶ ὥσαν τὸν ἐπίασαν,
ἤφεραν καὶ ἐμβασάν τὸν εἰς τὸ
σπῆτι τῷ ἀρχιερέως. Καὶ ὁ
Πέτρος ἀκολουθεῖ ἀπὸ μα-
κρά·

55 Καὶ ἔσταντας ἀνὰ ἀνάψην
φωτῖα εἰς τὴν μέσην τῆς αὐλῆς,
ἐκάθισαν μαζὺ, καὶ ὁ Πέτρος
ἐκάθητο εἰς τὴν μέσην τῆς.

56 Καὶ ὥσαν τὸν εἶδεν μία
νοπέλα ὅπως ἐκάθητο αὐτὸς
εἰς τὴν φωτῖα, καὶ ἀντίσιν
εἰς αὐτόν, εἶπε· Καὶ ἐστὶν
μαζὺ μετ' αὐτόν ἦτον.

57 Καὶ ὁ Πέτρος τὸν
ἀρνήθη, λέγωντας· Ὡ γυναι-
κα, δὲν τὸν ἔγνων.

58 Καὶ μετὰ βραχὺ
 ἔτις· ἰδὼν αὐτὸν, ἔφη· Καὶ
 σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ. Ὁ δὲ Πέτρος·
 εἶπεν· Ἀδελφωπε, οὐκ εἰμί.

59 Καὶ διατάσας ὡσι-
 μρας μίᾱς, ἄλλοις τις δι-
 αχυρίζετο, λέγων· Ἐπ' ἀληθείας
 καὶ ὅτος μετ' αὐτῷ ἦν· καὶ
 γὰρ Γαλιλαῖος ἐστίν.

60 Εἶπε δὲ ὁ Πέτρος·
 Ἀδελφωπε, οὐκ οἶδα ὃ λέγεις.
 Καὶ παραχερῆμας, ἔτι λα-
 λῶντος αὐτῷ, ἐφώνησιν ὁ
 ἀλέκτορ.

61 Καὶ γραφεὶς ὁ Κύριος·
 ἐμβλέψας τῷ Πέτρῳ· καὶ ὑπε-
 μνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ λόγου
 τοῦ Κυρίου, ὡς εἶπεν αὐτῷ·
 Ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι,
 ἀπαρτήσῃ με τρίς.

62 Καὶ ἐξελθὼν ἔξω ὁ
 Πέτρος· ἠκλῆυσε πικρῶς.

63 Καὶ οἱ ἄνδρες οἱ
 συνέχοντες τὸν Ἰησοῦν, ἐπέ-
 παιζον αὐτῷ, δέροντες.

64 Καὶ περικαλύψαντες
 αὐτὸν, ἐτυπον αὐτῷ τὸ πρῶ-
 σπον· καὶ ἐπρώτων αὐτὸν,
 λαλοῦντες· Προφῆτευσον τίς
 εἶναι ὃ παύσας σε.

65 Καὶ ἕτερα πολλὰ βλασ-
 φημῶντες ἔλεγον εἰς αὐτόν.

66 Καὶ ὡς ἐγένετο ἡμέρα,
 συνήχθη τὸ πρεσβυτέριον τοῦ
 λαοῦ, ἀρχιερεῖς τε καὶ γραμ-
 ματεῖς, καὶ ἀνήγαγον αὐτὸν
 εἰς τὸ συνέδριον ἑαυτῶν.

67 Λέγοντες· Εἰ σὺ εἶ ὁ

58 Καὶ ὡσὰν ἐπέρασαν
 ὀλίγον, τὸν ἰδὼν ἄλλοις, καὶ
 εἶπε· Καὶ σὺ ἀπ' αὐτῶν
 εἶσαι. Καὶ ὁ Πέτρος εἶπεν·
 Ὡς ἄνθρωπε, δὲν εἰμαι.

59 Καὶ περιὼντας ἑως μίᾱ
 ὥρα, κάποιος ἄλλος τὸ ἐβε-
 βαίωνα, καὶ ἔλεγεν· Ἐπ' ἀλη-
 θείας καὶ ἰνῆτος μετ' αὐτὸν
 ἦτον· διατὶ Γαλιλαῖός ἐστιν.

60 Καὶ ὁ Πέτρος εἶπεν·
 Ἀδελφωπε, δὲν ἔξέρω τί λέγεις.
 Καὶ παρευδὺς, ἀκούει ἐκεί-
 ῳ πᾶν τὸ ἔλεγε, καὶ ὁ πετεινὸς
 ἐλάλησι.

61 Καὶ γυρίζοντας ὁ Κύ-
 ριος εἶδε εἰς τὸν Πέτρον· καὶ ὁ
 Πέτρος ἀναδυμῆθη τὸν λόγον
 τοῦ Κυρίου, ὅπᾳ τῷ εἶπεν· Ὅτι
 πρὶν τὴν ἀλεκτὴν φωνῆσαι,
 δέλεις με ἀρτηρῇ τρεῖς φορὰς.

62 Καὶ εὐγῆκεν ἔξω ὁ
 Πέτρος· καὶ ἠκλῆυσε πικρῶς.

63 Καὶ οἱ ἄνδρες ὅπᾳ
 ἐκρατεῶσαν τὸν Ἰησοῦν, τὸν
 ἀνέμπαιζαν καὶ τὸν ἔδερναν.

64 Καὶ σκεπάζοντές τον,
 τοῦ ἐκτυπῶσαν εἰς τὸ πρῶ-
 σπον, καὶ ἔλεγον· Προφῆτευσον
 τίς εἶναι ὅπᾳ σὺ ἐκτύπησαι.

65 Καὶ ἄλλα πολλὰ βλασ-
 φημῶντες ἔλεγον εἰς αὐτόν.

66 Καὶ ὡσὰν ἐξημέρωσαν,
 ἐμαζώχθησαν τὸ πρεσβυτέριον
 τοῦ λαοῦ, καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ
 οἱ γραμματεῖς, καὶ ἀνέβασάν
 τον εἰς τὴν σύναξιν τῆς,

67 Καὶ τοῦ ἔλεγον· Εἰπὶ

Χριστός; εἰπὲ ἡμῖν. Εἴτε δὲ αὐτοῖς· Ἐὰν ὑμῖν εἴπω, ὑμεῖς μὴ πιστεύσητε·

68 Ἐὰν δὲ καὶ ἐρωτήσω, ὑμεῖς μὴ ἀποκριθῆτέ μοι, ἢ ἀπολύσητε.

69 Ἀπὸ τοῦ νῦν ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καθήμενος ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ.

70 Εἶπον δὲ πάντες· Σὺ ὅν εἰ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ; Ὁ δὲ πρὸς αὐτὸς ἔφη· Ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἰγῶ εἰμι.

71 Οἱ δὲ εἶπον· Τί ἔτι χρεῖαν ἔχομεν μαρτυρίας; αὐτοὶ γὰρ ἠκούσαμεν ἀπὸ τοῦ στόματος αὐτοῦ.

μας, ἂν ἰσὺ εἶσαι ὁ Χριστός; Καὶ λέγει τες· Ἐὰν σὺ εἴπῃς, δὲν θέλετε μὴ πιστεύσει.

68 Καὶ ἰὰν καὶ ἐρωτήσω, δὲν θέλετε μὴ ἀποκριθῆ, μὴδὲ θέλετε μὴ ἀπολύσαι.

69 Ἀπὸ τῶρα καὶ ὀμπροσθέν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει καθίξει ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ.

70 Καὶ ὅλοι εἶπαν· Ἐσὺ λοιπὸν εἶσαι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ; Καὶ ἐκεῖνος τὴς εἶπεν· Ἐσεῖς τὸ λέγετε, ὅτι ἰγῶμαι.

71 Καὶ ἱμαῖνοι εἶπαν· Τί χρεῖαν ἔχομεν πλείον μαρτυρίας; αὐτοὶ ἡμεῖς τὸ ἀκούσαμεν ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ.

Κεφ. κγ'. 23.

ΚΑΙ ἄναγὰν ἅπαν τὸ πλῆθος αὐτῶν, ἤγαγεν αὐτὸν ἐπὶ τὸν Πιλάτον.

2 Ἠξέαντο δὲ κατηγορεῖν αὐτὸν, λέγοντες· Τύτον εὐρομεν διατρέφοντα τὸ Ἰδν, καὶ κωλύοντα Καίσαρι φόβος διδόναι, λέγοντα ἑαυτὸν Χριστὸν βασιλεῖα εἶναι.

3 Ὁ δὲ Πιλάτος ἐπηρώτησεν αὐτὸν, λέγων· Σὺ εἰ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ ἔφη· Σὺ λέγεις.

4 Ὁ δὲ Πιλάτος εἶπε πρὸς τὸς ἀρχιερεῖς καὶ τὸς ὄχλους·

ΚΑΙ σηκωνόμενον ὅλον τὸ πλῆθος τῶν Ἰουδαίων, τὸν ἔφεραν εἰς τὸν Πιλάτον.

2 Καὶ ἀρχισαν γὰρ τὸν κατηγορεῖν, ἵνα λέγουσιν· Ἐμεῖς εὐρέκαμεν ἐνθάδε ὅπως ἐγύριζε τὸ Ἰδν, καὶ ἐμπόδιζε τὴν γὰρ δίδου δόσιμον τῷ Καίσαρι, λέγοντας τὸ λόγον τοῦ, πῶς γὰρ εἶναι Χριστὸς βασιλεὺς.

3 Καὶ ὁ Πιλάτος τὸν ἐρώτησε, καὶ εἶπεν· Ἐσὺ εἶσαι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν τῷ· Ἐσὺ τὸ λέγεις.

4 Καὶ ὁ Πιλάτος εἶπε εἰς τὸς ἀρχιερεῖς καὶ εἰς τὸν ὄχλον·

2 Η 3

Οὐδὲν εὐρίσκω αἴτιον ἐν τῷ
ἀνθρώπῳ τούτῳ.

5 Οἱ δὲ ἐπίσχυον, λέγοντες·
Ὅτι ἀναστῆσει τὸν λαόν, διδά-
σκων καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας,
ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς Γαλι-
λαίας ἕως ὧδε.

6 Πιλάτος δὲ ἐκέσας
Γαλιλαίαν, ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ
ἀνθρωπος· Γαλιλαίος εἶσι.

7 Καὶ ἐπιγινώσκων ὅτι ἐκ τῆς
ἐξουσίας Ἡρώδης ἐστίν, ἀνέπεμ-
ψεν αὐτὸν πρὸς Ἡρώδην, ὄντα
καὶ αὐτὸν ἐν Ἱερουσολύμοις ἐν
ταῦταις ταῖς ἡμέραις.

8 Ὁ δὲ Ἡρώδης, ἰδὼν τὸν
Ἰησοῦν, ἐχάρη λίαν· ἦν γὰρ
βίβλων ἐξ ἐκείνου ἰδεῖν αὐτόν,
διὰ τὸ αἰεεὶν πολλὰ περὶ
αὐτοῦ· καὶ ἤλπιζε τι σημεῖον
ἰδεῖν ἐπ' αὐτῷ γινόμενον.

9 Ἐπηρώτα δὲ αὐτὸν ἐν
λόγους ἱκανοὺς· αὐτὸς δὲ ἔδεν
ἀπακριβοῦν αὐτῷ.

10 Εἰσέγκεισαν δὲ οἱ ἀρχι-
ερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς εὐτόνως
κατηγοροῦντες αὐτῷ.

11 Εξουθενήσας δὲ αὐτὸν
ὁ Ἡρώδης σὺν τοῖς γρατιεύ-
μασιν αὐτοῦ, καὶ ἱμπαίξας,
περιβαλὼν αὐτὸν ἰσοδῆτα
λαμπρὰν, ἀπέπεμψεν αὐτὸν
τῷ Πιλάτῳ.

12 Ἐγένοντο δὲ φίλοι οὗ, τε
Πιλάτος καὶ ὁ Ἡρώδης ἐν

Ἐγὼ δὲ εὐρίσκω τίποτες ἀφορ-
μὴν εἰς τὸν ἄνθρωπον ἑαυτόν.

5 Ἀλλ' ἐκεῖνοι φιλονεικούν-
τες δυνατώτερα ἐκαταποιού-
σαν, λέγοντες· Ὅτι συγχύζει
τὸν λαόν, διδάσκοντας εἰς
ὅλην τὴν Ἰουδαίαν, ἀρχίζοντας
ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἕως ἰδῶν.

6 Καὶ ὁ Πιλάτος ὥσαν
ἤκουσεν Γαλιλαίαν, ἐρώτησεν,
ἂν ὁ ἄνθρωπος· εἴηαι Γαλι-
λαῖος.

7 Καὶ ὥσαν ἔμαθιν πῶς
εἴηαι ἀπὸ τῆς ἐξουσίας τοῦ
Ἡρώδου, τὸν ἐπέμψεν εἰς τὸν
Ἡρώδην, ὁ ὅποιος ἦταν ἐκεί-
ναις ταῖς ἡμέραις εἰς τὴν
Ἱερουσολύμην.

8 Καὶ ὁ Ἡρώδης, ὥσαν
εἶδε τὸν Ἰησοῦν, ἐχάρη κατὰ
πολλὰ· διὰ τὸ ἠθέλειν ἀπὸ
πολὺν καιρὸν εἶναι τὸν εἰδῆναι
διὰ ἃ καὶ πολλὰ πρᾶγματα
δι' αὐτόν· καὶ ἤλπιζε εἶναι εἰδῆναι
τίποτες σημεῖον ὥστε εἶναι γενῆ
ἀπ' αὐτόν.

9 Καὶ ἐρώτησεν τὸν εἰς
πολλὰ λόγια· ἀλλ' αὐτὸς οὐκ
τοῦ ἀπεκρίθῃ τίποτες.

10 Καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ
οἱ γραμματεῖς ἐτίκνυνται καὶ
τὸν ἐκατηγοροῦσαν δυνατὰ.

11 Καὶ ὁ Ἡρώδης μαζὺ
μὲ τὰς γρατιώτας τε τὸν
ἀτίμασε, καὶ τὸν ἐνέκλεισε,
καὶ ἐνδύνωντάς τον ἔτα φέρεμα
λαμπρὸν, τὸν ἔστειλε πάλιν
εἰς τὸν Πιλάτον.

12 Καὶ ἐκείνην τὴν ἡμέραν
ἐγένοντο φίλοι οὗ Ἡρώδης καὶ ὁ

αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ μετ' ἄλλήλων·
προὔπνερχον γὰρ ἐν ἔχθρᾳ
ἄντες πρὸς αὐτούς.

13 Πιλάτος δὲ, συγκαλίσας
αὐτοὺς τὰς ἀρχιερεῖς, καὶ τὰς
ἄρχοντας, καὶ τὸν λαόν,

14 Εἶπε πρὸς αὐτούς· Προσ-
ηέγκατέ μοι τὸν ἄνθρωπον τῆ-
τον, ὡς ἀποσφραγίσκα τὸν λαόν·
καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ ἐνώπιον ὑμῶν ἀνα-
κρίνας, ἵνα εὗρῃ ἐν τῷ ἀνθρώ-
πῳ τίναν αἵτιον, ὃν καταγορεύ-
τε κατ' αὐτῷ.

15 Ἀλλ' ἔδδ' Ἡρώδης· ἀνέ-
τιμιψα γὰρ ὑμᾶς πρὸς αὐτόν,
καὶ ἰδοὺ, ἔδδ' ἄξιον θανάτου
εἶναι πεπραγμένον αὐτῷ.

16 Παιδεύσας ἔν αὐτὸν
ἀπολύσω.

17 Ἀνάγκη δὲ εἶχεν ἀπο-
λῦειν αὐτοῖς κατὰ ἐρωτὴν
ἴνα.

18 Ἀνέκραξαν δὲ πᾶμπλη-
θεῖ, λέγοντες· Αἶρε τῆτον,
ἀπόλυσον δὲ ἡμῖν τὸν Βαραβ-
βᾶν·

19 Ὅστις ἦν διὰ στάσιν
τινὰ γενομένην ἐν τῇ πόλει
καὶ φόνον, βιβλημένῳ εἰς
φυλακὴν.

20 Πάλιν ἔν ὁ Πιλάτῳ·
προσιφώνησε, θέλων ἀπολύσαι
τὸν Ἰησοῦν.

21 Οἱ δὲ ἐπιφώνουν, λέγον-

Πιλάτῳ· ἓνας μὲ τὸν ἄλλον·
διατὶ προτίτιρα εἶχαν ἔχθραν
ἀνάμεσόν τες.

13 Καὶ ὁ Πιλάτῳ· ἐμάζω-
ξε τὰς ἀρχιερεῖς, καὶ τὰς ἄρ-
χοντας, καὶ τὸν λαόν,

14 Καὶ εἰπὲν τες· Ἐστὶς μὲ
ἐφέρειτε τὸν ἄνθρωπον ἐτῶτον,
ὡσάν ὅπῃ διασφραγίζει τὸν λαόν·
καὶ νᾶ, ἐγὼ ὅπῃ ὑμῖν προστάσας
τὸν ἐξέταξα, καὶ δὲν εὗρηκα
τίποτε· ἀφορμὴν αἰς τὸν ἄνθρωπον
ἀπὸ ἐκείνου ὅπῃ τὸν καταγορεύετε.

15 Ἀλλὰ μηδὲ ὁ Ἡρώδης
εὗρηκε τίποτε· διατὶ ἐγὼ ἐπὶ
τάτῃ σᾶς ἐπεμιψα εἰς αὐτόν,
καὶ νᾶ, ὅπῃ δὲν ἔκαμει τίποτε
ὅπῃ νᾶ εἶναι ἄξιον θανάτου.

16 Νᾶ τὸν παιδεύσω λοι-
πὸν καὶ νᾶ τὸν ἀπολύσω.

17 Εἶχεν καὶ ἀνάγκη εἰς
τὴν ἐρωτὴν, νᾶ τὰς ἀπολύσει
εἶναι φυλακωμένον.

18 Καὶ ὅλον τὸ πλῆθος
ἔκραξαν, λέγοντες· Εὐχκα-
τῆτον ἀπὸ τῆς μέσης, καὶ ἀπό-
λυσέ μας τὸν Βαραββᾶν.

19 Ὁ ὁποῖός· Βαραββᾶς
ἦτον βαλμένος· εἰς τὴν φυλα-
κὴν, διὰ κάποιαν διχοφασίαν
ὅπῃ ἔγινεν εἰς τὴν πόλιν καὶ
διὰ φόνον.

20 Θιλωπίας λοιπὸν ὁ Πι-
λάτῳ· νᾶ ἀπολύσει τὸν Ἰησοῦν,
τὰς ἱλάλησε πάλιν.

21 Ἀμὲν· ἐκεῖνοι ἐφώνησαν·

τες· Σταύρωσον, ταύρωσον αὐτόν.

22 Ὁ δὲ τρίτον εἶπε πρὸς αὐτὰς· Τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν οὗτος; ἕδιν αἵτιον θανάτου εὑρον ἐν αὐτῷ· παιδεύσας ἕν εκ τῶν ἀπολύσω.

23 Οἱ δὲ ἐπέκειντο φωναῖς μεγάλαις, αἰτέμηναι αὐτὸν σταυρωθῆναι· καὶ κατίσχυον αἱ φωναὶ αὐτῶν καὶ τῶν ἀρχιερέων.

24 Ὁ δὲ Πιλάτος ἐπέκριεν γενέσθαι τὸ αἶτημα αὐτῶν.

25 Ἀπέλυσεν δὲ αὐτοῖς τὸν διὰ χάσιν καὶ φόνον βεβλημένον εἰς τὴν φυλακὴν ὃν ἠτέντο· τὸν δὲ Ἰησοῦν παρέδωκε τῷ θιληματί αὐτῶν.

26 Καὶ ὡς ἀπήγαγον αὐτὸν, ἐπιλαβόμενοι Σίμωνος τινος Κυρηναίου τῷ ἔρχομένῳ ἀπ' ἀγροῦ, ἐπέθηκαν αὐτῷ τὸν σταυρὸν, φέρειν ὑποθῆναι τοῦ Ἰησοῦ.

27 Ἠκολούθει δὲ αὐτῷ πολὺ πλῆθος τῶ λαοῦ καὶ γυναικῶν· αἱ καὶ ἐκόπτοντο καὶ ἰθρήνεν αὐτόν.

28 Στραφεῖς δὲ πρὸς αὐτάς ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· Θυγατέρες Ἰερουσαλὴμ, μὴ κλαίετε ἐπ' ἐμὲ, πλὴν ἐφ' ἑαυτάς κλαίετε, καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ὑμῶν·

29 Ὅτι ἰδὲ, ἐρχομαι ἡμέ-

καὶ ἔλεγον· Σταύρωσε, ταύρωσε τον.

22 Καὶ ὁ Πιλάτος εἶπε τρίτον εἰς ἐκείνους· Καὶ τί κακὸν ἔκαμιν ἐκτός ὃ ἀνδρωπαγῆς; ἐγὼ δὲν εὑρήκα εἰς αὐτὸν ὃδὲ μίαν ἀφορμὴν θανάτου· γὰρ τὸν παιδεύσω λοιπὸν, καὶ γὰρ τὸν ἀπολύσω.

23 Καὶ ἐκείνοι ἐπέμειναν φωνάζοντες μεγάλαις φωναῖς, ζητῶντες γὰρ σταυρωθῆναι· καὶ ἡ φωναὶς αὐτῶν καὶ τῶν ἀρχιερέων ἐκαταπονέυσαν.

24 Καὶ ὁ Πιλάτος ἀποφάσισε γὰρ γίνε τὸ ζήτημά της.

25 Καὶ τὴς ἀπολύσειν ἐκείνον ὃ πῦ ἐζητήσαν· ὁ ὁποῖος ἦταν βαλμένος μέσα εἰς τὴν φυλακὴν διὰ διχοφασίαν καὶ διὰ φόνον· καὶ τὸν Ἰησοῦν τὸν ἱπαράδωκε εἰς τὸ θιλημά της.

26 Καὶ ὡς αὐτὸν ἱπάγαγον, ἐπίεσαν κάποιον Σίμωνα Κυρηναῖον ὁ ὁποῖος ἤρχετον ἀπὸ τὸ χωράφι, καὶ ἔβαλαν ἀπάνω του τὸν σταυρὸν γὰρ τὸν σηκώνει ὀπίσω ἀπὸ τὸν Ἰησοῦν.

27 Καὶ ἀκολουθῶσαν τὸν Χριστὸν πολὺ πλῆθος τῶ λαοῦ καὶ τῶν γυναικῶν· αἱ ὁποῖαις τὸν ἰλυπῶνταν καὶ τὸν ἔκλαιαν.

28 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐγύρισεν εἰς αὐταῖς, καὶ ταῖς εἶπεν· Ὡς θυγατέρας τῆς Ἰερουσαλὴμ, μὴ κλαίετε ἐμένα, ἀλλὰ κλαίετε ἡμεῖς λόγους, καὶ γὰρ παιδιᾶσαι·

29 Ὅτι γὰρ, ὅπῃ ἔρχεται

σαι ἐν αἷς ἱερῶν· Μακάριαι αἱ γαῖραι, καὶ κοιλίαι αἱ οὐκ ἐγίνησαν, καὶ ματοὶ οἱ οὐκ ἐθήλασαν.

30 Τότε ἄρχονται λέγειν τοῖς ὄρεσι Πίστις ἐφ' ἡμᾶς· καὶ τοῖς βουνοῖς· Καλύψατε ἡμᾶς.

31 Ὅτι εἰ ἐν τῷ ὄρει ἔσθω ταῦτα ποιεῖσιν, ἐν τῷ ἱερῷ τί γίνηται;

32 Ἦγοιτο δὲ καὶ ἕτεροι δύο κακῆργοι σὺν αὐτῷ ἀναιρεθῆναι.

33 Καὶ ὅτε ἀπῆλθον ἐπὶ τὸν τόπον τὸν καλύμενον Κράνιον, ἐκτὶ ἐσαύρωσαν αὐτὸν καὶ τὴς κακῆργης· ὃν μὲν ἐν διεξιῶν, ὃν δὲ ἐξ ἀριστερῶν.

34 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔλεγεν· Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς· ἡ γὰρ οὐδασὶ τί ποιῶσι. Διαμεριζόμενοι δὲ τὰ ἱμάτια αὐτῶ, ἔβαλον κλῆρον.

35 Καὶ εἰσῆκει ὁ λαὸς θεωρεῖν· ἐξεμυκτῆριζον δὲ καὶ οἱ ἄρχοντες σὺν αὐτοῖς, λέγοντες· Ἄλλως ἔσωσε, σωσάτω ἑαυτὸν, εἰ ὕψος ἔστιν ὁ Χριστὸς ὁ τοῦ Θεοῦ ἱκελεκτός.

36 Ἐνέπαιζον δὲ αὐτῷ καὶ οἱ γραμματεῖς, προσερχόμενοι, καὶ ἔειπον· προσφέροντες αὐτῷ.

37 Καὶ λέγοντες· Εἰ σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, σῶσον σεαυτὸν.

ἡμέραις τις ταῖς ὑποταῖς δέλεον εἶπεν· καλότηχαις ἢ γαῖραις, καὶ ἡ κοιλίαις ὅπῃ δὲν ἐγίνησαν, καὶ τὰ βυζία ὅπῃ δὲν ἐθύζασαν.

30 Τότε δέλεον ἀρχίσει νὰ λέγων εἰς τὰ ὄρη· Πίστις ἀπάνω μας· καὶ τὰ βυζία· Σκεπάσετέ μας.

31 Ὅτι ἂν εἰς τὸ χλωρὸν ἔδλον κάμνησιν αὐτὰ, εἰς τὸ ξερὸν τί δέλει γίνεαι;

32 Καὶ ἰφέρνηνταν καὶ ἄλλοι δύο κακῆργοι νὰ σκοτωθῶσι μαζὺ μὲ τὸν Ἰησοῦν.

33 Καὶ ὅταν ἰπῆγαν εἰς τὸν τόπον ὅπῃ ἱερᾶζοντο Κράνιον, ἐκτὶ τὸν ἐσαύρωσαν, καὶ τὴς κακῆργης· τὸν εἰς ἀπὸ τὴν δεξιάν, καὶ τὸν ἄλλον ἀπὸ τὴν ἑξωστήαν.

34 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἔλεγεν· Σὺ πάτερ, συγχώρησέ τους· διὰ τὸ δὲν ἐξεύρων τί κάμνησι. Καὶ διαμοιράζοντες τὰ φορέματά τε, ἔρριχναν λαχινάς.

35 Καὶ ὁ λαὸς ἐγίγνετο καὶ ἔειπε· καὶ μαζὺ μετ' αὐτῶ καὶ οἱ ἄρχοντες τὸν ἐγελῶσαν, καὶ ἔλεγον· Ἄλλως ἔσωσον, ἃς σώσει καὶ τῷ λόγῳ τε, ἂν εἶναι ἱερεὺς· ὁ Χριστὸς ὁ διαλεγμένος τοῦ Θεοῦ.

36 Καὶ τὸν ἀνέμπαιζαν καὶ οἱ γραμματεῖς, ἱερχόμενοι κοινὰ, φέρνοντές τε ξίδη,

37 Καὶ ἔλεγον· Ἄν ἰσὺ εἴσαι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, σῶσε τὴν λόγῳ σε.

38 Ἦν δὲ καὶ ἐπιγραφὴν γεγραμμένην αὐτῷ γεράμμασι τοῖς Ἑλληνικοῖς καὶ Ῥωμαϊκοῖς καὶ Ἑβραϊκοῖς· Οὗτος ἔστιν ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.

39 Εἷς δὲ τῶν κρεμασθέντων κακόνεργων ἐβλασφήμει αὐτόν, λέγων· Εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, σῶσον σεαυτὸν καὶ ἡμᾶς.

40 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἕτερος ἐπιτίμα αὐτῷ, λέγων· Οὐδὲ φοβῆ σὺ τὸν Θεόν, ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι εἶ;

41 Καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως ἄξια γὰρ ὡν ἐπράξαμεν ἀπολαμβάνομεν· Ἄτ· δὲ ἐδὶν ἄτοπον ἔπραξε.

42 Καὶ ἔλεγε τῷ Ἰησοῦ· Μνησθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

43 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω σοι, σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ παράδεισῳ.

44 Ἦν δὲ ὥσει ὥρα ἕκτη, καὶ σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν, ὥς ὥρας ἑνῆατης.

45 Καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος, καὶ ἐσχίσθη τὸ καλαπίεσθαι τοῦ ναυῆ μίσην.

46 Καὶ φωνήσας φωνῇ μεγάλῃ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Πάτερ, εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ

38 Ἦτον καὶ ἡ ἀπαναγραφὴ γεγραμμένη ἀποπάνω τῆ μετὰ γεράμματα Ἑλληνικά καὶ Ῥωμαϊκά καὶ Ἑβραϊκά· ἑτοῦτο· Εἶναι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.

39 Καὶ ἓνας ἀπὸ τῶν κακόνεργων τὴν κρεμασμένην ἐβλασφήμει αὐτόν, λέγων· Καὶ ἔλεγεν· Ἐάν εἶσαι ἰσὺ ὁ Χριστὸς, γλύτωσε καὶ τὴν λόγῳ σου καὶ ἐμοῦ.

40 Καὶ ὁ ἄλλος ἀπεκρίθη καὶ τὸν ἀνέειδεν, καὶ τὴν εἶπε· Δὴν φοβεῖσαι τὸν Θεόν, ὅτι ἰσὺ εἶσαι εἰς τὸ αὐτὸ κρίμα;

41 Καὶ ἐμεῖς δικαίως τὰ παθαίνομεν· διὰ τὸ ἀπολαμβάνομεν ἄξια ἐκείνων ὅπῃ ἐκάμαμεν· ἀλλ' ἐγὼ τὸ κακὸν ἄτοπον δὲν ἐκάμε.

42 Καὶ ἔλεγεν εἰς τὸν Ἰησοῦν· Αὐθέντη, ἐνδυμήσω με ὅταν ἔλθῃς εἰς τὴν βασιλείαν σου.

43 Καὶ λέγει τῷ ὁ Ἰησοῦς· Βέβαια σὺ λέγεις, σήμερον μετ' ἐμοῦ εἶσαι εἰς μίσην εἰς τὸν παράδεισον.

44 Καὶ ἦτον κοντὰ ἕκτη ὥρα τῆς ἡμέρας, καὶ ἔγινε σκοτάδι εἰς ὅλην τὴν γῆν, ὥς τὴν ἑνῆατην ὥραν.

45 Καὶ ὁ ἥλιος ἐσκοτίσθη, καὶ τὸ σκίεσθαι τῆ ναυῆ ἐσχίσθη εἰς τὴν μίσην.

46 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐφώνησεν φωνῇ μεγάλῃ καὶ εἶπεν· Ὁ πατήρ, εἰς τὰ χεῖρά σου παρα-

πνεῦμά μου. Καὶ ταῦτα
εἰπὼν ἐξέπνευσεν.

47 Ἰδὼν δὲ ὁ ἐκατόνταρχος
τὸ γενόμενον, ἐδόξασε τὸν Θεόν,
λέγων· Ὅντως ὁ ἄνθρωπος
οὗτος δίκαιος ἦν.

48 Καὶ πάντες οἱ συμπα-
ραγεόμενοι ὄχλοι ἐπὶ τὴν
θεωρίαν ταύτην, θεωρῶντες τὰ
γενόμενα, τύπτοντας ἑαυτῶν
τὰ στήθη ὑπέσκριπον.

49 Εἰσῆκεισαν δὲ πάντες
οἱ γνωστοὶ αὐτοῦ μακρόθεν, καὶ
γυναῖκες αἱ συνακολουθήσασαι
αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας,
ὁρᾶσαι ταῦτα.

50 Καὶ ἰδὼν, αἰὲρ ἀόμακτι
Ἰωσήφ, βασιυτῆς ὑπάρχων,
αἰὲρ ἀγαθὸς καὶ δίκαιος,

51 (Οὗτος οὐκ ἦν συγκα-
τατεθειμένος τῇ βυλῇ καὶ τῇ
πράξει αὐτῶν) ἀπὸ Ἀριμα-
θαίας πόλεως τῶν Ἰουδαίων ὃς
καὶ προσεδέχιστο καὶ αὐτὸς
τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

52 Οὗτος προσελθὼν τῷ
Πιλάτῳ, ἡτήσατο τὸ σῶμα
τοῦ Ἰησοῦ.

53 Καὶ καθελὼν αὐτὸ
ἐνετύλιξεν αὐτὸ σινδόνι, καὶ
ἔθηκεν αὐτὸ ἐν μνήματι λα-
ξευτῷ, ὃ οὐκ ἦν ἐσθῆς ἀλλ' ἐν
κείμηνῳ.

54 Καὶ ἡμέρα ἦν παρα-
σκευὴ, καὶ σάββατον ἰσχυ-
σκε.

δίδω τὸ πνεῦμά μου. Καὶ ὡσάν
εἶπεν ἐτετα, ἐξελύχθησι.

47 Καὶ ὁ ἐκατόνταρχος
ὡσάν εἶδεν ἐκεῖνο ὅπῃ ἔγινεν,
ἐδόξασε τὸν Θεόν, λέγωντας·
Βέβαια ἐτέτος ὁ ἄνθρωπος
ἦτον δίκαιος.

48 Καὶ ὅλος ὁ λαὸς ὅπῃ
ἐπῆγε μαζὺ εἰς τὴν θεωρίαν
ἐκείνην, βλέπωντας ἐκεῖνα ὅπῃ
ἐγίνεταν, κτυπῶντας τὰ στήθη
τῆς ἐγύριζαν.

49 Καὶ ἐτίκνυνταν ὅλοι οἱ
γνώριμοι τῆ ἀπὸ μακρὰ, καὶ
γυναῖκαις ἡ ὅποιας τὸν ἀκο-
λυθῶσαν ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν,
καὶ ἔβλεπαν ἐτέτος.

50 Καὶ νᾶ, καὶ ὁτοῖνας ἄν-
θρωπος, τὸ ὄνομά τῆ Ἰωσήφ,
ἄνθρωπος ἀγαθὸς καὶ δίκαιος,
ὁ ὅποιος ἦτον βασιυτῆς·

51 Ἐτέτος δὲν ἰσυμφάνη-
σεν εἰς τὴν βυλὴν καὶ εἰς τὴν
πράξιν αὐτῶν ὁ ὅποιος ἦτον
ἀπὸ τὴν Ἀριμαθαίαν πόλιν τῶν
Ἰουδαίων, καὶ ἰπροσιδέχων καὶ
αὐτὸς τὴν βασιλείαν τῷ Θεῷ.

52 Ἐτέτος ἐπῆγεν εἰς τὸν
Πιλάτον, καὶ ἐζήτησε τὸ κορμί
τῷ Ἰησοῦ.

53 Καὶ τὸ ἐκατέβασε καὶ τὸ
ἐτύλιξε μὲν ἐνα σινδόνι, καὶ τὸ
ἔβαλλεν εἰς ἕνα μνήμα πελεκυ-
τὸν, εἰς τὸ ὅποιον ἀκόμι κανεῖς
δὲν ἦτον βασιυτῆς.

54 Καὶ ἡ ἡμέρα ἦτον παρα-
σκευὴ, καὶ ἐσήμεν τὸ σάβ-
βατον.

55 Κατακολουθήσασαι δὲ καὶ γυναῖκες, αἵτινες ἦσαν συνελλυθῆναι αὐτῷ ἐκ τῆς Γαλιλαίας, ἰδεάσαντο τὸ μνημιον, καὶ ὡς ἐτίθη τὸ σῶμα αὐτοῦ.

56 Ὑπογρίψασαι δὲ ἡτοίμασαν ἁρώματα καὶ μύρα· καὶ τὸ μὲν σάββατον ἡσύχασαν κατὰ τὴν ἐντολήν.

55 Καὶ ἔφωλας τὰ ἀκολουθήσων καὶ γυναῖκες, ἡ ὁποίας εἴχασιν ἔλθῃ μαζὺ μετ' αὐτὸν ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, καὶ εἶδον τὸ μνημα, καὶ πῶς ἐβάλλῃ τὸ σῶμα ἐκεῖ.

56 Καὶ γυρίζοντες ἐτοίμασαν ἁρώματα καὶ μύρα· καὶ ἡσύχασαν τὸ σάββατον κατὰ τὴν ἐντολήν.

Κιφ. κδ'. 24.

Τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων, ὅρδρε βαθείος ἦλθον ἐπὶ τὸ μνημα φέρεσαι ἃ ἡτοίμασαν ἁρώματα· καὶ τινες σὺν αὐταῖς.

2 Εὗρον δὲ τὸν λίθον ἀποκυλισμένον ἀπὸ τοῦ μνημείου.

3 Καὶ εἰσιλθῶσαι ἔχοντες τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

4 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαπορεύεσθαι αὐτὰς περὶ τούτου, καὶ ἰδὼν, δύο ἄνδρες ἐπέστησαν αὐταῖς ἐν ἐσθήσεσιν ἁγραπῆσαις·

5 Ἐμφόβων δὲ γενομένων αὐτῶν, καὶ κλισῶν τὸ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν, εἶπον πρὸς αὐτάς· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν;

6 Οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ' ἠγέρθη. Μνήσθητε ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν, ὅτι ὢν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ,

Ἄμην· τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς ἐξοδομάδος, σύνιχναις, ἦλθαν εἰς τὸ μνημα αἱ γυναῖκες ἐκεῖναις, καὶ ἔφεραν τὰ ἡρώματα ὅπῃ ἐτοίμασαν· καὶ κάποιαις ἄλλαις μαζὺ μετ' αὐταῖς.

2 Καὶ εὗρον τὴν πέτραν κυλισμένην ἀπὸ τοῦ μνημα.

3 Καὶ ἔμβαινοντες μέσα εἰσῆλθον τὸ κορμὶ τῷ Κυρίῳ Ἰησοῦ.

4 Καὶ ἐκεῖ ὅπῃ ἀπορεύσαν διὰ τούτου τὸ πρᾶγμα, τὰ, καὶ δύο ἄνδρες καὶ ἦλθαν εἰς αὐταῖς μετὰ φορέματα ὅπῃ ἁγραπταν.

5 Καὶ ἔφωλας τὰ φοβηθῆσιν ἐκεῖναις, καὶ τὰ βάλλον τὸ πρόσωπόν τες κάτω εἰς τὴν γῆν, ταῖς εἶπαν· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντάν μετὰ τῶν νεκρῶν;

6 Δὲν εἶναι ὧδε, ἀλλ' ἀνέστη· ἐμνησθητε καθὼς σὰς εἶπε τότε, ὅταν ἀκόμι εὗρεσκατον εἰς τὴν Γαλιλαίαν,

7 Λέγων· Ὅτι διὰ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδοθῆναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἁμαρτωλῶν, καὶ σταυρωθῆναι· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι.

8 Καὶ ἐμνήσθησαν τῶν ρημάτων αὐτοῦ.

9 Καὶ ὑπογρέψασαι ἀπὸ τῶν μνημείων ἀπήγγειλαν ταῦτα πάντα τοῖς ἑσθίοντες καὶ πᾶσι τοῖς λοιποῖς.

10 Ἦσαν δὲ ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία καὶ Ἰωάννα καὶ Μαρία Ἰακώβου, καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς, αἱ ἔλεγον πρὸς τὰς ἀποστόλους ταῦτα.

11 Καὶ ἰφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν, ὥστε λῆρος τὰ ρήματα αὐτῶν, καὶ ἠπίσταν αὐταῖς.

12 Ὁ δὲ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμε ἐπὶ τὸ μνημεῖον· καὶ παρακύψας βλέπων τὰ ὀθόνα κείμενα μόνα· καὶ ἀπῆλθε, πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός.

13 Καὶ ἰδὼν, δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν περιδόμενοι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς κώμην ἀπέχουσαν σαδίκους ἐξήκοντα ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ, ἢ ὄνομα Ἑμμαῆς.

14 Καὶ αὐτοὶ ὤμιλουν πρὸς ἀλλήλους περὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων τούτων.

7 Λέγοντας· Ὅτι κείμενοι χεῖρα ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἁμαρτωλῶν, καὶ εἰς σταυρῶν· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ εἰς ἀνασταθῆναι.

8 Καὶ ἐθυμήθησαν τὰ λόγια ταῦτα.

9 Καὶ ὅσῃ ἐγύρισαν ἀπὸ τοῦ μνημείου, τὰ εἶπαν ὅλας ἐν ταῖς εἰς τὰς ἑσθίας, καὶ εἰς ὅλης τῆς ἐπιλοίπης.

10 Καὶ ἦσαν ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία, καὶ Ἰωάννα, καὶ Μαρία τῆς Ἰακώβου, καὶ ἡ ἐπιλοίπαις μετ' αὐταῖς, ἡ ὁποία εἰς τὰς ἀποστόλους ἐλάττω.

11 Καὶ ἰφάνησαν ὁμολογῶντες ὡς ἐν φλυαρίᾳ τὰ λόγια ταῦτα, καὶ δυνάμεν ἐπιστεῖν.

12 Καὶ ὁ Πέτρος ἰσχυρῶς καὶ ἔτρεξε καὶ ἦλθεν εἰς τὸ μνημεῖον· καὶ σκύψας καὶ βλέπων μοναχὰ τὰ σενδόνια ὅπως ἐκείναι τινταν· καὶ ἐγύρισεν ὀπίσω, καὶ ἰθαύμαζε μίσην τε ἐκεῖνη ὅπως ἔγινε.

13 Καὶ εἰς, καὶ δύο ἀπ' αὐτῶν ὅπως ἐπηγγέκασιν αὐτῇ τὴν ἡμέραν εἰς μίαν χώραν, ἡ ὁποία εἶναι μακρὰ ἀπὸ τῆς Ἱερουσαλὴν ἐξήκοντα στάδια, τὸ ὄνομα τῆς Ἑμμαῆς.

14 Καὶ ἐν ταῖς ἐκείναις ἀνάμεσά τιν δια ὅλας ἐν ταῖς ἐκείναις ἐσυνέβησαν.

15 Καὶ ἐγγίει ἐν τῷ ὁμιλεῖν αὐτὸς καὶ συζητεῖν, καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐγγίσας συνεπαριέμετο αὐτοῖς.

16 Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατέοντο τοῦ μὴ ἐπιγινῶναι αὐτόν.

17 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Τί νεῖ οἱ λόγοι ὑποὺς ἀλιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους περιπατεῦντες, καὶ ἔφε σκυθρωποί;

18 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἰς ᾧ ὄνομα Κλεόπας, εἶπε πρὸς αὐτόν· Σὺ μόνος παροικεῖς ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ οὐκ ἔγνων τὰ γεράμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις;

19 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ποῦα; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃς ἐγένετο ἀνὴρ προφήτης, δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ.

20 Ὅπως τε παρέδωκαν αὐτόν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν εἰς κρίμα θανάτου, καὶ ἐκράνυσαν αὐτόν·

21 Ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ μέλλων λυτῆσθαι τὸν Ἰσραὴλ· ἀλλὰ γὰρ σὺν πᾶσι τέτοις, τρίτῃ ταύτῃ ἡμέρᾳ ἄγχι σήμερον ἂφ' ἧ ταῦτα ἐγένετο.

22 Ἀλλὰ καὶ γυναῖκες τινες

15 Καὶ ἐκεῖ ὅπῃ ἰσυνωμνήσαν καὶ ἰδιαλεγύνταν, καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐσήμωσε καὶ ἐπάγεγε μετ' αὐτές.

16 Καὶ τὰ μάτια τῆς ἐμποδίζεσθαι καὶ μὴν τὸν γνωρίσεν.

17 Καὶ εἶπεν τῆς· Τί εἶναι τὰ λόγια αὐτὰ ὅπῃ συντυχαίνετε ἕνας μὲ τὸν ἄλλον· εἰδὼ ὅπῃ περιπατεῖτε, καὶ εἰσδε σκυθρωπαί;

18 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἕνας, τὸ ὄνομά τε Κλεόπας, καὶ εἶπεν τε· Ἐσὺ κατοικῶντας εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, μόνον δὲν ἐξέυρας ἐκεῖνα ὅπῃ ἐγένηκαν μέσα εἰς αὐτὴν εἰς ταῖς ἡμέραις ἐτάταις;

19 Καὶ λέγει τῆς· Ποῦα; Καὶ ἐκεῖνοι τῷ εἶπαν· Τὰ πράγματα τὰ ὅπῃ ἐγένηκαν διὰ τὸν Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον· ὁ ὅποιον ἐγένεν ἀνθρωπὸν προφήτης, δυνατὸς καὶ εἰς ἔργα καὶ εἰς λόγια ὁμπροσὰ εἰς τὸν Θεόν, καὶ εἰς ὅλον τὸν λαόν.

20 Καὶ πῶς τὸν ἐπαράδωκαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντές μας εἰς κρίμα θανάτου, καὶ τὸν ἐκράνυσαν.

21 Καὶ ἡμεῖς ἠλπίζαμεν ἔτι αὐτὸς εἶναι ἐκεῖνον ὅπῃ μέλλει καὶ ἐλευθερώσῃ τὸν Ἰσραὴλ· ὅμως μὲ τῶτα ὅλα τρεῖς ἡμέραις μὲ τέτλην τὴν ἡμέραν· ἔχει σημερον, ἀφ' ἧς ἐγένηκαν ἐτάτα.

22 Ἀλλὰ καὶ κάποιαις γυναῖ-

ἐξ ἑλῶν ἐξέτησαν ἡμᾶς, γενόμεναι ὑδρῖαι ἐπὶ τὸ μνημεῖον·

23 Καὶ μὴ εὐρεῖσαι τὸ σῶμα αὐτοῦ, ἥλθον, λέγουσαι καὶ ἑπτασίαν ἀγγέλων ἐωρακείαι, οἱ λέγουσιν αὐτὸν ζῆν.

24 Καὶ ἀπὸ τῶν τινες τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ εὗρον ἔτσι καθὼς καὶ αἱ γυναῖκες εἶπαν· αὐτὸν δὲ οὐκ εἶδον.

25 Καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐτάς· Ὡ ἀνέηλοι καὶ βραδείς τῇ καρδίᾳ τῇ πιστεύει ἐπὶ πάσιν οἷς ἐλάλησαν οἱ προφῆται.

26 Οὐχὶ ταῦτα εἶδει παθεῖν τὸν Χριστόν, καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ;

27 Καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ Μωσέως καὶ ἀπὸ πάντων τῶν προφητῶν, διηκμήνευσεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ αὐτοῦ.

28 Καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν κώμην ἣ ἐπορεύοντο· καὶ αὐτὸς προσποιεῖτο πορεύεσθαι.

29 Καὶ παρεβιάσαντο αὐτὸν, λέγοντες· Μείνου μεθ' ἡμῶν, ὅτι πρὸς ἑσπέραν ἐστὶ, καὶ κέκλικεν ἡ ἡμέρα. Καὶ εἰσῆλθε τοῦ μείναι σὺν αὐτοῖς.

30 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατα-

καις ἀπὸ ταῖς ἐδικαῖς μαρμαῖς ἐξετρώμαζαν, αἱ ὁποιαὶ ἐπῆγαν τὴν αὐγὴν εἰς τὸ μῆμα·

23 Καὶ μὴ τὸ νὰ μὴν εὐρεσι τὸ κομὶ τῷ Ἰησοῦ, ἥλθον καὶ εἶπαν πῶς νὰ εἶδασιν καὶ ὁπτασίαν ἀγγέλων, οἱ ὁποιοὶ ἀγγελοὶ λέγουσιν αὐτὸν πῶς νὰ ζῇ.

24 Καὶ ἐπῆγαν κάποιοι ἀπ' ἐκείνης ὁπῶ ἦταν μαζὺ μετ' ἡμᾶς εἰς τὸ μῆμα, καὶ εὗρηκαν ἔτσι καθὼς εἶπαν καὶ αἱ γυναῖκες· ἀμὴ αὐτὸν δὲν τὸν εἶδαν.

25 Καὶ αὐτὸς τὰς εἶπεν· Ὡ ἀγνωστοὶ καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ εἰς τὸ νὰ πιστεύετε εἰς ἐκεῖνα ὅλα ὅπερ ἐλάλησαν οἱ προφῆται.

26 Δὲν ἐπρεπεῖ νὰ τὰ πάθῃ ἰτεῖτα ὁ Χριστός, καὶ νὰ ἔμβῃ εἰς τὴν δόξαν του;

27 Καὶ ἀρχίζωντας ἀπὸ τὸν Μωϋσεῖα καὶ περιώντας ἀπὸ ὅλης τῆς προφητείας, τῆς ἐξηγήσεν τὰ πράγματα ὅπερ ἐγράφηκαν διὰ λόγου του εἰς ὅλαις ταῖς γραφαῖς.

28 Καὶ ἐσήμωσαν εἰς τὴν χώραν ὅπερ ἐπάγεσαν· καὶ αὐτὸς ἐκαμῶδη πῶς πάγει μακρότερα.

29 Καὶ τὸν ἐβίασαν, λέγοντες· Μείνε μετ' ἡμᾶς, ὅτι βραδιάζει, καὶ ἐπίρασιν ἡ ἡμέρα. Καὶ ἐμβῆκε μέσα νὰ μείνῃ μετ' αὐτῆς.

30 Καὶ ὅταν ἐκάθισεν αὐ-

κλιθῆναι αὐτὸν μετ' αὐτῶν, λαβάν τον ἄρτον εὐλόγησε, καὶ κλάσας ἐπιδίδου αὐτοῖς.

31 Αὐτῶν δὲ διηνοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἐπέγνωσαν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἄφαντος ἔγενετο ἀπ' αὐτῶν.

32 Καὶ εἶπαν πρὸς ἀλλήλους· Οὐχὶ ἡ καρδιά ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν, ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὡς διηνοιγεν ἡμῖν τὰς γραφάς;

33 Καὶ ἀναστάτες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ εὗρον συνηθροισμένης τῆς ἑνδεκά καὶ τὴς σὺν αὐτοῖς,

34 Λέγοντας· "Οτι ἡγίεθι ὁ Κύριος· ὅπως, καὶ ὥσθι Σίμωνι.

35 Καὶ αὐτοὶ ἐξηγῶντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ· καὶ ὡς ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου.

36 Ταῦτα δὲ αὐτῶν λαλῶντων, αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἔφη ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν.

37 Προσθέντες δὲ καὶ ἔμφθοι γενόμενοι ἰδοὺς πνεῦμα Σιωρεῖν.

38 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί τεταραγμένοι ἐστέ, καὶ διατὶ διαλογισμοὶ ἀναβαίνεισιν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;

τὸς μετ' αὐτῆς, ἠπῆρε τὸ ψαλμὸν, καὶ τὸ εὐλόγησε, καὶ ἔκοψε καὶ τῆς ἰδίᾳ.

31 Καὶ τότε ἀνοίχθησαν τὰ μάτια τῆς, καὶ τὸν ἐγνώρισαν· καὶ αὐτὸς ἔγινεν ἄφαντος ἀπ' αὐτῆς.

32 Καὶ εἶπαν ἀνάμυσά τῆς· Δὲν ἦτον ἡ καρδιά μας καίμην εἰς ἡμᾶς, ὅταν μᾶς ἐλάλει εἰς τὴν γράτα, καὶ ὅταν μᾶς ἐξῆγαν ταῖς γραφαῖς;

33 Καὶ αὐτοὶ σηκωνώμενοι, ἐκείνην τὴν ὥραν ἐγύρισαν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ εἰρῆκαν μαζωμένῃς τῆς ἑνδεκά, καὶ τῆς ἄλλης ὅπῃ ἦταν μαζὺ μετ' αὐτῆς,

34 Ὅπῃ ἔλεγαν· Ὅτι ὁ Κύριος ἀνέσθῃ βίβαια, καὶ ἴψανῃ εἰς τὸν Σίμωνα.

35 Καὶ αὐτοὶ οἱ δύο ὅπῃ ἤλθον ἐδιηγῶνταν τὰ πράγματα ὅπῃ ἔγιναν εἰς τὴν γράταν· καὶ πῶς τὸν ἐγνώρισαν ἐκεῖ ὅπῃ ἔκοπτε τὸ ψαλμὸν.

36 Καὶ ἐκεῖ ὅπῃ ἔλεγαν αὐτοὶ αὐτὰ τὰ λόγια, αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐξάθη εἰς τὴν μέσην τῆς, καὶ λέγει τῆς· Εἰρήνη εἰς ἐσᾶς·

37 Καὶ ἐστῆρας νὰ φοβηθῇσι δυνατὰ καὶ νὰ τρομάξῃν, τῆς ἰφαίνετον νὰ βλέπῃν πνεῦμα.

38 Καὶ λέγει τῆς· Διατὶ εἰσθε συγχυσμένοι; καὶ διατὶ λογισμοὶ ἀναβαίνεισιν εἰς ταῖς καρδίαις ὑμῶν;

39 Ἴδτε τὰς χεῖράς μου καὶ τοὺς πόδας μου· ὅτι αὐτοὺς ἔχω ἐμὴν· ψηλαφήσατέ με καὶ ἴδετε· ὅτι πνεῦμα σὰρκα καὶ ὀστά οὐκ ἔχει, καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα.

40 Καὶ τὲτο εἰπὼν ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας.

41 Ἐτι δὲ ἀπιστήνων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς, καὶ θαυμαζόντων, εἶπεν αὐτοῖς· Ἐχετε τι βρώσιμον ἐδώκε;

42 Οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθὺν ὅπερ μέλιον, καὶ ἀπὸ μελισσῆς κηρίον.

43 Καὶ λαβὼν, ἐσώπιον αὐτῶν ἔφαγεν.

44 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Οὗτοι οἱ λόγοι θεοῦ ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ἵτι ἀντὶ τούτου ἐμὴν, ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωσέως, καὶ προφῆταις, καὶ ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ.

45 Τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν, τοῦ συνίεναι τὰς γραφάς.

46 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτι ἔτι ὕψω γέγραπται, καὶ ἔτι οὗτοι ἔδωκαν τὸν Χριστόν, καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ.

47 Καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν καὶ ἀφεσιν ἁμαρτιῶν εἰς

39 Ἴδετε τὰ χεῖρά μου καὶ τοὺς πόδας μου· ὅτι αὐτοὺς ἔχω ἐμὴν· ψηλαφήσατέ με· καὶ ἴδετε με· διὰ τὸ πνεῦμα σὰρκα καὶ κόκαλα δὲν ἔχει, καθὼς βλέπετε ἐμένα ὅτι ἔχω.

40 Καὶ ὡσὰν εἶπεν ἐτότο, τὰς ἔδειξε· τὰ χεῖρα καὶ τὰ πόδια.

41 Καὶ ἐσθίωνας τὰ ἀπιστῶν ἀπόμνη ἀπὸ τῆς χαρᾶς τῆς, καὶ τὰ θαυμάζον, τὰς εἶπεν· Ἐχέτε τίποτε φαγιστῶν ἐδῶ;

42 Καὶ ἐκείνοι τῷ ἔδωκαν ἵνα κομμήτοι ψάρι ψητόν, καὶ ἀπὸ μελιόπητα.

43 Καὶ ἐπῆρεν ὁμπροσὰ τῆς καὶ ἔφαγε.

44 Καὶ εἶπεν τῆς· Ἐτότο εἶναι ἐκείνα ὅπερ σὰς ἐλάλησα ἀπόμνη ὥστας μετ' ἐσθῆς, ὅτι πῶς κάμνει χρεῖα τὰ πληρωθῆν ὅλα ἐκείνα ὅτι εἶναι γεγραμμένα εἰς τὸν νόμον τῷ Μωυσέως, καὶ εἰς τὰς προφῆτας, καὶ εἰς τὰς ψαλμοὺς διὰ λόγῳ μου.

45 Τότε τὰς ἀνοιξεν τὸν νοῦν τῆς, τὰ καταλάβειν ταῖς γραφαῖς.

46 Καὶ εἶπεν τῆς· Ὅτι ἔτι εἶναι γεγραμμένα· καὶ τέτοιαις λογῆς ἐκάμνει χρεῖα τὰ πάθη ὁ Χριστός· καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν τὰ ἀνασταθῆ ἀπὸ τῆς νεκρῶς.

47 Καὶ τὰ κηρυχθῆ εἰς τὸ ὄνομα τῷ μετάνοιαν καὶ ἀφῆσιν ἁμαρτιῶν εἰς ὅλα τὰ ἔθνη,

πάντα τὰ ἔθνη, ἀρξάμενον
ἐπὶ Ἱερουσαλήμ.

48 Ὑμεῖς δὲ εἰτε μάρτυρες
τέτων.

49 Καὶ ἰδὼν, ἐγὼ ἀποσέ-
λω τὴν ἑπαγγελίαν τῷ πατρός
μου ἐφ' ὑμᾶς· ὑμεῖς δὲ κα-
θίστατε ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλήμ,
ἕως ἃ ἐνδύσῃτε δύναμιν ἐξ
ἔμπης.

50 Ἐξήγαγε δὲ αὐτὸς ἔξω
ἕως εἰς Βηθανίαν· καὶ ἰπάρσας
τὰς χεῖρας αὐτοῦ, εὐλόγησεν
αὐτούς.

51 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εὐλο-
γεῖν αὐτὸν αὐτούς, διέστη ἀπ'
αὐτῶν, καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν
ὐρανόν.

52 Καὶ αὐτοὶ προσκυνή-
σαντες αὐτὸν, ὑπέβρεψαν εἰς
Ἱερουσαλήμ μετὰ χαρᾶς με-
γάλης.

53 Καὶ ἦσαν διαπαντός
ἐν τῷ ἱερῷ, αἰνοῦντες καὶ εὐλο-
γοῦντες τὸν Θεόν. Ἀμήν.

ἀρχίζοντας ἀπὸ τὴν Ἱερουσα-
λήμ.

48 Καὶ ἐσεῖς εἰσδε μάρτυ-
ρες ἐπέτων.

49 Καὶ νὰ, ἐγὼ ὅπῃ σέλλω
τὸ τάξιμον τοῦ πατρός μου εἰς
ἐσᾶς· καὶ ἐσεῖς καθίστατε εἰς
τὴν πόλιν Ἱερουσαλήμ, ἕως ἃ
νὰ ἐνδύῃτε δύναμιν ἀπὸ
πάνω.

50 Καὶ εὐγαλὲν τῆς ἔξω
ἕως εἰς τὴν Βηθανίαν· καὶ
ἐσήκωσε τὰ χερίά του, καὶ τὸς
εὐλόγησε.

51 Καὶ ἐκεῖ ὅπῃ αὐτὸς
τὸς εὐλογῆσεν, ἔχωρίσθη ἀπ'
αὐτοῦ, καὶ ἐφέρετον ἀπάνω
εἰς τὸν ὕρανόν.

52 Καὶ αὐτοὶ ὡσὰν τὸν
ἐπροσκύνησαν, ἐγύρισαν εἰς
τὴν Ἱερουσαλήμ μετὰ χαρὰν με-
γάλην.

53 Καὶ εὐρίσκονταν πάν-
τοτε εἰς τὸ ἱερὸν, ὑμνοῦντες
καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν.
Ἀμήν.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Κεφ. α. 1.

ἘΝ ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ λόγος.

2 Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν.

3 Πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο· καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο ἃ δὲ ἐν ὧ γέγονεν.

4 Ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων·

5 Καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ ἂν κατέλαβεν.

6 Ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ Θεοῦ, ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης.

7 Οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός, ἵνα πάντες πιστεύσωσι δι' αὐτοῦ.

8 Οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός.

9 Ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ὃ φωτίζει πάντα τὸν ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον.

10 Ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ

Εἰς τὴν ἀρχὴν ἦτον ὁ λόγος· καὶ ὁ λόγος ἦτον μὲν τὸν Θεόν· καὶ Θεὸς ἦτον ὁ λόγος.

2 Ἐτεῦτος ἦτον εἰς τὴν ἀρχὴν μὲν τὸν Θεόν.

3 Ὅλα (τὰ πράγματα) διὰ μέσων τοῦ (λόγου) ἐγένεσαν, καὶ χωρὶς αὐτοῦ δὲν ἐγένε κατὰ ἀπὸ ὅσα ἔγιναν.

4 Εἰς αὐτὸν ἦτον ζωὴ· καὶ ἡ ζωὴ ἦτον τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων·

5 Καὶ τὸ φῶς εἰς τὴν σκοτίαν φέγγει, καὶ ἡ σκοτία δὲν τὸ ἐκατάλαβε.

6 Ἐγένετο ἓνας ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, τὸ ὄνομά τε Ἰωάννης.

7 Ἐτεῦτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ διὰ τὸ φῶς, διὰ ἃ πιστεύσεν ὅλοι διὰ μέσων αὐτοῦ.

8 Δὲν ἦτον ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλὰ ἵνα μαρτυρήσῃ διὰ τὸ φῶς.

9 Ἦτον τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ ὅποσον φωτίζει κάθε ἄνθρωπον ὅπῃ ἔρχεται εἰς τὸν κόσμον.

10 Εἰς τὸν κόσμον ἦτον· καὶ

κόσμῳ· δι' αὐτοῦ ἐγένετο· καὶ ὁ κόσμῳ αὐτὸν οὐκ ἔγνω.

ὁ κόσμῳ διὰ μέση αὐτοῦ ἔγινεν· ἀλλ' ὁ κόσμῳ διὰ τὸν ἐγνώρισεν.

11 Εἰς τὰ ἴδια ἦλθεν, καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν ἢ παρέλαβον.

11 Εἰς τὰ ἰδικὰ τῆ ἡλθεν, καὶ οἱ ἰδικοί τῆ διὰ τὸν ἐδέχθησαν·

12 Ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτὸν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα Θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ·

12 Καὶ ὅσοι τὸν ἐδέχθησαν, εἰς αὐτοὺς ἔδωκεν ἐξουσίαν τέκνα Θεοῦ, (τὸ ἐστίν,) εἰς ἐκεῖνος ὅπῃ πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα τῆ·

13 Οἱ οὐκ ἐκ αἱμάτων, ἢ δι' ἐκ θελήματος σαρκὸς, ἢ δι' ἐκ θελήματος ἀνδρὸς, ἀλλ' ἐκ Θεοῦ ἐγεννήθησαν.

13 Οἱ ὅποιοι ἢ δι' ἀπὸ αἱμάτων, ἢ δι' ἀπὸ τὸ θελημα τῆς σαρκὸς, ἢ δι' ἀπὸ τὸ θελημα τοῦ ἀνδρὸς, ἀλλὰ ἀπὸ τὸν Θεὸν ἐγεννήθησαν.

14 Καὶ ὁ λόγῳ σὰρξ ἐγένετο· καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, (καὶ ἰδεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενὲς παρὰ πατρός,) πλήρης χάριτος· καὶ ἀληθείας.

14 Καὶ ὁ λόγῳ ἔγινε σὰρξ, καὶ ἐσκήνωσεν εἰς ἡμᾶς, καὶ εἶδμεν τὴν δόξαν τῆ, δόξαν ὡσαν (νῦν) μονογενὲς ἀπὸ τὸν πατέρα, γεμάτος χάριν καὶ ἀλήθειαν.

15 Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ, καὶ κέκραγε, λέγων· Οὗτος ἦν ὃν εἶπον· Ὁ ὀπίσω μου ἔρχομαι, ἔμπροσθέν μου γίγνεται· ὅτι πρῶτός μου ἦν.

15 Ὁ Ἰωάννης ἐμαρτύρησε δι' αὐτὸν, καὶ ἔκραξε, λέγων· τας· Ἐγὼ εἶμι· εἶναι ἐκεῖ· τὸν ὅποιον σὰς εἶπα· Ὅτι ἐκεῖ· ὅπῃ ἔρχεται ὀπίσω μου, ἔγινεν ὁμπροσὰ μου· ὅτι ἦτον προτιμότερός μου.

16 Καὶ ἐκ τῆ πληρώματος αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν, καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος·

16 Καὶ ἀπὸ τὸ πληρωμὰ τῆ ἡμεῖς ὅλοι ἀπελαύσαμεν, καὶ ἐπῆραμεν χάριν ἀπάνω εἰς χάριν·

17 Ὅτι ὁ νόμῳ διὰ Μωσῆως ἐδόθη· ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο.

17 Ὅτι ὁ νόμῳ ἐδόθη διὰ μέση τοῦ Μωϋσέως· (ἀλλ' ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια ἔγινε διὰ μέση τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

18 Θεὸς ἐδὲς ἐώρακε πῶποτε· ὁ μονογενὲς υἱός, ὁ ὢν εἰς

18 Τὸν Θεὸν ἐδὲς κατένευσε ποτὶ διὰ τὸν εἶδεν· ὁ μονογενὲς

τὸν κόλπον τοῦ πατρὸς, ἐκεῖν^{ος} ἐξηγήσατο.

19 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ Ἰωάννου, ὅτι ἀπέστειλαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐξ Ἱεροσολύμων ἱερεῖς καὶ λευίτας, ἵνα ἐρωτήσωσιν αὐτόν· Σὺ τίς εἶ;

20 Καὶ ἀμολόγησε, καὶ οὐκ ἠρνήσατο· καὶ ἀμολόγησεν· Ὅτι οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ὁ Χριστός.

21 Καὶ ἠρώτησαν αὐτόν· Τί οὖν; Ἠλίας εἶ σύ; Καὶ λέγει· Οὐκ εἰμι. Ὁ προφῆτης εἶ σύ; Καὶ ἀπεκρίθη· Οὐ.

22 Εἶπον οὖν αὐτῷ· Τίς εἶ; ἵνα ἀποκρισὶν δώμεν τοῖς πύμψασιν ἡμᾶς· τί λέγεις περὶ σεαυτοῦ;

23 Ἐφη· Ἐγὼ φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Εὐδύνετε τὴν ὁδὸν Κυρίου· καθὼς εἶπεν Ἡσαΐας ὁ προφῆτης.

24 Καὶ οἱ ἀπεσταλμένοι ἦσαν ἐκ τῶν Φαρισαίων.

25 Καὶ ἠρώτησαν αὐτόν, καὶ εἶπον αὐτῷ· Τί οὖν βαπτίζεις, εἰ σὺ οὐκ εἶ ὁ Χριστός, ἔτε Ἠλίας, ἔτε ὁ προφῆτης;

26 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰωάννης, λέγων· Ἐγὼ βαπτίζω ἐν ὕδατι· μέσθ^{ος} δὲ

υἱός, ὃπῃ εἶναι εἰς τὸν κόρπον τοῦ πατρὸς, ἐκεῖν^{ος} τὸν ἐξηγήθη.

19 Καὶ ἐτέθη εἶναι ἡ μαρτυρία τοῦ Ἰωάννου, ὅπόταν ἀπέστειλαν οἱ Ἰουδαῖοι ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα ἱερεῖς καὶ λευίτας, να τὸν ἐρωτήσου· Ἐσὺ ποῖ^{ος} εἶσαι;

20 Καὶ ἀμολόγησε, καὶ δὲν τὸ ἀρνήθη· ἀμολόγησε, λέγωντας· Ὅτι δὲν εἶμαι ἐγὼ ὁ Χριστός.

21 Καὶ ἐρώτησάν τον· Τί εἶσαι λοιπόν; Ἠλίας εἶσαι ἐσὺ; Καὶ λέγει· Δὲν εἶμαι. Ὁ προφῆτης εἶσαι; Καὶ ἀπεκρίθη· Ὀχι.

22 Καὶ λέγουν τε· Ποῖ^{ος} εἶσαι λοιπόν; διὰ να δώσωμεν ἀποκρισὶν εἰς ἐκεῖνος ὃπῃ μᾶς ἐπύμψασι· τί λέγεις διὰ λόγους;

23 Εἶπεν· Ἐγὼ εἶμαι ἡ φωνὴ ἐκεῖνος ὃπῃ βοᾷ μέσα εἰς τὴν ἐρημόν· Ἰσιάσατε τὴν γράταν τοῦ Κυρίου· καθὼς εἶπεν Ἡσαΐας ὁ προφῆτης.

24 Καὶ οἱ ἀπεσταλμένοι ἦσαν ἀπὸ τῆς Φαρισαίας.

25 Καὶ ἐρώτησάν τον, καὶ εἶπάν τε· Διατὶ λοιπόν βαπτίζεις, ἡπειδὴ καὶ δὲν εἶσαι ἐσὺ ὁ Χριστός, ἔτε Ἠλίας, ἔτε ὁ προφῆτης;

26 Ὁ Ἰωάννης ἀπεκρίθη, λέγωντας· Ἐγὼ βαπτίζω εἰς ἑρόν· ἀμὴ ἐκεῖν^{ος} γίνεται εἰς

ἡμῶν ἔρχεται ὃν ὑμεῖς οὐκ οἰδατε·

27 Αὐτός ἐστιν ὁ ὀπίσω μου ἔρχομαι, ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν· ἢ ἐγὼ οὐκ εἶμι ἀξίος ἵνα λύσω αὐτοῦ τὸν ἱμάντα τοῦ ὑποδήματός·

28 Ταῦτα ἐν Βηθαβερᾷ ἐγένετο πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ὅπου ἦν Ἰωάννης βαπτίζων.

29 Τῇ ἱσαύριον βλέπει ὁ Ἰωάννης τὸν Ἰησοῦν ἐρχόμενον πρὸς αὐτόν, καὶ λέγει· Ἴδε ὁ ἄμμος τοῦ Θεοῦ ὁ αἶψαν τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου.

30 Οὗτός ἐστι περὶ ἃ ἐγὼ εἶπον· Ὁπίσω μου ἔρχεται ἄνθρωπος, ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν· ὅτι πρῶτός μου ἦν.

31 Καὶ γὰρ οὐκ ᾔδειν αὐτόν· ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τῷ Ἰσραὴλ, διὰ τοῦτο ἦλθον ἐγὼ ἐν τῷ ὕδατι βαπτίζων.

32 Καὶ ἡμαρτύρησεν Ἰωάννης, λέγων· Ὅτι τεδιάμαται τὸ Πνεῦμα καταβαῖν ὥστε περιγεῖραι ἐξ ὑψανθ, καὶ ἔμεινεν ἐπ' αὐτόν.

33 Καὶ γὰρ οὐκ ᾔδειν αὐτόν· ἀλλ' ὁ πέμψας με βαπτίζειν ἐν ὕδατι, ἐκεῖνός μοι εἶπεν· Ἐφ' ὃν ἂν ἴδῃς τὸ Πνεῦμα καταβαῖνον καὶ μένον ἐπ' αὐτόν, ἑτός ἐστιν ὁ βαπτίζων ἐν Πνεύματι ἁγίῳ.

τὴν μέσσην σας, τὸν ὁποῖον εἰσεῖς δὲν τὸν γιανρίζετε·

27 Αὐτός ἐστὶν ἐπὶ ὀπίσω μου, ὁ ὁποῖός ἐστιν ἔμπροσθά μου· τοῦ ὁποῖου ἐγὼ δὲν εἶμαι ἀξίος, νὰ λύσω τὸ λαικόν τοῦ ὑποδημάτου τι.

28 Ἐτέτα ἐγινηκαν εἰς τὴν Βηθαβερὰν πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ἐκεῖ ὅπου ὁ Ἰωάννης ἱβάπτιζε.

29 Τὴν αὐρισσινὴν (ἡμέραι) βλέπει ὁ Ἰωάννης τὸν Ἰησοῦν ὅπου ἔρχοντο ἐἰς αὐτόν, καὶ λέγει· Νὰ ὁ ἄμμος τοῦ Θεοῦ ὅπου σπέννεται καὶ εὐγάζει τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου.

30 Ἐτύτος εἶναι (ἐκεῖνος) διὰ τὸν ὁποῖον ἐγὼ εἶπα· Ἄνθρωπος ἔρχεται ὀπίσω μου, ὁ ὁποῖος ἐστὶν ἔμπροσθά μου· ὅτι ἦτον πρῶτός μου.

31 Καὶ ἐγὼ δὲν τὸν ἔδειξα· ἀλλ' διὰ νὰ φανερωθῇ εἰς τὸν Ἰσραὴλ, διὰ τοῦτο ἦλθον ἐγὼ ἐν τῷ ὕδατι βαπτίζοντας εἰς τὸ νερό.

32 Καὶ ἡμαρτύρησεν ὁ Ἰωάννης, λέγωντας· Ὅτι εἶδα τὸ Πνεῦμα ὅπου ἐκατέβαινον ὡς ἂν περιστέρι ἐπὶ τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἔμεινεν ἀπάνω του.

33 Καὶ ἐγὼ δὲν τον ἐγινώριζα· ἀλλ' ἐκεῖνος ὅπου με ἔπεμψε νὰ βαπτίζω εἰς τὸ νερόν, ἐκεῖνος με εἶπεν· Εἰς ὁποῖον καὶ ἂν εἴδῃς τὸ Πνεῦμα ὅπου νὰ καταβαῖναι καὶ νὰ μένη εἰς αὐτόν, ἐτύτος εἶναι ὅπου βαπτίζει με Πνεῦμα ἁγίον.

34 Καὶ ἰδὼσα, καὶ μαρτύρησα ὅτι οὕτως ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

35 Τῇ ἑπαύριον πάλιν εἰσῆκει ὁ Ἰωάννης, καὶ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο.

36 Καὶ ἐμβλέψας τῷ Ἰησοῦ περιπατοῦντι, λέγει· Ἰδὲ ὁ ἀμὸς τοῦ Θεοῦ.

37 Καὶ ἤκουσαν αὐτοῦ οἱ δύο μαθηταὶ λαλοῦντος, καὶ ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ.

38 Στραφεῖς δὲ ὁ Ἰησοῦς, καὶ θιασάμενος αὐτὸς ἀκολουθοῦντας, λέγει αὐτοῖς.

39 Τί ζητεῖτε; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Ῥαββί, (ὃ λέγεται ἑρμηνεύμενον, Διδάσκαλε,) πῶ μένεις;

40 Λέγει αὐτοῖς· Ἐρχεσθε καὶ ἴδετε· Ἦλθεν καὶ εἶδον πῶ μένει· καὶ παρ' αὐτῷ ἔμειναν τὴν ἡμέραν ἐκείνην· ὥρα δὲ ἦν ὡς δεκάτη.

41 Ἦν Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρος, εἷς ἐκ τῶν δύο τῶν ἀκουσάντων παρὰ Ἰωάννου, καὶ ἀκολουθησάντων αὐτῷ.

42 Εὗρίσκει ὅτος πρῶτος τὸν ἀδελφὸν τὸν ἴδιον Σίμωνα, καὶ λέγει αὐτῷ· Εὗρήκαμεν τὸν Μεσσίαν, ὃ ἐστὶ μεθερμηνεύμενον ὁ Χριστός·

43 Καὶ ἤγαγεν αὐτὸν πρὸς

34 Καὶ ἰγὰ τον εἶδα, καὶ ἔμαρτύρησα, ὅτι ἐστὶ· εἶναι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

35 Καὶ τὴν αὐριστὴν ἡμέραν πάλιν ἐξέειπεν ὁ Ἰωάννης, καὶ ἀπὸ τῆς μαθητάδες τε δύο.

36 Καὶ βλέπωντας τὸν Ἰησοῦν ὅπῃ ἐπεριπάτει, λέγει· Ἰδὲ ἰὰ ὁ ἀμὸς τοῦ Θεοῦ.

37 Καὶ ἤκουσάν τον οἱ δύο τε μαθητάδες ὅπῃ τὸ εἶπε, καὶ ἀκολούθησαν τὸν Ἰησοῦν.

38 Καὶ ὁ Ἰησοῦς γυρίζωντας, καὶ βλέπωντάς τις ὅπῃ τὸν ἀκολουθεῖσαν, λέγει τις·

39 Τί γυρεύετε; Καὶ ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν· Ῥαββί, (τὸ ὅποσον θέλει ἰὰ εἰπεῖ μεταγλωττιζόμενον, Διδάσκαλε,) πῶ μένεις;

40 Καὶ λέγει τις· Ἐλᾶτε καὶ εἰδῆτε· Ἦλθαν καὶ εἶδαν πῶ μένει· καὶ ἔμειναν τὴν ἡμέραν ἐκείνην σημά τῃ· καὶ ἦτορ ὡς δεκάτη ὥρα (τῆς ἡμέρας.)

41 Ἦτον ὁ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς τοῦ Σίμωνος Πέτρος, ἕνας ἀπὸ τῆς δύο, ὅπῃ ἀκουσαι ἀπὸ τὸν Ἰωάννην ἐκεῖνον τὸν λόγον, καὶ ἀκολουθήσασιν τοῦ Χριστοῦ.

42 Καὶ ἐστὶ πρῶτον· εἶρε τὸν ἴδιον τε ἀδελφὸν τὸν Σίμωνα, καὶ λέγει τῷ· Εὗρήκαμεν τὸν Μεσσίαν, τὸ ὅποσον μεταγλωττιζόμενον θέλει ἰὰ εἰπεῖ ὁ Χριστός·

43 Καὶ ἔφερεν τον εἰς τὸν

τὸν Ἰησοῦν. Ἐμβλέψας δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· Σὺ εἰ Σίμων ὁ υἱὸς Ἰωνᾶ· σὺ κληθήσῃ Κηφᾶς, ὃ ἑρμηνεύεται Πέτρος.

44 Τῇ ἐπαύριον ἠθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελθεῖν εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ εὕρισκε Φίλιππον, καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι.

45 Ἦν δὲ ὁ Φίλιππος ἀπὸ Βηθσαϊδά, ἐκ τῆς πόλεως Ἀνδρέα καὶ Πέτρου.

46 Εὕρισκε Φίλιππος τὸν Ναθαναήλ, καὶ λέγει αὐτῷ· Ὁν ἔγραψε Μωσῆς ἐν τῷ νόμῳ καὶ οἱ προφῆται, εὗρήκαμεν Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ, τὸν ἀπὸ Ναζαρετ.

47 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ναθαναήλ· Ἐκ Ναζαρετ δύναται τι ἀγαθὸν εἶναι; Λέγει αὐτῷ Φίλιππος· Ἐρχε καὶ ἴδε.

48 Εἶδεν ὁ Ἰησοῦς τὸν Ναθαναήλ ἐρχόμενον πρὸς αὐτόν, καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ· Ἰδὲ ἀληθῶς Ἰσραηλῆτης, ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστι.

49 Λέγει αὐτῷ Ναθαναήλ· Πόθεν με γινώσκεις; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Πρὸ τοῦ σε Φίλιππον φωνῆσαι, ὅντα ὑπὸ τὴν συκῆν, εἶδόν σε.

50 Ἀπεκρίθη Ναθαναήλ, καὶ λέγει αὐτῷ· Ῥαββί, σὺ εἶ ὁ

Ἰησοῦν. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ὥσαυτὸν εἶδεν, εἶπεν· Ἐσὺ εἶσαι ὁ Σίμων ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωνᾶ· ἐσὺ θέλεις καλεσθῆναι Κηφᾶς, τὸ ὅποιον θέλει ἡ ἐκκλησία Πέτρος.

44 Καὶ τὴν αὐρισσινὴν ἡμέραν πάλιν ἠθέλησεν (ὁ Ἰησοῦς) ἡ ἐκκλησία εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ εὕρισκε τὸν Φίλιππον καὶ λέγει τε· Ἀκολούθε με.

45 Καὶ ὁ Φίλιππος ἦτον ἀπὸ τὴν Βηθσαϊδά, ἀπὸ τὴν πόλιν τοῦ Ἀνδρέα καὶ Πέτρου.

46 Ὁ Φίλιππος ἤρε τὸν Ναθαναήλ, καὶ λέγει τε· Ἐκεῖθεν ὅπου ἔγραψεν ὁ Μωϋσῆς εἰς τὸν νόμον καὶ οἱ προφῆται εὗρήκαμεν, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ ἀπὸ τὴν Ναζαρετ.

47 Καὶ λέγει τε ὁ Ναθαναήλ· Ἀπὸ τὴν Ναζαρετ ἡμπορεῖ ἡ ἐκκλησία εἶναι τίποτε καλόν; Λέγει τε ὁ Φίλιππος· Ἐλθε καὶ ἴδε.

48 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶδε τὸν Ναθαναήλ ὅπου ἤρχοντο εἰς αὐτόν, καὶ εἶπε δι' αὐτόν· Ἰδὲ ἀληθινὰ Ἰσραηλῆτης, εἰς τὸν ὅποιον οὐκ εἶναι δόλος.

49 Λέγει τε ὁ Ναθαναήλ· Ἀπὸ πῶς με γινώριζεις; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν τε· Πρὸ τοῦ ἡ ἐκκλησία λαλήσῃ ὁ Φίλιππος, ὅπου ἦσαν ἀπὸ κάτω εἰς τὴν συκίαν, σε εἶδα.

50 Ὁ Ναθαναήλ ἀπεκρίθη, καὶ λέγει τε· Διδάσκαλε,

υἱὸς τοῦ Θεοῦ, σὺ εἶ ὁ βασι-
λεὺς τοῦ Ἰσραὴλ.

51 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ
εἶπεν αὐτῷ· Ὅτι εἶπόν σοι·
Εἶδόν σε ὑποκάτω τῆς συκῆς,
πιστεύεις· μείζω τούτων ὄψει.

52 Καὶ λέγει αὐτῷ·
Ἀμήν ἀμήν λέγω ὑμῖν· Ἀπ'
ἄρτι ὄψεσθε τὸν ἕρηνον ἀνεω-
γόμενα, καὶ τῆς ἀγγελίας τοῦ
Θεοῦ ἀναβαίνοντας καὶ κατα-
βαίνοντας ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ
ἐνδρώπυ.

ἰσὺ εἶσαι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ· ἰσὺ
εἶσαι ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ.

51 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ
εἶπεν τῷ· Διατί σὺ εἶπα πῶς
σὺ εἶδα ἀπὸ κάτω εἰς τὴν
συκιάν, πιστεύεις; μεγαλύτερα
ἀπὸ τούτα θέλεις εἶδῃ.

52 Καὶ λέγει τῷ· Βέβαια
βέβαια σᾶς λέγω· ἀπὸ τῶρα
καὶ ὁμπροσὰ θέλειτε εἶδῃ τὸν
ἕρηνον ἀνοικτὸν, καὶ τῆς ἀγ-
γέλιος τοῦ Θεοῦ ὅπῃ νὰ ἀνα-
βαῖνῃσιν καὶ νὰ καταβαῖνῃσιν
εἰς τὸν υἱὸν τοῦ ἀνδρώπυ.

Κεφ. β'. 2.

ΚΑΙ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ
γάμου· ἐγένετο ἐν Κανᾷ
τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἦν ἡ
μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ ἐκεῖ.

2 Ἐκλήθη δὲ καὶ ὁ Ἰησοῦς
καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸν
γάμον.

3 Καὶ ὑπερῆσαντο οἶνον,
λέγει ἡ μήτηρ τῷ Ἰησοῦ πρὸς
αὐτόν· Οἶνον οὐκ ἔχουσιν.

4 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς·
Τί ἐμοὶ καὶ σοί, γύναι; Ἔγω
ἤκει ἡ ὥρα μου.

5 Λέγει ἡ μήτηρ αὐτῇ τοῖς
διακόνοις· Ὁ, τι ἂν λέγῃ
ὑμῖν, ποιήσατε.

Ὁ Ἦσαν δὲ ἐκεῖ ὑδρίαί
λίθιναι ἕξ, κείμεναι κατὰ τὸν
καθαρισμὸν τῶν Ἰουδαίων,

ΚΑΙ τὴν τρίτην ἡμέραν
ἔγενε γάμου· εἰς τὴν
Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας· καὶ
ἐκεῖ ἦσαν ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ.

2 Καὶ ἐκάλεσαν καὶ τὸν
Ἰησοῦν, καὶ τῆς μαθητάδες
τῷ εἰς τὸν γάμον.

3 Καὶ ἔστωντας νὰ λείψῃ
κρασί, λέγει εἰς τὸν Ἰησοῦν
ἡ μήτηρ τῷ· Κρασί δὲν
ἔχουσιν.

4 Λέγει τῆς ὁ Ἰησοῦς· Ὡ
γυναῖκα, τί ἔχεις (νὰ κάμῃς)
ἰσὺ μετ' ἐμένα; ἀκόμι δὲν
ἤλθει ἡ ὥρα μου.

5 Λέγει ἡ μήτηρ τῷ εἰς
τῆς ὑπηρέτας· Ὁ, τι καὶ ἂν
σᾶς εἴπῃ, κάμετέ το.

Ὁ Καὶ ἦσαν ἐκεῖ πιθάρια
πέτρινα ἕξι, ὅπῃ ἐκίτουνταν
διὰ καθαρισμὸν (κατὰ τὴν

2 K

χωρῆσαι ἀνὰ μιτηντὰς δύο ἢ τρεῖς.

7 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Γεμίσατε τὰς ὑδρίας ὕδατος. Καὶ ἐγέμισαν αὐτὰς ἕως ἄνω.

8 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἀντλήσατε ὕν, καὶ φέρετε τῷ ἀρχιτεκνίῳ. Καὶ ἤνεγκαν.

9 Ὡς δὲ ἐγεύσατο ὁ ἀρχιτεκνίῳ τὸ ὕδωρ οἶνον γεγενημένον, (καὶ οὐκ ᾔδει πόθεν ἐστὶν· οἱ δὲ διάκονοι ᾔδεισαν οἱ ἠντηκότις τὸ ὕδωρ,) φωνεῖ τὸν κυμφίον ὁ ἀρχιτεκνίῳ,

10 Καὶ λέγει αὐτῷ· Πᾶς ἄνθρωπος· πρῶτον τὸν καλὸν οἶνον τίθῃσι, καὶ ὅταν μεδυσθῶσι, τότε τὸν ἱλάσσου· σὺ τετήρηκας τὸν καλὸν οἶνον ἕως ἄρτι.

11 Ταύτην ἐπαίησε τὴν ἀρχὴν τῶν σημείων ὁ Ἰησοῦς ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐφάνερωσε τὴν δόξαν αὐτοῦ· καὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

12 Μετὰ τῆτο κατέβη εἰς Καπερναῦμ, αὐτὸς καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· καὶ ἐκεῖ ἔμειναν ἕκ πολλὰς ἡμέρας.

13 Καὶ ἐγγὺς ἦν τὸ πάσχα τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβη εἰς Ἱερουσόλυμα ὁ Ἰησοῦς.

14 Καὶ εὗρεν ἐν τῷ ἱερῷ τὰς πωλυλῶντας βόας καὶ πρόβατα

συνήθειαν) τῶν Ἰουδαίων· τὰ ὅποια (πιθάρια) ἐχωρῆσαν ἀπὸ δύο καὶ τρεῖς μέτρα.

7 Λέγει τῶς ὁ Ἰησοῦς· Γεμίσετε τὰ πιθάρια νερό. Καὶ τὰ ἐγέμισαν ὡς ἄσπῳ.

8 Καὶ λέγει τῶς· Εὐγάλετε τῶρα, καὶ φέρετε εἰς τὸν κελῆρην. Καὶ ἔφεραν.

9 Καὶ ὡσάν τὸ ἐγεύθηκεν ὁ κελῆρῆς τὰ νερόν ὅπῃ ἐγένετο κρασί, (καὶ δὲν ἔξευρεν ἀπὸ πῶ εἶναι· ἀμὴ οἱ ὑπηρέται ὅπῃ ἀνάστυραν τὸ νερό τὸ ἔξευραν,) ἐλάλησε τὸν γαμβρόν,

10 Καὶ λέγει τῶς· Κάθε ἄνθρωπος· πρῶτα βάνει τὸ καλὸν κρασί, καὶ ὡσάν μεθύσου (βάνει) τὸ ἀρχαμὸν· καὶ ἐσὺ ἐφύλαξες τὸ καλὸν κρασί· ἕως τῶρα.

11 Ἐτέτην τὴν ἀρχὴν τῶν σημείων ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐφάνερωσε τὴν δόξαν τῶς· καὶ ἐπίστευσαν οἱ μαθητάδες τῶς εἰς αὐτόν.

12 Καὶ ὕστερα ἀπὸ τῆτο ἐκατέβη εἰς τὴν Καπερναῦμ, αὐτὸς καὶ ἡ μητέρα τῶς, καὶ οἱ ἀδελφοὶ τῶς, καὶ οἱ μαθητάδες τῶς· καὶ δὲν ἐγάθησαν ἐκεῖ πολλαῖς ἡμέραις.

13 Καὶ ἦτον σημά τὸ πάσχα τῶν Ἰουδαίων· καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀνέβη εἰς τὰ Ἱερουσόλυμα.

14 Καὶ ἤρε μέσσα εἰς τὸ ἱερὸν ἐκίλεις ὅπῃ ἐπυλῶσαν

καὶ περιγεράς, καὶ τὸς κερματιγὰς καθημένους.

15 Καὶ ποιήσας φραγέλιον ἐν σχοινίῳ, πάντας ἐξέβαλεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ, τὰ τε πρόβατα καὶ τὸς βόας· καὶ τῶν κολλυβιστῶν ἐξέχευε τὸ κέρμα, καὶ τὰς τραπέζας ἀνέστρεψε.

16 Καὶ ταῖς τὰς περιγεράς πωλῶσιν εἶπεν· Ἄρατι ταῦτα ἐντιῦθεν· μὴ ποιεῖτε τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου οἶκον ἐμπορίου.

17 Ἐμνήσθησαν δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ὅτι γεγραμμένον ἐστίν· Ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατέφαγέ με.

18 Ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ εἶπον αὐτῷ· Τί σημεῖον δεικνύεις ἡμῖν, ὅτι ταῦτα ποιεῖς;

19 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Λύσατε τὸν ναὸν τούτον, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερῶ αὐτόν.

20 Εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι· Τεσσαράκοντα καὶ ἑξέτις οἰκοδομήθη ὁ ναὸς ἕτος, καὶ σὺ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερεῖς αὐτόν;

21 Ἐκεῖνος δὲ ἔλεγε περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ σώματος αὐτοῦ.

22 Ὅτε οὖν ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν, ἐμνήσθησαν οἱ μαθηταὶ

βόδια καὶ πρόβατα καὶ περιτέρια, καὶ ἐκεῖνης ὁπῶς ἄλλαξαν τὰ ἄσπρα καθημένους.

15 Καὶ κείμενους ἕνα φραγγέλιον ἀπὸ σχοινία, τὸς ἐύγαλεν ἔξω ὅλης ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ, μὲν τὰ πρόβατα καὶ μὲν τὰ βόδια· καὶ τὰ ἄσπρα τῶν σαράφιδων ἔχυσεν, καὶ ταῖς τραπέζαις τὴν ταῖς ἐγύρισεν αἰὼν κατῶ.

16 Καὶ εἰς ἐκεῖνης ὁπῶς ἐπελῶσαν τὰ περιτέρια, εἶπε· Σηκώτε τὰ αὐτὰ ἀπ' ἐδῶ· καὶ μὴν κείμεναι τὸ σπῆτι τοῦ πατρὸς μου σπῆτι πραγματείας.

17 Καὶ οἱ μαθητάδες τε ἐνθυμήθηκαν, πῶς εἶναι γεγραμμένον· Ὅτι ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατέφαγέ με.

18 Ἀπεκρίθησαν λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ εἶπὸν τε· Τί σημάδι μᾶς δείχνεις, ὅτι κείμεναι ἐστὶν;

19 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν τῆς· Χαλάσετε ἐστὸν τὸν ναὸν, καὶ εἰς τρεῖς ἡμέρας δέλω τὸν σηκώσει.

20 Οἱ Ἰουδαῖοι λοιπὸν εἶπαν· Ὁ ναὸς ἐστὸς ἐκτίσθη εἰς σαρανταεξὶ χρόνους, καὶ σὺ ἐν τρισὶν ἡμέραις νὰ τὸν οἰκοδομήσης;

21 Ἀλλὰ ἐκεῖνος ἔλεγε διὰ τὸν ναὸν τοῦ κορμίου τοῦ.

22 Ὅταν τὰ λοιπὸν ἀνέσταιθῃ ἐκ νεκρῶν, ἐνθυμήθηκαν οἱ
2 K 2

αὐτῷ, ὅτι τῷτο ἔλεγεν αὐτοῖς·
καὶ ἐπίστευσαν τῇ γραφῇ, καὶ
τῷ λόγῳ ᾧ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς.

23 Ὡς δὲ ἦν ἐν Ἱερουσολύ-
μοις ἐν τῷ πᾶσχα ἐν τῇ ἑορτῇ,
πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸ ὄνομα
αὐτοῦ, θεωροῦντες αὐτοῦ τὰ
σημεῖα ἃ ἐποίει.

24 Αὐτὸς δὲ ὁ Ἰησοῦς οὐκ
ἐπίστευεν ἑαυτὸν αὐτοῖς, διὰ τὸ
αὐτὸν γινώσκειν πάντας.

25 Καὶ ὅτι ἔχρειαν εἶχεν
ἵνα τις μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ
ἄνθρωπου· αὐτὸς γὰρ ἐγίνωσκε
τί ἦν ἐν τῷ ἄνθρωπῳ.

μαθητάδης τῇ, ὅτι ἐπὶ τοῦ τῆς
ἔλεγε· καὶ ἐπίστευσαν τὴν γρα-
φὴν, καὶ τὸν λόγον ὃν εἶπεν
ὁ Ἰησοῦς.

23 Καὶ ὅταν ἦσαν εἰς τὰ
Ἱερουσόλυμα εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ
πᾶσχα, πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς
τὸ ὄνομά τῆ, βλέποντες τὰ
σημεῖα ὃντα ἑαυτῇ.

24 Καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς δὲν
ἐπιστεύετον τῇ λόγῃ τῇ εἰς
αὐτῆς, διατὶ αὐτὸς ἔγνωεν
ὅλης.

25 Καὶ ὅτι δὲν εἶχε χρεῖαν
ἵνα μαρτυρήσῃ καυὶς διὰ τὸν
ἄνθρωπον· διατὶ αὐτὸς ἐγνώ-
ριζε τί ἦτον εἰς τὸν ἄνθρωπον.

Κεφ. γ'. 3.

ἮΝ δὲ ἄνθρωπος ἐκ τῶν
φαρισαίων, Νικόδημος
ὄνομα αὐτοῦ, ἄρχων τῶν
Ἰουδαίων.

2 Οὗτος ἦλθε πρὸς τὸν
Ἰησοῦν νυκτός, καὶ εἶπεν
αὐτῷ· Ῥαββί, οἶδαμιν ὅτι
ἀπὸ Θεοῦ ἐλήλυθας διδά-
σκαλος· ὅτις γὰρ ταῦτα τὰ
σημεῖα δύναται ποιεῖν ἃ σὺ
ποιοῖς, ἐὰν μὴ ᾗ ὁ Θεὸς μετ'
αὐτοῦ.

3 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ
εἶπεν αὐτῷ· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω
σοι, ἐὰν μὴ τις γεννηθῇ ἄνω-
θεν, ἔ δύναται ἰδεῖν τὴν
βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

4 Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Νικό-
δημος· Πῶς δύναται ἄνθρω-

ΚΑΙ ἦτον ἕνας ἄνθρωπος
ἀπὸ τῆς φαρισαίας, τὸ
ὄνομά τῆ Νικόδημος, ἀρχων-
τας τῶν Ἰουδαίων.

2 Ἐκείνος ἦλθε τὴν νύκτα
εἰς τὸν Ἰησοῦν, καὶ εἶπεν τῇ·
Διδάσκαλε, ἔξεύρομεν ὅτι ἀπὸ
τοῦ Θεοῦ ἦλθες διδάσκαλος·
διατὶ αὐτὰ τὰ σημεῖα ὃντα
κάνεις ἐσὺ, κανεῖς δὲν ἡμπο-
ρεῖ ἵνα τὰ κάμῃ, ἂν δὲν εἶναι
ὁ Θεὸς μετ' αὐτόν.

3 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ
εἶπεν τῇ· Βέβαια βέβαια σοὺ
λέγω, ἂν τις γεννηθῇ ἄνωθεν,
δὲν γένηθῃ ἄνωθεν, δὲν ἡμπορεῖ ἵνα
εἰδῇ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

4 Λέγει τοῦ ὁ Νικόδημος
Πῶς ἡμπορεῖ ἕνας ἄνθρωπος

πῶς γεννηθῆναι γέροντων· μὴ δύναται εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς αὐτοῦ δεύτερον εἰσελθεῖν καὶ γεννηθῆναι;

5 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ἐὰν μή τις γεννηθῇ ἐξ ὕδατος καὶ Πνεύματος, ὃ δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

6 Τὸ γεγεννημένον ἐκ τῆς σαρκὸς, σὰρξ ἐστὶ καὶ τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ πνεύματος, πνεῦμα ἐστὶ.

7 Μὴ θαυμάσῃς ὅτι εἶπόν σοι· Δεῖ ὑμᾶς γεννηθῆναι ἄνωθεν.

8 Τὸ πνεῦμα ὅπου θέλει πνέει καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀκούεις, ἀλλ' οὐκ οἶδας πόθεν ἔρχεται καὶ πῶς ὑπάγει· ὕτως ἐστὶ πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ Πνεύματος.

9 Ἀπεκρίθη Νικόδημος, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Πῶς δύναται ταῦτα γεῖσθαι;

10 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Σὺ εἰ ὁ διδάσκαλος τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ταῦτα ὃ γινώσκεις;

11 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ὅτι ὃ οἶδαμεν λαλοῦμεν, καὶ ὃ ἰωράκαμεν μαρτυροῦμεν καὶ τὴν μαρτυρίαν ἡμῶν ὃ λαμβάνετε.

12 Εἰ τὰ ἐπίγεια εἶπον ὑμῖν, καὶ ὃ πιστεύετε· πῶς, ἐὰν

ὅπου εἶναι γέροντας ἐὰν γεννηθῇ; μήνα ἡμπορεῖ δεύτερον ἐὰν ἔμβη μέσα εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μάνας τε ἐὰν γεννηθῇ;

5 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Βέβαια βέβαια σὺ λέγεις, ὅτι ὅπου· διὸ γεννηθῇ ἀπὸ νερό καὶ Πνεῦμα, διὸ ἡμπορεῖ ἐὰν ἔμβη εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

6 Ἐκείνο ὅπου ἰγεννήθη ἀπὸ τὴν σάρκα, εἶναι σάρκα· καὶ ἐκεῖνο ὅπου ἰγεννήθη ἀπὸ πνεῦμα, εἶναι πνεῦμα.

7 Μὴν θαυμάσῃς διατὶ σὺ εἶπα· Ἀνάγκη εἶναι ἐὰν γεννηθῇτε ἰστίς ἄνωθεν.

8 Ὁ ἄνεμος ὅπου θέλει φυσᾷ καὶ τὴν φωνὴν τε ἀκούεις, ἀλλ' οὐκ οἶσθαι πόθεν ἔρχεται καὶ πῶς ὑπάγει· τίτοις λογῇς εἶναι καὶ ἐὰν ὅπου ἰγεννήθη ἀπὸ τὸ Πνεῦμα.

9 Ὁ Νικόδημος ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν τε· Πῶς ἡμποροῦν ἐὰν γένοντι ἐνταῦτα;

10 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν τε· Ἐσὺ εἶσαι ὁ διδάσκαλος τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ διὸ τὰ ἰζηύεις ἐνταῦτα;

11 Βέβαια βέβαια σὺ λέγεις, ὅτι ἐμεῖς ἐκεῖνο ὅπου εἶδαμεν μαρτυροῦμεν καὶ τὴν μαρτυρίαν μας διὸ τὴν πιστεύετε.

12 Ἀπίσως καὶ σᾶς εἶπα τὰ ἐπίγεια, καὶ διὸ πιστεύετε·

2 K 3

εἶπω ὑμῖν τὰ ἐπερράνια, πιστεύετε;

13 Καὶ ἐδείξ ἀναβέβηκεν εἰς τὸν ἔρανον, εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ ἔρανο καταβάς, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁ ὢν ἐν τῷ ἔρανω.

14 Καὶ καθὼς Μωσῆς ὕψωσε τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὡτως ὕψωθηται δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

15 Ἴνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν, μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον.

16 Οὕτω γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον.

17 Οὐ γὰρ ἀπεσεύλην ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον, ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ.

18 Ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν, ἐ κρίνεται· ὁ δὲ μὴ πιστεύων, ἤδη κέκριται, ὅτι μὴ πεπίστευκεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

19 Αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ κρίσις, ὅτι τὸ φῶς ἐλήλυθεν εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἠγάπησαν οἱ ἀνθρώποι μᾶλλον τὸ σκότος, ἢ τὸ φῶς· ἦν γὰρ πονηρὰ αὐτῶν τὰ ἔργα.

20 Πᾶς γὰρ ὁ φαῦλα πράσ-

πως θέλετε πιστεύσει, ἂν σὰς εἶπω τὰ ἐπερράνια;

13 Καὶ κανένας δὲν ἀνέβηκεν εἰς τὸν ἔρανον, παρὰ ἐκεῖ· ὅπῃ ἐκατίβη ἀπὸ τὸν ἔρανον, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὅπῃ εἶναι εἰς τὸν ἔρανον.

14 Καὶ καθὼς ὁ Μωϋσῆς ὕψωσε τὸ φίδι εἰς τὴν ἐρήμον, ὡτως ὕψωθη καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

15 Διὰ τὴν μὴν χαθὴν κάθ' ἕνας ὅπῃ πιστεύει εἰς αὐτὸν, ἀλλὰ τὰ ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον.

16 Διὰ τὴν τέτοιαν λογιῶν ἀγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὅπου ἔδωκε τὸν υἱὸν τοῦ μονογενῆ, διὰ τὴν μὴν χαθὴν κάθ' ἕνας ὅπῃ πιστεύει εἰς αὐτὸν, ἀλλὰ τὰ ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον.

17 Διὰ τὴν ὅ Θεὸς δὲν ἔσειλε τὸν υἱὸν τοῦ εἰς τὸν κόσμον διὰ τὴν κατὰ κρίνῃ, ἀλλὰ διὰ τὴν σωθῇ ὁ κόσμος διὰ μέσῃ αὐτοῦ.

18 Ὅποιος πιστεύει εἰς αὐτὸν, δὲν κατακρίνεται· ἀμὴ ὅποιος δὲν πιστεύει, ἀπὸ τῶρα ἐκατακρίθη, ὅτι δὲν ἐπίστευσεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

19 Καὶ ἡ κατὰ κρίσις ἐτάθη εἶναι, ὅτι τὸ φῶς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον, καὶ οἱ ἀνθρώποι ἀγάπησαν περισσότερο τὸ σκότος, παρὰ τὸ φῶς· διὰ τὴν τὰ ἔργα τοῦ ἦσαν κακά.

20 Καὶ κάθ' ἕνας ὅπῃ κα-

σων, μισεῖ τὸ φῶς· καὶ οὐκ ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα μὴ ἐλεγχθῇ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

21 Ὁ δὲ ποιῶν τὴν ἀλήθειαν, ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα φανερωθῇ αὐτῷ τὰ ἔργα, ὅτι ἐν Θεῷ ἐστὶν ἐργασμένα.

22 Μετὰ ταῦτα ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὴν Ἰουδαίαν γῆν· καὶ ἐκεῖ διέτριβε μετ' αὐτῶν καὶ ἐβάπτισεν.

23 Ἦν δὲ καὶ Ἰωάννης βαπτίζων ἐν Αἰνῶν, ἐγγὺς τῷ Σαλιμ, ὅτι ὕδατα πολλὰ ἦν ἐκεῖ· καὶ παρεγίνοντο καὶ ἐβαπτίζοντο.

24 Οὕτω γὰρ ἦν βεβλημένος εἰς τὴν φυλακὴν ὁ Ἰωάννης.

25 Ἐγένετο οὖν ζήτησις ἐκ τῶν μαθητῶν Ἰωάννη μετὰ Ἰουδαίων περὶ καθαρισμοῦ.

26 Καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰωάννην καὶ εἶπον αὐτῷ· Ῥαββὶ, ὃς ἦν μετὰ σὺ πέραν τῷ Ἰορδάνῃ, ᾧ σὺ μαρτυροῦν, ἴδε, ὅτι σὺ βαπτίζεις, καὶ πάντες ἔρχονται πρὸς αὐτόν.

27 Ἀπεκρίθη Ἰωάννης καὶ εἶπεν· Οὐ δύναται ἄνθρωπος λαμβάνειν ὕδιν ἐὰν μὴ ᾗ δεδομένος αὐτῷ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ.

28 Αὐτοὶ ὑμεῖς μοι μαρτυρεῖτε ὅτι εἶπον· Οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ὁ

μνη κακὰ, μισῶ τὸ φῶς, καὶ δὲν ἔρχεται εἰς τὸ φῶς, διὰ τὰ μὴ ἐλεγχθῆσι τὰ ἔργα τοῦ.

21 Ἀμὲν ἐκεῖ· ὅπῃ κάμνει τὴν ἀλήθειαν, ἔρχεται εἰς τὸ φῶς, διὰ τὰ φανερωθῆναι τὰ ἔργα τοῦ, ὅτι τὰ ἴκαμε εἰς τὸν Θεόν.

22 Ὑπερον ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶς τοῦ εἰς τὴν Ἰουδαίαν· καὶ ἐκεῖ διέτριβε μετ' αὐτοῦ καὶ ἐβάπτισεν.

23 Καὶ ὁ Ἰωάννης ἦτον εἰς τὴν Αἰνῶν, κοντὰ εἰς τῷ Σαλιμ, καὶ ἐβάπτισεν, ὅτι ἐκεῖ ἦταν πολλὰ ὕδατα· καὶ ἐπάγειαν καὶ ἐβαπτίζονταν.

24 Διατὶ ὁ Ἰωάννης ἀκόμι τότε δὲν ἦτον βαλμίν· εἰς τὴν φυλακὴν.

25 Ἐγενε λοιπὸν ζήτησις ἀπὸ τῆς μαθητάδες τοῦ Ἰωάννη μετὰ τῆς Ἰουδαίας διὰ τὸν καθαρισμὸν.

26 Καὶ ἦλθαν εἰς τὸν Ἰωάννην καὶ εἶπαν τοῦ διδάσκαλε, ἐκεῖ· ὅπῃ ἦτον μαζὺ μετ' ἐσῖνα πέραν τοῦ Ἰορδάνη, τὸν ὅποιον ἐσὺ ἐμαρτυροῦσαι, ἰὰ, ὅπῃ ἐκεῖ· βαπτίζεις, καὶ ὅλοι πηγίνουσι εἰς αὐτόν.

27 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰωάννης καὶ εἶπε· Δὲν ἡμπορεῖ ἄνθρωπος· ἰὰ πάρη τίποτις ἂν δὲν τοῦ εἶναι δομένον ἀπὸ τὸν οὐρανόν.

28 Ἐστῆς ἀτοί σας μετὰ μαρτυρεῖτε ὅτι εἶπα· Δὲν εἰμαι ἐγὼ

Χριστός, ἀλλ' ὅτι ἀπεσταλ-
μένον· εἰμὶ ἐμπροσθεν ἑκεί-
νου,

29 Ὁ ἔχων τὴν νόμφην,
νυμφίον ἔστιν· ὁ δὲ φίλος τοῦ
νυμφίου ὁ ἑστηκὼς καὶ ἀκούων
αὐτοῦ, χαρῶν χαίρει διὰ τὴν
φωνὴν τοῦ νυμφίου. Αὕτη αὖν ἡ
χαρὰ ἣ ἐμὴ πεπληρωται,

30 Ἐκεῖνον δεῖ αὐξάνειν,
ἐμὲ δὲ ἑλαττέσθαι.

31 Ὁ ἄνωθεν ἐρχόμενος,
ἐπάνω πάντων ἐστίν· ὁ ὢν ἐκ
τῆς γῆς, ἐκ τῆς γῆς ἐστὶ, καὶ
ἐκ τῆς γῆς λαλεῖ· ὁ ἐκ τοῦ
ἔρεινῃ ἐρχόμενος, ἐπάνω πάν-
των ἐστὶ.

32 Καὶ ὁ ἰώρακε καὶ
ἤκουσε, τῆτο μαρτυρεῖ καὶ
τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ ἡδεῖς
λαμβάνει.

33 Ὁ λαβὼν αὐτοῦ τὴν
μαρτυρίαν, ἰσφράγισεν ὅτι ὁ
Θεὸς ἀληθὴς ἐστίν.

34 Ὅν γὰρ ἀπέστειλεν ὁ
Θεός, τὰ ῥήματα τοῦ Θεοῦ
λαλεῖ· οὐ γὰρ ἐκ μέτρον
δίδωσιν ὁ Θεὸς τὸ πνεῦμα.

35 Ὁ πατὴρ ἀγαπᾷ τὸν
υἱόν, καὶ πάντα δίδωκεν ἐν
τῇ χειρὶ αὐτοῦ.

36 Ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱόν,
ἔχει ζωὴν αἰώνιον· ὁ δὲ ἀπει-

ὁ Χριστός, ἀλλὰ ὅτι εἶμαι
ἀπεσταλμένος ὁμπροσὰ ἀπ'
ἐκείνου.

29 Ἐκεῖνος ὅπῃ ἔχει τὴν
νόμφην, εἶναι γαμβρὸς· καὶ ὁ
φίλος τοῦ γαμβροῦ ὅπῃ στέκει
καὶ τῷ ἀκούει, χαίρεται πολλὰ
διὰ τὴν φωνὴν τοῦ γαμβροῦ.
Αὕτη λοιπὸν ἡ χαρὰ ἣ ἰδὼν
με ἐπληρώθηεν.

30 Ἐκεῖνος εἶναι ἀνάγκη
να αὐξάνῃ, καὶ ἐγὼ να ὑλιγο-
στεύω.

31 Ἐκεῖνος ὅπῃ ἔρχεται
ἀπὸ πάνω, εἶναι ἀπάνω εἰς
ὅλους· ἐκεῖνος ὅπῃ εἶναι ἀπὸ
τὴν γῆν, ἀπὸ τὴν γῆν εἶναι,
καὶ ἀπὸ τὴν γῆν λαλεῖ·
ἐκεῖνος ὅπῃ ἔρχεται ἀπὸ τὸν
ἔρεινόν, εἶναι ἀπάνω ἀπὸ ὅλους.

32 Καὶ ἐκεῖνος ὅπῃ εἶδε
καὶ ἤκουσε, ἐκεῖνος μαρτυρεῖ·
καὶ τὴν μαρτυρίαν τῇ καινῇ
δὲν τὴν σιάνει.

33 Ἐκεῖνος ὅπῃ πιάσει
τὴν μαρτυρίαν τε, ἐβεβαίωσε
ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι ἀληθινός.

34 Διὰ τὸ ἐκεῖνος ὅπῃ ἔπει-
λεν ὁ Θεός, ἐκεῖνος τὰ λόγια
τῷ Θεῷ λαλεῖ· διὰ τὸ ὁ Θεὸς δὲν
τῷ δίδει τὸ πνεῦμα μὲ μέτρον.

35 Ὁ πατὴρ ἀγαπᾷ τὸν
υἱόν, καὶ ὅλα τὰ ἔδωκεν εἰς
τὰ χεῖρά τε.

36 Ἐκεῖνος ὅπῃ πιστεύει
εἰς τὸν υἱόν, ἔχει ζωὴν αἰώνιον·
ἀμὴν ἐκεῖνος ὅπῃ δὲν πείθειται

Θῶν τῷ υἱῷ, οὐκ ἔψεται τοῦ υἱοῦ, διὸ θάλει εἶδῃ ζῶν,
ζῶν, ἀλλ' ἡ ὁργὴ τῷ Θεῷ ἀλλὰ ἡ ὁργὴ τοῦ Θεοῦ μένει
μείνει ἐπ' αὐτόν.

Κεφ. δ'. 4.

ἮΝ οὖν ἐγνώ ὁ Κύριος ὅτι
ἤκουσαν οἱ Φαρισαῖοι
ὅτι Ἰησοῦς πλείονας μαθη-
τάς ποιεῖ καὶ βαπτίζει ἢ
Ἰωάννης,

2 (Καὶ τοιγεῖ Ἰησοῦς αὐτοὺς
οὐκ ἐβάπτισεν, ἀλλ' οἱ μαθη-
ταὶ αὐτοῦ)

3 Ἀφῆκε τὴν Ἰουδαίαν,
καὶ ἀπῆλθε πάλιν εἰς τὴν
Γαλιλαίαν.

4 Ἐδιδὼν αὐτὸν διέρχουσαν
διὰ τῆς Σαμαρείας.

5 Ἐρχεται οὖν εἰς πόλιν
τῆς Σαμαρείας λεγομένην
Σιχάρ, πλησίον τῆ χωρὶς ὃ
ἔδωκεν Ἰακώβ Ἰωσήφ τῷ υἱῷ
αὐτοῦ.

6 Ἦν δὲ ἐκεῖ πηγὴ τῇ Ἰα-
κώβ· ὃ οὖν Ἰησοῦς κοινοποιῶν
ἐκ τῆς ὁδοπορίας, ἐκάδειτο
ἕτως ἐπὶ τῇ πηγῇ· ὥρα ἦν
ὥσεί ἐκτε.

7 Ἐρχεται γυνὴ ἐκ τῆς
Σαμαρείας ἀντλησάιν ὕδωρ·
λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Δός μοι
πιεῖν.

8 Οἱ γὰρ μαθηταὶ αὐτοῦ
ἀπεληλύθεισαν εἰς τὴν πόλιν,
ἵνα τροφὰς ἀγοράσωσι.

9 Λέγει οὖν αὐτῇ ἡ γυνὴ ἡ

ἮΝ Ἰωάννης ἐγνώρισεν λοιπὸν ὁ
Κύριος ὅτι ἤκουσαν οἱ
Φαρισαῖοι, ὅτι ὁ Ἰησοῦς περισ-
σότερος μαθητάδους κάμνει καὶ
βαπτίζει, παρὰ ὁ Ἰωάννης·

2 (Ἀγκαλὰ καὶ αὐτοὺς ὁ
Ἰησοῦς διὸ ἐβάπτισεν, ἀλλὰ οἱ
μαθητάδους τῶ)

3 Ἀφῆκε τὴν Ἰουδαίαν, καὶ
ἐπῆγε πάλιν εἰς τὴν Γαλι-
λαίαν.

4 Καὶ ἔκαμνε χρεῖα ἐν
περάσει ἀπὸ τῆς μέσης τῆς
Σαμαρείας.

5 Ἦλθε λοιπὸν εἰς μίαν
πόλιν τῆς Σαμαρείας ὅπου τὴν
ἔλεγαν Σιχάρ, σημὰ εἰς τὸν
τόπον ὅπου ἔδωκεν ὁ Ἰακώβ τῷ
Ἰωσήφ, τῷ υἱῷ τῷ.

6 Καὶ ἐκεῖ ἦτον πηγὰς τῇ
Ἰακώβ· ὃ Ἰησοῦς λοιπὸν κοι-
νοποιῶν ἀπὸ τῆς γράτας,
καὶ ἔτρε ἐκάδειεν εἰς τὸ πη-
γάδι· καὶ ἦτον ὥσάν ἐκτε·
ὥρα.

7 Ἦλθε λοιπὸν μία γυναῖς
καὶ ἀπὸ τῆς Σαμαρείαν ἐν
ἀνασῶρῃ νερό· καὶ λέγει τῆς ὁ
Ἰησοῦς· Δός μοι πῖν.

8 Διὰ τὴν οἱ μαθητάδους τῶ
εἶχαν πάγει εἰς τὴν πόλιν,
διὰ ἐν ἀγοράσῃ φαγητά.

9 Λέγει τῇ λοιπὴν ἡ γυναῖς·

Σαμαρείτις· Πῶς σὺ Ἰουδαῖα· ὣν παρ' ἐμὲ πιεῖν αἰτεῖς, ὅσης γυναικὸς Σαμαρείτιδος; ὃ γὰρ συγχωρεῖται Ἰουδαῖοι Σαμαρείταις.

10 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ· Εἰ ᾔδεις τὴν δωρεάν τοῦ Θεοῦ, καὶ τίς ἐστὶν ὁ λέγων σοι· Δός μοι πιεῖν· σὺ ἂν ᾔτησας αὐτόν, καὶ ἔδωκεν ἅν σοι ὕδωρ ζῶν.

11 Λέγει αὐτῇ ἡ γυνή· Κύριε, ἔτε ἄτλημα ἔχεις, καὶ τὸ φρέαρ ἐστὶ βαθύ· πόθεν οὖν ἔχεις τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν;

12 Μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβ, ὃς ἔδωκεν ἡμῖν τὸ φρέαρ, καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ ἔπιε, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ τὰ θρέμματά αὐτοῦ;

13 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῇ· Πᾶς ὁ πίνων ἐκ τῆς ὕδατος· τὸτε, διψήσει πάλιν.

14 Ὃς δ' ἂν πίη ἐκ τῆς ὕδατος· ὃ ἐγὼ δώσω αὐτῷ, ὃ μὴ διψήσει εἰς τὸν αἰῶνα· ἀλλὰ τὸ ὕδωρ ὃ δώσω αὐτῷ, γενήσεται ἐν αὐτῷ πηγὴ ὕδατος· ἀλλομένη εἰς ζωὴν αἰώνιον.

15 Λέγει πρὸς αὐτὸν ἡ γυνή·

καὶ ἡ Σαμαρείτις· Πῶς ἐσὺ ὢντας Ἰουδαῖος· ζητᾷς νὰ πῆς ἀπὸ μένα, ὅπῃ εἰμὶ γυναῖκα Σαμαρείτις; διὰ τὸ οἱ Ἰουδαῖοι δὲν σμίγονται μὲ τὰς Σαμαρείτας.

10 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν τῆς· Ἄν' ἔξευρες τὴν δωρεάν τῷ Θεῷ, καὶ ποῦ· εἰμαι ἐκεῖν· ὅπῃ σὺ λέγεις· Δός μοι νὰ πῶ· ἐσὺ ἤθελεις τοῦ ζητήσῃ, καὶ ἤθελε σὺ δώσῃ νερὸ ζωντανόν.

11 Λέγει τῇ ἡ γυναῖκα· Αὐθέντη, ἐσὺ ἀνασυρτάρη δὲν ἔχεις· καὶ τὸ πηγάδι εἶναι βαθύ· ἀπὸ πῶ λοιπὸν ἔχεις τὸ νερὸ τὸ ζωντανόν;

12 Μῆνα ἐσὺ εἶσαι μεγαλότερος ἀπὸ τὸν πατέρα μας τὸν Ἰακώβ, ὅπῃ μᾶς ἔδωκε τὰ πηγάδι, καὶ ἔπιε καὶ αὐτὸς ἀπ' αὐτό, καὶ οἱ υἱοὶ τῆς, καὶ τὰ θρέμματά τῆς;

13 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν τῆς· Καθ' ἕνας ὅπῃ πίνει ἀπὸ τὸ νερὸν ἐγώ, θέλει διψάσει πάλιν.

14 Ἀμὴν ὅποιος πίει ἀπὸ τὸ νερὸν ὅπῃ δέλω τοῦ δώσει ἐγώ, δὲν θέλει διψάσει εἰς τὸν αἰῶνα· ἀλλὰ τὸ νερὸν ὅπῃ δέλω τοῦ δώσει, θέλει γίνῃ εἰς αὐτὸν βρῦσις νερῷ ὅπῃ νὰ ἀναβρῇ εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

15 Λέγει τῇ ἡ γυναῖκα· Αὐ-

Κύριε, δός μοι τὸ τοῦτο τὸ ὕδωρ,
ἵνα μὴ διψῶ, μηδὲ ἔρχωμαι
ἐνθάδε ἀντλεῖν.

16 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς·
Ὑπάγε, φώνησον τὸν ἄνδρα σου,
καὶ ἐλθε ἐνθάδε.

17 Ἀπεκρίθη ἡ γυνή, καὶ
εἶπεν· Οὐκ ἔχω ἄνδρα· Λέγει
αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Καλῶς εἶπας.
Ὅτι ἄνδρα οὐκ ἔχω.

18 Πάντι γὰρ ἄνδρας ἔσχεις·
καὶ νῦν ὃν ἔχεις, οὐκ ἔστι
σου ἀνὴρ· τὰτα ἀληθεῖς εἶ-
ρηκας.

19 Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή·
Κύριε, θεωρῶ ὅτι προφήτης
εἶ·

20 Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν
τάτῳ τῷ ὄρει προσκύνουσιν·
καὶ ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐν Ἱερο-
σολύμοις ἐστὶν ὁ τόπος ὅπου
δεῖ προσκυνεῖν.

21 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Γύ-
ναι, πίευσόν μοι, ὅτι ἔρχεται
ῥα, ὅτε ἔτι ἐν τῷ ὄρει τὰτῳ
ἔτι ἐν Ἱεροσολύμοις προσκυ-
νήσετε τῷ πατρί.

22 Ὑμεῖς προσκυνεῖτε ὃ
οὐκ οἴδατε· ἡμεῖς προσκυνῶμεν
ὃ οἴδαμεν· ὅτι ἡ σωτηρία ἐκ
τῶν Ἰουδαίων ἐστίν.

23 Ἀλλ' ἔρχεται ῥα, καὶ
νῦν ἐστίν, ὅτε οἱ ἀληθινοὶ
προσηνῆται προσκυνήσουσι
τῷ πατρὶ ἐν πνεύματι καὶ
ἀληθείᾳ· καὶ γὰρ ὁ πατὴρ

θέτει, δός μοι ἐν τῷ τοῦ νερό,
διὰ τὸ μὴ διψῶ, μηδὲ ἐλ-
θῶ ἐνθάδε ἀντλεῖν.

16 Λέγει τῇ ὁ Ἰησοῦς· Σύγε,
λάλησε τὸν ἄνδρα σου, καὶ
ἔλα ἐδῶ.

17 Ἀπεκρίθη ἡ γυναῖκα,
καὶ εἶπε· Δὴν ἔχω ἄνδρα· Λέ-
γει τῇ ὁ Ἰησοῦς· Καλὰ εἶπες,
Ὅτι δὴν ἔχεις ἄνδρα.

18 Διατί πᾶσι εἶχες· καὶ
τῶρα αὐτὸν ὅπου ἔχεις, δὴν εἶ-
ναι ἄνδρα σου· ἐτάτα ἀληθεῖα
τὸ εἶπες.

19 Λέγει τῇ ἡ γυναῖκα·
Αὐθέντη, βλέπω ὅτι προφήτης
εἶσαι.

20 Οἱ πατέρες μας εἰς τὸ
ὄρος τὰτο ἱπροσκύνουσιν· καὶ
ἐμεῖς λέγομεν, ὅτι εἰς τὰ Ἱεροσό-
λυμα εἶναι ὁ τόπος ὅπου κά-
μνει χρεῖα νὰ προσκυνῶμεν.

21 Λέγει τῇ ὁ Ἰησοῦς· Ὡ γυ-
ναῖκα, πίευσόν μου, ὅτι ἔρχε-
ται ῥα, ὅπου ἔτι εἰς τὸ ὄρος τὰ-
τὸ, ἔτι εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα θέ-
λετε προσκυνῆσαι τὸν πατέρα.

22 Ἐσεῖς προσκυνᾶτε ἐ-
κεῖνο ὅπου δὴν ἰξεύρετε· ἐμεῖς
προσκυνῶμεν ἐκεῖνο ὅπου ἰξεύ-
ρομεν· ὅτι ἡ σωτηρία εἶναι
ἀπὸ τῶς Ἰουδαίας.

23 Ἀλλὰ ἔρχεται ῥα, καὶ
τῶρα εἶναι, ὅταν οἱ ἀληθινοὶ
προσηνῆται θέλωσι προσκυ-
νῆσαι τὸν πατέρα μὲ πνεῦμα
καὶ μὲ ἀληθείᾳ· διατὶ καὶ ὁ

τοιαύτης ζητεῖ τὰς προσκυνού-
τας αὐτόν.

24 Πνεῦμα ὁ Θεός· καὶ
τὰς προσκυνούντας αὐτὸν ἐν
πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ
προσκυνεῖν.

25 Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή·
Οἶδα ὅτι Μεσσίας ἐρχεται ὁ
λεγόμενος Χριστός· ὅταν ἔλθῃ
ἐκεῖνός, ἀναγγελεῖ ἡμῖν πάλ-
ιν.

26 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς·
Ἐγὼ εἰμὶ, ὁ λαλῶν σοι.

27 Καὶ ἐπὶ τούτῳ ἦλθον
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ-
μασαν ὅτι μετὰ γυναικὸς
ἦλθει· ἑδεῖς μέντοι εἶπε·
Τί ζητεῖς; ἢ, τί λαλεῖς μετ'
αὐτῆς;

28 Ἀφῆκεν οὖν τὴν ὑδρίαν
αὐτῆς ἡ γυνή, καὶ ἀπῆλθεν
εἰς τὴν πόλιν, καὶ λέγει τοῖς
ἀνθρώποις.

29 Δεῦτε, ἴδετε ἄνθρωπον
ὃς εἶπε μοι πάντα ὅσα
ἐποίησα· μήτι ἔτιός ἐστιν ὁ
Χριστός;

30 Ἐξῆλθον οὖν ἐκ τῆς
πόλεως, καὶ ἤρχοντο πρὸς
αὐτόν.

31 Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ ἡρώ-
των αὐτὸν οἱ μαθηταί, λέ-
γοντες· Ραββί, φάγε.

32 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐγὼ

πατὴρ τέτοιος ζητᾷ ἐκείνης
ὅπῃ τὸν προσκυνῶσιν.

24 Ὁ Θεὸς εἶναι Πνεῦμα·
καὶ ἐκεῖνοι ὅπῃ τὸν προσκυνῶσι,
κάμνει χρεῖα νὰ τὸν προσκυνῶ-
σιν μὲ πνεῦμα καὶ μὲ ἀλή-
θειαν.

25 Λέγει τῇ ἡ γυναῖκα·
Ἰξεύρω ὅτι ἐρχεται Μεσσίας,
ὁ λεγόμενος Χριστός· καὶ ὅταν
ἔλθῃ ἐκεῖνός, θέλει μᾶς τὰ
εἰπεῖ ὅλα.

26 Λέγει τῆς ὁ Ἰησοῦς·
Ἐγὼ ὅπῃ σοῦ λαλῶ, εἰμαι
ἐκεῖνός.

27 Καὶ ἀπάνω εἰς τούτο
ἦλθαν οἱ μαθηταὶ τῆς, καὶ
ἐθαύμασαν πῶς ἐσυντύχαινε
μὲ γυναῖκα· ὅμως κανεῖς δὲν
εἶπε· Τί ζητεῖς; ἢ, τί συν-
τυχαίνεις μετ' αὐτήν;

28 Ἀφῆκε λοιπὸν τὸ λα-
γόν της ἡ γυναῖκα, καὶ ἐπῆ-
γεν εἰς τὴν πόλιν, καὶ λέγει
εἰς τὰς ἀνθρώπους·

29 Ἐλᾶτε, νὰ εἰδῇτε ἕνα
ἄνθρωπον ὅπῃ μὲ εἶπεν ὅλα
ὅσα ἔκαμα· μήπως καὶ εἶναι
ἐστὶν ὁ Χριστός;

30 Εὐγῆκαν λοιπὸν ἀπὸ
τὴν πόλιν, καὶ ἤρχονταν εἰς
αὐτόν.

31 Καὶ ἀνάμισσα εἰς
τοῦτο τὸν ἐπαρακαλῶσαν οἱ
μαθηταὶ, καὶ τῇ ἔλιγαν·
Διδάσκαλε, φάγε.

32 Ἀμὴ ἐκεῖνός τὰς εἶπεν·

βρωσιν ἔχω φαγεῖν, ἣν ὑμεῖς οὐκ οἴσασθε.

33 Ἐλεγον οὖν οἱ μαθηταὶ πρὸς ἀλλήλους· Μήτις ἤνεγκεν αὐτῷ φαγεῖν;

34 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐμὸν βρωμά ἐστιν, ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με, καὶ τελειώσω αὐτοῦ τὸ ἔργον.

35 Οὐχ ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἔτι τετράμηνόν ἐστι, καὶ ὁ θερισμὸς ἔρχεται; Ἰδὲ, λέγω ὑμῖν, ἱσθαρτε τὴς ὀφθαλμοῦς ὑμῶν, καὶ θεάσασθε τὰς χώρας, ὅτι λευκαί εἰσι πρὸς θερισμὸν ἤδη.

36 Καὶ ὁ θερίζων, μισθὸν λαμβάνει, καὶ συνάγει καρπὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον· ἵνα καὶ ὁ σπείρων ὁμῶς χαίρῃ, καὶ ὁ θερίζων.

37 Ἐν γὰρ τούτῳ ὁ λόγος ἐστὶν ὁ ἀληθινός, ὅτι ἄλλος ἐστὶν ὁ σπείρων, καὶ ἄλλος ὁ θερίζων.

38 Ἐγὼ ἀπέστειλα ὑμᾶς θερίζειν· ὃ ἔχ ὑμεῖς κοκοπιᾶσθε· ἄλλοι κοκοπιᾶσθε, καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν κόπον αὐτῶν εἰσιληλύθατε.

39 Ἐκ δὲ τῆς πόλεως ἐκείνης πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν τῶν Σαμαρειτῶν, διὰ τὸν λόγον τῆς γυναικὸς μαρτυρήσης· Ὅτι εἶπέ μοι πάντα ὅσα ἐποίησα.

Ἐγὼ ἔχω φαγεῖν νὰ φαγῶ, τὸ ὅποιον ἰσθίς δὲν τὸ ἰξίφρετε.

33 Ἐλεγαν λοιπὸν οἱ μαθητάδες ἀναμίστά της· Μήπως καὶ τῷ ἔφερε κανεὶς νὰ φάγῃ;

34 Λέγει της ὁ Ἰησοῦς· Ἐδικόν με φαγεῖν εἶναι, νὰ κάμω τὸ θέλημα ἐκείνου ὅπου με ἐπέμψεν, καὶ νὰ τελειώσω τὴν δουλείαν του.

35 Δὲν λέγετε ἰσθίς, ὅτι ἀκόμι τέσσαρες μῆνεις εἶναι ἕως τὸ θερίσθαι; Νὰ, ὅπου σὰς λέγω· σηκώσθε τὰ μάτια σας ἀπάνω, καὶ εἰδῆτε τὰ χωράφια, ὅτι εἶναι ἄσπρα ὡραμὰν διὰ θερίσθαι.

36 Καὶ ἐκεῖνος ὅπου θερίζει, πέρνει πληρωμένη, καὶ μαζώνει καὶ καρπὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον διὰ νὰ χαίρῃται μαζί ὁ ἐκεῖνος ὅπου σπέρνει, καὶ ἐκεῖνος ὅπου θερίζει.

37 Διατί εἰς τούτο (τὸ πρᾶγμα) ἀληθινός εἶναι ὁ λόγος, ὅτι ἄλλος εἶναι ὅπου σπέρνει, καὶ ἄλλος ὅπου θερίζει.

38 Ἐγὼ σὰς ἔστειλα νὰ θερίζετε ἐκεῖνο, διὰ τὸ ὅποιον δὲν ἐκοπιᾶσθε· ἄλλοι ἐκοπιᾶσθε, καὶ ἰσθίς ἦλθιτε καὶ ἐμβήκατε εἰς τὸν κόπον της.

39 Καὶ ἀπὸ τὴν πόλιν ἐκείνην πολλοὶ ἀπὸ τῆς Σαμαρείτας ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν, διὰ τὸν λόγον τῆς γυναικὸς, ὅπου ἐμαρτύρησεν (λέγυσαν)· Ὅτι εἶπέ με ὅλα ὅσα ἔκαμην.

40 Ὡς οὖν ἦλθεν πρὸς αὐτὸν οἱ Σαμαρεῖται, ἡρώτων αὐτὸν μῖναι παρ' αὐτοῖς· καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ δύο ἡμέρας.

41 Καὶ πολλὰ πλείους ἐπίστευσαν διὰ τὸν λόγον αὐτοῦ.

42 Τῇ τε γυναικὶ ἔλεγον· Ὅτι ἔκείτι διὰ τὴν σὴν ἁλιάν πιστεύομεν· αὐτοὶ γὰρ ἀκηκόαμεν, καὶ οἶδαμεν ὅτι ὅτις ἐστὶν ἀληθῶς ὁ σωτὴρ τοῦ κόσμου, ὁ Χριστός.

43 Μετὰ δὲ τὰς δύο ἡμέρας ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν, καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

44 Αὐτὸς γὰρ ὁ Ἰησοῦς ἐμαρτύρησεν, ὅτι προφῆτης ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι τιμὴν οὐκ ἔχῃ.

45 Ὅτι οὖν ἦλθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἰδέξαντο αὐτὸν οἱ Γαλιλαῖοι, πάντα ἑωρακότις ἃ ἐποίησεν ἐν Ἱερουσολύμοις ἐν τῇ ἑορτῇ· καὶ αὐτοὶ γὰρ ἦλθον εἰς τὴν ἑορτήν.

46 Ἦλθεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πάλιν εἰς τὴν Καιᾶ τῆς Γαλιλαίας, ὅπῃ ἐποίησε τὸ ὕδωρ οἶνον. Καὶ ἦν τις βασιλικός, ὃς ὁ υἱὸς ἠσθένει ἐν Καπερναῦμ.

47 Οὗτος ἀκούσας ὅτι Ἰησοῦς ἦκει ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἀπῆλθε πρὸς αὐτὸν, καὶ ἤρῳα αὐτὸν, ἵνα κα-

40 Ὡς ἂν ἦλθῶν λοιπὸν οἱ Σαμαρεῖται εἰς αὐτὸν, τὸν ἐπαρκαλῶσαν ἐὰν ἀπομείνῃ εἰς αὐτὸς· καὶ ἀπόμεινε δύο ἡμέραις.

41 Καὶ πολλὰ περισσώτεροι ἐπίστυσαν διὰ τὰ λόγια τε.

42 Καὶ εἰς τὴν γυναῖκα ἔλεγον· Ὅτι πλέον δὲν πιστεύομεν διὰ τὰ λόγια τὰ ἰδικά σου· διατὶ ἡμεῖς οἱ ἴδιοι ἀκούσαμεν καὶ εἶδαμεν, ὅτι ἐστὶν αἱ ἀληθινὰ ὁ σωτὴρ τοῦ κόσμου, ὁ Χριστός.

43 Καὶ ὅτερον ἀπὸ δύο ἡμέραις εὐγῆκεν ἀπ' ἐκεῖ, καὶ ἐπῆγεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

44 Διατὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐμαρτύρησεν, ὅτι προφῆτης εἰς τὴν πατρίδα τε δὲν ἔχει τιμὴν.

45 Ὅταν τὸ λοιπὸν ἦλθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, τὸν ἐδέχθησαν οἱ Γαλιλαῖοι, ὅπῃ εἶδαν ὅλα ὅσα ἔκαμιν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα εἰς τὴν ἑορτήν· διατὶ καὶ αὐτοὶ ἐπῆγαν εἰς τὴν ἑορτήν.

46 Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν ἦλθε πάλιν εἰς τὴν Καιᾶ τῆς Γαλιλαίας, ἐκεῖ ὅπῃ ἔκαμε τὸ νερὸ κρασί. Καὶ ἦτον κάποιος βασιλικός, τοῦ ὀνόματος οὗτος ἠσθενὴς εἰς τὴν Καπερναῦμ.

47 Ἐτῷτος ὡς ἂν ἦκυσεν, ὅτι ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἐπῆγεν εἰς ἐκεῖνον, καὶ τὸν ἐπα-

ταβῇ καὶ ἰάσεται αὐτὸν τὸν υἱόν· ἤμελλε γὰρ ἀποθνήσκειν.

48 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτόν· Ἐάν μὴ σημειῶ καὶ τέρατα ἴδῃτε, ἐμὴ πιστεύσητε.

49 Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλικός· Κύριε, κατάβηθι πρὶν ἀποθανεῖν τὸ παιδίον μου.

50 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Πορεύ· ὁ υἱός σου ζῇ· Καὶ ἐπίστευσεν ὁ ἄνθρωπος τῷ λόγῳ ᾧ εἶπεν αὐτῷ Ἰησοῦς, καὶ ἐπορεύετο.

51 Ἦδη δὲ αὐτὸν καθίσταίνοντες, οἱ δούλοι αὐτοῦ ἀπήντησαν αὐτῷ, καὶ ἀπήγγειλαν, λέγοντες· Ὅτι ὁ παῖς σου ζῇ.

52 Ἐπύθιτο οὖν παρ' αὐτῶν τὴν ᾠραν ἐν ᾗ κομψότερον ἔσχε· καὶ εἶπον αὐτῷ· Ὅτι χθὺς ᾠραν ἐβδόμην ἀφῆκεν αὐτόν ὁ πυρετός.

53 Ἐγνώ οὖν ὁ πατήρ ὅτι ἐν ἐκείνῃ τῇ ᾠρᾳ, ἐν ᾗ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι ὁ υἱός σου ζῇ, καὶ ἐπίστευσεν αὐτός, καὶ ἡ οἰκία αὐτοῦ ὅλη.

54 Τῷτο πάλιν δεύτερον σημειῶν ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἰλθὼν ἐκ τῆς Ἰερουσαλὴμ εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

ρακάλει, νὰ κατέβῃ νὰ ἰαλεῖται τὸν υἱόν τῆς διατῆ ἡμελλε νὰ ἀποθάνῃ.

48 Εἶπεν τῷ λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς· Ἐάνδιν εἰδῇτε σημειῶ καὶ τέρατα, δὲν θέλετε πιστεύσει.

49 Λέγει τῷ ὁ βασιλικός· Αὐδίντῃ, κατέβῃ πρὸ τοῦ νὰ ἀποθάνῃ τὸ παιδί μου.

50 Λέγει τῷ ὁ Ἰησοῦς· Σύρε, καὶ ὁ υἱός σου ζῇ. Καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐπίστευσεν τὸν λόγον ὅπῃ τοῦ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἐπάγει.

51 Καὶ ἐκεῖ ὅπῃ ἐκατίβαινεν, τὸν ἀπάντησαν οἱ δούλοι τῆς, καὶ ἰπᾶν τῆς· Ὅτι τὸ παιδί σου ζῇ.

52 Ἐρωτήσῃ λοιπὸν αὐτὸς τὴν ᾠραν ἐκείνην εἰς τὴν ὁποίαν ἔγινε καλλίτερα· καὶ τῇ εἶπαν· Ὅτι ἐχθὺς τὴν ἐβδόμην ᾠραν τὸν ἀφῆκεν ἡ θέρμη.

53 Ἐγνώρισεν λοιπὸν ὁ πατήρ τοῦ παιδίου, ὅτι ἐκείνην τὴν ᾠραν ὅπῃ τῇ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, Ὅτι ὁ υἱός σου ζῇ, ἐκείνην τὴν ᾠραν τὸν ἀφῆκεν ἡ θέρμη· καὶ ἐπίστευσεν αὐτός, καὶ ὅλον τῆς τὸ σπῆτι.

54 Ἐτῷτο πάλιν ἔκαμιν ὁ Ἰησοῦς δεύτερον σημειῶν, ἀφ' ἧς ἦλθεν ἀπὸ τῆς Ἰερουσαλὴμ εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

Κεφ. ε'. 5.

ΜΕΤΑ ταῦτα ἦν ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱερουσόλυμα.

2 Ἦν δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολυμβήθρᾳ ἡ λεγομένη Ἑβραϊστὴ Βηθσάδᾳ, πέντε σταδία ἔχουσα.

3 Ἐν ταῖταις κατέκειτο πολλοὶ ἀσθενέων, τυφλῶν, γαλῶν, ξηρῶν, ἐκδεχομένων τὴν τοῦ ὕδατος κίνησιν.

4 Ἄγγελος γὰρ κατὰ καιρὸν κατέβαινεν ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ, καὶ ἐτάρασσε τὸ ὕδωρ· ὃς ὢν πρῶτος ἐμβὰς μετὰ τὴν ταραχὴν τῷ ὕδατι, ὕγιος ἐγίνετο ὃς δὴποτε κατείχετο νοσήματι.

5 Ἦν δὲ τις ἄνθρωπος ἐκεῖ τριάκοντα ὅκτω ἔτη ἔχων ἐν τῇ ἀσθενείᾳ.

6 Τότεν ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς κατακείμενον, καὶ γνῶς ὅτι πολὺν ἤδη χρόνον ἔχει, λέγει αὐτῷ· Θέλεις ὑγιὲς γενέσθαι;

7 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἀσθενὴς· Κύριε, ἄνθρωπον ἔκ ἔχω, ὅταν ταραχθῇ τὸ ὕδωρ, βάλλῃ με εἰς τὴν κολυμβήθραν· ἐν ᾧ δὲ ἔρχομαι ἐγὼ, ἄλλος πρὸ ἐμοῦ καταβαίνει.

ΚΑΙ ὕστερον ἀπὸ τῆς ἑορτῆς τῶν Ἰουδαίων, καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀνέβη εἰς τὰ Ἱερουσόλυμα.

2 Καὶ εἰς τὰ Ἱερουσόλυμα εἰς τὴν προβατικὴν (ἀγορὰν) ἦσαν κολυμβήθραι, ἡ ὁποία ἐλεγεντο Ἑβραϊκᾶ Βηθσάδᾳ, ἡ ὁποία ἔχει πέντε καμάραις.

3 Μὲσα εἰς αὐταῖς ἐκείτην πολὺν πλῆθος ἀσθενέων, τυφλῶν, κελῶν, ξηρῶν, οἱ ὁποῖοι ἐκαρτερέσαν τὴν ἀνακτάωσιν τοῦ νεροῦ.

4 Διατὶ ἄγγελος εἰς καὶ ποῖον καιρὸν ἐκατέβαινεν εἰς τὴν κολυμβήθραν, καὶ ἐτάραττε τὸ νερό· καὶ ὁ πρῶτος λοιπὸν ὅπῃ ἤθελεν ἐμβῆν ὕστερα ἀπὸ τὴν ταραχὴν τῷ νερῷ, ἐγίνετο ὁλόγιός, ἀπὸ ὃς, τι λογιῆς ἀσθενοῦναι ἤθελε κρατιέται.

5 Καὶ ἐκεῖ ἦτον ἓνας ἀνδρῶν, ὁ ὅποιος εἶχε τριανταὶ ὅκτω χρόνους ἀσθενημένους.

6 Ὡσάν τὸν εἶδει ὁ Ἰησοῦς ὅπῃ ἐκείτετο, καὶ γνωρίζωντας ὅτι ἔχει πολλὰς χρόνους ἀσθενημένους, λέγει τῷ· Θέλεις ἰὰ γένῃς καλός;

7 Καὶ ὁ ἀσθενημένος τοῦ ἀπεκρίθη· Αὐθέντη, ἄνθρωπον δὲν ἔχω, ὅταν ταραχθῇ τὸ νερό, ἰὰ μὲ βάλλῃ εἰς τὴν κολυμβήθραν· καὶ τὴν ὥραν ὅπῃ ἔρχομαι ἐγὼ, καταβαίνει ἄλλος προτίτερος ἀπὸ μένα.

8 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
"Εγείρει, ἄρον τὸν κράββατόν
σθ, καὶ περιπάτει.

9 Καὶ εὐθέως ἐγένετο ὑγι-
ής ὁ αἰθρῶπος· καὶ ἤρε τὸν
κράββατον αὐτοῦ, καὶ περιπά-
τει· ἦν δὲ σάββατος ἐν ἐκείνῃ
τῇ ἡμέρᾳ.

10 Ἐλεγον ἔν οι Ἰουδαῖοι
τῷ τεθραπευμένῳ· Σάββατόν
ἐστίν, οὐκ ἐξεῖς σοι ἄραι τὸν
κράββατον.

11 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς· Ὁ
ποιήσας με ὑγιῆ, ἐκεῖνός μοι
εἶπεν· Ἄρον τὸν κράββατόν
σθ, καὶ περιπάτει.

12 Ἠρώτησαν ἔν αὐτόν·
Τίς ἐστίν ὁ ἄνθρωπος ὁ εἰπών
σοι· Ἄρον τὸν κράββατόν σθ,
καὶ περιπάτει;

13 Ὁ δὲ ἰαθεὶς οὐκ
ᾔδει τίς ἐστιν· ὁ γὰρ Ἰησοῦς
ἐξένευσεν ὄχλῳ ὄντος ἐν τῷ
τόπῳ.

14 Μετὰ ταῦτα εὕρισκε
αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ
εἶπεν αὐτῷ· Ἰδοὺ, ὑγιὲς γέγο-
ρας· μηκέτι ἁμάρτανε, ἵνα μὴ
χειρόν τι σοὶ γίνηται.

15 Ἀπηλθεν ὁ αἰθρῶπος,
καὶ ἀνήγγιλε τοῖς Ἰουδαίοις,
ὅτι Ἰησοῦς ἰστὶν ὁ ποιήσας
αὐτὸν ὑγιῆ.

16 Καὶ διὰ τῆς ἰδῶκου τὸν
Ἰησοῦν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ ἐζήτην

8 Λέγει τῷ ὁ Ἰησοῦς· Σήκω,
ἔραρε τὸν κράββατόν σθ, καὶ
περιπάτει.

9 Καὶ παρευθὺς ἔγει-
ρε ὁ ἄνθρωπος· καὶ ἰσχύ-
κωσε τὸ κράββατόν τθ, καὶ
ἐπεριπάτει· καὶ ἐκείνην τὴν
ἡμέραν ἦτον σάββατος.

10 Ἐλεγαν λοιπὸν οἱ Ἰου-
δαῖοι εἰς τὸν ἰατρευμένον· Σάβ-
βατος εἶναι, καὶ δὴν σὺ πρέπει
νὰ σηκῶνς τὸ κράββατόν σθ.

11 Ἀπεκρίθη τῷ· Ἐκεῖνός
ὅπθ' μὲ ἰάτρευσιν, ἐκεῖνός μὲ
εἶπε· Σήκωσε τὸ κράββατόν σθ,
καὶ περιπάτει.

12 Ἐρώτησάν τον λοιπός·
Ποῖός ἐστιν ὁ ἄνθρωπος ὅπθ'
σὺ εἶπας· Σήκωσε τὸ κράββατό
σθ, καὶ περιπάτει;

13 Καὶ ἐκεῖνός ὅπθ'
ἰατρεύθη δὴν ἔξευρε ποῖός
εἶναι· διατὶ ὁ Ἰησοῦς με τὸ
νὰ εἶναι πληθύνει πολὺ εἰς τὸν
τόπον ἐκεῖνον, ἰσράφηκεν ἔξω.

14 Καὶ ὕστερον τὸν ἦρκεν ὁ
Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν, καὶ εἶπον τῷ·
Νὰ, ὅπθ' ἔγινες ὁλόγιρρος πλείον
νὰ μὴν ἁμαρτάνης, διὰ νὰ μὴν
σὺ γίνῃ τίποτες χειρότερον.

15 Ἐπῆγιν ὁ αἰθρῶπος,
καὶ εἶπεν το εἰς τῆς Ἰουδαίως,
ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἦτον ὅπθ' τὸν
ἔκαμε γερόν.

16 Καὶ διὰ τήτην τὴν
ἀφορμὴν ἱκατάτρεχαν τὸν Ἰη-
σοῦν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ ἰγύρευαν νὰ

αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ὅτι ταῦτα ἱποίει ἐν σαββάτῳ.

17 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίνατο αὐτοῖς· Ὁ πατὴρ μὴ ἕως ἄρτι ἐργάζεται, καὶ γὰρ ἐργάζομαι.

18 Διὰ τὸτο ἐν μάλλον ἰζήτεν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι, ὅτι ὁ μόνον ἔλυε τὸ σάββατον, ἀλλὰ καὶ πατέρα ἰδίον ἔλεγε τὸν Θεόν, ἴσον ἑαυτὸν ποιοῦν τῷ Θεῷ.

19 Ἀπεκρίνατο ἐν ὃ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὃ δύναται ὁ υἱὸς ποιεῖν ἅψ' ἑαυτῷ ἔδωκεν, ἵαν μὴ τι βλέπῃ τὸν πατέρα ποιοῦντα· ἃ γὰρ ἂν ἐκεῖνος ποιῇ, ταῦτα καὶ ὁ υἱὸς ὁμοίως ποιεῖ.

20 Ὁ γὰρ πατὴρ φιλεῖ τὸν υἱόν, καὶ πάντα δέικνυσιν αὐτῷ ἃ αὐτὸς ποιῇ· καὶ μείζονα τούτων δείξει αὐτῷ ἔργα, ἵνα ὑμεῖς θαυμάζητε.

21 Ὡςπερ γὰρ ὁ πατὴρ ἐγείρει τοὺς νεκροὺς καὶ ζῶοποιεῖ, ἔτω καὶ ὁ υἱὸς ἔξ θύλει ζῶοποιεῖ.

22 Οὐδὲ γὰρ ὁ πατὴρ κρίνει ἕδωκεν, ἀλλὰ τὴν κρίσιν πᾶσαν δέδωκε τῷ υἱῷ.

23 Ὡς πάντες τιμᾶσι τὸν υἱόν, καθὼς τιμᾶσι τὸν πατέρα· ὁ μὴ τιμᾶν τὸν υἱόν, ὁ καὶ τὸν πατέρα τὸν πέμφοντα αὐτόν.

τὸν σκοτῶσιν, ὅτι τὸ σάββατον ἠγάπησαν ἑτάτα.

17 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὴς ἀπεκρίθη· Ὁ πατὴρ μὴ ἐργάζεται ἕως τῶρα, καὶ ἐργάζομαι καὶ ἐγώ.

18 Διὰ τὸτο λοιπὸν περισσότερον τὸν ἐζητῶσατο Ἰουδαῖοι νὰ τὸν σκοτῶσιν, διὰτὶ ὅχι μόνον ἔλυε τὸ σάββατον, ἀλλὰ καὶ πατέρα ἰδίον ἔλεγε τὸν Θεόν, κάμνοντα τοῦ λόγου τοῦ ἴσου μετὰ τὸν Θεόν.

19 Ἀπεκρίθη λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν τῆς βέβαια βέβαια σὰς λέγω, δὲν δύναται ὁ υἱὸς νὰ κάμῃ τίποτες ἀπὸ λόγου τοῦ, ἂν δὲν βλέπῃ τὸν πατέρα νὰ τὸ κάμῃ· διὰτὶ ἐκεῖνα ὅπῃ κάμνει ἐκεῖνος, αὐτὰ (τὰ ἴδια) ὁμοίως κάμνει καὶ ὁ υἱός.

20 Διὰτὶ ὁ πατὴρ ἀγαπᾷ τὸν υἱόν, καὶ ὅλα τὰ τὰ δέχνηι ἐκεῖνα ὅπῃ κάμνει αὐτός· καὶ μεγαλύτερα ἀπὸ τούτων θέλει τῷ δείξει, διὰ νὰ θαυμάζητε ἰσχυρῶς.

21 Διὰτὶ καθὼς ὁ πατὴρ ἀναστήκει τὸς νεκροὺς καὶ τὸς ζῶοποιεῖ, ἔτσι καὶ ὁ υἱὸς ὅποιους θέλει ζῶοποιεῖ.

22 Διὰτὶ ὁ πατὴρ δὲν κρίνει κανένα, ἀλλὰ ὅλην τὴν κρίσιν τῇ ἑδῶκε τῷ υἱῷ.

23 Διὰ νὰ τιμᾶσιν ὅλοι τὸν υἱόν, καθὼς τιμᾶσιν τὸν πατέρα· ἐκεῖνος ὅπῃ δὲν τιμᾷ τὸν υἱόν, δὲν τιμᾷ τὸν πατέρα ὅπῃ τὸν ἵππεμφε.

24 Ἀμήν ἀμήν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων, καὶ πιστεύων τῷ πρίμψαντί με, ἔχει ζωὴν αἰώνιον· καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ τῆς θανάτου εἰς τὴν ζωὴν.

25 Ἀμήν ἀμήν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐστίν, ὅτε οἱ νεκροὶ ἀκούσονται τῆς φωνῆς τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ· καὶ οἱ ἀκούσαντες ζήσονται.

26 Ὡς περ γὰρ ὁ πατὴρ ἔχει ζωὴν ἐν ἑαυτῷ, οὕτως ἔδωκε καὶ τῷ υἱῷ ζωὴν ἔχειν ἐν ἑαυτῷ.

27 Καὶ ἡ ἐξουσία ἔδωκεν αὐτῷ καὶ κρίσιν ποιεῖν, ὅτι υἱὸς ἀνθρώπου ἐστίν.

28 Μὴ θαυμάζετε τούτο· ὅτι ἔρχεται ὥρα ἐν ἣ πάντες οἱ ἐν τοῖς μνημείοις ἀκούσονται τῆς φωνῆς αὐτοῦ·

29 Καὶ ἰκανοποιούνται οἱ τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες, εἰς ἀνάστασιν ζωῆς· οἱ δὲ τὰ φαῦλα πράξαντες, εἰς ἀνάστασιν κρίσεως.

30 Οὐ δύναμαι ἐγὼ ποιεῖν ἀπ' ἑαυτοῦ οὐδὲν· καθὼς ἀκούω, κρίνω· καὶ ἡ κρίσις ἣ ἐμὴ δίκαια ἐστίν· ὅτι ἡ ζητῶ τὸ θέλημα τοῦ ἑμοῦ, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πρίμψαντός με πατρός.

24 Βίβαια βίβαια σὰς λέγω, ὅτι ἰκεῖν ὅπῃ ἀκούει τὸν λόγον μου, καὶ πιστεῖται εἰς ἰκεῖνον ὅπῃ με ἔπεμψεν, ἔχει ζωὴν αἰώνιον· καὶ δὲν ἔρχεται εἰς τὴν κρίσιν, ἀλλὰ ἡμετέρεθ' ἀπὸ τὸν θάνατον εἰς τὴν ζωὴν.

25 Βίβαια βίβαια σὰς λέγω, ὅτι ἔρχεται ὥρα, καὶ τώρα εἶναι, ὅταν οἱ νεκροὶ θέλῃσι ἀκούσαι τῆς φωνῆς τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ· καὶ ἰκεῖνοι ὅπῃ τὴν ἀκρόσιν θέλῃσι ζήσῃ.

26 Διατὶ καθὼς ὁ πατὴρ ἔχει ζωὴν εἰς τοῦ λόγου τοῦ, ἔτσι ἔδωκε καὶ τοῦ υἱοῦ νὰ ἔχῃ ζωὴν εἰς τοῦ λόγου τοῦ.

27 Καὶ ἔδωκεν τῇ ἐξουσίᾳ καὶ νὰ κρίνῃ κρίσιν, καὶ ὅτι εἶναι υἱὸς ἀνθρώπου.

28 Μὴν θαυμάζετε τούτο· ὅτι ἔρχεται ὥρα εἰς τὴν ὁποῖαν ὅλοι ὅπῃ εἶναι εἰς τὰ μνήματα θέλῃσιν ἀκούσαι τὴν φωνὴν τοῦ·

29 Καὶ θέλῃσιν εὐγεῖ ἐξω ἰκεῖνοι ὅπῃ ἔκαμαν τὰ ἀγαθὰ, εἰς τὴν ἀνάστασιν τῆς ζωῆς· καὶ ἰκεῖνοι ὅπῃ ἔκαμαν τὰ κακὰ, εἰς τὴν ἀνάστασιν τῆς κατακρίσεως.

30 Δὲν δύνομαι ἐγὼ νὰ κρίνω ἀπὸ λόγου μου τίποτε· καθὼς ἀκούω, κρίνω· καὶ ἡ κρίσις μου εἶναι δίκαια· διατὶ δὲν ζητῶ τὸ θέλημα τοῦ ἑδικόν μου, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πατρός μου ὅπῃ με ἔπεμψεν.

31 Ἐὰν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἱμαυτῆ, ἡ μαρτυρία μου οὐκ ἔστι ἀληθής.

32 Ἀλλ' ἐστὶν ὁ μαρτυρῶν περὶ ἑμῆ, καὶ οἶδα ὅτι ἀληθής ἐστιν ἡ μαρτυρία ἣν μαρτυρεῖ περὶ ἑμῆ.

33 Ὑμεῖς ἀπιστάλακατε πρὸς Ἰωάννην, καὶ μεμαρτύρηκε τῇ ἀληθείᾳ.

34 Ἐγὼ δὲ ἢ παρὰ ἀνδρώ-
πισ τὴν μαρτυρίαν λαμβάνω·
ἀλλὰ ταῦτα λέγω ἵνα ὑμεῖς
σωθῆτε.

35 Ἐκεῖν' ἦν ὁ λύχν' ὁ
καίόμεν' καὶ φαίνων· ὑμεῖς
δὲ ἠδελήσατε ἀγαλλισσάμενοι
πρὸς ὅραν ἐν τῷ φωτὶ αὐτοῦ.

36 Ἐγὼ δὲ ἔχω τὴν
μαρτυρίαν μίջω τοῦ Ἰωάννη·
τὰ γὰρ ἔργα αὐτοῦ ἐδωκέ μοι ὁ
πατὴρ ἵνα τελειώσω αὐτά,
αὐτὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐγὼ ποίω,
μαρτυρεῖ περὶ ἑμῆ ὅτι ὁ
πατὴρ με ἀπέσταλκε.

37 Καὶ ὁ πέμψας με
πατὴρ, αὐτὸς μεμαρτύρηκε
περὶ ἑμῆ· ὅτε φωνὴ αὐτοῦ
ἀκηκούσατε πῶποτε, ὅτε εἶδ'·
αὐτὸς ἐμαράκατε.

38 Καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ
οὐκ ἔχετε μένοντα ἐν ἑμῇ·
ὅτι ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖν', τέτω
ὑμεῖς ἢ πιστεύετε.

39 Ἐρευνᾶτε τὰς γραφάς,
ὅτι ὑμεῖς δοκεῖτε ἐν αὐταῖς

31 Ἄν ἐγὼ μαρτυρῶ διὰ
λόγου μου, ἡ μαρτυρία μου δὲν
εἶναι ἀληθινή.

32 Ἀλλ' εἶναι ὅπῃ μαρ-
τυρᾷ διὰ λόγου μου, καὶ ἵξεύω
ὅτι ἀληθινή εἶναι ἡ μαρτυρία
ὅπῃ μαρτυρᾷ διὰ λόγου μου.

33 Ἐστὶς ἐξείλετε εἰς τὸν
Ἰωάννην, καὶ ἐκεῖν' ἱμαρτύ-
ρησε τὴν ἀλήθειαν.

34 Ἀμὴν ἐγὼ δὲν πέρνω
ἀπὸ ἀνδρωπον τὴν μαρτυρίαν·
ἀλλὰ σὰς λέγω ἐν ταῖς, διὰ τὰ
σωθῆτε ἐσθίς.

35 Ἐκεῖν' ἦταν ὁ λύχν'·
ὅπῃ ἐκαίετον καὶ ἔφειγγε· καὶ
ἐσθίς ἠδελήσατε πρὸς ὅραν τὰ
χαρῆτε εἰς τὸ φῶς τοῦ.

36 Ἀμὴν ἐγὼ ἔχω μαρτυ-
ρίαν μιγαλίτερην (ἀπὸ τὴν
μαρτυρίαν) τῇ Ἰωάννη· διὰ τὴν
τὰ ἔργα ὅπῃ μὲ ἔδωκεν ὁ
πατὴρ διὰ τὰ τελειώσω, αὐτὰ
τὰ ἔργα ὅπῃ κάμνω ἐγὼ, μαρ-
τυρεῖν διὰ λόγου μου, ὅτι ὁ
πατὴρ με ἀπέστειλε.

37 Καὶ ὁ πατὴρ ὅπῃ με
ἐπέμψεν, αὐτὸς ἱμαρτύρησε
διὰ λόγου μου· ὅδ' τὴν φωνὴν
τοῦ ἀκούσατε ποτὶ, ὅδ' τὸ εἶδος
τοῦ εἶδετε.

38 Καὶ τὸν λόγον τοῦ δὲν
τὸν ἔχετε ὅπῃ τὰ μένη εἰς
ισθᾶς· ὅτι δὲν πιστεύετε τῶτον,
τὸν ὅποιον ἐκεῖν' σὰς ἐξω-
λιν.

39 Ἐξιτάζετε ταῖς γρα-
φαῖς, ὅτι ἐσθίς λογιάζετε τὰ

ζωὴν αἰώνιον ἔχειν· καὶ ἐκεῖναι εἰσιν αἱ μαρτυροῦσαι περὶ ἐμοῦ.

40 Καὶ ὁ θέλετε ἐλθεῖν πρὸς με, ἵνα ζωὴν ἔχητε.

41 Δόξαν παρὰ ἀνθρώπων ὁ λαμβάνω·

42 Ἀλλ' ἐγινωκα ὑμᾶς, ὅτι τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ ἔκ ἐχέτε ἐν ἑαυτοῖς.

43 Ἐγὼ ἐλήλυθα ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς μου, καὶ ὁ λαμβάνετε με· ἴαν ἄλλος ἔλθῃ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἰδίῳ, ἐκεῖνον λήψετε.

44 Πῶς δύνασθε ὑμεῖς πιστεῦσαι, δόξαν παρὰ ἀλλήλων λαμβάνοντες· καὶ τὴν δόξαν τὴν παρὰ τοῦ μόνου Θεοῦ ὁ ζητεῖτε;

45 Μὴ δοκιᾶτε ὅτι ἐγὼ κατηγορήσω ὑμῶν πρὸς τὸν πατέρα· ἔστιν ὁ κατηγορῶν ὑμῶν, Μωϋσῆς, εἰς ὃν ὑμεῖς ἠλπίκατε.

46 Εἰ γὰρ ἐπιστεύετε Μωϋσῇ, ἐπιστεύετε ἂν ἐμοί· περὶ γὰρ ἐμοῦ ἐκεῖνος ἔγραψεν.

47 Εἰ δὲ τοῖς ἐκείνου γράμμασιν ὁ πιστεύετε, πῶς τοῖς ἐμοῖς ῥήμασι πιστεύετε;

ἔχετε εἰς αὐταῖς ζωὴν αἰώνιον· καὶ ἐκεῖναι αἱ γραφαὶ εἶναι ὅπῃ μαρτυρεῖν διὰ λόγου μου.

40 Ἀρὴ ἐσεῖς δὲν θέλετε· ἵνα ἐλθῇτε εἰς ἐμένα, διὰ ἵνα ἔχετε ζωὴν.

41 Ἐγὼ δόξαν ἀπὸ ἀνθρώπων δὲν πέρνω·

42 Ἀλλὰ σὰς ἐγινώρισα, ὅτι τὴν ἀγάπην τῷ Θεῷ δὲν τὴν ἔχετε εἰς τοῦ λόγου σας.

43 Ἐγὼ ἦλθα εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς μου, καὶ δὲν με δέχεσθε· ἴαν ἔλθῃ ἄλλος εἰς τὸ ὄνομα τὸ ἰδικόν τε, ἐκεῖνον θέλετε δεχθῇ.

44 Πῶς ἡμπορεῖτε ἐσεῖς ἵνα πιστεύετε, ὅπῃ περιετέ δόξαν ἑνας ἀπὸ τὸν ἄλλων; καὶ τὴν δόξαν ὅπῃ εἶναι ἀπὸ τὸν μόνον Θεόν δὲν τὴν γυρεύετε.

45 Μὴν λογιάζετε, ὅτι ἐγὼ θέλω σὰς κατηγορήσει εἰς τὸν πατέρα· εἶναι ὁ Μωϋσῆς ὅπῃ σὰς κατηγορεῖ, εἰς τὸν ὁποῖον ἐσεῖς ἐλπίζετε.

46 Διατί ἂν ἐπιστεύετε εἰς τὸν Μωϋσῆν, ἡθέλετε πιστεύειν καὶ εἰς ἐμένα· διατί ἐκεῖνος διὰ λόγου μου ἔγραψε.

47 Καὶ ἀνίσως καὶ ἐκείνους τὰ γράμματα δὲν πιστεύετε, πῶς θέλετε πιστεύειν τὰ ἰδικὰ μου λόγια;

Κεφ. ς'. 6.

ΜΕΤΑ ταῦτα ἀπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς πέραν τῆς θαλάσσης τῆς Γαλιλαίας τῆς Τιβεριάδος.

2 Καὶ ἠκολούθει αὐτῷ ὄχλος πολὺς, ὅτι ἑώραν αὐτῷ τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει ἐπὶ τῶν ἀσθενούντων.

3 Ἀπῆλθε δὲ εἰς τὸ ὄρος ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐκεῖ ἐκάθητο μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.

4 Ἦν δὲ ἐγγὺς τὸ πάσχα, ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων.

5 Ἐπάρας ἔν ὃ Ἰησοῦς τὴν ὀφθαλμὴν, καὶ διασάμενθ' ἑῖς πολὺς ὄχλ' ἔρχεται πρὸς αὐτὸν, λέγει πρὸς τὸν Φίλιππον· Πόθεν ἀγοράσωμεν ἄρτους, ἵνα φάγωσιν ἔτοι;

6 (Τὸτο δὲ εἰλεγε πειράζων αὐτόν· αὐτὸς γάρ ᾔδει τί ἔμελλε ποιεῖν.)

7 Ἀπεκρίθη αὐτῷ Φίλιππος· Διακοσίων δηναρίων ἄρτοι ἐκ ἀρτυῶσιν αὐτοῖς, ἵνα ἕκαστος αὐτῶν βραχὺ τι λάβῃ.

8 Λέγει αὐτῷ εἰς ἓκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου·

9 Ἔστι παιδάριον ἔν ᾧδε ὃ ἔχει πέντε ἄρτους κριθίνης καὶ δύο ὀψάρια· ἀλλὰ ταῦτα τί ἐσιν εἰς τόσους;

10 Εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς· Ποιῶσατε τὴν ἀνθρώπων ἀναπιστεῖν.

ΚΑΙ ὕμνον ἀπὸ τούτων ἐπήγαν ὁ Ἰησοῦς πέραν τῆς θαλάσσης τῆς Γαλιλαίας, τῆς Τιβεριάδος.

2 Καὶ τὸν ἀκολουθῶσιν ὄχλος πολὺς, διατὶ ἐβλεπαν τὰ σημεῖα ὅπῃ ἕκαμιν εἰς τὴν ἀσθενούντων.

3 Καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὄρ'· ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐκεῖ ἐκάθιστο μαζ' αὐτῶν μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.

4 Καὶ ἦτον σημεῖον τὸ πάσχα, ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων.

5 Εὐλόγησε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς τὰ μάρτια αὐτοῦ, καὶ ὡσὰν εἶδεν ὅτι πολὺς λαὸς ἔρχεται εἰς αὐτόν, λέγει εἰς τὸν Φίλιππον· Ἀπὸ πῦρ ἵνα ἀγοράσωμεν ψωμῖα, διὰ ἵνα φάσιν ἐῖς τοῖς;

6 Καὶ τούτο τὸ εἶπεν δοκιμάζωντάς τοι· διατὶ αὐτὸς ἔδειξε τί ἔμελλε νὰ κάμῃ.

7 Ἀπεκρίθη αὐτῷ Φίλιππος· Διακοσίων δηναρίων ψωμῖα δὲν τῶν φθάνει, ἵνα πάρῃ κάθε ἑνὶ ἀπὸ κομματάκι.

8 Λέγει αὐτῷ ἑνὶ ἀπὸ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς τοῦ Σίμωνος· τῷ Πέτρῳ·

9 Εἶναι ἐδῶ ἑνὶ παιδί ὅπῃ ἔχει πέντε ψωμῖα κριθαρένια καὶ δύο ψάρια· ἀλλὰ τί εἶναι αὐτὰ εἰς τόσους ἀνθρώπους;

10 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Κάμειτε τὴν ἀνθρώπων νὰ καθί-

Ἦν δὲ χορὸς πολὺς ἐν τῷ τόπῳ. Ἀνέπεσον οὖν οἱ ἄνδρες τὸν ἀριθμὸν ὡς πεντακισχιλίοι.

11 Ἐλαβε δὲ τῆς ἄρτης ὁ Ἰησοῦς, καὶ εὐχαρίστησας διέδωκε τοῖς μαθηταῖς, οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ἀνακειμένοις ὁμοίως καὶ ἐκ τῶν ὑψάρων ὅσον ἤθελον.

12 Ὡς δὲ ἐνεπλήσθησαν, λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Συναγάγετε τὰ περισσεύσαντα κλάσματα, ἵνα μὴ τι ἀπόληται.

13 Συνήγαγον ἔν, καὶ ἐγείμισαν δώδεκα κοφίνους κλασμάτων ἐκ τῶν πέντε ἄρτων τῶν κριθίνων, ἃ ἐπερίσσειε τοῖς βιβρωκόσιν.

14 Οἱ ἔν ἄνθρωποι ἰδόντες ὃ ἐποίησε σημεῖον ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγον· Ὅτι ὕψος ἐστὶν ἀληθῶς ὁ προφήτης ὃ ἐρχόμενος εἰς τὸν κόσμον.

15 Ἰησοῦς ἔν γινῶς ὅτι μέλλουσιν ἐρχεσθαι, καὶ ἀρπάξαι αὐτὸν ἵνα ποιήσωσιν αὐτὸν βασιλεῖα, ἀνιχώρησε πάλιν εἰς τὸ ὄρος αὐτὸς μόνος.

16 Ὡς δὲ ὀψία ἐγένετο, κατέβησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὴν θάλασσαν.

17 Καὶ ἐμβάντες εἰς τὸ πλοῖον, ἤρχοντο πέραν τῆς

σαν. Καὶ εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον ἦτον πολὺ χορτάρι. Ἐκάδισαν λοιπὸν οἱ ἄνδρες κοντὰ πέντε χιλιάδες τὸν ἀριθμὸν.

11 Καὶ ἐπῆρε τὰ ψωμῖα ὁ Ἰησοῦς, καὶ εὐχαρίστησε καὶ τὰ ἐμοίρασε εἰς τὴς μαθητάδεις τῆ· καὶ οἱ μαθητάδεις (τὰ ἐμοίρασαν) εἰς ἐκείνης ὅπῃ ἐκάθονταν· ἔτξ, καὶ ἀπὸ τὰ ψάρια ὅσον ἤθελαν.

12 Καὶ ὡσὰν ἐχώρτασαν, λέγει εἰς τὴς μαθητάδεις τῆ· Μαζώξετε τὰ κομμάτια ὅπῃ ἐπερίσσεισαν, νὰ μὴν χαθῇ τίποτις.

13 Ἐμάζωξαν λοιπὸν, καὶ ἐγείμισαν δώδεκα κοφίνια κομμάτια ἀπὸ τὰ πέντε ψωμῖα τὰ κριθίνα, τὰ ὅποια ἐπερίσσεισαν ἀπ' ἐκείνης ὅπῃ ἐφάγαν.

14 Οἱ ἄνθρωποι λοιπὸν ὡσὰν εἶδαν τὸ θαῦμα ὅπῃ ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγαν· Ἐτῆς εἶναι ἀληθινὰ ὁ προφήτης ὅπῃ ἔμιλλε νὰ ἔλθῃ εἰς τὸν κόσμον.

15 Ὡσὰν ἰγνώρισε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς, ὅτι μέλλεν νὰ ἔλθῃ νὰ τὸν ἀρπάξῃ νὰ τὸν κάμῃ βασιλεῖα, ἀνιχώρησε πάλιν εἰς τὸ ὄρος αὐτὸς μοναχὸς τῆ.

16 Καὶ ὡσὰν ἐβραδιάσει, ἐκατίθηκαν οἱ μαθητάδεις τῆ εἰς τὴν θάλασσαν.

17 Καὶ ἐμβῆκαν εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἐπενύσαν πέραν ἀπὸ

θαλάσσης εἰς Καπερναῦμ· καὶ σκοτία ἤδη ἐγγόνει, καὶ οὐκ ἐληλύθει πρὸς αὐτὰς ὁ Ἰησοῦς.

18 Ἦ τε θάλασσα, ἀνέμῳ μεγάλῃ πνεύοντος, διηγεῖτο.

19 Ἑλληκότες ἦν ὡς σαδίας εἰκοσιπέντε ἢ τριάκοντα, θεωρῶσι τὸν Ἰησοῦν περιπατῶντα ἐπὶ τῆς θαλάσσης, καὶ ἐγγὺς τῷ πλοίῳ γινόμενοι· καὶ ἐφοβήθησαν.

20 Ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς· Ἐγὼ εἰμι, μὴ φοβέσθε.

21 Ἦδελον ἔν λαβεῖν αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον καὶ εὐθέως τὸ πλοῖον ἰκέετο ἐπὶ τῆς γῆς εἰς ἣν ὑπῆγον.

22 Τῇ ἑκατέρῃ ὁ ὄχλος ὁ ἰσηκὼς πέραν τῆς θαλάσσης, ἰδὼν ὅτι πλοῖα ἄλλα ἐκ ἧν ἐκεῖ, ἐκ μὴ ἐν ἐκεῖνο εἰς ὃ ἐνέβησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ὅτι ἔσυνισήλας τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ πλοῖον, ἀλλὰ μόνον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπῆλθον.

23 Ἄλλα δὲ ἦλθε πλοῖον ἐκ Τιβεριάδος· ἐγγὺς τοῦ τόπου ὅπου ἔφαγον τὸν ἄρτον, εὐχαριστήσαντος τοῦ Κυρίου.

24 Ὅτε ἔν εἶδεν ὁ ὄχλος ὅτι Ἰησοῦς ἐκ ἐστὶν ἐκεῖ, ἐδῶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἐνέβησαν καὶ

τὴν θάλασσαν εἰς τὴν Καπερναῦμ· καὶ ὥρα μὴ ἐσκοτεινίασε, καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀκόμι δὲν ἤθελε ὑπάγει εἰς αὐτὰς.

18 Καὶ ἡ θάλασσα ἐφίσκωνε, διὰ τὴν ἐφύσα μεγάλῃ ἀνέμῳ.

19 Λοιπὸν ὡσὰν ἔλαμναν εἰκοσιπέντε ἢ τριάκοντα γάρδια, βλέπονσι τὸν Ἰησοῦν ὅπῃ ἐπὶ περιπάτει ἀπάνω εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἦλθε κοντὰ εἰς τὸ καράβι· καὶ ἐφοβήθησαν.

20 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὰς εἶπεν· Ἐγὼ εἰμι, μὴν φοβέσθε.

21 Ἦδελαν λοιπὸν νὰ τὸν πᾶρυν εἰς τὸ καράβι· καὶ παρευδὺς τὸ καράβι εὐρέθη εἰς τὴν γῆν ὅπῃ ἐσπέδαζαν (νὰ πᾶσιν.)

22 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἡ λαὸς ὅπῃ ἐκείτοεν περὶ ἀπὸ τὴν θάλασσαν, βλέπωντας ὅτι ἄλλο καράβι δὲν εἶναι ἐκεῖ, παρὰ ἓνα ἐκεῖνο εἰς τὸ ὁποῖον ἐμῆκον οἱ μαθητὰδες τῆ, καὶ ὅτι διὰ ἐμβῆκε μαζὺ μὴ τῆς μαθητὰδες τῆ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ καράβι, ἀλλὰ μοναχοὶ οἱ μαθητὰδες τῆ ἐμῆκον.

23 Καὶ ἦλθαν καὶ ἄλλα μικρὰ καράβια ἀπὸ τὴν Τιβεριάδα, κοντὰ εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον ὅπῃ, εὐχαριστῶντας ὁ Κύριος, ἔφαγον τὸ φαμί.

24 Καὶ ὅταν λοιπὸν εἶδαν τὸ πλῆθος, ὅτι ὁ Ἰησοῦς δὲν εἶναι ἐκεῖ, ἐδὲ οἱ μαθητὰδες τῆ,

αὐτοὶ εἰς τὰ πλοῖα, καὶ ἦλθον εἰς Καπερναῦν, ζητῶντες τὸν Ἰησοῦν.

25 Καὶ εὐρόντες αὐτὸν πέραν τῆς θαλάσσης, εἶπον αὐτῷ· Ῥαββὶ, πότι ὧδε γίγονας;

26 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ζητεῖτέ με ὅχι ὅτι εἰδετε σημεῖα, ἀλλ' ὅτι ἐφάγετε ἐκ τῶν ἄρτων, καὶ ἐχορτάσθητε.

27 Ἐργάζεσθε μὴ τὴν βρωσιν τὴν ἀπολλυμένην, ἀλλὰ τὴν βρωσιν τὴν μένουσαν εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἣν ὁ υἱὸς τῆ ἀνθρώπου ὑμῖν δώσει· τὴτον γὰρ ὁ πατὴρ ἐσφράγισεν, ὁ Θεός.

28 Εἶπον ἔν αὐτῷ· Τί ποιῶμεν, ἵνα ἐργαζώμεθα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ;

29 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τὸτό ἐστι τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ, ἵνα πιστεύσητε εἰς ὃν ἐπέστειλεν ἐκεῖνος.

30 Εἶπον ἔν αὐτῷ· Τί ἔν ποιεῖς σὺ σημεῖον, ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεύσωμέν σοι; τί ἐργάζῃ;

31 Οἱ πατέρες ἡμῶν τὸ μάνα ἐφαγον ἐν τῇ ἐρήμῳ, καθὼς ἐστὶ γεγραμμένον· Ἄρτον ἐκ τοῦ ὕδατος ἔδωκεν αὐτοῖς φαγεῖν.

32 Εἶπεν ἔν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· Οὐ Μωσῆς δίδωκεν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ ὕδατος· ἀλλ' ὁ πατήρ μου δίδωσι

ἐμβῆκαν καὶ αὐτοὶ εἰς τὰ καράβια, καὶ ἐπῆγαν εἰς τὴν Καπερναῦν, γυρεύοντες τὸν Ἰησοῦν.

25 Καὶ ὡσάν τὸν κύβαν πέραν ἀπὸ τὴν θάλασσαν, εἶπάν τε· Διδάσκαλι, πότι ἦλθες ἰδῶ;

26 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπέν τε· Βίβαια βίβαια σᾶς λέγω, μὴ γυρεύετε, ὅχι διατί εἰδετε σημεῖα, ἀλλὰ ὅτι ἐφάγετε ἀπὸ τοῦ ψωμοῦ, καὶ ἐχορτάσσετε.

27 Μὴ θαλεύετε διὰ τὸ φαγεῖν ὅπῃ φθείρεται, ἀλλὰ διὰ τὸ φαγεῖν ὅπῃ μένει εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, τὸ ἵπτοον ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου δέλει σᾶς τὸ δώσει· διατί τήτον ὁ πατήρ ὁ Θεὸς ἐσφράγισεν.

28 Εἶπάν τε λοιπόν· Τί ἐὰ κάμωμεν, διὰ ἐὰ κάμωμεν τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ;

29 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπέν τε· Τὸτό εἶναι τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ, ἐὰ πισύσητε εἰς ἐκεῖνον ὃπῃ ἐπέστειν αὐτόν.

30 Εἶπάν τε· Τί σημεῖον λοιπόν κάμνεις ἰσὺ, ἐὰ εἰδῶμεν, ἐὰ σὲ πιστεύσωμεν; τί κάμνεις;

31 Οἱ πατέρες μας ἐφαγαν τὸ Μάνα εἰς τὴν ἐρημον, καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Ἄρτον ἀπὸ τοῦ ὕδατος τῆς ἔδωκεν ἐὰ φάσι.

32 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸς εἶπεν· Βίβαια βίβαια σᾶς λέγω· Ὅτι ὅχι ὁ Μωϋσῆς σᾶς ἔδωκε τὸ ψωμὶ ἀπὸ τοῦ ὕδατος· ἀλλὰ ὁ

ἐμῶν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ ἑρανεῦ
τὸν ἀληθινόν.

33 Ὁ γὰρ ἄρτος τοῦ Θεοῦ
ἐστίν ὁ καταβαίνων ἐκ τοῦ
ἐρανεῦ, καὶ ζῶν διδὼς τῷ
κόσμῳ.

34 Εἶπον ἄν πρὸς αὐτόν·
Κύριε, πάντοτε δὸς ἡμῖν τὸν
ἄρτον τούτον.

35 Εἶπε δὲ αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς
ζωῆς· ὁ ἐρχόμενος πρὸς με, ἔ
μὴ πεινάσῃ· καὶ ὁ πιστεύων
εἰς ἐμὲ, ἔ μὴ διψήσῃ πώ-
ποτε.

36 Ἀλλ' εἰπον ὑμῖν ὅτι καὶ
ἐωράκατέ με, καὶ ἔ πιστεύετε.

37 Πᾶν ὃ δίδωσί μοι ὁ
πατήρ, πρὸς ἐμὲ ἔχει· καὶ τὸν
ἐρχόμενον πρὸς με ἔ μὴ
ἐμβάλω ἐξω.

38 Ὅτι καταβίβηκα ἐκ
τοῦ ἐρανεῦ, ἔχ' ἵνα ποιῶ τὸ
θέλημα τὸ ἐμὸν, ἀλλὰ τὸ
θέλημα τῷ πέμψαντός με.

39 Τούτο δὲ ἐστὶ τὸ θέλημα
τοῦ πέμψαντός με πατρὸς,
ἵνα πᾶν ὃ δίδωκέ μοι, μὴ
ἀπολίσσω ἐξ αὐτοῦ, ἀλλὰ
ἀναστήσω αὐτὸ ἐν τῇ ἰσχυρᾷ
ἡμέρᾳ.

40 Τούτο δὲ ἐστὶ τὸ θέλημα
τοῦ πέμψαντός με, ἵνα πᾶς ὁ
θεωρῶν τὸν υἱόν, καὶ πιστεύων
εἰς αὐτόν, ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον·
καὶ ἀναστήσω αὐτόν ἐγὼ τῇ
ἰσχυρᾷ ἡμέρᾳ.

πατὴρ μὲ σὰς δίδει τὸ φῶμι
τὸ ἀληθινὸν ἀπὸ τὸν ἐρανεόν.

33 Διατὶ τὸ φῶμι τοῦ
Θεοῦ εἶναι ἐκεῖνο ὅπῃ κατα-
βαίνει ἀπὸ τὸν ἐρανεόν, καὶ
δίδει ζῶν εἰς τὸν κόσμον.

34 Καὶ ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν·
Αἰδέεσθαι, δὸς μας πάντοτε τὸ
φῶμι ἐτούτο.

35 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸς εἶπεν·
Ἐγὼ εἰμαι τὸ φῶμι τῆς ζωῆς·
ἐκεῖν^{οι} ὅπῃ ἐρχεται εἰς ἐμένα,
δὲν δέλει πεινάσθαι· καὶ ὅποιον^{οι}
πιστεύει εἰς ἐμένα, δὲν δέλει
διψάσει ἐδὲ ποτέ.

36 Ἀλλὰ εἰπά σας, ὅτι
καὶ εἶδετέ με, καὶ δὲν πιστεύετε.

37 Ὅλον ἐκεῖνο ὅπῃ μὲ
δίδει ὁ πατήρ, δέλει ἔλθῃ εἰς
ἐμένα· καὶ ἐκεῖν^{οι} ὅπῃ ἔρχε-
ται εἰς ἐμένα, δὲν δέλω τὸν
εὐγάλει ἔξω.

38 Διατὶ ἐγὼ ἐκατίβηκα
ἀπὸ τὸν ἐρανεόν, ἔχ' ἵνα κἀμὲ τὸ
θέλημα τὸ ἐδικόν μου, ἀλλὰ τὸ
θέλημα ἐκεῖνον ὅπῃ μὲ ἐπέμψεν.

39 Καὶ τούτο εἶναι τὸ
θέλημα τῷ πατρός ὅπῃ μὲ
ἐπέμψεν, ἵνα μὴ χάσω κανένα
ἀπ' ἐκεῖνων ὅπῃ μὲ ἔδωκεν,
ἀλλὰ ἵνα τὸ ἀναστήσω εἰς τὴν
ὑπερίστην ἡμέραν.

40 Διατὶ τούτο εἶναι τὸ
θέλημα ἐκεῖνον ὅπῃ μὲ ἐπέμψεν,
ὅτι κἀδε ἕνας ὅπῃ βλέπει τὸν
υἱόν καὶ πιστεύει εἰς αὐτόν, ἵνα
ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον· καὶ ἐγὼ ἵνα
τὸν ἀναστήσω εἰς τὴν ὑπερίστην
ἡμέραν.

41 Ἐγόγγυζον ἔν οι Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ, ὅτι εἶπεν· Ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ καταβάς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ.

42 Καὶ ἔλεγον· Οὐχ ἄτος ἐστὶν Ἰησοῦς ὁ υἱὸς Ἰωσήφ, οὗ ἡμεῖς οἶδαμεν τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα; Πῶς ἔν λέγει ἄτος; Ὅτι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβίβηκα;

43 Ἀπεκρίθη ἔν ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Μὴ γογγύζετε μετ' ἀλλήλων.

44 Οὐδεὶς δύναται ἰλθεῖν πρὸς με, ἐὰν μὴ ὁ πατὴρ ὁ πέμψας με ἐκλήσῃ αὐτόν, καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτόν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

45 Ἔστι γεγραμμένον ἐν τοῖς προφήταις· Καὶ ἔσονται πάντες διδασκοὶ τοῦ Θεοῦ. Πᾶς ἔν ὁ ἀκούσας παρὰ τοῦ πατρὸς, καὶ μαθὼν, ἔρχεται πρὸς με.

46 Οὐχ ὅτι τὸν πατέρα τίς ἑώρακεν, εἰ μὴ ὁ ὢν παρὰ τοῦ Θεοῦ· ἔτῃ ἑώρακε τὸν πατέρα.

47 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, ἔχει ζωὴν αἰώνιον.

48 Ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς.

49 Οἱ πατέρες ὑμῶν ἔφαγον τὸ μάννα ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἀπέθανον.

50 Οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος ὁ ἐκ

41 Ἐγόγγυζαν λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι δι' αὐτόν, ὅτι εἶπεν· Ἐγὼ εἰμαι ὁ ἄρτος, ὅπῃ ἐκατέβηκεν ἀπὸ τὸν οὐρανόν.

42 Καὶ ἔλεγον· Δὲν εἶναι ἐτῃ τῷ ὁ Ἰησοῦς ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωσήφ, τοῦ ὁποῖον ἡμεῖς ἱξυύρομεν τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα; Πῶς λοιπὸν λέγει ἐτῃ τῷ· Ὅτι ἀπὸ τὸν οὐρανόν ἐκατέβηκα;

43 Ἀπεκρίθη λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν τῆς· Μὴν γογγύζετε ἀνάμεσά σας.

44 Κανένας δὲν δύναται τὰ ἔλθῃ εἰς ἐμένα, ἀνίσως καὶ ὁ πατὴρ ὅπῃ μὲ ἔσειλε δὲν τὸν σύρει, καὶ ἐγὼ δέλω τὸν ἀναστήσει εἰς τὴν ὑστερίνην ἡμέραν.

45 Εἶναι γεγραμμένον εἰς τῆς προφήτας· Καὶ ὅλοι θέλωσι γένοι διδασκαὶ τοῦ Θεοῦ· Κάδε ἕνας (ἀνδρωπῷ) τὸ λοιπὸν, ὅπῃ ἀκούσει ἀπὸ τὸν πατέρα καὶ μάθει, ἔρχεται πρὸς ἐμένα.

46 Ὅχι πῶς καιεῖς εἶδε τὸν πατέρα, παρὰ ἐκεῖνῷ ὅπῃ εἶναι ἀπὸ τοῦ Θεοῦ· ἐτῃ τῷ εἶδε τὸν πατέρα.

47 Βέβαια βέβαια σῶς λέγω, ὅτι ἐκεῖνῷ ὅπῃ πιστεύει εἰς ἐμένα, ἔχει ζωὴν αἰώνιον.

48 Ἐγὼ εἰμαι τὸ φωμὶ τῆς ζωῆς.

49 Οἱ πατέρες σας ἔφαγον τὸ Μάννα εἰς τὴν ἐρημον, καὶ ἀπέθαναν.

50 Ἐτῃ τῷ εἶμαι τὸ φωμὶ

τοῦ ἑρανοῦ καταβαίνων, ἵνα
τις ἐξ αὐτῆ φάγῃ καὶ μὴ
ἀποθάνῃ.

51 Ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ
ζῶν, ὁ ἐκ τοῦ ἑρανοῦ καταβάς·
ἐάν τις φάγῃ ἐκ τούτου τοῦ
ἄρτου, ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα·
καὶ ὁ ἄρτος δὲ ὃν ἐγὼ δώσω,
ἡ σὰρξ μου ἐστίν, ἣν ἐγὼ
δώσω ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου
ζωῆς.

52 Ἐμάχοντο ἄν πρὸς
ἀλλήλους οἱ Ἰουδαῖοι, λίγον-
τες· Πῶς δύναται ἔσθαι ἡμῖν
δέναι τὴν σάρκα φαγεῖν;

53 Εἶπιν ἄν αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω
ὑμῖν, ἐάν μὴ φάγητε τὴν
σάρκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου,
καὶ πίνητε αὐτῆ τὸ αἷμα, οὐκ
ἔχετε ζωὴν ἐν ἑαυτοῖς.

54 Ὁ τρώγων μὲ τὴν
σάρκα, καὶ πίνει μὲ τὸ
αἷμα, ἔχει ζωὴν αἰώνιον· καὶ
ἐγὼ ἀναστήσω αὐτὸν τῇ ἐσχά-
τῃ ἡμέρᾳ.

55 Ἡ γὰρ σὰρξ μου ἀλη-
θῶς ἐστὶ βρώσις, καὶ τὸ αἷμά
μου ἀληθῶς ἐστὶ πόσις.

56 Ὁ τρώγων μὲ τὴν
σάρκα, καὶ πίνει μὲ τὸ
αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει, καὶ ἐγὼ
ἐν αὐτῷ.

57 Καθὼς ἀπέστειλέ με ὁ
ζῶν πατήρ, καὶ ἐγὼ ζῶ διὰ τὸν

ὅπῃ καταβαίνει ἀπὸ τῶν ἑρα-
νῶν, διὰ τὰ μὴν ἀποθάνῃ
ὅποιος τὸ φάγῃ.

51 Ἐγὼ εἰμαι τὸ ψωμὶ
τὸ ζωντανόν, ὅπῃ ἱκατίσθκει
ἀπὸ τῶν ἑρανῶν· καὶ ὅποιος
φάγῃ ἀπὸ τούτου τοῦ ψωμοῦ,
θίλει ζῆσαι εἰς τὸν αἰῶνα·
καὶ τὸ ψωμὶ ὅπῃ θίλω δώσω
ἐγὼ, εἶναι ἡ σὰρξ μου, τὴν
ὅποιον ἐγὼ θίλω τὴν δώσει διὰ
τὴν ζωὴν τοῦ κόσμου.

52 Ἐμάχονταν λοιπὸν
ἀνάμισά της οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ
ἐλεγαν· Πῶς ἡμπορεῖ ἐστῆθαι
τὰ μᾶς δώσῃ τὴν σάρκα τε καὶ
τὴν φάμεν;

53 Εἶπέν της λοιπὸν ὁ
Ἰησοῦς· Βίβαια βίβαια σὰς
λέγω, ἐάν δὲ φάτε τὴν σάρκα
τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ τὰ
πίητε τὸ αἷμά τε, δὲν ἔχετε
ζωὴν εἰς τοῦ λόγου σας.

54 Ἐκεῖνος ὅπῃ τρώγει
τὴν σάρκα μου, καὶ πίνει τὸ
αἷμά μου, ἔχει ζωὴν αἰώνιον·
καὶ ἐγὼ θίλω τὸν ἀναστήσει
εἰς τὴν ὑστερινὴν ἡμέραν.

55 Διατὶ ἡ σὰρξ μου
εἶναι ἀληθινὸν φαγόν, καὶ τὸ
αἷμά μου εἶναι ἀληθινὸν
πιόν.

56 Ἐκεῖνος ὅπῃ τρώγει
τὴν σάρκα μου, καὶ πίνει τὸ
αἷμά μου, μένει εἰς ἐμένα, καὶ
ἐγὼ εἰς αὐτόν.

57 Καθὼς ὁ ζῶν πατήρ με
ἀπέστειλε, καὶ ἐγὼ ζῶ διὰ τὸν

πατέρα· καὶ ὁ τρώγων με,
καί κεν ἐμὲ ζήσεται δι' ἑμέ.

58 Οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος ὃ ἐκ
τοῦ ἔρανος καταβάς· ὃ καθὼς
ἔφαγον οἱ πατέρες ὑμῶν τὸ
μάννα, καὶ ἀπέθανον· ὁ τρώ-
γων τῆτον τὸν ἄρτον, ζήσεται
εἰς τὸν αἰῶνα.

59 Ταῦτα εἶπεν ἐν συνα-
γωγῇ, διδάσκων ἐν Καπερ-
ναῦμ.

60 Πολλοὶ ἦν ἀκούσαντες
ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, εἶπον·
Σκληρὸς ἐστὶν ἔτος ὁ λόγος· τίς
δύναται αὐτὸ ἀκούειν;

61 Εἰδὼς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐν
ἑαυτῷ ὅτι γογγύζουσιν περὶ
τῆτος οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, εἶπεν
αὐτοῖς· Τῆτος ὑμῶς σκανδα-
λίζει;

62 Ἐὰν ἦν θεωρῆτε τὸν
υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἀναβαίνοντα
ὅπου ἦν τὸ πρότερον;

63 Τὸ πνεῦμά ἐστι τὸ
ζωοποιεῖν, ἡ σὰρξ οὐκ ὠφελεῖ
ὑδεῖ· τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ λαλῶ
ὑμῖν, πνεῦμά ἐστι καὶ ζωὴ
ἐστιν.

64 Ἀλλ' εἰσὶν ἐξ ὑμῶν
τις οἱ ὃ πιστεύουσιν· ἥδει γὰρ
ἐξ ἀρχῆς ὁ Ἰησοῦς, τίνες εἰσὶν
οἱ μὴ πιστεύοντες, καὶ τίς ἐστιν
ὁ παραδώσων αὐτόν.

65 Καὶ ἔλεγεν· Διὰ τῆτος

πατέρα· ἐτξ καὶ ἐκεῖ· ὅπῃ
μὲ τρώγει, δέλει ζήσι καὶ
ἐκεῖ· διὰ τ' ἐμένα.

58 Ἐτῆτος· εἶναι ὁ ἄρτος·
ὅπῃ ἐκατέβηκεν ἀπὸ τὸν ἔρα-
νον· ὅχει καθὼς ἔφαγαν οἱ
πατέρες σας τὸ Μάννα, καὶ
ἀπέθαναν· ἐκεῖ· ὅπῃ τρώγει
ἐτῆτος τὸ ψωμί, δέλει ζήσι
εἰς τὸν αἰῶνα.

59 Ἐτῆτος εἶπεν εἰς τὴν
συναγωγὴν, διδάσκωντας εἰς
τὴν Καπερναῦμ.

60 Πολλοὶ λοιπὸν ἀπὸ τῆς
μαθητάδης τε ὅπῃ ἀκούσαν
ἐτῆτον τὸν λόγον, εἶπαν· Σκλη-
ρὸς εἶναι ἐτῆτος· ὁ λόγος· τίς
ἡμπορεῖ νὰ τῷ ἀκούῃ;

61 Καὶ ὁ Ἰησοῦς γνωρίζων-
τας εἰς τῷ λόγῳ τῷ, ὅτι γογγ-
γύζουσιν οἱ μαθητάδης τε διὰ
τῆτον τὸν λόγον, τῆς εἶπε·
Τῆτος σας σκανδαλίζει;

62 Ἄν λοιπὸν ἡδέεστε εἰδῇ
τὸν υἱὸν τῷ ἀνθρώπῳ νὰ ἀνα-
βαίῃ ἐκεῖ ὅπῃ ἦτον εἰς τὴν
ἀρχὴν;

63 Τὸ Πνεῦμα εἶναι ἐκεῖνο
ὅπῃ ζωοποιεῖ· ἡ σὰρξ δὲν
ὠφελεῖ τίποτε· τὰ λόγια ὅπῃ
σας λαλῶ ἐγὼ, εἶναι πνεῦμα
καὶ ζωὴ.

64 Ἀλλὰ εἶναι ἀπὸ ἐσῆς
κάποιοι ὅπῃ δὲν πιστεύουσιν·
διὰ τὸ ὁ Ἰησοῦς ἔξευρεν ἀπὸ τὴν
ἀρχὴν, ποῖοι εἶναι ὅπῃ δὲν πι-
στεύουσιν, καὶ ποῖ· εἶναι ἐκεῖ·
ὅπῃ μίλλει νὰ τὸν παραδώσῃ.

65 Καὶ ἔλεγεν· Διὰ τῆτος

ἐξηκα ὑμῖν ὅτι ἄδεις δύναται ἰλθεῖν πρὸς με, ἵαν μὴ ἢ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ πατρὸς με.

66 Ἐκ τήν τε πολλοὶ ἀπῆλθον τῶν μαθητῶν αὐτῷ εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ ἔκτι μετ' αὐτῷ περιπατούν.

67 Εἶπεν ἔν ὁ Ἰησοῦς τοῖς δώδεκα· Μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε ὑπάγειν;

68 Ἀπεκρίθη ἔν αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε, πρὸς τίνα ἀπειλυσόμεθα; ῥήματα ζωῆς αἰωνίου ἔχεις.

69 Καὶ ἡμεῖς πεπιτεύκαμεν καὶ ἐγνώκαμεν ὅτι σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος.

70 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ ἐγὼ ὑμᾶς τῆς δώδεκα ἐξελεξάμην, καὶ ἐξ ὑμῶν εἰς διάβολός ἐστιν;

71 Ἐλεγε δὲ τὸν Ἰούδαν Σικαρίωτην· Ἔτος γὰρ ἡμῖν αὐτὸν παραδιδόναι, εἰς ᾧ ἐκ τῶν δώδεκα.

σᾶς εἶπα, ὅτι κανέναν δὲν δύναται νὰ ἔλθῃ εἰς ἐμένα, ἂν δὲν εἶναι δεδομένον εἰς αὐτὸν ἀπὸ τὸν πατέρα με.

66 Ἀπὸ τούτου πολλοὶ ἀπὸ τῆς μαθητάδες τε ἐγύρισαν ὀπίσω, καὶ πλεον δὲν ἐπεριπατούν μετ' αὐτόν.

67 Εἶπε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς εἰς τῆς δώδεκα· Μῖνον θελίτε καὶ ἐσεῖς νὰ παγίνετε;

68 Ὁ Σίμων Πέτρος τοῦ ἀποκρίθηκεν· Αὐθέντη, εἰς τίνα νὰ παῖμεν, ἰσὺ ἔχεις λόγια ζωῆς αἰωνίης.

69 Καὶ ἐμεῖς ἐπιτεύσαμεν, καὶ ἐγνώρισάμεν ὅτι ἰσὺ εἶσαι ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος.

70 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῆς ἀπεκρίθη· Δὲν ἐδιόλεξα ἐγὼ ἰσᾶς τῆς δώδεκα, καὶ ἀπὸ σῶς εἶναι ἱνας διάβολος;

71 Καὶ τοῦτο τὸ ἔλεγε διὰ τὸν Ἰούδαν τὸν υἱὸν τοῦ Σίμωνος· τὸν Ἰσκαριώτην· διατὶ ἐκεῖνος ἔμελλε νὰ τὸν παραδώσῃ, ὃ ὁποῖος ἦτον ἱνας ἀπὸ τῆς δώδεκα.

Κεφ. ζ'. 7.

ΚΑΙ περιπατεῖ ὁ Ἰησοῦς μετὰ ταῦτα ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ· οὐ γὰρ ἠθέλην ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ περιπατεῖν, ὅτι ἐζητούν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἀποκτείνειν.

2 Ἦν δὲ ἰγγύς ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων, ἡ σκηνοπηγία.

ΚΑΙ ὤρison ἀπὸ τούτου ἐπεριπάτει ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· διατὶ δὲν ἠθέλε νὰ περιπατῇ εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ὅτι τὸν ἐζητοῦσαν οἱ Ἰουδαῖοι νὰ τὸν φονεύσῃ.

2 Καὶ ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων τῆς σκηνοπηγίας ἦτον κοντά.

3 Εἶπον ἔν πρὸς αὐτὸν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ. Μετάβηθι ἐν-
τεῦθεν, καὶ ὕπαγε εἰς τὴν Ἰου-
δαίαν, ἵνα καὶ οἱ μαθηταὶ σε
θεωρήσωσι τὰ ἔργα σου ἃ ποιεῖς.

4 Οὐδεὶς γάρ ἐν κρυπτῷ
τί ποιεῖ, καὶ ζητεῖ αὐτὸς ἐν
παρρησίᾳ εἶναι· εἰ ταῦτα
ποιεῖς, φανέρωσον σεαυτὸν τῷ
κόσμῳ.

5 Οὐδὲ γὰρ οἱ ἀδελφοὶ
αὐτοῦ ἐπίστευον εἰς αὐτόν.

6 Λέγει ἔν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
Ὁ καιρὸς ὃ ἐμὸς ὕπα πάρεστιν·
ἡ δὲ καιρὸς ὃ ὑμέτερος πάντοτε
ἔστιν ἔτοιμον.

7 Οὐ δύναται ὁ κόσμος
μισεῖν ὑμᾶς· ἐμὲ δὲ μισεῖ,
ὅτι ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ αὐτοῦ,
ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ πονηρά
ἔστιν.

8 Ὑμεῖς ἀνάβητε εἰς τὴν
ἑορτὴν ταύτην· ἐγὼ ὕπα ἀνα-
βαίνω εἰς τὴν ἑορτὴν ταύτην,
ὅτι ὁ καιρὸς ὃ ἐμὸς ὕπα
πεπληρωται.

9 Ταῦτα δὲ εἰπὼν αὐ-
τοῖς, ἔμεινεν ἐν τῇ Γαλι-
λαίᾳ.

10 Ὡς δὲ ἀνέβησαν οἱ
ἀδελφοὶ αὐτοῦ, τότε καὶ αὐ-
τὸς ἀνέβη εἰς τὴν ἑορτὴν, ἃ
φανερῶς, ἀλλ' ὡς ἐν κρυπτῷ.

11 Οἱ ἔν Ἰουδαίῳ ἐζήτην
αὐτόν ἐν τῇ ἑορτῇ, καὶ ἔλε-
γον· Πᾶ ἔστιν ἐκεῖνον;

12 Καὶ γογγυσμὸς πολλὸς

3 Καὶ οἱ ἀδελφοὶ τε τοῦ
εἶπαν· Εὐχα ἂν ἰδῶ, καὶ
σῦρε εἰς τὴν Ἰουδαίαν, διὰ ἵνα
εἰδῶσιν οἱ μαθητὰδες σε τὰ
ἔργα ὅπῃ κάμνεις.

4 Διατὶ ἡδὲ κανένας κάμνει
τίποτες κρυφά, καὶ αὐτὸς
ζητεῖ ἵνα φανερωθῇ· ἵνα ἰδῇ
καὶ κάμνεις ἱεῖτα, φανέρωσι
τῷ λόγῳ σου εἰς τὸν κόσμον.

5 Διατὶ ἡδὲ οἱ ἀδελφοὶ
τε δὲν ἐπίστευαν εἰς αὐτόν.

6 Λέγει τες λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς·
Ὁ καιρὸς ὃ ἐδικὸς μὴ ἀκόμι
δὲν ἦλθεν· ἀλλ' ὁ ἐδικὸς σας
πάντοτε εἶναι ἔτοιμον.

7 Ὁ κόσμος ἰσᾶς δὲν ἡμ-
πορεῖ ἵνα σᾶς μισῇ· ἀλλ' ἐμένα
μὲ μισᾷ, ὅτι ἐγὼ μαρτυρῶ
δι' αὐτόν, ὅτι τὰ ἔργα τε
εἶναι κακὰ.

8 Ἐσεῖς ἀνιῶτε εἰς τὴν
ἑορτὴν· ἐγὼ ἀκόμι δὲν ἀνα-
βαίνω εἰς τὴν ἑορτὴν ἐτάτην,
ὅτι ὁ καιρὸς ὃ ἐδικὸς μὴ ἀκόμι
δὲν ἔφθασε.

9 Καὶ ὡσὰν τῆς εἶπεν
ἐτάτα τὰ λόγια, αὐτὸς ἀπί-
μεινεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

10 Καὶ ὡσὰν ἀνέβησαν οἱ
ἀδελφοὶ τε, τότε ἀνιῶ καὶ
αὐτὸς εἰς τὴν ἑορτὴν, ὅχι
φανερὰ, ἀλλὰ ὡσὰν κρυφά.

11 Οἱ Ἰουδαῖοι λοιπὸν τὸν
ἐζήτησαν εἰς τὴν ἑορτὴν, καὶ
ἔλεγον· Πᾶ εἶναι ἐκεῖνον;

12 Καὶ πολλὸς γογγυσμὸς

περὶ αὐτῷ ἦν ἐν τοῖς ὄχλοις· οἱ μὲν ἔλεγον, ὅτι ἀγαθὸς ἐστιν ἄλλοι δὲ ἔλεγον· Οὐ· ἀλλὰ πλῆρ᾽ τὸν ὄχλον.

13 Οὐδαίς μέντοι παρρησία ἐλάλει περὶ αὐτοῦ, διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων.

14 Ἦδη δὲ τῆς ἑορτῆς μεσότης, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ ἐδίδασκε.

15 Καὶ ἰθαύμαζον οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες· Πῶς ἔστος γραμματεὺς οἶδε, μὴ μεμαθημένος;

16 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· Ἡ ἐμὴ διδασχὴ οὐκ ἐστὶν ἐμὴ, ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με.

17 Ἐάν τις θέλῃ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιῆν, γνωσέται περὶ τῆς διδασχῆς, πότερον ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστίν, ἢ ἐγὼ ἀπ' ἐμαυτοῦ λαλῶ.

18 Ὁ ἀφ' ἐαυτοῦ λαλῶν, τὴν δόξαν τὴν ἰδίαν ζητεῖ· ὁ δὲ ζητῶν τὴν δόξαν τοῦ πέμψαντος αὐτόν, ἐστὶ ἀληθὴς ἐστίν, καὶ ἀδικία ἐν αὐτῷ οὐκ ἐστίν.

19 Οὐ Μωσῆς δίδωκεν ὑμῖν τὸν νόμον, καὶ ἄλλοις ἐξ ὑμῶν ποιεῖ τὸν νόμον; τί με ζητεῖτε ἀποκτεῖναι;

20 Ἀπεκρίθη ὁ ὄχλος καὶ εἶπε· Δαιμόνιον ἔχεις· τίς σε ζητεῖ ἀποκτεῖναι;

ἦτον μέσα εἰς τὸν ὄχλον διὰ λόγου τε· ἄλλοι ἔλεγαν· Καλὸς εἶναι· ἄλλοι ἔλεγαν· Ὁχι· ἀλλὰ πλῆρ᾽ τὸν ὄχλον.

13 Ὅμως κανένας παρρησία δὲν ἐλάλει διὰ λόγου τε, διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων.

14 Καὶ ὥρα μὲν ὅταν ἐμέσασεν ἡ ἑορτὴ, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ ἐδίδασκε.

15 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι ἰθαύμαζαν, καὶ ἔλεγαν· Πῶς ἔξευρε ἐπὶ τοῦ γραμματεῖα, ὅπῃ δὲν ἔμαθε;

16 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ τὰς εἶπεν· Ἡ διδασχὴ μὴ δὲν εἶναι ἰδική μου, ἀλλὰ ἐκείνου ὅπῃ μὲ ἐπέμψεν.

17 Καὶ ἀντίτως καὶ κανένας θέλῃ νὰ κάμῃ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, θέλει γνωρίσει, τὰν ἀπὸ τὸν Θεὸν εἶναι ἐπέττη ἡ διδασχὴ, ἢ ἐγὼ ἀπὸ λόγου μου λαλῶ.

18 Ἐκεῖνος ὅπῃ λαλεῖ ἀπὸ λόγου τε, γυρεύει τὴν ἰδικήν τε δόξαν· ἀλλ' ἐκεῖνος ὅπῃ ζητᾷ τὴν δόξαν ἐκείνου ὅπῃ τὸν ἐπέμψεν, ἐπὶ τοῦ εἶναι ἀληθινός, καὶ ἀδικία εἰς αὐτὸν δὲν εἶναι.

19 Δὲν σὰς ἐδωκεν ὁ Μωυσῆς τὸν νόμον, καὶ κανένας ἀπὸ σὰς δὲν κάμνει τὸν νόμον; διατί γυρεύετε νὰ με σκοτώσετε;

20 Ἀπεκρίθη ὁ ὄχλος καὶ εἶπε· Δαιμόνιον ἔχεις· τίς σε γυρεύει νὰ σε σκοτώσῃ;

21 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐν ἔργον ἰποῖησα, καὶ πάντες θαυμάζειτε.

22 Διὰ τὸτο Μωσῆς δίδωκεν ὑμῖν τὴν περιτομήν, (ὅχι ὅτι ἐκ τοῦ Μωσέως ἐστίν, ἀλλ' ἐκ τῶν πατέρων,) καὶ ἐν σαββάτῳ περιτέμνετε ἄνθρωπον.

23 Εἰ περιτομὴν λαμβάνει ἄνθρωπος ἐν σαββάτῳ, ἵνα μὴ λυθῇ ὁ νόμος Μωσέως, ἡμεῖς χολῶμε ὅτι ὅλον ἄνθρωπον ὑγιῇ ἰποῖησα ἐν σαββάτῳ;

24 Μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνατε.

25 Ἐλεγον ἦν τίνες ἐκ τῶν ἱεροσολυμιτῶν· Οὐχ ἕτος ἐστὶν ὃν ζητῶσιν ἀποκτεῖναι;

26 Καὶ ὁδε, παρρησία λαλεῖ, καὶ ὑδὲν αὐτῷ λέγουσι· μήποτε ἀληθῶς ἔγνωσαν οἱ ἄρχοντες ὅτι ἕτος ἐστὶν ἀληθῶς ὁ Χριστός;

27 Ἀλλὰ τῶτον οἶδαμεν πόθεν ἐστίν· ὁ δὲ Χριστὸς ὅταν ἔρχεται, ἡδὲς γινώσκει πόθεν ἐστίν.

28 Ἐκραξεν ἦν ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγων· Καμὲ οἰδάτε, καὶ οἴδατε πόθεν εἰμὶ· καὶ ἀπ' ἑμαυτοῦ οὐκ ἐλήλυθα, ἀλλ' ἐστίν ἀλη-

21 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ τὲς εἶπεν· Ἐνα ἔργον ἕκαμα, καὶ ὅλοι σῶς θαυμάζειτε.

22 Διὰ τὸτο ὁ Μωϋσῆς σῶς ἔδωκε τὴν περιτομήν, (ὅχι διατὶ εἶναι ἀπὸ τὸν Μωϋσῆν, ἀλλ' ἀπὸ τῶν πατέρων,) καὶ ἰσοῖς τὸ σάββατον περιτέμνετε ἄνθρωπον.

23 Ἀν τὸ λοιπὸν ὁ ἄνθρωπος περιτέμνεται τὸ σάββατον, διὰ τὰ μὴν χαλάσῃ ὁ νόμος τῷ Μωϋσέως, πῶς μὲ ἐργίξεισθε διατὶ ἕκαμα ὅλον τὸν ἄνθρωπον γερρὸν τὸ σάββατον;

24 Μὴν κρίνετε κατ' ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνετε.

25 Ἐλεγον λοιπὸν κάποιοι ἀπὸ τῶν ἱεροσολυμιτῶν· Δὲν εἶναι ἐτετος· ἡμεῖς ὅπῃ γινώσκον τὰ χαλάσας;

26 Καὶ τὰ, ὅπῃ συντυχαίνει παρρησία, καὶ δὲν τοῦ λέγουσι τίποτες· μήπως τάχα οἱ ἄρχοντες ἐγνώρισαν ἀληθινὰ, ὅτι ἐτετος εἶναι ἀληθινὰ ὁ Χριστός;

27 Ἀλλὰ ἡμεῖς τῶτον τὸν ἰξεύρομεν, ἀπὸ πῆ εἶναι· καὶ ὁ Χριστὸς ὅταν ἔρχεται, κατέας δὲν ἰξεύρει ἀπὸ πῆ εἶναι.

28 Ἐκραξε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν· ἐκεῖ ὅπῃ ἐδίδασκε, καὶ εἶπε· Καὶ ἡμεῖς ἰξεύρετε, καὶ ἀπὸ πῆ εἶμα· ἐγὼ ἀπὸ λόγου μου δὲν ἦλθα, ἀλλὰ εἶναι ἀλη-

Διὸς ὁ πέμψας με, ὃν ὑμεῖς
οὐκ οἰδατε.

29 Ἐγὼ δὲ οἶδα αὐτὸν, ὅτι
παρ' αὐτοῦ εἰμι, καὶ ἐκεῖνός με
ἀπέστειλεν.

30 Ἐξήτηεν ἔν αὐτὸν πιά-
σαι· καὶ ἑοῖς ἐπέβαλεν ἐπ'
αὐτὸν τὴν χεῖρα, ὅτι ἔπω
ἐληλύθει ἡ ὥρα αὐτῆ.

31 Πολλοὶ δὲ ἐκ τοῦ ὄχλου
ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν, καὶ
ἔλεγον· "Ὅτι ὁ Χριστὸς ὅταν
ἔλθῃ, μῆτι κλείονα σημεῖα
τῶν ποιήσει ὥν ἔτ' ἐποίη-
σιν;

32 Ἦκουσαν οἱ Φαρισαῖοι
τοῦ ὄχλου γογγύζοντος περὶ
αὐτῶ ταῦτα· καὶ ἀπέστειλαν
εἰς Φαρισαῖοι καὶ οἱ ἀρχιε-
ρεῖς ὑπηρέτας, ἵνα πιάσωσιν
αὐτόν.

33 Εἶπεν ἔν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
"Ετι μικρὸν χρόνον μεθ' ὑμῶν
εἰμι, καὶ ὑπάγω πρὸς τὸν
πέμψαντά με.

34 Ζητήσεται με, καὶ
ἐγὼ εὐρήσεται· καὶ ὅπου εἰμι
ἐγὼ, ὑμεῖς ἢ δύνασθε ἐλ-
θεῖν.

35 Εἶπον ἔν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς
ἐαυτούς· Πῦ ἄτος μέλλει πο-
ρευεσθαι, ὅτι ἡμεῖς ἐχ' εὐρή-
σομεν αὐτόν; μὴ εἰς τὴν
διασπορὰν τῶν Ἑλλήνων μέλ-
λει πορευεσθαι, καὶ διδάσκειν
τῆς Ἑλληνικῆς;

36 Τίς ἐστὶν ἄτος ὁ λόγος; ἔν

Διὸς ἐκεῖν'· ὅπῃ μὲ ἐπεμφε,
τὸν ὁποῖον δὲν τὸν ἰξεύρετε.

29 Ἀμὴ ἐγὼ τὸν ἰξεύρω,
ὅτι ἀπ' ἐκείνου εἰμαι, καὶ
ἐκεῖν'· μὲ ἐστειλε.

30 Ἐξήτῃσαν λοιπὸν οἱ
Ἰουδαῖοι νὰ τὸν πιάσῃ· ἀμὴ
καὶ ἐκείνους δὲν ἀπλῶνεν ἀπάνω
τῇ χερί, διατὶ ἀκόμι δὲν εἶχεν
ἔλθῃ ἡ ὥρα τε.

31 Καὶ πολλοὶ ἀπὸ τοῦ
πληθ' ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν,
καὶ ἔλεγαν· "Ὅτι Χριστὸς ὅταν
ἔλθῃ, μῆτι δέλει κάμει πε-
ρισσότερα ἀπὸ τῶν τὰ
σημεῖα ὅπου ἔκαμεν ἐτοῦτ'·

32 Οἱ Φαρισαῖοι λοιπὸν
ἤκουσαν τὸ πληθ' ὅπου
ἐγογγύζαν ἐτοῦτα διὰ λόγου
τῆ· καὶ ἔστειλαν οἱ Φαρισαῖοι
καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ὑπηρέτας,
νὰ τὸν πιάσωσι.

33 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν·
"Ακόμι ὀλίγον καιρὸν εἰμαι
μετ' ἐσῶς, ἔπειτα ὑπάγω
εἰς ἐκεῖνον ὅπου μὲ ἐπεμφε.

34 Θέλετε μὲ θυρεῖν,
καὶ δὲν θέλετε μὲ εὐρεῖ· καὶ
ἐκεῖ ὅπου εἰμαι ἐγὼ, ἡμεῖς
δὲν ἠμπορεῖτε νὰ ἐλθῃτε.

35 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι εἶπαν
ἀνάμυσά της· Ποῦ μέλλει νὰ
ὑπάγῃ ἐτοῦτ', ὅπου ἡμεῖς
δὲν θέλομεν τὸν εὐρεῖ; μῆτις
τὴν διασπορὰν τῶν Ἑλλήνων
μέλλει νὰ ὑπάγῃ, νὰ διδάσκῃ
τῆς Ἑλληνικῆς;

36 Τί θέλει νὰ εἰπῇ ἐτοῦτ'·

εἶπε· Ζητήσατέ με, καὶ ὅχι εὐρήσετε· καὶ ὅπου ἐγὼ εἶμι, ὑμεῖς ἔσθε δύνασθε εἰλθεῖν·

37 Ἐν δὲ τῇ ἰσχυρᾷ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς εὐρυῆς εἰσῆκει ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔκραξε, λέγων· Ἐάν τις διψῇ, ἐρχέσθω πρὸς με, καὶ πινέτω.

38 Ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, καθὼς εἶπεν ἡ γραφὴ, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ρέουσιν ὕδατος ζῶντος.

39 (Τοῦτο δὲ εἶπε περὶ τοῦ Πνεύματος ὃ ἐκκελῶν λαμβάνειν οἱ πιστεύοντες εἰς αὐτόν· ἔγω γὰρ ἦν Πνεῦμα ἅγιον, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἠδὲ πῶ ἰδοῦσάσθαι.)

40 Πολλοὶ ἦν ἐκ τοῦ ὄχλου ἀκούσαντες τὸν λόγον, ἔλεγον· Οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ προφήτης.

41 Ἄλλοι ἔλεγον· Οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός· ἄλλοι δὲ ἔλεγον· Μὴ γὰρ ἐκ τῆς Γαλιλαίας ὁ Χριστός ἐρχεται;

42 Οὐχὶ ἡ γραφὴ εἶπεν, ὅτι ἐκ τοῦ σπέρματος Δαβὶδ, καὶ ἀπὸ Βηθλεὲμ τῆς κώμης ὅπου ἦν Δαβὶδ, ὁ Χριστός ἐρχεται;

43 Σχίσμα ἦν ἐν τῷ ὄχλῳ ἰγένετο δι' αὐτόν.

44 Τινὲς δὲ ᾔθελον ἰξ αὐτῶν πιάσαι αὐτόν· ἀλλ' ἠδείς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτόν τὰς χεῖρας.

ὁ λόγος· ὅπου εἶπε· Θέλετε με ζητήσαι, καὶ δὲν θέλιν με εὐρεῖ· καὶ ἐκεῖ ὅπῃ εἶμαι ἐγὼ, ἐσεῖς δὲν δύνασθε νὰ εἰλθῆτε·

37 Καὶ εἰς τὴν ὑπερίνην ἡμέραν τὴν μεγάλην τῆς εὐρυῆς ἐγένετον ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔκραξε, καὶ εἶπεν· Ἐάν, διψᾷ κανένας, ἄς ἔλθῃ εἰς ἐμένα, καὶ ἄς πῖνῃ.

38 Ἐκεῖν· ὅπῃ πιστεύει εἰς ἐμένα, καθὼς εἶπεν ἡ γραφὴ, ποταμοὶ νερὸ ζῶνταν ἔλθουσι τρέξει ἀπὸ τῆς κοιλίας τῆς.

39 (Καὶ τοῦτο τὸ εἶπε διὰ τὸ Πνεῦμα ὅπου ἐμιλλαν νὰ πάρῃν οἱ πιστεύοντες εἰς αὐτόν· διατὶ ἀκόμι δὲν ἦτον δομένον Πνεῦμα ἅγιον, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἀκόμι δὲν ἰδοῦσάσθαι.)

40 Πολλοὶ λοιπὸν ἀπὸ τοῦ πλῆθους, ὡσάν ἤκουσαν τῶν λόγων, ἔλεγαν· Ἐτοῦτος εἶναι ἀληθινὰ ὁ προφήτης.

41 Ἄλλοι ἔλεγαν· Ἐτοῦτος εἶναι ὁ Χριστός· καὶ ἄλλοι ἔλεγαν· Μὴνα ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐρχεται ὁ Χριστός;

42 Δὲν εἶπεν ἡ γραφὴ, ὅτι ἀπὸ τοῦ σπέρματος τοῦ Δαβὶδ, καὶ ἀπὸ τῆς Βηθλεὲμ τὴν χώραν ἐκεῖ ὅπου ἦτον ὁ Δαβὶδ, ὁ Χριστός ἐρχεται;

43 Διχοστασία λοιπὸν ἔγενεν εἰς τὸ πλῆθος δι' αὐτόν.

44 Καὶ κάποιον ἀπ' αὐτῶν ᾔθελαν νὰ τὸν πιάσιν· ἀλλὰ κανεὶς δὲν ἄπλωνε ἀπάνω τῇ χερίᾳ.

45 Ἦλθον ἔν οι ὑπηρέται
πρὸς τῆς ἀρχιερεῖς καὶ φαρι-
σαίης· καὶ εἶπον αὐτοῖς ἐκεῖνοι·
Διὰ τί ἔκ ἡγάγετε αὐτόν;

46 Ἀπεκρίθησαν οι ὑπηρέ-
ται· Οὐδέποτε ἔως ἐλάλησεν
ἄνθρωπος, ὡς ἕτος ὁ ἄνθρω-
πος.

47 Ἀπεκρίθησαν ἔν αὐτοῖς
οἱ φαρισαῖοι· Μὴ καὶ ὑμεῖς
πειλάσθητε;

48 Μὴ τις ἐκ τῶν ἀρχόντων
ἐπίτρευσεν εἰς αὐτόν, ἢ ἐκ τῶν
φαρισαίων;

49 Ἀλλ' ὁ ὄχλος ἕτος ὁ
μὴ γινώσκων τὸν νόμον, ἐπικα-
τάρατοί εἰσι.

50 Λέγει Νικόδημος πρὸς
αὐτὸς, ὁ ἑλθὼν νυκτὸς πρὸς
αὐτόν; εἰς ὧν ἐξ αὐτῶν.

51 Μὴ ὁ νόμος ὑμῶν κρίνει
τὴν ἄνθρωπον, ἐὰν μὴ ἀκούσῃ
παρ' αὐτῷ πρότερον, καὶ γινῶ-
σὶ ποιῶ;

52 Ἀπεκρίθησαν, καὶ εἶπον
αὐτῷ· Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῆς Γαλι-
λαίας εἶ; ἐρεῖνισον καὶ ἴδε
ὅτι προφήτης ἐκ τῆς Γαλι-
λαίας οὐκ ἐγγίγεται.

53 Καὶ ἐπορεύθη ἕκαστος
εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.

45 Ἦλθον λοιπὸν οι ὑπη-
ρέται εἰς τῆς ἀρχιερεῖς καὶ φα-
ρισαίης· καὶ ἐκεῖνοι τῆς εἴπαν·
Διὰ τί δὲν τὸν ἐφέριτε;

46 Ἀπεκρίθησαν οι ὑπη-
ρέται· Οὐδὲ καμίαν φορὰν
τέτοιαις λογῆς ἐλάλησε κανένας
ἄνθρωπος, ὡς ἂν ὅπῃ ἐλάλησεν
ἐτεῖ· ὁ ἄνθρωπος.

47 Οἱ φαρισαῖοι λοιπὸν
τῆς ἀπεκρίθησαν· Μήπως καὶ
ἐπλαιηθήκετε καὶ ἰσεῖς;

48 Μὴνα κανένας ἀπὸ τῆς
ἀρχόντας ἐπίστρευσεν εἰς αὐ-
τόν, ἢ ἀπὸ τῆς φαρισαίων;

49 Ἀλλὰ ἐτεῖ· ὁ ὄχλος
ὅπῃ δὲν γνωρίζει τὸν νόμον,
εἶναι καταραμένους.

50 Λέγει τῆς ὁ Νικόδημος,
ὁ ὅποιος εἶχεν ὑπάγει τὴν
νύκτα εἰς αὐτόν ὥτας· ἕνας
ἀπ' αὐτῆς;

51 Μὴνα ὁ νόμος μας κρί-
νει τὸν ἄνθρωπον, ἂν δὲν ἀκούσῃ
προτίτερα αὐτόν, καὶ νὰ γνω-
ρίσῃ τί κάμνει;

52 Ἀπεκρίθησαν, καὶ εἶ-
παν τῷ· Μὴνα εἶσαι καὶ ἰσὺ
ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν; ἐξέταξε
καταλιπτῶς καὶ ἴδε, ὅτι προ-
φήτης ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν δὲν
ἰσηκώθη.

53 Καὶ πᾶσα ἕνας ἐπῆγεν
εἰς τὸ σπητὶ τῆς.

Κεφ. η'. 8.

ἸΗΣΟΥΣ Δὲ ἵκοντο εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἑλαιῶν.

2 Ὁρθρῃ δὲ πάλιν παρ-
εγένετο εἰς τὸ ἱερόν, καὶ πᾶς
ὁ λαὸς ἤρχετο πρὸς αὐτόν·
καὶ καθίσας ἐδίδασκεν αὐ-
τούς.

3 Ἄγασι δὲ οἱ γραμμα-
τεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι πρὸς
αὐτόν γυναῖκα ἐν μοιχείᾳ
κατελλημμένην· καὶ ρύσαντες
αὐτὴν ἐν μίσῳ,

4 Λέγουσιν αὐτῷ· Διδά-
σκαλε, αὕτη ἡ γυνὴ κατει-
λήφθη ἑαυτοφώρῳ μοιχευο-
μένη·

5 Ἐν δὲ τῷ νόμῳ Μωσῆς
ἡμῖν ἐντείλατο τὰς τοιαύ-
τας λιθοβολεῖσθαι· σὺ ἂν τί
λέγεις;

6 Τῷτο δὲ ἔλεγον πειρά-
ζοντες αὐτόν, ἵνα ἔχῃ κατη-
γορεῖν αὐτήν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς
κάτω κύψας, τῷ δακτύλῳ
ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν.

7 Ὡς δὲ ἐπίμενοι ἐρωτῶν-
τες αὐτόν, ἀνακύψας εἶπε
πρὸς αὐτούς· Ὁ ἀναμάρτητος
ἡμῶν, πρῶτος τὸν λίθον ἐπ'
αὐτῇ βαλέτω.

8 Καὶ πάλιν κάτω κύψας,
ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν.

9 Οἱ δὲ, ἀκούσαντες, καὶ
ὑπὸ τῆς συνειδήσεως ἐλεγχομέ-
νοι, ἐξῆρχοντο εἰς καθ' εἷς,

ΚΑΙ ὁ Ἰησοῦς ἠπῆγεν εἰς τὸ
ὄρος τῶν Ἑλαιῶν.

2 Καὶ πάλιν τὴν ὥραν
τοῦ ὄρθρου ἦλθεν εἰς τὸ ἱερόν·
καὶ ὅλος ὁ λαὸς ἤρχετο εἰς
αὐτόν· καὶ ἐκεῖνος ἐκάθισεν
καὶ τὴς ἐδίδασκεν.

3 Καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ
οἱ φαρισαῖοι ἐφίερασι μίαν
γυναῖκα εἰς αὐτόν ὅπῃ τὴν
ἐπιάσαν εἰς μοιχείαν· καὶ
τὴν ἔστησαν εἰς τὴν μίσην,

4 Καὶ λέγουσιν τῷ· Διδά-
σκαλε, ἐτέτην τὴν γυναῖκα
ἐπιάσαμεν ἀπάνω εἰς τὸ
κακόν ὅπῃ ἐμοιχεύετον·

5 Καὶ εἰς τὸν νόμον ὁ
Μωϋσῆς μᾶς ἐπαρήγγειλεν, ἡ
τέτοιαις γυναῖκες νὰ λιθοβο-
λῶνται· λοιπὸν ἐσὺ τί λέγεις;

6 Καὶ τῷτο τὸ ἔλεγον
δεικνύοντες τὸν, διὰ τὸ ἔχεν
ἀφορμὴν νὰ τὸν κατηγορῇσιν.
Ἀμὴν ὁ Ἰησοῦς ἵσχυσε κάτω,
καὶ μὲ τὸ δάκτυλόν τι ἔγρα-
φεν εἰς τὴν γῆν.

7 Καὶ ὡς ἂν ἀτίμειναν ἐρω-
τῶντές τον, ἰσχυώθη ἀπάνω καὶ
εἶπέν τις· Ὅποιος ἀπὸ σᾶς δὲν
ἔχει ἁμαρτίαν, ἱκεῖν πρῶ-
τος ὡς ῥίξῃ πέτραν εἰς αὐτήν.

8 Καὶ πάλιν ἵσχυσε κάτω,
καὶ ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν.

9 Καὶ ἐκεῖνοι ὡς ἂν τὸ
ἤκουσαν, ἐλεγχομένοι ἀπὸ τῆς
συνειδήσεώς τας, εὐγενεὶς ἕως

2 N

ἀρξάμενοι ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων ἕως τῶν ἐσχάτων· καὶ κατέλειφθη μόνος ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἡ γυνὴ ἐν μέσῳ ἑστῶσα.

10 Ἀνακύψας δὲ ὁ Ἰησοῦς, καὶ μηδὲνα διασάμενος πλὴν τῆς γυναίκος, εἶπεν αὐτῇ· Ἡ γυνὴ, πῶ εἰσιν ἐκεῖνοι οἱ κατηγοροί σου; ἡδείς σε κατέκρινεν;

11 Ἡ δὲ εἶπεν· Οὐδείς, Κύριε. Εἶπε δὲ αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Οὐδὲ ἐγὼ σε κατακρίνω· πορεύου, καὶ μηκέτι ἀμάρτανε.

12 Πάλιν ἔν ὁ Ἰησοῦς αὐτοῖς ἐλάλησε, λέγων· Ἐγὼ εἶμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἀκολουθῶν ἐμοὶ ἢ μὴ περιπατήσει ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἔξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς·

13 Εἶπον ἔν αὐτῶ οἱ Φαρισαῖοι· Σὺ περὶ σεαυτὴ μαρτυρεῖς· ἡ μαρτυρία σου οὐκ ἔστιν ἀληθής.

14 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Καὶ ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἑμαυτοῦ, ἀληθῆς ἔστιν ἡ μαρτυρία μου· ὅτι οἶδα πόθεν ἦλθον, καὶ πῶ ὑπάγω· ὑμεῖς δὲ οὐκ οἴδατε πόθεν ἔρχομαι, καὶ πῶ ὑπάγω.

15 Ὑμεῖς κατὰ τὴν σάρκα κρίνετε, ἐγὼ ἢ κρίνω ἑδέναι.

16 Καὶ ἐὰν κρίνω δὲ ἐγὼ, ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ ἀληθῆς ἔστι· ὅτι

ἕνας ἔξω, ἀρχιζοῦντες ἀπὸ τῶν γεροντοτέρων· ἕως τῆς ὑγείας· καὶ ἀπόμεινεν ὁ Ἰησοῦς μοναχὸς, καὶ ἡ γυναῖκα ὅπῃ ἐρεκετον εἰς τὴν μίσθιν.

10 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐσηκώθη, καὶ ὥσαν δὲν εἶδε καίνεα, παρὰ τὴν γυναῖκα, εἶπεν τῆς· Ὁ γυναῖκα, πῶ εἶναι ἐκεῖνοι οἱ κατηγοροί σου; καίνεας δὲ σε κατέκρινε;

11 Καὶ ἐκίνησεν εἶπεν· Οὐδὲ καίνεας, ἀυθιήτη. Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῆς εἶπεν· Οὐδὲ ἐγὼ σε κατακρίνω· σύρε, καὶ ἀπὸ τῶρα καὶ ὁμπρόσω πλέον νά μὴ ἀμαρτάνης.

12 Καὶ ὁ Ἰησοῦς πάλιν τῆς ἐλάλησε, καὶ εἶπεν· Ἐγὼ εἶμαι τὸ φῶς τοῦ κόσμου· ἐκεῖνθ' ὅπῃ μὲ ἀκολουθᾷ, δὲν θίλει περιπατήσει εἰς τὴν σκοτίαν, ἀλλὰ θίλει ἔχει τὸ φῶς τῆς ζωῆς.

13 Καὶ οἱ Φαρισαῖοι τοῦ εἶπαν· Ἐοὐ μαρτυρᾷς διὰ λόγου σου· ἡ μαρτυρία σου δὲν εἶναι ἀληθινή.

14 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν τῆς· Καὶ ἐγὼ μαρτυρῶ διὰ λόγου μου, ἀληθινὴ εἶναι ἡ μαρτυρία μου· διατὶ ἐξεύρω ἀπὸ πῶ ἦλθον, καὶ πῶ ὑπάγω· ἀμὴ ἐμοῖς δὲν ἐξεύρετε ἀπὸ πῶ ἔρχομαι, καὶ πῶ ὑπάγω.

15 Ἐσεῖς κατὰ τὴν σάρκα κρίνετε· ἐγὼ δὲν κρίνω καίνεα.

16 Καὶ ἐὰν ἐγὼ κρίνω, ἡ κρίσις ἡ ἐδική μου εἶναι ἀληθινή·

μόνος οὐκ εἰμί, ἀλλ' ἐγὼ καὶ ὁ πέμψας με πατήρ.

17 Καὶ ἐν τῷ νόμῳ δὲ τῷ ἡμετέρῳ γέγραπται, ὅτι δύο ἀνθρώπων ἡ μαρτυρία ἀληθὴς ἐστίν.

18 Ἐγὼ εἰμι ὁ μαρτυρῶν περὶ ἑμαυτοῦ, καὶ μαρτυρεῖ περὶ ἑμοῦ ὁ πέμψας με πατήρ.

19 Ἐλεγον ἄν αὐτῷ· Πῶς ἐστὶν ὁ πατήρ σε; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὐτε ἐγὼ οἶδατε, ὅτε τὸν πατέρα μου· εἰ ἐμὲ ᾔδειτε, καὶ τὸν πατέρα μου ᾔδειτε ἄν.

20 Ταῦτα τὰ ῥήματα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ γαζοφυλακίῳ, διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ ἔδειξεν ἰπιάσιν αὐτὸν, ὅτι ἔκω ἰληλύθει ἡ ὥρα αὐτοῦ.

21 Εἶπεν ἄν πάλιν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ ὑπάγω, καὶ ζητήσατέ με, καὶ ἐν τῇ ἀμαρτία ὑμῶν ἀποθανέσθε· ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, ὑμεῖς ἂν δύνασθε ἰλθεῖν.

22 Ἐλεγον ἄν οἱ Ἰουδαῖοι· Μὴτι ἀποκτενεῖ ἑαυτὸν, ὅτι λέγει· Ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, ὑμεῖς ἂν δύνασθε ἰλθεῖν;

23 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὑμεῖς ἐκ τῶν κάτω ἐστὲ, ἐγὼ ἐκ τῶν ἄνω εἰμί· ὑμεῖς ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἐστὲ, ἐγὼ οὐκ εἰμί ἐκ τοῦ κόσμου τούτου.

διὰ τὸ δὲν εἶμαι μοναχός, ἀλλὰ εἶμαι ἐγὼ, καὶ ὁ πατήρ ὅπου μὲ ἐπέμψεν.

17 Καὶ εἰς τὸν νόμον τὸν ἰδικόν σας εἶναι γεγραμμένον, ὅτι δύο ἀνθρώπων ἡ μαρτυρία εἶναι ἀληθινή.

18 Εἶμαι ἐγὼ ὅπου μαρτυρῶ διὰ λόγου μου· καὶ μαρτυρεῖ καὶ ὁ πατήρ ὅπου μὲ ἐπέμψεν.

19 Ἐλεγόν τε λοιπὸν· Πῶς εἶναι ὁ πατήρ σε; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὐδὲ ἑμένα ἰξεύετε, ἔδιδόν τὸν πατέρα μου· ἂν ἰξεύετε ἑμένα, ἠδίδετε ἰξύειν καὶ τὸν πατέρα μου.

20 Ἐτεῦτα τὰ λόγια ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ γαζοφυλακίον, διδάσκωντας εἰς τὸ ἱερόν· καὶ κανένας δὲν τὸν ἰπιάσεν, ὅτι ἀκόμι δὲν εἶχεν ἔλθῃ ἡ ὥρα τε.

21 Εἶπεν τὴν πάλιν ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ ὑπάγω, καὶ θέλτε με ζητήσει, καὶ εἰς τὴν ἀμαρτίαν σας θέλτε ἀποθάνει· καὶ ἐκεῖ ὅπου ὑπάγω ἐγὼ, ἐσεῖς δὲν ἠμπορεῖτε νὰ ἔλθετε.

22 Οἱ Ἰουδαῖοι λοιπὸν ἔλεγον· Μήπως καὶ θέλει σκοτώσει τοῦ λόγου τε, καὶ διὰ τούτου λέγει· Ὅπου ὑπάγω ἐγὼ, ἐσεῖς δὲν ἠμπορεῖτε νὰ ἔλθετε;

23 Καὶ εἶπεν τὴν· Ἐσεῖς ἴσθε ἀπὸ τῆς κάτω, ἐγὼ εἰμαι ἀπὸ τῆς ἀπάνω· ἐσεῖς ἴσθε ἀπὸ τὸν κόσμον ἐνῷτον, ἐγὼ δὲν εἰμαι ἀπὸ τὸν κόσμον ἐνῷτοι.

24 Εἶπον ἔν ὑμῖν ὅτι
ἐποθαιεύσθε ἐν ταῖς ἁμαρ-
τίαις ὑμῶν· ἔάν γάρ μὴ
πιστεύσῃτε ὅτι ἐγὼ εἰμι, ἀπο-
θαιεύσθε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις
ὑμῶν.

25 Ἐλεγον ἔν αὐτῷ· Σὺ
τίς εἶ; Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς· Τὴν ἀρχὴν ὅ, τι καὶ
λαλῶ ὑμῖν.

26 Πολλὰ ἔχω περὶ ὑμῶν
λαλεῖν καὶ κρίνειν· ἀλλ' ὁ
πέμψας με ἀληθὴς ἐστὶ· καὶ γὰρ
ἐγὼ ἤκουσα παρ' αὐτοῦ, ταῦτα
λέγω εἰς τὸν κόσμον.

27 Οὐκ ἔγνωσαν ὅτι τὸν
πατέρα αὐτοῖς ἔλεγεν.

28 Εἶπεν ἔν αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς· Ὅταν ὑψώσῃτε τὸν
υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, τότε γνώ-
σεσθε ὅτι ἐγὼ εἰμι, καὶ ἀπ'
ἐμαυτοῦ ποιῶ ἑδὲν, ἀλλὰ
καθὼς εἰδίδασκέ με ὁ πατήρ
μου, ταῦτα λαλῶ.

29 Καὶ ὁ πέμψας με,
μετ' ἐμοῦ ἐστίν· οὐκ ἄφηκέ
με μόνον ὁ πατήρ, ὅτι ἐγὼ
τὰ ἀρετὰ αὐτοῦ ποιῶ πάν-
τοτε.

30 Ταῦτα αὐτῷ λαλῶντος
πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν.

31 Ἐλεγεν ἔν ὁ Ἰησοῦς
πρὸς τὰς πεπιστευκότας αὐτῷ
Ἰουδαίους· Ἐάν ὑμεῖς μείνητε
ἐν τῷ λόγῳ τῷ ἐμῷ, ἀληθῶς
μαθηταὶ μου ἐστέ·

32 Καὶ γνώσεσθε τὴν ἀλή-

24 Εἰπά σας λοιπὸν, ὅτι
θίλετε ἀποθάνει εἰς ταῖς
ἁμαρτίαις σας· διὰ τὸ ἂν δὴν
πιστεύετε, ὅτι ἐγὼ εἰμαι,
θίλετε ἀποθάνει εἰς ταῖς
ἁμαρτίαις σας.

25 Ἐλεγάν τε λοιπὸν· Καὶ
ποῦ εἶσαι ἐσύ; Καὶ ὁ Ἰησοῦς
τὸς εἶπεν· Ἐκεῖν· εἰμαι ὡς
σας λαλῶ ἀπὸ τὴν ἀρχὴν.

26 Πολλὰ ἔχω γὰ εἰπῶ
καὶ γὰ κρίνω διὰ λόγον σας·
ἀλλὰ ἐκεῖν· ὡς με ἔπεμψεν
εἶναι ἀληθινός· καὶ ἐγὼ ἐκεῖνα
ὡς ἤκουσα ἀπ' αὐτόν, αὐτὰ
λαλῶ εἰς τὸν κόσμον.

27 Δὴν ἐγνώρισαν ὅτι διὰ
τὸν πατέρα τὸς ἔλεγε.

28 Εἶπεν τὸς λοιπὸν ὁ
Ἰησοῦς· Ὅταν ὑψώσῃτε τὸν
υἱὸν τῷ ἀνθρώπῳ, τότε θίλετε
γνώσει, ὅτι ἐγὼ εἰμαι, καὶ
ἀπὸ λόγον μου δὴν κάμνω τίπο-
τες, ἀλλὰ καθὼς με εἰδίδασκε
ὁ πατήρ μου, ἐῖτα λέγω.

29 Καὶ ἐκεῖν· ὡς με
ἔπεμψε, μετ' ἐμένα εἶναι· καὶ
δὴν με ἄφηκε μοναχόν ὁ πα-
τήρ, ὅτι ἐγὼ κάμνω πάντοτε
ἐκεῖνα ὡς τῷ ἀρέσεν.

30 Λέγωντας αὐτὸς ἐῖτα,
πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν.

31 Ἐλεγε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς
εἰς τὰς Ἰουδαίους ὡς ἐπίστευσαν
εἰς αὐτόν· Ἐάν ἐσεῖς μείνητε εἰς
τὸν λόγον τὸν ἐδικόν μου, ἀλη-
θεια μαθητάδες μου εἰσθε·

32 Καὶ θίλετε γνώσει τὴν

θειαν, καὶ ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς.

33 Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Σπέρμα Ἀβραάμ ἐσμὲν, καὶ ἡδυνή διδουλέυκαμεν πώποτε· πῶς σὺ λέγεις· Ὅτι ἐλευθεροὶ γενήσασθε;

34 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν, δούλος ἐστὶ τῆς ἁμαρτίας.

35 Ὁ δὲ δούλος εἰ μένει ἐν τῇ οἰκίᾳ εἰς τὸν αἰῶνα· ὁ υἱὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

36 Ἐὰν ᾖ ὁ υἱὸς ὑμᾶς ἐλευθερώσῃ, ὅντως ἐλευθεροὶ ἔσεσθε.

37 Οἶδα ὅτι σπέρμα Ἀβραάμ ἐστὶ· ἀλλὰ ζητεῖτέ με ἀποκτεῖναι, ὅτι ὁ λόγος ὁ υἱὸς εἰ χωρεῖ ἐν ὑμῖν.

38 Ἐγὼ ὁ ἐώρακα παρὰ τῷ πατρὶ μου, λαλῶ· καὶ ὑμεῖς ἐν ὁ ἐώρακατε παρὰ τῷ πατρὶ ὑμῶν, ποιεῖτε.

39 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· Ὁ πατὴρ ἡμῶν Ἀβραάμ ἐστὶ. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Εἰ τέκνα τοῦ Ἀβραάμ ἦτε, τὰ ἔργα τοῦ Ἀβραάμ ἐποιεῖτε ἂν.

40 Νῦν δὲ ζητεῖτέ με ἀποκτεῖναι, ἄνθρωπον ὃς τὴν ἀλήθειαν ἔχειν λελάληκα, ἣν ἤκουσα παρὰ τοῦ Θεοῦ· τὴν Ἀβραάμ οὐκ ἐποίησιν.

41 Ὑμεῖς ποιεῖτε τὰ ἔργα

ἀλήθειαν· καὶ ἡ ἀλήθεια θέλει σᾶς ἐλευθερώσει.

33 Ἀπεκρίθη αὐτῷ· Ἐμεῖς εἴμεσθε σπέρμα τοῦ Ἀβραάμ, καὶ κανένα δὲν ἐδουλέυσαμεν ποτέ· πῶς ἰσὺ λέγεις· Ὅτι θέλετε ἐλευθερωθῆναι;

34 Ἀπεκρίθη τῷ ὁ Ἰησοῦς· Βίβαια βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι καθεὶ ἄνθρωπος ὃπῃ κάμνει τὴν ἁμαρτίαν, εἴναι δούλος τῆς ἁμαρτίας.

35 Καὶ ὁ δούλος δὲν μένει εἰς τὸ σπῆτι πάντοτε· ὁ υἱὸς μένει πάντοτε.

36 Ἐὰν λοιπὸν ὁ υἱὸς σᾶς ἐλευθερώσῃ, βίβαια ἐλευθεροὶ θέλετε εἶσθαι.

37 Ἰξεύρω ὅτι σπέρμα τοῦ Ἀβραάμ εἰσθε· ἀλλὰ γινώσκετε ὅτι καὶ φονεῖσθε, ὅτι ὁ λόγος ὁ ἐδικός μου δὲν χωρεῖ εἰς ὑμᾶς.

38 Ἐγὼ ἐκεῖνο ὃπῃ εἶδα σημά εἰς τὸν πατέρα μου, λαλῶ· καὶ ὑμεῖς λοιπὸν ἐκεῖνο ὃπῃ εἶδετε ἀπὸ τοῦ πατέρα σας, κάμνετε.

39 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπαν τῷ· Ὁ πατήρ μας εἶναι ὁ Ἀβραάμ. Λέγει τῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἄν ἦσθαι παιδιὰ τοῦ Ἀβραάμ, ἡδέεστε κάμνῃ τὰ ἔργα τοῦ Ἀβραάμ.

40 Ἀμὴν τὰς ζητεῖτε καὶ με φονεύετε, ἄνθρωπον ὃπῃ σᾶς ἐλάλησα τὴν ἀλήθειαν, ὃπῃ ἤκουσα ἀπὸ τοῦ Θεοῦ· ἐστὶν ὁ Ἀβραάμ δὲν τὸ ἔκαμε.

41 Ὑμεῖς κάμνετε τὰ ἔργα

τοῦ πατρὸς ὑμῶν. Εἶπον ἄν
αὐτῶν· Ἡμεῖς ἐκ πορνείας ἔ-
γεννηθήμεθα· ἕνα πατέρα
ἔχομεν, τὸν Θεόν.

42 Εἶπεν ἄν αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς· Εἰ ὁ Θεὸς πατὴρ ὑμῶν
ἦν, ἠγαπήτε ἄν ἐμέ· ἐγὼ γὰρ
ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθον καὶ ἤκω·
ὁ δὲ γὰρ ἅπ' ἑμαυτῶ ἐλήλυθα,
ἀλλ' ἐκεῖνός με ἀπέστειλε.

43 Διατί τὴν λαλίαν τὴν
ἐμὴν ἔ γινώσκετε; ὅτι ἔ
δύνασθε ἀκῆναι τὸν λόγον τὸν
ἐμόν.

44 Ὑμεῖς ἐκ πατρὸς τοῦ
διαβόλου ἔγε, καὶ τὰς ἐπιθυ-
μίας τοῦ πατρὸς ὑμῶν θέλετε
ποιεῖν· ἐκεῖνῳ ἀνθρωποκτόνος
ἦν ἅπ' ἀρχῆς, καὶ ἐν τῇ
ἀληθείᾳ ἔρχετο· ὅτι οὐκ
ἔστιν ἀλήθεια ἐν αὐτῷ· ὅταν
λαλή τὸ ψεύδος, ἐκ τῶν ιδίων
λαλεῖ· ὅτι ψεύτης ἐστὶ, καὶ
ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

45 Ἐγὼ δὲ ὅτι τὴν ἀλή-
θειαν λέγω, ἔ πιστεύετε μοι.

46 Τίς ἐξ ὑμῶν ἐλέγχει
με περὶ ἁμαρτίας; εἰ δὲ
ἀλήθειαν λέγω, διατί ὑμεῖς ἔ
πιστεύετε μοι;

47 Ὁ ὢν ἐκ τοῦ Θεοῦ, τὰ
ῥήματα τοῦ Θεοῦ ἀκούει· διὰ
τῆτο ὑμεῖς ἔκ ἀκούετε, ὅτι ἐκ
τοῦ Θεοῦ οὐκ ἐγέ.

48 Ἀπεκρίθησαν ἄν οἱ
Ἰουδαῖοι, καὶ εἶπον αὐτῶ· Οὐ

τοῦ πατρὸς σὰς. Εἶπάν τε·
Ἐμεῖς ἀπὸ πορνείαν δὲν ἐγε-
νηθήκαμεν· ἕνα πατέρα ἔχο-
μεν, τὸν Θεόν.

42 Ὁ Ἰησοῦς τὴς εἶπεν·
Ἄν ὁ Θεὸς ἦτον ὁ πατέρας
σας, ἠδέλιτε ἀγαπᾶ ἑμένα·
διατί ἐγὼ ἀπὸ τὸν Θεὸν
ἐγῆκα καὶ ἦλθα· διατί ἀπὸ
λόγου μὴ δὲν ἦλθα, ἀλλὰ
ἐκεῖνῳ μὲ ἔστειλε.

43 Διατί δὲν γνωρίζετε
τὴν λαλίαν μου; ἐπειδὴ δὲν
ἠμπορεῖτε νὰ ἀκούετε τὰ
λόγια μου.

44 Ἐσεῖς εἴσατε ἀπὸ τὸν
πατέρα σας τὸν διάβολον, καὶ
θέλετε νὰ κάμνετε ταῖς ἐπιθυ-
μίαις τοῦ πατρὸς σας· ἐκεῖνῳ
ἀπὸ τὴν ἀρχὴν ἦτον ἀνθρω-
ποκτόνῳ, καὶ εἰς τὴν ἀλή-
θειαν δὲν ἐσάφητε· διατί ἀλή-
θεια εἰς αὐτὸν δὲν εἶναι· ὅταν
λαλή τὸ ψέμμα, ἀπὸ τὰ
ιδιὰ τε λαλεῖ· ὅτι ψεύτης
εἶναι, καὶ ὁ πατὴρ τοῦ ψεύδους.

45 Ἐγὼ διατί λέγω τὴν
ἀλήθειαν, δὲν με πιστεύετε;

46 Ποῖῳ ἀπὸ σὰς μὲ
ἐλέγχει περὶ ἁμαρτίας; ἀμὴ
ἂν ἐγὼ λέγω ἀλήθειαν, διατί
ἰσεῖς δὲν με πιστεύετε;

47 Ἐκεῖνῳ ὅπῃ εἶσαι
ἀπὸ τὸν Θεόν, ἀκούει τὰ
λόγια τοῦ Θεοῦ· διὰ τῆτο
ἰσεῖς δὲν ἀκούετε, διατί δὲν
εἴσατε ἀπὸ τὸν Θεόν.

48 Ἀπεκρίθησαν λοιπὸν οἱ
Ἰουδαῖοι, καὶ εἶπάν τε· Δὲν λή-

καλῶς λέγομεν ἡμεῖς, ὅτι Σαμαρείτης εἶ σὺ, καὶ δαιμόνιον ἔχεις;

49 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Ἐγὼ δαιμόνιον οὐκ ἔχω, ἀλλὰ τιμῶ τὸν πατέρα μου, καὶ ὑμεῖς ἀτιμάζετε με.

50 Ἐγὼ δὲ ἂν ζητῶ τὴν δόξαν μου· ἐστὶν ὁ ζητῶν καὶ κρίνων.

51 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, εἰάν τις τὸν λόγον τὸν ἐμὸν τηρήσῃ, θάνατον ἂν μὴ θεωρήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα.

52 Εἶπον ἔν αὐτοῖς οἱ Ἰουδαῖοι· Νῦν ἐγνώκαμεν ὅτι δαιμόνιον ἔχεις. Ἀβραάμ ἀπέθανε καὶ οἱ προφῆται, καὶ σὺ λέγεις· Ἐάν τις τὸν λόγον μου τηρήσῃ, ἂν μὴ γεύσεται θανάτου εἰς τὸν αἰῶνα.

53 Μὴ σὺ μίζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν· ὅτις ἀπέθανε; καὶ οἱ προφῆται ἀπέθανον· τίνα σιαυτὸν σὺ ποιεῖς;

54 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Ἐάν ἐγὼ δοξάζω ἑαυτὸν, ἢ δόξα μου ἐδέν ἐστιν· ἐστὶν ὁ πατήρ μου ὁ δοξάζων με, ὃν ὑμεῖς λέγετε, ὅτι Θεὸς ὑμῶν ἐστίν.

55 Καὶ οὐκ ἐγνώκατε αὐτόν· ἐγὼ δὲ οἶδα αὐτόν· καὶ ἐὰν εἴπω ὅτι ἐκ οἷδα αὐτόν, ἴσομαι ἅμοις ὑμῶν, ψεύστης· ἀλλ' οἶδα

γομεν ἡμεῖς καλῶς ὅτι Σαμαρείτης εἶσαι, καὶ δαιμόνιον ἔχεις;

49 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ δαιμόνιον δὲν ἔχω, ἀλλὰ τιμῶ τὸν πατέρα μου, καὶ ἐσεῖς μὴ ἀτιμάζετε.

50 Καὶ ἐγὼ δὲν ζητῶ τὴν δόξαν μου· εἶναι ἰκεῖν· ὅπῃ τὴν ζητᾷ καὶ κρίνει.

51 Βέβαια βέβαια σὰς λέγω, ὅτι ὅποιος φυλάξῃ τὸν λόγον μου, δὲν θίλει εἰδῆ θάνατον εἰς τὸν αἰῶνα.

52 Εἶπὼν τῇ λοιπῇ οἱ Ἰουδαῖοι· Τώρα ἐγνωρίσαμεν πῶς ἔχεις δαιμόνιον· ὁ Ἀβραάμ ἀπέθανε καὶ οἱ προφῆται, καὶ ἐσὺ λέγεις· Ὅποιος φυλάξῃ τὸν λόγον μου, δὲν θίλει γεύσῃ θάνατον εἰς τὸν αἰῶνα.

53 Μῆνα εἶσαι ἐσὺ μεγαλότερος ἀπὸ τοῦ πατέρα μας τὸν Ἀβραάμ; ὁ ὅποιος ἀπέθανε, καὶ οἱ προφῆται ἀπέθαναν· ποῖον κάμνεις ἐσὺ τῇ λόγῳ σου;

54 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Ἄν ἐγὼ δοξάζω τῇ λόγῳ μου, ἢ δόξα μου δὲν εἶναι τίποτες· ὁ πατήρ μου εἶναι ὅπῃ μὴ δοξάζει, τὸν ὅποιον ἐσεῖς λέγετε, ὅτι εἶναι Θεὸς σας.

55 Καὶ δὲν τὸν ἐγνωρίσετε· ἀμὴν ἐγὼ τὸν ἱξεύρω· καὶ ἂν εἴπω, πῶς δὲν τὸν ἱξεύρω, θίλω ἴσθαι καὶ ἐγὼ μίως λογιῆς ὡσάν καὶ ἴσῃς, ψεύστης· ἀλλὰ τὸν ἱξεύρω,

αὐτόν, καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ τηρῶ.

56 Ἀβραάμ ὁ πατὴρ ὑμῶν ἠγαλλιάσατο, ἵνα ἴδῃ τὴν ἡμέραν τὴν ἐμὴν, καὶ εἶδε, καὶ ἔχαρην.

57 Εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς αὐτόν· Πειθήκοιτα ἔτη ἔπω ἔχεις, καὶ Ἀβραάμ ἐώρακας;

58 Εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, πρὶν Ἀβραάμ γενέσθαι, ἐγὼ εἰμι.

59 Ἦσαν οὖν λίθες ἵνα βάλῃσιν ἐπ' αὐτόν· Ἰησοῦς δὲ ἐκρύβη, καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ, διελθὼν διὰ μέσων αὐτῶν· καὶ παρεῖγεν ἄνωγας.

καὶ φυλάττω τὸν λόγον τοῦ.

56 Ἀβραάμ ὁ πατὴρ σας χαρὰ τὸ εἶχεν, ἵνα εἴδῃ τὴν ἡμέραν τὴν ἐδικήν μου· καὶ εἶδε, καὶ ἔχαρην.

57 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι τοῦ εἶπαν· Ἀκόμι πενήντα χρόνῶν εἶ, ἴσαι, καὶ εἶδες τὸν Ἀβραάμ;

58 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸς εἶπε· Βέβαια βέβαια σὺς λέγω, πρὸ τοῦ νὰ γένῃ ὁ Ἀβραάμ, ἐγὼ εἰμαι.

59 Ἐσήκωσαν λοιπὸν πέτραις νὰ ρίξουν ἀπάνω τοῦ ἀμὴν ὁ Ἰησοῦς ἐκρυβήθη, καὶ ἐυγῆκεν ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ, περιώντας ἀπὸ τὴν μέσσην τῆς· καὶ ἔτιζι ἐπέρασε καὶ ἐδιέβη.

Κεφ. 9. 9.

ΚΑΙ παράγων εἶδεν ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γενετῆς.

2 Καὶ ῥώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες· Ῥαββὶ τίς ἡμαρτεν, ἅτος ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἵνα τυφλὸς γεννηθῇ;

3 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὐτε ἅτος ἢμαρτεν, ἅτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ· ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ ἐν αὐτῷ.

4 Ἐμὲ δεῖ ἰργάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με ἕως ἡμέρας.

ΚΑΙ περιώντας εἶδεν ἕνα ἄνθρωπον ὅπου ἦτον τυφλὸς ἀφόντις ἐγεννήθη.

2 Καὶ τὸν ἐρώτησαν οἱ μαθητὰδες τοῦ, καὶ εἶπαν· Διδάσκαλε, τίς ἡμαρτεν, ἐτοῦτο ἢ οἱ γονεῖς τοῦ, ἵνα γεννηθῇ τυφλός;

3 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὐδὲ ἐτοῦτο ἢμαρτεν, ἐδὲ οἱ γονεῖς τοῦ· ἀλλὰ (ἐγεννήθη τυφλός) διὰ τὰ φανερωθῶν τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ εἰς αὐτόν.

4 Ἐμένα πρέπει νὰ κάμνω τὰ ἔργα ἐκείνου ὅπου με ἔπεμψεν ἕως ὅπου εἶναι ἡμέρας· ἔρ-

ἔτι· ἔρχεται νύξ, ὅτε οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι.

5 Ὅταν ἐν τῷ κόσμῳ ᾤ, φῶς εἴμι τοῦ κόσμου.

6 Ταῦτα εἰπὼν, ἔπτυσε χεῖρας, καὶ ἐποίησε πηλὸν ἐκ τῆς πτύσεως, καὶ ἐπέχρισεν τὸν πηλὸν ἐπὶ τῆς ὀφθαλμῶς τοῦ τυφλοῦ.

7 Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὑπαγε, νίψαι εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ, (ὃ ἐρμηνεύεται, ἀπεσταλμένον)· Ἀπελθὼν οὖν καὶ νίψατο, καὶ ἦλθε βλέπων.

8 Οἱ οὖν γείτονες καὶ οἱ θεωροῦντες αὐτὸν τὸ πρότερον ὅτι τυφλὸς ἦν, ἔλεγον· Οὐχ ὥτως ἐστὶν ὁ καθήμενος καὶ προσαιτῶν;

9 Ἄλλοι ἔλεγον· Ὅτι ἐτός ἐστιν· ἄλλοι δέ· Ὅτι ὅμοιον αὐτῷ ἐστίν. Ἐκεῖνος ἔλεγεν· Ὅτι ἐγὼ εἰμι.

10 Ἐλεγον οὖν αὐτῷ· Πῶς ἀνέωχθῆσάν σοι οἱ ὀφθαλμοί;

11 Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος, καὶ εἶπεν· Ἀνδρῶπιον λεγόμενον· Ἰησοῦς, πηλὸν ἐποίησέν, καὶ ἐπέχρισέν με τῆς ὀφθαλμῶς, καὶ εἶπε μοι· Ὑπαγε εἰς τὴν κολυμβήθραν τῆς Σιλωάμ, καὶ νίψαι· Ἀπελθὼν δὲ καὶ νίψαμενος, ἀνέβλεψα.

12 Εἶπον οὖν αὐτῷ· Πῶς ἐστὶν ἐκεῖνος; Λέγει· Οὐκ οἶδα.

13 Ἀγνοοῖ αὐτὸν πρὸς

χεῖρας νύκτα, ὅποταν οὐδὲ κατένεας δὲν δύναται εἰς ἐργάζεσθαι.

5 Ὅταν εἶμαι εἰς τὸν κόσμον, εἶμαι φῶς τοῦ κόσμου.

6 Ἐτῶτα εἶπε, καὶ ἔπτυσεν κάτω, καὶ ἔκαμε πηλὸν ἀπὸ τοῦ πτύσματος, καὶ ἔχρισεν τὸν πηλὸν εἰς τὰ μάτια τοῦ τυφλοῦ.

7 Καὶ εἶπεν τῷ· Σύρε, νίψαι εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ· (τὸ ὅποιον θίλει καὶ εἰπῇ, ἀπεσταλμένον)· Ἐπῆγε λοιπὸν καὶ νίψθη, καὶ ἐγύρισεν βλέπωντας.

8 Οἱ γειτόνοι λοιπὸν καὶ ἐκεῖνοι ὅπῃ τὸν ἔβλεπαν πρότερον ὅτι ἦτορ τυφλός, ἔλεγον· Δὲν εἶναι ἐτῶτα· ὅπῃ ἐκάθετο καὶ ἐζήτα;

9 Ἄλλοι ἔλεγον· Ὅτι ἐτός ἐστὶν· ἄλλοι ἔλεγον. Τῷ ὁμοιάζει· Καὶ ἐκεῖνος ἔλεγεν· Ὅτι ἐγὼμαι.

10 Ἐλεγόν τῷ· Καὶ πῶς λοιπὸν ἀνοιξαν τὰ μάτια σου;

11 Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος, καὶ εἶπεν· Ἐνας ἀνδρῶπις ὅπῃ τὸν λέγουσιν Ἰησοῦς, ἔκαμε πηλόν, καὶ ἔβαλλεν ἀπάνω εἰς τὰ μάτια μου, καὶ εἶπέ μοι· Σύρε εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ, καὶ νίψαι. Καὶ ἐπῆγα καὶ νίψθηκα, καὶ εἶδα.

12 Εἶπάν τῷ· Καὶ πῶς εἶναι ἐκεῖνος; Λέγει τῷ· Δὲν οἶδω.

13 Καὶ ἔφεραν εἰς τὸς

τῆς Φαρισαίης, τὸν ποτε τυφλόν.

14 Ἦν δὲ σάββατον ὅτε τὸν πηλὸν ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἀνέωξεν αὐτοῦ τὰς ὀφθαλμούς.

15 Πάλιν οὖν ἡρώτων αὐτὸν καὶ οἱ Φαρισαῖοι πῶς ἀνέβλεψεν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Πηλὸν ἐπέθηκεν ἐπὶ τῆς ὀφθαλμῶς μου, καὶ ἐνιψάμην, καὶ βλέπω.

16 Ἐλεγον οὖν ἐκ τῶν Φαρισαίων τινίς· Οὗτος ὁ ἄνθρωπος οὐκ ἔστι παρὰ τοῦ Θεοῦ, ὅτι τὸ σάββατον ἡμεῖς τηροῦμεν. Ἄλλοι ἔλεγαν· Πῶς δύναται ἄνθρωπος ἁμαρτωλὸς ταυτὰ σημεῖα ποιεῖν; Καὶ σχίσμα ἦν ἐν αὐτοῖς.

17 Λέγουσι τῷ τυφλῷ πάλιν· Σὺ τί λέγεις περὶ αὐτοῦ, ὅτι ἡνοίξῃ σε τῆς ὀφθαλμῶς; Ὁ δὲ εἶπεν· Ὅτι προφήτης ἐγίμην.

18 Οὐκ ἐπίστευσαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ ὅτι τυφλὸς ἦν καὶ ἀνέβλεψεν, ἕως ὅτε ἐφώτισαν τὰς γονεῖς αὐτοῦ τοῦ ἀναβλέψαντος.

19 Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸς, λέγοντες· Οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ὑμῶν, ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι τυφλὸς ἐγενήθη; πῶς οὖν ἄρτι βλέπει;

20 Ἀπεκρίθησαν αὐτοῖς οἱ γονεῖς αὐτοῦ καὶ εἶπον· Οἴδαμεν

Φαρισαῖος ἐκεῖνον, ὅπῃ ἦτον εἴαν καιρὸν τυφλός.

14 Καὶ ὅταν ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς τὸν πηλόν, καὶ ἀνοιξε τὰ μάτια τε, ἦτον σάββατον.

15 Πάλιν λοιπὸν τὸν ἐρωτήσαν καὶ οἱ Φαρισαῖοι, πῶς ἀνέβλεψε, καὶ ἐκεῖνος τὰς εἶπε· Πηλὸν ἔβαλλεν ἀπάνω εἰς τὰ μάτια μου, καὶ ἐνιψόμην, καὶ βλέπω.

16 Καὶ κάποιοι ἀπὸ τῆς Φαρισαίας ἔλεγαν· Ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν, διὰ τὸ δὲν φυλάγει τὸ σάββατον. Ἄλλοι ἔλεγαν· Πῶς δύναται ἄνθρωπος ἁμαρτωλὸς ταυτὰ καὶ τέτοιαις λογῇς σημεῖα; Καὶ ἦταν διχοστασία ἀνάμεικά τες.

17 Λέγουσι πάλιν τοῦ τυφλοῦ· Εὐδὲ τί λέγεις διὰ τὸ αὐτὸν, ὅτι ἀνοιξε τὰ μάτια σου; Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν· Ὅτι προφήτης εἶναι.

18 Δὲν ἐπίστευσαν λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι δι' αὐτὸν, ὅτι ἦτον τυφλὸς καὶ εἶδεν, ἕως ὅπῃ ἐλάλησαν τὰς γονεῖς ἐκεῖνος ὅπῃ ἀνέβλεψε.

19 Καὶ ἐρώτησάν τες, καὶ εἶπαν· Ἐστὶν ὁ υἱὸς σου, ὅπῃ λέγετε ὅτι τυφλὸς ἐγενήθη; πῶς λοιπὸν τῶρα βλέπει;

20 Οἱ γονεῖς τε τῆς ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπαν· Ἰζήυρομεν ὅτι

ὅτι ἔτος ἐστὶν ὁ υἱὸς ἡμῶν, καὶ ὅτι τυφλὸς ἐγενήθη.

21 Πῶς δὲ νῦν βλέπει, οὐκ οἶδαμεν, ἢ τίς ἤνοιξεν αὐτοῦ τὰς ὀφθαλμούς, ἡμεῖς οὐκ οἶδαμεν· αὐτὸς ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρώτησατε· αὐτὸς περὶ αὐτοῦ λαλήσει.

22 Ταῦτα εἶπον οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ὅτι φοβούμενοι τὰς Ἰουδαίους· ἥδη γὰρ συνετίθειντο οἱ Ἰουδαῖοι, ἵνα ἐὰν τις αὐτὸν ὁμολογήσῃ Χριστὸν, ἀποσυνάγωγῃ· γίνεται.

23 Διὰ τῆτο οἱ γονεῖς αὐτοῦ εἶπον· Ὅτι ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρώτησατε.

24 Ἐφώνησαν οὖν ἐκ δευτέρου τὸν ἄνθρωπον ὃς ἦν τυφλός, καὶ εἶπον αὐτῷ· Δὸς δόξαν τῷ Θεῷ· ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐστὶ ἁμαρτωλὸς ἐστίν.

25 Ἀπεκρίθη αὖν ἐκεῖνος, καὶ εἶπεν· Εἰ ἁμαρτωλὸς ἐστίν, οὐκ οἶδα· ἐν οἶδα, ὅτι τυφλὸς ὦν, ἄρτι βλέπω.

26 Εἶπον δὲ αὐτῷ πάλιν· Τί ἰποποίησέ σοι; πῶς ἤνοιξέ σοι τὰς ὀφθαλμούς;

27 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς. Εἶπον ὑμῖν ἥδη, καὶ οὐκ ἠκούσατε· τί πάλιν θέλετε ἀκούειν; μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε αὐτοῦ μαθηταὶ γενέσθαι;

ἰτὺς· εἶναι ὁ υἱὸς μας, καὶ ὅτι τυφλὸς ἐγενήθη.

21 Ἀμὴν τῷρα πῶς βλέπει, δὲν ἰξεύρομεν· ἢ τίς ἀνοιξε τὰ μάτια τῶν, ἡμεῖς δὲν ἰξεύρομεν· αὐτὸς ἔχει ἡλικίαν, αὐτὸν ἐρώτησατε· αὐτὸς διὰ λόγου τοῦ θέλου σὰς ἐπιτεῖ.

22 Ἐτέτα εἶπαν οἱ γονεῖς τῶν, διατὶ φοβέμενται τὰς Ἰουδαίους· διατὶ καὶ προτίτερα ἰθυμώμενται οἱ Ἰουδαῖοι, ὅτι ὅποιος ὁμολογήσει αὐτὸν πῶς εἶναι Χριστός, ἐὰν τὸν διώκουν ἀπὸ τοῦ συναγωγῆ.

23 Διὰ τῆτο εἶπαν οἱ γονεῖς τῶν· Ὅτι ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρώτησετε.

24 Ἐλάλησαν λοιπὸν δεύτερον τὸν ἄνθρωπον, ὅπως ἦτον τυφλός, καὶ εἶπαν τῶν· Δόξα σοι τὸν Θεόν· ἡμεῖς ἰξεύρομεν, ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐστὶ ἁμαρτωλός.

25 Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος, καὶ εἶπεν· Ἄν εἶναι ἁμαρτωλός, δὲν ἰξεύρω· εἶνα μόνον ἰξεύρω, ὅτι ἀπ' ἐκεῖ ὅπως ἤμου τυφλός, τῷρα βλέπω.

26 Καὶ πάλιν εἶπαν τῶν· Τί σὺ ἔκαμε; πῶς ἀνοιξε τὰ μάτια σου;

27 Τὴν ἀπεκρίθη· Προτίτερα σὰς τὸ εἶπα, καὶ δὲν ἀκούετε· τί πάλιν θέλετε ἀκούετε; μὴνα θέλετε καὶ ἐσεῖς ἀνὰ γενήτε μαθηταῖς τῶν;

28 Ἐλθοῦσάντων οὖν αὐτὸν, καὶ εἶπον· Σὺ εἰ μαθητὴς ἐκείνου· ἡμεῖς δὲ τοῦ Μωσέως ἐσμὲν μαθηταί.

29 Ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι Μωσὴ λελάληκεν ὁ Θεός· τὸν δὲ οὐκ οἶδαμεν πῶθεν εἶναι.

30 Ἀπεκρίθη ὁ ἄνθρωπος, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐν γὰρ τῷ θάνατον ἐσίν, ὅτι ὑμεῖς οὐκ οἶδατε πῶθεν ἐστὶ, καὶ ἀνέωξέ μιν τὰς ὀφθαλμούς.

31 Οἶδαμεν δὲ ὅτι ἁμαρτωλῶν ὁ Θεός οὐκ ἀκούει· ἀλλ' εἰς τις δεισιβητής ἦ, καὶ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιῇ, τότε ἀκούει.

32 Ἐκ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠκούσθη, ὅτι ἠνοιξέ τις ὀφθαλμούς τυφλῷ γεννημένῳ.

33 Εἰ μὴ ἦν ἕτος παρὰ Θεοῦ, οὐκ ἠδύνατο ποιῆν αὐτόν.

34 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· Ἐν ἁμαρτίαις σὺ ἐγεννήθης ὅλος, καὶ σὺ διδάσκεις ἡμᾶς; Καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω.

35 Ἦκουσεν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω· καὶ εὐρών αὐτόν, εἶπεν αὐτῷ· Σὺ πιστεύεις εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ;

36 Ἀπεκρίθη ἐκείνῳ· καὶ εἶπεν· Τίς ἐγώ, Κύριε, ἵνα πιστεύσω εἰς αὐτόν;

28 Ὑβριστὰν τὸν λοιπὸν, καὶ εἶπαν· Ἐστὶ εἰς αὐτὸν μαθητὴς ἐκείνου· ἀλλ' ἡμεῖς εἰμὶςδε μαθητάδες τοῦ Μωσέως.

29 Ἐμεῖς ἰξεύρομεν, ὅτι ὁ Θεός ἐσύντυχεν μὲ τὸν Μωϋσῆν· ἀλλ' ἐτύχον, δὲν τὸν ἰξεύρομεν πῶθεν εἶναι.

30 Ἀπεκρίθη ὁ ἄνθρωπος, καὶ εἶπεν τῷ· Ἐτύχον εἶναι τὸ θάνατον, ὅτι ἐστὶς δὲν ἰξεύρετε πῶθεν εἶναι, καὶ ἀνοίξε τὰ μάτια μου.

31 Ὅμως ἰξεύρομεν ὅτι ἁμαρτωλῶν ὁ Θεός δὲν ἀκούει· ἀλλὰ ἂν εἷται κανένας ὅπως σέβεται τὸν Θεόν, καὶ κάμνει τὸ θέλημά του, τότε αὐτὸς ἀκούει.

32 Ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ κόσμου δὲν ἀκούσθηκεν, ὅτι κανένας νὰ ἀνοίξῃ μάτια κανενὸς, ὅπως νὰ ἐγενήθηκε τυφλός.

33 Ἀν δὲν ἦτον ἐτύχον ἀπὸ τὸν Θεόν, δὲν ἠμπόρει νὰ κάμῃ τίποτε.

34 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπαν τῷ· Ἐστὶ ὅλος διόλου ἐγεννήθης εἰς ταῖς ἁμαρτίαις, καὶ ἐστὶ μᾶς διδάσκεις; Καὶ τὸν εὐγχαλάν ἔξω.

35 Ἦκουσεν ὁ Ἰησοῦς, ὅτι τὸν εὐγχαλάν ἔξω· καὶ ὥσαν τὸν ἡῦρε, τοῦ εἶπεν· Πιστεύεις ἐστὶ εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ;

36 Ἐκείνῳ· ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν τῷ· Καὶ ποῦ εἶναι, Αὐθέντη, νὰ πιστεύσω εἰς αὐτόν;

37 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
Καὶ ἰώρανας, αὐτόν, καὶ ὁ
λαλῶν μετὰ σοῦ, ἐκεῖνός ἐστιν.

38 Ὁ δὲ εἶφη· Πιστεύω,
Κύριε· καὶ προσεκύνησεν αὐ-
τῷ.

39 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς·
Εἰς κρίμα ἐγὼ εἰς τὸν κόσμον
τῆτον ἦλθον· ἵνα οἱ μὴ βλέ-
ποντες βλέπωσι, καὶ οἱ βλέ-
ποντες τυφλοὶ γένωνται.

40 Καὶ ἤκουσαν ἐκ τῶν
φarisαίων ταῦτα οἱ ὄντες
μετ' αὐτοῦ, καὶ εἶπον αὐ-
τῷ· Μὴ καὶ ἡμεῖς τυφλοὶ
ἐσμεν;

41 Εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
Εἰ τυφλοὶ ἦτε, οὐκ ἂν εἶχετε
ἁμαρτίαν· νῦν δὲ λέγετε·
"Οτι βλέπομεν"· ἡ οὖν ἁμαρτία
ὁμῶν μένει.

37 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῷ εἶπεν·
Καὶ τὸν εἶδας, καὶ ἐκεῖνος εἶναι
ὅπῃ συντυχαίνει μετ' ἐσέναι.

38 Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν· Πι-
στεύω, Αὐθέντη· καὶ τὸν ἱερο-
σκύνησε.

39 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἐγὼ
εἰς κρίσιν ἦλθα εἰς τὸν τὸν
κόσμον· διὰ τὰ εἰδῶν ἐκεῖνοι
ὅπῃ δὲν βλέπουν, καὶ ἐκεῖνοι
ὅπῃ βλέπουν γὰρ γενοὺν τυφλοί.

40 Καὶ ἐκεῖνοι ὅπῃ ἦσαν
μετ' αὐτὸν ἀπὸ τῆς φarisαίας,
τὰ ἄκουσαν αὐτὰ τὰ λόγια,
καὶ εἶπάν τε· Μῆνα καὶ
ἡμεῖς τυφλοὶ ἴμμεσδε;

41 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸς
εἶπεν· "Αν ἦσθαι τυφλοὶ, δὲν
εἶχετε ἁμαρτίαν· ἀμὴ τῶρα
λέγετε· "Οτι βλέπομεν"· ἡ
ἁμαρτία σας λοιπὸν μένει.

Κεφ. ι. 10.

ἈΜΗΝ ἁμὴν λέγω ὑμῖν,
ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ
τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν
προβάτων, ἀλλὰ ἀναβαίνων
ἄλλαχόθεν, ἐκεῖνος κλέπτης
ἐστὶ καὶ ληστής.

2 Ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ
τῆς θύρας, ποιμὴν ἐστὶ τῶν
προβάτων.

3 Τῷ τῷ θυρωρῷ ἀνοίγει,
καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς
αὐτοῦ ἀκούει· καὶ τὰ ἴδια
πρόβατα καλεῖ κατ' ὄνομα,
καὶ ἰσχύει αὐτά.

ΒΕΒΑΙΑ ΒΕΒΑΙΑ σὰς λέγω,
ἐκεῖνος ὅπῃ δὲν ἐμβαίνει
ἀπὸ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν
τῶν προβάτων, ἀλλὰ ἀνα-
βαίνει ἀπ' ἄλλῃ, ἐκεῖνος
εἶναι κλέπτης καὶ ληστής.

2 Ἀμὴ ἐκεῖνος ὅπῃ ἐμ-
βαίνει ἀπὸ τῆς θύρας, ἐκεῖνος
εἶναι βοσκὸς τῶν προβάτων.

3 Ἐπὶ τῷ τῷ πορτάρῃ τῷ
ἀνοίγει· καὶ τὰ πρόβατα ἀκού-
ει τὴν φωνὴν τῇ· καὶ τὰ ἴδια
πρόβατα κράζει κατὰ τὸ ὄνομα
τῆς, καὶ τὰ εὐγάνει ἔξω.

2 Ο

4 Καὶ ὅταν τὰ ἴδια πρόβατα ἐμβάλῃ, ἴμπερσθεν αὐτῶν πορεύεται· καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἶδασι τὴν φωνὴν αὐτοῦ.

5 Ἀλλοτρίῳ δὲ ἢ μὴ ἀκολουθήσωσιν, ἀλλὰ φεύξονται ἀπ' αὐτοῦ· ὅτι οὐκ οἶδασι τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν.

6 Ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν τίνα ἦν ἢ ἐλάλει αὐτοῖς.

7 Εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων.

8 Πάντες ὅσοι παρὰ ἐμὲ ἔλθοι, κλέπται εἰσὶ καὶ λησταί· ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα.

9 Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμὲ ἴαν τις εἰσελθῇ, σωθήσεται· καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὐρήσει.

10 Ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται· εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἔλθω ἵνα ζωὴν ἔχωσι, καὶ περισσὴν ἔχωσιν.

11 Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός· ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθῃσιν ὑπὲρ τῶν προβάτων.

12 Ὁ μισθωτὸς δὲ, καὶ οὐκ ὢν ποιμὴν, ὃ οὐκ εἰσὶ τὰ πρό-

4 Καὶ ὅταν ἐντάλῃ ἐξῆς τὰ ἴδια πρόβατα, παγίνει ὀμπροσὶά τες· καὶ τὰ πρόβατα τοῦ ἀκολουθεῖν, ὅτι ἐξέγρυσεν τὴν φωνὴν τε.

5 Ἀμὲν τὸ ξένον δὲν θέλων τοῦ ἀκολουθήσει, ἀλλὰ θέλουν φύγει ἀπ' αὐτοῦ· ὅτι δὲν γνωρίζουν τῶν ξένων τὴν φωνήν.

6 Ἐτάτην τὴν παροιμίαν τὸς εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· ἀμὲν ἐκεῖνοι δὲν ἔγνωσαν, τί ἦταν ἐκεῖνα ὅπῃ τὸς ἐλάλει.

7 Εἶπεν τὸς πάλιν ὁ Ἰησοῦς· Βίβλαια βίβλαια σὰς λέγω, ὅτι ἐγὼμαί ἡ θύρα τῶν προβάτων.

8 Ὅλοι ὅσοι ἔλθωσι προτίτερα ἀπὸ μέγα, εἶναι κλέπται καὶ ληστές· ἀλλὰ τὰ πρόβατα δὲν τὸς ἤκουσαν.

9 Ἐγὼ εἰμαι ἡ θύρα· ἴαν ἔμβῃ τις διὰ μέσου τοῦ λόγου μου, θέλει σωθῆ· καὶ θέλει ἔμβῃ καὶ θέλει εὐγε, καὶ θέλει εὐρεῖ βοσκήν.

10 Ὁ κλέπτης δὲν ἔρχεται, παρὰ διὰ τὸ κλέψῃ, καὶ τὸ σφάξῃ, καὶ τὸ χαλάσῃ· ἐγὼ ἔλθω διὰ τὸ ἔχουν ζωὴν, καὶ τὸ ἔχουν καὶ εὐπορίαν περισσὴν.

11 Ἐγὼ εἰμαι ὁ ποιμὴνας ὁ καλός· ὁ ποιμὴνας ὁ καλὸς βάνει τὴν ζωὴν τε διὰ τὰ πρόβατα.

12 Ἀμὲν ἐκεῖνος ὅπῃ εἶναι σοιχηλός, καὶ δὲν εἶναι ποιμὴνας,

βατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον, καὶ ἀφίησι τὰ πρόβατα, καὶ φεύγει· καὶ ὁ λύκος ἀρπάζει αὐτὰ, καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα.

13 Ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει, ἔτι μισθωτὸς ἐστὶ, καὶ ὃ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων.

14 Ἐγὼ εἰμὶ ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς, καὶ γινώσκω τὰ ἐμὰ, καὶ γινώσκονται ὑπὸ τῶν ἐμῶν.

15 Καθὼς γινώσκει με ὁ πατήρ, καὶ γὰρ γινώσκω τὸν πατέρα· καὶ τὴν ψυχὴν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων.

16 Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω ἃ οὐκ ἐστὶν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· καὶ ἐκείνὰ με δεῖ ἀγαγῆναι καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσασθαι καὶ γινήσεται μία ποίμνη, εἰς ποίμνην.

17 Διὰ τοῦτο ὁ πατήρ με ἀγαπᾷ, ὅτι ἐγὼ τίθημι τὴν ψυχὴν μου, ἵνα πάλιν λάβω αὐτήν.

18 Οὐδεὶς αἶρει αὐτὴν ἀπ' ἐμοῦ· ἀλλ' ἐγὼ τίθημι αὐτὴν ἀπ' ἐμαυτοῦ· ἐξουσίαν ἔχω θεῖναι αὐτήν, καὶ ἐξουσίαν ἔχω πάλιν λαβεῖν αὐτήν· ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔλαβον παρὰ τοῦ πατρὸς μου.

19 Σχίσμα οὖν πάλιν

τοῦ ὁποῖον δὲν εἶναι τὰ πρόβατα ἰδικά τε, ὅταν βλίπη τὸν λύκον ὅπῃ ἐρχεται, ἀφίησι τὰ πρόβατα, καὶ φεύγει· καὶ ὁ λύκος ἀρπάζει καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα.

13 Καὶ ὁ τοιχητὸς φεύγει, ὅτι εἶναι τοιχητὸς, καὶ δὲν τὸν μέλει διὰ τὰ πρόβατα.

14 Ἐγὼ εἰμὶ ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς, καὶ γνωρίζω τὰ ἰδικά μου, καὶ γνωρίζομαι ἀπὸ τὰ ἰδικά μου.

15 Καθὼς με γνωρίζει ὁ πατήρ, γνωρίζω καὶ ἐγὼ τὸν πατέρα· καὶ βάνω τὴν ψυχὴν μου διὰ τὰ πρόβατα.

16 Ἐχω καὶ ἄλλα πρόβατα τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι ἀπὸ τῆς αὐλῆς ταύτης· καὶ κάμνει χρεία ἐὰν τὰ μαζώξω καὶ ἐκεῖνα ἐὰν ἀκούσουν τὴν φωνὴν μου· καὶ θέλει γένει μία ποίμνη, καὶ εἷας ποιμένας.

17 Διὰ τοῦτο ὁ πατήρ με ἀγαπᾷ, ὅτι ἐγὼ βάνω τὴν ψυχὴν μου, διὰ ἐὰν τὴν πάρω πάλιν.

18 Κανίνας δὲν τὴν πέρνει ἀπὸ μένου· ἀλλὰ ἐγὼ τὴν βάνω ἀπὸ λόγου μου· ἔχω ἐξουσίαν ἐὰν τὴν θέσω, καὶ ἔχω ἐξουσίαν πάλιν ἐὰν τὴν πάρω· ἐκείνη τὴν παραγγελίαν ἔπῃρα ἀπὸ τοῦ πατρὸς μου.

19 Καὶ ἐγὼ πάλιν διχο-

2 Ο 2

ἰγένετο ἐν τοῖς Ἰουδαίοις διὰ τὰς λόγους τούτους.

20 Ἐλεγον δὲ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν· Δαιμόνιον ἔχει, καὶ μαίνεται· τί αὐτοῦ ἀκούετε;

21 Ἄλλοι ἔλεγον· Ταῦτα τὰ ῥήματα οὐκ ἔστι δαιμονιζόμενα· μὴ δαιμόνιον δύναται τυφλῶν ὀφθαλμοὺς ἀνοίγειν;

22 Ἐγένετο δὲ τὰ ἰσχυαῖνα ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις, καὶ χειρῶν ἦν.

23 Καὶ περιπάτει ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ ἐν τῇ ᾠρᾷ τοῦ Σολομῶντος.

24 Ἐκύκλωσαν οὖν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ ἔλεγον αὐτῷ· Ἔως πότε τὴν ψυχὴν ἡμῶν πείρεις; εἰ σὺ οὐκ ὁ Χριστός, εἰπὲ ἡμῖν παρρησίᾳ.

25 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Εἶπον ὑμῖν καὶ ὑμεῖς πιστεύετε· τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς μου, ταῦτα μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ.

26 Ἀλλ' ὑμεῖς ὑμεῖς πιστεύετε· ὃ γὰρ ἔστι ἐκ τῶν προβάτων τῶν ἐμῶν καθὼς εἶπον ὑμῖν.

27 Τὰ πρόβατα τὰ ἐμὰ τῆς φωνῆς μου ἀκούει, καὶ γὰρ γινώσκω αὐτά, καὶ ἀκολουθεῖσίν μοι.

28 Καὶ γὰρ ζωὴν αἰώνιον δίδωμι αὐτοῖς, καὶ ὃ μὴ ἀπόλωνται εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ἔχουσιν ἀρπάσει τις αὐτὰ ἐκ τῆς χειρὸς μου.

στασις ἀνάμεικτα εἰς τὰς ἰσχυαῖνας διὰ τὰ λόγια ἐνέτα.

20 Καὶ πολλοὶ ἀπ' αὐτῶν ἔλεγον· Δαιμόνιον ἔχει, καὶ λωλαίνεται· τί τοῦ ἀκούετε;

21 Ἄλλοι ἔλεγον· Ἐνέτα τὰ λόγια δὲν εἶναι δαιμονισμένα· μὴνα τὸ δαιμόνιον δύναται ἐὰν ἀνοίγῃ τὰ μάτια τῶν τυφλῶν;

22 Καὶ τότε ἰσχυαῖναν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα τὰ ἰσχυαῖνα· καὶ ἦτον χειρῶνας.

23 Καὶ ὁ Ἰησοῦς περιπάτει μέσα εἰς τὸ ἱερόν, εἰς τὴν καμαράν τοῦ Σολομῶντος.

24 Ἐτρυγέρισαν τοὺς λαοὺς οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ τὴν ἔλεγον· Ἔως πότε ἔχεις κριμασμένην τὴν ψυχὴν μας; ἂν εἶσαι ἐὼς ὁ Χριστός, εἰπέ μας το παρρησίᾳ.

25 Ἀπεκρίθη τῆς ὁ Ἰησοῦς· Εἰπά σας, καὶ δὲν πιστεύετε· τὰ ἔργα ὅπῃ ἐγὼ κάμνω εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς μου, αὐτὰ μαρτυροῦν διὰ λόγους μου.

26 Ἀλλὰ ἐσεῖς δὲν πιστεύετε· διὰ τὴν δὲν εἶσθε ἀπὸ τὰ πρόβατα τὰ ἐδικὰ μου, καθὼς εἶπα·

27 Τὰ πρόβατα τὰ ἐδικὰ μου ἀκούουν τὴν φωνὴν μου· καὶ ἐγὼ τὰ γνωρίζω, καὶ μὴ ἀκολουθεῖν.

28 Καὶ ἐγὼ τῶν διδόντων ζωὴν αἰώνιον, καὶ δὲν θίλουν χαλασθῆναι εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ κανένας δὲν θίλει τὰ ἀρπάξαι ἀπὸ τὰ χεῖρά μου.

29 Ὁ πατήρ μου ὃς δέδωκέ μοι, μείζων πάντων ἐστὶ καὶ ὁδὸς δύναται ἀρπάζειν ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ πατρὸς μου.

30 Ἐγὼ καὶ ὁ πατήρ ἐν ἑσμέν.

31 Ἐβάβασαν οὖν πάλιν λίθους οἱ Ἰουδαῖοι, ἵνα λιθάσωσιν αὐτόν.

32 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πολλὰ καλὰ ἔργα ἴδειξα ὑμῖν ἐκ τοῦ πατρὸς μου· διὰ ποῖον αὐτῶν ἔργον λιθάζετέ με;

33 Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες· Περὶ καλῶν ἔργων ἃ λιθάζομεν σε, ἀλλὰ περὶ βλασφημίας, καὶ ὅτι σὺ ἄνθρωπος ὢν ποιεῖς σιαυτὸν Θεόν.

34 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ ἐστὶ γεγραμμένον ἐν τῷ νόμῳ ὑμῶν· Ἐγὼ εἶπα, Θεοὶ ἐστέ;

35 Εἰ ἐκείνης εἶπεν Θεός, πρὸς ἧς ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐγένετο, καὶ ὃ δύναται λυθῆναι ἡ γραφή·

36 Ὅτι ὁ πατήρ ἡγάσας καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὸν κόσμον, ὑμεῖς λέγετε· Ὅτι βλασφημοῦμεν, ὅτι εἶπον, υἱὸς τοῦ Θεοῦ εἰμι;

37 Εἰ ἃ ποιῶ τὰ ἔργα τῷ πατρί μου, μὴ πιστεύετε μοι·

38 Εἰ δὲ ποιῶ, καὶ ἂν ἰμοὶ μὴ

29 Ὁ πατήρ μου ὅπου μὲν τὰ ἴδωκεν, εἶναι μινγαλίτερον ἀπὸ ὅλης· καὶ κατένας δὲν δύναται νὰ τὰ ἀρπάξῃ ἀπὸ τὰ χεῖρα τοῦ πατρὸς μου.

30 Ἐγὼ καὶ ὁ πατήρ εἶνα ἑμσοθεν.

31 Καὶ πάλιν ἱπίασαν πέτραις οἱ Ἰουδαῖοι, νὰ τὸν λιθάσωσιν.

32 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὴς ἀπεκρίθη· Πολλὰ καλὰ ἔργα σὰς ἴδειξα ἀπὸ τὸν πατέρα μου· διὰ ποῖον ἔργον ἀπὸ τῆτα μὴ λιθάζετε;

33 Οἱ Ἰουδαῖοι ἀπεκρίθησαν, καὶ εἶπαν τῷ· Διὰ καλὸν ἔργον δὲν σε λιθάζομεν, ἀλλὰ διὰ βλασφημίαν· ὅτι ἰσὺ ἄντας ἄνθρωπος· κάμνεις τοῦ λόγου σε Θεόν.

34 Ὁ Ἰησοῦς τὴς ἀπεκρίθη· Δὲν εἶναι γεγραμμένον εἰς τὸν νόμον σας· Ὅτι ἐγὼ εἶπα, Θεοὶ ἐστέ;

35 Ἐάν ἐκείνης εἶπεν Θεός, εἰς τὴς ὁποῖας ἔγινεν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ γραφή δὲν ἡμπορεῖ νὰ λυθῇ·

36 Ἐκεῖνον ὅπου ὁ πατήρ ἡγάσας καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὸν κόσμον, ἰσοῖς λέγετε· Ὅτι βλασφημοῦμεν, διὰτὶ σὰς εἶπα, ὅτι υἱὸς εἰμαι τοῦ Θεοῦ;

37 Ἀν δὲν κάμνω τὰ ἔργα τῷ πατρί μου, μὴ με πιστεύετε·

38 Ἀμὴν ἂν τὰ κάμνω, καὶ

πιστεύετε, τοῖς ἔργοις πιστεύσατε· ἵνα γινῶτε καὶ πιστεύσητε ὅτι ἐν ἐμοὶ ὁ πατὴρ καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ.

39 Ἐξήτουν οὖν πάλιν αὐτὸν πιάσαι· καὶ ἐξηλθεν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν.

40 Καὶ ἀπῆλθε πάλιν πέραν τοῦ Ἰορδάνη, εἰς τὸν τόπον ὅπου ἦν Ἰωάννης τὸ πρῶτον βαπτίζων· καὶ ἔμεινε ἐκεῖ.

41 Καὶ πολλοὶ ἤλθον πρὸς αὐτόν, καὶ ἔλεγον· Ὅτι Ἰωάννης μὲν σημεῖον ἐποίησεν ἡμῖν· πάντα δὲ ὅσα εἶπεν Ἰωάννης περὶ τῆς ἀληθείας ἦν.

42 Καὶ ἐπίστευσαν πολλοὶ ἐκεῖ εἰς αὐτόν.

ἐμένα δὲν πιστεύει, τὰ ἔργα μὲ πιστεύετε· διὰ τὸ γινώριστε, καὶ τὰ πιστεύσετε, ὅτι ὁ πατὴρ εἶναι εἰς ἐμένα, καὶ ἐγὼ εἰς τὸν πατέρα.

39 Ἐζητῶσαν λοιπὸν πάλιν τὸν πιάσουν· ἀμὴν ἐξέβη ἀπὸ τὰ χεῖρά της.

40 Καὶ ἐπῆγε πάλιν πέραν τοῦ Ἰορδάνη, εἰς τὸν τόπον ὅπου ἦτον Ἰωάννης πρῶτα καὶ ἱεραπότιζε· καὶ ἐσάθη ἐκεῖ.

41 Καὶ πολλοὶ ἤλθασιν εἰς αὐτόν, καὶ ἔλεγαν· Ὅτι ὁ Ἰωάννης δὲν ἔκαμε κανένα σημεῖον· ἀμὴν ὅλα ὅσα εἶπεν ὁ Ἰωάννης διὰ ἱπυτον, εἶναι ἀληθινά.

42 Καὶ πολλοὶ ἐπίστευσαν ἐκεῖ εἰς αὐτόν.

Κεφ. ια'. 11.

ἮΝ δὲ τις ἀσθιῶν Λάζα-
ρος ἀπὸ Βηθανίας, ἐκ
τῆς κώμης Μαρίας, καὶ
Μάρθας τῆς ἀδελφῆς αὐ-
τῆς.

2 (Ἦν δὲ Μαρία ἡ ἀλεί-
ψασα τὸν Κύριον μύρω,
καὶ ἐμαῖξασα τὴς ποδῶς
αὐτοῦ ταῖς θριξίν αὐτῆς·
ἧς ὁ ἀδελφὸς Λάζαρος
ἡσθιένει.)

3 Ἀπέστειλαν οὖν αἱ
ἀδελφαὶ πρὸς αὐτόν, λέ-
γущαι· Κύριε, ἰδε, ὃν φι-
λεῖς, ἀσθιένει.

ἮΤΟΝ καὶ κάποιος ἀσθε-
νὴς Λάζαρος ἀπὸ τῆς
Βηθανίας, ἀπὸ τοῦ χωρίου τῆς
Μαρίας καὶ τῆς Μάρθας τῆς
ἀδελφῆς της.

2 Καὶ ἡ Μαρία ἦτον ὅπου
ἄλειψε τὸν Κύριον μύρον, καὶ
μὲ τὰ μαλιά της ἐσφύγγισεν
τὰ ποδάρια της· τῆς ὁποίας
ὁ ἀδελφὸς Λάζαρος ἦτον
ἀσθινης.

3 Ἐστειλαν λοιπὸν αἱ ἀδελ-
φαὶ τὴν εἰς αὐτόν, καὶ ἔλεγαν·
Αὐθέντη, ἰδὲ ἐκεῖνος ὅπου ἀγα-
πᾶς, ἐκεῖνος ἀσθιένει.

4 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Αὕτη ἡ ἀσθένεια οὐκ ἔστι πρὸς θάνατον, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ δι' αὐτῆς.

5 Ἠγάπα δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν Μάρθαν καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς καὶ τὸν Λάζαρον.

6 Ὡς οὖν ἤκουσεν ὅτι ἀσθενεῖ, τότε μὲν ἵκεινεν ἐν ᾧ ἦν τόπων δύο ἡμέρας.

7 Ἐπειτα μετὰ τῆτο λέγει τοῖς μαθηταῖς· Ἀγωμὲν εἰς τὴν Ἰουδαίαν πάλιν.

8 Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ· Ῥαββί, οὐν ἐξήτην σε λιθάσαι οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ πάλιν ὑπάγεις ἐκεῖ;

9 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὐχὶ δώδεκά εἰσιν ὥραι τῆς ἡμέρας; εἴαν τις περιπατῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ὃ προσκóπτει ὅτι τὸ φῶς τοῦ κόσμου τότε βλέπει·

10 Ἐὰν δέ τις περιπατῇ ἐν τῇ νυκτὶ, προσκόπτει ὅτι τὸ φῶς οὐκ ἔστι ἐν αὐτῷ.

11 Ταῦτα εἶπε καὶ μετὰ τῆτο λέγει αὐτοῖς· Λάξας ὁ φίλος ἡμῶν κεκοίμηται· ἀλλὰ πορεύομαι ἵνα ἐξυπνίσω αὐτόν.

12 Εἶπον οὖν οἱ μαθηταί

4 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀσάν τὸ ἤκουσεν, εἶπεν· Ἐτάτη ἡ ἀσθένεια δὲν εἶναι διὰ θάνατον, ἀλλὰ εἶναι διὰ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ, διὰ ἣν δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ διὰ μέσου αὐτῆς.

5 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀγάπα τὴν Μάρθαν καὶ τὴν ἀδελφὴν τῆς καὶ τὸν Λάζαρον.

6 Ὡσὰν ἤκουσε λοιπὸν ὅτι ἀσθενεῖ, τότε ἐτάθη εἰς τὸν τόπον ὅπῃ ἦτορ, δύο ἡμέραις.

7 Μετὰ ταῦτα ὑγερὸν ἀπὸ τῆτο λέγει εἰς τῆς μαθητάδεις· Ἀς πᾶμε πάλιν εἰς τὴν Ἰουδαίαν.

8 Λέγουσιν τε οἱ μαθητάδεις· Διδάσκαλε, ἀπὸ τῶρα σὲ ἐζητῶσαι οἱ Ἰουδαῖοι ἵνα σὲ λιθάσεν, καὶ πάλιν ὑπάγεις ἐκεῖ;

9 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη· Δὲν εἶναι δώδεκα ὥραις τῆς ἡμέρας; ὅποιος περιπατεῖ τὴν ἡμέραν, δὲν σκοτάπτει ὅτι βλέπει τὸ φῶς τῷ κόσμῳ ἐτάτη·

10 Ἀμὲν ὅποιος περιπατεῖ τὴν νύκτα, σκοτάπτει ὅτι δὲν ἔχει τὸ φῶς εἰς τοῦ λόγου τε.

11 Ἐτάτη εἶπεν καὶ ὑγερὸν ἀπὸ τῆτο τῆς λέγει· Λάξας ὁ φίλος μας ἐκοίμηται καὶ πηγύνω ἵνα τὸν ἐξυπνίσω.

12 Καὶ οἱ μαθητάδεις

αὐτοῦ· Κύριε, εἰ κεκοίμηται, σωθήσεται.

13 Εἰρήκει δὲ ὁ Ἰησοῦς περὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ· ἐκείνοι δὲ ἔδοξαν ὅτι περὶ τῆς κοιμήσεως τοῦ ὑπνὸς λέγει.

14 Τότε οὖν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς παρρησίᾳ· Λάξετε· ἀπέθανε·

15 Καὶ χαίρω δι' ὑμᾶς (ἵνα πιστεύσητε) ὅτι οὐκ ἤμην ἐκεῖ· ἀλλ' ἀγῶμεν πρὸς αὐτόν.

16 Εἶπεν οὖν Θωμᾶς, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, τοῖς συμμαθηταῖς· Ἀγῶμεν καὶ ἡμεῖς, ἵνα ἀποθάνωμεν μετ' αὐτοῦ.

17 Ἐλθὼν οὖν ὁ Ἰησοῦς εὗρεν αὐτὸν τέσσαρας ἡμέρας ἤδη ἔχοντα ἐν τῷ μνημείῳ.

18 (Ἦν δὲ ἡ Βηθανία ἱγγύς τῶν Ἱεροσολύμων, ὡς ἀπὸ σταδίων δεκαπέντε)

19 Καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐληλύθεισαν πρὸς ταῖς περὶ Μάρθαν καὶ Μαρίαν, ἵνα παραμυθίσωνται αὐτάς περὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν.

20 Ἡ οὖν Μάρθα ὡς ἤκουσεν ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἔρχεται, ἐπήνησεν αὐτῇ· Μαρία δὲ ἐν τῷ οἴκῳ ἔκαθετο.

21 Εἶπεν οὖν ἡ Μάρθα πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Κύριε, εἰ ἦς ᾧδε, ὁ ἀδελφός μου οὐκ ἂν ἰτεθίγηκε·

εἶπαι· Αὐθέντη, ἂν ἐκοιμήθη, δέλοι σηκωθῇ.

13 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὴς εἶπε διὰ τὸν θάνατον τε· καὶ ἐκείνης τὴς ἐφάνη, ὅτι διὰ τὸ κοίμησμά τοῦ ὑπνὸς λέγει.

14 Τότε λοιπὸν τὴς εἶπε παρρησίᾳ· Λάξετε· ἀπέθανε·

15 Καὶ χαίρομαι διὰ τ' ἱσθῆς, (διὰ τὰ πιστεύετε) ὅτι ἐγὼ δὲν ἤμην ἐκεῖ· ἀλλὰ ἅς πᾶμεν πρὸς αὐτόν.

16 Καὶ ὁ Θωμᾶς ὅπῃ ἐλέγετο Δίδυμος, εἶπεν εἰς τὴς συμμαθητάδους τε· Ἀς πᾶμεν καὶ ἡμεῖς, νὰ ἀποθάνωμεν μετ' αὐτόν.

17 Ὅταν λοιπὸν ἐπήγειν ὁ Ἰησοῦς, τὸν ἦρξεν ὅπῃ εἶχεν ὥραμάη τέσσαρες ἡμέραις εἰς τὸ μνήμα.

18 Καὶ ἡ Βηθανία ἦτον κοντὰ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα ἕως δεκαπέντε στάδια.

19 Καὶ πολλοὶ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας ἐπήγασιν εἰς τὴν Μάρθαν καὶ Μαρίαν, νὰ ταῖς παραγορήσῃεν διὰ τὸν ἀδελφόν τῆς.

20 Ἡ Μάρθα λοιπὸν ὡσὰν ἄκουσεν ὅτι ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς, τὸν ἐπροὔπάντησεν· ἀμὴ ἡ Μαρία ἐκάθετον εἰς τὸ σπήτι.

21 Ἡ Μάρθα λοιπὸν εἶπεν τοῦ Ἰησοῦ· Αὐθέντη, ἂν ἦσεν ἔδω, ὁ ἀδελφός μου δὲν ἦθελι ἀποθάνη·

22 Ἀλλὰ καὶ οὖν οἶδα ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσῃ τὸν Θεόν, δώσει σοι ὁ Θεός.

23 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ἀναστήσεται ὁ ἀδελφός σου.

24 Λέγει αὐτῇ Μάρθα· Οἶδα ὅτι ἀναστήσεται ἐν τῇ ἀναστάσει ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

25 Εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωή· ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, καὶ ἀποθάνῃ, ζήσεται.

26 Καὶ πᾶς ὁ ζῶν καὶ πιστεύων εἰς ἐμὲ, ὃ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τὸν αἰῶνα. Πιστεύεις τῷτο;

27 Λέγει αὐτῇ· Ναὶ Κύριε· ἐγὼ πεπίστευκα, ὅτι σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ εἰς τὸν κόσμον ἐρχόμενος.

28 Καὶ ταῦτα εἰπύσα ἀπηλθὼς, καὶ ἐφώνησε Μαρίαν τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς λάθρα, εἰπύσα· Ὁ διδάσκαλος πάρεστι, καὶ φωνεῖ σε.

29 Ἐκείνη ὡς ἤκουσεν, ἐγείρεται ταχύ, καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτόν.

30 (Οὕτω δὲ ἐληλύθει ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν κόμην· ἀλλ' ἦν ἐν τῷ τόπῳ ὅπῃ ὑπῆντησεν αὐτῇ ἡ Μάρθα.)

31 Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι οἱ ὄντες μετ' αὐτῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ παραμυθόμενοι αὐτήν, ἰδόντες

22 Ἀλλὰ καὶ τῶρα ἱξεύρω, ὅτι ὅσα ζητήσεις ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς δέλει σὲ τὰ δώσει.

23 Λέγει τῆς ὁ Ἰησοῦς· Θέλει ἀνασταθῇ ὁ ἀδελφός σου.

24 Λέγει τῇ ἡ Μάρθα· Ἰξεύρω ὅτι δέλει ἀνασταθῇ εἰς τὴν ἀνάστασιν εἰς τὴν ὑστερινὴν ἡμέραν.

25 Λέγει τῆς ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμαι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωή· ὅποιος πιστεύει εἰς ἐμένα, ἂν καὶ ἀποθάνῃ, δέλει ζῆσαι.

26 Καὶ ἡ ἀνδρωπὼς ὅπῃ ζῇ καὶ πιστεύει εἰς ἐμένα, δὲν ἀποδέμει εἰς τὸν αἰῶνα. Πιστεύεις τῷτο;

27 Λέγει τῇ ἡ Μάρθα· Ναὶ Αὐδέγη· ἐγὼ ἐπίστευσα, ὅτι ἐσὺ εἶσαι ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὅπῃ ἔρχεται εἰς τὸν κόσμον.

28 Καὶ ὡς ἂν εἶπεν ἱτάτα, ἐπῆγε καὶ ἐλάλησε τὴν Μαρίαν τὴν ἀδελφὴν τῆς κρυφᾶ, καὶ τῆς εἶπεν· Ὁ διδάσκαλος εἶναι ἰδῶ, καὶ σὲ κρᾶζει.

29 Ἐκείνη ὡς ἂν τὸ ἤκουσεν, ἐσηκώθη γλίσγωρα, καὶ ἐπῆγε εἰς αὐτόν.

30 (Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀκόμει δὲν εἶχεν ἰλθῇ εἰς τὸ χωρίον, ἀλλὰ ἦτον εἰς τὸν τόπον ὅπῃ τὸν ἀπάντησεν ἡ Μάρθα.)

31 Οἱ Ἰουδαῖοι λοιπὸν ὅπῃ ἦταν μετ' αὐτὴν εἰς τὸ σπήτι, καὶ τὴν ἐπαρηγορεῖσαν, ὡς ἂν

τὴν Μαρίαν ὅτι ταχέως ἀνέστη καὶ ἐξῆλθεν, ἠκολούθησαν αὐτῇ, λέγοντες· "Ὅτι ὑπάγει εἰς τὸ μνημεῖον, ἵνα κλαύσῃ ἐκεῖ·

32 Ἡ οὖν Μαρία ὡς ἤλθεν ἔπειθ' ἦν ὁ Ἰησοῦς, ἰδὼσα αὐτόν, ἔπαισεν εἰς τὰς πόδας αὐτοῦ, λέγουσα αὐτῷ· Κύριε, εἰ ἦς ὦδε, οὐκ ἂν ἀπέθανέ με ὁ ἀδελφός·

33 Ἰησοῦς οὖν, ὡς εἶδεν αὐτὴν κλαίεισαν, καὶ τὰς συνελθόντας αὐτῇ Ἰουδαίους κλαίοντας, ἐνβριμήσατο τῷ πνεύματι, καὶ ἰτάραξεν ἑαυτόν·

34 Καὶ εἶπε· Πῦ τί θείκατε αὐτόν; Λέγουσιν αὐτῷ· Κύριε, ἔρχου καὶ ἴδε·

35 Ἐδάκρυσεν ὁ Ἰησοῦς·

36 Ἐλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι· Ἰδε πῶς ἐφίλει αὐτόν·

37 Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπον· Οὐκ ἠδύνατο ἔσθαι, ὁ ἀνοίξας τὰς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ, ποιῆσαι ἵνα καὶ ἔσθαι μὴ ἀποθάνῃ;

38 Ἰησοῦς ἔτι πάλιν ἐμβριμώμενος· ἔν ἑαυτῷ, ἔρχεται εἰς τὸ μνημεῖον· Ἦν δὲ σπήλαιον, καὶ λίθος ἐπέκειντο ἐπ' αὐτῷ·

39 Λέγει ὁ Ἰησοῦς· Ἀρατε τὸν λίθον· Λέγει αὐτῷ ἡ ἀδελφὴ τοῦ τεθνηκότος· Μάρ-

εῖδαν τὴν Μαρίαν ὅτι ἐσηκώθη γλιγῶρα καὶ εὐγῆκεν ἔξω, τὴν ἀκολούθησαν, λογιζόμενοι· "Ὅτι πάγει εἰς τὸ μνημα, διὰ τὸ κλαύσῃ ἐκεῖ·

32 Ἡ Μαρία λοιπὸν ὥσαν ἐπῆγεν ἐκεῖ ὅπῃ ἦτο· ὁ Ἰησοῦς, καὶ τὸν εἶδεν, ἔπαισεν εἰς τὰ ποδάρια τε, λέγοντάς τῃ· Ἀνθέντη, εἰάν ἦσθαι εἶδῶ, δὲν ἦδειεν ἀποθάνῃ ὁ ἀδελφός με·

33 Ὁ Ἰησοῦς ὥσαν τὴν εἶδεν ὅπῃ ἔκλαιε, καὶ τὰς Ἰουδαίους ὅπου ἦσαν μαζὺ καὶ ἑκλαίαν, ἐπόνισεν ἡ ψυχὴ τε, καὶ ἐσυγχύσθη·

34 Καὶ εἶπεν· Πῦ τὸν ἐβάλλετε; Λέγουσιν τῇ· Ἀνθέντη, ἔλα καὶ ἴδε·

35 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἰδάκρυσε·

36 Ἐλεγαν λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι· Ἰδὲ πῶς τὸν ἀγάπα·

37 Καὶ κάποιος ἀπ' αὐτῶν εἶπεν· Ἐστῇ ὅπῃ ἀνοίξῃ τὰ μάτια τοῦ τυφλοῦ, δὲν ἰδύνει· τὸν γὰρ κάμῃ, (καὶ ἐστῇ,) γὰρ μὴ ἀποθάνῃ ἐστῇ;

38 Καὶ ὁ Ἰησοῦς πάλιν βρυχώμενος· μέσα τε, ἐπῆγεν εἰς τὸ μνημεῖον· Καὶ ἦτο· σπήλαιον, καὶ ἀπάνω εἰς αὐτὸ ἐκείναιον πέτρα·

39 Καὶ λέγει ὁ Ἰησοῦς· Σηκώσετε τὴν πέτραν· Λέγουσιν τῇ ἡ ἀδελφὴ τοῦ ἀποθαμμένου

Ἰα· Κύριε, ἥδη ὄξει· τεταρ-
ταῖς· γὰρ ἐστὶ.

40 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς·
Οὐκ εἶπὼν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς,
ὕψει τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ·

41 Ἦραν οὖν τὸν λίθον, ὃς
ἦν ὁ τεθνηκώς καί μιν· Ὁ δὲ
Ἰησοῦς ἤρει τὴς ὀφθαλμοῦς αὐτοῦ,
καὶ εἶπε· Πάτερ, εὐχαριστῶ
σοι ὅτι ἤκουσάς με.

42 Ἐγὼ δὲ ᾔδειν ὅτι πάν-
τοτέ με ἀκούεις· ἀλλὰ διὰ τὸν
ὄχλον τὸν περιεσῶτα εἶπον,
ἵνα πιστεύσωσιν ὅτι σύ με
ἀπέστειλας.

43 Καὶ ταῦτα εἰπὼν,
φωνῇ μεγάλῃ ἐκραύγασε·
Λάζαρε, δεῦρο ἔξω.

44 Καὶ ἐξηλθεν ὁ τεθνη-
κώς, δεδεμένος τὴς πόδας καὶ
τὰς χεῖρας κειρίαις· καὶ ἡ
ὕψις αὐτοῦ σιδηρῶ περιεδέ-
δετο· Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
Λύσατε αὐτὸν, καὶ ἄφετε
ὑπάγειν.

45 Πολλοὶ οὖν ἐκ τῶν
Ἰουδαίων οἱ ἐλθόντες πρὸς τὴν
Μαρίαν, καὶ θρασυμένοι ἅ-
ποποίησιν ὁ Ἰησοῦς, ἐπίστευσαν
εἰς αὐτόν.

46 Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν
ἀπηλθον πρὸς τὴς Φαρισαίους,
καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἅποποίησιν ὁ
Ἰησοῦς.

ἡ Μάρθα· Ἀδθέντη, ὡραμάν
βρωμά· διατὶ ἔχει τέσσαρες
ἡμέραις.

40 Λέγει τῆς ὁ Ἰησοῦς· Δὶν
σε εἶπα, ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς,
θήλεις εἰδῆ τὴν δόξαν τοῦ
Θεοῦ·

41 Ἐσήκωσαν λοιπὸν τὴν
πέτραν ἀπὸ ἐκεί, ὅπῃ ἐκέντε-
τον ὁ ἀποθαμνένος· Καὶ ὁ
Ἰησοῦς ἐσήκωσε τὰ μάρτια τε
ἀπάνω, καὶ εἶπε· Πάτερ,
εὐχαριστῶ σε, ὅτι μὴ ἄκουσας.

42 Καὶ ἐγὼ ἔξουρα ὅτι
πάντοτε μὴ ἀκούεις· ἀλλὰ διὰ
τὸν λαὸν ἐπεὶ εἴκει τετυγμένω
εἶπα, διὰ νὰ πιστεύσῃς ὅτι
ἐστὶν ἐγώ.

43 Καὶ ὡσὰν εἶπεν ἐτάτα,
μὲ μεγάλην φωνὴν ἐκραξέ·
Λάζαρε, εὐγεα ἔξω.

44 Καὶ εὐγῆκεν ὁ ἀπο-
θαμνένος, δεμένα τὰ ποδά-
ριά τε καὶ τὰ χεῖριά τε μὲ
φασκίαις· καὶ τὸ πρόσωπόν
τε μὲ μανδύλιν δεμένον· Λέγει
τῆς ὁ Ἰησοῦς· Δύσσετί τον, καὶ
ἀφῆτε τον νὰ ὑπάγῃ.

45 Καὶ πολλοὶ ἀπὸ τῆς
Ἰουδαίας ὅπῃ ἦλθαν εἰς τὴν
Μαρίαν, καὶ εἶδαν ἐκεῖνα ὅπῃ
ἐκαμιν ὁ Ἰησοῦς, ἐπίστευσαν εἰς
αὐτόν.

46 Ἀμὴ κάποιον ἀπὸ
αὐτῶν ἐπηγάτο, εἰς τὴς Φαρι-
σαίους, καὶ εἶπὼν τῆς ἐκεῖνα
ἐπεὶ ἐκαμιν ὁ Ἰησοῦς.

47 Συνήγαγον οὖν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι συνέδριον, καὶ ἔλεγον· Τί ποιῶμεν; ὅτι ἔτ' ὁ ἄνθρωπος πολλὰ σημεῖα ποιεῖ.

48 Ἐὰν ἀφῶμεν αὐτὸν ἕτω, πάντες πιστεύουσιν εἰς αὐτόν· καὶ ἐλεύσονται οἱ Ῥωμαῖοι, καὶ ἀρεῖσιν ἡμῶν καὶ τὸν τόπον καὶ τὸ ἔθνος.

49 Εἰς δὲ τις ἐξ αὐτῶν Καϊάφας, ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ ἑνιαυτοῦ ἐκείνου, εἶπεν αὐτοῖς· Ὑμεῖς οὐκ οἰδατε ἑδὲν·

50 Οὐδὲ διαλογίσασθε ὅτι συμφέρει ἡμῖν ἵνα εἰς ἄνθρωπος ἀποθάνῃ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ, καὶ μὴ ὅλον τὸ ἔθνος ἀπόληται.

51 Τῷτο δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ οὐκ εἶπεν· ἀλλ' ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ ἑνιαυτοῦ ἐκείνου, προεφώτευσεν ὅτι ἔμελλεν ὁ Ἰησοῦς ἀποθνήσκειν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους·

52 Καὶ ἔχ' ὑπὲρ τοῦ ἔθνους μόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ τὰ δισκορπισμένα συναγάγῃ εἰς ἓν.

53 Ἀπ' ἐκείνης οὖν τῆς ἡμέρας συνεβλήθησαν τοῖς ἰσχυροῦσι αὐτόν.

47 Καὶ οἱ ἀρχιερεῖς λοιπὸν καὶ οἱ φαρισαῖοι ἕκαστην σύνοδον, καὶ ἔλεγον· τί νὰ κάμωμεν; ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐτ' ἐτ' κάμνει πολλὰ σημεῖα.

48 Ἄν τὸν ἀφῃσώμεν ἔτι, ὅλοι θέλουσι πιστεύσει εἰς αὐτόν· καὶ θέλουσι ἔλθῃ οἱ Ῥωμαῖοι, καὶ θέλουσι χαλάσει καὶ τὸν τόπον καὶ τὸ ἔθνος μας.

49 Καὶ κάποιος ἑνας ἀπ' αὐτῶν, Καϊάφας, ὁ ὁποῖος ἦταν ἀρχιερεὺς τοῦ χρόνου ἐκείνου, τὰς εἶπεν· Ἔστις δὲν ἰξεύρετε τίποτε;

50 Οὐδὲ βάνετι εἰς τὸν νοῦν σᾶς, ὅτι καλλίτερόν μας εἶναι, νὰ ἀποθάνῃ ἑνας ἄνθρωπος ἀντὶς διὰ τὸν λαόν, καὶ νὰ μὴν χαλασθῇ ὅλον τὸ ἔθνος.

51 Καὶ τῷτο δὲν τὸ εἶπεν ἀπὸ λόγου τοῦ· ἀλλὰ μὲ τὸ νὰ εἶναι ἀρχιερεὺς τῷ χρόνῳ ἐκείνῳ, ἐπροφώτευσεν, ὅτι ἔμελλεν ὁ Ἰησοῦς νὰ ἀποθάνῃ διὰ τὸ ἔθνος.

52 Καὶ ὅχι μόνον διὰ τὸ ἔθνος, ἀλλὰ διὰ νὰ μαζώξῃ εἰς ἓν τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ τὰ δισκορπισμένα.

53 Ἀπ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν λοιπὸν ἐσυμβεβλήθησαν, νὰ τὸν χαλάσῃ.

54 Ἰησοῦς οὖν οὐκ ἔτι παρῤῥησία περιπατεῖ ἐν τοῖς Ἰουδαίοις, ἀλλὰ ἀπηλθεν ἐκεῖθεν εἰς τὴν χώραν ἐγγὺς τῆς ἐρήμου, εἰς Ἐφραΐμ λεγομένην πόλιν· καὶ ἐκεῖ διέτριβε μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.

55 Ἦν δὲ ἐγγὺς τὸ πάσχα τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἀνέβησαν πολλοὶ εἰς Ἱεροσόλυμα ἐκ τῆς χώρας πρὸ τοῦ πάσχα, ἵνα ἐγνώσωσιν ἑαυτοὺς.

56 Ἐξήτουν οὖν τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἔλεγον μετ' ἀλλήλων ἐν τῷ ἱερῷ ἱσηκότες· Τί δοκεῖ ὑμῖν, ὅτι ἂ μὴ ἔλθῃ εἰς τὴν ἱερτὴν;

57 Διδώκεισαν δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἐντολὴν, ἵνα ἰάν τις γινῶ πῶ ἔστι, μηνύσῃ, ὅπως πιᾶσιν αὐτόν.

54 Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν πλέον παρῤῥησία δὴν ἐπιρριπάτει εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ἀλλὰ ἀπηλθεν ἀπ' ἐκεῖ εἰς τὴν χώραν ὅπου εἶναι κοινὰ εἰς τὴν ἔρημον, εἰς πόλιν ὅπου λέγεται Ἐφραΐμ· καὶ ἐκεῖ διέτριβε μετὰ τῶν μαθητᾶδες τῆς.

55 Καὶ ἦτον σημεῖα τὸ πάσχα τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἀνέβησαν πολλοὶ ἀπὸ τὴν χώραν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα προτίτερα ἀπὸ τοῦ πάσχα, διὰ τὰ καθαρίσων τοῦ λόγου τῆς.

56 Καὶ ἐξητύσαν τὰν Ἰησοῦν, καὶ ἔλεγαν ἑκαστὸς τὸν ἄλλον, ἐκεῖ ὅπου ἐρέκουνταν εἰς τὸ ἱερόν· Τί σᾶς φαίνεται, ὅτι (τάχα) νὰ μὴν ἔλθῃ εἰς τὴν ἱερτὴν;

57 Καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἔδωκαν παραγγελίαν, ἀνίσως καὶ γνωρίσῃ κανένας πῶ εἶναι, νὰ τὴν εἰπῇ, διὰ τὰ τὸν πιᾶσουν.

Κεφ. 12. 12.

* Ὁ Ἰησοῦς πρὸ ἐξ ἡμερῶν τοῦ πάσχα ἦλθεν εἰς Βηθανίαν, ὅπου ἦν Λάζαρος ὁ πεδνηκώς, ὃν ἡγείρει ἐκ νεκρῶν.

* Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν ἐξ ἡμερῶν προτίτερα ἀπὸ τοῦ πάσχα ἦλθεν εἰς τὴν Βηθανίαν, ἐκεῖ ὅπου ἦτον ὁ Λάζαρος ὁ ὅπου ἀπέθανε, τὸν ὅποιον ἀνίστασεν ἐκ νεκρῶν.

2 P

2 Ἐποίησαν ἔν αὐτῷ δέιπνον ἐκεῖ, καὶ ἡ Μάρθα διηκόνει· ὁ δὲ Λάζαρος εἷς ἦν τῶν συνανακειμένων αὐτῷ.

3 Ἡ ἔν Μαρία, λαβῦσα λίτραν μύρον νάρθη πιρικῆς πολυτίμη, ἤλειψε τὰς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐξέμαξε ταῖς θριξίν αὐτῆς τὰς πόδας αὐτοῦ· ἡ δὲ οἰκία ἐπληρώθη ἐκ τῆς ὁσμῆς τῆ μύρου.

4 Λέγει ἔν εἷς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, Ἰούδας Σίμων· Ἰσκαριώτης, ὁ μέλλων αὐτὸν παραδιδόναι·

5 Διὰ τί τὸτο τὸ μύρον οὐκ ἐπράθη τριακσίων δηναρίων, καὶ ἰδοὺ πτωχοῖς;

6 Εἶπεν δὲ τὸτο, ἔχ' ὅτι περὶ τῶν πτωχῶν ἔμελλεν αὐτῷ, ἀλλ' ὅτι κλέπτῃς ἦν, καὶ τὸ γλαυσοκόμον εἶχε, καὶ τὰ βαλλόμενα ἐβάσταζεν.

7 Εἶπεν ἔν ὁ Ἰησοῦς· Ἀφῆς αὐτὴν· εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφιασμοῦ με τιθήνηκεν αὐτή.

8 Τὰς πτωχὰς γὰρ πάντοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἐμεῖς δὲ πάντοτε ἔχετε.

9 Ἐγὼ ἔν ὁχλὸς πολλὺς ἐκ τῶν Ἰουδαίων ὅτι ἐκεῖ ἔστι· καὶ ἦλθον εἰς διὰ τὸν Ἰησοῦν μένει, ἀλλ' ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἴδωσιν, ὃν ἠγείρεν ἐκ νεκρῶν.

2 Ἐκαμάν τε λοιπὸν δέιπνον ἐκεῖ, καὶ ἡ Μάρθα ὑπηρετεῖ· καὶ ὁ Λάζαρος ἦτον ἑίας ἀπ' ἐκείνης ὅπῃ ἐκάθονταν εἰς τὴν τράπεζαν μαζὺ μετὸν Ἰησοῦν.

3 Ἡ Μαρία λοιπὸν ἐπῆρε μίαν λίτραν μύρον ἀπὸ νάρθη ὑγρὸν πολυτίμητον, καὶ ἤλειψε τὰ ποδάρια τοῦ Ἰησοῦ, καὶ μετὰ καλὴά της τὰ ἰσφύγγισεν· καὶ τὸ σπῆτι ἐγένισιν ἀπὸ τὴν μυροδιὰν τοῦ μύρου.

4 Λέγει λοιπὸν ἑίας ἀπὸ τὰς μαθητάδεις τε, Ἰούδας ὁ υἱὸς τοῦ Σίμων· ὁ Ἰσκαριώτης, ὅπῃ ἔμελλε εἰς τὸν παραδῶσιν·

5 Διὰ τί δὲν ἐπολήθη ἐτότο τὸ μύρον διὰ τριακσίω δηνάρια, εἰς τὰς πτωχὰς;

6 Καὶ τὸτο τὸ εἶπεν, ἔχ' ὅτι πᾶς τὸν ἔμελλε διὰ τῆς πτωχῆς, ἀλλὰ διὰ τί ἦτον κλέπτῃς, καὶ ἐβάστα τὸ πωγγίον, καὶ ἐπράττει ἐκεῖνα ὅπῃ ἐβόλασι.

7 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἀφῆς της· (ὅτι) τὸ ἐφύλαξεν εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφιασμοῦ με.

8 Διὰ τί τὰς πτωχὰς τὰς ἔχετε πάντοτε μαζὺ σας, ἀμὲν ἐμένα πάντοτε δὲν με ἔχετε.

9 Καὶ πολλὺς ὁχλὸς τῶν Ἰουδαίων ἔμαθαν ὅτι ἐκεῖ εἶναι· καὶ ἦλθαν ὅχι μοναχὰ διὰ τὸν Ἰησοῦν, ἀλλὰ διὰ τὸ εἶδέναι καὶ τὸν Λάζαρον, τὸν ὅπῃ ἀνάστηκεν ἐκ νεκρῶν.

10 Ἐβηλείσαντο δὲ οἱ ἀρχιερεῖς ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἀποκτείνωσιν·

11 Ὅτι πολλοὶ δι' αὐτὸν ὑπῆγον τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἐπίστευον εἰς τὸν Ἰησοῦν.

12 Τῇ ἑπαύριον ὄχλος πολὺς ὁ ἰλθὼν εἰς τὴν ἑορτὴν, ἀκήσαντες ὅτι ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱερουσόλυμα,

13 Ἐλαβον τὰ βαῖτα τῶν φοινίκων, καὶ ἐξῆλθον εἰς ὑπάντησιν αὐτῷ καὶ ἔκραζον· Ὡσαννά, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ.

14 Εὐρὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὀνείριον, ἐκάθισεν ἐπ' αὐτό, καθὼς ἐστὶ γεγραμμένον·

15 Μὴ φοβῆ θύγατερ Σιών· ἰδὲ, ὁ βασιλεὺς σοι ἔρχεται, καθήμενος ἐπὶ πῶλον ἄνθ.

16 Ταῦτα δὲ οὐκ ἔγνωσαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τὰ πρῶτον· ἀλλ' ὅτε ἰδοξάσθη ὁ Ἰησοῦς, τότε ἐμνήσθησαν ὅτι ταῦτα ἦν ἐπ' αὐτῷ γεγραμμένα, καὶ ταῦτα ἐποίησαν αὐτῷ.

17 Ἐμαρτύρει ὅν ὁ ὄχλος ὁ ὢν μετ' αὐτοῦ, ὅτι τὸν Λάζαρον ἰφώνησεν ἐκ τοῦ μνημεῖου, καὶ ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν.

10 Καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἰσχυροβλήθησαν, νὰ σκοτώσῃ καὶ τὸν Λάζαρον·

11 Διὰ τὸ πολλοὶ ἀπὸ τῶν Ἰουδαίων διὰ τὸν (Λάζαρον) παρακινούμενοι ἐπήγεον, καὶ ἐπίστευαν εἰς τὸν Ἰησοῦν.

12 Τὴν ἄλλην ἡμέραν ὁ πολὺς ὄχλος ὅπῃ ἐπήγεν εἰς τὴν ἑορτὴν, ὥσάν ἀκυσαν, ὅτι ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα,

13 Ἐπήραν τὰ βαῖτα τῶν φοινίκων, καὶ εὐγῆκαν νὰ τὸν ἀπαντήσῃ, καὶ ἔκραζαν· Ὡσαννά, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ.

14 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἤδρεν ἵνα γαϊδύρακι, καὶ ἐκάθισεν ἅπαντα τε, καθὼς εἶναι γεγραμμένον·

15 Ὡ θύγατερ Σιών μὴ φοβᾶσαι· ἰὰ, ὁ βασιλεὺς σοι ὅπῃ ἔρχεται καθαλάρης ἅπαντα εἰς τὸ πελάρι τῆς γαϊδάρας.

16 Καὶ ἰτῆτα διὰ τὰ ἐγνώρισαν οἱ μαθηταὶς τε εἰς τὴν ἀρχὴν· ἀλλὰ ὅταν ἰδοξάσθη ὁ Ἰησοῦς, τότε ἐμνήσθησαν, ὅτι ἰτῆτα ἦσαν γεγραμμένα δι' αὐτόν, καὶ ἰτῆτα ἔκαμαν εἰς αὐτόν.

17 Τὸ πλῆθος λοιπὸν ἐμαρτύρεα ὅπῃ ἦταν μετ' αὐτόν, ὅτι ἰλάλησε τὸν Λάζαρον ἀπὸ τοῦ μνημεῖου, καὶ τὸν ἀνάστησεν ἐκ νεκρῶν.

18 Διὰ τῆτο καὶ ὑπὲν-
τησι· αὐτῶ ὁ ὄχλος· ὅτι
ἤκουσε τῆτο αὐτὸν πεποιημέ-
ναι τὸ σημεῖον.

19 Οἱ ἦν Φαρισαῖοι εἶπον
πρὸς ἑαυτὰς· Θεωρεῖτε ὅτι
ἐκ ὠφελεῖται εἶδει· ἴδε, ὁ
κόσμος ὀπίσσω αὐτῆ ἀπῆλ-
θεν.

20 Ἦσαν δὲ τινες Ἑλληνοί
ἐκ τῶν ἀναβαινόντων ἵνα προ-
σκυήσωσιν ἐν τῇ ἱερῇ.

21 Οὗτοι ἦν προσῆλθοι
Φιλιππῶ τῷ ἀπὸ Βηθσαῖδᾶ
τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἡρώτων
αὐτὸν, λέγοντες· Κύριε, θέλο-
μεν τίς Ἰησοῦν ἰδίῃ.

22 Ἐρχεται Φίλιππος καὶ
λέγει τῷ Ἀνδρέᾳ· καὶ πάλιν
Ἀνδρέας καὶ Φίλιππος λέγουσι
τῷ Ἰησοῦ·

23 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρί-
εατο αὐτοῖς, λέγων· Ἐλήλυθεν
ἡ ὥρα ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου.

24 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
ἐὰν μὴ ὁ κόκκος τοῦ σίτου
πισῶν εἰς τὴν γῆν ἀποθάνῃ,
αὐτὸς μόνος μέλει· ἐὰν δὲ
ἀποθάνῃ, πολὺν καρπὸν
φέρει.

25 Ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν
αὐτῆ, ἀπολέσει αὐτήν· καὶ ὁ
μισῶν τὴν ψυχὴν αὐτῆ ἐν τῷ
κόσμῳ τῆτω, εἰς ζωὴν αἰώνιον
φυλάξει αὐτήν.

26 Ἐὰν ἰμοὶ διακονῇ τις,

18 Καὶ διὰ τῆτο τὸν
ἀπάντησε τὸ πλῆθος· ὅτι
ἤκουσε πῶς ἔκαμε αὐτὸς
ἐν τῷ τὸ σημεῖον.

19 Οἱ Φαρισαῖοι λοιπὸν
εἶπαν ἀνάμυσά της· Βλέπετε
πῶς δὲ ὠφελεῖται τίποτις·
ἰὰ, ὁ κόσμος ὅλος ὅπου
ἐπῆγει κατόπιν της.

20 Ἦσαν καὶ κάποιοι Ἑλλη-
νις ἀπὸ ἱεῖνες ὅπως ἀρβανίαν
ἐὰν προσκυνήσωσιν εἰς τὴν ἱερὴν·

21 Ἐταῖοι λοιπὸν ἐπηγά-
ναι τὸν Φίλιππον ὅπως ἦτον ἀπὸ
τὴν Βηθσαῖδᾶ (ἡ ὁποῖα εἶναι
πῶς) τῆς Γαλιλαίας, καὶ
τὸν ἱρωτῆσαν, καὶ εἰλεγα·
Ἀνδρέα, θέλωμεν ἐὰν εἰδῶμεν
τὸν Ἰησοῦν.

22 Ἐρχεται ὁ Φίλιππος
καὶ λέγει το εἰς τὸν Ἀνδρέαν·
καὶ ὁ Ἀνδρέας καὶ ὁ Φίλιππος
πάλιν τὸ εἶπαν εἰς τὸν Ἰησοῦν·

23 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὴς
ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν· Ἠλθιν
ἡ ὥρα, ἐὰν δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου.

24 Βίβαια βίβαια σὰς
λέγω· ἐὰν δὲν πῶσιν τὸ σπειρὶ
τοῦ σιταρίου εἰς τὴν γῆν ἐὰν
ἀποθάνῃ, αὐτὸ μοναχὸν ἀπο-
μείνῃ· ἀμὴν ἔγω ἀποθάνῃ,
φέρει πολὺν καρπὸν.

25 Ἐκεῖ ὅπου ἀγαπᾷ
τὴν ζωὴν της, δέλει τὴν χάσει·
καὶ ὅπου τὴν μισᾷ εἰς τὸν
κόσμον ἐτῆτον, δέλει τὴν φυλά-
ξει εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

26 Ἐὰν μὲ ὑπηρετῶ κανέ-

ἔμοι ἀκολουθείτω· καὶ ὅπῃ εἶμι ἐγὼ, ἐκεῖ καὶ ὁ διάκονος· ὁ ἐμὸς ἔσται· καὶ ἐάν τις ἔμοι διακονῇ, τιμήσει αὐτὸν ὁ πατήρ.

27 Νῦν ἡ ψυχὴ μου τετάραται· καὶ τί εἶπω; Πατέρες, σῶσόν με ἐκ τῆς ὥρας ταύτης· ἀλλὰ διὰ τῆτο ἦλθον εἰς τὴν ὥραν ταύτην.

28 Πατέρες, δοξασόν σε τὸ ὄνομα. Ἦλθεν αὖν φωνὴ ἐκ τοῦ ἑρανοῦ· Καὶ ἰδοῦσα, καὶ πάλιν δοξάσω.

29 Ὁ ὅς ὁχλος· ὁ ἐξ ὧς καὶ ἀκήσας, ἔλιγε βροντὴν γεγενῆσθαι. Ἄλλοι ἔλεγον· Ἀγγελος αὐτῷ λελάληκεν.

30 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· Οὐδὲ ἐμὲ αὕτη ἡ φωνὴ γέγονεν, ἀλλὰ δι' ὑμᾶς.

31 Νῦν κρίσις ἐστὶ τῷ κόσμῳ· τῶν νῦν ὁ ἀρχὼν τοῦ κόσμου τῶν ἐκδηθήσεται ἔξω.

32 Καὶ γὰρ, ἐὰν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς, πάντας ἐλκύσω πρὸς ἑμαυτόν.

33 (Τῆτο δὲ ἔλεγε, σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἤμαλλεν ἀποθνήσκειν.)

34 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ὅχλος· Ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐκ τοῦ νόμου ὅτι ὁ Χριστὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ πῶς σὺ λέγεις, ὅτι δεῖ ὑψωθῆναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; τίς ἐστιν υἱὸς ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου;

ας, ἃς μὲ ἀκολουθεῖ· καὶ ὅπῃ εἶμαι ἐγὼ, ἐκεῖ θέλει εἶσθαι καὶ ὁ ὑπηρέτης ὁ ἰδικός μου· καὶ ἂν με ὑπηρετᾷ κανέναν, θέλει τὸν τιμῇσι ὁ πατήρ.

27 Τῶρα ἡ ψυχὴ μου εἶναι ταραγμένη· καὶ τί νὰ εἶπω; Ὡ πατέρες, ἐλευθέρωσέ με ἀπὸ τῆν ὥραν ἐτέτην· ἀλλὰ διὰ τῆτο ἦλθον εἰς τὴν ὥραν ἐτέτην.

28 Ὡ πατέρες, δοξάσον τὸ ὄνομα σε. Φωνὴ ἦλθεν λοιπὸν ἀπὸ τὸν ἑρανοῦ (λέγουσα)· Καὶ τὸ ἰδοῦσα, καὶ πάλιν θείλω τὸ δοξάσαι.

29 Ὁ ὅς ὁχλος· λοιπὸν ὅπῃ ἐρίκνυταν καὶ ἀκούων, ἔλεγον νὰ εἶναι βροντὴ. Ἄλλοι ἔλεγον· Ἀγγελος τοῦ ἐσύντυχεν.

30 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· Ἐτέτη ἡ φωνὴ δὲν ἔγινε διὰ λόγῳ μου, ἀλλὰ διὰ λόγῳ σας.

31 Τῶρα εἶναι ἡ κρίσις τοῦ κόσμου· τῶν νῦν ὁ ἀρχὼν τοῦ κόσμου τῶν θέλει ριχθῆ ἔξω.

32 Καὶ ἐὰν ὑψωθῶ ἀπὸ τὴν γῆν, θέλω σύρει ὅλους εἰς τοῦ λόγῳ μου.

33 (Καὶ τῆτο τὸ ἔλεγε, σημαίνωντας μὲ τὴ λογῆς θάνατον ἤμαλλε νὰ ἀποθάνῃ.)

34 Ὁ ὅς ὁχλος· τοῦ ἀπεκρίθη· Ἡμεῖς ἀκούσαμεν ἀπὸ τὸν νόμον, ὅτι ὁ Χριστὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ πῶς εἰπὺ λέγεις, καὶ μὲναι χρεια νὰ ὑψωθῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου; ποῖος εἶναι ἐτετος ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου;

35 Εἶπεν ὁ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐτι μικρὸν χρόνον τὸ φῶς μεθ' ὑμῶν ἐστὶ περιπατεῖτε ἕως τὸ φῶς ἔχετε, ἵνα μὴ σκοτία ὑμᾶς καταλάβῃ· καὶ ὁ περιπατῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ οὐκ οἶδε πῶς ὑπάγει.

36 Ἔως τὸ φῶς ἔχετε, πειθεύετε εἰς τὸ φῶς, ἵνα υἱοὶ φωτός γένησθε. Ταῦτα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἀπελθὼν ἦρθε ἀπ' αὐτῶν.

37 Τόσαυτα δὲ αὐτῷ σημεῖα ποιηκότες ἔμπροσθεν αὐτῶν, οὐκ ἐπίστευον εἰς αὐτόν·

38 Ἴνα ὁ λόγος Ἡσαΐου τοῦ προφήτου πληρωθῇ, ὃν εἶπε· Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν, καὶ ὁ βραχίον Κυρίου τίς ἀπεκαλύφθη;

39 Διὰ τοῦτο οὐκ ᾔδυναντο πειθεύειν, ὅτι πάλιν εἶπεν Ἡσαΐας·

40 Τί τύφλωκεν αὐτῶν τὰς ὀφθαλμούς, καὶ πεκλώκεν αὐτῶν τὴν καρδίαν· ἵνα μὴ ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ νοήσωσι τῇ καρδίᾳ, καὶ ἐπιγραφῶσι, καὶ ἰασώμαι αὐτούς.

41 Ταῦτα εἶπεν Ἡσαΐας ὅτε εἶδε τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ ἐλάλησεν περὶ αὐτοῦ.

42 Ὅμως μένει καὶ ἐν τῶν ἀρχόντων πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν· ἀλλὰ διὰ τὴν φαρισαίαν ἔχ ὁμολόγησιν, ἵνα μὴ ἀποσυναγώγοι γίνωνται.

35 Εἶπεν τῆς (πάλιν) ὁ Ἰησοῦς· Ἀκόμι ὀλίγον καιρὸν τὸ φῶς εἶναι μετ' ἐσᾶς· πορπατεῖτε ἕως ὅπῃ ἔχετε τὸ φῶς, διὰ ἵνα μὴ σᾶς πλακίσῃ τὸ σκοτάδι· καὶ ὅποιος πορπατεῖ εἰς τὸ σκοτάδι, δὲν ἰξεύρει πῶς ὑπάγει.

36 Ἔως ὅπῃ ἔχετε τὸ φῶς, πειθεύετε εἰς τὸ φῶς, διὰ ἵνα γινῆτε υἱοὶ τοῦ φωτός. Ἐτῶτα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς, ἔπειτα ἐπῆγε καὶ ἐκρυβήθη ἀπ' αὐτῶν.

37 Καὶ τόσα σημεῖα ὅπῃ ἔκαμιν ὁμπροσὰ τῆς, δὲν ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν·

38 Διὰ ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος τοῦ προφήτου Ἡσαΐου, ὅπῃ εἶπεν· Αὐθέντη, τίς ἐπίστευσε τὸ κήρυγμά μας; καὶ ὁ βραχίον Κυρίου εἰς τίνα ἀπεκαλύφθη;

39 Διὰ τοῦτο δὲν ἠμπορεῖσαν ἵνα πειθεύσων, ὅτι πάλιν εἶπεν Ἡσαΐας·

40 Ἐτύφλωσε τὰ μάτια τῆς, καὶ ἐσκλήρυνε τὴν καρδίαν τῆς· διὰ ἵνα μὴ εἰδῶσι μὲ τὰ μάτια τῆς, καὶ νοήσων μὲ τὴν καρδίαν τῆς, καὶ γυρίσων, καὶ τὰς ἰατρεύσων.

41 Ἐτῶτα εἶπεν Ἡσαΐας, ὅταν εἶδεν τὴν δόξαν τῆς· καὶ ἐλάλησεν διὰ τὸν Χριστόν.

42 Ὅμως ἀκόμι καὶ ἀπὸ τῆς ἀρχοντας πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν· ἀλλὰ διὰ τῆς φαρισαίας δὲν τὸν ὁμολογῶσαν, διὰ ἵνα μὴ διωχθῶσιν ἐπὶ τὸ συναγῶγόν·

43 Ἐγάπησαν γὰρ τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον ἢ τὴν δόξαν τῷ Θεῷ.

44 Ἰησοῦς δὲ ἔκραξε καὶ εἶπεν· Ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, ὃ πιστεύει εἰς ἐμὲ, ἀλλ' εἰς τὸν πέμψαντά με.

45 Καὶ ὁ θεωρῶν ἐμὲ, θεωρεῖ τὸν πέμψαντά με.

46 Ἐγὼ φῶς εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθα, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ ἐν τῇ σκοτίᾳ μὴ μείνῃ.

47 Καὶ ἵαν τις με ἀκύσῃ τῶν ρημάτων, καὶ μὴ πιστεύσῃ, ἰγὼ ὃ κρίνω αὐτόν. Οὐ γὰρ ἤλθον ἵνα κρίνω τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σώσω τὸν κόσμον.

48 Ὁ ἀδικῶν ἐμὲ καὶ μὴ λαμβάνων τὰ ρηματά μου, ἔχει τὸν κρίνοντα αὐτόν· ὁ λόγος ὃν ἐλάλησα, ἐκεῖνος κρίνει αὐτόν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

49 Ὅτι ἐγὼ ἐξ ἑμαυτοῦ οὐκ ἐλάλησα· ἀλλ' ὁ πέμψας με πατήρ, αὐτός μοι ἐντολὴν ἔδωκε τί εἴπω καὶ τί λαλήσω.

50 Καὶ οἶδα ὅτι ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ ζωὴ αἰώνιος ἐστίν· ἃ ἔτι λαλῶ ἐγὼ, καθὼς εἶρηκέ μοι ὁ πατήρ, ἔτι λαλῶ.

43 Διὰ τὴν ἡγάπησιν περισσοτέρως τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων, παρὰ τὴν δόξαν τῷ Θεῷ.

44 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἔκραξε καὶ εἶπεν· Ἐκεῖνος ὅπῃ πιστεύει εἰς ἐμένα, δὲν πιστεύει εἰς ἐμένα, ἀλλὰ εἰς ἐκεῖνον ὅπῃ με πέμψει.

45 Καὶ ἐκεῖνος ὅπῃ βλέπει ἐμένα, βλέπει ἐκεῖνον ὅπῃ με πέμψει.

46 Ἐγὼ ἤλθα φῶς εἰς τὸν κόσμον, διὰ τὰ μὴ μείνῃ εἰς τὸ σκότος· ἐκεῖνος ὅπῃ πιστεύει εἰς ἐμένα.

47 Καὶ ὅποιος ἀκύσει τὰ λόγια μου, καὶ δὲν τὰ πιστεύσει, ἰγὼ δὲν τὸν κρίνω. Διὰ τὸν ἤλθα νὰ κρίνω τὸν κόσμον, ἀλλὰ νὰ τὸν σώσω.

48 Ἐκεῖνος ὅπῃ με καταφρονᾷ, καὶ δὲν πιάσει τὰ λόγια μου, ἔχει ἐκεῖνον ὅπῃ τὸν κρίνει· ὁ λόγος ὅπῃ ἐλάλησα ἐγὼ, ἐκεῖνος θέλει τὸν κρίνει εἰς τὴν ὑστερινὴν ἡμέραν.

49 Ὅτι ἐγὼ ἀπὸ λόγου μου δὲν ἐλάλησα· ἀλλὰ ὁ πατήρ ὅπῃ με ἐπέμψεν, αὐτός με ἐπαράγγειλε τί νὰ εἴπω, καὶ τί νὰ λαλήσω.

50 Καὶ ἐξιούρω ὅτι ἡ ἐντολή τε εἶναι ζωὴ αἰώνιος· ἐκεῖνα λοιπὸν ὅπῃ ἐγὼ λαλῶ, καθὼς μὲν τὰ εἶπεν ὁ πατήρ, ἔτι τὰ λαλῶ.

Κεφ. ιγ'. 13.

ΠΡΟ' δὲ τῆς ἑορτῆς τῇ πάσχα, εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἰλήλυθεν αὐτὴ ἡ ὥρα ἵνα μεταβῇ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου πρὸς τὸν πατέρα, ἀγαπήσας τῆς ἰδίας τῆς ἐν τῷ κόσμῳ, εἰς τέλος ἠγάπησεν αὐτὴς.

2 Καὶ δειπνῶν γενομένου, (τοῦ διαβόλου ἥδη βεβληκομένου εἰς τὴν καρδίαν Ἰούδα Σιμωνίου Ἰσκαριώτου, ἵνα αὐτὸν παραδῷ)

3 Εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντα δίδωκεν αὐτῷ ὁ πατὴρ εἰς τὰς χεῖρας, καὶ ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξῆλθε, καὶ πρὸς τὸν Θεὸν ὑπάγει·

4 Ἐγείρεται ἐκ τοῦ δείπνου, καὶ τίθει τὰ ἱμάτια· καὶ λαβὼν λέντιον, διέζωσεν ἑαυτόν.

5 Εἶτα βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν νηπτήρα, καὶ ἤρξατο νίπτειν τῆς πόδας τῶν μαθητῶν, καὶ ἐκμάσσειν τῷ λεντίῳ ᾧ ἦν διεζωσμέnu.

6 Ἐρχεται ὁ πρὸς Σίμωνα Πέτρον· καὶ λέγει αὐτῷ ἐκείνου· Κύριε, σὺ τε νίπτεις τῆς πόδας;

7 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὁ ἐγὼ ποιῶ, σὺ οὐκ οἶδας· ἔρετι, γινώσκῃ δὲ μετὰ ταῦτα.

8 Λέγει αὐτῷ Πέτρος· Οὐ

ΚΑΙ' προτιτέρα ἀπὸ τὴν ἑορτὴν τῇ πάσχα, ἰξεύραντας ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα ἵνα εὕγῃ ἀπὸ τῆς τοῦ κόσμου τῆς πατρὸς, μετὰ τὴν ἀγαπήσας τῆς ἐδικῆς τῆς ὅπου ἦταν εἰς τὸν κόσμον, ἕως τοῦ τέλους τῆς ἀγάπης·

2 Καὶ ὥσπερ ἔγινε τὸ δείπνον, (ἐξωντας ἡμεῖς βεβλην ἡμεῖς ὁ διάβολος εἰς τὴν καρδίαν τῷ Ἰούδα τῷ υἱῷ τῷ Σιμωνίου τῷ Ἰσκαριώτῃ, ἵνα τὸν παραδώσῃ)

3 Ἰξεύραντας ὁ Ἰησοῦς ὅτι ὅλα τὰ ἐδωκεν ὁ πατὴρ εἰς τὰς χεῖράς μου, καὶ ὅτι ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἦλθε, καὶ εἰς τὸν Θεὸν ὑπάγει.

4 Σηκώνεται ἀπὸ τοῦ δείπνου, καὶ βάνει κάτω τὰ φορέματά μου, καὶ περινώβας φιλὰ, ἐξώσθη.

5 Καὶ ἀπέκει ἔβαλε νερόν εἰς τὴν λεκάνην, καὶ ἄρχισε νὰ νίπτῃ τὰ ποδάρια τῶν μαθητῶν, καὶ νὰ τὰ σφηνγγίζῃ μετὰ τὸν φιλὰ ὅπου ἦτον ζωσμένu.

6 Ἐρχεται λοιπὸν εἰς τὸν Σίμωνα τὸν Πέτρον· καὶ ἐκεῖνου τοῦ εἶπε· Αὐθέντη, ἐσὺ νίπτεις τὰ ποδάρια μου;

7 Ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ τῷ εἶπεν· Ἐκεῖνο ὅπου κάμνω ἐγὼ, ἐσὺ τώρα δὲν τὸ γνωρίζεις, ἀλλ' ὕστερον θέλεις τὸ γνωρίσει.

8 Λέγει τῷ ὁ Πέτρος· Νὰ

μὴ νύφης τὰς πόδας μὴ εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν μὴ νύψω σε, ἐν ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ.

9 Λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε, μὴ τὰς πόδας μὴ μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὴν κεφαλὴν.

10 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὁ λεημενίτης ἢ χρεῖαν ἔχει ἢ τὰς πόδας νύψασθαι, ἀλλ' ἔτι καθαρὸς ὅλος· καὶ ὑμεῖς καθαροὶ ἐστέ, ἀλλ' ἔχι πάντες.

11 Ἦδει γὰρ τὸν παραδόντα αὐτόν· διὰ τὸτο εἶπεν· Οὐχὶ πάντες καθαροὶ ἐστέ.

12 Ὅτι ἐν ἑνίφει τὰς πόδας αὐτῶν, καὶ ἔλαβε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἀναπιστὼν πάλιν, εἶπεν αὐτοῖς· Γινώσκετε τί πεποίηκα ὑμῖν;

13 Ὑμεῖς φωνεῖτέ μοι· Ὁ διδάσκαλός· καὶ ὁ κύριός· καὶ καλῶς λέγετέ· ἐγὼ γάρ.

14 Εἰ οὖν ἐγὼ ἐνίψα ὑμῶν τὰς πόδας, ὁ κύριος καὶ ὁ διδάσκαλός, καὶ ὑμεῖς ὀφείλετε ἀλλήλων νύπτειν τὰς πόδας.

15 Ὑπόδειγμα γὰρ ἔδωκα ὑμῖν, ἵνα καθὼς ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ποιῇτε.

16 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ ἔστι δούλος· μείζων τῆ κυρίου αὐτοῦ, ἢ δὲ ἀποστολῆς· μείζων τῆ πέμψαντος αὐτόν.

μὴν νύφης τὰ ποδάρια μὴ εἰς τὸν αἰῶνα. Ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀπεκρίθη· Ἄν δέν σε νύψω, δέν ἔχεις μερικόν μετ' ἐμένα.

9 Λέγει τῷ ὁ Σίμων Πέτρος· Αὐθέντη, ὅχι μοναχὰ τὰ ποδάρια μὴ, ἀλλὰ καὶ τὰ χεῖρά μὴ, καὶ τὸ κεφάλι μὴ.

10 Λέγει τῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὁ λεημέτειος δέν ἔχει χρεῖαν παρὰ γὰ νύψη τὰ ποδάρια τῷ, ἀλλὰ εἶναι καθαρὸς ὅλος· καὶ ἐστέ καθαρὸι εἶσθε, ἀλλ' ὅχι ὅλοι.

11 Διατὶ ἔξενρεν ἐκείνου ὅπῃ τὸν ἱσπαράδιδε· διὰ τὸτο εἶπε· Δέν εἶσθε ὅλοι καθαρὸι.

12 Ὅταν ἐνίψῃ λοιπὸν τὰ ποδάρια τῶν μαθητῶν, καὶ ἐπῆρε τὰ φορέματα τῷ, ἐκάθισε πάλιν, καὶ λέγει τῷ· Γνωρίζεις τί σῶς ἔκαμα;

13 Ἐσεῖς μὲ κράξῃ· Ὁ διδάσκαλός· καὶ ὁ αὐθέντης· καὶ καλὰ λέγετε, ὅτι εἶμαι.

14 Ἄν ἐγὼ λοιπὸν ὁ αὐθέντης καὶ ὁ διδάσκαλός· ἐνίψα τὰ ποδάρια σας, χρεωστῇτε καὶ ἐσεῖς ἕνας τὸν ἄλλον γὰ νύπτει τὰ ποδάρια.

15 Διατὶ παράδειγμα σῶς ἔδωκα, διὰ γὰ καθεῖς καὶ ἐσεῖς, καθὼς ἔκαμα ἐγὼ εἰς ἐσῶς.

16 Βίβαια βίβαια σῶς λέγω, δέν εἶναι κανένας δυναυτῆς μεγαλίτερος ἀπὸ τὸν αὐθέντην τῷ, ἢ δὲ ἀπεσταλμένῳ· μεγαλίτερος ἀπ' ἐκείνου ὅπῃ τὸν ἐπέμψεν.

17 Εἰ ταῦτα οἴδατε, μακάριοί ἐστε ἵαν ποιῇτε αὐτά.

18 Οἱ περὶ πάντων ὑμῶν λέγων· ἐγὼ οἶδα ὅς ἐξελεξάμην· ἀλλ' ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ· Ὁ τρώγων μετ' ἐμὲ τὸν ἄρτον ἐπῆρεν ἐπ' ἐμὲ τὴν πτέρνην αὐτῆ.

19 Ἀπ' ἄρτι λέγω ὑμῖν πρὸ τῆ γενέσεως, ἵνα ὅταν γένηται, πιστεύσῃτε ὅτι ἐγὼ εἰμι.

20 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· Ὁ λαμβάνων ἐάν τινα πέμψω, ἐμὲ λαμβάνει· ὁ δὲ ἐμὲ λαμβάνων, λαμβάνει τὸν πέμψαντά με.

21 Ταῦτα εἰπὼν ὁ Ἰησοῦς ἐταράχθη τῷ πνεύματι, καὶ ἡμαρτύρησε, καὶ εἶπεν· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἰς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με.

22 Ἐβλεπον ἄν εἰς ἀλλήλους οἱ μαθηταί, ἀπορούμενοι περὶ τίνος λέγει.

23 Ἦν δὲ ἀνακείμενος εἰς τῶν μαθητῶν αὐτῶ ἐν τῷ κόλπῳ τῷ Ἰησοῦ, ὃς ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς.

24 Νεύει ἄν τῷ Σίμων Πέτρῳ πυθέσθαι τίς ἂν εἴη περὶ οὗ λέγει.

25 Ἐπιπεσὼν δὲ ἐκεῖνος ἐπὶ

17 Ἐὰν ἰξεύριτε ἐτῆτα, καλότυχοι θίτετε εἰσθε, ἀνίσως καὶ τὰ κάμιντε.

18 Ἐγὼ δὲν λέγω διὰ ὅλης σας· διατὶ ἰξεύρω ἐκεῖνος ὅπῃ ἐδιάλεξα· ἀλλὰ διὰ τὰ πληρωθῇ ἡ γραφὴ (ὅπῃ λέγει)· Ἐκεῖνος ὅπῃ τρώγει ψωμί μετ' ἐμένα ἐσῆκωσιν ἐναντία μου τὴν πτέρνην τε.

19 Ἀπὸ τῶρα σᾶς τὸ λέγω πρὸ τοῦ νὰ γένη, διὰ τὰ πιστεύσετε ὅταν γένη, ὅτι ἐγὼ εἰμαι.

20 Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω· Ὅτι ἐκεῖνος ὅπῃ δέχεται ἐκεῖνον ὅπῃ δέλω πέμψει, ἐμένα δέχεται· καὶ ἐκεῖνος ὅπῃ δέχεται ἐμένα, δέχεται ἐκεῖνον ὅπῃ με ἐπέμψεν.

21 Ἐτῆτα εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐταράχθη εἰς τὴν ψυχὴν τε, καὶ ἡμαρτύρησε, καὶ εἶπε· Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ἕνας ἀπὸ σᾶς θίλει με παραδώσει.

22 Καὶ οἱ μαθητὰδες ἔβλεπαν ἕνας εἰς τὸν ἄλλον, καὶ ἀπορῶσαν διὰ ποῖον λέγει.

23 Καὶ ἕνας ἀπὸ τῆς μαθητὰδες τε ἦτον πλαγιασμένος εἰς τὴν ἀγκάλῃν τοῦ Ἰησοῦ· τὸν ὁποῖον ἀγάπα ὁ Ἰησοῦς.

24 Καὶ ὁ Σίμων Πέτρῳ τοῦ ἐνεψέ νὰ τὸν ἐρωτήσῃ, ποῖος εἶναι ἐκεῖνος διὰ τὸν ὁποῖον λέγει.

25 Καὶ ἐκεῖνος ἔπεσεν εἰς τὸ

τὸ ρῆθ'· τῷ Ἰησοῦ, λέγει αὐτῷ· Κύριε, τίς ἐστίν;

26 Ἀποκρίνεται ὁ Ἰησοῦς· Ἐκεῖνός ἐστιν ὃ ἐγὼ βάψας τὸ ψωμίον ἐπιδώσω. Καὶ ἰμβάψας τὸ ψωμίον, δίδωσιν Ἰδδα Σίμων· Ἰσκαριώτη.

27 Καὶ μετὰ τὸ ψωμίον τότε εἰσῆλθεν εἰς ἐκεῖνον ὁ Σατανᾶς. Λέγει ἔν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὁ ποιεῖς, ποιήσον τάχιστα.

28 Τῷτο δὲ ἑδείς ἐγνωτῶν ἀνακειμένων πρὸς τί εἶπεν αὐτῷ·

29 Τινὲς γὰρ ἰδοῦν, ἵπαι τὸ γλωσσόκομον εἶχεν ὁ Ἰδδας, ὅτι λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀγύρασον ὃν χρεῖαν ἔχομεν εἰς τὴν ἑορτήν· ἢ ταῖς πτωχοῖς ἢ αὐτὸ δῶ.

30 Λαβὼν οὖν τὸ ψωμίον ἐκεῖν', εὐθέως ἐξῆλθεν· ἦν δὲ νύξ.

31 Ὅτε ἔν ἐξῆλθε, λέγει ὁ Ἰησοῦς· Νῦν ἰδοξάσθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ ὁ Θεὸς ἰδοξάσθῃ ἐν αὐτῷ.

32 Εἰ ὁ Θεὸς ἰδοξάσθῃ ἐν αὐτῷ, καὶ ὁ Θεὸς δοξάσει αὐτόν ἐν αὐτῷ, καὶ εὐθὺς δοξάσει αὐτόν.

33 Τεκνία, ἔτι μικρὸν μεθ'

ρῆθ'· τοῦ Ἰησοῦ, καὶ λέγει τῷ Αὐθέντῃ, πῶς· εἶναι;

26 Ἀποκρίνεται ὁ Ἰησοῦς καὶ λέγει τῷ· Ὅποιον ἐγὼ θέλω δώσει τὸ ψωμάκιον ὅπῃ βυτίσω, ἐκεῖν' εἶναι. Καὶ βυτῶντας ἕνα ψωμάκιον, τὸ ἔδωκε τῷ Ἰδδα τῷ Ἰσκαριώτῃ τοῦ υἱοῦ τοῦ Σίμωνος.

27 Καὶ ὕστερον ἀπὸ τὸ ψωμάκιον, ἰμβήκεν εἰς ἐκεῖνον ὁ Σατανᾶς. Καὶ λέγει τῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὁ, τί ἔχεις νὰ κάμῃς, κάμ'ε το γλίσγωρα.

28 Καὶ ἑδὼ καίνιας ἀπ' ἐκείνου ὅπῃ ἦσαν ἐκεῖ καθήμενοι δὲν τὸ ἐγνώρισαν διατὶ εἶπεν ἑῷτο εἰς τὸν Ἰδδα.

29 Διατὶ κάποιον ἐλόγιζαν, ἵπαιδ' ὁ Ἰδδας εἶχε τὸ πνεύγιον, ὅτι ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπεν· Ὅτι ἀγύρασε ἐκεῖνα ὅπῃ χρεῖαζομένοσιν εἰς τὴν ἑορτήν· ἢ διὰ νὰ δώσῃ τίποτε εἰς τῆς πτωχῆς.

30 Ἐκεῖν' λοιπὸν ὥσαν ἐπῆρε τὸ ψωμίον, παριυθὺς εὐγῆκεν ἔξω· καὶ ἦσαν νύκτα.

31 Ὅταν λοιπὸν εὐγῆκεν, λέγει ὁ Ἰησοῦς· Τῶρα ἰδοξάσθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὁ Θεὸς ἰδοξάσθῃ εἰς αὐτόν.

32 Ἐὰν ὁ Θεὸς ἰδοξάσθῃ εἰς αὐτόν, καὶ ὁ Θεὸς θέλει τὸν δοξάσει εἰς τῷ λόγῳ τῷ, καὶ παριυθὺς θέλει τὸν δοξάσει.

33 Παιδάκια μὲν, ἀκόμι ὀλίγον καιρὸν εἶμαι μετ' ἱσῶς.

ὑμῶν εἰμι· ζητήσατέ με, καὶ καθὼς εἶπον τοῖς Ἰουδαίοις· "Ὅτι ὅπου ὑπάγω ἐγὼ, ὑμεῖς ἔδυνασθε ἐλθεῖν· καὶ ὑμῖν λέγω ἄρτι·

34 Ἐντολὴν καινὴν δίδωμι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους· καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς, ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀγαπᾶτε ἀλλήλους.

35 Ἐν τῷ γινώσκοντι πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταὶ ἔστε, ἵνα ἀγάπη ἔχητε ἐν ἀλλήλοις.

36 Λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε, πᾶς ὑπάγεις; Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅπου ὑπάγω, ἔδυνασαί μοι νῦν ἀκολουθεῖσαι, ὕστερον δὲ ἀκολουθήσεις μοι.

37 Λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος· Κύριε, διατί ἔδυναμαί σοι ἀκολουθεῖσαι ἄρτι; τὴν ψυχὴν μου ὑπὲρ σε θήσω.

38 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τὴν ψυχὴν σε ὑπὲρ ἐμοῦ θήσεις; Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ἔμὴ ἀλέντως φωνήσῃ ἕως ἃ ἀπαρνήσῃ με τρεῖς.

Θέλετε μὲ ζητήσαι, καὶ καθὼς εἶπα εἰς τὴν Ἰουδαίαν· Ὅτι ὅπου ὑπάγω ἐγὼ, ἴσῃς δὲ ἠμπορεῖτε νὰ ἐλθῃτε· καὶ πρὸς ἐσᾶς τῶρα λέγω.

34 Καινὴν ἐντολὴν σᾶς δίδω, νὰ ἀγαπᾶτε ἕνας τὸν ἄλλον· καὶ καθὼς σᾶς ἀγάπησα, ἔτξι καὶ ἰσῃς νὰ ἀγαπᾶτε ἕνας τὸν ἄλλον.

35 Μὲ τὸτο θίλῃς σᾶς γνωρίσει ὅλοι πῶς ἴσθι μαθητάδες μου, ἵαν ἔχητε ἀγάπην ἕνας μὲ τὸν ἄλλον.

36 Λέγει τῷ ὁ Σίμων Πέτρος· Αὐθέντη, πᾶς ὑπάγεις; Ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀπεκρίθη· Ἐκεῖ ὅπου ὑπάγω ἐγὼ, ἰσὺ τῶρα δὲν ἠμπορεῖς νὰ μὲ ἀκολουθήσης, ἀμὴ ὕστερα θέλεις μὲ ἀκολουθήσει.

37 Λέγει τῷ ὁ Σίμων Πέτρος· Αὐθέντη, διατί δὲν δύνομαι νὰ σὺ ἀκολουθήσω τῶρα; τὴν ζωὴν μου νὰ βάλλω διὰ λόγου σε.

38 Ὁ Ἰησοῦς τῷ ἀπεκρίθη· Τὴν ζωὴν σε νὰ βάλλῃς διὰ λόγου μου; Βίβαια βίβαια σὺ λέγω, ὁ πειτεινὸς δὲν θέλει λαλήσει, ἕως ὅπου νὰ μὲ ἀρνηθῇς τρεῖς φοαῖς.

Κεφ. ιδ'. Ι 4.

ΜΗ¹ ταρεσσίδω ὑμῶν ἡ καρδία· πειτεύετε εἰς τὸν Θεόν, καὶ εἰς ἐμὲ πειτεύετε.

* Α¹ Σ μὴν ταρεσσεται ἡ καρδία σας· πειτεύετε εἰς τὸν Θεόν, πειτεύετε καὶ εἰς ἐμένα.

2 Ἐν τῇ οἰκίᾳ τῷ πατρὸς
με μοναὶ πολλαὶ εἰσιν· εἰ δὲ
μὴ, εἶπον ἂν ὑμῖν· πορεύομαι
εἰτοιμάσαι τόπον ὑμῖν.

3 Καὶ εἰάν πορευθῶ, καὶ
εἰτοιμάσω ὑμῖν τόπον, πάλιν
ἐρχομαι καὶ παραλήψομαι
ὑμᾶς πρὸς ἑαυτόν· ἵνα ὅτε
εἰμι ἐγὼ καὶ ὑμεῖς ᾔητε.

4 Καὶ ὅτε ἐγὼ ὑπάγω
οὔδατε, καὶ τὴν ὁδὸν οὔ-
δατε.

5 Λέγει αὐτῷ Θωμᾶς·
Κύριε, οὐκ οὔδαμεν πῶς ὑπά-
γεις· καὶ πῶς δυνάμεθα τὴν
ὁδὸν εἰδέναι;

6 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
Ἐγὼ εἰμι ἡ ὁδὸς, καὶ ἡ
ἀλήθεια, καὶ ἡ ζωὴ· ἐπεὶ
ἔρχεται πρὸς τὸν πατέρα, εἰ
μὴ δι' ἐμοῦ.

7 Εἰ ἠγνώκετέ με, καὶ
τὸν πατέρα με ἠγνώκετε ἂν·
καὶ ἂν ἔρτι γινώσκετε αὐτόν,
καὶ ἑώρακατε αὐτόν.

8 Λέγει αὐτῷ Φίλιππος·
Κύριε, δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα,
καὶ ἀρεστὴ ἡμῖν.

9 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
Τοσούτον χρόνον μετ' ὑμῶν
εἰμι, καὶ ἔκ ἐγνωκάς με·
Φίλιππε, ὁ ἰσραηλῆς ἐμὲ,
ἑώρακε τὸν πατέρα· καὶ πῶς
σὺ λέγεις· Δεῖξον ἡμῖν τὸν
πατέρα;

10 Οὐ πιγεύεις ὅτι ἐγὼ ἐν
τῷ πατρὶ, καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί·

2 Εἰς τὸ σπῆτι τοῦ πατρὸς
με εἶναι πολλαῖς κατοικίαις·
καὶ εἰάν δὲν ἦταν, ἤθελα σᾶς
εἰπῆ· ἐγὼ πάγω ἐὰν σᾶς εἰτοι-
μάσω τόπον προτίτερα.

3 Καὶ εἰάν πάγω, καὶ σᾶς
εἰτοιμάσω τόπον, πάλιν ἔρχο-
μαι, καὶ θίλω σας πᾶσι εἰς
τοῦ λόγου μου· διὰ τὸ εἰσθε καὶ
ἰσεῖς ἐκεί· ὅτε εἶμαι καὶ ἐγὼ.

4 Καὶ ὅτε ὑπάγω ἐγὼ,
ἰσεῖς τὸ ἱκεύετε, καὶ τὴν
γράταν ἱκεύετε.

5 Λέγει τῷ ὁ Θωμᾶς·
Αὐθέντη, δὲν ἱκεύομαι πῶς
ὑπάγεις· καὶ πῶς ἡμποροῦμεν
ἐὰν ἱκεύομαι τὴν γράταν;

6 Λέγει τῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ
εἶμαι ἡ γράτα, καὶ ἡ ἀλήθεια,
καὶ ἡ ζωὴ· κατένας δὲν ἔρχε-
ται εἰς τὸν πατέρα, παρὰ διὰ
μίσθ ἐμοῦ.

7 Ἄν ἠθέλητε γνωρίζῃ
ἐμένα, ἠθέλιτε γνωρίζῃ καὶ
τὸν πατέρα μου· ἀπὸ τῶρα
τὸν γνωρίζετε, καὶ τὸν εἰδότε.

8 Λέγει τῷ ὁ Φίλιππος·
Αὐθέντη, δεῖξέ μας τὸν πα-
τέρα, καὶ σῶνε μας.

9 Λέγει τῷ ὁ Ἰησοῦς· Τόσους
καιρὸν εἶμαι μετ' ἐσᾶς, καὶ δὲν
με ἐγνώρισας; Φίλιππε, ἐκεῖ·
ὅτε εἶδον ἐμένα, εἶδε τὸν πα-
τέρα· καὶ πῶς ἐσὺ λέγεις·
Δεῖξέ μας τὸν πατέρα;

10 Δὲν πιγεύεις ὅτι ἐγὼ
εἶμαι εἰς τὸν πατέρα, καὶ ὁ

ἐστὶ· τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, ἀπ' ἐμαυτοῦ ἔλαλῶ· ὁ δὲ πατὴρ ὁ ἐν ἐμοὶ μένων, αὐτὸς ποιεῖ τὰ ἔργα.

11 Πιστεύτέ μοι ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ, καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοὶ ἐστίν· εἰ δὲ μὴ, διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ πιστεύτέ μοι.

12 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ, καὶ κείνῳ ποιήσει, καὶ μείζονα τούτων ποιήσει· ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν πατέρα μὴ πορεύομαι.

13 Καὶ ὁ, τι ἂν αἰτήσῃτε ἐν τῷ ὀνόματί μου, τούτο ποιήσω· ἵνα δοξασθῇ ὁ πατὴρ ἐν τῇ υἱῷ.

14 Ἐάν τι αἰτήσῃτε ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐγὼ ποιήσω.

15 Ἐάν ἀγαπᾷτέ με, τὰς ἐντολὰς τὰς ἐμὰς τηρήσατε.

16 Καὶ ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα, καὶ ἄλλον παράκλητον ὅσους ὑμῖν, ἵνα μὴν μετ' ἐμῶν ᾖς τὸν αἰῶνα·

17 Τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ ὁ κόσμος ἔχει δύναται λαβεῖν, ὅτι ἔχει αὐτό, ἀλλ' οὐ γινώσκει αὐτό· ὑμεῖς δὲ γινώσκετε αὐτό, ὅτι παρ' ἐμῶν μένει, καὶ ἐν ὑμῖν ἔσται.

πατέρας εἶναι εἰς ἐμένα· τὰ λόγια ὅπῃ σὰς λέγω, ἀπὸ λόγου μὴ δὲν τὰ λέγω· ἀλλὰ ὁ πατὴρ ὅπῃ εὐρίσκεται εἰς ἐμένα, αὐτὸς κάμνει τὰ ἔργα.

11 Μὲ πιστεύετε ὅτι ἐγὼ εἶμαι εἰς τὸν πατέρα, καὶ ὁ πατὴρ εἶναι εἰς ἐμένα· εἰ δὲ μὴ, δι' αὐτὰ τὰ ἔργα πιστεύετε με.

12 Βέβαια βέβαια σὰς λέγω, ἐκεῖνῳ ὅπῃ πιστεύει εἰς ἐμένα, τὰ ἔργα ὅπῃ κάμνω ἐγὼ, δίδει τὰ κάμει καὶ ἐκεῖνῳ, καὶ δίδει κάμει καὶ μεγαλύτερα ὡπὸ τούτων.

13 Ὅτι ἐγὼ παρὲν εἰς τὸν πατέρα μὴ, καὶ ὁ, τι καὶ ἂν ζητήσῃτε εἰς τὸ ὄνομά μου, δίδω τὸ κάμει, διὰ τὸ ἵνα δοξασθῇ ὁ πατὴρ εἰς τὸν υἱόν.

14 Ἐάν ζητήσῃτε τίποτε εἰς τὸ ὄνομά μου, ἐγὼ δίδω τὸ κάμει.

15 Ἐάν μὲ ἀγαπᾷτε, ταῖς παραγγελίαις μὴ φυλάξτε.

16 Καὶ ἐγὼ δίδω παρακαλέσει τὸν πατέρα, καὶ δίδει σὰς δώσει ἄλλον παράκλητον, διὰ τὸ ἵνα εὐρίσκεται μετ' ἐσῶς εἰς τὸν αἰῶνα·

17 (Δηλαδή) τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας· τὸ ὑποῖον ὁ κόσμος δὲν ἠμπορεῖ ἵνα τὸ πάρῃ, ὅτι δὲν τὸ βλέπει, ἀλλ' οὐ γινώσκει· ἀλλ' ἐπεὶ τὸ γνωρίζετε, ὅτι εἰς ἐσῶς εὐρίσκεται, καὶ εἰς ἐσῶς δίδει εἰσδαῖ.

18 Οὐκ ἀφῴσω ὑμᾶς ὁφθαλμοί· ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς.

19 Ἔτι μικρὸν, καὶ ὁ κόσμος· με οὐκ ἔτι θεωρεῖ· ὑμεῖς δὲ θεωρεῖτέ με· ὅτι ἐγὼ ζῶ, καὶ ὑμεῖς ζήσεσθε.

20 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ γνώσεσθε ὑμεῖς ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ μὴ, καὶ ὑμεῖς ἐν ἐμοί, καὶ ἐγὼ ἐν ὑμῖν.

21 Ὁ ἔχων τὰς ἐντολαὶς μὴ, καὶ τηρῶν αὐτάς, ἐκείνός ἐστιν ὁ ἀγαπῶν με· ὁ δὲ ἀγαπῶν με, ἀγαπηθήσεται ὑπὸ τοῦ πατρὸς μὴ, καὶ ἐγὼ ἀγαπήσω αὐτόν, καὶ ἐμφανίσω αὐτῷ ἐμαυτόν.

22 Λέγει αὐτῷ Ἰσίδας, (ἔρχ ὁ Ἰσκαριώτης·) Κύριε, τί γέγονεν ὅτι ἡμῖν μέλλεις ἐμφανίζειν σεαυτόν, καὶ ἔχει τῷ κόσμῳ;

23 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐάν τις ἀγαπᾷ με, τὸν λόγον μὴ τηρήσει· καὶ ὁ πατήρ μὴ ἀγαπήσει αὐτόν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐλευσόμεθα, καὶ μονὴν παρ' αὐτῷ ποιήσομεν.

24 Ὁ μὴ ἀγαπῶν με, τὰς λόγους μὴ ἔτι τηρεῖ· καὶ ὁ λόγος ὃν ἀκούετε, οὐκ ἔστι ἐμὸς, ἀλλὰ τοῦ πέμφαντός με πατρὸς.

18 Καὶ δὲν θέλω σᾶς ἀφῆσει ὁφθαλμοί· ἔρχομαι (πάλιν) εἰς ἰσᾶς.

19 Ἀκόμι ὀλίγον, καὶ ὁ κόσμος· πλείον δὲν μὲ βλέπει· ἀλλ' ἰσῆς μὲ βλέπετε· ὅτι ἐγὼ ζῶ, καὶ ἰσῆς θέλετε ζῆσαι.

20 Καὶ εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν θέλετε γνωρίσει ἰσῆς, ὅτι ἐγὼ εἰμαι εἰς τὸν πατέρα μὴ, καὶ ἰσῆς εἰς ἐμένα, καὶ ἐγὼ εἰς ἰσᾶς.

21 Ἐκεῖν· ὅπῃ ἔχει ταῖς ἐντολαῖς μὴ, καὶ ταῖς φυλάττει, ἐκεῖν· εἶναι ὅπῃ μὲ ἀγαπᾷ· καὶ ἐκεῖν· ὅπῃ μὲ ἀγαπᾷ, θέλει ἀγαπηθῆ ἀπὸ τοῦ πατέρα μὴ· καὶ ἐγὼ θέλω τὸν ἀγαπήσει, καὶ θέλω φανερώσει τοῦ λόγου μὴ εἰς αὐτόν.

22 Λέγει τῷ ὁ Ἰσίδας, (ἔρχ ὁ Ἰσκαριώτης·) Αὐθέντη, τί ἔγινε ὅτι μέλλεις εἰς φανερώσης τοῦ λόγου σε εἰς ἐμᾶς, καὶ ἔχει εἰς τὸν κόσμον.

23 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν τῷ· Ἄν μὲ ἀγαπᾷ τινὰς, θέλει φυλάξει τὸν λόγον μὴ· καὶ ὁ πατήρ θέλει τὸν ἀγαπήσει, καὶ θέλωμεν ἔλθῃ εἰς αὐτόν, καὶ θέλωμεν κάμει κατοικίαν εἰς αὐτόν.

24 Ἐκεῖν· ὅπῃ δὲν μὲ ἀγαπᾷ, δὲν φυλάττει τὰς λόγους μὴ· καὶ ὁ λόγος· ὅπῃ ἀκούετε, δὲν εἶναι ἐδικός μὴ, ἀλλὰ τοῦ πατρὸς ὅπῃ μὲ πέμψει.

25 Ταῦτα λαλάληκα ὑμῖν
πρὸς ὑμῖν μένων·

26 Ὁ δὲ παράκλητος, τὸ
Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ὃ πέμψῃ ὁ
πατὴρ ἐν τῇ ὀνόματί μου,
ἐκεῖνός ὑμᾶς διδάξει πάντα,
καὶ ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα ἃ
εἶπον ὑμῖν.

27 Εἰρήνην ἀφήμι ὑμῖν,
εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν,
ὥς καθὼς ὁ κόσμος δίδωσιν,
ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν· μὴ ταρασ-
σέσθω ὑμῶν ἡ καρδία, μηδὲ
διηλιάτῃ.

28 Ἠκούσατε ὅτι ἐγὼ
εἶπον ὑμῖν· Ἰπάγω καὶ ἔρχο-
μαι πρὸς ὑμᾶς. Εἰ ἀγαπᾶτέ
με, ἔχαστε ἂν ὅτι εἶπον,
πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα·
ὅτι ὁ πατὴρ με μείζων με
ἐστίν.

29 Καὶ νῦν εἰρηνα ὑμῖν
πρὶν γενέσθαι· ἵνα ὅταν γένη-
ται, πιστεύσητε.

30 Οὐκ ἔτι πολλά λαλήσω
μεθ' ὑμῶν· ἔρχεται γὰρ ὁ τοῦ
κόσμου τῆτος ἄρχων, καὶ ἐν
ἡμοῖς οὐκ ἔχει εὐδέν.

31 Ἀλλ' ἵνα γινῇ ὁ κόσμος·
ὅτι ἀγαπῶ τὸν πατέρα, καὶ
καθὼς ἐντείλατό μοι ὁ πατήρ,
ἐγὼ ποιῶ· ἐγείρεσθε, ἀγνομεν
ἐντιῦθιν.

25 Ἐγὼτα σᾶς ἐλάλησα
ἐνρίσκόμενος εἰς ἰσᾶς·

26 Καὶ ὁ παράκλητος, τὸ
Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ὃπῃ μέλλει
νὰ πέμψῃ ὁ πατὴρ εἰς τὸ
ὄνομά μου, ἐκεῖνός θέλει σᾶς
διδάξει (ἐγὼτα) ὅλα, καὶ
θέλει σᾶς ἀναθυμίσει ὅλα
ὅσα σᾶς εἶπα.

27 Εἰρήνην σᾶς ἀφίω,
τὴν εἰρήνην τὴν ἐδικήν με
σᾶς δίδω, ὅχι καθὼς δίδει
ὁ κόσμος, ἐγὼ σᾶς δίδω·
καὶ ἅς μὴν ταρασσεται ἡ
καρδία σας, μηδὲ νὰ φοβᾶ-
ται.

28 Ἀκούετε ὅτι ἐγὼ σᾶς
εἶπα· Ἰπάγω καὶ πάλιν
ἔρχομαι εἰς ἰσᾶς. Ἄν με
ἀγαπήσετε, ἠθέλετε χαρῇ,
ὅτι εἶπα, παγέτω εἰς τὸν
πατέρα· ὅτι ὁ πατήρ με εἶναι
μεγαλτιερός με.

29 Καὶ τῶρα σᾶς τὸ
εἶπα πρὸ τοῦ νὰ γένη· διὰ νὰ
πιστεύσετε ὅταν γένη.

30 Πλέον δὲν θέλω συν-
τύχει πολλά (λόγια) με τῷ
λόγῳ σας· διατὶ ἔρχεται ὁ
ἄρχων ἰντενῆ τοῦ κόσμου,
καὶ δὲν ἔχει τίποτε εἰς
ἐμένα.

31 Ἀλλὰ διὰ νὰ γνωρίσῃ
ὁ κόσμος, ὅτι ἀγαπῶ τὸν
πατέρα· καὶ καθὼς μεῖ ἐπα-
ράγγειλεν ὁ πατήρ, ἐγὼ
κάμνω· σηκωθῆτε νὰ παῖμεν
ἀπ' ἐδῶ.

Κεφ. ιε'. 15.

¹ ΕΓΩ εἰμι ἡ ἀμπέλος ἡ ἀληθινή, καὶ ὁ πατήρ μου ὁ γεωργός ἐστι.

2 Πᾶν κλήμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπὸν, αἶρει αὐτό· καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον, καθαίρει αὐτό, ἵνα πλείονα καρπὸν φέρῃ.

3 Ἦδη ὑμεῖς καθαροί ἐστε διὰ τὸν λόγον ὃν λαλάηκα ὑμῖν.

4 Μείνατε ἐν ἐμοί, καὶ γὰρ ἐν ὑμῖν· καθὼς τὸ κλήμα ὃ δύναται καρπὸν φέρειν ἀφ' ἑαυτοῦ, ἐὰν μὴ μένῃ ἐν τῇ ἀμπέλῳ· ἄλλως ὕδὲ ὑμεῖς, ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ μένητε.

5 Ἐγὼ εἰμι ἡ ἀμπέλος, ὑμεῖς τὰ κλήματα· ὃ μένων ἐν ἐμοί, καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ, ὅτι φέρει καρπὸν πολὺν· ὅτι χωρὶς ἐμοῦ ὃ δύνασθε ποιεῖν ὕδεν.

6 Ἐὰν μὴ τις μένῃ ἐν ἐμοί, ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλήμα, καὶ ἐξηράνθη· καὶ συνάγῃσιν αὐτὰ, καὶ εἰς πῦρ βάλλῃσι, καὶ καίεται.

7 Ἐὰν μένητε ἐν ἐμοί, καὶ τὰ ῥήματά μου ἐν ὑμῖν μένῃ, ὃ ἐὰν θέλητε αἰτήσασθε, καὶ γινήσεται ὑμῖν.

8 Ἐν τούτῳ ἐδοξάσθη ὁ πατήρ μου, ἵνα καρπὸν πολὺν

¹ ΕΓΩ εἰμαι ἡ ἀμπέλος ἡ ἀληθινή· καὶ ἐσὶς τὰ κλήματα· καὶ ὁ πατήρ μου εἶναι ὁ γεωργός.

2 Κάθε κλήμα ὅπῃ δὲν κάμνει καρπὸν εἰς ἐμένα, τὸ κόπτεται καὶ τὸ ῥίχνεται· καὶ κάθε κλήμα ὅπῃ κάμνει καρπὸν, τὸ καθαίρειται, διὰ νὰ κάμῃ περισσότερον καρπὸν.

3 Τώρα ἐσὶς καθαροὶ εἰσθε διὰ τὸν λόγον ὅπῃ σᾶς εἶπα.

4 Μείνατε εἰς ἐμένα, καὶ ἐγὼ εἰς ἐσᾶς· καθὼς τὸ κλήμα δὲν ἡμπορεῖ νὰ κάμῃ καρπὸν ἀπὸ λόγου τοῦ, ἂν δὲν σταθῇ εἰς τὸ ἀμπέλι· ἔτι ὕδὲ ἐσὶς, ἂν δὲν μένητε εἰς ἐμένα.

5 Ἐγὼ εἰμαι ἡ ἀμπέλος, ἐσὶς τὰ κλήματα· ἐκεῖνος ὅπῃ μένει εἰς ἐμένα, καὶ ἐγὼ εἰς αὐτόν, ἐκεῖνος κάμνει πολὺν καρπὸν· ὅτι χωρὶς ἐμένα δὲν ἡμπορεῖτε νὰ κάμνῃτε τίποτε.

6 Ἐὰν δὲν μένῃ κανένας εἰς ἐμένα, ἐρρίχθη ἔξω ὡς τὸ κλήμα, καὶ ἐξηράνθη· καὶ τὰ μαζώνῃσι, καὶ τὰ βάνῃσι εἰς τὴν φωτιά, καὶ καίονται.

7 Ἐὰν εὐρίσκῃσθε εἰς ἐμένα, καὶ τὰ λόγια μου εὐρίσκῃται εἰς ἐσᾶς, ὃ, τι πρᾶγμα θέλετε ζητήσῃ, δέλεϊ σᾶς γίνῃ.

8 Εἰς τοῦτο ἐδοξάσθη ὁ πατήρ μου, διὰ νὰ καρποφορή-

φίξετε· καὶ γινήσινθε ἰμοὶ μαθηταί.

9 Καθὼς ἠγάπησέ με ὁ πατήρ, καὶ γὰρ ἠγάπησα ὑμᾶς· μένετε ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ.

10 Ἐὰν τὰς ἐντολάς μὴ τηρήσητε, μένετε ἐν τῇ ἀγάπῃ μὴ· καθὼς ἐγὼ τὰς ἐντολάς τοῦ πατρὸς μὴ τητήρηκα, καὶ μένω αὐτῷ ἐν τῇ ἀγάπῃ.

11 Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ ἐν ὑμῖν μείνῃ, καὶ ἡ χαρὰ ὑμῶν πληρωθῇ.

12 Αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολή ἡ ἐμὴ, ἵνα ἀγαπάτε ἀλλήλους, καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς.

13 Μείζονα ταύτης ἀγάπης ἡδεῖς ἔχει, ἵνα τις τὴν ψυχὴν αὐτοῦ βῇ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ.

14 Ὑμεῖς φίλοι μὴ ἐσέ, ἐὰν ποιῇτε ὅσα ἐγὼ ἐπέλλομαι ὑμῖν.

15 Οὐκέτι ὑμᾶς λέγω δόλως, ὅτι ὁ δόλος ἐκ οἷο· τί ποιεῖ αὐτῷ ὁ κύριος· ὑμᾶς δὲ ἀφῆκα φίλους, ὅτι πάντα ἃ ᾔκουσα παρὰ τοῦ πατρὸς μὴ, ἔγνωσα ὑμῖν.

16 Οὐχ ὑμεῖς με ἐξελέξα- σθε, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς, καὶ ἔθηκα ὑμᾶς, ἵνα ὑμεῖς ὑπάγητε, καὶ καρπὸν φέξητε, καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν

σιτε πολὺ· καὶ ἔτι, θέλετε γενεὴ μαθητὰδες μὴ.

9 Καθὼς με ἠγάπησεν ὁ πατήρ, ἠγάπησα καὶ ἐγὼ ἐσᾶς· μένετε εἰς τὴν ἀγάπην μὴ.

10 Ἐὰν φυλάξετε ταῖς παραγγελίαις μὴ, θέλετε μένειν εἰς τὴν ἀγάπην μὴ· καθὼς ἐγὼ ἰφύλαξα ταῖς παραγγελίαις τοῦ πατρὸς μὴ, καὶ μένω εἰς τὴν ἀγάπην τῆς.

11 Ἐντὺτα σᾶς ἐλάλησα, διὰ τὸ μείνῃ ἡ χαρὰ μὴ εἰς ἐσᾶς, καὶ ἡ χαρὰ σας ἐν πληρωθῇ.

12 Ἐντὺτα εἶμαι ἡ παραγγελία ἡ ἐδικὴ μὴ, ἐὰν ἀγαπᾶτε ἕνα τὸν ἄλλον, καθὼς σᾶς ἀγάπησα.

13 Μεγαλίστην ἀπὸ τῆς τῆς ἀγάπης καίνας δὲν ἔχει, ἀπὸ τὸ ἐὰν βάλλῃ κανεῖς τὴν ζωὴν τὴν διὰ τὰς φίλους τῶν.

14 Ἐσεῖς φίλοι μὴ ἐσθε, ἀν κάμνετε ὅσα σᾶς παραγγέλλω.

15 Δὲν σας λέγω πλείον δόλως, ὅτι ὁ δόλος δὲν ἐξέρει τί κάμνει ὁ αὐθέντης τῶν· ἀμὴ ἐσᾶς σᾶς εἶπα φίλους, ὅτι ὅλα ὅσα ἤκουσα ἀπὸ τῶν πατέρων μὴ, σᾶς τὰ ἱφανέρωσα.

16 Ἐσεῖς δὲν με ἐδιελέξετε, ἀλλὰ ἐγὼ σᾶς ἐδιελέξα, καὶ σᾶς ἐβάλλα, διὰ τὸ πάντες ἐσεῖς, ἐὰν φέρετε καρπὸν, καὶ ὁ καρπὸς σας ἐν μείνῃ διὰ τὸ

μὲν· ἵνα ὅ, τι ἂν αἰτήσητε
τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί
μου, δώῃ ὑμῖν.

17 Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν,
ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους.

18 Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ,
γινώσχετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν
μισήσκειν.

19 Εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ
κόσμος ὅ, τι ἐγὼ εἶπα, ἔκ
δὲ ἐκ τοῦ κόσμου ἔκ ἐστε, ἀλλ'
ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ
κόσμου, διὰ τῷτο μισεῖ ὑμᾶς
ὁ κόσμος.

20 Μνημονεύετε τῆ λόγου
ἧ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· Οὐκ ἔστι
δύναμις μεῖζον τοῦ κυρίου αὐτοῦ·
εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς
διώξουσιν· εἰ τὸν λόγον μου
ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον
τηρήσουσιν.

21 Ἀλλὰ ταῦτα πάντα
ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὀνο-
μά μου, ὅτι ἔκ οὐδασι τὸν
πέμψαντά με.

22 Εἰ μὴ ἤλθον, καὶ ἐλά-
λησα αὐτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ
εἶχον· νῦν δὲ πρὸφασιν οὐκ
εἶχουσιν περὶ τῆς ἁμαρτίας
αὐτῶν.

23 Ὅ ἐμὲ μισῶν, καὶ τὸν
πατέρα μου μισεῖ.

24 Εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν
αὐτοῖς ἃ ἄλλος πεποιήκειν,
ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ καὶ

σᾶς δώσῃ ὁ πατήρ, ὅ, τι καὶ
ἂν τοῦ ζητήσετε διὰ τὸ ὄνομά
μου.

17 Ἐτέτα σᾶς παραγ-
γίλνω, ἵνα ἀγαπᾶτε ἑαυτοὺς τὸν
ἄλλον.

18 Ἐάν ὁ κόσμος σᾶς μι-
σᾷ, ἐξεύρετε ὅτι ἐμένα ἐμίση-
σιν προτιμώμενα ἀπὸ σᾶς.

19 Ἄν ἦσαν ἀπὸ τοῦ
κόσμου, ὁ κόσμος ἦθελεν
ἀγαπήσῃ τὸ ἴδιόν τε· ἀλλὰ
διὰτὶ δίνεις ἀπὸ τοῦ κόσμου,
ἀλλὰ ἐγὼ σᾶς ἐδιόλεξα ἀπὸ
τοῦ κόσμου, διὰ τῷτο σᾶς
μισᾷ ὁ κόσμος.

20 Ἐνδυμᾶσθε τὸν λόγον
ὅπῃ σᾶς εἶπα· Δὲν εἶναι δε-
λευτῆς μεγαλύνει ἀπὸ τοῦ
αὐθιγνότητος· ἀνέμεινα ἐδίωξαν,
καὶ ἑαυτοὺς διώξει· ἂν
ἐφύλαξαν τὸν λόγον μου, καὶ
τὸν ἐδικόν σᾶς θείων φυλά-
ξει.

21 Ἀλλὰ ἐταῦτα ὅλα θεί-
ων σᾶς τὰ κάμει διὰ τὸ ὄνομά
μου· διὰτὶ δὲν ἐξεύρεσιν ἐκεί-
νον ὅπῃ μὲ ἐπέμψεν.

22 Ἐάν δὲν ἦθελαν ἐλθεῖν,
καὶ δὲν ἦθελαν τὰς λαλήσας,
ἁμαρτίαν δὲν εἶχαν· ἐμὴ τῷ-
ρα πρὸφασιν δὲν εἶχουσιν διὰ
τὴν ἁμαρτίαν τῆς.

23 Ἐκεῖνος ὅπῃ μισᾷ ἐμέ-
να, μισᾷ καὶ τὸν πατέρα μου.

24 Ἄν δὲν ἔκαμα τὰ ἔργα
ἐκεῖνα εἰς αὐτοὺς, τὰ ὅποια
ἄλλοι κενόνας δὲν τὰ ἔκαμα,

ἑώρακάσι, καὶ μεμισήκασι καὶ ἐμέ καὶ τὸν πατέρα μου.

25 Ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν· Ὅτι ἐμίσησάν με ὄψεσθαι.

26 Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ παράκλητος, ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ πατρὸς, (τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται,) ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ.

27 Καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἔγε.

δὲν εἶχαν ἀμαρτίαν· ἀμὴ τῶρα καὶ εἴδασι, καὶ ἐμίσησαν καὶ ἐμένα καὶ τὸν πατέρα μου.

25 Ἀμὴ διὰ τὸ πληρωθῆναι ὁ λόγος ὅπου εἶναι γεγραμμένον μέσα εἰς τὸν νόμον τῆς· Ὅτι ὄψεσθαι μὲ ἐμίσησαν.

26 Καὶ ὅταν ἔλθῃ ὁ παράκλητος, τὸν ὁποῖον ἐγὼ σᾶς θέλω πέμψαι ἀπὸ τοῦ πατρὸς, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, (τὸ ὁποῖον ἐκπορεύεται ἀπὸ τοῦ πατρὸς,) ἐκεῖνος θέλει μαρτυρῆσαι διὰ λόγῳ μου.

27 Ἀλλὰ καὶ ὑμεῖς μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς μετ' ἐμένα ἔσθε.

Κεφ. ια'. 16.

Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε.

2 Ἀποσυναγωγῆς ποιήσονται ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνων ὑμᾶς, δόξῃ λατρεῖναι πρὸςφύρειν τῷ Θεῷ.

3 Καὶ ταῦτα ποιήσονται ὑμῖν, ὅτι οὐκ ἔγνωσαν τὸν πατέρα· οὐδὲ ἐμέ.

4 Ἀλλὰ ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα, μνημονεύετε αὐτῶν, ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· ταῦτα δὲ ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς ἐκ εἶπον, ὅτι μετ' ὑμῶν ἤμην.

5 Νῦν δὲ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με, καὶ ἐδείς ἐξ ὑμῶν ἑρωτᾷ με· Πῦ ὑπάγεις;

Ἐγὼτα σᾶς ἐλάλησα, διὰ τὸ μὴ σκανδαλισθῆτε.

2 Θέλων σᾶς διώξαι ἀπὸ ταῖς συναγωγαῖς· ἀλλὰ καὶ θέλει ἔλθῃ ὥρα, ὅπου πᾶς ὅστις σᾶς σκοτώσει, ἵνα τῷ φανῇ πῶς φέρει θυσίαν εἰς τὸν Θεόν.

3 Καὶ ἐγὼτα θέλων σᾶς τὰ κάμει, διατὶ δὲν ἔγνωσαν τὸν πατέρα, οὐδὲ ἐμένα.

4 Ἀλλὰ ἐγὼτα σᾶς τὰ εἶπα, διὰ τὸ ἐνθυμῶσθε, ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα, ὅτι ἐγὼ σᾶς τὰ εἶπα· καὶ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς δὲν σᾶς τὰ εἶπα, διατὶ ἤμην μετ' ὑμῶν.

5 Ἀμὴ τῶρα ὑπάγω εἰς ἐκεῖνον ὅπου μὲ πέμψει· καὶ κανένας ἀπὸ σᾶς δὲν με ἑρωτᾷ· Πῦ παγίνεις;

Ὁ ἌΛΛ' ὅτι ψαῦτα λελά-
λῃκα ὑμῖν, ἡ λύπη πεπλή-
ρωκεν ὑμῶν τὴν καρδίαν.

7 ἈΛΛ' ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν
λέγω ὑμῖν, συμφέρει ὑμῖν ἵνα
ἐγὼ ἀπέλθω· ἰὰν γὰρ μὴ
ἀπέλθω, ὁ παράκλητος ἐκ
ἐλεύσεται πρὸς ὑμᾶς· ἰὰν δὲ
πορευθῶ, οὐκ ἔτι αὐτὸν πρὸς
ὑμᾶς.

8 Καὶ ἔλθων ἐκεῖνος, ἐλέγ-
ξει τὸν κόσμον περὶ ἁμαρτίας
καὶ περὶ δικαιοσύνης καὶ περὶ
κρίσεως.

9 Περὶ ἁμαρτίας μὲν, ὅτι
ὃ πιστεύουσιν εἰς ἐμέ·

10 Περὶ δικαιοσύνης δὲ, ὅτι
πρὸς τὸν πατέρα μὴ ὑπάγω,
καὶ ἔτι θεωρεῖτέ με·

11 Περὶ δὲ κρίσεως, ὅτι ὁ
ἀρχὼν τοῦ κόσμου τὴν ἀλήθειαν
οὐκ ἀγαπᾷ.

12 Ἐτι πολλὰ ἔχω λέγειν
ὑμῖν, ἀλλ' ὃ ὁὐκ ἔστιν ἐν ὑμῖν
ἀρτι.

13 Ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος,
τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας,
ὁδηγήσει ὑμᾶς εἰς πᾶσαν τὴν
ἀλήθειαν· ὃ γὰρ λαλήσει ἀφ'
ἐαυτοῦ, ἀλλ' ὅσα ἂν ἀκούσῃ,
λαλήσει, καὶ τὰ ἐρχόμενα
ἀναγγελεῖ ὑμῖν.

14 Ἐκεῖνος ἐμὲ δοξάσει,
ὅτι ἐκ τοῦ ἡμῶν λήφεται,
καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν.

15 Πάντα ὅσα ἔχει ὁ πα-
τήρ, ἐμένα ἐστὶ· διὰ τὸτο εἶπον

Ὁ ἌΛΛ' ἀπὸ τῆς ἀλήθειας
ἐστὶν, ἡ λύπη ἐνέμισεν τῇ
καρδίᾳ σου.

7 ἈΛΛ' ἐγὼ σὰς λέγω τὴν
ἀλήθειαν, ὥφελιμον ἵνα εἰς
ἐσᾶς, γὰρ ὑπάγω ἐγὼ· διὰ
τὸ ἂν ἐγὼ ὑπάγω, ὁ παρὰ-
κλητὴς δὲν θίλει ἔλθῃ εἰς
ἐσᾶς· ἀμὴν ἂν ὑπάγω, θίλω
σὰς τὸν πέμψει.

8 Καὶ ἐκείνῳ ὡς ἂν ἔλθῃ,
θίλει ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ
ἁμαρτίας καὶ περὶ δικαιοσύνης
καὶ περὶ κρίσεως.

9 Περὶ ἁμαρτίας, διὰ
τὸ πιστεύουσιν εἰς ἐμένα.

10 Περὶ δικαιοσύνης, ὅτι
ἐγὼ ὑπάγω εἰς τὸν πατέρα μὴ,
καὶ πάλιν δὲν θίλεται μὲ εἶδῃ·

11 Καὶ περὶ κρίσεως, ὅτι ὁ
ἀρχὼν τοῦ κόσμου τὴν ἀλήθειαν
οὐκ ἀγαπᾷ.

12 Ἀκόμη πολλὰ ἔχω νῶ
σὰς εἰπῶ, ἀμὴν τῶρα δὲν ἔμ-
πορεῖτε νᾶ τὰ βαρύνετε.

13 ἈΛΛ' ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖ-
νος, τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας,
θίλει σὰς ὁδηγήσει εἰς ὅλην
τὴν ἀλήθειαν· διὰ τὸ δὲν θίλει
λαλήσει ἀπὸ λόγου τοῦ, ἀλλ'
ὅσα καὶ ἂν ἀκούσῃ, θίλει λα-
λήσει, καὶ ἐκεῖνα ὅπῃ μέλλεν
νᾶ ἔλθῃν θίλει σὰς τὰ εἰπῶ.

14 Ἐκεῖνος θίλει δοξάσει
ἐμένα, ὅτι θίλει πάρεστι ἀπὸ τοῦ
ἐδικού μου, καὶ θίλει σὰς τὸ εἰπῶ.

15 Ὅλα ὅσα ἔχει ὁ πατήρ,
ἐδικά μου εἶναι· διὰ τὸτο εἶπον

ὅτι ἐκ τοῦ ἑμῶ λήφεται, καὶ ἀποκαταστήσει ὑμῖν.

16 Μικρὸν, καὶ ἔθωρεϊτέ με· καὶ πάλιν μικρὸν, καὶ ὤφισθέ με, ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα.

17 Εἶπον ἄν ἑκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους· Τί ἐστὶν τὸτο ὃ λέγει ἡμῖν· Μικρὸν, καὶ ἔθωρεϊτέ με· καὶ πάλιν μικρὸν, καὶ ὤφισθέ με· καὶ· Ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα·

18 Ἐλεγον ἄν· Τὸτο τί ἐστὶν ὃ λέγει, τὸ μικρὸν; οὐκ οἶδαμεν τί λαλεῖ.

19 Ἐγὼ ἄν ὁ Ἰησοῦς· ὅτι ἠθελον αὐτὸν ἐρωτᾶν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Περὶ τούτου ζητεῖτε μετ' ἀλλήλων, ὅτι εἶπον· Μικρὸν, καὶ ἔθωρεϊτέ με· καὶ πάλιν μικρὸν, καὶ ὤφισθέ με;

20 Ἀμήν ἀμήν λέγω ὑμῖν, ὅτι κλαύσετε καὶ θρηνήσετε ὑμεῖς, ὃ δὲ κόσμος χαρήσεται· ὑμεῖς δὲ λυπηθήσεσθε, ἀλλ' ἡ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν γενήσεται.

21 Ἡ γυνὴ ὅταν τέκνη, λύπην ἔχει, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα αὐτῆς· ὅταν δὲ γενήσῃ τὸ παιδίον, οὐκ ἔτι μνημονεύει τῆς θλίψεως, διὰ τὴν χαρὰν, ὅτι ἐγεννήθη αἰθρωπὸς εἰς τὸν κόσμον.

22 Καὶ ὑμεῖς ἄν λύπην μὲν

ὅτι ἀπὸ τὰ ἐδικὰν με πένρει, καὶ θέλει σῶς το εἰπεῖ.

16 Θέλει περάσει ὀλίγον καιρὸς, καὶ δὲν θέλετε με εἰδῆ· καὶ πάλιν ὀλίγον, καὶ θέλετε με εἰδῆ· ὅτι ἐγὼ ὑπάγω εἰς τὸν πατέρα μου.

17 Εἶπαν λοιπὸν (μάποροι) ἀπὸ τῆς μαθητικῆς τῆ ἀνάμεσά της· Τί εἶναι ἐτὸτο ὅπῃ λέγει· Ὀλίγον, καὶ δὲν με βλέπετε· καὶ πάλιν ὀλίγον, καὶ θέλετε με εἰδῆ· καὶ· Ὅτι ἐγὼ παρέρω εἰς τὸν πατέρα μου;

18 Ἐλεγον λοιπὸν· Τί εἶναι ἐτὸτο ὅπῃ λέγει, τὸ ὀλίγον; δὲν ἰξεύρομεν τί λαλεῖ.

19 Ἐγνώρισε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἠθελον αὐτὸν ἐρωτᾶν, καὶ εἶπεν της· Διὰ τούτου ζητεῖτε ἀνάμεσά σας, ὅτι εἶπα· Ὀλίγον, καὶ δὲν με βλέπετε· καὶ πάλιν ὀλίγον, καὶ θέλει με εἰδῆ;

20 Βέβαια βέβαια σῶς λέγω, ὅτι θέλετε κλαύσει ἐπεὶ καὶ θέλετε θρηνῆσαι, ἀμὴ ὁ κόσμος θέλει χαρῇ· καὶ ἐπεὶ θέλετε λυπηθῆ, ἀλλὰ ἡ λύπη σας θέλει γένει εἰς χαρὰν.

21 Ἡ γυναῖκα ὅταν γεννᾷ, ἔχει λύπην, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα της· ἀμὴ ὅταν γενήσῃ τὸ παιδίον, πλέον, δὲν ἐνθυμᾶται τὴν λύπην, διὰ τὴν χαρὰν, ὅτι ἐγεννήθη αἰθρωπὸς εἰς τὸν κόσμον.

22 Καὶ ἐπεὶ λοιπὸν τῶρα

νῦν ἔχετε· πάλιν δὲ ὕψομαι ὑμᾶς, καὶ χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδία, καὶ τὴν χαρὰν ὑμῶν ἀδελφοὶ αἰσθῶνται ἀπὸ ὑμῶν.

23 Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐμὲ οὐκ ἔρωθήσεται ἔθνη. Ἀμήν ἀμήν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δώσει ὑμῖν.

24 Ἔως ἄρτι οὐκ ἠτήσατε ἔθνη ἐν τῷ ὀνόματί μου· αἰτεῖτε, καὶ λήψετε, ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ᾖ πεπληρωμένη.

25 Ταῦτα ἐν παροιμίαις λελάληκα ὑμῖν· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, ὅτι οὐκ ἔτι ἐν παροιμίαις λαλήσω ὑμῖν, ἀλλὰ παρρησίᾳ περὶ τοῦ πατρὸς ἀναγγελῶ ὑμῖν.

26 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐν τῷ ὀνόματί μου αἰτήσεσθε· καὶ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα περὶ ὑμῶν.

27 Αὐτὸς γὰρ ὁ πατὴρ φιλεῖ ὑμᾶς, ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ πεφιλήκατε, καὶ πεπιστεύκατε ὅτι ἐγὼ παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθον.

28 Εἰσῆλθον παρὰ τοῦ πατρὸς, καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον· πάλιν ἀφίμι τὸν κόσμον, καὶ πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα.

29 Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Ἰδοὶ, νῦν παρρησίᾳ λαλεῖς, καὶ παροιμίαν ἔδεικναι λέγεις.

ἔχετε λύπην· ἀμὴν πάλιν θέλω σᾶς εἰδῆναι, καὶ ἡ καρδία σας θέλει χαρεῖν· καὶ τὴν χαρὰν σας κανεὶς δὲν θέλει τὴν πάρεαι ἀπὸ λόγου σας.

23 Καὶ ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἐμένα δὲν θέλτε με ἐρωτήσαι τίποτες. Βίβαια βίβαια σᾶς λέγω, ὅτι ὅσα ζητήσετε ἀπὸ τοῦ πατέρα εἰς τὸ ὄνομά μου, θέλει σᾶς τὰ δοῖναι.

24 Ἔως τώρα δὲν ἐζητήσατε τίποτες εἰς τὸ ὄνομά μου· ζητᾶτε, καὶ θέλτε πάρεαι, διὰ τὸ εἶναι ἡ χαρὰ σας τελειωμένη.

25 Μὴ παροιμίαις σᾶς ἐλάλησα ἀλλὰ ἔρχεται ὥρα, ὅπῃ δὲν θέλω σᾶς λαλήσαι πλέον με παροιμίαις, ἀλλὰ θέλω σᾶς λαλήσαι παρρησίᾳ διὰ τὸν πατέρα.

26 Ἐκείνην τὴν ἡμέραν θέλτε ζητήσαι εἰς τὸ ὄνομά μου· καὶ δὲν σᾶς λέγω ὅτι ἐγὼ θέλω παρακαλέσαι τὸν πατέρα διὰ λόγου σας.

27 Διατὶ αὐτὸς ὁ πατὴρ σᾶς ἀγαπᾷ, ὅτι ἐσθὶς ἀγαπήσατε ἐμένα, καὶ ἐπιστεύσατε ὅτι ἐγὼ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐγῆκα.

28 Εἰσῆκα ἀπὸ τοῦ πατρὸς, καὶ ἦλθα εἰς τὸν κόσμον· πάλιν ἀφίμι τὸν κόσμον, καὶ παγίω εἰς τὸν πατέρα.

29 Λέγουσιν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Ἰδοὶ, τώρα ὅπῃ λαλεῖ παρρησίᾳ, καὶ δὲν λέγεις καμίας παροιμίας.

30 Νῦν οἶδαμεν ὅτι οἶδας πάντα, καὶ ἡ χρεῖαν ἔχεις ἵνα τίς ἐρωτᾷ· ἐν τῇ τῷ πιστεύομεν ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξῆλθες.

31 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀρτί πιστεύετε;

32 Ἰδὺ, ἔρχεται ὥρα, καὶ ἡν ἐλήλυθεν, ἵνα σκορπισθῇτε ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια, καὶ ἐμὲ μόνον ἀφήτε· καὶ οὐκ εἰμὶ μόνος, ὅτι ὁ πατήρ μετ' ἐμοῦ ἔστι.

33 Ταῦτα λελάληκα ἐμὴν ἵνα ἐν ἐμοὶ εἰρήνην ἔχητε· ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἔχετε· ἀλλὰ θαρσεύετε, ἐγὼ νίκηκα τὸν κόσμον.

30 Τώρα ἰσχυρίζομαι, ὅτι ὅλα τὰ γνωρίζεις, καὶ διὲ κάμνει χρεῖα νὰ σὲ ἐρωτᾷ τινὰς· εἰς τὴν τὴν πιστεύομεν, ὅτι ἀπὸ τὸν Θεὸν ἦλθες.

31 Ἀπεκρίθη τῆς ὁ Ἰησοῦς· Τώρα πιστεύετε;

32 Νὰ, ὅπῃ ἔρχεται ὥρα, καὶ τὴν ἡλθεν, νὰ σκορπισθῇτε ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια, καὶ ἐμένα νὰ ἀφήσετε μοναχόν· ἀλλὰ δὲν εἰμαι μοναχός, ὅτι ὁ πατήρ με ἵται μετ' ἐμένα.

33 Ἐτῶτα σὰς τὰ ἴπα, διὰ νὰ ἔχετε εἰρήνην εἰς ἐμένα, εἰς τὸν κόσμον θέλετε ἔχει θλίψιν· ἀλλὰ ἔχετε θάρσος, ἐγὼ νίκησα τὸν κόσμον.

Κεφ. ιζ'. 17.

Ταῦτα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐπῆρε τῆς ὀφθαλμοῦς αὐτοῦ εἰς τὸν ἑρᾶνόν, καὶ εἶπε· Πάτερ, ἐλήλυθεν ἡ ὥρα, δόξασόν σου τὸν υἱόν, ἵνα καὶ ὁ υἱός σου δόξασῃ σε·

2 Καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρκός, ἵνα πᾶν ὁ δέδωκας αὐτῷ, ὁ δὲ αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον.

3 Αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ αἰώνιος ζωὴ, ἵνα γινώσκωσί σε τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεόν, καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν.

4 Ἐγὼ σε ἐδύξασα ἐπὶ τῆς γῆς· τὸ ἔργον ἐτελείωσα ὃ δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω.

Ἐτῶτα εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐσήκωσε τὰ μάτια τῆς εἰς τὸν ἑρᾶνόν, καὶ εἶπεν· Ὁ Πάτερ, ἦλθεν ἡ ὥρα, δόξασον τὸν υἱόν σου, διὰ νὰ σε δόξασῃ καὶ ὁ υἱός σου·

2 Καθὼς τῷ ἔδωκας ἐξουσίαν ἕκαστος σάρκα, διὰ νὰ δώσῃ ζωὴν αἰώνιον εἰς ὅλους ὄντας τῷ ἔδωκας.

3 Ἐτῶτα εἶναι ἡ ζωὴ ἡ αἰώνιος, νὰ γινώσκωσιν ἵσιν τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεόν, καὶ ὃν ἐστὶν ἐστὶν τὸν Ἰησοῦν Χριστόν.

4 Ἐγὼ σε ἐδύξασα εἰς τὴν γῆν· τὸ ἔργον ὅπῃ μὲ ἔδωκας διὰ νὰ κάμω, τὸ ἐτελείωσα.

5 Καὶ νῦν δόξασόν με σύ πάτερ, παρὰ σικυτῶ τῇ δόξῃ ἣ εἶχον, πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι, παρὰ σοί.

6 Ἐφάνησά σε τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις ἃς δέδωκάς μοι ἐν τῷ κόσμῳ· σοὶ ἦσαν, καὶ ἐμοὶ αὐτῆς δέδωκας, καὶ τὸν λόγον σε τετηρήκασι.

7 Νῦν ἐγνωκαν ὅτι πάντα ὅσα δέδωκάς μοι, παρὰ σὺ εἶναι·

8 Ὅτι τὰ ῥήματα ἃ δέδωκάς μοι, δέδωκα αὐτοῖς· καὶ αὐτοὶ ἔλαβον, καὶ ἐγνωσαν ἀληθῶς ὅτι παρὰ σὺ ἐξῆλθον, καὶ ἐπίστευσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλεις.

9 Ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἔρωτῶ· ἃ περὶ τοῦ κόσμου ἔρωτῶ, ἀλλὰ περὶ ὧν δέδωκάς μοι, ὅτι σοὶ εἰσι.

10 Καὶ τὰ ἐμὰ πάντα σοὶ εἶσι, καὶ τὰ σοὶ ἐμὰ· καὶ δεδύξασμαι ἐν αὐτοῖς.

11 Καὶ οὐκ ἔτι εἶπλ ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ ἔτοι ἐν τῷ κόσμῳ εἰσὶ, καὶ ἐγὼ πρὸς σε ἔρχομαι. Πάτερ ἅγιε, τήρησον αὐτῆς ἐν τῷ ὀνόματί σε, ἃς δέδωκάς μοι, ἵνα ὧσιν ἐν καθὼς ἡμεῖς.

12 Ὅτε ἤμην μετ' αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ, ἐγὼ ἐτήρην αὐτῆς ἐν τῷ ὀνόματί σε· ἃς δέδωκάς

5 Καὶ τῶρα, ὦ Πάτερ, ἐσὺ δόξασέ με σημά σε τὴν δόξαν, ὅπῃ εἶχα εἰς εἰσὶνα προτιτέρα παρὰ τὰ γένη ὁ κόσμος.

6 Ἐφάνησά σε τὸ ὄνομά σε εἰς ἐκείνης τῆς ἀνθρώπου ὅπῃ μὲ ἔδωκες ἀπὸ τὸν κόσμον· ἐδίδου σε ἦσαν, καὶ μὲ τῆς ἔδωκες, καὶ ἐφύλαξαν τὸν λόγον σε.

7 Τῶρα ἐγνώρισαν, ὅτι ὅλα ὅσα μὲ ἔδωκες ἀπὸ λόγου σε εἶναι·

8 Ὅτι τὰ λόγια ὅπῃ μὲ ἔδωκες, τῆς ἔδωκα· καὶ αὐτοὶ τὰ ἐπῆραν, καὶ ἐγνώρισαν ἀληθινά, ὅτι ἀπὸ εἰσὶνα ἐγγίκα, καὶ ἐπίστευσαν ὅτι ἐσὺ μὲ ἀπέστειλεις.

9 Ἐγὼ δι' αὐτῆς παρακαλῶ· ὅχι διὰ τὸν κόσμον παρακαλῶ, ἀλλὰ διὰ ἐκείνης ὅπῃ μὲ ἔδωκες, διὰτὶ εἶναι ἐδικαί σε.

10 Καὶ τὰ ἐδικά με ὅλα, ἐδικά σε εἶναι, καὶ τὰ ἐδικά σε, ἐδικά με· καὶ ἐδοξάσθηκα εἰς αὐτῆς.

11 Καὶ δὲν εἶμαι πλείον εἰς τὸν κόσμον, ἀλλ' ἐτῆτοι εἶναι εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἐγὼ ἔρχομαι εἰς εἰσὶνα. Πάτερ ἅγιε, φύλαξέ τῆς εἰς τὸ ὄνομά σε, ἐκείνης ὅπῃ μὲ ἔδωκες, διὰ τὰ εἶναι εἶνα ὡσὰν καὶ ἡμεῖς.

12 Ὅταν ἤμην μετ' αὐτῆς εἰς τὸν κόσμον, ἐγὼ τὰς ἐφύλαγα εἰς τὸ ὄνομά σε· ἐκείνης

μοι ἐφύλαξα, καὶ ἔδωκας ἐξ αὐ-
τῶν ἀπαλετο, εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς
ἀπωλείας· ἵνα ἡ γραφὴ πλη-
ρωθῇ.

13 Νῦν δὲ πρὸς σε ἔρχο-
μαι, καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ
κόσμῳ, ἵνα ἔχῃσι τὴν χαρὰν
τὴν ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν
αὐτοῖς.

14 Ἐγὼ δέδωκα αὐτοῖς τὸν
λόγον σου, καὶ ὁ κόσμος ἡμίση-
σεν αὐτὸς, ὅτι οὐκ εἰσὶν ἐκ τοῦ
κόσμου, καθὼς ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ
τοῦ κόσμου.

15 Οὐκ ἐρωτῶ ἵνα ἄγῃς αὐ-
τὴς ἐκ τοῦ κόσμου, ἀλλ' ἵνα τη-
ρήσῃς αὐτὴς ἐκ τοῦ ποιητοῦ.

16 Ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰσὶ,
καθὼς ἐγὼ ἐκ τοῦ κόσμου ἔξ
εἰμὶ.

17 Ἀγιάσον αὐτὴς ἐν τῇ
ἀληθείᾳ σου· ὁ λόγος ὁ σὸς ἀλή-
θειά ἐστι.

18 Καθὼς ἐμὲ ἀπέστειλας
εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἐγὼ ἀπέ-
στειλα αὐτὴς εἰς τὸν κόσμον.

19 Καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ
ἁγιάζω ἑαυτὸν, ἵνα καὶ
αὐτοὶ ᾧσιν ἡγιασμένοι ἐν ἀλη-
θείᾳ.

20 Οὐ περὶ τῶν δὲ ἐρωτῶ
μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν
πιστευόντων διὰ τοῦ λόγου αὐ-
τῶν εἰς ἐμὲ.

21 Ἴνα πάντες ἐν ᾧσιν, κα-
θὼς σὺ, πάτερ, ἐν ἐμοί, καὶ ἐγὼ ἐν

ὅπῃ μὲ ἔδωκας τὰς ἐφύλαξα,
καὶ καίνας ἀπ' αὐτῆς διενέχου-
σα, παρὰ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας·
διὰ τὴν πληρωθῇ ἡ γραφὴ.

13 Ἀμὴν ταῦτα ἔρχομαι εἰς
ἐσένα, καὶ λαλῶ ἐταῦτα εἰς τὸν
κόσμον, διὰ τὸ ἔχῃσι τὴν χα-
ρὰν τὴν ἐδικτὴν με τιλεῖαν εἰς
τοῦ λόγου τῆς.

14 Ἐγὼ τὰς ἔδωκα τὸν λόγον
σου, καὶ ὁ κόσμος τὰς ἡμίσησε,
διὰ τὸ δὲ εἶναι ἀπὸ τοῦ κόσμου,
καθὼς καὶ ἐγὼ δὲν εἰμαι ἀπὸ
τοῦ κόσμου.

15 Δὲν παρακαλῶ τὰς τῆς
σηκώσης ἀπὸ τοῦ κόσμου, ἀλλὰ
τὰς φυλάξῃς ἀπὸ τοῦ ποιητοῦ.

16 Ἐκεῖνοι δὲν εἶναι ἀπὸ τοῦ
κόσμου, καθὼς καὶ ἐγὼ δὲν
εἰμαι ἀπὸ τοῦ κόσμου.

17 Ἀγιάσέ τῃς εἰς τὴν ἀλή-
θειάν σου· ὁ λόγος ὁ ἐδικός σου
εἶναι ἀλήθεια.

18 Καθὼς ἔστειλεις ἐμένα εἰς
τὸν κόσμον, καὶ ἐγὼ ἔστειλα
αὐτὴς εἰς τὸν κόσμον.

19 Καὶ διὰ ταυτὸς ἁγιάζω
ἐγὼ τῇ λόγῃ με, διὰ τὸ εἶναι
καὶ αὐτοὶ ἁγιασμένοι εἰς τὴν
ἀλήθειαν.

20 Καὶ ὅχι μόνον διὰ τῆς
παρακαλῶ, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς
ἐκείνης ὅπῃ μέλλαν τὰ πιστεῖσαν
διὰ μέσου τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς
ἐμένα.

21 Διὰ τὸ εἶναι ὅλοι εἶνα, κα-
θὼς εἶσαι καὶ ἐσὺ, πάτερ, εἰς

σαί, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ἐν
ῶσιν· ἵνα ὁ κόσμος πιστεύσῃ
ὅτι σὺ με ἀπέστειλας.

ἐμένα, καὶ ἐγὼ εἰς εἴσα, νὰ
εἶναι καὶ αὐτοὶ ἕνα εἰς
ἐμᾶς· διὰ νὰ πιστεύῃ ὁ κόσμος
ὅτι ἐσὺ μὲ ἀπέστειλας.

22 Καὶ ἐγὼ τὴν δόξαν ἣν
ἐδωκάς μοι, δίδωκα αὐτοῖς·
ἵνα ὡσιν ἐν, καθὼς ἡμεῖς ἐν
ἵσμεν.

22 Καὶ ἐγὼ τὰς ἔδωκα
τὴν δόξαν ὅπῃ μὲ ἔδωκες·
διὰ νὰ εἶναι ἕνα, καθὼς καὶ
ἡμεῖς εἰμὸσθεν ἕνα.

23 Ἐγὼ ἐν αὐτοῖς, καὶ σὺ
ἐν ἐμοί, ἵνα ὡς τετελειωμένοι
εἰς ἐν, καὶ ἵνα γινώσκῃ ὁ
κόσμος ὅτι σὺ με ἀπέστειλας,
καὶ ἠγάπησας αὐτὴς, καθὼς
ἐμε ἠγάπησας.

23 Ἐγὼ εἶμαι εἰς αὐτὴς,
καὶ ἐσὺ εἰς ἐμένα, διὰ νὰ
εἶναι καὶ αὐτοὶ τελειωμένοι
εἰς ἕνα, καὶ διὰ νὰ γνωρίζῃ
ὁ κόσμος ὅτι ἐσὺ μὲ ἀπέ-
στειλας, καὶ τὴς ἀγάπησας,
καθὼς ἀγάπησας ἐμένα.

24 Πάτερ, ὅς δίδωκας
μοι, θέλω ἵνα ὅπῃ εἰμι ἐγὼ,
καὶ ἐκεῖνοι ὡς μετ' ἐμῷ· ἵνα
φειδωρῶ τὴν δόξαν τὴν ἡμῶν
ἣν ἐδωκάς μοι, ὅτι ἠγάπησάς
με πρὸ καταβολῆς κόσμου.

24 ὦ πάτερ, ἐκεῖνος ὅπῃ
μοῦ ἔδωκες, θέλω ἐκεῖ ὅπῃ
εἶμαι ἐγὼ, νὰ εἶναι καὶ ἐκεῖνοι
μετ' ἐμένα· διὰ νὰ βλέπῃσι
τὴν δόξαν τὴν ἐδικήν μου ὅπῃ
μὲ ἔδωκες, ὅτι μὲ ἀγάπησας
προτίτερα ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῷ
κόσμῳ.

25 Πάτερ δίκαιε, καὶ ὁ
κόσμος σε οὐκ ἔγνω, ἐγὼ δὲ
σε ἔγνω, καὶ ἔτσι ἔγνωσαν
ὅτι σὺ με ἀπέστειλας.

25 ὦ πάτερ δίκαιε, ὁ
κόσμος δὲν σε ἐγνώρισεν, ἀλλ'
ἐγὼ σε ἐγνώρισα, καὶ ἔτσι
ἐγνώρισαν ὅτι ἐσὺ μὲ ἀπέστει-
λας.

26 Καὶ ἐγνώρισα αὐτοῖς
τὸ ὄνομά σε, καὶ γινώσκω
ἵνα ἡ ἀγάπη ἣν ἠγάπησάς
με, ἐν αὐτοῖς ἦ, καὶ ἐγὼ ἐν
αὐτοῖς.

26 Καὶ ἔκαμα νὰ γινώσκῃ
τὸ ὄνομά σε, καὶ ἀκόμη θέλω
τὸ κάμει γινώσκον εἰς αὐτὴς·
διὰ νὰ εὐρίσκειται εἰς αὐτὴς
ἡ ἀγάπη ὅπῃ μὲ ἀγάπησας,
καὶ ἐγὼ νὰ εὐρίσκομαι εἰς
αὐτὴς.

Κεφ. ιη'. 18.

ΤΑΥΤΑΣ ΕΙΠΩΝ ὁ Ἰησοῦς ἐξῆλ-
θε ὧν τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ πέραν τοῦ χειμάρρου
τῶν Κέδρων, ὅπου ἦν κήπος,
εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς καὶ οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ.

2 Ἦιδει δὲ καὶ Ἰέδας ὁ
παραδιδὼς αὐτόν, τὸν τόπον
ὅτι πολλάκις συνήχθη ὁ Ἰη-
σοῦς ἐκεῖ μετὰ τῶν μαθητῶν
αὐτοῦ.

3 Ὁ οὖν Ἰέδας λαβὼν
τὴν σπιῆραν, καὶ ἐκ τῶν
ἀρχιερέων καὶ φαρισαίων ὑπη-
ρέτας, ἔρχεται ἐκεῖ μετὰ
φανῶν καὶ λαμπάδων καὶ
ὅπλων.

4 Ἰησοῦς οὖν εἰδὼς πάντα
τὰ ἐρχόμενα ἐπ' αὐτόν,
ἐξελθὼν εἶπεν αὐτοῖς· Τίνα
ζητεῖτε;

5 Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ Ἰη-
σοῦν τὸν Ναζωραῖον. Λέγει
αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμι.
Μίσῃσι δὲ καὶ Ἰέδας ὁ
παραδιδὼς αὐτόν, μετ' αὐτῶν.

6 Ὡς οὖν εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτι
ἐγὼ εἰμι, ἀπῆλθον εἰς τὰ
ὀπίσω, καὶ ἔπισον χαμαί.

7 Πάλιν οὖν αὐτοῖς
ἐπηρώτησε· Τίνα ζητεῖτε;
Οἱ δὲ εἶπον· Ἰησοῦν τὸν
Ναζωραῖον.

8 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Εἴ-

Ἦσαν εἶπει ἐνταῦθα ὁ Ἰησοῦς,
εὐγῆκε μαζὺ μὲ τὴς μα-
θητάδες τε (καὶ ἐπῆγε) πέρ'
ἀπὸ τὸ ποτάμι ὅπῃ λέγεται
Κέδρων, ἐκεῖ ὅπῃ ἦτον κηπῶν,
εἰς τὸν ὅποιον ἐμβῆκε μίσα
αὐτὸς καὶ οἱ μαθητάδες τε.

2 Καὶ ὁ Ἰέδας ὅπῃ τὸν
ἐπαράδιδεν, ἔξευρε τὸν τό-
πον· διατὶ πολλαῖς φοραῖς ὁ
Ἰησοῦς ἐπῆγεν ἐκεῖ μαζὺ μὲ
τῆς μαθητάδες τε.

3 Ὁ Ἰέδας λοιπὸν ἐπῆρε
τὸ τάγμα τῶν στρατιωτῶν, καὶ
ὑπηρέτας ἀπὸ τῆς ἀρχιερεῖς
καὶ φαρισαίης, καὶ ἦλθεν ἐκεῖ
μὲ φανὲς καὶ λαμπάδες καὶ
ἄεματα.

4 Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν, ὡσὰν
εἶδεν ὅλα ἐκεῖνα ὅπῃ ἤρχον-
ταν ἀπάνω τε, εὐγῆκεν ἔξω
καὶ λέγει τῶν· Τίνα ζητεῖτε;

5 Τῷ ἀπεκρίθηκα· Ἰησοῦν
τὸν Ναζωραῖον. Λέγει τῶν ὁ
Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμαι. Καὶ
ἐγένετον μετ' αὐτὸς καὶ ὁ
Ἰέδας ὅπῃ τὸν ἐπαράδιδε.

6 Ὡσὰν τὰς εἶπεν λοιπὸν·
Ὅτι ἐγὼ εἰμαι, ἐσύρθηκεν
ὀπίσω, καὶ ἐπίσαν κάτω.

7 Καὶ πάλιν τῶν ἐμπερω-
τησε· Τίνα ζητεῖτε; Καὶ
ἐκεῖνοι εἶπαν· Τὸν Ἰησοῦν τὸν
Ναζωραῖον.

8 Ὁ Ἰησοῦς τὰς ἀπεκρίθη·

πον ὑμῖν ὅτι ἐγὼ εἶμι· εἰ οὖν
ἐμὲ ζητεῖτε, ἀφετε τήντες
ἐπάγειν.

9 Ἦν πληρωθῇ ὁ λόγος·
ὃν εἶπεν· Ὅτι ἕς διδωκᾶς
μοι, οὐκ ἀπόλεσα ἐξ αὐτῶν
ἐδένα.

10 Σίμων οὖν Πέτρος· ἔχων
μάχαιραν, ἐλκυσει αὐτήν,
καὶ ἔπαυσε τὴν τοῦ ἀρχιερέως
δύλον, καὶ ἀπέκοψεν αὐτοῦ
τὸ ὠτίον τὸ δεξιόν· ἦν δὲ
ὄνομα τῷ δούλῳ Μάλχος·.

11 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τῷ
Πέτρῳ· Βάλε τὴν μάχαιράν
σου εἰς τὴν θήκην. τὸ ποτήριον
ὃ δίδωκε μοι ὁ πατήρ, ἐγὼ μὴ
πίω αὐτό·

12 Ἦν οὖν σπειρα καὶ ὁ
χιλίαρχος· καὶ οἱ ὑπηρέται
τῶν Ἰουδαίων (ἐρέλαβον τὸν
Ἰησοῦν καὶ ἔδησαν αὐτόν.

13 Καὶ ἀπήγαγον αὐ-
τὸν πρὸς Ἀνναν πρῶτον· ἦν
γὰρ πενθερός τοῦ Καϊάφα,
ὅς ἦν ἀρχιερεὺς τοῦ ἑαυτοῦ
ἐκείνου.

14 Ἦν δὲ Καϊάφας ὁ
συμβουλευσας τοῖς Ἰουδαίοις
ὅτι συμφέρει ἓνα ἄνθρωπον
ἀπολίσθαι ὑπὲρ τοῦ λαοῦ.

15 Ἠκολούθει δὲ τῷ Ἰησοῦ
Σίμων Πέτρος, καὶ ὁ ἄλλος
μαθητὴς, ὃς δὲ μαθητὴς ἐκείνος
ἦν γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ, καὶ

εἶπά σας ὅτι ἐγὼ εἶμαι· ἔα
λοιπὸν ζητᾶτε ἐμένα, ἀφῆτε
τήντες ἐὰν πᾶσιν.

9 Διὰ τὴν πληρωθῇ ὁ λόγος
τὸν ὅποιον εἶπεν· Ὅτι ἐκείνης
ὁπῶ μὴ ἔδωκε, δὲν ἔχασα
ἀπ' αὐτῆς κανένα.

10 Ὁ Σίμων Πέτρος· λοι-
πὸν εἶχε σπαθί, καὶ εὐγαλέν-
το, καὶ ἐκτύπησε τὸν δούλον τῷ
ἀρχιερεῖ, καὶ ἔκοψε τὸ αὐτί-
κα τὸ δεξιόν· καὶ τὸ ὄνομα
τῆς δούλης ἦτον Μάλχος·.

11 Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν εἶπε
τῷ Πέτρῳ· Βάλε τὸ σπαθί
σου εἰς τὸ θηκάρι. τὸ πο-
τήριον ὁπῶ μὴ ἔδωκεν ὁ πατήρ
μου, ἐὰν μὴν τὸ πῖμα·

12 Τὸ τάγμα λοιπὸν τὸ
φρασιωτικὸν καὶ ὁ χιλίαρχος,
καὶ οἱ δουλευτάδες τῶν
Ἰουδαίων ἐπιάσαν τὸν Ἰησοῦν,
καὶ ἔδεσαν τον.

13 Καὶ τὸν ἐπῆγαν πρῶτον
εἰς τὸν Ἀνναν· διατὶ ὁ Ἀννας
ἦτον πενθερὸς τοῦ Καϊάφα·
ὁ ὅποιος ἦτον ἀρχιερεὺς τῷ
χρόνῳ ἐκείνῳ.

14 Καὶ ὁ Καϊάφας ἦτον
ὁπῶ συμβούλευε τὰς Ἰουδαίας,
ὅτι συμφέρει ἓνας ἄνθρωπος·
ἐὰν χαλασθῇ διὰ τὸν λαόν.

15 Καὶ ὁ Σίμων Πέτρος·
καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς ἀκολου-
θῶσαν τὸν Ἰησοῦν. καὶ ὁ μα-
θητὴς ἐκεῖνος ἦτον γνωρίμ-

Ἐνείσθηλθε τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν
φυλὴν τοῦ ἀρχιερέως.

16 Ὁ δὲ Πέτρος εἰσῆκει
πρὸς τὴ θύραν ἔξω. ἐξῆλθεν οὖν
ὁ μαθητὴς ὁ ἄλλος ὃς ἦν
γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ, καὶ εἶπε
τῇ θυρωρῇ, καὶ εἰσῆγαγε τὸν
Πέτρον.

17 Λέγει οὖν ἡ παιδίσκη
ἡ θυρωρὸς τῷ Πέτρῳ· Μὴ
καὶ σύ ἐκ τῶν μαθητῶν
εἰ τοῦ ἀνδρώπῃ τῷ τῷ; Λέγει
ἐκεῖνος· Οὐκ εἰμί.

18 Εἰσῆκεισαν δὲ οἱ δύο
καὶ οἱ ὑπηρέται Ἀιθρακιᾶν
πιπτοῖκοι, ὅτι ψυχὸς ἦν,
καὶ ἰδεσθαινοῦντο ἡν δὲ μετ'
αὐτῶν ὁ Πέτρος ἐφ' ὧς καὶ
διεσπαινομένοις.

19 Ὁ οὖν ἀρχιερεὺς ἤρώ-
τησε τὸν Ἰησοῦν περὶ τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ περὶ τῆς
διδασχῆς αὐτοῦ.

20 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ
Ἰησοῦς· Ἐγὼ παρῆρσία ἐλά-
λησα τῷ κόσμῳ· ἐγὼ πάν-
τοτε ἐδίδαξα ἐν τῇ συνα-
γωγῇ καὶ ἐν τῷ ἱερῷ, ὅπου
πάντοθεν οἱ Ἰουδαῖοι ἑυέρ-
χονται, καὶ ἐν κρυπτῷ ἐλά-
λησα ὧς.

21 Τί με ὑπερωπάζει; ἐπεφώ-

τοῦ ἀρχιερέως, καὶ ἐμῶν
μέσα με τὸν Ἰησοῦν εἰς τὴν
αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως.

16 Ἀμὴν ὁ Πέτρος εἰσέκου-
τον ἔξω εἰς τὴν θύραν. εὐγῆκε
λοιπὸν ὁ μαθητὴς ὁ ἄλλος, ὁ
ὅπουτος ἦτον γνωρίμῳ τῷ ἀρ-
χιερέως, καὶ εἶπε τῆς πορ-
τάρισσας, καὶ ἔβαλλε μέσα
τὸν Πέτρον.

17 Λέγει λοιπὸν ἡ θυρω-
τρα ἡ πορτάρισσα τῷ Πέτρῳ·
Μὴνα εἶσαι καὶ ἐσὺ ἀπὸ τῆς
μαθητάδες τῷ ἀνδρώπῃ ἐτά-
τη; Λέγει ἐκεῖνος· Δὲν
εἰμαι.

18 Καὶ οἱ δύο καὶ οἱ
ὑπηρέται εἰσέκουνταν καὶ ἀνα-
πταν Ἀιθρακοφωτιᾶν, ὅτι
ἦταν κρύο καὶ ἐξεσπαινοῦνταν·
καὶ ἐσέκινον καὶ ὁ Πέτρος
μαζὺ μετ' αὐτῶς καὶ ἐξεσπαι-
νοντο.

19 Ὁ ἀρχιερεὺς λοιπὸν
ἐρώτησε τὸν Ἰησοῦν διὰ τῆς
μαθητάδες τῷ, καὶ διὰ τὴν
διδασχὴν τῷ.

20 Ὁ Ἰησοῦς τῷ ἀπεκρίθη·
Ἐγὼ παρῆρσία ἐλάλησα εἰς
τὸν κόσμον· ἐγὼ πάντα ἐδίδα-
ξα εἰς τὴν συναγωγὴν καὶ
εἰς τὸ ἱερὸν, ὅπου πάντο-
τε μαζώνονται οἱ Ἰουδαῖοι,
καὶ κρυφῶς τίποτες δὲν ἐλά-
λησα.

21 Τί με ἐρωτᾷς; ἐρώτησε

τησαν τῆς ἀκηκοῦσας, τί ἐλά-
λησα αὐταῖς· ἴδε, ἔτοι οἶδασιν
ὃ εἶπον ἐγώ.

22 Ταῦτα δὲ αὐτῇ εἰπόντῃ,
εἰς τῶν ὑπηρέτων παρεστηκὸς
ἔδωκε ῥάπισμα τῷ Ἰησοῦ,
εἰπών· Οὕτως ἀποκρίνη τῷ
ἀρχιερεῖ·

23 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ
Ἰησοῦς· Εἰ κακῶς ἐλάλησα,
μαρτύρησον περὶ τοῦ κακοῦ·
εἰ δὲ καλῶς, τί με δέξεις;

24 Ἀπέειπεν οὖν αὐτὸν
ὁ Ἄννας διδμεῖνον πρὸς Καϊά-
φαν τὸν ἀρχιερέα.

25 Ἦν δὲ Σίμων Πέτρος·
ἐσῶς καὶ θερμαινόμενος· εἶπον
οὖν αὐτῷ· Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ εἶ; Ἠρνή-
σατο ἐκεῖνος, καὶ εἶπεν· Οὐκ
εἰμὶ.

26 Λέγει εἰς ἐκ τῶν δούλων
τοῦ ἀρχιερέως, συγγενὴς ὢν ᾧ
ἀπέκοψε Πέτρος· τὸ ὅτιον·
Οὐκ ἐγώ σε εἶδον ἐν τῷ κήπῳ
μετ' αὐτοῦ;

27 Πάλιν οὖν ἠρνήσατο ὁ
Πέτρος, καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ
ἐφώνησεν.

28 Ἀγασιν οὖν τὸν Ἰησοῦν
ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ πραιτώ-
ριον. ἦν δὲ πρωΐα· καὶ αὐτοὶ
οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ πραιτώρι-

ἐκεῖνης ὥπῃ μὲ ἄκουσαν, τί τῆς
ἐλάλησα· καὶ, ἔτι τοι ἐξέουσιν
ἐκεῖνα ὥπῃ εἶπα ἐγώ.

22 Καὶ ὥσάν εἶπεν ἐπ' αὐτόν,
ἵνας ἀπὸ τῆς ὑπηρέτας ὥπῃ
ἐπαρσάσκονταν ἐκεῖ, τῇ ἐκτύ-
πησι ῥάπισμα, καὶ εἶπεν· Ἐξί-
σῃ ἀποκρίνεσαι εἰς τὸν ἀρχιερέα;

23 Ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀπεκρίθη·
Ἄν ἐσύντυχῃ κακῶς, μαρτύ-
ρησέ με διὰ τὸ κακόν· ἀλλ' ἂν
(ἐσύντυχῃ) καλῶς, τί με
δέξεις;

24 Ὁ Ἄννας λοιπὸν τὸν
ἔγειλε δεμῖνον εἰς τὸν Καϊάφαν
τὸν ἀρχιερέα.

25 Καὶ ὁ Σίμων Πέτρος
ἐσέκετεν καὶ ἐξεγαίουλον, καὶ
λέγουσιν τῷ· Μῆνα εἶσαι καὶ
ἐσὺ ἀπὸ τῆς μαθητάδης τῆ·
Καὶ ἐκεῖνος ἀρνήθη, καὶ εἶπε·
Δὲν εἰμὶ.

26 Λέγει ἵνας ἀπὸ τῆς
δουλεύταδης τοῦ ἀρχιερέως, ὁ
ὁποῖος ἦτον συγγενὴς ἐκεῖνῳ
ὥπῃ ἐκοψεν ὁ Πέτρος· τὸ αὐτί-
κῃ· Δὲν σε εἶδα ἐγώ εἰς τὸν
κήπον μετ' αὐτόν;

27 Πάλιν λοιπὸν ἀρνήθηκεν
ὁ Πέτρος, καὶ παρευδὺς ὁ
πετεινὸς ἐλάλησεν.

28 Φέρουσιν λοιπὸν τὸν Ἰη-
σοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ
πραιτώριον. καὶ ἦτον ταχύ· καὶ
αὐτοὶ δὲ ἐμβῆκαν μέσα εἰς τὸ
πραιτώριον, διὰ ἵνα μὴν μιαν-

ον, ἵνα μὴ μινδῶσιν, ἀλλ' ἵνα φάγωσι τὰ πάσχα.

29 Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πιλάτος πρὸς αὐτὸς, καὶ εἶπε· Τίνα κατηγορίαν φέρετε κατὰ τοῦ ἀνδρώπῃ τούτου;

30 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· Εἰ μὴ ἡμεῖς κατακοποῖς, οὐκ ἔν σοι παρεδώκαμεν αὐτόν.

31 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς καὶ κατὰ τὸν νόμον ὑμῶν κρίνατε αὐτόν. Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Ἡμεῖς οὐκ ἔχουμε ἀποκτεῖναι αὐτόν.

32 Ἰαὸς λόγῳ τοῦ Ἰησοῦ πληρωθῆ, ὃν εἶπε, σημαίνει πρὸς θανάτῳ ἡμελλεν ἀποδηήσκειν.

33 Εἰσῆλθεν οὖν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν ὁ Πιλάτος, καὶ ἐφώνησε τὸν Ἰησοῦν· καὶ εἶπεν αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων;

34 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀφ' ἑαυτοῦ σὺ τούτο λέγεις, ἢ ἄλλοι σοι εἶπον περὶ ἐμοῦ;

35 Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος· Μήτι ἐγὼ Ἰουδαῖός εἰμι; τὸ εἶναι τὸ σὺν καὶ οἱ ἀρχιερεῖς παρέδωκάν σοι ἰμοί· τί ἐποίησας;

36 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς κόσμου τούτου· εἰ ἐκ τῆς κόσμου

τῆς αὐτῆς, ἀλλὰ διὰ τὰ φῶσιν τὸ πάσχα.

29 Εὐλόγηκε λοιπὸν ἔξω ὁ Πιλάτος· εἰς αὐτὸς, καὶ εἶπεν· Τί κατηγορίαν ἔχετε ἑαυτοῦ τοῦ ἀνδρώπῃ τούτου;

30 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπαν τε· Ἄν δὲν ἦται ἐστὶν ὁ ἀνδρώπῃ κατακοποῖς, δὲν ἡδύλαμεν σὺ τὸν παραδώσει.

31 Εἶπεν τε; λοιπὸν ὁ Πιλάτος· Ἐπάρτε τον ἰσείς, καὶ κατὰ τὸν νόμον σας κρίνετε τον. Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι τοῦ εἶπαν· Ἐμεῖς δὲν ἔχομεν ἐξουσίαν τὰ σκοτώσαμεν ἑδίκα.

32 Διὰ τὰ πληρωθῆ ὁ λόγῳ τῷ Ἰησοῦ, τὸν ὁποῖον εἶπε σημαδεύοντας μὲ τί θάνατον ἐμίλλε τὰ ἀποθάτη.

33 Ἐμῆθηκε λοιπὸν πάλιν ὁ Πιλάτος· εἰς τὸ πραιτώριον, καὶ ἔκραξε τὸν Ἰησοῦν· καὶ εἶπεν τε· Ἐσὺ εἶσαι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων;

34 Ὁ Ἰησοῦς τῷ ἀπεκρίθη· Ἀπὸ λόγου σου τὸ λέγεις ἐγώ, ἢ ἄλλοι· σὺ τὸ εἶπε διὰ λόγου μου;

35 Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος· Μήνα ἐγὼ εἶμαι Ἰουδαῖος; τὸ εἶναι τὸ ἐδικόν σου καὶ οἱ ἀρχιερεῖς σὲ ἱπαράδωκαν εἰς ἐμένα· τί ἐκαμες;

36 Ὁ Ἰησοῦς τῷ ἀπεκρίθη· Ἡ βασιλεία ἡ ἐδική μου δὲν εἶναι ἀπὸ τὸν κόσμον ἐγώ· ἀν ἦτον

τάτῃ ἢ ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ, οἱ ὑπηρεταὶ αὐτοῦ οἱ ἐμοὶ ἠγωνίζοντο ἵνα μὴ παραδοθῶ τοῖς Ἰουδαίοις· νῦν δὲ ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐν τούτῳ.

37 Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Οὐκοῦν βασιλεὺς εἶσθι; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Σὺ λέγεις ὅτι βασιλεὺς εἰμι ἐγώ· ἐγὼ εἰς τούτο γενένημαι, καὶ εἰς τούτο ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον, ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ. Πᾶς ὁ ὢν ἐκ τῆς ἀληθείας, ἀκούει μου τῆς φωνῆς.

38 Λέγει αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Τί ἐστὶν ἀλήθεια; Καὶ τούτο εἰπὼν, πάλιν ἐξῆλθε πρὸς τῆς Ἰουδαίους, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἐγὼ οὐδεμίαν αἰτίαν εὗρισκω ἐν αὐτῷ.

39 Ἔτι δὲ Ῥωμάδια ἑμὴν ἵνα ἕνα ὑμῖν ἀπολύσω ἐν τῷ πάσχα· βύβλισθε οὖν ὑμῖν ἀπολύσω τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων;

40 Ἐκραύγασαν οὖν πάλιν πάντες, λέγοντες· Μὴ τούτον, ἀλλὰ τὸν Βαραββᾶν· ἦν δὲ ὁ Βαραββᾶς ληστής.

ἡ βασιλεία ἡ ἐδική μου ἀπὸ τῶν κόσμων ἐτέτο, οἱ ὑπηρεταὶ μου ἠδελαν ἀγωνίζεσθαι ἵνα μὴ παραδοθῶ εἰς τῆς Ἰουδαίους· ἀμὴν τῷρᾳ ἡ βασιλεία ἡ ἐδική μου δὴν εἶναι ἀπ' ἐδῶ.

37 Ὁ Πιλάτος· τῷ εἶπε· Τὸ λοιπὸν βασιλεὺς εἶσαι; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Ἐσὺ τὸ λέγεις, ὅτι ἐγὼ εἶμαι βασιλεὺς· ἐγὼ διὰ τούτο ἐγενήθηκα, καὶ διὰ τούτο ἦλθα εἰς τὸν κόσμον, διὰ ἵνα μαρτυρήσω τὴν ἀλήθειαν. Ἐκεῖνος ὅπῃ εἶναι ἀπὸ τὴν ἀλήθειαν, ἀκούει τὴν φωνὴν μου.

38 Λέγει τε ὁ Πιλάτος· Τί εἶμαι ἀλήθεια; Καὶ ὡσὰν εἶπεν ἐτούτο, πάλιν εὐγῆκεν ἔξω εἰς τῆς Ἰουδαίους, καὶ λέγει τῆς· Ἐγὼ δὴν εὗρισκω καμίαν ἀφορμὴν εἰς αὐτόν.

39 Καὶ εἶναι Ῥωμάδια εἰς ἐσᾶς, διὰ ἵνα σᾶς ἀπολύσω ἕνα εἰς τὸ πάσχα· θίλετε λοιπὸν ἵνα σᾶς ἀπολύσω τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων;

40 Καὶ πάλιν ἔκραξαν ὅλοι καὶ εἶπαν· Μὴ ἐτούτον, ἀλλὰ τὸν Βαραββᾶν· καὶ ὁ Βαραββᾶς ἦτον ἕνας ληστής.

Κιφ. ιθ'. 19.

ΤΟΤΕ οὖν ἔλαβεν ὁ Πιλάτος τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐμαρτύρωσιν.

2 Καὶ οἱ γραττωταὶ πλέξαντες γράφον ἐξ ἀκανθῶν, ἐπέ-

ΤΟΤΕ λοιπὸν ἐπίασιν ὁ Πιλάτος τὸν Ἰησοῦν, καὶ τὸν ἔδρει.

2 Καὶ οἱ γραττωταὶ ἐκλίξαν ἕνα γράφον ἀπὸ ἀκανθῶν,

Θηκαν αὐτοῦ τῇ κεφαλῇ, καὶ ἱμάτιον πορφυρεὺν περιέβαλον αὐτόν.

3 Καὶ ἔλεγον· Καίρε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἰδόντων αὐτῷ ραπισματα.

4 Ἐξῆλθεν οὖν πάλιν ἔξω ὁ Πιλάτῳ, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἴδε, ἄγω ὑμῖν αὐτὸν ἔξω, ἵνα γινώτε ὅτι ἐν αὐτῷ ἐδεμίαν αἰτίαν εὗρισκω.

5 Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Ἰησοῦς ἔξω, φορῶν τὸν ἀκάθιστον στεφανίον, καὶ τὸ πορφυρεὺν ἱμάτιον. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἴδε ὁ ἄνθρωπος.

6 Ὅτε οὖν εἶδον αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὑπηρέται, ἰνερύλασαν, λέγοντες· Σταύρωσον, σταύρωσον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτῳ· Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς, καὶ σταυρώσατε· ἐγὼ γὰρ οὐχ εὗρισκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν.

7 Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Ἡμεῖς νόμον ἔχομεν, καὶ κατὰ τὸν νόμον ἡμῶν ὀφείλει ἀποθάνειν, ὅτι ἑαυτὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ ἐποίησεν.

8 Ὅτε οὖν ἤκησεν ὁ Πιλάτῳ τοῦτον τὸν λόγον, μάλλον ἐφοβήθη.

9 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν, καὶ λέγει τῷ Ἰησοῦ· Πόθεν εἰ σὺ; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίσιν οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ.

καὶ τὸ ἱβαλεῖν εἰς τὸ κεφάλαιον, καὶ τὸν ἰδόντων ἑαυτοῦ ραπισματα.

3 Καὶ ἔλεγαν· Καίρε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, καὶ τὸν ἰδόντων.

4 Εὐγῆκε πάλιν ἔξω ὁ Πιλάτῳ, καὶ λέγει τῷ· Νά, ὅπου σὰς τὸν φέρω· ἔξω, διὰ νὰ γνωρίζετε, ὅτι εἰς αὐτὸν δὲν εὗρισκω οὐδὲν καμίας αἰτίας.

5 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εὐγῆκεν ἔξω, καὶ ἐφόρει τὰ ἀγκυδεῖον στεφάνον, καὶ τὸ φόρεμα τὸ κόκκινον. Καὶ λέγει τῷ· ὁ Πιλάτῳ· Νά ὁ ἄνθρωπος.

6 Καὶ ὡς αὐτὸν εἶδαν λοιπὸν οἱ ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ ὑπηρέται, ἐφωμάσαν, καὶ εἶπαν· Σταύρωσον, σταύρωσον αὐτόν. Λέγει τῷ ὁ Πιλάτῳ· Ἐπάρετέ τον ἱστοῖς, καὶ σταυρώσατέ τον· διατὶ ἐγὼ καμίας ἀφορμὴν δὲν εὗρισκω εἰς αὐτόν.

7 Οἱ Ἰουδαῖοι τῷ ἀπακρίθησαν· Ἐμεῖς ἔχομεν νόμον, καὶ κατὰ τὸν νόμον μας χρεωτέϊα ἀποθάνειν, ὅτι ἑκαμὲν τοῦ λόγου τῷ υἱὸν τοῦ Θεοῦ.

8 Ὅταν λοιπὸν ἤκησεν ὁ Πιλάτῳ ἐπὶ τὸν λόγον, περισσώτερον ἐφοβήθη.

9 Καὶ ἐμβῆκε πάλιν εἰς τὸ πραιτώριον, καὶ λέγει τῷ Ἰησοῦ· Ἀπὸ πῶς εἶσαι; Καὶ ὁ Ἰησοῦς, δὲν τοῦ ἀπεκρίθη.

10 Λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Ἐμοὶ ἢ λαλεῖς; οὐκ οἶδας ὅτι ἐξουσίαν ἔχω σαυρώσαι σε, καὶ ἐξουσίαν ἔχω ἀπολύσαι σε;

11 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ ἔχεις ἐξουσίαν ἡδαιάν κατ' ἐμῶ, εἰ μὴ ἦν σοι δοδόμενον ἀνωθεν· διὰ τὸ τοῦτο παραδίδες με σοὶ μίζουσα ἁμαρτίαν ἔχει.

12 Ἐκ τούτου ἐζητεί ὁ Πιλάτος ἀπολύσαι αὐτόν· εἰ δὲ Ἰουδαῖοι ἔκραζον, λέγοντες· Ἐάν τούτον ἀπολύσῃς, οὐκ εἰ φίλος τοῦ Καίσαρος· πᾶς ὁ βασιλεὺς αὐτοῦ ποιῶν, ἀντιλέγει τῷ Καίσαρι.

13 Ὁ οὖν Πιλάτος ἀκούσας τούτον τὸν λόγον, ἤγαγεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ θήματος, εἰς τόπον λεγόμενον Λιδόφρωτον, Ἑβραϊστὶ δὲ Γαββαθᾶ.

14 Ἦν δὲ παρασκευὴ τοῦ πάσχαι, ὥρα δὲ ὥσπερ ἔκτη· καὶ λέγει τοῖς Ἰουδαίοις· Ἴδε ὁ βασιλεὺς ὑμῶν.

15 Οἱ δὲ ἐκταύγασαν· λέγοντες, σαυρώσω αὐτόν· λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Τὸν βασιλεὺς ὑμῶν σαυρώσω; ἀπεκρίθησαν οἱ ἀρ-

10 Λέγει τῷ ὁ Πιλάτος· Μετ' ἐμένα δὲ λαλεῖς; δὲν ἐξουσίαν ἔχω ἐξουσίαν· ἵνα σὶ σαυρώσω, καὶ ἔχω ἐξουσίαν ἵνα σὶ ἀπολύσω;

11 Ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη· Οὐδεμίαν ἐξουσίαν δὲν ἔδωκεν ἔχῃ ἐναντία μου, ἀν δὲν σὺ ἦτον δεδομενος ἀποπᾶν· διὰ τοῦτο ἐπεὶ σὺ ὁποῦ μὲ ἐπαράδωκε εἰς ἐμένα, ἔχει μεγαλότερον ἁμαρτίαν.

12 Ἀπὸ ἐκείνης τῆς ὥρας ἐζήτη ὁ Πιλάτος ἵνα τὸν ἀπολύσῃ ἁμῶν οἱ Ἰουδαῖοι ἔκραζαν, καὶ ἔλεγον· Ἀνὰ πολὺ σὺς ἐπὶ τόν, δὲν εἶσαι φίλος τοῦ Καίσαρος· καὶ δὲ ἀνδρῶν· ὅπως κάμνει τὴ λόγῃ τῇ βασιλείᾳ, ἐναντιῶται τὸν Καίσαρα.

13 Ὁ Πιλάτος λοιπὸν ὥσπερ ἀκούσας ἐτούτα τὰ λόγια, ἐγαγεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν, καὶ αὐτὸς ἐκάθισεν εἰς τὸ κριτήριον, εἰς ἓνα τόπον ὅπου τὸν λέγουσι Λιδόφρωτον, καὶ Ἑβραϊστὶ Γαββαθᾶ.

14 Καὶ ἦτον ἡ παρασκευὴ τῷ πάσχαι, κοντὰ ἔκτη ὥρα· καὶ λέγει εἰς τῶς Ἰουδαίους· Ἰδε ὁ βασιλεὺς σας.

15 Καὶ ἐκείνοι ἐφώνησαν· Σῆκωσι, σῆκωσι, σαυρώσῃ τον· λέγει τῶς ὁ Πιλάτος· Τὸν βασιλεὺς σας ἵνα σαυρώσω; Ἀπεκρίθησαν οἱ ἀρχιερεῖς

χιρεῖς· Οὐκ ἔχομεν βασιλεία εἰ μὴ Καίσαρα.

16 Τότε οὖν παρέδωκεν αὐτὸν αὐτοῖς ἵνα σταυρωθῇ. παρέλαβον δὲ τὸν Ἰησοῦν καὶ ἀπήγαγον.

17 Καὶ βαράζων τὸν σταυρὸν αὐτοῦ ἐξῆλθεν εἰς τὸν λεγόμενον Κρανίῳ τόπον, ὃς λέγεται Ἑβραϊστὶ Γολγοθᾶ.

18 Ὅπως αὐτὸν ἐσταύρωσαν, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄλλης δύο, ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν, μέσον δὲ τὸν Ἰησοῦν.

19 Ἐγραψε δὲ καὶ τίτλον ἰ Πιλάτῳ, καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τῷ σταυρῷ. ἦν δὲ γεγραμμένον· ἸΗΣΟΥΣ Ὁ ΝΑΖΩΡΑΪΟΣ Ὁ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ἸΟΥΔΑΙΩΝ.

20 Τοῦτον οὖν τὸν τίτλον πολλοὶ ἀνέγνωσαν τῶν Ἰουδαίων· ὅτι ἰγγυὺς ἦν τῆς πόλεως ὁ τόπος· ὅπως ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἦν γεγραμμένον Ἑβραϊστὶ, Ἑλληνιστὶ, Ῥωμαϊστὶ.

21 Ἐλεγον οὖν τῷ Πιλάτῳ οἱ ἀρχιερεῖς τῶν Ἰουδαίων· Μὴ γράψῃς· Ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· ἀλλ' ὅτι ἐκεῖ· εἶπε· Βασιλεὺς εἰμὶ τῶν Ἰουδαίων.

22 Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος·

καὶ εἶπαν· Ἐμεῖς δὲν ἔχομεν βασιλεία παρὰ τὸν Καίσαρα.

16 Τότε λοιπὸν τῆς τὸν ἐπαράδωκεν διὰ τὰ σταυρωθῇ. καὶ ἐπῆραν τὸν Ἰησοῦν καὶ τὸν ἐπάγαγον.

17 Καὶ ἐσήκωνε τὸν σταυρὸν τῷ καὶ εὐγῆκεν ἔξω εἰς τὸν τόπον ὃν καὶ ἐλέγεται τοπικῶς Κρανίῳ, ὃ ὁποῖόν· λέγεται Ἑβραϊκῶς Γολγοθᾶ.

18 Ἐκεῖ ὅπου τὸν ἐσταύρωσαν, καὶ μετ' αὐτὸν ἄλλης δύο, ἐνα ἀπὸ τῆς μίαν μεραΐαν, καὶ ἄλλην ἀπὸ τῆς ἄλλης, καὶ εἰς τὴν μέσσην τὸν Ἰησοῦν.

19 Καὶ ὁ Πιλάτος· ἔγραψε καὶ ἀπανωγραφῇ, καὶ ἔβαλεν ἀπάνω εἰς τὸν σταυρὸν, καὶ ἦτον γεγραμμένη· ἸΗΣΟΥΣ Ὁ ΝΑΖΩΡΑΪΟΣ Ὁ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ἸΟΥΔΑΙΩΝ.

20 Ἐτέτην τὴν ἀπανωγραφῇ πολλοὶ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας τὴν ἀνάγνωσαν· διατὶ ἦτον κοντὰ εἰς τὴν πόλιν ὁ τόπος· ὅπως ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἦτον γεγραμμένη Ἑβραϊκῶς, Ἑλληνικῶς, καὶ Λατινικῶς.

21 Καὶ οἱ ἀρχιερεῖς τῶν Ἰουδαίων ἔλεγαν εἰς τὸν Πιλάτον· Μὴ γράψῃς· Ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· ἀλλ' ὅτι ἐκεῖ· εἶπε· Βασιλεὺς εἰμὶ τῶν Ἰουδαίων.

22 Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος·

Ὁ γέγραφα, γέγραφα.

23 Οἱ οὖν γρατῶνται, ὅτε ἐσαύρωσαν τὸν Ἰησοῦν, ἔλαβον τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, (καὶ ἐποίησαν τέσσαρα μέρη, ἐκάστω γρατῶντι μέρος,) καὶ τὸν χιτῶνα ἦν δὲ ὁ χιτῶν ἄρραφτος, ἐκ τῶν ἀνωθεν ὑφαντός δι' ὅλης.

24 Εἶπον οὖν πρὸς ἀλλήλους· Μὴ σχίσωμεν αὐτόν, ἀλλὰ λάχωμεν περὶ αὐτοῦ, τίνος ἕσται ἡ γραφὴ πληρωθῇ ἡ λέγουσα· Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἐαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον. Οἱ μὲν οὖν γρατῶνται ταῦτα ἐποίησαν.

25 Εἰσήκεισαν δὲ παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ, καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ.

26 Ἰησοῦς οὖν ἰδὼν τὴν μητέρα, καὶ τὸν μαθητὴν παρεστῶτα ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ μητρὶ αὐτῇ· Γύναι, ἰδὲ ὁ υἱός σου.

27 Εἶτα λέγει τῷ μαθητῇ· Ἰδὲ ἡ μήτηρ σου· Καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν αὐτὴν ὁ μαθητὴς εἰς τὰ ἴδια.

Ἐκεῖνο ὅπῃ ἔγραψα, ἔγραψα.

23 Ὅταν λοιπὸν ἐσαύρωσαν οἱ γρατῶνται τὸν Ἰησοῦν, ἐπῆραν τὰ φορέματά του, (καὶ ἑκαμάν τα τέσσαρα μέρη, καὶ ἑνὸς γρατῶντι τὸ μέρος του,) καὶ τὸν χιτῶνα. καὶ ὁ χιτῶν ἦτον ἄρραφτος, ἀποπάνω ἕως κάτω ὅλης.

24 Εἶπαν λοιπὸν ἀνάμισά της· Ἄς μὴν τὸν σχίσωμεν, ἀλλὰ ἅς ῥιξώμεν λαχύνες δι' αὐτόν, τίνος δέλει εἶσθαι· διὰ νὰ πληρωθῇ ἡ γραφὴ ὅπῃ λέγει· Ἐμοίρουντο τὰ φορέματά μου ἀνάμισά της, καὶ εἰς τὴν φορεσίαν μου ἔρριξαν λαχύνες. Οἱ γρατῶνται λοιπὸν ἑκάμισιν ἐτάτα.

25 Καὶ ἐγένονταν κοντὰ εἰς τὸν σταυρόν τοῦ Ἰησοῦ ἡ μητέρα του καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς του, Μαρία ἡ γυναῖκα τοῦ Κλωπᾶ, καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ.

26 Ὅσῃν εἶδε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς τὴν μητέρα του, καὶ τὸν μαθητὴν ὅπῃ ἀγάπα ὅπῃ ἐτίκουνται σημά, λέγει εἰς τὴν μητέρα του· Ὡ γύναι, ἰδὲ υἱός σου.

27 Ἀπείκει λέγει εἰς τὸν μαθητὴν· Νὰ ἡ μήτηρ σου· Καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας τῆς ἐπῆρει ὁ μαθητὴς ἐκεῖνός εἰς τὸ σπήτιόν του.

2 S

28 Μετὰ τοῦτο εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντα ἤδη τετέλεσται, ἵνα τελεωθῇ ἡ γραφή, λέγει· Διψῶ.

29 Σκεῦθ· ἔν ἔκκετο ὄξυς μεστόν· οἱ δὲ, πλείοντες σπόγγον ὄξυς, καὶ ὑσώπων περιθέντες, προσέγγισαν αὐτῷ τῷ στόματι.

30 Ὅτε ἔν ἔλαβε τὸ ὄξυς· ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· Τετέλεσται· καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν, παρέδωκε τὸ πνεῦμα.

31 Οἱ ἔν Ἰουδαῖοι, ἵνα μὴ μείνῃ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ σαββάτῳ, ἔπει παρασκευὴ ἦν, (ἦν γάρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνη τοῦ σαββάτου,) ἠρώτησαν τὸν Πιλάτον ἵνα κατεργασθῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη, καὶ ἀρθῶσιν.

32 Ἦλθον ἔν οἱ στρατιῶται, καὶ τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη, καὶ τῷ ἄλλῳ τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ.

33 Ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἔλθόντες, ὡς εἶδον αὐτὸν ἤδη τεθνηκότα, οὐ κατέαξαν αὐτῷ τὰ σκέλη·

34 Ἀλλ' εἰς τῶν στρατιωτῶν λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν εὗρε, καὶ εὐθὺς ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ.

28 Καὶ ὕγρον ἀπὸ τούτου, ὡς ἂν εἶδεν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ὥραμά ἡ πάντα ἐτελεώθησαν, διὰ ἵνα πληρωθῇ ἡ γραφή, λέγει· Διψῶ.

29 Λοιπὸν ἐκείττον ἐκεῖ ἀγγεῖον γιμάτον ὄξυδι· καὶ ἐκεῖνοι γιμίζοντες τὸ σφουγγαριὸν ὄξυδι, καὶ ἐμπηγοντές τὸ εἰς τὸ καλάμι, τὸ ἔβαλαν εἰς τὸ στόμα τοῦ.

30 Ὅταν λοιπὸν ἐπῆρε τὸ ὄξυδι ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Ἐτελεώθη· καὶ σκύπνωσας τὸ κεφάλι τοῦ, ἐπαράδωκε τὸ πνεῦμα.

31 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι, διὰ ἵνα μὴν μείνουσιν τὰ κορμιά ἀπάνω εἰς τὸν σταυρὸν τὸ σάββατον, ἐπεὶ δὴ ἦτον παρασκευὴ, (καὶ ἡ ἡμέρα τῆς σαββάτης ἐκείνης ἦτον μεγάλη,) ἐπαρκαλίσαν τὸν Πιλάτον, διὰ ἵνα τρεκίσκῃ τὰ σκέληα τῆς, καὶ ἵνα τῆς σηκώσῃ ἀπὸ τοῦ.

32 Ἦλθαν λοιπὸν οἱ στρατιῶται, καὶ τοῦ πρώτου ἐτρεκίσκῃ τὰ σκέληα τοῦ, καὶ τοῦ ἄλλου ὁποῦ ἐσταυρώθη μαζὺ μετ' αὐτόν.

33 Καὶ ἔγοντας ἵνα ἔλθουν καὶ εἰς τὸν Ἰησοῦν, ὡς ἂν εἶδαν ὅτι ἦτον ἀποθνήσκων, οὐκ ἐτρεκίσκῃ τὰ σκέληα τοῦ·

34 Ἀλλὰ εἷας ἀπὸ τῆς στρατιώτης ἐκέντησε τὴν πλευρὰν τοῦ μετ' αὐτόν, καὶ παρευῆναι εὗρε αἷμα καὶ ὕδωρ.

35 Καὶ ὁ ἰσραηλὶτικὸς μαρτυροῦν, καὶ ἀληθινὴ αὐτῇ ἵστω ἡ μαρτυρία· καὶ κείνος εἶπεν ὅτι ἀληθῆ λέγει, ἵνα ὑμεῖς πιστεύσῃτε.

36 Ἐγένετο γάρ ταῦτα ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ· Ὅσων ἡ συντριβήσεται αὐτοῦ.

37 Καὶ πάλιν ἐτίρα γραφὴ λέγει· Ὅψονται εἰς ὃν ἐξικίνησαν.

38 Μετὰ δὲ ταῦτα ἠρώτησε τὸν Πιλάτον ὁ Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, (ὃν μαθητὴς τοῦ Ἰησοῦ, κρυμμένος διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων,) ἵνα ἄρῃ τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ἐπέτρεψεν ὁ Πιλάτος· ἦλθεν ἔν καὶ ἦρε τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.

39 Ἦλθε δὲ καὶ Νικόδημος, (ὁ ἐλθὼν πρὸς τὸν Ἰησοῦν νυκτὸς τὸ πρῶτον,) φέρων μύγμα σμύρνης καὶ ἀλόνης ὡσεὶ λίτρας ἑκατόν.

40 Ἔλαβον ἔν τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἔδωκαν αὐτὸ ὀβολοῖς μετὰ τῶν ἀρωμάτων, καθὼς ἔθος ἐστὶ ταῖς Ἰουδαίαις ἐνταφιάζειν.

41 Ἦν δὲ ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ἐταυρώθη κήπος, καὶ ἐν τῷ κήπῳ μνημεῖον καινόν, ἐν ᾧ οὐδὲπω εἰσὶς ἐτέθη.

35 Καὶ ἐκεῖνός ἐστι τὸ ἰδεῖν τὸ ἱμαρτύρησε, καὶ ἀληθινὴ εἶναι ἡ μαρτυρία ταῦ· καὶ ἐκεῖνός ἐστι τὸ ἰδεῖν ὅτι ἀληθῆ λέγει, διὰ τὰ πιστεύετε ἐσθίς.

36 Διατὶ ἐτέτα ἔγιναν διὰ τὰ πληρωθῇ ἡ γραφὴ ὅπου λέγει· Κόκκαλον δὲν θίλει τζακισθῇ ἀπ' αὐτόν.

37 Καὶ πάλιν ἄλλη γραφὴ λέγει· Θίλειν εἰδῇ εἰς ἐκεῖνον ὅπου ἐκίνησαν.

38 Καὶ ὕστερον ἀπὸ τῆτα ὁ Ἰωσήφ ὅπου ἦτον ἀπὸ τὴν Ἀριμαθαίαν, (ὁ ὅποιός ἦτον μαθητὴς τοῦ Ἰησοῦ, ἀμὴ ἦτον κρυμμένος διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων,) ἐζήτησεν ἀπὸ τὸν Πιλάτον ἵνα σηκώσῃ τὸ κορμὶ τῷ Ἰησοῦ· καὶ ὁ Πιλάτος τοῦ ἔδωκεν ἄδειαν· ἐπῆγε λοιπὸν καὶ ἐσήκωσε τὸ κορμὶ τῷ Ἰησοῦ.

39 Καὶ ἦλθε καὶ ὁ Νικόδημος, (ὁ ὅποιός ἦλθε τὸ πρῶτον εἰς τὸν Ἰησοῦν νύκτα,) καὶ ἔφερεν ἕνα μύγμα, σμύρνα καὶ ἄλωνα ἕως ἑκατόν λίτρας.

40 Ἐπῆραν λοιπὸν τὸ κορμὶ τῷ Ἰησοῦ, καὶ ἔδωκαν τὸ μὲ σενδόνια μαζὺ μὲ τὰ μυρρινά, καθὼς εἶναι συνήθεια εἰς τὴς Ἰουδαίας.

41 Καὶ ἐκεῖ εἰς τὸν τόπον ὅπου ἐταυρώθη ὁ Ἰησοῦς ἦτον κήπος, καὶ μέσα εἰς τὸν κήπον ἦτον ἕνα μνημεῖον καινόν, εἰς τὸ ὅποιον ἀκόμα κανίνας δὲν ἐβάλλθη.

42 Ἐκεῖ οὖν διὰ τὴν
 παρασκευὴν τῶν Ἰουδαίων,
 ὅτι ἐγγὺς ἦν τὸ μνημεῖον,
 ἔθηκαν τὸν Ἰησοῦν.

42 Ἐκεῖ λοιπὸν ἔβαλαν
 τὸν Ἰησοῦν διὰ τὴν παρασκευὴν
 τῶν Ἰουδαίων, διατὶ ἦτον τὸ
 μνημα κοντά.

Κεφ. κ'. 20.

Τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων
 Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ
 ἔρχεται πρὸς, σκοτίας ἔτι
 ἔσσης, εἰς τὸ μνημεῖον· καὶ
 βλέπει τὸν λίθον ἥμνον ἐκ
 τοῦ μνημεῖου.

2 Τρέχει ἔν καὶ ἔρχεται
 πρὸς Σίμωνα Πέτρον, καὶ πρὸς
 τὸν ἄλλον μαθητὴν ὃν ἐφίλει ὁ
 Ἰησοῦς· καὶ λέγει αὐτοῖς·
 Ἦσαν τὸν Κύριον ἐκ τοῦ
 μνημεῖου, καὶ οὐκ οἶδαμεν πῶ
 ἔθηκαν αὐτόν.

3 Ἐξῆλθεν ἔν ὁ Πέτρος
 καὶ ὁ ἄλλος μαθητής, καὶ
 ἤρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον.

4 Ἐτρέχον δὲ οἱ δύο
 ὁμῶς, καὶ ὁ ἄλλος μαθητής
 πρὸδραμε τάχιον τοῦ Πέτρου,
 καὶ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ
 μνημεῖον.

5 Καὶ παρακύβας βλέπει
 κείμενα τὰ ὀστέα· ὁ μὲντοι
 εἰσῆλθεν.

6 Ἐρχεται ἔν Σίμων
 Πέτρος ἀκολουθῶν αὐτῷ, καὶ
 εἰσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ
 διωρεῖ τὰ ὀστέα κείμε-
 να.

7 Καὶ τὸ σθεῖρον ὃ ἦν ἐπὶ
 τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, ὁ μετὰ τῶν

ΚΑΙ τὴν πρώτην ἡμέραν
 τῆς ἐβδομάδος, ἔρχεται
 Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ τὴν αὐ-
 γὴν, ὅπῃ ἦτον ἀκόμιν σκοτάδι,
 εἰς τὸ μνημα· καὶ βλέπει τὴν πέ-
 τραν σπικωμένην ἀπὸ τοῦ μνημα.

2 Τρέχει λοιπὸν καὶ ἔρχεται
 πρὸς τὸν Σίμωνα τὸν Πέτρον,
 καὶ τὸν ἄλλον μαθητὴν, ὅπου
 ἀγάπαν ὁ Ἰησοῦς· καὶ λέγει
 τῆς· Ἐσήκωσαν τὸν Κύριον
 ἀπὸ τοῦ μνημα, καὶ δὲν
 ἔξεύρομεν πῶ τὸν ἔβαλαν.

3 Εὐγῆκε λοιπὸν ἔξω ὁ Πέ-
 τρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητής,
 καὶ ἤρχονταν εἰς τὸ μνημα.

4 Καὶ ἔτρεχαν καὶ οἱ δύο
 μαζὺ, ἀμὴν ὁ ἄλλος μαθητής
 ἐπρόδραμε γλιγωρώτερα ἀπὸ
 τὸν Πέτρον, καὶ ἦλθε πρῶτος
 εἰς τὸ μνημεῖον.

5 Καὶ σκύπτωντας βλέπει
 ὅπῃ ἐκείμενταν τὰ σενδόρια·
 ὁμῶς δὲν ἐμῶθηκε (μῆσα.)

6 Ἐρχεται λοιπὸν ὁ Σίμων
 Πέτρος ἀκολουθῶντάς τον, καὶ
 ἐμῶθηκεν μῆσα εἰς τὸ μνημεῖον,
 καὶ βλέπει τὰ σενδόρια ὅπῃ
 ἐκείμενταν,

7 Καὶ τὸ μανδύλι, τὸ ὁποῖον
 ἦτον ἀπάνω εἰς τὸ κεφάλι τοῦ,

ἔθοντων κείμενον, ἀλλὰ χωρὶς ἐντετυλιγμένον εἰς ἓνα τόπον.

8 Τότε ὃν εἰσῆλθε καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς ὃ ἐλθὼν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ εἶδε, καὶ ἐπίστευσεν.

9 Οὐδέπω γὰρ ᾔδεισαν τὴν γραφὴν, ὅτι διὰ αὐτὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι.

10 Ἀπῆλθον ὃν πάλιν πρὸς ἑαυτὸς οἱ μαθηταί.

11 Μαρία δὲ εἰρήκει πρὸς τὸ μνημεῖον κλαίουσα ἔξω· ὡς ὃν ἐκλαiei, παρέκυψεν εἰς τὸ μνημεῖον.

12 Καὶ θεωρεῖ δύο ἀγγέλους ἐν λευκοῖς καθιστομένους, ἓνα πρὸς τῇ κεφαλῇ, καὶ ἓνα πρὸς τοῖς ποσίν, ὅπως ἔκειτο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.

13 Καὶ λέγουσιν αὐτῇ ἐκεῖνοι· Γύναι, τί κλαίεις; Λέγει αὐτοῖς· Ὅτι ἤραν τὸν Κύριόν μου, καὶ οὐκ οἶδα πῶς ἔθηκαν αὐτόν.

14 Καὶ ταῦτα εἰπῶσα, ἐξῆλθε εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ θεωρεῖ τὸν Ἰησοῦν ἐξῶτα· καὶ ἔκ ἡδὲ ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστὶ.

15 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Γύναι, τί κλαίεις; τίνα ζητεῖς; Ἐκίνησεν, δοκῶσα ὅτι ὁ κητερός ἐστὶ. Λέγει αὐτῷ· Κυριε, εἰ σὺ ἀβάστασας αὐτόν, εἰπέ μοι πῶς

ἔχει μὲ τὰ συνδόνια κείμενον, ἀλλὰ χωρὶς τυλιγμένον εἰς ἓνα τόπον.

8 Τότε λοιπὸν ἐμβῆκε μέσα καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς, ὅπῃ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ εἶδε, καὶ ἐπίστευσε.

9 Διατί ἀκόμι δὲν ἔξυραν τὴν γραφὴν, ὅτι κάμνει χρεῖα αὐτός νὰ ἀνασταθῇ ἐκ νεκρῶν.

10 Ἐγύρισαν πάλιν οἱ μαθητάδες εἰς τὰς ἰδικὰς τῆς.

11 Καὶ ἡ Μαρία ἐπέκυψεν ἔξω εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ ἐκλαiei· ὡς ὃν ἐκλαiei λοιπὸν, ἐπαράσκειν εἰς τὸ μνημεῖον.

12 Καὶ βλέπει δύο ἀγγέλους ὅπῃ ἐκάθονταν μὲ ἄσπερα φορέματα, ἓνα εἰς τὴν κεφαλὴν, καὶ ἓνα εἰς τὰ ποδάρια, ἐκεῖ ὅπῃ ἐκείονταν τὸ κορμὶ τοῦ Ἰησοῦ.

13 Καὶ λέγουσιν τῆς ἐκεῖνοι· Ὡ γυναῖκα, τί κλαίεις; Λέγει τῆς· Ὅτι ἐσῆκωσαν τὸν Αὐθέντην μου, καὶ δὲν ἔξυραν πῶς τὸν ἔβαλαν.

14 Καὶ ὡς ὃν εἶπεν ἑαυτῇ, ἐγύρισεν ὀπίσω, καὶ βλέπει τὸν Ἰησοῦν ὅπῃ ἔκειτο· καὶ δὲν ἔξυρεν ὅτι εἶναι ὁ Ἰησοῦς.

15 Λέγει τῆς ὁ Ἰησοῦς· Ὡ γυναῖκα, διατί κλαίεις; τίνα ζητεῖς; Ἐκίνησεν, λογιζομένη ὅτι εἶναι ὁ περιβολάρχης, καὶ λέγει· Αὐδήσῃ, ἵαν ἐσὺ τὸν ἐπίστατον

αὐτὸν ἔθνηας· καὶ γὰρ αὐτὸν ἀρῶ.

16 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μαρία. Στραφύσας ἐκείνη λέγει αὐτῷ· Ῥαββυνί, ὃ λέγεται, διδάσκαλε.

17 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μὴ με ἅπτη· ὕψω γὰρ ἀναβέβηκα πρὸς τὸν πατέρα μου· πορεύου δὲ πρὸς τὰς ἀδελφάς μου, καὶ εἰπὲ αὐτοῖς· Ἀναβαίνω πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ πατέρα ὑμῶν, καὶ Θεὸν μου καὶ Θεὸν ὑμῶν.

18 Ἐρχεται Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, ἅπαγγέλλουσα τοῖς μαθηταῖς, ὅτι ἰώρακε τὸν Κύριον, καὶ ταῦτα εἶπεν αὐτῇ.

19 Οὗσης ἦν ὥφιας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν.

20 Καὶ τῷτο εἰπὼν, ἔδειξε αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. Ἐχάρησαν ἦν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον.

21 Εἶπεν ἦν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· Εἰρήνη ὑμῖν· καθὼς ἐπέσταλκέ με ὁ πατήρ, καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς.

22 Καὶ τῷτο εἰπὼν, ἐν-

εἰπέ μου πρὸς τὸν Ἰσάακ· καὶ ἐγὼ θέλω τὸν σηκώσει.

16 Λέγει τῆς ὁ Ἰησοῦς· Μαρία. Ἐκείνη ἰγύρισε, καὶ λέγει τῷ Ῥαββυνί· τὸ ὅποιον θέλει καὶ εἰπῇ, διδάσκαλε.

17 Λέγει τῆς ὁ Ἰησοῦς· Μὴ με πιάσεις· διατὶ ἀκούμι διὰ ἀνέβηκα εἰς τὸν πατέρα μου· ἀμὴ σύρε εἰς τὰς ἀδελφάς μου, καὶ εἰπὲ τῆς· Ἀναβαίνω εἰς τὸν πατέρα μου καὶ πατέρα σας, καὶ Θεὸν μου καὶ Θεὸν σας.

18 Ἦλθεν ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ εἶπεν ἰτὺτα εἰς τὰς μαθητάδας, ὅτι εἶδε τὸν Κύριον, καὶ πῶς τῆς εἶπεν αὐτὰ τὰ λόγια.

19 Ὡσὰν ἰβραδῖασι λοιπὸν τὴν ἡμέραν ἐκείνην τῆς πρώτης τῆς ἰβδημάδου, ὄντες ἡ θύραις σφραλισμέναις, ἐκεῖ ὅπου ἦσαν οἱ μαθητάδες μαζωμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐστάθη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει τῆς· Εἰρήνη εἰς ὑμᾶς.

20 Καὶ ὡσὰν εἶπεν ἰτὺ-
τον τὸν λόγον, τὰς ἔδειξε τὰ χεῖρά τε καὶ τὴν πλευράν τε. Καὶ οἱ μαθητάδες ἐχάρηκαν ὡσὰν εἶδαν τὸν Κύριον.

21 Καὶ ὁ Ἰησοῦς πάλιν τὰς εἶπεν· Εἰρήνη εἰς ὑμᾶς· καθὼς με ἐπέσταλκε ὁ πατήρ, καὶ ἐγὼ πέμπω ὑμᾶς.

22 Καὶ ὡσὰν εἶπεν ἰτὺτο,

φύσηται, καὶ λέγει αὐτοῖς·
Λάβετε Πνεῦμα ἅγιον.

23 Ἄν τινων ἀφῆτε τὰς
ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς·
ἂν τινων κρατῆτε, κενράτην-
ται.

24 Θωμᾶς δὲ, εἷς ἐκ τῶν
δώδεκα, ὃ λεγόμενος Δίδυμος,
οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν ὅτε ἦλθεν
ὁ Ἰησοῦς.

25 Ἐλεγον ἦν αὐτῷ οἱ
ἄλλοι μαθηταί· Ἐώρακα μιν
τὸν Κύριον. Ὁ δὲ εἶπεν αὐ-
τοῖς· Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς
χειρσὶν αὐτῶ τὸν τύπον τῶν
ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν
μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ
βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν
πλευρὰν αὐτοῦ, ἔ μὴ πι-
τεύσω.

26 Καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτῶ
πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταί
αὐτοῦ, καὶ Θωμᾶς μετ' αὐ-
τῶν· ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς τῶν
θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔστη
εἰς τὸ μέσον, καὶ εἶπεν·
Εἰρήνη ὑμῖν.

27 Εἶτα λέγει τῷ Θωμᾷ·
Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε, καὶ
ἴδε τὰς χειρὰς μου καὶ φέρε
τὴν χεῖρά σου, καὶ βάλε εἰς
τὴν πλευράν μου· καὶ μὴ
ᾄδῃς ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός.

28 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Θω-
μᾶς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὁ
Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου.

29 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
Ὅτι ἰώρακάς με, Θωμᾶ, πι-

νεφύσησιν εἰς αὐτὸς, καὶ
εἶπε· Λάβετε Πνεῦμα ἅγιον.

23 Καὶ ὅποιον ἁμαρτίας
συγχωρήσετε, εἶναι συγχωρη-
μέναις· καὶ ὅποιον κρατῆτε,
εἶναι κρατημέναις.

24 Καὶ ὁ Θωμᾶς, ὃ λεγο-
μενος Δίδυμος, ἵνας ἀπὸ τῶν
δώδεκα, διὲν ἦτον ἐκτὸς μετ' αὐ-
τοῦ, ὅταν ἦλθιν ὁ Ἰησοῦς.

25 Ἐλεγάν τε λοιπὸν οἱ
ἄλλοι μαθηταί· Εἶδα μιν
τὸν Κύριον. Καὶ ἐκτεῖνος τῆς
εἰπεν· Ἄν διὲν εἴδω εἰς τὰ χί-
ριά τε τὰ σημάδια τῶν καρ-
φίων, καὶ ἂν διὲν βάλλω τὸν
δάκτυλόν μου εἰς τὰ σημάδια
τῶν καρφίων, καὶ ἂν διὲν βάλλω
τὸ χεῖρι μου εἰς τὴν πλευράν
του, διὲν θίξαι πιστεύσει.

26 Καὶ ἕτερα ἀπὸ ὀκτῶ
ἡμέραις, πάλιν ἦσαν οἱ μαθη-
ταί· μέσσα, καὶ ὁ Θωμᾶς
μετ' αὐτούς· καὶ ἦλθιν ὁ Ἰησοῦς
ὄντες ἡ θύραις σφραλισμέναις,
καὶ ἐστάθη εἰς τὸ μέσον, καὶ
εἶπεν· Εἰρήνη εἰς ὑμᾶς.

27 Ἀπέκει λέγει εἰς τὸν
Θωμᾶν· Φέρε τὸν δάκτυλόν σου
εἰς τὸν δάκτυλόν μου, καὶ ἴδε
τὰ χέρια μου· καὶ φέρε τὸ χεῖρι σου,
καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν μου· καὶ μὴ
γίνεσθαι ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός.

28 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Θωμᾶς,
καὶ εἶπεν· Ὁ Κύριός μου,
καὶ ὁ Θεός μου.

29 Λέγει τε ὁ Ἰησοῦς· Δια-
τί μὲ εἶδες, Θωμᾶ, ἐπίστευ-

πίστευκα· μακάριοι, οἱ μὴ ἰδόντες, καὶ πιστεύσαντες.

30 Πολλὰ μὲν ἔν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἃ οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ.

31 Ταῦτα δὲ γέγραπται, ἵνα πιστεύσητε, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

σεις· καλότηχοι εἶναι ἐκείνοι ὅπῃ δὲν εἶδαν, καὶ ἐπίστευσάν.

30 Καὶ ἄλλα πολλὰ σημεῖα λοιπὸν ἔκαμει ὁ Ἰησοῦς ὁμολογῶν εἰς τὰς μαθητάδας τῆς, τὰ ὅποια δὲν εἶναι γεγραμμένα εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο.

31 Καὶ ἐν ταῖς ἐγράφηκαν, διὰ τὰ πιστεύσετε, ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ τὰ ἔχητε ζωὴν αἰώνιον πιστεύοντες εἰς τὸ ὄνομα τῆς.

Κεφ. κα'. 21.

ΜΕΤΑ ταῦτα ἐφάνηρσεν αὐτὸν πάλιν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριᾶδος· ἐφάνηρσεν δὲ ἕτως.

ΚΑΙ ὕστερον ἀπὸ τοῦτα πάλιν ἐφάνηρσεν τοῦ λόγου τῆς ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰς μαθητάδας τῆς εἰς τὴν θαλάσσαν τῆς Τιβεριᾶδος· καὶ ἐφάνηρσεν τέτοιαις λογῇς.

2 Ἦσαν ὁμοῦ Σίμων Πέτρος, καὶ Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος, καὶ Ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ οἱ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο.

2 Ἦσαν μαζὺ ὁ Σίμων Πέτρος καὶ Θωμᾶς ὅπῃ ἐλέγιτον Δίδυμος, καὶ Ναθαναὴλ ὅπῃ ἦτον ἀπὸ τῆς Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ οἱ δύο υἱοὶ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ ἄλλοι δὲν ἀπὸ τῆς μαθητάδας τῆς.

3 Λέγει αὐτοῖς Σίμων Πέτρος· Ὑπάγω ἀλιεῦν. Λέγουσιν αὐτῷ· Ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς σὺν σοι. Ἐξῆλθοι καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον εὐθύς, καὶ ἐν ἐρείῃ τῇ νυκτὶ ἐπιάσαν ἕδιν.

3 Λέγει τῆς ὁ Σίμων Πέτρος· Ἐγὼ πάγω νὰ ψαρεύω. Λέγουσιν οἱ ἄλλοι· Ἐρχόμεσθε καὶ ἡμεῖς μαζὺ σὺ. Εὐγῆκαν ἔξω, καὶ ἐμῆθκαν εἰς τὸ μονόξυλον εὐθύς, καὶ ἐκείνη τὴν νυκτὰ δὲν ἐπιάσαν τίποτες.

4 Πρωίας δὲ ἡδὴ γενόμενης ἔση ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν αἰγιαλόν· καὶ μέντοι ἡδαισαν οἱ μαθηταὶ ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶ.

4 Καὶ ὅταν ἐφίγξεν, ἐβᾶθη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ παραγιαλόν· ὅμως οἱ μαθητάδες δὲν ἔξευραν ὅτι εἶναι ὁ Ἰησοῦς.

5 Λέγει ἔν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Παιδιά, μή τι προσφάγιον ἔχετε; Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Οὐ.

6 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Βάλτε εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου τὸ δίκτυον, καὶ εὐρήσετε. Ἐβόλον ἦν, καὶ οὐκ ἔτι αὐτὸ ἰσχύσαι ἴσχυσαν ἀπὸ τοῦ πλοίου τῶν ἰχθύων.

7 Λέγει ἔν τῳ μαθητῇ ἰκκιῳ ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, τῷ Πέτρῳ· Ὁ Κύριός ἐστι. Σίμων ἦν Πέτρος, ἀκούσας ὅτι ὁ Κύριός ἐστι, τὸν ἐπιδύτην διζύγατο, (ἦν γὰρ γυμνός,) καὶ ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν.

8 Οἱ δὲ ἄλλοι μαθηταὶ τῷ πλοιαρίῳ ἦλθον, (ὃ γὰρ ἦσαν μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς, ἀλλ' ὡς ἀπὸ πηχῶν διακυσίων,) σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων.

9 Ὡς ἔν ἀπέβησαν εἰς τὴν γῆν, βλέψαντι ἀνδρακιὰν κοιμῆτην, καὶ ὀψάριον ἐπιμειμένον, καὶ ἄρτον.

10 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐνέγκατε ἀπὸ τῶν ὀψαρίων ὃν ἐπιβάσατε ἡν.

11 Ἀνέβη Σίμων Πέτρος, καὶ εἴλκευε τὸ δίκτυον ἐπὶ τῆς γῆς, μεγόν ἰχθύων μεγάλων ἑκατὸν πεντηκοντατριῶν· καὶ τούτων ὄντων οὐκ ἐσχίσθη τὸ δίκτυον.

12 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·

5 Λέγει τῆς ὁ Ἰησοῦς· Παῖδιά, μήνα ἔχετε τίποτις προσφάγι; Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Οὐ.

6 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὰς εἶπε· Ῥίξτε τὸ δίκτυον εἰς τὴν δεξιὰν μερίαν τῆς μονόξυλων, καὶ θίλετε εὔρα. Ἐρρίξαν το λοιπὸν, καὶ πλέον δὲν ἤμπορῶσαν εὐὰ τὸ σύρουσιν ἀπὸ τὸ πληθῶς τῶν ψαριῶν.

7 Ὁ μαθητῆς λοιπὸν ἐκίκκοντο ὅπῃ ἀγάπα ὁ Ἰησοῦς, λέγει τῷ Πέτρῳ· Ὁ Κύριός ἐστίν. Καὶ ὁ Σίμων Πέτρος, ὡσάν ἀκούσας ὅτι ὁ Κύριός ἐστίν, ἐξώσθη τὸ ὑποκάμισον, (διὰ τὴν γυμνότητα,) καὶ ἔρριξε τὸ λόγῳ τῷ εἰς τὴν θάλασσαν.

8 Καὶ οἱ ἄλλοι μαθηταὶ δὲ ἦλθον μὴ τὸ μονόξυλον, (διὰ τὸν ἦσαν μακρὰ ἀπὸ τῆς γῆς, ἀλλὰ ἕως διακυσίαις πηχάις,) σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ψαριῶν.

9 Ὡσάν εὐγῆκαν λοιπὸν εἰς τὴν γῆν, βλέψαντι ἀνδρακοφωτιὰν ὅπῃ ἐκείττον, καὶ ψάρι ὅπῃ ἐκείττον ἀπάνω εἰς τὴν ἀνδρακοφωτιάν, καὶ ψωμί.

10 Λέγει τῆς ὁ Ἰησοῦς· Φέρετε ἀπὸ τὰ ψάρια ὅπῃ ἐπιβάσσετε τῶρα.

11 Ἀνέβη ὁ Σίμων Πέτρος, καὶ ἔσυρε τὸ δίκτυον ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, γιμάτων ψάρια μεγάλα ἑκατὸν πενήντα τρία· καὶ τόσα ὅπῃ ἦσαν, δὲν ἐσχίσθη τὸ δίκτυον.

12 Λέγει τῆς ὁ Ἰησοῦς· Ἐλᾶ-

Διῦτε, ἀριθρήσατε. Θυοῖς δὲ
ἰτόλμα τῶν μαθητῶν ἐξε-
τάσαι αὐτὸν, Ἐν τῷ εἶ-
δόντες ὅτι ὁ Κύριός ἐστιν.

13 Ἐρχέσθαι ἔνθ' ὁ Ἰησοῦς, καὶ
λαμβάνει τὸν ἄβιον, καὶ δίδωσιν
αὐτοῖς, καὶ τὸ σφάριον ὁμοίως.

14 Τῷτο ἤδη τρίτον ἐφανε-
ρώθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ, ἐγενήθης ἐκ νεκρῶν.

15 Ὅτε ἦν ἡρήθησαν, λέγει
τῷ Σίμων Πέτρῳ ὁ Ἰησοῦς·
Σίμων Ἰωῆ, ἀγαπᾷς με
πλείον τῶν ἄλλων; Λέγει αὐτῷ·
Ναὶ Κύριε· σὺ οἶδας ὅτι
φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ· Βόσκει
τὰ ἀρρία μου.

16 Λέγει αὐτῷ πάλιν δευ-
τερον· Σίμων Ἰωῆ, ἀγαπᾷς
με; Λέγει αὐτῷ· Ναὶ Κύριε·
σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε· Λέγει αὐ-
τῷ· Ποίμαινε τὰ πρόβατά μου.

17 Λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον·
Σίμων Ἰωῆ φίλεις με; Ἐλυ-
πόθη ὁ Πέτρος ὅτι εἶπεν αὐτῷ
τὸ τρίτον· Φίλεις με; καὶ
εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, σὺ πάντα
οἶδας· σὺ γινώσκεις ὅτι φιλῶ
σε. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
Βόσκει τὰ πρόβατά μου.

18 Ἀμήν ἀμήν λέγω σοι,
ὅτε ἡ νῦν ἡμέρα, ἐξώκεις σε-
αυτοὺς, καὶ περιπάσεις ὅπως
ἡθελεις· ὅταν δὲ γηράσῃς, ἐκ-
τενεῖς τὰς χεῖράς σου, καὶ ἄλ-
λος σε ζώσει, καὶ οἴσῃ ὅπως
ἡθελεις.

τε, φῶτε. Καὶ κανίνας δὲν ἀπο-
κόταν ἀπὸ τῶς μαθητάδης νὰ
τὸν ἐξετάξῃ, Ἐσὺ ποῖός εἶσαι;
ἰξεύροντες ὅτι ἦτον ὁ Κύριος.

13 Ἦλθεν λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς,
καὶ ἐπῆρε τὸ ψωμί, καὶ τὴς τῷ
ἔδωκε, καὶ τὸ ψάρι ὁμοίως.

14 Ἐτάτη ἦσαν τότε τρίτη
φορὰ ὅπως ἐφανερώθη ὁ Ἰησοῦς
εἰς τῶς μαθητάδης τε, ἀφ' ὧν
ἀναστάν ἐκ νεκρῶν.

15 Ἀφ' ὧντε λοιπὸν ἔφαγον,
λέγει ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν Σίμωνα
Πέτρον· Ὡς Σίμων (οὐκ ἐγὼ) Ἰωῆ,
ἀγαπᾷς με περισσύτερον ἀπὸ
τῶν ἄλλων; Λέγει τε· Ναὶ Ἀυθενή·
ἐσὺ ἰξεύρεις ὅτι ἀγαπῶ σε. Λέ-
γει τε· Βόσκει τὰ ἀρρία μου.

16 Λέγει τε πάλιν δευτερον·
Ὡς Σίμων (οὐκ ἐγὼ) Ἰωῆ, ἀγα-
πᾷς με; Λέγει τε· Ναὶ Ἀυθενή·
ἐσὺ ἰξεύρεις ὅτι ἀγαπῶ σε. Λέγει
τε· Ποίμαινε τὰ πρόβατά μου.

17 Λέγει τε τὸ τρίτον· Ὡς
Σίμων (οὐκ ἐγὼ) Ἰωῆ, φίλεις
με; Ἐλυπόθη ὁ Πέτρος, ὅτι
τοῦ εἶπεν τὸ τρίτον· Φίλεις
με; καὶ λέγει τε· Ἀυθενή, ἐσὺ
ἰξεύρεις ὅτι ἀγαπῶ σε. Λέγει τε ὁ Ἰησοῦς·
Βόσκει τὰ πρόβατά μου.

18 Βέβαια βέβαια σὺ λέγεις,
ὅταν ἦσιν νῦν ἡμέρα, ἐξώκεις
καὶ περιπάσεις ὅπως ἡθελεις·
ἀμὴν ὅταν γηράσῃς, θέλεις
ἀπλώσει τὰ χεῖρά σου, καὶ ἄλ-
λος θέλει σε ζώσει, καὶ θέλεις
πάγει ἐκεῖ ὅπως δὲν θέλεις.

19 Τὸτο δὲ εἶπε, σημαίνων ποῖα θανάτῳ δοξάσει τὸν Θεόν. Καὶ τὸτο εἰπὼν, λέγει αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι.

20 Ἐπιγραφίς δὲ ὁ Πέτρος βλέπει τὸν μαθητὴν ὃν ἡγάπα ὁ Ἰησοῦς, ἀκολουθῶντα, ὃς καὶ ἀνέτισεν ἐν τῷ δείπνῳ ἐπὶ τὸ γῆθος αὐτοῦ, καὶ εἶπε· Κύριε, τίς ἐσιν ὁ παραδιδῶς σε;

21 Τὸτον ἰδὼν ὁ Πέτρος λέγει τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, ὅσος ᾗ τί;

22 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐάν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σε; σὺ ἀκολούθει μοι.

23 Ἐξῆλθεν ἂν ὁ λόγος ὅτος εἰς τῆς ἀδελφῆς, ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκείνῳ θύ ἀποθνήσκει· καὶ οὐκ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει· ἀλλ'· Ἐάν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σε;

24 Οὗτός ἐστιν ὁ μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ τῶτων, καὶ γράψας ταῦτα· καὶ ᾤδωμεν ὅτι ἀληθὴς ἐστιν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ.

25 Ἐστὶ δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἅτινα εἰάν γραφῆναι καθ' ἑν, οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γεγραμμένα βιβλία. Ἀμήν.

19 Καὶ τὸτο τὸ εἶπε, σημαίνωντας μὲ τί λογιῆς θάνατος· Δίλοι δοξάσει τὸν Θεόν. Καὶ ὡσάν εἶπεν ἐν τῷ, λέγει τῷ· Ἀκολούθα με.

20 Καὶ γυρίζοντας ὁ Πέτρος βλέπει ὅπου ἀκολουθᾷ ὁ μαθητὴς ὅπου ἀγάπαι ὁ Ἰησοῦς, ὁ ὅπου· ἔπεισιν εἰς τὸ γῆθος τῷ εἰς τὸν δείπνον, καὶ εἶπεν· Αὐθέντη, ποῦ· εἶναι ὅπῃ σὶ παραδίδει;

21 Ὡσάν εἶδεν ὁ Πέτρος· ἐτοῦτον, λέγει εἰς τὸν Ἰησοῦν· Αὐθέντη, ἀμὴν ἐτοῦτο· τί (δίλοι γίνε;))

22 Λέγει τῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐάν ἐγὼ δίλω καὶ εἴκη αὐτὸς ἕως ὅπου καὶ ἔλθω, τί σὶ μέλει εἶναι; ἐσὺ ἀκολούθα με.

23 Εἰγῆκε λοιπὸν ἔξω ὁ λόγος· ἐν τῷ εἰς τῆς ἀδελφῆς, ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκείνῳ· δὲν ἀποθνήσκει· ἀμὴν δὲν τῷ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς ὅτι δὲν ἀποθαίνει· ἀλλὰ· Ἐάν ἐγὼ δίλω καὶ εἰρήσκει· εἰς ὅπου καὶ ἔλθω, τί σὶ μέλει εἶναι;

24 Ἐτοῦτος εἶναι ὁ μαθητὴς ὅπου μαρτυρεῖ διὰ ἐτοῦτα, καὶ ὅπῃ ἔγραψεν ἐν τῷ· καὶ ᾤδωμεν ὅτι ἀληθινὴ εἶναι ἡ μαρτυρία τῇ.

25 Καὶ εἶναι καὶ ἄλλα πολλὰ ὅσα ἔκαμιν ὁ Ἰησοῦς, τὰ ὅποια εἰάν γραφῆναι καθ' ἑνα, λογιᾶζω οὐδὲ αὐτὸς ὁ κόσμος· ἡδὲ χωρὶς τὰ βιβλία ὅπῃ ἡθελαν γραφῆ. Ἀμήν.

ΠΡΑΞΕΙΣ

ΤΩΝ ΑΓΓΛΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ.

Κεφ. α'. 1.

Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποίησάμην περὶ πάντων, ὡς Θεόφιλε, ὡς ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν,

2 Ἀχρι ἧς ἡμέρας ἐν ἑλισαμίνος τοῖς ἀποστόλοις διὰ Πνεύματος ἁγίου, ὅς ἐξελέξατο, ἀνελήφθη.

3 Οἷς καὶ παρέστησεν ἑαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτόν, ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις, δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὑπανόμενος αὐτοῖς, καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

4 Καὶ συναλιζόμενοι παρήγγειλεν αὐτοῖς ἀπὸ Ἱερουσολύμων μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς, ἣν ἠκέσατέ μου·

5 Ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν Πνεύματι ἁγίῳ καὶ μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας.

6 Οἱ μὲν ἔν συνελθόντες, ἐπρωτῶν αὐτόν, λέγοντες· Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ

ἔγω, ὡς Θεόφιλε, ἔγραψα τὸν πρῶτον λόγον διὰ ὅλας ἐκείνας, ὅπῃ ἀρχίσθην ὁ Ἰησοῦς να κάμνη καὶ να διδάσκῃ,

2 Ἔως τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὅπῃ ἀνελήφθη, ἔσθλας καὶ να ἐπρόσθεε τοὺς ἀποστόλους διὰ μέσθ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τῆς ὁποῖας ἐδιᾶλεξεν.

3 Εἰς τῆς ὁποῖας καὶ ὑπαράστησεν τοῦ λόγου τῆ ζῶνταν ὕστερα ἀπὸ τὸ πάθος, μετὰ πολλὰ σημάδια, σαράντα ἡμέραις φαινόμενος εἰς αὐτάς, καὶ λέγωντας τὰ πρᾶγματα τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

4 Καὶ συναλίζονται μετ' αὐτῆς τῆς ἐπαγγέλλειν, ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ μὴν χωρίζουν, ἀλλὰ να προσμένουν τὸ τάξιμον τῆ πατρὸς, τὸ ὁποῖον ἀκήσεται, ὅπῃ σῶς εἴπα.

5 Ὅτι ὁ Ἰωάννης ἐβάπτισεν μετ' νερόν, ἀμὴν εἰσεῖς θίλετε βαπτισθῆ μετὰ Πνεῦμα ἅγιον, εἰς ὀλίγαις ἡμέραις.

6 Οἱ ἀπόστολοι λοιπὸν ἔσωντας να μαζωχθῶσιν εἰς μίαν μερίαν, τὸν ἑσθῶσαν, λέγον-

ἀποκαθίστατες τὴν βασιλείαν
τῷ Ἰσραὴλ;

7 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὰς·
Οὐχ ὑμῶν ἐστὶ γινώσκειν χρόνους
ἢ καιροὺς ἃς ὁ πατὴρ ἔθετο ἐν
τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ.

8 Ἀλλὰ λήψοσθε δύναμιν
ἐπιλαμβάνοντες τοῦ ἁγίου Πνεύ-
ματος· ἵψ' ὑμᾶς· καὶ ἔσεσθε
μὴ μάρτυρες ἐν τῇ Ἱερουσαλὴμ
καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ
Σαμαρείᾳ, καὶ ἕως ἰσχύατε
εἰς γῆς.

9 Καὶ ταῦτα εἰπὼν, βλε-
πόντων αὐτῶν ἐπὶ ἡρόδη, καὶ
ἐφίλη ὑπὸ λαθεῖν αὐτὸν ἀπὸ
τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.

10 Καὶ ὡς ἀπειλίζοντες
ἦσαν εἰς τὸν ἑρανόν, πορευο-
μένη αὐτῇ, καὶ ἰδὲ, ἄνδρες
δύο παρεῖχοντο αὐτοῖς ἐν
ἰσότητι λευκῇ.

11 Οἱ καὶ εἶπον· Ἄνδρες
Γαλιλαῖοι, τί ἐγένηκατε ἐμβλέ-
ποντες εἰς τὸν ἑρανόν; ἔτι· ὁ
Ἰησοῦς ὁ ἀναληφθεὶς ἀφ' ὑμῶν
εἰς τὸν ἑρανόν, ἔτις ἐλεύσε-
ται ὁν τρόπον ἰδεάσασθε
μὴ τὸν πορευόμενον εἰς τὸν
ἑρανόν.

12 Τότε ὑπέστρεψαν εἰς
Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ ὅρου τοῦ

τῆς· Αὐθέντη, τάχα εἰς τὸν
χρόνον τῆτον ἀποκατασταίνεις
τὴν βασιλείαν εἰς τὸ γένος
τοῦ Ἰσραὴλ;

7 Καὶ λέγει τῆς· Δὲν
εἶναι ἰδικόν σας νὰ γνωρίζετε
χρόνους ἢ καιροὺς, τὰς ὁποίας ὁ
πατὴρ τῆς εἰδῆται εἰς τὴν
ἐξουσίαν τε.

8 Ἀλλὰ ὡς ἂν ἔλθῃ τὸ
Πνεῦμα τὸ ἅγιον εἰς ὑμᾶς, θέ-
λειτε πάρει δύναμιν ἀπ' αὐτό·
καὶ θέλειτε εἰσδαί μάρτυρες
με, καὶ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ,
καὶ εἰς ἕλην τὴν Ἰουδαίαν,
καὶ εἰς τὴν Σαμαρείαν, καὶ
ἕως εἰς τὴν ἄκραν τῆς γῆς.

9 Καὶ ὡς ἂν εἶπεν ἐν τῷτα,
βλέποντες ἐκεῖνοι, ἐφίλη,
καὶ ἔτα σύνειπον τὸν ἐπὶ ἡρόδη
ἀπ' ὁμπροσὰ ἀπὸ τὰ ματία
τῆς.

10 Καὶ ἐκεῖ ὁπῆ ἐγένον-
ταν καὶ ἔβλεπαν ἀπάνω
εἰς τὸν ἑρανόν, πηγνέοντες
αὐτοῦ, καὶ νὰ, καὶ δύο
ἄνδρες καὶ ἐγάρθησαν σημεῖα εἰς
αὐτὴς με φορέματα ἄσπρα.

11 Οἱ ὁποῖοι καὶ εἶπαν·
Ὡ ἄνδρες Γαλιλαῖοι, διατί
ἐγέκοσθε βλέποντες εἰς τὸν
ἑρανόν; ἐν τῷτα ὁ Ἰησοῦς ὁπῶ
ἀνελήφθηκεν ἀπὸ σῶς εἰς τὸν
ἑρανόν, τέτοιαις λογῆς θέλει
ἔλθῃ πάλιν, καθὼς τὸν εἶδετε
πηγνέοντα εἰς τὸν ἑρανόν.

12 Τότε ἐγύρισαν εἰς τὴν
Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ τοῦ ὄρους ὁπῶ

καλεσμένη Ἐλαιῶν, ὃ ἐστὶν ἐγγὺς Ἱερουσαλήμ, σαββάτου ἔχον ὄδον.

ἐκράζετον Ἐλαιῶν, τὸ ὅποιον εἶναι σημεῖα εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, ἔχοντας διάσημα φεταῖαν σαββάτου.

13 Καὶ ὅτε εἰσῆλθον, αἰετῶν βρισαν εἰς τὸ ὑπερῶν, ἃ ἦσαν καταμένοντες, ὃ, τε Πέτρος καὶ Ἰάκωβος, καὶ Ἰωάννης, καὶ Ἀνδρέας, Φίλιππος καὶ Θωμᾶς, Βαρθολομαῖος καὶ Ματθαῖος, Ἰάκωβος Ἀλφαῖς καὶ Σίμων ὁ Ζηλωτής, καὶ Ἰούδας Ἰακώβου.

13 Καὶ ὡς ἂν ἰμβήκαντες τὸ σπῆτι, ἀνέστηκαν εἰς τὸ ἀνώγειον, ὅπῃ ἐκάθονταν ὁ Πέτρος καὶ ὁ Ἰάκωβος, καὶ Ἰωάννης καὶ Ἀνδρέας, καὶ Φίλιππος καὶ ὁ Θωμᾶς, καὶ Βαρθολομαῖος καὶ ὁ Ματθαῖος, Ἰάκωβος Ἀλφαῖς καὶ Σίμων ὁ Ζηλωτής, καὶ Ἰούδας Ἰακώβου.

14 Οὗτοι πάντες ἦσαν προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει, συν γυναιξί, καὶ Μαρίας τῆ μητρὸς τοῦ Ἰησοῦ, καὶ σὺν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῆς.

14 Ἐστῶσι ὅλοι ἐπροσκαρτεροῦσαν ὁμοψύχως εἰς τὴν προσευχὴν καὶ εἰς τὴν δεήσιν, μαζὺ μετὰ τὰς γυναῖκες, καὶ μετὰ τὴν Μαρίαν τὴν μητέρα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ μετὰ τὰς ἀδελφὰς τῆς.

15 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἀναστὰς Πέτρος ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν, εἶπεν· (ἦν τε ὄχλος ὀνομάτων ἐπὶ τὸ αὐτὸ ὡς ἑκατὸν εἰκοσιν.)

15 Καὶ εἰς ταῖς ἡμέραις ταύταις ἐσηκώθη ὁ Πέτρος εἰς τὴν μέσην τῶν μαθητῶν, καὶ εἶπεν· (καὶ ἦτον πληθὺς, εἰς μίαν μυριάδα, ὡς ἑκατὸν εἴκοσι ὀνόματοι.)

16 Ἄνδρες ἀδελφοί, ἴδετε πληρωθῆναι τὴν γραφὴν ταύτην ἣν προεῖπε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον διὰ στόματος Δαβὶδ, περὶ Ἰούδα τοῦ γειομένου ὠδήγησεν ταῖς συλλαβῆσι τὸν Ἰησοῦν·

16 Ὡς οἱ ἀνδρες ἀδελφοί, ἔκαμνε χρεῖα νὰ πληρωθῇ ἡ γραφὴ ἐτάτη, τὴν ὅποιαν ἐπροεῖπε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον διὰ μέσην τοῦ στόματος τοῦ Δαβὶδ, διὰ τὸν Ἰούδα ὅπῃ ἐγένετο ὠδήγος εἰς ἐκείνους ὅπῃ ἐπίασαν τὸν Ἰησοῦν·

17 Ὅτι κατηρώγημένος ἦν σὺν ἡμῖν, καὶ ἔλαχε τὸν πληθὺν τῆς διακονίας ταύτης.

17 Διατὶ ἦτον συναρῶμενος μετ' ἡμᾶς, καὶ ἐπέχετο σὺν λαχρὸν τῆς ὑπηρεσίας ἐτέτης.

18 Οὗτος μὲν ὃν ἐκτίθεσθε

18 Ἐστῶσι λοιπὸν ἀποκτε-

χωρίον ἐκ τοῦ μισθοῦ τῆς
αδικίας· καὶ πηγὴς γενόμε-
θα· ἐλάκησε μίσθον, καὶ ἐξήχθη
πάντα τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ.

19 Καὶ γνωστὸν ἔγινετο
πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν Ἰερου-
σάλημ, ὥστε κληθῆναι πρὸ χωρίου
ἐκεῖνο τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ αὐτῶν,
Ἀκιδάμα, ὅτεγε, χωρεῖτε
αἵματ'.

20 Γέγραπται γὰρ ἐν
βιβλῳ ψαλμῶν· Γενήθητι ἡ
ἐπαυλις αὐτοῦ ἔρημος, καὶ μὴ
ἔσῃ ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῷ. Καὶ
τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λάβοι
ἕτερος.

21 Δεῖ ἔν τῶν συνελθόν-
των ἡμῖν ἀνδρῶν ἐν παντὶ
χρόνῳ, ἐν ᾧ εἰσῆλθε καὶ
ἐξῆλθεν ἰφ' ἡμᾶς ὁ Κύριος·
Ἰησοῦς,

22 Ἀρξάμενοι ἀπὸ τοῦ
βαπτίσματός· Ἰωάννη ἕως
τῆς ἡμέρας ἧς ἀνελήφθη ἀφ'
ἡμῶν, μάρτυρα τῆς ἀναστάσεως
αὐτοῦ γενέσθαι σὺν ἡμῖν ἕνα
τότων.

23 Καὶ ἔγησαν δύο, Ἰωσήφ
τὸν καλούμενον Βαρσαβᾶν, ὃς
ἐπεκλήθη Ἰούδας, καὶ Ματ-
θίαν.

24 Καὶ προσευξάμενοι
εἶπον· Σὺ Κύριε καρδιογινώσας

σιν ἵνα χωράφι ἀπὸ τὴν πλη-
ρωμῇ τῆς ἀδικίας· καὶ ἐπίστε
προύμνητα, καὶ ἔσκασεν εἰς τὴν
μίσην, καὶ ἐχύθησαν ἔξω ὅλα
τὰ ἐντόσδιά τε.

19 Καὶ τὴν ἐγνωρίσθη εἰς
ἄλλης ὅπῃ κατοικῶν εἰς τὴν
Ἰερουσαλήμ, τόσον ὅπῃ ἐκα-
λέσθη τὸ χωράφι ἐκεῖνο εἰς
τὴν γλώσσαν τὴν ἰδικὴν τῆς,
Ἀκιδάμα, ὡσάν τὰ εἰπῆς,
χωρεῖτε αἵματ'.

20 Διατὶ εἶναι γεγραμμένον
εἰς τὸ βιβλίον τῶν ψαλμῶν· Ὅτι
γένη ἡ κατοικία τε ἔρημος,
καὶ ὅς μὴν εἶναι κανένας,
ὅπῃ νὰ κατοικῇ εἰς αὐτήν.
Καὶ· Τὸ ἀξίωμα τέ, ὅς τὸ
πάρρη ἄλλ'.

21 Κάμνει χρῆμα λοιπὸν
ἀπὸ ἐκείνης τῆς ἀνδρας ὅπου
ἦλθαν μετ' ἡμᾶς εἰς ὅλον τὸν
καιρὸν, ὅπου ἐμβήκε καὶ εὐγῆ-
κεν εἰς ἡμᾶς ὁ Αὐθέντης ὁ
Ἰησοῦς,

22 Ἀρχίζοντας ἀπὸ τοῦ
βάπτισμα τοῦ Ἰωάννη ἕως
τὴν ἡμέραν ὅπῃ ἀνελήφθη ἀπὸ
ἡμᾶς, ἕνας ἀπὸ τούτων μαζὺ
μετ' ἡμᾶς νὰ γένῃ μάρτυρας
τῆς ἀναστάσεώς τε.

23 Καὶ ἔβαλλαν δύο, τὸν
Ἰωσήφ ὅπῃ ἐκαλεῖτο Βαρσα-
βᾶς, ὁ ὅποιος ὀνομάζετο
Ἰούδας, καὶ τὸν Ματθίαν.

24 Καὶ προσευχόμενοι εἶ-
παν· Ἐσὺ Αὐθέντη, ὅπῃ γινώ-

2 T 2

πάντων, ἀνάδειξον ἐκ τούτων
τῶν δύο ἵνα ὃν ἐξελέξω,

25 Λαβεῖν τὸν κλῆρον
τῆς διακονίας ταύτης καὶ
ἀποβολῆς, ἐξ ἧς παρέβη
Ἰούδας, παρευθῆναι εἰς τὸν
τόπον τὸν ἴδιον.

26 Καὶ ἔδωκαν κλήρους
αὐτῶν, καὶ ἔπεισεν ὁ κλῆρος
ἐπὶ Ματθίαν, καὶ συγκατε-
ψηφίσθη μετὰ τῶν ἑνδεκά
ἀποστόλων.

εἰς τὰς καρδίαις ὁλοῶν,
φανέρωσεν ἐκείνον ἐπὶ ἰδιαλείξει
ἀπὸ τήτης τῆς δύο τὸν ἕνα,

25 Νὰ πάρῃ τὸν λαχὺν
τῆς υπηρεσίας ἐν τῇ καὶ τῇ
ἀποβολῇ, ἀπὸ τῆς ὁποίας
ἐπαρέβη ὁ Ἰούδας, νὰ πάγῃ
εἰς τὴν τόπον τὴν τὸν ἴδιον.

26 Καὶ ἔρριξαν λαχνούς,
καὶ ἔπεισεν ὁ λαχνὸς εἰς τὸν
Ματθίαν, καὶ συναριθμήθη
μαζὺ μὲ τῆς ἑνδεκά ἀποστό-
λων.

Κεφ. β'. 2.

ΚΑΙ' ἐν τῷ συμπληρῆσθαι
τὴν ἡμέραν τῆς Πεντη-
κοστῆς, ἦσαν ἅπαντες ὁμοθυ-
μαδὸν ἐπὶ τὸ αὐτό.

2 Καὶ ἐγένετο ἄφνω ἐκ τοῦ
ἑρανοῦ ἤχος ὥσπερ φερομέ-
νης πλοῦς βιαίας, καὶ ἐπλή-
ρωσεν ὅλον τὸν οἶκον ὃ ἦσαν
καθήμενοι.

3 Καὶ ὥφθησαν αὐτοῖς
διαμεριζόμεναι γλώσσαι ὥσπερ
πυρὸς, ἐκάδισέ τε ἐφ' ἕνα
ἕκαστον αὐτῶν.

4 Καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαν-
τες Πνεύματι ἁγίῳ, καὶ
ἤρξαντο λαλεῖν ἑτέροις γλώσ-
σαις, καθὼς τὸ Πνεῦμα ἰδίᾳ
αὐτοῖς ἀποφθέγγεσθαι.

5 Ἦσαν δὲ ἐν Ἱερουσαλὴμ
κατοικοῦντες Ἰουδαῖοι, ἄνδρες
εὐλαβεῖς, ἀπὸ παντὸς ἔθνους

ΚΑΙ' ὅταν ἦλθεν ἡ ἡμέρα
τῆς Πεντηκοστῆς, ἦσαν
ὅλοι μαζωμένοι ὁμοφύχως εἰς
ἕνα τόπον.

2 Καὶ παρευδὺς ἦγεν μία
βοὴ ἀπὸ τοῦ ἑρανοῦ ὥσπερ νὰ
ἤρχοντο φυσματῖα δυνατῇ,
καὶ ἐγένετο τὸ σπῆναι ἐκεῖ ὅπῃ
ἐκάδοντο.

3 Καὶ τὰς ἐφάνησαν γλώσ-
σαις ὅπῃ ἰδιαμιμνῆσκοντο
ὥσπερ φωτῖα, καὶ ἐκάδισεν
ἀπ' ἑκάστη εἰς καὶ ἕνα ἀπ'
αὐτῶν.

4 Καὶ ἐγένεσαν ὅλοι
Πνεῦμα ἁγίῳ, καὶ ἄρχισαν
νὰ λαλοῦν ἑναις γλώσσαις,
καθὼς τὸ Πνεῦμα τῶν ἰδίᾳ
νὰ λαλοῦν.

5 Καὶ ἐκατοικῶσαν εἰς τὴν
Ἱερουσαλὴμ ἄνδρες Ἰουδαῖοι
εὐλαβεῖς, ἀπὸ καὶ ἑκάστης λογῆς

τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανόν.

6 Ὁμοίως δὲ τῆς φωνῆς ταύτης ἀκούθη τὸ πλῆθος, καὶ ἀνέκραγεν ὅτι ἤκουον εἰς ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ λαλούντων αὐτῶν.

7 Ἐξίσταντο δὲ πάντες καὶ θαυμάζον, λέγοντες πρὸς ἀλλήλους· Οὐκ ἴδμεν πάντες ἑτοί εἶναι οἱ λαλοῦντες Γαλιλαῖοι;

8 Καὶ πῶς ἡμεῖς ἀκούομεν ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ ἡμῶν ἐν ᾗ ἐγενήθημεν;

9 Πάρθοι καὶ Μηδοὶ καὶ Ἑλαμίται, καὶ οἱ κατοικοῦντες τὴν Μεσοποταμίαν, Ἰουδαῖαν τε καὶ Καππαδοκίαν, Πόντον καὶ τὴν Ἀσίαν,

10 Φρυγίαν τε καὶ Παμφυλίαν, Αἴγυπτον, καὶ τὰ μέρη τῆς Λιβύης τῆς κατὰ Κυρήνην, καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες Ῥωμαῖοί, Ἰουδαῖοί τε καὶ προσήλυτοι,

11 Κρήτες καὶ Ἀραβεῖς, ἀκούομεν λαλούντων αὐτῶν ταῖς ἡμετέραις γλώσσαις τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ.

12 Ἐξίσταντο δὲ πάντες καὶ διηπόρουν, ἅλλοι πρὸς ἄλλον λέγοντες· Τί ἂν θέλοι τῶτο εἶναι;

Ἰδοὺ ὅπῃ εἶναι ἀποκάτω εἰς τὸν οὐρανόν.

6 Καὶ ὡσὰν ἔγινεν ἡ φωνὴ ἐκείνη, ἰμαζώχθη τὸ πλῆθος, καὶ ἐσυγχύσθη ὅτι ἄκουε ἕκαστος ὅπῃ ἐσυντυχαίνει τὴν γλῶσσαν τῇ.

7 Καὶ ἐθαύμαζον ὅλοι καὶ θαυμάζον, καὶ ἔλεγαν ἕκαστος εἰς τὸν ἄλλον· Δὴν εἶναι ὅλοι ἱερεῖς ὅπῃ συντυχαίνουν Γαλιλαῖοι;

8 Καὶ πῶς ἡμεῖς τὴς ἀκούομεν πάντα ἕκαστος τὴν ἐδικήν μας γλῶσσαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐγεννηθήκαμεν;

9 Πάρθοι καὶ Μηδοὶ καὶ Ἑλαμίται, καὶ ἐκεῖνοι ὅπῃ κατοικῶσι τὴν Μεσοποταμίαν, τὴν Ἰουδαίαν καὶ τὴν Καππαδοκίαν, τὸν Πόντον καὶ τὴν Ἀσίαν,

10 Τὴν Φρυγίαν καὶ Παμφυλίαν, τὴν Αἴγυπτον, καὶ τὰ μέρη τῆς Λιβύης, ὅπῃ εἶναι ἀγνάντια εἰς τὴν Κυρήνην, καὶ οἱ Ῥωμαῖοι οἱ ξένοι, Ἰουδαῖοί τε καὶ προσήλυτοι,

11 Κρητικοὶ καὶ Ἀράπιδες, ἡρῶμεν ὅπῃ λέγουσιν αὐτοὶ μὲ ταῖς γλώσσαις ταῖς ἐδικαῖς μας τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ.

12 Καὶ ὅλοι θαυμάζον περισσὰ καὶ ἀπορῶσαν, λέγοντες ἕκαστος εἰς τὸν ἄλλον· Τί θέλει εἶναι τῶτο;

2 T 3

13 Ἄλλοι δὲ χλιυάζοντες ἔλεγον· Ὅτι γλεύκες μεμωμένοι εἰσὶ.

14 Σταθεὶς δὲ Πέτρος· σὺν τοῖς ἑνδεκά, ἔπῃρε τὴν φωνὴν αὐτοῦ, καὶ ἀπεφθέγγετο αὐτοῖς· Ἄνδρες Ἰουδαῖοι, καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλὴμ ἅπαντες, τῷτο ὑμῖν γνωστὸν ἔστω, καὶ ἐνωτίσασθε τὰ ῥήματά μου.

15 Οὐ γάρ, ὡς ὑμεῖς ἀπολαμβάνετε, ὅτοι μεθύουσιν· ἔστι γὰρ ὥρα τρίτη τῆς ἡμέρας·

16 Ἀλλὰ τῷτο ἔστι τὸ εἰρημῶν διὰ τοῦ προφήτου Ἰωήλ·

17 Καὶ ἔστι ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις, (λέγει ὁ Θεός,) ἐκχεῖ ἀπὸ τοῦ Πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα· καὶ προφητεύουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν, καὶ οἱ νεανίσκοι ὑμῶν ὁράσεις ὄψονται, καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν ἐνύπνια ἐνυπνιασθήσονται.

18 Καὶ γὰρ ἐπὶ τὰς δούλῃς μου καὶ ἐπὶ τὰς δούλῃς ἐκείναις ἐκχεῖ ἀπὸ τοῦ Πνεύματός μου, καὶ προφητεύουσι.

19 Καὶ δώσω τέρατα ἐν τῷ ἡρανῷ αἶνω, καὶ σημεῖα ἐπὶ τῆς γῆς κάτω, αἶμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδα κατιῶ.

13 Καὶ ἄλλοι ἀναμπαίζοντες ἔλεγαν· Ὅτι εἰσὶ μεμωμένοι.

14 Καὶ ὁ Πέτρος ἐγάρη μαζὺ μὲ τὰς ἑνδεκά, καὶ ἐσήκωσε τὴν φωνὴν τῇ, καὶ τὰς εἶπεν· Ὡς ἄνδρες Ἰουδαῖοι, καὶ ἐσεῖς ὅλοι ὅστι κατοικᾶτε τὴν Ἱερουσαλὴμ, ὥς εἶναι γνωρίζοντες τῷτο εἰς τοῦ λόγου σας, καὶ ἀκούετε τὰ λογία μου.

15 Διατὶ ὄχι, καθὼς ἐσεῖς λογιζέσθε, ἐπὶ τοῖς μεθύουσιν· διατὶ ἀκόμι τρίτη ὥρα εἶναι τῆς ἡμέρας·

16 Ἀλλὰ τῷτο εἶναι ἐκεῖνο ὅπῃ ἐλαλήθη διὰ μέσε τοῦ προφήτου Ἰωήλ·

17 Καὶ εἰς ταῖς ὑστερινὰς ἡμέραις, (λέγει ὁ Θεός,) θέλω χύσει ἀπὸ τὸ Πνεῦμά μου εἰς πᾶσαν σάρκα· καὶ θέλουν προφητεύουσι οἱ υἱοὶ σας καὶ αἱ θυγατέρες σας, καὶ οἱ νεανίσκοι σας θέλουν εἰδῆ ὁράσεις, καὶ οἱ γεροντώτεροί σας θέλουν ἐνυπνιασθῆ ἐνύπνια.

18 Καὶ θέλω χύσει ἀπὸ τὸ Πνεῦμά μου εἰς ταῖς ἡμέραις ἐκείναις εἰς τὰς δούλῃς μου καὶ εἰς ταῖς δούλῃς μου, καὶ θέλουν προφητεύουσι.

19 Καὶ θέλω δώσω τέρατα ἀπάνω εἰς τὸν ἡρανόν, καὶ σημεῖα κάτω εἰς τὴν γῆν, αἶμα καὶ φωτὶς καὶ ἀτμίδα κατιῶ.

20 Ὁ ἡλιος μελαεγραφήσεται εἰς σκότος, καὶ ἡ σελήνη εἰς αἷμα, πρὶν ἢ ἔλθειν τὴν ἡμέραν Κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανή.

21 Καὶ ἔσται, πᾶς ὃς ἂν ἐπικαλίσσεται τὸ ὄνομα Κυρίου, σωθήσεται.

22 Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, ἀκούσατε τὰς λόγους τούτας· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον, ἄνδρα ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἀποδειγμένον εἰς ὑμᾶς δυνάμεσι καὶ τέρασσι καὶ σημείοις οἷς ἐποίησε δι' αὐτοῦ ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ ὑμῶν, καθὼς καὶ αὐτοὶ οἶδατε,

23 Τοῦτον τῇ ὀρισμαίνῃ βελῇ καὶ προγνώσει τοῦ Θεοῦ ἑκδοτὸν λαβόντες, διὰ χειρῶν ἀνόμων προσπηξάντες ἀνείλετε.

24 Ὃν ὁ Θεὸς ἀνέστησε, λύσας τὰς ῥύνας τοῦ θανάτου, καθότι οὐκ ἦν δυνατὸν κρατεῖσθαι αὐτὸν ὑπ' αὐτοῦ.

25 Δαβὶδ γὰρ λέγει εἰς αὐτόν· Προωράμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου διὰ παιτοῦς, ἐτι ἐκ δεξιῶν μου ἐγίνετο, ἵνα μὴ σαλευθῶ.

26 Διὰ τοῦτο εὐφράνθη ἡ καρδία μου, καὶ ἠγαλλιάσατο ἡ γλῶσσά μου· ἐτι δὲ καὶ ἡ σάξξ μου κατασκευάσει ἵπ' ἐλπίδι,

20 Ὁ ἡλιος θίλει γυρίσει εἰς σκότος, καὶ τὸ φεγγάρι εἰς αἷμα, πρὸ τοῦ παρὰ τὰ ἔλθῃ ἡ ἡμέρα Κυρίου ἡ μεγάλη καὶ λαμπρά.

21 Καὶ θίλει εἶσθαι, ὅποιοι ἐπικαλίσσῃ τὸ ὄνομα Κυρίου, θίλει σωθῇ.

22 Ὡς ἄνδρες Ἰσραηλῖται, ἀκούσατε ἱτέτα τὰ λόγια· τὸν Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον, ἄνδρα φανερωμένον εἰς ἑσᾶς ἀπὸ τὸν Θεὸν μὲ δυνάμει καὶ μὲ τέρατα καὶ μὲ σημάδια, τὰ ὅποια ὁ Θεὸς τὰ ἔκαμε διὰ μέσῳ αὐτῷ ἀνάμεισα εἰς ἑσᾶς, καθὼς τὰ ἐξείρετε καὶ εἰσῆς·

23 Ἐτῶτον διδιδμένον μὲ τὴν ὀρισμαίνῃ βελῇ καὶ μὲ τὴν προγνώσειν τοῦ Θεοῦ πιάνοντες τὸν ἑσῆς, καὶ διὰ μέσῳ ἀνόμων ἀνδρῶν γαυρώντες τὸν τὸν ἑσκατώσετε·

24 Τὸν ὅποιον ὁ Θεὸς ἀνέστησε, λύωντάς τὰς πόνους τοῦ θανάτου, εἰς ὅσον δι' ἦτον δυνατὸν τὰ τὸν κρατῇ ὁ θάνατος.

25 Διατὶ καὶ ὁ Δαβὶδ λέγει δι' αὐτόν· Ἐπρόβλεπα τὸν Αὐθεντὴν πάντοτε ὁμπροσὰς μου, ὅτι εἶμαι ἀπὸ τὴν δεξιάν μου, διὰ τὰ μὴ σαλευθῶ.

26 Διὰ τοῦτο ἡ καρδία μου εὐφράνθη, καὶ ἡ γλῶσσά μου ἠγαλλιάσθη καὶ ἀκόμι καὶ τὰ κορμί μου θίλει κατοικίσει μὲ ἐλπίδα·

27 Ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχὴν με εἰς ἄδην, ἕδὲ δώσεις τὸν ὅσιόν σου εἰς διαφθοράν.

28 Ἐγνώρισάς μοι ὁδὸς ζωῆς· πληρώσει με εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προσώπου σου.

29 Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐξὸν ἐστὶν μετὰ παρρησίας πρὸς ἡμᾶς περὶ τοῦ πατριάρχου Δαβὶδ, ὅτι καὶ ἐτελεύτησε καὶ ἐτάφη, καὶ τὸ μῆμα αὐτοῦ ἐστὶν ἐν ἡμῖν ἄχρι τῆς ἡμέρας ταύτης.

30 Προφῆτης οὖν ἐπαράχων, καὶ εἰδὼς ὅτι ὄρεον ὤμοσεν αὐτῷ ὁ Θεός, ἐκ καρπῷ τῆς ὁσφύς αὐτοῦ τὸ κατὰ σὰρκα ἀναστήσει τὸν Χριστόν, καθίσαι ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ,

31 Προϊδὼν ἐλάλησε περὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, ὅτι ἔκατελείφθη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς ἄδην, ἕδὲ ἡ σὰρξ αὐτοῦ εἶδε διαφθοράν.

32 Ἐτόν τον Ἰησοῦ ἀνέστησεν ὁ Θεός, ἔ πάντες ἡμεῖς ἴσμεν μάρτυρες.

33 Τῇ δεξιᾷ οὖν τοῦ Θεοῦ ἐψωδίζεις, τὴν τε ἐπαγγελίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος λαβὼν παρὰ τοῦ πατρὸς, ἐξέχεις τὸτο ὃ οὖν ἡμεῖς βλέπετε καὶ ἀκούετε.

34 Οὐ γάρ Δαβὶδ ἀνέβη εἰς

27 Διατὶ δὲν θέλεις ἀφήσει τὴν ψυχὴν με εἰς τὸν ἄδην, ἕδὲ θέλεις δώσεις τὸν ὅσιόν σου εἰς διαφθοράν.

28 Ἐκαμὲς με νὰ γνωρίσω ταῖς σκέταις τῆς ζωῆς· θέλεις μὲ γυμῶσι· χαρὰν διὰ μέσου τοῦ προσώπου σου.

29 Ὡ ἄνδρες ἀδελφοί, ἡπορέμεν νὰ εἰπαῖμεν μετὰ παρρησίας εἰς ἡμᾶς διὰ τὸν πατριάρχου Δαβὶδ, ὅτι καὶ ἀπέθανε καὶ ἐτάφη, καὶ τὸ μῆμά του εἶναι εἰς ἡμᾶς ἕως τὸν ἡμέραν ἐτατήν.

30 Ὡς τις λοιπὸν προφῆτης, καὶ ἐξέρωνας ὅτι ὁ Θεὸς τοῦ ὤμοσεν ὄρεον, ὁπὸ τὸν καρπὸν τῆς μέσης του νὰ ἀναστήσῃ τὸν Χριστὸν κατὰ σὰρκα, καὶ νὰ τὸν καθίσῃ εἰς τὸν θρόνον του,

31 Προγνωρίζοντας ἐλάλησε διὰ τὴν ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ, ὅτι δὲν ἀπόμεινεν ἡ ψυχὴ του εἰς τὸν ἄδην, ἕδὲ τὸ κορμὶ του εἶδε διαφθοράν.

32 Ἐτοῦτον τὸν Ἰησοῦν ἀνέστησεν ὁ Θεός, τοῦ ὁποῖος ὅλοι ἡμεῖς εἴμεσθε μάρτυρες.

33 Ἐκείνῳ λοιπὸν ἔσωστας νὰ ἐψωδῇ με τὴν δεξιάν τοῦ Θεοῦ, καὶ νὰ πάρῃ ἀπὸ τὸν πατέρα τὸ τάξιμον τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἐξέχεεν ἐτότο ὁπὺ βλέπετε καὶ ἀκούετε ἐσῆς τῶρα.

34 Διατὶ ὁ Δαβὶδ δὲν ἀ-

τὴς ἑραιύς· λέγει δὲ αὐτός·
Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ
μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου,

35 Ἔως ἂν θῶ τὴς ἰχ-
θῆς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν
σου.

36 Ἀσφαλῶς οὖν γινωσκέ-
τω πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι
Κύριον καὶ Χριστὸν αὐτὸν
ὁ Θεὸς ἐποίησε, τῆτον τὸν
Ἰησοῦν ὃν ἡμεῖς ἱσανεῶ-
σατε.

37 Ἀκούσαντες δὲ κατινύ-
γησαν τῇ καρδίᾳ, εἰπόν τε
πρὸς τὸν Πέτρον καὶ τὴς
λοιπῆς ἀποστόλης· Τί ποιή-
σομεν, ἄνδρες ἀδελφοί;

38 Πέτρος δὲ ἔφη πρὸς
αὐτάς· Μετανοήσατε, καὶ
βαπτισθῆτω ἕκαστος ὑμῶν
ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ
εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· καὶ
λήψεσθε τὴν δωρεάν τοῦ ἁγίου
Πνεύματος·

39 Ὑμῶν γὰρ ἰσιν ἡ ἐπαγγελ-
σία καὶ τοῖς τέκνοις ὑμῶν, καὶ
πᾶσι τοῖς εἰς μακράν, ὅσους
ἂν προσκαλέσῃται Κύριος ὁ
Θεὸς ἡμῶν.

40 Ἐτέροις τε λόγοις
πλείοσι διεμαρτύρητο, καὶ
παρεκάλει, λέγων· Σώζητε
ἀπὸ τῆς γενεᾶς τῆς σκοτεινῆς
ταύτης.

41 Οἱ μὲν οὖν ἀσμένως
ἀποδεξάμενοι τὸν λόγον αὐτοῦ,

ἔβη εἰς τὴς ὑβανύς· ἀμὲν αὐ-
τὸς λέγει· Εἶπεν ὁ Κύριος· εἰς
τὸν Κύριόν μου· Κάθου ἐκ
δεξιῶν μου,

35 Ἔως ὅτε νὰ βάλλω τὴς
ἰχθῆς σου ἀποκατωπάτημα
εἰς τὰ ποδάριά σου.

36 Ἄς γνωρίζῃ λοιπὸν
ὅλον τὸ σπῆτι τῷ Ἰσραὴλ μὴ
ἀσφάλειαν, ὅτι ἐποίησε τὸν
Ἰησοῦν τὸν ὁποῖον ἰσιεῖς ἱσαν-
εῶσατε ὁ Θεὸς τὸν ἑκάμεν
Αὐθέντην καὶ Χριστόν.

37 Καὶ ὡσαν τὸ ἄκουσαι
ἑκατανύχθη ἡ καρδιά τῆς,
καὶ εἶπαν εἰς τὸν Πέτρον καὶ
τὴς λοιπῆς ἀποστόλης· Τί νὰ
κάμωμεν, ὦ ἄνδρες ἀδελφοί;

38 Καὶ ὁ Πέτρος τὴς εἶπε·
Μετανοήσατε, καὶ ἄς βαπ-
τισθῇ καθ' ἑνας ἀπὸ σᾶς εἰς
τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς
συγχώρησιν ἁμαρτιῶν· καὶ
δίδοτε πᾶρει τὴν δωρεάν τοῦ
ἁγίου Πνεύματος·

39 Διὰ τὴν εἰς ἑσᾶς εἶναι τὸ
τάξιμον καὶ εἰς τὰ παιδιὰ
σας, καὶ εἰς ὅλους τὴς μα-
κρινῆς, ὅσους ἂν προσκαλέσῃ
Κύριος ὁ Θεὸς μας.

40 Καὶ μὴ ἄλλα λόγια
περισσότερα τὴς ἑμαρτύρα,
καὶ τὴς ἐπαραινῶν, λέγοντας·
Φυλαχθῆτε ἀπὸ τῆς γενεᾶς
ἐταύτην τὴν διεσπασμένην.

41 Καὶ ἐκείνοι ὅτε ἰδύθη-
σαν τὸν λόγον τε μετὰ χαρᾶς,

ἰβαπτίσθησαν· καὶ προσετέθησαν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ψυχαὶ ὡσεὶ τρισχίλιαι.

42 Ἦσαν δὲ προσκυρτερῶντες τῇ διδασκῇ τῶν ἀποστόλων, καὶ τῇ κοινωνίᾳ καὶ τῇ κλάσει τοῦ ἁγίου, καὶ ταῖς προσευχαῖς.

43 Ἐγένετο δὲ πάση ψυχῇ φόβος· πολλὰ τε τέρατα καὶ σημεῖα διὰ τῶν ἀποστόλων γίνετο.

44 Πάντες δὲ οἱ πιστεύοντες ἦσαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ, καὶ εἶχον ἅπαντα κοινά.

45 Καὶ τὰ κτήματα καὶ τὰς ὑπάρξεις ἐπίπρασκον, καὶ διμερίζον αὐτὰ πᾶσι, καθότι ἂν τις χρεῖαν εἶχε.

46 Καθ' ἡμέραν τε προσκυρτερῶντες ἑμοθυμαδὸν ἐν τῷ ἱερῷ, κλῶντες τε κατ' ὅσον ἄρτον, μετελαμβάνον τροφῆς ἐν ἀγαλλιάσει καὶ ἀφελότητι καρδίας,

47 Αἰνῶντες τὸν Θεόν, καὶ ἔχοντες χάριν πρὸς ὅλον τὸν λαόν. Ὁ δὲ Κύριος προστίθει τὸς σωζομένους καθ' ἡμέραν τῇ ἐκκλησίᾳ.

ἰβαπτίσθησαν καὶ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπροτέθησαν εἰς τὴν ἐκκλησίαν κοντὰ τρεῖς χιλιάδες ψυχαίς.

42 Καὶ ἐκαρτερῶσαν εἰς τὴν διδασκὴν τῶν ἀποστόλων, εἰς τὴν κοινωνίαν καὶ εἰς τὸ κῶμimon τοῦ ψαμῖν, καὶ εἰς ταῖς προσευχαῖς.

43 Καὶ καθε ψυχῇ φόβῳ· καὶ πολλὰ τέρατα καὶ σημεῖα γίνονταν διὰ μέσων τῶν ἀποστόλων.

44 Καὶ ὅλοι ὅσοι ἐπίστευσαν ἦσαν εἰς ἓνα τόπον, καὶ εἶχαν ὅλα κοινά.

45 Καὶ τὰ κτήματα καὶ τὰ ὑπάρχοντά τις τὰ ἐπὶν-λῆσαν, καὶ τὰ ἐμοῖραζαν εἰς ὅλης, ὅ, τι καὶ ἂν ἤθελε χρειασθῇ καθε ἑας.

46 Καὶ πᾶσα ἡμέρα ἐγκοινῶνται εἰς τὸ ἱερόν ἑμοψύχως, καὶ κῶπτοντες ψαμῖ ἀπὸ σπῆτι εἰς σπῆτι, ἐμεταλαμβάνον τροφὴν με χάριν καὶ με ἀπλήν καρδίαν.

47 Ὑμνῶντες τὸν Θεόν, καὶ ἔχοντες παρρησίαν καὶ χάρις εἰς ὅλον τὸν λαόν. Καὶ ὁ, Κύριος ἐπροτεδεν πᾶσα ἡμέρα εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐκείνην ὅπῃ ἐμελλαν γὰ σωθῆσι.

Κεφ. γ'. 3.

ἘΠὶ τὸ αὐτὸ δὲ Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἀνέβαινον εἰς τὸ ἱερὸν ἐπὶ τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς τὴν ἑνάτην.

2 Καὶ τις ἀνὴρ χωλὸς ἐν κοιλίᾳς μητρὸς αὐτοῦ ὑπάρχων, ἰθαγάζετο· ὃν εἰδόντων καθ' ἡμέραν πρὸς τὴν θύραν τοῦ ἱεροῦ τὴν λεγομένην Ὀρταίναν, τοῦ αἰτεῖν ἐλεημοσύνην παρὰ τῶν εἰσπορευομένων εἰς τὸ ἱερὸν.

3 Ὃς ἰδὼν Πέτρον καὶ Ἰωάννην μέλλοντας εἰσελθεῖν εἰς τὸ ἱερὸν, ᾔρῳτα ἐλεημοσύνην λαβεῖν.

4 Ἀποκρίσας δ' ὁ Πέτρος εἰς αὐτὸν σὺν τῷ Ἰωάννῃ, εἶπε· Βλέψον εἰς ἡμᾶς.

5 Ὁ δὲ ἐπεῖχεν αὐτοῖς, προσδοκῶν τι παρ' αὐτῶν λαβεῖν.

6 Εἶπε δὲ Πέτρος· Ἀργύριον καὶ χρυσάφι οὐκ ὑπάρχει μοι· ὃ δὲ ἔχω, τὰτο σοὶ δίδωμι· Ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου ἴγῃραι καὶ περιπάτει.

7 Καὶ πιάσας αὐτὸν τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἤγειρε· παραχρημα δὲ ἐγειρώθησαν αὐτοῦ αἱ βάσεις καὶ τὰ σφυρὰ.

ΚΑὶ ὁ Πέτρος καὶ ὁ Ἰωάννης ἀνέβαιναν μαζὺ εἰς τὸ ἱερὸν εἰς τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς τὴν ἑνάτην.

2 Καὶ κάποιος ἄνθρωπος, ὃς ἦτον χωλὸς ἀπὸ τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς τῆς, τὸν ἰσθύναν· τὸν ὅποιον τὸν ἴβαναι καθὲ ἡμέραν εἰς τὴν θύραν τοῦ ἱεροῦ τὴν λεγομένην Ὀρταίναν, νὰ ζητᾷ ἐλεημοσύνην ἀπ' ἐκείνης ὅς ἐμβάλλασιν εἰς τὸ ἱερὸν.

3 Ὁ ὅποιος ὡς ἂν εἶδε τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην, ὅς ἐν ἐμέλλασιν νὰ ἐμβῶσιν εἰς τὸ ἱερὸν, ἐζήτα ἐλεημοσύνην.

4 Καὶ ὁ Πέτρος ἀπεκρίσας εἰς αὐτὸν μαζὺ μὴ τὸν Ἰωάννην, εἶπε· Στοχάσου εἰς ἡμᾶς.

5 Καὶ ἐκεῖνος εἶχε τὰ πόδια τῆς εἰς αὐτὸς, ἀναμένωντας νὰ πάρῃ τίποτις ἀπ' αὐτῆς.

6 Καὶ ὁ Πέτρος εἶπεν· Ἀσῆμι καὶ χρυσάφι δὲν ἔχω· ἀλλ' ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου σῴσω ἀπάνω καὶ περιπάτει.

7 Καὶ πιάσας τὸν ἀπὸ τὸ δεξιὸν χεῖρ τὸν ἰσθύναν· καὶ παραχρὶς ἐγειρώθησαν ἡ πατέλαις τῆς, καὶ οἱ ἀσφυρὰς τῆς.

8 Καὶ ἐξαλλόμενος ἔστη, καὶ περιπατεῖ καὶ εἰσῆλθε σὺν αὐτοῖς εἰς τὸ ἱερὸν, περιπατῶν καὶ ἀλλόμενος, καὶ αἰνῶν τὸν Θεόν.

9 Καὶ εἶδεν αὐτὸν πᾶς ὁ λαὸς περιπατοῦντα καὶ αἰνοῦντα τὸν Θεόν·

10 Ἐπεγίνωσκόν τε αὐτὸν ὅτι ὅτος ἦν ὁ πρὸς τὴν ἑλεμμοσύνην καθήμενος ἐπὶ τῇ Ὠραία πύλῃ τοῦ ἱεροῦ καὶ ἐπλήσθησαν θάμβης καὶ ἐκστάσεως ἐπὶ τῷ συμβεβηκότι αὐτῷ.

11 Κρατοῦντος δὲ τοῦ Ἰαθίντος χωλῆ τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην, συνέδραμε πρὸς αὐτὸς πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ τῇ σὺν τῇ καλυμνῇ Σολομωνιτικῇ ἐκδομβῇ.

12 Ἰδὼν δὲ Πέτρος ἀπεκρίνατο πρὸς τὸν λαόν· Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, τί θαυμάζετε ἐπὶ τούτῳ, ἢ ἡμῖν τί ἀτενίζετε, ὡς ἰδίᾳ δυνάμει ἢ εὐσεβείᾳ πεποιηκόσι τοῦ περιπατεῖν αὐτόν;

13 Ὁ Θεὸς Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν ἰδύξασι τὸν παιῖδα αὐτοῦ Ἰησοῦν, ὃν ὑμεῖς παρεδωκατε, καὶ ἤρνησασθε αὐτὸν κατὰ πρόσωπον Πιλάτου,

8 Καὶ πηδῶντας εἰσῆλθε, καὶ ἐπεριπάτετε καὶ ἱμβήκε μαζὺ μετ' αὐτῆς εἰς τὸ ἱερὸν, περιπατῶντας καὶ πηδῶντας καὶ ὑμνῶντας τὸν Θεόν.

9 Καὶ ὅλος ὁ λαὸς τὸν εἶδεν ὅπῃ ἐπεριπάτει καὶ ὕμνει τὸν Θεόν·

10 Καὶ τὸν ἐγνώριζαν πᾶς ὅτι ἐστὶν ὅπῃ ἐκάθονταν εἰς τὴν Ὠραίαν πύλιν τοῦ ἱεροῦ ζητῶντας ἐλεημοσύνην· καὶ πολλὰ θαύμασαν, καὶ ἔγιναν ἐκστατικοὶ εἰς ἐκεῖνο ὅπῃ τοῦ ἐσυνέβη.

11 Καὶ ὁ κητὴρ ὅπῃ ἱατροῦντο ἔμεινεν ἀχώριστος ἀπὸ τῶν Πέτρον καὶ Ἰωάννην, καὶ ὁ λαὸς ὅλος ὢντας ἐκπεπληγμένους ἔτρεξεν εἰς αὐτὸς εἰς τὴν καμάραν ὅπῃ ἐκράζετο τοῦ Σολομωνιτικοῦ.

12 Καὶ ὁ Πέτρος ὡσάν εἶδεν ἐν τούτῳ, εἶπεν εἰς τὸν λαόν· Ὡ ἄνδρες Ἰσραηλῖται, τί θαυμάζετε εἰς ἐν τούτῳ, ἢ τί ἀτενίζετε εἰς ἡμᾶς, ὡσάν νὰ τὸ ἐκάμαμε μὲ δύναμιν ἢ εὐσίβειαν ἰδικὴν μας νὰ περιπατῇ αὐτός;

13 Ὁ Θεὸς Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ἰδύξασε τὸ παιδί τῆς τῆς Ἰησοῦν, τὸν ὁποῖον εἰς τὸν ἱεραδῶκετε, καὶ τὸν ἀρνηθήκετε ὁμπερὰ εἰς τὸ

κρίναντες ἐκείνου ἀπολύ-
ειν.

14. Ὑμεῖς δὲ τὸν ἅγιον καὶ
δικαίον ἡγήσασθε, καὶ ἡγήσα-
σθε ἄνδρα φοβία χριστοῦ
ἐμῶν.

15 Τὸν δὲ ἀρχηγὸν τῆς
ζωῆς ἀπικτείνατε, ὃν ὁ Θεὸς
ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, ὃ ἡμεῖς
μάρτυρές ἐσμεν·

16 Καὶ ἐπὶ τῇ πίσει τοῦ
ὀνόματος αὐτοῦ, τῶτον, ὃν
θεωρεῖτε καὶ οὐδατε, ἐξαερίωσα
τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ ἡ πίσις ἡ
δι' αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτῷ τὴν
ἐλοκλησίαν ταύτην· ἀπέναντι
πάντων ὡμῶν.

17 Καὶ ὑῖς, ἀδελφοί,
οἶδα ὅτι κατὰ ἀγνοίαν ἐπρά-
ξατε ὥσπερ καὶ οἱ ἄρχοντες
ὑμῶν.

18 Ο δὲ Θεὸς αὐτὴν προκα-
τήγγειλε διὰ σώματος πάν-
των τῶν προφητῶν ἐν τούτῳ,
παθεῖν τὸν Χριστὸν, ἐπλήρωσεν
αὐτήν.

19 Μετανοήσατε οὖν καὶ ἐπιστρέψατε, εἰς τὸ ἐξαλειφθῆναι ὑμῶν τὰς ἁμαρτίας· ὅπως ἂν ἴδωσι καιροὶ ἀναψύξεως ἀπὸ προσώπου τοῦ Κυρίου.

20 Καὶ ἀποστείλῃ τὸν προ-

πρόσωπον τοῦ Πιλάτου, ὃν
ἔκρινεν ἐκείνῳ καὶ τὸν ἀπολύ-
σῃ.

14 Ἀμὴν ἰσχυρῶς ἀρνηθήκετε
τὸν ἅγιον καὶ δίκαιον, καὶ
ἐζητήσατε νὰ σᾶς χαρίσουν
ἕνα ἄνδρα φονέα.

15 Καὶ ἐκεῖνον ὅπῃ εἶπαι
ἀρχηγὸς τῆς ζωῆς τὸν ἰσχο-
τάσσετε, τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς τὸν
ἀνάστησεν ἀπὸ τῆς νεκρῶς·
τοῦ ὁποῖου ἡμεῖς εἴμεσθε μέρ-
τυρες·

16 Καὶ εἰς τὴν πίσιν τοῦ
ὀνόματος τοῦ, τὸ ὄνομα τοῦ
ἐξερῶσθε ἐν τῷ, τὸν ὁποῖον
βλέπετε καὶ ἰξέρετε· καὶ ἡ
πίσις ὑπὸ εἶναι δι' αὐτοῦ τοῦ
ἔδωκεν ἐν τῇ τῇ ὑγιείᾳ ὅλη
τοῦ σώματος, ὁμοιογενὲς εἰς
ὅλης σας.

17 Καὶ τῶρα, ἀδελφοί,
ἵξινω, ὅτι μὴν ἱξίνοντες τὸ
ἐκάμετε, καθὼς καὶ οἱ ἀρχον-
τές σας.

18 Ἀμὲν ὁ Θεὸς ἐκείνος
ὁ πῦρ ἐπαρείπει διὰ μέση τῶν
σώματων^α ὅλων τῶν προφητῶν
τε, καὶ πάσης ὁ Χριστὸς, ἔτι
τὰ ἐτελείωσεν.

19 Μετανοήσετε λοιπόν
καὶ γυρίστε, διὰ τὰ ἐξαλειφ-
θῶν ἡ ἁμαρτία σας· διὰ
τὰ ἔλθουν καιροὶ παρηγορίας
ἀπὸ τοῦ προσώπου τοῦ Κυ-
ρίου.

20 Καὶ τὰς σείλην ἐκαΐνον
2 Η.

κεκηρυγμένον ὑμῖν Ἰησοῦν
Χριστόν,

21 Ὅν δι' ἑραῶν μὲν
δίδασθαι ἄχρι χρόνων ἀπο-
καταστάσεως πάντων ἂν ἐλά-
λησεν ὁ Θεὸς διὰ στόματός
πάντων ἁγίων αὐτοῦ προφη-
τῶν ἀπ' αἰῶνος.

22 Μωσῆς μὲν γὰρ πρὸς
τὴν πατέρα εἶπεν· Ὅτι προ-
φήτην ὑμῖν ἀναστήσει Κύριός·
ὁ Θεὸς ὑμῶν ἐκ τῶν ἀδελφῶν
ὑμῶν, ὡς ἐμέ· αὐτοῦ ἀκού-
σεις κατὰ πάντα ὅσα ἂν
λαλήσῃ πρὸς ὑμᾶς.

23 Ἔσται δὲ, πᾶσα ψυχὴ,
ἥτις ἂν μὴ ἀκούσῃ τοῦ προ-
φήτου ἐκείνου, ἐξολοθρευθήσεται
ἐκ τοῦ λαοῦ.

24 Καὶ πάντες δὲ οἱ προφη-
ταὶ ἀπὸ Σαμὴλ καὶ τῶν κατε-
ξῆς, ὅσοι ἐλάλησαν, καὶ προκα-
τήγγειλαν τὰς ἡμέρας ταύτας.

25 Ὑμεῖς ἐστε υἱοὶ τῶν
προφητῶν καὶ τῆς διαθήκης ἧς
διέδοτο ὁ Θεὸς πρὸς τὴν πατέ-
ράς ἡμῶν, λέγων πρὸς Ἀβρα-
άμ· Καὶ τῷ σπέρματί σου
ἐνευλογηθήσονται πᾶσαι αἱ
πατρίαι τῆς γῆς.

26 Ὑμῖν πρῶτον ὁ Θεὸς
ἀναστήσας τὸν παῖδα αὐτοῦ Ἰη-
σοῦν, ἀπέστειλεν αὐτὸν εὐλογη-
τὰ ὑμᾶς, ἐν τῷ ἀποστέλλειν ἑκά-
στον ἀπὸ τῶν ποιητῶν ὑμῶν.

ὅπως ἦταν προτίτρας κηρυ-
γμένον εἰς ἰσᾶς, τὸν Ἰησοῦν
Χριστόν,

21 Τὸν ὅποιον εἶναι ἀναγ-
καῖον νὰ τὸν ἔχῃ ὁ ἑραῶς, εἰς
τὸν καιρὸν ὅπου νὰ ἀποκατα-
σταθῶν ἔλα τὰ πρᾶγματα, τὰ
ὅποια ἐλάλησεν ὁ Θεὸς διὰ στό-
ματός· ὅλων τῶν ἁγίων αὐτοῦ
προφητῶν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς.

22 Διὰ τὴν Μωσῆς εἶπεν
εἰς τὴν πατέρα· Ὅτι ὁ Αὐ-
θέντης ὁ Θεὸς σας θέλει σᾶς
ἀναστήσει ἵνα προφήτην ἀπὸ
τῆς ἀδελφῆς σας, ὥσαν ἡμεῖς·
αὐτὸν νὰ ἀκούσῃτε εἰς ὅλα
ὅσα λαλήσῃ εἰς ἰσᾶς.

23 Καὶ πᾶσα ψυχὴ ὅπου
νὰ μὴν ἀκούσῃ τῆς προφήτης
ἐκείνης, θέλει ἐξολοθρευθῆ ἀπὸ
τὸν λαόν.

24 Καὶ ὅλοι οἱ προφῆται
ἀπὸ τὸν Σαμὴλ καὶ ἐδάδε, ὅσοι
ἐλάλησαν, ἐπροεῖπαν καὶ
ταῖς ἡμέραις ἐτέταις.

25 Ἐσθὶς εἶδε υἱοὶ τῶν
προφητῶν καὶ τῆς διαθήκης
ὅπου ἔκαμιν ὁ Θεὸς εἰς τὴν
πατέρα μας, λέγωντας εἰς τὸν
Ἀβραάμ· Καὶ εἰς τὸ σπέρ-
μα σου θέλῃ ἐνυλογηθῆ ὅλαις ἡ
γενεαῖς τῆς γῆς.

26 Ὁ Θεὸς πρῶτον ἀνέστη-
σεν εἰς ἰσᾶς τὸ παιδί τῆς τοῦ
Ἰησοῦν, καὶ τὸν ἐστειλεν νὰ σᾶς
εὐλογᾷ, γυρίζοντας καθεῖνας
ἀπὸ ταῖς ποιηταῖς σας.

Κεφ. δ'. 4.

Ἀλλέντων δὲ αὐτῶν πρὸς τὸν λαόν, ἐπέστησαν αὐτοῖς οἱ ἱερεῖς καὶ ὁ γρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ καὶ οἱ σαδδουκαῖοι.

2 Διαπονούμενοι διὰ τὸ διδάσκειν αὐτοὺς τὸν λαόν, καὶ καταγγέλλειν ἐν τῷ Ἰησοῦ τὴν ἀνάστασιν τὴν ἐκ νεκρῶν.

3 Καὶ ἐπέβαλον αὐτοῖς τὰς χεῖρας, καὶ ἔδωτο εἰς τήρησιν εἰς τὴν αὔριον· ἦν γὰρ ἰσπείρα ἡδὴ.

4 Πολλοὶ δὲ τῶν ἀκροάσαντων τὸν λόγον ἐπίστευσαν· καὶ ἐγενήθη ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνδρῶν ὅσοι χιλιάδες ὀλίγαι.

5 Ἐγένετο δὲ ἐπὶ τὴν αὔριον συναχθῆναι αὐτῶν τὰς ἀρχοντας καὶ πρεσβυτέρους καὶ γραμματεῖς εἰς Ἱερουσαλὴμ.

6 Καὶ Ἄναν τὸν ἀρχιερεῖα καὶ Καϊάφαν καὶ Ἰωάννην καὶ Ἀλέξανδρον, καὶ ὅσοι ἦσαν ἐκ γένους ἀρχιερατικῆς.

7 Καὶ εἰρησάντες αὐτὰς ἐν τῷ μέσῳ, ἐπυνθάνοντο· Ἐν ποίᾳ δυνάμει ἢ ἐν ποίᾳ ὀνόματι ἐποιήσατε τῷτο ἔμμεν;

8 Τότε Πέτρος πλησθεὶς Πνεύματος ἁγίου εἶπε πρὸς

ΚΑΙ ἐκείνῳ ὅπῃ ἐκυντύχαιται αὐτοὶ ἑτάτα τὰ λόγια εἰς τὸν λαόν, ἔφθασαν εἰς αὐτὰς οἱ ἱερεῖς καὶ ὁ γρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ καὶ οἱ σαδδουκαῖοι,

2 Λυπημένοι πολλὰ διατὶ ἐδίδασκαν αὐτοὶ τὸν λαόν, καὶ ἐκήρυτταν εἰς τὸν Ἰησοῦν τὴν ἀνάστασιν ἐκ νεκρῶν.

3 Καὶ ἔβαλαν τὰ χεῖράς τε αὐτῶν, καὶ τὰς ἐφυλάκισαν ἕως τῆς αὔριου· διατὶ τότε ἦτον βράδυ.

4 Καὶ πολλοὶ ἀπ' ἐκείνης ἡμέρας ἀκροάσαντες τὸν λόγον ἐπίστευσαν· καὶ ὁ λογαριασμὸς τῶν ἀνδρῶν ἔγενετο ἕως πέντε χιλιάδες.

5 Καὶ τὴν αἰνῆ ἡμέραν ἐμαζώχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς τῆς καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ γραμματεῖς εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ.

6 Καὶ Ἄνας ὁ ἀρχιερεὺς καὶ Καϊάφας καὶ Ἰωάννης καὶ Ἀλέξανδρος, καὶ ὅσοι ἦσαν ἀπὸ γένους ἀρχιερατικῆς.

7 Καὶ ἐρησάντες τὴν εἰς τὸ μέσον, καὶ τὰς ἐρωτῶσαν· Μὴ ποίαν δυνάμιν ἢ εἰς ποῖον ὄνομα ἐκάμετε τῷτο ἰσμεν;

8 Τότε ὁ Πέτρος ἐπλήσθη Πνεύματος ἁγίου, καὶ τὰς
2 U 2

αὐτῆς· Ἀρχοντες τοῦ λαῦ,
καὶ πρεσβύτεροι τοῦ Ἰσραὴλ,

9 Εἰ ἡμεῖς σήμερον ἀνα-
κρινόμεθα ἐπὶ εὐεργεσία ἀν-
θρώπων ἀσθενῶν, ἐν τίνι ἔτι
ῥέσονται·

10 Γινώσκοντες ὅτι πάντες ὑμῶν
καὶ παντὶ τῷ λαῷ Ἰσραὴλ,
ὅτι ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ
τῆ Ναζωραίου, ὃν ὑμεῖς ἐκαυ-
ρώσατε, ὃν ὁ Θεὸς ἡγείρεν
ἐκ νεκρῶν, ἐν τῷτῳ ἔτι
παρίστηκεν ἐνώπιον ὑμῶν
ζῶντος.

11 Οὗτός ἐστιν ὁ λίθος ὁ
ἐξεδωρηθεὶς ὑφ' ὑμῶν τῶν
ἐκδοκούντων, ὁ γινόμενος εἰς
κεφαλὴν γωνίας·

12 Καὶ οὐκ ἐστὶν ἐν ἄλλῳ
ἄδελφὴ ἡ σωτηρία· ἅτε γὰρ
ὄνομά ἐστιν ἕτερον ὑπὸ τὸν
ἐρανὸν τὸ δεδομένον ἐν ἀν-
θρώποις, ἐν ᾧ δεῖ σωθῆναι
ἡμᾶς.

13 Θεωροῦντες δὲ τὴν τοῦ
Πέτρου παρρησίαν καὶ Ἰωάννη,
καὶ καταλαβόμενοι ὅτι ἀν-
θρώποι ἀγγράμματοί εἰσι καὶ
ιδιωταί, ἰδαύμαζον, ἐπεγίνω-
σκόν τε αὐτῆς ὅτι σὺν τῷ
Ἰησοῦ ἦσαν·

14 Τὸν δὲ ἀνθρώπον βλέ-
ποντες σὺν αὐτοῖς ἐξῶτα τὸν
τεταρακμύειον, ἃδὲν εἶχον
ἀντίπειν.

ἵπεν· Ἀρχοντες τοῦ λαῦ, καὶ
πρεσβύτεροι τοῦ Ἰσραὴλ,

9 Ἐπειδὴ ἡμεῖς σήμερον
ἐξεταζόμεσθε διὰ εὐεργεσίαν
ἀνθρώπων ἀσθενούντων, καὶ τί
τρόπον ἐτέτος ἱατρείδης·

10 Ὅς εἶναι γνώριμον εἰς
ὅλης ἰσῆς καὶ εἰς ὅλον τὸν λαόν
τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι εἰς τὸ ὄνομα
τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆ Ναζωραίου,
ὅπῃ ἰσῆς ἐκαυρώσατε, τὸν
ὅποιον ὁ Θεὸς ἀνάστησεν ἐκ
νεκρῶν, εἰς τῷτο (λίθον) τὸ
ὄνομα ἐτέτος παρατίθεται
γεγῆς ὁμολογίας σας.

11 Ἐτέτος εἶναι ἐκεῖνος ὁ
λίθος ὅπῃ ἐκαταφρονήθη ἀπὸ
σᾶς τῆς οἰκοδόμου, καὶ ὅγινεν
κεφαλὴ τῆς γωνίας.

12 Καὶ δὲν εἶναι σωτηρία
εἰς ἄλλον κανένα· διατὶ δὲν
εἶναι ἄλλο ὄνομα ἀποκᾶτω εἰς
τὸν ἐρανὸν ὅπῃ νὰ ἰδῶθῃ εἰς
τὴς ἀνθρώπους, εἰς τὸ ὅποιον
κάμνει χρεῖα νὰ σωθῶμεν.

13 Καὶ βλέποντες ἐκεῖνοι
τῆς παρρησίαν τῷ Πέτρῳ καὶ
Ἰωάννῃ, καὶ καταλαμβάνον-
τες ὅτι εἶναι ἀνθρώποι ἀγγράμ-
ματοι καὶ ιδιωταί, ἰδαύμα-
ζαν, καὶ ἐγινώρισαν τὴς πῶς
εἶχαν σταθῇ προτίτερα μαζὺ
μὲ τὸν Ἰησοῦν.

14 Καὶ βλέποντες τὸν
ἀνθρώπον τὸν ἱατρεῖον ὅπῃ
ἐξέκεντον μαζὺ μετ' αὐτῆς,
δὲν ἠμπορῶσαν νὰ ἐναντιωθῶσι
τίποτες.

15 Καλείσαντες δὲ αὐτὲς
ἔξω τοῦ συνεδρίου ἀπελθεῖν,
συνέβαλον πρὸς ἀλλήλους,

16 Λέγοντες· Τί ποιήσα-
μεν τοῖς ἀνθρώποις τέτοις;
ὅτι μὲν γὰρ γνωστὸν σημεῖον
γέγονε δι' αὐτῶν, πᾶσι τοῖς
κατοικοῦσιν Ἱερουσαλὴμ φανε-
ρὸν, καὶ οὐ δυνάμεθα ἀρή-
σασθαι.

17 Ἀλλ' ἵνα μὴ ἐπὶ
πλείων διασημῶν εἰς τὸν
λαόν, ἀπελθὲ ἀπειθυνώμεθα
αὐτοῖς μηκέτι λαλεῖν ἐπὶ τῷ
ὀνόματι τέτῳ μηδενὶ ἀνθρώ-
πων.

18 Καὶ καλίσαντες αὐτὲς,
παρήγγειλαν αὐτοῖς τὸ καθόλου
μὴ φθίγγεσθαι μηδὲ διδάσκειν
ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ.

19 Ὁ δὲ Πέτρος· καὶ
Ἰωάννης, ἀποκριθεὶς πρὸς
αὐτὲς, εἶπον· Εἰ δίκαιόν ἐστιν
ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ὑμῶν
ἀκούει μᾶλλον ἢ τοῦ Θεοῦ,
κρίνατε·

20 Οὐ δυνάμεθα γὰρ
ἡμεῖς, ἀ εἶδομεν καὶ ἡκούσα-
μεν, μὴ λαλεῖν.

21 Οἱ δὲ προσαπειλησά-
μενοι ἀπέλυσαν αὐτὲς, μηδὲν
εὐρίσκοντες τὸ πῶς κολάσων-
ται αὐτὲς, διὰ τὸν λαόν· ὅτι
πάντες ἰδοῦντες τὸν Θεόν
ἐπὶ τῷ γεγονότι·

15 Ἀμὴν ἔσποντας ἡ τὲς
προσάξεν ἡ εὐγεν ἔξω ἀπὸ
τὴν σύνοδον, ἰσυμβουλευθῆκαν
ἀνάμεσά της,

16 Λέγοντες· Τί να τὲς
κάμωμεν τὲς ἀνθρώπους ἐτέ-
της; διατι, ὅτι πῶς να ἔγινε
διὰ μέσῃ αὐτῶν σημάδι γνώ-
ριμον, εἰς ὅλης εἶναι φανερόν
ἐτέτης ὅπῃ κατοικοῦν εἰς τὴν
Ἱερουσαλήμ, καὶ διὲ ἡμποροῦ-
μεν να τὸ ἀρηνῆμεν·

17 Ἀλλὰ διὰ να μὴν δια-
σκορπισθῇ περισσότερον τὸ
πράγμα εἰς τὸν λαόν, να τὲς
φθιβρίσωμεν να μὴν λαλῶσι
πλεον εἰς τὸ ὄνομα ἐτέτης εἰς
κανεία ἀνθρώπων.

18 Καὶ ἱραξάν της, καὶ
τὲς ἐπαράγγειλαν καθόλου
μηδὲ να λέγῃσι, μηδὲ να διδά-
σκεσιν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ.

19 Καὶ ἀπεκρίθησαν ὁ
Πέτρος καὶ ὁ Ἰωάννης, καὶ
τὲς εἶπαν· Ἄν εἶναι δίκαιον
ὁμπροσὰ εἰς τὸν Θεόν, να
ἀκούωμεν ἰσᾶς περισσότερον
παρὰ τὸν Θεόν, κρίνετε το·

20 Ἐμῖς διὲ ἡμπορῆμεν,
να μὴν λαλῶμεν ἐκεῖνα, ὅπῃ
εἶδαμεν καὶ ἀκούσαμεν.

21 Καὶ ἐκεῖνοι ἔσποντας να
τὲς μεταφθιβρίσουν τὲς ἀπό-
λυσαν, διατι διὲ εὐρίσκουσιν
τίποτες ἀφορμὴν πῶς να τὲς
τιμωρήσουν διὰ τὸν λαόν· ὅτι
ὅλοι ἰδοῦντες τὸν Θεόν ἐτε
ἐκεῖνο ὅπῃ ἔγινε·

22 Ἐτῶν γὰρ ἦν πλείονων
τεσσαράκοντα ὁ ἄνθρωπος
ἐφ' ὃν ἐγγιγόνει τὸ σημεῖον
τῆτο τῆς ἰάσεως.

23 Ἀπολυθέντες δὲ ἦλθον
πρὸς τὰς ἰδίους, καὶ ἀπήγγει-
λαν ὅσα πρὸς αὐτὰς οἱ ἀρχι-
ερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι εἶπον.

24 Οἱ δὲ ἀκούσαντες, ὁμο-
θυμῶδον ἦραν φωνὴν πρὸς τὸν
Θεόν, καὶ εἶπον· Δέσποτα, σὺ
ἃ Θεὸς ὁ ποιήσας τὸν ἕρανόν
καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θά-
λασσαν, καὶ πάντα τὰ ἐν
κυτόις·

25 Ὁ διὰ φόματός· Δαβὶδ
τοῦ παιδὸς σου εἰπών· Ἰνα τί
ἐφθάρῃς ἐθνη, καὶ λαοὶ ἐμε-
λέτησαν κενά·

26 Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς
τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συν-
ήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ
τοῦ Κυρίου καὶ κατὰ τοῦ
Χριστοῦ αὐτοῦ.

27 Συνήχθησαν γὰρ ἐπ'
Ἀληθείας ἐπὶ τὸν ἅγιον παῖδά
σου Ἰησοῦν, ὃν ἔχρισας, Ἡρώ-
δης τε καὶ Πόντιος· Πιλάτος,
σὺν ἔθνεσι καὶ λαοῖς Ἰσ-
ραὴλ,

28 Ποιῆσαι ὅσα ἡ χεὶρ
σου καὶ ἡ βουλὴ σου προώρῃσι
γενέσθαι.

22 Διατὶ ὁ ἄνθρωπος, εἰς
τὸν ὁποῖον ἔγινε τὸ σημεῖον
ἐτῆτο τῆς ἰατρείας, ἥτον περισ-
σότερον παρὰ σαράντα χρο-
νῶν.

23 Καὶ ὥσαν ἀπολύθησαν
ἦλθον εἰς τὰς ἰδικὰς τὰς, καὶ
εἶπαν ὅσα τὰς εἶπαν οἱ ἀρχι-
ερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι.

24 Καὶ ἐκινῶσι ὥσαν τὸ
ἄκουσαν, ὅλοι μὲ μίαν ψυχὴν
ἐσήκωσαν φωνὴν εἰς τὸν Θεόν,
καὶ εἶπαν· Ὡ Δέσποτα, ἐσὺ
ὁ Θεὸς ὁπῷ ἔκαμες τὸν ἕρανόν
καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασ-
σαν, καὶ ὅλα ὅσα εἶναι μέσα
εἰς αὐτά·

25 Ἐσὺ ὁπῷ εἶπες διὰ
μέσου τοῦ φόματος τοῦ Δαβὶδ
τοῦ παιδὸς σου· Διατὶ συγ-
χύσθησαν τὰ ἔθνη, καὶ οἱ
λαοὶ ἐμελετήσασιν εὐκαιρα·

26 Ἐπαραστάθησαν οἱ βα-
σιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχον-
τες ἐμαζώχθησαν ἐπὶ ταυτοῦ
ἐναντίον τοῦ Κυρίου καὶ ἐναν-
τίως τοῦ Χριστοῦ τῆς.

27 Διατὶ ἐπ' ἀληθείας
ἐμαζώχθησαν εἰς τὴν πόλιν
ἐν τῇ ἐναντίᾳ τοῦ ἁγίου παι-
δὸς σου τοῦ Ἰησοῦ, τὸν ὁποῖον
ἔχρισες, καὶ ὁ Ἡρώδης καὶ ὁ
Πόντιος ὁ Πιλάτος, μὲ τὰ
ἔθνη καὶ μὲ τὰς λαοὺς τοῦ
Ἰσραὴλ,

28 Νὰ κάμωσιν ὅσα πρε-
ώρῃσι τὸ χεὶρ σου καὶ ἡ βουλὴ
σου καὶ γένουσι.

29 Καὶ τὰ νῦν Κύριε ἐπίθε ἐπὶ τὰς ἀπειλὰς αὐτῶν, καὶ δὸς τοῖς δέλοισι σημεῖα παρρησίας πάσης λαλεῖν τὸν λόγον σου.

30 Ἐν τῷ τῇν χεῖρά σου ἰκτείνειν σε εἰς ἴασις, καὶ σημεῖα καὶ τέρατα γίνεσθαι διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἁγίου παιδὸς σου Ἰησοῦ.

31 Καὶ δεηθέντων αὐτῶν ἰσαλεύθη ὁ τόπος· ἐν ᾧ ἦσαν συνηγμένοι· καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματος ἁγίου, καὶ ἐλάλουν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ μετὰ παρρησίας.

32 Τῷ δὲ πλήθει τῶν πιπτευσάντων ἦν ἡ καρδία καὶ ἡ ψυχὴ μία· καὶ ὁδὸς εἰς τι τῶν ὑπαρχόντων αὐτῷ ἔλεγεν ἴδιον εἶναι, ἀλλ' ἦν αὐτοῖς ἅπαντα κοινά.

33 Καὶ μεγάλη δυνάμει ἐπεδίδουν τὸ μαρτύριον οἱ ἀπόστολοι τῆς ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ· χάρις τε μεγάλη ἦν ἐπὶ πάντας αὐτούς.

34 Οὐδὲ γὰρ ἐνδεής τις ὑπῆρχεν αὐτοῖς· ὅσοι γὰρ κτήτορες χωρίων ἢ οἰκιῶν ὑπῆρχον, πωλοῦντες ἔφερον τὰς τιμὰς τῶν πιπρασκομένων,

35 Καὶ ἐτίθουν παρὰ τὰς πόδας τῶν ἀποστόλων διεδί-

29 Καὶ τῶρα, Αὐθέντη, τοχάσαι εἰς τὴς φοβερικμὲς της, καὶ δὸς εἰς τὴς δύλης σε νὰ λαλῶσι τὸν λόγον σου μὲ κάδε λογιῆς παρρησίαν,

30 Ἀπλώνωίης τὸ χέρι σου εἰς ἱατρείαν, καὶ νὰ γίνονται σημεῖα καὶ τέρατα διὰ μέσθ τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ παιδὸς σου τοῦ Ἰησοῦ.

31 Καὶ ὥσάν ἱπαρακάλεσαν, ὁ τόπος ὅλος ἰσαλεύθη ἐκεῖ ὅπῃ ἦταν μαζωμένοι· καὶ ἐγέμισαν ὅλοι ἀπὸ Πνεύματος ἁγίου, καὶ ἐλάλουν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ μὲ παρρησίαν.

32 Καὶ τὸ πλήθος ὁποῦ ἐπίστευσεν, ἦταν ἡ καρδία της καὶ ἡ ψυχὴ της μία· καὶ ὁδὸς κανένας ἀπὸ τὰ ὑπάρχοντά της ἔλεγεν νὰ εἶναι τίποτες ἰδικόν της, ἀλλὰ ὅλα ἦταν εἰς αὐτοὺς κοινά.

33 Καὶ οἱ ἀπόστολοι μὲ μεγάλῃν δυνάμει ἱπαραδίδαν τὸ μαρτύριον τῆς ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ καὶ χάρις μεγάλη ἦτον εἰς ὅλους αὐτούς.

34 Διατὶ ὁδὸ κανένας ἦτον ἐνδεής εἰς αὐτούς· καὶ ὅσοι ἦταν κτήτορες τόπων ἢ σπητιῶν, ἐπώλυσαν καὶ ἔφεραν ταῖς τιμαῖς ἐκεινῶν ὅπῃ ἐπωλούνταν·

35 Καὶ τὰ ἔρριχον εἰς τὰ ποδάρια τῶν ἀποστόλων· καὶ

δοτο δὲ ἐκάστῳ καθότι ἂν τις
χρεῖαν εἴχεν.

36 Ἰωσήφ δὲ, ὁ ἐπικληθεὶς
Βαρνάβας ὑπὸ τῶν ἀποστόλων,
(ὃ ἴσθι μετεμνηνόμενον, υἱὸς
παρηνήσεως,) Λευίτης, Κύ-
πριος τῷ γένει,

37 Ὑπάρχοντος αὐτῷ
ἀγροῦ, πωλῶσας ἤνεγκε τὸ
χρῆμα. καὶ ἵδμεν παρὰ τῆς
πόδας τῶν ἀποστόλων.

ἰδόμενταν εἰς καθένα καθὼς
τῷ ἑκάμινε χρεῖα.

36 Καὶ ὁ Ἰωσήφ, ὅπῃ ἐκα-
λέσθη ἀπὸ τῆς ἀποστόλης Βαρ-
νάβας, (τὸ ὅποιον μετεμνηνέ-
ται υἱὸς παρηνόρας,) ὄντας
Λευίτης, τὸ γένος τε Κύπριος,

37 Εἶχεν ἕνα χωράφι, καὶ
τὸ ἐπώλησε, καὶ ἔφερε τὰ
ἄσπρα, καὶ τὰ ἔβαλεν σημὰ εἰς
τὰ ποδάρια τῶν ἀποστόλων.

Κεφ. ε'. 5.

Ἄνθρωπος δὲ τις Ἀνανίας ὀνό-
ματι, σὺν Σαπφείῃ
τῇ γυναϊκὶ αὐτοῦ ἐπώλησε
κτῆμα·

2 Καὶ ἰσοφύσατο ἀπὸ
τῆς τιμῆς, συνειδυίας καὶ τῆς
γυναϊκὸς αὐτῆς καὶ ἐνέγκας
μέρος τι, παρὰ τῆς πόδας
τῶν ἀποστόλων ἔθηκεν.

3 Εἶπε δὲ Πέτρος· Ἀνα-
νία, διατί ἐπαρώσῃς ὁ Σα-
τανᾶς τὴν καρδίαν σου, ψευ-
σασθαί σε τὸ Πνεῦμα τὸ
ἅγιον, καὶ ἰσοφύσασθαι ἀπὸ
τῆς τιμῆς τοῦ χωρίου;

4 Οὐχὶ μένον, σοὶ ἔμενε,
καὶ τραβῆν ἐν τῇ σῇ ἐξουσίᾳ
ἐπῆρχε; τί ὅτι ἔθην ἐν τῇ
καρδίᾳ σου τὸ πρᾶγμα τούτο;
οὐκ ἐφείσω ἀνθρώποις, ἀλλὰ
τῷ Θεῷ.

ΚΑΙ ἄποινος ἄνθρωπος
τὸ ὄνομα τε Ἀνανίας,
μαζὺ μὲ τὴν γυναϊκά τε τὴν
Σαπφείραν ἐπώλησε χωράφι·

2 Καὶ ἐχώρισε διὰ λόγον
τε μερικὰ ἄσπρα ἀπὸ τὴν
τιμὴν τε, καὶ τὸ ἔθηκεν καὶ ἡ
γυναϊκά τε καὶ ἔφερεν ἕνα
μέρος, καὶ τὸ ἔβαλεν εἰς τὰ
ποδάρια τῶν ἀποστόλων.

3 Καὶ ὁ Πέτρος τῷ εἶπεν·
Ἀνανία, διατί ἰγίμῃς ὁ
Σατανᾶς τὴν καρδίαν σου, ὅτι
εἶπες ψέμματα εἰς τὸ Πνεῦμα
τὸ ἅγιον, καὶ ὅτι ξεχωρίσθης
διὰ λόγον σου ἀπὸ τὴν τιμὴν
τοῦ χωραφίου;

4 Ἄν τὸ ἐκράτης, δὲν ἦτον
εἰς ἐστίαν; καὶ ὡς ἂν ἐπαρῇ, δὲν
ἦτον εἰς τὴν ἐξουσίαν σου;
διὰ τί ἔβαλλες τοῦτο τὸ
πρᾶγμα μέσα εἰς τὴν καρδίαν
σου; δὲν ἰγίλασας ἀνθρώπων,
ἀλλὰ τὸν Θεόν.

5 Ἀκούων δὲ Ἀνανίας τὰς λόγους τάτης, πεισὼν ἐξιψύξε· καὶ ἐγένετο φόβος μέγας ἐπὶ πάντας τὰς ἀκούοντας ταῦτα.

6 Ἀναστάντες δὲ οἱ νεώτεροι συνέειλαν αὐτὸν, καὶ ἐξενέγκαντες ἔθαψαν.

7 Ἐγένετο δὲ ὡς ὥρων τριῶν διάστημα, καὶ ἡ γυνὴ αὐτῆς μὴ εἰδυῖα τὸ γεγονός εἰσῆλθεν·

8 Ἀπεκρίθη δὲ αὐτῇ ὁ Πέτρος· Εἰπὶ μοι, εἰ τοσούτῳ τὸ χωρίον ἀπέδοσθε; Ἡ δὲ εἶπε· Ναί, τοσούτῳ.

9 Ὁ δὲ Πέτρος εἶπε πρὸς αὐτήν· Τί ὅτι συνεφωνήθη ὑμῖν παράσαι τὸ πνεῦμα Κυρίου; Ἰδοὺ οἱ πόδες τῶν θαψάντων τὸν ἄνδρα σὺ, ἐπὶ τῇ θύρᾳ, καὶ ἐξήισθαι σε.

10 Ἐπεὶ δὲ παράχρημα πρὸς τὰς πόδας αὐτῆς, καὶ ἐξιψύξεν· εἰσελθόντες δὲ οἱ πρεσβύτεροι εὗρον αὐτὴν νεκράν, καὶ ἐξενέγκαντες ἔθαψαν πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς.

11 Καὶ ἐγένετο φόβος μέγας ἐφ' ὅλην τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἐπὶ πάντας τὰς ἀκούοντας ταῦτα.

12 Διὰ δὲ τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων ἐγένετο σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τῷ λαῷ πολλά·

5 Καὶ ὁ Ἀνανίας ὁσὼν ἤκουσεν ἰτάτα τὰ λόγια, ἔπεισε καὶ ἐξιψύχθη· καὶ ἔγινε μεγάλου φόβου εἰς ὅλους ἐκείνους ὅπου τὰ ἤκουσαν,

6 Καὶ ἐσηκώθησαν οἱ υἱοί, καὶ τὸν ἱσχυμάξωσαν, καὶ εὐγαλαν καὶ ἐπῆγαν καὶ ἔθαψάν τον.

7 Καὶ ἐπέρασαν ὥς τρεῖς ὥραις, καὶ ἡ γυναῖκά τε μὴ ἐξεύρωντας ἐκεῖνο ὅπου ἔγινεν ἔμβηκε μέσα.

8 Καὶ ὁ Πέτρος τῆς εἶπεν· Εἰπὶ μοι, ἂν ἰσηλώσῃς τὸ χωράφι τόσα ἄσπρα; Καὶ ἐκείνη εἶπε· Ναί, τόσα.

9 Καὶ ὁ Πέτρος τῆς εἶπε· Διατί ἱσχυμάσθησαι ἑαυτὴν πέραξαι τὸ πνεῦμα τοῦ Κυρίου; ἰδοὺ, τὰ πόδια τῶν ἐκείνων ὅπου ἔθαψαν τὸν ἄνδρα σὺ, εἰς τὴν θύραν, καὶ θύλασιν εὐγάλει καὶ ἰσῖνα.

10 Καὶ παρευθὺς ἔπεισε εἰς τὰ πόδια αὐτῆς, καὶ ἐξιψύχθη· καὶ ὥσων ἔμβηκαν μέσα οἱ υἱοί, τὴν εὐρήκαν ἐπεθαμένην, καὶ εὐγαλαν καὶ ἐκέντην καὶ τὴν ἔθαψαν κοντὰ εἰς τὸν ἄνδρα τῆς.

11 Καὶ ἔγινε φόβου μεγάλου εἰς ἅλην τὴν ἐκκλησίαν, καὶ εἰς ὅλους ἐκείνους ὅπου ἤκουαν ἰτάτα.

12 Καὶ πολλὰ σημεῖα καὶ τέρατα ἐγίνοντο εἰς τὸν λαόν διὰ τῶν χειρῶν τῶν

(καὶ ἦσαν ὁμοθυμαδὸν ἅπαντες ἐν τῇ σοφίᾳ Σολομῶντος.

13 Τῶν δὲ λοιπῶν ἑδείς ἐτόλμα κολλᾶσθαι αὐτοῖς· ἀλλ' ἐμειγάλυνεν αὐτοὺς ὁ λαός.

14 Μᾶλλον δὲ προσετίθειτο πισυνόντις τῷ Κυρίῳ, πολλῇ δὲ ἀδρῶν τε καὶ γυναικῶν.)

15 Ὡς κατὰ τὰς πλατείας ἐκφέρειν τὰς ἀσθενεῖς, καὶ τιθεῖναι ἐπὶ κλινὰν καὶ κρεβάτιον, ἵνα ἐρχομένου Πέτρου καὶ ἡ σκιὰ ἐπισκιάσῃ τῇ αὐτῶν.

16 Συνήρχετο δὲ καὶ τὸ πλῆθος τῶν περὶ πόλεον εἰς Ἱερουσαλήμ, φέροντες ἀσθενεῖς καὶ ὀχλημένοις ὑπὸ πνεύματων ἀκαθάρτων· οἷτις ἐδραπεύοντο ἅπαντες.

17 Ἀναστὰς δὲ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ πάντες οἱ σὺν αὐτῷ, (ἡ ὅσα αἵρεσις τῶν σαδδουκαίων,) ἐπλήσθησαν ζήλου·

18 Καὶ ἐπέβαλον τὰς χειράς αὐτῶν ἐπὶ τὰς ἀποστόλους, καὶ ἔθεντο αὐτὸς ἐν τῇ ῥαίᾳ δημοσίᾳ.

19 Ἄγγελος δὲ Κυρίου διὰ τῆς νυκτός ἤνοιξε τὰς θύρας τῆς φυλακῆς· ἐξαγαγὼν τε αὐτὸς, εἶπε·

ἀποστῶν· (καὶ μὴ μίαν ψυχὴν ὅλοι εὐρίσκονταν εἰς τὴν καρμίαν τοῦ Σολομῶντος.)

13 Καὶ ἀπὸ τῆς ἐπίλοιπης καίρας διὸν ἀποκύναν ἐν πάγῃ ἐν τῇ σοφίᾳ κατὰ τῆς· ἀλλὰ ὁ λαὸς τῆς ἐπίμας μεγάλως.

14 Καὶ περισσύτερον αὐξάνον τὸ πλῆθος τῶν ἀδρῶν καὶ τῶν γυναικῶν, ὅπως ἐπίστευον εἰς τὸν Κύριον.)

15 Εἰς τὸσον ὅπως ἐγγράσσον ἐξω τὰς ἀσθενεῖς εἰς ταῖς πλατείαις γράταις, καὶ τὰς ἔβαιον εἰς μικραῖς κλιναῖς καὶ κρεβάτιας, διὰ τὴν ἐπισκιάσῃ καὶ εἰς καίρας ἀπ' αὐτῆς ὅπως τῷ Πέτρῳ ὅταν περῇ.

16 Καὶ τὸ πλῆθος τῶν πόλεων ὅπως ἦσαν τραγῶν ἐμαζύνονταν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐφέροντο τοὺς ἀσθενεῖς, καὶ ἐκένον ὅπως ἐπειράζονταν ἀπὸ πνεύματα ἀκάθαρτα· οἱ ὅποιοι ὅλοι ἰατρύνονταν.

17 Καὶ ἐσηκώθη ὁ ἀρχιερεὺς καὶ ὅλοι ἐκείνοι ὅπως ἦσαν μαζί τῷ, (ὅπως ἦτον ἡ αἵρεσις τῶν σαδδουκαίων,) καὶ ἐγέμισαν φθόνον·

18 Καὶ ἀπλῶσαν τὰ χεῖρά τῆς εἰς τὰς ἀποστόλους, καὶ ἔβαλον τῆς εἰς φυλάξιν κοινῇ.

19 Ἀμὲν ἀγγελοῦ Κυρίου τὴν νύκτα ἀνέβη ταῖς θύραις τῆς φυλακῆς· καὶ ἐγαγὼν τῆς ἐξω, καὶ εἶπε·

20 Περιέσθε, καὶ σταθέν-
τες λαλεῖτε ἐν τῷ ἱερῷ τῶ λαῷ
πάντα τὰ ῥήματα τῆς ζωῆς
ταύτης.

21 Ἀκούσαντες δὲ εἰσῆλθον
ὑπὸ τὸν ὄρθρον εἰς τὸ ἱερόν, καὶ
ἐδίδασκον. Παραγενόμενοι δὲ
ὁ ἀρχιερεὺς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ,
συνέκαλεσαν τὸ συνέδριον καὶ
πᾶσαν τὴν γερουσίαν τῶν
υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ ἀπέστειλαν
εἰς τὸ δισμωτήριον, ἀρχβῆναι
αὐτούς.

22 Οἱ δὲ ὑπηρέται παρα-
γενόμενοι ἔχοντες αὐτούς ἐν
τῇ φυλακῇ· ἀναστρέφαντες δὲ
ἀπήγγειλαν.

23 Λέγοντες· Ὅτι τὸ μὲν
δισμωτήριον εὗρομεν κενλε-
σμένον ἐν πάσῃ ἀσφαλείᾳ,
καὶ τὰς φύλακας ἔξω ἑσώτας
πρὸ τῶν θυρῶν· ἀνοίξαντες δὲ,
ἔσω ἐθένα εὔρομεν.

24 Ὡς δὲ ἤκουσαν τῆς λόγου
τέττης ὁ, τε ἱερεὺς καὶ ὁ γρατ-
ηγὸς τῷ ἱερῷ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς,
διηπόρουν περὶ αὐτῶν, τί ἂν
γένοιτο ταῦτα.

25 Παραγενόμενοι δὲ τῆς
ἀπήγγειλεν αὐτοῖς, λέγων·
Ὅτι ἰδὼν, οἱ ἄνδρες ὅς ἐθεσθε
ἐν τῇ φυλακῇ, εἰσὶν ἐν τῷ
ἱερῷ ἑσώτας, καὶ διδάσκοντες
τὸν λαόν.

26 Τότε ἀπελθὼν ὁ γρατ-

20 Παρίνετε, καὶ σταθίτες
λαλήσετε εἰς τὸ ἱερόν εἰς τὸν
λαόν ὅλα τὰ λόγια ἐκείνης τῆς
ζωῆς.

21 Καὶ ὡς τὸ ἄκουσαν,
ἀπὸ τῆς αὔγης ἐμβῆκαν εἰς τὸ
ἱερόν, καὶ ἐδίδασκαν. Καὶ ὡς τὸν
ἐπῆγεν ὁ ἀρχιερεὺς καὶ ἐκεῖνοι
ὅπῃ ἦσαν μαζὺ μετ' αὐτόν,
ἐκάλεσαν τὸ συνέδριον καὶ ὅλην
τὴν σύναξιν τῶν γερόντων τῶν
υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἔστειλαν
ἀνδρώπας εἰς τὴν φυλακὴν, νὰ
τὴς φέρειν.

22 Καὶ οἱ ὑπηρέται ὡς τὸν
ἐπῆγαν, δὲν τὴς εὗρηκαν εἰς
τὴν φυλακὴν· ἀμὴν γυρίζοντες
ἀνέφραξαν.

23 Λέγοντες· Ὅτι τὴν φυ-
λακὴν πᾶν εὗρηκαμεν σφαλι-
σμένην πολλὰ φυλαγμένα,
καὶ τὰς φύλακας ἔξω· ὁποῦ
ἔσκεινται ὁμοῦ τὰς εἰς ταῖς
θύραις· ἀμὴν ὡς τὸν ἀνοίξαμεν,
δὲν εὗραμεν μίση κανένα.

24 Καὶ ὡς τὸν ἀκουσαν τὰ
λόγια ἐκείνη οἱ ἱερεῖς καὶ ὁ γρα-
τηγὸς τῷ ἱερῷ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς,
ἀπορῆσαν δι' αὐτὴς πᾶς θέλει
καταστήσει ἐκείνο (τὸ πρᾶγμα).

25 Καὶ κάποιος ἐπῆγε καὶ
τὴς εἶπε· Ὅτι τὴς ἀνδρώπας
ὅπῃ ἐβάλλετε εἰς τὴν φυλα-
κὴν, νὰ τὴς ὅπῃ εἶναι μέσα
εἰς τὸ ἱερόν καὶ γίνονται καὶ
διδάσκοντες τὸν λαόν.

26 Τότε ἐπῆγεν ὁ γρατηγὸς

γὸς σὺν τοῖς ὑπηρέταις, ἤγαγεν αὐτοὺς, ἔμετα βίας· (ἰφοβῆντο γὰρ τὸν λαὸν ἵνα μὴ λιθοσθῶσιν.)

27 Ἀγαγόντες δὲ αὐτοὺς ἔστησαν ἐν τῷ συνεδρίῳ· καὶ ἐπηρώτησιν αὐτοὺς ὁ ἀρχιερεὺς,

28 Λέγων· Οὐ παραγγεῖλια παραγγείλαμεν ὑμῖν μὴ διδάσκειν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τούτῳ; καὶ ἰδὼ, πεπληρώκατε τὴν Ἱερουσαλὴμ τῆς διδαχῆς ὑμῶν, καὶ βύβλεθε ὑπαγαγεῖν ἐφ' ἡμᾶς τὸ αἷμα τοῦ ἀνθρώπου τέττε.

29 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος· καὶ οἱ ἀπόστολοι, εἶπον· Πειθαρχεῖν δεῖ Θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις.

30 Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ἤγειρεν Ἰησοῦν, ὃς ὑμεῖς, διεχειρίσασθε κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλου.

31 Τοῦτον ὁ Θεὸς ἀρχηγὸν καὶ σωτῆρα ἔφωσεν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ, δέλαι μετάνοιαν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ ἀφισιν ἀμαρτιῶν.

32 Καὶ ἡμεῖς ἴσμεν αὐτὸν μάρτυρα τῶν ρημάτων τούτων, καὶ τὸ Πνεῦμα δεῖ τὸ ἅγιον, ὃ ἔδωκεν ὁ Θεὸς τοῖς πειθαρχήσιν αὐτῷ.

33 Οἱ δὲ, ἀκούσαντες διεπρίοντο, καὶ ἔβηλεύοντο αἰελεῖν αὐτόν·

μαζὺ μὲν τὸς ὑπηρέτας, καὶ τὰς ἔφερε, ὄχι γανκῶς· (διὰ τὴν ἰφοβήντα τὸν λαόν, ἵνα μὴν τὸς λιθάσεν.)

27 Καὶ ὡσάν τὸς ἔφεραν, τὸς ἔστησαν εἰς τὸ συνεδριον· καὶ τὸς ἐρώτησιν ὁ ἀρχιερεὺς,

28 Καὶ εἶπε· Δὴν σὰς ὑπαγαγεῖλαμεν ἡμεῖς παντελῶς ἵνα μὴν διδάσκητε εἰς τὸ ὄνομα τούτο; καὶ νὰ, ἐσὶς ὥρα μᾶν ἐγεμίσετε τὴν Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ τὴν διδαχὴν σας, καὶ βύβλεθε ἵνα ῥίξετε ἀπάνω μας τὸ αἷμα τῷ ἀνθρώπῳ ἐτάττε.

29 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος· καὶ οἱ ἀπόστολοι καὶ εἶπαν· Κάμνει χρεῖα περισσότερον ἵνα ὑπακῇ τινὰς τοῦ Θεοῦ παρὰ τῶν ἀνθρώπων.

30 Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων μας ἀνάστηε τὸν Ἰησοῦν, τὸν ὁποῖον ἐσῆτε τὸν ἐσκοτώσατε, μὲν τὸ νὰ τὸν κρεμάσατε εἰς τὸ ξύλον.

31 Ὁ Θεὸς ἐτάττον τὸν ἔφωσσε με τὴν δεξιάν τε (καὶ τὸν ἔκαμει) ἀρχηγὸν καὶ σωτῆρα, ἵνα δώσῃ μετάνοιαν εἰς τὸν Ἰσραὴλ, καὶ συγχώρησιν ἀμαρτιῶν.

32 Καὶ ἡμεῖς ἐμάρτυρον μάρτυρες αὐτοῦ ἐτάττων τῶν λόγων, καὶ ἀκομὴ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ὃ πῶ ἔδωκεν ὁ Θεὸς εἰς ἐκείνους ὅπῃ τοῦ ὑπακούσιν.

33 Καὶ ἐκείνοι ὡσάν τὰ ἄκουσαν, ἔτριζαν τὰ δόντια τὰς, καὶ ἐσυμβελεύονταν ἵνα τὸς φοιούσιν.

34 Ἀναγὰς δὲ τις ἐν τῷ συνεδρίῳ φαρισαῖος, ὀνόματι Γαμαλιήλ, νομοδιδάσκαλος, τίμιος πάντι τῷ λαῷ, ἐκέλευσεν ἔξω βραχὺ τιτὸς ἀποδόλως ποιῆσαι·

35 Εἰπὲ τε πρὸς αὐτούς· Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, προσέχετε ἑαυτοῖς ἐπὶ τοῖς ἀνθρώποις τέτοις, τί μέλλετε πράσσειν.

36 Πρὸ γὰρ τέτων τῶν ἡμερῶν ἀνέστη Θεοδᾶς, λέγων εἶναι τινα ἑαυτὸν, ὃ προσεκολλήθη ἀριθμὸς ἀνδρῶν ὡσεὶ τετρακοσίων· ὃς ἀνῆρέθη, καὶ πάντες ὅσοι ἐπειθόντο αὐτῷ, διελύθησαν, καὶ ἐγένοντο εἰς ὄδιν.

37 Μετὰ τούτων ἀνέστη Ἰῶδης ὁ Γαλιλαῖος, ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ἀπογραφῆς, καὶ ἀπέστη λαὸν ἱκετὸν ὀπίσω αὐτῷ· κἀκεῖνος ἀπάλετο, καὶ πάντες ὅσοι ἐπειθόντο αὐτῷ, δισκορπίσθησαν.

38 Καὶ τὰ νῦν λέγω ὑμῖν, ἀποστείτε ἀπὸ πᾶν ἀνθρώπων τούτων, καὶ ἑάσατε αὐτούς· ὅτι ἴαν ἢ ἐξ ἀνθρώπων ἢ βελὴ αὕτη ἢ τὸ ἔργον τούτο, καταλυθήσεται·

39 Εἰ δὲ ἐκ Θεοῦ εἰναι, ἢ δύνασθαι καταλυῖσθαι αὐτὸ, μήποτε καὶ θεομάχοι εὐρεθῇ.

34 Ἀλλὰ ἰσχυρώθῃ μέσα εἰς τὴν σύναξιν ἓνας φαρισαῖος, τὸ ὄνομά τι Γαμαλιήλ, νομοδιδάσκαλος, τιμημένον εἰς ὅλον τὸν λαόν, καὶ ἐπρόσβαξε νὰ εὐγάλην ἔξω καμπόσων τὸς ἀποδόλως·

35 Καὶ εἰπὲν τῆς· Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, τοχασθῆτε, τί μέλλετε νὰ κάμετε εἰς τὸς ἀνθρώπους ἐτάτους.

36 Διὰ τὴν προτίτερα ἀπὸ τούταις ταῖς ἡμέραις ἰσχυρώθῃ ὁ Θεοδᾶς, λέγωντας τῷ λόγῳ τε, πῶς νὰ εἶναι κάποιος· μέγας, εἰς τὸν ὅποιον ἐκολλήθησαν ἄνδρες ἕως τετρακισίαι τὸν ἀριθμόν· ὁ ὅποιος ἰσχυρώθῃ, καὶ ὅλοι ὅσοι τὸν ἐπίστευαν, ἐσκορπίσθησαν, καὶ ἐγένοντο ἐδὲ ὁπίσθεν·

37 Καὶ ὕστερα ἀπὸ τούτων ἰσχυρώθῃ Ἰῶδης ὁ Γαλιλαῖος, εἰς ταῖς ἡμέραις τῆς ἀπογραφῆς, καὶ ἔστρεψε λαὸν ἀρκετὸν ὀπίσω τῷ· καὶ ἐχαλάσθη καὶ ἐκεῖνος, καὶ ὅλοι ὅσοι τὸν ἐπίστευαν, ἐσκορπίσθησαν.

38 Καὶ τῶρα σὰς λέγω, λείπετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τούτων, καὶ ἀφήτε τῆς· καὶ ἂν εἶναι ἡ βελὴ ἐγὼ τῇ ἢ τὸ ἔργον ἐγὼ ἀπὸ ἀνθρώπων, δεῖται χαλασθῇ·

39 Ἀλλ' ἂν εἶναι ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, δὲν ἡμπορεῖτε νὰ τὸ χαλάσετε, μήπως καὶ εὐρεθῇ καὶ θεομάχοι.

40 Ἐπίσθησαν δὲ αὐτῶ· καὶ προσκαλεσάμενοι τοὺς ἀποστόλους, δίδραντες παρήγγειλαν μὴ λαλεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἀπέλυσαν αὐτούς.

41 Οἱ μὲν ἔτι ἐπορεύοντο χαίροντες ἀπὸ προσώπου τοῦ συνεδρίου, ὅτι ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ κατηξιώθησαν ἀτιμασθῆναι·

42 Πᾶσάν τε ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ καὶ κατ' οἶκον ἐκ ἱπαινόντο διδάσκοντες καὶ εὐαγγελίζονται Ἰησοῦν τὸν Χριστόν.

40 Καὶ ἐκαταπέσθησαν εἰς αὐτόν· καὶ ἐκάλεσαν τὰς ἀποστόλους, καὶ τὰς ἐδερσαν, καὶ τὰς ἐπαράγγειλαν νὰ μὴ λαλῶν πλέον εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ τὰς ἀπόλυσαν.

41 Καὶ οἱ ἀπόστολοι λοιπὸν ἐπάγειν ἀπὸ τοῦ προσώπου τῆς συνόδου μὲ χαρὰν, ὅτι ἐκταξιώθησαν νὰ ἀτιμασθοῦν διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ.

42 Καὶ ὅλαις ταῖς ἡμέραις διενίστανται νὰ διδάσκων, καὶ νὰ εὐαγγελίζων τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ εἰς τὸ ἱερόν καὶ εἰς τὰς οἰκίας.

Κεφ. ς'. 6.

ἘΝ δὲ ταῖς ἡμέραις ταύταις πληθυνόντων τῶν μαθητῶν, ἐγένετο γόγγυσμός τῶν Ἑλληνιστῶν πρὸς τὰς Ἑβραίους, ὅτι παρεθεωρῶντο ἐν τῇ διακονίᾳ τῇ καθημερινῇ αἱ χήραι αὐτῶν.

2 Προσκαλεσάμενοι δὲ οἱ δώδεκα τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν, εἶπον· Οὐκ ἀρεστὸν ἐστὶν ἡμῶς καταλείψαντας τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, διακονεῖν τραπέζαις.

3 Ἐπισκεψασθε ἔτι, ἀδελφοί, ἀνδρας ἐξ ὑμῶν μαρτυρούμενος ἐπὶ ταῖς πληρεῖς πνεύματος· ἀγίᾳ καὶ σοφίᾳ, ἧς καταστήσωμεν ἐπὶ τῆς χρείας ταύτης.

4 Ἡμεῖς δὲ τῇ προσευχῇ

ΚΑΙ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ὡσὰν ἐπλήθυναν οἱ μαθηταί, ἐγόγγυζαν οἱ Ἕλληνας εἰς τοὺς Ἑβραίους, ὅτι αἱ χηραὶ τῆς ἑκκλησίας ἐπαρθεωροῦντο εἰς τὴν καθημερινὴν ὑπηρεσίαν.

2 Καὶ οἱ δώδεκα ἐπρόσκαλεσαν τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν, καὶ εἶπαν· Δὲν μᾶς πρέπει νὰ ἀφίνωμεν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, νὰ ὑπηρετῶμεν τραπέζαις.

3 Προμηθεύσετε λοιπὸν ἀπὸ λόγου σας ἐπὶ ταῖς ἀνδρας, ἀδελφοί, ὅπως νὰ εἶναι μαρτυρούμενοι, γεμάτοι ἀπὸ πνεύματος ἁγίου καὶ σοφίαν, τὰς ὁποίας θέλομεν καταστήσει εἰς τὴν χρεῖαν ταύτην.

4 Καὶ ἡμεῖς θέλομεν εὐρί-

καὶ τῇ διακονίᾳ τοῦ λόγου προσκατερέσμεν.

5 Καὶ ἤρρεσεν ὁ λόγος ἐνώπιον παντὸς τοῦ πλήθους· καὶ ἐξελέξατο Στέφανον, ἄνδρα πλήρη πίστεως· καὶ πνεύματι ἁγίῳ, καὶ Φίλιππον, καὶ Πρόχορον, καὶ Νικάνορα, καὶ Τίμωνα, καὶ Παρμενῖαν, καὶ Νικόλαον προσήλυτον Ἀντιοχείᾳ.

6 Οὗς ἔρρησαν ἐνώπιον τῶν ἀποστόλων· καὶ προσευξάμενοι ἐπέθηκαν αὐτοῖς τὰς χεῖρας.

7 Καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἤϋξανε, καὶ ἐπληθύνετο ὁ ἄριθμὸς τῶν μαθητῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ σφόδρα· πολὺς τε ὄχλος τῶν ἱερέων ὑπήκουον τῇ πίστει.

8 Στέφανος δὲ πλήρης πίστεως καὶ δυνάμεως ποιεῖ τέρατα καὶ σημεῖα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ.

9 Ἀνέστησαν δὲ τινες τῶν ἐκ τῆς συναγωγῆς τῆς λεγομένης Λιβερτίαν, καὶ Κυρηναίων, καὶ Ἀλεξανδρίων, καὶ τῶν ἀπὸ Κιλικίας καὶ Ἀσίας, συζητῶντες τῷ Στεφάνῳ.

10 Καὶ οὐκ ἴσχυον ἀντιτεῖναι τῇ σοφίᾳ καὶ τῷ πνεύματι ᾧ ἱλάλει.

11 Τότε ὑπέβαλον ἄνδρες·

σκισθαι εἰς τὴν προσευχήν καὶ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ λόγου.

5 Καὶ ἤρρεσεν ὁ λόγος ὁμοπροσὰ εἰς ὅλον τὸ πλῆθος· καὶ ἐδιάλειξαν τὸν Στέφανον, καὶ αἰδρωτον γιμάτον ἀπὸ πίστεως καὶ πνεύματος ἁγίου, καὶ τὸν Φίλιππον, καὶ τὸν Πρόχορον, καὶ τὸν Νικάνορα, καὶ τὸν Τίμωνα, καὶ τὸν Παρμενῖαν, καὶ τὸν Νικόλαον τὸν Ἀντιοχείᾳ τὸν προσήλυτον.

6 Τῆς ὁποίας ἔρρησαν ὁμοπροσὰ εἰς τὰς ἀποστόλους· καὶ ὡσαν ἱεροσυχήθησαν, ἱσαλλαν ἅπανι τὰς τὰ χεῖράς τες.

7 Καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἤϋξανε, καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἐπληθύνει κατὰ πολλὰ μέσα εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ· καὶ πολὺ πλῆθος ἀπὸ τῆς ἱερέως ὑπακούσιν εἰς τὴν πίστιν.

8 Καὶ ὁ Στέφανος μὲ τὸ νὰ εἶναι γεμάτος πίστιν καὶ δυνάμει ἔκαμει μεγάλα σημεῖα καὶ τέρατα εἰς τὸν λαόν.

9 Καὶ ἐσηκώθησαν κάποιοι ἀπὸ τῆς συναγωγῆς ὅπῃ ἐλέγοντο τῶν Λιβερτίαν, καὶ ἀπὸ τῆς συναγωγῆς τῶν Κυρηναίων, καὶ Ἀλεξανδρίων, καὶ ἀπὸ ἐκείνων ὅπῃ ἦσαν ἀπὸ τῆς Κιλικίας καὶ Ἀσίας, καὶ ἐφίλοντο σκίσαι μὲ τὸν Στέφανον.

10 Καὶ δὲν ἐδύναντο νὰ ἀντιταῖναι τὴν σοφίαν καὶ τὸ πνεῦμα μὲ τὸ ὁποῖον ἱλάλει.

11 Τότε ἔβαλλον κρυφὰ ἄν-

λέγοντας ὅτι ἀκηκόαμεν αὐτῷ λαλῆντος ῥήματα βλάβη· σφῆμα εἰς Μωσὴν καὶ τὸν Θεόν.

12 Συνεκίνησαν τε τὸν λαὸν καὶ τὰς πρεσβυτέρους καὶ τὰς γραμματεῖς· καὶ ἐπιστάντες συνήρπασαν αὐτὸν, καὶ ἤγαγον εἰς τὸ συνέδριον.

13 Ἐστησάν τε μάρτυρας ψευδεῖς, λέγοντας· Ὁ ἄνθρωπος ἔτος ἢ παύεται ῥήματα βλάβη· σφῆμα κατὰ τοῦ τόπου τοῦ ἁγίου τόπου καὶ τοῦ νόμου.

14 Ἀκούσαμεν γάρ αὐτῷ λέγοντος ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος· ἔτος καταλύσει τὸν τόπον, τῶτον, καὶ ἀλλάξει τὰ ἔθνη· ἃ παρέδωκεν ὑμῖν Μωϋσῆς.

15 Καὶ ἀτερίσαντες εἰς αὐτὸν ἅπαντες οἱ καθεζόμενοι ἐν τῷ συνεδρίῳ, εἶδον τὸ πρόσωπον αὐτῷ ὡσεὶ πρώτου ἀγγέλου.

δρας ὅπῃ ἔλεγαν, ὅτι ἀκούσαμεν ἀπ' αὐτὸν ὅπῃ ἔλαλε λόγια βλάβη· σφῆμα εἰς τὸν Μωϋσῆν καὶ εἰς τὸν Θεόν.

12 Καὶ ἐπαρμήνησαν τὸν λαὸν καὶ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τὰς γραμματεῖς· καὶ ἤλθαν καὶ τὸν ἄρπαξαν, καὶ τὸν ἔφεραν εἰς τὴν σύναξιν.

13 Καὶ ἔβαλλαν μάρτυρες ψεύδους, ὅπῃ ἔλεγαν· Ἐτῆτος ὁ ἄνθρωπος· διὸ παύειν νὰ λαλῇ λόγια βλάβη· σφῆμα ἐναντία τῷ ἁγίῳ τόπῳ ἐτέτῃ, καὶ τῷ νόμῳ.

14 Διὰ τὴν ἀκούσαμεν αὐτὸν ὅπῃ ἔλεγεν, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐτίθη· ὁ Ναζωραῖος· θέλει χαλάσει ἐτῆτος τὸν τόπον, καὶ θέλει ἀλλάξει ταῖς τάξαις ὅπῃ μᾶς ἐπαρέδωκεν ὁ Μωϋσῆς.

15 Καὶ ὅλοι ὅσοι ἐκάθηνται εἰς τὴν σύναξιν, ἀνάντρανται εἰς αὐτὸν, καὶ εἶδαν τὸ πρόσωπόν του ὡσεὶ πρόσωπον ἀγγέλου.

Κεφ. 7.

Εἶπε δὲ ὁ ἀρχιερεύς·
Εἰ ἄρα ταῦτα ἔτως
ἐχρη;

2 Ὁ δὲ ἔφη· Ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀκούσατε· Ὁ Θεὸς τῆς διέξης ἔφθη τῷ πατρὶ ἡμῶν Ἀβραάμ· ὅτι ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, πρὶν ἢ κατοικῆσαι αὐτὸν ἐν Χαρρὰν·

ΚΑΙ ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν εἰς τὸν Στέφανον· Ἀνίστως καὶ τάχα εἶναι τίτοιαις λόγοις ἐτέτα;

2 Καὶ ὁ Στέφανος· εἶπεν· Ὡς ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀκούσατε· Ὁ Θεὸς τῆς διέξης ἐφάνη εἰς τὸν πατέρα μας· Ἰὼν Ἀβραάμ (ἀκούμι) ὅταν ἦτο ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, πρὶν παρὰ νὰ κατοικήσῃ εἰς τὴν Χαρρὰν·

3 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν·
"Ἐξέλθε ἐκ τῆς γῆς σου καὶ ἐκ
τῆς συγγενείας σου, καὶ δεῦρο
εἰς γῆν ἣν ἂν σοὶ δείξω.

4 Τότε ἐξελθὼν ἐκ γῆς
Χαλδαίων, κατώκησεν ἐν Χαρ-
ρᾶν. Κακειῖθεν, μετὰ τὸ ἀπο-
θανεῖν τὸν πατέρα αὐτοῦ,
μετάκισεν αὐτὸν εἰς τὴν γῆν
ταύτην εἰς ἣν ὑμεῖς νῦν
κατοικεῖτε.

5 Καὶ ὡς ἔδωκεν αὐτῷ
κληρονομίαν ἐν αὐτῇ, ὑδὲ
βῆμα ποδῶν· καὶ ἐπηγγέλξατο
αὐτῷ δῶναι εἰς κατάσχεσιν
αὐτὴν, καὶ τῷ σπέρματι
αὐτῆ μετ' αὐτόν, οὐκ ὄντι
αὐτῷ τέκνη.

6 Ἐλάλησε δὲ ἕτως ὁ
Θεός· "Οτι ἔργα τὸ σπέρμα
αὐτῆ πάροικον ἐν γῇ ἀλλοτρίᾳ,
καὶ δουλώσουσιν αὐτὸ καὶ
κακώσουσιν ἐπὶ τετρακόσια.

7 Καὶ τὸ ἔθνος, ᾧ ἐὰν δυ-
λεύωσι, κρινῶ ἐγὼ, εἶπεν ὁ
Θεός· καὶ μετὰ ταῦτα ἐξελεύ-
σονται, καὶ λατρεύσουσι μοι
ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ.

8 Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ διαθή-
κην περιτομῆς· καὶ ἕτως ἐγέν-
ησεν τὸν Ἰσαάκ, καὶ περιέτεμεν
αὐτόν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ· καὶ
ὁ Ἰσαάκ τὸν Ἰακώβ, καὶ ὁ Ἰα-
κώβ τὴν δώδεκα πατριάρχας.

9 Καὶ οἱ πατριάρχαι ζη-
λώσαντες, τὸν Ἰωσήφ ἀπέδωκε

3 Καὶ εἶπεν τῷ Εὐγα
ἀπὸ τῆς γῆς σου καὶ ἀπὸ
τῆς γενεᾶς σου, καὶ ἔλα εἰς
τὴν γῆν ἣν ἐγὼ δείλω σοὶ δείξει.

4 Τότε εὐγένωντας ἀπὸ
τῆς γῆς τῶν Χαλδαίων, ἐκα-
τοίκησεν εἰς τὴν Χαρρᾶν.
Καὶ ἀπεκίθ, ὕστερα ἀφόντις
ἀπέθανεν ὁ πατήρ σου, τὸν
ἐμιτακατοίκισεν ὁ Θεὸς εἰς τὴν
γῆν ἐτήτην, εἰς τὴν ὁποίαν
ἰσοῖς κατοικεῖτε τῶρα.

5 Καὶ διὰ τοῦ ἔδωκεν εἰς
αὐτὴν κληρονομίαν, ὑδὲ ἕνα
πάτημα ποδαρίου· καὶ τοῦ
ἔταξε καὶ τοῦ τὴν δώσῃ διὰ
κληρονομίαν, καὶ εἰς τὸ σπέρμα
σου ὕστερα ἀπ' αὐτόν, μὴ
ἔχοντας αὐτοὺς παῖδι.

6 Καὶ ὁ Θεὸς τῷ εἶπεν ἔτσι·
"Οτι τὸ σπέρμα σου θίλει Ἰσραὴλ
πάροικον εἰς ξένην γῆν, καὶ θέλει
τὸ σκλαβώσῃ, καὶ κατὰ τὸ ταλαι-
πωρήσῃ τετρακόσις χρόνοι.

7 Καὶ τὸ ἔθνος, ὃν ἐγὼ θέ-
λω δελύσῃ, ἐγὼ θέλω τὸ
κρίνει, εἶπεν ὁ Θεός· καὶ ὕστερα
θήλωσιν εὐγε, καὶ θέλει μὴ
λατρεύσῃ εἰς τὸν τόπον ἐτήτην.

8 Καὶ ὁ Θεὸς τῷ ἔδωκεν δια-
θήκην περιτομῆς· καὶ ἔτσι ἐγέν-
ησεν τὸν Ἰσαάκ, καὶ εἰς ταῖς
ὀκτῶ ἡμέρας περιέτεμεν αὐτὸν ὁ Ἰσαάκ
(ἐγέννησεν) τὸν Ἰακώβ, καὶ ὁ Ἰα-
κώβ τὴν δώδεκα πατριάρχας.

9 Καὶ οἱ πατριάρχαι ἐζήλω-
σαν τὸν Ἰωσήφ, καὶ τὸν ἰσχυρῶς

εἰς Αἴγυπτον· καὶ ἦν ὁ Θεὸς μετ' αὐτῶ·

σαν (ἐὰν φεῖδῃ) εἰς τὴν Αἴγυπτον· ἀλλ' ὁ Θεὸς ἦτον μετ' αὐτόν·

10 Καὶ ἐξέλιτο αὐτὸν ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶ, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ χάριν καὶ σοφίαν ἐναντίον Φαραὼ βασιλεως Αἰγύπτου, καὶ κατέστη αὐτὸν ἡγούμενον ἐπ' Αἴγυπτον καὶ ὅλοι τὸν οἶκον αὐτῶ.

10 Καὶ ἐλειδέρωσέν τον ἀπὸ ὅλας ταῖς πίκραις τε, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ χάριν καὶ σοφίαν ὁμπροσὰ εἰς τὸν Φαραὼ τὸν βασιλέα τῆς Αἰγύπτου, καὶ τὸν ἐκατάστη ἡγούμενον εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ εἰς ὅλην τε τὴν οἰκίαν.

11 Ἦλθε δὲ λιμὸς ἐφ' ὅλην τὴν γῆν Αἰγύπτου καὶ Χαναάν, καὶ θλίψις μεγάλη· καὶ ἔχ' εὗρισκον χορτάσματα οἱ πατέρες ἡμῶν.

11 Καὶ ἦλθε πείνα εἰς ὅλην τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου καὶ Χαναάν, καὶ μεγάλη γεινοχωρία· καὶ οἱ πατέρες μας δὲν εὗρισκαν φαγητά·

12 Καὶ ὁ Ἰακώβ ὥσταν σῖτα ἐν Αἰγύπτῳ, ἐξαπέστειλε τὰς πατέρας ἡμῶν πρῶτον.

12 Καὶ ὁ Ἰακώβ ὥσταν τὸ ἄκουσε πῶς εἶκαι σιτάρι εἰς τὴν Αἴγυπτον, ἔστειλε τὰς πατέρας μας πρῶτα.

13 Καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ ἀνιγνωρίσθη Ἰωσήφ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶ, καὶ φανερὸν ἐγένετο τῷ Φαραὼ τὸ γένος τοῦ Ἰωσήφ.

13 Καὶ τὴν δευτέραν φεῖραν ἐγνωρίσθη ὁ Ἰωσήφ εἰς τὰς ἀδελφάς του, καὶ ἐφανερώθη τὸ γένος τῷ Ἰωσήφ εἰς τὸν Φαραὼ.

14 Αποστείλας δὲ Ἰωσήφ μετεκάλεσάτο τὸν πατέρα αὐτῶ Ἰακώβ, καὶ πᾶσαν τὴν συγγένειαν αὐτῶ, ἐν ψυχραῖς ἐβδόμηκοντα πέντε.

14 Καὶ ἔστειλεν ὁ Ἰωσήφ καὶ ἐπροσκάλεσε τὸν πατέρα τε τὸν Ἰακώβ, καὶ ὅλην τὴν γειάν, οἱ ὅποιοι ὥσαν ἕως ἐβδόμηκα πέντε ψυχῶν.

15 Κατέβη δὲ Ἰακώβ εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἐτελεύτησεν αὐτὸς καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν.

15 Καὶ ὁ Ἰακώβ ἐκατέβη εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ ἀπέθανεν αὐτὸς καὶ οἱ πατέρες μας.

16 Καὶ μετετίθησαν εἰς Συχέμ, καὶ ἐτίθησαν ἐν τῷ μνήματι ὃ ὠνόμαστο Ἀβραάμ τιμῆς ἀργυρίου παρὰ τῶν οἰκῶν Ἐμμόρ τοῦ Συχέμ.

16 Καὶ τὰς ἐμετατίθησαν εἰς τὴν Συχέμ, καὶ τὰς ἐβάλλαν εἰς τὸ μνημα ὅπῃ ἀγύρασι ὁ Ἀβραάμ μὲ ἀσημί ἀπὸ τῆς οἰκῆς τοῦ Ἐμμόρ τοῦ Συχέμ.

17 Καθώς δὲ ἤγγιζεν ὁ χρόνος τῆς ἐπαγγελίας ἧς ὤμιλουν ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραάμ, κήλησεν ὁ λαὸς καὶ ἐπληθύνη ἐν Αἰγύπτῳ,

18 Ἀχρεὶς ἔ ανέστη βασιλεὺς ἕτερος ὃς οὐκ ᾔδει τὸν Ἰωσήφ·

19 Οὗτος κατασφισάμενος τὰ γένης ἡμῶν, ἐκάκωσε τὴς πατέρας ἡμῶν, τοῦ ποιεῖν ἐκίτα τὰ βρέφη αὐτῶν, εἰς τὸ μὴ ζωογονεῖσθαι.

20 Ἐν ᾧ καιρῷ ἐγενήθη Μωσῆς, καὶ ἦν ἀγαπῶν τῷ Θεῷ, ὃς ἀντράφη μῆνας τρεῖς ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

21 Ἐκτεθέντα δὲ αὐτὸν, ἀνέλετο αὐτὸν ἡ θυγάτηρ Φαραῶ, καὶ ἀνεθρέψατο αὐτὸν ἑαυτῇ εἰς υἱόν.

22 Καὶ ἐπαιδεύθη Μωσῆς πάσῃ σοφίᾳ Αἰγυπτίων· ἦν δὲ δυνατὸς ἐν λόγοις καὶ ἐν ἔργοις.

23 Ὡς δὲ ἰπληρῆτο αὐτῷ τεσσαρακοσνταετῆς χρόνος, ἀνέβη ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἐπισκέψασθαι τὰς ἀδελφὰς αὐτοῦ τὰς υἱὰς Ἰσραὴλ.

24 Καὶ ἰδὼν τινα ἀδικέμενον, ἡμόνατο, καὶ ἐποίησεν ἐκδίκησιν τῷ καταπονεμένῳ, πατάξας τὸν Αἰγύπτιον.

17 Καὶ καθὼς ἐσήμουν ὁ χρόνος τοῦ ταξίματος τοῦ ὁποῖου ὤμιλουν ὁ Θεὸς εἰς τὸν Ἀβραάμ, αὐξήσεν ὁ λαὸς, καὶ ἐπληθύνη εἰς τὴν Αἴγυπτον,

18 Ἔως ὅπου ἐσηκώθη ἄλλος βασιλεὺς εἰς τὴν Αἴγυπτον, ὁ ὁποῖος δὲν ἐγνώριζε τὸν Ἰωσήφ.

19 Ἐτύτος ἐκατατίχηνουσε τὸ γένος μας, καὶ ἐκακοποίησε τὰς πατέρας μας, μὲ τὸ νὰ κάμῃ νὰ ρίχνῃσι τὰ βρέφη τῆς, νὰ μὴ ζωογονεῖται.

20 Εἰς τὸν ὁποῖον καιρὸν ἐγενήθη ὁ Μαῦσῆς, καὶ εἶχε θείαν εὐμορφίαν, ὁ ὁποῖος ἀνεθρέφη τρεῖς μῆνας εἰς τὸ σπῆτι τοῦ πατρὸς τῆς.

21 Καὶ ὡς αὐτὸν τὸν ἔρριξαν, τὸν ἐπῆρεν ἡ θυγάτηρ τοῦ Φαραῶ, καὶ τὸν ἀνέθρεψε διὰ υἱὸν τῆς.

22 Καὶ ἐπαιδεύθη ὁ Μαῦσῆς εἰς κάθε λογῆς σοφίαν τῶν Αἰγυπτίων· καὶ ἦτον δυνατὸς εἰς λόγια καὶ ἔργα.

23 Καὶ ὡς αὐτὸν ἐτελείωσε τὸν τεσσαρακοστὸν χρόνον, ἤλθεν εἰς τὴν καρδίαν τῆς, νὰ πάγῃ νὰ εἰδῇ τὰς ἀδελφὰς τῆς, τὰς υἱὰς τοῦ Ἰσραὴλ.

24 Καὶ ἴσωντας νὰ εἰδῇ κάποιον ἀπὸ τὸ γένος τῆς ὅπου ἀδικεῖτον, τῷ ἐκόηθησε, καὶ ἔκαμε τὴν ἐκδίκησιν εἰς τὸν καταπονούμενον, φονεύοντας τὸν Αἰγύπτιον.

25 Ἐνόμιζε δὲ συνίεναι τὰς ἀδελφὰς αὐτῶ, ὅτι ὁ Θεὸς διὰ χειρὸς αὐτῶ δίδωσιν αὐτοῖς σωτηρίαν· οἱ δὲ ἐ συνήκαν.

26 Τῇ δὲ ἐπιήσει ἡμέρᾳ ὤφθη αὐτοῖς μαχομένοις, καὶ συνήλασεν αὐτῆς εἰς εἰρήνην, εἰπὼν· Ἄνδρες, ἀδελφοί ἐγε ἡμεῖς, ἵνα τί ἐδικαίετε ἀλλήλους;

27 Ὁ δὲ ἀδικῶν τὸν πλησίον, ἀπάσασα αὐτὸν, εἰπὼν· Τίς σὲ κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστὴν ἐφ' ἡμᾶς;

28 Μὴ ἀντιλεῖν με σὺ θέλεις, ὃν τρόπον ἀντιλεῖς χυθὶς τοῖς Αἰγύπτιοις;

29 Ἐφυγε δὲ Μωσῆς ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ, καὶ ἐγένετο πάροικος ἐν γῇ Μαδιὰμ, ἧ ἐγέννησεν υἱὸς δύο.

30 Καὶ πληρωθέντων ἐτῶν τεσσαράκοντα, ὤφθη αὐτῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ ὕρου Σινᾶ ἀγγεῖλον Κυρίου ἐν φλογὶ πυρὸς βάτε.

31 Ὁ δὲ Μωσῆς ἰδὼν, ἐθαύμασε τὸ ὄραμα· προσερχομένου δὲ αὐτῷ κατανοήσας, ἔγενετο φωνὴ Κυρίου πρὸς αὐτόν·

32 Ἐγὼ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σου, ὁ Θεὸς Ἀβραάμ, καὶ ὁ

25 Καὶ ἐλογιάζε πῶς νὰ γροικῶν οἱ ἀδελφοὶ τε, ὅτι ὁ Θεὸς διὰ μίση τῆς χειρὸς αὐτεῦ θέλει νὰ τὴν δώσῃ σωτηρίαν· ἀμὴ ἐκεῖνοι δὲν τὸ ἐγροίκησαν.

26 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἐφάνη εἰς αὐτῆς ὅπῃ ἐμάχονταν, καὶ τὴν ἀνάγκασε διὰ τὴν κάμην εἰρήνην, λέγοντάς τες· Ὡς ἄνδρες, ἐσεῖς ἴσατε ἀδελφοί, διατί ἀδικαίετε τὸν ἄλλον;

27 Καὶ ἐκείνῳ ὅπῃ ἀδικῶσι τὸν γείτονά τε, τὸν ἀμπαῶσι, καὶ εἶπε· Σὲ κατέστησεν ἄρχοντα καὶ κριτὴν ἅπανι εἰς ἡμᾶς;

28 Μὴνὰ θέλεις νὰ μὲ σκοτώσῃς καὶ ἐμένα, καθὼς ἐσκότωσας ἐχθροὺς τοῦ Αἰγύπτου;

29 Καὶ ὁ Μωϋσῆς ὥσαν ἄκουσι τὸν λόγον ἰθὺτον ἐφυγε, καὶ ἔγινε πάροικος ἐν τῇ γῇ Μαδιὰμ, ἐκεῖ ὅπῃ ἐγέννησε δύο υἱὸς.

30 Καὶ ὥσαν ἑτελείωσαν οἱ σαράντα χρόνοι, ἀγγεῖλον Κυρίου ἐφάνη εἰς αὐτὸν μέσα εἰς τὴν ἐρήμον τῇ ὕρῳ τοῦ Σινᾶ, εἰς τὴν φλόγα τῆς φωτιᾶς τῆς βάτε.

31 Καὶ ὁ Μωϋσῆς ὥσαν ἰδεῖν, τὸ ὄραμα ἐθαύμαζε· καὶ πληγέντας κοντὰ νὰ καταλάβῃ ἐτέτο, τοῦ ἥλθε φωνὴ Κυρίου ὅπῃ τὸ ἔλεγεν·

32 Ἐγὼ εἶμαι ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σου, ὁ Θεὸς τοῦ

Θεὸς Ἰσαὰκ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ. Ἐντρομέθ' δὲ γενόμεθ' Μωσῆς ἐκ ἰσόλμα κατανοήσας.

33 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Κύριος· Λύσον τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν σου· ὁ γὰρ τόπος ἐν ᾧ ἔστηκας, γῆ ἁγία ἐστίν.

34 Ἰδὼν ἰδὼν τὴν κακίαν τοῦ λαοῦ μετ' ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τοῦ στεναγμοῦ αὐτῶν ἤκουσας, καὶ κατέβην ἐξ Αἰγύπτου· καὶ νῦν εὐερε, ἀπογεῖλόν με εἰς Αἴγυπτον.

35 Τότεν τὸν Μωϋσῆν ὁ ἐρηήσαντο, εἰπόντες· Τίς σὲ κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστὴν; τότεν ὁ Θεὸς ἀρχοῦν καὶ αὐτῶν ἀπέστειλεν ἐν χειρὶ ἀγγέλου τοῦ ὀφθέντος αὐτῷ ἐν τῇ βάτῳ.

36 Οὗτος ἐξήγαγεν αὐτῆς, ποιήσας τέρατα καὶ σημεῖα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, καὶ ἐν ἱερθεῖ θάλασσῃ, καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἔτη τεσσαράκοντα.

37 Οὗτος ἐγεν ὁ Μωϋσῆς ὁ εἰπὼν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ· Προφῆτη ὑμῶν ἀναστήσει Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν ὡς ἐμὲ· αὐτὸς ἀκούσθε.

38 Οὗτος ἐγεν ὁ γενόμενος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν τῇ ἐρήμῳ, μετὰ τοῦ ἀγγέλου τοῦ λαλῆντος αὐτῷ ἐν τῷ ὕρει Σινᾶ, καὶ τῶν πατέρων ἡμῶν, ὃς εἶδε

Ἀβραάμ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ. Καὶ ὁ Μωϋσῆς ἐτρομάζε, καὶ διὰ ἀποκότῃς νὰ ἀτιμίσῃ νὰ εἶδῃ.

33 Καὶ ὁ Κύριος τοῦ εἶπε· Λύσον τὸ ὑπόδημα ἀπὸ τὰ ποδάρια σου· διατί ὁ τόπος ὅπῃ ἔστηκας, εἶναι γῆ ἁγία.

34 Εἶδα εἶδα τὴν κακίαν τοῦ λαοῦ μετ' ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ἤκουσας τὴν στεναγμὸν αὐτῶν, καὶ ἐκατέβην νὰ τὴν ἐλευθερώσω· καὶ τώρα ἔλα, νὰ σὲ γείλῃ εἰς τὴν Αἴγυπτον.

35 Ἐτότεν τὸν Μωϋσῆν τὸν ὅποιον ἐρηήθησαν, λέγοντες· Τίς σὲ κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστὴν; ἰτένεν ὁ Θεὸς ἀπέστειλεν ἄρχοντα καὶ αὐτῶν τὴν μὲ τὸ χεῖρ τοῦ ἀγγέλου ὅπῃ αὐτὸς ἐφάνη εἰς τὴν βάτον.

36 Ἐτότεν τὴν εὐαλεν, μὲ τὸ νὰ κάμῃ τέρατα καὶ σημεῖα εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ εἰς τὴν ἱερθεῖ θάλασσαν, καὶ εἰς τὴν ἐρήμον, σαράντα χρόνους.

37 Ἐτίμησε ἡμεῖς ὁ Μωϋσῆς ὅπῃ εἶπεν εἰς τὴν υἱὸς τοῦ Ἰσραὴλ· Ὅτι Αὐδῆτης ὁ Θεὸς σας θέλει σας ἀναστήσει προφῆτην ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς σας ὥσαν ἐμένα· αὐτεῖν νὰ ἀκούσθῃ.

38 Ἐτίμησε ἡμεῖς ὅπῃ ἦτον εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐν τῇ ἐρήμῳ, μαζὺ μὲ τὸν ἀγγέλον ὅπῃ τὸ ἐσυντύχανεν εἰς τὸ ὕρει Σινᾶ, καὶ μαζὺ μὲ τὴν πατρί-

ἔατο λόγια ζῶντα, δίδωαι ἡμῖν.

39 Ὡς οὖν ἠθέλησαν ὑπὸ κοινοῦ γενέσθαι αἱ πατέρες ἡμῶν, ἀλλ' ἀπώσαντο, καὶ ἐγράφησαν ταῖς καρδίαις αὐτῶν εἰς Αἴγυπτον,

40 Εἰπόντες τῷ Ἀαρών· Ποίησον ἡμῖν Θεὸς οἱ προπορεύοντες ἡμῶν ὁ γὰρ Μωσῆς ἦν Θεὸς ὃς ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἴγυπτος, οὐκ οἶδαμεν τί γέγονεν αὐτῷ.

41 Καὶ ἰμωσχοποίησαν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ ἀνέγαγον θυσίαι τῇ εἰδώλῳ, καὶ εὐφρανόντο ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν.

42 Ἐβρεψε δὲ ὁ Θεὸς, καὶ παρέδωκεν αὐτὸς λατρεύειν τῇ εἰδωλῷ τοῦ ἑρανοῦ· καθὼς γέγραπται ἐν βιβλίῳ τῶν προφητῶν· Μὴ σφάγια καὶ θυσίας προσκυνᾷτε μοι ἔτη τεσσαράκοντα ἐν τῇ ἐρήμῳ, οἶκος Ἰσραὴλ·

43 Καὶ ἀνελάβετε τὴν σκηνὴν τοῦ Μολόχ, καὶ τὸ ἄγρον τῷ Θεῷ ὑμῶν Ῥιμφάν, τὰς τύπας ὅς ἐποιήσατε προσκυνοῦν αὐτοῖς· καὶ μετοικῶ ἡμᾶς ἐπὶ κείνῃ Βαβυλῶνι.

44 Ἡ σκηνὴ τῷ μαρτυρίῳ ἦν ἐν τοῖς πατράσιν ἡμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καθὼς διετάξατο ὁ λα-

ρὸς μας, ὁ ὁποῖος ἐδίδχετο λόγια ζῶντα· καὶ ἡμᾶς τὰ δόξα.

39 Τῷ ὁποίῳ δὲν ἠθέλησαν οἱ πατέρες μας ἐν τῷ ὑπακούειν, ἀλλὰ τὸν ἀπειθῆσαν, καὶ ἰγύρουν μὲ τὴν καρδίαν τῆς εἰς τὴν Αἴγυπτον,

40 Καὶ εἶπαν εἰς τὸν Ἀαρών· Κάμει μας Θεὸς, ὅτι νὰ πηγένει ὁμπροσὰ μας· διατὶ ὁ Μωϋσῆς ἐπέθετο ὅτι νὰ μας εἰσάγειν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, δὲν ἰσχύρομεν τί ἔγινεν εἰς αὐτόν.

41 Καὶ ἔκαμαν δαμόλαι εἰς ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ ἰδυσίασαν εἰς τὸ εἶδωλον, καὶ εὐφρανόνταν εἰς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν τῆς.

42 Καὶ ὁ Θεὸς ἰγύρισε τὸ πρόσωπόν τῇ ἀπ' αὐτῆς, καὶ τῆς ἐπαράδωκε νὰ λατρεύσῃ τὴν εἰδωλὸν τῷ ἑρανοῦ· καθὼς εἶναι γραμμένον εἰς τὸ βιβλίον τῶν προφητῶν· Ὡς οὕτως τῇ Ἰσραὴλ, μήνα μὴ ἐφέρετε σφακτὰ καὶ θυσίας σαράντα χρόνους μέσα εἰς τὴν ἐρήμον·

43 Ἀλλὰ ἐπήρατε τὴν σκηνὴν τῷ Μολόχ· καὶ τὸ ἄγρον τῷ Θεῷ σας Ῥιμφάν, τὰς τύπας τῆς ὁποίας ἐκάμετε νὰ τῆς προσκυνᾷτε· καὶ θίλει σας μετακατοικίσει παραπάνω ἀπὸ τὴν Βαβυλῶνα.

44 Ἡ σκηνὴ τῷ μαρτυρίῳ ἦτον μὲ τῆς πατέρες μας εἰς τὴν ἐρήμον, καθὼς ἐκείνους ὅτι νὰ

λὼν τῷ Μωσῇ, ποιῆσαι αὐ-
τὴν κατὰ τὸν τύπον ὃν
ἰωράκει.

45 Ἦν καὶ εἰσήγαγον
διαδεξάμενοι οἱ πατέρες ἡμῶν
μετὰ Ἰησοῦ ἐν τῇ κατασχέσει
τῶν ἰθύνων, ἃν ἐξῶσεν ὁ Θεὸς
ἀπὸ προσώπου τῶν πατέρων
ἡμῶν, ἕως τῶν ἡμερῶν Δα-
βίδ·

46 Ὁς εὖρε χάριν ἐνώ-
πιον τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡτήσατο
εὐρεῖν σκηνώμα τῷ Θεῷ
Ἰακώβ.

47 Σολομῶν δὲ ᾠοδομήσεν
κεῖν τὸ οἶκον.

48 Ἀλλ' ἔχ' ὁ ὑψιστος ἐν
χειροποιήταις κασιῶς κατοικεῖ,
καθὼς ὁ προφήτης λέγει·

49 Ὁ ἑρμῆς μοι θρόνος,
ἢ δὲ γῆ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν
μου· Ποῖον οἶκον οἰκοδομήσετέ
μοι, λέγει Κύριος· ἢ τίς
τόπος τῆς καταπαύσεώς
μου;

50 Οὐχὶ ἡ χεὶρ μου
ἐποίησε ταῦτά πάντα;

51 Σκληροτράχηλοι, καὶ
ἀπερίτμητοι τῇ καρδίᾳ καὶ
τοῖς ὠσίν, ὑμεῖς αἰεὶ τῷ
Πνεύματι τῷ ἁγίῳ ἀντιπί-
πτετε, ὡς οἱ πατέρες ὑμῶν
καὶ ὑμεῖς.

52 Τίνα τῶν προφητῶν οὐκ

ἐλάλει μὲ τὸν Μωϋσῆν ἐδιά-
ταξε, καὶ τὴν κάμη κατὰ τὸν
τύπον ὅπῃ ἐβλεπτε.

45 Τὴν ὁποίαν σκηνὴν
ἔγωντας ἐὰν τὴν διαδεχθῶσιν
οἱ πατέρες μας μαζὺ μὲ τὸν
Ἰησοῦ τὴν ἐμβάσαν μέσα εἰς
τὸν τόπον ὅπῃ ἐκυρίευσαν καὶ
ἔχον τὰ ἱεῖρα, τὰ ὁποῖα τὰ
ἐξώρισεν ὁ Θεὸς ἀπὸ τοῦ πρό-
σωπον τῶν πατέρων μας, ἕως
ταῖς ἡμέραις τοῦ Δαβίδ·

46 Ὁ ὁπαῖος ἤρε χάριν
ὁμπροσὰ εἰς τὸν Θεόν, καὶ
ἐζήτησε ἐὰν εὕρῃ κατοικίαν διὰ
τὸν Θεὸν τοῦ Ἰακώβ.

47 Καὶ ὁ Σολομῶν τὸ ἐκά-
μεν ἵνα σπῇτι.

48 Ἀλλὰ ὁ ὑψιστος δὲν
κατοικεῖ εἰς ναὸς ὅπῃ γίνονται
μὲ χεῖρας, καθὼς λέγει ὁ προ-
φήτης·

49 Ὁ ἑρμῆς εἶναι θρόνος
μου, καὶ ἡ γῆ εἶναι ὑποπόδιον
τῶν ποδῶν μου· Ποῖον σπῇτι
θέλετε μὴ κάμει, λέγει Κύ-
ριος· ἢ ποῖος τόπος εἶναι τῆς
ἀναπαύσεώς μου;

50 Ἐπεὶ ὅλα δὲν τὰ
ἐκάμε τὸ χεῖρι μου;

51 Ὡς σκληροτράχηλοι,
καὶ ὅπῃ δὲν ἔχετε περιτομὴν
τῆς καρδίας καὶ τῶν αὐτίων,
ἐπεὶ πάντοτε ἰναντιῶσθε τὸ
Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καθὼς
οἱ πατέρες σας ἔτρε καὶ
ἔσεις.

52 Ποῖον ἀπὸ τῶν προφητῶν

εἰδῶσαν οἱ πατέρες ὑμῶν· καὶ ἀπέκτειναν τῆς προκαταγγέλλαντας περὶ τῆς ἐλευσίως τοῦ δικαίου, ἃ ἦν ὑμῖς προδότες καὶ φονεῖς γεγέννησθε·

53 Οὕτως ἐλάβετε τὸν νόμον εἰς διαταγὰς ἀγγέλων, καὶ ἐκ ἐφυλάξατε.

54 Ἀκούοντες δὲ ταῦτα, διεπρίοντο ταῖς καρδίαις αὐτῶν, καὶ ἔβρουχον τὰς ὀδόντας ἐπ' αὐτόν.

55 Ὑπάρχων δὲ πλήρης Πνεύματος· ἁγίου, ἀτενίσας εἰς τὸν ἄραν, εἶδε δοῦσαν Θεῷ, καὶ Ἰησοῦν ἐγῶτα ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ·

56 Καὶ εἶπεν· Ἰδοὺ, θεωρῶ τὰς ἑρμιᾶς ἀνεργμένας, καὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν ἐγῶτα τοῦ Θεοῦ.

57 Κράξαντες δὲ φωνῇ μεγάλῃ, συνέσχον τὰ ὄψα αὐτῶν, καὶ ἔρηκσαν ἱμαθῶμαδὸν ἐπ' αὐτόν.

58 Καὶ ἐμβαλόντες ἔξω τῆς πόλεως, ἐλιθοβόλησαν· καὶ οἱ μάρτυρες ἀπέδειτο τὰ ἱμάτια αὐτῶν παρὰ τὰς πόδας, κενῶν καλεμνῶν Σαύλου,

59 Καὶ ἐλιθοβόλησαν τὸν Στέφανον, ἐπικαλέμενον καὶ Ἀ-

δὲν εἰδῶσαν οἱ πατέρες σας· καὶ ἐσπύωνσαν ἐκείνους ὅπῃ ἐπρωῖπαν διὰ τὸν ἐρχομὸν ἐν τῇ δικαίᾳ, τῇ ὁποίᾳ τῶρα ἐσεῖς ἐγινήκετε προδότες καὶ φονεῖς·

53 Οἱ ὅπουτοι (ισεῖς) ἐπήρετε τὸν νόμον, διὰ μέση τῆς τακτικῆς ὑπηρεσίας τῶν ἀγγέλων, καὶ ἐκ ἐφυλάξατε.

54 Καὶ ἐκείνους ὡς ἂν ἀκούσαν ἐν τῇ καρδίᾳ, καὶ ἔτριξαν εἰς ἐκείνους τὰ δοντῖά της.

55 Καὶ ἐκεῖνος μὲ τὸ πᾶν εἶναι γεμάτος ἀπὸ Πνεύματος ἁγίου ἀτενίσας εἰς τὸν ἄραν, καὶ εἶδε τὴν δοῦσαν τοῦ Θεοῦ, καὶ εἶδε καὶ τὸν Ἰησοῦν ὅπερ ἐγένετο ἀπὸ τῆς δεξιᾶς τοῦ Θεοῦ·

56 Καὶ εἶπε· Νὰ, ὅπῃ βλέπω τὰς ἑρμιᾶς ἀνοικτὰς, καὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ὅπῃ γίνεται ἀπὸ τῆς δεξιᾶς τοῦ Θεοῦ.

57 Καὶ κράζοντες μεγάλην φωνήν, ἔφραξαν τὰ αὐτῖα της, καὶ ἔρηκσαν ὅλοι μὲν ἓνα θυμὸν ἀπάνω της.

58 Καὶ τὸν εὐγαλαὶ ἔξω ἀπὸ τῆς πόλεως, καὶ τὸν ἐλιθοβολῶσαν· καὶ οἱ μάρτυρες εὐγαλαὶ καὶ εἶδον τὰ φορέματά της εἰς τὰ πόδια κενῶν ἢ, ὅπῃ ἐκράζετον Σαῦλον.

59 Καὶ ἐλιθοβολῶσαν τὸν Στέφανον, ὁ ὅποῖός ἐπηρεαζέ-

γοῦτα· Κύριε Ἰησοῦ, δέξαι τὸ πνεῦμά μου.

60 Οἷς δὲ τὰ ῥήματα, ἔκραξε Φωνὴ μεγάλη· Κύριε, μὴ γένης αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην. Καὶ τὸτο εἰπὼν, ἐκοιμήθη.

χετον καὶ ἔλεγεν· Ὁ Αὐδέντη Ἰησοῦ, δέξαι τὴν ψυχὴν μου.

60 Καὶ γονατίξωσας, ἔκραξε μέγαν φωνὴν καὶ εἶπεν· Κύριε, μὴ τὴς λογαριάσης τὴν ἁμαρτίαν ταύτην. Καὶ ὡσαύτως εἶπεν ἐπὶ τὸν λόγον, ἐκοιμήθη.

Κεφ. 4. 8.

ΣΑΥΛ^Θ δὲ ἦν συνευδοκῶν τῇ ἀκακίᾳ αὐτῷ. Ἐγένετο δὲ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ διωγμὸς μέγας ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν τὴν ἐν Ἱερουσαλὺμοις· πάντες τε διεσπάρησαν κατὰ τὰς χώρας τῆς Ἰουδαίας καὶ Σαμαρείας, πληρὴν τῶν ἀποστόλων.

2 Συνεκρόμισαν δὲ τὸν Στέφανον ἄνδρες εὐλαβεῖς, καὶ ποιήσαντο κοπιετὸν μέγαν ἐπ' αὐτῷ.

3 Σαῦλος δὲ ἰλυμαίνοτο τὴν ἐκκλησίαν κατὰ τὰς οἰκὰς εἰσπορευόμενος, σύρων τε ἄνδρας καὶ γυναῖκας, παρέδιδε εἰς φυλακὴν.

4 Οἱ μὲν ἦν διασπαρέντες δῆλθοι, εὐαγγελιζόμενοι τὸν λόγον.

5 Φίλιππος δὲ κατελθὼν εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας, ἐκήρυσσε αὐτοῖς τὸν Χριστόν.

6 Προσεβήκει τε οἱ ὄχλοι

ΚΑΙ ὁ Σαῦλος^Θ ἦτον συμφοιτῶν εἰς τὸν φόβον τοῦ Στεφάνου. Καὶ ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἔγινε μεγάλη^Θ διωγμὸς εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ὅπῃ ἦτον εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ· καὶ ὅλοι ἐσκορπίσθησαν εἰς ταῖς χώρας τῆς Ἰουδαίας καὶ Σαμαρείας, ἔξω ἀπὸ τῆς ἀποστόλης.

2 Καὶ ἄνδρες εὐλαβεῖς ἔφεραν εἰς τὸ μνημεῖον τὸν Στέφανον, καὶ ἔκαμαν μέγαν^Θ λαὸν θρῆνον εἰς αὐτόν.

3 Καὶ ὁ Σαῦλος^Θ ἐκαταρῆμαζεν τὴν ἐκκλησίαν, ἐμβάιωντας μέσα εἰς τὰ σπῆτια, καὶ σύρωντας ἄνδρες καὶ γυναῖκας, τὰς ἐπαράδιδεν εἰς τὴν φυλακὴν.

4 Ἐκεῖνοι λοιπὸν ὅπῃ ἐδιδασκαλείσθησαν (ἀπὸ τῆς Ἱερουσαλήμ) ἐτρυγύριζαν, εὐαγγελίζοντες τὸν λόγον τῷ Θεῷ.

5 Καὶ ὁ Φίλιππος^Θ ἐκατέβη εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας, καὶ ἐκεῖ τὴς ἐκήρυττε τὸν Χριστόν.

6 Καὶ τὸ πλῆθος^Θ ἐσκόρπ

ταῖς λεγομένοις ἐπὶ τῷ Φίλιππῳ ὁμοθυμαδόν, ἐν τῷ ἀκούειν αὐτὸς καὶ βλέπειν τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει.

7 Πολλῶν γάρ τῶν ἔχοντων πνεύματα ἀκάθαρτα, βοῶντα μεγάλη φωνῇ ἐξήρχετο· πολλοὶ δὲ παραλελυμένοι καὶ χωλοὶ ἰεραπεύθησαν.

8 Καὶ ἐγένετο χαρὰ μεγάλη ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ.

9 Ἀπὸ δὲ τις ὀνόματι Σίμων, πρὸς πῆρχεν ἐν τῇ πόλει μαγείων καὶ ἱεργῶν τὸ ἔθνος τῆς Σαμαρείας, λέγων εἶναι τινα ἑαυτὸν μέγαν.

10 Ὅτι προσείχον πάντες ἀπὸ μικρῆς ἕως μεγάλης, λέγοντες· Οὗτός ἐστιν ἡ δύναμις τοῦ Θεοῦ ἡ μεγάλη.

11 Προσείχον δὲ αὐτῷ, διὰ τὸ ἰκανῶς χρόνῳ ταῖς μαγείαις ἐξερανεῖν αὐτὸς.

12 Ὅτε δὲ ἐπίστευσαν τῷ Φίλιππῳ εὐαγγελισμένῳ τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἱεραπτίζοντο ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες.

13 Ὁ δὲ Σίμων καὶ αὐτὸς ἐπίστευσε, καὶ βαπτισθεὶς ἦν προσκαρτερῶν τῷ Φίλιππῳ· θεωρῶν τε ση-

ζεῖται ὅλοι ὁμοφύχως εἰς ἐκείνῳ ὅπῃ ἔλεγεν ὁ Φίλιππος, μὴ τὰ ἰά ἀκούειν αὐτοὶ καὶ ἰά βλέπῃσι τὰ σημεῖα ὅπῃ ἔκαμνε.

7 Διατὶ πολλὰ πνεύματα ἀκάθαρτα ἐγένεον ἀπ' αὐτῆς, ὅπῃ τὰ ἔχασιν, μὴ μεγάλῃ φωνῇ φωνάζοντας· καὶ πολλοὶ παράλυτοι καὶ κτλζοὶ ἰατρεύθησαν.

8 Καὶ μεγάλη χαρὰ ἐγένετο εἰς ἐκείνην τὴν πόλιν.

9 Καὶ καποὶ ἄνθρωπος, τὸ ὄνομά τι Σίμων, ἦτον ἀπὸ πρῶτίτερα εἰς τὴν πόλιν καὶ ἱμάγνε καὶ εὐγαζε τὸ ἔθνος τῆς Σαμαρείας ἀπὸ τοῦ ἐν τῆς, λέγωντας τοῦ λόγῳ τι εἶναι κανείας μεγάλῃ.

10 Εἰς τὸν ὅποιον ὅλοι ἀπὸ μικρῆς ἕως μεγάλης εἶχαν τοὺς ἐν τῆς, καὶ ἔλεγαν· Ἐστὶν εἶναι ἡ μεγάλη δύναμις τοῦ Θεοῦ.

11 Καὶ ἀπέβλεπαν εἰς αὐτὸν, διατὶ τῆς εὐγαλῆς ἀπὸ τὸν ἐν τῆς ἀρετῶν καιρὸν μὴ ταῖς μαγείαις τι.

12 Ἀμῆ ἦσαν ἐπίστευσαν εἰς τὸν Φίλιππον, ὅπῃ εὐαγγέλιζε τὰ πράγματα τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἱεραπτίζονταν ἄνδρες καὶ γυναῖκες.

13 Καὶ αὐτὸς ὁ Σίμων ἐπίστευσε, καὶ ὡς ἂν ἱεραπτίσθη, ἐέκετον μαζὺ μὴ τὸν Φίλιππον· καὶ βλέπωντας

μεῖα καὶ δυνάμεις μεγάλας
γινόμενας, ἐξίστατο.

τὰ σημεῖα καὶ ταῖς μεγά-
λαις δυνάμεις, ὅπῃ ἐγένεταν
ἀπ' αὐτὸν, ἐθαύμαζε κατὰ
πολλὰ.

14 Ἀκούσαντες δὲ οἱ ἐν
Ἱερουσολύμοις ἀπόστολοι ὅτι
δίδεται ἡ Σαμάρεια τὸν
λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀπέστειλαν
πρὸς αὐτὰς τὸν Πέτρον καὶ
Ἰωάννην.

14 Καὶ ὡσάν ἤκουσαν οἱ
ἀπόστολοι ὅπῃ ἦταν εἰς τὴν
Ἱερουσαλήμ, ὅτι ἡ Σαμάρεια
ἰδέχθη τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ,
ἐστειλαν εἰς αὐτὰς τὸν Πέτρον
καὶ Ἰωάννην.

15 Οἷτινες καταβάντες
προσηύξαντο περὶ αὐτῶν,
ὥτως λάβωσι Πνεῦμα ἅγιον.

15 Οἱ ὅποιοι ὅταν ἱκανέ-
ωκαν ἐπροσευχήθηκαν διὰ τ'
αὐτὰς, διὰ τὸ λαβεῖν Πνεῦμα
ἅγιον.

16 (Οὕτω γὰρ ἦν ἐπ'
ἐδινῇ αὐτῶν ἐπιτιπτικὸς,
μόνον δὲ βιβαπτιζόμενοι ὑπῆρ-
χον εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου
Ἰησοῦ.)

16 (Διατὶ ἀκόμιν δὲν εἶχεν
πίσει εἰς καίνειν ἀπ' αὐτὰς,
ἀλλ' ὡς μόνον ἦσαν βαπτι-
σμένοι εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου
Ἰησοῦ.)

17 Τότε ἐπέτιθεν τὰς
χεῖρας ἐπ' αὐτὰς, καὶ ἐλάμ-
βανον Πνεῦμα ἅγιον.

17 Καὶ τότε ἔβανον τὰ
χεῖρά της ἀπάνω εἰς αὐτὰς,
καὶ ἔπεσαν Πνεῦμα ἅγιον.

18 Θεασάμενοι δὲ ὁ Σίμων
ὅτι διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν
χειρῶν τῶν ἀποστόλων δίδεται
τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, προσή-
γγειν αὐτοῖς χεῖματα,

18 Καὶ ὡσάν εἶδεν ὁ Σί-
μων, ὅτι μὲ τὸ τὰ βάνειν οἱ
ἀπόστολοι τὰ χεῖρά της ἀπάνω,
δίδεται τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον,
τὸς ἔφρεν ἄσπρα.

19 Λέγων· Δότε καὶ μοι τὴν
ἐξουσίαν ταύτην, ἵνα ὃ ἐὰν
ἐπιθῶ τὰς χεῖρας, λαμβάνῃ
Πνεῦμα ἅγιον.

19 Λέγωντας· Δότε με καὶ
ἐμένα τὴν ἐξουσίαν αὐτὴν, εἰς
ὅποιον βάλω τὸ χεῖρ με ἀπά-
νω τῶ, τὰ πέσῃ Πνεῦμα ἅγιον.

20 Πέτρος δὲ εἶπε πρὸς
αὐτόν· Τὸ ἀργύριόν σε σύν
σοι εἴη εἰς ἀπόλειαν, ὅτι τὴν
δωρεάν τοῦ Θεοῦ ἐνόμισας διὰ
χρημάτων κτᾶσθαι.

20 Καὶ ὁ Πέτρος τῷ εἶπε·
Τὰ ἄσπρα σε ὡς εἶναι μαζὺ
μετ' ἐμένα εἰς ἀπόλειαν, δια-
τὶ ἐλογιάσας ὅτι ἡ δωρεὰ τοῦ
Θεοῦ τὰ ἀποκτάται μετ' ἄσπρα.

21 Οὐκ ἐστὶ σοι μερίς ἢ δὲ
κληροῦς ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ· ἡ γὰρ

21 Δὲν ἔχεις ἐσὺ μερικὸν
ἢ δὲ κληρονομίαν εἰς τὸ πρᾶ-

καρδια σου οὐκ εἶναι εὐθεία
ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

22 Μετανόησον ὦν ἀπὸ
τῆς κακίας σου ταύτης, καὶ
δεήσῃτι τοῦ Θεοῦ, εἰ ἄρα
ἀφίθνηται σοὶ ἡ ἐπίνοια τῆς
καρδίας σου.

23 Εἰς γὰρ χολὴν πικρίας
καὶ σίνδισμον ἀδικίας ὄρω σε
ἔντα.

24 Ἀπεκρίθεις δὲ ὁ Σί-
μων εἶπε· Διέθητε ὑμεῖς ὑπὲρ
ἐμᾶ πρὸς τὸν Κύριον, ὅπως
μηδὲν ἐπέλθῃ ἐπ' ἐμὲ ὧν
εἰρήκατε.

25 Οἱ μὲν ὦν, διαμαρτυ-
ράμενοι, καὶ καλῶσαντες τὸν
λόγον τοῦ Κυρίου, ὑπέστρεψαν
εἰς Ἱερουσαλὴμ, πολλὰς τε
κώμας τῶν Σαμαρειτῶν εὐηγ-
υλίσαντο.

26 Ἀγγελῶ δὲ Κυρίου
ἐλάλησε πρὸς Φίλιππον, λε-
γων· Ἀνάστηθι καὶ πορεύου
κατὰ μεσημβρίαν, ἐπὶ τὴν
ὁδὸν τὴν καταβαίνουσαν ἀπὸ
Ἱερουσαλὴμ εἰς Γάζαν· αὕτη
εἶναι ἔρημῶ.

27 Καὶ ἀναστὰς ὑπορεύθη·
καὶ ἰδὼν, ἀνὴρ Αἰθιοπικῆς, ἐν-
δυνάτης Κανδάνης τῆς βασι-
λείας Αἰθιοπῶν, ὃς ἦν ἐπὶ
πάσης τῆς γᾶς αὐτῆς, ὃς
ἐκκληθεὶς προσκυνῆσεν εἰς
Ἱερουσαλὴμ.

γμα τούτο· διὰ τὴν ἡ καρδία
σου δὲν εἶναι ἴσια ὑμπροσὰ εἰς
τὸν Θεόν.

22 Μετανόησε λοιπὸν ἀπὸ
τάτης τὴν κακίαν σου, καὶ
παρακάλεσε τὸν Θεόν, ἵνα
τύχῃ νὰ σοὶ συγχωρηθῇ ὁ
λογισμὸς τῆς καρδίας σου.

23 Διὰ τὴν βλέπω πῶς εἶσαι
εἰς χολὴν πικρίας καὶ εἰς τὸν
δυσμὲν τῆς ἀδικίας.

24 Ἀπεκρίθη ὁ Σίμων καὶ
εἶπε· Παρακαλεῖσθε ἑστέες τὸν
Κύριον διὰ λόγον μου, διὰ νὰ
μὴ ἐλθῇ τίποτε κακὴν εἰς
ἐμένα ἀπ' ἐκεῖνα ὅπῃ εἶπτε.

25 Ἐκεῖνοι λοιπὸν, ἀφόν-
τις ἡμαρτίησάν, καὶ ἐλάλησαν
τὸν λόγον τῷ Κυρίῳ, ἐγύρισαν
εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ εἰς
πολλὰς χώρας τῶν Σαμαρει-
τῶν ἐκήρυξαν τὸ εὐαγγέλιον.

26 Καὶ ἄγγελῶ Κυρίου
ἐλάλησεν εἰς τὸν Φίλιππον, καὶ
εἶπε· Στήτω καὶ πάγινε εἰς τὸ
μέρος τῆς μεσημβρίας, εἰς τὴν
στράταν ὅπῃ καταβαίνει ἀπὸ
τὴν Ἱερουσαλὴμ εἰς τὴν Γάζαν·
καὶ αὕτη εἶναι ἔρημῶ.

27 Καὶ ἰσχυρῶς καὶ
ἐπηύχε· καὶ νὰ, ἵνας ἄνθρωπος
ἀπὸ τὴν Αἰθιοπίας εὐεχέσθῃ,
δυνάτης τῆς Κανδάνης τῆς
βασιλείας τῶν Αἰθιοπῶν, ὁ
ὅπου ἦτον προϊστάς εἰς ὅλον
τὸν πλῆτον αὐτῆς τῆς βασι-
λείας, καὶ ἦλθεν νὰ προ-
σκυνῇ εἰς τὸν Ἱερουσαλὴμ.

28 Ἦν τε ὑποσρέφων, καὶ καθήμενος ἐπὶ τῷ ἄρματός αὐτοῦ, καὶ ἀνεγίνωσκε τὸν προφῆτην Ἠσαΐαν.

29 Εἶπε δὲ τὸ Πνεῦμα τῷ Φίλιππῳ· Πρόσελθε, καὶ κολάηθι τῷ ἄρματι τούτῳ.

30 Προσδραμὼν δὲ ὁ Φίλιππος ἤκουσεν αὐτῷ ἀναγινώσκοντος τὸν προφῆτην Ἠσαΐαν, καὶ εἶπεν· Ἀρα γε γινώσκεις ὧς ἀναγινώσκεις;

31 Ὁ δὲ εἶπε· Πῶς γὰρ ἂν δοιᾶμαι, εἰ μὴ μῆτις ὁδηγήσῃ με; Παρακάλεισε τί τὸν Φίλιππον ἀναβάτῃ καθίσαι σὺν αὐτῷ.

32 Ἡ δὲ περιοχὴ τῆς γραφῆς ἣν ἀνεγίνωσκεν, ἦν αὕτη· Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη· καὶ ὡς ἄμμος ἐναντίον τοῦ κείρου· αὐτὸν ἄφωνον, ὥτως οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ.

33 Ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ ἡ κρίσις αὐτοῦ ἤρθη· τὴν δὲ γενεάν αὐτοῦ τίς διηγῆσεται; ὅτι αἰρεῖται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ.

34 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εὐαγγελὴς τῷ Φίλιππῳ, εἶπε· Δέομαί σε, περὶ τίνος ὁ προφῆτης λέγει τούτο; περὶ ἑαυτοῦ, ἢ περὶ ἑτέρου τινός;

35 Αἰσῆξας δὲ ὁ Φίλιππος τὸ πτόμα αὐτοῦ, καὶ ἀρξάμενος

28 Καὶ γυρίζοντας ἑκάθην ἀπ' αὐῶν εἰς τὸ ἀλογάμαξόν τε, καὶ ἐδιδάσκει τὸν προφῆτην Ἠσαΐαν.

29 Καὶ τὸ Πνεῦμα εἶπε εἰς τὸν Φίλιππον· Σύρε κοντά, καὶ κύλλησε εἰς τὸ ἀλογάμαξον τούτο.

30 Καὶ ὁ Φίλιππος ἔδραμε καὶ τὸν ἄκουσεν ὅπῃ ἐδιδάσκει τὸν προφῆτην Ἠσαΐαν, καὶ εἶπεν· Τάχα γνωρίζεις αὐτὰ ὅπου διαβάζεις;

31 Καὶ ὁ εὐαγγελὴς εἶπε· Πῶς ἔθελα ἠμπορήσῃ, εἰ μὴ δὴν μὲ δείξῃ κανεὶς τὴν τράταν; Καὶ ἱπαρακάλεισιν ὁ Φίλιππον νὰ ἀνέβῃ νὰ καθίσῃ μετ' αὐτόν.

32 Καὶ τὸ μέρος τῆς γραφῆς ὅπῃ ἐδιδάσκειν, ἦτον ἐτούτο· Ὡς ἂν πρόβατον ἐφέρθη εἰς τὴν σφαγὴν· καὶ ὡς ἂν κριάρι δμῖ-προσὰ εἰς ἐκεῖνον ὅπῃ τὸ κερτεῖν εἶναι ἄφωνον, τίτοιας λογῆς δὴν ἀνοίγει τὸ στόμα τε.

33 Εἰς τὴν ταπεινώσιν τε ἐσηκώθη ἡ κρίσις τε· ἀμὴ τῆς γενεᾶς τε τίς ἠμπορεῖ νὰ τὴν διηγῇ; διὰ τούτο σηκώνεται ἀπὸ τὴν γῆν ἡ ζωὴ τε.

34 Καὶ ὁ εὐαγγελὴς ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν εἰς τὸν Φίλιππον. Παρακαλῶ σε, ὁ προφῆτης διὰ ποῖον τὸ λέγει ἐτούτο; διὰ λόγον τε, ἢ διὰ ἄλλον καίνα;

35 Καὶ ὁ Φίλιππος αἰσῆξε τὸ στόμα τε, καὶ ἀρξίζωντας ἀπὸ

ἀπὸ τῆς γραφῆς ταύτης, εὐαγγελισάτο αὐτὸν τὸν Ἰσάην.

36 Ὡς δὲ ἰσχυροῦντο κατὰ τὴν ὁδὸν, ἦλθον ἐπὶ τι ὕδωρ· καὶ φησιν ὁ εὐεῦχθε· Ἰδοὺ ὕδωρ· τί καλοῦμαι με βαπτισθῆναι;

37 Εἶπε δὲ ὁ Φίλιππος· Εἰ πιστεύεις ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, ἔξεστιν· Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπε· Πιστεύω τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ εἶναι τὸν Ἰησοῦν Χριστόν.

38 Καὶ ἐκέλευσε σῆναι τὸ ἄρμα· καὶ κατέβησαν ἀμφότεροι εἰς τὸ ὕδωρ, ὃ, τι Φίλιππος καὶ ὁ εὐεῦχθε· καὶ ἐβάπτισεν αὐτόν.

39 Ὅτε δὲ ἀνέβησαν ἐκ τῆ ὕδατος, Πνεῦμα Κυρίου ἤρπασε τὸν Φίλιππον, καὶ οὐκ εἶδεν αὐτὸν οὐκέτι ὁ εὐεῦχθε· ἰσχυροῦντο γὰρ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ χαίρων.

40 Φίλιππος δὲ εἰρέθη εἰς Ἀζωτον· καὶ διερχόμενος εὐηγγελίζετο τὰς πόλεις πάσας, ἕως τοῦ ἔλθειν αὐτὸν εἰς Καισάρειαν.

τῇ γραφῇ ἐτάτην, τὸ εὐαγγελισε τὸν Ἰσάην.

36 Καὶ καθὼς ἐπεριπατοῦσαν εἰς τὴν ἐστῆσαν, ἐπηγάσαντο εἰς ἕνα νερόν· καὶ λέγει ὁ εὐεῦχθε· Νά νερόν· τί με ἰμποῦνται νὰ βαπτισθῶ;

37 Καὶ ὁ Φίλιππος· εἶπεν· Ἄν πιστεύῃς με ὅλην σου τὴν καρδίαν, ἡμπορεῖς· Καὶ ἐκεῖνος ἀπεκρίθη καὶ εἶπε· Πιστεύω τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ὃς εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός.

38 Καὶ ἐπρόσαξε νὰ γαθῇ τὸ ἀλογάμαζόν τε· καὶ ἐκατέβησαν καὶ οἱ δύο εἰς τὸ νερόν, καὶ ὁ Φίλιππος καὶ ὁ εὐεῦχθε· καὶ τὸν ἐβάπτισεν.

39 Καὶ ὅταν εὐηγήσαν ἀπὸ τοῦ νεροῦ, Πνεῦμα Κυρίου ἄρπαξε τὸν Φίλιππον, καὶ δὲν τὸν εἶδεν πλέον ὁ εὐεῦχθε· καὶ ἐπάγει τὴν ἐστῆσαν χαίρων.

40 Καὶ ὁ Φίλιππος· εἰρέθη εἰς τὴν Ἀζωτον· καὶ περὶ τῶν πόλεων ὅλων, ἕως νὰ πάγῃ εἰς τὴν Καισάρειαν.

Κεφ. 9.

Ὁ δὲ Σαῦλος· ἔτι ἰσχυρὸν ἀπαλλῆς καὶ φόνος εἰς τὰς μαθητάς τοῦ Κυρίου, προσελθὼν τῷ ἀρχιερεῖ,

2 Ἠτήσατο παρ' αὐτοῦ ἐπιτολὰς εἰς Δαμασκόν πρὸς τὰς

Καὶ ὁ Σαῦλος· ἀκούμι πείνωτας φοβερισμὸς καὶ φόβος ἐναντίαν τῶν μαθητῶν τοῦ Κυρίου, ἐπηγγενεῖσθαι ἀρχιερεῖ,

2 Καὶ ἐζήτησεν ἀπ' αὐτὸν ἐπιτολὰς εἰς τὰ συναγώγια

συναγώγας, ὥπως εἰάν τινας εὐρη τῆς ὁδοῦ ὄντας· ἀνδράς τε καὶ γυναῖκας, διεδεμένους ἀγάγῃ εἰς Ἱερουσαλὴμ.

3 Ἐν δὲ τῷ πορεύεσθαι, ἐγένετο αὐτὸν ἰσχυρῶς τῇ Δαμασκῷ· καὶ ἐξαίφνης περιέλαβεν αὐτὸν φῶς ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ·

4 Καὶ πεισὼν ἐπὶ τῇ γῇ, ἤκασε φωνὴ λέγουσαν αὐτῷ· Σαῦλ, Σαῦλ, τί με διώκεις;

5 Εἶπε δὲ· Τίς εἰ, Κύριε; Ὁ δὲ Κύριος· εἶπεν· Ἐγὼ εἰμι Ἰησοῦς ὃν σὺ διώκεις· σκληρὸν σοι πρὸς κέρας λαμβάνεις.

6 Τρέμων τε καὶ θαμβῶν· εἶπε· Κύριε, τί με θέλεις ποιῆσαι; Καὶ ὁ Κύριος· πρὸς αὐτόν· Ἀνάστηθι καὶ εἰσελθε εἰς τὴν πόλιν, καὶ λαλήσεις σοι τί σε δεῖ ποιεῖν.

7 Οἱ δὲ ἀνδρες οἱ συνοδεύοντες αὐτῷ, εἰσέχουσιν ἱκετοῦ, ἀκούοντες μὲν τῆς φωνῆς, μηδεὶα δὲ θεωροῦντες.

8 Ἠγέρθη δὲ ὁ Σαῦλος ἀπὸ τῆς γῆς· ἀνιψόμενος δὲ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, ἑδένα ἔβλεπε· χειρωσάμενος δὲ αὐτόν, εἰσέγαγον εἰς Δαμασκόν.

ὅπου ἦσαν εἰς τὴν Δαμασκὸν ἄνθρωποι ἐκεῖ τινὰς ὅτε εἰναι ἀπὸ τῶν αἰρέσεων αὐτῶν ἄνδρες καὶ γυναῖκες, ἵνα τὴν φῆν διενεῖς εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ.

3 Καὶ παγνύοντες, ἐκεῖ ὅπου ἐσήμενον εἰς τὴν Δαμασκὸν, ἐξαίφνης ἐγενετο περιλαβὲν αὐτὸν φῶς ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ·

4 Καὶ πέφτωντας εἰς τὴν γῆν, ἄκουε φωνῆς ὅπου αὐτὸν ἔλεγε· Σαῦλ, Σαῦλ, τί με διώκεις;

5 Καὶ αὐτὸς εἶπε· Ποῦ εἶσαι ἐσύ, Ἀδελφὲ; Καὶ ὁ Κύριος· τοῦ εἶπεν· Ἐγὼ εἰμαι ὁ Ἰησοῦς ὃν ἐσύ κατατρέχεις· κακὸν σοι εἶναι νὰ κολιτίζῃς εἰς τὰ κεντρίδια.

6 Καὶ ὁ Σαῦλ τρέμωντας καὶ ἀπορῶντας· εἶπεν· Ἀδελφὲ, τί με θέλεις νὰ κάμω; Καὶ ὁ Κύριος· τῷ εἶπε· Στήκω καὶ ἔμβα μίσα εἰς τὴν πόλιν, καὶ λαλήσεις σοι καλῶς, τί κάμεις χρειαῖ νὰ κάμῃς.

7 Καὶ οἱ ἀνδρες ὅπου αὐτὸν ἐσυνόδεον, ἐγένοντο (ἐξέστη· καὶ) ἄφωνα, ἔσυντας νὰ ἀκουῖν τὴν φωνήν, καὶ καίνα εἰς μὴν βλέποντες.

8 Καὶ ὁ Σαῦλος· ἐσηκώθη ἀπὸ τῆς γῆς· καὶ εἶχε τὰ μάτια τοῦ ἀνοικτά, ἀλλ' οὐκ εἶδεν ἄνθρωπον· διὲν ἔβλεπε· καὶ οἱ σύντροφοί τοι βαρύντες τὸν ἀπὸ τοῦ χέρι, τὸν ἔμβασαν μίσα εἰς τὴν Δαμασκὸν.

9 Καὶ ἦν ἡμέρας τρεῖς μὴ βλέπων· καὶ οὐκ ἔφαγε, ἡδὲ ἔπιεν.

10 Ἦν δὲ τις μαθητὴς ἐν Δαρμασκηῷ ὀνόματι Ἀνανίας, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Κύριος· ἐν ὄραματι· Ἀνανία. Ὁ δὲ εἶπεν· Ἰδὼ ἰγώ, Κύριε.

11 Ὁ δὲ Κύριος πρὸς αὐτόν· Ἀναστάς πορεύθητι ἐπὶ τὴν ῥύμην τὴν καλουμένην, Εὐβείαν, καὶ ζητήσων ἐν οἰκίᾳ Ἰδδα Σαῦλον ὀνόματι, Ταρσσία· ἰδὼ γὰρ περισεύχεται.

12 Καὶ εἶδεν ἐν ὄραματι ἄνδρα ὀνόματι Ἀνανίαν εἰσελθόντα, καὶ ἐπιθύντα αὐτῷ χεῖρα, ὥπως ἀναβλέψῃ.

13 Ἀπεκρίθη δὲ ὁ Ἀνανίας· Κύριε, ἀκήκουα ἀπὸ πολλῶν περὶ τοῦ ἀνδρὸς τούτου, ὅσα κακὰ ἐποίησε τοῖς ἁγίοις σου ἐν Ἱερουσαλὴμ·

14 Καὶ ἡδὲ ἔχει ἐξουσίαν παρὰ τῶν ἀρχιερέων, ὥσται πᾶντας τὰς ἐπικαλυμένους τὸ ὄνομά σου.

15 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν ὁ Κύριος· Πορεύ, ὅτι σκεῦός ἐκλυγῆς μοι εἶναι ἔτι, τοῦ βασιᾶσαι τὸ ὄνομά μου ἐνώπιον ἰθῶν, καὶ βασιλῶν, νῦν τι Ἰσραήλ.

9 Καὶ ἦσαν τρεῖς ἡμέραι· ὅπῃ δὲν ἐβλεπε· καὶ μὴδὲ ἔφαγε, μὴδὲ ἔπιε.

10 Καὶ ἐκεῖ εἰς τὴν Δαρμασκὸν ἦτον ἕνας μαθητὴς τὸ ὄνομά τε Ἀνανίας, καὶ εἶπεν τε ὁ Κύριος· δι' ὄραματός· Ὁ Ἀνανία. Καὶ ἐπεὶ εἶπεν· Νά με ἰδῶ, Αἰδέεσθαι.

11 Καὶ λέγει τε ὁ Κύριος· Σήκω καὶ σύρε εἰς τὴν γράται ὅπῃ κρᾶζετε Ἰσα, καὶ ζητήστε εἰς τὸ σπητι τοῦ Ἰδδα κάποιον τὸ ὄνομά τε Σαῦλον, ὅπῃ εἶναι Ταρσεύς· διατι τέτην τὴν ὕψαν προσεύχεται.

12 Καὶ ὁ Σαῦλος ἰδὼν διὰ μέσην ὄραματός· ἦτο ἀνδρῶν τὸ ὄνομά τε Ἀνανίαν, ὅπῃ ἔμελλε μέσα, καὶ ἐβούλετο ἀπάτω τε τὸ χερί τε, διὰ τὴν ξαναβλέψῃ.

13 Καὶ ὁ Ἀνανίας ἀπεκρίθη· Αἰδέεσθαι, ἦκουσα ἀπὸ πολλῶν διὰ τὸν ἄνδρα τόντον, πῶσα κακὰ ἔκαμε εἰς τὰς ἀγίας σου εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ·

14 Καὶ ἰδὼ ἔχει ἐξουσίαν ἀπὸ τὰς ἀρχιερέων, τὰ δισσὸν ὅλως, ὅσας ἐπικαλύπτεται τὸ ὄνομά σου.

15 Καὶ ὁ Κύριος τοῦ εἶπε· Σύρε, ὅτι ἐπὶ τὸ εἶναι ἀγγεῖον μὴ διαλεγμένον, τὰ βασιᾶσαι τὸ ὄνομά μου ὁρπεσθῶ εἰς τὰ ἰθῶν, καὶ εἰς τὰς βασιλείας, καὶ εἰς τὰς οὐδας τοῦ Ἰσραήλ.

16 Ἐγὼ γὰρ ὑποδείξω αὐτῷ ὅσα δεῖ αὐτὸν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματός μου παθεῖν.

17 Ἀπῆλθεν δὲ Ἀνανίας καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν· καὶ ἐπιθεὶς ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας, εἶπε· Σαῦλ ἀδελφε, ὁ Κύριος ἀπέσταλκέ με, (Ἰησοῦς ὁ ὀφθαλμοὶ σοὶ ἐν τῇ ὁδῷ ἤνεγκον,) ὥπως ἀναβλέψῃς, καὶ πληροθῇς Πνεύματος ἁγίου.

18 Καὶ εὐθέως ἀπέπεσον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ὥστις λεπίδες, ἀνέβλεψέ τε παρὰ χερῶν· καὶ ἀναγὰς ἐβαπτίσθη.

19 Καὶ λαβὼν τροφὴν ἐίσχυσεν· Ἐγένετο δὲ ὁ Σαῦλος μετὰ τῶν ἐν Δαμασκῷ μαθητῶν ἡμέρας τινας.

20 Καὶ εὐθέως ἐν ταῖς συναγωγαῖς ἐκήρυσσε τὸν Χριστόν, ὅτι ὅσος ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

21 Ἐξέιργοντο δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες, καὶ ἔλεγον· Οὐχ ὅσος ἐστὶν ὁ πορεύσας ἐν Ἱερουσαλὴμ τῆς ἐπικαλούμενης τὸ ὄνομα τῆτο· καὶ ὡς εἰς τῆτο ἐκλήθει· ἵνα δεδωμένος αὐτῷ ἀγάγῃ ἐπὶ τῆς ἀρχιερείς;

22 Σαῦλος δὲ μάλλιν ἐνεδιαιρέτο, καὶ συνέχυνε τῆς Ἰουδαίως τῆς κατοικούντας ἐν

16 Διὰ τὴν ἐγὼ δέλω τοῦ δείξει, ὅσα πρέπει νὰ πάθῃ αὐτὸς διὰ τὸ ὄνομά μου.

17 Καὶ ὁ Ἀνανίας ἐπήγει, καὶ ἐμύσῃκε μίση εἰς τὸ σπῆντι ἐκείνο· καὶ βάζοντας τὰ χεῖρά του ἀπάνω εἰς αὐτόν, εἶπε· Σαῦλ ἀδελφε, ὁ Κύριος, (ὁ Ἰησοῦς, ὅτε σὺ ἴφαινη εἰς τὴν ἐράταν ὅτε ἤρχισεν,) μὴ ἔρειν, διὰ νὰ ξαναεὐρίψῃς, καὶ νὰ γεμισθῇς Πνεύμα ἁγίον.

18 Καὶ παρηνδὺς ἔπισαν κάτω ἀπὸ τὰ μάτια του ὥσαν λέπια, καὶ ἐκίπην τὴν ὄραν ἱμεταίει· καὶ ὥσαν ἐσκηώδη, ἐβαπτίσθη.

19 Καὶ τρώγωντας φαγὴ ἰδυνάμωσι τοῦ λόγου τοῦ· Καὶ ἔκαρτε καμπόσοις ἡμέραις ὁ Σαῦλος· ἐκίμ μὲ τὰς μαθητάς, ὅτε ἦταν εἰς τὴν Δαμασκόν.

20 Καὶ παρηνδὺς μίση εἰς τὰ συναγωγὰ ἐκήρυττε τὸν Χριστόν, ὅτι ἐστὶν εἶναι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

21 Καὶ ὅλοι ὅσοι τὸν ἀκουαν ἰδανμάζονταν, καὶ ἔλεγαν· Δὶν εἶναι ἐστὶν ὅτε ἐκήρυσσεν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ ἐκείνους ὅτε ἐπικαλόνταν τὸ ὄνομα ἐτῆτο· καὶ διὰ τῆτο ἤλθε καὶ ἰδῶ, διὰ νὰ τὴν πάγη δεμένους εἰς τὴν ἀρχιερείς;

22 Καὶ ὁ Σαῦλος περισσότερον ἰδυνάμωνιτο, καὶ ἰσύγχυε τῆς Ἰουδαίως ὅτε

Δαμασκῷ, συμβιβάζαν ὅτι
ὕτως ἐστὶ ὁ Χριστός.

23 Ὡς δὲ ἐπληρύντο ἡμέ-
ραι ἱκαναί, συνεβελεύσαντο οἱ
Ἰουδαῖοι ἀνελεῖν αὐτόν.

24 Ἐγνώσθη δὲ τῷ Σαύλῳ
ἡ ἐπιβουλὴ αὐτῶν· παρητήρην-
γε τὰς πόλεις ἡμέρας τε καὶ
νυκτὸς, ὥπως αὐτὸν ἀκλώσι.

25 Λαβόντες δὲ αὐτὸν οἱ
μαθηταὶ νυκτὸς καθῆκαν διὰ
τῆς τείχους, χαλάσαντες ἐν
σφυρίδι.

26 Παραγενόμενος δὲ ὁ
Σαῦλ· εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἐπει-
ράτο κολλᾶσθαι τοῖς μαθη-
ταῖς· καὶ πάντες ἰφιβύντο
αὐτόν, μὴ πεινέουσις ὅτι ἐστὶ
μαθητής.

27 Βαρνάβας δὲ ἐπιλαβό-
μενος αὐτὸν, ἤγαγε πρὸς τὰς
ἀποστόλους, καὶ διηγήσατο
αὐτοῖς πῶς ἐν τῇ ὁδῷ εἶδε
τὸν Κύριον, καὶ ὅτι ἐλάλησεν
αὐτῷ, καὶ πῶς ἐν Δαμασκῷ
ἐπαρρήσιασάτο ἐν τῷ ὀνόματι
τοῦ Ἰησοῦ.

28 Καὶ ἦν μετ' αὐτῶν εἰς-
πορευόμενος· καὶ ἀπορευό-
μενος ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ
παρρησιαζόμενος ἐν τῷ ὀνό-
ματι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

29 Ἐλάλει τε καὶ συνε-
ζήτει πρὸς τὰς ἑλληνιστάς·
οἱ δὲ ἐπεχείρουν αὐτὸν ἀνι-
λεῖν.

30 Ἐκινρῶντες δὲ οἱ ἀδελ-

φάθονται εἰς τὴν Δαμασκὸν,
βεβαιώνωντας ὅτι ἐστὶν εἴ-
ναι ὁ Χριστός.

23 Καὶ ὥσαν ἐτίρασαν ἡμέ-
ραις πολλαῖς, ἐσυμβελεύσαν
οἱ Ἰουδαῖοι τὰ τὸν σκοτώσιν.

24 Ἀλλ' ὁ Σαῦλος· ἔμαθε
τὴν ἐπιβουλὴν τῆς· καὶ ἐπαρ-
φύλαγαν ταῖς πόρταις ἡμέρα
καὶ νύκτα, διὰ τὰ τὸν σκολώσιν.

25 Ἀλλ' οἱ μαθηταὶ
πείνοντες τὸν τὴν νύκτα τὸν
ἐβάλλαν εἰς ἓνα κοφίνον, καὶ τὸν
ἐκατέβασαν ἀπὸ τῶν τειχῶν.

26 Καὶ ὥσαν ἐπήγειν ὁ
Σαῦλος· εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ,
ἐδοκίμαζε τὰ κολλήσῃ μὴ τὸς
μαθητάδας· καὶ ὅλοι τὸν
ἰφιβύνταν, διατὶ δὲν ἠπίστευαν
ὅτι εἶναι μαθητής.

27 Ἀλλ' ὁ Βαρνάβας πεί-
ρωντάς τον, τὸν ἐπήγειν εἰς τὰς
ἀποστόλους, καὶ τὸς ἐδιηγήθη,
πῶς εἰς τὴν ὁδὸν εἶδε τὸν
Κύριον, καὶ ὅτι ἐσίγησεν μετ'
αὐτόν, καὶ πῶς ἤρθε τὴν Δα-
μασκὸν ἐπαρρησιασάσθαι εἰς τὸ
ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ.

28 Καὶ ἐκινρῶντες ἔφειτο
μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν Ἱερουσα-
λὴμ, καὶ ἐπαρρησιαζέσθαι εἰς
τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

29 Καὶ ἐλάλει καὶ ἐφιλο-
νείκε μὴ τὸς ἑβραίους ὅπου
ἐλλήνιζαν· καὶ ἐκείνοι ἐδοκι-
μαζαν τὰ τὸν σκοτώσιν.

30 Ἀλλ' οἱ ἀδελφοὶ ὥσαν

φοὶ κατήγαγον αὐτὸν εἰς Και-
σάρειαν, καὶ ἐξαπέστειλαν αὐ-
τὸν εἰς Ταρσόν.

31 Αἱ μὲν οὖν ἐκκλησίαι
καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας καὶ
Γαλιλαίας καὶ Σαμαρείας
εἶχαν εἰρήνην, οἰκοδομύμεναι
καὶ πορευόμεναι τῷ φόβῳ τοῦ
Κυρίου, καὶ τῇ παρακλήσει
τοῦ ἁγίου Πνεύματος πληθύ-
νοντο.

32 Ἐγένετο δὲ Πέτρον διε-
ρχόμενον διὰ πάντων, κατελ-
θεῖν καὶ πρὸς τὰς ἀγίας τὰς
κατοικοῦντας Λύδδαν.

33 Εὗρε δὲ ἐκεῖ ἄνθρω-
πὸν τινα Αἰνέα ὀνόματι, ἐξ
ἰσθῶν οὐκ ᾧ κατανείμενον ἐπὶ
κρεβάτι, ὃς ἦν παραλελυ-
μένος.

34 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ
Πέτρος· Αἰνέα, ἰάταί σε
Ἰησοῦς ὁ Χριστός· ἀνάστηθι, καὶ
εὐρώσῃ σε αὐτῷ. Καὶ εὐθέως
ἀνέστη.

35 Καὶ εἶδον αὐτὸν παί-
τις οἱ κατοικοῦντες Λύδδαν
καὶ τὸν Σάρωνα, οἵτινες
ἐπέγραψαν ἐπὶ τὸν Κύριον.

36 Ἐν Ἰόππῃ δὲ τις ἦν
μαθήτρια ὀνόματι Ταβιθά,
ἣ διερμηνεύεται λέγεται Δορ-
κάς· αὕτη ἦν πλήρης ἀγαθῶν
ἔργων καὶ ἐλεημοσυῶν ὧν
ἐποίει.

37 Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέ-

ρᾷς ἐκείναις, τὸν ἔφεραν εἰς
τὴν Καισάρειαν, καὶ ἀπ' ἐκεῖ
τὸν ἔστειλαν εἰς τὴν Ταρσόν.

31 Αἱ ἐκκλησίαι λοιπὸν
ὅπου ἦσαν εἰς ὅλην τὴν Ἰου-
δαίαν, καὶ εἰς τὴν Γαλιλαίαν,
καὶ εἰς τὴν Σαμαρείαν, εἶχαν
εἰρήνην, καὶ οἰκοδομήν, καὶ
ἐπαύναν μὲν τοὺς φόβους τοῦ
Κυρίου, καὶ μὴ τὴν παρηγορίαν
τοῦ ἁγίου Πνεύματος πλη-
θύνοντες.

32 Καὶ περιῶντας ὁ Πέ-
τρος διὰ μέσων ἰσθμῶν, ἐκα-
τίσθη καὶ εἰς τὰς ἀγίας ὅπου
ἐκατοικοῦσαν εἰς τὴν Λύδδαν.

33 Καὶ ἐκεῖ εὗρκεν ἕνα
ἄνθρωπον τὸ ὄνομά τε Αἰνέα,
ὅπου ἐκείτοεν ἀπὸ οὐκ ᾧ χρό-
νους εἰς τὸ κρεβάτι, καὶ ἦτον
παράλυτος.

34 Καὶ εἶπεν τε ὁ Πέτρος·
Αἰνέα, ὁ Ἰησοῦς Χριστός σε
ἰατρεύει· σήκω ἅπανα, καὶ
εὐρώσαι τὸ κρεβάτι σου. Καὶ
παρευθὺς ἰσηκώθη.

35 Καὶ εἶδαν τὸν ὅλοι
ἐκεῖνοι ὅπου ἐκατοικοῦσαν Λύδ-
δαν καὶ τὸν Σάρωνα, οἱ ὅποιοι
ἐγύρισαν εἰς τὸν Κύριον.

36 Καὶ εἰς τὴν Ἰόππην
ἦτον κάποια μαθήτρια, τὸ
ὄνομά της Ταβιθά, ἣ ὅποια
μεταγλωττισθεῖσα λέγεται
Δορκὰς· ἐστὶν ἦτον γεράτη
ἀπὸ καλὰ ἔργα καὶ ἀπὸ
ἐλεημοσύνης ὅπου ἐποίει.

37 Καὶ ταῖς ἡμέραις ἐκεῖ-

ραις ἑκείναις ἀσθενήσαντες αὐτὴν ἀποθανεῖν· λήσαντες δὲ αὐτὴν ἔθηκαν ἐν ὑπερώῳ.

38 Ἐγγὺς δὲ ἦεν Λύδης τῇ Ἰόππῃ, οἱ μαθηταὶ ἀκήσαντες, ὅτι Πέτρος ἦεν ἐν αὐτῇ, ἀπέστειλαν δύο ἀνδρας πρὸς αὐτὴν, παρακαλοῦντες μὴ ὑκνῆσαι διελθεῖν ἕως αὐτῶν.

39 Ἀναγὰς δὲ Πέτρος συνήλθεν αὐτοῖς· δι' παραγγελίαν αὐτῶν ἦλθεν εἰς τὸ ὑπερώον· καὶ παρεστησαν αὐτῷ πᾶσαι αἱ χῆραι κλαίονσαι, καὶ ἐπιδεικνύμεναι χιτῶνας καὶ ἱμάτια ὅσα ἔποιεν μετ' αὐτῶν ὅσα ἡ Δορκὰς.

40 Ἐμβάλων δὲ ἔξω πάντας ὁ Πέτρος, θίξας τὰ γόνατα προσκύξατο· καὶ ἐπιστρέψας πρὸς τὸ σῶμα, εἶπε· Ταβιδά, ἀνάστηθι. Ἡ δὲ ἥνοιξε τὰς ὀφθαλμούς αὐτῆς, καὶ ἰδὼσα τὸν Πέτρον, ἀνέκλισε.

41 Δὲ δὲ αὐτῇ χεῖρα, ἀνέστησεν αὐτὴν· φωνήσας δὲ τὰς ἀγίας καὶ τὰς χῆρας, παρέστησεν αὐτὴν ζῶσαν.

42 Γνωστὸν δὲ ἰγένετο κατ' ὅλης τῆς Ἰόππης· καὶ πολλοὶ ἐπίστευσαν ἐπὶ τὸν Κύριον.

43 Ἐγένετο δὲ ἡμέρας ἱκανὰς μεῖναι αὐτὸν ἐν Ἰόππῃ·

καὶ ἰσχυρῶς καὶ ἀσθένης καὶ ἀπείρατος· καὶ ὡσαντὴν ἔλθουσαν τὴν Ἑβραὶν εἰς τὸ αἰῶνι.

38 Καὶ μετὰ τὸ εἶναι σημεῖα εἰς τὴν Ἰόππην ἡ Λύδδα, οἱ μαθηταὶ ὡσαν ἀκήσαντες, ὅτι ὁ Πέτρος εἶναι εἰς τὴν Λύδδα, ἀπέστειλαν δύο ἀνδρας εἰς αὐτὸν, παρακαλοῦντες τὸν ναὶ μὴν ὑκνῆσαι ἵνα ἔλθῃ ἕως εἰς αὐτούς.

39 Καὶ ὁ Πέτρος ἰσχυρῶς καὶ ἥλθε μετ' αὐτῶν· ὁ ὁποῖός ἦν ἦλθε τὸν ἀνέστησαν εἰς τὸ ὑπερώον· καὶ ἐστάντων τρυγίῳ τε ὕδατος ἢ χήραις, καὶ ἑκκαίαι, καὶ τοῦ ἰδεῖν τὰ ὑποκάμισα καὶ τὰ φορέματα ὅπως ἔκειτο ὅταν ἦτον μετ' αὐταῖς ἡ Ταβιδά.

40 Καὶ ὁ Πέτρος τὰς εὐχαρίων ὕλας ἔξω, καὶ γονατίζοντας ἐπροσκύνησεν· καὶ ἰστύρισε εἰς τὸ σῶμα, καὶ εἶπε· Ταβιδά, στήνω ἅπαντα. Καὶ ἡ ἐκείνη ἄνοιξε τὰ μάτια της, καὶ ὡσαν εἶδε τὸν Πέτρον, ἀνέκλισε.

41 Καὶ δίδωντάς της τὸ χεῖρ τε, τὴν ἰσχυρῶς. καὶ ἑλκυσθεὶς τὰς ἀγίας, καὶ ταῖς χήραις, καὶ τὰς τὴν ἰπαράστησε ζῶσαν.

42 Καὶ ἡ μαθητεία αὐτοῦ εἰς ὅλην τὴν Ἰόππην· καὶ πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸν Κύριον.

43 Καὶ αὐτὸς ἀνέμενεν ἀρεταῖς ἡμέραις εἰς τὴν Ἰόππην.

παρὰ τῆς Σίμωνος Βαρσαβέ.

καὶ, σημεῖα εἰς κάποιον Σίμωνα γναφίαν.

Κεφ. ι. 10.

ἈΝΗΡ δὲ τις ἦν ἐν Καισαρείᾳ ὀνόματι Κορνήλιος, ἑκατοντάρχης ἐκ σπεῖρος τῆς καλυμένης Ἰταλικῆς,

2 εὐσεβὴς καὶ φοβούμενος τὸν Θεόν, σὺν παντὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, ποιῶν τε ἐλεημοσύνας πολλὰς τῷ λαῷ, καὶ δόμιον τοῦ Θεοῦ διαπαντός·

3 εἶδεν ἐν ὁράματι φανερῶς, ὅπου ὤραν ἰνάτην τῆς ἡμέρας, ἄγγελος τοῦ Θεοῦ εἰσελθὼν πρὸς αὐτὸν, καὶ εἰπὼντα αὐτῷ· Κορνήλιε.

4 Ὁ δὲ ἀτεινὼς αὐτῷ, καὶ ἐκφοβούμενος, εἶπε· Τί ἔστι Κύριε; Εἶπε δὲ αὐτῷ· Αἱ προσευχαί σου καὶ ἐλεημοσύναι σου ἀνέβησαν εἰς μνημόσυνον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

5 Καὶ νῦν πρόψον εἰς Ἰόππην ἀνδρας, καὶ μεταπεμφθὲς Σίμωνα ὃς ἐπικαλεῖται Πέτρον.

6 Οὗτος ἐξίσταται παρὰ τοῦ Σίμωνος Βαρσαβέ, ὃ ἔστι οἰκία παρὰ θάλασσαν· ἐπὶ λαλήσει σοι τί σε δεῖ ποιεῖν.

ΚΑΙ· κάποιος ἄνθρωπος ὅπου ἦτον εἰς τὴν Καισαρείαν, τὸ ὄνομα τοῦ Κορνήλιος, ἑκατοντάρχης ἀπὸ τοῦ τάγματος ὅπου ἐκράζοντο Ἰταλικοῦ,

2 εὐσεβὴς καὶ φοβούμενος τὸν Θεόν, μετὰ ὅλον τὸ σπῆντι, κἀμνώντας ἐλεημοσύνας πολλὰς εἰς τὸν λαόν, καὶ παρακαλῶντας τὸν Θεόν πάντοτε·

3 εἶδεν ἐν ὁράματι φανερῶς, σημεῖα εἰς τὴν ἰνάτην ὤραν τῆς ἡμέρας, ἑὸν ἄγγελος τοῦ Θεοῦ ὅπου ἦλθεν εἰς αὐτὸν, καὶ τοῦ εἰπεῖν· Ὁ Κορνήλιε.

4 Καὶ ἐστάντος αὐτοῦ εἰς αὐτὸν, καὶ ἐκφοβήθη, καὶ εἶπε· Τί ἔστι, ἀνδρὶστή; Καὶ ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ εἶπε· Αἱ προσευχαί σου καὶ ἐλεημοσύναι σου ἀνέβηκαν εἰς μνημόσυνον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

5 Καὶ τῶρα πρόψον εἰς τὴν Ἰόππην ἀνδρας, καὶ προπεμψέτω κάποιον Σίμωνα ὃς ὀνομάζεται Πέτρος.

6 Ἐτέτος εὐρίσκειται σὺν μετὰ εἰς κάποιον Σίμωνα γναφίαν, τὴν οἰκίαν τὴν οὐκ ἔστιν εἰς τὰ παραλάλια· αὐτὸς δίδει σε εἰπεῖν τί σε δεῖ ποιεῖν.

7 Ὡς δὲ ἀπῆλθεν ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν τῷ Κορινθίῳ, φωνήσας δύο τῶν οικητῶν αὐτοῦ, καὶ στρατιῶτην εὐσεβῆ τῶν προσκαρτερούντων αὐτῷ,

8 Καὶ ἐξηγησάμενος αὐτοῖς ἅπαντα, ἀπέστειλεν αὐτὰς εἰς τὴν Ἰοππην.

9 Τῇ δὲ ἐπαύριον ὁδοιπορούντων ἐκείνων, καὶ τῇ πόλει ἐγγιζόντων, ἀνέβη Πέτρος ἐπὶ τὸ δῶμα προσεύξασθαι, περὶ ὧραν ἑκτῇ.

10 Ἐγένετο δὲ πρόσκεινθαι, καὶ ἤθελε γυῖσασθαι παρὰ σκευαζόντων δὲ ἐκείνων, ἐπέπεσε ἐπ' αὐτὸν ἑκστασις.

11 Καὶ ἰδὼν τὸν ἑρμῆν ἀνιωμένον, καὶ καταβαίνον ἐπ' αὐτὸν σκευαζόμενος ὁ δόγην μεγάλην, τέσσαρας ἀνθρώπους δεδεμένους, καὶ καθιμένους ἐπὶ τῆς γῆς.

12 Ἐν ᾧ ἐπῆρχε πάντα τὰ τετράποδα τῆς γῆς, καὶ τὰ θηρία, καὶ τὰ ἑρπετά, καὶ τὰ πετεινά τοῦ ἑρανοῦ.

13 Καὶ ἰγένετο φωνὴ πρὸς αὐτόν· Ἀναγὰς, Πέτρε, ὄρθου καὶ φάγε.

7 Καὶ ὥσάν ἐδίδεθ' ὁ ἄγγελος ὅπῃ ἐλάλει εἰς τὸν Κορινθίον, αὐτὸς ἐλάλησεν δύο ἀπὸ τῆς δευτεράδος τῆς, καὶ ἕνα στρατιῶτην εὐσεβῆ ἀπὸ ἐκείνων ὅπῃ ἐσέκουνταν πάντα μετ' αὐτόν.

8 Καὶ ἐδιηγῆθηκεν τὰς ὅλας τὰς πράξεις, καὶ τὰς ἐστειλεν εἰς τὴν Ἰοππην.

9 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν περιπατῶντες αὐτοὶ, καὶ σημεύοντες εἰς τὴν πόλιν, ἀνέβη ὁ Πέτρος εἰς τὸ δῶμα ἵνα προσευχηθῇ, κοντὰ εἰς τὴν ἑκτὴν ὥραν.

10 Καὶ ἔσωντας ἡμετέρας, ἤθελε ἵνα γευθῇ καὶ ὅσων ὦραν ἐτοίμαζαν οἱ ἄνθρωποι τῷ σπητίῳ φαγητόν, ἐπέσειν εἰς αὐτὸν ἑκστασις.

11 Καὶ βλέπει τὸν ἑρμῆν ἀνιωκτὸν, καὶ ἕνα ἄγγελον ὑποῦ ἐκατέβαινε εἰς αὐτόν, ὥσάν σενδὸν μεγάλην, δεμένον ἀπὸ ταῖς τέσσαρες ἀνκραις, καὶ καταβαζόμενον ἀπάνω εἰς τὴν γῆν.

12 Εἰς τὸ ὅποιον σενδὸν ὄντα ὅλας τὰς τετράποδας τῆς γῆς, καὶ ὅλας τὰς θηρίας, καὶ ὅλας τὰς ἑρπετάς, καὶ ὅλας τὰς πετεινὰς τοῦ ἑρανοῦ.

13 Καὶ φωνὴ ἤλθε πρὸς αὐτόν καὶ ἔλεγεν· Ὡ Πέτρε, στήναι, σφάξε καὶ φάγε.

14 Ὁ δὲ Πέτρος εἶπε·
Μηδამως, Κύριε, ὅτι ἠδέεσθε
ἔφαγον πάντων τῶν ἡ ἀκάθαρ-
των.

15 Καὶ φωνὴ πάλιν ἐκ
δευτέρου πρὸς αὐτόν· Ἄ ὁ Θεὸς
ἐκαθάρισται, σὺ μὴ κοῖνῃς.

16 Τοῦτο δὲ γινέσθαι ἐπὶ
τοῦ· καὶ πάλιν ἀνελήφθη τὸ
σκῆμα εἰς τὸν ἑραῖόν.

17 Ὡς δὲ ἐν ταύτῃ διη-
κότες ὁ Πέτρος τί αὖ εἶν
τὸ ὄραμα ὃ εἶδε, καὶ ἰδὼν,
οἱ ἄνδρες οἱ ἀπεσταλμένοι
ἀπὸ τοῦ Κορινθίου, διερω-
τήσαντες τὴν οἰκίαν Σίμων-
τος, ἰκίστησαν ἐπὶ τὸν πυ-
λωνα·

18 Καὶ φωνήσαντες ἔπον-
θάντο εἰ Σίμων ὁ ἱστικα-
λόμενος Πέτρος ἐνθάδε ξενί-
ζεται.

19 Τῷ δὲ Πέτρῳ ἐνδυμένῳ
περὶ τοῦ ὄραματος, εἶπεν
αὐτῷ τὸ Πνεῦμα· Ἰδὼ, ἄνδρες
τρεῖς ζητῶσιν σε·

20 Ἀλλὰ ἀναγὰς κατὰ βῆθιν,
καὶ πορεύε σὺν αὐτοῖς, μηδὲν
διακρινόμενος· διότι ἐγὼ ἀπέ-
σταλκα αὐτούς.

21 Καταβὰς δὲ Πέτρος πρὸς
τὰς ἀνδρας τὰς ἀπεσταλμείας
ἀπὸ τοῦ Κορινθίου πρὸς αὐ-
τόν, εἶπεν· Ἰδὼ, ἐγὼ εἶμι ὃν

14 Καὶ ὁ Πέτρος εἶπεν·
Ὅχι, ἀδέντη· διατί ποτὶ δὲν
ἔφαγα τίποτις συγχαμένου
καὶ ἀκάθαρτον.

15 Καὶ πάλιν δεύτερον
τοῦ ἡλθε φωνὴ καὶ εἶλε-
γεν· Ἐκίνα ὅπου ὁ Θεὸς
ἐκαθάρισται, ἵσθ μὴ τὰ συγ-
χαίνοσαι.

16 Καὶ τοῦτο γινε τρεῖς
φοραῖς· καὶ πάλιν ἀνελήφθη
τὸ ἀγγεῖον ἐκίνα εἰς τὸν
ἑραῖόν.

17 Καὶ ἀπορῶντας ὁ Πέ-
τρος εἰς τῷ λόγῳ τι τι νὰ
ἤθελεν εἰσδαί τὸ ὄραμα ὅπῃ
εἶδε, καὶ νὰ, οἱ ἄνδρες ὅπῃ
ἦταν ἀπεσταλμένοι ἀπὸ τὸν
Κορινθίον, κατερωτῶντας τὸ
σπῆτι τῷ Σίμωνος, καὶ ἡλθαν
εἰς τὴν θύραν·

18 Καὶ κρᾶζοντες ἐράτη-
σαν ἀνίσως ὁ Σίμων ὅπῃ κρᾶ-
ζεται Πέτρος εἶναι κοινοκείμενος
ἐδῶ.

19 Καὶ ὁ Πέτρος ἐνδυμέ-
μενος τὸ ὄραμα, τοῦ εἶπε τὸ
Πνεῦμα· Νὰ, τρεῖς ἄνδρες ὅπου
σε ζητῶσι·

20 Καὶ σῆκω καὶ κατέβη,
καὶ σύρε μετ' αὐτούς, καὶ
τίποτις νὰ μὴ ἀμφιβάλλῃς·
διατί ἐγὼ τὰς ἔγελαι.

21 Καὶ ἱκατίβη ὁ Πέτρος
εἰς τὰς ἀνδρας ὅπου ἦταν
ἀπεσταλμένοι ἀπὸ τὸν Κορινθίον
εἰς αὐτόν, καὶ εἶπεν· Νὰ, ἐγὼ

ζητοῦτε· τίς ἡ αἰτία δι' ἣν
παύετε;

22 Οἱ δὲ ἔπειτα Κορνήλιον
ἐκατοντάρχην, ἀνὴρ δίκαιος
καὶ φοβούμενος τὸν Θεόν, μαρτυ-
ρούμενος τε ὑπὸ ὅλων τοῦ
ἔθνους τῶν Ἰουδαίων, ἔχρηματί-
σθη ὑπὸ ἀγγέλου ἁγίου με-
ταπέμφασθαι· σὶ εἰς τὸν
οἶκόν αὐτοῦ, καὶ ἀκοῦσαι
ῥήματα παρὰ σοῦ.

23 Εἰσκαλίσάμενος οὖν
αὐτὸς ἐξῆλθε. Τῇ δὲ ἑπαύ-
ρῳ ὁ Πέτρος ἐξῆλθε σὺν
αὐτοῖς, καὶ τινὲς τῶν ἀδελ-
φῶν τῶν ἀπὸ τῆς Ἰσπανίης
συνῆλθον αὐτῷ.

24 Καὶ τῇ ἑπαύρῳ εἰσῆλ-
θον εἰς τὴν Καισάρειαν· ὁ δὲ
Κορνήλιος ἦν προσδοκῶν αὐ-
τούς, συγκαλίσάμενος τοὺς
συνγενεῖς αὐτοῦ καὶ τὸς
ἀναγκάσιους φίλους.

25 Ὡς δὲ ἐγένετο εἰσελθεῖν
τὸν Πέτρον, συναντήσας αὐτῷ
ὁ Κορνήλιος, πεισὼν ἐπὶ τῆς
ποδῶράς, προσκύνησεν.

26 Ὁ δὲ Πέτρος αὐτὸν
ἔλεγεν, λέγων· Ἄνδρες, ἡ γὰρ
αὐτὸς ἀνθρώπος εἰμι.

27 Καὶ συνομιλῶν αὐτῷ,
εἰσῆλθον, καὶ ἐτίσκει συνελ-
θόντες πολλοί.

εἶμαι ἐκεῖθεν ὅπου ζητᾶτε· τί
εἶναι ἡ ἀφορμή ὑπὸ ἧς ἐλθε-
τέ;

22 Καὶ ἐκείνους εἶπεν· Ὁ
Κορνήλιος ὁ ἐκατοντάρχης,
ἀνδρὸς δίκαιος καὶ φο-
βούμενος τὸν Θεόν, μαρτυρη-
μένος ἀπὸ ὅλων τῶν ἔθνους τῶν
Ἰουδαίων, ἐπροσέχθη ἀπὸ τοῦ
Θεοῦ διὰ μέσου τῶν ἁγίων
ἀγγέλων, ἵνα σὶ προσκαλέσῃ
εἰς τὸ σπήτιόν σου, καὶ ἵνα
ἀκούσῃ λόγια ἀπὸ στόματός σου.

23 Ὁ Πέτρος λοιπὸν προ-
καλῶντας τοὺς μέσα τοὺς
ἐκείνους. Καὶ τῇ ἄλλῃ ἡμέ-
ρῃ ὁ Πέτρος ἐβῆκε μετὰ μὲν
αὐτοῦ, καὶ κάποιους ἀπὸ τῶν
ἀδελφῶν ὅτι ἦσαν ἀπὸ τῆς
Ἰσπανίης ἐπὶ αὐτῶν.

24 Καὶ τῇ ἄλλῃ ἡμέρῃ
ἐμβήκασιν εἰς τὴν Καισάρειαν·
καὶ ὁ Κορνήλιος τὸς ἐκατέρους,
προσκαλίσάμενος ὁμοῦ τοὺς
συνγενεῖς τε καὶ τοὺς φίλους
τῆς ἀναγκασίας.

25 Καὶ ὡς ἂν ἐμβῆκεν ὁ
Πέτρος, τὸν εὐσυνάπτῃσιν ὁ
Κορνήλιος, καὶ ἐπεισὶν εἰς τὰ
ποδῶράς, καὶ τὸν ἐπροσκύ-
νησεν.

26 Ἀμὴν ὁ Πέτρος τὸν ἐση-
κώσεν, καὶ εἶπεν· Σὺ καὶ ἀνθρώ-
πος εἰμι.

27 Καὶ συνομιλῶντας μετ'
αὐτόν, ἐμβῆκε μέσα, καὶ ἐβῆ-
κε πολλοὺς συμμαζωμένους.

28 Ἐφ' ὃν τε πρὸς αὐτούς·
ἤμεις ἐπεσφάδα ὡς ἀθέμιτον
εἶναι ἀνδρὶ Ἰουδαίῳ κολλησθαι
ἢ προσέχουσθαι ἄλλοφύλον·
καὶ ἐμοὶ ὁ Θεὸς ἐδίδεκε μηδὲνα
κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον λῆγειν
ἀνθρώποις.

29 Διὰ καὶ ἀνατιρέωντας
ἡλθον μεταπεμφθεῖς. Πεινά-
νομαι οὖν, τίτι λόγον μετεπίμ-
ψασθε με;

30 Καὶ ὁ Κορνήλιος· ἔφη·
Ἀπὸ τετάρτης ἡμέρας μέχρι
ταύτης τῆς ὥρας ἡμεῖς ἡμεῖς
καὶ τὴν ἐνάτην ὥραν προσευ-
χομένους ἐν τῷ οἴκῳ μου· καὶ
ἰδοὺ ἀνὴρ ἔστη ἐνώπιόν μου ἐν
ἱσθητῇ λαμπρᾷ.

31 Καὶ φησὶ Κορνήλιος,
ἰσχυρόσθη σὺ ἢ προσκυλῆσαι,
καὶ αἱ ἐλεημοσύναι σὺ ἐμ-
νήσθησάν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

32 Πέμψον οὖν εἰς Ἰσπανίαν,
καὶ μετακάλεσαι Σίμωνα,
ὃς ἐπικαλεῖται Πέτρος· ὅτι
ξενίζεται ἐν οἴκῳ Σίμωνος
βυρσῶς παρὰ θάλασσαν·
ὃς παραγενόμενος λαλήσει
σοι.

33 Ἐξαυτῆς οὖν ἔπεμψα
πρὸς σὲ· σὺ τε καλῶς ἐποίησας
παρωγνόντων· ἵνα οὖν πάν-

28 Καὶ τὸς εἶπεν· Ἐσεῖς
ἐξουρεῖτε καλὰ ὅτι εἶναι
ἀνομία εἰς ἀνθρώποις Ἰουδαίους
ἢ συκολληθῆναι ἢ ἰσχυρῶς
μὴ ἄλλοφύλον ἀνθρώπων·
ἀλλὰ ὁ Θεὸς μὲν τὸ ἐδίδεκεν ἵνα
μηδὲν λῆγω κατὰ ἀνθρώπων
συνγενῶν ἢ ἀκάθαρτων.

29 Διὰ τοῦτο μὲν τὸ ἵνα
προσκαλίσθω ἦλθα χωρὶς
ἀντιλογίας. Ἐξωτὸν σὰς λοι-
πὸν, διὰ ποῖον λογαριασμόν
μὴ ἐπροσκαλίσσιν;

30 Καὶ ὁ Κορνήλιος· εἶπεν·
Ἀπὸ τετάρτης ἡμέρας
ἕως ἐνέτην τὴν ὥραν ἐνη-
στία, καὶ τὴν ἐνάτην ὥραν
ἐπροσκύνημον εἰς τὸ σπήτιόν
μου· καὶ ἰδοὺ, ἄνθρωπος
καὶ ἐβῆκε ἔμπροσθέν μου μὲν
φόρεμα λαμπρόν.

31 Καὶ λέγει· Ὁ Κορνήλιος,
ἢ προσκυλῆσαι εἰσχυρόσθη, καὶ
αἱ ἐλεημοσύναι σὺ ἀνενθυμή-
σθαι ἔμπροσθέν τοῦ Θεοῦ.

32 Πέμψον λοιπὸν εἰς τὴν
Ἰσπανίαν, καὶ προσκαλίστω τὸν
Σίμωνα, ὁ ὅποιος κρᾶζεται
Πέτρος· ἐν τῷ οἴκῳ ἔστιν ὁ
κοινοῦ βυρσῶς παρὰ θάλασσαν·
ὃς παραγένηται καὶ ἐκείνους
ὅσοι ἔλθω θύειν σοὶ συν-
τύχει.

33 Καὶ ἂν ἐκινήσῃς τὴν ὥραν
ἐπέμψα τοὺς ἀνθρώπους εἰς
ἐσέα· καλὰ ἔκανες καὶ ἰού-
2 Z 3

48 Προεταξέ τε αὐτὲς
βαπτισθῆναι ἐν τῷ ὀνόματι
τοῦ Κυρίου. Τότε ἠρώτησαν
αὐτὸν ἐπιμεῖναι ἡμέρας τινάς.

48 Καὶ ἐπρόταξε καὶ
βαπτισθῶν αὐτοὶ εἰς τὸ
ὄνομα τοῦ Κυρίου. Τότε τὸν
ἐπαρακάλεσαν, νὰ ἀπομείνῃ
καμπόσαις ἡμέραις.

Κεφ. ια'. 17.

"ΗΚΗΣΑΝ δὲ οἱ ἀπόστολοι
καὶ οἱ ἀδελφοὶ οἱ ὄντες
κατὰ τὴν Ἰουδαίαν, ὅτι καὶ
τὰ ἔθνη ἐδέξαντο τὸν λόγον
τοῦ Θεοῦ.

2 Καὶ ὅτε ἀνέβη Πέτρος
εἰς Ἱερουσόλυμα, διακρίνοντο
πρὸς αὐτὸν οἱ ἐκ περιτομῆς,

3 Λέγοντες· Ὅτι πρὸς
ἄνδρας ἀκροβυστίαν ἔχοντας
εἰσῆλθεις, καὶ συνιφαγῆς αὐ-
τοῖς.

4 Ἀρξάμεθα δὲ ὁ Πέ-
τρος, ἐξιτίθετο αὐτοῖς· καθε-
ξῆς, λέγων·

5 Ἐγὼ ἤμην ἐν πόλει
Ἰόππῃ προσευχόμενος· καὶ
εἶδον ἐν ἑκτάσει ὄραμα, κατα-
βαίνειν σκεῦος τι ὡς ἄδονην
μεγάλην, τέσσαρσιν ἀρχαῖς
καθιερέμεν ἐν τοῦ θράνου, καὶ
ἦλθεν ἀρχὴ ἐμὴ·

6 Εἰς ἣν ἀτενίσας κατε-
βόουν· καὶ εἶδον τὰ τετράποδα
τῆς γῆς, καὶ τὰ θηρία, καὶ
τὰ ἐρπεντὰ, καὶ τὰ πετεινὰ
τοῦ θράνου.

ΚΑΙ ἤκουσαν οἱ ἀπόστολοι
καὶ οἱ ἀδελφοὶ ὅτι ἦσαν
εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ὅτι καὶ τὰ
ἔθνη ἐδέχθησαν τὸν λόγον τοῦ
Θεοῦ.

2 Καὶ ὅταν ὁ Πέτρος
ἀνέβῃ εἰς τὰ Ἱερουσόλυμα,
ἐφίλονεικῆσαν μετ' αὐτὸν ἐκεί-
νοι ὅτι ἐλάττω περιτομῆς,

3 Καὶ ἔλεγαν· Ὅτι μὲ
ἀνδρωπικῶς ὅτι ἔχουν ἀκροβυ-
στίαν ἐπὶ τῆς, καὶ ἔφαγες μετ'
αὐτῶς.

4 Καὶ ὁ Πέτρος ἀρχισι,
καὶ τὴς ἐδίδασκε τὰ πράγ-
ματα κατὰ τάξιν, καὶ ἔλε-
γεν·

5 Ἐγὼ ἤμουν εἰς τὴν πόλιν
τὴν Ἰόππην καὶ ἐπροσεύχου-
μουν· καὶ εἶδα εἰς τὴν ἑκτασίον
μὴ ἔνα ὄραμα, ἔνα ἀγγεῖον
ὡσάν σκεῦος μεγάλον κρε-
μασμένον ἀπὸ ταῖς τέσσαρες
ἀρχαῖς, καὶ ἐκατέβαινε ἀπὸ
τοῦ θράνου, καὶ ἦλθεν εἰς
ἐμεν·

6 Εἰς τὸ ὅποσον ἀνατράν-
σα καὶ ἐροχάσθηκα· καὶ εἶδα
ὅλα τὰ τετράποδα τῆς γῆς,
καὶ τὰ θηρία, καὶ τὰ ἐρπεντὰ,
καὶ τὰ πετόμενα τοῦ θράνου.

7 Ἦκουσα δὲ φωνῆς λεγού-
σας μοι· Ἀναστὰς, Πέτρε,
θύσου καὶ φάγε.

8 Εἶπον δὲ· Μηδαμῶς,
Κύριε· ὅτι πᾶν κοινὸν ἢ ἀκά-
θαρτον ἑδέξατο εἰσῆλθαι εἰς
τὸ τόμα μὲ.

9 Ἀπεκρίθη δὲ μοι φωνὴ
ἐκ δευτέρου ἐκ τοῦ ἑρανοῦ·
Ἄ ὁ Θεὸς ἐκαθάρισε, σὺ μὴ
κοῖνε.

10 Τῷτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ
τρῖς· καὶ πάλιν ἀνέσπασθη
ἅπαντα εἰς τὸν ἑρανόν.

11 Καὶ ἰδὼν, ἑαυτῆς
τρῖς ἄνδρες ἐπέστησαν· ἐπὶ
τὴν οἰκίαν ἐν ἣ ἦμεν, ἀπε-
σταλμένοι ἀπὸ Καισαρείας
πρὸς με.

12 Εἶπε δὲ μοι τὸ Πνεῦ-
μα συνελθεῖν αὐτοῖς, μηδὲν
διακρινόμενον· ἦλθον δὲ σὺν
ἐμοὶ καὶ οἱ ἐξ ἀδελφοῦ ὅτοι,
καὶ εἰσῆλθοντες εἰς τὸν οἶκον
τοῦ ἀνδρός.

13 Ἀπήγγελέ τε ἡμῖν πῶς
εἶδε τὸν ἄγγελον ἐν τῷ οἴκῳ
αὐτοῦ φαδίοντα καὶ εἰπόντα
αὐτῷ· Ἀπόστειλον εἰς Ἰόππην
ἄνδρας καὶ μετὰπεμψαι
Σίμωνα τὸν ἐπικαλούμενον
Πέτρον,

14 Ὃς λαλήσει ῥήματα
πρὸς σε, ἐν οἷς σωθήσῃ σὺ

7 Καὶ ἤκουσα φωνὴν ὅπῃ
μὲ ἔλεγεν· Ὁ Πέτρε, σήκω
καὶ σφάξε καὶ φάγε.

8 Καὶ ἐγὼ εἶπα· Ὁχι,
ἀδελφέντῃ· ὅτι κανένα συγχω-
μένον ἢ ἀκάθαρτον ἑδὲ κανένα
φορὰ δὲν ἐμβήκειν εἰς τὸ τόμα
μὲ.

9 Καὶ μὲ ἀπεκρίθη μία
φωνὴ δεύτερον ἀπὸ τοῦ ἑρα-
νοῦ· Ἐκεῖνα ὅπῃ ὁ Θεὸς ἐκα-
θάρισεν, ἐσὺ μὴν τὰ συγχαι-
νεις.

10 Καὶ τῷτο ἔγινε τρεῖς
φοραῖς· καὶ πάλιν ἐσυνθῆκαν
ὅλα εἰς τὸν ἑρανόν.

11 Καὶ νῦν, πέραντα
τρῖς ἄνδρες καὶ ἦλθαν εἰς
τὸ σπήτι ὅπῃ ἦμεν, ἀπε-
σταλμένοι ἀπὸ τὴν Καισαρείαν
εἰς ἐμένα.

12 Καὶ τὸ Πνεῦμα μὲ
εἶπε νῦν πάγω μετ' αὐτῶς,
καὶ νῦν μὴν ἀμφιβάλλω τίπο-
τες· καὶ ἦλθαν μαζί μὲ καὶ
οἱ ἐξ ἐτύτοι ἀδελφοί, καὶ
ἐπήγαμεν καὶ ἐμβήκαμεν εἰς
τὸ σπήτι τοῦ ἀνθρώπου
ἐκείνου.

13 Καὶ ἐκεῖ μὲς εἶπε
πῶς εἶδε τὸν ἄγγελον εἰς τὸ
σπήτι τῷ ὅπῃ ἐστάθη, καὶ τοῦ
εἶπεν· Στείλε ἀνθρώπους εἰς
τὴν Ἰόππην, καὶ προσκάλειαι
τὸν Σίμωνα, ὅπῃ κράζεται
Πέτρος,

14 Ὁ ὅποιος θάλει σὺ
εἰπεῖ λόγια, διὰ μέση τῶν

καὶ πᾶς ὁ οἶκός σου.

15 Ἐν δὲ τῷ ἄρξασθαι με λαλεῖν, ἐπέπεσε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτὸς, ὥσπερ καὶ ἐφ' ἡμᾶς ἐν ἀρχῇ.

16 Ἐμνήσθη δὲ τοῦ ῥήματος Κυρίου, ὡς ἔλεγεν· Ἰωάννης μὲν ἰβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν Πνεύματι ἁγίῳ.

17 Εἰς οὗ τὴν ἴσιν δωρεάν ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς ὡς καὶ ἡμῖν, πιστεύσασιν ἐπὶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ἵνα ὡς καὶ ἡμεῖς, ἵνα ἡμεῖς δυνατοὶ καλωσῶμεν τὸν Θεόν·

18 Ἀκούσαντες δὲ ταῦτα ἠσύχασαν, καὶ ἐδοξάζον τὸν Θεόν, λέγοντες· Ἄρα γε καὶ τοῖς ἔθνεσιν ὁ Θεὸς τὴν μετανοίαν ἔδωκεν εἰς ζωὴν.

19 Οἱ μὲν οὖν διασπαρέντες ἀπὸ τῆς ἑλπίδος τῆς γενεαίτης ἐπὶ Σιμωνί, διήλθον ἕως Φοινίκης καὶ Κύπρου καὶ Ἀντιοχείας, μηδὲν λαλοῦντες τὸν λόγον εἰ μὴ μόνον Ἰουδαίοις.

20 Ἦσαν δὲ τινες ἐξ αὐτῶν ἄνδρες Κύπριοι καὶ Κυρηναῖοι, οἵτινες εἰσέλθοντες εἰς Ἀντιόχειαν, ἐλάλουν πρὸς τὴν ἑλληνιστὴν, εὐαγγελιζόμενοι τὸν Κύριον Ἰησοῦν.

ὑποὶν θέλεις σωθῆ ἐν καὶ ὅλον σου τὸ σπῆντι.

15 Καὶ ἐκεῖ ὅπου ἄρχισα ἵνα καὶ τὴν λαλῶ, ἐπίσιν ἀπάνω της τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ὡσάν ἐπτεσε καὶ εἰς ἡμᾶς εἰς τὴν ἀρχήν.

16 Καὶ ἐμνήσθηκα τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, ὅτι ἔλεγεν· Ὅτι ὁ Ἰωάννης μὲν ἰβάπτισσε με ὕδατι, ἀλλ' ἐγὼ εἰς θέλετε βαπτισθῆ με Πνεῦμα ἅγιον.

17 Ἐπειδὴ λοιπὸν καὶ ὁ Θεὸς αὐτοῖς ὅπου ἐπίστεισαν εἰς τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὴν ἔδωκε τὴν ἴσιν χάριν ὡσάν καὶ ἡμᾶς, ἵνα τί ἡμεῖς δυνατοὶ εἰς ἐμποδίσω τὸν Θεόν;

18 Ὅσάν ἀκούσαν ἐν ταῖς ἡσυχῶσαν, καὶ ἐδοξάζον τὸν Θεόν, καὶ ἔλεγαν· Ὁ Θεὸς λοιπὸν καὶ εἰς τὰ ἔθνη ἔδωκε μετανοίαν εἰς ζωὴν.

19 Ἐκεῖνοι λοιπὸν ὅπου ἐδιασπαρέθησαν διὰ τὴν ἐλπίδα ὅπου ἔγινον εἰς τὸν Σιμωνί, ἐπέρασαν ἕως τὴν Φοινίκην καὶ Κύπρον καὶ Ἀντιόχειαν, καὶ δὲν ἐλάλουν εἰς καθεὶν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, παρά μόνον καὶ εἰς τὴν Ἰουδαίαν.

20 Καὶ κάποιοι ἄνδρες ἀπ' αὐτῶν ἦσαν Κύπριοι καὶ Κυρηναῖοι, οἱ ὅποιοι ὡσάν ἐμῆσαν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν, ἐλάλουν εἰς τὴν ἑλληνιστὴν, καὶ εὐαγγελίζον τὸν Κύριον Ἰησοῦν.

21 Καὶ ἦν χεὶρ Κυρίου μετ' αὐτῶν· πολὺς τε ἀριθμὸς πιστεύσας ἐπέβριψεν ἐπὶ τὸν Κύριον.

22 Ἠκούσθη δὲ ὁ λόγος· εἰς τὰ ὅσα τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις περὶ αὐτῶν καὶ ἐξαπέστειλαν Βαρνάβαν διελθεῖν ἕως Ἀντιοχείας.

23 Ὃς παραγενόμενος, καὶ ἰδὼν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, ἐχάρη, καὶ παρεκάλει πάντας τῇ προδίσει τῆς καρδίας προσμένειν τῷ Κυρίῳ.

24 Ὅτι ἦν ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ πλήρης Πνεύματος ἁγίου καὶ πίστεως· καὶ προστεθὲν ὄχλῳ· ἱκανὸς τῷ Κυρίῳ.

25 Ἐξῆλθε δὲ εἰς Ταρσὺν ὁ Βαρνάβας ἀναζητῆσαι Σαῦλον· καὶ εὗρων αὐτὸν ἤγαγεν αὐτὸν εἰς Ἀντιόχειαν.

26 Ἐγένετο δὲ αὐτὸς ἐν αὐτοῖς ὅλον συναχθῆναι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ διδάξαι ὄχλον ἱκανόν, χρηματίζοντες τε πρῶτον ἐν Ἀντιόχειᾳ τὰς μαθητάς Χριστιανούς.

27 Ἐν ταύταις δὲ ταῖς ἡμέραις κατήλθον ἀπὸ Ἱεροσολύμων προφῆται εἰς Ἀντιόχειαν.

28 Ἀναστὰς δὲ εἰς ἐξ αὐτῶν ὀνόματι Ἀγαβός, ἐστήκει διὰ

21 Καὶ τὸ χεὶρ τοῦ Κυρίου ἦτον μετ' αὐτῶν· καὶ πολὺς ἀριθμὸς (ἀνθρώπων) ἐπίστεισε καὶ ἐβρίσταν εἰς τὸν Κύριον.

22 Καὶ ἡ φήμη της ἀκούσθη εἰς τὰ αὐτὰ της ἐκκλησίας της ἐν Ἱεροσολύμοις περὶ αὐτῶν· καὶ ἐστειλαν τὸν Βαρνάβαν ἵνα ἐλθῇ ἕως εἰς τὴν Ἀντιόχειαν.

23 Ὁ ὅποιος ὡσάν ἐπῆγε, καὶ ἰδε τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, ἐχάρη, καὶ ἐκινεῖται ὅλους ἵνα γέκουνται γέροισιν εἰς τὸν Κύριον μετ' ἡμῶν της καρδίας της.

24 Διὰ τὴν ἦτον ἀνδραγαθὸς καὶ γεμάτος Πνεύματος ἁγίου καὶ πίστεως· καὶ πολλὸν πληθὸς αὐξήσθη εἰς τὸν Κύριον.

25 Καὶ ὁ Βαρνάβας εὐγῆκε καὶ ἐπῆγε εἰς τὴν Ταρσὺν ἵνα ἀναγυρέσῃ τὸν Σαῦλον· καὶ ὡσάν τὸν ἦρεν τὸν ἔφερεν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν.

26 Καὶ ἦσαν χρόνους σωσόν ἐκινεῖσαν αὐτοὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἰδιδάξαν πληθὸς πολλὴν, καὶ πρῶτον εἰς τὴν Ἀντιόχειαν οἱ μαθητάδες ὀνομάσθησαν Χριστιανοί.

27 Καὶ εἰς ἐκείναις ταῖς ἡμέραις ἐκατέβησαν ἀπὸ τῶν Ἱεροσολύμων προφῆται εἰς τὴν Ἀντιόχειαν.

28 Καὶ ἐστήκει ἐκ τῶν αὐτῶν τὸ ὄνομα τὸ Ἀγα-

τοῦ Πνεύματος, λίμον μέγαν μέλλειν ἔσθθαι ἐφ' ὅλην τὴν οἰκμένην· ὅστις καὶ ἐγένετο ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος.

29 Τὸν δὲ μαθητῶν, καθὼς ὑπορεῖτό τις, ὤρισαν ἕκαστος αὐτῶν εἰς διακονίαν πέμψαι τοῖς κατοικοῦσιν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἀδελφοῖς·

30 Ὁ καὶ ἐποίησαν, ἀπολείποντες πρὸς τὴν πρεσβυτέριον διὰ χειρὸς Βαρνάβα καὶ Σαύλου.

τος, καὶ ἐφανερώσε διὰ τοῦ Πνεύματος, πῶς μέλλει νὰ γένη μεγάλη πείνα εἰς ὅλην τὴν οἰκμένην· ἣ ὅπου καὶ ἐγένετο εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Κλαυδίου τοῦ Καίσαρος.

29 Καὶ ἕκαστος ἀπὸ τῶν μαθητῶν ὥρισαν, καθὼς ἠμπόρειν ἕκαστος νὰ πέμψῃσι διακονίαν εἰς τὴν ἀδελφὴν ὅπῃ ἐκίδουνταν εἰς τὴν Ἰουδαίαν·

30 Τὸ ὅποιον τὸ ἔκαμαν, ἀπολείποντες τὴν εἰς τὴν πρεσβυτέριον διὰ μέσων τῶν χειρῶν τοῦ Βαρνάβα καὶ τοῦ Σαύλου.

Κεφ. 12. 12.

ΚΑΤ' ἐκείνου δὲ τὸν καιρὸν ἐπέβαλεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς τὰς χεῖρας κακῶσαι τινὰς τῶν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας.

2 Ἀνεῖλε δὲ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννου, μαχαίρα.

3 Καὶ ἰδὼν ὅτι ἀρεστὸν ἐστὶ τῷς Ἰουδαίοις, προσεδίετο συλλαβεῖν καὶ Πέτρον· (ἦσαν δὲ ἡμέραι τῶν ἀζύμων·)

4 Ὁν καὶ πιάσας ἔδειτο εἰς φυλακὴν, παραδὼς τέσσαρσι τετραδίοις στρατιωτῶν φυλάσσειν αὐτόν· βεβλόμενος μετὰ

Εἰς ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἔβαλλε τὰ χεῖρά τε ὁ Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς νὰ κακοποιήσῃ μερικὰς τῶν ἐκκλησιαστικῶν.

2 Καὶ ἐφόνευσεν τὸν Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἰωάννου μετὰ σπαδί.

3 Καὶ ὥσῃν εἶδεν ὅτι ἐτόλμο ἀρεσεῖ εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ἐπρόσθεσε καὶ τὸτο νὰ πιάσῃ καὶ τὸν Πέτρον· (καὶ ἔλαχον καὶ ἦσαν ἡμέραις τῶν ἀζύμων·)

4 Τὸν ὅποιον ὥσῃν τὸν ἐπίασε τὸν ἔβαλλεν εἰς τὴν φυλακὴν, παραδίδωντάς τον εἰς δεκαεὶ στρατιώτας νὰ τὸν φυλά-

τὸ πάσχα ἀναγαγὼν αὐτὸν
τῷ λαῷ.

5 Ὁ μὲν οὖν Πέτρος ἐτη-
ρεῖτο ἐν τῇ φυλακῇ· προσευχὴ
δὲ ἦν ἐκτενὴς γινομένη ὑπὸ
τῆς ἐκκλησίας πρὸς τὸν Θεὸν
ὑπὲρ αὐτοῦ.

6 Ὅτε δὲ ἔμελλεν αὐτὸν
πράσσειν ὁ Ἡρώδης, τῇ νυκτὶ
ἐκείνῃ ἣν ὁ Πέτρος κοιμώμενος
μεταξὺ δύο στρατιωτῶν, δεδε-
μένος ἀλυσίσι δυοῖ, φύλακές
τε πρὸ τῆς θύρας ἰτήρουν τὴν
φυλακὴν.

7 Καὶ ἰδὼ, ἄγγελος Κυ-
ρίου ἐπέστη, καὶ φῶς ἤλαμψεν
ἐν τῷ οἰκήματι· πατάξας δὲ
τὴν πλευρὰν τοῦ Πέτρου, ἤγει-
ρεν αὐτὸν, λέγων· Ἀνάστα ἐν
τάχει. Καὶ ἐξέπεσον αὐτοῦ
αἱ ἀλυσίδες ἐκ τῶν χειρῶν.

8 Εἰπέ τι ὁ ἄγγελος πρὸς
αὐτὸν· Περίψωσαι, καὶ ὑπόδη-
σαι τὰ σαιδάλιά σου. Ἐποίησε
δὲ ἕτω. Καὶ λέγει αὐτῷ· Πε-
ριβαλὼ τὸ ἱμάτιόν σου, καὶ
ἀκολούθει μοι.

9 Καὶ ἐξελθὼν ἠκολούθει
αὐτῷ, καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι ἀλη-
θὲς ἔστι τὸ γινόμενον διὰ τοῦ
ἁγγέλου· ἰδοὺ δὲ ὄραμα βλέ-
πειν.

10 Διαλθόντες δὲ πρώτην
φυλακὴν καὶ δευτέραν, ἦλθον

γῶσι· θέλωντας ὕστερα ἀπὸ τὸ
πάσχα νὰ τὸν φέρῃ ἔξω εἰς
τὸν λαόν.

5 Ὁ Πέτρος λοιπὸν ἰφυ-
λάττετο εἰς τὴν φυλακὴν· καὶ
ἡ ἐκκλησία ἐπροσεύχετο κατὰ
πολλὰ πάντοτε εἰς τὸν Θεὸν
διὰ λόγῳ τῷ.

6 Καὶ ὅποτεν ὁ Ἡρώδης
ἔμελλε νὰ τὸν ἐπάγῃ εἰς τὸν
λαόν, τὴν νύκτα ἐκείνην ὁ Πέ-
τρος ἐκοιμάτο ἀνάμεσα εἰς
δύο στρατιώταις, δεμένος μὲ
δύο ἀλυσίδες, καὶ ἰφύλαγαν
καὶ φυλακότες ὁμπερτὰ εἰς
τὴν θύραν τῆς φυλακῆς.

7 Καὶ νὰ, καὶ ἦλθεν ἄγ-
γελος Κυρίου, καὶ φῶς ἤλαμψεν
ἐκεῖ ὅπου ἐκάθετο, καὶ ἐκτύ-
πησε τὴν πλευρὰν τοῦ Πέτρου,
καὶ τὸν ἐσήκωσε, καὶ εἶπε·
Σῆκω γλῶσσο. Καὶ αἱ ἀλυσί-
δες ἔπεσαν ἀπὸ τὰ χεῖρά τῷ.

8 Καὶ εἶπεν τῷ ὁ ἄγ-
γελος· Ζώσω καὶ βάλλῃ τὰ
σαιδάλιά σου. Καὶ ἔκαμεν
ἔτσι. Καὶ λέγει τῷ· Βάλλῃ
τὸ ἀπαναφύρεμά σου, καὶ
ἀκολούθα με.

9 Καὶ ἐνύγκειν ἔξω καὶ
τοῦ ἀκολουθῆσαι, καὶ δὲν ἐγνώ-
ριζε ὅτι εἶναι ἀληθινὸν ἐκεῖνο
ὅπῃ ἐγίνετο ἀπὸ τοῦ ἁγγέλου·
ἀλλὰ τοῦ ἐφαίνετο νὰ βλέπῃ
ὄραμα.

10 Καὶ ὡς ἀνῆλθον τὴν
πρώτην φύλαξιν καὶ τὴν δεύ-

3 A

ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν σιδηρεάν, τὴν φέρουσαν εἰς τὴν πόλιν, ἣς αὐτομάτῃ ἠνοίχθη αὐτοῖς· καὶ ἐξελθόντες προσήλθον εὐμνη μίαν· καὶ εὐθὺς ἀπέστη ὁ ἄγγελος ἀπ' αὐτοῦ.

11 Καὶ ὁ Πέτρος γενόμενος ἐν αὐτῷ, εἶπε· Νῦν οἶδα ἀληθῶς ὅτι ἐξαπέστειλε Κύριος τὸν ἄγγελόν αὐτοῦ, καὶ ἐξέλιτό με ἐκ χειρὸς Ἡρώδης, καὶ πάσης τῆς προσδοκίας τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων.

12 Συνδόν τε ἦλθεν ἐπὶ τὴν οἰκίαν Μαρίας τῆς μητρὸς Ἰωάννου, τοῦ ἐπικαλεμένου Μάρκου, ὃ ἦσαν καινοὶ συνηθροισμένοι καὶ προσευχόμενοι.

13 Κράσαντος δὲ τοῦ Πέτρου τὴν θύραν τοῦ πυλῶνος, προσήλθε παιδικὴ ὑπακύνουσα, ὀνόματι Ῥόδη·

14 Καὶ ἐπιγνῶσα τὴν φωνὴν τοῦ Πέτρου, ἀπὸ τῆς χαρῆς οὐκ ἠνοιξε τὸν πυλῶνα, ἰσχυρομένη δὲ ἀπήγγελλεν ἑστάναι τὸν Πέτρον πρὸ τοῦ πυλῶνος.

15 Οἱ δὲ πρὸς αὐτὴν εἶπον· Μαίνη. Ἡ δὲ διίσχυρίζετο

τέρην, ἐφάσαν εἰς τὴν θύραν τὴν σιδηρεάν, ὅπου πάγει εἰς τὴν πόλιν, ἣ ὅποια μοναχὴ τῆς τῆς ἀνοίχθη· καὶ ὥσαν εὐγῆκαν ἐπήγαν ὁμολογῶντες εἰς μίαν εὐμνην καὶ παρευδὺς ὁ ἄγγελος ἐδίβη ἀπ' αὐτὸν.

11 Καὶ ὁ Πέτρος ὥσαν ἐσφάθη, εἶπε· Τώρα ἐξέρω ἀληθινά, ὅτι ὁ Κύριος ἐξαπέστειλε τὸν ἄγγελόν τε, καὶ με ἐλευθέρωσεν ἀπὸ τὰ χεῖρα τοῦ Ἡρώδης, καὶ ἀπὸ ὅλης τῆς ἐλπίδος τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων.

12 Καὶ ὥσαν ἐγνώρισεν, ἦλθεν εἰς τὸ σπήτι τῆς Μαρίας, τῆς μάνας τοῦ Ἰωάννου, ὁ ὅποιος ἐκράζετο Μάρκος, ἐκεῖ ὅπου ἦσαν καὶ ἀρετικοὶ ἀδελφοὶ μαζωμένοι καὶ προσευχόμενοι.

13 Καὶ ὥσαν ἐκτύπησεν ὁ Πέτρος τὴν θύραν τοῦ προαυλίου, ἐπήγει μία κοπέλα, τὸ ὄνομα τῆς Ῥόδης, ἡ ἀφουκράσθη τις εἶναι.

14 Καὶ γνωρίζοντας τὴν φωνὴν τοῦ Πέτρου, ἀπὸ τῆς χαρᾶς τῆς δὲ ἀνοιξε τὸ προαύλιον, ἀμὴν ἔδραμε μέσα καὶ εἶπε ὡς γίνεται ὁ Πέτρος ὁμπροσὰ εἰς τὸ προαύλιον.

15 Καὶ ἐκεῖνοι τῆς εἶπαν· Λωλὴ εἶσαι. Καὶ ἐκεῖνη πό

ἤτοι ἔχουν. Οἱ δ' ἔλεγον· Ὁ ἄγγελος αὐτοῦ ἐστίν.

16 Ὁ δὲ Πέτρος ἐπέμεινε πρὸν ἀνοίξαντες δὲ εἶδον αὐτὸν, καὶ ἐξέστησαν.

17 Κατασείσας δὲ αὐτοῖς τὴν χεῖρ σιγῶν, διηγήσατο αὐτοῖς πῶς ὁ Κύριος αὐτὸν ἐξήγαγεν ἐκ τῆς φυλακῆς· εἶπε δὲ· Ἀπαγγείλατε Ἰακώβῳ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς ταῦτα. Καὶ ἐξελθὼν ἵσχευθη εἰς ἕτερον τόπον.

18 Γενομένης δὲ ἡμέρας ἦν τέσσαρχος οὐκ ὀλίγος ἐν τοῖς στρατιώταις, τί ἄρα ὁ Πέτρος ἐγένετο.

19 Ἡρώδης δὲ ἐπιζητήσας αὐτὸν, καὶ μὴ εὗρον, ἀνακρίνας τὸς φύλακας, ἐκέλευσεν ἀπαχθῆναι καὶ κατελθὼν ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Καισάρειαν, διέτριβεν.

20 Ἦν δὲ ὁ Ἡρώδης θυμομαχὸν Τυρίοις καὶ Σιδωνίοις· ὁμοθυμαδὸν δὲ παρεῖσαν πρὸς αὐτὸν, καὶ πείσαντες Βλάσιν τὸν ἐπὶ τοῦ κοιτῶνος τοῦ βασιλέως, ἠτόντου εἰρήνῃ διὰ τὸ τρέφειν αὐτὴν τὴν χώραν ἀπὸ τῆς βασιλικῆς.

21 Ταυτὴ δὲ ἡμέρα ὁ

ἐβραβαίωνε πῶς νὰ εἶναι τέτοιος λογὴς. Καὶ ἐκεῖνοι ἔλεγον· Ὁ ἄγγελος τῆς εἶναι.

16 Καὶ ὁ Πέτρος ἐπέμεινον καὶ ἐκτύπαν· καὶ ὥσαν ἀνοίξαν καὶ τὸν εἶδαν, ἐξεπλάγησαν.

17 Καὶ μὴ τὸ χεῖρ τε τῆς ἔσσης νὰ σιωπήσουν, καὶ τῆς ἐδιηγήθη πῶς ὁ Κύριος τὸν εὐγάλεν ἀπὸ τῆς φυλακῆς· καὶ τῆς εἶπεν· Εἰπέτε ἑτάρα εἰς τὸν Ἰακώβον καὶ εἰς τὰς ἀδελφίδας. Καὶ εὐγῆκεν ἔξω καὶ ἐδίβη εἰς ἄλλον τόπον.

18 Καὶ ὥσαν ἐξημέρωσεν ἔγινε μεγάλη σύγχυσις εἰς τὰς στρατιώτας, τὸ, τί νὰ γίνην ὁ Πέτρος.

19 Καὶ ὁ Ἡρώδης τὸν ἐζητήσε, καὶ ὥσαν δὲν τὸν εὗρεν, ἐξέταξε τὰς φυλακώτορας, καὶ ἐπρόσθεσε νὰ πάσιν νὰ τῆς χαλάσουν· καὶ αὐτὰς ὁ Ἡρώδης καταβαίνοντας ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Καισάρειαν, διέτριβεν ἐκεῖ.

20 Καὶ ὁ Ἡρώδης ἦτον ἐχθραμένος εἰς τὰς Τυρίους καὶ Σιδωνίους· καὶ ἐκεῖνοι ἦλθαν συμφωνημένοι εἰς αὐτὸν, καὶ μὴ τὸ νὰ καταπεισούν τὸν Βλάσιν τὸν κρεβατοφύλακα τοῦ βασιλέως, ἐζητήσαν εἰρήνῃ· διὰ τὴν ἡ χώραν τῆς ἐτρέφετο ἀπὸ τῆς βασιλικῆς (χώραν).

21 Καὶ τὴν διατεταγμένην

Ἡρώδης ἰδυσάμενος ἐσθλὰ βασιλικήν, καὶ καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος, ἐδημηγόρει πρὸς αὐτούς.

22 Ὁ δὲ δῆμος ἐπιφώνει·
Θεῷ φωνή, καὶ οὐκ ἀνθρώπῳ.

23 Παραχρῆμα δὲ ἐπά-
ταξεν αὐτὸν ἄγγελος Κυρίου,
αἰθ' ὡς οὐκ ἔδωκε τὴν δόξαν
τῷ Θεῷ· καὶ γεινόμενος σκω-
ληκόβρωτος ἐξεψύχεν.

24 Ὁ δὲ λόγος τοῦ Θεοῦ
πῦξεν καὶ ἐπληθύνετο.

25 Βαρνάβας δὲ καὶ
Σαῦλος ὑπέστρεψαν ἐξ Ἱερου-
σαλὴμ, πληρώσαντες τὴν δια-
κονίαν, συμπαραλαβόντες καὶ
Ἰωάννην τὸν ἐπικληθέντα
Μάρκον.

ἡμέραν ὁ Ἡρώδης ἰδυμένος
τὸ βασιλικὸν φόρεμα ἐκάθισεν
εἰς τὸν θρόνον τε, καὶ τὴς
ἐδίδασκε.

22 Καὶ ὁ λαὸς ἐφώναζεν·
Θεῷ φωνή, καὶ ὄχι ἀνθρώπῳ.

23 Καὶ παρευδὺς τὸν
ἐκτύπησεν ἄγγελος Κυρίου,
διατὶ δὲν ἔδωκε τὴν δόξαν εἰς
τὸν Θεόν· καὶ ἔγνωτας τὰ σκω-
ληκοφαγῶν ἐξεψύχθη.

24 Καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ
αὗξαν καὶ ἐπληθύνετο.

25 Καὶ ὁ Βαρνάβας καὶ ὁ
Σαῦλος τελειώνοντες τὴν ὑπη-
ρισίαν τὴς ἐγγύρισαν ἀπὸ τὴν
Ἱερουσαλὴμ, (εἰς τὴν Ἀντιό-
χειαν,) καὶ ἐπῆραν μαζὺ καὶ
τὸν Ἰωάννην ὅπῃ ἐκράζετο
Μάρκος.

Κεφ. ιγ'. 13.

Ἦσαν δὲ τινες ἐν Ἀντιο-
χείᾳ κατὰ τὴν ἔσαν
ἐκκλησίαν προφῆται καὶ διδά-
σκαλοι, ὃ, τε Βαρνάβας καὶ
Συμεὼν ὁ καλούμενος Νίγερ,
καὶ Λέκιος ὁ Κυρηναῖος,
Μαναῆν τε Ἡρώδης τοῦ
τετράρχου σύντροφος, καὶ
Σαῦλος.

2 Λειτουργούντων δὲ αὐτῶν
τῷ Κυρίῳ καὶ ἡσιεύοντων,
εἶπε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον·
Ἀφορίσασθε δὴ μοι τὸν τε Βαρ-

ΚΑΙ εἰς τὴν ἐκκλησίαν ὅπῃ
ἦτον εἰς τὴν Ἀντιόχειαν,
ἦσαν κάποιοι προφῆται καὶ
διδάσκαλοι, ὁ Βαρνάβας καὶ
ὁ Συμεὼν ὅπῃ ἐκράζετο Νί-
γερ, καὶ ὁ Λέκιος ὅπῃ ἦτον
ἀπὸ τὴν Κυρήνην, καὶ ὁ
Μαναῆν ὁ σύντροφος τοῦ
Ἡρώδης τοῦ τετράρχου, καὶ ὁ
Σαῦλος.

2 Καὶ ὡς ἂν ὑπηρετῶσαν
ἐτῆτο τοὺς Κύριον καὶ ἐνῆσαν,
εἶπε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον. Χωρί-
στε με τὸν Βαρνάβαν καὶ τὸν

νάβαν καὶ τὸν Σαῦλον εἰς τὸ ἔργον ὃ προσκέκλημαι αὐτῷ.

3 Τότε ἠνέυσαντες καὶ προσευξάμενοι, καὶ ἐπιθέντες τὰς χεῖρας αὐτοῖς, ἀπέλυσαν.

4 Οὗτοι μὲν οὖν ἐκπεμφθέντες ὑπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ ἁγίου, κατήλθον εἰς τὴν Σελεύκειαν, ἐκεῖθεν τε ἀπέπλευσαν εἰς τὴν Κύπρον.

5 Καὶ γενόμενοι ἐν Σαλαμίῃ, κατήγγελλον τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἐν ταῖς συναγωγαῖς τῶν Ἰουδαίων· εἶχον δὲ καὶ Ἰωάννην ὑπηρέτην.

6 Διελθόντες δὲ τὴν νῆσον ἄχρι Πάφου, εὗρον τινα μάγον ψευδοπροφήτην Ἰουδαῖον, ὃν ὄνομα Βαρῆσους,

7 ὅς ἦν σὺν τῷ ἀνδρὶ πάντῳ Σεργίῳ Παύλῳ, ἀνδρὶ συνετῷ· ἔτι προσκαλεσάμεντο Βαρνάβαν καὶ Σαῦλον, ἐπιζητήσιν αὐτοῖς τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

8 Ἀντίστατο δὲ αὐτοῖς Ἐλύμας ὁ μάγος (ἔτι γὰρ μεδεγμηνεύεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ) ζητῶν διατρέψαι τὸν ἀνδύπατον ἀπὸ τῆς πίστεως.

9 Σαῦλος δὲ (ὃ καὶ Παῦλος) πλησθεὶς Πνεύματος

Σαῦλον, εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ὁπῶς τὸς ἐκάλεσα.

3 Τότε ἠνέυσαν καὶ ἐπροσευχήθησαν, καὶ ἔβαλαν τὰ χεῖρά της ἀπάνω της, καὶ τὸς ἀπόλυσαν.

4 Ἐτῶτοι λοιπὸν πεμπόμενοι ἀπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ ἁγίου, ἐκατέβησαν εἰς τὴν Σελεύκειαν, καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἔπλευσαν εἰς τὴν Κύπρον.

5 Καὶ ὡσὰν ἔφθασαν εἰς τὴν Σαλαμίαν, ἐδίδασκαν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ εἰς τὰ συναγώγια τῶν Ἰουδαίων· καὶ εἶχαν καὶ τὸν Ἰωάννην ὑπηρέτην.

6 Καὶ ὡσὰν ἐπέρασαν τὸ νηπὶ ἕως τὴν Πάφον, εὗραν ἐκεῖ κάποιον μάγον ψευδοπροφήτην Ἰουδαῖον, τὸ ὄνομά τε Βαρῆσους,

7 ὁ ὁποῖος ἦτον μαζὺ μὲ τὸν Σεργίον Παῦλον τὸν ἀνδύπατον, ὁ ὁποῖος ἦτον ἀνθρώπος φρόνιμος· ἐτῆτος ἐπροσεύχασιν τὸν Βαρνάβαν καὶ τὸν Σαῦλον, καὶ ἐζήτησε νὰ αὐτοῖς τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

8 Ἀμὴν τὸς ἐναντιῶντον· Ἐλύμας ἦγεν ὁ μάγος (διατὶ τέτοιαις λογιῇς ἐρμηνεύεται τὸ ὄνομά τε) ζητῶντας νὰ γορίσῃ τὸν ἀνδύπατον ἀπὸ τὴν πίστιν.

9 Καὶ ὁ Σαῦλος (ὁπῶς ὠνομάσθη Παῦλος) ἰγίμισα

3 Α 3

αγία, καὶ ἀντίστας εἰς αὐ-
τὸν.

10 Εἶπεν· Ὡ πλῆρης
παιτὸς δόλου καὶ πάσης βλα-
βερίας, οὐκ διαβόλου, ἐχθροῦ
πάσης δικαιοσύνης, ὃ παύσῃ
διαγρέφον τὰς ἰδὼς Κυρίου
τὰς ὑδρίας;

11 Καὶ τὸν ἰδὼν, χεῖρ τοῦ
Κυρίου ἐπὶ σε· καὶ ἰσχυρὸς
μὴ βλέπων τὸν ἥλιον ἄχρι
καιροῦ· Παραχρῆμα δὲ ἐπέ-
πεσον ἐπ' αὐτὸν ἄλλος καὶ
σκώτος· καὶ περιάγων ἰζήτει
χειραγωγός.

12 Τότε ἰδὼν ὁ ἀνδρὺς πατὴρ
τοῦ γεγονός, ἐπίστευσεν, ἐκπλησ-
σόμενος ἐπὶ τῇ διδαχῇ τοῦ
Κυρίου.

13 Ἀναχθέντες δὲ ἀπὸ
τῆς Πάφου οἱ περὶ τὸν Παῦ-
λον, ἦλθον εἰς Πέργην τῆς
Παμφυλίας· Ἰωάννης δὲ
ἀποχωρήσας ἀπ' αὐτῶν,
ὑπέσχεψεν εἰς Ἱερουσόλυ-
μα.

14 Αὐτοὶ δὲ διελθόντες
ἀπὸ τῆς Πέργης, παρεγίνοντο
εἰς Ἀντιόχειαν τῆς Πισιδίας,
καὶ ἐισελθόντες εἰς τὴν συν-
αγωγὴν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαβ-
βάτων, ἐκάθισαν.

15 Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν
τοῦ ῥήματος καὶ τῶν προφητῶν,

Πνεῦμα ἅγιον, καὶ ἀντίστην
εἰς αὐτὸν,

10 Καὶ εἶπεν· Ὡ εἰ
διαβόλου, ἐχθροῦ ὅλης τῆς
δικαιοσύνης, γιμάτε καθε-
λογῆς δουλεία καὶ καθε-
λογῆς πονηρίας· δὲν θέλεις
παύσῃ καὶ ξαναγρέφεις ταῖς
ἰσάσις γράταις τοῦ Κυρίου;

11 Καὶ τὴν ἰδὼν ὅτι ἐπὶ ἔφθα-
σεν εἰς ἰσάνα τὸ χεῖρ τοῦ Κυρίου·
καὶ θέλεις εἰσάειν τυφλὸς, νὰ
μὴν βλέπῃς τὸν ἥλιον ἕως και-
ροῦ καιροῦ· Καὶ περιάγων ἰζε-
τει ἀπὸ τοῦ χεῖρ τοῦ Κυρίου
καὶ ἐγύρευν (ἀνδρῶν) νὰ
τὸν βασάνῃ ἀπὸ τὸ χεῖρ.

12 Τότε ὡς ἔειπεν ὁ ἀν-
δρὺς πατὴρ τοῦ γεγονός, ἐπίστευσεν,
καὶ ἐκπληττετο
εἰς τὴν διδαχὴν τοῦ Κυρίου.

13 Καὶ ὁ Παῦλος καὶ ἐκεῖ-
νοι ὅτι ἦσαν τρυγῶν τὴν ἰσά-
να καὶ ἀπὸ τῆς Πάφου, καὶ
ἐπῆγαν εἰς τὴν Πέργην τῆς
Παμφυλίας· ἀλλὰ ὁ Ἰωάννης
ἀποχωρήσας ἀπ' αὐτῶν, καὶ
ἐγύρευν εἰς τὰ Ἱερουσόλυμα.

14 Καὶ αὐτοὶ ἐπείρασας
ἀπὸ τῆς Πέργης, καὶ ἐπῆγαν
εἰς τὴν Ἀντιόχειαν τῆς Πισι-
δίας· καὶ ὡς ἔειπεν ἰμῶν καὶ εἰς
τὴν συναγωγὴν τὴν ἡμέραν τοῦ
σαββάτου, ἐκάθισαν.

15 Καὶ ἀφ' ὧν ἔειπεν ὁ
συνεστρεφέντων ἀνάγνωσις τοῦ

ἐπίσταται οἱ ἀρχισυνάγωγοι
πρὸς αὐτὰς, λέγοντες· Ἄνδρες
ἄδελφοί, εἰ ἔστι λόγος· ἰν
ὑμῖν παρακλήσεις πρὸς τὸν
λαόν, λέγετε.

16 Ἀναστὰς δὲ Παῦλος,
καὶ κατασίστας τῇ χειρὶ,
εἶπεν· Ἄνδρες Ἰσραηλῖται,
καὶ οἱ φοβούμενοι τὸν Θεόν,
ἀκούσατε.

17 Ὁ Θεὸς τοῦ λαοῦ
τάτα Ἰσραὴλ ἐξέλεξετο τὴν
πατέρας ἡμῶν, καὶ τὸν
λαόν ὡς ἔειπεν ἐν τῇ παροιμίᾳ
ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, καὶ μετὰ
βραχίονος ὑψηλοῦ ἐξήγαγεν
αὐτὰς ἐξ αὐτῆς.

18 Καὶ ὡς τισσαροκο-
ντατὴ χρόνον ἐτροποφόρησεν
αὐτὰς ἐν τῇ ἐρήμῳ.

19 Καὶ καθελὼν ἔθνη
ἐπὶ τὰ ἐν γῇ Χαναάν, κατε-
κρηματοδότησεν αὐτοῖς τὴν γῆν
αὐτῶν.

20 Καὶ μετὰ ταῦτα ὡς
ἔπειτα τετρακοσίους καὶ πεν-
τήκοντα ἔδωκε κριτὰς ἕως
Σαμουὴλ τοῦ προφήτου.

21 Καὶ οἱ υἱοὶ ἠτήσαντο βα-
σιλείαν, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ
Θεὸς τὸν Σαὺλ υἱὸν Κίς,
ἄνδρα ἐκ φυλῆς Βενιαμὴν,
ἐπὶ τὰς τεσσαράκοντα.

καὶ τῶν προφητῶν, οἱ
ἀρχισυνάγωγοι ἀπίσταν
ἄνθρωποι εἰς αὐτούς, καὶ
εἶπεν· Ὡ ἄνδρες ἄδελφοί,
ἐν ἔχῃ τιποτες λόγον νὰ
παρακλήσῃτε τὸν λαόν, λέγετε
τον.

16 Καὶ ἰσχυρῶς ὁ Παῦλος,
καὶ ἔσεν τὸ χεῖρ τῇ, καὶ
εἶπεν· Ὡ ἄνδρες Ἰσραηλῖται,
καὶ οἱ φοβούμενοι τὸν Θεόν,
ἀκούσατε.

17 Ὁ Θεὸς τὸ λαὸν ἡμῶν
ἐξέλεξετο τὴν πατέρας
καὶ τὸν λαόν ὡς ἔειπεν ἐν
τῇ παροιμίᾳ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ,
καὶ μετὰ βραχίονος ὑψηλοῦ
ἐξήγαγεν αὐτὰς ἀπὸ τῆς
Αἰγύπτου.

18 Καὶ σαράντα χρόνους
τὴν ἐρήμῳ ἔδωκε κριτὰς
ἕως τὴν Σαμουὴλ τοῦ προ-
φήτου.

19 Καὶ ὡς ἔειπεν ὁ Θεὸς
τὸν λαόν ἡμῶν ἐξέλεξετο
τὴν πατέρας καὶ τὸν λαόν
ὡς ἔειπεν ἐν τῇ παροιμίᾳ
ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, καὶ μετὰ
βραχίονος ὑψηλοῦ ἐξήγαγεν
αὐτὰς ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου.

20 Καὶ ὡς ἔπειτα τετρακοσίους
καὶ πενήκοντα χρόνους ἔδωκε
κριτὰς ἕως τοῦ Σαμουὴλ τοῦ προ-
φήτου.

21 Καὶ ὡς ἔειπεν ὁ Θεὸς
τὸν λαόν ἡμῶν ἐξέλεξετο
τὴν πατέρας καὶ τὸν λαόν
ὡς ἔειπεν ἐν τῇ παροιμίᾳ
ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, καὶ μετὰ
βραχίονος ὑψηλοῦ ἐξήγαγεν
αὐτὰς ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου.

35 Διὸ καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει·
Οὐ δύσεis τὸν ὅσιόν σου ἰδίῳ
διαφθοράν.

36 Δαβὶδ μὲν γὰρ ἰδίῳ
γενῆς ὑπηρετήσας τῇ τοῦ
Θεοῦ βουλῇ, ἰκοιμῆθη, καὶ
προετίθη προὗ τοῦ πατρί-
δας αὐτοῦ, καὶ εἶδε διαφ-
θοράν.

37 Οὐ δὲ ὁ Θεὸς ἠγέρει,
ὅπως διαφθοράν.

38 Γνωστὸν ἂν ᾖ τοῖς ὑμῖν,
ἄνδρες ἀδελφοί, ὅτι διὰ τῆς
ἐμῆς ἀφιστίας ἀμαρτιῶν
καταγγέλλεται·

39 Καὶ ἀπὸ πάντων ὧν
οὐκ ἠδυνήκατε ἐν τῷ νόμῳ
δικαιώσασθαι, ἐν ταύτῃ
πᾶς ὁ πιστεύων δικαιέται.

40 Βλέπετε ἄν μὴ ἐπέλθῃ
ἐφ' ἡμᾶς, τὸ εἰρημέειν ἐν τοῖς
προφήταις·

41 Ἴδετε οἱ καταφρονηταί,
καὶ θαυμάσατε, καὶ ἀφανί-
σθητε· ὅτι ἔργον ἐγὼ ἐργά-
ζομαι ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν,
ἔργον ᾧ ἂ μὴ πιστεύσητε, ἵνα
τις ἐκδιηγῇται ὑμῶν.

42 Ἐξιώντων δὲ ἐκ τῆς συνα-
γωγῆς τῶν Ἰουδαίων, παρεκάλει
τὰ ἔθνη εἰς τὸ μεταξὺ σάββατον

35 Διὰ τούτο, καὶ εἰς
ἄλλοις ψαλμοῖς λέγει· Δὲν δι-
λεις ἀφῆσαι τὸν ὅσιόν σου ἰδίῳ
διαφθοράν.

36 Διὰ τὴν οὖν Δαβὶδ ἔργον
ἐν ὑπηρεσίᾳ τῇ βουλῇ τοῦ
Θεοῦ εἰς τὸν χρόνον τῆς ζωῆς
ταύτης, ἰκοιμῆθη, καὶ ἐβάρυνται εἰς
τῆς πατέρας ταύτης, καὶ εἶδε
διαφθοράν.

37 Ἀλλ' ἡμεῖς τὸν ὅσιον
ὁ Θεὸς ἀγέρσει, δὲν εἶδε δια-
φθοράν.

38 Ὡς ἄνδρες ἀδελφοί, ἅς
ἐννοεῖται ὑμῶν γινώσκοντες εἰς ἡμᾶς,
ὅτι διὰ μέσου ἐν ταύτῃ κηρύττειν
εἰς ἡμᾶς τὴν συγχώρησιν τῶν
ἀμαρτιῶν.

39 Καὶ ἀπὸ ἐκείνης ὅλας
ἀπὸ τῶν ὁποίων δὲν ἰδυνήκατε
εἰς τὸν νόμον τοῦ Μωϋσέως ἵνα
δικαιώσθητε, εἰς ταύτην καὶ
ἀνδρῶν ὅπως πιστεύει δι-
καιώνεται.

40 Βλέπετε λοιπὸν μὴ
πως καὶ ἐλθῇ εἰς ἡμᾶς ἐκεῖνο
ὅπερ ἐλάληθη εἰς τοὺς προ-
φῆτας·

41 Ἴδετε ἰσχυροὶ οἱ καταφρο-
νηταί, καὶ θαυμάσατε, καὶ
ἀφανισθήτε· ὅτι ἐγὼ ἐργάζομαι
ἐργον εἰς ταῖς ἡμέραις σας,
ἔργον τὸ ὁποῖον δὲν θέλετε τὸ
πιστεύειν, ἅς ὅτι τὸ διηγηθῇ
τινάς.

42 Καὶ ὅταν αὐτοὶ εὐχέλαι
ἀπὸ τῶν συναγωγῶν τῶν Ἰουδαίων,
τὰ ἔθνη τῶν ἐπαρκαλῶσαν ἵνα

καληθῆναι αὐτοῖς τὰ ῥήματα
ταῦτα.

43 Λυθείσης δὲ τῆς συνα-
γωγῆς, καλούμενοι πολλοὶ
τῶν Ἰουδαίων καὶ τῶν σε-
βομένων προσελύτων τῷ Παύ-
λῳ καὶ τῷ Βαρνάβῳ· οἵτινες
προσελαλόντες αὐτοὺς, ἔπειθον
αὐτὰς ἐπιμένειν τῇ χάριτι
τοῦ Θεοῦ.

44 Τῶν δὲ ἐρχομένων σαβ-
βάτων· συχρὶν πᾶσα ἡ πόλις
συνήχθη ἀκούσαι τὸν λόγον
τοῦ Θεοῦ.

45 Ἰδόντες δὲ οἱ Ἰουδαῖοι
τῶν ὄχλων, ἐπλήσθησαν ζήλου,
καὶ ἀντέταγον τοῖς ὑπὸ τοῦ
Παύλου λεγομένοις, ἀντιέ-
γινοντες καὶ βλασφημῶντες.

46 Παρέστησαν δὲ ὁ
Παῦλος καὶ ὁ Βαρνάβας,
ἔπρην· ὅτι ἦν ἀναγκαῖον
πρῶτον καληθῆναι τὸν λόγον
τοῦ Θεοῦ· ἐπεὶ δὲ ἀπαθεῖσθε
αὐτὸν, καὶ οὐκ ἀξίως κρίνετε
αὐτὸς τῆς αἰωνίου ζωῆς, ἰδὲ
γεφύρομαι εἰς τὰ ἔθνη.

47 Οὕτω γὰρ ἐντέταλται
ἡμῖν ὁ Κύριος· Τίθεικά σε εἰς
φῶς ἰθύνων, τοῦ εἶναι σε εἰς
σφωτηρίαν ἕως ἐσχάτου τῆς
γῆς.

48 Ἀκούοντα δὲ τὰ ἔθνη
ἔχαιρον, καὶ ἰδοὺ ἔλαβον τὸν
λόγον τοῦ Κυρίου· καὶ ἐπίστευ-
σαν ὅσοι ἦσαν τεταγμένοι εἰς
ζωὴν αἰώνιον.

τῶν διηγηθῶν αὐτὰ τὰ λόγια
τὸ ἄλλο σάββατον.

43 Καὶ ἔργοντας ἐν λυθῇ
ἡ συναγωγή, πολλοὶ ἀπὸ τῶν
Ἰουδαίων καὶ ἀπὸ τῶν ξένων
ἐπὶ ἡμέρας οὐσέβεις ἀκολούθησαν
τὸν Παῦλον καὶ τὸν Βαρνάβαν·
οἱ ὅποιοι συντυχαινοῖς τῆς
τῆς ἐπειθῶν ἵνα γίνονται εἰς
τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ.

44 Καὶ τὸ ἐρχόμενον σάβ-
βατον παρολίγον ὅλη ἡ πόλις
ἐμαζεύχθη ἵνα ἀκούσῃ τὸν λόγον
τοῦ Θεοῦ.

45 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι ὥσπερ ἰ-
δὲν τὸ πλῆθος, ἐπλήσθησαν
φθόνου, καὶ ἐναντιώσαντο ἡμᾶς
ὅπερ ἔλεγον ὁ Παῦλος, ἐπα-
τιέμενοι καὶ βλασφημῶντες.

46 Καὶ ὁ Παῦλος καὶ ὁ Βαρ-
νάβας ἐπαρρησιώσθησαν, καὶ
ἔπρην· ἀναγκαῖον ἦτον πρῶτον
ἵνα καληθῇ εἰς ἰσθῶς ὁ λόγος
τοῦ Θεοῦ· ἀμὲν ἐπειθῶν τὸν ἀποδιώ-
χετε, καὶ δὲν κρίνετε τὸν λόγον
σας ἀξίως τῆς αἰωνίου ζωῆς, ἰδὲ
ὅπερ γεφύρομαι εἰς τὰ ἔθνη.

47 Διὰ τὴν ἐντολὴν μὲν ἐπαρκα-
λῶσαι ὁ Κύριος· (λέγωντας)·
Ἐβαλά σε διὰ ἵνα εἶσαι φῶς
τῶν ἔθνων εἰς τὴν σφωτηρίαν,
ἕως τὰ ἔσχατα τῆς γῆς.

48 Καὶ τὰ ἔθνη ὡσανύοντες ἀκού-
σαν ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς ἡμεῖς
ἐλάμβανον τὸν λόγον τοῦ Κυρίου· καὶ ἐπίστευσαν ὅσοι ἦσαν δια-
τεταγμένοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.

49 Διεφέρετο δὲ ὁ λόγος τοῦ Κυρίου δι' ὅλης τῆς χώρας.

50 Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι παρώτρυναν τὰς σειβομείας γυναῖκας καὶ τὰς εὐσχήμονας, καὶ τῆς πρώτης τῆς πόλεως, καὶ ἐπήγειραν διαγμὸν ἐπὶ τὸν Παῦλον καὶ τὸν Βαρνάβαν, καὶ ἐξέβαλον αὐτὰς ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν.

51 Οἱ δὲ ἐκτιναζόμενοι τὸν κοινοτὸν τῶν ποδῶν αὐτῶν ἐπ' αὐτὰς, ἦλθον εἰς Ἰκόνιον.

52 Οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπληρύνοντο χάριτος καὶ Πνεύματος ἁγίου.

49 Καὶ ὁ λόγος τῷ Κυρίῳ διεφέρετο διὰ μέση ὅλης τῆς χώρας.

50 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι ἐπαράκλινον τὰς γυναῖκας ὅπως εἶχαν εὐλάβειαν εἰς τὴν θρησκείαν τῆς, καὶ ταῖς ἡμετέραις, καὶ τῆς πρώτης τῆς πόλεως, καὶ ἐσήκωσαν διαγμὸν εἰς τὸν Παῦλον καὶ εἰς τὸν Βαρνάβαν, καὶ ἦλθον εὐγαλὰν ἀπὸ τῶν ὁρίων τῆς ἐξῆς.

51 Καὶ ἐτίθει ἐπὶ τὰς αὐτὰς ἐκείνης τὸν κοινοτὸν ἀπὸ τῶν ποδῶν αὐτῶν, καὶ ἐπήγαν εἰς τὸ Ἰκόνιον.

52 Καὶ οἱ μαθηταὶ ἐπληρύνοντο χάριτι καὶ Πνεύμα ἁγίον.

Κεφ. ιδ'. 14.

Ἐγένετο δὲ ἐν Ἰκόνῳ, κατὰ τὸ αὐτὸ εἰσελθεῖν αὐτὰς εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων, καὶ λαλῆσαι ἕως ὥστε πιστεῦσαι Ἰουδαίων τε καὶ Ἑλλήνων πολλὸν πλήθος.

2 Οἱ δὲ ἀπειθεῖντες Ἰουδαῖοι ἐπήγειραν καὶ ἐσέκωσαν τὰς ψυχὰς τῶν ἰθιῶν κατὰ τῶν ἀδελφῶν.

3 Ἰκανὸν μὲν ἔν χρόνῳ διέτριψαν ἐκείνους ἀρροῦντες ἐπὶ τῷ Κυρίῳ τῶν μαρτυρούντι τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτῆς, καὶ δίδοντι σημεῖα καὶ τέρατα γίνεσθαι διὰ τῶν χειρῶν αὐτῶν,

ΚΑΙ ὅταν ἔφθασαν εἰς τὸ Ἰκόνιον, ὁμοίως ἐπήγαν εἰς τὸ συναγῶνι τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἐλάλησαν τέτοιαις λόγοις ὥς ὅτι πολὺ πλῆθος ἀπὸ τῶν Ἰουδαίων καὶ Ἑλλήνων ἐπίστευσαν.

2 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι ὅπως δὲν ἐκταπεινώθησαν, ἐπαράκλινον εἰς κακὸν ταῖς ψυχαῖς τῶν ἰθιῶν ἐναντία εἰς τὰς ἀδελφούς.

3 Καὶ αὐτοὶ λοιπὸν διέτριψαν ἐκεῖ ἀρκετὸν καιρὸν, καὶ ἐπαρρησιάζονταν μὲν τὴν δύναμιν τοῦ Κυρίου, ὅπως ἐμαρτύρουν τὸν λόγον τῆς χάριτός τῆς, καὶ ἔδιδε νὰ γίνονται σημεῖα καὶ τέρατα διὰ μέσῃ τῶν χειρῶν αὐτῶν.

4 Ἐσχίσθη δὲ τὸ πλῆθος τῆς πόλεως· καὶ οἱ μὲν ἦσαν σὺν τοῖς Ἰουδαίοις, οἱ δὲ σὺν τοῖς ἀποστόλοις.

5 Ὡς δὲ ἐγένετο ὁρμὴ τῶν Ἰουδαίων τε καὶ Ἰουδαίων σὺν τοῖς ἀρχαῖσι αὐτῶν, ὑβρίσαι καὶ λιθοβολῆσαι αὐτούς,

6 Συνιδύντες κατέφυγον εἰς τὰς πόλεις τῆς Λυκαονίας, Λύστραν καὶ Δέρβην, καὶ τὴν περιχώρον·

7 Καὶ οἱ ἦσαν εὐαγγελιζόμενοι.

8 Καὶ τις ἀνὴρ ἐν Λύστροις ἀδύνατος τοῖς ποσὶν ἐκάθητο, χωλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ὑπάρχων, ὃς ὅδε ποτε περιεπιπατήκει.

9 Οὗτος ἤκουε τοῦ Παύλου λαλεῖντος· ὃς ἀτενίσας αὐτῷ, καὶ ἰδὼν ὅτι πίσιν ἔχει τοῦ σωθῆναι,

10 Εἶπε μεγάλη τῇ φωνῇ· Ἀνάστηθι ἐπὶ τὰς πόδας σε ὁρῶς. Καὶ ἤλλετο, καὶ περιεπάτει.

11 Οἱ δὲ ὄχλοι ἰδόντες ὃ ἐποίησεν ὁ Παῦλος, ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν, Λυκαονιστὶ λέγοντες· Οἱ θεοὶ ὁμοιωθέντες ἀνθρώποις κατίσταναν πρὸς ἡμᾶς.

12 Ἐκάλει τι τὸν μὲν Βαρ-

4 Καὶ τὸ πλῆθος τῆς πόλεως ἐσχίσθη· καὶ μερικοὶ ἦσαν μαζὺ μὲ τῶν Ἰουδαίων, ἄλλοι ἦσαν μαζὺ μὲ τῶν ἀποστόλων.

5 Καὶ ὥσαν ἔγινεν ὁ ὁρμὴ τῶν Ἰουδαίων καὶ τῶν Ἰουδαίων μαζὺ μὲ τῶν ἀρχόντων τῶν, νὰ ὑβρίσων τὰς ἀποστόλους καὶ νὰ τὰς λιθοβολήσων.

6 Ὡσαν τὸ εἶδαν οἱ ἀπόστολοι ἔφυγον καὶ ἐπῆγαν εἰς ταῖς πόλεις τῆς Λυκαονίας, εἰς τὴν Λύστραν καὶ εἰς τὴν Δέρβην, καὶ εἰς τὰ περιχώρα·

7 Καὶ ἐκεῖ εὐαγγελιζαν.

8 Καὶ κάποιος ἀνδρῶντος εἰς τὴν Λύστραν ἀδύνατος εἰς τὰ ποδάρια ἐκάθετον, ὃ ὁποῖος ἦτον κειζὸς ἀπὸ τὴν κοιλίαν τῆς μάνας τῆς, καὶ ποτὶ δὲν ἐπεριπάτησε.

9 Ἐτὺς ἤκουε τὸν Παῦλον ὅπῃ ἰλάλει ὁ ὁποῖος ὥσαν ἀτενίσας εἰς αὐτόν, καὶ εἶδεν ὅτι ἔχει πίσιν νὰ σωθῇ,

10 Εἶπε μὲ μεγάλην φωνήν· Σήκω ὁρῶς ἀπάνω εἰς τὰ ποδάρια σε. Καὶ ἐκεῖνος ἐπήδησε, καὶ ἐπεριπάτει.

11 Καὶ τὸ πλῆθος ὥσαν εἶδαν ἐκεῖνο ὅπῃ ἔκαμιν ὁ Παῦλος, ἐσῆκωσαν τὴν φωνὴν τῆς Λυκαονιστῶν, καὶ εἶπαν· Οἱ θεοὶ ὁμοιωθήκαν μὲ τῶν ἀνθρώπων καὶ ἐκατίσταναν εἰς ἡμᾶς.

12 Καὶ ἐκάλει τὸν Βαρνά-

νάβαν, Δία· τὸν δὲ Παῦλον,
Ἐρμῆν· ἐπεὶ αὐτὸς ἦν ὁ
ἡγούμενος τοῦ λόγου.

13 Ὁ δὲ ἱερεὺς τοῦ Διὸς
τοῦ οὗτος περὶ τῆς πύλης
αὐτῶν, ταύρους καὶ γέμματα
ἐπὶ τοὺς πυλῶνας ἐπέγκας,
σὺν τοῖς ὄχλοις ἤθελε θύειν.

14 Ἀκούσαντες δὲ οἱ ἀπό-
στολοι Βαρνάβας καὶ Παῦλος,
διὰ ῥῆξαντες τὰ ἱμάτια αὐ-
τῶν εἰσεπήδησαν εἰς τὸν
ὄχλον, κρίζοντες,

15 Καὶ λέγοντες· Ἄνδρες,
τί ταῦτα ποιεῖτε; καὶ ἡμεῖς
ὁμοιοπαθεῖς ἐσμεν ὑμῖν ἄν-
θρωποι, εὐαγγελιζόμενοι ὑμᾶς
ἀπὸ τέτων τῶν ματαίων
ἐπιγρίφειν ἐπὶ τὸν Θεὸν τὸν
ζῶντα, ὃς ἐποίησε τὸν ἑρᾶνον
καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θά-
λασσαν, καὶ πάντα τὰ ἐν
αὐτοῖς·

16 Ὅς ἐν ταῖς παροι-
χημέναις γενεαῖς εἶασιν πάντα
τὰ ἔθνη πορεύεσθαι ταῖς
ὁδοῖς αὐτῶν.

17 Καὶ τοι γε οὐκ ἀμάρ-
τυρον ἑαυτὸν ἀφῆκεν, ἀγα-
θοποιῶν, ἐρανοῦν ὑμῖν ὑγιᾶς
διδᾶς καὶ καιρὸς καρποφόρος,
ἐμπιπλῶν τροφῆς καὶ εὐ-
φροσύνης τὰς καρδίας ἡμῶν.

18 Καὶ ταῦτα λέγοντες,

ἔσαν, Δία· καὶ τὸν Παῦλον,
τὸν ἑκραξαν Ἐρμῆν· ἐπεὶ
αὐτὸς ἦτον ὁ ἡγούμενος τοῦ
λόγου.

13 Καὶ ὁ ἱερεὺς τοῦ Διὸς,
τῷ ὁποίῳ ὁ ναὸς ἦτον ὁμπροσά
εἰς τὴν πόλιν, ἔθηκε ταύρους
καὶ γέμματα εἰς τὸ προαύλιον,
μαζὺ μὲν τὸ πληθύνον, καὶ
ἤθελε καὶ θυσιάσῃ.

14 Ἀλλ' οἱ ἀπόστολοι, ὁ Βαρ-
νάβας καὶ ὁ Παῦλος, ὥσάν τὸ
ἤκουσαν, ἔσχισαν τὰ φορεμα-
τά της, καὶ ἐπήδησαν μέσα
εἰς τὸ πλῆθος, καὶ ἔκραζαν,

15 Καὶ ἔλεγον· Ὡ ἄνδρες
ἀδελφοί, διατὶ κάμνετε ἐτέτα;
καὶ ἡμεῖς ἄνθρωποι ὁμοιοπα-
θεῖς εἴμεσθε ὥσάν καὶ ἐσεῖς,
καὶ σὰς εὐαγγελίζομεν ἵνα γυ-
ρίσετε ἀπὸ τῆς τῶν ψευτικῶν
εἰς τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα, ὃς
ἔκαμε τὸν ἑρᾶνον καὶ τὴν γῆν
καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἅλα
ἅσα εἶναι μέσα εἰς αὐτά·

16 Ὁ ὁποῖός τις ταῖς πα-
ροιχημέναις γενεαῖς ἀφῆκεν ὅλα
τὰ ἔθνη ἵνα περιπατῶν ταῖς
εὐαγείαις της.

17 Ἀγκαλιὰ καὶ δὴν ἀφῆκεν
ἀμαρτυρεῖν τοῦ λόγου της,
κάμινωντας καλωσύνην, καὶ
δίδωντάς μας ἀπὸ τὸν ἑρᾶνον
βροχαῖς καὶ καιρὸς, καρ-
ποφόρος, χορταίνωντας φα-
γητά καὶ εὐφροσύνην ταῖς
καρδίαις μας.

18 Καὶ λέγοντες ἐτέτα,

μόλις κατέπαυσαν τὴς ὁχλὸς τοῦ μηδ' εὖναι αὐτοῖς.

19 Ἐπῆλθον δὲ ἀπὸ Ἀντιόχειας καὶ Ἰκόνια Ἰεδαῖοι, καὶ πείσαντες τὴς ὁχλὸς, καὶ λιθάσαντες τὸν Παῦλον, ἔσυρον ἔξω τῆς πόλεως, νομίζοντες αὐτὸν θινῶναι.

20 Κυκλωσάντων δὲ αὐτὸν τῶν μαθητῶν, ἀναστὰς εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν· καὶ τῇ ἑπαύρειν ἐξῆλθε σὺν τῷ Βαρνάβᾳ εἰς Δίεβην.

21 Εὐαγγελισάμενοί τε τὴν πόλιν ἐκείνην, καὶ μαθητεύσαντες ἱκανὰς, ἐπέγρυσαν εἰς τὴν Λύκον καὶ Ἰκόνιον καὶ Ἀντιόχειαν·

22 καὶ ἐγείροντες τὰς ψυχὰς τῶν μαθητῶν, παρακαλῶντες ἑαυτοὺς ἐν τῇ πίστει, καὶ ὅτι διὰ πολλῶν θλίψεων δεῖ ἡμᾶς εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

23 Χειροτονήσαντες δὲ αὐτοῖς πρεσβυτέρους κατ' ἐκκλησίαν, προσευξάμενοι μετὰ ἠγερῶν, παρέδωκε αὐτοὺς τῷ Κυρίῳ εἰς ὃν πεπιστεύκεισαν.

24 Καὶ διαλθόντες τὴν Πισιδίαν, ἦλθον εἰς Παμφυλίαν·

25 Καὶ καλῶσαντες ἐν Πέρ-

μόλις ἐκατάπαυσαν τὸ πλῆθος· καὶ μὴν τὴς δυσιᾶσιν.

19 Καὶ ἦλθον ἀπὸ τῆν Ἀντιόχειαν καὶ ἀπὸ τὸ Ἰκόνιον Ἰεδαῖοι, καὶ ἐκατάπεισαν τὸ πλῆθος, καὶ ἐλιθοβόλησαν τὸν Παῦλον, καὶ τὸν ἔσυραν ἔξω ἀπὸ τῆν πόλιν, λογιζόμενοι αὐτὸν θινῶναι.

20 Ἀμὴν ὡς τὸν ἐγείρουσαν οἱ μαθηταὶς, ἐσηκώθη καὶ ἦλθε μέσα εἰς τὴν πόλιν· καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν εὐγῆκε μαζὺ μὲ τὸν Βαρνάβαν καὶ ἐπῆγαν εἰς τὴν Δίεβην.

21 Καὶ εὐαγγέλισαν τὴν πόλιν ἐκείνην, καὶ ὡς τὸν ἔμαθαν πολλὰς, ἐγύρισαν εἰς τὴν Λύκον καὶ εἰς τὰ Ἰκόνιον καὶ εἰς τὴν Ἀντιόχειαν·

22 Καὶ ἐγείρουν ταῖς ψυχαῖς τῶν μαθητῶν, παρακαλῶντες αὐτοὺς ἐν τῇ πίστει, καὶ ὅτι διὰ πολλῶν θλίψεων κἀμμεν χρειαζόμενοι εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

23 Καὶ τοὺς ἐχειροτόνησαν πρεσβυτέρους εἰς καθὲ ἐκκλησίαν, ἐς τὰς καὶ προσευχόμενοι μετὰ ἠγερῶν, καὶ τοὺς ἐπέστησαν εἰς τὸν Κύριον εἰς τὸν ὁποῖον ἐπιστεύκεισαν.

24 Καὶ ἐπερᾶσαν τὴν Πισιδίαν, καὶ ἐπῆγαν εἰς τὴν Παμφυλίαν·

25 Καὶ ἐκαλῶσαν τὸν Πέρ-

ἤν τὸν λόγον, κατέβησαν εἰς Ἀττάλειαν.

26 Κάκει' οὖν ἀπέπλευσαν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν· ὅθεν ἦσαν παραδιδόμενοι τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ ἔργον ὃ ἐπλήρυσαν.

27 Παραγενόμενοι δὲ καὶ συναγαγόντες τὴν ἐκκλησίαν, ἀνέγγειλαν ὅσα ἐποίησεν ὁ Θεὸς μετ' αὐτῶν, καὶ ὅτι ἤνοιξε τοῖς ἔθνεσι θύραν πίστεως.

28 Διέτριβον δὲ ἐκεῖ χρόνον οὐκ ὀλίγον σὺν τοῖς μαθηταῖς.

εἰς τὴν Πέργην τὸν λόγον τῷ Κυρίῳ, ἐκατέβησαν εἰς τὴν Ἀττάλειαν.

26 Καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἐπλεύσαν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν· ἐκεῖ ὅπῃ ἦσαν παραδιδόμενοι εἰς τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ ἔργον ὅπῃ ἐτελείωσαν.

27 Καὶ ὡς ἐπῆγαν ἐκεῖ καὶ ἐμάζωξαν τὴν ἐκκλησίαν, εἶπαν ὅσα πράγματα ὁ Θεὸς ἔκαμε διὰ μέσων τῶν, καὶ ὅτι ἀνέβη καὶ εἰς τὰ ἔθνη θύραν τῆς πίστεως.

28 Καὶ ἐκεῖ διέτριψαν πολὺν καιρὸν μαζὺ μὴ τῶν μαθητῶν.

Κεφ. ιε. 15.

ΚΑΙ' ὅτις κατελθόντες ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας, ἐδίδασκον τοὺς ἀδελφούς· Ὅτι ἂν μὴ περιτέμνησθε τῷ Ἰσραὴλ Μωϋσείως, ὃ δύνασθαι σωθῆναι.

2 Γνωμοίης ἦν γάρ τις καὶ συζητήσεως ἦν ὀλίγη τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Βαρνάβᾳ πρὸς αὐτούς, ἔταξαν ἀναβαίνειν Παῦλον καὶ Βαρνάβαν καὶ τινὰς ἄλλους ἐξ αὐτῶν πρὸς τὴν ἀποστόλην καὶ πρεσβυτέραν, εἰς Ἱερουσαλὴμ, περὶ τοῦ ζητήματος τούτου.

3 Οἱ μὲν ἔν προπεμφθέντες ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας, διήρχοντο τὴν Φοινίκην καὶ Σαμάρειαν,

ΚΑΙ' ἄποιοι ὅπῃ ἐκατέβησαν ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας, ἐδίδασκον τὴν ἀδελφότητα, (λέγοντες) Ὅτι ἂν δὴν περιτεμνῇτε κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μωϋσέως, δὴν ἡμπορεῖτε νὰ σωθῇτε.

2 Καὶ ἔστωντας ἐν γένει μεγάλῃ φιλοεικίᾳ καὶ ζητήσεσι τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Βαρνάβῳ μετ' ἐκείνων, ἔβαλλαν τὸν Παῦλον καὶ τὸν Βαρνάβαν καὶ κάποιους ἄλλους ἀπ' αὐτῶν νὰ ἀνέβην εἰς τὴν ἀποστόλην καὶ εἰς τὴν πρεσβυτέραν ὅπῃ ἦσαν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, διὰ τὸ ζήτημα τοῦτο.

3 Ἐκεῖνοι λοιπὸν ἔστωντας νὰ συμπροπεμφθῶσιν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας, ἐπερεύσαν τὴν Φοι-

ἐκδιηγόμενοι τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἰουδαίων· καὶ ἰποῖεν χαρὰν μεγάλην πᾶσι τοῖς ἀδελφοῖς.

ἰνκὴ καὶ τὴν Σαμάρειαν, καὶ ἐδιηγύνταν πῶς ἰγύρισαν τὰ ἔθνη (εἰς τὴν πίστιν) καὶ ἔδιδαν χαρὰν μεγάλην εἰς ὅλης τῆς ἀδελφείας.

4 Παραγενόμενοι δὲ εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἀπεδέχθησαν ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν πρεσβυτέρων, ἀνέγγειλάν τε ὅσα ὁ Θεὸς ἐποίησε μετ' αὐτῶν.

4 Καὶ ὡς ἂν ἐπῆγεν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, τὰς ἀποδέχθηκεν ἡ ἐκκλησία καὶ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι, καὶ αὐτοὶ εἶπαν ὅσα θαύματα ἔκαμει ὁ Θεὸς διὰ μέσῃ τῶν.

5 Ἐξάνεψαν δὲ τινες τῶν ἀπὸ τῆς αἰρέσεως τῶν Φαρισαίων πεπιστευότες, λέγοντες· Ὅτι δι' περιτέμνειν αὐτοὺς, παραγγέλλειν τι τηρεῖν τὸν νόμον Μωϋσέως.

5 Καὶ κάποιοι ὅπῃ ἦσαν ἀπὸ τῆς αἵρεσιν τῶν Φαρισαίων καὶ ἐπίστευσαν, ἐσηκώθησαν, λέγοντες· Ὅτι κάμνει χρεῖα τὰ περιτέμνειν τὰ ἔθνη ὅπῃ ἐπίστευσαι, καὶ τὰ τῆς παρέγγειλιν τὰ φυλάττειν τὸν νόμον τοῦ Μωϋσέως.

6 Συνήχθησαν δὲ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἰδεῖν περὶ τοῦ λόγου τούτου.

6 Καὶ ἐσυνήχθησαν οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι τὰ ἰδούσι διὰ τοῦτο τὸ πρᾶγμα.

7 Πολλῆς δὲ συζητήσεως γενομένης, ἀναστὰς Πέτρος· εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἄνδρες ἀδελφοί, ὑμεῖς ἐπίστασθε ὅτι ἀπ' ἡμερῶν ἀρχαίων ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν ἐξελέξατο διὰ τοῦ σώματός μου ἀκήσσει τὰ ἔθνη τὸν λόγον τοῦ εὐαγγελίου, καὶ πιστεῦσαι.

7 Καὶ ἔφωντας τὰ ἔγινε μεγάλη ἐξέταξις, ἐσηκώθη ὁ Πέτρος, καὶ εἶπεν τῆς· Ἔσθαι ἀδελφοί, ἐπεὶ ἐξεύρετε ὅτι ἀπὸ ἡμερῶν παλαιαῖς ὁ Θεὸς ἀπὸ ἀνάμυστά μας μὴ ἐδιαιλέζε, τὰ ἀκήσσει τὰ ἔθνη διὰ μέσῃ τῆ σώματός μου τὸν λόγον τῆ εὐαγγελίου, τὰ πιστεύουσιν.

8 Καὶ ὁ καρδιογνώστης Θεὸς ἐμαρτύρησε αὐτοῖς, δὲς αὐταῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καθὼς καὶ ἡμῖν.

8 Καὶ ὁ καρδιογνώστης Θεὸς τῆς ἐμαρτύρησεν, μὴ τὸ τὰ τῆς δώσῃ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καθὼς καὶ εἰς ἡμᾶς.

9 Καὶ ἐδὲν διεκρίθη μετὰξὺ ἡμῶν τε καὶ αὐτῶν, τῇ πίστει

ἀναμεταξὺ εἰς ἡμᾶς καὶ εἰς

καθαρίσας τὰς καρδίας αὐτῶν.

10 Νῦν ἂν τί πειράζετε τὸν Θεόν, ἐπιβίβαι ζυγὸν ἐπὶ τὸν τράχηλον τῶν μαθητῶν, ὃν ὅτι οἱ πατέρες ἡμῶν ὅτε ἡμεῖς ἰσχύσαμεν βασιῶσαι;

11 Ἀλλὰ διὰ τῆς χάριτος τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ πιστεύομεν σωθῆναι, καθ' ὃν τρόπον καὶ νῦν.

12 Ἐσίγησε δὲ πᾶν τὸ πλῆθος, καὶ ἤκουον Βαρνάβαν καὶ Παύλον ἐξηγούμενων ὅσα ἰποήσιν ὁ Θεὸς σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τοῖς ἔθνεσι δι' αὐτῶν.

13 Μετὰ δὲ τὸ σιγῆσαι αὐτὴν ἀπεκρίθη Ἰάκωβος, λέγων· Ἄνδρες ἀδελφοί, ἀκούσατέ μου.

14 Συμῶν ἐξηγήσατο καὶ δὲς πρῶτος ὁ Θεὸς ἐπισκέψατο λαβρίν ἐξ ἰδιῶν λαὸν ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

15 Καὶ τέτταρτοι συμφωνῶσιν οἱ λόγοι τῶν προφητῶν· καὶ δὲς γέγραπται·

16 Μετὰ ταῦτα ἀναγρῖψω, καὶ ἀνοικοδομήσω τὴν σκηνὴν Δαβὶδ τὴν πεπτωκυῖαν, καὶ τὰ κατεσκαμμένα αὐτῆς ἀνοικοδομήσω, καὶ ἐνορθώσω αὐτήν·

17 Ὅπως ἂν ἐκζητήσωσιν οἱ

αὐτοὶ, ἔσονται ἐν καθάρσει τὰς καρδίας τῶν διὰ μίση τῆς πίστεως.

10 Τῶρα λοιπὸν τί πειράζετε τὸν Θεόν, βάλλοτες ζυγὸν ἀπάνω εἰς τὸν τράχηλον τῶν μαθητῶν, τὸν ὅποιον ἔδδ' οἱ πατέρες μας ὅτε ἡμεῖς ἠμπορέσαμεν ἐν τὸν βασιῶμεν;

11 Ἀλλὰ διὰ τῆς χάριτος τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ πιστεύομεν ἰσχυθῆναι, κατὰ τὸν τρόπον ὅπου (ἰσχυθῆκαν) καὶ ἐνῶν.

12 Καὶ ὅλον τὸ πλῆθος ἐσίγησε, καὶ ἤκουον τὸν Βαρνάβαν καὶ τοῦ Παύλου ὅπου ἐξηγῶνται ὅσα σημεῖα καὶ τέρατα ἔκαμεν ὁ Θεὸς εἰς τὰ ἔθνη διὰ μίση των.

13 Καὶ ὕστερον ἀφόντισ ἐσίγησαν αὐτοὶ, ἀπεκρίθη δὲ ὁ Ἰάκωβος, καὶ εἶπεν· Ὁ ἀδελφοί ἀδελφοί, ἀκούσατέ μου.

14 Ὁ Συμὼν ἐξηγήθη, καὶ πρῶτος ὁ Θεὸς ἐπρομηθεύθη ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ τὰ ἔθνη εἰς τὸ ὄνομα τοῦ.

15 Καὶ εἰς τέττοντον λόγον (ὅπου εἶπεν ὁ Πέτρος) συμφωνῶσιν οἱ λόγοι τῶν προφητῶν· καθὼς γέγραπται·

16 Ὑψίστη ἀπὸ τῶν θείων γυρίσει πάλιν, καὶ θέλω μετὰκαταστήναι τὴν σκηνὴν τοῦ Δαβὶδ τὴν κατεστραμμένην, καὶ τὰ χαλασμένα τῆς θέλω τὰ μετακαταστήσει καὶ θέλω τὴν σκηνήν·

17 Διὰ τὸ γυρίσει οἱ ἄνθρωποι

κατάλοιποι τῶν ἀνθρώπων τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἔθνη καὶ πάντα τὰ ἔθνη, εἰς τὰ ὅποια ἐκατέστη τὸ ὄνομα μου ἐπ' αὐτοὺς· λέγει Κύριος ὁ ποιῶν ταῦτα πάντα.

18 Γνωστὰ ἀπ' αἰῶνος εἰς τὸν αἰῶνα πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ.

19 Διὸ ἐγὼ κρίνω μὴ περὶ πολλοῦ τοῖς ἀπὸ τῶν ἔθνων ἐπιτερεῖσθαι ἐπὶ τὸν Θεόν.

20 Ἀλλὰ ἐπιτερεῖσθαι αὐτοῖς τοῦ ἀπέχεσθαι ἀπὸ τῶν ἀλισθημάτων τῶν εἰδῶν καὶ τῆς πορνείας καὶ τοῦ πνικτοῦ καὶ τοῦ αἵματος.

21 Μωσὴς γὰρ ἐκ γενεῶν ἀρχαίων κατὰ πόλιν τῆς κηρύσσει αὐτὸν ἔχει, ἐν ταῖς συναγωγαῖς κατὰ πᾶν σάββατον ἀναγινωσκόμενος.

22 Τότε ἔδωκε τοῖς ἀποστόλοις καὶ τοῖς πρεσβυτέροις συνόλην τῇ ἐκκλησίᾳ, ἐκτελεστέας ἀνδρας ἐξ αὐτῶν πέμψαι εἰς Ἀντιόχειαν ἐν τῷ Παύλῳ καὶ Βαρνάβᾳ· ἰδὼν τὸν ἐπισημασμένον Βαρσαβᾶν, καὶ Σίλλαν, ἀνδρας ἡγμένους ἐν τοῖς ἀδελφοῖς·

23 Γράψαντες δὲ χεῖρὸς αὐτῶν ταύτας· Οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ ἀδελφοί, τοῖς κατὰ τὴν Ἀντιόχειαν καὶ Συρίαν καὶ Κιλικίαν

διδοῦναι ἄνθρωποι τὸν Κύριον, καὶ ὅλα τὰ ἔθνη, εἰς τὰ ὅποια ἐκατέστη τὸ ὄνομα μου εἰς αὐτοὺς· λέγει Κύριος ὁ ποιῶν ταῦτα πάντα.

18 Γνωστὰ ἀπ' αἰῶνος εἰς τὸν αἰῶνα πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ.

19 Διὰ τὸ ἐγὼ κρίνω μὴ δίδωμι περισσώμεν εἰς ἐκείνους ὅπου γυρίζου ἀπὸ τῶν ἔθνων εἰς τὸν Θεόν.

20 Ἀλλὰ ἐν τῶν γραφῶν ἐν φιλάττωται ἀπὸ ταῖς μεμιασμέναις (θυσίαις) τῶν εἰδῶν, καὶ ἀπὸ πορνείας, καὶ ἀπὸ πνικτοῦ, καὶ ἀπὸ αἵματος.

21 Διὰ τὸ Μωσὴς ἔχει ἀπὸ παλαιῆς γενεῆς εἰς καθεστὸς ἀνδρας ὅπου τὸν κηρύττειν, ἔσονται ἐν ταῖς συναγωγαῖς κατὰ πᾶν σάββατον εἰς τὰ συναγώγια.

22 Τότε ἐφάνη εἰς τῶν ἀποστόλων καὶ εἰς τῶν πρεσβυτέρων μαζὺ μὴ ὕλην τὴν ἐκκλησίαν, ἐν διαλέξει ἀνδρας ἀπὸ αὐτῶν ἐπέμψαν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν μαζὺ μὴ τὸν Παύλον καὶ τὸν Βαρνάβαν ἦν τὸν ἰδὼν ὅπου κηρύττει Βαρσαβᾶν, καὶ τὸν Σίλλαν, ἀνδρας ἡγμένους ἐν τοῖς ἀδελφοῖς·

23 Καὶ ἔγραψαν καὶ ἔστειλαν διὰ μίση τῆς χεῖρὸς αὐτῶν ταύτας· (Οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ ἀδελφοί, εἰς ἐκείνους ὅπου εἶναι εἰς τὸν

ἀδελφοὺς τοῖς ἐξ ἑθνῶν, χαίρειν.

24 Ἐπειδὴ ἤκουσαμεν ὅτι τινὲς ἐξ ἡμῶν ἐξεληθότες ἐτάραξαν ὑμᾶς λόγοις, ἀνασκίζοντες τὰς ψυχὰς ὑμῶν, λέγοντες περιτέμνεσθαι, καὶ τηρεῖν τὸν νόμον, οἷς ἡμεῖς διεταλάμεθα·

25 Ἐδοξεν ἡμῖν γενομένοις ὁμοθυμαδὸν, ἐκλεξαμένοις ἀνδρας πέντε, πρὸς ὑμᾶς, σὺν τοῖς ἀγαπητοῖς ἡμῶν Βαρνάβαν καὶ Παύλῳ,

26 Ἀνδρώπῳ παραδεδοκόσι τὰς ψυχὰς αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

27 Ἀπεστάλαμεν ἔν ἑξ ἑκαστοῦ καὶ Σίλαν, καὶ αὐτὸς διὰ λόγου ἀπαγγέλλοιτας τὰ αὐτά.

28 Ἐδοξε γὰρ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι καὶ ἡμῖν, μηδὲν πλέον ἐπιτίθεσθαι ὑμῖν βάρος, πλὴν τῶν ἐπιαναγκῆς τῶντων·

29 Ἀπέχεσθαι εἰδωλοθύτων καὶ αἵματός καὶ πικτῆ καὶ πορείας· ἐξ ὧν διατηρεῖς ἑαυτὸς, εὖ πράξεις. Ἐξῆρσθε.

30 Οἱ μὲν ἔν ἀπολυθέντις

Ἀντιόχειαν καὶ Συρίαν καὶ Κιλικίαν καὶ ἀδελφοὺς ὅπου εἶναι ἀπὸ τῶ ἔθνη, χαίρειν.

24 Ἐπειδὴ ἀκούσαμεν ὅτι κάποιοι εὐγείοντες ἀπὸ ἡμῶν ἦλθαν καὶ πᾶς ἐτάραξαν μετὰ λόγια, χαλῶντες ταῖς ψυχὰς ὑμῶν, καὶ λέγοντες νὰ περιτέμνησθε, καὶ νὰ φυλάττετε τὸν νόμον, τῆς ὁποίας ἐμεῖς οὐκ ἐπρόσταξαμεν ἰταῖς·

25 Ἐφώνη εἰς ἡμᾶς ὁπὺ ἑσυναχθέντες μετὰ μίαν ψυχὴν, νὰ διαλέξωμεν νὰ πέντε ψυχῶν εἰς ἑσᾶς ἀνδράς, μαζὺ μετὰ τῶν ἀγαπητῶν μας τὸν Βαρνάβαν καὶ τὸν Παύλον,

26 Οἱ ὅποιοι εἶναι ἄνθρωποι ὅπου ἐπαρέδωκαν ταῖς ψυχαῖς τῆς διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

27 Ἀπεστάλαμεν λοιπὸν τὸν Ἰούδαν καὶ τὸν Σίλαν, οἱ ὅποιοι θέλωσιν εἰπεῖ μετὰ λόγον τὰ αὐτά (ὅπου γράφομεν).

28 Διατὶ ἐφώνη εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον καὶ ἡμῖν, τίποτε περισσώτερον βάρος νὰ μὴ βάλλωμεν εἰς ἑσᾶς ἔξω ἀπὸ τῶντων ἀναγκαῖα·

29 Νὰ ἀπέχεσθε ἀπὸ τῶν εἰδωλοθύτων καὶ ἀπὸ τῶν αἵματων καὶ ἀπὸ τῶν πικτῶν καὶ ἀπὸ τῆς πορείας· ἀπὸ τῶν ὁποίων φυλάττοντες τοῦ λόγου σας, Σίλῃτε πρᾶξι καλὰ. Ἐξῆρσθε.

30 Ἐκείνοι λοιπὸν ἔγνωντας

ἦλθον εἰς Ἀντιόχειαν· καὶ νὰ συμπροσημωθῶσιν ἦλθον εἰς τὴν Ἀντιόχειαν· καὶ ἐμάσυναγαγόντες τὸ πλῆθος, ζῶσαν τὸ πλῆθος, καὶ ἔδωκαν τὴν ἐπιτολήν.

31 Ἀναγνόντες δὲ, ἠχάρησαν ἐπὶ τῇ παρακλήσει.

32 Ἰούδας δὲ καὶ Σίλας, καὶ αὐτοὶ προφήται ὄντες, διὰ λόγου πολλοῦ παρεκάλεσαν τῶν ἀδελφῶν, καὶ ἐπετήρησαν.

33 Ποίησαντες δὲ χρόνον, ἀπελύθησαν μετ' εἰρήνης ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν πρὸς τὴν ἀποστόλῃς.

34 Ἐδοξε δὲ τῷ Σίλᾳ ἐπιμεῖναι αὐτῷ.

35 Παῦλος δὲ καὶ Βαρνάβας διέτριβον ἐν Ἀντιόχειᾳ, διδάσκοντες καὶ εὐαγγελιζόμενοι μετὰ καὶ ἑτέρων πολλῶν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου.

36 Μετὰ δὲ τινος ἡμέρας εἶπε Παῦλος πρὸς Βαρνάβαν· Ἐπιστρέψαντες δὲ ἐπισκεψώμεθα τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν κατὰ πάσαν πόλιν, ἐν αἷς κατηγγέλαμεν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, πῶς ἔχουσιν.

37 Βαρνάβας δὲ ἐβουλόσατο συμπαραλαβεῖν τὸν Ἰωάννην τὸν καλούμενον Μάρκον.

38 Παῦλος δὲ ἤξιν, τὸν ἀποσάντα ἀπ' αὐτῶν ἀπὸ Παμφυλίας, καὶ μὴ συνελθόντα αὐτοῖς εἰς τὸ ἔργον,

νὰ συμπροσημωθῶσιν ἦλθον εἰς τὴν Ἀντιόχειαν· καὶ ἐμάσυναγαγόντες τὸ πλῆθος, ζῶσαν τὸ πλῆθος, καὶ ἔδωκαν τὴν ἐπιτολήν.

31 Καὶ ἐκείνοι ὡσαν τὴν ἀνάγνωσιν, ἠχάρησαν εἰς τὴν παρακλήσιν.

32 Καὶ ὁ Ἰούδας καὶ ὁ Σίλας, ἔγνωντας νὰ εἶναι καὶ αὐτοὶ προφῆται, μετὰ πολλὰ λόγια ἐπετίθησαν τῶν ἀδελφῶν, καὶ τὴν ἐτήρησαν.

33 Καὶ ὡσαν ἕκαμεν ἐκείναι καμπόσοι καιρὸν, ἐσυμπροσημωθῶσιν πάλιν μετ' εἰρήνης ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν εἰς τὴν ἀποστόλῃς.

34 Ἀλλ' Ἰωάννης τοῦ Σίλα ἰὸ ἀναμείνῃ αὐτῷ.

35 Καὶ ὁ Παῦλος καὶ ὁ Βαρνάβας διέτριβαν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν, διδάσκοντες καὶ εὐαγγελιζόμενοι τὸν λόγον τοῦ Κυρίου μαζὺ μετὰ ἄλλων πολλῶν.

36 Καὶ ὑστερὰ μετὰ καμπόσας ἡμέρας εἶπεν ὁ Παῦλος εἰς τὸν Βαρνάβαν· Ἄς γυρίσωμεν νὰ πάμε νὰ ἰδῶμεν τῶν ἀδελφῶν μας, πῶς εὐσυνέονται, εἰς καθὲν πόλιν, ταῖς ὁποῖαις ἐιδόξαμεν τοὺς λόγους τοῦ Κυρίου.

37 Καὶ ὁ Βαρνάβας ἐσυμπροσημωθῶν νὰ πάσῃ μαζὺ τὸν Ἰωάννην ὅπου ἐκαλεῖτο Μάρκος.

38 Ἀλλ' ὁ Παῦλος ἔκρινεν ἄξιν, ἐκεῖνον ὅπου ἐχώρησε ἀπ' αὐτῶν ἀπὸ τῆς Παμφυλίας, καὶ οὐκ ἐπῆγεν· μαζὺ μετ'

μὴ συμπαραλαβῆναι τοῦ-

39 Ἐγένετο ἔν παροξυσμῷ, ὥστε ἀποχωρισθῆναι αὐτὸς ἀπ' ἀλλήλων τὸν τε Βαρνάβαν παραλαβόντα τὸν Μάρκον ἐκπλεῖσαι εἰς Κύπρον.

40 Παῦλος δὲ ἐπιλιξάμενος Σίλαν ἐξῆλθε, παραδοθείς τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν.

41 Διέρχεται δὲ τὴν Συρίαν καὶ Κιλικίαν, ἐπιτηδεύων τὰς ἐκκλησίας.

αὐτὸς εἰς τὸ ἔργον, ἵνα μὴ τὸν πάροισιν.

39 Μεγάλῃ λοιπὸν πίκρῃ ἔγινε, εἰς τὸσον ὥστε ἵνα ἀποχωρισθῶσιν ἕνας ἀπὸ τοῦ ἄλλου· καὶ ὁ Βαρνάβας ἐπήγει τὸν Μάρκον, καὶ ἐπλευσεν εἰς τὴν Κύπρον.

40 Καὶ ὁ Παῦλος· ἐδιδάξας τὸν Σίλαν καὶ εὐγγέλιον, ἐξωντάς ἱνα παραδιδῇ εἰς τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς.

41 Καὶ ἰπέραν τὴν Συρίαν καὶ Κιλικίαν, βιβλιώνοντας τὰς ἐκκλησίας.

Κιφ. 15. 16.

Καὶ Ἀντιόχεια δὲ εἰς Δίεβρον καὶ Λύτραν καὶ ἰδὼν μαθητὴς τις ἦν ἐκ τῶν οὐκ ἐκ Τριμύθους, οὗτος γυναικὺς τῆς Ἰουδαίας πιστῆς, πατὴρ δὲ Ἕλληνας.

2 Ὅς ἐμαρτυρεῖτο ὑπὸ τῶν ἐν Λύτραις καὶ Ἰκονίῳ ἀδελφῶν.

3 Τῷτο ἠθέλησεν ὁ Παῦλος· σὺν αὐτῷ ἐξελεῖν καὶ λαβὼν περίεμεν αὐτόν, διὰ τῆς Ἰουδαίας τῆς ὄντας ἐν τοῖς τόποις ἐκείνοις· ἥδισαι γὰρ ἅπαντες τὸν πατέρα αὐτοῦ ὅτι Ἕλληνας ὑπέρχεν.

4 Ὡς δὲ διεπορεύοντο τὰς πόλεις, παραδίδων αὐτοῖς φυλάσσειν τὰ δογματα τὰ κενήμενα ὑπὸ τῶν ἀποστόλων καὶ

Καὶ ἱκατάντησεν εἰς τὴν Δίεβρον καὶ τὴν Λύτραν καὶ ἵνα, καὶ ἦτον κάποιος μαθητῆς, τὸ ὄνομα τε Τριμύθιος, οὗτος κάποιος γυναικὺς Ἰουδαίας πιστῆς, ἀμὴ ἀπὸ πατέρα Ἕλληνας.

2 Ὁ ὁποῖος ἐμαρτυρεῖτο διὰ καλὸς ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς, ὅπου ἦταν εἰς τὴν Λύτραν καὶ εἰς τὸ Ἰκόνιον.

3 Ἐτέτοι ἠδύλῃσεν ὁ Παῦλος· ἵνα πάγχυ μαζί τε καὶ ὡσαν τὸν ἱπηρε τὸν ἐπιερίτμησι, διὰ τῆς Ἰουδαίας ὅπου ἦταν εἰς τῆς τόπης ἐκείνης· διὰ τὸ ὅτι ἐξερχεν τὸν πατέρα τε ὅτι ἦτον Ἕλληνας.

4 Καὶ ὡσαν ἱπηρεσαν τὰς πόλεις, καὶ ἱπαρδιδὼν ἵνα φυλάσσει τὰ δογματα ὅπου ἦταν ἀποφασισμένα ἀπὸ τῆς

τῶν πρεσβυτέρων τῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ.

5 Αἱ μὲν ἔν ἐκκλησίᾳ ἐξέρχοντο τῇ πείρῃ, καὶ ἐπισίστιον τῷ ἀριθμῷ καθ' ἡμέραν.

6 Διελθόντες δὲ τὴν Φρυγίαν καὶ τὴν Γαλατικὴν χώραν, κολυθίντες ὑπὸ τοῦ ἁγίου Πνεύματος λαλῆσαι τὸν λόγον ἐν τῇ Ἀσίᾳ.

7 Ἐλθόντες κατὰ τὴν Μυσίαν, ἐπείραζον κατὰ τὴν Βιδυνίαν πορεύεσθαι· καὶ οὐκ εἶασιν αὐτὸς τὸ Πνεῦμα.

8 Παρελθόντες δὲ τὴν Μυσίαν, κατέβησαν εἰς Τρωάδα.

9 Καὶ ὅραμα διὰ τῆς νυκτὸς ὤφθη τῷ Παύλῳ· Ἄγῃ τις ἦν Μακεδὼν ἐξῶς, παρακαλῶν αὐτόν, καὶ λέγων· Διαβάς εἰς Μακεδονίαν βοηθήσω ἡμῖν.

10 Ὡς δὲ τὸ ὄραμα εἶδεν, εὐθέως ἐξήχησαμεν ἐξελθῆναι εἰς τὴν Μακεδονίαν, συμβιβάζοντες ὅτι προσκλήθηται ἡμᾶς ὁ Κύριος· εὐαγγελίσασθαι αὐτὸς.

11 Ἀναχθέντες ἔν ἀπὸ τῆς Τρωάδος, εὐθυδρομήσαμεν εἰς Σαμοθράκην, τῇ τε ἐπιβῇ εἰς Νεάπολιν.

12 Ἐκινῶν τε εἰς Φιλίππου, ἥτις ἐστὶ πρώτη τῆς

ἀποστόλης καὶ ἀπὸ τῆς πρεσβυτέρου ὅπου ἦταν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ.

5 Αἱ ἐκκλησίαι λοιπὸν ἐφερέωννταν εἰς τὴν πείραν· καὶ πᾶσα ἡμέρα ἐπείρισεν αὐτὸς τὸν λογαριασμόν.

6 Καὶ ὡσαν ἐπείρασαν τὴν Φρυγίαν καὶ τὴν χώραν τὴν Γαλατικὴν, ἐμποδίζοντες ἀπὸ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐλθεῖν τὸν λόγον εἰς τὴν Ἀσίαν.

7 Καὶ ὡσαν ἦλθασιν εἰς τὴν Μυσίαν, ἐδοκίμαζαν ἵνα πᾶσιν εἰς τὴν Βιδυνίαν· ἀμὴ τὸ Πνεῦμα δὲν τῆς ἀφῆσεν.

8 Καὶ ὡσαν ἱπέρασαν τὴν Μυσίαν, ἱκατέβησαν εἰς τὴν Τρωάδα.

9 Καὶ ἱφάνη τὴν νύκτα εἰς τὸν Παῦλον· ὅραμα· Ἐρίκντον ἕνας ἄνθρωπος· Μακεδὼν, ὁ ὁποῖος τὸν ἱπαρκαλεῖ, λέγων· Διαβάς εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ βοηθήσετέ μας.

10 Καὶ ὡσαν εἶδεν ὁ Παῦλος· τὸ ὅραμα, παρτιδὺς ἐξήχησαμεν ἵνα πᾶμιν εἰς τὴν Μακεδονίαν, σημαδεύοντες ἀπὸ τῷτο πως μᾶς ἱκαλίστην ὁ Κύριος, ἵνα τῆς εὐαγγελίσωμεν.

11 Ἐμισίφωμεν λοιπὸν μὴ καρεβῇ ἀπὸ τῆς Τρωάδος, καὶ ἐπηγάμεν ἵσα εἰς τὴν Σαμοθράκην, καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν εἰς τὴν Νεάπολιν.

12 Καὶ ἀπ' ἐκὶ εἰς τῆς Φιλίππου, ἡ ὁποία εἶναι

μερίδ^ς τῆς Μακεδονίας πό-
λεις, κολώνια· ἡμεν δὲ ἐν ταύτῃ
τῇ πόλει διατρίβοντες ἡμέρας
τινάς.

13 Τῇ τε ἡμέρᾳ τῶν σαβ-
βάτων ἐξῆλθομεν ἔξω τῆς
πόλεως παρὰ ποταμόν, ὃ
ἐνομίζεται προσευχὴ εἶναι· καὶ
καθίσαντες ἐλαλᾶμεν ταῖς
συνελθούσαις γυναῖξί·.

14 Καὶ τις γυνὴ ὀνόματι
Λυδία, πορφυρόπωλις πόλεως
Θυατείρων, σιδομένη τὸν Θεόν,
ἤκει· ἧς ὁ Κύριος διήνοιξε
τὴν καρδίαν, προσέχειν ταῖς
λαλήμενοις ὑπὸ τοῦ Παύλου.

15 Ὡς δὲ ἐβαπτίσθη, καὶ
ὁ οἶκος αὐτῆς, παρεκάλει,
λέγουσα· Εἰ κερκίκατέ με
πιστῇ τῷ Κυρίῳ εἶναι, εἰσ-
ελθόντες εἰς τὸν οἶκόν μου,
μείνατε. Καὶ παραβιάσαστο
ἡμᾶς.

16 Ἐγένετο δὲ πορευομένων
ἡμῶν εἰς προσευχὴν, παιδί-
σκην τινὰ ἔχουσαν πνεῦμα Πύ-
θωνος, ἀπαντᾶσαι ἡμῖν, ἥτις
ἐργασίαν πολλὴν παρέιχε ταῖς
κυρίαις αὐτῆς μαντευομένη.

17 Αὕτη κατακολούθησεν τοῦ
Παύλου καὶ ἡμῖν, ἔκραζε, λέ-
γουσα· Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι, ὁ
δούλος τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου εἰσιν,

πρώτη πόλις τῆς μερίας τῆς
Μακεδονίας, καὶ εἶναι κολώ-
νια· καὶ εἰμυσθαι εἰς αὐτὴν
τὴν πόλιν, καὶ ἐκάμαμι
καμπύσαις ἡμέραις.

13 Καὶ τὴν ἡμέραν τοῦ
σαββάτου εὐλόγηκεν ἔξω ἀπὸ
τὴν πόλιν εἰς τὸ παραπότα-
μον, εἰς ἓνα τόπον ὅπῃ ἦτο
συνήθεια τὰ προσεύχονται·
καὶ ὡσὰν ἐκαθίσαντες ἰσχυ-
ταίσαμεν μετὰ ταῖς γυναῖ-
καις ὅπῃ ἐμαζώχθησαν.

14 Καὶ κάποια γυναῖκα,
τὸ ὄνομα τῆς Λυδίας, ὅπῃ ἐπα-
γκατεύετο πορφυρὰ πᾶντα,
ἀπὸ τὴν πόλιν τῶν Θυατείρων,
καὶ εἰσέβητο τὸν Θεόν, ἀνοι-
ξὼν τὸν λόγον· τῆς ὁποίας τὴν
καρδίαν ἀνοίξεν ὁ Κύριος, ἵνα
ἔχη τὸν ἰὸν τῆς εἰς ἐκεῖνα
ὅπῃ ἐλάλει ὁ Παῦλος.

15 Καὶ ὡσὰν ἐβαπτίσθη
αὕτη καὶ ἡ φαρμίδια τῆς ὅλης,
τὴς ἐπαρεκάλει καὶ εἶπεν·
Ἄν μὴ κρείντε πῶς εἶμαι πιστὴ
εἰς τὸν Κύριον, ἐλᾶτε ἵνα μεί-
ναι εἰς τὸ σπήτιόν μου. Καὶ
μᾶς ἐβίασε.

16 Καὶ ὅταν ἰσηγένηται
εἰς τὴν προσευχὴν, μᾶς ἀπαν-
τησε μία δαυλίτρια ὅπῃ ἔχει
πνεῦμα Πύθωνος, ἡ ὁποία
μαντεύοντας εἶδε πολὺ διά-
φορον εἰς τὰς αὐθεντάδας τῆς.

17 Ἐτάτη ἀκολούθησεν τοῦ
Παύλου καὶ ἡμᾶς, καὶ ἔκραζε λέ-
γουσα· Ἐστὺ οἱ ἄνθρωποι· ἵ-
να δαυλίτιδες τῷ Θεῷ τοῦ ὑψί-
του.

οἷτις καταγγέλλουσιν ἡμῖν
ὅδον σωτηρίας.

18 Τὸ τοῦτο δὲ ἐποίησεν ἐπὶ πολ-
λὰς ἡμέρας· διαπονηθεὶς δὲ ὁ
Παῦλος, καὶ ἐπιγέφυρας, τῷ
πνεύματι εἶπε· Παραγγέλλω
σοὶ ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ,
ἐξελεύσῃ ἀπ' αὐτῆς. Καὶ ἐξῆλ-
θεν αὐτῇ τῇ ἄρξει.

19 Ἰδόντες δὲ οἱ κύριοι
αὐτῆς ὅτι ἐξῆλθεν ἡ ἐλπίς τῆς
ἐργασίας αὐτῶν, ἐπιλαβόμενοι
τὸν Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν,
εἰκόνησαν εἰς τὴν ἀγορὰν ἐπὶ
τὰς ἄρχοντας.

20 Καὶ παρακαλῶντες
αὐτοὺς τοῖς στρατηγοῖς, εἶπον·
Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι ἐκταράσ-
σουσιν ἡμῶν τὴν πόλιν, ἵνα
δαίσι ἐπαρχοντες·

21 Καὶ καταγγέλλουσιν
ἔθνη ἃ ἐκ ἐξίγιν ἡμῖν παραδι-
χέσθαι, ἐδὲ ποιεῖν, Ῥωμαίοις
ἔσι.

22 Καὶ συνεπέστη ὁ ὄχλος
κατ' αὐτῶν, καὶ οἱ στρατηγοὶ
περιεζήσαντες αὐτῶν τὰ ἱμά-
τια, ἐκείνουσαν βραδύτητα.

23 Πολλὰς τε ἐπιθίντες
αὐτοῖς πληγὰς, ἔβαλον εἰς
φυλακὴν, παραγγέλλαντες τῷ
δεσμοφύλῃ ἀσφαλῶς τηρεῖν
αὐτούς.

24 Ὅς παραγγέλλανται τοῖς

σοῖς, οἱ ὅποιοι σοὶ διδάσκουσιν
τὴν ὁδὸν σωτηρίας.

18 Καὶ τὸ τοῦτο τὸ ἔκρινεν
πολλὰς ἡμέρας· καὶ βαρεῖας
φειρόμενος ὁ Παῦλος, γυμνῶν-
τας εἶπεν εἰς τὸ πνεῦμα·
Προσάγω σοὶ εἰς τὸ ὄνομα τοῦ
Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα ἐγὼς ἀπ'
αὐτῆς. Καὶ ἐκείνη τὴν ὥραν
ἐγύμνησεν.

19 Καὶ ὡσὰν εἶδαν οἱ
αὐθεντάδες τῆς, ὅτι ἔχουσιν
τὴν ἐλπίδα τοῦ κέρους τῆς,
ἐβίασαν τὸν Παῦλον καὶ τὸν
Σίλαν, καὶ τὰς ἔσυραν εἰς τὴν
κρίτην εἰς τὰς ἄρχοντας.

20 Καὶ ὡσὰν τὰς ἐπὶ ἡμῶν
εἰς τὰς στρατηγίας, εἶπαν·
Ἐστὺ οἱ ἄνθρωποι συγχέ-
ξεν τὴν πόλιν μας, ὅτις
ἱερατοῖς.

21 Καὶ μᾶς λέγουσαν τὰς
ταῖς ὁποιαις δὲν σφίται ἵνα
ταῖς διεκρίνομεν, μηδὲ ἵνα
ταῖς κάμωμεν, ἐμῶν ὅπῃ
ἱερατοῖς Ῥωμαίοις.

22 Καὶ τὸ πλῆθος ἐμαζώ-
χθη καὶ ἰσηγένησαν ἐκείνους
αὐτῶν· καὶ οἱ στρατηγοὶ
ἔσχεσαν τὰ φορέματά τῆς,
καὶ ἐπέσχεσαν ἵνα τὰς δέξιν.

23 Καὶ δέροντες τῆς πολ-
λαῖς βραδύταις, τὰς ἔβαλον εἰς
τὴν φυλακὴν, καὶ παραγγέλλαν-
τες τῷ δεσμοφύλῃ ἵνα ἐφύλαξεν τὰς
διεμίνας, ἵνα τὰς φυλάξῃ πα-
ρατηρημένους.

24 Ὅ οἱ ὅποιοι ὡσὰν ἰσχυ-
ταις

αὐτὴν εἰληφώς, ἔβαλεν αὐτὴς εἰς τὴν ἰσωτέραν φυλακὴν, καὶ τὰς πόδας αὐτῶν ὑποφαλίσατο εἰς τὸ ξύλον.

25 Κατὰ δὲ τὸ μεσονύκτιον Παῦλῳ καὶ Σίλας προσευχόμενοι ὕμνην τὸν Θεόν· ἐπηκροῦντο δὲ αὐτῶν οἱ δέσμοι.

26 Ἄφνω δὲ σεισμός· ἐγένετο μέγας, ὥστε σαλευθῆναι τὰ θεμέλια τοῦ δεσμωτηρίου· ἐκινήθησαν τε παραχρῆμα καὶ θύραι πάνσαι, καὶ πάντων τὰ δεσμά ἀνέδη.

27 Ἐξυπνῶ δὲ γενόμενῳ ὁ δεσμοφύλαξ, καὶ ἰδὼν ἀνεωγμένας τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, σπασάμενος μάχαιραν, ἐμείλει καὐτὸν ἀναιρεῖν, νομίζων ἐκπιφευγῆναι τὰς δεσμάς.

28 Ἐφώνησε δὲ φωνῇ μεγάλῃ ὁ Παῦλῳ, λέγων· Μηδὲν πράξεις σεαυτῷ κακόν· ἅπαντες γὰρ ἴσμεν ἰδιόδεε.

29 Αἰτήσας δὲ φῶτα εἰσῆλθον, καὶ ἰντρομένῳ προσέειπε τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σίλα·

30 Καὶ προαγαγὼν αὐτὰς ἔξω, ἔφη· Κύριοι, τί με δεῖ ποιεῖν ἵνα σωθῶ;

31 Οἱ δὲ εἶπον· Πίστευσον ἐπὶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ σωθήσῃ σὺ καὶ ὁ οἶκός σου.

τίτοιαν παραγγελίαν, τὰς ἔβαλεν μέσα εἰς τὴν φυλακὴν, καὶ τὰ ποδάρια τὰς τὰ ἔβαλεν εἰς τὸ ξύλον.

25 Καὶ τὰ μεσονύκτια ὁ Παῦλῳ καὶ ὁ Σίλας ἐπροσεύχονταν καὶ ὑμνοῦσαν τὸν Θεόν· καὶ τὰς ἀκούοντες οἱ οὐκ ἦσαν δεμένοι.

26 Καὶ παρυδὺς ἐγένετο μεγάλῳ σεισμός, τόσοι οὐκ ἴσαλευθησαν τὰ θεμέλια τῆς φυλακῆς· καὶ παρυδὺς ἀνοίξαν ἡ θύραις ὅλαις, καὶ τὰ δεσμάματα ὅλων ἐλύθησαν.

27 Καὶ ἐκινῶ οὐκ ἐφύλαγε τὰς δεμένους ἐξύπνισε, καὶ ὥσπερ εἶδε τὰς θύρας τῆς φυλακῆς ἀνοικταῖς, ἐύγαλε τὸ μαχαίρην ἵνα σκοτώσῃ τὸν λόγον, λογιάζοντας πῶς ἐφυγαν ἐκείνοι οὐκ ἦσαν δεμένοι.

28 Ἀλλ' ὁ Παῦλῳ τοῦ ἐφώνασε μετὰ μεγάλῃ φωνῇ, καὶ εἶπε· Μὴν κάμης τίποτες κακὸν τοῦ λόγου σου· διατὶ ἡμεῖς ὅλοι εἰμεσθὲν ἰδοῦ.

29 Καὶ ἐξήτησε φῶς καὶ ἐπήδησε μέσα, καὶ τρομασμένῳ ἔειπεν εἰς τὰ ποδάρια τοῦ Παύλου καὶ τοῦ Σίλα·

30 Καὶ ἐύγαλὲν τὰς ἔξω, καὶ εἶπεν· Αὐθιγὰς, τί κάμεις· χρεῖα ἵνα κάμω ἵνα σωθῶ;

31 Καὶ ἐκείνοι τῷ εἶπαν· Πίστευσε εἰς τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ θείσεις σωθῆ ἰσὶ καὶ τὸ οἶκός σου.

32 Καὶ ἰλάλησαν αὐτῷ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, καὶ πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ.

33 Καὶ παραλαβὼν αὐτὸς ἐν ἑκίῳ τῇ ὥρᾳ τῆς νυκτός, ἦλθεν ἀπὸ τῶν πολλῶν καὶ ἱεραπτίσθη αὐτὸς καὶ οἱ αὐτῷ πάντες παραχρῆμα.

34 Ἀναγαγόν τε αὐτὸς εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, παρέθηκε τράπεζαν, καὶ ἡγαλλιάσατο πανοικί πεπιστευκῶς τῷ Θεῷ.

35 Ἡμέρας δὲ γενομένης ἀπέειλαν οἱ γρατηγοὶ τὴν ραβδύχην, λίγοντες. Ἀπόλυσον τὴν ἀνδρώπην ἐκείνην.

36 Ἀπήγγειλε δὲ ὁ δισμοφύλαξ τὰς λόγους τούτους πρὸς τὸν Παῦλον· Ὅτι ἀπετέλλουσιν οἱ γρατηγοί, ἵνα ἀπολυθῇ· νῦν ἔν ἐξελθόντες, πορεύεσθε ἐν εἰρήνῃ.

37 Ὁ δὲ Παῦλος ἔφη πρὸς αὐτούς· Δείραντες ἡμᾶς δημοσίᾳ, ἀκατακρίτους, ἀνδρώπην Ῥωμαίους ὑπάρχοντας, ἔβαλον εἰς φυλακὴν, καὶ νῦν λάθρα ἡμᾶς ἐκβάλλουσιν; οὐ γὰρ ἀλλὰ ἐλθόντες αὐτοὶ ἡμᾶς ἐξαγαγέτωσαν.

38 Ἀνήγγειλαν δὲ τοῖς γρατηγοῖς οἱ ραβδῦχοι τὰ ῥήματα ταῦτα· καὶ ἐφοβήθησαν ἀκούσαντες ὅτι Ῥωμαῖοί εἰσι.

32 Καὶ τῷ ἰλάλησαν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, καὶ εἰς ὅλης ὕστερ ἦταν μίση εἰς τὸ σπῆντί τε.

33 Καὶ τὸς ἐπῆρεν ἐκείνην τὴν ὥραν τῆς νύκτας, καὶ τὸς ἦλθεν ἀπὸ ταῖς λαβωματισταῖς· καὶ ἱεραπτίσθη αὐτὸς καὶ οἱ ἰδικοί τε ὅλοι παρευθύς.

34 Καὶ τὸς ἀνέβασιν εἰς τὸ σπῆντί τε, καὶ τὸς ἔβαλλεν ὀμπροσὰ τραπέζι, καὶ εὐφράνθη μὲ ὅλον τε τὸ σπῆντι πῶς ἰπίστυσεν εἰς τὸν Θεόν.

35 Καὶ ὡσὰν ἐξημέρουν, οἱ γρατηγοὶ ἔειλαν τὰς ραβδύχην, καὶ ἔλιγαν· Ἀπόλυσον τὴν ἀνδρώπην ἐκείνην.

36 Καὶ ὁ δισμοφύλαξ εἶπεν τὰ λόγια ἐν ταῖς εἰς τὸν Παῦλον· Ὅτι ἔειλαν οἱ γρατηγοί, ἵνα σᾶς ἀπολύσωμεν· τῶρα λοιπὸν εὐγέροντες, σύρτε εἰς τὸ καλόν.

37 Καὶ ὁ Παῦλος τὸς εἶπεν· Ἀφόντις μᾶς εἴδειραν παρρησίᾳ, χωρὶς κρίσιν, ὅπῃ εἰμὸσθιν ἀνδραποὶ Ῥωμαῖοι, καὶ μᾶς ἔβαλαν εἰς τὴν φυλακὴν, τῶρα μᾶς εὐγέροντες κρυφᾶ; δὴν (γίνεται ταῦτο) ἐτξ· ἀλλὰ ἅς ἐλθον αὐτοὶ καὶ ἅς μᾶς εὐγέλῃσι.

38 Καὶ οἱ ραβδῦχοι ἐπῆγαν καὶ εἶπαν τὰ λόγια ἐν ταῖς εἰς τὸς γρατηγούς· καὶ οἱ γρατηγοὶ ὡσὰν ἀκουσαν πῶς εἶναι Ῥωμαῖοι, ἐφοβήθησαν.

39 Καὶ ἰδόντες παρεκά-
λυσαν αὐτοὺς, καὶ ἔξαγαγόν-
τες ἡρώτων ἐξελθεῖν τῆς
πόλεως.

40 Ἐξελθόντες δὲ ἐκ τῆς
φυλακῆς εἰσῆλθον εἰς τὴν
Λυδῖαν· καὶ ἰδόντες τὰς ἀδελ-
φούς, παρεκάλυσαν αὐτοὺς, καὶ
ἐξῆλθον.

39 Καὶ ὥσάν ἦλθαν τὴν
ἐπαρχοῦσαν, καὶ τὰς εὐγα-
λάν ἐξω καὶ τὰς ἐπαρχαίαν
σαν ἐκ εὐγαν ἀπὸ τὴν πόλιν
της.

40 Καὶ ὥσάν εὐῆγκαν ἀπὸ
τὴν φυλακὴν ἐπῆγαν μέσα εἰς
τὸ σπῆντι· τῆς Λυδίας· καὶ
ὥσάν εἶδαν τὰς ἀδελφούς, τὴν
ἐνεθέτησαν, καὶ εὐῆγκαν ἀπὸ
τὴν πόλιν καὶ ἐδιέβηκαν.

Κεφ. ιζ'. 17.

Διδοὺσαντες δὲ τὴν Ἀμφί-
πολιν καὶ Ἀπολλωνίαν,
ἦλθον εἰς Θεσσαλονίκην, ὅπου
ἦν ἡ συναγωγὴ τῶν Ἰε-
δαίων.

2 Κατὰ δὲ τὸ εἰσὼδες τῷ
Παύλῳ εἰσῆλθε πρὸς αὐτούς,
καὶ ἐπὶ σάββατα τρία δι-
ελογετο αὐτοῖς ἀπὸ τῶν γρα-
φῶν,

3 Διακρίγων καὶ παρατι-
θέμενος· ὅτι τὸν Χριστὸν εἶδει
παθεῖν καὶ ἀναστῆναι ἐκ
νεκρῶν, καὶ ὅτι ὅσος ἐστὶν ὁ
Χριστὸς Ἰησοῦς, οὗ ἐγὼ καταγ-
γέλω ἡμῖν.

4 Καὶ τινες ἐξ αὐτῶν
ἐπίεσθησαν, καὶ προσεκληρώ-
θησαν τῷ Παύλῳ καὶ τῷ
Σίλῳ, τῶν τε σινομένων Ἑλ-
λῆνων πολὺ πλεονάζοντες, γυναι-
κῶν τε τῶν πρώτων οὐκ
λίγαι.

5 Ζηλώσαντες δὲ οἱ ἀπει-
θῶντες Ἰεδαῖοι, καὶ προσλα-

ΚΑΙ ὥσάν ἐπέρασαν τὴν
Ἀμφίπολιν καὶ τὴν
Ἀπολλωνίαν, ἐπῆγαν εἰς τὴν
Θεσσαλονίκην, ἐκεῖ ὅπου ἦτον
ἡ συναγωγὴ τῶν Ἰεδαίων.

2 Καὶ κατὰ τὴν συνήθειαν
ὅπου εἶχεν ὁ Παῦλος ἐμβόην
εἰς αὐτούς, καὶ τρία σάββατα
ἐδιελέγετο μετ' αὐτοὺς ἀπὸ
ταῖς γραφαῖς,

3 Ἐξηγῶντας καὶ ἀποδι-
χνύοντας, ὅτι ἔκαμν χρεῖα ἐκ
σάββητος Χριστός, καὶ ἐκ ἀναστα-
σῆς ἐκ νεκρῶν, καὶ ὅτι ἐτεῖτο
εἶναι ὁ Χριστὸς Ἰησοῦς, ὅπου ἐγὼ
(λίγω) σᾶς κηρύττω.

4 Καὶ κάποιος ἀπ' αὐτῶν
ἐκαταπέσιδθησαν, καὶ ἐκολή-
θησαν μετ' αὐτοὺς τὸν Παῦλον καὶ μετ'
τὸν Σίλαν, καὶ πολὺ πλεονάζοντες
ἀπὸ τῆς Ἑλληνίας τὰς εὐσε-
βεῖς, καὶ πολλὰς γυναῖκας
ἀπὸ ταῖς πρώταις.

5 Καὶ οἱ Ἰεδαῖοι ὅπου δὲ
ἐπίειθεν τὸν Ἰφθόνησαν, καὶ

βόμιοι τῶν ἀγοραίων τινὰς
ἄνδρας ποιητὰς, καὶ ὀχλοποι-
σαντες, ἐθορύβουν τὴν πόλιν·
ἰσχυρίζοντες· τε τῇ οἰκίᾳ Ἰά-
σονος, ἐξήταν αὐτὸς ἀγαγὼν
εἰς τὸν δῆμον.

6 Μὴ εὐρόντες δὲ αὐτούς,
ἵσυρον τὸν Ἰάσονα καὶ τινὰς
ἀδελφούς ἐπὶ τὰς πολιτάρχας,
βωῶντες· Ὅτι οἱ τὴν οἰκίαν
ἀναστατώνοντες, ἔτοι καὶ ἐν-
θάδε παύσιν,

7 Οὐδ' ὑποδίδικται Ἰάσονα
καὶ ἔτοι πάντες ἀπέναντι τῶν
δογματῶν Καίσαρος· πρᾶτ-
ταισι, βασιλεῖα λέγοντες Ἰε-
ρον εἶναι, Ἰησοῦν.

8 Ἐτάραξαν δὲ τὸν ὄχλον
καὶ τὰς πολιτάρχας ἀκούον-
τας ταῦτα·

9 Καὶ λαβόντες τὸ ἱκανόν
σφᾶρα τοῦ Ἰάσονος καὶ τῶν
λοιπῶν, ἀπέλυσαν αὐτούς.

10 Οἱ δὲ ἀδελφοὶ εὐθὺς
διὰ τῆς νυκτὸς ἐξήμιψαν
τὸν τε Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν
εἰς Βέροιαν· οἵτινες παραγενέ-
μενοι, εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν
Ἰεδαίων ἀπήλθον.

11 Οὗτοι δὲ ἦσαν εὐ-
γενέστεροι τῶν ἐν Θεσσαλο-
νίκῃ, οἵτινες ἰδέσαντο τὸν
λόγον μετὰ πάσης προθυ-
μίας, τὸ καθ' ἡμέραν ἀνα-

ἰμάζοντες κάποιους ἄνδρας
ποιητὰς φοροπλανημένους, καὶ
ἔκαμν ὄχλον, καὶ ἰσχυρίζον-
τες τὴν πόλιν· καὶ ἰσχυρίζον-
τες τὸ σπῆντι τὸ Ἰάσονος, ἐξή-
ταν τὸν Παῦλον καὶ ἰεῖνους
ὅπου ἦταν μαζί τε καὶ τὰς
φίλων εἰς τὸν λαόν.

6 Καὶ ὥσάν οὖν τὰς ἡμέρας,
ἵσυραν τὸν Ἰάσονα καὶ κάποιους
ἀδελφούς εἰς τὰς ἀρχοντας τῆς
πόλεως, βωῶντες· Ὅτι ἐκεῖ-
νοι ὅπου ἤφειραν αἶμα κάτω τὴν
οἰκίαν, ἐτεῖτοι ἦλθαν καὶ
ἐδῶ,

7 Τὰς ὁποῖους τὰς ἐποδι-
χθῆκεν ὁ Ἰάσων· καὶ ἐτεῖτοι
ὅλοι κάμνουν ἰσχυρία τῶν
δογματῶν τοῦ Καίσαρος,
λέγοντες· Νὰ εἶναι ἄλλος
βασιλεὺς ὁ Ἰησοῦς.

8 Καὶ ἰσχυρίζοντες τὸ
πλεονάζον καὶ τὰς ἀρχοντας
τῆς πολιτείας ὅπου ἀκούον
ἐταῦτα·

9 Καὶ ὥσάν εὐχαριστήθη-
σαν ἀπὸ τὸν Ἰάσονα, καὶ ἀπὸ
τὰς λοιπῶν, τὴν ἀπόλυσαν.

10 Καὶ οἱ ἀδελφοὶ παρυ-
δὺς τὴν νύκτα ἐγείλαν ἐξῶ τὸν
Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν εἰς τὴν
Βέροιαν· οἱ ὅποιοι ὥσάν ἔφθα-
σαν, ἐπῆγαν εἰς τὴν συναγωγὴν
τῶν Ἰεδαίων.

11 Καὶ ἐτεῖτοι (οἱ Βεροῖοι-
ται) ἦσαν πλεονάζοντες καὶ
παρὰ τὰς Ἰεδαίους τῆς Θεσ-
σαλονίκης, καὶ ἰδέχοντο τὸν
λόγον μετὰ πάσης προθυ-
μίας καὶ καθ' ἡμέραν ἀνα-

κρίνοντες τὰς γραφὰς, εἰ ἔχουσιν ταῦτα ὅτως.

12 Πολλοὶ μὲν οὖν ἐξ αὐτῶν ἐπίστευσαν, καὶ τῶν Ἑλληνίδων γυναικῶν τῶν εὐσχημόνων, καὶ ἀνδρῶν οὐκ ὀλίγοι.

13 Ὡς δὲ ἔγνωσαν οἱ ἀπὸ τῆς Θεσσαλονικῆς Ἰουδαῖοι, ὅτι καὶ ἐν τῇ Βερούᾳ καταγγέλλη ὑπὸ τοῦ Παύλου ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, ἤλθον κακῶς, ἐκαλιόντες τὸς ἄλλους.

14 Εὐθὺς δὲ τότε τὸν Παῦλον ἐξαπίσκεισαν οἱ ἀδελφοὶ πορεύεσθαι ὡς ἐπὶ τὴν θάλασσαν· ὑπέμεινεν δὲ ὁ, τε Σίλας καὶ ὁ Τιμόθεος· ἐκεί.

15 Οἱ δὲ κωιδιζῶντες τὸν Παῦλον, ἤγαγον αὐτὸν ἕως Ἀθηνῶν· καὶ λαβόντες ἐντολὴν πρὸς τὸν Σίλαν καὶ Τιμόθεον, ἵνα ὡς τάχιστα ἔλθωσι πρὸς αὐτόν, ἐξήεσαν.

16 Ἐν δὲ ταῖς Ἀθήναις ἰκδιχομένη αὐτὴς τοῦ Παύλου, παρωξύνετο τὸ πνεῦμα αὐτῆς ἐν αὐτῷ, θεωρεῖν κατείδωλον ὕσαν τὴν πόλιν.

17 Διελέγετο μὲν οὖν ἐν τῇ συναγωγῇ τοῖς Ἰουδαίοις καὶ τοῖς σεβομένοις, καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ κατὰ πᾶσαν

μίαν, ἐξετάζοντες κάθε ἡμέραν ταῖς γραφαῖς, ἃν ἐτύθη εὐρίσκονται τέτοιαις λογῇς.

12 Πολλοὶ λοιπὸν ἀπὸ αὐτῆς ἐπίστευσαν, καὶ ἀπὸ ταῖς Ἑλληνίδες γυναικαῖς ταῖς τιμημέναις, καὶ πολλοὶ ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν.

13 Καὶ ὡς ἂν ἔμαθαν οἱ Ἰουδαῖοι οἱ Θεσσαλονικεῖς, ὅτι καὶ εἰς τὴν Βερούαν ἐκηρύχθη ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τοῦ Παύλου, ἐπήγαν καὶ ἐκεῖ, κινῶντες τὸ πλῆθος.

14 Καὶ περιυδοῦς οἱ ἀδελφοὶ ἔστασαν τὸν Παῦλον νὰ πάγῃ ὡς ἂν ἀπὸ τὴν θάλασσαν· καὶ ἀπόμειναν ἐκεῖ ὁ Σίλας καὶ ὁ Τιμόθεος.

15 Καὶ ἐκείνοι ὅπῃ ἔχρωσσαν νὰ φυλάξουν καὶ νὰ πᾶσιν τὸν Παῦλον παρατηρημένοι, τὸν ἐπήγαν ἕως εἰς ταῖς Ἀθήνας· καὶ πέρνοντες παραγγελίαν ἀπὸ αὐτὸν διὰ τὸν Σίλαν καὶ διὰ τὸν Τιμόθεον, νὰ ἔλθωσι πολλὰ γλίσγωρα εἰς αὐτόν, ἐγγῆκαν.

16 Καὶ καρτερῶντάς τες ὁ Παῦλος εἰς ταῖς Ἀθήνας, ἐπικραίνετον μέσα τὸ πνεῦμά τε, βλέπωντας τὴν πόλιν ὅπῃ ἦτον ὅλη γεμάτη εἰδωλα.

17 Καὶ ἐκτυγχάνειν εἰς τὴν συναγωγὴν τῆς Ἰουδαίας, καὶ ἐκείνης ὅπῃ ἦταν εὐσεβεῖς εἰς τὸν Θεόν, καὶ εἰς τὴν ἀγορὰν

ἡμέραν πρὸς τοὺς παρατυ-
χάοντας.

18 Τίς δὲ τῶν Ἐπικη-
ρείων καὶ τῶν Στωϊκῶν φι-
λοσόφων συνέβαλλον αὐτῷ·
καὶ τινες ἔλεγον· Τί ἂν θέλοι
ὁ σπερμολόγος ἕτος λέγειν;
Οἱ δὲ Ἕνων δαιμονίων δοκεῖ
καταγγελεὺς εἶναι· ὅτι τὸν
Ἰησοῦν καὶ τὴν ἀνάστασιν αὐ-
τοῖς εὐαγγελίζετο.

19 Ἐπιλαβόμενοί τε αὐ-
τοῦ, ἐπὶ τὸν Ἄρειον πάγον
ἤγαγον, λέγοντες· Δυνάμεθα
γινῶναι τίς ἡ καινὴ αὕτη
ἡ ὑπὸ σοῦ λαλουμένη δι-
δαχὴ;

20 Ξιφίζοντα γάρ τινα
ῥιπίζεις εἰς τὰς ἀνοὰς
ἡμῶν· βουλόμεθα ἔν γε γινῶ-
ναι τί ἂν θέλοι ταῦτα
εἶναι.

21 (Ἀθηναῖοι δὲ πάντες
καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες ξένοι
εἰς ἑδὲν ἕτερον εὐκαίρουν ἢ
λέγειν τι καὶ ἀκῆεν καινό-
τερον.)

22 Σταθίς δὲ ὁ Παῦλος
ἐν μέσῳ τοῦ Ἀρείου πάγου,
εἶπεν· Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κατὰ
πάντα ὡς δεισιδαιμονεγέρης
ἐμὰς διωρῶ.

23 Διερχόμενος γάρ καὶ
ἐκθεωρῶν τὰ σιβάσματα

ἰδίδασκε κάθε ἡμέραν ὅσους
ἤθελιν εἶρη.

18 Καὶ κάποιοι ἀπὸ τῶν
Ἐπικηρείων, καὶ ἀπὸ τῶν
Στωϊκῶν φιλοσόφων ἰδιαλέ-
γυνταν μετ' αὐτόν· καὶ κά-
ποιοι ἔλεγαν· Τί τάχα θέλει
ἐὰν εἰπῇ ἐτῆτος ὁ σπερμολόγος;
Καὶ ἄλλοι ἔλεγαν· Φαίνεται
ἐὰν εἶναι μνηστὴς ξένων Θεῶν·
διὰ τὴν τῶν εὐαγγελίζε τὸν
Ἰησοῦν καὶ τὴν ἀνάστασιν.

19 Καὶ πιάνοντές τὸν, τὸν
ἐπῆγαν εἰς τὸν Ἄρειον πάγον,
καὶ εἶπαν· (Τάχα) ἡμπορεῖ-
μεν ἐὰν μάθωμεν, ποῖα εἶναι
ἐτέτη ἡ καινὴ διδαχὴ,
ὅπως λέγεις εἰς;

20 Διὰ τὴν φέρεις κάποια
παράξυνα πράγματα εἰς τὰ
αὐτὰ μας· καὶ θέλομεν λοι-
πὸν ἐὰν μάθωμεν, τί θέλει ἐὰν
εἶναι αὐτά.

21 (Καὶ ὅλοι οἱ Ἀθηναῖοι
καὶ οἱ ξένοι ὅπως ἱκατοικῶσαν
ἐκεῖ, εἰς ἄλλο τίποτες δὲν
εἶχαν ἐὰν κάμεν, παρὰ ἐὰν
λέγων καὶ ἐὰν ἀκῆεν τίποτες
καινὰριον.)

22 Καὶ ὁ Παῦλος ἐστάθη
εἰς τὴν μέσην τοῦ Ἀρείου
πάγου, καὶ εἶπεν· Ὁ ἄνθρωπε
Ἀθηναῖοι, ἐγὼ καθολικῶς σὰς
βλέπω πῶς εἰσθε εἰς κάποιον
τρόπον εὐλαβεῖς περισσότερον
ἀπ' ἐκεῖνο ὅπως πρέπει.

23 Διὰ τὴν περιῶντας καὶ
βλέπωντας τὰ σιβάσματα

ἱμῶν εὖρον καὶ βωμόν, ἐν ᾧ ἐπιγύγραπτο· Ἀγνώστῳ Θεῷ. Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἐπιβιβῆτε, τῆτον ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν.

24 Ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας τὸν κόσμον καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ, ἔτι ἔστιν ἡμεῖς καὶ τῆς γῆς Κύριος· ὑπάρχων, οὐκ ἐν χειροποιήτοις ναυῖς κατοικεῖ.

25 Οὐδὲ ὑπὸ χειρῶν ἀνθρώπων θεραπεύεται, προσδεδεμένος τι· αὐτὸς δίδως πᾶσι ζωὴν καὶ πνοὴν καὶ τὰ πάντα.

26 Ἐποίησέ τε ἐξ ἐνὸς αἵματος πᾶν ἔθνος ἀνθρώπων κατοικεῖν ἐπὶ πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, ὀρίσας προτεταγμένους καιροὺς, καὶ τὰς ὁροδασίας τῆς κατοικίας αὐτῶν.

27 Ζητοῦν τὸ Κύριον, εἰ ἄρα γε φηλαφήσειαν αὐτὸν καὶ εὐροίεν· καὶ τοι γε ὑμεῖς μακρὰν ἀπὸ ἐνὸς ἐκίστη ἡμῶν ὑπάρχετε.

28 Ἐν αὐτῷ γὰρ ζῶμεν, καὶ κινούμεθα, καὶ ἵσμεν· ὡς καὶ τινες τῶν καθ' ὑμᾶς ποιητῶν ἐξήκασι· Τὸ γὰρ καὶ γένε· ἵσμεν.

29 Γίνε· ἐν ὑπάρχεσσι τῷ Θεῷ, οὐκ ὀφείλομεν νομίζειν χρυσῷ ἢ ἀργύρῳ ἢ λίθῳ, χαρσμοματι τέχνης καὶ ἐκθυ-

σας εὐρεῖα καὶ βωμόν, εἰς τὸν οὗτοι ἤσαν ἀπαναγινεσθαι· Ἀγνώστῳ Θεῷ. Ἐπὶ τοὺς τοὺς οὗτοι ἐστὶς μὴ ἐξείρονται λατρεύετε, ἐπὶ τοὺς ἐγὼ σὺ καταγγέλλω.

24 Ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας τὸν κόσμον καὶ ὅλα ἐκείνα ὅπου εἶναι μέσῃ εἰς αὐτόν, ἐπὶ τῶν ἡμεῖς καὶ τῆς γῆς, ἐν κατοικεῖ ἐκείνῃ ὅπου γίνονται μὲν χεῖρα.

25 Οὐδὲ λατρεύεται ἀπὸ χεῖρα ἀνθρώπων, ὡς ἂν ἐκείνη χρεάζεται τίποτε, δίδωσας αὐτοὺς εἰς ὅλα τὴν ζωὴν καὶ τὴν πνοήν, καὶ τὰ ὅλα.

26 Καὶ ἀπὸ ἑαυτοῦ αἵματι ἐκείνῃ ὅλα τὰ ἔθνη τῶν ἀνθρώπων, ἵνα κατοικήσιν ἀπάνω εἰς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, καὶ ἐκείνῃ καιροὺς (διωρισμένους) καὶ τὰ ὁροδασία τῆς κατοικίας τῶν.

27 Νὰ ζητῆσι τὸν Κύριον, ἵαν εἰς κάποιον τρόπον φηλαφῶντες αὐτὸν εὐρεῖ· ἀγκαλὰ καὶ διὰ εἶναι μακρὰ ἀπὸ ἐκείνου ἀπὸ ἐκείνου.

28 Διατὶ εἰς αὐτόν ζῶμεν, καὶ κινούμεθα, καὶ εἴσμεν· καθὼς καὶ μερικὶ ἀπὸ τῶν ἐκείνῃ ποιητῶν εἶπασι· Ὅτι τῷ Θεῷ γένε· εἴσμεν.

29 Ἐπειδὴ λοιπὸν εἴσμεν γένε· τῷ Θεῷ, ἐν χρεώσμεν ἵνα λογιζόμεν πᾶς ὁ Θεὸς εἶναι ἡμεῖς· χρυσῷ ἢ ἀσμένῃ ἢ

μήσεως ἀνθρώπου, τὸ θεῖον εἶναι ὅμοιον.

30 Τὸς μὲν ἔν χρόνῳ τῆς ἀγνοίας ὑπεριδὼν ὁ Θεός, ταῦν παραγγέλλει τοῖς ἀνθρώποις πᾶσι πανταχῇ μεταοῖν.

31 Διότι ἔτισιν ἡμέραν ἐν ᾗ μέλλει κρίνειν τὴν οἰκμένην ἐν δικαιοσύνῃ, ἐν ἀνδρὶ ἅ ὅσοι, πῖσι παρασχόν πᾶσιν ἀκατήσας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν.

32 Ἀκούσαντες δὲ ἀνέτασαν νεκρῶν, οἱ μὲν ἐκλήβον, οἱ δὲ εἶπον· Ἀκούσμεθα σε πάλιν περὶ τούτου.

33 Καὶ ἔτος ὁ Παῦλος ἐξῆλθεν ἐκ μέσῃ αὐτῶν.

34 Τινες δὲ ἄνδρες κολληθέντες αὐτῷ, ἐπίτευσαν· ἐν οἷς καὶ Διονύσιος ὁ Ἀρισταγίτης, καὶ γυνὴ οἰοματι Δάμαρις, καὶ ἑτεροὶ σὺν αὐτοῖς.

πέτραις, ἢ τὰ χαράγματα ὅπου εἶναι ἔργα τῆς τέχνης καὶ τῆς ἐπινοίας τοῦ ἀνθρώπου.

30 Διατὶ τῆς χρόνης τῆς ἀγνοίας ὁ Θεὸς ἔγνωσας καὶ τῆς παραβλήψῃ, τῶρα παραγγέλλει εἰς ὅλους τὸς ἀνθρώπους καὶ πανταχῇ ἐν μετανοήσῃ.

31 Διατὶ ἐδώρισεν μίαν ἡμέραν, εἰς τὴν ὅποιαν μέλλει νὰ κρίνῃ, τὴν οἰκμένην ἐν δικαιοσύνῃ, διὰ μίαν ἀνδρῶν, τὸν ὅποιον ὅσοι, καὶ τῶν τοῦ ἐπίτευσαν φανερὰ εἰς ὅλους, ἔγνωσας καὶ τὸν ἀναστήσῃ ἐκ νεκρῶν.

32 Καὶ ὅσοι ἀκούσαν ἀνέτασαν νεκρῶν, ἄλλοι τῷ ἐπερίγλασσαν, ἄλλοι εἶπασ· Θέλομεν σε ἀκούσει πάλιν διὰ τῶν τοῦ πρᾶγμα.

33 Καὶ τίποις λογῆς ὁ Παῦλος· εὐγνῆεν ἀπὸ τῆς μέσῃ τῆς.

34 Καὶ κάποιον ἄνδρες τὸν ἐκλήβησαν, καὶ ἐπίτευσαν· ἀκάμιστα εἰς τῆς ὅποις ἦσαν καὶ ὁ Διονύσιος ὁ Ἀρισταγίτης· καὶ μία γυναῖκα τὸ ὄνομα τῆς Δάμαρις, καὶ ἄλλοι μετ' αὐτοῦ.

Κεφ. ιγ'. 18.

ΜΕΤΑ' δὲ ταῦτα χωρισθεὶς ὁ Παῦλος ἐκ τῶν Ἀθηναίων, ἦλθεν εἰς Κορίνθον.

ΚΑΙ ὕστερον ἐχάρισεν ὁ Παῦλος ἀπὸ ταῖς Ἀθήναις, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Κορίνθον.

2 Καὶ εὗρων τινα Ἰουδαίον ὀνόματι Ἀκύλαν, Πορτικόν τῷ γένει, προσφάτως ἐκλυθότα ἀπὸ τῆς Ἰταλίας, καὶ Πρίσκιλλαν γυναῖκα αὐτοῦ, (διὰ τὸ διατεταχέναι Κλαύδιον χωρίζεσθαι πάντας τὰς Ἰουδαίους ἐκ τῆς Ῥώμης,) προσήλθεν αὐτοῖς·

3 Καὶ διὰ τὸ ὁμοτέχιον εἶναι, ἔμεινεν παρ' αὐτοῖς, καὶ ἐργάζετο· ἦσαν γὰρ σκηνοποιοὶ τῆν τέχνην.

4 Διελέγτο δὲ ἐν τῇ συναγωγῇ κατὰ πᾶν σάββατον, ὅτε τι Ἰουδαίους καὶ Ἕλληνας.

5 Ὅτις δὲ κατήλθον ἀπὸ τῆς Μακεδονίας ὅ τε Σίλας καὶ ὁ Τιμόθεος, συνείχοντο τῷ πνεύματι τοῦ Παύλου, διαμαρτυρούμενοι τοῖς Ἰουδαίοις τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

6 Ἀντιτασσόμενον δὲ αὐτῶν καὶ βλασφημούντων, ἐκτιναξάμενοι τὰ ἱμάτια, εἶπε πρὸς αὐτάς· Τὸ αἷμα ἡμῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ὑμῶν καθαρεύς ἔγω, ἀπὸ τοῦ νῦν εἰς τὰ ἔθνη πορεύσομαι.

7 Καὶ μεταβὰς ἐκεῖθεν, ἦλθεν εἰς οἶκον τινος ὀνόματι Ἰούστου, σεβόμενου τὸν Θεόν, ὃς ἦ

2 Καὶ εὗρίσκοντας καὶ ποιοῦν Ἰουδαίον τὸ ὄνομα τὸ γένει, ὃ οὐτοῦ· ἦλθε τότε κοντὰ ἀπὸ τῆς Ἰταλίας, μὴ τὴν Πρίσκιλλαν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, (διὰ τὸ ἐπύροσεν ὁ Κλαύδιος, νὰ ἀναχωρίσων οἱ Ἰουδαῖοι ὅλοι ἀπὸ τῆς Ῥώμης,) ἔσμιξε μετ' αὐτούς·

3 Καὶ διὰ νὰ εἶναι συντεχνίτης, εὗρίσκοντο σημά εἰς αὐτούς, καὶ ἐδύλευ· διὰ τὴν τέχνην τοὺς ἦσαν νὰ κάμνουν σκηνάς.

4 Καὶ καθὲρ σάββατον ὁμίλει εἰς τὴν συναγωγὴν, καὶ ἐκατέπειθε τὰς Ἰουδαίας καὶ τὰς Ἕλληνας.

5 Καὶ ὡσὰν ἐκατέβηκαν ἀπὸ τῆς Μακεδονίας ὁ Σίλας καὶ ὁ Τιμόθεος, ἐστραχωρένταν ὁ Παῦλος εἰς τὴν ψυχὴν, καὶ ἐμαρτύραν εἰς τὰς Ἰουδαίας πῶς νὰ εἶναι ὁ Ἰησοῦς ὁ Χριστός.

6 Καὶ ἐταῦτος ἐβόωνταν ἐναντίον καὶ ἐβλασφημούσαν, καὶ ὁ Παῦλος ἐκτινάσσοντας τὰ φορέματά του, τὸς εἶπε· Τὸ αἷμά σας ἄς εἶναι εἰς τὸ κεφάλι σας· ἐγὼ καθάριμαι, ἀπὸ τῶρα καὶ ὁμολογῶ δέλω πάγει εἰς τὰ ἔθνη.

7 Καὶ μεταπορίζοντας ἀπ' ἐκεῖ, ἐπῆγεν εἰς ἕνα σπῆτι καὶ ποιοῦν τὸ ὄνομα τοῦ Ἰούστου, ὅπου

οἰκίαν ἦν συνομορῶσα τῇ συναγωγῇ.

8 Κρίσπος δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος ἐπίεισε τῷ Κυρίῳ συν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ· καὶ πολλοὶ τῶν Κορινθίων ἀκούοντες ἐπίειπον, καὶ ἐβαπτίσθησαν.

9 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος δι' ἐράματός· ἐν νυκτὶ τῷ Παύλῳ· Μὴ φοβῆ, ἀλλὰ λάλει, καὶ μὴ σιωπήσης·

10 Διότι ἐγὼ εἰμι μετὰ σοῦ, καὶ ὅδεις ἐπιθροισταί σοι τοῦ κακῶσαι σε· διότι λαός ἐστὶ μοι πολὺς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ.

11 Ἐκάθισέ τι ἑαυτὸν καὶ μῆνας ἔξ, διδάσκων ἐν αὐτοῖς τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

12 Γαλλίωνος δὲ ἀνθυπατεύοντος τῆς Ἀχαΐας, κατεπέτρεψεν ὁμοθυμαδὸν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ Παύλῳ, καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἐπὶ τὸ βῆμα,

13 Λέγοντες· Ὅτι παρὰ τὸν νόμον ὅτος ἀνατίθει τὴς ἀνθρώπου σέβισθαι τὸν Θεόν.

14 Μέλλοντος δὲ τοῦ Παύλου ἀνοίγειν τὸ στόμα, εἶπεν ὁ Γαλλίων πρὸς τὸς Ἰουδαίους· Εἰ μὲν ἔν ἦν ἀδικημά τι ἢ ἐραδιουργημα

ἐφοβᾶτο τὸν Θεόν, τὴ ὁποίαν τὸ σπῆτι ἦτον σύμπλην μὴ τὸ συναγωγή.

8 Καὶ ὁ Κρίσπος ὁ ἀρχισυνάγωγος· ἐπίεισεν εἰς τὸν Κύριον μὴ ὅλον τὴν τὴν σπῆτι· καὶ πολλοὶ ἀπὸ τῆς Κορινθίας ἀκούοντες ἐπίειπον, καὶ ἐβαπτίζονταν.

9 Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν εἰς τὸν Παῦλον τὴν νύκτα εἰς τὸ ἐράμα· τὴν Μὴ φοβᾶσαι, ἀλλὰ λάλει, καὶ μὴ σιωπήσης·

10 Διὰ τὸ ἐγὼ εἰμι μετ' εἶναι, καὶ κανίνας δὲν θέλει βάλλει χεῖρ ἀπάνω σου, νὰ σε κακοποιήσῃ· διὰ τὸν πολὺς λαός μου εἶναι εἰς ἐτάτην τὴν πόλιν.

11 Καὶ ἐκάθισεν εἰς τὴν Κορινθὸν ἕνα χρόνον καὶ ἔξι μῆνας, διδάσκοντας εἰς αὐτούς τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

12 Ἀμὴν ὅταν ὁ Γαλλίων ἔγινε ἀνθύπατος τῆς Ἀχαΐας, ἐσηκώθησαν ὅλοι οἱ Ἰουδαῖοι μὴ μίαν γνώμην ἐναντία τοῦ Παύλου, καὶ ἐφείραν τὸν εἰς τὸ κριτήριον,

13 Καὶ εἶπαν· Ἐστὲν ὁ ἄνθρωπος καταπειθεῖν τὴν ἀνθρώπου νὰ σέβονταν τὸν Θεόν ἐξ ἑαυτοῦ τὸν νόμον.

14 Καὶ ἐκεῖ ὅπου ἔμελλεν ὁ Παῦλος νὰ ἀνοίξῃ τὸ στόμα αὐτοῦ, εἶπεν ὁ Γαλλίων εἰς τὸς Ἰουδαίους· Ἐάν τις ἀδικημά τι ἢ ἐραδιουργημα

ποιοντων, ὡς Ἰουδαῖοι, κατὰ λόγον αὐτῶν ἠνεσχόμενοι ὑμῶν.

15 Εἰ δὲ ζήτημά ἐστι περὶ λόγου καὶ ὀνομάτων καὶ νόμου τοῦ καθ' ὑμᾶς, ἔλθετε αὐτοῖς· κριτὴς γὰρ ἐγὼ τούτων ἐβόλομαι εἶναι.

16 Καὶ ἀπήλασεν αὐτὰς ἀπὸ τοῦ βήματος.

17 Ἐπιλαβόμενοι δὲ πάντες οἱ Ἕλληνες Σωσθένη τὸν ἀρχισυνάγωγον, ἔνυκτον ἱμπεροσθεν τοῦ βήματος· καὶ ὅδιν τούτων τῷ Γαλλίῳ ἱμῶν.

18 Ὁ δὲ Παῦλος ἔτι προσμείνας ἡμέρας ἱκανάς, τοῖς ἀδελφοῖς ἀποταξάμενος, ἐξέπλει εἰς τὴν Συρίαν· καὶ σὺν αὐτῷ Πρίσκιλλας καὶ Ἀκύλας, κοίταται τὴν κίθαριν ἐν Κεγχρεαῖς· εἶχε γὰρ εὐχὴν.

19 Κατήντησε δὲ εἰς Ἐφῆσον, καὶ κείνους κατέλιπε· αὐτὸς δὲ ἐσιλθὼν εἰς τὴν συναγωγὴν, διελέχθη τοῖς Ἰουδαίοις.

20 Ἐρωτῶντων δὲ αὐτῶν ἐπὶ πλείους χρόνον μῆναι παρ' αὐτοῖς, οὐκ ἐπέμυσεν.

21 Ἀλλ' ἀπετάξατο αὐτοῖς, εἰπὼν· Δι' ἐμοὶ πάντως τὴν ἑορτὴν τὴν ἑρχομένην ποιῆσαι εἰς Ἱερουσόλυμα· πάλιν δὲ ἀνα-

καλόν, ἥδιλα σὰς ὑπομίμησιν κατὰ τὸ δίκαιον.

15 Ἀρὴ ἐπειδὴ καὶ ἴσται ζήτημα διὰ λόγου καὶ ὀνομάτων, καὶ νόμον τὸν ἰδικήσας, ἰσθίς θέτετε τὰ εἶδη· ἐγὼ δὲ θέλω καὶ γινώ κριτὴς ἐστάντων τῶν πραγμάτων.

16 Καὶ τὴν ἰδίωξεν ἀπὸ τοῦ κριτήριον.

17 Καὶ ὅλοι οἱ Ἕλληνες πιάοντες τὸν Σωσθένη τὸν ἀρχισυνάγωγον, τὸν ἔδερναι ὁμπεροσθὰ εἰς τὸ κριτήριον· καὶ διὰ τοῦτο τὸ πρᾶγμα τὸν Γαλλίῳ ἀνὴρ τὸν ἱμῶν τίποτος.

18 Καὶ ὁ Παῦλος ἀπέμεινεν ἐν ἐκεῖ ἀκόμη ἡμέραις ἡμέραις, ἐν ταῖς ἑκατέτησις ταῖς ἀδελφῆς, καὶ ἐπλευσεν εἰς τὴν Συρίαν· καὶ μετ' αὐτὸν μαζὶ ὁ Ἀκύλας καὶ ἡ Πρίσκιλλα, καὶ ὁ Ἀκύλας ἐκκεντρώθη ἐν ταῖς Κεγχρεαῖς· διὰ τὴν εὐχὴν ἀπάνω τε τάξιμον.

19 Καὶ ὁ Παῦλος ἐκατέστησεν εἰς τὴν Ἐφῆσον, καὶ ἐκεῖνος τὰς ἡμέρας ἐκεῖ· καὶ αὐτὸς ἐμβάδινοντας εἰς τὴν συναγωγὴν, ἰδιαλέγετον μὲν τὴν Ἰουδαίαν.

20 Καὶ ἐκεῖνοι τὸν ἐπαρσάκαλσαν τὰς γὰρ σημά εἰς αὐτὸς περισσότερον καιρὸν, ἀλλὰ δὲν ἐκλίνεν.

21 Ἀλλὰ μισύωντας τὴν ἑρχομένην, καὶ εἶπε· Χρεῖσθαι βίβλαια, τὴν ἑρχομένην ἑορτὴν καὶ τὴν κάμω εἰς τὴν

κάμω πρὸς ὑμᾶς, τοῦ Θεοῦ θέλοντος. Καὶ ἀνέχθη ἀπὸ τῆς Ἐφῆσου.

22 Καὶ κατελθὼν εἰς Καισάρειαν, ἀναβὰς, καὶ ἀσπασάμενος τὴν ἐκκλησίαν, κατέβη εἰς Ἀντιόχειαν.

23 Καὶ ποιήσας χρόνον τινα, ἐξῆλθε, διερχόμενος· καδιέξῃς τὴν Γαλατικὴν χώραν καὶ Φρυγίαν, ἐπιστηρίζων πάντας τὴν μαθητάς.

24 Ἰουδαῖοι δὲ τις Ἀπολλῶν ὀνόματι, Ἀλεξανδρεὺς τῷ γένει, ἀνὴρ λόγιος, κατήντησεν εἰς Ἐφῆσον, δυνατὸς ὢν ἐν ταῖς γραφαῖς.

25 Οὗτος ἦν κατηχημένος τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου καὶ ζῶν τῷ πνεύματι, ἐλάλει καὶ ἐδίδασκεν ἀκριβῶς τὰ περὶ τοῦ Κυρίου, ἐπιτάμεινος μόνον τὸ βάπτισμα Ἰωάννου.

26 Οὗτος τε ἤρξατο παρρησιάζεσθαι ἐν τῇ συναγωγῇ. Ἀκούσαντες δὲ αὐτὸ Ἀκύλας καὶ Πρίσκιλλα, προσελάβοντο αὐτόν, καὶ ἀκριβέστερον αὐτῷ ἐξείδοντο τὴν τοῦ Θεοῦ ὁδόν.

27 Βυλομένη δὲ αὐτὸς διελθεῖν εἰς τὴν Ἀχαΐαν, προτρέφοντο οἱ ἀδελφοὶ ἐγραψαν

Ἱερουσόλυμα· καὶ πάλιν ἦν θέλων ὁ Θεός, θέλω γυρίσει εἰς ἰσθίς. Καὶ εὐγῆκεν μὲν τὸ καράκι ἀπὸ τῆς Ἐφῆσου.

22 Καὶ ἐκατέβη εἰς τὴν Καισάρειαν, ἔπειτα ἀνέβη εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ ἑχαίρειτο τὴν ἐκκλησίαν, ἔπειτα ἐκατέβη εἰς τὴν Ἀντιόχειαν.

23 Καὶ ὡς ἔκαμιν ἐκεῖ καμπίσος καιρὸν, εὐγῆκε, καὶ ἤρχοντο τρυφῶν ἀράδα τὸν τοπὸν τῆς Γαλατίας καὶ τῆς Φρυγίας, ἐπιστηρίζων ὅλους τὴν μαθητάς.

24 Καὶ κάποιος Ἰουδαῖος τὸ ὄνομα τῷ Ἀπολλῶν, Ἀλεξανδρεὺς τὸ γένος, ἀνὴρ λόγιος, ἐκατέστησεν εἰς τὴν Ἐφῆσον, καὶ ἦτον δυνατὸς εἰς ταῖς γραφαῖς.

25 Ἐκεῖνος ἦτον διδασκόμενος τὴν γρατάν τῷ Κυρίῳ καὶ ζῶν τῷ πνεύματι, καὶ ἐλάλει καὶ ἐδίδασκεν καταλειπτῶς τὰ πρᾶγματα τοῦ Κυρίου, ἐξείρωντας μόνον τὸ βάπτισμα τῷ Ἰωάννῃ.

26 Ἐκεῖνος τε ἤρχισε νὰ παρρησιάζεται εἰς τὴν συναγωγὴν. Καὶ ἀκούοντες τὸν Ἀκύλας καὶ ἡ Πρίσκιλλα, τὸν ἐπῆραν εἰς τὴν λόγον τῆς, καὶ τὸν ἐδίδαξαν ἀκριβέστερον τὴν γρατάν τοῦ Θεοῦ.

27 Καὶ θέλωντας αὐτὸς νὰ πάγῃ εἰς τὴν Ἀχαΐαν, τὴν ἐπαρεκρίνοντο καὶ οἱ ἀδελφοί, καὶ

τοῖς μαθηταῖς ἀποδείξασθαι αὐτόν· ὃς παραγινόμενος, συνεβάλετο πάλυ τοῖς πεπιστευκόσι διὰ τῆς χάριτος.

28 Εὐτόμως γὰρ τοῖς Ἰουδαίοις διακατηλέγχετο δημοσίᾳ, ἐπιδεικνύς διὰ τῶν γραφῶν, εἶναι τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

ἔγραψαν εἰς τῆς μαθητῶν· ἵνα τὸν δεχθῶσιν· ὁ ὁποῖος παγένωντας εἰς ἐκείνους, ἔβουλησε πολλὰ ἐκείνους ὅπως ἐπίγινωσκαι διὰ μέσου τῆς χάριτος.

28 Διατὶ ἐλεγχε δυνατὸς τὸς Ἰουδαίους παρρησίᾳ, δι' ἡγωντάς ἀπὸ ταῖς γραφαῖς· πῶς ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Χριστός.

Κεφ. 18. 19.

Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ τὸν Ἀπολλὸν εἶπαι ἐν Κορίνθῳ, Παῦλον διελθόντα τὰ ἀνατερίκα μέρη, ἰδόντιν εἰς Ἐφεσον· καὶ εὗρον τινας μαθητάς,

2 Εἶπε πρὸς αὐτούς· Εἰ Πνεῦμα ἅγιον ἔλάβετε πνεύσαντες; Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν· Ἀλλ' οὐδὲ εἰ Πνεῦμα ἅγιόν ἐστιν, ἠκούσαμεν.

3 Εἶπε τε πρὸς αὐτάς· Εἰς τί ἔν ἱεραπίσθητε; Οἱ δὲ εἶπον· Εἰς τὸ Ἰωάννου βάπτισμα.

4 Εἶπε δὲ Παῦλος· Ἰωάννης μὲν ἱεραπίστισε βάπτισμα μετανοίας, τῷ λαῷ λέγων, εἰς τὸν ἐρχόμενον μετ' αὐτὸν ἵνα πνεύσωσι, ταῖς τῶν Χριστοῦ.

5 Ἀκούσαντες δὲ ἱεραπίσθησαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

ΚΑΙ ὅταν ᾗτον ὁ Ἀπολλὸς εἰς τὴν Κορίνθον, ὁ Παῦλος ἐπίμασε τὰ ἀπάντη μέρη, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Ἐφεσον· καὶ εὗρεν κάποιους μαθητάς,

2 Καὶ εἰπὺν τὴς· Ἐλάβετε Πνεῦμα ἅγιον, ὅταν ἰπιστεύσατε; Καὶ ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν· Ἀλλὰ οὐδὲ ἂν εἶναι Πνεῦμα ἅγιον, ἀκούσαμεν.

3 Καὶ ἐκεῖνος τῆς εἶπεν· Εἰς τί λοιπὸν ἱεραπίσθητε; Καὶ ἐκεῖνοι εἶπαν· Εἰς τὸ βάπτισμα τοῦ Ἰωάννου.

4 Καὶ ὁ Παῦλος· Ἰωάννης μὲν ἱεραπίστισε βάπτισμα μετανοίας, λήγωντάς εἰς τὸν λαόν, διὰ τὴν πνεύσαν· εἰς ἐκεῖνον ὅπου ἐρχεται μετὰ ταυτοῖς ἀπ' αὐτοῦ, ταῖς τῶν Χριστοῦ Ἰησοῦ.

5 Καὶ ἐκεῖνοι ὅπου τὸ ἄκουσαν ἱεραπίσθησαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

6 Καὶ ἐπιδέοντες αὐτοῖς τοῦ Παύλου τὰς χεῖρας, ἦλθεν τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτούς· ἐλάλουν τε γλώσσαις, καὶ προσφώνησαν.

7 Ἦσαν δὲ οἱ πάντες ἄνδρες ὡσεὶ δεκάδύο.

8 Εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν συναγωγὴν, ἐπαρρησιάζετο, ἐπὶ μῆνας τρεῖς διαλεγόμενος· καὶ πείδων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

9 Ὡς δὲ τινες ἐσηληνύοντο καὶ ὑπεῖδον, κακολογούντες τὴν ὁδὸν ἐνώπιον τοῦ πληθους, ἀποστάς ἀπ' αὐτῶν, ἀφώρισε τῆς μαθητάς, καὶ ἡμέραν διαλεγόμενος ἐν τῇ σχολῇ Τυράννου τινός.

10 Τὸτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ ἔτη δύο· ὡς πάντας τῆς κατοικοῦντας τὴν Ἀσίαν ἀκούσαι τὸν λόγον τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, Ἰουδαίους τε καὶ Ἕλληνας.

11 Δυνάμεις τε ἔχοντας τυχέσας· ποῖναι ὁ Θεὸς διὰ τῶν χειρῶν Παύλου·

12 Ὡς καὶ ἐπὶ τοῖς ἀσθενούντας ἐπισφίεσθαι ἀπὸ τῆς χειρὸς αὐτοῦ· σιδήρια ἢ σιμικιδία, καὶ ἀπαλάσσειν αὐτοὺς ἀπὸ τῶν νόσων, τὰ

6 Καὶ ὡς ἂν ἱεραπιδεῖν τοῦ Παύλου τὰ χεῖράς· καὶ ἦλθεν τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον εἰς αὐτούς· καὶ ἰσχυρῶς γλῶσσαις, καὶ προσφώνησαν.

7 Καὶ ὅλοι ἦσαν ὡς δώδεκα ἄνδρες.

8 Καὶ ὁ Παῦλος· ἐπάγειν εἰς τὴν συναγωγὴν, καὶ ἐπαρρησιάζοντο, εἰς τρεῖς μῆνες διαλεγόμενος· καὶ πείδωντάς τες εἰς τὰ πράγματα τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

9 Καὶ ἐπειδὴ κάποιον ἐσηληνύοντο καὶ διὰ ἐπιδέοντο, ἀμὲν ἐκακολογώσαν τὴν πρὸς τὴν Χριστὸν ὁδοῦ· εἰς τὸ πλῆθος, μεκρύνοντας ἀπ' αὐτῶν, ἐχώρισεν τῆς μαθητῶν, καὶ ἰδιαλέγοντο καὶ ἡμέραν εἰς σχολαίον κάποιον ὅπου ἐλεγίοντο Τυράντος.

10 Καὶ τὸτο ἐγένετο δύο χρόνους· εἰς νόσον ὅπου ὅλοι ὅσοι ἐκατοκῶσαν τὴν Ἀσίαν, καὶ οἱ Ἰουδαῖοι καὶ οἱ Ἕλληνες, ἠκούσαν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

11 Καὶ διὰ μέσου τῶν χειρῶν τοῦ Παύλου ὁ Θεὸς ἐκαμὲν δυνάμεις πολλὰ μεγάλας·

12 Εἰς πόσον ὅπου ἐφίεσαν εἰς τῆς ἀσθενήμας ἀπὸ τοῦ κορμὶ τῆς μακροδύναμης, καὶ ἐλευθερῶντο αὐτοὶ ἀπὸ ταῖς ἀσθενείαις,

3 D 2

τι πνεύματα τὰ ποιητὰ ἐξέρχονται ἀπ' αὐτῶν.

13 Ἐπιχείρησαν δέ τινες ἀπὸ τῶν περιερχομένων Ἰουδαίων ἐξορκιστῶν ὀνομάζον ἐπὶ τῶν ἔχοντων τὰ πνεύματα τὰ ποιητὰ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, λέγοντες· Ὁρκίζομαι ἡμᾶς τὸν Ἰησοῦν ὃν ὁ Παῦλος κηρύσσει.

14 Ἦσαν δὲ τινες υἱοὶ Σκηνᾶ Ἰουδαίου ἀρχιερέως ἡπατά, οἱ ταῦτο ποιοῦντες.

15 Ἀποκριθεὶς δὲ τὸ πνεῦμα τὸ ποιητὸν, εἶπε· Τὸν Ἰησοῦν γινώσκω, καὶ τὸν Παῦλον ἐπίσταμαι· ἡμεῖς δὲ τίτις ἐστέ;

16 Καὶ ἰφαιλλόμενος ἐπ' αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ἐν ᾧ ἦν τὸ πνεῦμα τὸ ποιητὸν, καὶ κατακυριεύσας αὐτῶν, ἰσχυρεῖ κατ' αὐτῶν, ὥστε γυμνὰς καὶ τετραυματισμένους ἐκφυγεῖν ἐκ τοῦ οἴκου ἐκείνου.

17 Ταῦτο δὲ ἰγνέτο γνωστὸν πᾶσιν Ἰουδαίοις τε καὶ Ἕλλησι τοῖς κατοικοῦσι τὴν Ἔφεσον· καὶ ἐπέπεσε φόβος ἐπὶ πάντας αὐτούς, καὶ ἐμεγαλύνετο τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

18 Πολλοὶ τε τῶν πιστευόντων ἤρχοντο, ἐξομολογοῦ-

καὶ τὰ ποιητὰ πνεύματα εἵγεναι ἀπ' αὐτῶν.

13 Καὶ κάποιοι ἀπὸ τῶν Ἰουδαίων ἐξορκιστῶν ὡς ἐπὶ ἔχοντες τευγέτω ἄρχισαν ἰὰ ὀνομάζον τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ εἰς ἐκείνους ὅπου εἶχαν τὰ ποιητὰ πνεύματα, λέγοντες· Σὺς ὀρκίζομαι ἐν τῷ Ἰησοῦ, τὸν ὁποῖον ὁ Παῦλος κηρύττει.

14 Καὶ ἐκείνοι ὅπου ἦσαν ἡπατά, ἦσαν οἱ ἡπατὰ υἱοὶ τοῦ Ἰουδαίου ἀρχιερέως, τὸ ὄνομα τε Σκηνᾶ.

15 Καὶ τὰς ἀπεκρίθη τὰ πνεῦμα τὸ ποιητὸν, καὶ εἶπε· Ἐγὼ τὸν Ἰησοῦν γινώσκω, καὶ τὸν Παῦλον ἐπίσταμαι· ἀμὴν ἰστέως ποῖον εἰσθε;

16 Καὶ ἐπὶ ἤρθεσαν ἀπ᾽ αὐτοὺς ὁ ἄνθρωπος εἰς τὸν ὁποῖον ἦτον κατοικημένοι τὰ πνεύματα τὰ ποιητῶν, καὶ ἐδυναμώθη ἐναντίᾳ τῶν, τῶν ὁποῦ ἐφυγαν γυμνοὶ καὶ πληγωμένοι ἀπὸ τοῦ σπῆτι ἐκείνου.

17 Καὶ ταῦτο τὸ ἔμαθαν ὅλοι οἱ Ἰουδαῖοι καὶ οἱ Ἕλληνες ὅπου ἐκατοικῶσαν τὴν Ἔφeson· καὶ μεγάλος φόβος ἐπέπεσε εἰς αὐτοὺς ὅλους, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐμεγαλύνουνται.

18 Καὶ πολλοὶ ἀπ' ἐκείνων ὅπου ἐπίστευσαν ἤρχονται, καὶ

μενοὶ καὶ ἀναγγέλλοντες τὰς πράξεις αὐτῶν.

19 Ἰκανοὶ δὲ τῶν τὰ περίεργα πράξαντων, συνειγκατῆς τὰς βιβλους, κατέκαιον ἐνώπιον πάντων· καὶ συνειδήφισαν τὰς τιμὰς αὐτῶν, καὶ εὗρον ἀργυρίᾳ μυριάδας πέντε.

20 Οὕτω κατὰ κράτος ὁ λόγος τοῦ Κυρίου ἡύξανε καὶ ἰσχυρεν.

21 Ὡς δὲ πληρώθη ταῦτα, ἔδειτο ὁ Παῦλος ἐν τῷ πνεύματι, διελθὼν τὴν Μακεδονίαν καὶ Ἀχαΐαν, πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλὴμ, εἰπὼν· Ὅτι μετὰ τὸ γενέσθαι με ἐκεῖ, δεῖ με καὶ Ῥώμην ἰδεῖν.

22 Ἀποστείλας δὲ εἰς τὴν Μακεδονίαν δύο τῶν διακονούντων αὐτῷ, Τιμόθεον καὶ Ἐραστον, αὐτὸς ἐπέσχε χρόνον εἰς τὴν Ἀσίαν.

23 Ἐγένετο δὲ κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνοι ταραχῶς οὐκ ὀλίγας περὶ τῆς ὁδοῦ.

24 Δημήτριος γάρ τις ὄνοματι, ἀργυροκόπος, ποίων ναεὶς ἀργυρῆς Ἀρτέμιδος, παρτίχετο τοῖς τεχνίταις ἱεργασίαν οὐκ ὀλίγην.

25 Οὗς συναθροίσας, καὶ

ἐξομολογούνταν, καὶ ἔλεγον τὰ καμύματά τες.

19 Καὶ πολλοὶ ἀπὸ ἐκείνων ὅπου ἔκαμαν τὰ μαθητικά πράγματα, ἐμάζωξαν καὶ ἔφεραν τὰ βιβλία τῶν, καὶ τὰ ἐκαίαν ὁμοπερὶ εἰς ὅλους· καὶ ἰλογάρισαν τὴν τιμὴν τῶν, καὶ εὗραν καὶ ἀκριβοῦς πνιύντα χιλιάδες ἀργυρίου.

20 Τέτοιαις λογῆς ὁ λόγος τοῦ Κυρίου αὗξανε δυνατὰ, καὶ ἐδυναμώνιτο.

21 Καὶ ὡς ἀντίειλεώθησαν ἱεῖντα, ὁ Παῦλος ἐβαλλεν εἰς τὸν κοῦν τῶν, γυρίζοντας τὴν Μακεδονίαν καὶ τὴν Ἀχαΐαν, καὶ πάγη εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, λέγωντας· Ὅτι ἀφόντις πάγη ἐκεῖ, κάμνει χρεία γὰρ εἶδω καὶ τὴν Ῥώμην.

22 Καὶ ἔστειλε δύο ἀπ' ἐκείνων ὅπου τὸν ὑπηρετοῦσαν, τὸν Τιμόθεον καὶ τὸν Ἐραστον, εἰς τὴν Μακεδονίαν, καὶ αὐτὸς ἐγάρθε καμπόσων καιρὸν εἰς τὴν Ἀσίαν.

23 Καὶ τὸν καιρὸν ἐκεῖνοι ἔγινε ταραχὴ μεγάλη διὰ τὴν ἐργασίαν (τῆς πτερας.)

24 Διατὶ κάποιος τὸ ὄνομα τε Δημήτριος, ἀργυροκόπος, κάμνωτας ναεὶς ἀπὸ τῆς Ἀρτέμιδος, ἐδίδε τίς τεχνίτας μεγάλον διάφορον.

25 Τὰς ἐπιούσας τεχνίτας, καὶ

τὰς περὶ τὰ τοιαῦτα ἐργα-
τας, ὕπεν· Ἄνδρες, ἐπί-
σταθε ὅτι ἐκ ταύτης τῆς
ἐργασίας ἡ εὐπορία ἡμῶν
ἐστὶ·

26 Καὶ θεωρεῖτε καὶ
ἀκούετε ὅτι ὁ μόνον Ἐφέσου,
ἀλλὰ σχεδὸν πάσης τῆς
Ἀσίας ὁ Παῦλος· ὅτε πί-
σας μετέστησεν ἱκανὸν ὄχλον,
λέγων ὅτι οὐκ εἰσὶ θεοὶ οἱ
διὰ χειρῶν γινόμενοι.

27 Οὐ μόνον δὲ τὸτο κιν-
δυνεύει ἡμῖν τὸ μέρος εἰς
ἐπιτιγμὸν ἰσθμεῖν, ἀλλὰ καὶ
τὸ τῆς μεγάλης θιᾶς Ἀρ-
τεμιδοῦ· ἱερὸν εἰς ἃδὲν λυ-
γισθῆναι, μέλλειν τε καὶ
καθαιρεῖσθαι τὴν μεγαλειό-
τητα αὐτῆς, ἣν ὅλη ἡ
Ἀσία καὶ ἡ οἰκουμενὴ σέβει-
ται.

28 Ἀκούσαντες δὲ, καὶ
γινόμενοι πληρεῖς θυμοῦ, ἐμ-
μαρζον, λέγοντες· Μεγάλη ἡ
Ἀρτεμις Ἐφεσίων.

29 Καὶ ἐπλήσθη ἡ πόλις
ἄλλῃ συγχύσεως· ὥρμησάν τε
ἐμοθυμαδὸν εἰς τὸ θιάτρου,
συναρπάσαντες Γάϊον καὶ
Ἀρίσταρχον Μακεδόνας, συν-
εκδήμας τοῦ Παύλου.

30 Τὸ δὲ Παῦλος βελομένη

ἐργάτας ὅπῃ ἦταν εἰς τέτοια
πράγματα, τοὺς ἐμάχωνται
καὶ εἶπεν· Ὡς ἄνδρες, ἐξέ-
ρετε καλὰ ὅτι ἀπὸ τούτου
τὴν ὀφειλὴν εἶναι τὸ κέρδος
τῆς ζωῆς μας·

26 Καὶ τῶρα βλέπετε καὶ
ἀκούετε, ὅτι ὄχι μόνον τῇ
Ἐφεσον, ἀλλὰ ὡραμῇ ὅλην
τὴν Ἀσίαν ἐτέτε· ὁ Παῦλος
ἔπεισε καὶ ἐματαιγίσαι πο-
λὸν λαόν, μὲ τὸ νὰ λέγῃ πῶς
δὲν εἶναι Θεοὶ ἐκείνοι ὅπῃ
γίνονται μὲ χεῖρια.

27 Καὶ ὄχι μόνον εἶναι
κίνδυνος εἰς ἡμᾶς νὰ ἐπιγῇ
τὸτο τὸ μέρος τῆς τυχῆνός,
ἀλλὰ κινδυνεύει καὶ τὸ ἱερὸν
τῆς μεγάλης Θεᾶς τῆς Ἀρ-
τεμιδοῦ, νὰ μὴ ψεφῇται
πλεῖον διὰ ὑδελτίποτες, καὶ
μέλλει νὰ χαλασθῇ τὸ με-
γαλεῖόν της, τὴν ὅποιαν ὅλη
ἡ Ἀσία καὶ ἡ οἰκουμενὴ
τιμᾷ.

28 Καὶ ἐκείνοι ὥσαν τὸ
ἀκουσαν, ἰθύμωσαν κατα-
πολλὰ, καὶ ἐφώναζαν καὶ
ἐλεγαν· Ἡ Ἀρτεμις τῶν
Ἐφεσίων εἶναι μεγάλη.

29 Καὶ ὅλη ἡ πόλις ἐγέ-
μισε σύγχυσιν· καὶ ὥρμησαν
μαζὺ ὅλοι εἰς τὸ θιάτρου, καὶ
ἄρπαξαν μαζὺ τὸν Γάϊον καὶ
τὸν Ἀρίσταρχον τῶν Μακε-
δονίας, οἱ ὅποιοι ἦταν σύν-
τροφοὶ τοῦ Παύλου.

30 Καὶ ὁ Παῦλος ἤδη

εἰσιλθεῖν εἰς τὸν δῆμον, οὐκ
εἶπὼν αὐτὸν οἱ μαθηταί.

καὶ τὰ
ἐν ἔμβη μέσα εἰς τὸ πλῆθος
ἀμὴ οἱ μαθητάδες δὲν τὸν
ἄφηναν.

31 Τινὲς δὲ καὶ τῶν
Ἀσιαρχῶν ὄντες αὐτῇ φίλοι,
πέμψαντες πρὸς αὐτὸν, παρε-
κάλουν μὴ δοῦναι ἑαυτὸν εἰς τὸ
θεάτρον.

31 Καὶ κάποιοι ἀπὸ τῆς
ἄρχοντας τῆς Ἀσίας, οἱ
ὅποιοι ἦταν φίλοι τε, ἐγείλαν
εἰς αὐτὸν ἀνδρώπης, καὶ τὸν
ἐπαρεκαλῶσιν νὰ μὴν δώσῃ
τοῦ λόγου τε εἰς τὸ θεάτρον.

32 Ἄλλοι μὲν οὖν ἄλλο τι
ἐκράζον· ἦν γὰρ ἡ ἐκκλησία
συγκεχυμένη, καὶ ὁ πλείους
οὐκ ᾔδεισαν τίνα· ἔτεκεν
συνεληλυθῆσαν,

32 Ἄλλοι λοιπὸν ἰφώναζαν
ἄλλο τι καὶ ἄλλοι ἄλλο διὰ τὴν
ἡ σύναξις ἦταν συγχυσμένη,
καὶ οἱ περισσώτεροι δὲν ᾔδει-
σαν διὰ ποῖαν ἀφορμὴν ἱμα-
ζώχθηκαν.

33 Ἐκ δὲ τοῦ ὄχλου προε-
βίβασαν Ἀλέξανδρον, προ-
βαλλόντων αὐτὸν τῶν Ἰου-
δαίων· ὁ δὲ Ἀλέξανδρος
κατασείσας τὴν χεῖρα, ᾔδειλεν
ἀπολογεῖσθαι τῷ δήμῳ.

33 Καὶ ἀπὸ τὸν ὄχλου
εὔγαλαν καὶ ἐπροβίβασαν
τὸν Ἀλέξανδρον, ἔγωντας νὰ
τὸν προβάλλουν οἱ Ἰουδαῖοι·
καὶ ὁ Ἀλέξανδρος ἴσουςι τὸ
χεῖρι τε, καὶ ᾔδειλε νὰ ἀποκρι-
θῇ εἰς τὸν λαόν.

34 Ἐπιγινώσκοντες δὲ ὅτι
Ἰουδαῖός ἐστι, φωνὴ ἐγένετο
μία ἐκ πάντων, ὡς ἐπὶ ὥρας
δύο κραζόντων· Μεγάλη ἡ
Ἄρτιμις Ἐφεσίων.

34 Ἀμὴ ὥσάν ἐγινώρισαν
ὅτι εἶναι Ἰουδαῖος, ἐγένετο μία
φωνὴ ἀπὸ ὅλης, οἱ ὅποιοι
ἰφώναζαν ἕως δύο ὥραις· Ἡ
Ἄρτιμις τῶν Ἐφεσίων εἶναι
μεγάλη.

35 Κατασείλας δὲ ὁ γεραμ-
ματεὺς τὸν ὄχλον, φησὶν·
Ἄνδρες Ἐφεσίοι, τίς γάρ
ἐστι ἀνδρωπός· ὃς ἢ γινώσκει
τὴν Ἐφεσίων πόλιν νεώτερον
ἔσσαν τῆς μεγάλης θεᾶς
Ἀρτέμιδος, καὶ τοῦ Διοπι-
τῆς;

35 Καὶ ὁ γεραμματεὺς
ἔγωντας νὰ καταπαύσῃ τὸ
πλῆθος, εἶπεν· Ὡς ἄνδρες
Ἐφεσίοι, ποῖος εἶναι ἐκεῖνος
ὁ ἀνδρωπός, ὅπως δὲν ᾔδειρε
τὴν πόλιν τῶν Ἐφεσίων, πῶς
εἶναι γολίθρια τοῦ ναοῦ τῆς
μεγάλης Θεᾶς τῆς Ἀρτέ-
μιδος, καὶ τοῦ (εἰδώλου) ὅπως
ἔτισεν ἀπὸ τὸν Δία;

8 Ἦσαν δὲ λαμπάδες ἱκαναί ἐν τῷ ὑπερήφῳ ὃ ἦσαν σπινθηρινοί.

9 Καθήμενος δὲ τις καίρας διόματι Εὐτυχὸς ἐπὶ τῆς θυρίδος, καταφερόμενος ὑπὸν βαθεῖα, διαλεγόμενος τῷ Παύλῳ ἐπὶ πλείον, κατεῖχε· οὐδὲ ἀπὸ τοῦ ὕπνου, ἔπεισεν ἀπὸ τοῦ τριγύρου κάτω καὶ ἦρθε εὐρώς.

10 Καταβάς δὲ ὁ Παῦλος ἐπέπεσεν αὐτῷ καὶ συμπεριλαβὼν εἶπε· Μὴ θυροβυσσοῦ· ἡ γὰρ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν αὐτῷ ἔστιν.

11 Ἀναβάς δὲ, καὶ κλάσας ἄρτον καὶ γευσάμενος, ἐφ' ἱκανόν τε ὁμιλήσας ἄχρι αὐγῆς, ὥτως ἐξῆλθεν.

12 Ἦγαγον δὲ τὸν παῖδα ζῶντα, καὶ παρεκλήθησαν ὁ μετρώς.

13 Ἡμεῖς δὲ προσελθόντες ἐπὶ τὸ πλοῖον, ἀνήχθημεν εἰς τὴν Ἀσσον, ἐκεῖθεν μέλλοντες ἀναλαμβάνειν τὸν Παῦλον· ὅταν γὰρ ἦν διατεταγμένοι, μέλλον αὐτὸς περὶν.

14 Ὡς δὲ συνέβαλεν ἡμῖν εἰς τὴν Ἀσσον, ἀναλαβόντες αὐτὸν ἤλαθμεν εἰς Μιτυλήνην.

8 Καὶ ἦταν καὶ πολλαῖς λαμπάδες ἀναμμέναις εἰς τὸ ἀνώγειν, ἐκεῖ ὑπὸ εἰμασθῶν μαζωμένοι.

9 Καὶ κάποιος ἴσος, τὸ ὄνομά τε Εὐτυχὸς, ἐκάθεται εἰς τὸ παράθυρον, καὶ ἱκοιμᾶτον βαθεῖα, καὶ ὁ Παῦλος διαλεγόμενος περισσοτέρῳ, ὁ ἴσος ἔγερν ἀπὸ τὸν ὕπνον, καὶ ἔπεισεν ἀπὸ τοῦ τρίπατον κάτω καὶ τὸν ἰσχυρῶς ἐκέρν.

10 Καὶ ὁ Παῦλος ἐκείβη καὶ ἔπεισεν ἀπάνω τε, καὶ ἀγκάλιασέ τον, καὶ εἶπε· Μὴ συγχέζισθε· διὰ τὴν ψυχὴν τε ἵνα μείσῃς τε.

11 Καὶ ἀνίσθη, καὶ ἐκοψε ψωμί καὶ ἔφαγε, καὶ ἔγωντας νὰ ὁμιλήσῃ ἀρκετὰ ἕως τὴν αὐγὴν, τίτοις λογὴς εὐγῆς.

12 Καὶ ἔφεραν τὸ παιδί ζῶντα, καὶ ἐπαρηγορήθησαν πολλὰ.

13 Καὶ ἡμεῖς ἐπήγαμεν ὁμπροσὰ εἰς τὸ καράβι, καὶ ἐμισύσαμεν εἰς τὴν Ἀσσον, μέλλοντες ἀπ' ἐκεῖ νὰ πάρωμεν τὸν Παῦλον· διὰ τὴν εἶχεν παραγγελίαν, μέλλοντας αὐτὸς νὰ πάγῃ διὰ ξηρῶς.

14 Καὶ ὥσαν μῶς ἐσμιξεν εἰς τὴν Ἀσσον, τὸν ἰπῆραμεν καὶ ἤλαθμεν εἰς τὴν Μιτυλήνην.

15 Κἀκεῖθεν ἀποπλεύσαντες, τῇ ἐπιτάσῃ κατηγήσαμεν ἀντικεῖ Χίῳ· τῇ δὲ ἐτέρᾳ παρβάλομεν εἰς Σάμον· καὶ μέναιτες ἐν Τρωγυλλίῳ, τῇ ἐχόμενῃ ἤλαθμεν εἰς Μίλητον.

16 Ἐκρινε γὰρ ὁ Παῦλος παραπλῆυσαι τὴν Ἐφισον, ὥπως μὴ γίνηται αὐτῷ χρονοτριβῆσαι ἐν τῇ Ἀσίᾳ· διὰ τὴν γὰρ, εἰ δυνατόν ἦν αὐτῷ, τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς γενέσθαι εἰς Ἱερουσόλυμα.

17 Ἀπὸ δὲ τῆς Μιλήτου πέμφας εἰς Ἐφισον, μετεκάλιστο τὸς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας.

18 Ὡς δὲ παρεγένετο πρὸς αὐτόν, εἶπεν αὐτοῖς· Ἡμεῖς ἐπίστασθε, ἀπὸ πρώτης ἡμέρας ἀφ' ἧς ἐπέβην εἰς τὴν Ἀσίαν, πῶς μετ' ὅμων τὸν πάντα χρόνον ἐγενόμην.

19 Διελθὼν τῷ Κυρίῳ μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης, καὶ πολλῶν δακρύων καὶ πειρασμῶν, τῶν συμβάντων μοι ἐν ταῖς ἐπιβουλαῖς τῶν Ἰουδαίων.

20 Ὡς εὖδὲν ἐπεσελάμην τῶν συμφερόντων, τοῦ μὴ ἀπαγγέλλαι ὑμῖν καὶ διδάξαι ὑμᾶς δημοσίᾳ καὶ κατ' οἴκους.

15 Καὶ ἀπ' ἐκεῖ εὐγῆκαμεν, καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἐκαταστήσαμεν ἐναντία τῆς Χίῳ· καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἐράξαμεν εἰς τὴν Σάμον· καὶ ἔσωντας νὰ μένωμεν εἰς τὸ Τρωγυλλίον, τὴν ἄλλην ἡμέραν μεν εἰς τὴν Μίλητον.

16 Διὰ τὸν Παῦλον ἀποφάσις νὰ παρεάσμεν τὴν Ἐφισον, μήπως καὶ τὴν γίνῃ ἰμπῶδιον καὶ ἀργίᾳ εἰς τὴν Ἀσίαν· διὰ τὴν ἐσπῆδαζε ἀν' ἡμποῦ τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς νὰ ἐνρεθῇ εἰς τὰ Ἱερουσόλυμα.

17 Καὶ ἀπὸ τὴν Μίλητον ἐπέμψεν ἀνδραποῦν εἰς τὴν Ἐφισον, καὶ ἐπεσκέλισε τὸς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας.

18 Καὶ ὥσαν ἤλθασιν εἰς αὐτοῖς, τὸς εἶπεν· Ἐστὶν ἐξείρετε ἀπὸ τὴν πρώτην ἡμέραν, ἀπὸ τὴν ὅποιαν ἐπάτησα εἰς τὴν Ἀσίαν, πῶς ἤμουν ὅλον τὸν καιρὸν μετ' ἑσᾶς.

19 Διελθὼντας τὸν Κύριον μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης, καὶ μετὰ πολλὰ δάκρυα καὶ μετὰ πολλὰς πειρασμοὺς, ὅταν μὴ ἐτυβήκαμεν ἀπὸ ταῖς ἐπιβουλῶν τῶν Ἰουδαίων.

20 Καὶ πῶς μὴδὲν καίνα ἀπὸ ἐκείνα ὅπου ἦταν ἀφῆλμα δὲν σᾶς ἐκρυψαί, νὰ μὴν σᾶς τὸ εἶπῶ, καὶ νὰ σᾶς τὸ διδάξω, καὶ παρηγοῖα καὶ εἰς τὰ σπῆντα.

21 Διαμαρτυρόμενοι^Θ Ἰουδαίαις τε καὶ Ἑλλήσι τὴν εἰς τὸν Θεὸν μετανοίαν, καὶ πάλιν τὴν εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.

22 Καὶ νῦν ἰδὼ, ἐγὼ δεδεμέν^Θ τῷ πνεύματι, πορεύομαι εἰς Ἱερουσαλὴμ, τὰ ἐν αὐτῇ συναντήσουτά μοι μὴ εἰδώς.

23 Πλὴν ὅτι τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον κατὰ πόλιν διαμαρτύρεται, λέγον ὅτι δεσμά με καὶ θλίψεις μέουσιν.

24 Ἀλλ' ὁ θεὸς λόγον τοῦτοί μοι, ἐδὲ ἔχω τὴν ψυχὴν μου τιμᾶν ἑμαυτῷ, ὡς τελειῶσαι τὸν δρόμον μου μετὰ χαρᾶς, καὶ τὴν διακονίαν ἣν ἔλαβον παρὰ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, διαμαρτύρασθαι τὸ εὐαγγέλιον τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ.

25 Καὶ νῦν ἰδὼ, ἐγὼ εἶδα ὅτι ἐκέτι ὕψισθε τὸ πρόσωπόν μου ἡμεῖς πάντες, ἐν οἷς διῆλθον κηρύσσων τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

26 Διὸ μαρτύρομαι ἡμῖν ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ ὅτι καθαρὸς ἐγὼ ἀπὸ τοῦ αἵματος πάντων.

21 Διαμαρτυρόμενοι^Θ εἰς τοὺς Ἰουδαίους καὶ εἰς τοὺς Ἕλληνας, νὰ μετανοήσουν εἰς τὸν Θεόν, καὶ νὰ πιστεύουν εἰς τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστόν.

22 Καὶ τώρα νὰ ὁπῶ πάγω εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, ὧντας δεμένος ἀπὸ τὸ Πνεῦμα, καὶ δὲν ἰξεύρω ἐκεῖνα ὅπῃ θέλουν μὲ συνβῆν.

23 Παρὰ μοναχὰ, ὅτι τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον μὲ διαμαρτύρεται εἰς κάθε πόλιν, λέγωντας, ὅτι δεσμά καὶ θλίψεις μὲ ἀναμένουσιν.

24 Ἀλλ' ἐγὼ κανένα πᾶν γμα δὲν μετῶ, ἐδὲ ἔχω τὴν ζωὴν μου τόσοι τιμημένην εἰς τοῦ λόγου μου, ὡσὰν ὅπῃ ἔχω νὰ τελειώσω τὸν δρόμον μου μετὰ χαρᾶς, καὶ τὴν ὑπηρεσίαν ὑπὲρ ἑλαβα ἀπὸ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, νὰ μαρτυρῶ τὸ εὐαγγέλιον τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ.

25 Καὶ τώρα νὰ, ἐγὼ ὅπῃ ἰξεύρω ὅτι πλέον δὲν θίλετε εἰδῆ τὸ πρόσωπόν μου ὅλοι ἰσείε, τὲς ὁποῖες ἐπέρασα κηρύττωντας τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

26 Διὰ τὴν σήμερον τὴν σήμερον ἡμέραν, ὅτι εἶμαι ἀθάνατος ἀπὸ τοῦ αἵματος ὁλων.

27 Οὐ γὰρ ὑπερελάμην τοῦ μὴ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν πᾶσαν τὴν βουλὴν τοῦ Θεοῦ.

28 Προσέχετε οὖν ἑαυτοῖς, καὶ παντὶ τῷ ποιμνίῳ, ἐν ᾧ ὑμᾶς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔδωκε ἐπισκόπους, ποιμαίνειν τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, ἣν περιποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος.

29 Ἐγὼ γὰρ οἶδα τῆτο, ὅτι εἰσελεύσονται μετὰ τὴν ἀφίξίν μου λύκοι βαρεῖς εἰς ὑμᾶς, μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου.

30 Καὶ ἐξ ὑμῶν αὐτῶν ἀναστήσονται ἄνδρες λαλοῦντες διεγραμμένα, τοῦ ἀποσπᾶν τῆς μαθητᾶς ὀπίσω αὐτῶν.

31 Διὸ γρηγορεῖτε, μνημονεύοντες ὅτι τριετίαν νύκτα καὶ ἡμέραν οὐκ ἔπαυσάμην, μετὰ θακρύων νεφελῶν ἕνα ἕκαστον.

32 Καὶ ταῦν παρατίθειμαι ὑμᾶς, ἀδελφοί, τῷ Θεῷ καὶ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ, τῷ δυναμένῳ ἰπικοδομῆσαι καὶ δοῦναι ὑμῖν κληρονομίαν ἰν τοῖς ἡγιασμένοις πῦσιν.

33 Ἀργυρίῃ ἢ χρυσίῃ ἢ ἱμάτισμῷ ἡδονῆς ἐπεδύμησα.

34 Αὐτοὶ δὲ γινώσκετε ὅτι ταῖς χρείαις μὴ καὶ τοῖς ὕσιν

27 Διατὶ ἐγὼ δὲν ἐσύρθηκα ὀπίσω ἵνα μὴν σᾶς εἰπῶ ὅλην τὴν βουλὴν τοῦ Θεοῦ.

28 Ἐχετε ἔννοιαν λοιπὸν, καὶ τοῦ λόγου σας καὶ ὅλη τοῦ ποιμνίου, εἰς τὸ ὑποῖον ποιμνιον τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον σᾶς ἔβαλλεν ἐπισκόπους, ἵνα ποιμάινετε τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, τὴν ὑποῖαν τὴν ἀπόκτησεν μετὰ τοῦ ἰδίου τοῦ αἵματος.

29 Διατὶ ἐγὼ ἐξιύρω ἐτῷτο, ὅτι ἀφόντις πάγω θίλῃσι ἔλθῃ λύκοι κακοὶ εἰς ἱσᾶς, ἵνα μὴν λυπηθῶσι τὸ ποίμνιον.

30 Καὶ ἀπ' ἱσᾶς τῆς ἱδίας θίλῃσι σηκωθῇ ἄνδρες ὅπῃ ἵνα λαλοῦν διεγραμμένα λόγια, διὰ ἵνα σύρουν ὀπίσω τῆς τῆς μαθητᾶδης.

31 Διὰ τῆτο ἂς ἴδοθῃ ξυπνитоί, ἐνδυμέμενοι, ὅτι τρεῖς χρόνους νύκτα καὶ ἡμέραν δὲν ἔπαυσα μὴ δάκρυα ἵνα νεφελῶν κάδε ἕνα.

32 Καὶ τῶρα, ἀδελφοί, σᾶς συγγίω εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὸν λόγον τῆς χάριτός τε, ὅπῃ δύνεται ἵνα αὐξήσῃ τὴν οἰκοδομήν σας, καὶ ἵνα σᾶς δώσῃ κληρονομίαν, μαζὺ μὲ ὅλης τῆς ἡγιασμένης.

33 Ἀσημί ἢ χρυσάφι, ἢ ἐνδυμασίαν καννὸς ἀνδρώπῃ οἶν ἐπεδύμησα.

34 Καὶ ἱσῖς ἀτοί σας τὰ ἐξυρίτε, ὅτι τὰ χίρια ἐτῷτα

μετ' ἑμῶν ὑπερέβησαν αἱ χεῖρες αὐταί.

35 Πάντα ὑπέδειξα ὑμῖν, ὅτι ἔγω κοπιῶντας δεῖ ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ἀσθενούντων, μνημονεύειν τε τῶν λόγων τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, ὅτι αὐτὸς εἶπε· Μακάριόν ἐστι διδόναι μᾶλλον ἢ λαμβάνειν.

36 Καὶ ταῦτα εἰπὼν, εἰς τὰ γόνατα αὐτοῦ, συνπᾶσιν αὐτοῖς προσήξατο.

37 Ἰαννὸς δὲ ἐγένετο κλαυθμὸς πάντων· καὶ ἐπιπεσόντες ἐπὶ τὸν τραχύλον τοῦ Παύλου κατεφίλουν αὐτόν·

38 Ὁδυνώμενοι μάλιστα ἐπὶ τῷ λόγῳ ᾧ εἰρήκει, ὅτι ἔκετι μέλλουσι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ διαρεῖν· ἐπρόεπεμπον δὲ αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον.

ὑπερέβησαν εἰς ταῦς χεῖράς μου, καὶ εἰς ἐκείνης ὑπὲρ ἦταν μαζὺ μετ' ἐμένα.

35 Εἰς ὅλα σὰς εἶδειξα, ὅτι τέτοιαις λογῇς πρέπει νὰ κοπιᾶζωμεν διὰ νὰ βοηθῶμεν τῆς ἀσθενεῖς, καὶ νὰ ἐνθυμώμεσθαι τὸν λόγον τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, ὅπῃ εἶπε· Μακάριον ἐστὶ μᾶλλον νὰ διδῇ τιανὰ παρά νὰ πέρη.

36 Καὶ ὡς ἂν εἶπεν ἱστῶτα, ἐγονάτισε μετ' ὅλης αὐτῆς, καὶ ἐπροσευχήθη.

37 Καὶ μεγάλῳ κλαυθμῷ ἐγενετο ὁλονῶν· καὶ ἔπεσαν ὅλοι ἀπᾶν εἰς τὸν λαιμόν τε καὶ τὸν ἐφίλῃσαν·

38 Καὶ ἐλυποῦνται περισσότερον εἰς τὸν λόγον ὅπῃ τῆς εἶπεν, ὅτι δὲν μέλλουν πλέον νὰ εἰδοῦν τὸ πρόσωπόν τε· καὶ τὸν συνεπροσευόθησαν ἕως εἰς τὸ καράβι.

Κεφ. κα'. 21.

Ὡς δὲ ἐγένετο ἀναχθῆναι ἡμᾶς ἀποσπασθέντας ἀπ' αὐτῶν, ἐνδυομένους ἡλθομεν εἰς τὴν Κῶν, τῇ δὲ ἐξῆς εἰς τὴν Ῥόδον, καὶ ἐκείθεν εἰς Πάταρα·

2 Καὶ εὗρόντες πλοῖον διαπερῶν εἰς Φοινίκην, ἐπιβάντες ἀνέχθημεν.

ΚΑΙ ὡς ἂν ἐχωρίσαμεν ἀπ' αὐτῆς, ἐυηγκαμεν εἰς τὸ πέραν, καὶ ἔφωτοντας νὰ κάμωμεν δρόμον ἴσον, ἡλθαμεν εἰς τὴν Κῶν, καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν εἰς τὴν Ῥόδον, καὶ ἀπ' ἐκεῖ εἰς τὰ Πάταρα·

2 Καὶ ἐκεῖ ἔφωτοντας νὰ εὗρῶμεν καράβι ὅπῃ ἐπέραν εἰς τὴν Φοινίκην, ἐμβήκαμεν μέσα, καὶ εὐγύκαμεν εἰς τὸ πέραν.

3 Ἀναφαιίντες δὲ τὴν Κύπρον, καὶ καταλιπόντες αὐτὴν εὐώνυμον, ἐπλέοντες εἰς Συρίαν, καὶ κατήχθημεν εἰς Τύρον· ἐκεῖσε γὰρ ἦν τὸ πλοῖον ἀποφορτιζόμενον τὸν γόμον.

4 Καὶ ἀνευρόντες τῆς μαθητῆς, ἐπιμείναμεν αὐτοῦ ἡμέρας ἑπτὰ· οἵτινες τῷ Παύλῳ ἔλεγον διὰ τοῦ Πνύματός, μὴ ἀναβαίνειν εἰς Ἱερουσαλὴμ.

5 Ὅτε δὲ ἐγένετο ἡμᾶς ἐξαετίσαι τὰς ἡμέρας, ἐξιελδόντες ἵπορευόμεθα, προσιμπόντων ἡμᾶς πάντων σὺν γυναῖξί καὶ τέκνοις, ἕως ἔξω τῆς πόλεως· καὶ δέντες τὰ γόνατα ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν, προσηυξάμεθα.

6 Καὶ ἀσπασάμενοι ἀλλήλους, ἐπέβημεν εἰς τὸ πλοῖον· ἐκεῖνοι δὲ ὑπέστρεψαν εἰς τὰ ἴδια.

7 Ἡμεῖς δὲ τὸν πλοῦν διαβύσαντες, ἀπὸ Τύρου κατητήσαμεν εἰς Πτολεμαῖδα· καὶ ἀσπασάμενοι τῆς ἀδελφῆς ἐμίναμεν ἡμέραν μίαν παρ' αὐτοῖς.

8 Τῇ δὲ ἐπαύριον ἐξιελδόντες οἱ περὶ τὸν Παῦλον, ἦλθον εἰς Καισάρειαν· καὶ ἐπισιδόντες εἰς τὸν οἶκον

3 Καὶ εἴδαμεν τὴν Κύπρον, καὶ τὴν ἀφήκαμεν ζεβὰ, καὶ ἱπλίσαμεν εἰς τὴν Συρίαν, καὶ ἦλθαμεν εἰς τὴν Τύρον διὰ τὴν ἐκεῖ ἥδιον τὸ καράβι νὰ ξιφορτώσῃ τὸ φόρτωμά τε.

4 Καὶ ἔσωντας νὰ εὐρῶμεν τῆς μαθητῶν, ἐγαθήκαμεν ἐκεῖ ἑπτὰ ἡμέρας· καὶ οἱ μαθηταὶ ἔλεγαν εἰς τὸν Παῦλον διὰ μίση τοῦ Πνύματος, νὰ μὴ ἀνίσβῃ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ.

5 Καὶ ὅταν ἰτελιώσαμεν ἐκεῖναις ταῖς ἡμέραις, εὐγῆκαμεν καὶ ἐπαγίναμεν, καὶ μᾶς συμπεροίεμπα ὅλοι μὲ γυναῖκας καὶ μὲ παιδία, ἕως ἔξω ἀπὸ τῆς πόλιν· καὶ γονατίζοντες ἐκεῖ εἰς τὸ παραγιαλί, ἐπροσηυχηθήκαμεν.

6 Καὶ ἰχαιρετηθήκαμεν ἕνας μὲ τὸν ἄλλον, καὶ ἐμβήκαμεν εἰς τὸ καράβι· καὶ ἐκεῖνοι ἐγύρισαν εἰς τὰ σπήτιά τε.

7 Καὶ ἡμεῖς τελειώνοντες τὸ πλεύσιμον, ἀπὸ τῆς Τύρου ἱκαταντήσαμεν εἰς τὴν Πτολεμαῖδα· καὶ ἰχαιρετήσαμεν τῆς ἀδελφῆς, καὶ ἐγαθήκαμεν εἰς ἐκεῖνης μίαν ἡμέραν.

8 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν εὐγῆκεν ὁ Παῦλος· καὶ ἡμεῖς ὅπῃ εἴμασθιν μὲ τὸν Παῦλον, καὶ ἰπῆγαμεν εἰς τὴν Και-

3 E 2

Φιλίππῳ τοῦ εὐαγγελιστῆ,
(τοῦ ὄντος ἐκ τῶν ἑπτὰ,)
ἡμίναμεν παρ' αὐτῷ.

9 Τῶν δὲ ἦσαν θυγατέρες
παρδόναι τέσσαρες προφητεύ-
ουσαι.

10 Ἐπιμενόντων δὲ ἡμῶν
ἡμέρας πλείους, κατῆλθέ τις
ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας προφήτης
ὀνόματι Ἀγαβός·

11 Καὶ ἰδὼν πρὸς ἡμᾶς,
καὶ ἄρας τῆς ζώνης τοῦ
Παύλου, δῆσας τε αὐτοῦ τὰς
χεῖρας καὶ τὰς πόδας, εἶπε·
Τὰδε λέγει τὸ Πνεῦμα τὸ
ἅγιον· Τὸν ἄνδρα, ὃ ἐστὶν ἡ
ζώνη αὕτη, ἔτω δέσουσιν ἐν
Ἰερουσαλὴμ οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ
παραδώσουσιν εἰς χεῖρας
ἰδίων.

12 Ὡς δὲ ἠκούσαμεν ταῦ-
τα, παρεκαλῆμεν ἡμεῖς τε
καὶ οἱ ἐντόπιοι τοῦ μὴ
ἀναβαίνειν αὐτὸν εἰς Ἱερου-
σαλὴμ.

13 Ἀπεκρίθη δὲ ὁ Παῦλος·
Τί ποιεῖτε, κλαίοντες καὶ
συνδρῦπτοῦντές με τὴν καρ-
δίαν; ἐγὼ γάρ ὃ μόνον δεδι-
μαι, ἀλλὰ καὶ ἀποθανεῖν εἰς
Ἱερουσαλὴμ ἰτοίμως ἔχω
ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ
Κυρίου Ἰησοῦ.

σάρεϊαν· καὶ ἐμβήκαμεν εἰς
τὸ σπῆτι τοῦ Φιλίππου τοῦ
εὐαγγελιστῆ, (ὃ ὀποῖος ἦτο
ἓνας ἀπὸ τῶν ἑπτὰ διακόνων)
καὶ ἡμίναμεν εἰς αὐτόν.

9 Καὶ ἑστῶς εἶχε τίς-
σαρες θυγατέρες παρδοναῖν
καὶ ἐπροφήτευαν.

10 Καὶ ὥσάν εὐρισκόμα-
σθαι ἐκεῖ πολλαῖς ἡμέραις,
κατέβη κάποιος ἀπὸ τῆς
Ἰουδαίας προφήτης, τὸ ὄνομά
τις Ἀγαβός·

11 Καὶ ἤλθιν εἰς ἡμᾶς,
καὶ ἐπῆρε τὸ ζωνάρι τοῦ
Παύλου, καὶ ἔδισε τὰ χεῖρά
τις καὶ τὰ ποδαριάς τις, καὶ
εἶπε· Ἐτῶτα λέγει τὸ
Πνεῦμα τὸ ἅγιον· Ὅτι ἐπὶ
θίλουν δέσει οἱ Ἰουδαῖοι εἰς τὴν
Ἱερουσαλὴμ τὸν ἄνδρα, τοῦ
ὀποῖος εἶναι ἡ ζώνη ἡ αὕτη,
καὶ θίλουν τὸν παραδώσει
εἰς τὰ χεῖρα τῶν ἰδίων.

12 Καὶ ἡμεῖς ὥσάν τὰ
ἀκούσαμεν, τὸν ὑπαρακαλῶσα-
μεν καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ ἐντό-
πιοι, νὰ μὴ ἀνέβῃ εἰς τὴν
Ἱερουσαλὴμ.

13 Ἀμὴν ὁ Παῦλος· ἐπι-
κρίθη καὶ εἶπε· Τί κάμνετε
ὥσάν κλαίετε καὶ συντρίβετε
τὴν καρδίαν μου; ἐγὼ εἰμαι
ἑτοιμός· ὅχι μόνον νὰ δεδῶ,
ἀλλὰ καὶ νὰ ἀποθάνω εἰς
τὴν Ἱερουσαλὴμ διὰ τὸ ὄνομα
τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

14 Μὴ πεθομένῃ δὲ αὐ-
τοῦ, ἡσυχάσαμεν, εἰπόντες·
Τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου γε-
νέσθω.

15 Μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας
ταύτας ἀποσκευασάμενοι ἀνι-
βαίνομεν εἰς Ἱερουσαλήμ.

16 Συνήλθοῦν δὲ καὶ τῶν
μαθητῶν ἀπὸ Καισαρείας σὺν
ἡμῖν, ἄγοντες παρ' ᾧ ξενισθῶ-
μεν, Μνάσῳ τιμὴ Κυπρίῳ,
ἀρχαίῳ μαθητῇ.

17 Γενομένων δὲ ἡμῶν εἰς
Ἱεροσόλυμα, ἀσμένως ἐδέξαντο
ἡμᾶς οἱ ἀδελφοί.

18 Τῇ δὲ ἐπιύσῃ εἰσῆλθὼν ὁ
Παῦλ· σὺν ἡμῖν πρὸς Ἰακώ-
βον· πάντες τε παρέγένοντο αἱ
πρεσβύτεροι.

19 Καὶ ἀσπασάμενοι·
κύττας, ἐξηγεῖτο καθ' ἑν
ἕνα· ὃν ἐποίησεν ὁ Θεὸς
ἐν τοῖς ἔθνεσι διὰ τῆς διακο-
νίας αὐτοῦ.

20 Οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐδό-
ξαζον τὸν Κύριον· εἰπόν τε
αὐτῷ· Θωρῆς, ἀδελφε, πό-
σαι μυριάδες εἰσὶν Ἰουδαίων
τῶν πιπιτυκῶτων· καὶ πάν-
τες ζηλωταὶ τοῦ νόμου ὑπάρ-
χουσι.

21 Κατηχήθησαν δὲ περὶ
ᾧ ὅτι ἀποστασίαν διδάσκεις

14 Καὶ ὥσάν δὲν μᾶς
ἄκην, ἡσυχήσαμεν, καὶ
εἶπαμεν· Τὸ θέλημα τοῦ
Κυρίου ᾧς γένηται.

15 Καὶ ὑστερὰ ἀπὸ ταῖς
ἡμέραις ἐκείναις ἔγωντας νὰ
πάρωμεν τὰ ῥῆγά μας ἀνα-
βαίναμεν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

16 Καὶ ἦλθαν κάποιοι
μαθητάδες ἀπὸ τὴν Και-
σαρείαν μαζί μετ' ἡμᾶς, καὶ
ἔφεραν καὶ ἓνα ἄνθρωπον εἰς
τὸν ὁποῖον ἔκαμε χρεῖα νὰ
κονίψωμεν, τὸ ὄνομά του
Μνάσων, Κυπριότης, παλαιὸς
μαθητής.

17 Καὶ ὥσάν ἐπήγαμεν
εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, οἱ ἀδελ-
φοὶ μᾶς ἐδέχθησαν μὴ χαράν.

18 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν
ἐμβῆκεν ὁ Παῦλ· μαζί μετ'
ἡμᾶς εἰς τὸ σπῆτι τοῦ Ἰακώβ·
καὶ ἦταν παρὼν καὶ ὅλοι οἱ
πρεσβύτεροι.

19 Καὶ ὥσάν τὰς ἐχαιρέ-
τησε, τὸς ἐδιηγούντον καθ'
ἓνα ἀπ' ἐκεῖνα ὅπῃ ἔκαμεν ὁ
Θεὸς εἰς τὰ ἔθνη διὰ μέση
τῆς διακονίας τῆς.

20 Καὶ ἐκεῖνοι ὥσάν τὴν
ἄκουσαν ἐδόξασαν τὸν Κύριον·
καὶ εἶπαν εἰς τὸν Παῦλον· Βλέ-
πεις, ἀδελφί, πόσαις μυριάδεις
εἶναι ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας ὅσῃ
ἐπίστευσαν· καὶ ὅλοι εἶναι
ζηλωταὶ τοῦ νόμου.

21 Καὶ ἰμαζαν διὰ λόγου
σου, ὅτι διδάσκεις ἄλλως τὸς

ἀπὸ Μωσέως τὰς κατὰ τὰ ἔθνη πάντας Ἰουδαίους, λίγων μὴ περιτέμνειν αὐτοὺς τὰ τέκνα, μηδὲ τοῖς ἔθνεσι περιτετεῖν.

22 Τί οὖν εἰς; πάντως δεῖ πληθεῖν συνελθεῖν ἀκούονται γὰρ ὅτι ἐλήλυθας.

23 Τὴτο οὖν ποίησον ὃ σοι λέγομαι· Εἰσὶ ἡμῖν ἄνδρες τίσσαρες εὐχὴν ἔχοντες ἐφ' ἑαυτῶν.

24 Τύτῃ παραλαβὼν, ἀγνοῶντι σὺν αὐτοῖς, καὶ διαπάησιν ἐπ' αὐτοῖς, ἵνα ξυρῇσονται τὴν κεφαλὴν καὶ γνῶσι πάντες ὅτι ὢν κατήχυνται περὶ σοῦ ἔδιν εἶναι, ἀλλὰ φοιχοῦν καὶ αὐτοὺς τὸν νόμον φυλάσσαν.

25 Περί δὲ τῶν πιπιευσκῶτων ἰθὺν ἡμῖς ἐπιτείλαμεν, κρίναντες μηδὲν τοιούτων τηρεῖν αὐτοὺς, εἰ μὴ φυλάσσειν αὐτοὺς, τὸ τε ἰδωλόθυτον, καὶ τὸ αἷμα, καὶ πνικτὸν, καὶ πορνείαν.

26 Τότε ὁ Παῦλος παραλαβὼν τὴν ἀνδρᾶς, τῇ ἐχομένη ἡμέρᾳ σὺν αὐτοῖς ἀγνοοῦντες εἰσῆλθον εἰς τὸ ἱερόν, διαγ-

Ἰουδαίους ὅπῃ εἶναι εἰς τὰ ἔθνη καὶ λίγους νὰ χωρήσουσι ἀπὸ τὸν Μωϋσῆν, καὶ νὰ μὴ περιτέμνουν τὰ παῖδιά τῶν μηδὲ νὰ περιπατῶσι κατὰ ταῖς συνήθειαις.

22 Τί λοιπόν; βίβαιο κάμνει χρεία νὰ μαζωχθῇ πληθεῖν διὰ τὸν εἶλον τὴν ἀκούσει πῶς ἡλθες.

23 Ἐτέτο λοιπόν κάμει ὅπῃ σὺ λέγομαι· Ἐδῶ εἶναι τίσσαρες ἄνδρες ὅπῃ ἔχουσι ἀπάνω τας τέξιμον (Ναζτ φαῖων.)

24 Ἐπαρέ τας τέτῃ καὶ καθαρίσῃ μαζὺ μετ' αὐτῆς, καὶ ἐξωδίασε εἰς αὐτῆς, νὰ ξυρίσῃ τῇ κεφαλῇ τῆς καὶ νὰ γνωρίσῃ οἱ, ὅτι ἐκεῖνα ὅπῃ ἄκουσαι διὰ λόγον σε διὰ εἶναι τίποτες, ἀλλὰ περιπατεῖς καὶ ἐσὺ φυλάττωνται τὸν νόμον.

25 Καὶ διὰ τὰ ἔθνη ὅπῃ ἐπιτίθειν, ἡμῖς ἰγράφαμεν καὶ ἀποφασίσαμεν, νὰ μὴ φυλάττουν κανένα πρᾶγμα τέτοιαις λογῆς, παρὰ μοιχαλὶ νὰ φυλάγουνται αὐτοὶ ἀπὸ τὰ ἰδωλόθυτα, καὶ τὸ αἷμα, καὶ τὸ πνικτὸν, καὶ τὴν πορνείαν.

26 Τότε ὁ Παῦλος ἐπὶ τῆς ἀνδρᾶς, καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἐκαθάρισεν μετ' αὐτῆς, καὶ ἐμβῆκεν εἰς τὸ ἱερόν,

γίλῳ τὴν ἐκπύρωσιν τῶν ἡμερῶν τοῦ ἀγνισμοῦ, ὥς ὅς προσήλθῃ ὑπὲρ ἐκείνου αὐτῶν ἡ προσφορά.

27 Ὡς δὲ ἔμειλλον αἱ ἐπὶ τὰς ἡμέρας συντελεῖσθαι, οἱ ἀπὸ τῆς Ἀσίας Ἰουδαῖοι διασάμειον αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ, συνέχον πάντα τὸν ὄχλον, καὶ ἐπίσταλον τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτόν.

28 Κράζοντες· Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, βοηθεῖτε· ὁ ἔπος εἶναι ὁ ἄνθρωπος ὁ κατὰ τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ νόμου καὶ τόπου τήτου πάντας πανταχῶς διδάσκων· ἔτι τε καὶ Ἑλλήνας εἰσῆγαγεν εἰς τὸ ἱερόν, καὶ κεκοίνηκε τὸν ἅγιον τόπον τήτον.

29 (Ἦσαν γὰρ προεωρακότες Τροφίμων τὸν Εὐφροσίου ἐν τῇ πόλει σὺν αὐτῷ, ὃν ἐνόμιζον ὅτι εἰς τὸ ἱερόν εἰσῆγαγεν ὁ Παῦλος.)

30 Ἐκινήθη τε ἡ πόλις ὅλη, καὶ ἰγένετο συνδρομὴ τοῦ λαοῦ καὶ ἐπιλαβόμενοι τοῦ Παύλου, εἶλον αὐτὸν ἔξω τοῦ ἱεροῦ καὶ εὐδίως ἐκείσθησαν αἱ θύραι.

31 Ζητούντων δὲ αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ἀνέβη φάσις τῷ χιλιάρχῳ τῆς σπείρης, ὅτι ὅλη συγκίχεται ἱερουσαλήμ.

32 Ὡς ἐξαυτῆς παραλαβὼν στρατιώτας καὶ ἑκατοντάρ-

λίγωντας φαίμεν τὴν τελευτῶσιν τῶν ἡμερῶν τὴν καθαρίσιν, ὥς ὅπῃ ὁ ἐφίρῃ διὰ κάδε εἶνα ἀπ' αὐτῆς προσφορά.

27 Καὶ ὥσαν ἔμειλλαν νὰ τελεωθῇ ἡ ἐπὶ τὰς ἡμέραις, οἱ Ἰουδαῖοι ὅπῃ ἦσαν ἀπὸ τῆς Ἀσίας ὥσαν τὸν εἶλον εἰς τὸ ἱερόν, ἐσῆγαγον ὅλον τὸ πλῆθος, καὶ ἀπλωσαν τὰ χεῖρά τας ἀπάνω τῇ.

28 Καὶ ἔκραζον· Ὁ ἄνδρες Ἰσραηλῖται, βοηθεῖτε· ἰδοὺ εἶναι ἐκείνῳ ὁ ἄνθρωπος ὅπῃ διδάσκει ὅλην εἰς κάδε τόπον ἱερῶν τοῦ λαοῦ ἐν τῇ, καὶ τοῦ νόμου, καὶ τοῦ τόπου καὶ ἀκόμῃ ἔμβασιν Ἑλλήνας μέσα εἰς τὸ ἱερόν, καὶ ἐκείσθησαν τὸν ἅγιον ἐν τῷ τόπῳ.

29 (Διὰ τὴν εἰδοσὶν προτίτρα τὸν Τροφίμον ὅπῃ ἦσαν ἀπὸ τῆς Εὐφροσίου μέσα εἰς τὴν πόλιν μαζὺ μετ' αὐτόν, τὸν ὅποιον ἐλόγιαζαν ὅτι ὁ Παῦλος τὸν ἔμβασιν εἰς τὸ ἱερόν.)

30 Καὶ ἐκινήθη ὅλη ἡ πόλις, καὶ ἔγινε συναγὼς τοῦ λαοῦ καὶ ἐπιάσαν τὸν Παῦλον, καὶ τὸν ἔσταν ἔξω ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ καὶ παρῆλθον ἐσφάλησαν αἱ πόρταις.

31 Καὶ ἐγύριον πρὸς τὸν σκοτῶσιν, καὶ ἀνέβη ὁ λόγος εἰς τὸν χιλιάρχον τοῦ στρατεύματος, ὅτι ὅλη ἱερουσαλήμ ἐσυγκίχθη.

32 Ὁ ὅποιος παρενδύς ἔπρεε γαλιλάτας καὶ ἰκατοντάρ-

χης, κατεδραμεν ἐν' αὐ-
τῆς. Οἱ δὲ ἰδόντες τὸν χι-
λιάρχον καὶ τὰς στρατιώ-
τας, ἐπαύσαντο τύπτοντες
τὸν Παῦλον.

33 Τότε ἰγγίσας ὁ χι-
λιάρχος ἐπιλάβετο αὐτόν, καὶ
ἐκέλευσε διδῆναι ἀλύσει
δυσί· καὶ ἐπυνθάνετο, τίς αὖ
εἴη, καὶ τί ἐστὶ πεποιηκός.

34 Ἄλλοι δὲ ἄλλο τι
ἐβών ἐν τῷ ὄχλῳ· μὴ δυ-
εῖμαι δὲ γινῶναι τὸ ἀσ-
φαλὲς διὰ τὸν θόρυβον, ἐκέ-
λευσαν ἀρῆσθαι αὐτὸν εἰς τὴν
παριμβολήν.

35 Ὅτε δὲ ἰγένετο ἐπὶ τὰς
ἀναβαθμὰς, συνέβη βασιλεὺς
αὐτὸν ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν
διὰ τὴν βίαν τοῦ ὄχλου.

36 Ἠκολούθει γάρ τὸ πλῆ-
θος τοῦ λαοῦ, κρᾶζον· Ἄρε
αὐτόν.

37 Μέλλων τε εἰσαγεσθαι
εἰς τὴν παρεμβολὴν ὁ Παῦ-
λος, λέγει τῷ χιλιάρχῳ·
Εἰ ἔστι μοι εἰπεῖν τι πρὸς
σε; Ὁ δὲ ἔφη· Ἑλληνιστὶ
γινώσκεις;

38 Οὐκ ἄρα σὺ εἶ ὁ
Αἰγυπτίος ὁ πρὸ τέττων
τῶν ἡμεῶν ἀναστατώντας καὶ
ἐξαγαγὼν εἰς τὴν ἔρημον τὰς
σιτακιστὶλίας ἀνδρας τῶν
σικαρίων;

39 Εἶπε δὲ ὁ Παῦλος· Ἐγὼ
Ἰουδαῖός μιν εἰμι Ἰουδαῖος.

χης καὶ ἔτρεξεν ἀπ' αὐ-
τοῦ. Καὶ ἐκείνοι ὥσαν ἰδοὺ
τὸν χιλιάρχον καὶ τὰς στρα-
τιώτας, ἐπαύσαν νὰ δέρνῃ
τὸν Παῦλον.

33 Τότε ἐσήμευσεν ὁ χι-
λιάρχος καὶ τὸν ἐπέλασε, καὶ
ἐπρόσαξε νὰ δεῖν μὲν δὲ
ἀλύσιδας· καὶ ἐρώτησε ποῦ
εἶναι, καὶ τί ἔκαμει.

34 Καὶ ἄλλοι ἐφώναζαν ἄλ-
λο, καὶ ἄλλοι ἄλλο μῆσα εἰς τὴν
πλῆθος· καὶ μὴ ἡμπορῶνται
ὁ χιλιάρχος ἀπὸ τὴν σύγχυσι
νὰ μάθῃ τὸ βίβαιον, ἐπρόσαξε
νὰ τὸν πᾶσιν εἰς τὸ κάστρον.

35 Καὶ ὅταν ὁ Παῦλος
ἐφθασεν εἰς τὴν σκάλα, ἀπὸ
τὴν βίαν τοῦ ὄχλου τὸν ἐπέλασε
οἱ στρατιῶται.

36 Διατὶ ἀκούσαν τὰ
πλῆθος τὸν λαόν, καὶ ἰκράζον·
Εὐχαλῖ τον ἀπὸ τὴν μίσσην.

37 Καὶ ἐκείνῳ πᾶσι μέλλων
νὰ ἐμῶσεν τὸν Παῦλον εἰς τὸ
κάστρον, λέγει ὁ Παῦλος· εἰς
τὸν χιλιάρχον· Ἄν εἶναι δυ-
νατὸν νὰ σὴ εἰπῶ ἵνα λόγῳ;
Καὶ ὁ χιλιάρχος· εἰπὶν·
Ἰστῶντες Ἑλληνικά;

38 Δὲν εἶσαι ἐσὺ ὁ Αἰ-
γυπτίος ὁ πρὸ τεττάρων
πρὸς τέτταρας ἀπὸ τέτταταις ταῖς
ἡμέραις, καὶ εὐχαλῖς εἰς τὴν
ἔρημον τέσσαρες χιλιάδας αἰ-
δῶν ἀρματομένων μὲν τὰς σι-
καρίας;

39 Καὶ ὁ Παῦλος εἶπεν·
Ἐγὼ εἰμι Ἰουδαῖος Ἰουδαῖος.

Ταρσὺς, τῆς Κιλικίας οὐκ
ἀσήμεν πόλιος πολίτης· δέο-
μαι δὲ σε, ἐπίτριψόν μοι
λαλήσαι πρὸς τὸν λαόν.

40 Ἐπιτρέψαντος δὲ αὐ-
τῷ, ὁ Παῦλος ἔως ἐπὶ τῶν
ἀναβαθμῶν κατέβησε τῇ
χερὶ τῷ λαῷ· πολλὰς δὲ
συνῆς γινόμενης, προσεφώνησε
τῇ Ἑβραϊδὶ διαλέκτῳ, λέ-
γων·

Ταρσὺς, ἀπὸ τὴν Κιλικίαν,
πολίτης πόλιος ἐξακουσμένης·
καὶ παρακαλῶ σε, δὲς μοι
ἀδειαν νὰ λαλήσω εἰς τὸν λαόν.

40 Καὶ ἐστῶντας νὰ τῷ
δώσῃ ἀδειαν, ὁ Παῦλος ἰσάδῃ
εἰς τὰ συναποσπαστήματα, καὶ
ἔθηκεν τὸ χερὶ τε εἰς τὸν
λαόν· καὶ ὥσαν ἰσὶνησαν,
ἰσὶνυχε μὲν τῷ Ἑβραϊκῇ
γλῶσσῃ, λέγωντας·

Κιφ. κβ'. 22.

Ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πα-
τέρες, ἀκούσατέ μου τῆς
πρὸς ὑμᾶς ὕψιν ἀπολογίας·

2 (Ἀκούσαντες δὲ ὅτι τῇ
Ἑβραϊδὶ διαλέκτῳ προσεφώ-
νησεν αὐτοῖς, μᾶλλον παρῆσαν
ἡσυχίαν· καὶ φησὶν·)

3 Ἐγὼ μὲν εἰμι ἀνὴρ
Ἰουδαῖος, γεννηθεὶς ἐν
Ταρσῷ τῆς Κιλικίας, ἀνα-
τετραμμένος δὲ ἐν τῇ πόλει
ταύτῃ παρὰ τὸς πόδας
Γαμαλιήλ, πεπαιδευμένος
κατὰ ἀκρίβειαν τοῦ πατρὸς
ἡμοῦ, ζηλωτὴς ὑπάρχων τοῦ
Θεοῦ, καθὼς πάντες ὑμεῖς
εἰς σήμερον·

4 Ὅς ταύτην τὴν ὁδὸν ἐδίω-
ξα ἄχρι θανάτου, δισμύων
καὶ παραδίδως εἰς φυλακὰς
ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας.

5 Ὡς καὶ ὁ ἀρχιερεὺς
μαρτυρεῖ μοι, καὶ πᾶν τὸ
πρεσβυτέριον· παρ' ὧν καὶ
ἐπιτίλως διέξαμην πρὸς τὴν

Ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ
πατέρες, ἀκούσατε τὴν
ἀπολογίαν ἐπὶ ἔχῳ νὰ σὰς
ἀποκριθῶ.

2 (Καὶ ὥσαν ἤκουσαν, ὅτι
τὰς ἰσὶνυχεν μὲν Ἑβραϊκῇ
γλῶσσῃ, περισσώτερον τοῦ
ἰδιδαν ἡσυχίαν· καὶ λέγει·)

3 Ἐγὼ εἰμι ἀνδρὸς
Ἰουδαῖος, καὶ ἐγεννηθῆκα εἰς
τὴν Ταρσὸν τῆς Κιλικίας,
ἀνατετραμμένος εἰς τὴν πόλιν
ἐτάτην εἰς τὰς ποδάρια τοῦ
Γαμαλιήλ, καὶ ἐπαιδευθῆκα
καταλειπτῶς τὸν πατρὸς
ἡμοῦ, ἐχρῶντας ζῆλον τοῦ
Θεοῦ, καθὼς ἔχοντες καὶ εἰς
ὅλοις σήμερον·

4 Καὶ ἐκατάτρεξα ἐτάτην
τὴν πῖσιν ὥς θανάτου, δισμύων
καὶ παραδίδοντας εἰς φυλα-
κὰς καὶ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν.

5 Καθὼς μὲν τὸ μαρτυρεῖ
καὶ ὁ ἀρχιερεὺς, καὶ ὅλοι τοῖς
πρεσβυτέριον· ἀπὸ τῶν ὁποίων
ἐπῆρα καὶ ἐπιτίλως ὡς τὰς

ἀδελφές, εἰς Δαμασκὸν ἰπο-
ρευόμεν, ἄβων καὶ τὸς ἐκείσε
ὄντας, διδιδόμεν εἰς Ἱερουσα-
λὴμ, ἵνα τιμωρηθῶσι.

6 Ἐγένετο δὲ μοι πο-
ρευομένη καὶ ἔγγιζοντι τῇ
Δαμασκῷ περὶ μεσημβρίαν,
ἐξαίφνης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πε-
ρικεράφαι φῶς ἰκανὸν περὶ
ἐμέ.

7 Ἐπιστὼν τι εἰς τὸ
ἔδαφος, καὶ ἤκουσα φωνῆς
λεγούσης μοι· Σαῦλ, Σαῦλ,
τί με διώκεις;

8 Ἐγὼ δὲ ἀπεκριθὼν
τίς εἶ, Κύριε; Ἐπεὶ τι
πρὸς με· Ἐγὼ εἶμι Ἰησοῦς
ὁ Ναζωραῖος, ὃν σὺ διώ-
κεις.

9 Οἱ δὲ σὺν ἐμοὶ ὄντες
τὸ μὲν φῶς ἰδεάσαντο, καὶ
ἐμφοβοὶ ἐγένοντο· τὴν δὲ φωνὴν
οὐκ ἤκουσαν τοῦ λαλῆντός
μοι.

10 Εἶπον δὲ· Τί ποιήσω,
Κύριε; Ὁ δὲ Κύριος εἶπε
πρὸς με· Ἀνάσας πορεύε εἰς
Δαμασκόν· ἡκεῖ σοι λαλη-
θήσεται περὶ πάντων ὧν
τέτακται σοι ποιῆσαι.

11 Ὡς δὲ οὐκ ἐβλί-
πας, ἀπὸ τῆς δόξης τοῦ
φαντός ἐκείνου, χειμαγωγώ-
μενος ὑπὸ τῶν συνόντων
μοι, ἤλθον εἰς Δαμασκόν.

12 Ἀναστάς δὲ τις, ἀνὴρ

ἀδελφούς, καὶ ἰπάγιναι εἰς
τὴν Δαμασκόν, μέλλωνται
καὶ φέρω ἐκεῖνους τῆς Χριστιανείας
ὅπου ἦσαν ἐκεῖ, διδιδόμεν εἰς
τὴν Ἱερουσαλὴμ, διὰ τὴν τι-
μωρῶσιν.

6 Καὶ ἐκεῖ ὅπου ἰπάγιναι
καὶ ἰσήμενα εἰς τὴν Δα-
μασκόν, μὴ ἰσυνέβη εἰς τὴν
μίσην τῆς ἡμετέρας ἀξίαντας
ἀγράφῃ τρυγῶν με φωνὴν
πολὺ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ.

7 Καὶ ἔπεσα κάτω εἰς τὴν
γῆν, καὶ ἤκουσα φωνὴν ὅτι
μὴ ἔλεγεν· Σαῦλ, Σαῦλ
διατί με διώκεις;

8 Καὶ ἐγὼ ἀπεκριθὼν
Ποῦ· εἶσαι ἰσὺν, Αὐθέντη;
Καὶ μὴ εἶπεν· Ἐγὼ ἰσὺς
ὁ Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος, τὸν
ὁποῖον ἰσὺν διώκεις.

9 Καὶ ἐκεῖνοι ὅπου ἦσαν
μαζὺ με εἶδαν τὸ φῶς, καὶ
ἐφοβήθησαν· ἀμὴν τὴν φωνὴν
ἐκείνη ὅπου μὴ ἰσυνέβησαν
δὴν τὴν ἄκουσαν.

10 Καὶ ἐγὼ εἶπα· Τίς εἶ
κύριον, Αὐθέντη; Καὶ ὁ Κύριος
μὴ εἶπε· Στήκω, πάγινε εἰς τὴν
Δαμασκόν· καὶ ἐκεῖ θάλινον σὺ
λαλήσῃς ὅλα ἐκεῖνα ὅπου σὺ
ἵκαιο ὁδοιποροῦμενα καὶ κύριον.

11 Καὶ ὡς ἂν δὴν ἔβλεπον
πλέον ἀπὸ τῆς δόξης ἐκείνου
τῶ φαντός, βαταξομένη· ἀπὸ
τὸ χεῖρ ἀπὸ ἐκείνης ὅπου
ἦσαν μαζὺ με, ἤλθα εἰς τὴν
Δαμασκόν.

12 Καὶ ἀναστὰς ὁ Ἀναστάσιος

ὑπεβήσας κατὰ τὸν ἰσὺν,
καρτερούμενος ὑπὸ πάν-
των τῶν κατοικούντων Ἰου-
δαίω,

13 Ἐλθὼν πρὸς με, καὶ
ἐπιστάς ἐπέ μοι· Σαῦλ ἀδελ-
φί, ἀνέβλεψον. Καγὼ αὐ-
τῇ τῇ ὥρᾳ ἀνέβλεψα εἰς
αὐτόν.

14 Ὁ δὲ εἶπεν· Ὁ Θεὸς
τῶν πατέρων ἡμῶν προει-
χερίσατό σοι γινῶναι τὸ θέ-
λημα αὐτοῦ, καὶ ἰδεῖν τὸν
δικαίον, καὶ ἀκούσαι φωνὴν ἐκ
τοῦ σώματος αὐτοῦ.

15 Ὅτι ἔσῃ μάρτυς αὐ-
τῷ πρὸς πάντας ἀνθρώπους
ὃν ὠρακάς καὶ ἤκουσας.

16 Καὶ σὺν τί μέλλεις; ἀνα-
γὰς βάπτισαι, καὶ ἀπολύσαι
τάς ἁμαρτίας σου, ἐπικαλεσά-
μενος τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.

17 Ἐγένετο δὲ μοι ὑποσρέ-
ψαντι εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ
προσευχόμεν μὲ ἐν τῷ ἱερῷ
γενίσθαι με ἐκστάσει,

18 Καὶ ἰδεῖν αὐτὸν λί-
γοντά μοι· Σπεῦσον, καὶ
ἔξελθε ἐν τάχει ἐξ Ἱερου-
σαλὴμ· διότι ἐ παραδέ-
ξονται σοὶ τὴν μαρτυρίαν
περὶ ἐμοῦ.

19 Καγὼ εἶπον· Κύριε,
αὐτοὶ ἐπείνουν ὅτι ἐγὼ ἤμην
φυλακίζων καὶ δειρὸν κατὰ
τάς συναγωγὰς τῆς πειν-
νίας ἐπὶ σοί.

ἄνθρωπος· εὐλαβῆς κατὰ τὸν
νόμον, μαρτυρημένος ἀπὸ ὅλης
τῆς Ἰουδαίας ὅτι ἐκατοικῶσαν
εἰς τὴν Δαμασκόν,

13 ἤλθον εἰς ἐμεῖα, καὶ
ἐστάθη ἀπέναντί μου καὶ μὴ εἶ-
πεν· Σαῦλ ἀδελφί, ἀνά-
βλεψε. Καὶ ἐγὼ ἐκείνῃ τὴν
ὥρᾳ ἀνέβλεψα εἰς αὐτόν.

14 Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν· Ὁ
Θεὸς τῶν πατέρων μας σὺ
προώρισε διὰ καὶ γνωρίσῃς τὸ
θέλημά σου, καὶ καὶ εἰδὼς τὸ
δικαίον, καὶ καὶ ἀκούσῃς φω-
νὴν ἀπὸ τοῦ σώματος σου.

15 Διὰ τὸ εἶσαι μάρτυ-
ρὰς σου εἰς ὅλην τὴν ἀνθρώ-
πιν, ἐκείνων τῶν πραγμάτων
ὅπου εἰδὼς καὶ ἤκουσας.

16 Καὶ τῶρα τί ἀργεῖς; ση-
κὼ ἀπέναντί μου, βάπτισαι, καὶ λύσει
ταῖς ἁμαρτίαις σου, ἐπικαλεσά-
μενος τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.

17 Καὶ ὅταν ἐγένισα εἰς
τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ προσεύ-
χημαι εἰς τὸ ἱερόν, μὴ ἰσυνέβη
ἐκστάσει,

18 Καὶ εἶδα τὸν Χριστὸν
ὅπου μὴ ἔλεγεν· Σπεῦδασαι,
καὶ εὐγὰ γρήγορα ἀπὸ τῆς
Ἱερουσαλὴμ· διότι ἐ παραδέ-
ξονται σοὶ τὴν μαρτυρίαν σου διὰ
λόγου μου.

19 Καὶ ἐγὼ εἶπα· Κύριε,
αὐτοὶ ἐξέβριον ὅτι ἐγὼ ἴφου-
λάκων, καὶ δειρὸν εἰς τὰς
συναγωγὰς ἐκείνης ὅπου ἐπεί-
νουν εἰς ἐμένα.

20 Καὶ ὅτι ἐξεκίχτο τὸ αἷμα Στεφάνου τῷ μάρτυρος σου, καὶ αὐτὸς ἤμην ἰφειδώς, καὶ συνευδοκῶν τῇ ἀναίρεσει αὐτοῦ, καὶ φυλάσσω τὰ ἱμάτια τῶν ἀιαιρέτων αὐτόν.

21 Καὶ εἶπε πρὸς με· Πορεύου· ὅτι ἐγὼ εἰς ἔθνη μακρὰν ἐξαποσεύλω σε.

22 Ἦκουον δὲ αὐτὴν ἄχρι τούτου τοῦ λόγου, καὶ ἐπῆραν τῆς φωνῆς αὐτοῦ, λέγοντες· Αἶρε ἀπὸ τῆς γῆς τὸν ταῦτο· ὃ γὰρ καθήκον αὐτοῦ ἔστιν.

23 Κραυγαζόντων δὲ αὐτῶν, καὶ ῥιπτόντων τὰ ἱμάτια, καὶ κοινορτὸν βαλλόντων εἰς τὸν αἶρα,

24 Ἐκέλευσεν αὐτὸν ὁ χιλιάρχος ἄγειν εἰς τὴν παρεμβολήν, εἰπὼν μάξιεν ἀνιτάξασθαι αὐτόν· ἵνα ἐπιγινῶ δι' ἣν αἰτίαν ἔως ἐπεφώνουν αὐτῷ.

25 Ὡς δὲ πρότερον αὐτὸν τοῖς ἱμασίν, εἶπε πρὸς τὸν ἐγὼτα ἑκατόνταρχον ὁ Παῦλος· Εἰ ἄνθρωποι Ῥωμαῖοι καὶ ἀκατάκριτον ἔστιν ἡμῖν μαξιζειν;

26 Ἀκῆσας δὲ ὁ ἑκατόνταρχος, προσελθὼν ἀπηγγαίλει τῷ χιλιάρχῳ, λέγων· Ὅρα τί μέλλεις ποιεῖν· ὁ γὰρ ἄνθρωπος ὅτος Ῥωμαῖός ἐστι.

20 Καὶ ὅταν ἰχύνοντο τὸ αἷμα τῷ Στεφάνῳ τῷ μάρτυρσί σου, ἐγέκεμην παρὼν, καὶ ἦμαι συμφωνημένος εἰς τὸν φόνον τε, καὶ ἰφύλαγα τὰ φορέματα ἑκείνων ὅπῃ τὸν ἐσκατώνασιν.

21 Καὶ με εἶπε· Πάγην· ὅτι ἐγὼ δέλω σε στείλει εἰς ἔθνη μακράν.

22 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι ἕως ἐκείνου τὸν λόγον ἄκουον τῷ Παύλῳ, καὶ ἀπέκει ἐσθκωσας τῇ φωνῇ τῆς, καὶ εἶπαν· Εὐχαρίστησον ἀπὸ τῆς γῆς τὸν τέτοιοι (αὐτοῦ)· διὰ τὸ δὲν πρέπει νὰ ἔσθῃ.

23 Καὶ κράζοντες ἐκείνῳ, καὶ ῥιχνόντες τὰ φορέματά τες, καὶ βάλλοντες κοινορτοῖν εἰς τὸν αἶρα,

24 Ἐπρόταξε ὁ χιλιάρχος νὰ συρῇ ὁ Παῦλος εἰς τὴν κάστρον, καὶ εἶπε νὰ τὸν ἐξτάξουν μὴ ξυλίας· διὰ νὰ γνωρίσῃ διὰ ποίαν ἀφορμὴν ἐφώναζαν τέτοιαις λογῇς ἐναντία τε.

25 Καὶ ὡς τὸν ἐξάπλῃ σκεν καὶ τὸν ἔδισαν μὴ τὰ λυρία νὰ τὸν δέρουν, εἶπεν ὁ Παῦλος εἰς τὸν ἑκατόνταρχον ὅπου ἐγέκιντο ἐκεῖ· Ἄν ἔχετε ἐστὶν ἔξωσίαν νὰ δέρετε ἄνθρωπον Ῥωμαῖον χωρὶς κρίσιν;

26 Καὶ ὁ ἑκατόνταρχος ὡς τὸν ἀκῆσεν, ἀπηγγαίλει τῷ Παύλῳ, λέγων· Ὅρα τί μέλλεις ποιεῖν· ὁ γὰρ ἄνθρωπος ὅτος Ῥωμαῖός ἐστιν· ὅτι νὰ κἀμης· διὰ τὸ ἄνθρωπον τέτοιο εἶναι Ῥωμαῖός.

27 Προσελθὼν δὲ ὁ χιλιάρχος, εἶπεν αὐτῷ· Λίγες μοι, εἰ σὺ Ῥωμαῖός εἶ; Ὁ δὲ εἶπεν· Ναί.

28 Ἀπεκρίθη τε ὁ χιλιάρχος· Ἐγὼ πολλὰ κεφαλαία τὴν πολιτείαν ταύτην ἐκτεσάμην. Ὁ δὲ Παῦλος εἶπεν· Ἐγὼ δὲ καὶ γινώσκωμαι.

29 Εὐδίας ἔν ἀπέησαν ἀπ' αὐτῶν οἱ μέλλοντες αὐτὸν ἀνιτάξαι· καὶ ὁ χιλιάρχος δὲ ἐφοβήθη, ἐπιγινῶς ὅτι Ῥωμαῖός ἐστι, καὶ ὅτι ἢ αὐτὸν διδικῶς.

30 Τῇ δὲ ἐπαύριον βυλόμενος γινῶναι τὰ ἀσφαλῆς, τὸ, τί κατηγορεῖται παρὰ τῶν Ἰουδαίων, ἔλυσεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν δεσμῶν, καὶ ἐκέλευσεν ἐλθεῖν τὴν ἀρχιερεῖς καὶ ὅλον τὸ συνέδριον αὐτῶν· καὶ καταγαγὼν τὸν Παῦλον, ἔστησεν εἰς αὐτὴν.

27 Καὶ ὁ χιλιάρχος ἐπῆγε κοντά εἰς τὸν Παῦλον, καὶ λίγες μοι· Εἰπέ μου, ἂν εἶσαι Ῥωμαῖός; Καὶ ὁ Παῦλος εἶπε· Ναί.

28 Ἀπεκρίθη ὁ χιλιάρχος· καὶ εἶπεν· Ἐγὼ ἀπόκτησα ἐτέτην τὴν πολιτείαν μὴ πολλὴν ἔξοδον. Καὶ ὁ Παῦλος εἶπε· Ἀλλ' ἐγὼ εἶμαι πολίτης (τῆς Ῥώμης) ἀπὸ γενήσεως.

29 Καὶ παρευθὺς ἰδιέθησαν ἀπ' αὐτὸν ἐκείνοι ὅπου ἐμίλλαν νὰ τὸν ἐξιτάξουν· καὶ ὁ χιλιάρχος ὡς τὸν ἔμαθε πῶς εἶναι Ῥωμαῖός, ἐφοβήθη, ὅτι τὸν ἐδικῶς.

30 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν δέλωτας νὰ γνωρίσῃ τὸ βέβαιον, τί, τί κατηγορεῖται ἀπὸ τῶν Ἰουδαίων, τὸν ἔλυσεν ἀπὸ τῶν δεσμῶν, καὶ ἐπρόταξε νὰ ἔλθουν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ ὅλη ἡ σύναξις τῆς· καὶ ἐκατέταξε τὸν Παῦλον, καὶ τὸν ἔστησεν εἰς αὐτὴν.

Κεφ. κγ'. 23.

ἈΤΕΙΝΩΝ δὲ ὁ Παῦλος τῷ συνεδρίῳ, εἶπεν· Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ πάση συνεδρῶσι ἀγαθῇ πισπολιτευμαι τῷ Θεῷ ἀχρι ταύτης τῆς ἡμέρας.

2 Ὁ δὲ ἀρχιερεὺς Ἀνανίας ἐπιτάξει τοῖς παρεῶσιν αὐτῷ τύπτειν αὐτὸν τὸ τόμα.

3 Τότε ὁ Παῦλος πρὸς τοὺς

ΚΑΙ ὁ Παῦλος ἀτεικῶντας εἰς τὴν σύναξιν, εἶπεν· Ὁ ἀνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ ἐπολιτευθῆκα εἰς τὸν Θεὸν ἕως ἐτέτην τὴν ἡμέραν, μὴ κάδε λογῇς συνεῖδησιν καλὴν.

2 Καὶ ὁ ἀρχιερεὺς ὁ Ἀνανίας ἐπρόταξε ἐκείνους ὅπου ἐπαρεστέκονταν ἐκεῖ σημά τες, νὰ κτυπήσιν τὸ τόμα τες.

3 Τότε ὁ Παῦλος εἶπεν εἰς

3 F

τὸν εἶπε· Τύπτειν σε μέλλει ὁ Θεός, τοίχῃ κεκοιμημένε· καὶ σὺ κἀνὴ κρίνων με κατὰ τὸν νόμον, καὶ παρανομῶν κεύθεις με τύπτεσθαι;

4 Οἱ δὲ παρεστώτες εἶπον· Τὸν ἀρχιερέα τοῦ Θεοῦ λοιδορεῖς;

5 Ἐφ' ἧς δὲ ὁ Παῦλος· Οὐκ ἤδην, ἀδελφοί, ὅτι ἐστὶν ἀρχιερεὺς· γίγρῃται γάρ· Ἀρχонта τοῦ λαοῦ σὺ οὐκ ἱερεῖς κακῶς.

6 Γίγνεται δὲ ὁ Παῦλος· ὅτι τὸ ἐν μέρος ἐπὶ σαδδουκαίων, τὸ δὲ ἕτερον φαρισαίων, ἱεραξεν ἐν τῷ συνεδρίῳ· Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ φαρισαῖος εἰμι, υἱὸς φαρισαίου· περὶ ἐλπίδου καὶ ἀναστάσεως νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι.

7 Τῷτο δὲ αὐτῷ λαλήσας, ἐγένετο φάσις τῶν φαρισαίων καὶ τῶν σαδδουκαίων καὶ ἐσχίσθη τὸ πλῆθος.

8 Σαδδουκαῖοι μὲν γὰρ λέγουσι μὴ εἶναι ἀνάστασιν, μηδὲ ἄγγελον, μήτε πνεῦμα· φαρισαῖοι δὲ ὁμολογοῦσι τὰ ἐμφότερα.

9 Ἐγένετο δὲ κραυγὴ μεγάλη· καὶ ἀναγάντες οἱ γραμματεῖς τῷ μέρει τῶν φαρισαίων διεμάχοντο, λέγοντες· Οὐδὲν κακὸν εὐρίσκομεν ἐν τῷ ἀνδρὶ τούτῳ· ὅτι τοίχῃ ἀδικεῖν· ὁ Θεὸς μέλλει νὰ σὺ κρίνῃς κατὰ τὸν νόμον, καὶ παρανομῶν κεύθεις με τύπτεσθαι;

ἐκείνου· Ὡς τοίχῃ ἀδικεῖν· μένει, ὁ Θεὸς μέλλει νὰ σὺ κρίνῃς κατὰ τὸν νόμον, καὶ παρανομῶν κεύθεις με τύπτεσθαι;

4 Καὶ ἐκεῖνοι ὅπου ἔπαρσαν· ἔκρινται εἶπαν· Τὸν ἀρχιερέα τοῦ Θεοῦ ἱεραξεν;

5 Καὶ ὁ Παῦλος· εἶπε· Δὴ τὸ ἔξουσα, ἀδελφοί, ὅτι ἵνα ἀρχιερεὺς· διατὶ εἶναι γραμμένον· Ὅτι ἀρχонта τῷ λαῷ σὺ νὰ μὴν κορολογῇς.

6 Καὶ ὁ Παῦλος· ὡς τὸ ἐν μέρος ἐπὶ σαδδουκαίων, καὶ τὸ ἕτερον φαρισαίων, ἱεραξεν εἰς τὸ συνεδρίον· Ὡς ἀνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ εἰμι φαρισαῖος, υἱὸς φαρισαίου· καὶ κρίνομαι περὶ ἐλπίδου καὶ ἀναστάσεως νεκρῶν.

7 Καὶ ὡς ἔειπεν ἐπὶ τῷ ἐγενετο φιλονεικία τῶν φαρισαίων καὶ τῶν σαδδουκαίων· καὶ τὸ πλῆθος ἐσχίσθη εἰς δύο.

8 Διατὶ οἱ σαδδουκαῖοι λέγουσι πῶς οὐκ εἶναι ἀνάστασις, μηδὲ ἄγγελος, μηδὲ πνεῦμα· ἀλλ' οἱ φαρισαῖοι ὁμολογοῦσι καὶ τὰ δύο.

9 Καὶ ἐγένετο μεγάλη βοή· καὶ ἐσχίσθησαν οἱ γραμματεῖς ὅπου ἦσαν ἀπὸ τῷ μέρει τῶν φαρισαίων, καὶ ἐμάχοντο· λέγοντες· Οὐδὲν κακὸν εὐρίσκομεν εἰς τὸν ἀνδρὸν τούτον· ὅτι τοίχῃ ἀδικεῖν· ὁ Θεὸς μέλλει νὰ σὺ κρίνῃς κατὰ τὸν νόμον, καὶ παρανομῶν κεύθεις με τύπτεσθαι;

τῷτο· ἢ δὲ πνεῦμα ἐλάλησεν αὐτῷ, ἢ ἄγγελος, μὴ θεομαχῶμεν.

10 Πολλῆς δὲ γενομένης φάσεως, εὐλαβηθεὶς ὁ χιλιάρχος μὴ διασπασθῇ ὁ Παῦλος ὑπ' αὐτῶν, ἐπέλευσε τὸ φράτευμα καταβάν· ἀρπάσαι αὐτὸν ἐκ μέσῃ αὐτῶν, ἄγειν τε εἰς τὴν παρεμβολήν.

11 Τῇ δὲ ἐπιύσῃ νυκτὶ ἐπιστάς αὐτῷ ὁ Κύριος εἶπε· Θάρσει, Παῦλε· ὡς γὰρ διεμαρτύρῃς τὰ περὶ ἐμοῦ εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἔτω σε δεῖ καὶ εἰς Ῥώμην μαρτυρῆσαι.

12 Γενομένης δὲ ἡμέρας, ποιήσαντες τινες τῶν Ἰουδαίων συστροφὴν, ἀντιμαρτύρουν αὐτῷ λέγοντες μὴτε φαγεῖν μηδὲ πιεῖν ἕως ἢ ἀποκτείνωσι τὸν Παῦλον.

13 Ἦσαν δὲ πλείους τισὶν σκαρόντο οἱ ταύτην τὴν συνωμοσίαν πεποινηκότες.

14 Οἷτινες προσελθόντες τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς πρεσβυτέροις, εἶπον· Ἀντιμαρτυροῦμεν αὐτῷ, μὴ δύνῃς γινώσκειν ἕως ἢ ἀποκτείνωμεν τὸν Παῦλον.

15 Νῦν ἐν ὧν ἐμφανίσαι τῷ χιλιάρχῳ σὺν τῷ συνεδρίῳ ὥπως αὐτὸν καταγὰ-

ποι ἐτόνον· ἀλλ' αἰσῶς καὶ ἐλάλησεν εἰς αὐτὸν ἡ πνεῦμα ἢ ἄγγελος, μὴ θεομαχῶμεν.

10 Καὶ ὡς ἂν ἐγενετο πολλὴ φιλονεικία, φοβόμενος ὁ χιλιάρχος μὴπως καὶ ἐσπασθῇ ὁ Παῦλος ἀπ' αὐτῶν, ἐπέλευσε τὸ φράτευμα νὰ κατεῖεν νὰ τὸν ἀρπάξουν ἀπὸ τὴν μέσση τῆς, καὶ νὰ τὸν ἐπάσιν εἰς τὸ κάστρον.

11 Καὶ τὴν ἐρχομένην νύκτα ἐφάνη εἰς αὐτὸν ὁ Κύριος, καὶ εἶπε τῷ· Ἐχάρη, Παῦλε· διατὶ καθὼς ἐμαρτύρησας τὰ ἰδικά σου εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, ἔτι καμνί χρῆμα νὰ τὰ μαρτυρήσῃς καὶ εἰς τὴν Ῥώμην.

12 Καὶ ὡς ἂν ἐξημέρωσα, κάποιος ἀπὸ τῶν Ἰουδαίων συνάξει, καὶ ἀντιμαρτυροῦν αὐτῷ λόγῳ τῆς, καὶ εἶπαν μὴδὲ νὰ φάγῃς μὴδὲ νὰ πιῇς, ἕως ὅπου νὰ σκοτώσῃς τὸν Παῦλον.

13 Καὶ ἐκεῖνοι ὅπου ἔκαμαν ἐπὶ τὴν ὁρκομασίαν, ἦσαν περισσότεροι ἀπὸ σαράντα.

14 Οἱ ὅποιοι ἐπῆγαν εἰς τὴν ἀρχιερεῖς καὶ εἰς τὴν πρεσβυτέριαν, καὶ εἶπαν· Ἐμμεῖς ἀντιμαρτυροῦμεν τοῦ λόγου μας, νὰ μὴν φάγῃς τίποτε εἰς ὅπου νὰ σκοτώσῃς τὸν Παῦλον.

15 Τῷρα λοιπὸν ἵστη φανώσι τῷ χιλιάρχῳ μετὰ τῇ συνάξει, δια νὰ τὸν κατα-

28 Βυλόμενος δὲ γινῶναι τὴν αἰτίαν δι' ἣν ἐνέκαλυν αὐτῶν, κατήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ συνέδριον αὐτῶν.

29 Ὁν εὖρον ἐγκαλέμενον περὶ ζητημάτων τοῦ νόμου αὐτῶν, μηδὲν δὲ ἀξίον θανάτου ἢ δεσμῶν ἐγκλημα ἔχοντα.

30 Μνηθεύσεις δὲ μοι ἐπιβουλῆς εἰς τὸν ἄνδρα μέλλειν ἵσθαι ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, ἐξαυτῆς ἐπιμύφα πρὸς σὲ παραγγέλιας καὶ τοῖς κατηγοροῖς λέγειν τὰ πρὸς αὐτὸν ἐπὶ σὺ Ἐρρώσο.

31 Οἱ μὲν ἄν γρατιῶνται, κατὰ τὸ διατεταγμένον αὐτοῖς, ἀναλαβόντες τὸν Παῦλον, ἤγαγον διὰ τῆς νυκτὸς εἰς τὴν Ἀντιπατρίδα.

32 Τῇ δὲ ἑπαύριον ἔασαντες τὰς ἱππεῖς πορεύεσθαι σὺν αὐτῷ, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν παρεμβολήν.

33 Οἷτινες εἰσιλθόντες εἰς τὴν Καισάρειαν, καὶ ἀναδοῦντες τὴν ἐπιστολὴν τῷ ἡγεμόνι, παρέστησαν καὶ τὸν Παῦλον αὐτῷ.

34 Ἀναγνὼς δὲ ὁ ἡγεμὼν, καὶ ἐπιρωτήσας ἐκ ποίας ἡπαρχίας ἐστὶ, καὶ πυθόμενος ὅτι ἀπὸ Κιλικίας·

28 Καὶ θύλωντας τὰ μὲν θω τὴν ἀφορμὴν διὰ τὴν ὁποῖαν τὸν ἐγκαλῶσαν, τὴν ἔφερα εἰς τὴν σύναξιν τῆς·

29 Τὸν ὁποῖον τὸν εὖρον ὅπῃ ἐγκαλεῖτον διὰ ζητήματα τοῦ νόμου τῆς, καὶ ὅτι εἶχε κανίνα ἐγκλημα ἄξιον θανάτου, ἢ δισίματος.

30 Καὶ μὲ τὸ νὰ μὲ ἐμνηύθη ἐπιβουλῇ, ὅπῃ ἐμνηύειν νὰ γένη ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὸν ἄνδρα ἐτέτον, εὖρον τὸν ἐπιμύφα εἰς ἑσέα· καὶ ἐπαγγέλια εἰς τῆς κατὰ γόρους νὰ εἰπῶσιν ὁμροσά σὺ ἐκεῖνα ὅπῃ ἔχουσιν εἰς αὐτὸν Ἐρρώσο.

31 Οἱ γρατιῶνται λοιπὸν καθὼς ἦσαν παραγγελημένοι, ἔπησαν τὸν Παῦλον, καὶ τοὺς ἔφεραν τὴν νύκτα εἰς τὴν Ἀντιπατρίδα.

32 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἄφησαν τῆς καθολαρίδι νὰ πᾶσιν μετ' αὐτὸν, καὶ ἐκεῖνοι οἱ γρατιῶνται ἐγύρισαν εἰς τὸ κάστρον.

33 Καὶ οἱ καθολαρίδι ἐπῆσαν εἰς τὴν Καισάρειαν, καὶ ἔδωκαν τὴν ἐπιστολὴν εἰς τὸν ἡγεμόνα, καὶ τὴν ἐπαγγέλσαν καὶ τὸν Παῦλον.

34 Καὶ ὁ ἡγεμὼν ὥσάν ἀνὰ γινωσκε τὴν ἐπιστολὴν, ἐρωτήσας τὸν Παῦλον ἀπὸ ποίας ἡπαρχίας εἶναι, καὶ ὥσάν ἐμαυτὸν εἶτι εἶναι ἀπὸ τὴν Κιλικίας·

35 Διακέσομαι σὺ, ἔφη, ὅταν καὶ οἱ κατήγοροί σου παρευγίνωται. Ἐκίλισέ τε αὐτὸν ἐν τῷ πραιτωρίῳ τοῦ Ἡρώδη φυλάσσεσθαι.

35 Εἶπε· Θέλωμαι σὺ ἀκούσῃ, ὅταν ἔλθωσι οἱ κατήγοροί σου. Καὶ ἐπρόσθεε νὰ φυλάττεται εἰς τὸ παλάτιον τοῦ Ἡρώδη.

Κεφ. κδ'. 24.

ΜΕΤὰ δὲ πέντε ἡμέρας κατήβη ὁ ἀρχιερεὺς Ἀναθίας μετὰ τῶν πραιτωτέρων, καὶ ἕτεροι Τερτύλλου υἱοῦ, οἵτινες ἐφάνισαν τῷ ἡγεμόνι κατὰ τοῦ Παύλου.

2 Κληθέντες δὲ αὐτῷ, ἤρξατο κατηγορεῖν ὁ Τερτύλλος, λέγων·

3 Πολλῆς εἰρήνης τυγχάνοντες διὰ σὺ, καὶ κατορθωμάτων γινομένων τῷ ἔθνι τῷ διὰ τῆς σῆς προνοίας, πάντῃ τε καὶ παταχῇ ἀποδιχόμεθα, κράτιστι Φίλιξε, μετὰ πάσης εὐχαριστίας.

4 Ἵνα δὲ μὴ ἐπὶ πλείον σὺ ἐγκόπτῃ, παρακαλῶ ἀκούσαι σὺ ἡμῶν συντόμως τῇ σῇ ἱπτικείᾳ.

5 Εὐρόντες γὰρ τὸν ἄνδρα ἐτέτον λοιμὸν, καὶ κινῆντα γάσιν πᾶσι τοῖς Ἰουδαίοις κατὰ τὴν οἰκουμένην, τοῖς κατὰ τὴν οἰκουμένην, πρωτοστάτῃ τε τῆς τῶν Ναζωραίων αἰρέσεως·

ΚΑΙ ὕστερον ἀπὸ πέντε ἡμέραις ἐκατίθη ὁ ἀρχιερεὺς Ἀναθίας μετὰ τῶν πραιτωτέρων, καὶ μετὰ κάποιον ῥήτορα Τερτύλλον, οἱ ὅποιοι ἐφάνισθησαν εἰς τὸν ἡγεμόνα ἐναντίον τοῦ Παύλου.

2 Καὶ ὥσάν ἐκατίσαν τὸν Παῦλον, ἀρχιστὶ ὁ Τερτύλλος νὰ τοὺς κατηγορῇ, λέγωντας·

3 Ὡ κράτιστι Φίλιξε, ἐμεῖς ἐγωφίας νὰ ἔχωμεν πολλὴν εἰρήνην διὰ μίση σὺ, καὶ τῶν κατορθωμάτων ὅπῃ γίνονται εἰς τὸ ἔθνος· ἐτέτο, διὰ μίση τῆς ἰδικῆς σου προνοηθείας, νὰ γνωρίζομεν ἐτέτα, καὶ σὺ εὐχαριστοῦμεν κατὰ πάντα, καὶ εἰς κάθε τόπον.

4 Καὶ διὰ νὰ μὴν σὺ παραβαρῶν περισσώτερον, παρακαλῶ σὺ νὰ μᾶς ἀκούσης συντόμως, κατὰ τὴν καλὴν σὺνιν σου.

5 Διατὶ ἐγώ τις νὰ εὐρωμην ἐτέτον τὸν ἄνδρα φθοροποιόν, καὶ παρακινῶντα διχοστασίαν εἰς ὅλης τῆς Ἰουδαίας· εἶναι εἰς τὴν οἰκουμένην, καὶ εἶναι πρωτοστάτης τῆς αἰρέσεως τῶν Ναζωραίων·

6^{ος} καὶ τὸ ἱερὸν ἐπίκρασε βεβηλωσάτω, ὃν καὶ ἱερατήσαμεν, καὶ κατὰ τὸν ἡμέτερον νόμον ἡδαιώσαμεν κρῖναι.

7 Παρελθὼν δὲ Λυσίας ὁ χιλίαρχος, μετὰ πολλῆς βίας ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν ἀπήγαγε.

8 Κελεύσας τῆς κατηγορίας αὐτῆ ἐρχέσθαι ἐπὶ σὲ παρ' ἐμοῦ δυνήσῃ αὐτὸς ἀνακρίνας περὶ πάντων τούτων ἐπιγινώσκαι ὧν ἡμεῖς κατηγοροῦμεν αὐτὸν.

9 Συνέειπτο δὲ καὶ οἱ Ἰουδαῖοι, φάσκοντες ταῦτα οὕτως ἔχειν.

10 Ἀπεκρίθη δὲ ὁ Παῦλος, νεύσας αὐτῷ τοῦ ἡγεμόνος λέγειν· Ἐκ πολλῶν ἐτῶν οὕτως σε κεντῇ τῷ Ἰδίῳ τῷ ἐπιγινώσκοντι, εὐθυμέτερον τὰ περὶ ἐμαυτοῦ ἀπολογεῖμαι.

11 Δυναμίνε σε γινώσκειν ὅτι ἐγὼ πλείους εἰσὶ μοι ἡμέραι ἢ δεκάδι, ἅψ' ἤς ἀνέβην πρεσβυτέρων ἐν Ἱερουσαλὴμ.

12 Καὶ ὅτε ἐν τῷ ἱερῷ εὐρόν με πρὸς τινα διαλεγόμενον, ἢ ἐπισύμασιν ποιητὰ ὄχλῳ, ὅτε ἐν ταῖς συναγωγαῖς, ὅτε κατὰ τὴν πόλιν.

13 Οὐτε παρασησάμενοι περὶ ὧν ἡμεῖς κατηγοροῦμεν.

6 Ὁ ὅποιος ἰδοκίμασε τὴν μίαν καὶ τὸ ἱερὸν, τὸν ἐπὶ ἡμῶν ἱερατήσαμεν, καὶ κατὰ τὸν νόμον τὸν ἰδικόν μας ἡδαιώσαμεν τὸν κρῖναι.

7 Ἀπὸ περιώτας ὁ Λυσίας ὁ χιλίαρχος, τὸν ἐπὶ ἡμῶν ἱερατῶς ἀπὸ τῶν χειρῶν μας.

8 Καὶ ἐπρόσβαλεν ἐκείνῳ ὅπως τὸν κατηγορήσαντα ἡμεῖς πρὸς ἐσένα διὰ τὰς ἡμετέρας ἡμετέρας νὰ γνωρίσῃς ἡμετέρας ζωντὰς τὸν ὅλα ἐκείνα ὅσα ἐκείνους τοῦ κατηγοροῦμεν.

9 Καὶ μὲν τὸν Τερτυλλῶν ἐσυμφωνήσαν καὶ οἱ Ἰουδαῖοι λέγουσις ἐπὶ τῷ ἱδίῳ.

10 Καὶ ὁ Παῦλος, ὡς τὸν ἡγεμόνον ὁ ἡγεμὼν νὰ μιλῇσιν ἀπεκρίθη (καὶ εἶπεν)· Ἐγὼ ἐξέγινωσκας πῶς ἐσὺ εἶσαι κριτὴς ἀπὸ πολλῆς χρόνης εἰς τὸ ἱδίῳ ἐπὶ τῷ, μὲ καλλίτερον κεντῇ ἀπολογεῖμαι διὰ λόγον.

11 Ἡμετεροῦντας ἐσὺ νὰ γνωρίσῃς, ὅτι δὲν ἔχω, παρὰ δώδεκα ἡμέραις, ἅψ' ὅτε ἀνέβην ἐλθὼν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ νὰ προσκυνήσω.

12 Καὶ ὅτε εἰς τὸ ἱερὸν μὲ εὐρόν καὶ ὅτε νὰ διαλεγόμεναι μὲ καὶ ὅτε νὰ ἐκείνα σὺν ὅτε πλείους, ὅτε εἰς καὶ σὺν ἀγαθῶς, ὅτε εἰς τὴν πόλιν.

13 Οἱ δὲ δύνανται νὰ βεβαιώσῃς ἐκείνα ἐπὶ κατηγοροῦμεν.

14 Ὁμολογῶ δὲ τούτῳ σοι, ὅτι κατὰ τὴν ὁδὸν ἢν λέγουσιν αἵρεσιν, ὅτε λατρεύω τῷ πατρὶ Ὡῷ, πιστεύω πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν νόμον καὶ ἐν τοῖς προφήταις γεγραμμένοις.

15 Ἐλπίδα ἔχων εἰς τὸν Θεόν, ἢν καὶ αὐτοὶ ὅτι προσδέχονται, ἀνάστασιν μέλλειν ἴσθαι νεκρῶν, δικαίων τε καὶ ἀδίκων.

16 Ἐν τούτῳ δὲ αὐτὸς ἀσκή, ἀπρόσκοπον συνείδησιν ἔχων πρὸς τὸν Θεόν καὶ τὰς ἀνθρώπων διαπαντός.

17 Δι' ἱδίων δὲ πλείονων παρ' ἐμὴν ἐλεημοσύνας ποιήσων εἰς τὸ ἱδίῳ μὲ καὶ προσφορὰς.

18 Ἐν οἷς εὐρόν με ἡγινώσκον ἐν τῷ ἱερῷ, ὅτε μετὰ ὄχλῳ, ὅτε μετὰ θορύβῳ, ὅτε μετὰ ἀπὸ τῆς Ἀσίας Ἰουδαῖοι.

19 Οὐς εἶδεν ἐπὶ σὲ παρ' ἐμοῦ, καὶ κατηγορεῖν ἐπὶ τῷ ἔχοντι πρὸς με.

20 Ἡ αὐτοὶ ὅτι εἰπάτωσαν ἐπὶ τῷ εὐρόν ἐν ἐμοὶ ἀδίκημα, γὰρ τῷ μὲ ἐπὶ τοῦ συνεδρίου.

21 Ἡ περὶ μιᾶς ταύτης φωνῆς, ὅς ἐκράξα ἑστῶς ἐν αὐτοῖς· Ὅτι περὶ ἀναστάσεως

14 Καὶ τούτῳ σὺ ὁμολογῶ, ὅτι κατὰ τὸν τρόπον (τῆς αἵρεως) τὴν ὁποίαν λέγουσιν (ἰδίῳ) αἵρεσιν, ὅτε λατρεύω τῷ πατρὶ Ὡῷ, καὶ πιστεύω εἰς ὅλα ἐκείνα ὅσα εἶναι γεγραμμένα εἰς τὸν νόμον καὶ εἰς τὰς προφῆτας.

15 Καὶ ἔχω ἐλπίδα εἰς Θεόν, ἢν καὶ οὗτοι καὶ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι προσδέχονται, πῶς μέλλει νὰ γίνῃ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν, καὶ τῶν δικαίων καὶ τῶν ἀδίκων.

16 Καὶ εἰς τούτῳ σπῆδαζω, νὰ ἔχω συνείδησιν εἰς τὸν Θεόν καὶ εἰς τὰς ἀνθρώπων ἀσκαυδάλους.

17 Καὶ ὅτι ἀπὸ πολλῶν χρόνων ἤλθα εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα μέλλοντας νὰ κάμω ἐλεημοσύνας εἰς τὸ ἱδίῳ μὲ καὶ προσφορὰς.

18 Ἀνάμισα εἰς τὰ ὅποια μὲ ἤσαν καθαρῶς ἐκείνους εἰς τὸ ἱερὸν, ὅχι μὲν πλῆθος, ὅχι μὲν σύγχυτον, ἀλλ' οἱ Ἰουδαῖοι ἀπὸ τῆς Ἀσίας.

19 Οἱ ὅποιοι ἐπρεπε νὰ εἶναι ἐδῶ παρὼν ὁμολογῶντες, καὶ νὰ κατηγοροῦσιν, ἂν ἔχοντες τίποτες ἐναντία μου.

20 Ἡ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ἂς τὸ εἰπῶσιν ἂν ἐνέγκωσιν εἰς ἐμένα τίποτες ἀδικίας, ὅταν ἐστῇ καὶ εἰς τὴν σύναξιν.

21 Παρὰ ἂν δὲν εἶναι διὰ ἑνα λόγον ἐπὶ τῷ καὶ μόνον, ὅτι ἐστῇ καὶ ἐπὶ ἀνάστασιν.

νηρῶν ἰγὼ κρείομαι σήμερον
ὑφ' ἑμῶν.

22 Ἀκέσας δὲ ταῦτα ὁ
Φῆλιξ ἀνέβαλετο αὐτὸς, ἀκρι-
βέτερον εἰδὼς τὰ περὶ τῆς ὁδοῦ,
εἰπὼν· Ὅταν Λυσίας ὁ χιλι-
αρχὸς καταβῇ, διαγνώσομαι
τὰ καθ' ὑμᾶς.

23 Διαταξάμενός τε τῷ
ἐκατοντάρχῃ τηρεῖσθαι τὸν
Παῦλον, ἔχειν τε ἄνεσιν, καὶ
μηδένα κυλιεῖν τῶν ἰδίων αὐτῷ
ὑπηρετῶν, ἢ προσέχεσθαι
αὐτῷ.

24 Μετὰ δὲ ἡμέρας τιτὰς
παραγνοίμενος ὁ Φῆλιξ σὺν
Δρεσίλλῃ τῇ γυναίκί αὐτῇ
ἔσθῃ Ἰουδαίᾳ, μετεπέμψατο
τὸν Παῦλον, καὶ ἤκουσιν
αὐτῷ περὶ τῆς εἰς Χριστὸν
πίστεως.

25 Διαλεγόμενός δὲ αὐτῷ
περὶ δικαιοσύνης καὶ ἐγκρα-
τίας καὶ τοῦ κήρυκτος τοῦ
μέλλοντος ἑστῆναι, ἔμφοβος
γενόμενος ὁ Φῆλιξ ἀπεκρίθη·
Τὸ νῦν ἔχειν περὶ αὐτοῦ καί με
μεταλαβὼν μετακαλέσομαι
αὐτόν·

26 Ἀλλὰ δι' αὐτὸ καὶ ἐλπίζω ὅτι
χρεῖματα δοθήσεται αὐτῷ ὑπὸ
τοῦ Παύλου, ὥπως λύσῃ αὐτόν·
διὸ καὶ πυκνότερον αὐτὸν μετα-
πεμπόμενος, ὡμίλει αὐτῷ.

27 Διτίας δὲ πληρωθείσης

μεσὰ τῆς· Ὅτι ἰγὼ σήμερον
ἰξινάξομαι ἀπὸ σᾶς περὶ
ἀκατάστικτος τῶν νηρῶν.

22 Καὶ ὁ Φῆλιξ ὥσπερ
ἤκουσεν ἐνῆτα τὰ λόγια ἀπὸ
τοῦ Παύλου, ἀνέβαλεν τὴν
ὑπόθεσιν εἰς ἄλλην ἡμέραν,
ἰξεύρωντάς τιν καταλεπτῶς,
λέγωντάς· Ὅταν κατέβῃ ὁ
Λυσίας ὁ χιλιάρχος, θίλω
γνωρίσει καλλίτερον τὴν ὑπό-
θεσιν σας.

23 Καὶ ἐπαράγγειλεν τοῦ
ἐκατοντάρχη, νὰ φυλάγῃ τὸν
Παῦλον, καὶ νὰ τοῦ δώσῃ ἄνε-
σιν, καὶ κανένα ἀπὸ τῶν ἐδικῶν
τε νὰ μὴ ἐμποδίσῃ νὰ τὸν ὑπη-
ρετῶ, ἢ νὰ παύσῃ εἰς αὐτόν.

24 Καὶ μετὰ καμπόσαις
ἡμέραις ἦλθεν ὁ Φῆλιξ μετὰ τὴν
Δρεσίλλην τὴν γυναῖκά τε, ἡ
ὅποια ἦταν Ἰουδαία, καὶ ἐπρο-
σκάλεσε τὸν Παῦλον, καὶ τοῦ
ἤκουσεν ὅπῃ ἔλεγεν διὰ τῆς
πίστεως τὴν εἰς τὸν Χριστόν.

25 Καὶ διαλεγόμενος ὁ
Παῦλος περὶ δικαιοσύνης καὶ
ἐγκρατείας, καὶ περὶ τοῦ
κρίματος ὅπῃ μέλλει νὰ γένη,
ἐμβλήθη ὁ Φῆλιξ καὶ ἀπεκρί-
θη· Διὰ τὴν ὥραν τύχῃ καὶ
ὥσπερ εὔρω καί μεν θίλω σὶ
μεταπροσκαλέσει·

26 Ὁ ἀξίοντας ἀκόμα πῶς
θίλει τοῦ δώσῃ ὁ Παῦλος
ἄσπρα νὰ τὸν ἀπολύσῃ διὰ
τῆς τὸν ἐπροσκαλεῖ πυκνότε-
ρον, καὶ τοῦ ἰσχυροῦται.

27 Καὶ ὥσπερ ἐτελειώθη

ἔλαβεν διάδοχον ὁ Φῆλιξ Πόρκιον Φῆστον· θέλων τε χάριτας καταδίδουσι τοῖς Ἰουδαίοις ὁ Φῆλιξ, κατέλιπε τὸν Παῦλον δεδεδυμένον.

καὶ δύο χρόνοι, ἄφησε διάδοχον ὁ Φῆλιξ τὸν Πόρκιον τὸν Φῆστον· καὶ θέλωντας ἵνα κάμῃ χάριν εἰς τοὺς Ἰουδαίους ὁ Φῆλιξ, ἄφησε τὸν Παῦλον δεδεδυμένον.

Κεφ. ιε'. 25.

Φῆστος ἔν ἐπιβὰς τῇ ἐπαρχίᾳ, μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀνέβη εἰς Ἱερουσόλυμα ἀπὸ Καισαρείας.

2 Ἐμφάνισαν δὲ αὐτῷ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ οἱ πρῶτοι τῶν Ἰουδαίων κατὰ τοῦ Παύλου, καὶ παρεκάλουν αὐτόν,

3 Αἰτήμιοι χάριν κατ' αὐτῷ, ὅπως μεταπέμψῃται αὐτόν εἰς Ἱερουσαλήμ· ἐνέδραν ποιεῖντες ἀνελεῖν αὐτόν κατὰ τὴν ἰδὸν.

4 Ὁ μὲν ἔν Φῆστος ἀπεκρίθη τηρεῖσθαι τὸν Παῦλον ἐν Καισαρείᾳ, ἐαυτὸν δὲ μέλλειν ἐν τάχει ἐκπορεύεσθαι.

5 Οἱ ἔν δυνατοὶ ἐν ὑμῖν, Φησί, συγκαταβάντες, εἴ τι ἐστὶν ἐν τῷ ἀνδρὶ τέτρω, κατηγορεύσαν αὐτῷ.

6 Διατρέψας δὲ ἐν αὐτοῖς ἡμέρας πλὴν ἢ δέκα, κατεβὰς εἰς Καισαρείαν, τῇ ἐπαύριον καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος, ἐκέλευσε τὸν Παῦλον ἀχθῆναι.

Ὁ Φῆστος λοιπὸν ὥσάν ἐμβῆκεν εἰς τὴν ἐπαρχίαν, ἔστερα ἀπὸ τρεῖς ἡμέραις ἀνέβη εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ ἀπὸ τῆς Καισαρείας.

2 Καὶ ἐφάνηκαν εἰς αὐτόν ὁ ἀρχιερεὺς καὶ οἱ πρῶτοι τῶν Ἰουδαίων ἐναντία τοῦ Παύλου, καὶ τὸν ἐπαρεκλήσαν,

3 Πυρεύνοντες χάριν ἰαντία τε, ἵνα τὸν κρέξῃ ἀπ' ἐκεῖ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ· κάμνοντες ἐπιβελῆν, ἵνα τὸν σκοτώσῃν εἰς τὴν σφάταν.

4 Ἀμὲν ὁ Φῆστος ἀπεκρίθη ὅτι ἵνα φυλάγεται ὁ Παῦλος εἰς τὴν Καισαρείαν, καὶ ὅτι αὐτὸς τε μέλλει ἵνα πάγῃ ἐκεῖ τὸ γλιγωρώτερον.

5 Ἐκεῖνοι λοιπὸν ὅπῃ εἶναι ἀπὸ σᾶς δυνατοί, εἶπεν, ἅς κατέβην μαζυ, καὶ ἂν εἴται τίποτες ἀτοκον εἰς τὸν ἄνδρα ἵστατον, ἅς τὸν κατηγορήσῃν ἐκεῖ.

6 Καὶ ἔστωντας ἵνα διατρέψῃ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ περισσότεραις παρὰ δέκα ἡμέραις· ἵκατι βῇ εἰς τὴν Καισαρείαν, καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἐκείδισι εἰς τὸ κριτήριον, καὶ ἐπύργασεν ἵνα φέρῃσι τὸν Παῦλον.

7 Παραγενομένοι δὲ αὐτῷ, περιέστησαν οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων καταβεβηκότες Ἰουδαῖοι, πολλὰ καὶ βαρεῖα αἰτιάματα φέροντες κατὰ τοῦ Παύλου, ὅτι οὐκ ἴσχυον ἀποδείξαι·

8 Ἀπολογημένοι αὐτῷ· Ὅτι ἔτε εἰς τὸν νόμον τῶν Ἰουδαίων, ἔτε εἰς τὸ ἱερὸν, ἔτε εἰς Καίσαρά τι ἡμαρτον.

9 Ὁ Φῆς· δι' τοῖς Ἰουδαίοις θίλων χάριν καταθέσθαι ἀποκριθεὶς τῷ Παύλῳ εἶπε· Θίλεις εἰς Ἱεροσόλυμα ἀναβᾶς, ἐκεῖ περὶ τῶν κρίνεσθαι ἐστ' ἐμῆ;

10 Εἶπε δὲ ὁ Παῦλος· Ἐπὶ τοῦ βήματός· Καίσαρος· ἔως εἰμι, ἔμ' ἐμὲ κρίνεσθαι· Ἰουδαίως ἔδδεν ἡδίκησα, ὡς καὶ σὺ κάλλιον ἐπιγινώσκεις.

11 Εἰ μὲν γὰρ ἀδικῶ, καὶ ἄξιον θανάτου πέπραχά τι, ἔμ' παραιτῶμαι τὸ ἀποθανεῖν· εἰ δὲ ἔδδεν εἶναι ὡς τοῖς κατηγοροῦσί με, ἔδδεις με δύναται αὐτοῖς χαρίσασθαι· Καίσαρα ἱπικαλέωμαι.

12 Τότε ὁ Φῆς, συλλαλήσας μετὰ τοῦ συμβουλίου, ἀπεκρίθη Καίσαρα ἱπικέκλη-

7 Καὶ ὡς ἂν ἤλθεν αὐτόν, ἐτάθησαν τρυγύρα ἐκεῖνοι οἱ Ἰουδαῖοι ὅπῃ ἐκατέβησαν ἀπὸ τῆς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔλεγαν ἐναντία τοῦ Παύλου πολλαῖς καὶ βαρεῖαις κατηγορίαις ταῖς ὁποῖαις δὲν ἠμποροῦσαι νὰ ταῖς ἀποδείξω.

8 Ὅτι ὁ Παῦλος ἀπολογῶνταν, λέγωντας· Οὔτε ἐπὶ τὸν νόμον τῶν Ἰουδαίων, ἔτε εἰς τὸ ἱερὸν, ἔτε εἰς τὸν Καίσαρα ἰσφάλα τίποτες.

9 Ἀμὲν ὁ Φῆς· θίλωντας νὰ κάμῃ χάριν εἰς τὰς Ἰουδαίας, ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν εἰς τὸν Παῦλον· Θίλεις νὰ ἀνέβῃς εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, νὰ κριθῇς ἐκεῖ διὰ τῶν ἀμπεροῦν μ'·

10 Καὶ ὁ Παῦλος· εἶπεν· Ἐγὼ γένομαι εἰς τὸ κριτήριον τοῦ Καίσαρος, ἐκεῖ ὅπῃ κάμνῃ χρῆμα νὰ κριθῶ· ἐγὼ τὰς Ἰουδαίας τίποτες δὲν τὴν ἀδικήσα, καδὼς τὸ γνωρίζεις καὶ ἐσὺ καλά.

11 Διατὶ ἂν ἀδικῶ, καὶ ἔκαμα τίποτες ὅπῃ νὰ εἶναι ἄξιον θανάτου, δὲν φεύγω τὸν θάνατον· ἀμὲν ἀνίσως καὶ δὲν εἶναι τίποτες ἀπὸ ἐκεῖνα ὅπῃ ἐπὶ τοῖς μετὰ κατηγοροῦσι, καυῖς δὲν δύναται νὰ μὲ χάρισῃ εἰς αὐτὸς· ἱπικαλέωμαι τὸν Καίσαρα.

12 Τότε ὁ Φῆς, ἔγνωντας νὰ συντύχῃ μὴ τὸ συμβούλιον, ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν· Καίσαρα

σαι· ἐπὶ Καίσαρα παρῶσθαι.

13 Ἡμερῶν δὲ διαγενομένων τινῶν, Ἀγρίππας ὁ βασιλεὺς καὶ Βιρρίκη κατήντησαν εἰς Καίσαρειαν, ἀσπασόμενοι τὸν Φῆγον.

14 Ὡς δὲ πλείους ἡμέρας διέτριβον ἐκεῖ, ὁ Φῆς· τῷ βασιλεῖ ἀνέδωκε τὰ κατὰ τὸν Παῦλον, λέγων· Ἀνὴρ τις ἐστὶ καὶ ἀκαταλείμνιος· ὑπὸ Φήλικος δέσμιος·

15 Περὶ ἧς, γενομένης μὲν εἰς Ἱεροσόλυμα, ἐνεφάνισαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν Ἰουδαίων, αἰτάμενοι κατ' αὐτῷ δίκην.

16 Πρὸς ἧς ἀπεκρίθη, ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ· Ῥωμαίοις χαρίζεσθαι τινα ἄνθρωπον εἰς ἀπώλειαν, πρὶν ἢ ὁ κατηγορούμενος κατὰ πρόσωπον ἔχῃ τὰς κατηγορίας, τόπον τε ἀπολογίας λάβοι περὶ τοῦ ἐγκλημάτων.

17 Συνελθόντων ἂν αὐτῶν ἐνθάδε, ἀναβόλῃν μηδεμίαν ποιησάμενος, τῇ ἐξῆς καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος, ἐκείλευσα ἀχθῆναι τὸν ἄνδρα.

18 Περὶ ἧς γὰρ εἰσέτις οἱ κατηγοροῦσι ἐνδεμίαν αἰτίαν

ἐπικαλέσας· εἰς τὸν Καίσαρα θίλεις ὑπάγει.

13 Ὡς ἂν ἐπέρασαν καμποῦσαις ἡμέραις, ὁ Ἀγρίππας ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ Βιρρίκη ἦλθασιν εἰς τὴν Καίσαρειαν, μιλλοντες νὰ χαίρησθαι τὸν Φῆγον.

14 Καὶ ὡς ἂν ἰδιὰ τριβὰν ἐκεῖ πολλὰς ἡμέρας, ὁ Φῆς· ἀνέφερε εἰς τὸν βασιλεῖα τὰ πράγματα τοῦ Παύλου, καὶ εἶπεν· Ἐνας ἄνθρωπος· εἶναι ἐδῶ διμένῳ, ὅπῃ τὸν ἄφησεν ὁ Φήλιξ·

15 Διὰ τὸν ὅποιον, ὅταν ἐπῆγα εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, ἐνεφάνισαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἐζήτησαν νὰ τιμωρηθῇ.

16 Εἰς τὰς ὁποῖας ἐγὼ ἀπεκρίθηκα, ὅτι δὲν εἶναι συνήθεια εἰς τὰς Ῥωμαίας νὰ χαρίζῃ κανεὶς ἄνθρωπον διὰ χαλασμοῦν, πρὶν παρὰ νὰ ἔχη ἐκεῖνος ὅπῃ κατηγορεῖται ὁμπεροῦς εἰς τὸ πρόσωπον τε τὰς κατηγορίας τε, καὶ νὰ δυνηθῇ νὰ ἀπολογηθῇ διὰ τὰ ἐγκλήματα τε.

17 Καὶ ἐπειδὴ ἦλθασιν μαζὺ μὲς καὶ αὐτοὶ ἐδῶ, δὲν ἔκαμα καμίαν ἀργῆτα, ἀλλὰ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἐκάθισα εἰς τὸ κριτήριον, καὶ ἐπρόσβα νὰ φερθῇ ὁ ἄνθρωπος ὁμπεροῦς.

18 Διὰ τὸν ὅποιον ἔγοντας νὰ γὰρ εἶναι οἱ κατηγοροῦντες

ἐπιφέρων ὡς ὑπνόνον ἰγώ·

19 Ζητήματα δὲ τινα περὶ τῆς ἰδίας δεισιδαιμονίας ἔχον πρὸς αὐτόν, καὶ περὶ τινος Ἰησὺ τετιμηκότος, ὃν ἔφασκεν ὁ Παῦλος· ζῆν.

20 Ἀπορούμενος δὲ ἰγὼ εἰς τὴν περὶ τούτου ζήτησιν, ἔλεγεν εἰ βύλοιτο πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλὴμ, κακεὶ κρινέσθαι περὶ τούτων.

21 Τῷ δὲ Παύλῳ ἐπικαλισαμένη τηρεθῆναι αὐτὸν εἰς κῆν τοῦ Σεβαστῆ διάγνωσιν, ἐκέλευσα τηρεῖσθαι αὐτόν, ἕως ἢ πέμψω αὐτόν πρὸς Καίσαρα.

22 Ἀγρίππας δὲ πρὸς τὸν Φῆσον ἔφη· Ἐβουλόμην καὶ αὐτὸς τοῦ ἀνδρώπε ἀκούσαι. Ὁ δὲ Αὔριον, φησὶν, ἀκῆσθ κύντε.

23 Τῇ ἡν ἐπαύριον ἔλδοντος τοῦ Ἀγρίππα καὶ τῆς Βερνίκης μετὰ πολλῆς φαντασίας, καὶ εἰσελθόντων εἰς τὸ ἀκροατήριον σὺν τε τοῖς χιλιάρχοις, καὶ ἀνδράσι τοῖς κατ' ἐξοχὴν ἡσὶ τῆς πόλεως, καὶ κειλεύσαντο· τοῦ Φῆσου, ἡχοῦ τοῦ Παύλου.

24 Καὶ φησὶν ὁ Φῆς· Ἀγρίππα βασιλεῦ, καὶ πάντες οἱ συμπρόκοντες ἡμῖν ἄνδρες, θεωρεῖτε τούτον, περὶ ὃ πᾶν τὸ πλῆθος τῶν Ἰουδαίων

ἀνέφεραν καμίαν ἀφορμὴν ὑπὲρ ἐκείναις ὅπως ἰλογιάζω·

19 Ἀλλὰ εἶχαν ἐναντία τῷ κάποιῳ ζητήματα διὰ τῆς ἐδικῆς τῆς θερησκείας, καὶ διὰ κάποιον Ἰησὺν ὅπως ἀπέθανε τὸν ὁποῖον ἔλεγεν ὁ Παῦλος πῶς νὰ ζῇ.

20 Καὶ ἀπορώντας ἰγὼ εἰς τὴν ζήτησιν ἐτάτης τῆς ὑποδείσεως, εἶπα ἂν δέλῃ νὰ πάγῃ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐκεῖ νὰ κρινθῇ διὰ τούτου.

21 Ἀλλ' ὁ Παῦλος· ἔφασκεν νὰ ζητήσῃ νὰ τὸν φυλάξῃ νὰ κρινθῇ εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Σεβαστῆ, ἐπρόσβαζα νὰ φυλάγεται, ἕως ὅπου νὰ τὸν πέμψω εἰς τὸν Καίσαρα.

22 Καὶ ὁ Ἀγρίππας εἶπε τοῦ Φῆσου· Ἦδελα καὶ ἰγὼ νὰ ἀκούσω αὐτενὺ τοῦ ἂν δρώπῃ. Καὶ ὁ Φῆς· εἶπε· Αὔριον θέλεις τῷ ἀκούσει.

23 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἦλθεν ὁ Ἀγρίππας καὶ ἡ Βερνίκη μετὰ πολλὴν φαντασίαν, καὶ ἐμβήκασι μέσα εἰς τὸ ἀκροατήριον μαζί με τοὺς χιλιάρχους, καὶ ἐξαίρετους ἄνδρας τῆς πόλεως, καὶ προσέειπον ζῶντας ὁ Φῆς· ἐφείδη ὁ Παῦλος.

24 Καὶ λέγει ὁ Φῆς· Ὁ βασιλεῦ Ἀγρίππα, καὶ ἅλλοι οἱ ἀνδρες οἱ ὁποῖοι ἴσθες συμπρόκοντες μετ' ἐμᾶς, βλέπετε ἐν τούτῳ, διὰ τὸν ὅποιον

ἐπέτυχον μοι ἐν τῷ Ἱεροσολύμοις καὶ ἰουδαίῳ, ἐπιβουώντις μὴ διῶν ζῆν αὐτὸν μηκέτι.

25 Ἐγὼ δὲ καταλαβόμενος μηδὲν ἄξιον θανάτου αὐτὸν πιπρωχῆναι, καὶ αὐτοῦ δὲ τῷ ἐπικαλισαμένῳ τὸν Σεβαστόν, ἔκρινον πέμπειν αὐτόν.

26 Περὶ ἧς ἀσφαλὲς τι γράψαι τῷ Κυρίῳ οὐκ ἔχω· διὸ προήγαγον αὐτὸν ἐφ' ἑμῶν, καὶ μάστιγα ἐπὶ σῶ, βασιλεῦ Ἀγρίππα, ὅπως τῆς ἀνακρίσεως γινομένης σχῶ τι γράψαι.

27 Ἄλογον γάρ μοι δοκεῖ, πέμποντα δέσμιον, μὴ καὶ τὰς κατ' αὐτοῦ αἰτίας σημᾶναι.

ὅλον τὸ πλῆθος τῶν Ἰουδαίων μὴ ἰνὸχλησαν, καὶ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἰδῶν, φανάζοντες πῶς αὐτὸς διῶν πρέπει πλῆθον νὰ ζῇ.

25 Καὶ ἰγὼ ἔφασκεν νὰ καταλάβω πῶς δὲν ἔκαμε κανένα πρᾶγμα ἄξιον θανάτου, καὶ ἔφασκεν νὰ ἐπικαλισθῇ αὐτὸς ὅπως τῷ τῶν Σεβαστῶν, ἀποφάσισα νὰ τὸν πέμψω.

26 Διὰ τὸν ὅποιον διῶν ἔχω νὰ γράψω τίποτις βίβαιοι εἰς τὸν Αὐθέντην· διὰ τούτου τὸν ἔφερα ὁμπροσά σου, καὶ περισσότερον, ὃ βασιλεῦ Ἀγρίππα, ὁμπροσά εἰς ἐσέα, διὰ νὰ γένη ἡ ἐξέταξις, καὶ ἔτξῃ νὰ ἔχω τι νὰ γράψω.

27 Διὰ τὴν μὲ φαίνεται παράλογον, νὰ πέμψω ἕνα δέσμιον, καὶ νὰ μὴ φανερώσω ταῖς ἀφορμαῖς τῆς.

Κεφ. κς'. 26.

Ἀγρίππας δὲ πρὸς τὸν Παῦλον ἔφη· Ἐπιτρέπεταί σοι ὑπὲρ σεαυτοῦ λέγειν. Τότε ὁ Παῦλος ἀπελογεῖτο, ἐκτείνοντας τὴν χεῖρα·

2 Περὶ πάντων ὧν ἔγκλημα ὑπὸ Ἰουδαίων, βασιλεῦ Ἀγρίππα, ἤγημαι ἑμαυτὸν μακάριον μέλλων ἀπολογεῖσθαι.

ΚΑΙ ὁ Ἀγρίππας εἶπε εἰς τὸν Παῦλον· Νὰ ὅπως σὺ ἰδῶν ἔξυσία νὰ μιλήσῃς διὰ λόγον σου. Τότε ὁ Παῦλος ἀπλωσε τὸ χεῖρ τῆ καὶ ἀπολογεῖται (λέγωντας·)

2 Ἐγὼ, ὃ βασιλεῦ Ἀγρίππα, μέλλωντας νὰ δώσω σήμερον ἀπολογίαν ὁμπροσά σου διὰ ἅλα ἐκείνα ὅπου ἔγκλημα

3 G 2

εβαί ἐπὶ σοῦ σήμερον·

3 Μάλιστα γνώστη ὄντα σε πάντων τῶν κατὰ Ἰουδαίους ἰδὼν τε καὶ ζητημάτων· διὸ δέομαί σε, μακροθύμως ἀκούσαι με.

4 Τὴν μὲν οὖν βίωσίν μου τὴν ἐκ νιότητός, τὴν ἀπ' ἀρχῆς γενομένην ἐν τῷ ἔθνει μου ἐν Ἱεροσολύμοις, ἴσασι πάντες οἱ Ἰουδαῖοι·

5 Προγεννώσκοντές με ἀνθρώπων, (ὡς δὲ λῶσαι μαρτυρίην,) ὅτι κατὰ τὴν ἀκριβεστάτην αἴρεσιν τῆς ἡμετέρας θρησκείας ἔζησα Φαρισαῖος.

6 Καὶ ἰὼν ἐπ' ἐλπίδι τῆς πρὸς τὸς πατέρας ἐπαγγελίας γενομένης ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, ἔζηκα κρινόμενος.

7 Εἰς ἣν τὸ δωδικάφυλον ἡμῶν ἐκτενεία νύκτα καὶ ἡμέραν λατρεύον ἐλπίζον καταστήσασθαι περὶ ἧς ἐλπίδος ἰγκαλῶμαι, βασιλεῦ Ἀγρίππα, ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων.

8 Τί; ἄπιστον κρίνεται παρ' ὑμῖν εἰ ὁ Θεὸς νεκρὸς ἵγνιρει;

9 Ἐγὼ μὲν οὖν ἔδοξα ἑμαυτῷ πρὸς τὸ ὄνομα Ἰησοῦ τοῦ

λοῦμαι ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας λογιᾶζω νὰ εἶμαι καλόντος.

3 Μάλιστα ὅπου ἐξέμην πῶς γνωρίζεις τὰ ἥδη καὶ τὰ ζητήματα τῶν Ἰουδαίων· διὸ τὐτο παρακαλῶ σε, μὴ ὑπομονὴν νὰ μὴ ἀκούσης.

4 Τὴν ἀπὸ τῆς νιότητός μου ζωὴν, ὅπου ἔζησα ἀπὸ τὴν ἀρχὴν, εἰς τὸ ἔθνος μου μέσα εἰς τὰ Ἱεροσολύμους, ὅλοι οἱ Ἰουδαῖοι τὴν ἐξουσίαν.

5 Προγεννώριζοντές με ἀπὸ τὴν ἀρχὴν, (ὡς δὲ λῶσαι τὴν μαρτυρησάμεν,) ὅτι ἐγὼ ἔζησα κατὰ τὴν ἀκριβεστάτην αἴρεσιν τῆς θρησκείας μας, Φαρισαῖος.

6 Καὶ τῶρα τέκομαι καὶ κρίνομαι διὰ τὴν ἐλπίδα τοῦ ταξιδιᾶτος ὑπὸ ἑταξίας Θεοῦ εἰς τὸς πατέρας μας.

7 Εἰς τὸ ὅπου τὸν τάξιμα ἐλπίζον νὰ καταστήσω τὸ γένος μας τὸ δωδικάφυλον λατρεύοντας παντοτεπὶ νύκτα καὶ ἡμέραν τὸν Θεόν· διὸ τὴν τὴν ἐλπίδα, ὡς βασιλεῦ Ἀγρίππα, ἰγκαλῶμαι ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας.

8 Τί; ἄπιστον κρίνεται σημεῖα εἰς ἱσθῶς, ὁ Θεὸς νεκρὸς ἵγνιρει;

9 Ἐγὼ ἐλογιάζα μίση μου πῶς πρέπει νὰ κάμω πολλὰ

Ναζωραῖος διὲν πολλὰ ἐναντία πρᾶξαι.

10 Ὁ καὶ ἐποίησα ἐν Ἱεροσολύμοις· καὶ πολλὰς τῶν ἁγίων ἐγὼ φυλακαῖς κατέκλεισα, τὴν παρὰ τῶν ἀρχιερέων ἐξουσίαν λαβὼν· ἀναιρουμένοι τε αὐτῶν κατήνχηκα ψήφον.

11 Καὶ κατὰ πάσας τὰς συναγωγὰς πολλάκις τιμωρῶν αὐτοὺς, ἠνάγκαζον βλασφημεῖν, περισσῶς τε ἱμναῖον· αὐτοῖς, ἰδὼσιν ἕως καὶ εἰς τὰς ἑξῆς πόλεις.

12 Ἐν οἷς καὶ πορευόμενος εἰς τὴν Δαμασκὸν μετ' ἐξουσίας καὶ ἐπιτροπῆς τῆς παρὰ τῶν ἀρχιερέων,

13 Ἡμέρας μέσης, κατὰ τὴν ὁδὸν εἶδον, βασιλεῦ, ὁρανόειν ὑπὲρ τὴν λαμπρότητα τοῦ ἡλίου, περιλάμψαν με φῶς καὶ τῆς σὺν ἐμοὶ παρενομένους.

14 Πάντων δὲ καταπίσειν τῶν ἡμῶν εἰς τὴν γῆν, ἤκουσα φωνὴν λαλοῦσαν πρὸς με, καὶ λίγισαν τῇ Ἑβραϊᾷ διαλέκτῳ Σαὺλ, Σαὺλ, τί με διώκεις; σκληρόν σοι πρὸς κέντρα λακτίζεις.

ἐναντία εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου.

10 Τὸ ὅπου καὶ τὸ ἔκαμα μέσα εἰς τὰ Ἱεροσολύμους· καὶ πολλὰς ἀπὸ τῆς ἁγίας τῆς ἐσφάλισσα μέσα εἰς ταῖς φυλακαῖς, πένοντας τὴν ἐξουσίαν ἀπὸ τῆς ἀρχιερέων· καὶ ὅταν τῆς ἐκπύωναν, ἔδωκα καὶ ἐγὼ τὴν ψήφον μου.

11 Καὶ εἰς ὅλα τὰ συναγωγὰς πολλάκις φορεῖς τῆς τιμωρῶν, καὶ τῆς ἀνάγκαζα νὰ βλασφημῶσι, καὶ πολλὰ ἰδαίμοιζοντο εἰς αὐτοὺς, καὶ τῆς ἰδιωχία ἕως εἰς ταῖς ἑξῆς πόλεις.

12 Ἀναμεταξὺ εἰς τὰ ὅπου κακὰ ὅπου τῆς ἔκαμα ἐπάγενα εἰς τὴν Δαμασκὸν μετ' ἐξουσίας καὶ ἐπιτροπῆς τῶν ἀρχιερέων.

13 Καὶ εἰς τὴν μέση τῆς ἡμέρας, εἶδα εἰς τὴν γράταν, ὡς βασιλεῦ. φῶς ἀπὸ τὸν ὁρατόν, ὅπου ἔλαμπε τρυγύρω με περισσύτερον ἀπὸ τὴν λαμπρότητα τοῦ ἡλίου, καὶ τρυγύρω εἰς κίονες ὅπου ἐπεριπατοῦσαν μαζί μου.

14 Καὶ πείθοντες ὅλοι κατὰ εἰς τὴν γῆν, ἤκουσα φωνὴν ὅπου μὴ ἔλγει με Ἑβραϊκὴν γλῶσσαν· Σαὺλ, Σαὺλ, τί με διώκεις; κακόν σου εἶναι νὰ κολάζῃς εἰς τὴν κέντρα.

15 Ἐγὼ δὲ εἶπον· Τίς εἶ, Κόριε; Ὁ δὲ εἶπεν· Ἐγὼ εἰμι Ἰησοῦς ὃν σὺ διώκεις.

16 Ἀλλὰ ἀνάστηθι, καὶ γῆθι ἐπὶ τῆς πόδας σου· εἰς τοῦτα γὰρ ὤφθην σοι, προχειρίσασθαι σε ὑπηρετήν καὶ μάρτυρα ὧν τε εἶδες, ὧν τε ἐφύθησμαι σοι·

17 Ἐξαίρετός σε ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ τῶν Ἰουδαίων, εἰς ἧς νῦν σε ἀποστέλλω,

18 Ἀνοίξαι ὀφθαλμούς σου τοῦ ἐπιγνέειν ἀπὸ σκοτῆς εἰς φῶς, καὶ τῆς ἐξουσίας τοῦ Σατανᾶ ἐπὶ τὸν Θεόν, τοῦ λαβεῖν αὐτὸς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ κληροῦ ἐν τοῖς ἡγιασμένοις, πρὶν τῇ εἰς ἐμεῖ.

19 Ὅθεν, βασιλεῦ Ἀγρίππα, οὐκ ἐγενόμην ἀπειθής τῇ ὑφαντῇ ὀπτασίᾳ·

20 Ἀλλὰ τοῖς ἐν Δαμασκῷ πρῶτον καὶ Ἱεροσολύμοις, εἰς πᾶσάν τι τὴν χώραν τῆς Ἰουδαίας, καὶ τοῖς Ἰδουσαίοις, ἀπήγγελλον μετανοεῖν, καὶ ἐπιστρέφειν ἐπὶ τὸν Θεόν, ἅξια τῆς μετανοίας ἔργα ποράσσοιτας.

15 Καὶ ἐγὼ εἶπα· Ποῦ εἶσαι ἰσὺ, Αὐθιγνή; Καὶ ἐκείνῳ εἶπεν· Ἐγὼ εἰμαι ὁ Ἰησοῦς ὃς ποτε κατατρέχων ἴσῃ.

16 Ἀλλ' στήκω ἀπάνευθε καὶ γάσσο εἰς τὰ ποδάρια σου· διὰ τὴν ἐπιταυτοῦ ἐφάνηκα σοι ἰσῆνα, ἵνα σὲ κάμω ὑπηρετὴν καὶ μάρτυρα ἱκανῶν ὧν εἶδες, καὶ ἱκανῶν ὧν εἶδον σου δείξει·

17 Εὐαγγelizώντας σε ἀπὸ τὸν λαὸν τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀπὸ τῶν Ἰθνη, εἰς τὰς ὁποίας τῶρα σὲ στέλλω,

18 Νὰ ἀνοίξης τὰ μάτια σου, καὶ ἵνα τῆς γυρίσης ἀπὸ τοῦ σκοτῆς εἰς τὸ φῶς, καὶ ἀπὸ τῆς ἐξουσίας τοῦ Σατανᾶ εἰς τὸν Θεόν, ἵνα πάρῃς τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν σου, καὶ κληρονομήσῃς μαζὺ μὴ τῆς ἀδικασίας, διὰ μέσον τῆς εἰς ἐμένα πίστεως.

19 Διὰ τὴν ὁποίαν ἀφορμὴν, βασιλεῦ Ἀγρίππα, διηγήθηκα ἀπειθής εἰς τὴν ὀπτασίαν ἐκείνην τὴν ὀφάντων.

20 Ἀλλὰ πρῶτα ἐκέρχυσον εἰς ἐκεῖνους ὅπως ἦσαν μίσος εἰς τὴν Δαμασκόν, καὶ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ εἰς ὅλα τὰ χωρία τῆς Ἰουδαίας, καὶ εἰς τὰ ἔθνη, ἵνα μετανοήσουν, καὶ ἵνα γυρίσουν εἰς τὸν Θεόν, καμνόντες ἔργα ἅξια μετανοίας.

21 Ἐνεκα τούτων με οἱ Ἰουδαῖοι συλλαβόμενοι ἐν τῇ ἱερῇ, ἵπκωντο διαχειρίσασθαι.

22 Ἐπικυρίας οὖν τυχὼν τῆς παρὰ τοῦ Θεοῦ, ἄχρι τῆς ἡμέρας ταύτης ἔσκακα, μαρτυροῦμαι μικρῷ τε καὶ μεγάλῳ ὅτι ἐκ τῶν λίγων ὧν τε οἱ προφῆται ἐλάλησαν μελόντες γίνεσθαι, καὶ Μωσῆς·

23 Εἰ παθητὸς ὁ Χριστός, εἰ πρῶτον· ἐξ ἀναστάσεως νεκρῶν φῶς μέλλει καταγγέλλειν τῷ λαῷ καὶ τοῖς ἔθνεσι.

24 Ταῦτα δὲ αὐτὸς ἀπολογούμενος, ὁ Φῆς· μεγάλη τῇ φωνῇ ἔφη· Μαίην, Παῦλε· τὰ πολλά σε γράμματα εἰς μαίην περιτρέπει.

25 Ὁ δὲ· Οὐ μαίνομαι, Φησί, κράτις, Φῆς, ἀλλ' ἀληθείας καὶ σωφροσύνης ῥήματα ἀποφιδύγωμαι.

26 Ἐπίσταται γὰρ περὶ τούτων ὁ βασιλεὺς, πρὸς ὃν καὶ παρρησιαζόμενος· λαλῶ· λανθάνει γὰρ αὐτὸν τι τῶν ἐπίδομαι ἔδω· ὃ γὰρ ἐστὶν ἐν γνώσει πεπραγμένων τούτων.

27 Πιστεύεις βασιλεῦ Ἀγρίππα τοῖς προφῆταις; ἴδω ὅτι πιστεύεις.

28 Ὁ δὲ Ἀγρίππας πρὸς τὸν

21 Διὰ τούτων τὴν ἀφορμὴν οἱ Ἰουδαῖοι μὴ ἵπκωντο εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ ἰδοκίμασαν ἵνα με σκοτώσουν.

22 Ἀλλ' ἐν τῇ βοήθειᾳ τοῦ Θεοῦ ἐγγίστασα, καὶ ἵκνομαι ἕως τῆς σήμερον, μαρτυρῶντας εἰς μικρὸν καὶ εἰς μέγαλον, καὶ διὰ λίγων τίποτες ἔχω ἀπ' ἐκείνα ὅπως ἱσχυρίσθαι οἱ προφῆται καὶ ὁ Μωϋσῆς, πῶς μέλλουν νὰ γινούσιν·

23 Ὅτι ὁ Χριστὸς μέλλει νὰ πάθῃ, καὶ ὅτι αὐτὸς ἔγνωντας ἵνα ἀνασταθῇ πρῶτον· ἐκ νεκρῶν, μέλλει νὰ καταγγέλλῃ φῶς εἰς τὸν λαὸν καὶ εἰς τὰ ἔθνη.

24 Καὶ ἀπολογούμενος ὁ Παῦλος· ἔφη· εἶπα μὴ μεγάλης φωνῆς ὁ Φῆς· Λωλὸς εἶσαι, Παῦλε· τὰ πολλὰ γράμματα σὲ λωλαίνου.

25 Καὶ ὁ Παῦλος· εἶπεν· Ὁ κράτις Φῆς, διὲν εἶμαι λωλός, ἀλλὰ λίγων λόγια ἀληθείᾳ καὶ σωφροσυνῇ.

26 Διὰ τὴν καὶ ὁ βασιλεὺς, εἰς τὸν ὁποῖον λαλῶ παρρησίᾳ, τὰ ἐξέειρε· καὶ πιστεύω ἵνα μὴ τὸν λανθάνῃ τίποτες ἀπὸ τούτων· διὰ τὴν ἔστιν ἐν ἐγνώσει εἰς καμνῶν γυναικῶν.

27 Βασιλεῦ Ἀγρίππα, πιστεύεις τὰς προφῆτας; ἐξέειρε ὅτι πιστεύεις.

28 Καὶ ὁ Ἀγρίππας εἶ-

Παῦλον ἔφη· Ἐν ὀλίγῳ με-
τιθήεις Χριστιανὸν γενέσθαι.

29 Ὁ δὲ Παῦλος· εἶπεν·
Ἐξαιμένη· ἂν τῷ Θεῷ, καὶ ἐν
ὀλίγῳ καὶ ἐν πολλῷ ἔμουν
σε, ἀλλὰ καὶ πάντας τὰς
ἀκρόντάς με σήμερον, γενέσθαι
ταύτης ὁποῖος κἀγὼ εἰμι,
παρεκτός τῶν δεσμῶν τούτων.

30 Καὶ ταῦτα εἰπόντος
αὐτοῦ, ἀνέστη ὁ βασιλεὺς
καὶ ὁ ἡγεμῶν, ἡ τε Βερρῖκη,
καὶ οἱ συγκαθέμηναι αὐ-
τοῖς.

31 Καὶ ἀναχωρήσαντες
ἐλάλουν πρὸς ἀλλήλους, λέ-
γοντες· Ὅτι ἔδεν θαυμάτι
ἄξιον ἢ δεσμῶν πρᾶσσει ὁ
ἄνθρωπος ὅτος.

32 Ἀγρίππας δὲ τῷ Φή-
γῳ ἔφη· Ἀπολειψάσαι ἰδύ-
νατο ὁ ἄνθρωπος ὅτος, εἰ
μὴ ὑπεκέκλητο Καίσαρα.

πιν τοῦ Παύλου· Παρ' ὀλίγον
μὲ πειθήεις νὰ γίνω Χριστι-
νός.

29 Καὶ ὁ Παῦλος εἶπεν·
Ἐγὼ παρακαλῶ τὸν Θεόν, ὅχι
μοναχὰ ἐσὺ, ἀλλὰ καὶ ὅσοι
μὲ ἀκούουν σήμερον, νὰ εἴπω
τέτοιαις λογῇς ὥσαν εἶμαι καὶ
ἐγώ, καὶ εἰς ὀλίγον καὶ εἰς πολλόν
ἔξω ἀπὸ τούτων τὰ δεσμά.

30 Καὶ ὡς ἂν εἶπεν ὁ Παῦ-
λος ἐν ταῦτα, ἰσηκώθη ὁ βασι-
λεὺς καὶ ὁ ἡγεμῶν, καὶ ἡ
Βερρῖκη, καὶ ἐκείνοι ὅπως ἐκά-
θονταν μαζὺ τῆς.

31 Καὶ ὡς ἂν ἀνεχώρησαν,
ἰσυντύχαιναν ἀνάμυσά τες,
καὶ ἔλεγαν· Ὅτι ἐν ταῖς ὁ
ἄνθρωπος δὲν κάμνει τίποτε
ὅπως νὰ εἴναι ἄξιος διὰ δά-
νατον, ἢ νὰ δεθῇ.

32 Καὶ ὁ Ἀγρίππας εἶπεν
εἰς τὸν Φήγον· Ἄν δὲν ἤδειν
προσκαλεσθῇ τὸν Καίσαρα,
ἤμπορει νὰ ἀπολυθῇ ἐν ταῖς
ὁ ἄνθρωπος.

Κεφ. κζ'. 27.

Ὡς δὲ ἐκρίθη τῇ ἀποφασίᾳ
ἡμᾶς εἰς τὴν Ἰταλίαν,
παρεδίδουν τὸν τε Παῦλον καὶ
τινας ἑτέρας δισμῶτας ἑκατον-
τάρχη, ὁσέματι Ἰωλῖα, σπεί-
ρης Σιβάρης.

ΚΑΙ ὡς ἂν ἀποφασίσθῃ νὰ
ταξιδεύσωμεν εἰς τὴν
Ἰταλίαν, ἐπαράδωκαν τὸν
Παῦλον, καὶ κάποιους ἄλλους
ὅπως εἶχαν δεμένους εἰς τὸν
ἑκατόνταρχον, τὸ ὄνομά τῃ
Ἰώλιον, ὁ ὁποῖος ἦτον ἀπὸ τὸ
τάγμα Σεβαστῶν.

2 Ἐπιβάντες δὲ πλοῖον 2 Καὶ ὡς ἂν ἰμῶσκαμεν εἰς
Ἀδραμυττην, μέλλοντες πλεῖν, κάποιον καράβι Ἀδραμυττη-
τὴς κατὰ τὴν Ἀσίαν τόπους, νόν, μέλλοντες νὰ πλεύσωμεν
ἀνέχθημεν, ὅτι· σὺν ἡμῖν κατὰ τὰς τόπας τῆς Ἀσίας,
Ἀριτάρχῃ Μακεδόνης Θει- εὐθήκαμεν εἰς τὸ πύλαγον,
σαλονικίως, καὶ ἦτον μαζὺ μετὰ μᾶς ὁ
Ἀριτάρχος ὁ Μακεδὼν ὁ
Θισσαλονικίως.

3 Τῷ τε ἱτέρῳ κατήχ-
θημεν εἰς Σιδῶνα· φιλε-
νδρῶς τε ὁ Ἰέλιος τῷ
Παύλῳ χησάμενος, ἐπίτρεψε
πρὸς τὰς φίλους πορεύεσθαι
ἐπιμελείας τυχεῖν.

4 Κάκειδεν ἀναχθῆναι
ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κύπρον,
διὰ τὸ τῆς ἀνέμους εἶναι
ἐναντίας.

5 Τό, τε πύλαγον· τὸ κατὰ
τὴν Κιλικίαν καὶ Παμφυλίαν
διαπλεύσαντες, κατήλθομεν
εἰς Μύρα τῆς Λυκίας.

6 Κάκει· εὐρὼν ὁ ἑκατόν-
ταρχ· πλοῖον Ἀλεξανδρινόν
πλοῖον εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἐνβί-
βασιν ἡμᾶς εἰς αὐτό.

7 Ἐν ἱκαναῖς δὲ ἡμέραις
βραδυπλοοῦντες, καὶ μόλις
γινόμενοι κατὰ τὴν Κνίδον,
μὴ προσεῶντος ἡμᾶς τοῦ
ἀνέμου, ὑπεπλεύσαμεν τὴν
Κρήτην κατὰ Σαλμῶνην.

8 Μόλις τε παραλογόμενοι
ἐν τῇ, ἤλθομεν εἰς τόπον τινα

3 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν
ἤλθαμεν εἰς τὴν Σιδῶνα· καὶ
ὁ Ἰέλιος φιλενδρῶς ἐφί-
ρετο εἰς τὸν Παῦλον, καὶ
ἔδωκεν ἄδαναι νὰ πάγῃ εἰς τὰς
φίλους τε νὰ τὸν κοιτάξουν.

4 Καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἰμῶσκαμεν
εἰς τὸ καράβι, καὶ ἐταξιδινα-
μεν ἀπὸ κάτω εἰς τὴν Κύπρον,
μὴ τὸ νὰ εἶναι οἱ ἀνέμοι ἐναν-
τίοι.

5 Καὶ περιῶντες τὸ πύλα-
γον ὅπως εἶναι σημὰ εἰς τὴν
Κιλικίαν καὶ Παμφυλίαν,
ἤλθαμεν εἰς τὰ Μύρα τῆς
Λυκίας.

6 Καὶ ἐκεῖ εὐρίσκοντας
ἑκατόνταρχος· ἕνα καράβι
Ἀλεξανδρινόν, τὸ ὁποῖον ἐπά-
γειν εἰς τὴν Ἰταλίαν, μᾶς
ἐβαλλιν μέσα εἰς αὐτό.

7 Καὶ πολλαῖς ἡμέραις
πλοῖοντες ἀργά, καὶ μετὰ βίαις
σημῶσαντες εἰς τὴν Κνίδον,
διατίδν μᾶς ἄφινει ὁ ἀνέμος,
ἐπλεύσαμεν ἀπὸ κάτω εἰς
τὴν Κρήτην, ὁμπροσὰ εἰς τὴν
Σαλμῶνην.

8 Καὶ μετὰ βίαις περιῶντες
κερτὰ ἀπ' αὐτὴν, ἐπῆγγαμεν εἰς

καλέμενον Καλὲς λιμένας, ἢ Ἰγγύς ἢ πόλις Λασαία.

9 Ἰκανῶ δὲ χρόνῳ διαγενο-
μένων, καὶ ὄντων ἤδη ἐπισφα-
λῆς τοῦ πλοῦς, διὰ τὸ καὶ
τὴν ἡγεσίαν ἤδη παρεληλυ-
θῆναι, παρῆναι ὁ Παῦλος,

10 Λέγων αὐτοῖς· Ἄνδρες,
διωρῶ ὅτι μετὰ ὕβρεως καὶ
πολλῆς ζημίας ὑ μόνον τοῦ
φόρτου καὶ τοῦ πλοῦς, ἀλλὰ
καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν μέλλειν
ἰσσεῖσθαι τὸν πλῆν.

11 Ὁ δὲ ἱκατόνταρχος
τῶ κυβερνήτη καὶ τῶ ναυ-
κλήρῳ ἐπείδετο μᾶλλον ἢ
τοῖς ὑπὸ τοῦ Παύλου λιγο-
μένοις.

12 Ἀνευδίτῃ δὲ τοῦ λι-
μένους ὑπάρχοντος πρὸς πα-
ραχειμασίαν, οἱ πλείους ἐδύλο
βυλὴν ἀναχθῆναι ἀκκεῖθεν,
εἰ πως δύναιντο κατατῆ-
σαντες εἰς Φοινικὰ παρα-
χειμάσαι λιμένα τῆς Κρήτης
βλεποῦντα κατὰ Λίβα καὶ
κατὰ Χῶρον.

13 Ὑποπνεύσαντος δὲ Νό-
του, δοξάντες τῆς προδείξεως
κεκρατημένοι, ἄραντες Ἀσ-

κάποιον τόπον ὅπου τὸν ἱκμέ-
ζαισι Καλὲς λιμένων· ἢ
τὸν ὁποῖον ἦτον κοντὰ ἢ πόλιν
Λασαία.

9 Καὶ ἔστωντας ἐν πε-
ράσῃ πολλῶν καιρῶς, καὶ τὸ
πλεῖστον νὰ εἶναι ὡραμὸν
κινδυνευμένοι, διατὶ καὶ ἡ
ἡγεσία τότε ἦτον περᾶ-
μένη, ὁ Παῦλος τὴν ἰκ-
θέταν,

10 Καὶ τὸς ἔλεγεν· Ἄν-
δρες, ἰδὼ βλέπω, ὅτι μέλλει
νὰ γένη ἐτέρο τὸ ταξίδι μὴ
πειρασμὸν καὶ πολλὴν ζημίαν,
ὅχι μόνον τοῦ φορτίματος καὶ
τοῦ καραβίου, ἀλλὰ καὶ τῆς
ζωῆς μας.

11 Ἀλλ' ὁ ἱκατόνταρχος
περισσότερον ἐπίστευε τὸν τι-
μανιέρην καὶ τὸν ναύκληρον,
παρὰ ἐκεῖνα ὅπως ἔλεγεν ὁ
Παῦλος.

12 Καὶ διὰ τὸ μὴ εἶναι
ὁ λιμένας ἐπιτήδειος διὰ χει-
μασμά, οἱ περισσότεροι
ἐσυμβουλευθήσαν νὰ σηκωθῶ-
μεν ἀπ' ἐκεῖ, ἂν ἡμπορώσω-
μεν εἰς κανένα τρόπον νὰ
κατατῆσωμεν εἰς τὴν Φοι-
νικὰ, νὰ χειμασώμεν, ὁ
ὁποῖος εἶναι λιμένας τῆς
Κρήτης, καὶ βλέπει εἰς δύο
ἀνέμους, εἰς τὸν Λίβα καὶ
εἰς τὸν Χῶρον.

13 Καὶ ἔσωντας νὰ φυσῇ
ὁ νότος, ἐλογίασαν ὅτι ἔτυχαν
τῷ σκοπῷ, καὶ κάμνοντες ἀρμυ-

σαι παρελίσγοντο τὴν Κρή-
την.

14 Μὲν ἐ πολλὸν δὲ ἔβαλε
κατ' αὐτῆς ἀνέμου τυφονι-
κός, ὁ καλέμενος Εὐροκλύ-
δων.

15 Συναρπασθέντος δὲ τοῦ
πλοῦς, καὶ μὴ δυναμένου ἀν-
τοφθαλμῶν τῶ ἀνέμου, ἐπι-
δόντες ἰφερόμεθα.

16 Νησίον δὲ τι ὑποδρα-
μόντες καλέμενον Κλαύδην,
μόλις ἰσχύσαμεν περικρατεῖς
γενέσθαι τῆς σκάφης.

17 Ἦν ἄραντες, βοηθείαις
ἰχρῶντα ὑποζωννύντες τὸ πλοῖ-
ον· φοβόμενοι τε μὴ εἰς τὴν
Σύρτιν ἐκπίσωσι, χαλάσαντες
τὸ σκεῦος, ὥτως ἰφέροντο.

18 Σφοδρῶς δὲ χειμαζόμε-
νον ἡμῶν, τῇ ἐξῆς ἐκβολὴν
ἵποιοῦντο.

19 Καὶ τῇ τρίτῃ αὐτό-
χεις τὴν σκευὴν τοῦ πλοῦς
ἱρρίψαμεν.

20 Μῆτι δὲ ἤλις, μῆτι
ἄγων ἐπιφαινόντων ἐπὶ πλείο-
ν ἡμέρας, χειμῶνός τε οὐκ

ἵπερῶσαν ἀπὸ κοντὰ ἀπὸ τῆς
Κρήτης.

14 Καὶ δὲν ἐπύρασε πολ-
λὴ ὥρα καὶ ἔβαλιν ἀνέμου
ἱκαντὶα τῆς Κρήτης ἀνε-
μοσφύλου ταραχῶδης, ὁ
ὁποῖος κρύζεται Εὐροκλύ-
δων.

15 Καὶ ἔσωντας νὰ ἀρπα-
χθῇ τὸ καράβι, καὶ νὰ μὴ
δύνηται νὰ περάσῃ ἱκαντὶα
εἰς τὸν ἀνεμὸν, ἔσωντας νὰ
ἀφήσωμεν τὸ καράβι εἰς τὸν
ἀνεμὸν ἰφερόμεσθαι.

16 Καὶ ἔσωντας νὰ περά-
σωμεν ἀπὸ τοῦ νησι, τὸ ὑποῖον
ἱκράζετον Κλαύδην, μετὰ βίας
ἡμπορεύσαμεν νὰ πάρωμεν τὴν
βάρκαν.

17 Τὴν ὁποίαν ἔσωντας νὰ
τὴν σηκώσωμεν καὶ νὰ τὴν
βάλωμεν μέσα εἰς τὸ καράβι,
ἔκαμαν βοήθειαις, καὶ ἔβα-
ναισι τὸ καράβι· φοβόμενοι
μήπως καὶ πέσωσιν εἰς τὴν
ξέρην, καὶ ἱκατῆσαν τὰ ἄρ-
ματα, καὶ τίποτας λογῆς ἐφί-
νονταν.

18 Καὶ ἐπειδὴ ἰχρῶντα ἡ-
μασθαι δυνάτα, τὴν ἀλλοτὴν
ἡμέραν ἔκαμαν χύσιν.

19 Καὶ τὴν τρίτην ἡμέ-
ραν μὲν τὰ ἰδία μας χεῖρας
ἱρρίξαμεν τὴν ἀρματωσίαν τοῦ
καραβίου.

20 Καὶ μὴδὲ ἡλίου μὴδὲ
ἄστρα ἐφαινόνταν πολλαῖς
ἡμέραις, καὶ χειμῶνός τε οὐκ

ὀλίγη ἐπιχειρήσας, λοιπὸν περιηροῖτο πᾶσα ἰλιπὶς τοῦ σώζεσθαι ἡμᾶς.

21 Πολλῆς δὲ ἀσιτίας ὑπαρχούσης, τότε γαθεῖς ὁ Παῦλος ἐν μέσῳ αὐτῶν, εἶπεν· Ἔδει μὲν, ὦ ἄνδρες, πειθαρχήσαντάς μοι, μὴ ἀνάγεσθαι ἀπὸ τῆς Κρήτης, κερδῆσαι τε τὴν ὕβριν ταύτην καὶ τὴν ζημίαν.

22 Καὶ τανῦν παραινῶ ὑμᾶς εὐθυμεῖν· ἀποβολὴ γὰρ ψυχῆς ἡδεμία ἔσται ἐξ ὑμῶν, πλὴν τοῦ πλοῖου.

23 Παρέστη γάρ μοι τῇ νυκτὶ ταύτῃ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ ὃ ἐίμι, ὃ καὶ λατρεύω,

24 Λίγων· Μὴ φοβῶ, Παῦλε· Καίσαρί σε δεῖ παραστήναι· καὶ ἰδὼ, κεχάρισται σοι ὁ Θεὸς πάντας τὰς πλείοντας μετὰ σοῦ.

25 Διὸ εὐθυμεῖτε, ἄνδρες· πιστεύω γάρ τῳ Θεῳ ὅτι ὕτως ἔσται καθ' ὃν τρόπον λειλάληται μοι.

26 Εἰς νῆσον δὲ τινα δεῖ ἡμᾶς ἐκπεσεῖν.

27 Ὡς δὲ τεσσαρεσκαίδεκάτη νὺξ ἐγένετο, διαφερομένων ἡμῶν ἐν τῳ Ἀδρία, κατὰ

λὺς μᾶς ἐπλάκωσε, τότε ὅπῃ δὲν ἀπόμεινε καμία ἐλπὶς σωτηρίας.

21 Καὶ διὰ τὰ ἔχοντα πολλαῖς ἡμέραις ἠσθητικῶν ἐγάδη ὁ Παῦλος εἰς τὴν μέσσην τῆς, καὶ εἶπεν· ὦ ἄνδρες, ἔπρεπε τὰ μὲ πνεύσειτε, τὰ μὴν σηκωθῆναι ἀπὸ τῆς Κρήτης, να ἔχετε διάφορον καὶ τὸν πειρασμὸν καὶ τὴν ζημίαν ἐτάτην.

22 Καὶ τῶρα σᾶς νυθεῖται· τὰ ἔχετε καλὴν καρδίαν· διατί κανίνας ἀπὸ σᾶς διδύκει χάσει τὴν ζώην τε, παραμυναχὰ τὸ καράβι (θῆλυ χαλασθῆ.)

23 Διατί ἐτάτην τὴν νύκτα ἦλθεν εἰς ἡμᾶς ἄγγελος τοῦ Θεοῦ, τοῦ ὁποῖον εἶμι, καὶ ὅπῃ λατρεύω,

24 Καὶ μὴ εἶπεν· ὦ Παῦλε, μὴ φοβᾶσαι· κάμνει χρεῖα τὰ γαθῆς ὑμυροσὰ εἰς τὸν Καίσαρα· καὶ τὰ, ὅπῃ σὺ ἐχάρισεν ὁ Θεὸς ὅλους αὐτοῦ· νὺς ὅπου πλείον μαζὺ σε.

25 Διὰ τῆς γαθῆς καλὴν καρδίαν, ὦ ἄνδρες· διατί πιστεύω εἰς τὸν Θεόν ὅτι ἔτι, δέλει εἶσθαι καθ' ὃν μὲ ἰσαλήθη.

26 Καὶ κάμνει χρεῖα τὰ πέσωμεν ἔξω εἰς κάποιον νῆσον.

27 Καὶ ὡς ἂν ἦλθεν ἡ τεσσαρεσκαίδεκάτη νύκτα, ὅπῃ ἐπαρκευλίμασθαι εἰς τὸ πῶς

μέσον τῆς νυκτός ὑπενόουν οἱ ναῦται προσάγειν τινὰ αὐτοῖς χώραν.

28 Καὶ βολίσαντες, εὗρον ὀργυιᾶς εἴκοσι· βραχὺ δὲ διαστήσαντες, καὶ πάλιν βολίσαντες, εὗρον ὀργυιᾶς δεκαπέντε.

29 Φοβέμενοί τε μήπως εἰς τραχιῆς τόπης ἐκπίσωσιν, ἐκ πρύμνης ρίψαντες ἀγκύρας τέσσαρας, ἤχουντο ἡμέραν γενέσθαι.

30 Τῶν δὲ ναυτῶν ζητούντων φυγεῖν ἐκ τοῦ πλοίου, καὶ χαλασάντων τὴν σκάφην εἰς τὴν θάλασσαν, προφάσει ὡς ἐκ πύργου μελλόντων ἀγκύρας ἐκτείνειν.

31 Εἶπεν ὁ Παῦλος τῷ ἑκατοντάρχῃ καὶ τοῖς γρατιώταις· Ἐὰν μὴ ᾖτοι μείνωσι ἐν τῷ πλοίῳ, ὑμεῖς σωθῆναι ἔδυνασθε.

32 Τότε οἱ γρατιῶται ἀπέκοψαν τὰ σχοινία τῆς σκάφης, καὶ εἶασαν αὐτὴν ἐκπίσειν.

33 Ἄχρῃ δὲ ἔῃ ἔμειλλεν ἡμέρα γίνεσθαι, παρεκάλει ὁ Παῦλος ἅπαντας μεταλαβεῖν τροφῆς, λέγων· Τεσσαρεσκαὶ δικάτην σήμερον ἡμέραν προσδοκῶντες, ἀσιτοὶ διατελεῖτε, μηδὲν προσλαβόμενα·

λαγῶ· τὸ Ἀδρία, τὰ μέσάνυχτα οἱ ναῦται ἐλογιάζαν ἵνα σημάνωσιν εἰς κάποιαν χώραν.

28 Καὶ ὡσὰν ἔρριξαν τὸ σκαντάλι εὗρηκασιν εἴκοσι ὀργυιάς· καὶ ὡσὰν ἐπῆγαν καμπόσον παρακίθε, πάλιν ἐβόλισαν, καὶ εὗρηκαν δεκαπέντε ὀργυιάς.

29 Καὶ φοβέμενοί τε μήπως καὶ πίσωσι εἰς τόπης δύσκολης, ἔρριξαν τέσσαρες ἀγκυρὰς ἀπὸ τῆς πρύμνης, καὶ ἐπαρακαλῶσαν πότι ἵνα ξημερώσῃ.

30 Καὶ οἱ αὐταῖς ἐγύρευαν ἵνα φύγῃσιν ἀπὸ τοῦ καράβι, καὶ ἐκατέβασαν τὴν βάρκαν εἰς τὴν θάλασσαν, ἀφορεμῇ πῶς μέλλουν ἀπὸ τῆς πληρῆς ἵνα ρίξουν τὰ σίδερα,

31 Καὶ ὁ Παῦλος εἶπεν εἰς τὸν ἑκατοντάρχον καὶ τῆς γρατιώτας· Ἄν δὲν ἀπομείνου ἐν τῷ μέσῳ εἰς τὸ καράβι, ἰσχύς δὲν ἡμπορεῖτε ἵνα γλιτώσῃτε.

32 Τότε οἱ γρατιῶται ἐκοψαν τὰ σχοινία τῆς βάρκας, καὶ τὴν ἀφῆσαν ἵνα πίση ἑξω.

33 Καὶ ἕως ὅπῃ ἵνα ξημερώσῃ, ὁ Παῦλος τῆς ἐπαρακίνας ὅλης ἵνα φᾶσι ψωμί, λέγωντάς τας· Δεκατέσσαρες ἡμέρας ἔχομεν μὲ τὴν σήμερινήν, καὶ εἰσθε ἐσθιτοὶ, ὅπῃ δὲν ἐγῆματίσῃτε τίποτις·

34 Διὸ παρακαλῶ ὑμᾶς προσλαβεῖν τροφῆς· τὺτο γάρ πρὸς τῆς ὑμῖν τέρας σωτηρίας ὑπάρχει· ἔθενός γάρ ὑμῶν θρῖξ ἐκ τῆς κεφαλῆς πιεσέ-
ται.

35 Εἰπὼν δὲ ταῦτα, καὶ λαβὼν ἄρτον, εὐχαρίστησε τῷ Θεῷ ἐναπίον πάντων, καὶ κλάσας ἤρξατο ἰσθίειν.

36 Εὐθυμοὶ δὲ γενόμενοι πάντες, καὶ αὐτοὶ προσελά-
βοντο τροφῆς.

37 Ἦμεν δὲ ἐν τῷ πλοίῳ αἱ πᾶσαι ψυχαί, διακόσμαι ἐβδομήκοντα ἕξ.

38 Κυρεσθέντες δὲ τροφῆς, ἐκέφιζον τὸ πλοῖον, ἐκβαλλόμενοι τὸν σίτον εἰς τὴν θάλασσαν.

39 Ὅτε δὲ ἡμέρα ἰγένετο, τὴν γῆν οὐκ ἐπεγίνωσκον· κόλπον δὲ τίνα κατειδούον ἔχοντα κίγιστον, εἰς ὃν ἐβελύσαντο, εἰς δύναιντο, ἐξῶσαι τὸ πλοῖον.

40 Καὶ τὰς ἀγκύρας περιελόντες εἶον εἰς τὴν θάλασσαν, ἅμα ἀνέντες τὰς ξευκτηρίας τῶν πηδαλίων· καὶ ὑπάραντες τὸν ἀρτέμονα τῇ πνεύσῃ, κατείχον εἰς τὸν κίγιστον.

41 Περιπιόντες δὲ εἰς τό-

34 Διὰ τὸτο σὰς παρακαλῶ ὑμᾶς φάτε· διὰ τὸτο εἶναι διὰ τὴν σωτηρίαν σὰς διὰ τὴν κανειὸς τρίχα δὲν θίξι βλαφθῇ ἀπὸ τὸ κεφάλι τε.

35 Καὶ ὡσὰν εἶπεν ἐτοῦτα, ἐπῆρε ψωμὶ, καὶ εὐχαρίστησε τὸν Θεὸν ὁμπροσὰ ἑαυτοῦ, καὶ ἔκοψε καὶ ἄρχισεν τρώγειν.

36 Καὶ ὡσὰν ἐκαλονάρεθσαν ὅλοι, ἐπίασαν καὶ αὐτοὶ τρώειν.

37 Καὶ εἰμεισαν εἰς τὴν καράβιν ὅλαις ἡ ψυχῆς διακόσμαις ἐβδομήκοντα ἕξ.

38 Καὶ ὡσὰν ἐχόρτασαν φαγῇ, ἔχυναι τὸ σιτάρι εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἔτρεξε ἔξω λαβρύναι τὸ καράβιν.

39 Καὶ ὅταν ἐξημέρωσεν, δὲν ἐγινώριζαν τὴν γῆν· μόνον ναχὰ ἐβλεπαν κάποιον κίγιστον ὅπου εἶχε παραγιάλι, εἰς τὸν ὅπου ἰσχυρὸς ἐβελύονταν ἂν ἡμπορέσουν, νὰ ῥίξουν τὸ καράβιν.

40 Καὶ ἔξωντας νὰ ἀνασπάσουν ταῖς ἀγκυρας, τὴν ἄφηναν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἀντάμα ἔλυσαν καὶ τὰ δισίματα τῶν τιμωλίων· καὶ ἰσηκωσαν τὸ ἀρτέμονα εἰς τὸν καιρὸν ὅπου ἐφύσεν, καὶ ἐκρατεῖσαν τὸ πλοῖον πρὸς τὸ πηδαλίον.

41 Καὶ ἔξωντας νὰ πείσονται

πεν διθάλασσαν ἐπὶ κελαντὴν
καὶ· καὶ ἡ μὲν πλώρη ἐρεί-
σασα ἔμεινεν ἀσάλευτος, ἡ
δὲ πρύμνα ἰλύετο ὑπὸ τῆς
βίας τῶν κυμάτων.

42 Τῶν δὲ γρατιωτῶν
βυλὴ ἐγένετο ἵνα τὰς διασώ-
τας ἀποκτείνωσι, μή τις
ἐκκολυμβήσας διαφύγοι.

43 Ὁ δὲ ἑκατόνταρχος,
βυλόμενος διασῶσαι τὸν
Παῦλον, ἐκώλυσεν αὐτὸς τοῦ
βυλήματος, ἐκίλευσέ τε τὰς
δυναμείας κολυμβᾶν, ἀπορ-
ρίψαντας πρῶτες ἐπὶ τὴν
γῆν ἐξίεναι.

44 Καὶ τὰς λοιπὰς, ἕς
μὲν ἐπὶ σανίσιν, ἕς δὲ ἐπὶ
τινῶν τῶν ἀπὸ τοῦ πλοίου·
καὶ ἔτως ἐγένετο πάντας
διασωθῆναι ἐπὶ τὴν γῆν.

εἰς ἵνα τόπον ὅπῃ εἶχε δύο
θάλασσαις, ἔρριξαν ἔξω τὸ
καράβι· καὶ ἡ μὲν πλώρη τε
ἔσωντας ἐκείνη κατέβη εἰς τὴν
γῆν ἐτίκοντο ἀσάλευτος,
ἀλλ' ἡ πρύμνη ἐσυτρίβετο
ἀπὸ τὴν βίαν τῶν κυμάτων.

42 Καὶ οἱ γρατιῶται
ἐσυμβελεύθησαν ἐὰν φονεύ-
σουσι τὰς δεμένους ὅτι εἶχαν,
διὰ ἐὰν μὴν κολυμβήσῃ κανέ-
νας τες καὶ φύγῃ.

43 Ἀλλ' ὁ ἑκατόνταρχος
βίλωντας ἐὰν γλιτώσῃ τὸν
Παῦλον, τὰς ἐμπόδισιν ἀπὸ
τὴν βυλὴν τες, καὶ ἐπρόσβαξ·
ἐκεῖνοι ὅπῃ ἤμποροῦν ἐὰν κο-
λυμβοῦν, ἐὰν πείσῃ πρῶτοι
εἰς τὴν θάλασσαν ἐὰν εὐγού-
νῃ εἰς τὴν γῆν.

44 Καὶ οἱ λοιποὶ, ἄλλοι
ἀπάνω εἰς τὰ σανίδια, ἄλλοι
ἀπάνω εἰς τίποτες τοῦ καρα-
βίου ἐὰν εὐγούσιν ἔξω· καὶ
τέτοιαις λογῆς ὅλοι ἐγλίτωσαν
εἰς τὴν γῆν.

Κεφ. κη'. 28.

ΚΑΙ' διασωθέντες, τότε
ἐπίγνωσαν ὅτι Μιλίτη
ἢ νῆσος καλεῖται.

2 Οἱ δὲ βάρβαροι παριῶν
ἐκ τὴν τυχεῖσαι φιλανθρωπίαν
ἡμῖν· ἀνάφαντες γὰρ πυρὰν,
προσελάβοντο πάντας ἡμᾶς,
διὰ τὸν ὑετὸν τὸν ἐφεστῶτα,
καὶ διὰ τὸ ψύχου.

ΚΑΙ' ὥσαν ἐγλίτωσαν, τότε
ἐγνώρισαν ὅτι ἡ νῆσος
κράζεται Μιλίτη.

2 Καὶ οἱ Βάρβαροι μᾶς
ἐκάμαν μεγάλην φιλανθρω-
πίαν· διατὶ ἀναφανι φωτίαν,
καὶ μᾶς ἐδέχθησαν ὕλην, διὰ
τὴν βροχὴν ὅπῃ ἔβριχεν, καὶ
διὰ τὸ κρύου.

3 H 2

3 Συγρίψαντο δὲ τοῦ Παύλου φρυγάνων πληθύνον, καὶ ἐπιθέντο ἐπὶ τὴν πυρὰν, ἔχοντα ἐκ τῆς θέρμης ἐξελθούσα καθύψις τῆς χειρὸς αὐτοῦ.

4 Ὡς δὲ εἶδον οἱ βαρβαροὶ κριμάμενον τὸ θηρίον ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ, ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους· Πάντως φοβεῖς εἶναι τὸν ἄνθρωπον ὅτι, διὰ διασωθέντα ἐκ τῆς θαλάσσης ἡ δίκη ἤντιν οὐκ εἴασεν.

5 Ὁ μὲν οὖν, ἀποτινάξας τὸ θηρίον εἰς τὸ πῦρ, ἔπαθεν ἄδιν κακόν.

6 Οἱ δὲ προσδόντων αὐτὸν μέλλειν πύμπρασθαι, ἡ καταπίπτειν ἄφνω νεκρόν. Ἐπὶ πολὺν δὲ αὐτῶν προσδοκῶντων, καὶ θεωρούντων μηδὲν ἄτοπον εἰς αὐτὸν γινόμενον, μεταβαλλόμενοι ἔλεγον Θεοὶ αὐτὸν εἶναι.

7 Ἐν δὲ τοῖς περὶ τὸν τόπον ἐκεῖνον ὑπῆρχε χωρία τῶ πρώτῳ τῆς ἡσους, ὀνόματι Ποπλίῳ, ὃς ἀναδεχάμενος ἡμᾶς, τρεῖς ἡμέρας φιλοφρόνως ἐξέτισιν.

8 Ἐγένετο δὲ τὸν πατέρα τοῦ Ποπλίου πυρετοῖς καὶ δυσεντερία συνιχόμενον κατακτεῖσθαι.

3 Καὶ μαζώνοντας ὁ Παῦλος πολλὰ φρύγαναι καὶ βάλλωντάς τὰ ἀπάνευς εἰς τὴν φωτίαν, μία ὄχλην ἀπὸ τῆς ζέσης εὐγῆκεν, (ἀπὸ τὰ ξύλα,) καὶ ἰδάγκασε τὸ χεῖρ τι.

4 Καὶ ὡς ἂν εἶδαν οἱ Βάρβαροι τὸ ὄφιν ἐπὶ ἐκρέμεται εἰς τὸ χεῖρ τι, ἔλεγον· εἴθε με τὸν ἄλλον· Βίβαια φοιᾷ εἶναι ἰσχυρὸν ὁ ἄνθρωπος, ὁ ὅποιος ἔσωντας καὶ γλυτῶσθαι ἀπὸ τῆς θαλάσσης, ἡ δίκαιον σὺν (τοῦ Θεοῦ) δὲν τὸν ἀφίεναι καὶ ζῆ.

5 Ὁ Παῦλος λοιπὸν ἰσχυρῶς τὸ θηρίον μέσα εἰς τὴν φωτίαν, καὶ τίποτες κακὸν δὲν ἔπαθε.

6 Καὶ ἐκεῖνοι ἀνάρμενοι τὸν προσδὸν ὁ Παῦλος, ἡ καὶ πίστη καὶ τῶ παρευδὺς ἀποδαμένον. Καὶ πολλὴν ὥραν ἀναμένοντες, ὡς ἂν εἶδαν ὅτι δὲν ἔπαθε τίποτες κακόν, ἐγύμνασαν καὶ ἔλεγον πῶς εἶναι αὐτὸς Θεός.

7 Καὶ τρυγύρῳ εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον εἶχε χωρία τῶ πρώτῳ τοῦ ἰησοῦ, τὸ ὄνομα τι Ποπλίῳ, ὁ ὅποιος μᾶλλον ἰδέχθη, καὶ με φιλικὴν διατίθειν μᾶς ἐκόντως τρεῖς ἡμέραις.

8 Καὶ ἔτυχι καὶ ὁ πατήρ τοῦ Ποπλίου καὶ ἐκτετετο ἀπὸ θέρμης καὶ κοιλίας· εἰς τὴν

πρὸς ὃν ὁ Παῦλος εἰσελθὼν, καὶ προσευξάμενος, ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας αὐτῷ, ἰάσατο αὐτόν.

9 Τέτη οὖν γινομένη, καὶ οἱ λοιποὶ οἱ ἔχοντες ἀσθενείας ἐν τῇ ἡσῳ, προσήρχοντο καὶ ἰδεραιπύοντο.

10 Οἱ καὶ πολλαῖς τιμαῖς ἐτίμησαν ἡμᾶς, καὶ ἀναγομένοις ἐπιδέοντο τὰ πρὸς τῇ χρείᾳ.

11 Μιτὰ δὲ τρεῖς μῆνας ἀνῆχθημεν ἐν πλοίῳ παρακεχομακότι ἐν τῇ ἡσῳ, Ἀλεξανδρίῳ, παρασήμερ Διοσκύροις.

12 Καὶ καταχθέντες εἰς Συρακῆσας, ἐπιμείναμεν ἡμέρας τρεῖς.

13 Ὃθεν περιελθόντες κατηγνῆσαμεν εἰς Ῥήγιον· καὶ μετὰ μίαν ἡμέραν ἐπιγινομένη νύκτι, διουτεραῖοι ἦλθομεν εἰς Ποτιόλως.

14 Οὗ εὐρόντες ἀδελφῆς, παρεκλήθημεν ἐπ' αὐτοῖς ἐπιμείναι ἡμέρας ἑπτὰ· καὶ ὕτως εἰς τὴν Ῥώμην ἦλθομεν.

15 Κάκειθεν οἱ ἀδελφοὶ ἐκέλευσαν τὰ περὶ ἡμῶν, ἐξηλθόντες εἰς ἀπάντησιν ἡμῖν ἄχρις

ὁποῖον ἰρχόμενος ὁ Παῦλος, ἐπροσευχήθη, καὶ ἔβαλε τὰ χεῖρά τε ἀπάνω τε, καὶ τὸν ἰάτρευσιν.

9 Καὶ ὥσῃ ἐγίνεν ἐτέτο, ἤρχονταν καὶ οἱ ἄλλοι ὅπῃ ἦταν ἀσθενεῖς εἰς τὸ ἰησὶ, καὶ ἰατρεύονταν.

10 Οἱ ὁποῖοι μᾶς ἐτίμησαν πολλὰς τιμαῖς, καὶ ὅταν ἠθέλαμεν εἰς ἡμεῶν εἰς τὸ καράβι, μᾶς ἔκαμαν ὅλαις μας ταῖς ἐξοδαῖς.

11 Καὶ ὕστερα ἀπὸ τρεῖς μῆνας ἐμβήκαμεν εἰς ἕνα καράβι Ἀλεξανδρινόν, ὅπῃ ἐξερχόμεσιν ἐκεῖ εἰς τὸ ἰησὶ, καὶ εἶχε τὴν σημαίαν τῶν Διοσκύρων.

12 Καὶ ἐκατεβήκαμεν εἰς ταῖς Συρακῆσας, καὶ ἐσθεῖκαμεν τρεῖς ἡμέραις.

13 Ἀπὸ τὸν ὁποῖον τόπον γυρίζοντες ἐκαταντήσαμεν εἰς τὸ Ῥήγιον· καὶ ὕστερα ἀπὸ μίαν ἡμέραν ἔσωντας εἰς σκωδῇ νύκτι, τὴν διούτην ἦλθαμεν εἰς τὰς Ποτιόλως.

14 Εἰς τὸν ὁποῖον τόπον εὐρήκαμεν ἀδελφῆς, οἱ ὁποῖοι μᾶς ἐπαρακάλεσαν εἰς ἑπτά ἡμέραις· καὶ ἐτῷ ἀπ' ἐκεῖ ἐπήγαμεν εἰς τὴν Ῥώμην.

15 Καὶ ἀπ' ἐκεῖ οἱ ἀδελφοὶ ὥσῃ ἀκυσαν διὰ λόγῳ μας, εὐγῆκαν εἰς μᾶς ἀπαντήσουσιν

Ἀππίῃ φόρῳ καὶ Τρεῖν τα-
βερῶν· ἕς ἰδὼν ὁ Παῦλ^{ος},
εὐχαρισήσας τῷ Θεῷ, ἔλαβε
θάροσ^{ος}.

16 Ὅτι δὲ ἤλθομεν εἰς
Ῥώμην, ὁ ἑκατόνταρχ^{ος} πα-
ρέδωκε τὰς δισκήεις τῷ γρα-
τοπεδάρχει· τῷ δὲ Παύλ^ω
ἐπετρέπη μένειν καθ' ἑαυτὸν,
ἀντὶ τῷ φυλάσσειν αὐτὸν
γρατιώτη.

17 Ἐγένετο δὲ μετὰ ἡμέ-
ρας τρεῖς συγκαλέσασθαι τὸν
Παῦλον τὰς ὄντας τῶν Ἰουδαίων
πρώτους. Συνελθόντων δὲ αὐ-
τῶν, ἔλεγε πρὸς αὐτάς· Ἄν-
δρες ἀδελφοί, ἐγὼ ἔβην ἐναν-
τίον ποιήσας τῷ λαῷ ἢ τοῖς
Ἱουδαίοις πατέροισι, δέσμι^{ος}
ἐξ ἱεροσολύμων παρεδόθην εἰς
τὰς χεῖρας τῶν Ῥωμαίων.

18 Οἵ τινες ἀνακρίναντές
με ἰβέλοντο ἀπολῦσαι, διὰ
τὸ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτῳ
ὑπάρχειν ἐν ἐμοί.

19 Ἀντιλεγόντων δὲ τῶν
Ἰουδαίων, ἠναγκάσθην ἱπικα-
λέσασθαι Καίσαρα· ἔχ^{ων} ὡς
τοῦ ἔθνους μὴ ἔχ^{ων} τι κατη-
γορησάμεν.

20 Διὰ ταύτην ἔν τήν
αἰτίαν παρεκάλεισα ὑμᾶς
ἰδεῖν καὶ προσλαλῆσαι· ἐνε-
κεν γὰρ τῆς ἐλπίδος τοῦ
Ἰσραὴλ τὴν ἄλυσιν ταύτην
περίκειμαι.

ἕως τὸν φόρον τοῦ Ἀππίου καὶ
εἰς ταῖς τρεῖς Ταβέρναις· τῶν
ὁποῖας ὡσάν τὴν εἶδεν ὁ Παῦ-
λ^{ος}, εὐχαρίστησε τὸν Θεόν, καὶ
ἐπῆρε θάρσ^{ος}.

16 Καὶ ὅταν ἐπηγάμεν ἐν
τῇ Ῥώμῃ, ὁ ἑκατόνταρχ^{ος}
ὑπαρέδωκε ὅλως τὰς δεμείας
εἰς τὸν μέγαν γρατηγόν· ἀλλ' ὁ
Παῦλ^{ος} ἰσχυρωρῆθη νὰ ὑπὲρ
σκεῖται ξεχωριστὰ τὴν μαζὴν μὴ
τὴν Ἰουδαίαν ὅπως τὸν ἐφύλαγν^η.

17 Καὶ ὕστερα ἀπὸ τριῶν
ἡμέραις ὁ Παῦλ^{ος} ἐκάλεσε
τὰς πρώτους τῶν Ἰουδαίων. Καὶ
ὡσάν ἡμαζώχθησαν, τὴν ἡμέ-
ραν ὁ Παῦλ^{ος}· Ἐγώ, ὡς ἀδελφεὶς
ἀδελφοί, δὲν ἔκαμα κανένα
ἰναντίον εἰς τὸν λαόν, ἢ εἰς ταῖς
τάξαις ταῖς πατρικαῖς, καὶ
μὴ ὑπαρέδωκα δεμείον ἀπὸ
τὰ ἱεροσόλυμα εἰς τὰ χεῖρας
τῶν Ῥωμαίων.

18 Οἱ ὁποῖοι ἔγνωσαν νὰ
μὴ ἐξετάξουν ἡδέλαν νὰ μὴ
ἀφῇσαν, διατὶ δὲν ἦτον κανένα
ἀφορμὴ θανάτου εἰς ἐμὲν.

19 Καὶ ἔφωλ^ης νὰ ἐναντιωθῶν-
ται οἱ Ἰουδαῖοι, ἀναγκάσθηκα
νὰ ἐπικαλεσθῶ τὸν Καίσαρα·
ἔχ^{ων} ἔχ^{ων}τας νὰ κατηγορησά-
μι τίποτες τοῦ ἔθνους μας.

20 Διὰ ταύτην λοιπὸν τὴν
ἀφορμὴν ἐζήτησα νὰ πάντες
εἰδῶ καὶ νὰ πάντες συντάξω^ν
διατὶ ἐγὼ διὰ τὴν ἐλπίδα τοῦ
Ἰσραὴλ εἶμαι δεμεί^{ος}· ἐν τούτῳ
τὴν ἄλυσίδα.

21 Οἱ δὲ πρὸς αὐτὸν εἶπον· Ἡμεῖς ἔτε γράμματα περὶ σὺ ἐδεξάμεθα ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας· ἔτι παραγινόμενός τις τῶν ἀδελφῶν ἀπήγγειλεν ἡ ἰλαλήσῃ τι περὶ σὺ ποιητῶν.

22 Ἀξιοῦμεν δὲ παρὰ σὺ ἀκούσαι ἡ φρονίῃς· περὶ μὲν γὰρ τῆς αἰρέσεως ταύτης γνωστὸν ἐστὶν ἡμῖν ὅτι πανταχῶς ἀντιτίγεται.

23 Ταξάμενοι δὲ αὐτῷ ἡμέραν, ἦγον πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν ξυναγωγὴν πλείονες· οἷς ἐξετίθειτο διαμαρτυρούμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, πείθων τε αὐτοὺς τὰ περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἀπὸ τοῦ νόμου Μωυσίως καὶ τῶν προφητῶν, ἀπὸ πρώτης ἕως ἑσπέρας.

24 Καὶ οἱ μὲν ἐπιείκοντο τοῖς ληγομένοις, οἱ δὲ ἠπίευν.

25 Ἀσύμφωνοι δὲ ὄντες πρὸς ἀλλήλους, ἀπειλούντο, εἰπόντες τῷ Παύλῳ ῥῆμα ἐν, ὅτι καλῶς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐλάλησεν διὰ Ἠσαΐου τῷ προφῆτῃ πρὸς τῆς πατέρας ἡμῶν,

26 Λέγον· Πορεύθητι πρὸς τὸν λαὸν τῶτον, καὶ εἰπέ· Ἀκοῇ ἀκούετε, καὶ ἔτι μὴ συνῆτε· καὶ βλέποντες βλέψετε, καὶ ἔτι μὴ ἴδῃτε.

21 Καὶ ἐκείνοι τῷ εἶπαν· Ἐμεῖς ἔδε γράμματα ἰδεχθήκαμεν ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας διὰ λόγου σου· ἔδὲ ἦλθε καίνεας ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς, ὅπως νὰ λαλήσῃ· ἡ νὰ εἰπῇ τίποτες κακόν διὰ λόγου σου.

22 Καὶ παρακαλῶμεν νὰ ἀκήσωμεν ἀπὸ λόγου σου τί γνώμην ἔχεις· διατὶ διὰ ἐπιτην τὴν αἵρεσιν ἰξεύρομεν, ὅτι παντὶ ἐναντιῖται.

23 Καὶ ἔστωντας νὰ τοῦ διωρίσῃ μίαν ἡμέραν, οἱ περισσότεροί ἤλθασιν εἰς τὴν σπῆτιν· τῆς ὁποίας ἐδίδασκε μαρτυρῶντας τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ καταπειθωντάς τας τὰ πρᾶγματα τοῦ Ἰησοῦ, ἀπὸ τὸν νόμον τοῦ Μωυσίως καὶ τῶν προφητῶν, ἀπὸ τὸ ταχὺ ἕως τὸ βράδι.

24 Καὶ ἄλλοι ἱκαταπείθονταν εἰς ἐκεῖνα ὅπως εἰλιν, ἄλλοι ἀπιστοῦσαν.

25 Καὶ διὰ νὰ μὴ συμφωνῶν ἀνάμισά τας, ἀπαχωρήσαν, μὲ τὸ νὰ εἰπῇ ὁ Παῦλος· ἕνα λόγον, ὅτι καλὰ εἶπε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον διὰ Ἠσαΐου τοῦ προφῆτη εἰς τῆς πατέρας μας,

26 Λέγωντας· Σύρε εἰς τὸν λαὸν τῶτον, καὶ εἰπέ· Μὲ τὴν ἀκοὴν θίβετε ἀκούσαι, καὶ διὰ θίβετε γροικῆσαι· καὶ μὲ τὰ μάτια θίβετε βλέπει, καὶ διὰ θίβετε ἰδῆ.

Ἀππίας φόρου καὶ Τριῶν ταβερῶν· ὅς ἰδὼν ὁ Παῦλος, εὐχαρίστησας τῷ Θεῷ, ἔλαβε θάρσος.

16 Ὅτε δὲ ἤλθομεν εἰς Ῥώμην, ὁ ἑκατόνταρχος παρέδωκε τὴν δισμὴν τῷ γρατοπεδάρχει· τῷ δὲ Παύλῳ ἐπιτρέπη μείνειν κατ' ἑαυτὸν, σὺν τῷ φυλάσσοντι αὐτὸν γρατιώτῃ.

17 Ἐγένετο δὲ μετὰ ἡμέρας τρεῖς συγκαλίσσασθαι τὸν Παῦλον τὸς ὄντας τῶν Ἰουδαίων πρῶτες. Συνελθόντων δὲ αὐτῶν, ἔλεγε πρὸς αὐτούς· Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ ἔδην ἰερατὶόν πεποιθὼς τῷ λαῷ ἢ τοῖς Ἰουδαίοις πατρώοις, δέσμιος ἐξ Ἱερουσολύμων παρεδόθην εἰς τὰς χεῖρας τῶν Ῥωμαίων.

18 Οἷτινες ἀνακρίναντές με ἐβόλοντο ἀπολῦσαι, διὰ τὸ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου ὑπάρχειν ἐν ἐμοί.

19 Αἰτιολογόντων δὲ τῶν Ἰουδαίων, ἀναγκάσθη ἐπικαλίσσασθαι Καίσαρα· ἔχων ὡς τοῦ ἔθνους μὲν ἔχων τι κατηγορεῖσθαι.

20 Διὰ ταύτην ἔν τῇ αἰτίᾳ παρεκάλεσα ὑμᾶς ἰδεῖν καὶ προσλαλῆσαι· ἐνεκεν γὰρ τῆς ἐλπίδος τοῦ Ἰσραὴλ τὴν ἄλυσιν ταύτην περιέχομαι.

ὥς τὸν φόρον τοῦ Ἀππίου καὶ εἰς ταῖς τρεῖς Ταβέρναις τῶν ὁποίων ὡσάν τὸς ἰδεῖν ὁ Παῦλος, εὐχαρίστησε τὸν Θεόν, καὶ ἔπηρε θάρσος.

16 Καὶ ὅταν ἐπηγάμεν εἰς τὴν Ῥώμην, ὁ ἑκατόνταρχος ἐπαράδωκεν ὅλης τῆς δισμῆς εἰς τὸν μέγα γρατηγόν· ὁ δὲ Παῦλος ἐσυγχωρέθη νὰ εἶναι σκεῖται ξεχωριστὰ τι, μαζὺ μὲν τῶν γρατιώτῃν ὅπου τὸν ἐφύλαγον.

17 Καὶ ὕστερα ἀπὸ τῆς ἡμέρας ὁ Παῦλος ἐκάλεσε τὸς πρῶτες τῶν Ἰουδαίων. Καὶ ὡσάν ἐμαζώχθησαν, τὸς ἰδὼν ὁ Παῦλος· Ἐγὼ, ὃ ἄνθρωπος ἀδελφοί, δὲν ἑκάμα κατὰ ἰερατὶόν εἰς τὸν λαόν, ἢ εἰς τὰς τάξαις ταῖς πατρικαῖς, καὶ μὲν ἐπαράδωκεν διμένον ἀπὸ τὰ Ἱερουσόλυμα εἰς τὰ χεῖρας τῶν Ῥωμαίων.

18 Οἱ ὁποῖοι ἐξωντάς με ἐξετάζουν ἤθελαν νὰ ἀφῇσιν, διὰ τὸ ἔντο καμὴν ἀφορμὴν θανάτου εἰς ἐμένα.

19 Καὶ ἐξῴησας νὰ ἐκαστοὶ ταῖς οἱ Ἰουδαῖοι, ἀναγκάσθηκα νὰ ἐπικαλεσθῶ τὸν Καίσαρα, ὅχι ἔχοντας νὰ κατηγορεῖσθαι τίποτε τοῦ ἔθνους μας.

20 Διὰ ταύτην λοιπὸν τὴν ἀφορμὴν ἐζήτησα νὰ σὺν ἰδῶ καὶ νὰ σὰς συντάξω· διὰ τὴν ἐλπίδα τοῦ Ἰσραὴλ εἶμαι διμείνων ἐν ταύτῃ τῇ ἀλυσίδᾳ.

21 Οἱ δὲ πρὸς αὐτὸν ἔπον· Ἡμεῖς ἔτι γράμματα περὶ σὺ ἰδεξάμεθα ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας· ἔτι παραγγελλόμενος τις τῶν ἀδελφῶν ἀπήγγειλεν ἡ ἰσχυρὰ τι περὶ σὺ ποιηρὸν.

22 Ἀξιοῦμεν δὲ παρὰ σὺ ἀκούσαι ἃ φρονίως περὶ μὲν γὰρ τῆς αἰρέσεως ταύτης γνωστὸν ἐστὶν ἡμῖν ὅτι πανταχῶς ἀντιτίθεται.

23 Ταξάμενοι δὲ αὐτῶ ἡμέραν, ἦγον πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν ξενίαν πλείους· οἷς ἐξιτίδιτο διαμαρτυρούμενοι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, πείθων τε αὐτὰς τὰ περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἀπὸ τοῦ νόμου Μωσέως καὶ τῶν προφητῶν, ἀπὸ πρῶτον ἕως ἰσπίδας.

24 Καὶ οἱ μὲν ἐπειθοντο ταῖς λεγομένοις, οἱ δὲ ἠπίευν.

25 Ἀσύμφωνοι δὲ ὄντες πρὸς ἀλλήλους, ἀπειλῶντο, εἰπόντες· τα Παῦλε ρῆμα ἔν, ὅτι καλῶς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἰλάλησιν διὰ Ἡσαΐου τῷ προφήτῃ πρὸς τῆς πατρίδας ἡμῶν.

26 Λέγον· Πορεύθητι πρὸς τὸν λαὸν τῆτον, καὶ εἰπὶ· Ἀκοῇ ἀκούετε, καὶ ἡ μὴ συνῆτι· καὶ βλέποντες βλέψιτε, καὶ ἡ μὴ ἴδῃτε.

21 Καὶ ἐκεῖνοι τῷ εἶπαν· Ἐμεῖς ἔδὲ γράμματα ἰδεῖν· θήκαμεν ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας διὰ λόγου σου· ἔδὲ ἦλθε καὶ νῦν ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς, ὅπως νὰ λαλήσῃ ἡ νὰ εἰπῇ τίποτες κακὸν διὰ λόγου σου.

22 Καὶ παρακαλοῦμεν νὰ ἀκούσωμεν ἀπὸ λόγου σου τί γνώμην ἔχεις· διατὶ διὰ ἐτάτην τὴν αἵρεσιν ἰξεύρομεν, ὅτι παντὶ ἐναντιετίται.

23 Καὶ ἔστωντας νὰ τοῦ διώρισαν μίαν ἡμέραν, οἱ περὶ σὺοίτεροι ἦλθασιν εἰς τὸ σπητι· τῶν τοῦ οὐνοῦ ἰδιδασκῇ μαρτυρῶντας τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ καταπειθωντάς τας τὰ πράγματα τοῦ Ἰησοῦ, ἀπὸ τῶν νόμων τοῦ Μωσέως καὶ τῶν προφητῶν, ἀπὸ τὸ ταχὺ ἕως τὸ βράδι.

24 Καὶ ἄλλοι ἰκαταπειθονταν εἰς ἐκεῖνα ὅπως εἶλεγεν, ἄλλοι ἀπιστεῦσαν.

25 Καὶ διὰ νὰ μὴν συμφωνῶν ἰανάμεσά τας, ἀναχωρεῦσαν, μὲ τὸ νὰ εἰπῇ ὁ Παῦλος· ἰνα λόγον, ὅτι καλὰ εἶπε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου εἰς τῆς πατρίδας μας,

26 Λέγωντας· Σύρε εἰς τὸν λαὸν τῆτον, καὶ εἰπὶ· Μὲ τὴν ἀκοῇ θέλειτε ἀκούσαι, καὶ δὲν θέλειτε γροικῆσαι· καὶ μὲ τὰ μάτια θέλειτε βλέπει, καὶ δὲν θέλειτε εἰδῇ.

27 Ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου· καὶ τοῖς ὡς βαρέως ἤκουσαν, καὶ τῆς ὀφθαλμῶς αὐτῶν ἐκάμμυσαν· μήποτε ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς ὣσιν ἀκούσωσι, καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσι, καὶ ἐπιστρέψωσι, καὶ ἰάσωμαι αὐτούς.

28 Γινώσκοντες ἔγωγε ὑμῖν ὅτι τοῖς ἔθνεσιν ἀπεστάλη τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ, αὐτοῖς καὶ ἐκέλευσεν αὐτούς.

29 Καὶ ταῦτα αὐτοῦ εἰπόντος, ἀπῆλθον οἱ Ἰουδαῖοι, πολλὴν ἔχοντες ἐν ἑαυτοῖς συζήτησιν.

30 Ἐμείνεν δὲ ὁ Παῦλος διετίαν ὅλην ἐν ἰδίῳ μισθώματι· καὶ ἀπεδέχιστο πάντας τῆς εἰσπορευομένης πρὸς αὐτόν.

31 Κηρύσσων τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ διδύσκων τὰ περὶ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάσης παρρησίας, ἀκωλύτως.

27 Διατὶ ἐπαχύνθη ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου· καὶ μετὰ ταῦτα τῆς βαρέως ἤκουσαν, καὶ τὰ μάτια τῆς ὀφθαλμῶς μήπως καὶ εἰδῶσι μετὰ ταῦτα τῆς, καὶ μετὰ ταῦτα τῆς ἀκούσιν, καὶ μετὰ τὴν καρδίαν τῆς γροικῶσιν, καὶ γυρίσιν, καὶ τῆς ἰατρεύσω.

28 Γινώσκοντες λοιπὸν, ὅτι εἰς τὰ ἔθνη ἀπεστάληκεν ἡ σωτηρία τοῦ Θεοῦ, καὶ αὐτοῖς δέλεον τὴν ἀκούσιν.

29 Καὶ ὡς ἔειπεν ἐν τούτῳ ὁ Παῦλος, ἰδέσθαι οἱ Ἰουδαῖοι, ἔχοντες πολλὴν φιλονεικίαν ἀνάμεισά τες.

30 Καὶ ὁ Παῦλος ἔμεινεν ἐκεῖ δύο χρόνους σωγῆς εἰς ἑαυτὸν ὅπῃ τὸ ἐπλήρωσεν ἀπὸ λόγου τῆς καὶ εἰδέχοντο ὅλην ἐκείνην ὅπῃ ἐπάγειν αὐτοῖς.

31 Κηρύττωντας τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ διδάσκωντας τὰ πράγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ πάσης παρρησίας, χωρὶς κανείας ἐμπόδου.

ΤΗΣ ΚΑΙΝΗΣ

ΔΙΑΘΗΚΗΣ

Δευτέρον μέρος,

Περιέχον τὰς Ἐπιστολάς καὶ τὴν Ἀποκάλυψιν.

ΤΕΛΟΣ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἡ ΠΡΟΣ ῬΩΜΑΙΟΥΣ ἘΠΙΣΤΟΛΗ.

Κιφ. α'. 1.

ΠΑΥΛΟΣ δῦλος Ἰησοῦ Χριστοῦ, κλητὸς ἀπόστολος, ἀφωρισμένος εἰς εὐαγγέλιον Θεοῦ,

2 (Ὁ προειρηγυγείλατο διὰ τῶν προφητῶν αὐτῷ ἐν γραφαῖς ἁγίαις.)

3 Περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, (τοῦ γενομένου ἐκ σπέρματος Δαβὶδ κατὰ σάρκα·

4 Τῷ ὁρισθέντι υἱῷ Θεοῦ ἐν δυνάμει, κατὰ πνεῦμα ἁγιοσύνης, ἐξ ἀναστάσεως νεκρῶν, Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

5 (Δι' ἣν ἐλάβομεν χάριν καὶ ἀποστολὴν εἰς ὑπακοὴν πίστεως ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν, ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ·

6 Ἐν οἷς ἔστε καὶ ὑμεῖς, κλητοὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ·)

7 Πᾶσι τοῖς ἔσιν ἐν Ῥώμῃ, ἀγαπητοῖς Θεοῦ, κλητοῖς ἁγίαις· Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη

ΠΑΥΛΟΣ δῦλος Ἰησοῦ Χριστοῦ, καλεσμένος ἀπόστολος, χωρισμένος εἰς τὸ να κηρύξω τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ,

2 (Τὸ ὅποσον τὸ ἔταξε προτίτερα ὁ Θεὸς, διὰ μέσων τῶν προφητῶν τῷ, εἰς ταῖς ἁγίαις γραφαῖς.)

2 Διὰ τὸν υἱόν τιν τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστόν, (ὁ ὅποιος ἐγενήθη ἀπὸ τοῦ σπέρματος τοῦ Δαβὶδ κατὰ σάρκα·

4 Καὶ ἐφανερώθη υἱὸς Θεοῦ μὲ δυνάμιν, κατὰ πνεῦμα ἁγιοσύνης, διὰ τῆς ἀναστάσεως ἐκ νεκρῶν.

5 Διὰ μέσων τῶν ὁποίων ἐλάβομεν χάριν καὶ ἀποστολήν, διὰ τὸ ὄνομά τῷ, εἰς ὑπακοὴν τῆς πίστεως εἰς ὅλα τὰ ἔθνη·

6 Ἀνάμιστα εἰς τὰ ὅποια ἔσθε καὶ ἑστέ, καλεσμένοι ἀπὸ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ·)

7 Εἰς ὅλους ὅπου εἶναι μέσα εἰς τὴν Ῥώμην, τῆς ἀγαπημένης τοῦ Θεοῦ, καλεσμένης

ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ
Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

8 Πρῶτον μὲν εὐχαριστῶ
τῷ Θεῷ μη διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ
ὑπὲρ πάντων ὑμῶν, ὅτι ἡ
πίστις ὑμῶν καταγγέλλεται ἐν
ὅλῳ τῷ κόσμῳ.

9 Μάρτυς γάρ με ἐστὶν ὁ
Θεὸς, ᾧ λατρεύω ἐν τῷ πνεύ-
ματί μου, ἐν τῇ εὐαγγελίᾳ τη
εἰς αὐτὴν, ὡς ἀδιαλείπτως
μνησκόμενος ὑμῶν ποιῆμαι·

10 Πάντοτε ἐπὶ τῶν προ-
σευχῶν με δέομεν³, εἰπὼς
ἤδη ποτὲ εὐδοκήσομαι ἐν τῷ
θελήματι τοῦ Θεοῦ, ἐλθεῖν
πρὸς ὑμᾶς.

11 Ἐπιποθῶ γὰρ ἰδεῖν
ὑμᾶς, ἵνα τι μεταδῶ χάρισμα
ὑμῖν πνευματικόν, εἰς τὸ τη-
ριχθῆναι ὑμᾶς·

12 Τὸτο δὲ ἐστὶ, συμ-
 παρακληθῆναι ἐν ὑμῖν διὰ
 τῆς ἐν ἀλλήλοις πίστεως, ὑμῶν
 τε καὶ ἡμῶν.

13 Οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, ὅτι πολλάκις προεθέμην ἔλθειν πρὸς ὑμᾶς, (καὶ ἐκώλυθην ἀρχὴ τῷ θεῷ), ἵνα καρπὸν τινα σχῶ καὶ ἐν ὑμῖν, καθὼς καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς ἔθνεσιν.

14 Ἐλθῆσίν τε καὶ βαββά-

ἀγίης· Ἄς εἶναι χάρις εἰς ἐσῶν
καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς
μας, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

8 Πρῶτον μὲν εὐχαριστή-
 τῶ Θεῷ διὰ τὴν χάριν
 Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ ἧς ἡμεῖς
 ὅτι ἡ πίστις σας κηρύττεται
 ὅσον τὸν κόσμον.

9 Διατὶ μάρτυς μὴ εἶναι
Θεὸς, τὸν ὑποῖον ἐγὼ λατρεύω,
μὲ ὅλην μὴ τῆς ψυχῆς,
τὸ εὐαγγέλιον τῆ οὐκ ἐμῆς,
παντοτενὴ καὶ σὰς ἐκδυμῆμαι

10 Παρακαλῶντας πάντας
εἰς ταῖς προσευχαῖς μὴ ἀπο-
σῶ; καὶ καμίαν φοράν θλί-
κατευδωθῇ με τὸ θῆλημα
Θεοῦ, καὶ ἔλθω εἰς ἑσᾶς.

11 Διατὶ ἔχω μεγάλην ἀγά-
πην καὶ πάντας εἰδῶ, διὰ καὶ οὐ
μεταδώσω τίποτες χάρισμα
πνευματικόν, εἰς τὸ καὶ σφρα-
γισθῇτε ἐσεῖς·

12 Καὶ τὸτο εἶπαι, συ-
παρηγορηθῶμεν εἰς ἰσᾶς,
τὴν πίσιν τὴν ἰδικὴν μὲν
τὴν ἰδικὴν σας, ὅπῃ ἔχομεν
ἀνάμεσά μας.

13 Καὶ εἰλω καὶ τὸ ἐλ-
φετε, ἀδελφοί, ὅτι πολλὰ
φοραῖς ἐβιάσθηκα καὶ ἔλθω
εἰς ὑμᾶς, (ἀμὴ ἐμποδίσθηκα
τῶρα,) διὰ καὶ ἀπολαύ-
σις ὑμῶν καὶ εἰς ἐσθ-
λασίαν καὶ εἰς τὰ καλὰ
ἔργα.

14 Ἐγὼ εἶμαι χρεώτης ἡ

οις, σοφοῖς τε καὶ ἀνοήτοις
φαιλέτης εἰμί·

15 Οὕτω τὸ κατ' ἐμὴν
πρόθυμον καὶ ὑμῖν τοῖς ἐν
Ρώμῃ εὐαγγελίσασθαι.

16 Οὐ γὰρ ἰπαισχύνομαι
τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ·
δύναμις γὰρ Θεοῦ ἐστὶν εἰς
σωτηρίαν παντὶ τῷ πιστεύοντι,
Ἰεδαίω τε πρῶτον καὶ Ἑλ-
ληνι.

17 Δικαιοσύνη γὰρ Θεοῦ
ἐν αὐτῷ ἀποκαλύπτεται ἐκ
πίστεως εἰς πίσιν· καθὼς γέ-
γραπται· Ὁ δὲ δίκαιος ἐκ
πίστεως ζήσεται.

18 Ἀποκαλύπτεται γὰρ
ὁργὴ Θεοῦ ἀπ' ἑραυτοῦ ἐπὶ
πάντας ἀσέβειαν καὶ ἀδικίαν
ἀνθρώπων τῶν τὴν ἀλήθειαν
ἐν ἀδικίᾳ κατεχόντων·

19 Διότι τὸ γνωστὸν τῷ
Θεῷ, φανερόν ἐστιν ἐν αὐταῖς·
ὁ γὰρ Θεὸς αὐτοῖς ἐφανε-
ρώσει.

20 Τὰ γὰρ ἀόρατα αὐτῷ
ἀπὸ κτίσεως κόσμου, τοῖς
ποιήμασι νοούμενα καθαυτὰ,
ἢ τε ἀϊδίως αὐτῷ δύναμις
καὶ θεότης· εἰς τὸ εἶναι αὐ-
τὸς ἀναπολογητός·

21 Διότι γινόντες τοὺς Θεόν,
ἐχ' ὡς Θεὸν ἐδόξασαν, ἢ εὐ-

τὴς Ἑλληνας καὶ εἰς τὰς Βαρ-
βάρους, καὶ εἰς τὰς σοφὰς καὶ
εἰς τὰς ἀνοήτους·

15 Ἐγὼ εἰμὶ πρόθυμος
ὅσον τὸ κατὰ δύναμιν μὴ νὰ
εὐαγγελίσω καὶ εἰς ἑσᾶς ὅπῃ
εἰσθε μέσα εἰς τὴν Ρώμην.

16 Διὰ τὸ ἐγὼ δὲν ἐντρέπο-
μαι διὰ τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χρι-
στοῦ· διὰ τὸ εἶναι δύναμις τοῦ
Θεοῦ εἰς σωτηρίαν, εἰς κάθε ἕνα
ὅπῃ πιστεύει, πρῶτον εἰς τὸν
Ἰεδαῖον, ἕτα εἰς τὸν Ἑλληνα.

17 Διὰ τὴν δικαιοσύνην τοῦ
Θεοῦ φανερώνεται διὰ μέσεως τῆς
(εὐαγγελίᾳ) ἀπὸ πίστεως εἰς
πίστιν, καθὼς εἶπαι γεγραμμέ-
νον· Ὁ δίκαιος θέλει ζῆσαι
ἀπὸ τῆς πίστεως.

18 Διὰ τὴν ὁργὴν τοῦ Θεοῦ
φανερώνεται ἀπὸ τὸν ἑραυτὸν εἰς
κάθε ἀσέβειαν καὶ ἀδικίαν τῶν
ἀνθρώπων, ὅπῃ κατακραυγάζει
τὴν ἀλήθειαν εἰς ἀδικίαν·

19 Διὰ τὸ ἐκεῖνο ὅπῃ ἡμπε-
ροῦ ὁ αἰδρωπὸς νὰ γενοίηται
περὶ τοῦ Θεοῦ, εἶναι φανερόν
εἰς αὐτὰς· διὰ τὸ ὁ Θεὸς τὴς
τὸ ἐφανερώσει.

20 Διὰ τὰ πράγματα
τοῦ Θεοῦ, ὅπῃ εἶναι ἀόρατα,
ἤγαγον ἡ παντοτεινὴ τὴ δύ-
ναμις καὶ θεότης, βλέπονται
φανερὰ εἰς τὰ ποιήματα τοῦ
ἀπὸ τὴν κτίσιν τοῦ κόσμου, ἐξ-
ταζόμενα μὲ τὸν ἑαυτὸν διὰ τὰ
μὴν ἡμπεροῦ νὰ ἀπολογηθῇ·

21 Διὰ τὴν ἰσχύοντα νὰ γνωρί-
σεν τοὺς Θεόν, δὲ τὸν ἐδόξασαν

χαρίστησαν· ἀλλ' ἑματαιώθησαν ἐν τοῖς διαλογισμοῖς αὐτῶν, καὶ ἐσκοτίσθη ἡ ἀσύνετος αὐτῶν καρδιά.

22 Φάσκοιτες εἶναι σοφοί, ἡμωράνθησαν·

23 Καὶ ἥλλαξαν τὴν δόξαν τῷ ἀφθάρτῳ Θεῷ ἐν ὁμοιότητι εἰκόνας φθαρτῶν ἀνθρώπων, καὶ πετεινῶν καὶ τετραπόδων καὶ ἐρπετῶν.

24 Διὸ καὶ παρέδωκεν αὐτὸς ὁ Θεὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν καρδιῶν αὐτῶν εἰς ἀκαθαρσίαν, τῷ ἀτιμάζεσθαι τὰ σῶματα αὐτῶν ἐν ἐαυτοῖς·

25 Οἱ τινες μετήλλαξαν τὴν ἀλήθειαν τῷ Θεῷ ἐν τῇ ψεύδει, καὶ ἐσεβάσθησαν καὶ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει παρά τὸν κτίσαντα, ὃς ἐστὶν εὐλογητὸς εἰς τὰς αἰῶνας· ἀμήν.

26 Διὰ τοῦτο παρέδωκεν αὐτὰς ὁ Θεὸς εἰς πάθη ἀτιμίας· αἱ γὰρ δηλοῦν αἰνῶν μετήλλαξαν τὴν φυσικὴν χρῆσιν εἰς τὴν παρά φύσιν·

27 Ὅμοιως τε καὶ οἱ ἄρρενες ἀφέντες τὴν φυσικὴν χρῆσιν τῆς δηλείας, ἐξεκώθησαν ἐν τῇ ἐριθείᾳ αὐτῶν εἰς ἀλλήλους, ἀρσενικὴν ἐν ἀρσεσι τὴν ἀσχημοσύνην κατεργαζόμενοι, καὶ τὴν ἀντιμισθίαν, ἣν εἶδε, τῆς

ἐδὲ τὸν εὐχαρίστησαν τῷ Θεῷ· ἀλλὰ ἑματαιώθησαν εἰς τῆς συλλογισμῶν τῆς, καὶ ἐσκοτίσθη ἡ ἀγνοῦσας τὴν καρδιά.

22 Καὶ λέγοντες πῶς εἶναι σοφοί, ἡμωράνθησαν·

23 Καὶ ἥλλαξαν τὴν δόξαν τῷ ἀφθάρτῳ Θεῷ εἰς ὁμοιότητα εἰκόνων φθαρτῶν ἀνθρώπων καὶ πετεινῶν καὶ (ζῴων) τετραπόδων καὶ ἐρπετῶν.

24 Διὰ τοῦτο τῆς ἐπιθυμίας αὐτῶν εἰς ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν καρδιῶν τῆς καμνησιν ἀκαθαρσίαν παρέδωκεν αὐτοῖς τὰ κορμιά τῆς αἰσεσθῆς.

25 Οἱ ὅποιοι ἥλλαξαν τὴν ἀλήθειαν τῷ Θεῷ μετὰ τῇ ψεύδει καὶ ἐτίμησαν καὶ ἐλάτρευον τὸ κτίσμα περισσώτερον παρὰ τὸν κτίσαντα, ὃς ἐστὶν εὐλογητὸς εἰς τὰς αἰῶνας· ἀμήν.

26 Διὰ τοῦτο τῆς ἐπιθυμίας αὐτῶν εἰς πάθη ἀτιμίας· διὰ τὴν αἰνῶν μετήλλαξαν τὴν φυσικὴν χρῆσιν εἰς τὴν παρά φύσιν·

27 Τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ οἱ ἄνδρες ἐξωλες τὰ ἀφέντες τὴν φυσικὴν χρῆσιν τῆς δηλείας, ἐξεκώθησαν εἰς τὴν ἐριθείαν αὐτῶν μετὰ τὸν ἄλλον, καμνησιν τὴν ἀσχημοσύνην οἱ ἀρσενικὴν εἰς τῆς ἀρσενικῆς, καὶ ἐπὶ τῇ πληρώματι, (ὅπερ) ἐπρεπε

πλάνης αὐτῶν ἐν ἑαυτοῖς ἀπο-
λαμβάνοντες.

28 Καὶ καθὼς οὐκ ἰδο-
κίμασαν τὸν Θεὸν ἔχειν ἐν
πίγνωσι, παρέδωκεν αὐτοὺς
ὁ Θεὸς εἰς ἀδόκιμον νῦν, ποιεῖν
τὰ μὴ καθήκοντα·

29 Πεπληρωμένους πάσῃ
ἀδικίᾳ, πορνείᾳ, πονηρίᾳ,
πλεονεξίᾳ, κακίᾳ· μεστὰς
φθόνης, φόνου, ἐριδίας, δόλου,
κακοηθείας·

30 Ψευδιστὰς καταλά-
λους, διωστυγίς, ὑβριστὰς,
ὑπερηφάνους, ἀλαζόνους, ἰφί-
μυρτους κακῶν, γονεύσιν ἀπει-
θεῖς,

31 Ἀσυνέτους, ἀσυνδέ-
τους, ἀσέβητους, ἀσπόνδους,
ἀνιλεήμονας.

32 Οἵτινες τὸ δικαίωμα
τοῦ Θεοῦ ἐπιγινώσκοντες, (ὅτι οἱ
τὰ τοιαῦτα πράσσοντες ἄξιοι
θανάτου εἰσιν,) ὁ μόνον αὐτὰ
ποιῶσιν, ἀλλὰ καὶ συνευδο-
κῶσι τοῖς πράσσειν.

πληρωθῶσιν,) τῆς πλάνης τῆς
τὴν ἀπολαμβάνουσιν εἰς τοῦ
λόγου τῆς.

28 Καὶ καθὼς δὲν ἰδοκί-
μασαν εἰς γνῶσιν μὴ πῶς
τὸν Θεόν, ἔτι τῆς ἐπαράδοκον
ὁ Θεὸς εἰς ἀδόκιμον νῦν, καὶ καμ-
νισιν ἐκείνους ὅπως δὲν πρέπει·

29 Γεμάτους κάδε λογῆς
ἀδικίαν, πορνείαν, πονηρίαν,
πλεονεξίαν, κακίαν· γεμάτους
φθόνον, φόνον, φιλοισκίαν,
δόλον, κακὰ ἥθη·

30 Παραμυρμηγιστὰς, κα-
ταλάλους, διωμιστὰς, ὑβρι-
στὰς, ὑπερηφάνους, κινδοξῆς,
ἰπνοποιῆς κακῶν, ἀνυποτάκτους
εἰς τοὺς γονεῖς τῆς,

31 Ἀγνώστους, ἀσυμφώνους,
ἀσπλάγχχνους, ἀφιλότιτους, ἀνε-
λεήμονας.

32 Οἱ ὅποιοι ἔγνωσαν εἰς γνῶ-
σιν τὴν δικαιοσύνην τοῦ Θεοῦ,
(ὅτι ἐκεῖνοι ὅπως καμνισιν τὰ
τοιαῦτα πράγματα εἶναι ἄξιοι
θανάτου,) ὅχι μόνον αὐτοὶ τὰ
καμνισιν, ἀλλὰ καὶ συμφωνῶ-
σιν μὴ ἐκείνους ὅπως τὰ καμνισιν.

Κεφ. β'. 2.

Δ' 10' ἀναπολόγητο· εἰ, ὡς
ἄνθρωπε πᾶς ὁ κρίνων, ἐν
ᾧ γὰρ κρίνεις τὸν ἕτερον, σεαυ-
τὸν κατακρίνεις· τὰ γὰρ αὐτὰ
πράσσεις ὁ κρίνων.

2 Οἶδαμεν δὲ ὅτι τὸ κρίμα

Δ' 1Α' τῆτο, ὡς ἄνθρωπε,
ὑποίκοι καὶ ἂν εἶσαι, ὅπως
κρίνεις τὸν ἄλλον, εἶσαι ἀναπο-
λόγητο· διὰ τὸ εἰς ἐκεῖνον ὅπως
κρίνεις τὸν ἄλλον, τῇ λογῇ σε
κατακρίνεις· διὰ τὸ ἐν ᾧ ὅπως
κρίνεις, τὰ ὅμοια καμνισιν.

2 Καὶ ἵκεύρομεν ὅτι ἡ κρί-

τοῦ Θεοῦ ἐστὶ κατὰ ἀλήθειαν
ἐπὶ τὰς τὰ τοιαῦτα πρά-
σοντας.

3 Λογίζη δὲ τῦτο, ὃ ἀν-
θρώπει ὁ κρίνων, τὰς τὰ τοι-
αῦτα πράσσοντας, καὶ ποιῶν
αὐτά, ὅτι σὺ ἐκφύξῃ τὸ
κρίμα τοῦ Θεοῦ;

4 Ἡ τοῦ πλάττει τῆς χρε-
στότητος αὐτῶ, καὶ τῆς ἀνο-
χῆς, καὶ τῆς μακροθυμίας
καταφρονεῖς, ἀγνοῶν ὅτι τὰ
χρηστὸν τοῦ Θεοῦ εἰς μετά-
νοίαν σε ἄγει;

5 Κατὰ δὲ τὴν σκληρό-
τητά σου καὶ ἀμετανοήτου
καρδίας, θησαυρίζεις σεαυτῷ
ὀργὴν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς καὶ
ἀποκαλύψεως δικαιοκρισίας
τῷ Θεῷ.

6 Ὃς ἀποδώσει ἑκάστῳ
κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

7 Τοῖς μὲν καθ' ὑπομοχλὴν
ἔργα ἀγαθῶ, δόξαν καὶ τιμὴν
καὶ ἀφθαρσίαν ζητήσι, ζῶν
αἰώνιον.

8 Τοῖς δὲ ἐξ ἐριθείας, καὶ
ἀπειθέσι μὲν τῇ ἀληθείᾳ,
πιθομένοις δὲ τῇ ἀδικίᾳ,
θυμὸς καὶ ὀργή.

9 Ολίφης καὶ ξενωχρείᾳ
ἐπὶ πᾶσαν ψυχὴν ἀνθρώπου
τῇ κατεργαζομένη τὸ κακόν,
Ἰουδαῖοι τε πρῶτον καὶ Ἕλλη-
νιστοί.

σις τοῦ Θεοῦ εἶναι κατὰ ἀλ-
θειαν εἰς ἐκείνας ὅπου κάρ-
ησι τὰ τοιαῦτα.

3 Καὶ λογιάζεις ἐντὺ
ὃ ἀνθρώπει, ἐσὺ ὅπῃ κρίνῃ
ἐκείνης ὅπου κάρηται τὰ τοι-
αῦτα, καὶ κάρηται τὰ αὐτῶ
ὅτι θέλεις φύγει ἐσὺ τὴν
κρίσιν τοῦ Θεοῦ;

4 Ἡ καταφρονεῖς τὴν πλά-
ττειν τὴ καλωσύνην, καὶ τὴν
ὑπομοχλὴν, καὶ τὴν μακρο-
θυμίαν, μὴν ἐξεύρωτας ὅτι
ἡ καλωσύνη τοῦ Θεοῦ εἰς σύμ-
νοίαν σε ἄγει;

5 Ἀλλὰ κατὰ τὴν σκλη-
ρότητά σου καὶ ἀμετανοήτου
καρδίας, θησαυρίζεις εἰς τὴν ὀργήν
σου ὀργὴν εἰς τὴν ἡμέραν τῆς
ὀργῆς καὶ ἀποκαλύψεως τῆς
δικαίας κρίσεως τοῦ Θεοῦ.

6 Ὁ ὅποιος θέλει ἀποδώσει
εἰς κάθε ἕνα κατὰ τὰ ἔργα αὐ-
τοῦ.

7 Ἐκείνοι μὲν ὅπῃ ζητῶν
δόξαν καὶ τιμὴν καὶ ἀφθαρ-
σίαν, μὲ τὴν ὑπομοχλὴν τῶν
καλῶν ἔργων, θέλει τὴν δόξαν
ζῶν αἰώνιον.

8 Ἀλλ' εἰς τὰς φιλονεικίας
καὶ ὅπῃ δὲν ὑπακούουσιν εἰς
τὴν ἀλήθειαν, ἀλλὰ ὑπακού-
ουσιν εἰς τὴν ἀδικίαν, θέλει
εἶσθαι θυμὸς καὶ ὀργή.

9 Ολίφης (λέγω) καὶ ξενω-
χρείᾳ εἰς κάθε ψυχὴν ἀν-
θρώπου ὅπῃ κάρηται τὸ κακόν,
πρῶτον Ἰουδαίους (εἰς) καὶ
Ἕλληνας.

10 Δόξα δὲ καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη παντὶ τῷ ἐργαζομένῳ τὸ ἀγαθόν, Ἰουδαίῳ τε πρῶτον καὶ Ἑλλήνι.

11 Οὐ γὰρ ἐστὶ προσωποληψία παρὰ τῷ Θεῷ.

12 Ὅσοι γὰρ ἀνόμως ἡμαρτον, ἀνόμως καὶ ἀπολῦνται· καὶ ὅσοι ἐν νόμῳ ἡμαρτον, διὰ νόμου κρινήσονται,

13 (Οὐ γὰρ οἱ ἀκροαταὶ τῆ νόμου δίκαιοι παρὰ τῷ Θεῷ, ἀλλ' οἱ ποιηταὶ τῆ νόμου δικαιοῦνται).

14 Ὅταν γὰρ ἔδῃ τὰ μὴ νόμον ἔχοντα, φύσει τὰ τῆ νόμου ποιῇ, ὅτοι νόμον μὴ ἔχοντες, ἑαυτοῖς εἰσι νόμοι.

15 Οἷτινες ἐνδείκνυνται τὸ ἔργον τοῦ νόμου γραπτὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, συμμαρτυρήσης αὐτῶν τῆς συνειδήσεως, καὶ μετὰ ἀλλήλων τῶν λογισμῶν κατηγορούντων, ἢ καὶ ἀπολογουμένων.)

16 Ἐν ἡμέρᾳ ὅτε κρινεῖ ὁ Θεός, τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὸ εὐαγγέλιον μὴ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

17 Ἰδοὺ, σὺ Ἰουδαῖε· ἰπο-

10 Ἀμὲν δόξα καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη θέλει ἀκολουθήσει εἰς κάθε ἕνα ὅπῃ κάμνει τὸ καλόν. πρῶτον εἰς Ἰουδαίον (ἵτα) καὶ εἰς Ἕλληνα.

11 Διὰ τὸ σημά εἰς τὸν Θεὸν δὲν εἶναι προσωποληψία.

12 Διὰ τὸ ὅσοι ἁμάρτησαν χωρὶς νόμον, θέλῃσι χαλασθῆναι χωρὶς νόμον· καὶ ὅσοι ἁμάρτησαν ἔχοντες τὸν νόμον, θέλῃσι κρινθῆναι διὰ μέσου τοῦ νόμου,

13 (Διὰ τὸ ἐκεῖνοι ὅπῃ ἄκουσιν τὸν νόμον, δὲν εἶναι δίκαιοι σημά εἰς τὸν Θεόν, ἀλλὰ ἐκεῖνοι ὅπῃ κάμνουν ἐκεῖνα ὅπῃ ὀρίζει ὁ νόμος, θέλῃσι δικαιοῦν.

14 Διὰ τὸ ὅταν τὰ ἔθνη ὅπῃ δὲν ἔχῃσι τὸν νόμον, κάμνῃσι φυσικὰ τὰ ἴδια τοῦ νόμου, ἐκείτοι ἔγνωντας ὅτι μὴ ἔχῃσι νόμον, εἶναι αὐτοὶ νόμοι εἰς τὸ λόγος τῆς.

15 Οἱ ὅποιοι δεῖχῃσι τὸ ἔργον τῆ νόμου γραπτὸν εἰς ταῖς καρδίας τῆς, ἔγνωντας ὅτι συμμαρτυρῇ καὶ συνίδησις τῆς, καὶ ὅτι κατηγορεῖσιν οἱ λογισμοὶ μὴ ἵνας τὸν ἄλλον, ἢ καὶ ὅτι ἀπολογῶνται ἀντιμίσω τῆς.)

16 Εἰς τὴν ἡμέραν ἐκείνην, εἰς τὴν ὅποιαν ὁ Θεὸς θέλει κρίνει τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων, διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μὴ.

17 Να, ἰδοὺ ὀνομάζομαι

νομάζει, καὶ ἱπαναπαύῃ τῷ νόμῳ, καὶ καυχᾶσαι ἐν Θεῷ,

18 Καὶ γινώσκεις τὸ θέλημα, καὶ δοκιμάζεις τὰ διαφέροντα, κατηχόμενος ἐκ τοῦ νόμου.

19 Πέποιθάς τε σεαυτὸν ὁδηγὸν εἶναι τυφλῶν, φῶς τῶν ἐν σκότει,

20 Παιδευτὴν ἀφρόνων, διδάσκαλον νηπίων, ἔχοντα τὴν μόρφωσιν τῆς γνώσεως καὶ τῆς ἀληθείας ἐν τῷ νόμῳ.

21 Ὁ ὃν διδάσκων ἕτερον, σεαυτὸν ἐκ διδάσκεις; ὁ κηρύσσων μὴ κλέπτειν, κλέπτεις;

22 Ὁ λέγων μὴ μοιχεύειν, μοιχεύεις; ὁ βδελυσσόμενος τὰ εἰδωλα, ἱεροσυλεῖς;

23 Ὁς ἐν νόμῳ καυχᾶσαι, διὰ τῆς παραβάσεως τοῦ νόμου τὸν Θεὸν ἀτιμάζεις;

24 Τὸ γὰρ ὄνομα τοῦ Θεοῦ δι' ἡμᾶς βλασφημεῖται ἐν τοῖς ἔθνεσι, καθὼς γέγραπται.

25 Περιτομὴ μὲν γὰρ ὠφελεῖ, ἰὰν νόμον πράσσης· ἰὰν δὲ παραβάτης νόμου ᾖ, ἢ περιτομὴ σε ἀκροβυστία γέγονεν.

26 Ἐὰν δὲ ἡ ἀκροβυστία τὰ δίκαιώματα τοῦ νόμου φυλάσσης,

Ἰουδαῖος, καὶ ἀναπαύσαι ἐν τὸν νόμον, καὶ καυχᾶσαι ἐν τὸν Θεόν,

18 Καὶ γινώριζεις τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, καὶ διακρίνεις τὰ διάφορα πράγματα, διδασκόμενος ἀπὸ τοῦ νόμου.

19 Καὶ πιστεύεις τῷ λόγῳ σου καὶ εἶσαι ὁδηγὸς τοῖς τυφλοῖς, φῶς ἐκείνων εἶναι εἰς τὸ σκοτάδι,

20 Παιδευτὴς τῶν ἀγνώστων διδάσκαλος τοῖς νηπίοις, καὶ ἔχης μόρφωσιν γνώσεως καὶ ἀληθείας ἐν τὸν νόμον.

21 Ἐσὺ λοιπὸν ὅπου διδάσκεις ἄλλον, τοῦ λόγου σου διὲν διδάσκεις; ἐσὺ ὅπου κηρύττεις καὶ μὴν κλέπτειν κλέπτεις;

22 Ἐσὺ ὅπου λέγεις μὴ μὴν μοιχεύειν, μοιχεύεις· ἐσὺ ὅπου σιχαίνεσαι τὰ εἰδωλα εἶσαι ἱερόσυλος;

23 Ἐσὺ ὅπου καυχᾶσαι ἐν τὸν νόμον, ὑβρίζεις τὸν Θεόν ἐν τὴν παραβάσει τοῦ νόμου;

24 Διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ διατ' ἐσᾶς βλασφημεῖται εἰς τὰ ἔθνη, καθὼς εἰρηστέως γέγραπται.

25 Διὰ τὴν περιτομὴν ὠφελεῖ μὲν, ἰὰν φυλάττης τὸν νόμον· ἀλλ' ἂν παραβάτης τοῦ νόμου, ἢ περιτομὴ σου ἡ ἀκροβυστία.

26 Ἐὰν λοιπὸν ἡ ἀκροβυστία φυλάγῃ τὰ δίκαια τοῦ νόμου,

ἔχι ἡ ἀκροβυστία αὐτῆ εἰς περιτομὴν λογισθήσεται ;

27 Καὶ κρινεῖ ἡ ἐκ φύσεως ἀκροβυστία τὸν νόμον τελούσα, σὲ τὸν διὰ γράμματός· καὶ περιτομῆς παραβάτην νόμου ;

28 Οὐ γὰρ ὁ ἐν τῷ φανερῷ, Ἰουδαῖος ἐστίν· ἡ δὲ ἡ ἐν τῷ φανερῷ, ἐν σαρκὶ, περιτομή·

29 Ἀλλ' ὁ ἐν τῷ κρυπτῷ Ἰουδαῖος, καὶ περιτομή καρδίας, ἐν πνεύματι, ὃ γράμματι· ὃ δ' ἵπαινον οὐκ ἐξ ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐκ τοῦ Θεοῦ.

δὲν θέλει λογαριασθῇ ἡ ἀκροβυστία τῇ διὰ περιτομῇ ;

27 Καὶ ἐκείνη ἡ ἀκροβυστία ὅπως εἶναι ἀπὸ τῆς φύσεως, ἐὰν τελειώσῃ τὸν νόμον, δὲν θέλει κατακρίνει ἐσένα, ὅπως παρβαίνεις τὸν νόμον μὲ τὸ γράμμα καὶ μὲ τὴν περιτομῇ ;

28 Διατὶ ἐκεῖνος ὅπως εἶναι εἰς τὸ φανερόν Ἰουδαῖος, δὲ εἶναι Ἰουδαῖος· ἡ δὲ ἡ περιτομή, ἡ σαρκική, ὅπως εἶναι εἰς τὸ φανερόν, εἶναι περιτομή·

29 Ἀλλὰ ἐκεῖνος ὅπως εἶναι Ἰουδαῖος εἰς τὸ κρυπτόν, (εἶναι Ἰουδαῖος,) καὶ περιτομή εἶναι ἡ περιτομή τῆς καρδίας, ὅπως εἶναι εἰς τὸ πνεῦμα, καὶ ὅχι εἰς τὸ γράμμα· τῇ ὁποίῳ Ἰουδαῖος ὁ ἵπαινος δὲν εἶναι ἀπὸ τῆς ἀνθρώπου, ἀλλὰ ἀπὸ τὸν Θεόν.

Κεφ. γ'. 3.

Τ' ἔν τὸ περισσὸν τοῦ Ἰουδαίου, ἡ τίς ἡ ὠφείλεια τῆς περιτομῆς ;

2 Πολὺν, κατὰ πάντα τρόπον. Πρῶτον μὲν γὰρ ὅτι ἐπιτεύθησαν τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ.

3 Τί γάρ, εἰ ἠπίστησάν τινες ; μὴ ἀπίστία αὐτῶν τὴν πίσιν τοῦ Θεοῦ καταργήσῃ ;

4 Μὴ γένοιτο· γινέσθω δὲ ὁ Θεὸς ἀληθής, πᾶς δὲ ἄνθρωπος ψεύτης· καθὼς γέ-

Τ' εἶναι λοιπὸν τὸ διάφορον τοῦ Ἰουδαίου παρὰ τὰ ἔθνη ; ἡ ποῖα εἶναι ἡ ὠφείλεια τῆς περιτομῆς ;

2 Πολὺν εἶναι κατὰ πάντα τρόπον. Πρῶτον μὲν, ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι ἐπιτεύθησαν τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ.

3 Καὶ ἀν ἀπίστησαν τινές, τί ; μήνα ἡ ἀπίστία τῆς θέλει χαλάσει τὴν πίσιν τοῦ Θεοῦ ;

4 Μὴ γένοιτο· ἀλλὰ ὁ Θεὸς ὡς εἶναι ἀληθινός, καὶ καθὼς ἄνθρωπος ὡς εἶναι ψεύτης·

γράφεται· Ὅπως ἂν δικαιωθῇς
ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς
ἐν τῇ κρίσει σου.

5 Εἰ δὲ ἡ ἀδικία ἡμῶν Θεῷ
δικαιοσύνην συνίστησι, τί ἐρῶ-
μεν; μὴ ἀδικῶ· ὁ Θεὸς ὁ
ἐπιφέρει τὴν ὀργήν; (κατὰ
ἀνδρωπον λέγω.)

6 Μὴ γίνετο· ἐπεὶ πῶς
κρίνει ὁ Θεὸς τὸν κόσμον;

7 Εἰ γὰρ ἡ ἀλήθεια τοῦ
Θεοῦ ἐν τῷ ἐμῷ ψύσματι ἐπε-
ρίσσειται εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ,
τί τί καὶ γὰρ ὡς ἀμαρτωλὸς κρί-
νομαι;

8 Καὶ μὴ (καθὼς βλασφη-
μέμεδα, καὶ καθὼς φασί τι-
νες ἡμᾶς λέγειν) ὅτι ποιήσω-
μεν τὰ κακὰ ἵνα ἔλθῃ τὰ
ἀγαθὰ; ὡν τὸ κρίμα ἰδικόν
εἰσι.

9 Τί ἔν; προιχόμεδα;
Οὐ πάντως· προητιασάμεδα
γὰρ Ἰουδαίους τε καὶ Ἑλ-
ληνας πάντας ὑφ' ἁμαρτίαν
εἶναι·

10 Καθὼς γίγνεται·
"Ὅτι οὐκ εἰσι δίκαιοι· ἡδὲ
εἰς·

11 Οὐκ ἔστιν ὁ συνιών, οὐκ
ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὸν Θεόν.

12 Πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα

καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Διὰ
τὰ δικαιωθῇς εἰς τὰ λόγια σου
καὶ τὰ νικήσῃς εἰς τὴν κρίσιν
σου.

5 Ἀρὴ ἀνίσως; καὶ ἡ ἀδι-
κία μᾶς συστήνει τὴν δικαιοσύ-
νην τοῦ Θεοῦ, τί ἡ εἰρήμει;
μὴ ἡ εἶναι ἀδικος ὁ Θεός;
ὅπου ἐπιφέρει τὴν ὀργήν; (ἀν-
δρωπικῶς καλῶ.)

6 Μὴ γίνετο· διὰ τὴν (ἀλ-
λως) πῶς θέλει κρίνει ὁ Θεὸς
τὸν κόσμον;

7 Διὰ τὴν ἡ ἀλήθεια τοῦ
Θεοῦ ἐπερίσσειται διὰ τὴν δό-
ξαν τοῦ, εἰς τὸ ἰδικόν μου κρίμα-
μα, διὰ τὴν καὶ ἐγὼ κρίνομαι
ὡς ἀμαρτωλός;

8 Καὶ ὅχι (καθὼς μᾶς
συκοφαντοῦσι, καὶ καθὼς λέ-
γουσι τινες ἡμᾶς λέγουμεν ἐμῶς)
ὅτι ἂς κάμωμεν τὰ κακὰ, διὰ
τὰ ἔλθωμεν τὰ ἀγαθὰ; τῶν
ὁποίων ἀνδρώπων τὸ κατὰ
κρίμα εἶναι δίκαιον.

9 Τί λίσπον; ἔχομεν τί-
ποτες προτίμησης; Οὐδαμῶς·
διὰ τὴν ἡμεῖς προτίμηση ἀπο-
δείξαμεν, ὅτι καὶ Ἰουδαῖοι καὶ
Ἕλληες ὅλοι εἶναι ἀποκατὰ
εἰς τὴν ἁμαρτίαν·

10 Καθὼς εἶναι γεγραμ-
μένον· Ὅτι δὲν εἶναι τινὰς δι-
καιούς, δὲν εἶναι ἡδὲ κανείς·

11 Δὲν εἶναι κανένας ὅπου
γροικᾷ, δὲν εἶναι κανένας ὅπου
γυρεύει τὸν Θεόν.

12 Ὅλοι ἐπαρσενόησαν

ἡχρησθήσαιν· οὐκ ἔστι ποιῶν
χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἕως
ἑνός.

τὴν ἴσιν γράταν, ὅλοι ἔγιναν
ἡχρηστοί· δὲν εἶναι κανένας
ὅπῃ ἐὰν κάμνη καλωσύνην, δὲν
εἶναι ἕως ἑνός.

13 Τάφῳ ἀνωγμένῳ ὁ
λάρυγξ αὐτῶν ταῖς γλώσ-
σαις αὐτῶν ἰδολιῦσαι· ἰὸς
ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χεῖλη αὐ-
τῶν.

13 Ὁ λάρυγγας τῆς εἶναι
τάφῳ ἀνοικτός· καὶ μὲ ταῖς
γλώσσαις τῆς ἔκαμαν δολιότη-
ταις· φαρμάκι τῆς ἀσπίδῳ·
εἶναι κρυμμένον εἰς τὰ χεῖλιά
τῆς.

14 Ὡν τὸ σῶμα ἄρᾶς καὶ
πικρίας γίμει·

14 Τῶν ὁποίων τὸ σῶμα γί-
μει ἀπὸ καλάραις καὶ πίκραις.

15 Ὁξείης οἱ πόδες αὐτῶν
ἐν χλαίαι αἵμα.

15 Τὰ ποδάρια τῆς εἶναι
γλίγῳ εἰς τὸ ἐὰν χύσεναι αἷμα.

16 Σύντριμμα καὶ ταλαι-
πωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν.

16 Εἰς ταῖς γράταις τῆς εἶ-
ναι χαλασμός καὶ ταλαιπώρια.

17 Καὶ ὁδὸν εἰρήνης οὐκ
ἔγνωσαν.

17 Καὶ τὴν γράταν τῆς εἰ-
ρήνης δὲν ἔγνωσαν.

18 Οὐκ ἔστι φόβος Θεῷ ἀπί-
γαντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.

18 Δὲν εἶναι φόβος Θεῷ
ὁμπροσὰ εἰς τὰ ματιά τῆς.

19 Οἶδαμιν δὲ ὅτι ὅσα ὁ
νόμος λέγει, τοῖς ἐν τῷ νόμῳ
λαλεῖ· ἵνα πᾶν σῶμα φεραγῇ,
καὶ ὑπόδικῳ γίνηται πᾶς ὁ
κόσμος τῷ Θεῷ.

19 Καὶ ἰξεύρομεν ὅτι ὅσα
λέγει ὁ νόμος, τὰ λέγει εἰς ἐκεί-
νης ὅπῃ εἶναι ἀποκάτω εἰς
τὸν νόμον· διὰ ἐὰν φεραγῇ κάθε
σῶμα, καὶ ὅλος ὁ κόσμος ἐὰν
γένη ὑπόδικῳ τῷ Θεῷ.

20 Διότι ἐξ ἔργων νόμος ἡ
δικαιωθήσεται πᾶσα σὰρξ
ἐνώπιον αὐτοῦ· διὰ γὰρ νόμος
ἐπίγνωσις ἁμαρτίας.

20 Διατὶ ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ
νόμου δὲν θίλει δικαιωθῇ καμία
σὰρξ ὁμπροσὰ τοῦ· διατὶ διὰ
μίσση τοῦ νόμου γνωρίζεται ἡ
ἁμαρτία.

21 Νυνὶ δὲ χωρὶς νόμου δι-
καιούνη Θεῷ πεφανέρωται,
μαρτυρημένη ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ
τῶν προφητῶν.

21 Καὶ τῶρα χωρὶς νόμου
εἰφανέρωθη ἡ δικαιούνη τοῦ
Θεοῦ, ὅπῃ μαρτυρεῖται ἀπὸ τὸν
νόμον καὶ ἀπὸ τῆς προφῆτας.

22 Δικαιούνη δὲ Θεῷ διὰ
πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς πάν-

22 Ἡ δικαιούνη λέγω τῇ
Θεῷ, ἡ ὁποία εἶναι διὰ μίσση

τας καὶ ἐπὶ πάντας τὰς πιστευούσας· ὃ γὰρ ἐστὶ διαστολή.

23 Πάντες γὰρ ἡμαρτον, καὶ ὑπερένται τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ.

24 Δικαιώμενοι δωρεὰν τῇ αὐτῇ χάριτι, διὰ τῆς ἀπολυτρώσεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

25 Ὃν προέβλετο ὁ Θεὸς ἰλασθῆναι διὰ τῆς πίστεως ἐν τῷ αὐτῷ αἵματι, εἰς ἑνδείξει τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ, διὰ τὴν πάρεσιν τῶν προηγούμενων ἡμαρτημάτων.

26 Ἐν τῇ ἀνοχῇ τοῦ Θεοῦ, πρὸς ἑνδείξει τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ, ἐν τῷ ἵδν καιρῷ· εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν δίκαιον, καὶ δικαιούντα τὸν ἐκ πίστεως Ἰησοῦ.

27 Πᾶ ἢ ἡ καύχησις; ἐκκλησίῃ. Διὰ ποίε νόμον; τῶν ἔργων; Οὐχί· ἀλλὰ διὰ νόμον πίστεως.

28 Λογιζόμεθα ἂν, πῆναι δικαιοῦνται ἄνθρωπον, χωρὶς ἔργων νόμου.

29 Ἡ Ἰουδαίων ὁ Θεὸς μόνον; οὐχί· καὶ ἑθνῶν; Ναὶ καὶ ἑθνῶν.

30 Ἐπεὶ περ εἰς ὁ Θεός, ὡς δικαιώσει περιτομὴν ἐκ πί-

τῆς πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὡς ὅλος καὶ ἀπᾶν εἰς ὅλος ἰκανὸς ὅπως πιστεύουν· διατὶ διὰ τὴν καὶ διαφορὰ.

23 Διατὶ ὅλοι ἡμαρτον, καὶ περιέονται τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.

24 Ἐξωτάς τὰ δικαιώμεναι χάρισμα μὲ τὴν χάριν τοῦ διὰ τῆς εξαγοράσεως ὅπως εἶναι ἐν τῷ Ἰησοῦ Χριστῷ.

25 Τὸν ὅποιον Χριστὸν ὁ Θεὸς τὸν ἐπροέβλεπε ἰλασθῆναι διὰ μέσε τῆς πίστεως εἰς τὸ αἷμα τοῦ, εἰς ἑνδείξει τῆς δικαιοσύνης τοῦ, διὰ τὴν ἀφισι τῶν ἡμαρτημάτων ὅπως ἐγγίγναι καὶ πρωτίτιστα,

26 Εἰς τὴν ὑπομονὴν τοῦ Θεοῦ, διὰ τὰ δείξει τὴν δικαιοσύνην τοῦ εἰς τὸν καιρὸν· διὰ τὰ εἶναι αὐτὸς δίκαιος, καὶ δικαιώνοντας ἐκείτον ὅπως πιστεύει εἰς τὸν Ἰησοῦν.

27 Πᾶ εἶναι λοιπὸν ἡ καύχησις; ἐσφαλίσθη ἔξω. Μὴ ποῖον νόμον; μὲ τὸν νόμον τῶν ἔργων; Οὐχί· ἀλλὰ μὲ τὸν νόμον τῆς πίστεως.

28 Συλλογιζόμεσθε λοιπὸν πῶς μὲ τὴν πίστιν τὰ δικαιώμεναι ἄνθρωπος χωρὶς τῶν ἔργων τοῦ νόμου.

29 Ἡ ὁ Θεὸς μόνον εἶναι Θεὸς τῶν Ἰουδαίων, καὶ ὅχι καὶ τῶν ἑθνῶν; Ναὶ καὶ τῶν ἑθνῶν.

30 Ἐπεὶ δὴ εἶναι εἶναι ὁ Θεός, ὁ ὅποιος θέλει δικαιώσει

τως, καὶ ἀκροβυστιαν διὰ τῆς πίστεως.

τὴν περιτομήν ἀπὸ τῆς πίστεως, καὶ τὴν ἀκροβυστιαν διὰ μέσου τῆς πίστεως.

31 Νόμον ἔν καταργούμεν διὰ τῆς πίστεως; Μὴ γένοιτο· ἀλλὰ νόμον ἰσώμεν.

31 Λοιπὸν διὰ τὴν πίστιν κἀμνομεν ἀργὸν τὸν νόμον; Μὴ γένοιτο· ἀλλὰ βιβαιώμεν τὸν νόμον.

Κεφ. δ. 4.

Τί ἂν ἱροῦμεν Ἀβραάμ τὸν πατέρα ἡμῶν εὐρηκέναι κατὰ σάρκα;

Τί θέλομεν εἰπεῖ λοιπὸν, εἰ εὐρηκεν ὁ Ἀβραάμ ὁ πατέρας μας κατὰ σάρκα;

2 Εἰ γὰρ Ἀβραάμ ἐξ ἔργων ἰδικαιώθη, ἔχει καύχημα, ἀλλ' ἔτι πρὸς τὸν Θεόν.

2 Διατί ἐὰν ὁ Ἀβραάμ ἰδικαιώθη ἀπὸ τὰ ἔργα, ἔχει καύχημα, ἀλλὰ δὲν ἔχει καύχημα εἰς τὸν Θεόν.

3 Τί γὰρ ἡ γραφὴ λέγει; Ἐπίστευσε δὲ Ἀβραάμ τῷ Θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην.

3 Διατί τί λέγει ἡ γραφή; Καὶ ἐπίστευσεν Ἀβραάμ εἰς τὸν Θεόν, καὶ τοῦ ἐλογαριάσθη εἰς δικαιοσύνην.

4 Τῷ δὲ ἐργαζομένῳ ὁ μισθὸς ἔτι λογίζεται κατὰ χάριν, ἀλλὰ κατὰ τὸ ὀφείλημα.

4 Εἰς ἐκεῖνον ὅπου ἐργάζεται, ἡ πληρωμὴ δὲν τοῦ λογαριάζεται διὰ χάριν, ἀλλὰ διὰ χρέος.

5 Τῷ δὲ μὴ ἐργαζομένῳ, πιστεύοντι δὲ ἐπὶ τὸν δικαιοῦντα τὸν ἄσεβῃ, λογίζεται ἡ πίστις αὐτοῦ εἰς δικαιοσύνην.

5 Ἀμὴν ἐκεῖνῳ ὅπου δὲν ἐργάζεται, καὶ πιστεύει εἰς ἐκεῖνον ὅπου δικαιοῦναι τὸν ἄσεβῃ, ἡ πίστις τε λογαριάζεται εἰς αὐτὸν διὰ δικαιοσύνην.

6 Καθάπερ καὶ Δαβὶδ λέγει τὸν μακαρισμὸν τοῦ ἀνθρώπου, ᾧ ὁ Θεὸς λογίζεται δικαιοσύνην χωρὶς ἔργων.

6 Καθὼς καὶ ὁ Δαβὶδ προφέρει μακαρισμὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου, τοῦ ὁποῖου ὁ Θεὸς λογαριάζει δικαιοσύνην χωρὶς ἔργα.

7 Μακάριοι ὡς ἀφείθησαν

7 (Λέγωντας) Μακάριοι εἰ-

αἱ ἀνομίαι, καὶ ὧν ἔπεκα-
λύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι.

8 Μακάρι^{οι} ἄνθρωποι οὗ
μὴ λογισθῆναι Κύριος ἁμαρ-
τίαν.

9 Ὁ μακαρισμὸς ἐν ἑστέ, ἐπὶ τὴν περιτομὴν, ἢ καὶ ἐπὶ τὴν ἀκροβυστίαν; Λέγομεν γὰρ ὅτι ἰλογίσθη τῷ Ἀβραάμ ἡ πίστις εἰς δικαιοσύνην.

10 Πῶς ἐν ἰλογίσθη; ἐν περιτομῇ ὅτι, ἢ ἐν ἀκροβυστίᾳ; Οὐκ ἐν περιτομῇ, ἀλλ' ἐν ἀκροβυστίᾳ.

11 Καὶ σημεῖον ἔλαβε περιτομῆς, σφραγίδα τῆς δικαιοσύνης τῆς πίστεως τῆς ἐν τῇ ἀκροβυστίᾳ· εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πατέρα πάντων τῶν πιστευόντων δι' ἀκροβυστίας, εἰς τὸ λογισθῆναι καὶ αὐτοῖς τὴν δικαιοσύνην.

12 Καὶ πατέρα περιτομῆς, τοῖς οὐκ ἐκ περιτομῆς μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς γοιχῶσι τοῖς ἔχουσιν τῆς ἐν τῇ ἀκροβυστίᾳ πίστεως τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἀβραάμ.

13 Οὐ γὰρ διὰ νόμον ἡ ἐπαγ-

ναι ἐκεῖνοι τῶν ὁποίων ἐσ' ὄψιν ῥέθησαν ἡ ἀνομία, καὶ ἐκείνῳ τῶν ὁποίων ἐσκηπάζθησαν αἱ ἁμαρτίαις τες.

8 Μακάρι^{οι} εἶναι οὗ ἁπλοῦς π^ο ἐκείν^{οι}, τοῦ ὁποῖο ὁ Θεὸς δὲν τοῦ λογαριάζει ἁμαρτίαν.

9 Ὁ μακαρισμὸς λοιπὸν ἐτοῦτ^{οι}, διὰ τὴν περιτομὴν καὶ μόνον, ἢ καὶ διὰ τὴν ἀκροβυστίαν; Διατὶ λέγομεν, ὅτι ἡ πίστις τοῦ Ἀβραάμ τὴ ἐλογαρίασθη εἰς δικαιοσύνην.

10 Πῶς λοιπὸν τὴ ἐλογαρίασθη; ὥντας εἰς τὴν περιτομὴν ἐλογαρίασθη, ἢ ὥντας ἐν τῇ ἀκροβυστίᾳ; Ὁχι, εἰς τὴν περιτομὴν, ἀλλὰ εἰς τὴν ἀκροβυστίαν.

11 Καὶ ἐπ' ἡμετέροισμα διὰ τὴν περιτομῆς, βύβαι τῆς δικαιοσύνης τῆς πίστεως, (ἡ ὁποία τὴ ἐλογαρίασθη ὥντας ἀκόμ^η) ἐν τῇ ἀκροβυστίᾳ· εἰς τὸ εἶναι αὐτὸς πατὴρ ὁλονῶν ἐκείν^{ων} ὅπ^ω πιστεύουσιν (εὐρισκόμενοι) εἰς τὴν ἀκροβυστίαν, διὰ τὴν λογαριασθῆναι καὶ εἰς αὐτὸς τὴν δικαιοσύνην.

12 Καὶ γὰρ εἶναι καὶ πατὴρ τῶν περιτεμενομένων, ἢ γὰρ εἰς ἐκείν^{ων} ὅπ^ω ὄχι μόνον ἔχουσιν τὴν περιτομὴν, ἀλλὰ καὶ πατέ^ρσι εἰς τὰ πατόματα τῆς πίστεως τῶν πατέρ^{ων} μας Ἀβραάμ, τὴν ὁποίαν πίστιν ἔχουσιν ὥντας εἰς τὴν ἀκροβυστίαν.

13 Διατὶ ὄχι, διὰ μίσην τῆς

γελία τῷ Ἀβραάμ, ἢ τῷ σπέρματι αὐτῷ, τὸ κληρονόμον αὐτὸν εἶναι τοῦ κόσμου, ἀλλὰ διὰ δικαιοσύνης πίστεως.

14 Εἰ γὰρ οἱ ἐκ νόμου, κληρονομοῖ, κικένωται ἡ πίστις, καὶ κατήργηται ἡ ἐπαγγελία.

15 Ὁ γὰρ νόμος ὀργὴν κατεργάζεται· ἡ γὰρ οὐκ ἐστὶ νόμος, ἔδδὲ παράβασις.

16 Διὰ τῆτο ἐκ πίστεως, ἵνα κατὰ χάριν, εἰς τὸ εἶναι βέβαιαν τὴν ἐπαγγελίαν παντὶ τῷ σπέρματι, ἢ τῷ ἐκ τοῦ νόμου μόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ ἐκ πίστεως Ἀβραάμ, ὅς ἐστι πατὴρ πάντων ἡμῶν,

17 (Καθὼς γέγραπται· Ὅτι πατέρα πολλῶν ἰδίων τίθεικά σε,) κατέναντι ἡ ἐπίστευσι, Θεῷ, τοῦ ζωοποιῦντος τῆς νεκρῆς, καὶ καλῶντος τὰ μὴ ὄντα ὡς ὄντα.

18 Ὁς παρ' ἐλπίδα ἐπ' ἐλπίδι ἐπίστευσεν, εἰς τὸ γινώσκειν αὐτὸν πατέρα πολλῶν ἰδίων, κατὰ τὸ εἰρημίζον· Οὕτως ἔσται τὸ σπέρμα τε.

19 Καὶ μὴ ἀσθενήσας τῇ

νόμῳ ἦτον τὸ τάξιμον εἰς τὸν Ἀβραάμ, ἢ εἰς τὸ σπέρμα τῷ τὸ εἶναι αὐτὸς κληρονομῶν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ διὰ μίση τῆς δικαιοσύνης τῆς πίστεως.

14 Διατὶ εἰάν εἶναι κληρονομοῖ ἐκείνοι ὅπως εἶναι ἀπὸ τὸν νόμον, ἡ πίστις εἶναι ματαῖα, καὶ τὸ τάξιμον ὄγινι ἄργον.

15 Διατὶ ὁ νόμος ὀργὴν κατεργάζεται· διατὶ ἐκεῖ ὅπως δὲν εἶναι νόμος, ἔδδὲ παράβασις εἶναι.

16 Διὰ τῆτο (ἡ κληρονομία εἶναι) ἀπὸ τὴν πίστιν, διὰ τὸ εἶναι κατὰ χάριν, εἰς τὸ εἶναι βέβαιον τὸ τάξιμον εἰς ὅλον τὸ σπέρμα, ὅχι μοναχὰ εἰς ἐκεῖνον τὸ σπέρμα ὅπως εἶναι ἀπὸ τὸν νόμον, ἀλλὰ καὶ εἰς ἐκεῖνον ὅπως εἶναι ἀπὸ τὴν πίστιν τῷ Ἀβραάμ, ὁ ὅποιος Ἀβραάμ εἶναι πατέρα ὅλων ἡμῶν,

17 (Καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Ὅτι ἐγὼ σὲ ἵδαι πατέρα πολλῶν ἰδίων,) ὁμπροσθὰ εἰς τὸν Θεόν, εἰς τὸν ὅποιον ἐπίστευσεν, ὁ ὅποιος ζωοποιεῖ τῆς νεκρῆς, καὶ καλεῖ ἐκεῖνα ὅπως δὲν εἶναι, ὡσάν εἶναι.

18 Ὁ ὅποιος Ἀβραάμ μὴ ἐλπίδα ἐπίστευσεν ἐκεῖνα ὅπως ἔαπεριῦσι τὴν ἐλπίδα, εἰς τὸ εἶναι αὐτὸς πατέρα πολλῶν ἰδίων, καθὼς ἐπ' ἐλπίδα· Ἐτ- ζὶ εἶναι εἶναι τὸ σπέρμα σε.

19 Καὶ ἔχοντας τὸ μὴ

πίστι, ἡ κατενόησε τὸ ἑαυτῷ
σῶμα ἥδη νεκρωμένον, ἐκα-
τονταίτης πη ὑπάρχων, καὶ
τὴν νέκρωσιν τῆς μητέρας Σάρ-
ρας.

20 Εἰς δὲ τὴν ἑπαγγελίαν
τοῦ Θεοῦ ἡ διευρίθη τῇ ἀπι-
στία, ἀλλ' ἐνεδυναμώθη τῇ
πίσει, ὅς δόξαν τῷ Θεῷ.

21 Καὶ πληροφορηθεὶς, ὅτι
ὁ ἐπηγγέλται, δυνατός ἐστι
καὶ ποιῆσαι.

22 Διὸ καὶ ἰλογίσθη αὐτῷ
εἰς δικαιοσύνην.

23 Οὐκ ἐγράφη δὲ δι'
αὐτὸν μόνον, ὅτι ἰλογίσθη
αὐτῷ.

24 Ἀλλὰ καὶ δι' ἡμᾶς,
οἷς μέλλει λογιζεσθαι, τοῖς
πιστεύουσιν ἐπὶ τὸν ἐγγράψαντα
Ἰησοῦν τὸν Κύριον ἡμῶν ἐκ
νεκρῶν.

25 Ὃς παρεδόθη διὰ τὰ πα-
ραπτώματα ἡμῶν, καὶ ἡγέρ-
θη διὰ τὴν δικαίωσιν ἡμῶν.

ἀσθενήσῃ εἰς τὴν πίστιν, δι'
ἔβαλεν εἰς τὸν νῦν τῇ ὅτι τῇ
κοσμῇ τῇ τότε ἦτον νεκρω-
μένοι, ὅπῃ ἦτον κορὰ ἐκατὴν
χειρῶν, καὶ πῶς ἐνεκρώθη ἡ
μητέρα τῆς Σάρρας.

20 Ἀπὸ εἰς τὸ τάξιμον τῇ
Θεῷ δὲν ἀμφίβαλε μὲ ἀπι-
στίαν, ἀλλὰ ἰδυναμώθη μὲ
τὴν πίστιν, δίδωντας δόξαν εἰς
τὸν Θεόν.

21 Καὶ ἐπειδὴ καὶ ἐπληροφω-
ρήθη, ὅτι ἐκείνο ὅπῃ ἵσταται (ὁ
Θεός) δύναται καὶ νῦν τὸ κάμει.

22 Διὰ τὴν τῇ ἰλογισθῆναι
σθαι ἐπὶ τοῖς εἰς δικαιοσύνην.

23 Καὶ δὲν ἐγράφη δι'
μοιχαῖ δὲ αὐτὸν, ὅτι ἰλο-
γαρίσθη εἰς αὐτόν.

24 Ἀλλὰ (ἐγράφη) καὶ διὰ
λόγῃ μας, εἰς τὴν ὅποιον μέλλει
καὶ νῦν τὰς λογαριασθῆναι, ἡγῶν
ἐκεῖνες ὅπῃ πιστεύουσιν εἰς ἐκεί-
νον ὅπῃ ἀνάστησεν Ἰησοῦν τὸν
Κύριον μας ἀπὸ τῆς νεκρῶν.

25 Ὁ ὅποιος παρεδόθη
διὰ ταῖς ἀμαρτίας μας, καὶ
ἀνέστη διὰ τὴν δικαίωσιν μας.

Κεφ. ε'. 5.

Δικαιωθέντες ὅν ἐν πίστει,
εἰρήνην ἔχομεν πρὸς τὸν
Θεόν διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ.

2 Δι' ἧ καὶ τὴν προσαγωγὴν
ἐσχήκαμεν τῇ πίστει εἰς τὴν
χάριν ταύτην ἐν ᾗ ἰσχύκαμεν,

Ἐστῶντας λοιπὸν καὶ δι-
καιωθῆμεν ἀπὸ τῆς πίστεως
ἔχομεν εἰρήνην μὲ τὸν Θεόν
διὰ μέσθ τῷ Κυρίῳ μας Ἰησοῦ
Χριστῷ.

2 Διὰ μέσθ τῷ ὅπῃ
ἰλασάμεν τὴν ἑσσοδὸν διὰ τῆς
πίστεως εἰς τὴν χάριν ἐν ταύτῃ.

καὶ καυχώμεθα ἐπ' ἐλπίδι ὅπουσαν ἐκόμεσθε καὶ καυχώμεσθιν εἰς τὴν ἐλπίδα τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ.

3 Οὐ μόνοι δι, ἀλλὰ καὶ καυχώμεθα ἐν ταῖς θλίψεσιν· εἰδότες ὅτι ἡ θλίψις ὑπομονὴν καταργάζεται·

4 Ἡ δὲ ὑπομονὴ δοκιμὴν, ἡ δὲ δοκιμὴ ἐλπίδα·

5 Ἡ δὲ ἐλπίς ἡ καταισχύνει, ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἐκκέχυται ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν διὰ πνεύματος ἁγίου τοῦ δοθέντος ἡμῖν.

6 Ἐτι γὰρ Χριστὸς ὄντων ἡμῶν ἀσθενῶν, κατὰ καιρὸν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν ἀπέθανε.

7 Μόλις γὰρ ὑπὲρ δικαίων τίς ἀποθανεῖται· ὑπὲρ γὰρ τοῦ ἀγαθοῦ τάχα τίς καὶ τολμᾷ ἀποθανεῖν.

8 Συνίστησι δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ Θεός, ὅτι ἔτι ἁμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανε.

9 Πολλῶν ἢ μᾶλλον, δικαιοσύνης νῦν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ, σωθῆσόμεθα δι' αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀργῆς.

10 Εἰ γὰρ ἐχθροὶ ὄντες κατηλλάγημεν τῷ Θεῷ διὰ τῆς θανάτου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, πολλῶν

3 Καὶ ὅχι μοναχὰ ἐν τῷ, ἀλλὰ καὶ καυχώμεσθιν εἰς ταῖς θλίψεσιν· ἐξιύροντες, ὅτι ἡ θλίψις κάμνει ὑπομονὴν·

4 Καὶ ἡ ὑπομονὴ δοκιμὴν, καὶ ἡ δοκιμὴ ἐλπίδα·

5 Καὶ ἡ ἐλπίς δὲν ἐντροπιάζει, ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ εἶναι χυμένη εἰς ταῖς καρδίαις μας, διὰ μέσου τοῦ ἁγίου πνεύματος ὅπου μᾶς ἐδόθη.

6 Διατὶ ὅταν ἀκόμι εἴμασθαι ἀσθενεῖς, εἰς διατριβὴν καιρὸν ὁ Χριστὸς ἀπέθανεν διὰ λόγου μας, ὅπου εἴμασθαι ἀσθενεῖς.

7 Διατὶ μετὰ βίας να ἀποδάνη κανεῖς διὰ κανένα δίκαιον ἄνθρωπον· διατὶ διὰ ἵνα καλὸν ἄνθρωπον τάχατες ἀποκοτᾷ κανέναν να ἀποδάνη.

8 Ἀλλ' ὁ Θεὸς συστήνει τὴν ἀγάπην τοῦ εἰς ἡμᾶς, ὅτι ἀκόμι ὅταν εἴμασθαι ἁμαρτωλοὶ ὁ Χριστὸς ἀπέθανεν ἡμῶν διὰ λόγου μας.

9 Πολλὰ περισσότερον λοιπὸν ἐπειδὴ ἐδικαιωθήκαμεν τῶρα εἰς τὸ αἷμα τοῦ θύλου σωθῆ διὰ μέσου αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀργῆς.

10 Διατὶ ἐὰν ἐμῖς ὄντες ἐχθροὶ ἐφιλωθήκαμεν μὲ τίς Θεὸν διὰ μέσου τοῦ θανάτου τοῦ

3 K 2

μᾶλλον καταλαγέστες σω-
θῆσονται ἐν τῇ ζωῇ αὐ-
τῇ.

11 Οὐ μόνον δι', ἀλλὰ
καὶ καυχώμενοι ἐν τῷ Θεῷ
διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ, δι' ὃν ἐν τῇ κατα-
λαγῇ ἐλάβεμεν.

12 Διὰ τοῦτο ὥσπερ δι'
ἐνὸς ἀνθρώπου ἡ ἀμαρτία εἰς
τὸν κόσμον ἐσηλθὲν, καὶ διὰ
τῆς ἀμαρτίας ὁ θάνατος, καὶ
ὥς εἰς πάντας ἀνθρώπους ὁ
θάνατος διήλθεν, ὥς ὅτι πάν-
τες ἤμαρτον.

13 Ἄχρι γὰρ νόμου ἀμαρ-
τία ἦν ἐν κόσμῳ· ἀμαρτία δὲ
οὐκ ἔλλογεται μὴ ὄντος νό-
μου.

14 Ἀλλ' ἐβασίλευσεν ὁ
θάνατος ἀπὸ Ἀδὰμ, μέχρι
Μωσέως, καὶ ἐπὶ τῆς μὴ
ἀμαρτiasαντας ἐπὶ τῷ ὁμοιώ-
ματι τῆς παραβάσεως Ἀδὰμ,
ὥς ἐστὶ τύπος τοῦ μέλλον-
τος.

15 Ἀλλ' ἔχ' ὡς τὸ παράπ-
τωμα, ὅτω καὶ τὸ χάρισμα·
εἰ γὰρ τῷ τῷ ἐνὸς παραπ-
τώματι οἱ πολλοὶ ἀπέθανον,
πολλῶ μᾶλλον ἡ χάρις τοῦ
Θεοῦ καὶ ἡ δωρεὰ ἐν χάριτι τῇ
τῷ ἐνὸς ἀνθρώπῳ Ἰησοῦ Χριστῷ
εἰς τὰς πολλὰς ἐπερίσσειαι.

16 Καὶ ἔχ' ὡς δι' ἐνὸς ἀμαρ-
τησαντος, τὸ δώρημα τὸ μὴ

νῦν τῷ πολλῷ περισσῶς· ὅ-
ντες φιλιώμενοι, θελομεν τοῦ
Θεοῦ εἰς τὴν ζωὴν τε.

11 Καὶ ὅχι μόνον τῷ
ἀλλὰ καὶ καυχώμεσθαι ἐν
τῷ Θεῷ, διὰ τοῦ Κυρίου ἡ-
μῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ τοῦ
τῷ ὁποίῳ τῶρε ἀποκτήσαμεν
τὴν φιλίαν.

12 Διὰ τοῦτο καθὼς δι'
μίσου ἐνὸς, ἀνθρώπου ἡ ἀμαρ-
τία ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον, καὶ
διὰ τοῦ μίσου τῆς ἀμαρτίας ἦλθεν
ὁ θάνατος, καὶ ἔτι ὁ θάνατος
ἐπέσεν εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώ-
πους, καθ' ὅσον ὅλοι ἥμαρτον.

13 Διατί ἕως εἰς τὸν καιρὸν
τῷ νόμῳ, ἦτον ἀμαρτία εἰς τὸν
κόσμον· ἀμὴ ἀμαρτία· διὸ μὴ
πράται, μὴ ὄντος νόμου.

14 Ἀλλὰ ὁ θάνατος
ἐβασίλευσεν ἀπὸ τοῦ Ἀδὰμ
ἕως τὸν καιρὸν τοῦ Μωσέως
καὶ εἰς ἐκείνους ὅπου διὲν ἀμαρ-
τησαν κατὰ τὴν ὁμοίωσιν
τῆς παραβάσεως τοῦ Ἀδὰμ,
ὁ ὁποῖος Ἀδὰμ εἶναι τύπος
τοῦ μέλλοντος.

15 Ἀλλὰ ἔχ' ὡς τὸ παράπ-
τωμα, ἔτι εἶναι καὶ τὸ χάρισμα·
διατί ἰαν εἰς τὸ σφάλμα τῷ
ἐνὸς ἀπέθανον οἱ πολλοί, πλεον-
λὰ περισσώτερον ἐπερίσσειαι
ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ δωρεὰ διὰ
τὴν χάριν τῷ ἐνὸς ἀνθρώπῳ
Ἰησοῦ Χριστῷ εἰς τὰς πολλὰς
ἐπερίσσειαι.

16 Καὶ τὸ χάρισμα διὸ μὴ
καὶ ὡς δι' ἐνὸς ἡλθεν διὰ

γὰρ κῆμα ἐξ ἐνὸς εἰς κα-
τάκριμα· τὸ δὲ χάρισμα ἐκ
πολλῶν παραπτωμάτων εἰς
δικαίωμα.

17 Εἰ γὰρ τῷ τῷ ἐνὸς
παραπτώματι ὁ θάνατος
ἐβασίλευσεν διὰ τοῦ ἐνὸς, πολλῶ
μᾶλλον οἱ τὴν περισσείαν τῆς
χάριτος καὶ τῆς δωρεᾶς τῆς
δικαιοσύνης λαμβάνοντες, ἐν
ζωῇ βασιλεύουσιν διὰ τοῦ
ἐνὸς Ἰησοῦ Χριστοῦ.

18 Ἄρα ἔν ὡς δι' ἐνὸς
παραπτώματος, εἰς πάντας
ἀνθρώπους, εἰς κατάκριμα· ἔτι
καὶ δι' ἐνὸς δικαιοῦματος,
εἰς πάντας ἀνθρώπους, εἰς
δικαίωσιν ζωῆς.

19 Ὅσπερ γὰρ διὰ τῆς
παρακοῆς τοῦ ἐνὸς ἀνθρώπου
ἀμαρτωλοὶ κατεγάρθησαν οἱ
πολλοί, ὅτω καὶ διὰ τῆς
ὑπακοῆς τοῦ ἐνὸς δικαιοῦ
κατεγάρθησονται οἱ πολλοί.

20 Νόμος δὲ παρεσηλθὲν
ἵνα πληρώσῃ τὸ παράπ-
τωμα· ὃ δὲ ἐπληρώσεν ἡ
ἀμαρτία, ὑπερεπερίσσειεν ἡ
χάρις.

21 Ὡς ὥσπερ ἐβασίλευσεν
ἡ ἀμαρτία ἐν τῷ θανάτῳ, ὅτω
καὶ ἡ χάρις βασιλεύσῃ διὰ τοῦ

μίσου τοῦ ἐνὸς ἀνθρώπου ὅπου
ἀμαρτία· διατί τὸ κῆμα,
ἀπὸ ἑα εἶναι εἰς κατάκριμα·
ἀμὴ τὸ χάρισμα εἶναι εἰς
δικαίωσιν ἀπὸ πολλῶν σφαλ-
μάτων.

17 Διατί ἰαν μὴ τὸ
σφάλμα τοῦ ἐνὸς ἀνθρώπου
ἐβασίλευσεν ὁ θάνατος· διὰ
μίσου ἐκείνου τοῦ ἐνὸς, πολλῶ
περισσότερον ἐκείνῳ ὅπου πέρ-
νασι τὸν πλεοντα τῆς δικαιο-
σύνης, θέλει βασιλεύσει εἰς
τὴν ζωὴν διὰ τοῦ ἐνὸς Ἰησοῦ
Χριστοῦ.

18 Καθὼς λοιπὸν διὰ
μίσου ἐνὸς σφάλματος, ἦλθεν
τὸ κῆμα εἰς ὅλους τοὺς ἀν-
θρώπους εἰς κατάκριμα· ἔτι
καὶ διὰ μίσου ἐνὸς δικαιοῦ-
ματος, ἦλθεν τὸ χάρισμα εἰς
ὅλους τοὺς ἀνθρώπους εἰς δι-
καίωσιν ζωῆς.

19 Καὶ καθὼς διὰ μίσου
τῆς παρακοῆς τοῦ ἐνὸς ἀνθρώ-
που οἱ πολλοὶ κατεγάρθησαν
ἀμαρτωλοί, ἔτι καὶ διὰ μέ-
σου τῆς ὑπακοῆς τοῦ ἐνὸς ἀν-
θρώπου θέλει καταγαθῆ
οἱ πολλοὶ δικαιοί.

20 Καὶ νόμος ἐμβέβηκε, διὰ
να πληρώσῃ ἡ ἀμαρτία· ἀμὴ
ὅπως ἐπληρώσεν ἡ ἀμαρτία,
ἐπερίσσειεν ἡ χάρις παρα-
πάνω.

21 Διὰ τὸ βασιλεύσῃ καὶ ἡ
χάρις διὰ μίσου τῆς δικαιοσύνης
εἰς ζωὴν αἰώνιον, διὰ Ἰησοῦ
3 K 3

καιούσης εἰς ζωὴν αἰώνιον,
διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου
ἡμῶν.

Χριστοῦ τοῦ Κυρίου μας,
καθὼς ἔβασίλευσεν καὶ
ἁμαρτία εἰς τὸν θάνατον.

Κεφ. 5. 6.

Τί ἔν ἐροῦμεν; ἐπιμενουμένη
τῇ ἁμαρτία, ἵνα ἡ χά-
ρις πλεονάσῃ;

2 Μὴ γένοιτο· οὔτινες
ἀπεθάνομεν τῇ ἁμαρτία, πῶς
ἔτι ζήσομεν ἐν αὐτῇ;

3 Ἡ ἀγορεύει ὅτι ὅσοι
ἐβαπτίσθημεν εἰς Χριστὸν Ἰη-
σοῦν, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ
ἐβαπτίσθημεν;

4 Συντάφημεν ἔν αὐτῷ
διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν
θάνατον· ἵνα ὥσπερ ἠγύρθη
Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης
τοῦ πατρὸς, ἕτω καὶ ἡμεῖς ἐν
καινότητι ζωῆς περιπατήσω-
μεν.

5 Εἰ γὰρ σύμφυτοι γιγό-
ναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θά-
νατου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς
ἀναστάσεως ἐσόμεθα.

6 Τοῦτο γινώσκοντες, ὅτι
ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος
συνεταυρώθη, ἵνα καταργηθῇ
τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας, τοῦ
μηκέτι δελεῖν ἡμᾶς τῇ
ἁμαρτία.

7 Ὁ γὰρ ἀποθανὼν δε-
δικαίωται ἀπὸ τῆς ἁμαρ-
τίας.

Τί θέλομεν εἰπεῖ λοιπὸν
ἵνα γεκόμισθῃ εἰς τὴν
ἁμαρτίαν, διὰ τὴν πλεονασ-
τὴν χάρις;

2 Μὴ γένοιτο· ἡμεῖς θά-
νατον ἀπεθάναμεν κατὰ τὴν ἁμαρ-
τίαν, πῶς θέλομεν ζῆσαι πλε-
οναστὴν εἰς αὐτήν;

3 Ἡ δὲν ἐξεύρετε, ὅτι ὅσοι
ἐβαπτίσθημεν εἰς τὸν Χριστὸν
Ἰησοῦν, εἰς τὸν θάνατον αὐ-
τοῦ ἐβαπτίσθημεν;

4 Διὰ μέσσω τοῦ βαπτί-
σματος λοιπὸν ἰσαπτήκαμεν
μαζὺ μετ' αὐτὸν εἰς τὸν θά-
νατον διὰ τὴν περιπατήσασθαι
καὶ ἡμεῖς εἰς καινότητα ζωῆς
καθὼς ὁ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν
διὰ μέσσω τῆς δόξης τοῦ πατρὸς.

5 Διὰ τὸ ἐὰν ἐνεκεντρίσθη-
μεν μετ' αὐτὸν Χριστὸν εἰς τὸ
ὁμοίωμα τοῦ θανάτου, θάνατον
μεν (ἐνεκεντρίσθη) καὶ εἰς τὸ
ὁμοίωμα τῆς ἀναστάσεως τῆς

6 Γνωρίζοντες τοῦτο, ὅτι
ὁ παλαιὸς μας ἄνθρωπος
ἐταυρώθη μαζὺ μετ' αὐτὸν Χριστὸν
διὰ τὴν χαλκασθῆναι τὸ σῶμα τῆς
ἁμαρτίας, ἵνα μὴ δελεῖται
ἡμεῖς πλέον τῇ ἁμαρτίαν.

7 Διὰ τὸ ἐκεῖνος ὅπου ἀπο-
θάνει, ἐλευθερώθη ἀπὸ τῆς
ἁμαρτίας.

8 Εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν Χριστῷ, πειτεύομεν ὅτι καὶ σὺν-ζήσομεν αὐτῷ·

8 Καὶ ἐὰν ἀποθάνομεν μετὰ τὸν Χριστόν, πειτεύομεν ὅτι καὶ θέλομεν ζῆσαι μετὰ αὐ-τὸν·

9 Εἰδότες ὅτι Χριστὸς ἠγέρ-θῃς ἐκ νεκρῶν, οὐκέτι ἀποθνή-σκει· θάνατος αὐτῷ οὐκ ἔτι κυριεύει.

9 Ἐξωντας νὰ ἰξεύρωμεν, ὅτι ἰκειδῇ ὁ Χριστὸς ἀντὶ τῆς ἐκ νεκρῶν, διὸν ἀποθνήσκει πλέον· ὁ θάνατος αὐτὸν πλέον διὸν τὸν αὐθεντιεύει.

10 Ὁ γὰρ ἀπέθανε, τῇ ἁμαρτίᾳ ἀπέθανεν ἰφάπαξ· ὁ δὲ ζῇ, ζῇ τῇ Θεῷ.

10 Διὰ τὴν κατὰ τὸν ἀποθάνειν, (ὁ Χριστὸς) ἀπέθανε κατὰ τὴν ἁμαρτίαν, μίαν φορὰν· ἀπὸ καὶ ὁ ζῇ, ζῇ εἰς τὸν Θεόν.

11 Οὕτω καὶ ὑμεῖς λογί-ζεσθε, ἑαυτὰς νεκρὰς μὲν εἶναι τῇ ἁμαρτίᾳ, ζώντας δὲ τῷ Θεῷ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

11 Τέτοιαν λογίσεσθε καὶ ἰσχύετε, λογαριάζετε τῷ λόγῳ σας νὰ εἰσθε νεκροὶ ὅσον εἰς τὴν ἁμαρ-τίαν, καὶ νὰ ζῆτε εἰς τὸν Θεόν, διὰ μέσου τῆς Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου μας.

12 Μὴ ἔν βασιλευέτω ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ θνητῷ ὑμῶν σώ-ματι, εἰς τὸ ὑπακύναι αὐτῇ ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις αὐτῇ.

12 Ἄς μὴν βασιλεύῃ λοι-πον ἡ ἁμαρτία εἰς τὸ θνητόν σας κορμὶ, εἰς τὸ νὰ ὑπα-κύνετε τὴν ἁμαρτίαν εἰς ταῖς ἐπιθυμίαις τοῦ κορμίου.

13 Μὴδὲ παριστάνετε τὰ μέλη ὑμῶν ὅπλα ἀδικίας τῇ ἁμαρτίᾳ· ἀλλὰ παραστήσατε ἑαυτὰς τῷ Θεῷ ὡς ἐκ νεκρῶν ζώντας, καὶ τὰ μέλη ὑμῶν ὅπλα δικαιοσύνης τῷ Θεῷ.

13 Μὴδὲ νὰ παραστήναι τὰ μέλη σας ὅπλα τῆς ἀδι-κίας εἰς τὴν ἁμαρτίαν· ἀλλὰ παραστήσατε τὰ λόγια σας εἰς τὸν Θεόν, ὡς ἂν ὅπου ἐγινήκετε ἀπὸ νεκρῶν ζωντανοὶ, καὶ τὰ μέλη σας ὅπλα δικαιοσύνης εἰς τὸν Θεόν.

14 Ἀμαρτία γὰρ ὑμῶν ἐ-κυριεύσει· ὁ γὰρ ἵσται ὑπὸ νόμον, ἀλλ' ὑπὸ χάριν.

14 Διὰ τὴν ἁμαρτίαν διὸν θέ-λει σᾶς βασιλεύσει· ἰκειδῇ διὸν εἰσθε ἀποκάτω εἰς τὸν νόμον, ἀλλ' ἀποκάτω εἰς τὴν χάριν.

15 Τί ἔν; ἁμαρτήσομεν, ὅτι οὐκ ἴσμεν ὑπὸ νόμον,

15 Τί λοιπόν; νὰ ἁμαρτή-σωμεν, διὰ τὴν δὲ νειμῶμεν ἀπο-

ἀλλ' ὑπὸ χάριν; Μὴ γένοιτο.

16 Οὐκ οἴδατε ὅτι ὃ περιγράφει ἑαυτὸς δούλος εἰς ὑπακοήν, δούλος εἰς ὃ ὑπακούετε, ἥτοι ἁμαρτίας εἰς θάνατον, ἢ ὑπακοῆς εἰς δικαιοσύνην;

17 Χάρις δὲ τῷ Θεῷ, ὅτι ἥτε δούλοι τῆς ἁμαρτίας, ὑπακούσατε δὲ ἐκ καρδίας εἰς τὸν παρεδωθέντα τύπον διδασχῆς.

18 Ἐλευθερωθέντες δὲ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, ἐδουλώθητε τῇ δικαιοσύνῃ.

19 Ἀνθρώπινον λέγω, διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς ὑμῶν· ὥστε γὰρ παρεστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δούλα τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ τῇ ἀνομίᾳ εἰς τὴν ἀνομίαν· ἔτω οὖν παραστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δούλα τῇ δικαιοσύνῃ εἰς ἁγιασμόν.

20 Ὅτε γὰρ δούλοι ἦτε τῆς ἁμαρτίας, ἐλευθεροί ἦτε τῇ δικαιοσύνῃ.

21 Τίνα ἔν καρπὸν εἶχετε τότε, ἐφ' οἷς οὐκ ἐπαισχύνοσθε; τὸ γὰρ τέλος ἐκείνων, θάνατος.

22 Νυνὶ δὲ ἐλευθερωθέντες

κάτω εἰς τὸν νόμον, ἀλλὰ οὐκ ἐν τῇ χάριν; Μὴ γένοιτο.

16 Δὲν ἐξέυρετε ὅτι εἰς ἑαυτοὺς ὅπως παραστήτετε τὰ μέλη σας δούλους εἰς τὴν ὑπακοήν, εἰσθε δούλοι ἐκείνων ὅπου ὑπακούετε, ἢ τῆς ἁμαρτίας εἰς τὸν θάνατον, ἢ τῆς ὑπακοῆς εἰς τὴν δικαιοσύνην;

17 Ἀλλὰ δοῦνα σοὶ ὁ Θεὸς, ὅτι ἐσεῖς μὲν ἦσθαι δούλοι τῆς ἁμαρτίας, ἀμὴν ὑπακούσθητε ἀπὸ καρδίας τὸν τύπον τοῦ διδασχῆς, εἰς τὸν ὅποιον ἐπαρὰ δόξα.

18 Καὶ ἔχοντας γὰ ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, ἐδουλώθητε εἰς τὴν δικαιοσύνην.

19 Ἀνθρώπινος λαλῶν διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς σας· καθὼς λοιπὸν ἐπαρὰστήσατε τὰ μέλη σας δούλους τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ τῇ ἀνομίᾳ εἰς τὸ πᾶ κάμνετε ἀνομίαν· ἔτσι τώρα παραστήτετε τὰ μέλη σας δούλους τῆς δικαιοσύνης εἰς ἁγιασμόν.

20 Διατὶ ὅταν ἦσθαι δούλοι τῆς ἁμαρτίας, ἦσθαι ἐλεύθεροι ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης.

21 Ποῖον λοιπὸν καρπὸν ἔχετε τότε εἰς ἐκείνα τὰ πράγματα, εἰς τὰ ὅποια τώρα ἐπαισχύνοσθε; διὰ τὸ τέλος ἐκείνων τῶν πραγμάτων εἶναι θάνατος.

22 Ἀμὴν τώρα ἔχοντας γὰ

ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, δουλωθέντες δὲ τῷ Θεῷ, ἔχετε τὸν καρπὸν ὅν ἐν ἁγιασμόν· τὸ δὲ τέλος, ζωὴν αἰώνιον.

23 Τὰ γὰρ ὁφείοντα τῆς ἁμαρτίας, θάνατος· τὸ δὲ χάρισμα τοῦ Θεοῦ, ζωὴ αἰώνιος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ὑμῶν.

ἐλευθερωθήκατε ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, καὶ γὰρ δουλωθέντες εἰς τὸν Θεόν, ἔχετε τὸν καρπὸν σας εἰς ἁγιασμόν· καὶ τὸ τέλος (ἔχετε) ζωὴν αἰώνιον.

23 Διατὶ ἡ πληρωμὴ τῆς ἁμαρτίας εἶναι θάνατος· ἀμὴν τὸ χάρισμα τοῦ Θεοῦ, εἶναι ζωὴ αἰώνιος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ μας.

Κεφ. ζ'. 7.

Ἡ ἀγνωστὴ ἀδελφοί, (γινώσκουσιν γὰρ νόμον λαλῶν,) ὅτι ὁ νόμος κυριεύει τοῦ ἀνθρώπου ἐφ' ὅσον χρόνον ζῇ;

2 Ἡ γὰρ ὑπανδρὸς γυνὴ τῷ ζῶντι ἀνδρὶ δίδεται νόμος· ἵαν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ, κατήγεται ἀπὸ τοῦ νόμου τοῦ ἀνδρός·

3 Ἄρα οὖν ζῶντος τοῦ ἀνδρός, μοιχαλὶς χρηματίζει, ἵαν γένηται ἀνδρὶ ἐτέρῳ· ἵαν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ, ἐλευθερὰ εἰς ἀπὸ τοῦ νόμου τοῦ μὴ εἶναι αὐτὴν μοιχαλίδα, γενομένη ἀνδρὶ ἐτέρῳ.

4 Ὡς, ἀδελφοί μου, καὶ ὑμεῖς ἐδουλώθητε τῷ νόμῳ διὰ τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ· εἰς τὸ γενέσθαι ὑμᾶς ἐτέρῳ τῷ ἐκ νεκρῶν

Ἡ Δὲν ἐξέυρετε, ἀδελφοί, (διὰ τὴν ἐγὼ λαλῶ εἰς ἐκείνους, ὅπως γνωρίζουσιν νόμον,) ὅτι ὁ νόμος κυριεύει τὸν ἄνθρωπον εἰς ὅσον χρόνον ζῇ;

2 Διατὶ ἡ γυναῖκα ἡ ὑπανδρεμένη, εἶναι δεμένη εἰς τὸν νόμον τοῦ ἀνδρός, ὅσον χρόνον αὐτὸς ζῇ· ἀμὴν ἂν ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ τῆς, ἐλευθερώθῃ ἡ γυναῖκα ἀπὸ τοῦ νόμου τοῦ ἀνδρός·

3 Ζῶντος λοιπὸν τοῦ ἀνδρός τῆς, ἵαν σμιχθῇ μὴ ἄλλον ἄνδρα, γίνεται μοιχαλὶς· ἀμὴν ἂν ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ τῆς, εἶναι ἐλευθερὰ ἀπὸ τοῦ νόμου· τὸ πᾶ μὴ εἶναι μοιχαλίδα, ἂν ὑπανδρευθῇ ἄλλον ἄνδρα.

4 Εἰς τὸσον ὅπου καὶ ἐσεῖς, ἀδελφοί μου, ἀπεβάνθη ἀπὸ τοῦ νόμου διὰ μίσου τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ· διὰ τὰ ὑπανδρευθῆτε ἐσεῖς ἄλλοις ἀνδρά, ἵγουν

ἔγενετο, ἵνα καρποφορήσω-
μαι τῷ Θεῷ.

5 Ὅτε γάρ ἡμιν ἐν τῇ
σάρκι, τὰ παθήματα τῶν
ἁμαρτιῶν τὰ διὰ τοῦ νόμου
ἐπηνέγκτο ἐν τοῖς μέλεσιν
ἡμῶν, εἰς τὸ καρποφορῆσαι τῷ
Θεῷ.

6 Νυνὶ δὲ κατηργήθημεν
ἀπὸ τοῦ νόμου, ἀποδανόντες·
ἐν ᾧ κατειχόμεθα· ὥστε θη-
λείωμεν ἡμᾶς ἐν καινότητι πνεύ-
ματος, καὶ ἐ παλαιότητι
γράμματος.

7 Τί οὖν ἐρέμεν; ὁ νόμος
ἁμαρτία; Μὴ γένοιτο· ἀλλὰ
τὴν ἁμαρτίαν οὐκ ἔγνω ἐ-
μὴ διὰ νόμου· τὴν τε γὰρ
ἐπιθυμίαν οὐκ ᾔδειν, εἰ μὴ
ὁ νόμος ἔλεγεν· Οὐκ ἐπιθυ-
μήσεις.

8 Ἀφορμὴν δὲ λαβοῦσα ἡ
ἁμαρτία, διὰ τῆς ἐντολῆς, κα-
τειργάσατο ἐν ἐμοὶ πάντα
ἐπιθυμίαν· χωρὶς γὰρ νόμου
ἁμαρτία νεκρά.

9 Ἐγὼ δὲ ἔζων χωρὶς νόμου
ποτέ· ἰλυόσης δὲ τῆς ἐντολῆς,
ἡ ἁμαρτία ἀνέζησεν.

10 Ἐγὼ δὲ ἀπέθανον·
καὶ ἐρέθη μοι ἡ ἐντολή ἡ

ἐκείνη ὁ ὁποῖος ἀνέστη ἐκ νε-
κρῶν, διὰ τὴν κάμωμεν καρπὸν
τῷ Θεῷ.

5 Διὰ τί ὅταν ἡμασθῶμεν ἐν
τῇ σάρκι ἐπηνέγκτον τὰ
παθήματα τῶν ἁμαρτιῶν, ὥστε
ἦσαν διὰ τοῦ νόμου, εἰς τὰ μέλη
μας, κάμνοντες καρπὸν ζωῆς
τῷ Θεῷ.

6 Ἀλλὰ τὰς ἐλευθερώθη-
καμεν ἀπὸ τῶν νόμων, ἑταίροι
καὶ τὰ ἀποδάντες· ἐν ᾧ
τὸ ὅποῖον ἐκρατούμεθα· ὥστε
ἐλευθερώμεν εἰς καινότη-
τητα πνεύματος, καὶ ἔχοντες
τὴν παλαιότητα τοῦ γραμ-
ματος.

7 Λοιπὸν τί θελομεν εἰπεῖν
ὁ νόμος εἶναι ἁμαρτία; Μὴ
γένοιτο· ἀλλὰ τὴν ἁμαρτίαν
οὐκ ἔγνω ἐμὴ διὰ νόμου· τὴν τε
ἐπιθυμίαν οὐκ ᾔδειν, εἰ μὴ
ὁ νόμος ἔλεγεν· Οὐκ ἐπιθυ-
μήσεις. Νὰ μὴν ἐπιθυ-
μήσης.

8 Ἀλλὰ ἡ ἁμαρτία ἐξωλέθη
τὴν πάσῃ ἀφορμῇ διὰ μέσων τῆς
ἐντολῆς, ἐκάμει εἰς ἐμένα πάντα
ἐπιθυμίαν· διὰ τὴν χωρὶς νόμου
ἁμαρτία νεκρά.

9 Καὶ ἐγὼ ἵνα ζῶν χωρὶς
νόμου ἔζων· ἀλλὰ ὥστε
ἡ ἐντολή, ἡ ἁμαρτία
ἀνέζησεν.

10 Καὶ ἐγὼ ἀπέθανον· καὶ
ἡ ἐντολή (ὅπως ἔδωκεν) εἰς ζῶν

ἐς ζῶν, αὕτη εἰς θάνατον.

11 Ἡ γὰρ ἁμαρτία ἀφορμὴν λαβῆσα διὰ τῆς ἐντολῆς, ἐξηπάτησέ με, καὶ δι' αὐτῆς ἀπέκτεινεν.

12 Ὡς ὁ μὲν νόμος ἅγιος καὶ ἡ ἐντολὴ ἀγία καὶ δικαία καὶ ἀγαθή.

13 Τὸ οὖν ἀγαθὸν ἐμοὶ γέγονε θάνατος· Μὴ γένοιτο· ἀλλὰ ἡ ἁμαρτία· ἵνα φανῇ ἁμαρτία διὰ τοῦ ἀγαθοῦ μοι κατεργαζομένη θάνατον, ἵνα γένηται κατ' ὑπερβολὴν ἁμαρτωλὸς ἡ ἁμαρτία διὰ τῆς ἐντολῆς.

14 Οἶδα μὲν γὰρ ὅτι ὁ νόμος πνευματικός ἐστιν· ἐγὼ δὲ σαρκικός εἰμι, πεπρωμένος ὑπὸ τὴν ἁμαρτίαν.

15 Ὁ γὰρ κατεργάζομαι, ἔγνωσκω· ἢ γὰρ ὁ θέλω, τῆτο πράσσω· ἀλλ' ὁ μισῶ, τῆτο ποιῶ.

16 Εἰ δὲ ὁ ἔθελω, τῆτο ποιῶ, σύμφωνα τῷ νόμῳ ὅτι καλός.

17 Νυνὶ δὲ οὐκ ἔτι ἐγὼ κατεργάζομαι αὐτὸ, ἀλλ'

αὕτη μου εὐρέθη εἰς θάνατον.

11 Διατὶ ἡ ἁμαρτία ἔχοντας γὰρ πάρῃ ἀφορμὴν διὰ τῆς ἐντολῆς, με ἀπάτησε, καὶ διὰ μέσου αὐτῆς, μὲ ἐθανάτωσεν.

12 Λοιπὸν ὁ μὲν νόμος εἶναι ἅγιος· καὶ ἡ ἐντολὴ εἶναι ἀγία καὶ δικαία καὶ ἀγαθή.

13 Τὸ ἀγαθὸν λοιπὸν, εἰς ἐμένα ἔγινε θάνατος· Μὴ γένοιτο· ἀλλὰ ἡ ἁμαρτία εἰς ἐμένα ἔγινε θάνατος· διὰ γὰρ φανῇ πῶς εἶναι ἁμαρτία, κάμνησα θάνατον εἰς ἐμένα, διὰ μέσου τοῦ ἀγαθοῦ, διὰ γὰρ γένη κατὰ πολλὰ ἁμαρτωλὸς ἡ ἁμαρτία, διὰ μέσου τῆς ἐντολῆς.

14 Διατὶ ἰξεύρομεν, ὅτι ὁ νόμος εἶναι πνευματικός, ἀμὴν ἐγὼ εἶμαι σαρκικός, πηλημένος ἀποκάτω εἰς τὴν ἁμαρτίαν.

15 Διατὶ ἐκεῖνο ὅπῃ κάμνω, δὲν τὸ γινώσκω· διατὶ δὲν κάμνω ἐκεῖνο ὅπου θέλω· ἀλλὰ κάμνω ἐκεῖνο ὅπου μισῶ.

16 Καὶ ἐὰν κάμνω ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον δὲν θέλω, συμφωνῶ μὲ τὸν νόμον, ὅτι εἶναι καλός.

17 Καὶ τῶρα πλείον δὲν τὸ κάμνω ἐγὼ ἐκεῖνο, ἀλλὰ ἡ

ἡ οἰκῶσα ἐν ἡμοῖς ἁμαρτία.

18 Οἶδα γὰρ ὅτι οὐκ οἰκῶ ἐν ἡμοῖς (τυτέσιν ἐν τῇ σαρκί μου) ἀγαθόν· τὸ γὰρ θέλει παρακίται μοι, τὸ δὲ κατεργάζεσθαι τὸ καλόν, ἔχ' εὐπορίαν.

19 Οὐ γὰρ ὁ θέλω, ποιῶ ἀγαθόν· ἀλλ' ὁ ἔθέλω κακόν, τὴντο πέρσσω.

20 Εἰ δὲ ὁ ἔθέλω ἰγὼ τοῦ ποιῶ, οὐκ ἔτι ἰγὼ κατεργάζομαι αὐτὸ, ἀλλ' ἡ οἰκῶσα ἐν ἡμοῖς ἁμαρτία.

21 Εὐρίσκω ἄρα τὸν νόμον τῷ θέλοντι ἡμοῖς ποιεῖν τὸ καλόν, ὅτι ἡμοῖς τὸ κακὸν παρὰ-καίται.

22 Συνήδομαι γὰρ τῷ νόμῳ τοῦ Θεοῦ κατὰ τὸν ἔσω ἄνθρωπον.

23 Βλέπω δὲ ἕτερον νόμον ἐν τοῖς μέλεσί μου ἀντιτρατιεύμενον τῷ νόμῳ τοῦ νοός μου, καὶ αἰχμαλωτίζοντά με τῷ νόμῳ τῆς ἁμαρτίας τῷ ὄντι ἐν τοῖς μέλεσί μου.

24 Ταλαίπωρος ἰγὼ ἄνθρωπος· τίς με ῥύσεται ἐκ τοῦ σώματος τοῦ θανάτου τούτου;

25 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

ἁμαρτίας ὅπως κακοῦ εἰς ἡμῶς (τὸ κάμνει).

18 Διατὶ ἰξεύρω ὅτι ἐν κατοικῇ εἰς ἡμέας (ἡγουν ἐν τῇ σαρκί μου) τίποτες ἀγαθόν· διατὶ τὸ θέλει ἔχειν, ἀλλ' ἐν κάμῳ τὸ καλόν, δὲν ἔχω πορῶ.

19 Διατὶ ἐγὼ δὲν κάμνω τὸ καλόν ὅπως θέλω· ἀλλὰ τὸ κακὸν ὅπως δὲν θέλω, ἐκείνο κάμνω.

20 Καὶ ἐὰν ἰγὼ κάμνω ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον δὲν θέλω, πλείον δὲν τὸ κάμνω ἰγὼ ἐκεῖνο· ἀλλὰ ἡ ἁμαρτία ὅπως κατοικῶ εἰς ἡμέας.

21 Εὐρίσκω λοιπὸν τὸν νόμον εἰς τοῦ λόγου μου, ὅταν θέλω ἐν κάμῳ τὸ καλόν, ὅτι παρὰ-καίται εἰς ἡμέας κακόν.

22 Διατὶ συγχάριμαι τῷ νόμῳ τοῦ Θεοῦ κατὰ τὸν ἔσω ἄνθρωπον.

23 Ἀλλὰ βλέπω ἄλλον νόμον εἰς τὰ μέλη μου, ὅπως ἀντιτρατιεύεται εἰς τὸν νόμον τοῦ νοός μου, καὶ ὅπως με σκλαβώνει εἰς τὸν νόμον τῆς ἁμαρτίας τῷ ὄντι· ὁ ὅποιος εἶναι μέσα εἰς τὰ μέλη μου.

24 Ταλαίπωρος ἄνθρωπος· ἐγὼ· τίς με ῥύσεται ἐκ τοῦ σώματος τοῦ θανάτου;

25 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου μου.

Ἄρα οὖν αὐτὸς ἰγὼ τῷ μὲν καὶ δουλεύω νόμῳ Θεοῦ· τῇ δὲ σαρκί, νόμῳ ἁμαρτίας.

Λοιπὸν αὐτὸς ἰγὼ μὴ τὸν νόμον καὶ δουλεύω τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ μὴ τὴν σάρκα, τὸν νόμον τῆς ἁμαρτίας.

Κεφ. 8.

Ὅτι δὲν ἄρα οὖν κατακρίμαται ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, μὴ κατὰ σάρκα περιπατοῦσιν, ἀλλὰ κατὰ πνεῦμα.

2 Ὁ γὰρ νόμος τοῦ πνεύματος τῆς ζωῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἡλευθέρωσέ με ἀπὸ τοῦ νόμου τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου.

3 Τὸ γὰρ ἀδύνατον τοῦ νόμου ἐν ᾧ ποθέναι διὰ τῆς σαρκὸς, ὁ Θεὸς τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν πέμψας ἐν ὁμοιώματι σαρκὸς ἁμαρτίας, καὶ περὶ ἁμαρτίας, κατέκρινε τὴν ἁμαρτίαν ἐν τῇ σαρκί.

4 Ἵνα τὸ δικαίωμα τοῦ νόμου πληρωθῇ ἐν ἡμῖν τοῖς, μὴ κατὰ σάρκα περιπατοῦσιν, ἀλλὰ κατὰ πνεῦμα.

5 Οἱ γὰρ κατὰ σάρκα οὔτε, τὰ τῆς σαρκὸς φρονούσιν· οἱ δὲ κατὰ πνεῦμα, τὰ τοῦ πνεύματος.

6 Τὸ γὰρ φρόνημα τῆς

Τίτῃρα λοιπὸν δὲν εἶναι κατὰ πνεῦμα κατακρίμα εἰς ἐκείνους ὅπως εἶναι εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν, καὶ δὲν περιπατοῦσιν κατὰ τὴν σάρκα, ἀλλὰ κατὰ τὸ πνεῦμα.

2 Διατὶ ὁ νόμος τοῦ πνεύματος τῆς ζωῆς, ὅπως εἶναι εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν, μὴ ἡλευθέρωσιν ἀπὸ τοῦ νόμου τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου.

3 Διατὶ ἐκεῖνο ὅπου δὲν ἰδύνετο ἐν κάμῳ ὁ νόμος, εἰς τὸ ὅποιον ἦτον ἀσθενής εἰς τὴν σάρκα, ὁ Θεὸς πέμψωντας τὸν υἱὸν τῆς, μὴ ὁμοίωμα σαρκὸς ἁμαρτωλῆς, καὶ διὰ τῆς ἁμαρτίας, ἐκατέκρινε τὴν ἁμαρτίαν εἰς τὴν σάρκα.

4 Διὰ τὸ πληρωθῇ τὸ δικαίωμα τοῦ νόμου εἰς ἡμᾶς, ὅπως δὲν περιπατοῦμεν κατὰ τὴν σάρκα, ἀλλὰ κατὰ τὸ πνεῦμα.

5 Διατὶ ἐκεῖνο ὅπου εἶναι κατὰ τὴν σάρκα, φρονέει τὰ πράγματα τῆς σαρκὸς· καὶ ἐκεῖνο ὅπου εἶναι κατὰ τὸ πνεῦμα, φρονέει τὰ πράγματα τοῦ πνεύματος.

6 Διατὶ τὸ φρόνημα τῆς

σαρκός, θάνατος· τὸ δὲ φρόνημα τοῦ πνεύματος, ζωὴ καὶ εἰρήνη.

7 Διότι τὸ φρόνημα τῆς σαρκός, ἔχθρα εἰς Θεόν· τῷ γὰρ νόμῳ τοῦ Θεοῦ ἔχθρ' εἰς τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ ὑποτάσσεται· ἐδὲ γὰρ δύναται.

8 Οἱ δὲ ἐν σαρκὶ ὄντες, Θεῷ ἀρέσκει ἢ δύνανται.

9 Ὅτι οὐκ ἐστὶ ἐν σαρκὶ, ἀλλ' ἐν πνεύματι, ὅστις πνεῦμα Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν· εἰ δὲ τις πνεῦμα Χριστοῦ οὐκ ἔχει, ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτοῦ.

10 Εἰ δὲ Χριστὸς ἐν ὑμῖν, τὸ μὲν σῶμα νεκρὸν δι' ἁμαρτίαν· τὸ δὲ πνεῦμα, ζωὴ διὰ δικαιοσύνην.

11 Εἰ δὲ τὸ πνεῦμα τοῦ ἁγίου ἐν ὑμῖν, ὁ ἁγίος τοῦ Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν, ὁ ἁγίος τοῦ Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν, ὁ ἁγίος τοῦ Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν, καὶ τὰ θνητὰ σώματα ὑμῶν, διὰ τοῦ ἁγίου αὐτοῦ πνεύματος ἐν ὑμῖν.

12 Ἄρα οὖν, ἀδελφοί, ὀφείλεται ἵσμεν ἢ τῇ σαρκὶ, τοῦ κατὰ σάρκα ζῆν.

13 Εἰ γὰρ κατὰ σάρκα ζῆτε, μέλλετε ἀποδιώκεσθαι· εἰ δὲ πνεύματι τὰς πράξεις

σαρκός εἶναι θάνατος· ἀπὸ τοῦ φρόνημα τοῦ πνεύματος εἶναι ζωὴ καὶ εἰρήνη.

7 Διὰ τὸ φρόνημα τῆς σαρκός, εἶναι ἔχθρα εἰς τὸν Θεόν· διὰ τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ ὑποτάσσεται· ἐδὲ γὰρ δύναται.

8 Καὶ οἱ ἐν σαρκὶ ὄντες, Θεῷ ἀρέσκει ἢ δύνανται.

9 Ἀλλ' ἐστὶς ἐν πνεύματι, ἀλλὰ πνευματικὸς, εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν· εἰ δὲ τις πνεῦμα Χριστοῦ οὐκ ἔχει, ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτοῦ.

10 Καὶ ἐὰν ὁ Χριστὸς ἐν ὑμῖν, τὸ μὲν σῶμα νεκρὸν διὰ τὴν ἁμαρτίαν· τὸ δὲ πνεῦμα, ζωὴ διὰ τὴν δικαιοσύνην.

11 Ἀλλ' ἐστὶς ἐν πνεύματι, ἀλλὰ πνευματικὸς, εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν, ὁ ἁγίος τοῦ Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν, ὁ ἁγίος τοῦ Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν, καὶ τὰ θνητὰ σώματα ὑμῶν, διὰ τοῦ ἁγίου αὐτοῦ πνεύματος ἐν ὑμῖν.

12 Ἄρα οὖν, ἀδελφοί, ὀφείλεται ἵσμεν ἢ τῇ σαρκὶ, τοῦ κατὰ σάρκα ζῆν.

13 Διὰ τὸ φρόνημα τῆς σαρκός, εἶναι θάνατος· ἀπὸ τοῦ φρόνημα τοῦ πνεύματος εἶναι ζωὴ καὶ εἰρήνη.

τοῦ σώματος θάνατος, ζῆτε.

14 Ὅσοι γὰρ πνεύματι Θεοῦ ὄντες, οὗτοι εἰσιν υἱοὶ Θεοῦ.

15 Οὐ γὰρ ἐλάβετε πνεῦμα δουλείας πάλιν εἰς φόβον, ἀλλ' ἐλάβετε πνεῦμα υἱοθεσίας, ἐν ᾧ κράζομεν, Ἀββὰ ὁ πατήρ.

16 Αὐτὸ τὸ πνεῦμα συμμαρτυρεῖ τῷ πνεύματι ἡμῶν ὅτι ἵσμεν τέκνα Θεοῦ.

17 Εἰ δὲ τέκνα κληρονόμοι κληρονόμοι μὲν Θεοῦ, συγκληρονόμοι δὲ Χριστοῦ· εἰπερ συμπάσχομεν, ἵνα καὶ συνδοξασθῶμεν.

18 Λογίζομαι γὰρ ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν τὰ παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ πρὸς τὴν μέλλουσαν δόξαν ἀποκαλυφθῆναι εἰς ἡμᾶς.

19 Ἡ γὰρ ἀποκαταδοκία τῆς κτίσεως τὴν ἀποκάλυψιν τῶν υἱῶν τοῦ Θεοῦ ἀπεκδέχεται.

20 Τῇ γὰρ μεταίωτητι ἡ κτίσις ὑπετάγη, ἔχ' ἐκείνη, ἀλλὰ διὰ τὸν ὑποτάξαντα.

21 Ἐπ' ἐλπίδι, ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ κτίσις ἐλευθερωθήσεται ἀπὸ τῆς δουλείας τῆς

τοῦ κορμίου μὴ τὸ πνεῦμα, ζῆτε.

14 Διὰ τὸ ὅσοι (ἄνθρωποι) κληρονόμοι μὲν τοῦ πνεύματος τοῦ Θεοῦ, ἐπ' ἐλπίδι εἰσιν υἱοὶ Θεοῦ.

15 Διὰ τὸ ἐν ἐλπίδι πνεύμα δουλείας πάλιν εἰς φόβον, ἀλλὰ ἐλάβετε πνεῦμα τῆς υἱοθεσίας, μὴ τὸ ὅποιον κράζομεν, Ἀββὰ ὁ πατήρ.

16 Αὐτὸ τὸ πνεῦμα εἰς τὸ πνεῦμα ἡμῶν συμμαρτυρεῖ, ὅτι ἵσμεν τέκνα τοῦ Θεοῦ.

17 Καὶ ἐὰν ἵσμεν τέκνα, ἵσμεν καὶ κληρονόμοι· κληρονόμοι μὲν τοῦ Θεοῦ, καὶ συγκληρονόμοι τοῦ Χριστοῦ, ἐὰν πασχομεν μαζὺ (μὴ τὸν Χριστόν) διὰ τὴν δόξαν ἀποκαλυφθῆναι μαζὺ μετ' αὐτόν.

18 Διὰ τὸ λογισθῆναι ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν τὰ παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ πρὸς τὴν μέλλουσαν δόξαν ἀποκαλυφθῆναι εἰς ἡμᾶς.

19 Διὰ τὸ ἡ κτίσις ἀπαρτίχει, ἐλπίδισι τὴν φανέρωσιν τῶν υἱῶν τοῦ Θεοῦ.

20 Διὰ τὸ ἡ κτίσις ὑποτάχθη εἰς τὴν μεταίωτητι, ἔχ' ἐκείνη, ἀλλὰ διὰ τὸν ὑποτάξαντα (εἰς τὴν μεταίωτητι ἐπ' ἐλπίδι).

21 Μετ' ἐλπίδα, ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ κτίσις ἐλευθερωθήσεται ἀπὸ τῆς δουλείας τῆς

φθορᾶς εἰς τὴν ἐλευθερίαν τὴν ἐλευθερίαν τῆς δόξης τοῦ
 τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ
 Θεοῦ.

22 Οἶδαμεν γὰρ ὅτι πᾶσι
 ἡ κτίσις συσπανάται καὶ συνω-
 δίνει ἄχρι τοῦ νῦν.

23 Οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ
 αὐτοὶ τὴν ἀπαρχὴν τοῦ πνεύ-
 ματος ἔχοντες, καὶ ἡμεῖς αὐ-
 τοὶ ἰν' ἐαυτοῖς γενιάζομεν, υἱο-
 θεσίαν ἀπεκδεχόμενοι, τὴν
 ἐκπολύτρωσιν τοῦ σώματος
 ἡμῶν.

24 Τῇ γὰρ ἐλπίδι ἐσώ-
 θημεν· ἐλπίς δὲ βλεπομένη,
 οὐκ ἔστιν ἐλπίς· ὃ γὰρ βλέπει
 τις, τί καὶ ἐλπίζει;

25 Εἴ δὲ ὃ ἂν βλέπομεν,
 ἐλπίζομεν, δι' ὑπομονῆς ἀπεκ-
 δεχόμεθα.

26 Ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ
 Πνεῦμα συναντιλαμβάνεται
 ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν· τὸ γὰρ
 τί προσευξώμεθα καθὼς δεῖ,
 οὐκ οἶδαμεν, ἀλλ' αὐτὸ τὸ
 Πνεῦμα ὑπερεντυγχάνει ὑπὲρ
 ἡμῶν γεναγμοῖς ἀλαλήτοις.

27 Ὁ δὲ ἐρευνῶν τὰς καρ-
 διας, οἶδε τί τὸ φρόνημα τοῦ
 Πνεύματος, ὅτε κατὰ Θεὸν
 ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἁγίων.

28 Οἶδαμεν δὲ ὅτι τοῖς
 ἀγαπῶσι τὸν Θεόν, πάν-
 τα συνεργεῖ εἰς ἀγαθόν,

22 Διατὶ ἱξεύρομεν ὅτι
 ὅλη ἡ κτίσις ἀνασπανάται μαζὶ
 καὶ συμπονεῖ ἕως τῶρα.

23 Καὶ ὅχι μόνον ἡ κτί-
 σις, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ἐμῶν
 ἔγνωτας νὰ ἔχωμεν τὴν ἀπαρ-
 χὴν τοῦ πνεύματος, καὶ ἐμῶν
 αὐτοὶ (λέγω) ἀνασπανάζομεν
 μέσα μας, ἀπαντεχάινομεν
 υἱοθεσίαν, ἡγοῦν τὴν ἐλευθερί-
 σιν τοῦ κορμίου μας.

24 Διατὶ ἐμῶς μὴ τὴν ἐλ-
 πίδα ἐσώθημεν· καὶ ἡ ἐλπίς
 ἢ βλεπομένη, δὲν εἶναι ἐλ-
 πὶς· διατὶ ἐκεῖνο ὅπῃ βλέ-
 πῃ κανεῖς, διατὶ τὸ ἐλπίζει
 πλέον;

25 Ἀμὴν εἰς ἐκεῖνο ὅπῃ δὲ
 βλέπομεν, ἐλπίζομεν, τὸ ἀπαν-
 τεχάινομεν μὲ ὑπομονήν.

26 Ὁμοίως καὶ τὸ Πνεῦμα
 βῶνθεῖ εἰς ταῖς ἀσθενείαις
 μας· ὅτι δὲν ἱξεύρομεν τί νὰ
 προσευχηθῶμεν, καθὼς πρέ-
 πει, ἀλλ' αὐτὸ τὸ Πνεῦμα
 παρακαλεῖ διὰ λόγον μας καὶ
 γεναγμὸς ἀλαλήτης.

27 Καὶ ἐκεῖν· ὅπῃ ἱξ-
 τάζει ταῖς καρδίαις, ἱξεύρει
 τί εἶναι τὸ φρόνημα τοῦ Πνεύ-
 ματος, ὅτι παρακαλεῖ διὰ
 τῆς ἀγίας κατὰ Θεόν.

28 Καὶ ἱξεύρομεν, ὅτι ὅλα
 τὰ πράγματα συνεργεῖ εἰς
 τὸ ἀγαθόν, εἰς ἐκείνους ὅπῃ

τοῖς κατὰ πρόθεσιν κλητοῖς ἔσιν·

ἀγαπήσι τὸν Θεόν, οἱ ὅποιοι εἶναι καλεσμένοι κατὰ τὴν πρόθεσιν τῆ·

29 Ὅτι ἅς προέγνω, καὶ προώρισε συμμόρφους τῆς εἰκόνος τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πρωτότοκον ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς.

29 Ὅτι ἐκείνης ὅπῃ προ-
εγνώρισεν (ὁ Θεός) αὐτὰς καὶ
προώρισε νὰ γενοῦν ὅμοιοι
τῆς εἰκόνος τοῦ υἱοῦ τῆς, διὰ
νὰ εἶναι αὐτὸς πρωτότοκος
ἀνάμεσα εἰς πολλὰς ἀδελ-
φους.

30 Οὓς δὲ προώρισε, τέ-
της καὶ ἐκάλεσε· καὶ ἅς ἐκά-
λεσε, τέτης καὶ ἰδικαίωσεν·
ἅς δὲ ἰδικαίωσε, τέτης καὶ
ἰδόξασε.

30 Καὶ ἐκείνης ὅπῃ προ-
ώρισεν, ἐκείνης καὶ ἐκάλεσε·
καὶ ἐκείνης ἀπὸ ἐκάλεσεν, ἐκεί-
νης καὶ ἰδικαίωσεν καὶ ὅσας
ἰδικαίωσεν, ἐκείνης καὶ ἰδό-
ξασε.

31 Τί ἄν ἐρῶμεν πρὸς ταῦ-
τα; εἰ ὁ Θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν,
τίς κατ' ἡμῶν;

31 Τί θέλομεν εἰπεῖ λοι-
πὸν εἰς ἱκανὰ; ἰὰν ὁ Θεὸς
εἶναι διατ' ἡμᾶς, τίς θέλει
εἶσθαι ἐναντίον μας;

32 Ὅς γε τοῦ ἰδίου υἱῷ
οὐκ ἰφείσατο, ἀλλ' ὑπὲρ ἡμῶν
πάντων παρέδωκεν αὐτὸν, πῶς
ἔχῃ καὶ σὺν αὐτῷ τὰ πάντα
ἡμῖν χαρίσεται;

32 Ὁ ὅποιος δὲν ἐψυχο-
ποίησεν τὸν ἰδίον τε υἱόν, ἀλλὰ
διὰ ὅλης μᾶς τὸν ἐπαράδωκε,
πῶς δὲν θέλει μᾶς χαρίσεται
μαζὺ μετ' αὐτὸν καὶ ὅλα τὰ
πράγματα;

33 Τίς ἐγκαλέσει κατὰ
ἐκλεκτῶν Θεῷ; Θεὸς ὁ δι-
καιῶν.

33 Τίς ἔμπορεῖ νὰ ἐγκα-
λέσῃ ἐναντία τῶν ἐκλεκτῶν
τοῦ Θεῷ; Ὁ Θεὸς εἶναι ὅπῃ
δικαίῳ.

34 Τίς ὁ κατακρίνων;
Χριστὸς ὁ ἀποθανών, μᾶλλον δὲ
καὶ ἠγερθεὶς, ὃς καὶ ἔστιν ἐν
δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ, ὃς καὶ ἐντυ-
χάνει ὑπὲρ ἡμῶν.

34 Ποῖος εἶναι ὅπῃ κα-
τακρίνει; Ὁ Χριστὸς εἶναι ὅπῃ
ἀπέθανε, καὶ περισσύτερον
ὅπῃ καὶ ἤγειρε, ὁ ὅποιος
καὶ εἶναι εἰς τὴν δεξιάν τοῦ
Θεοῦ, καὶ παρακαλεῖ διὰ
λόγον μας.

35 Τίς ἡμᾶς χαρίσεται ἀπὸ
τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; Ὁλί-

35 Τίς θέλει μᾶς χαρίσεται
ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ;

φθορᾶς εἰς τὴν ἐλευθερίαν τὴν ἐλευθερίαν τῆς δόξης ταύτης δόξης τῶν τέκνων τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

22 Οἶδαμεν γὰρ ὅτι πᾶσα ἡ κτίσις συσενιάζει καὶ συνωδίνει ἄχρι τοῦ νῦν.

23 Οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ τὴν ἀπαρχὴν τοῦ πνεύματος ἔχοντες, καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς σενάζομεν, υἱοθεσίαν ἀπεικονίζομεν, τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ σώματος ἡμῶν.

24 Τῇ γὰρ ἐλπίδι ἐσώθημεν· ἐλπίς δὲ βλέπομένη, οὐκ ἐστὶν ἐλπίς· ὃ γὰρ βλέπει τις, τί καὶ ἐλπίζει;

25 Εἰ δὲ ὃ ἐ βλέπομεν, ἐλπίζομεν, δι' ὑπομονῆς ἀπεικονίζομεθα.

26 Ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ Πνεῦμα συναντιλαμβάνεται ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν· τὸ γὰρ τί προσευξόμεθα καθὼς δεῖ, οὐκ οἶδαμεν, ἀλλ' αὐτὸ τὸ Πνεῦμα ὑπερεντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν στεναγμοῖς ἀλαλήτοις.

27 Ὁ δὲ ἐρευνῶν τὰς καρδίας, οἶδε τί τὸ φρόνημα τοῦ Πνεύματος, ὅτι κατὰ Θεὸν ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἀγίων.

28 Οἶδαμεν δὲ ὅτι τοῖς ἀγαπῶσι τὸν Θεόν, πάντα συνεργεῖ εἰς ἀγαθόν,

22 Διὰ τὸ ἐξεύρομεν ὅτι ὅλη ἡ κτίσις ἀνασενιάζει μαζὶ καὶ συμπονεῖ ἕως τῶρα.

23 Καὶ ὅχι μόνον ἡ κτίσις, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ἐμπίπτοντες ἔχοντες τὴν ἀπαρχὴν τοῦ πνεύματος, καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ (λέγω) ἀνασενιάζομεν μετὰ αὐτοῦ, ἀπαντηχοῦντες υἱοθεσίαν, ἡγουν τὴν ἐλευθέρωσιν τοῦ κορμίου μας.

24 Διὰ τὸ ἐμῶς μὲ τὴν ἐλπίδα ἐσώθημεν· καὶ ἡ ἐλπίς ἢ βλέπομένη, δὲν εἶναι ἐλπίς· διὰ τὸ ἐκεῖνο ὃπῶς βλέπει κανεὶς, διὰ τὸ ἐλπίζει πλέον;

25 Ἀλλ' ἐὰν ἐκεῖνο ὃπῶς δὲν βλέπομεν, ἐλπίζομεν, τὸ ἀπαντηχοῦμεν μὲ ὑπομονήν.

26 Ὁμοίως καὶ τὸ Πνεῦμα βοηθεῖ εἰς ταῖς ἀσθενείαις μας· ὅτι δὲν ἐξεύρομεν τί καὶ προσευχόμεθα, καθὼς πρέπει, ἀλλ' αὐτὸ τὸ Πνεῦμα παρακαλεῖ διὰ λόγον μας μὲ στεναγμοῖς ἀλαλήτους.

27 Καὶ ἐκεῖν· ὃπῶς ἐρευνᾷ ταῖς καρδίαις, ἐξέρχεται τί εἶναι τὸ φρόνημα τοῦ Πνεύματος, ὅτι παρακαλεῖ διὰ τῆς ἀγάπης κατὰ Θεόν.

28 Καὶ ἐξεύρομεν, ὅτι πάντα τὰ πράγματα συνεργεῖ εἰς τὸ ἀγαθόν, εἰς ἐκείνους ὃπῶς

τοῖς κατὰ πρόθεσιν κλητοῖς ἔσιν·

ἀγαπῆσι τὸν Θεόν, οἱ ὅποιοι εἶναι καλισμένοι κατὰ τὴν πρόθεσιν τῆ·

29 Ὅτι ἅς προέγνω, καὶ προώρισε συμμόρφως τῆς εἰκόνος τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πρωτότοκον ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς.

29 Ὅτι ἐκείνης ὅπῃ προ-εγνώρισεν (ὁ Θεός) αὐτὴς καὶ προώρισε ἵνα γενοῦν ὅμοιοι τῆς εἰκόνος τοῦ υἱοῦ τῆ, διὰ ἵνα εἶναι αὐτὸς πρωτότοκος ἀνάμεσα εἰς πολλὰς ἀδελφάς.

30 Οὓς δὲ προώρισε, τέ-της καὶ ἐκάλεσε· καὶ ἅς ἐκά-λεισε, τέτης καὶ ἰδικαίωσεν· ἅς δὲ ἰδικαίωσεν, τέτης καὶ ἰδόξασεν.

30 Καὶ ἐκείνης ὅπῃ προ-ώρισεν, ἐκείνης καὶ ἐκάλεσε· καὶ ἐκείνης ἀπὸ ἐκάλεισεν, ἐκεί-νης καὶ ἰδικαίωσεν· καὶ ὅσας ἰδικαίωσεν, ἐκείνης καὶ ἰδό-ξασεν.

31 Τί ἦν ἱρῆμεν πρὸς ταῦ-τά; εἰ ὁ Θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν, τίς καθ' ἡμῶν;

31 Τί θέλομεν εἰπεῖ λοι-πὸν εἰς ἐντῆτα; ἵαν ὁ Θεὸς εἶναι διατ' ἡμᾶς, τίς θέλει εἶσθαι ἐναντίον μας;

32 Ὅς γε τοῦ ἰδίου υἱῆ οὐκ ἐφείσατο, ἀλλ' ὑπὲρ ἡμῶν πάντων παρέδωκεν αὐτὸν, πῶς ἔχῃ καὶ σὺν αὐτῷ τὰ πάντα ἡμῖν χαρίσεται;

32 Ὁ ὅποιος δὲν ἰψυχο-πονέθη τὸν ἰδίον τῆ υἱόν, ἀλλὰ διὰ ὅλης μᾶς τὸν ἱπαράδωκε, πῶς δὲν θέλει μᾶς χαρίσιν μαζὺ μετ' αὐτὸν καὶ ὅλα τὰ πράγματα;

33 Τίς ἱγκαλίσσιν κατὰ ἐκλεκτῶν Θεῶ; Θεὸς ὁ δι-καιῶν.

33 Τίς ἡμπορεῖ ἵνα ἱγκα-λίσῃ ἐναντία τῶν ἐκλεκτῶν τοῦ Θεῶ; Ὁ Θεὸς εἶναι ὅπῃ δικαιῶν.

34 Τίς ὁ κατακρίνων; Χριστὸς ὁ ἀποδατῶν, μᾶλλον δὲ καὶ ἱγερθεῖς, ὅς καὶ ἔστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ, ὅς καὶ ἐντυ-χάινει ὑπὲρ ἡμῶν.

34 Ποῖος εἶναι ὅπῃ κα-τακρίνει; Ὁ Χριστὸς εἶναι ὅπῃ ἀπεδαν, καὶ περισσότερον ὅπῃ καὶ ἀνέστη, ὁ ὅποιος καὶ εἶναι εἰς τὴν δεξιάν τοῦ Θεοῦ, καὶ παρακαλεῖ διὰ λόγῳ μας.

35 Τίς ἡμᾶς χαρίσιν ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; Οὐλί-

35 Τίς θέλει μᾶς χωρίσιν ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ;

ψις, ἡ γενοχωρία, ἡ διωγμός, ἡ λιμός, ἡ γυμνότης, ἡ κίνδυνος, ἡ μάχαιρα;

36 (Καθὼς γίνεσθαι γράφεται) Ὅτι ἐν ἐκείνῃ θανάτῳ μετὰ τὴν ἡμέραν ἰλογισθῆσθαι ὡς πρόβατα σφαγῆς.)

37 Ἀλλ' ἐν τέτοις πᾶσιν ὑπερικώμην διὰ τοῦ ἀγαπήσαι τοὺς ἡμᾶς.

38 Πίπτεσθαι γὰρ ὅτι ἔτε θάνατος, ἔτε ζών, ἔτε ἄγγελοι, ἔτε ἀρχαί, ἔτε δυνάμεις, ἔτε ἐνσῶτα, ἔτε μέλλοντα,

39 Οὐτε ὑψωμα, ἔτε βάθος, ἔτε τις κτίσις ἐτέρα δύνησθαι ἡμᾶς χαρίσθαι ἀπὸ τῆς ἀγάπης, τοῦ Θεοῦ, τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Κεφ. 9. 9.

Ἀλθθαιαν λέγω ἐν Χριστῷ, ἢ ψεύδομαι, (συμμεταρτυμέσθαι μοι τῆς συνειδήσεως με ἐν Πνεύματι ἁγίῳ.)

2 Ὅτι λύπη μοι ἐστὶ μεγάλη, καὶ ἀδιάλειπτος ὁδὸν τῇ καρδίᾳ μου.

3 Ὁ ὕψος γὰρ αὐτὸς ἐγὼ ἀνάστημα εἶναι ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν με τῶν συγγενῶν με κατὰ σάρκα.

Ολίψις, ἡ γενοχωρία, ἡ διωγμός, ἡ λιμός, ἡ γυμνότης, ἡ κίνδυνος, ἡ μάχαιρα;

36 (Καθὼς εἶναι γράφεται) Ὅτι διὰ λόγου σου θανάτων μετὰ τὴν ἡμέραν ἰλογισθῆσθαι ὡς πρόβατα τῆς σφαγῆς ἰλογισθῆσθαι.)

37 Ἀλλὰ μετὰ τὸ εἰς ἅλα ἔλθω ἐμεῖς ὑπερικώμην διὰ μέσων ἐκείνου ὅπου μᾶς ἀγάπησεν.

38 Διὰ τὴν περὶ ὅτι ἐπὶ θάνατος, ἐπὶ ζών, ἐπὶ ἄγγελοι, ἐπὶ ἀρχαί, ἐπὶ δυνάμεις, ἐπὶ ἐνσῶτα, ἐπὶ μέλλοντα,

39 Οὐδὲ ὑψωμα, ἐπὶ βάθος, ἐπὶ καμία ἄλλη κτίσις διδοῖν δυνατὴν νὰ μᾶς χαρίσθαι ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, ἡ ὅποια εἶναι εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.

Ἀλθθαιαν λέγω εἰς Χριστόν, καὶ δὲν ψεύδομαι, (ἐξουσίας νὰ με συμμεταρτυμέσθαι μοι εἰς Πνεύματι ἁγίῳ.)

2 Ὅτι ἔχω μεγάλην λύπη, καὶ ἀδιάλειπτον ὁδὸν εἰς τὴν καρδίαν μου.

3 Διὰ τὴν αὐτὸς ἐγὼ ἰπὸν δύμουν νὰ εἶμαι χωρισμένος ἀπὸ τὸν Χριστόν, διὰ τῆς ἀδελφῆς με τῆς συγγενῆς με κατὰ σάρκα.

4 Ὅς τινὲς εἰσὶν Ἰσραηλιταί, ὡς ἡ νομοθεσία καὶ ἡ διὰ καὶ αἱ διαθήκαι καὶ ἡ νομοθεσία καὶ ἡ λατρεία καὶ αἱ ἐπαγγελίαι.

5 Ὡς οἱ πατέρες, καὶ ἐξ ὧν ὁ Χριστὸς τὸ κατὰ σάρκα, ὃς ἐκ πάντων Θεὸς ἐυλογητὸς εἰς τὰς αἰῶνας ἀμήν.

6 Οὐχ οἷον δὲ ὅτι ἐκπέμπουν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἢ γὰρ πάντες οἱ ἐξ Ἰσραὴλ, οὗτοι Ἰσραήλ.

7 Οὐδ' ὅτι εἰς σπέρμα Ἀβραάμ, πάντες τέκνα ἄλλ' ἐν Ἰσαάκ, κληθήσονται σοὶ σπέρμα.

8 Τέτις, ἢ τὰ τέκνα τῆς σαρκός, ταῦτα τέκνα τοῦ Θεοῦ ἄλλα τὰ τέκνα τῆς ἐπαγγελίας, λογίζεται εἰς σπέρμα.

9 Ἐπαγγελίας γὰρ ὁ λόγος ἔστι. Κατὰ τὸν καιρὸν ταῦτο ἰλεῦσθαι, καὶ εἶναι τῇ Σάρξει ὁ υἱός.

10 Οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ Ῥαβέκκα, ἐξ ἧς κοίτην ἔχουσα, Ἰσαὰκ τοῦ πατρὸς ἡμῶν.

4 Οἱ ὅποιοι εἶναι Ἰσραηλιταί τῶν ὁποίων εἶναι ἡ νομοθεσία, καὶ ἡ διὰ, καὶ αἱ διαθήκαι, καὶ ἡ νομοθεσία, καὶ ἡ λατρεία, καὶ τὰ ταξίματα.

5 Τῶν ὁποίων Ἰσραηλιτῶν εἶναι οἱ πατέρες, καὶ ἀπὸ τῆς σαρκὸς εἶναι ὁ Χριστὸς, ὅς ἐκ πάντων Θεὸς ἐκείνου εἰς τὰς αἰῶνας ἀμήν.

6 Καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐκπέμπῃ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ διὰ τὸ ὅτι οἱ ἐκ Ἰσραὴλ, οὗτοι Ἰσραήλ, οὗτοι εἶναι καὶ Ἰσραηλιταί.

7 Οὐδὲ ὅτι εἶναι σπέρμα τοῦ Ἀβραάμ, εἶναι οἱ τέκνα τοῦ Ἀβραάμ, ἀλλὰ λέγει, εἰς τὸν Ἰσαὰκ δίδει κληθῆναι τὸ σπέρμα σου.

8 Ἦγου, ὅχι τὰ τέκνα τῆς σαρκός, αὐτὰ εἶναι τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ ἄλλα τὰ τέκνα τοῦ ταξίματος, λογαριάζονται πῶς εἶναι σπέρμα.

9 Διὰ τὸν λόγον τοῦ ταξίματος ἐστὶν εἶναι. Ὁ λόγος ἐστὶν εἰς τὸν καιρὸν ἐκείνου, καὶ ἡ Σάρξ εἶναι υἱός.

10 Καὶ ὅχι μόνον ἐκείνη, ἀλλὰ καὶ ἡ Ῥαβέκκα, ἐκ τῆς κοίτης ἧς (ἐκ τῆς κοίτης), ἀλλὰ καὶ ἡ Ῥαβέκκα, ἐκείνη νὰ συλλάβῃ ἀπὸ τῆς (ἧς), τὸν πατέρα μας τὸν Ἰσαὰκ, (τὸ ὅμοιον ἡμεῶν.)

τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης, τὸ κατάλειμμα σωθήσεται.

28 Λόγοι γὰρ συντελῶν καὶ συντέμνων ἐν δικαιοσύνῃ, ὅτι λόγον συντεταγμένον ποιήσει Κύριος ἐπὶ τῆς γῆς.

29 Καὶ καθὼς προείρηκεν Ἡσαΐας· Εἰ μὴ Κύριος· Σαβαὼθ ἠγκατέλιπεν ἡμῶν σπέρμα, ὡς Σόδομα ἀν' ἐρηκθήμα, καὶ ὡς Γόμορρα ἀν' ὠμοιωθῆμεν.

30 Τί ἔν ἐμῶν· Ὅτι ἔσθι τὰ μὴ διώκοντα δικαιοσύνην, κατέλαβε δικαιοσύνην, δικαιοσύνη δὲ τὴν ἐκ πίστεως.

31 Ἰσραὴλ δὲ δίκων νόμον δικαιοσύνης, εἰς νόμον δικαιοσύνης ἐκ ἔφθασε.

32 Διὰ τί· Ὅτι ἐκ ἐκ πίστεως, ἀλλ' ὡς ἐξ ἔργων νόμος· προσέκοψαν γὰρ τῷ λίθῳ τῷ προσκόμματι.

33 Καθὼς γίγρεται· Ἰδοὺ, τίθημι ἐν Σιών λίθον προσκόμματι, καὶ πέτραν σκανδάλου· καὶ πᾶς ὁ πειρεύων ἐπ' αὐτῷ, ἐκ κατασχυνθήσεται.

ἰσθαι ὁ ἀριθμὸς τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης, τὸ λείψαιον μόνον θέλει γλιτώσει.

28 Διὰ τί λογαριασμοὶ θέλει συντέμνει καὶ θέλει τελειώσει με δικαιοσύνην, ὅτι θέλει κάμει ὁ Κύριος λογαριασμοὺν σύnton ἀπάνω ἐπὶ τῇ γῇ.

29 Καὶ καθὼς προείρηκεν ὁ Ἡσαΐας· Ἄν δὲν ἔδει μᾶς ἀφῆσεν ὁ Κύριος· Σαβαὼθ σπέρμα, ἡ δὲ ἡμεῖς γέννη ὡς τὰ Σόδομα, καὶ ὡς τὰ Γόμορρα ἡ δὲ ἡμεῖς ὠμοιωθῆ.

30 Τί θέλομεν εἰπεῖ λοιπόν; Ὅτι τὰ ἔσθι ὅσα δὲν ἐκνηγῶσαν δικαιοσύνην ἔφθασαν τὴν δικαιοσύνην δικαιοσύνην (λίγω) ὅσα εἶναι ἀπὸ πίστεως.

31 Ἀλλὰ ὁ Ἰσραὴλ κυνηγώντας νόμον τῆς δικαιοσύνης δὲν ἔφθασεν εἰς τὸν νόμον τῆς δικαιοσύνης.

32 Διὰ τί· Ὅτι δὲν (ἰσθῶ) δικαιοσύνη ἀπὸ τῆς πίστεως, ἀλλὰ, ὡς ἀπὸ τὰ ἔργα τῷ νόμῳ· διὰ τί ἐσκόνταν ἐπὶ τὴν πέτραν τοῦ σκανδάλου.

33 Καθὼς εἶναι γίγρεται· μένον· Νὰ, ὅπῃ βάλλω εἰς τὴν Σιών πέτραν σκανδάλου· καὶ πᾶς ὁ πειρεύων καὶ κάθε ἕνας ὅπῃ πειρῶν εἰς αὐτὸν, δὲν θέλει ἵσται· πιασθῇ.

Κιθ. ι'. 10.

Ἀδελφοί, ἡ μὲν ἐδοκίμα τῆς ἡμῶν καρδίας, καὶ ἡ δέησις ἡ πρὸς τὸν Θεόν, ὑπὲρ τοῦ Ἰσραὴλ ἴσιν εἰς σωτηρίαν.

2 Μαρτυρῶ γὰρ αὐτοῖς ὅτι, ἔσθον Θεὸν ἔχουσιν, ἀλλ' ἐκ κατ' ἐπίγνωσιν.

3 Ἀγνοεῖντι γὰρ τὴν τοῦ Θεοῦ δικαιοσύνην, καὶ τὴν ἰδίαν δικαιοσύνην ζητῶντες, γῆσαι, τῇ δικαιοσύνῃ τῷ Θεῷ ἐκ ὑπετάγησαν.

4 Τίλος γὰρ νόμος Χριστός, εἰς δικαιοσύνην παρὶ τῷ πειρώσῃ.

5 Μωσῆς γὰρ γράφει τὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ τοῦ νόμου, ὅτι ὁ ποιήσας αὐτὰ ἀβρωπῶν, ζήσεται ἐν αὐτοῖς.

6 Ἡ δὲ ἐκ πίστεως δικαιοσύνη ὅτω λέγει· Μὴ εἴπῃς ἐν καρδίᾳ σου· Τίς ἀναβήσεται εἰς τὸν θρανόν; Τὺτ' ἐστὶ Χριστὸν καταγαγεῖν.

7 Ἡ· Τίς καταβήσεται εἰς τὴν ἄβυσσον; Τὺτ' ἐστὶ Χριστὸν ἐκ νεκρῶν ἀναγαγεῖν.

8 Ἀλλὰ τί λέγει· Ἐγγύς σου τὸ ῥῆμά· ἴσιν ἐν τῷ στόματί σου καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου, τὺτ'

Ἀδελφοί, ἡ ἐπιθυμία τῆς ἰδικῆς με καρδίας, καὶ ἡ παρακάλισις με εἰς τὸν Θεόν, διὰ τοῦ Ἰσραὴλ εἶναι διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς.

2 Διὰ τί τῆς μαρτυρῶ ὅτι ἔχουσιν ἔσθον Θεοῦ, ἀλλὰ ἐκ με ἰγνώσιν.

3 Διὰ τί ἐγνώσας νὰ μὴ γνωρίζῃσι τὴν δικαιοσύνην τοῦ Θεοῦ, καὶ νὰ ζητῶσι τὰ ῥήματα τῆς δικαιοσύνης τὴν ἰδίαν τῆς, διὰ ὑποτάχθησαν εἰς τὴν δικαιοσύνην τοῦ Θεοῦ.

4 Διὰ τί τὸ τίλος τῷ νόμῳ εἶναι ὁ Χριστός εἰς δικαιοσύνην, εἰς κάθε ἕνα ὅπῃ πειρῶν.

5 Διὰ τί ὁ Μωσῆς γράφει τὴν δικαιοσύνην ὅπῃ εἶναι ἀπὸ τὸν νόμον, λέγωντας ὅτι ὁ ἀβρωπῶν, ὅπῃ κάμει αὐτὰ, θέλει ζῆσαι διὰ μέσην τῆς.

6 Ἀμὴν ἡ δικαιοσύνη ὅπῃ εἶναι ἀπὸ τῆς πίστεως, ἐξ ἑλπίδος· Νὰ μὴν εἴπῃς μέσα εἰς τὴν καρδίαν σου· Τίς θέλει ἀνῆλθαι εἰς τὸν θρανόν; Τὺτ' ἐστὶ νὰ κατεβῇ τὸν Χριστόν.

7 Ἡ· Τίς θέλει κατεβῇ εἰς τὴν ἄβυσσον; Τὺτ' ἐστὶ νὰ ἀναβῇ ἀπὸ τῶν νεκρῶν τὸν Χριστόν ἐκ νεκρῶν.

8 Ἀλλὰ τί λέγει· Ὁ λόγος· εἶναι σημά σου εἰς τὸ στόμα σου, καὶ εἰς τὴν καρδίαν σου, ἐπὶ

ἔστι τὸ ῥῆμα τῆς πίστεως ὁ κηρύσσων·

9 Ὅτι ἐὰν ὁμολογήσῃς ἐν τῷ σώματί σου Κύριον Ἰησοῦν, καὶ πιστεύσῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου ὅτι ὁ Θεὸς αὐτὸν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, σωθήσῃ.

10 Καρδίᾳ γὰρ πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην· σώματι δὲ ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν.

11 Λέγει γὰρ ἡ γραφή· Πᾶς ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ, ὁ καταισχυνθήσεται.

12 Οὐ γὰρ ἔστι διαστολή Ἰουδαίῳ τε καὶ Ἑλλήνῳ· ὁ γὰρ αὐτὸς Κύριος πάντων, πωλητῶν εἰς πάντας τὰς ἐπικλημίνους αὐτόν.

13 Πᾶς γὰρ ὃς ἂν ἐπιναλίσσῃται τὸ ὄνομα Κυρίου, σωθήσεται.

14 Πῶς ἔν ἐπιναλίσσονται εἰς ὃν ὃν ἐπίστευσαν; Πῶς δὲ πιστεύσουσιν ὃ οὐκ ἤκουσαν; Πῶς δὲ ἀκούσουσι χωρὶς κηρύσσοντος;

15 Πῶς δὲ κηρύξουσιν ἐὰν μὴ ἀποσταλῶσι; Καθὼς γέγραπται· Ὡς ὡραῖοι οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων εἰρήνην, τῶν εὐαγγελιζομένων τὰ ἀγαθά.

16 Ἀλλ' ὃ πάντες ὑποτάσσονται τῷ εὐαγγελίῳ. Ἡσαΐας γὰρ

τὸ εἶναι ὁ λόγος τῆς πίστεως τὸν ὑποῖον κηρύττομεν·

9 Ὅτι ἐὰν ὁμολογήσῃς μὴ τὸ σώμα σου Κύριον Ἰησοῦν, καὶ πιστεύσῃς μέσα εἰς τὴν καρδίαν σου, ὅτι ὁ Θεὸς τὸν ἀνάστηται ἐκ νεκρῶν, θίλεις σωθῆναι.

10 Διατὶ μὴ τὴν καρδίαν πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην, καὶ μὴ τὸ σώμα ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν.

11 Διατὶ λέγει ἡ γραφή· Κάθε ἰσχυρῶς ὅπως πιστεύει εἰς αὐτὸν δὲν θέλει ἐντραπήν.

12 Διατὶ δὲν εἶναι διαφορά Ἰουδαίου καὶ Ἑλλήνου· διατὶ αὐτὸς εἶναι αὐθέντης ὁλοῦν καὶ ὅπως πλετίζει ὅλους ἐκείνους ὅπως τὸν ἐπιναλίσκονται.

13 Διατὶ καθὲν ἕνας ὅπως ἐπιναλίσκῃ τὸ ὄνομα Κυρίου, θέλει σωθῆναι.

14 Πῶς λοιπὸν ἡμποροῦν νὰ ἐπιναλίσκῃ ἐκεῖνοι εἰς τὸ ὅποιον δὲν ἐπίστευσαν; Καὶ πῶς θέλουσιν πιστεύσει ἐκεῖνοι ὅπως δὲν ἤκουσαν; Καὶ πῶς θέλουσιν ἀκούσει χωρὶς κανένα ὅπως τὸ κηρύσσῃ;

15 Καὶ πῶς θέλουσιν κηρύξαι ἐὰν δὲν σταλθῶσι; Καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Πόσον εἶναι εὐμορφὰ τὰ ποδάρια ἐκείνων ὅπως εὐαγγελίζουσι τὴν εἰρήνην, ἐκεῖνοι, λέγω, ὅπως εὐαγγελίζουσι τὰ ἀγαθά.

16 Ἀλλὰ ὅχι ὅλοι ὑπότασσονται τῷ εὐαγγελίῳ· διατὶ ὁ

λέγει· Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν;

17 Ἄρα ἡ πίστις ἐξ ἀκοῆς· ἡ δὲ ἀκοὴ διὰ ῥήματος· Θεῷ.

18 Ἀλλὰ λέγω· Μὴ οὐκ ἤκουσαν; Μειῖνυγε εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

19 Ἀλλὰ λέγω· Μὴ οὐκ ἔγω· Ἰσραὴλ; Πρῶτος Μαωσῆς λέγει· Ἐγὼ παραζηλώσω ὑμᾶς ἐπ' οὐκ ἔδνει, ἐπὶ ἔδνει ἀσυνίτω παροργισῶ ὑμᾶς.

20 Ἡσαΐας δὲ ἀποτολμᾷ, καὶ λέγει· Εὐρέθην τοῖς ἐμὶ μὴ ζητῶσιν, ἐμφανὲς ἰγνιόμην τοῖς ἐμὶ μὴ ἐκπερωτῶσι.

21 Πρὸς δὲ τὸν Ἰσραὴλ λέγει· Ὅλην τὴν ἡμέραν ἐξεπέτασα τὰς χεῖράς μου πρὸς λαὸν ἀπειθῆντα καὶ ἀντιλέγοντα.

Ἡσαΐας λέγει· Κύριε, τίς ἐπίστευσεν εἰς τὸ κήρυγμά μου;

17 Ἡ πίστις λοιπὸν εἶναι ἐξ ἀκοῆς· ἡ δὲ ἀκοὴ εἶναι διὰ μέσου τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ.

18 Ἀλλὰ λέγω· Μὴ γὰρ δὲν ἤκουσαν; Βίβαια εἰς ὅλην τὴν γῆν εὐγῆκεν ἡ βοή, τῆς καὶ εἰς ταῖς ἄκραις τῆς οἰκουμένης τὰ λόγια τῆς.

19 Ἀλλὰ λέγω· Μὴ γὰρ δὲν ἐγνώρισεν ὁ Ἰσραὴλ; Πρῶτος ὁ Μαωσῆς λέγει· Ἐγὼ θέλω σᾶς παρακινήσει εἰς φθόνον, διὰ μέσου ἐνὸς ἔθνους ὅπῃ δὲν εἶναι ἔθνος μου, μὴ ἔθνος, λέγω, ἀσύνετον θέλω σᾶς παρακινήσει εἰς ὀργήν.

20 Καὶ ὁ Ἡσαΐας ἀποτολμᾷ, καὶ λέγει· Εὐρέθην εἰς ἐκείνης ὅπῃ δὲν μὲ ἐζητῶσαν, ἐφανερῶδηκα εἰς ἐκείνης ὅπῃ δὲν ἐρωτῶσαν διὰ λόγου μου.

21 Καὶ εἰς τὸν Ἰσραὴλ λέγει· Ὅλην τὴν ἡμέραν εἶχα ξαπλωμένα τὰ χεῖρά μου εἰς λαὸν ὅπῃ δὲν πείθεται καὶ ἀντιλέγει.

Κεφ. ια'. 11.

Ἀέγω ἔν· Μὴ ἀπώσατο ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτῷ; Μὴ γένοιτο· καὶ γὰρ ἐγὼ Ἰσραηλίτης εἰμὶ, ἐκ σπέρματος Ἀβραάμ, φυλῆς Βενιαμίν.

2 Οὐκ ἀπώσατο ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτῷ ὃν πρέβγω· Ἡ οὐκ

Ἀέγω λοιπὸν· Μήτις ὁ Θεὸς ἀπεῖρξε τὸν λαὸν τῷ; Μὴ γένοιτο· διατὶ καὶ ἐγὼ εἰμαι Ἰσραηλίτης, ἀπὸ τοῦ σπέρματος τοῦ Ἀβραάμ, ἀπὸ τῆς φυλῆς τοῦ Βενιαμίν.

2 Δὲν ἀπέβαλλεν ὁ Θεὸς τὸν λαὸν τῷ τὸν ὅποιον προέγ-

3 M

αἰδате ἐν Ἡλίᾳ τί λέγει ἡ γραφή, ὡς ἐντυγχάνει τῷ Θεῷ κατὰ τοῦ Ἰσραὴλ, λέγων·

3 Κύριε, τὴς προφῆτας σε ἀπέυτειναι, καὶ τὰ θυσιαστήριά σε κατέσκαψαν· καὶ ὅτε ἐπελείφθη μόνος, καὶ ζήτησιν τὴν ψυχὴν μου.

4 Ἀλλὰ τί λέγει αὐτῷ ὁ χρηματισμός; Κατέλιπον ἑκαυτῷ ἑπτακισχιλίους ἄνδρας οἵτινες ἔκ ἐκαμψαν γόμφῳ τῇ Βάαλ.

5 Οὕτως ἔν καὶ ἐν τῷ νῦν καὶ ἐν λείμμα κατ' ἐκλογὴν χάριτος γέγονεν.

6 Εἰ δὲ χάριτι, οὐκ ἔτι ἐξ ἔργων· ἔπει ἡ χάρις· ἔκ ἔτι γίνεται χάρις· εἰ δὲ ἐξ ἔργων, οὐκ ἔτι ἐκ χάριτος· ἔπει τὸ ἔργον ἔκ ἔτι ἐστὶν ἔργον.

7 Τί οὖν; Ὁ ἐπιζητεῖ Ἰσραὴλ, τότε οὐκ ἐπέτυχεν· ἡ δὲ ἐκλογὴ ἐπέτυχεν, οἱ δὲ λοιποὶ ἐπαρρώθησαν.

8 (Καθὼς γέγραπται· Ἐδῶκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς πνεῦμα κατακύεως, ὁφθαλμὸς τῷ μὴ βλέπειν, καὶ ὅσα τῷ μὴ ἀκούειν,) ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας.

9 Καὶ Δαβὶδ λέγει· Γινώστω ἡ τράπεζα αὐτῶν εἰς

ῥώσις. Ἡ δὲ ἐξεύρετε τί λέγει ἡ γραφή, εἰς (τὴν ἱστορίαν τοῦ) Ἡλία, πῶς αὐτὸς συντυγχάνει εἰς τὸν Θεὸν ἐναντίᾳ τῷ Ἰσραὴλ, λέγωντας·

3 Κύριε, τὴς προφῆτας σε ἐσκότωσαν, καὶ τὰ θυσιαστήριά σε ἐχάλασαν· καὶ ἡ ἀπόμεινα μοναχὸς, καὶ γινώσκων τὸ πάρεν τὴν ζωὴν μου.

4 Ἀλλὰ τί τῷ λέγει ἡ ἀποκρισις τῷ Θεῷ; Ἀφῆκεν διὰ λόγου μου ἑπτὰ χιλιάδας ἄνδρες, ὅπῃ δὲν ἰσχυρότατοι εἰς τὴν Βάαλ.

5 Ἐστὶ λοιπὸν καὶ ἐν τούτῳ τὸν καὶ καιρὸν ἔμεινεν λείψανον κατ' ἐκλογὴν χάριτος.

6 Καὶ εἶναι ἀπὸ τῆς χάριτος, δὲν εἶναι πλέον ἀπὸ τῶν ἔργων· διὰ τὴν ἀλλείως, ἡ χάρις· δὲν εἶναι πλέον χάρις· ἀλλὰ εἶναι ἀπὸ τὰ ἔργα, δὲν εἶναι πλέον χάρις· ἀλλείως τὸ ἔργον, δὲν εἶναι πλέον ἔργον.

7 Τί λοιπὸν; Ἐκεῖνο δὲν ζητᾷ ὁ Ἰσραὴλ, δὲν τὸ ἐπίτευχεν· ἀλλὰ οἱ διαλεγμένοι τὸ ἐπίτευχαι, καὶ οἱ ἐπίλοιποι μακρὰ λείψανον ἀπ' αὐτοῦ.

8 (Καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Ἐδῶκεν τῷ πνεύματι ξιμαραμῶ, μάτια τῷ μὴ βλέπειν, καὶ αὐτίκα τῷ μὴ ἀκούειν,) ἕως τὴν σήμερον ἡμέραν.

9 Καὶ ὁ Δαβὶδ λέγει· Ἄς γένη ἡ τράπεζα τῆς

παγίδα, καὶ εἰς θήραν, καὶ εἰς σκάνδαλον, καὶ εἰς ἀνταποδορὰ αὐτοῖς.

10 Σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν· καὶ τὸν ὥτον αὐτῶν διαπαντὸς σύγκαμψαν.

11 Λέγω ὅν, μὴ ἵπταισαν ἵνα πίωσι· Μὴ γείνοιντο· ἀλλὰ τῷ αὐτῶν παραπτώματι ἡ σωτηρία τοῖς ἔθνεσιν, εἰς τὸ παραζηλώσαι αὐτοὺς.

12 Εἰ δὲ τὸ παράπτωμα αὐτῶν πλῆθος κόσμου, καὶ τὸ ἥττημα αὐτῶν πλῆθος ἔθνων, πόσω μᾶλλον τὸ πλήρωμα αὐτῶν;

13 Ὑμῖν γὰρ λέγω τοῖς ἔθνεσιν, ἵφ' ὅσον μὲν εἰμι ἐγὼ ἔθνων ἀπόστολος, τὴν διακονίαν μὲν δοξάζω·

14 Εἵπως παραζηλώσω μὲν τὴν σάρκα, καὶ σώσω τινας ἐξ αὐτῶν.

15 Εἰ γὰρ ἡ ἀποβολὴ αὐτῶν, καταλλαγὴ κόσμου· τίς ἡ πρόσληψις, εἰ μὴ ζωὴ ἐκ νεκρῶν;

16 Εἰ δὲ ἡ ἀπαρχὴ ἁγία, καὶ τὸ φύραμα· καὶ εἰ ἡ ῥίζα ἁγία, καὶ οἱ κλάδοι.

17 Εἰ δὲ τινες τῶν κλάδων ἐξεκλάσθησαν, σὺ δὲ ἀγγεῖλαι· ὡς ἐνεκτερίσθης ἐν αὐτοῖς, καὶ συγκοινωνῶς

παγίδα, καὶ εἰς βρόχον, καὶ εἰς σκάνδαλον, καὶ εἰς ἀνταποδορὰ τῆς.

10 Ὅς σκοτισθῇ τὰ μάτια τῆς νῆς μὴ βλέπειν· καὶ τὴν ἐσχάτην καμπυρίαν τὴν πάντων.

11 Λέγω λοιπὸν, μήνα ἵπταισαν, διὰ νὰ πίωσι· Μὴ γείνοιντο· ἀλλὰ τὸ πῶσιμον αὐτῶν, ἵγιναι σωτηρία εἰς τὰ ἔθνη, νὰ παρακινήθωσιν ἐκεῖνοι εἰς ζηλίαν.

12 Καὶ ἐὰν τὸ πῶσιμον αὐτῶν εἴη πλῆθος τοῦ κόσμου, καὶ τὸ ἡλάττωμά τῆς εἴη πλῆθος τῶν ἔθνων, πόσω μᾶλλον τὸ πλήρωμά τῆς;

13 Διατὶ ἐγὼ λέγω εἰς ἑσῶς τὰ ἔθνη, εἰς ὅσον εἶμαι ἐγὼ ἀπόστολος ἔθνων, τιμῶ τὴν ὑπηρεσίαν μου.

14 Εἵπως καὶ παρακινήσω εἰς ζηλίαν τὴν σάρκα μου, καὶ σώσω μερικὸς ἀπ' αὐτοῦ.

15 Διατὶ ἐὰν ἡ ἀποβολὴ τῆς εἴη φιλικὸς τῷ κόσμῳ· ποία δίδει εἶσθαι ἡ διεξιούσης τῆς, ἢ παρὰ ζωὴ ἢ ἐκ νεκρῶν;

16 Καὶ ἐὰν ἡ ἀπαρχὴ εἴη ἁγία, καὶ τὸ φύμαμα εἴη ἁγιον· καὶ ἐὰν ἡ ῥίζα εἴη ἁγία, καὶ τὰ κλαδιά εἴη ἁγία.

17 Ἀλλ' ἀνίσως καὶ κἀποιὰ ἀπὸ τὰ κλαδιά ἐσυντρίφθησαν, καὶ ἐκὼν ὄντας ἀγγεῖλα· ἐνεκτερίσθης εἰς

τῆς ρίζης καὶ τῆς πίστεως
τῆς ἐλπίδος ἐγένετο,

18 Μὴ κατακαυχῶ τῶν
κλάδων· εἰ δὲ κατακαυχῶ-
σαι, ἐσὺ τὴν ρίζαν βασά-
λεις, ἀλλ' ἡ ρίζα σέ.

19 Ἐρεῖς ἔτι· Ἐξέκλα-
σθσαν οἱ κλάδοι, ἵνα ἐγὼ
ἰγκεντριθῶ.

20 Καλῶς· τῇ ἀπιστίᾳ
ἐξέκλασθσαν, σὺ δὲ τῇ πίστει
ἵστησας· μὴ ὑψηλόφρονι,
ἀλλὰ φοβῶ.

21 Εἰ γὰρ ὁ Θεὸς τῶν
κατὰ φύσιν κλάδων οὐκ ἐφει-
σατο, μήπως ἔτι σὺ φείση-
ται.

22 Ἴδι ἔτι χρηστότητα καὶ
ἀποτομίαν Θεῷ· ἰπὶ μὲν τὴν
πίστοντας, ἀποτομίαν· ἰπὶ δὲ
σε, χρηστότητα, ἵνα ἐπιμένῃς
τῇ χρηστότητι· ἵπτι καὶ σὺ
ἐκκοπήσῃ.

23 Καὶ ἐκείνοι δὲ, ἵνα μὴ
ἐπιμένωσι τῇ ἀπιστίᾳ, ἰγκεν-
τριθῶσιν· δυνατὸς γὰρ
ἐστὶν ὁ Θεὸς πάλιν ἰγκεντρίσαι
αὐτούς.

24 Εἰ γὰρ σὺ ἐκ τῆς κατὰ
φύσιν ἐξέκοπης ἀργελαίου,
καὶ παρὰ φύσιν ἐκεντρίσθης
εἰς καλλιέλαιον, πόσῳ μάλ-
λον, ἔτι οἱ κατὰ φύσιν,
ἰγκεντριθῶσιν τῇ ἰδίᾳ
ἐλπίδι·

25 Οὐ γὰρ θέλω ὑμᾶς

τὸν τρόπον τῆς, καὶ ἵνα
συγκοινωνίᾳ τῆς ρίζης καὶ τῇ
ὕδατος τῆς ἐλπίδος,

18 Μὴ καυχῶσαι ἵνα
τῶν κλάδων· καὶ ἐὰν
κατακαυχῶσαι, ἐσὺ δὲν βασ-
αλῆς τὴν ρίζαν, ἀλλὰ ἡ ρίζα
βασαλῆς ἐστίνα.

19 Θέλεις εἰπεῖ· λοιπὸν
Ἐξέκοπθην τὰ κλάδια, διὰ
ἵνα ἰγκεντριθῶ ἐγώ.

20 Καλὰ (λέγεις) διὰ
τὴν ἀπιστίαν τῆς ἐξέκοπθαι,
ἀλλ' ἐσὺ γίνεσαι μὴ πίστιν· μὴ
κενοδοξῆς λοιπὸν, ἀλλὰ φοβῶ.

21 Διατὶ ἵνα ὁ Θεὸς δι-
ἐψήφισε τὰ φυσικὰ κλάδια
μήπως καὶ διὰ ψήφισιν ἔτι
ἐστίνα.

22 Ἴδις λοιπὸν καλωσύνη
καὶ ἀποτομίαν τοῦ Θεοῦ· ἰπὶ
ἐκείνης ἰπὶ ἵπταν, ἀποτο-
μίαν· καὶ εἰς ἐστίνα, καλωσύ-
νην, ἵνα γὰρ εἰς τὴν καλὴν
σύνην· εἰ δὲ μὴ, καὶ ἐσὺ δι-
λείς ἀποκοπή.

23 Καὶ ἐκείνοι, ἅς δὲ
ἀπομένωσι εἰς τὴν ἀπιστίαν,
θέλωσι ἰγκεντριθῶ· διατὶ
Θεὸς ἐστὶν δυνατὸς πάλιν ἵ-
να ἰγκεντρίσῃ.

24 Διατὶ ἵνα ἐσὺ ἐξέκο-
πης ἀπὸ τῆς φυσικῆς ἀργε-
λαίου, καὶ ἰγκεντρίσθης ἐξ
ἀπὸ τῆς φύσιν σε εἰς καλὴν
ἐλπίδα, πόσῳ μάλλον ἵνα
οἱ φυσικοὶ, θέλωσι ἰγκεντριθῶ
εἰς τὴν ἰδίαν τῆς ἐλπίδος·

25 Διατὶ ἐγὼ δὲν θέλω

ἀγαθῶν, ἀδελφοί, τὸ μυστήριον
τῆτο, (ἵνα μὴ ἔτι παρ' ἐαυ-
τοῖς φρόνιμοι,) ὅτι πῶς οὖν
ἀπὸ μέρους τῷ Ἰσραὴλ γέγο-
νεν, ἄχρις ἐπὶ τὸ πλήρωμα τῶν
ἰδίων εἰσελθῇ.

26 Καὶ ἔτι πᾶς Ἰσραὴλ
σῶσονται, καθὼς γέγραπ-
ται· Ἦξει ἐκ Σιών ὁ βράμει-
ον, καὶ ἀποτρέψει ἀσυνεβίαν
ἐπὶ Ἰακώβ.

27 Καὶ αὕτη αὐτοῖς ἡ
παρ' ἐμὲ διαθήκη, ὅταν
ἀφίλωμαι τὰς ἀμαρτίας
αὐτῶν.

28 Κατὰ μὲν τὸ εὐαγγέ-
λιον, ἔχθροι δὲ ὑμᾶς· κατὰ
δὲ τὴν ἐκλογὴν, ἀγαπητοὶ διὰ
τὰς πατέρας.

29 Ἀμεταμέλητα γὰρ τὰ
χάρισμα καὶ ἡ κλήσις τοῦ
Θεοῦ.

30 Ὡςπερ γὰρ καὶ ὑμεῖς
ποτε ἠπειθήσατε τῷ Θεῷ,
ὡν δὲ ἠλεήθητε τῇ τῶν
ἀπειθείᾳ.

31 Οὕτω καὶ ἔτι οὖν
ἠπειθήσαν τῷ ὑμῶν ἑλπίδι,
ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐλεηθῶσι.

32 Συνέκλινε γὰρ ὁ Θεὸς
τὴν πάντας εἰς ἀπειθεῖαν,
ἵνα τὴν πάντας ἐλεήσῃ.

33 Ὡς βάθος πλάτης καὶ

ἀδελφοί, ἵνα μὴ γνωρίζετε
ἐστίς τὸ μυστήριον τῆτο, (διὰ
ἵνα μὴ εἰσὶ φρόνιμοι εἰς τὸ
λόγον σας,) ὅτι τοφλάγρᾳ μι-
σηκῶς ἵπταν εἰς τὸν Ἰσραὴλ,
ἕως ὅπῃ ἵνα ἱμῶν τὸ πλῆ-
ρωμα τῶν ἰδίων.

26 Καὶ ἔτι πᾶς Ἰσραὴλ
σῶσονται, καθὼς ἐστὶν
γεγραμμένον· Ἦξει ἐκ Σιών
τὸν βῆμα ἐκείνου· ὅπῃ ἐλε-
θῶναι, καὶ θέλει ἀποδοῦναι
ταῖς ἀσυνεβίαις ἀπὸ τὸν Ἰα-
κώβ.

27 Καὶ αὕτη ἔστι ἡ δια-
θήκη ἀπὸ λόγον με εἰς αὐ-
τοῖς, ὅταν ἀφαιρέσω ταῖς
ἀμαρτίας τῆς.

28 Ἐκείνοι λοιπὸν κατὰ
τὸ εὐαγγέλιον, εἰναι ἔχθροι
διὰ λόγον σας· ἀλλ' κατὰ
τὴν ἐκλογὴν, εἰναι ἀγαπητοὶ
διὰ τὰς πατέρας.

29 Διατὶ τὰ χάρισμα καὶ
καὶ τὸ κλήσιμα τῶ Θεοῦ ἵ-
ναι πράγματα ἀμεταμέλητα.

30 Καὶ καθὼς καὶ ἐστίς ἐνα
καίρις ἰσχυρῆς ἀπειθείας εἰς
τὸν Θεόν, καὶ τῶρα διὰ τὴν
ἀπειθεῖαν ἐλέησαν ἐλεηθῆναι.

31 Ἐπὶ καὶ ἐπὶ τῶν
ἠπειθήσαν ἀπειθεῖν, διὰ ἵνα
ἐλεηθῶσι καὶ αὐτοὶ μετὰ τὸ
ἐλεῶν, ὅπῃ ἐστίς ἐλεηθῆναι
(ἀπὸ τὸν Θεόν.)

32 Διατὶ ὁ Θεὸς ὅλως τὴν
ἐκλίσαν εἰς τὴν ἀπειθεῖαν,
διὰ ἵνα τὴν ἐλεήσῃ ὅλως.

33 Ὡς βάθος πλάτης καὶ
3 M 3

σοφίας καὶ γνώσεως Θεῷ ὡς ἀνεξερευνήτα τὰ κρίματα αὐτοῦ, καὶ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ.

34 Τίς γὰρ ἔγνω ἔνν Κυρία; ἢ τίς σύμβελῃ αὐτῷ ἐγένετο;

35 Ἡ τίς προέδωκεν αὐτῷ, καὶ ἀνταποδοθήσεται αὐτῷ;

36 Ὅτι ἐξ αὐτοῦ, καὶ δι' αὐτοῦ, καὶ εἰς αὐτὸν τὰ πάντα· αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τὴν αἰῶνα· ἀμήν.

σοφίας καὶ γνώσεως κατὰ πολλὰ ἀνεξήτατοι ἢ κρίσεις τοῦ, καὶ νοήταις ἢ γράταις τοῦ

34 Διατὶ ποῦ τὸν ἔνν τοῦ Θεοῦ; ἔγνω σύμβυλός τοῦ;

35 Ἡ τίς τῷ ἐδότη, καὶ νὰ τῷ δοθῇ;

36 Ἐπειδὴ ἀπὸ καὶ διὰ μέσου τοῦ, καὶ τὸν εἶναι τὰ πάντα· δόξα εἰς τὴν αἰῶνα·

Κεφ. ιβ'. 12.

Παρακαλῶ ἔν ὑμᾶς, ἀδελφοί, διὰ τῶν οἰκτιρημάτων τοῦ Θεοῦ, παρασῆσαι τὰ σώματα ὑμῶν θυσίαν ζῶσαν, ἁγίαν, εὐάρεστον τῷ Θεῷ, τὴν λογικὴν λατρίαν ὑμῶν.

2 Καὶ μὴ συσχηματίζεσθε τῷ αἰῶνι τούτῳ· ἀλλὰ μεταμορφώσθε τῇ ἀνακαινώσει τοῦ νοῦς ὑμῶν, εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τί τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ τὸ ἀγαθὸν καὶ εὐάρεστον καὶ τέλειον.

3 Λέγω γὰρ διὰ τῆς χάριτος τῆς δωδέισης μοι, παντὶ τῷ ὄντι ἐν ὑμῖν, μὴ ὑπερφρονεῖν παρ' ὃ δι' φρονεῖν· ἀλλὰ φρονεῖν εἰς τὸ σωφρονεῖν, ἡκάστῳ ὡς ὁ Θεὸς ἡμέριστο μέτρον πίστεως.

4 Καθάπερ γὰρ ἐν ἐνὶ σώ-

Παρακαλῶ σας λοιποὶ, διὰ τῆς οἰκτιρημάτων τοῦ Θεοῦ, νὰ παρασῆτε σώματά σας θυσίαν ζῶσαν, ἁγίαν, εὐάρεστον εἰς τὴν λογικὴν σας λατρίαν.

2 Καὶ μὴν συσχηματίζεσθε ὁμοίως μὲ τὸν αἰῶνα· ἀλλὰ μεταμορφώθητε ἐξανακαινέργωσιν τοῦ νοῦ· διὰ νὰ δοκιμάζετε τί τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, τὸ καὶ εὐάρεστον καὶ τέλειον.

3 Διατὶ ἐγὼ λέγω χάριτι· ὅπερ μὴ ἰδοῦμαι εἶναι εἰς ὑμᾶς ὅτι μὴν φρονῇ τίποτε περὶ ὑμῶν· ἐξ ἧς ἀπὸ ἐκεῖνο ὅτι νὰ φρονῇ· ἀλλὰ νὰ φρονῇ ὡς καθ' ἑκάστην, καθὰ τὸ ἡμέτερον μέτρον πί-

4 Διατὶ καθὼς

ματι μέλη πολλά ἔχομεν, τὰ δὲ μέλη πάντα ἐκ τῆς αὐτῆς ἔχει πρᾶξις·

5 Οὕτως οἱ πολλοὶ ἐν σῶμα ἴσμεν ἐν Χριστῷ, ὁ δὲ καθ' ἑᾶς, ἀλλήλων μέλη.

6 Ἐχοντες δὲ χαρίσματα κατὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν διάφορα, εἴτε προφητείας, κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς πίστεως·

7 Εἴτε διακονίαν, ἐν τῇ διακονίᾳ· εἴτε ὁ διδάσκων, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ·

8 Εἴτε ὁ παρακαλῶν, ἐν τῇ παρακλήσει· ὁ μεταδίδως, ἐν ἀπλότητι· ὁ προϊάμενος, ἐν σπουδῇ· ὁ ἱλιῶν, ἐν ἱλαρότητι.

9 Ἡ ἀγάπη, ἀνυπόκριτος. Ἀποστυγούντες τὸ ποιηρὸν, καλλῶμενοι τῷ ἀγαθῷ.

10 Τῇ φιλαδελφίᾳ εἰς ἀλλήλους φιλόστοργοι. Τῇ τιμῇ ἀλλήλους προσκυμένοι.

11 Τῇ σπουδῇ μὴ ὀκνηροί. Τῷ πνεύματι ζῶντες. Τῷ Κυρίῳ δουλοῦντες.

12 Τῇ ἰλιπιδί χαίροντες. Τῇ θλίψει ὑπομένοντες.

κορμί ἔχομεν πολλά μέλη, καὶ ὅλα τὰ μέλη διὰ ἑκαστοῦ τῆς αὐτῆς πρᾶξις·

5 Ἐξ, οἱ πολλοὶ εἴμεσθε ἕνα κορμὶ εἰς τὸν Χριστόν, καὶ καθ' ἑνὸς εἴμεσθε μέλη, ἕκαστος τοῦ ἄλλου.

6 Καὶ ἔχοντας ἵνα ἔχωμεν διάφορα χαρίσματα κατὰ τὴν χάριν ὅπως ἡμᾶς ἐδόθη, καὶ τε ἔχομεν προφητείας, ἵνα προφητεύωμεν κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς πίστεως·

7 Καὶ τε ἔχομεν διακονίαν, ἵνα διακονῶμεν· καὶ τε τίς εἶναι διδάσκαλος, ἵνα ὑπηρετῇ εἰς τὴν διδασκαλίαν·

8 Καὶ ἐκκλησιᾶς ὅπως παρηγορεῖται, ἵνα ὑπηρετῇ εἰς τὴν παρηγορίαν· καὶ ἐκκλησιᾶς ὅπως μεταδίδῃ, ἵνα τὸ κάμη μὲ ἀπλότητα· καὶ ὁ προϊάμενος, ἵνα κυβερνᾷ μὲ σπουδῇ· καὶ ἐκκλησιᾶς ὅπως κάμνει ἱλιῶν, ἵνα τὸ κάμη μὲ ἱλαρότητα.

9 Ἡ ἀγάπη ἵνα μὴν εἴσται πλαγῇ. Νὰ σιχαίνεσθε τὸ ποιηρὸν, ἵνα σμίνετε εἰς τὸ ἀγαθόν.

10 Νὰ ἀγαπᾶτε ἀπὸ καρδίας ἕνα τὸν ἄλλον, ὡς ἀνδελφοί. Εἰς τὴν τιμὴν ἵνα προσκίνατε ἕνα τὸν ἄλλον.

11 Εἰς τὴν σπουδὴν ἵνα μὴν εἰσθε ὀκνηροί. Θιμενοὶ εἰς τὸ πνεῦμα. Νὰ δουλεύετε τῷ Κυρίῳ.

12 Μὲ ἰλιπιδί ἵνα χαίρεσθε. Εἰς τὴν θλίψιν ἵνα

Τῇ προσευχῇ προσκατεργυνέ-
ταις.

13 Ταῖς χρεῖαις τῶν ἀγγέ-
λων κοινωνήντες. Τὴν φιλοξε-
νίαν διώκοντες.

14 Εὐλογεῖτε τὰς διακον-
τας ὑμᾶς· εὐλογεῖτε, καὶ μὴ
καταρᾶσθε.

15 Χαίρειν μετὰ χαίρον-
των, καὶ κλαίειν μετὰ κλαι-
όντων.

16 Τὸ αὐτὸ εἰς ἀλλήλους
φροῦντες. Μὴ τῷ ἐφελᾷ
φροῦντες, ἀλλὰ τοῖς ταπει-
νοῖς συναπαρρέμενοι. Μὴ γί-
νησθε φρόνιμοι παρ' ἑαυ-
τοῖς.

17 Μηδενὶ κακὸν ἀντὶ
κακῆ ἀποδιδόντες· Προνοῦ-
μενοι καλὰ ἑωπιῶν πάντων
ἀνθρώπων.

18 Εἰ δυνατόν τὸ ἐξ ὑμῶν,
μετὰ πάντων ἀνθρώπων εἰρη-
νεύοντες.

19 Μὴ ἑαυτὺς ἐκδικῶντες,
ἀγαπήτω· ἀλλὰ ὅτε τύπον
τῇ ὀργῇ γεγραπται γάρ·
Ἐμοὶ ἐκδίκησις· ἰγὼ ἀντα-
ποδώσω, λέγει Κύριος·.

20 Ἐὰν ὃν πειρᾷ ὁ ἐχθρὸς
σε, ψάμει αὐτόν· ἰάν διψῇ,
πότιξέ αὐτόν· τέτο γὰρ ποιῶν,
ἀνδρακάς περὶ σωρεύσεις ἐπὶ
τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.

ὑπομείνετε. Εἰς τὴν προσευ-
χὴν καὶ προσκατεργητέ.

13 Εἰς ταῖς χρεῖαις τῶν
ἀγγέλων καὶ μεταδίδοτε. Τὴν
φιλοξενίαν καὶ γυρεύετε.

14 Εὐλογατε ἐκείνους ὅπως
σᾶς κατατρέχουν· καὶ τὰς ἐν-
λογῆτε λέγων, καὶ καὶ μὴ τὰς
καταρᾶσθε.

15 Να χαίρεσθε μὲ ἐκείνους
ὅπως χαίρουνται, καὶ καὶ κλαί-
ετε μὲ ἐκείνους ὅπως κλαίουσιν.

16 Να ἔχετε μίαν γνώ-
μην ἀνάμυσά σας. Να μὴ
ἐφελοφρονῶτε, ἀλλὰ καὶ ὡς
λεωδᾶτε εἰς τὰ ταπεινά. Μὴ
γίνεσθε φρόνιμοι σημά εἰς τοῦ
λόγου σας.

17 Να μὴ ἀνταποδίδετε
εἰς κανένα κακὸν ἀντὶ κακῆ·
Νὰ προνοοῦντες ἐκείνους ὅπως
εἶναι καλὰ ὁμπερσὰ εἰς ὅλους
τὸς ἀνθρώπους.

18 Ἄν εἶναι δυνατόν, ὅσοι
εἶναι εἰς τὴν δυνάμιν σας,
καὶ εἰρημεῖτε μὲ ὅλους τὸς ἀν-
θρώπους.

19 Να μὴ ἐκδικικῶντες τὴν
λόγῳ σας, ἀγαπήτω· ἀλλὰ καὶ
δίδοτε τύπον τῆς ὀργῆς· διὰ τὴν
εἶναι γεγραμμένον· Ἐμοὶ μὴ
εἶναι ἡ ἐκδίκησις· ἰγὼ θέλω
ἀνταποδώσει, λέγει Κύριος·.

20 Ἐὰν πειρᾷ λαίπρον ὁ
ἐχθρὸς σε, ψεφέ τον· καὶ
ἐάν διψῇ, ποτίξέ τον· διὰ τὴν
κάμειντας ἐν τῷ θείῳ σω-
ρεύσει εἰς τὸ κεφάλαιον τὴν κάρ-
βονα ἀνέμεινα.

21 Μὴ νικᾷ ὑπὸ τοῦ κακῆ·
ἀλλὰ νικά ἐν τῷ ἀγαθῷ τὸ
κακόν.

21 Μὴν νικᾶσαι ἀπὸ τοῦ
κακόν· ἀλλὰ μὴ τὴν καλῶσύν-
ην νικά τὸ κακόν.

Κεφ. ιγ'. 13.

Πᾶσα ψυχὴ ἑξουσίαις ὑπε-
ρεχούσαις ὑποτάσσασθε· δι-
ὰ γὰρ ἐστὶν ἑξουσία εἰ μὴ
ἀπὸ Θεοῦ· αἱ δὲ ἔσονται ἑξου-
σίαι, ὑπὸ τοῦ Θεοῦ τιταγ-
μέναι εἰσιν.

2 Ὡς ὁ ἀντιτασσόμε-
νος τῇ ἑξουσίᾳ, τῇ τοῦ Θεοῦ
διαταγῇ ἀντίστηκεν· οἱ δὲ
ἀντισηκόντες, ἑαυτοῖς κῆμα
λειτουργοῦνται.

3 Οἱ γὰρ ἄρχοντες οὐκ
εἰσὶ φόβος τῶν ἀγαθῶν ἔρ-
γων, ἀλλὰ τῶν κακῶν θέλεις
δὲ μὴ φοβεῖσθαι τὴν ἑξου-
σίαν· τὸ ἀγαθὸν ποιεῖν· καὶ
ἔξεις ἵππων ἐξ αὐτῆς.

4 Θεὸς γὰρ διάκονός ἐστι
σοι εἰς τὸ ἀγαθόν. Ἐὰν δὲ
τὸ κακόν ποιῇς, φοβῆ· ἡ γὰρ
ἐκτὴν τὴν μάχαιραν φορεῖ.
Θεὸς γὰρ διάκονός ἐστιν, ἑκ-
δικᾷ εἰς ὀργὴν τῷ τὸ κακόν
πράσσοντι.

5 Διὸ ἀνάγκη ὑποτάσ-
σθαι, ἡ μόνον διὰ τὴν
ἐργῶν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν
συνειδήσει.

ΚΛΘε ψυχὴ αἱ ὑποτάσσει-
ται εἰς ταῖς ἑξουσίαις,
ὅπως ὑπερέχουσιν· διὰ τὴν εἶ-
ναι ἑξουσία (ἀπ' ἄλλου) παρὰ
ἀπὸ τοῦ Θεοῦ· καὶ ἡ ἑξουσία
ὅπως εἶναι, εἶναι ἀπὸ τοῦ
Θεοῦ εἰς τάξιν βαλμένης.

2 Εἰς τὸσον ὅπως ἐκείνους
ὅπως ἐναντιοῦνται τῇ ἑξουσίᾳ,
ἐναντιοῦνται εἰς τὴν τάξιν τοῦ
Θεοῦ· καὶ ἐκεῖνοι ὅπως ἐναν-
τιοῦνται, ὁλοκαίρως πάρει κῆμα
εἰς τοῦ λόγου της.

3 Διατὶ οἱ ἄρχοντες δι-
εἶναι αἰτία φόβου εἰς ἐκείνους
ὅπως κάμουν τὰ καλὰ ἔργα,
ἀλλὰ εἶναι φόβος ἐκείνων ὅπως
κάμουν τὰ κακά. Καὶ θέ-
λεις καὶ μὴν φοβεῖσθαι τὴν ἑξου-
σίαν· κάμει τὸ κακόν· καὶ
θέλεις ἔχει ἵππων ἀπ' αὐτῆς.

4 Διατὶ (ὁ ἄρχων) εἶναι
ἐκπληρῶν τῷ Θεῷ εἰς σῶμα διὰ
τὸ καλόν της. Ἀπὸ ἂν κάμ-
ουν τὸ κακόν, φοβῆ· ἐπειδὴ δὲ
σηκώνει τὸ σπαθὶ εὐκαιρία·
διὰ τὴν εἶναι ἐκπληρῶν τῷ Θεῷ,
ἐκδικητῆς μὲ ὀργὴν εἰς ἐκείνους
ὅπως κάμουν τὸ κακόν.

5 Διὰ τὴν ἀνάγκη εἶναι
καὶ ὑποτάσσασθαι, ὅχι μόνον
διὰ τὴν ἐργῶν, ἀλλὰ καὶ διὰ
τὴν συνειδήσει.

6 Διὰ τὸτο γάρ καὶ φό-
ρες τελείτε· λειτουργοὶ γάρ
Θεοῦ εἰσιν εἰς αὐτὸ τὸτο προ-
καρτερίζοντες.

7 Ἀπόδοτε ἔν πᾶσι τὰς
ὀφειλάς· τῷ τὸ φόρον, τὸν
φόρον· τῷ τὸ τέλος, τὸ
τέλος· τῷ τὸν φόβον, τὸν
φόβον· τῷ τὴν τιμὴν, τὴν
τιμὴν.

8 Μηδεὶ μὴδὲν ὀφείλετε,
εἰ μὴ τὸ ἀγαπᾶν ἀλλήλους·
ὁ γὰρ ἀγαπᾶν τὸν ἑτέρον, νό-
μον πεπλήρωκε.

9 Τὸ γάρ· Οὐ μοιχεύσεις·
Οὐ φονεύσεις· Οὐ κλέψεις·
Οὐ ψευδομαρτυρήσεις· Οὐκ
ἐπιθυμήσεις· καὶ εἰτις ἑτέρα
ἑτεροῦ, ἐν τῷτῳ τῷ λόγῳ
ἀνακιφαλαιοῦται, ἐν τῷ
Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου
ὡς σεαυτὸν.

10 Ἡ ἀγάπη τῷ πλησίον
κακὸν οὐκ ἐργάζεται· πλή-
ρωμα ἔν νόμῳ ἡ ἀγάπη.

11 Καὶ τὸτο, εἰδότες τὸν
καιρὸν, ὅτι ὥρα ἡμᾶς ἤδη ἐξ
ὑπνῶν ἐγερθῆναι· οὖν γὰρ ἐγ-
γύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία ἢ
ὅτε ἐπιστεύσαμεν.

12 Ἡ ἐξ προέκτασεν, ἡ

6 Διατὶ διὰ τὸτο πλε-
ρύνετε καὶ δοσίματα· διατὶ
ἐκεῖνοι εἶναι ὑπηρεταί τοῦ
Θεοῦ, καὶ εἰς αὐτὸ τὸτο τὰ
ἔργον ἐπιμένει.

7 Δότε λοιπὸν εἰς ἅπαν
ἐκεῖνα ὅπῃ χρεωγεῖτε· εἰς ἐκ-
κὸν ὅπῃ χρεωγεῖτε τὸ δῶ-
νον, ἀπόδοτε τὰ δόσιμον· καὶ
εἰς ἐκεῖνον ὅπῃ χρεωγεῖτε τὴν
κεμῆρην, δότε τε τὸ κεμῆρην
καὶ εἰς ἐκεῖνον ὅπῃ χρεωγεῖτε
τὸν φόβον, δότε τε τὸν φόβον
καὶ εἰς ἐκεῖνον ὅπῃ χρεωγεῖτε
τὴν τιμὴν, ἀπόδοτε τὴν τιμὴν.

8 Καὶ μὴ χρεωγεῖται τις
τίποτες, παρὰ τὸ νὰ ἀγα-
πᾶται ἕνας τὸν ἄλλον· διατὶ
ἐκεῖνος ὅπῃ ἀγαπᾶ τὸν ἄ-
λλον, ἐτελείωσεν τὸν νόμον.

9 Διατὶ τὸ· Μὴ μοιχεύ-
σεις· Μὴ φονεύσεις· Μὴ
κλέψεις· Μὴ ψευδομαρτυ-
ρήσεις· Μὴ ἐπιθυμήσεις
καὶ ὅποια ἄλλη ἐντολὴ καὶ
ἂν εἴη, εἰς τῶτον τὸν λόγον
ἀνακιφαλαιοῦται, εἰς τὸ· Νὰ
ἀγαπᾶς τὸν γείτονά σου, ὡς
σεαυτὸν σου.

10 Ἡ ἀγάπη τοῦ γείτονος
κακὸν δὲν κάμνει· πλήρωμα
λοιπὸν τῷ νόμῳ εἶναι ἡ ἀγάπη.

11 Ἐξαιρέτως, ἐξείρομαι
τὸν καιρὸν, ὅτι ὥρα μᾶλλον ὥρα
εἶναι νὰ ἐγυπνίσωμαι· διατὶ
τῶρα εἶναι κοίτερά μας ἡ
σωτηρία, παρὰ ὅταν ἐπιστε-
ύσαμεν.

12 Ἡ ἐκτα ἐπέτασεν, καὶ

δὲ ἡμέρα ἡγγικε· ἀποθνήσκει
οὖν τὰ ἔργα τῷ σκότει, καὶ
ἐνδυσώμει τὰ ἔπλα τῷ φω-
τός.

13 Ὡς ἐν ἡμέρᾳ, εὐσχη-
μῶς περιπατήσωμεν· μὴ
κώμοις καὶ μέδαις, μὴ κοί-
ταις καὶ ἀσπληγείαις, μὴ ἐρι-
δι καὶ ζήλῳ.

14 Ἀλλ' ἐνδύσασθε τὸν
Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ
τῆς σαρκὸς προοίαν μὴ ποι-
εῖσθε εἰς ἐπιθυμίαν.

ἡ ἡμέρα ἰσθώμεν· ὡς ἔξω-
μεν ἀπὸ λόγῳ μας λοιπὸν τὰ
ἔργα τῷ σκότει, καὶ ὡς ἐνδυ-
σώμεν τὰ ἄρματα τῷ φωτός.

13 Ὡς περιπατήσωμεν εὐ-
τακτα, ὡς ἂν ὅπῃ ἡμασθῶν
εἰς τὴν ἡμέραν· ὅχι εἰς πολυ-
φαγίας καὶ μέδαις, ὅχι εἰς
σμίξαις καὶ ἀκολασίας, ὅχι
εἰς φιλονεικίας καὶ φθόνους.

14 Ἀλλ' ἐνδύθητε τὸν
Κύριον μας Ἰησοῦν Χριστόν,
καὶ μὴν φροντίζετε διὰ τὴν
σάρκα, νὰ κάμνετε ταῖς ἐπι-
θυμίαις τῆς.

Κι. ρ. 14.

Τὸν δὲ ἀσθενούντα τῇ
πίτει, πρόσλαμβάνοντα,
μὴ εἰς διακρίσεις διαλογί-
σων.

2 Ὡς μὴν πιστεύει φαγεῖν
πάντα· ὁ δὲ ἀσθενῶν λάχανα
ἰσθίει.

3 Ὁ ἰσθίων, τὸν μὴ ἰσθί-
οντα μὴ ἐξουθενίτω· καὶ ὁ
μὴ ἰσθίων, τὸν ἰσθιοντα μὴ
κρίνιτω· ὁ Θεὸς γὰρ αὐτὸν
προσλαμβάνει.

4 Σὺ τίς εἶ ὁ κρίνων ἄλ-
λότῳ οἰκίῳ; Τῷ ἰδίῳ κυ-
ρίῳ γὰρ ἡ πίπτει· καθύπερθε

Καὶ ἐκεῖνος ὅπῃ ὅτι
ἀσθενὴς εἰς τὴν πίστιν,
δέχου δὲ τοῖς εἰς τὸν λόγον
σου, ὅχι εἰς φιλονεικίας
ζητημάτων.

2 Ὡς πιστεῖται ὅτι εἶναι
ἰσχυρία· νὰ φάγῃ ἀπὸ ὅλα
ἀλλ' ἄλλος, ὅπῃ ἀσθενῇ, (εἰς
τὴν πίστιν,) τρώγῃ λάχανα.

3 Ἐκεῖνος ὅπῃ τρώγῃ,
ὡς μὴ καταφρονεῖ ἐκεῖνον
ὅπῃ δὲν τρώγῃ· καὶ ἐκεῖνος
ὅπῃ δὲν τρώγῃ, ὡς μὴ κατα-
κρίνῃ ἐκεῖνον ὑποὶ τρώγῃ·
διατὶ ὁ Θεὸς τὸν ἰσχυρὸν
εἰς τοῦ λόγου σου.

4 Ποῦτος εἶπας ἰσθίοντα
κρίνει ἄλλου οἰκίῳ; Εἰς
τὸν ἰδικόν σου ἀδελφόν σου τίκει

ται δέ· δυνατός γὰρ ἐστὶν ὁ
Θεὸς γῆσαι αὐτόν.

5 Ὃς μὲν κρίνει ἡμέραν
παρ' ἡμέραν, ὃς δὲ κρίνει
πάσαν ἡμέραν· ἕκαστος ἐν τῇ
ιδίῳ τοῖ πληροφεισθῶ.

6 Ὁ Φρονῶν τὴν ἡμέραν,
Κυρίῳ φρονεῖ· καὶ ὁ μὴ φρο-
νῶν τὴν ἡμέραν, Κυρίῳ ἢ φρο-
νεῖ· ὁ ἰσθίων, Κυρίῳ ἰσθίει·
εὐχαρισεῖ γὰρ τῷ Θεῷ· καὶ
ὁ μὴ ἰσθίων, Κυρίῳ οὐκ
ἰσθίει, καὶ εὐχαρισεῖ τῷ
Θεῷ.

7 Οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν ἑαυτῷ
ζη, καὶ ἑδείς ἑαυτῷ ἀποδῆ-
σκει.

8 Ἐάν τε γὰρ ζῶμεν, τῷ
Κυρίῳ ζῶμεν· ἔάν τε ἀποδῆ-
σκωμεν, τῷ Κυρίῳ ἀποδῆ-
σκομεν· ἔάν τε οὖν ζῶμεν,
ἔάν τε ἀποδῆσκωμεν, τοῦ
Κυρίου ἐσμέν.

9 Εἰς τοῦτο γὰρ Χριστὸς
καὶ ἀπέθανε καὶ ἀνέστη καὶ
ἀνέζησε, ἵνα καὶ νεκρῶν καὶ
ζώντων κυριεύσῃ.

10 Σὺ δὲ τί κρίνεις τὸν
ἀδελφόν σου; ἢ καὶ σὺ τί

ἢ πέφται ἡμῶς θέλει γὰρ
διατί δυνατὸς εἶναι ὁ Θεὸς
καὶ τὸν γῆσαι.

5 Καὶ ἕνας μὲν κρίνει τὴν
ἡμέραν τιμωτέραν ἢ μία ἡμέρα·
παρὰ τὴν ἄλλην ἡμέραν· καὶ
ἄλλος τιμᾷ μίαν λογὸς πα-
σαν ἡμέραν· κάθε ἕνας ἐν
μαιδάνει διὰ τὰ εἶναι πλη-
ροφωρημένον εἰς τὸν οὖν τοῦ
(ἀν καλὰ κάμνη.)

6 Ἐκεῖνος ὅπου φροντίζει
τὴν ἡμέραν, φροντίζει διὰ τὸν
Κύριον· καὶ ἐκεῖνος ὅπου ἢ
φροντίζει τὴν ἡμέραν, καὶ
φροντίζει διὰ τὸν Κύριον· ὁ
ἐκεῖνος ὅπου τρώγει, τρώγει
διὰ τὸν Κύριον· διατί εὐχα-
ρισεῖ τὸν Θεόν· καὶ ἐκεῖνος
ὅπου δὲν τρώγει, διὰ τὸν Κύ-
ριον δὲν τρώγει καὶ αὐτῷ
καὶ εὐχαρισεῖ τὸν Θεόν.

7 Διατί ἑδὲ κανίνας
ἀπὸ ἡμᾶς ζη εἰς τοῦ λόγου
τη, καὶ ἑδὲ κανίνας ἀποδῆ-
σκει εἰς τοῦ λόγου τη.

8 Διατί ἔάν τε ζῶμεν, ἡμῶν
τὸν Κύριον ζῶμεν· καὶ ἔάν τε
ἀποδῆσκωμεν, εἰς τὸν Κύριον
ἀποδῆσκομεν· καὶ οὖν λοιπὸν
ζῶμεν, καὶ ἀποδῆσκωμεν, τοῦ
Κυρίου ἐσμεν.

9 Διὰ τὸτο καὶ ὁ Χριστὸς
ἀπέθανεν καὶ ἀνέστη καὶ
ἀνέζησε, διὰ τὰ κυριεύσῃ καὶ
νεκρῶν καὶ ζωντανῶν.

10 Καὶ ἐσύ τί κρίνεις τὸν
ἀδελφόν σου; ἢ καὶ σὺ τί

ἔξουσις τὸν ἀδελφόν σου;
πάντες γὰρ παρατησόμεθα
τῷ βήματι τοῦ Χριστοῦ.

11 Γέγραπται γάρ· Ζῶ
ἐγώ, λέγει Κύριος· ὅτι ἡμοὶ
κάμψαι πᾶν γόνυ, καὶ πᾶσα
γλῶσσα ἐξομολογήσεται τῷ
Θεῷ.

12 Ἄρα οὖν ἕκαστος ἡμῶν
πρὸς ἑαυτοῦ λόγον δώσει τῷ
Θεῷ.

13 Μικεῖν οὖν ἀλλήλους
κρίνομεν· ἀλλὰ τὸτο κρίνατε
μᾶλλον, τὸ μὴ τίθειναι πρόσ-
κομμα τῷ ἀδελφῷ, ἢ σκάν-
δαλον.

14 Οἶδα καὶ πέπεισμαι
ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ, ὅτι ἑδὲ κοι-
νὸν δι' ἑαυτοῦ· εἰ μὴ τῷ λογι-
ζομένῳ τί κοινὸν εἶναι, ἐκείνου
κοινόν.

15 Εἰ δὲ διὰ βρώμα ὁ
ἀδελφός σου λυπῆται, οὐκ
ἔτι κατὰ ἀγάπην περιπατεῖς·
μὴ τῷ βρώματι σου ἐκείνου
ἀπόλλυ, ὑπὲρ ἧς Χριστὸς ἀπέ-
θανε.

16 Μὴ βλασφημείσθω
οὖν ἡμῶν τὸ ἀγαθόν.

καταφρονεῖς τὸν ἀδελφόν σου;
διατί ὅλοι μέλλομεν ἐν πα-
ραθεσμῷ εἰς τὸ κριτήριον
τοῦ Χριστοῦ.

11 Διατί εἶναι γραμμέ-
νον· Ζῶ ἐγώ, λέγει Κύριος·
ὅτι καθε γόνυ αὐτῷ θύει γονα-
τίσει εἰς ἡμῖνα, καὶ κάθε
γλῶσσα ἐξομολογήσεται
εἰς τὸν Θεόν.

12 Κάθε ἕνας λοιπὸν ἀπὸ
ἡμᾶς θέλει δώσει λογαριασ-
μὸν εἰς τὸν Θεόν διὰ λόγου
τη.

13 Πλέον λοιπὸν μὴ κρί-
νομεν ἑκαστὸν τὸν ἄλλον· ἀλλὰ
περισσότερον τὸτο ἐὰν κρί-
νῃς, τὸ ἐὰν μὴν ᾄδῃς πρόσ-
κομμα εἰς τὸν ἀδελφόν, ἢ
σκάνδαλον.

14 Ἰεῦρα καὶ πεπεισμαι
τὸν Κύριον Ἰησοῦν, ὅτι καθε
πρῶτον δὲν εἶναι ἀκά-
θαρτον εἰς τοῦ λόγου τη·
ἀμὴν εἰς ἐκείνον ὅπου τὸ λογι-
ζομένῳ τί εἶναι ἑκείνου ἀκάθαρτον,
εἰς ἐκείνον εἶναι ἀκάθαρτον
τὸτο.

15 Ἀμὴν ἔάν κάμῃς, ἐὰν
λυπῇται ὁ ἀδελφός σου διὰ
τὸ φαγί σου, δὲν περιπατεῖς
πλέον κατὰ ἀγάπην· μὴ
χαλῶς μετὰ τὸ φαγί σου ἐκεί-
νον, διὰ τὸν ὅποιον ὁ Χριστὸς
ἀπέθανε.

16 Ἄς μὴ βλασφημεί-
ται λοιπὸν τὸ καλὸν σου.

17 Οὐ γὰρ ἐστὶν ἡ βασι-
λεία τοῦ Θεοῦ βρωσις καὶ πό-
σις, ἀλλὰ δικαιοσύνη, καὶ
εἰρήνη, καὶ χαρὰ ἐν Πνεύματι
ἁγίῳ.

18 Ὁ γὰρ ἐν ταῦτοις δα-
λεύων τῷ Χριστῷ, εὐάρεσ-
ται καὶ δοκίμη τοῖς ἀνδρά-
ποισι.

19 Ἄρα οὖν τὰ τῆς εἰρή-
νης διώκωμεν, καὶ τὰ τῆς
οἰκοδομῆς τῆς εἰς ἀλλή-
λους.

20 Μὴ ἐνεκεν βρώματι·
κατάλυε τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ·
πάντα μὲν καθαρὰ· ἀλλὰ
κακὸν τῇ ἀνθρώπῳ τῇ διὰ
προσκόμματος ἐσθίουσι.

21 Καλὸν τὸ μὴ φαγεῖν
κρέας, μηδὲ πίνειν οἶνον, μηδὲ
ἐν ᾧ ὁ ἀδελφός σου προ-
σκύπτει, ἢ σκανδαλίζεται ἢ
ἀσθενεῖ.

22 ὃν πῖσιν ἔχεις· κατὰ
 σεαυτὸν ἔχει ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.
 Μακάριος ὁ μὴ κρίνων ἑαυτὸν
 ἐν ᾧ δοκιμάζει.

23 ὁ δὲ διακρίνομενος,
ἐὰν ψάλλῃ, κατακρίνεται,
ὅτι οὐκ ἐκ πίστεως· πᾶν δὲ

17 Διατὶ ἡ βασιλεία τοῦ
Θεοῦ δὲν εἶναι φαγί, καὶ πο-
τὸν, ἀλλὰ δικαιοσύνη, καὶ
εἰρήνη, καὶ χαρὰ εἰς Πνεῦμα
ἅγιον.

18 Διατί ἐκεῖ οὐκ ὁπῶ
λέγει με ἐν ταῖς τὸν Χριστὸν
εἶναι ἀρετὰς πολλὰ εἰς τὴν
Θεὸν, καὶ εἶναι δοκίμῳ
τὸς ἀνθρώπου.

19 Ἐμεῖς λοιπὸν ὡς καὶ
ἠγοῦμεν τὰ πράγματα τῆς
εἰρήνης, καὶ τὰ πράγματα
τῆς οἰκοδομῆς· ὁ καθ' ἑκάστην
τὴν οἰκοδομὴν τὴν ἀγαπᾷ
ταξὺς μας.

20 Μὴ καταχαλᾷς
τὸ φαγητὸν τὸ ἔξω τῷ θυμῷ
ὅλα μὲν εἶναι καθάρᾳ· ἀλλὰ
κακὸν εἶναι εἰς τὸν ἀνθρώπου
ὁπῷ ἐὰν τρώγῃ μὲ σκάνδα-
λον.

21 Καλὸν εἶναι τὸ νὰ μὴ
φάγῃς κρέας, μὴδὲ νὰ πίνῃς
κρεοσί, μὴδὲ νὰ κάμῃς τίπο-
τες, εἰς τὸ ὅποσον ὁ ἀδελφὸς
σου σκοιτάπτει, ἢ σκανδαλι-
ζεται, ἢ ἀσθενεῖ.

22 Σὺ πῶς ἔχεις ἰ-
τὴν εἰς τοῦ λόγου σε ὁμολογί-
εἰς τὸν Θεόν. Καλότῳ
εἶναι ἐκεῖ· ὅπῃ δὲ κατὰ
κρίνει τοῦ λόγου τὴν εἰς ἐκεί-
ὅπῃ δακιδάζει (ἐὰν κάμῃ).

23 Καὶ ἐκείν^{ος} οὐδ' ἀν-
φιστάλει, ἰὰν φάγῃ, ἵνα κα-
τακεκριμέν^{ος}, ὅτι διὰ τρώγῃ

ὁ οὐκ ἐκ πίστεως, ἀμαρτία μὴ πιστὴν καὶ κάθε πρᾶγμα
ἔστιν. ὅπως δὲ εἶναι ἀπὸ πίστεως, εἶναι
ἀμαρτία.

 $K_1 \oplus K'_1$, 15.

Ο Φείλομεν δὲ, ἡμεῖς αἱ
δυνατοὶ τὰ ἀσθενήματα
τῶν ἀδυνάτων βασιλεῖν, καὶ
μὴ ἑαυτοῖς ἀρίσκειν.

2^η Ἐκείνος γὰρ ἡμῶν τῶν
πλησίων ἀρεσκέτω εἰς τὸ ἀγα-
θὸν πρὸς οἰκοδομήν.

3 Καὶ γὰρ ὁ Χριστὸς ἑαυτῷ ἤρπεν, ἀλλὰ, καθὼς γέγραπται· Οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδίζοντων σε, ἐπέτισον ἐπ' ἐμέ.

4 "Ὅσα γὰρ προεγράφη,
εἰς τὴν ἡμετέραν διδασκα-
λίαν προεγράφη" ἵνα διὰ τῆς
ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλή-
σεως τῶν γεφῶν, τὴν ἐλπίδα
ἔχωμεν.

5 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ὑπομο-
νῆς καὶ τῆς παρακλησεως
δῶν ὑμῖν τὸ αὐτὸ Φρονεῖν ἐν
ἀλλήλοις, κατὰ Χριστὸν Ἰη-
σοῦν·

6 ἵνα ὁμοθυμαδὸν ἐν ἑνὶ
τόματι δοξάζετε τὸν Θεὸν καὶ
πατέρα τῆς Κυρίας ἡμῶν Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ.

7 Διὸ προσλαμβάνουσθε
ἀλλήλους, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς

ΚΑΙ ὁ χρεωστῶμεν ἡμεῖς οἱ
δυνατοὶ ἐὰν σκεπώμεθα
τὰ ἀδυνάματα τῶν ἀδυνά-
των, καὶ ἐὰν μὴν ἀρέσσωμεν
τοῦ λόγου σου.

2 Κάθε ἕνας λοιπὸν ἀπ' ἡμῶν ὃς ἀρεσεῖ τοῦ γενέ-
του τοῦ εἰς τὸ καλὸν, διὰ οἰκο-
δομήν.

3 Διατί καὶ ὁ Χριστὸς διὰ
ἄρεσι τοῦ λόγου τοῦ, ἀλλὰ,
καθὼς ἴσται γυμναζομένοι· οἱ
ὀνειδισμοὶ ἐκείνων ἵππου σε
ὀνειδίζουν, ἔπσαν ἀπάνω εἰς
ἐμένα.

4 Διατὶ ὅσα ἐγράφησαν
προτίτερα, ἐγράφησαν διὰ ἐδι-
κὴν μας διδασκαλίαν διὰ τὴν
ἔχωμεν ἰλπίδα, διὰ μέσον τῆς
ὑπομονῆς καὶ τῆς παρηγο-
ρίας τῶν γραφῶν.

5 Καὶ ὁ Θεὸς τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως, ἡ
 ὁμοῦ δόξα ἡ φρονεῖτε τὸ αὐτὸ
 ἀγαπήσαί τις, κατὰ Χριστὸν
 Ἰησοῦν.

Ὁ Διὰ τὰ ἀρεῶν ὑμῶν
ψυχῶς καὶ μὴ ἵνα γένηται
τὸν Θεὸν καὶ πατέρα τοῦ
Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

7 Διὰ τὸτο δέχεται ἡμεῖς
τὸν ἄλλον, καθὼς καὶ ὁ Χρι-

342

προσιλάβειτο ἡμᾶς εἰς δόξαν
Θεῷ.

8 Λέγω δὲ Ἰησοῦν Χριστὸν
διάκονον γενεῆσθαι περιτο-
μῆς ὑπὲρ ἀληθείας Θεοῦ, εἰς
τὸ βεβαιῶσαι τὰς ἐπαγγελ-
σίας τῶν πατέρων·

9 Τὰ δὲ εἶδη ὑπὲρ ἐλπί-
δος ἔσθαι τὸν Θεόν· καθὼς γέ-
γραπται· Διὰ τῆτο ἐξομολο-
γήσομαι σοὶ ἐν ἔθνεσι, καὶ
τῷ δυνάμει σου ψαλῶ.

10 Καὶ πάλιν λέγει· Εὐ-
φράνθητε ἔθνη μετὰ τῷ λαῷ
αὐτοῦ.

11 Καὶ πάλιν· Αἰνεῖτε
τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη,
καὶ ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες
οἱ λαοί.

12 Καὶ πάλιν Ἡσαΐας
λέγει· Ἔσται ἡ εἰς τὸ Ἰε-
σοῦν, καὶ ὁ ἀνιστάνων· ἄρ-
χεν ἰδιῶν· ἐπ' αὐτῷ ἔθνη
ἐλπιδέσιν.

13 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ἐλπί-
δος πληρῶσαι ὑμᾶς πάσης
χαρᾶς καὶ εἰρήνης ἐν τῷ πι-
στεύειν, εἰς τὸ περισσεύειν ὑμᾶς
ἐν τῇ ἐλπίδι, ἐν δυνάμει Πνεύ-
ματος ἁγίου.

14 Πέπεισμαι δὲ, ἀδελ-
φοί μου, καὶ αὐτὸς ἐγὼ περὶ
ὑμῶν, ὅτι καὶ αὐτοὶ μετ' οἱ
ἐστε ἀγαθωσύνης, πεπληρωμέ-

τὸς μᾶς ἰδιόχρηται εἰς δόξαν
τοῦ Θεοῦ.

8 Καὶ λέγω ὅτι ὁ Ἰησοῦς
Χριστὸς γὰρ ἔγινε διάκονος τῆς
περιτομῆς, διὰ τὴν ἀλήθειαν
τοῦ Θεοῦ, διὰ τὰ βεβαιώ-
σῃ τὰ ταξίματα τῶν πατέ-
ρων·

9 Καὶ τὰ ἔθνη γὰρ δοξά-
σουν τὸν Θεόν, διὰ τὸ ἐλπί-
σεν· καθὼς εἶναι γεγραμμένον·
Διὰ τοῦτο θίλω σὲ ὁμολογή-
σει εἰς τὰ ἔθνη, καὶ θίλω
ψάλλει τὸ ὄνομά σου.

10 Καὶ πάλιν λέγει· Χα-
ρῆτε ἔθνη μετὰ τῶν λαῶν
αὐτοῦ.

11 Καὶ πάλιν· Δοξάσατε
τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη,
καὶ ἐπαινέσατε αὐτὸν ὅλοι οἱ
λαοί.

12 Καὶ πάλιν ὁ Ἡσαΐας
λέγει· Θίλει εἰσδαὶ ἡ εἰς
τοῦ Ἰησοῦν, καὶ ἐκείνους ὅπου
σηκωθῇ, θίλει γὰρ αὐθεντιῶν
τὰ ἔθνη· καὶ τὰ ἔθνη θίλω-
σιν ἐλπίσει εἰς αὐτόν.

13 Καὶ ὁ Θεὸς τῆς ἐλπί-
δος ἂμποτε γὰρ σὰς πληρώσῃ
κάθε χαρὰν καὶ εἰρήνην διὰ
μίσον τῆς πίστεως, εἰς τὸ γὰρ
περισσεύετε ἰσχύς εἰς τὴν ἐλ-
πίδα, μετὰ τὴν δύναμιν τοῦ
ἁγίου Πνεύματος.

14 Καὶ πιστεύω, ἀδελφοί
μου, καὶ ἐγὼ αὐτὸς διὰ λό-
γου σας, ὅτι καὶ αὐτοὶ ἰσχύς
εἴσατε γεμάτοι καλωσύνης

οι πάσης γνώσεως, δυνάμενοι
καὶ ἀλλήλους καθιδέειν.

15 Τολμηρότερον δὲ ἔγραψα
ὑμῖν, ἀδελφοί, ἀπὸ μέγας,
ὡς ἐπαναμνήσκων ὑμᾶς διὰ
τὴν χάριν τὴν δοθισάν μοι
ὑπὸ τοῦ Θεοῦ,

16 Εἰς τὸ εἰκαί με λειτε-
ργόν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὰ
ἔθνη, ἱερευροῦντά τὸ εὐαγ-
γέλιον τοῦ Θεοῦ, ἵνα γένηται
ἡ προσφορά τῶν ἔθνων εὐ-
πρόσδεκτοῦ, ἡγιασμένη ἐν
Πνεύματι ἁγίῳ.

17 Ἐχω οὖν καύχησιν
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τὰ πρὸς
Θεόν.

18 Οὐ γὰρ τολμήσω λα-
λεῖν τι ὃν ἢ κατειργάσατο
Χριστὸς δι' ἐμῆς, εἰς ὑπακοὴν
ἔθνων, λόγῳ καὶ ἔργῳ,

19 Ἐν δυνάμει σημείων
καὶ τεράτων, ἐν δυνάμει Πνεύ-
ματος Θεοῦ ὥς με ἀπὸ
Ἱερουσαλὴμ καὶ εὐκλῶς μέχρι
τῆς Ἰλλυρικῆς πεπληρωμένος
τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ.

20 Οὕτω δὲ φιλοτιμώμε-
νον εὐαγγελίζεσθαι, ἔχων ὅπερ
ὀνομάσθη Χριστός, ἵνα μὴ
ἐπ' ἀλλότριον θεμέλιον οἰκο-
δομῶ.

21 Ἀλλὰ, καθὼς γέγραπ-

γμάτοι κάθε λογῆς γινώσκει,
καὶ δύσασθε τὰ καθιδέεταί
τοῖς ἄλλοις.

15 Καὶ ἔγραψά σας ὀλί-
γον τολμηρότερον, ἀδελφοί
μου, ὡς ἀναθυμίζοντάς σας,
διὰ τὴν χάριν ὅπερ μου, ἐδόθη
ἀπὸ τοῦ Θεοῦ,

16 Εἰς τὸ νὰ εἶμαι ὑπη-
ρέτης τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὰ
ἔθνη, νὰ ἱερευρῶ τὸ εὐαγγέ-
λιον τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ γένῃ
ἡ προσφορά τῶν ἔθνων εὐ-
πρόσδεκτοῦ ἡγιασμένη μὲ
Πνεῦμα ἅγιον.

17 Ἐχω λοιπὸν καύχησιν
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, εἰς τὰ πρᾶγ-
ματα τοῦ Θεοῦ.

18 Διὰ τὸ δὲν θέλω ἀπο-
κοτήσαι νὰ εἰπῶ τίποτε
ὅπερ δὲν ἔκαμιν ὁ Χριστὸς διὰ
μέσου μου, εἰς τὸ νὰ ὑπακούσῃ
τὰ ἔθνη μὲ λόγον καὶ ἔρ-
γον,

19 Μὲ δύνανται σημείων
καὶ τεράτων, μὲ τὴν δύναντι
τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ εἰς
τόσον ὅπερ νὰ ἐγέμισα ἐγὼ ἀπὸ
τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ τρυγύρω
ἕως τῆς Ἰλλυρικῆς, τὸ εὐαγ-
γέλιον τοῦ Χριστοῦ.

20 Καὶ ἐτὶ ἐγὼ σπουδά-
ζωντας μὲ μεγάλην προθυ-
μίαν νὰ εὐαγγελίζω, ἔχων ἐκεῖ
ὅπερ ὀνομάσθη ὁ Χριστός, διὰ
νὰ μὴν οἰκοδομῶ ἀπάνω εἰς
ἄλλοθεν θεμέλιον.

21 Ἀλλὰ καθὼς ἔγραψα

ται· Οἷς οὐκ ἀγγέλλη περὶ αὐτῷ, ὄφονται· καὶ οἱ οὐκ ἀκηκάσαι, συνήσασιν.

22 Διὸ καὶ ἐνεκοπτόμενη τὰ πολλὰ τῷ ἔλθειν πρὸς ὑμᾶς.

23 Νυνὶ δὲ μνηκτι τόπον ἔχων ἐν ταῖς κλίμασι τέτοις, ἐπιποθείαν δὲ ἔχων τῷ ἔλθειν πρὸς ὑμᾶς ἀπὸ πολλῶν ἑτῶν·

24 Ὡς εἰν πορεύομαι εἰς τὴν Σπανίαν, ἰλεύσομαι πρὸς ὑμᾶς· ἰλπίζω γὰρ διαπορευόμενῳ διασασθαι ὑμᾶς, καὶ ὑφ' ὑμῶν προπεμφθῆναι ἐκεῖ· εἰν ὑμῶν πρεῖτον ἀπὸ μέρης ἐμπλησθῶ.

25 Νυνὶ δὲ πορεύομαι εἰς Ἱερουσαλήμ, διακονῶν τοῖς ἀγίοις.

26 Εὐδόκησαν γὰρ Μακεδονία καὶ Ἀχαΐα κοινοῦσαν σὺν ἀπαύσασθαι εἰς τῆς πτωχῆς τῶν ἁγίων τῶν ἐν Ἱερουσαλήμ.

27 Εὐδόκησαν γὰρ, καὶ ὀφείλεται αὐτῶν εἶναι· εἰ γὰρ τοῖς πνευματικοῖς αὐτῶν ἰκοινώνησαν τὰ ἔθνη, ὀφείλῃσι καὶ ἐν τοῖς σαρκικοῖς λεισουργῆσαι αὐτοῖς.

28 Τέτο οὖν ἐπιτελέσας, καὶ σφραγισάμενῳ αὐτοῖς

Εἰς ἐκείνης ὅπῃ δὲν ἀνέφθην περὶ τῷ Θεῷ, θείλῃσιν ἰδῆ· καὶ ἐκεῖνοι ὅπῃ δὲν ἀκυσαν, θείλῃσιν γροικῆσαι.

22 Διὰ τῷτο ἰμποδιζόμεν ταῖς περισσότεραις φοραῖς, νὰ ἔλθω εἰς ἱσας.

23 Ἀλλὰ τῷρα μὴ ἔχων τας πλέον εἰς τὰ κλίμαστα τέτα τόπον, καὶ ἔχωντας ἀγάπην, νὰ ἔλθω εἰς ἱσας ἀπὸ πολλῆς χρόνους·

24 Ὅταν πηγίνω εἰς τὴν Σπανίαν, θέλω ἔλθω εἰς ἱσας· διατὶ ἰλπίζω περυνῶντας ἀπ' αὐτῇ νὰ σας ἰδῶ, καὶ ἀποτ' ἱσας νὰ ξεπροουδηθῶ ἐκεῖ· ἀνίσως καὶ χορ' τάσω ἀπὸ λόγου σας εἰς κά' ποιναι τρόποι.

25 Ἀρὴ τῷρα πηγίνω εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, ὑπηρετῶντας τῶς ἁγίης.

26 Διατὶ ἐθέλησαν ἡ Μακεδονία καὶ Ἀχαΐα νὰ κάμωσιν κάποιαν βοήθειαν εἰς τοὺς πτωχοὺς ἁγίους ὅπῃ εἶναι εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

27 Διατὶ τῶς ἄρσειν ἐτῶτο, μὲ τὸ νὰ εἶναι χρεώσαις τῶν· διατὶ ἐπειδὴ τὰ ἔθνη ἰκοινώνησαν εἰς τὰ πνευματικά της, χρεωσῶσι νὰ τῶς ὑπηρετήσῃσι καὶ αὐτοὶ εἰς τὰ σαρκικά.

28 Ἐτῷτο λοιπὸς τελειῶνκας, καὶ βυλῶνκας

τὸν καρπὸν τούτου, ἀπελεύσομαι δι' ὑμῶν εἰς τὴν Σπανίαν.

29 Οἶδα δὲ ὅτι ἐρχόμενοι πρὸς ὑμᾶς, ἐν πληρώματι εὐλογίας τῷ εὐαγγελίῳ τῷ Χριστῷ ἐλεύσομαι.

30 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, διὰ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ καὶ διὰ τῆς ἀγάπης τοῦ Πνεύματος συναγωνισασθᾶι μοι ἐν ταῖς προσευχαῖς ὑπὲρ ἐμῆ πρὸς τὸν Θεόν·

31 Ἵνα ῥυσθῶ ἀπὸ τῶν ἀπειθούντων ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ· καὶ Ἵνα ἡ διακονία μου ἢ εἰς Ἱερουσαλὴμ εὐπρόσδεκτος γένηται τοῖς ἁγίοις·

32 Ἵνα ἐν χαρᾷ ἔλθω πρὸς ὑμᾶς διὰ θιλήματός, καὶ συναναπαύσωμαι ὑμῖν.

33 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης μετὰ πάντων ὑμῶν· ἀμήν.

αὐτὸς τὸν καρπὸν ἱούτου, θέλω πάγει διὰ μέσου σας εἰς τὴν Σπανίαν.

29 Καὶ ἱξούρω ὅτι ἐρχόμενοι εἰς ἱσᾶς, θέλω ἔλθῃ μὲ πλήρωμα εὐλογίας τῷ εὐαγγελίῳ τῷ Χριστῷ.

30 Καὶ παρακαλῶ σας, ἀδελφοί, διὰ τὸν Κύριον μας Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Πνεύματος, νὰ συναγωνισθῆτε καὶ ἱεῖς μετ' ἐμένα εἰς ταῖς προσευχαῖς διὰ λόγῳ μου εἰς τὸν Θεόν·

31 Διὰ νὰ ἐλευθερῶθῶ ἀπὸ ἐκείνης ὅπῃ εἶναι ἀπειθεῖς εἰς τὴν Ἰουδαίαν· καὶ διὰ νὰ γένη ἡ ὑπηρεσία μου εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ εὐπρόσδεκτος εἰς τῆς ἁγίους·

32 Διὰ νὰ ἔλθω μὲ χαρὰν εἰς ἱσᾶς μὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, καὶ νὰ ἀναπαυθῶ μετ' ἱσᾶς.

33 Καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ᾧ· εἶναι μὲ ὅλης σας· ἀμήν.

Κεφ. ις'. 16.

Στῆνῃσι δὲ ὑμῖν Φοίβην τὴν ἀδελφὴν ἡμῶν, οὕσαν διάκονον τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Κεγχρεαῖς·

2 Ἵνα αὐτὴν προσδέξησθε Κυρίῳ ἀξίως τῶν ἁγίων, καὶ παραστήτε αὐτῇ ἡ ᾧ ἂν ὑμῶν χεῖρ ἐκ πρᾶγματι· καὶ

Καὶ σᾶς συστήνω τὴν Φοίβην τὴν ἀδελφὴν μας, ἡ ὅποια εἶναι διακόνοισσα τῆς ἐκκλησίας ὅπῃ εἶναι εἰς ταῖς Κεγχρεαῖς·

2 Διὰ νὰ τὴν δεχθῆτε ἐν Κυρίῳ καθὼς πρέπει τοὺς ἁγίους, καὶ νὰ τὴν παραστήτε εἰς ᾧ, τι πρᾶγμα χρει-

γὰρ αὕτη προγάτις πολλῶν
ἰγενήθη, καὶ αὐτοῦ ἡμεῖς.

3 Ἀσπάσασθε Πρίσκι-
λλαν καὶ Ἀκύλαν τὴς συνε-
ργίας με ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

4 (Οἷτινες ὑπὲρ τῆς ψυχῆς
μαυ τὸ ἐαυτῶν τράχηλον ὑπέ-
θηκαν· οἷς οὐκ ἐγὼ μόνον
εὐχαριστῶ, ἀλλὰ καὶ πᾶσαι
αἱ ἐκκλησίαι τῶν ἱδυνῶν.)

5 Καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐ-
τῶν ἐκκλησίαν. Ἀσπάσασθε
Ἐπαίνετον τὸν ἀγαπητὸν μου,
ὃς ἐστὶν ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας
εἰς Χριστόν.

6 Ἀσπάσασθε Μαριάμ,
ἣτις πολλὰ ἱκοπίασεν εἰς
ἡμᾶς.

7 Ἀσπάσασθε Ἀνδρόνικον
καὶ Ἰουλίαν τὴς συγγενείας
μου, καὶ συναίχμαλῶτες μου·
οἷτινες εἰσὶν ἐπίσημοι ἐν τοῖς
ἀποστόλοις, οἱ καὶ πρὸ ἡμῶν
γυμνάσιον ἐν Χριστῷ.

8 Ἀσπάσασθε Ἀμπλίαν
τὸν ἀγαπητὸν με ἐν Κυ-
ρίῳ.

9 Ἀσπάσασθε Οὐβανόν
τὸν συνεργόν ἡμῶν ἐν Χριστῷ,
καὶ Στάχυν τὸν ἀγαπητὸν
μου.

10 Ἀσπάσασθε Ἀπιλ-
λῆν, τὸν δοκιμον ἐν Χριστῷ.

ἀσθὴ ἀπὸ λόγου σου· διατι
καὶ αὕτη ἐπαράκλησις πολ-
λὴς, καὶ αὐτὸν ἡμεῖς.

3 Χαιρετήσεται τὴν Πρίσ-
κιλλαν καὶ τὸν Ἀκύλαν τῆς
συμβουδίας μου ἐν Χριστῷ Ἰη-
σοῦ.

4 (Οἱ ὅποιοι διὰ τὴν ζωὴν
μαυ ἔβαλαν τὸν λαμόν τῆς
τῆς ὁποίας ὄχι ἐγὼ μόνον
τῆς εὐχαριστῶ, ἀλλὰ καὶ ὅλην
τὴν ἐκκλησίαν τῶν ἱδυνῶν.)

5 Καὶ χαιρετήσεται καὶ
τὴν ἐκκλησίαν ὅπου εἶναι εἰς
τὸ σπῆντί της. Χαιρετήσεται
τὸν Ἐπαίνετον τὸν ἀγαπητὸν
μου, ὁ ὅποιος εἶναι ἡ
ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας εἰς τὸν
Χριστόν.

6 Χαιρετήσεται τὴν Μα-
ριάμ, ἡ ὅποια πολλὰ ἱκοπί-
σεν εἰς ἡμᾶς.

7 Χαιρετήσεται τὸν Ἀν-
δρόνικον καὶ τὴν Ἰουλίαν τῆς
συγγενείας μου, καὶ συναίχ-
μαλῶτες μου· οἱ ὅποιοι εἶναι
ἐξαιρετοὶ ἀνάμεσα εἰς τὴν
ἀποστολήν, οἱ ὅποιοι εἶναι καὶ
προτίτεροί μου εἰς τὸν Χριστόν.

8 Χαιρετήσεται τὸν Ἀμ-
πλίαν τὸν ἀγαπητὸν με ἐν
Κυρίῳ.

9 Χαιρετήσεται τὸν Οὐβ-
ανόν τὸν συνεργόν μου εἰς
Χριστόν, καὶ Στάχυν τὸν ἀγα-
πητὸν μου.

10 Χαιρετήσεται τὸν Ἀπιλ-
λῆν, τὸν δοκιμον εἰς τὸν Χρ-

Ἀσπάσασθε τοὺς ἐκ τῶν γόν.
Ἀριγοβόλου. Χαιρετήσεται ἐκείνους ὅπῃ
εἶναι ἀπὸ τὸν Ἀριστόβου-
λου.

11 Ἀσπάσασθε Ἡρω-
δίαν τὸν συγγενὴ μου. Ἀσπά-
σασθε τὴς ἐκ τῶν Ναρ-
κίσου, τὴς ὄντας ἐν Κυ-
ρίῳ.

12 Ἀσπάσασθε Τρύφαι-
αν καὶ Τρυφῶσαν τὰς κο-
πιώσας ἐν Κυρίῳ. Ἀσπά-
σασθε Περσίδα τὴν ἀγαπη-
τὴν, ἥτις πολλὰ ἱκοπίασεν
ἐν Κυρίῳ.

13 Ἀσπάσασθε Ῥῆφον
τὸν ἐκλεκτὸν ἐν Κυρίῳ, καὶ
τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ
ἡμῶν.

14 Ἀσπάσασθε Ἀσύγ-
κριτον, Φλίγοντα, Ἑρμῆν,
Πατρόβαν, Ἑρμῆν, καὶ τὴς
σὺν αὐτοῖς ἀδελφάς.

15 Ἀσπάσασθε Φιλόλο-
γον καὶ Ἰηλίαν, Νηρέα καὶ
τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς, καὶ Ὀλυμ-
πῶν, καὶ τὴς σὺν αὐτοῖς
πάντας ἀγίας.

16 Ἀσπάσασθε ἀλλήλους
ἐν φιλήματι ἁγίῳ. Ἀσπά-
σονται ἡμᾶς αἱ ἐκκλησίαι τῷ
Χριστῷ.

17 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς,
ἀδελφοί, σκοπεῖν τὰς τὰς δι-
χοστασίας καὶ τὰ σκάνδαλα
παρὰ τὴν διδασχὴν ἣν ὑμεῖς

11 Χαιρετήσεται τὸν Ἡρω-
δίαν τὸν συγγενὴ μου. Χαι-
ρετήσεται ἐκείνους ἀπὸ τῆς ἰδι-
κῆς τοῦ Ναρκίσου, ὅπῃ εἶναι
εἰς τὸν Κύριον.

12 Χαιρετήσεται τὴν Τρύ-
φαιαν καὶ τὴν Τρυφῶσαν,
ὅπου κοπιᾶζον διὰ τὸν Κύ-
ριον. Χαιρετήσεται τὴν Περ-
σίδα τὴν ἀγαπητὴν, ἡ ὅποια
πολλὰ ἱκοπίασεν διὰ τὸν Κύ-
ριον.

13 Χαιρετήσεται τὸν Ῥῆ-
φον τὸν ἐκλεκτὸν ἐν Κυρίῳ,
καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ
ἡμῶν.

14 Χαιρετήσεται τὸν Ἀσύγ-
κριτον, τὸν Φλίγοντα, τὸν
Πατρόβαν, τὸν Ἑρμῆν, καὶ τὴς
ἀδελφῆς ὅπῃ
εἶναι μαζὺ μετ' αὐτῆς.

15 Χαιρετήσεται τὸν Φιλό-
λογον καὶ τὴν Ἰηλίαν, τὸν
Νηρέα καὶ τὴν ἀδελφὴν τε,
καὶ τὸν Ὀλυμπῶν καὶ ὅλης
τῆς ἀγίας ὅπῃ εἶναι μαζὺ
μετ' αὐτῆς.

16 Χαιρετηθήτω ἕνας τὸν
ἄλλον μὴ φίλημα ἁγίοι. Ὡς
χαιρετῶσιν αἱ ἐκκλησίαι τοῦ
Χριστοῦ.

17 Καὶ παρακαλῶ σας,
ἀδελφοί, νὰ φοβῶσθε ἐκεί-
νους ὅπῃ κάμνουν ταῖς δι-
χοστασίαις καὶ τὰ σκάν-
δαλα.

ἐμάδετε, ποιούντας· καὶ ἐκ-
κλίνατε ἀπ' αὐτῶν.

18 Οἱ γὰρ τοῦτοι τῷ
Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ ἢ
δουλεύουσιν, ἀλλὰ τῇ ἐαυτῶν
κοιλίᾳ· καὶ διὰ τῆς χρηστο-
λογίας καὶ εὐλογίας ἐξαπα-
τῶσι τὰς καρδίας τῶν ἀνά-
και.

19 Ἡ γὰρ ὑμῶν ὑπακοὴ
εἰ πάντας ἀφίκετο. Χαίρω
οὖν τὸ ἐφ' ὑμῖν· Δίλω δὲ ὑμᾶς
σοφὴς μὲν εἶναι, εἰς τὸ ἀγα-
θόν, ἀκραιφνὲς δὲ εἰς τὸ κα-
κόν.

20 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης
συντρίψει τὸν Σατανᾶν ὑπὸ
τὰς πόδας ὑμῶν ἐν τάχει.
Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ μετ' ὑμῶν.
Ἀμήν.

21 Ἀσπάζονται ὑμᾶς
Τιμόθεος ὁ συνεργός μου,
καὶ Λέκιος καὶ Ἰάσων καὶ
Σωσίπατρις οἱ συγγενεῖς
μου.

22 Ἀσπάζομαι ὑμᾶς ἐν
Τέρτιῳ ὁ γράψας τὴν ἐπι-
στολὴν ἐν Κυρίῳ.

23 Ἀσπάζεταιται ὑμᾶς
Γαίος ὁ ξένος μου καὶ τῆς
ἐκκλησίας ὅλης. Ἀσπάζεταιται
ὑμᾶς Ἐραστος ὁ οἰκονόμος
τῆς πόλεως, καὶ Κούαρτος ὁ
ἀδελφός.

δαλα, ἔξω ἀπὸ τὴν διδασχὴν
ὅπῃ ἐμάδετε· καὶ φεύγετε
ἀπ' αὐτῆς.

18 Διατί οἱ τοῦτοι δι-
δουλεύουσιν τὸν Κύριόν μου
Ἰησοῦν Χριστόν, ἀλλὰ τὴν
κοιλίαν τες· καὶ μὲ καλὰ
λόγια καὶ εὐλογίαν ἐξα-
πατοῦσι ταῖς καρδίαις τῶν
ἀνάκαι.

19 Διατί ἡ ὑπακοὴ ἡ
ἰδική σας ἔφθασεν εἰς ὅλην.
Χαίρομαι λοιπόν εἰς ἐσᾶς·
καὶ Δίλω καὶ ἐσᾶς ὡς
εἰσθε σοφοὶ εἰς τὸ ἀγα-
θόν, καὶ ἀπλοὶ εἰς τὸ κα-
κόν.

20 Καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰ-
ρήνης Δίλω συντρίψει τὸν
Σατανᾶν ἀποκάτω εἰς τὰ
ποδάρια σας τὸ γλιγωρώτι-
νον. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου
μας Ἰησοῦ Χριστοῦ ὡς εἶναι
μετ' ὑμῶν. Ἀμήν.

21 Σᾶς χαιρετῶσιν ὁ Τι-
μόθεος ὁ συνεργός μου, καὶ
Λέκιος καὶ Ἰάσων καὶ
Σωσίπατρις οἱ συγγενεῖς
μου.

22 Σᾶς χαιρετῶ ἐν Κυ-
ρίῳ ὁ Τέρτιος ὅπῃ ἔγραψα
τὴν ἐπιστολήν.

23 Χαιρετᾷ σας ὁ Γαίος
ὁ ξενόδοχος μου καὶ τῆς ἐκ-
κλησίας ὅλης. Χαιρετᾷ σας
Ἐραστος ὁ οἰκονόμος τῆς πό-
λεως, καὶ Κούαρτος ὁ ἀδελ-
φός.

24 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ
πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

25 Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑμᾶς
τηρεῖν κατὰ τὸ εὐαγγελίον
μου καὶ τὸ κήρυγμα Ἰησοῦ
Χριστοῦ, κατὰ ἀποκάλυψιν
μυστηρίων χρόνιους αἰωνίους σι-
σιγημάτων.

26 Φανερωθέντος δὲ νῦν
διὰ τῶν γραφῶν προφητικῶν,
κατ' ἐπιταγὴν τοῦ αἰωνίου
Θεοῦ, εἰς ὑπακοὴν πίστεως, εἰς
πάντα τὰ ἔθνη γνωρισθέν-
τος.

27 Μόνῳ σοφῷ Θεῷ, διὰ
Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα εἰς
τὰς αἰώνας. Ἀμήν.

† Πρὸς Ῥωμαίους ἐγράφη
ἀπὸ Κορίνθου διὰ Φοίβης τῆς
διακόνου τῆς ἐκκλησίας ἐκ-
κλησίας.

24 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου
μας Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ
πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

25 Καὶ εἰς ἐκεῖνον ὅπου
δύναται ὡς ὅτις βεβαιώσῃ
κατὰ τὸ εὐαγγελίον μου, καὶ
τὸ κήρυγμα Ἰησοῦ Χριστοῦ,
κατὰ τὴν φανέρωσιν τοῦ μυσ-
τηρίου ὅπου ἐκτελέσθη ἀπὸ
χρόνιους αἰώνων.

26 Καὶ τώρα ἐφανέρωθη
διὰ μέσων τῶν προφητικῶν
γραφῶν, κατὰ πρόσταξιν τοῦ
αἰωνίου Θεοῦ εἰς τὴν ὑπακοὴν
τῆς πίστεως, καὶ ὅπῃ ἐγνω-
ρίσθη εἰς ὅλα τὰ ἔθνη.

27 Εἰς τὸν μόνον σοφὸν
Θεὸν ὡς εἶναι δόξα διὰ Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ εἰς τὰς αἰώνας.
Ἀμήν.

† Ἡ εἰς Ῥωμαίους ἐγράφη
ἀπὸ Κορίνθου διὰ Φοίβης τῆς
διακόνου τῆς ἐκκλησίας ἐκ-
κλησίας.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

'Η ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ'

ΠΡΩΤΗ.

Κεφ. α'. 1.

ΠΑΥΛΟΣ κλητός απόστολος
 Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ
 θελήματός Θεοῦ, καὶ σωσθί-
 νης ὁ ἀδελφός·

2 Τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ
 τῇ ὄντι ἐν Κορίνθῳ, ἡγιασμέ-
 νοις Χριστῷ Ἰησοῦ, κλητοῖς
 ἁγίοις, σὺν πᾶσι τοῖς ἐπι-
 καλεσμένοις τὸ ὄνομα τοῦ Κυ-
 ρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν
 παντὶ τόπῳ αὐτῶν τε καὶ
 ἡμῶν·

3 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη
 ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ
 Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

4 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου
 πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἐπὶ τῇ
 χάριτι τοῦ Θεοῦ τῇ δοθείσῃ
 ὑμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·

5 Ὅτι ἐν παντὶ ἐπληρώ-
 σθητε ἐν αὐτῷ, ἐν παντὶ λόγῳ
 καὶ πάσῃ γνώσει·

6 Καθὼς τὸ μαρτύριον τοῦ
 Χριστοῦ ἐβεβαιώθη ἐν ὑμῖν·

7 Ὡς ὑμεῖς μὴ ὑστερεῖσθαι
 ἐν μηδενὶ χαρίσματι, ἀπεκδε-

ΠΑΥΛΟΣ καλεσμένος ἀπό-
 στολος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ,
 μὴ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, καὶ
 σωσθίνης ὁ ἀδελφός·

2 Εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ
 Θεοῦ ὅπου ἵκται εἰς τὴν Κορίν-
 θον, εἰς τὴν ἡγιασμένην ἐν
 Χριστῷ Ἰησοῦ καλεσμένην
 ἁγίᾳ, μετὰ ὅλης ἐκείνης ὁποῦ
 ἐπικαλοῦνται τὸ ὄνομα τοῦ
 Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ,
 εἰς κάθε τόπον ἰδικόν τῶν
 καὶ ἰδικόν μας·

3 Ὅς εἶναι χάρις καὶ εἰρήνη
 ἐκ Θεοῦ πατρὸς μας, καὶ Κυρίου Ἰη-
 σοῦ Χριστοῦ.

4 Ἐγὼ πάντοτε εὐχα-
 ριστῶ τὸν Θεόν μου διὰ λόγον
 σας, διὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ,
 ὅπου σας ἰδοῦναι εἰς τὸν Ἰησοῦν
 Χριστόν·

5 Ὅτι εἰς κάθε πρῶτον
 ἐπληρώθητε πλήρως εἰς αὐτόν,
 εἰς κάθε λόγον καὶ εἰς κάθε
 γνώσιν·

6 Καθὼς ἡ μαρτυρία τοῦ
 Χριστοῦ ἐβεβαιώθη ἐν ὑμῖν·

7 Ὡς ὅπου καὶ μὴ ὑστε-
 ρεῖσθαι ἐν οὐδενὶ ἐξ ἐπιδο-

χομένους τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ
 Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

8 Ὅς καὶ βεβαιώσῃ ὑμᾶς
 ὥς τέλει ἀνεγκλήτους ἐν τῇ
 ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
 Χριστοῦ.

9 Περὶ τοῦ Θεοῦ, δι' ὃ
 ἐκλήθητε εἰς κοινωνίαν τοῦ
 υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ Κυ-
 ρίου ἡμῶν.

10 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς,
 ἀδελφοί, διὰ τοῦ ὀνόματος
 τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
 ἵνα τὸ αὐτὸ λέγητε πάντες,
 καὶ μὴ ᾗ ἐν ὑμῖν σχίσματα,
 ὅτι δὲ κατῃρητισμένοι ἐν τῷ
 αὐτῷ τοῖς καὶ ἐν τῇ αὐτῇ
 γνώμῃ.

11 Ἐδηλώθη γάρ μοι
 περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί μου, ὑπὸ
 τῶν Χλόης, ὅτι ἐρίδες ἐν ὑμῖν
 εἰσι.

12 Λέγω δὲ τοῦτο, ὅτι
 ἕκαστος ὑμῶν λέγει· Ἐγὼ
 εἰμι Παῦλος, ἐγὼ δὲ
 Ἀπολλῶν, ἐγὼ δὲ Κηφᾶ, ἐγὼ
 δὲ Χριστῶς.

13 Μεμέριζαι ὁ Χριστός;
 καὶ Παῦλος ἐσαυρώθη ὑπὲρ
 ὑμῶν, ἡ εἰς τὸ ὄνομα Παύλου
 ἰσαπποσθέντες;

14 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ
 ὅτι ἔδωκε ὑμῶν ἰβάπτισ-
 μα, εἰ μὴ Κρίσπον καὶ
 Γάϊον·

χαρίσμα, ἀναμένοντες τὴν
 φανέρωσιν τοῦ Κυρίου μας
 Ἰησοῦ Χριστοῦ.

8 Ὁ ὅπου καὶ θίλει
 σὰς βεβαιώσῃ ὥς τὰ τέλει·
 ἵνα εἰσθῇ χωρὶς κατηγορίαν
 εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Κυρίου
 μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

9 Περὶ εἶναι ὁ Θεός, ἀπὸ
 τῶν ὁποῦν ἐκαλέσθητε εἰς τὴν
 ἐκκλησίαν τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἰησοῦ
 Χριστοῦ τοῦ Κυρίου μας.

10 Καὶ παρακαλῶ σας,
 ἀδελφοί, διὰ τοῦ ὀνόματος
 τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ,
 διὰ ἡ ἀλλήλοις ὅλοι τὸ αὐτὸ
 καὶ ἡ μὴ εἶναι εἰς ἱσθῶς δι-
 σχισματισμοῦ, ἀλλὰ ἡ εἰσθῇ τε-
 λείας ἐνωμένοι εἰς τὸν αὐτὸν
 νοῦν καὶ εἰς τὴν αὐτὴν γνώμην.

11 Διατὶ διὰ λόγον σας,
 ἀδελφοί μου, ἐφανερώθη εἰς
 μέγα ἀπὸ τῆς (ἀνδρώπης)
 τῆς Χλόης, ὅτι εἶναι φιλο-
 νεκρίαις ἀνὰ μέσῳ σας.

12 Καὶ λέγω ὑμῖν, ὅτι καὶ
 ἕκαστος ἀπὸ σας λέγει· Ἐγὼ εἰμαι
 τῷ Παύλῳ, καὶ ἐγὼ εἰμαι τῷ
 Ἀπολλῶν, καὶ ἐγὼ τῷ Κηφᾶ,
 καὶ ἐγὼ εἰμαι τοῦ Χριστοῦ.

13 Μὴνα ἰμοιεύσθη ὁ Χρι-
 στός; καὶ Παῦλος ἐσαυρώθη
 διὰ λόγον σας; ἡ μὴνα εἰς τὸ
 ὄνομα Παύλου ἰσαπποσθέντες;

14 Εὐχαριστῶ τὸν Θεόν,
 ὅτι κατένευκε ἀπ' ἱσθῶς δι-
 νῆσαι ὑμῖν ἰβάπτισμα, παρὰ τὸν Κρί-
 σπον καὶ τὸν Γάϊον·

3 Ο

15 ἵνα μή τις εἴπῃ ὅτι εἰς τὸ ἔμὸν ὄνομα ἰσάπ-
τισα.

16 Ἐβάπτισα δὲ καὶ τὸν
Στεφανῶν οἶκον· λοιπὸν οὐκ
οἶδα εἴ τινα ἄλλον ἰσάπ-
τισα.

17 Οὐ γὰρ ἀπίσκει με
Χριστὸς βαπτίζειν, ἀλλ' εὐαγ-
γελίζεσθαι· οὐκ ἐν σοφίᾳ
λόγου, ἵνα μὴ κενωθῇ ὁ σταυ-
ρὸς τοῦ Χριστοῦ.

18 Ὁ λόγος γὰρ ὁ τοῦ
σταυροῦ τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις
μωρία ἐστίν, τοῖς δὲ σωζομέ-
νοις ἡμῖν δύναμις Θεοῦ
ἐστίν.

19 Γέγραπται γάρ· Ἀπο-
λῶ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν,
καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν
ἀδειήσω.

20 Πῶ σοφός; Πῶ γραμ-
ματεύς; Πῶ συζητητὴς τοῦ
αἰῶνος· τῆς; Οὐχὶ ἐμώ-
ρανεν ὁ Θεὸς τὴν σοφίαν τοῦ
κόσμου τούτου;

21 Ἐπεὶ γὰρ ἐν τῇ
σοφίᾳ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔγνω ὁ
κόσμος διὰ τῆς σοφίας τὸν
Θεόν, εὐδόκησεν ὁ Θεὸς διὰ
τῆς μωρίας τοῦ κηρύττειν
ἡμῶν τὰς πιστεύουσας.

22 Ἐπεὶ καὶ Ἰουδαῖοι
σημεῖον αἰτεῖσι, καὶ Ἕλληες
σοφίαν ζητοῦσιν·

23 Ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν Χρι-
στὸν ἐσταυρωμένον, Ἰουδαίοις μὲν

15 Διὰ τὴν μὴν εἰπὴ τινὰς
ὅτι εἰς τὸ ὄνομά μου τὸν
ἰσάπτισα.

16 Καὶ ἰσάπτισα καὶ τὸν
σπῆντι τοῦ Στεφανῶν· δι-
ἰξείρω λοιπὸν ἐάν ἰσάπτισα
κανένα ἄλλον.

17 Διὰ τὸ Χριστὸς δὲν μὴ
ἔσται νὰ βαπτίζω, ἀλλὰ νὰ
κηρύττω τὸ εὐαγγέλιον, ὅχι μὴ
σοφίαν λόγου, διὰ τὴν μὴν μα-
ταιωθῇ ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ.

18 Διὰ τὸ λόγος λοιπὸν
περὶ τοῦ σταυροῦ, σημάς ἐστις
ἀπωλεσμένους, εἶναι μωρία,
ἀλλ' εἰς ἡμᾶς τὴν σωζομένην
εἶναι δύναμις τοῦ Θεοῦ.

19 Διὰ τὸ εἶναι γεγραμμέ-
νον· Ὁλῶ χαλάσει τὴν σοφίαν
τῶν σοφῶν, καὶ δόλω ἀφανίσαι
τὴν φρόνησιν τῶν φρονίμων.

20 Πῶ εἶναι κανένας σο-
φός; Πῶ εἶναι γραμματεὺς;
Πῶ εἶναι συζητητὴς τοῦ αἰῶνος
τούτου; Δὲν ἐμώρανεν ὁ Θεός
τὴν σοφίαν τοῦ κόσμου ἐτά-
του;

21 Διὰ τὸ ἐπεὶ μὴ τὴν σο-
φίαν τοῦ Θεοῦ ὁ κόσμος δὲν
ἐγνώρισε διὰ μέσου τῆς σοφίας
τὸν Θεόν, εὐδόκησεν ὁ Θεός, μὴ
σώσει μὴ τὴν μωρίαν τοῦ κηρύ-
ττειν ἡμῶν, ἐκείνης ὅπου πιστεύουσιν.

22 Ἐπεὶ καὶ οἱ Ἰουδαῖοι
σημεῖον γυρεύουσιν, καὶ Ἕλλη-
ες σοφίαν ζητοῦσιν·

23 Ἀλλ' ἡμεῖς κηρύττομεν
Χριστὸν ἐσταυρωμένον, ὁποῖος

σκάνδαλον, Ἕλληες δὲ μω-
ρίαν.

24 Αὐτοῖς δὲ τοῖς κλη-
τοῖς Ἰουδαίοις τε καὶ Ἕλληες
Χριστὸν Θεὸν δύναμις καὶ Θεὸς
σοφίας.

25 Ὅτι τὸ μωρὸν τοῦ
Θεοῦ, σοφώτερον τῶν ἀνδρώ-
πων ἐστίν· καὶ τὸ ἀσθενὲς τοῦ
Θεοῦ, ἰσχυρότερον τῶν ἀνδρώ-
πων ἐστίν.

26 Βλέπετε γὰρ τὴν κλη-
σιν ἡμῶν, ἀδελφοί, ὅτι ὁ
πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σάρκα, ὁ
πολλοὶ δυνατοὶ, ὁ πολλοὶ
ἐγγενεῖς·

27 Ἀλλὰ τὰ μωρὰ τοῦ
κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεός, ἵνα
τὴν σοφὴν καταισχύνῃ· καὶ
τὰ ἀσθενῆ τοῦ κόσμου ἐξελέ-
ξατο ὁ Θεός, ἵνα καταισχύνῃ
τὰ ἰσχυρὰ·

28 Καὶ τὰ ἀγενῆ τοῦ
κόσμου καὶ τὰ ἐξυθενημένα
ἐξελέξατο ὁ Θεός, καὶ τὰ
μὴ ὄντα, ἵνα τὰ ὄντα κα-
ταργήσῃ.

29 Ὅπως μὴ καυχώση-
ται πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον αὐ-
τοῦ.

30 Ἐξ αὐτοῦ δὲ ὑμεῖς
ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐγγε-
νήθη ἡμῖν σοφία ἀπὸ Θεοῦ,
δικαιοσύνη τε καὶ ἁγιασμός
καὶ ἀπολύτρωσις·

εἰς τὴν Ἰουδαίαν εἶναι σκάνδα-
λον, καὶ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν
μωρία·

24 Ἀλλὰ εἰς τὴν καλεσμέ-
νην Ἰουδαίαν τε καὶ Ἑλληνικὴν, ὁ
Χριστὸς ὁπῶς κηρύττομεν, εἶναι
Θεὸς δύναμις καὶ Θεὸς σοφίας.

25 Διὰ τὸ μωρὸν τοῦ Θεοῦ
εἶναι σοφώτερον ἀπὸ τὴν ἀν-
δρώπων· καὶ τὸ ἀσθενήσαν
τοῦ Θεοῦ, εἶναι δυνατώτερον
ἀπὸ τὴν ἀνδρώπων.

26 Διὰ τὸ ἐκείνους, ἀδελφοί,
βλέπετε τὸν καλεσμὸν σας,
ὅτι δὲν εἶδε πολλοὶ σοφοὶ
κατὰ σάρκα, δὲν εἶδε πολ-
λοὶ δυνατοὶ, δὲν εἶδε ἐγγε-
νεῖς πολλοί·

27 Ἀλλὰ ἐκείνους ὁ Θεός
τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου, διὰ τὴν
καταισχροπρία τὴν σοφίαν
καὶ τὰ ἀσθενήσαν τὴν κόσμον
ἐκείνους ὁ Θεός, διὰ τὴν ἐν-
τροπία τὰ δυνατὰ·

28 Καὶ τὰ ἀγενῆ τὸν κόσμον
καὶ τὰ καταφρονημένα ἐκεί-
νους ὁ Θεός, καὶ ἐκείνα ὅπου
δὲν εἶναι, διὰ τὴν χαλάσει
ἐκείνα ὅπου εἶναι.

29 Διὰ τὴν μὴν καυχώσθαι
καμία σὰρξ ὁμολογῶν εἰς τὸν
Θεόν.

30 Καὶ ἀπ' αὐτὸν τὸν
Θεόν εἶδεν ἐσείς ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ, ὁ ὅπου Θεός· Ἰησοῦς ἔγεννη-
σεν εἰς ἡμᾶς σοφία ἀπὸ τοῦ Θεοῦ,
καὶ δικαιοσύνη καὶ ἁγιασμός
καὶ ἐλευθέρωσις·

31 Ἰνα, καθὼς γέγραπται·
Ὁ καυχώμενος, ἐν Κυρίῳ
καυχάσθω.

31 Διὰ τὸ καυχᾶται εἰς τὸν
Κύριον ἐκεῖ· ὅπου καυχᾶται,
καθὼς εἶναι γεγραμμένον.

Κεφ. β'. 2.

Καὶ ἐγὼ ἐλθὼν πρὸς ὑμᾶς,
ἀδελφοί, ἤλθον ἡ καθ'
ὑπεροχὴν λόγου ἢ σοφίας, κα-
ταγγέλλων ὑμῖν τὸ μαρτύριον
τοῦ Θεοῦ.

2 Οὐ γὰρ ἔκρινα τῷ εἰδέναι
τι ἐν ὑμῖν, εἰ μὴ Ἰησοῦν
Χριστόν, καὶ τοῦτον ἐξαυ-
ραμένον.

3 Καὶ ἐγὼ ἐν ἀσθενείᾳ καὶ
ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ πολλῷ
ἐγγόμην πρὸς ὑμᾶς.

4 Καὶ ὁ λόγος μου καὶ τὸ
κήρυγμά μου ἔκ ἐν πειδοῖς
ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις,
ἀλλ' ἐν ἀποδοιᾷ πνεύματος
καὶ δυνάμει.

5 Ἰνα ἡ πίστις ὑμῶν μὴ
ᾗ ἐν σοφίᾳ ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐν
δυνάμει Θεοῦ.

6 Σοφίαν δὲ λαλῶμεν ἐν
ταῖς τιλείοις· σοφίας δὲ ἡ τῷ
αἰῶνι· τῆς, ἥδε τῶν ἀρ-
χόντων τοῦ αἰῶνι· τῆς τῶν
καταγεγραμμένων.

7 Ἀλλὰ λαλῶμεν σοφίαν
Θεοῦ ἐν μυστηρίῳ, τὴν ἀποκ-
ρυμμένην, τὴν προῦρισεν ὁ
Θεὸς πρὸ τῶν αἰώνων εἰς δό-
ξαν ἡμῶν.

Καὶ ἐγὼ ὅταν ἤλθα εἰς
ὑμᾶς, ἀδελφοί, δὴν ἤλθα
μὴ ὑπεροχὴν λόγου ἢ σοφίας
κηρύττωντάς σας τὴν μαρτυ-
ρίαν τοῦ Θεοῦ.

2 Διατὶ δὴν ἀποφασίσ-
αυτε ἵνα ἐξεύρω τίποτες ἄλλοι
εἰς ἱσθῶς, παρὰ τὸν Ἰησοῦν Χρ-
στὸν, καὶ τῆτον ἐξαυραμένον.

3 Καὶ ἐγὼ μὲ ἀσθενεῖα
καὶ μὲ φόβον καὶ μὲ πολὺν
τρόμον ἐσάθην εἰς ἱσθῶς.

4 Καὶ ὁ λόγος μου, καὶ τὸ
κήρυγμά μου δὴν ἦτον εἰς καθ' ἡ-
περικὰ λόγια τῆς ἀνθρωπίνης
σοφίας, ἀλλὰ μὲ ἀποδοῖαν
πνεύματος καὶ δυνάμει.

5 Διὰ τὸ μὴ εἶναι ἡ
πίστις σας εἰς τὴν σοφίαν τῶν
ἀνθρώπων, ἀλλὰ εἰς τὴν δύ-
ναμιν τοῦ Θεοῦ.

6 Καὶ σοφίαν λαλῶμεν εἰς
τὰς τιλείας· ἀμὴ ἔχει σοφίαν
τοῦ αἰῶνι· ἐτῆς, ἥδε τῶν ἀρ-
χόντων τῶν φθιτομένων τοῦ
αἰῶνι· ἐτῆς.

7 Ἀλλὰ λαλῶμεν μυστη-
ριώδη σοφίαν Θεοῦ, ἐκείνην
λέγων τὴν σοφίαν τὴν ἀπο-
κρυμμένην, τὴν ὅποιαν προῦ-
ρισεν ὁ Θεὸς πρὸ τῶν αἰώνων
εἰς δόξαν μας.

8 Ἦν ὑδὲ τῶν ἀρχόντων
τοῦ αἰῶνι· τῆς ἔγνωκεν· εἰ
γὰρ ἔγνωσαν, οὐκ ἂν τὸν
Κύριον τῆς δόξης ἵσταύ-
ρωσαν.

9 Ἀλλὰ, καθὼς γέγραπ-
ται· Ἄ ὀφθαλμοὶ οὐκ εἶδε,
καὶ ἆς οὐκ ἤκουσε, καὶ ἐπὶ
καρδίᾳ ἀνθρώπου ἔκ ἀνίστη,
ὃ ἠτοίμασεν ὁ Θεὸς τοῖς
ἀγαπῶσιν αὐτόν·

10 Ἡμῖν δὲ ὁ Θεὸς ἀπε-
κάλυψε διὰ τοῦ Πνεύματος
αὐτοῦ· τὸ γὰρ Πνεῦμα πάντα
ῥεῖται, καὶ τὰ βάθη τοῦ
Θεοῦ.

11 Τίς γὰρ οἶδεν ἀνθρώ-
πων τὰ τοῦ ἀνθρώπου, εἰ μὴ
τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου τὸ
ἐν αὐτῷ; Οὕτως καὶ τὰ τοῦ
Θεοῦ ὑδὲ οἶδε, εἰ μὴ τὸ
Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ.

12 Ἡμεῖς δὲ ὃ τὸ πνεῦμα
τοῦ κύριου ἐλάβομεν, ἀλλὰ
τὸ Πνεῦμα τὸ ἐκ τοῦ Θεοῦ,
ἵνα εἰδῶμεν τὰ ἐκ τοῦ Θεοῦ
χαρισθέντα ἡμῖν.

13 Ἀ καὶ λαλῶμεν, οὐκ
ἐν διδακτοῖς ἀνθρωπίνης σο-
φίας λόγοις ἀλλ' ἐν διδακτοῖς
Πνεύματος· ἁγίῳ· πνευμα-
τικαῖς πνευματικῶς συγχε-
ρῶντες.

8 Τὴν ὅποιαν σοφίαν ὑδὲ
καίνεας ἀπὸ τῶν ἀρχόντων
τοῦ αἰῶνι· τῆς τὴν ἔγ-
νώρισεν· διατὶ ἂν ἤθελαν τὴν
γνωρίαν, δὴν ἤθελαν γαρύσσειαν
τὸν Κύριον τῆς δόξης.

9 Ἀλλὰ, καθὼς εἶναι γε-
γραμμένον· Ἐκεῖνα ὅπου μάτι
οὐκ εἶδε, καὶ αὐτοῖς δὴν
ἤκουσε, καὶ εἰς τὴν καρδίαν
τῶ ἀνθρώπου δὴν ἰμῶθηκαν,
ἐκεῖνα ἠτοίμασεν ὁ Θεὸς διὰ
ἐκείνης ὅπως τὸν ἀγαπᾶς.

10 Ἀμὴ εἰς ἡμᾶς τὰ
ἀπεκάλυψεν ὁ Θεὸς διὰ μέσων
τοῦ Πνεύματος τοῦ
Πνεύματος ἡμᾶς ἐξετάζει, καὶ τὰ
βάθη τοῦ Θεοῦ.

11 Διατὶ ποῦ· ἀπὸ τῶν
ἀνθρώπων γνωρίζει τὰ νοήματα
τῶ ἀνθρώπου, παρὰ τὸ πνεῦμα
τῶ ἀνθρώπου, ὅπου εἶναι μέσα
εἰς αὐτοὺς τὸν ἀνδρωτόν;
Ἐπὶ καὶ τὰ πράγματα τοῦ
Θεοῦ καίνεας δὴν τὰ ἐξεύρει,
παρὰ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ.

12 Καὶ ἡμῖς δὴν ἱλά-
βαιμεν τὸ πνεῦμα τῶ κύριου,
ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ,
διὰ τὸ γνωρίσασθαι ἐκεῖνα ὅπου
μας ἐχάρισεν ὁ Θεός.

13 Τὰ ὅποια καὶ λα-
λῶμεν, ἔχει μὲ λόγια ὅπου
διδάσκει ἡ ἀνθρωπίνη σοφία,
ἀλλὰ μὲ λόγια ὅπου διδάσκει
τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· ἰφωρ-
μῶντες τὰ πνευματικὰ εἰς
τὰ πνευματικὰ.

14 Εἴ τι^ς τὸ ἔργον μένει ὃ ἐπικυρόμησε, μισθὸν λήψεται·

15 Εἴ τι^ς τὸ ἔργον κατακαίῃται, ζημιωθήσεται· αὐτὸς δὲ σωθήσεται, ἕτως δὲ ὡς διὰ πυρός·

16 Οὐκ οἶδατε ὅτι ναὸς Θεοῦ ἔσε, καὶ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν·

17 Εἴ τις τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ φθειρεῖ, φθειρεῖ τῆτον ὁ Θεός· ὁ γὰρ ναὸς τοῦ Θεοῦ ἁγίος ἐστίν, οὔτινες ἐστέ ὑμεῖς·

18 Μηδεὶς ἐαυτὸν ἐξαπατάτω· εἰ τις δοκεῖ σοφὸς εἶναι ἐν ὑμῖν ἐν τῷ αἰῶνι τῷ τῷ, μαρὸς γενήσθω, ἵνα γένηται σοφός·

19 Ἡ γὰρ σοφία τῷ κόσμῳ γένηται, μωρία παρὰ τῷ Θεῷ· ἔστι· γέγραπται γάρ· Ὁ ὁρῶν-σόμενος τῆς σοφίας ἐν τῇ πανηγυρίᾳ αὐτῶν·

20 Καὶ πάλιν· Κύριος γινώσκει τῆς διαλογισμῶς τῶν σοφῶν, ὅτι εἰσὶ μάταιοι·

21 Ὡς μηδὲς καυχᾶσθω ἐν ἀνθρώποις· πάντα γὰρ ὑμῶν ἔστιν·

22 Εἴτε Παῦλος, εἴτε Ἀπολλῶς, εἴτε Κηφᾶς, εἴτε κόσμος, εἴτε ζωὴ, εἴτε θάνατος, εἴτε ἐστῶτα, εἴτε μέλ-λοντα· πάντα ὑμῶν ἔστιν·

14 Ὁ, τι^ς τὸ ἔργον ὅπερ οἰκοδόμησε, μένει, θέλει πάρεσθαι πληρωμένη·

15 Καὶ ὁ, τι^ς τὸ ἔργον κατακαίῃ, θέλει ζημιωθῆναι· καὶ αὐτὸς θέλει σωθῆναι, ἀλλὰ τέτοιαν λύγην, ὥσάν διὰ μέσθαι τῷ πυρός·

16 Δὲν ἰδεύετε ὅτι εἰσὶ ἐστὶς ναὸς Θεοῦ, καὶ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ κατοικεῖ ἐν ὑμῖν·

17 Ὅποιος μολύνει τὸν ναὸν τῷ Θεῷ, ὁ Θεός θέλει τὸν χαλάσει· διὰ τὸ ὅτι ναὸς τοῦ Θεοῦ εἶναι ἅγιος, ὁ ὅποιος εἰσθῇ ἐσθῇ·

18 Καί τις ἂν μὴν ἀπατῇ τῷ λόγῳ τῷ· ἂν κακίαν φαίνεται ὡς εἶναι σοφὸς ἀνὰ μέσθαι σας ἐν τὸν κόσμῳ· ἐστὶν, ἂν γένη μαρὸς, διὰ τὸ ὡς γένη σοφός·

19 Διὰ τὴν ἡ σοφίαν τῷ κόσμῳ ἐστὶν εἶναι μωρία σημεῖα· ἐν τὸν Θεόν· διὰ τὸ εἶναι γεγραμ-μένον· Ὁ Θεὸς πείθει τὸς σο-φὸς ἐν τὴν πανηγυρίαν τῶν·

20 Καὶ πάλιν· Κύριος γινώσκει τὰ νοήματα τῶν σοφῶν ὅτι εἶναι μάταια·

21 Εἰς τὸσον ὅπερ κακίαν ἂν μὴ καυχᾶται ἐν τῶν ἀνθρώ-πων· διὰ τὸ ὅλα ἐδικὰ σας εἶναι·

22 Εἴτε Παῦλος, εἴτε Ἀπολλῶς, εἴτε Κηφᾶς, εἴτε κόσμος, εἴτε ζωὴ, εἴτε θάνα-τος, εἴτε παρόντα, εἴτε μέ-λλοντα· ὅλα ἐδικὰ σας εἶναι·

23 Ὑμῖς δὲ, Χριστῷ·
Χριστὸς δὲ, Θεῷ.

23 Καὶ ἐπεὶ εἶσατε τῷ
Χριστῷ καὶ ὁ Χριστὸς εἶναι τῷ
Θεῷ.

Κεφ. δ'. 4.

Ὅτως ἡμᾶς λογιζόμεθα
ἀνθρώπων, ὡς ὑπηρετάς
Χριστοῦ, καὶ οἰκονόμους μυστη-
ρίων Θεοῦ.

2 Ὁ δὲ λοιπὸν, ζητεῖται
ἐν τοῖς οἰκονόμοις, ἵνα πιστός
τις εὐρεθῇ.

3 Ἐμοὶ δὲ εἰς ἱλάχιστόν
ἴσται ἵνα ὑφ' ὑμῶν ἀνακριθῶ,
ἢ ὑπὸ ἀνθρωπίνης ἡμέρας·
ἀλλ' ὑδὲ ἑμαυτὸν ἀνακρί-
νω.

4 Οὐδὲν γὰρ ἑμαυτῷ σύ-
νοισα· ἀλλὰ οὐκ ἐν τούτῳ
δεδικαίωμαι· ὁ δὲ ἀνακρίνων
με, Κύριός ἐστιν.

5 Ὡς μὴ πρὸ καιροῦ τι
κρίνῃτε, ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ Κύ-
ριος· ὃς καὶ φωτίσει τὰ
κρυπτά τοῦ σκοτεινοῦ, καὶ φα-
νερώσει τὰς βουλὰς τῶν καρ-
διῶν· καὶ τότε ὁ ἑπαινὸς
γινήσεται ἰκάστω ἀπὸ τοῦ
Θεοῦ.

6 Ταῦτα δὲ ἀδελφοί, με-
τισχημάτισα εἰς ἑμαυτὸν καὶ
Ἀπολλῶν, δι' ὑμᾶς· ἵνα ἐν
ἡμῖν μάθῃτε τὸ μὴ ὑπὲρ ὃ γέ-

τεταίας λογῆς ἅς μας λο-
γαριάζῃ καθεὶς ἑαυτοῦ ἡ-
δρωπῶν, πῶς εἰμαιομεν ὑπη-
ρέται Χριστοῦ, καὶ οἰκονόμοι
τῶν μυστηρίων τοῦ Θεοῦ.

2 Καὶ διὰ τὸ ἐπίλοιπον,
ὅπου ζητεῖται ἀπὸ τοῦ
οἰκονόμου, διὰ τὸ εὐρεθῆναι
κανεὶς πιστός.

3 Ὅσον μὲν εἰς τοῦ λόγου
μῆ, τίποτε δὲν εἶναι ἐν
κριθῶ ἀπὸ πάντων, ἢ ἀπὸ ἀν-
θρωπίνης κρίσεως· ἀλλὰ ὑδὲ
τῷ λόγῳ μὲ δὲν κρίνω.

4 Διατὶ μέσα εἰς τὸ συνοι-
δὸς μὲ δὲν γνωρίζω ἐὰν εἶμαι
τίποτες πταιστήτης· ἀλλὰ δὲν
δικαιώνομαι εἰς ἑτέρο· ἀλλ' ὁ
Κύριος εἶναι ἐκείνός· ὅπου μὲ
κρίνει.

5 Λοιπὸν μὴ κρίνετε πρὸ
καιροῦ τίποτες, ἕως ὅτε ἐλθῇ ὁ
Κύριος· ὁ ὅπου δέ-
λει φωτίσει τὰ κρυφὰ τοῦ
σκοτεινοῦ, καὶ δέλει φανερώσει
ταῖς βουλαῖς τῶν καρδιῶν· καὶ
τότε καθεὶς ἑαυτοῦ δέλει πάρε
τὸν ἑπαινον ἀπὸ τὸν Θεόν.

6 Ἐπεὶ ταῦτα, ἀδελφοί μὲ, τὰ
ἐμμετασχημάτισα εἰς τὴν λόγῳ
μὲ καὶ εἰς τὸν Ἀπολλῶν, διὰ
λόγῳ σας· διὰ τὸ μάθετε εἰς

γραφται φρονεῖν, ἵνα μὴ εἴς
ὑπὲρ τοῦ ἐνός φυσιοῦσθε κατὰ
τοῦ ἑτέρου.

7 Τίς γάρ σε διακρίνει;
τί δὲ ἔχεις ὃ οὐκ ἔλαβες;
εἰ δὲ καὶ ἔλαβες, τί καυ-
χᾶσαι ὡς μὴ λαβών;

8 Ἦδη κεκορεσμένοι ἐγὲ,
ἤδη ἐπληθύνσατε, χωρὶς ἡμῶν
ἐβασιλεύσατε· καὶ ὀφελόν
γε ἐβασιλεύσατε· ἵνα καὶ
ἡμεῖς ὑμῖν συμβασιλεύσω-
μεν.

9 Δοκῶ γὰρ ὅτι ὁ Θεὸς
ἡμῶς τῆς ἀποδόλης ἰσχύετε
ἀπέδοξεν ὡς ἱπιδαντίους,
ὅτε θέατρον ἐγεινῆθημεν τῷ
κόσμῳ καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀν-
δράποισι.

10 Ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χρι-
στον, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν
Χριστῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς
δὲ ἰσχυροί· ὑμεῖς ἐνδοξοί,
ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι.

11 Ἀχρεὶ τῆς ἄρτι ὥρας
καὶ πεινῶμεν καὶ διψῶμεν,
καὶ γυμνιζόμεθα, καὶ κο-
λαφιζόμεθα, καὶ ἀστατοῦ-
μεν.

12 Καὶ κοπιῶμεν ἐργαζό-
μενοι ταῖς ἰδίαις χερσὶ·
λοιδορούμενοι, εὐλογοῦμεν· διω-
κόμενοι, ἀνεχόμεθα.

13 Βλασφημούμενοι, πα-

ρῆμας τὸ νὰ μὴν φρονῶτε περισ-
σότερον ἀπὸ ἐκεῖνο ὅπῃ εἶπαι
γεγραμμένον, διὰ νὰ μὴν κί-
νοδοῦσθε ἕνας διὰ τὸν ἄλλον,
ἐναντία τοῦ ἄλλου.

7 Διατί τίς διακρίνει ἰσὺν
ἀπὸ τὸν ἄλλον; Καὶ τί ἔχει
τὸ ὅποιοι δὲν τὸ ἔλαβες; Καὶ
εἰάν τὸ ἔλαβες, τί καυχᾶσαι
ὡσάν νὰ μὴν τὸ ἔλαβες;

8 Τῶρα χορτάτοι εἰσθί-
τῶρα ἐπληθύνσατε, δίχρη
ἡμῶς ἐβασιλεύσατε· καὶ ὅρ-
ποτε νὰ ἠθέλητε βασιλεύσθαι,
διὰ νὰ συμβασιλεύσωμεν καὶ
ἡμεῖς μετὰ σᾶς.

9 Διατί μὴ φαίνεται, ὅτι
ὁ Θεὸς ἐπρόβαλλεν εἰς ἑσθίειν
ἡμῶς τῆς ὑπεριπείας ἀποδόλης
ὡσάν ἀποφασισμένους εἰς δόξαν
τον, διατί ἐγεννηκαμεν διά τῆς
εἰς τὸν κόσμον, καὶ εἰς τοὺς
ἀγγέλους καὶ εἰς τὴν ἀνθρώπων;

10 Ἐμεῖς εἴμεσθε μωροί
διὰ τὸν Χριστόν, καὶ ἰσχυροί
εἰσθε φρόνιμοι εἰς τὸν Χριστόν·
ἡμεῖς ἀσθενεῖς, καὶ ἰσχυροί
δυνατοί· ἐσεῖς τημημένοι, καὶ
ἡμεῖς ἄτιμοι.

11 Ἔως ἐτήτην τὴν ὥραν
καὶ πεινῶμεν, καὶ διψῶμεν, καὶ
εἴμεσθε γυμνοί, καὶ δερνόμεθα,
καὶ γυρίζομεν ἐδῶ καὶ ἐκεῖ,
μὴ ἔχοντες πῶ νὰ σταθῶμεν.

12 Καὶ κοπιᾶμεν, ἐργαζό-
μενοι μετὰ ἰδία μας χερσὶ·
ὕβριζόμενοι, εὐλογοῦμεν· διωκ-
όμενοι, ὑπομένομεν.

13 Βλασφημούμενοι, πα-

ἐκαλυμνῖ· ὡς περικαθάρ-
ματα τῷ κόσμῳ ἐγενήθημεν,
πάντων περίφημα ἕως ἄρτι.

14 Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς
γράφω ταῦτα, ἀλλ' ὡς τέκνα
με ἀγαπητὰ νουθετῶ.

15 Ἐάν γὰρ μυρίους παι-
δαγωγὸς ἔχητε ἐν Χριστῷ, ἀλλ'
ὃ πολλοὺς πατέρας· ἐν γὰρ
Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τῆς εὐαγγελί-
ου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα.

16 Παρακαλῶ ἐν ὑμᾶς,
μιμηταί με γίνεσθε.

17 Διὰ τὸτο ἔπεμψα ὑμῖν
Τιμόθεον, ὃς ἐστὶ τέκνον με
ἀγαπητὸν καὶ πιστὸν ἐν Κυ-
ρίῳ, ὃς ὑμᾶς ἀναμνήσει τὰς
ὁδούς με τὰς ἐν Χριστῷ, καθὼς
πανταχῶς ἐν πάσῃ ἐκκλησίᾳ
διδάσκω.

18 Ὡς μὴ ἐρχομένη δὲ
με πρὸς ὑμᾶς, ἐφυσιώθησάν
τινες.

19 Ἐλεύσομαι δὲ ταχέως
πρὸς ὑμᾶς, ἵαν ὁ Κύριος θε-
λήσῃ, καὶ γνώσομαι ὃ τὸν
λόγον τῶν πεφυσιωμένων,
ἀλλὰ τὴν δύναμιν.

20 Οὐ γὰρ ἐν λόγῳ ἡ βα-
σιλεία τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ἐν δυ-
νάμει.

21 Τί θέλετε; Ἐν ῥαβδῷ
ἔλθω πρὸς ὑμᾶς, ἢ ἐν ἀγά-
πῃ, πνεύματί τε πραότη-
τι;

καλυμνῖ· ὡσάν σαρόματα τῷ
κόσμῳ ἐγενήκαμεν, ὡσάν ἀπο-
ξύσματα ὁλονῶν ἕως τῶρα.

14 Ἐγὼ δὲν γράφω ἱθὺς
τα κατεντροπιάζοντάς σας,
ἀλλὰ σᾶς νουθετῶ ὡσάν τέκ-
να με ἀγαπημένα.

15 Διὰ τὸ ἵαν καὶ εἴχετε
μυρίους παιδαγωγὸς ἐν Χριστῷ,
ἀλλὰ δὲν ἔχετε πολλοὺς πα-
τέρας· διὰ τὸ ἐγὼ σᾶς ἐγέν-
νησα ἐν Χριστῷ, διὰ μέσου τῆς
εὐαγγελίας.

16 Παρακαλῶ σας λοι-
πὸν, γενήτε μιμηταί με.

17 Διὰ τὸτο σᾶς ἔπεμψα
τὸν Τιμόθεον, ὃ ὁποῖος εἶναι
τέκνον με ἀγαπημένον καὶ
πιστὸν ἐν Κυρίῳ, ὃ ὁποῖος θί-
λει σᾶς ἀναμνήσει ταῖς ὁδοῖς
με ὅπως περιπατῶ κατὰ
τὸν Χριστὸν, καθὼς διδάσκω
εἰς κάθε τόπον, εἰς ὅλαις ταῖς
ἐκκλησίαις.

18 Κάποιοι ἐκειροδόκησαν,
ὡσάν νὰ μὴν μέλλω νὰ ἔλθω
εἰς ἱσᾶς.

19 Ἀλλὰ θέλω ἔλθω γλί-
γωρα εἰς ἱσᾶς ἵαν θελήσῃ ὁ
Κύριος, καὶ θέλω γνωρίσει
ἔχει τὸν λόγον ἐπὶ τὸν τῶν κει-
ροδόξων, ἀλλὰ τὴν δύναμιν.

20 Διὰ τὸ ἡ βασιλεία τοῦ
Θεοῦ δὲν εἶναι εἰς τὰ λόγια,
ἀλλ' εἰς τὴν δύναμιν.

21 Τί θέλετε; Νὰ ἔλθω
εἰς ἱσᾶς με ῥαβδί, ἢ με ἀγά-
πην, καὶ με πνεῦμα πραότη-
τος;

Κεφ. ε'. 5.

Ὅπως ἀκούεται ἐν ὑμῖν πορνεία, καὶ τοιαύτη πορνεία ἥτις ἔστι ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὀνομάζεται, ὡς γυναῖκά τινα τοῦ πατρὸς ἔχειν.

2 Καὶ ὑμεῖς πεφυσισμένοι ἐστέ, καὶ ἔχτε μᾶλλον ἐπειθήσατε, ἵνα ἐξαρθῇ ἐκ μέσου ὑμῶν ὁ τὸ ἔργον τῆτο ποιήσας·

3 Ἐγὼ μὲν γὰρ ὡς ἀπὸν τῷ σώματι, παρὼν δὲ τῷ πνεύματι, ἤδη κέκρικα ὡς παρὼν, τὸν ἔτω τῆτο κατεργασάμενον,

4 Ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, συναχθέντων ὑμῶν καὶ τοῦ ἡμῶν πνεύματος, σὺν τῇ δυνάμει τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,

5 Παραδῶναι τὸν τσιῖτον τῷ Σατανᾷ εἰς ὀλεθρον τῆς σαρκὸς, ἵνα τὸ πνεῦμα σωθῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

6 Οὐ καλὸν τὸ καύχημα ὑμῶν ἐκ οἷδατε ὅτι μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ·

7 Ἐκκαθάρατε ἔν τῇ παλαιᾷ ζύμῃ, ἵνα ἥτε νέον φύραμα, καθὼς ἐφεῖ ἄζυμοι· καὶ γὰρ τὸ πάσχα ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἐθύθη, Χριστός.

Καθολικὰ ἀκούεται ὡς ἀνάμεσα σας πορνεία καὶ τέτοιαις λογιῇς πορνεία, ἡ δὲ εἰς τὰ ἔθνη ὀνομάζεται εἰς τόσον ὅτε νὰ ἔχη κάποιον τὴν γυναῖκα τοῦ πατρὸς τοῦ

2 Καὶ ἐσεῖς κενδοδοξαίησθε ὅτε ἔπρεπε περισσότηρ νὰ λυπηθῆτε, διὰ τὰ σημεῖα ἀπὸ τὴν μέσην σας ἐκείνη ὅτε ἔκαμε τὸ ἔργον ἐτῆτο·

3 Ἐγὼ μὲν ὡς ἀπὸν τῷ σώματι, καὶ εἶμαι αὐτὸν μὲ τὸ πνεῦμα, ἀποφάσσω ὡς ἀπὸν νὰ εἶμαι αὐτὸν, ἐκείνη ὅτε ἔκαμεν ἐτῆτο τέτοιαις

4 Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μαζωμένοι ἐσεῖς καὶ τὸ ἰδικόν πνεῦμα, μετὰ τὴν δύναμιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,

5 Νὰ παραδώσετε τὸν τσιῖτον εἰς τὸν Σατανᾷ εἰς ὀλεθρον τῆς σαρκὸς, διὰ τὸ πνεῦμα σωθῇ τὸ πνεῦμα τῆ εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

6 Δὲν εἶναι καλὸν τὸ καύχημα σας· δὲν ἐξεύρετε ὅλιγον προζύμι ζυμώνει τὸν ζυμωτόν·

7 Ἐκκαθαρίσετε λοιπὸν τὴν παλαιὰν προζύμι, διὰ τὰ σημεῖα καὶ καινέριον ζυμωτόν, καθὼς ἐφεί ἄζυμοι· διὰ τὸ ὅτι ὁ Χριστός ὅτε ἐθύθη τὸ πάσχα μαζεύσθη διὰ λόγον μας.

8 Ὡς ἐορτάζωμεν, μὴ ἐν ζύμῃ παλαιᾷ, μηδὲ ἐν ζύμῃ κακίας καὶ ποιηρίας, ἀλλ' ἐν ἄζύμοις εὐκρινείας καὶ ἀληθείας.

9 Ἐγραψα ὑμῖν ἐν τῇ ἐπιστολῇ, μὴ συναναμίγυσθαι πόρνοις.

10 Καὶ ὡς πάντως τοῖς πόρνοις τοῦ κόσμου τῆτε, ἢ τοῖς πλειονέκταις, ἢ ἄρπαξιν, ἢ εἰδωλολάτραις· ἐπεὶ ὀφείλετε ἄρα ἐκ τοῦ κόσμου ἐξελεῖν.

8 Ἄς ἐορτάζωμεν λοιπὸν, ὅχι μὲν ζύμην, παλαιάν, μηδὲ μὲν ζύμην κακίας καὶ ποιηρίας, ἀλλὰ μὲν ἄζυμα καθαρότητος καὶ ἀληθείας.

9 Ἐγραψά σας εἰς τὴν ἐπιστολὴν, νὰ μὴν σμίγεσθαι μὲν τὴν πόρνην.

10 Καὶ ὅταν σὰς λέγω νὰ μὴν σμίγετε ὅπως διόλου μὲν τὴν πόρνην τῷ κόσμῳ ἰσότης, ἢ μὲν τὴν πλειονέκταν, ἢ μὲν τὴν ἄρπαγαν, ἢ μὲν τὴν εἰδωλολάτρην· ἐπειδὴ λοιπὸν χρεωγεῖτε νὰ εὐγῆτε ἀπὸ τοῦ κόσμου.

11 Νυνὶ δὲ ἔγραψα ὑμῖν μὴ συναναμίγυσθαι, ἵαν τις ἀδελφὸς ἐνομαζόμενος, ἢ πορνεύς, ἢ πλειονέκτης, ἢ εἰδωλολάτρης, ἢ λοῖδορος, ἢ μέδυσος, ἢ ἄρπαξ· τῷ τοιούτῳ μηδὲ συνεισδίειν.

11 Ἀμὴν τῶρα σας ἔγραψα νὰ μὴν σμίγεσθαι μὲν τὴν τοιοῦτης· τυτίσιν ἂν κανίνας ὅπῃ ἐνομάζεται ἀδελφός, εἶναι πόρνος, ἢ πλειονέκτης, ἢ εἰδωλολάτρης, ἢ λοῖδορος, ἢ μέδυσος, ἢ ἄρπαγας· μὲν τὸν τοιοῦτον μηδὲ νὰ τρώτε μαζὺ τῷ.

12 Τί γάρ μοι καὶ τὴν ἔξω κρίνεις; Οὐχὶ τὴν ἔσω ὑμεῖς κρίνετε;

12 Διατί τί χρεωγῶ ἐγὼ νὰ κρίνω ἐκείνης ὅπῃ εἶναι ἔξω ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν; Δὲν κρίνετε ἐσεῖς τὴν ἔσω;

13 Τὴν δὲ ἔξω ὁ Θεὸς κρίνει. Καὶ ἐξαρτῶν τὸν ποιητὴν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν.

13 Ἀμὴν τὴν ἔξω ὁ Θεὸς τὴν κρίνει. Εὐγάλετε λοιπὸν τὸ κανὼν ἀπὸ λόγου σας.

Κεφ. γ'. 6.

Τοιούτῳ τις ὑμῶν, πρᾶγμα ἔχων πρὸς τὸν ἕτερον, κρίνεσθαι ἐπὶ τῶν ἀδίκων, καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῶν ἁγίων;

Ἀποκοτὰ κανίνας ἀπ' ἰσᾶς, ὅπῃ ἔχει διαφορὰν μὲν τὸν ἄλλον, νὰ πάγῃ εἰς τὰ κριτήρια τῶν ἀδίκων, καὶ ὅχι τῶν ἁγίων;

φῆσιν, οἱ δύο εἰς σάρκα
μίαν.

17 Ὁ δὲ κολλώμενος τῷ
Κυρίῳ, ἐν πνεύμα ἔστι.

18 Φεύγετε τὴν πορνείαν·
πᾶν ἁμάρτημα ὃ ἐὰν ποιήσῃ
ἄνθρωπος, ἐκτὸς τῆς σάρκατος
ἐστίν· ὃ δὲ πορνεύων, εἰς τὸ
ἴδιον σῶμα ἁμαρτάνει.

19 Ἡ οὐκ οἴδατε, ὅτι τὸ
σῶμα ὑμῶν, ναὸς τῆ ἐν ὑμῖν
ἁγίας Πνεύματος ἐστίν, ἃ ἔχετε
ἀπὸ Θεοῦ, καὶ ἢ ἐν ἑαυ-
τῶν;

20 Ἡγοράσθητε γὰρ τι-
μῆς· δοξάσατε δὴ τὸν Θεὸν ἐν
τῷ σώματι ὑμῶν, καὶ ἐν τῷ
πνεύματι ὑμῶν, ἃ τινὰ ἔστι τῷ
Θεῷ.

αὐτήν;) διατὶ λέγει, Θέλουν
εἶσθαι οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.

17 Καὶ ἐκεῖνος ὅπου κολ-
λάται μὲ τὸν Κύριον, εἶναι
εἷνα πνεῦμα.

18 Φεύγετε τὴν πορνείαν·
κάθε ἄλλο ἁμάρτημα ὅπου ἐν
σάρκι ἄνθρωπος, εἶναι ἔστι
ἀπὸ τὸ κορμί τοῦ ἁμὴ ἐκείνου
ὅπου πορνεύει, ἁμαρτάνει ἐν
τῷ ἰδίῳ τῷ κορμί.

19 Ἡ δὲν ἐξεύρετε, ὅτι τὸ
κορμί σας εἶναι ναὸς τοῦ ἁγίου
Πνεύματος, ὅπου εἶναι ἐν
ἑαυτοῦ, τὸ ὅποσον Πνεῦμα ἔχετε
ἀπὸ τὸν Θεόν, καὶ δὲν οἴσθε
τῷ λόγῳ σας;

20 Διατὶ ἐξαγορασθήκατε
μὲ τιμὴν· δοξάσατε λοιπὸν
τὸν Θεόν, μὲ τὸ σῶμά σας
καὶ μὲ τὸ πνεῦμά σας, τὸ
ὅποια εἶναι τοῦ Θεοῦ.

Κεφ. ζ'. 7.

Περὶ δὲ ὧν ἠγγράφατέ μοι,
καλὸν ἀνδρώπῳ γυναι-
κὸς μὴ ἀπτεσθαι.

2 Διὰ δὲ τὰς πορνείας
ἑκάστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα
ἔχεται, καὶ ἑκάστη τὸν ἴδιον
ἄνδρα ἔχεται.

3 Τῇ γυναικὶ ὡς ἀνὴρ τὴν
ὀφειλομένην εὐνοίαν ἀποδίδω-
τω· ὁμοίως δὲ καὶ ἡ γυνὴ τῷ
κύριῳ.

4 Ἡ γυνὴ τῷ ἰδίῳ σώματι

ΚΑΙ διὰ ἐκεῖνα ὅπου ἠγγρά-
ψατε, καλὸν εἶναι
εἰς τὸν ἄνθρωπον καὶ μὴ ἄλλῳ
γίγῃ εἰς γυναῖκα.

2 Ἀλλὰ διὰ ταῖς πορ-
νεύαις, καθεὶ ἑνας ὡς ἔχει τὴν
γυναῖκά τῆς καὶ πᾶσα μία
ὡς ἔχει τὸν ἄνδρα τῆς.

3 Ὁ ἄνδρας ὡς εἶναι ἡ
τὴν γυναῖκα τὴν ἀγάπην ὅπου
τῆς χρεώσται ὁμοίως καὶ ἡ
γυναῖκα εἰς τὸν ἄνδρα τῆς.

4 Ἡ γυναῖκα δὲν ἑαυτοῦ

τος οὐκ ἐξουσιάζει, ἀλλ' ὁ
ἀνὴρ ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἀνὴρ
τῷ ἴδιῳ σώματι· οὐκ ἐξουσιάζει,
ἀλλ' ἡ γυνή.

5 Μὴ ἀποστρεῖτε ἀλλή-
λους, εἰ μὴ τι ἂν ἐκ συμφώνου
πρὸς καιρὸν, ἵνα σχολάζητε
τῇ ἡσείᾳ καὶ τῇ προσευχῇ·
καὶ πάλιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ συν-
έρχισθε, ἵνα μὴ πειράξῃ
ὑμᾶς ὁ Σαταναῖς διὰ τὴν
ἀκρασίαν ὑμῶν.

6 Τὺτο δὲ λέγω κατὰ συγ-
γνώμην, ὡς κατ' ἐπιταγὴν.

7 Θίλω γὰρ πάντας ἀν-
θρώπους εἶναι ὡς καὶ ἡμαυ-
τόν· ἀλλ' ἕκαστος ἴδιον χά-
ρισμα ἔχει ἐκ Θεοῦ, ὅς μιν
ἕτως, ὅς δὲ ἕτως.

8 Λέγω δὲ τοῖς ἀγάμοις
καὶ ταῖς χήραις, καλὸν αὐ-
τοῖς εἶναι ἵαν μείνωσιν ὡς
καὶ γώ.

9 Εἰ δὲ οὐκ ἐγκρατεύοι-
ται, γαμησάτωσαν· κρεῖσ-
σον γὰρ εἰς γαμῆσαι ἢ
πυρᾶσθαι.

10 Τοῖς δὲ γιγαμηκόσι
παραγγέλλω οὐκ ἐγώ, ἀλλ' ὁ
Κύριος, γυναῖκα ἀπὸ ἀνδρὸς
μὴ χωρισθῆναι.

11 Ἐὰν δὲ καὶ χωρισθῇ,
μὴ τῷ ἀγαμῷ, ἢ τῷ ἀνδρὶ

ζει τὸ κορμί της, ἀλλὰ ὁ ἄν-
δρας ὁμοίως καὶ ὁ ἀνδρας· δὲ
ἐξουσιάζει τὸ ἴδιόν τε κορμί,
ἀλλὰ ἡ γυναῖκα.

5 Μὴν ἀποστρεῖτε ἑαυ-
τὸν ἄλλον, ἕξω ἂν δὲν εἶναι
μὲ συμφωνίαν, καὶ τὺτο εἰς
ὀλίγον καιρὸν, διὰ τὰ σπευδά-
ζετε εἰς τὴν ἡσείαν καὶ εἰς
τὴν προσευχὴν· καὶ πάλιν τὰ
ἀνταμώνισθε, διὰ τὰ μὴν σὰς
πειράξῃ ὁ Σαταναῖς διὰ τὴν
δύμισθε τὰ ἐγκρατεύεσθε.

6 Καὶ ἐτὺτο τὸ λέγω, δι-
δωντας ἁδύαν, καὶ ὅχι προ-
στατῶντας.

7 Διατὶ ἐγὼ ἤθιλα ὅλους
τὺς ἀνθρώπους τὰ εἶναι ὡσὺν
τὸ λόγῳ μὴ· ἀλλὰ καθὼς ἵνας
ἔχει ξεχωριστὸν τὸ ἰδικόν τε
χάρισμα ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, κά-
ποι· ἕτῃ, κάποι· ἀλ-
λίως.

8 Καὶ λέγω εἰς τὺς ἀνύ-
πανδρους καὶ εἰς ταῖς χήρας,
καλὸν εἶναι εἰς αὐτὰς ἵαν μεί-
νωσιν ὡσὺν καὶ ἐγώ.

9 Ἀμὴν αἰσίως καὶ δὲν ἐγ-
κρατεύονται, ὡς ὑπανδρευθῆ-
σι· διὰ τὸ καλῖτερον εἶναι τὰ
ὑπανδρευθῆσιν, παρὰ τὰ πυ-
ρῆνται.

10 Καὶ τὺς ὑπανδριμένους
παραγγέλλω, ὅχι ἐγώ, ἀλλὰ
ὁ Κύριος, ἡ γυναῖκα ὡς μὴν
χωρισθῇ, ἀπὸ τοῦ ἀνδρός.

11 Καὶ ἵαν χωρισθῇ, ὡς
μείνη αἰνυπαιδεθῇ, ἢ ὡς κάμει

3 P 3

καταλλαγήτω· καὶ ἄνδρα γυναῖκα μὴ ἀφίεναι.

12 Τοῖς δὲ λοιποῖς ἐγὼ λέγω, ὅχι ὁ Κύριος· Εἴ τις ἀδελφὸς γυναῖκα ἔχει ἄπιστον, καὶ αὐτὴ συμφυδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτῆς, μὴ ἀφίετω αὐτήν·

13 Καὶ γυνὴ ἣτις ἔχει ἄνδρα ἄπιστον, καὶ αὐτὸς συμφυδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτῆς, μὴ ἀφίετω αὐτόν.

14 Ἁγιάσαι γὰρ ὁ αἰνὸς ὁ ἄπιστος ἐν τῇ γυναίκῃ· καὶ ἡγιάσαι ἡ γυνὴ ἡ ἄπιστος ἐν τῷ ἀνδρὶ· ἐπεὶ ἅρα τὰ τέκνα ὁμῶν ἀκάθαρτά ἐστι· νῦν δὲ ὡγιασμέναι εἰσι.

15 Εἰ δὲ ὁ ἄπιστος χωρίζεται, χωριζέσθω· ὁ δευτέρως ὁ ἀδελφὸς ἢ ἡ ἀδελφὴ ἐν τοῖς τοιούτοις· ἐν δὲ εἰρήνῃ κληκεν ὁ Θεός.

16 Τί γὰρ οἶδας, γύναι, εἰ τὸν ἄνδρα σώσεις; Ἡ τί οἶδας, αἰεὶ, εἰ τὴν γυναῖκα σώσεις;

17 Εἰ μὴ ἐκείνῳ ὡς ἐμέρισεν ὁ Θεός, ἔκαστον ὡς κληκεν ὁ Κύριος, ἔτω περιπατεῖτω· καὶ ἔτως ἐν ταῖς ἐκκλησίαις πάσαις διατάσσονται.

18 Περιτετμημένοι· τις ἐκλήθη; Μὴ ἐπισπάσθω· ἐν

πάλιν ἀγάπῃν μὲ τὸν ἄνδρα τῆς· καὶ ὁ ἄνδρας γὰρ μὴ ἀφήσῃ τὴν γυναῖκα.

12 Καὶ εἰς τὰς ἐπίλοιπαις ἐγὼ λέγω, καὶ ὅχι ὁ Κύριος· Ἐὰν κατένας ἀδελφὸς ἔχῃ γυναῖκα ἄπιστον, καὶ αὐτὴ ἀναπαύεται γὰρ κάθεται μετ' αὐτῷ, ἄς μὴν τὸν ἀφήσῃ·

13 Καὶ γυναῖκα ὅπῃ ἔχῃ ἄνδρα ἄπιστον, καὶ αὐτὴ ἀναπαύεται γὰρ συνοικῇ μετ' αὐτὴν, ἄς μὴν τὸν ἀφήσῃ.

14 Διατὶ ὁ ἄνδρας ἄπιστος ἁγιάζεται διὰ μίαν τῆς γυναίκος· καὶ ἡ γυναῖκα ἡ ἄπιστος ἁγιάζεται διὰ μίαν τῶ ἀνδρός· ἀλλέως τὰ τέκνα σας ἦθελαν εἶσθαι ἀκάθαρτα· ἀμὴ τῶρα εἶναι ἅγια.

15 Καὶ ἐὰν ὁ ἄπιστος χωρίζεται, ἄς χωρισθῇ· ὁ ἀδελφὸς ἢ ἡ ἀδελφὴ δὲν ἐδεχάμεθα τὰ τέτοιους λογῆς· εἰς εἰρήνην μᾶς ἐκάλεσεν ὁ Θεός.

16 Διατὶ τί ἱξεύρεις, γυναῖκα, ἂν σώσης τὸν ἄνδρα; Ἡ τί ἱξεύρεις, ὦ ἄνδρα, εἰ σώσης τὴν γυναῖκα;

17 Ἀλλὰ καθὼς ἐμοίραστον ὁ Θεὸς τὰ χαρίσματα εἰς καθένα, καθὼς ἕκαστος καθὼς ἐκάλεσεν ὁ Κύριος, ἔτσι, διὰ περιπατεῖ· καὶ ἔτσι διατάσσονται εἰς ὅλαις ταῖς ἐκκλησίαις.

18 Περιτετμημένοι· ἕκαστος ἐκλήθη κατεῖναι, (εἰς τὴν πίστιν)

ἀκροβυστία τις ἐκλήθη; Μὴ περιτεμένεισθω.

19 Ἡ περιτομή ἔδεν ἔστι, καὶ ἡ ἀκροβυστία ἔδεν ἔστιν, ἀλλὰ τήρησις ἐντολῶν Θεῷ.

20 Ἐκαστὸν ἐν τῇ κλήσει ἢ ἐκλήθη, ἐν ταύτῃ μέντω.

21 Δὲλθὼ ἐκλήθη; Μὴ σοι μελίστω· ἀλλ' εἰ καὶ δύνασαι ἐλευθερὸς γενέσθαι, μάλλον χρῆσαι.

22 Ὁ γὰρ ἐν Κυρίῳ κληθεὶς δὺλθὼ, ἀπελεύθερὸς Κυρίου ἐστίν· ὁμοίως καὶ ὁ ἐλεύθερὸς κληθεὶς, δὲλθὸς ἵστί Χριστῷ.

23 Τιμῆς ἡγοράσθητε· μὴ γίνισθε δούλοι ἀνθρώπων.

24 Ἐκαστὸν ἐν ᾧ ἐκλήθη, ἀδελφοί, ἐν τούτῳ μέντω παρὰ τῷ Θεῷ.

25 Περὶ δὲ τῶν παρθένων ἐπιταγὴν Κυρίου οὐκ ἔχω· γνώμην δὲ δίδωμι ὡς ἡλημένος ὑπὸ Κυρίου πιστὸς εἶναι.

26 Νομίζω ὅτι τούτο καλὸν ὑπάρχειν διὰ τὴν ἐνεσῶσαν ἀνάγκην, ὅτι καλὸν ἀνθρώπων τὸ ἔτως εἶναι.

27 Δίδισαι γυναικί; Μὴ

Ἄς μὴν γίνεταί ἀκροβυστία· τὴν ἀκροβυστίαν ἐκαλίσθη καίνεας; Ἄς μὴν περιτμήθῃ.

19 Ἡ περιτομή δὲν εἶναι τίποτες, καὶ ἡ ἀκροβυστία δὲν εἶναι τίποτες, ἀλλὰ ἡ φύλαξις τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ.

20 Κάθε ἑνας εἰς τὴν κλήσιν ὅπῃ ἐκλήθη, εἰς ἐκεῖνην ἄς μένει.

21 Ἐκαλίσθη δὲλθὸς; Ἄς μὴν σὲ μέλει· ἀλλὰ εἰάν δύνασαι νὰ γνηῖς ἐλεύθερὸς, μεταχειρίσθαι καλλίωτερον τὴν ἐλευθερίαν.

22 Διατὶ ἐκεῖνὸν ὅπῃ ὄντας δὺλθὼ ἐκαλίσθη εἰς τὸν Κύριον, εἶναι ἐλευθερωμένον τῷ Κυρίῳ· ὁμοίως καὶ ἐκεῖνὸν ὅπῃ ἐκλήθη εἰς τὸν Χριστὸν ὄντας ἐλεύθερὸν, εἶναι δὲλθὸν τοῦ Χριστοῦ.

23 Ἀγορασθήκετε μὴ τιμὴν· μὴν γίνισθε δούλοι τῶν ἀνθρώπων.

24 Κάθε ἑνας, ἀδελφοί, εἰς ἐκεῖνο ὅπῃ ἐκαλίσθη, εἰς ἐκεῖνο ἄς μένει, σημὰ εἰς τὸν Θεόν.

25 Καὶ διὰ ταῖς παρθένας ὁρισμὸν τοῦ Κυρίου δὲν ἔχω· ἀλλὰ συμβουλεύω ὡς ἡλημένον ἀπὸ τὸν Κύριον νὰ εἶμαι πιστός.

26 Λογιάζω λοιπὸν νὰ εἶναι ἐτούτο καλὸν διὰ τὴν παρῶσαν ἀνάγκην, ὅτι καλὸν εἶναι εἰς τὸν ἀνθρώπον νὰ εἶναι ἔτι.

27 Εἶσαι δεμένον μὴ γυ-

ζήτει λύσιν. Δέλυσαι ἀπὸ
γυναικός; Μὴ ζήτει γυ-
ναῖκα.

28 Ἐὰν δὲ καὶ γήμῃς,
ἔχ ἡμαρτεῖς καὶ ἰὰν γήμῃ
ἢ παρδένῃς, ἔχ ἡμαρτεῖς
θλίψιν διὰ τῇ σαρκὶ ἔξουσιν
οἱ τοιοῦτοι· ἐγὼ δὲ ὑμῶν
φείδομαι.

29 Τοῦτο δὲ φημι, ἀδελ-
φοί, ὅτι ὁ καιρὸς συσταλ-
μένῃ τὸ λοιπὸν ἔστιν· ἵνα
καὶ ἔχοντες γυναῖκας, ὡς
μὴ ἔχοντες ὦσι·

30 Καὶ οἱ κλαίοντες, ὡς
μὴ κλαίοντες· καὶ οἱ χαί-
ροντες, ὡς μὴ χαίροντες· καὶ
οἱ ἀγοράζοντες, ὡς μὴ κα-
τέχοντες·

31 Καὶ οἱ χρώμενοι τῷ
κόσμῳ τέτω, ὡς μὴ κατα-
χρώμενοι· παράγει γὰρ τὸ
σχῆμα τοῦ κόσμου τέττω.

32 Θίλω δὲ ὑμᾶς ἀμε-
ρίμους εἶναι· ὁ ἄγαμῃς με-
ριμᾷ τὰ τοῦ Κυρίου, πῶς
ἁρτίσει τῷ Κυρίῳ·

33 Ὁ δὲ γαμήσας με-
ριμᾷ τὰ τοῦ κόσμου, πῶς
ἁρτίσει τῇ γυναικί.

34 Μεμερίσθαι ἡ γυνὴ καὶ ἡ
παρδένῃς ἢ ἄγαμῃς μεριμᾷ
τὰ τοῦ Κυρίου, ἵνα ἡ ἀγία καὶ
σώματι καὶ πνεύματι· ἡ δὲ γυ-

ναῖκα; Μὴ ζητᾷς ἵνα λύθῃ.
Εἶσαι λυμένῃ ἀπὸ γυναικᾶ·
Μὴ ζητᾷς γυναῖκα.

28 Καὶ ἰὰν ὑπανδρευθῇς
δὲν ἰσφαλεῖς· καὶ ἰὰν ὑπα-
νδρευῇ ἢ παρδένῃς, δὲν ἰσ-
φαλεῖς· ἀλλὰ οἱ τοιοῦτοι θί-
λῃσιν ἔχει θλίψιν εἰς τὴν σάρ-
κα· καὶ ἐγὼ σᾶς λυπέμαι.

29 Καὶ τέτο σᾶς λίγη
ἀδελφοί, ὁ καιρὸς ἀπὸ τῶν
καὶ ὀμπροσὰ εἶναι γινώ-
σκῃς διὰ τέτο πρέπει ἐκείνοι ὅτι
ἔχον γυναῖκας, ἵνα εἶναι ὥσπερ
ὡς μὴ ἔχον·

30 Καὶ ἐκείνοι ὅτι κλαίον-
τες ὡσάν ἵνα μὴ κλαίον· καὶ
οἱ χαίροντες, ὡσάν ἵνα μὴ
χαίρονται· καὶ ἐκείνοι ὅτι
ἀγοράζον ὡσάν ἵνα μὴ ἀφί-
νται·

31 Καὶ ἐκείνοι ὅτι χρώμε-
νοι τὸν κόσμον ἔτῃσιν, ὡς μὴ κα-
ταχρώμενοι· διὰ τὸ τὸ σχῆμα
τοῦ κόσμου ἔτῃσιν περιᾶ.

32 Καὶ θίλω σᾶς ἵνα εἰσθῇ-
τε χωρὶς φροντίδας· ἐκείνῃς ὅπου
δὲν ἐπανδρεύθητε, φροντίζει τὰ
πράγματα τοῦ Κυρίου, πῶς
ἁρτίσει τοῦ Κυρίου·

33 Ἀμὴν ἐκείνῃς ὅπου
ἐπανδρεύθητε, φροντίζει τὰ
πράγματα τοῦ κόσμου, πῶς
ἁρτίσει τῆς γυναικός.

34 Ἐμεράσθη ἡ γυναικὴ
καὶ ἡ παρδένῃς· ἐκείνη ὅπου
δὲν ὑπανδρευθῇ, φροντίζει τὰ
πράγματα τοῦ Κυρίου, διὰ τὸ

μήσασα μεριμᾷ τὰ τοῦ κόσμου, πῶς ἀρίσει τῷ ἀνδρὶ.

εἶναι ἅγια καὶ κατὰ τὸ σῶμα καὶ κατὰ τὸ πνεῦμα· ἀμὴν ἐκεῖνη ὅπῃ ὑπανδρεύθη, φροντίζει τὰ πράγματα τῆς κόσμου, πῶς νὰ ἀρίσει τῷ ἀνδρὶ της.

35 Τὸτο δὲ πρὸς τὸ ὑμῶν αὐτῶν συμφέρον λέγω· ἔχ' ἵνα βρόχον ὑμῖν ἐπιβάλλω, ἀλλὰ πρὸς τὸ εὐσχημον καὶ εὐπρόσδεον τῷ Κυρίῳ ἀπερισπάτως.

35 Καὶ τοῦτο τὸ λέγω διὰ τὸ συμφέρον σας· ὅχι νὰ σᾶς βάλλω θηλειάν, ἀλλὰ νὰ γίνεσθε τακτικὰ σημεῖα εἰς τὸν Κύριον, καὶ κανένας πρᾶγμα νὰ μὴν σᾶς σύρῃ ἀπ' αὐτόν.

36 Εἰ δέ τις ἀσχημονεῖ ἐπὶ τῇ παρθένῳ αὐτῇ νομίζει, ἵαν ἢ ὑπεράκησεν, καὶ ἔτις ὀφείλει γίνεσθαι· ὁ δὲ οὐκ οἶκτι, ἔχ' ἀμαρτάνει· γαρμίνωσαν.

36 Ἀρὴ ἀνίστας καὶ κανένας νομίζει νὰ εἶναι ἐτῶτο ἀσχημον εἰς τὴν παρθένον τη, νὰ τὴν φυλάττῃ ἄγαμον, ἵαν εἶναι περασμένη ἀπὸ τὸν καιρὸν της, καὶ κάμνῃ χρεῖα νὰ ὑπανδρεύῃ· ὅ, τι δίδει ἂς κάμῃ, δὲν σφάλλει· ἂς ὑπανδρεύσεται.

37 Ὃς δὲ ἐγνηκεν ἰδραϊθὶ ἐν τῇ καρδίᾳ, μὴ ἔχων αἰάγκην, ἐξουσίαν δὲ ἔχει περὶ τοῦ ἰδὶς θελήματου, καὶ τοῦτο κέκρικεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ τοῦ τηρεῖν τὴν ἑαυτοῦ παρθένον, καλῶς ποιεῖ.

37 Καὶ ὅποιος γίνεσθαι βίβαιος εἰς τὴν καρδίαν, τη, καὶ δὲν ἔχει αἰάγκην, ἀμὴν ἔχει ἐξουσίαν νὰ κάμῃ ἐκεῖνο ὅπου θέλει, καὶ ἀποφάσισεν ἐτῶτο μίσα εἰς τὴν καρδίαν τη, νὰ φυλάττῃ τὴν παρθένον τη, καλὰ κάμνῃ.

38 Ὡς καὶ ὁ ἐγκαμίζων, καλῶς ποιεῖ· ὁ δὲ μὴ ἐγκαμίζων, κρεῖσσον ποιεῖ.

38 Εἰς τόσον ὅπῃ καὶ ἐκεῖνος ὅπου τὴν ὑπανδρεύει, καλὰ κάμνῃ· καὶ ἐκεῖνος ὅπῃ δὲν τὴν ὑπανδρεύει, καλὶτερα κάμνῃ.

39 Γυνὴ διδεται νόμῳ ἐφ' ὅσον χρόνον ζῇ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ἵαν δὲ κοιμηθῇ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ἰλιυθίεα εἰς ἣν δίδει γαρμῆσθαι, μόνον ἐν Κυρίῳ.

39 Ἡ γυναῖκα εἶναι δεμένη ἀπὸ τὸν νόμον, εἰς ὅσον χρόνον ζῇ ὁ ἀνδρας της· ἀμὴν ἂν ἀποθάνῃ ὁ ἀνδρας της, εἶναι ἰλιυθέρη, ὅποιον θέλει νὰ ὑπανδρεύῃ, μόνον ἐν Κυρίῳ.

40 Μακαριωτέρα δὲ εἰσιν

40 Ἀλλὰ ἵαν μείνη ἐτῆ.

εἰς ἅτω μίση, κατὰ τὴν ἐμὴν
γνώμην· δοκῶ δὲ κατὰ Πνεῦμα
Θεοῦ ἔχειν.

εἶναι μακαριωτέρα κατὰ τὴν
ιδίαν μου γνώμην· διότι λο-
γιάζω καὶ ἐγὼ τὰ ἔχω Πνεῦμα
Θεοῦ.

Κεφ. η'. 8.

Περὶ δὲ τῶν εἰδωλοθύτων,
οἶδαμεν ὅτι πάντες γινώ-
σκουσιν ἔχουσιν ἢ γνώσιν φυσικοῖς,
ἢ δὲ ἀγάπῃ οἰκοδομεῖ.

2 Εἰ δὲ τις δοκεῖ εἰδέναι
τι, ἔδωκεν ἔδωκε ἔγνωκε καθὼς
δεῖ γινώσκει.

3 Εἰ δὲ τις ἀγαπᾷ τὸν
Θεόν, ἔστος ἔγνωκε ἵπ' αὐ-
τοῦ.

4 Περὶ τῆς βρώσεως ἔν
τῶν εἰδωλοθύτων, οἶδαμεν ὅτι
ἔδωκεν εἰδωλον ἐν κόσμῳ, καὶ
ὅτι ἔδωκεν Θεὸς ἕτερος εἰ μὴ
εἶς.

5 Καὶ γὰρ εἴπερ εἰς
λεγομένοις θεοῖς, εἴτε ἐν ἑραῖῳ,
εἴτε ἐπὶ τῆς γῆς (ὥσπερ εἰς
θεοὶ πολλοὶ, καὶ κύριοι πολ-
λοί.)

6 Ἀλλ' ἡμῖν εἰς Θεὸς ὁ
πατήρ, ἐξ ὃς τὰ πάντα, καὶ
ἡμεῖς εἰς αὐτόν· καὶ εἰς Κύ-
ριος Ἰησοῦς Χριστός, δι' ὃς τὰ
πάντα, καὶ ἡμεῖς δι' αὐ-
τοῦ.

7 Ἀλλ' οὐκ ἐν πᾶσιν ἡ
γνώσις· τοῖς δὲ τῇ συνειδήσει
τοῦ εἰδωλοῦ ἕως ἄρτι, ὡς

Καὶ διὰ τὰ εἰδωλοθύτα
ἔχουσιν ὅτι ὅλοι ἔχουσιν
γινώσκουσιν ἢ γνώσιν φυσικοῖς
ἀμὴν ἢ ἀγάπῃ οἰκοδομεῖ.

2 Καὶ εἰς κανένας λο-
γιάζω πῶς γνωρίζει τίποτε
ἀκούει δὲ ἔγνωκε καθὼς
πρέπει τὰ γνωρίζει.

3 Ἀμὴν ἂν ἀγαπᾷ καὶ εἰς
τὸν Θεόν, ἐστὶς ἔγνωκε
ἀπ' αὐτόν.

4 Καὶ διὰ τῆς τρώξεως λο-
γιάζω τὰ εἰδωλοθύτα, ἔχουσιν
ὅτι τὰ εἰδωλα διὰ εἶναι τίποτε
εἰς τοὺς κόσμους, καὶ ὅτι διὰ εἶναι
ἄλλος Θεὸς παρὰ ἑνός.

5 Διὰ τὴν εἰς καὶ εἶναι τοῖς
λεγομένοις θεοῖς, εἴτε ἐν τῇ
ἑραῖῳ, εἴτε ἀπᾶσι εἰς τῇ
γῇ (καθὼς εἶναι θεοὶ πολ-
λοὶ, καὶ κύριοι πολλοί.)

6 Ὅμως εἰς ἡμᾶς εἶναι εἰς
Θεὸς ὁ πατήρ, ἀπὸ τὸν ὅπου
εἶναι τὰ πάντα, καὶ ἡμεῖς
εἴμεσθεν εἰς αὐτόν· καὶ εἶναι
Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, διὰ μὴ
σὺν τῇ ὅπου εἶναι τὰ πάντα
καὶ ἡμεῖς εἴμεσθεν διὰ μίσην τῶν.

7 Ἀλλὰ ἡ γνώσις διὰ εἶναι
εἰς ὅλους καὶ κάποιον μὴ τῇ
συνειδήσει τῶν εἰδωλοῦ ἕως τῶν

εἰδωλόδυτον ἰσθίεισι, καὶ ἡ τρώγεσιν τὸ τοιῶτον φαγητὸν
 συνείδησις αὐτῶν ἀσθενῆς ὥς εἰδωλόδυτον, καὶ ἡ συν-
 ἔσα μολύνεται. εἰδήσεις τες ἐξωντάς νὰ εἶναι
 ἀσθενημένη, μολύνεται.

8 Βρῶμα δὲ ἡμῶς ἢ πα-
 ρείησι τῷ Θεῷ· ἔτε γὰρ
 εἴαν φάγωμεν, περισσεύομεν·
 ἔτε εἴαν μὴ φάγωμεν, ὑπε-
 ρέμεθα.

9 Βλέπετε δὲ μήπως ἡ
 ἐξουσία ὑμῶν αὕτη πρόσκομμα
 γίνηται τοῖς ἀσθενέσιν.

10 Ἐάν γάρ τις ἴδῃ σὲ τὸν
 ἔχοντα γινῶσιν, ἐν εἰδωλείῳ
 κατακείμενον, ἕχθρὸς ἢ συνεί-
 δησις αὐτοῦ ἀσθενῆς ὄντος·
 οἰκοδομηθήσεται εἰς τὸ τὰ
 εἰδωλόδυτα ἰσθίειν;

11 Καὶ ἀπολεῖται ὁ
 ἀσθενῶν ἀδελφός ἐπὶ τῇ
 σῇ γνώσει, δι' ὃν Χριστός
 ἀπείδαν.

12 Οὕτω δὲ ἁμαρτάνοντες
 εἰς τὴν ἀδελφὴν, καὶ τύπ-
 ταντες αὐτῶν τὴν συνείδ·σιν
 ἀσθενέσαν, εἰς Χριστὸν ἁμαρ-
 τάνετε.

13 Διόπερ εἰ βρῶμα σκαν-
 δαλίζει τὸν ἀδελφόν μου, ἢ μὴ
 φάγω κρία εἰς τὸν αἰῶνα, ἵνα
 μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκανδαλί-
 σω.

8 Τὸ φαγητὸν δὲν μᾶς
 παραγίνει εἰς τὸν Θεόν·
 διατὶ ἔτε εἴαν φάγωμεν, πε-
 ρισσεύομεν· ἔτε εἴαν μὴ φά-
 γωμεν, ὑπερέμεθα.

9 Καὶ ἔχετε τὸν νοῦν σας,
 μήπως καὶ αὕτη ἡ ἐξουσία σας
 γένη ἰμπόδιαν εἰς τὴν ἀσθενείαν.

10 Διατὶ εἴαν κανείας εἰδῇ
 ἰσθίειν ὅπῃ ἔχεις γινῶσιν, πῶς
 κάδισαι εἰς τὴν τράπηξιν εἰς
 τὸν ναὸν τῶν εἰδώλων, δὲν
 θίλει οἰκοδομητὴ ἢ συνείδησίς
 τε ὅπῃ εἶναι ἀσθενῆς εἰς τὸ
 νὰ τρώγῃ τὰ εἰδωλόδυτα;

11 Καὶ (ἔτζι) διὰ τὴν
 γινῶσιν σε θίλει χαλασθῇ ὁ
 ἀδελφός ὅπῃ εἶναι ἀσθενῆς, διὰ
 τὸν ὅποιον ὁ Χριστός ἀπείδαν.

12 Καὶ ἔτζι ἁμαρτάνοντες
 εἰς τὴν ἀδελφὴν, καὶ τύπτοις
 τὴν συνείδησιν τες ὅπῃ εἶναι
 ἀσθενημένη, ἁμαρτάνετε εἰς
 τὸν Χριστόν.

13 Διὰ τὸτο εἴαν τὸ
 φαγητὸν σκανδαλίσῃ τὸν ἀδελ-
 φόν μου, δὲν θίλω φάγει κρίας
 εἰς τὸν αἰῶνα, διὰ νὰ μὴν
 σκανδαλίσω τὸν ἀδελφόν μου.

Κιφ. 9. 9.

Οὐκ ἐμὶ ἀπόστολος· Οὐκ
 ἐμὶ ἐλεύθερος· Οὐχὶ
 Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Κύριον ἡμῶν

Δὲν εἶμαι ἀπόστολος· Δὲν
 εἶμαι ἐλεύθερος· Δὲν εἶ-
 μι ἐγὼ τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν

ἔώρακα· Οὐ τὰ ἔργον μὲ ὑμεῖς
ἔστε ἐν Κυρίῳ·

2 Εἰ ἄλλοις οὐκ εἰμὶ ἀπό-
στολος, ἀλλὰ γε ὑμῖν εἰμὶ· ἡ
γὰρ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀπο-
στολῆς ὑμεῖς ἔστε ἐν Κυρίῳ.

3 Ἡ ἐμὴ ἀπολογία τοῖς
ἐμὲ ἀναγκάσειν, αὕτη ἐστὶ·

4 Μὴ οὐκ ἔχομεν ἑξουσίαν
φαγεῖν καὶ πιεῖν·

5 Μὴ οὐκ ἔχομεν ἑξουσίαν
ἀδελφὴν γυναῖκα περιάγειν,
ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀποστολοι,
καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Κυρίου,
καὶ Κηφᾶς·

6 Ἡ μόνον ἐγὼ καὶ Βαρ-
νάβας ἃς ἔχομεν ἑξουσίαν τοῦ
μὴ ἐργάζεσθαι·

7 Τίς σπείνεται ἰδίοις ὀψω-
νοῖς ποτέ; Τίς φυτεύει ἀμπι-
λῶνα, καὶ ἐκ τῆ καρπῆ αὐτοῦ
οὐκ ἐσθίει; Ἡ τίς ποιμαίνει
ποίμνην, καὶ ἐκ τῆ γάλακτος
τῆς ποίμνης οὐκ ἐσθίει;

8 Μὴ κατὰ ἀνθρώπων
ταῦτα λαλῶ; Ἡ ἤχῃ καὶ ὁ
νόμος ταῦτα λέγει·

9 Ἐν γὰρ τῷ Μωσέως
νόμῳ γέγραπται· Οὐ φιμώ-
σεις βέν ἀλῶντα. Μὴ τῶν
βοῶν μέλει τῷ Θεῷ·

10 Ἡ δὲ ἡμᾶς πάντως λέ-
γει· Δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγράφη, ὅτι
ἐπὶ ἑλπίδι ὀφείλει ὁ ἀροτριῶν

Χριστόν· Δὲν εἶσθε ἰσθῆς τὰ
ἔργον μὲ ἐν Κυρίῳ·

2 Ἐὰν εἰς ἄλλους δὲν εἰμαι
ἀπόστολος, ἀλλὰ εἰς ἑαυτὸς εἰμαι
διαλήψω βέλα τῆς ἰδικῆς μου ἀπο-
στολῆς ἰσθῆς ἐν Κυρίῳ.

3 Ἡ ἰδική μου ἀπόκρισις
εἰς ἐκείνους ὅπως μὴ ἐξετάζωσι
ἐν τῇ ἐκείνῃ·

4 Μήνα δὲν ἔχομεν ἑξουσίαν
νὰ φάμε καὶ νὰ πιῶμεν·

5 Μήνα δὲν ἔχομεν καὶ
ἐμεῖς ἑξουσίαν νὰ φέρωμεν καὶ
τοῦ λόγου μας ἀδελφὴν τὴν
γυναῖκα, ὥσαν καὶ οἱ λοιποὶ
ἀπόστολοι, καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ
Κυρίου, καὶ Κηφᾶς·

6 Ἡ μοναχὸς ἐγὼ καὶ
Βαρνάβας δὲν ἔχομεν ἑξουσίαν
τὸ νὰ μὴ ἐργάζομεσθε·

7 Τίς δουλεύει εἰς τὸν πόλιν
μὲ ἰδικήν τε ἐξοδόν; Ποῦ
φυτεύει ἀμπέλι, καὶ ἀπὸ τοῦ
καρπὸν τε δὲν τρώγει; Ἡ ποῦ
ποιμαίνει ποίμνην, καὶ ἀπὸ τῆς
γάλα τῆς ποίμνης δὲν τρώγει;

8 Μήνα κατὰ τὴν συν-
θείαν τῶν ἀνθρώπων λαλῶ
ἐν τῇ· Ἡ δὲν τὰ νόμιμα καὶ
ὁ νόμος ἐν τῇ·

9 Διατὶ εἰς τὸν νόμον τῆς
Μωϋσέως εἶναι γεγραμμένον·
Νὰ μὴ φομώσης τὸ βέδι ὅπου
ἀλῶνίζει. Μήνα διὰ τὰ βέδια
τὸν μέλει τὸν Θεόν·

10 Ἡ τάχα διὰ λόγον μου
βίβλια τὰ λέγει· Διατὶ διὰ
λόγον μου ἐγράφη ἐν τῇ, ὅτι

ἀροτριᾶν· καὶ ὁ ἄλλων, τῆς ἐλπίδος· αὐτῷ μετέχουσιν, ὡς ἐλπίδι.

ἐκεῖνος ὅπῃ καθεργάζει, χρεώ-
σει· ἢ καθεργάζῃ μὲ ἐλπίδα·
καὶ ἐκεῖνος ὅπῃ ἀλυνίζει, χρεώ-
σει· ἢ ἀλυνίζῃ μὲ ἐλπίδα, ὅτι
θέλει μεδίξει ἀπ' ἐκείνου ὅπῃ
ἀλυνίζει.

11 Εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ
πνευματικὰ ἐσπείραμεν, μέγα
εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικά
θερίσομεν;

11 Ἐὰν ἡμεῖς ἐσπείραμεν
εἰς ἱσᾶς τὰ πνευματικὰ, με-
γάλο εἶναι ἰὰν ἡμεῖς θερί-
σομεν τὰ σαρκικά σας;

12 Εἰ ἄλλοι τῆς ἰξυσίας
ὑμῶν μετέχουσιν, ὃ μᾶλλον
ἡμεῖς; Ἀλλ' οὐκ ἔχρησά-
μιθα τῇ ἰξυσίᾳ ταύτῃ· ἀλλὰ
πάντα γέγομεν, ἵνα μὴ ἐγ-
κοπήν τινα δώμεν τῷ εὐαγ-
γελίῳ τοῦ Χριστοῦ.

12 Ἐὰν οἱ ἄλλοι μετέχουσιν
ταύτην τὴν ἰξυσίαν εἰς ἱσᾶς,
δὲν μετέχουμεν ἡμεῖς περισσό-
τερον; Ἀλλὰ ἡμεῖς δὲν ἐμε-
ταχειρισθήκαμεν τὴν ἰξυ-
σίαν ἐτέτην· ἀλλὰ ὅλα τὰ
ὑπομένομεν, διὰ ἵνα μὴν κά-
μωμεν τίποτες ἐμπόδιον εἰς
τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χρι-
στοῦ.

13 Οὐκ οἶδατε ὅτι οἱ τὰ
ἱερὰ ἐργαζόμενοι, ἐκ τῆ ἱερᾶ
ἰσθίον; Οἱ τῷ θυσιαστηρίῳ
προσδεχόμενοι, τῷ θυσιαστηρίῳ
συμμερίζονται;

13 Δὲν ἰξεύρετε ὅτι ἐκεῖνοι
ὅπῃ ἐργάζονται τὰ ἱερὰ, τρώ-
γουσιν ἀπὸ τῶν ἱερᾶ; Ἐκεῖνοι ὅπῃ
παραμένουσιν εἰς τὴν διακίαν
τῷ θυσιαστηρίῳ, ἔχουσιν μερικὸν
ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου;

14 Οὕτω καὶ ὁ Κύριος
διέταξε τοῖς τὸ εὐαγγέλιον
καταγγέλλουσιν, ἐκ τῆ εὐαγ-
γελίᾳ ζῆν.

14 Ἐτς καὶ ὁ Κύριος
ἐδιόταξεν ἐκείνους ὅπῃ κη-
ρύττωσι τὸ εὐαγγέλιον, ἵνα
ζῶσιν ἀπὸ τοῦ εὐαγγελίου.

15 Ἐγὼ δὲ ἐδὲν ἔχρη-
σάμην τέτων. Οὐκ ἔγραψα
δὲ ταῦτα, ἵνα ἦτω γένηται
ἐν ἡμοῖς· καλὸν γάρ μοι μᾶλ-
λον ἀποδοῦναι, ἢ τὸ καύ-
χημά με ἵνα τις κινώσῃ.

15 Καὶ ἐγὼ δὲν ἐμεταχειρί-
σθηκα καίνα ἀπ' ἐτέτων. Καὶ
δὲν ἵνα ἔγραψα ἐπὶ τὰ διὰ τὸ γένῃ
τέτοιαις λογῆς εἰς ἡμῖνα· διατὶ
καλλιότερόν με εἶναι ἢ ἀπο-
δάνω, παρὰ ἵνα κάμῃ τις
μάταιον τὸ καύχημά με.

16 Ἐὰν γὰρ εὐαγγελίζωμαι,

16 Διότι ἵαν εὐαγγελί-

οὐκ ἔστι μοι καύχημα·
ανάγκη γάρ μοι ἐπίκειται·
ὅτι δὲ μοί ἐστιν ἴαν μὴ
εὐαγγελίζωμαι.

17 Εἰ γὰρ ἔκων τοῦτο
πράσσω, μισθὸν ἔχω· εἰ δὲ
ἄκων, οἰκονομίαν πεπίστευ-
μαι.

18 Τίς ἔν μοί ἐστιν ὁ μι-
σθός; ἵνα εὐαγγελιζόμενος
ἐδάπανον θήσω τὸ εὐαγγέλιον
τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸ μὴ κατα-
χρησασθαι τῇ ἐξουσίᾳ μου ἐν
τῷ εὐαγγελίῳ.

19 Ἐλεύθερος γὰρ ὢν ἐκ
πάντων, πᾶσιν ἑμαυτὸν ἐδύ-
λωσα, ἵνα τῆς πλείονος κερ-
δήσω.

20 Καὶ ἑγινόμην τοῖς
Ἰουδαίοις ὡς Ἰουδαῖος, ἵνα
Ἰουδαίους κερδήσω· τοῖς ὑπὸ
νόμον ὡς ὑπὸ νόμον, ἵνα τῆς
ἐπὶ νόμον κερδήσω·

21 Τοῖς ἀνόμοις ὡς ἄνομος,
(μὴ ὢν ἄνομος· Θεῷ, ἀλλ'
ἔννομος Χριστῷ,) ἵνα κερδήσω
ἀνόμους.

22 Ἐγενόμην τοῖς ἁσθενέσιν
ὡς ἁσθενής, ἵνα τῆς ἁσθενείας
κερδήσω· τοῖς πᾶσι γέγονα τὰ

ζῶμαι, δὲν ἔχω καύχημα διὰ
τὸτο· ἐπεὶ αὐτὸ εἶναι εἰς
ἐμένα ἀναγκαῖον· καὶ ἀεικέλι-
μονον εἰς ἐμένα ἴαν διὰ τοῦτο
γελίζωμαι.

17 Διατὶ ἴαν τὸ κάμω
τὸ θέλημά μου, ἔχω μισθόν·
ἀμὴ ἂν κάμω φανικῶς, ὅπως
ἐπιτροπὴ μου εἴηται ὅπως
ἐμπιστεύδῃ.

18 Ποῦτος εἶναι λοιπὸν
μισθός μου; Νὰ κάμω τὸ
εὐαγγέλιον τῷ Χριστῷ τὰ
ἔχον χωρίς ἐξουδον, εὐαγγέ-
λιζωντάς το, εἰς τὸ νὰ μὴ κα-
ταχειρισθῶ κακὰ τὴν ἐξουσίαν
ὅπως ἔχω εἰς τὸ εὐαγγέλιον.

19 Διατὶ ἐγὼ ἐξαιτῶμαι
εἶναι ἐλεύθερος ἀπὸ ὅλων, ὅ-
πως ἐδύλωσα τοῦ λόγου μου
διὰ νὰ κερδήσω περισσο-
τέρως.

20 Καὶ ἔγινα εἰς τὸν
δαίμν ὡς Ἰουδαῖος, διὰ
κερδήσω Ἰουδαίους· εἰς ἱκανὸν
ὅπως εἶναι ἀποκάτω εἰς τὸν
νόμον (ἐγίνηκα) ὡς ἂν νὰ εἶναι
ἀποκάτω εἰς τὸν νόμον,
νὰ κερδήσω ἐκεῖνους ὅπως εἶναι
ἀποκάτω εἰς τὸν νόμον.

21 Ἐγίνηκα εἰς τὸν
ὡς ἂν ἄνομος, (μὴ ὡς ἄνομος
μου εἰς τὸν Θεόν, ἀλλὰ ἔννομος
εἰς τὸν Χριστόν,) διὰ νὰ κερδήσω
ἀνόμους.

22 Ἐγίνηκα εἰς τὸν
ὡς ἂν ἁσθενής, διὰ νὰ κερδήσω
τῆς ἁσθενείας· εἰς ὅλους ἔγινον

πάντα, ἵνα πάντως τινὰς ὅλα, διὰ τὰ σώσω βίβαια
ἐώσω.

23 Τὸτο δὲ ποιῶ διὰ τὸ
εὐαγγέλιον, ἵνα συγκοινωνῶς
αὐτοῦ γίνωμαι.

24 Οὐκ οἶδατε, ὅτι οἱ ἐν
σαδίῳ τρέχοντες, πάντες μὲν
τρέχουσιν, εἰς δὲ λαμβάνει τὸ
βραβεῖον; ἔτω τρέχετε, ἵνα
καταλάβετε.

25 Πᾶς δὲ ὁ ἀγωνιζό-
μενος πάντα ἐγκρατεῖται·
ἐκείνοι μὲν ἐν ἵνα φθαρτὸν
τίφαιον λάβωσιν· ἡμεῖς δὲ,
ἀφθαρτον.

26 Ἐγὼ τοίνυν ἔτω τρέ-
χω, ὡς οὐκ ἀδήλως· ἔτω
πυκτεύω, ὡς οὐκ αἶρα δέ-
ρων.

27 Ἀλλ' ὑπωπιάζω με
τὸ σῶμα καὶ θαλαγωγῶ, μή-
πως ἄλλοις κηρύξας, αὐτὸς
ἐδόκιμος γίνωμαι.

μικράς.

23 Καὶ τοῦτο τὸ κάμνω
διὰ τὸ εὐαγγέλιον, διὰ τὰ
γίνω καὶ ἐγὼ συμμέτοχος
αὐτοῦ τοῦ εὐαγγελίου.

24 Δὲν ἰξεύετε, ὅτι ἐκεί-
νοι ὅπῃ τρέχουσιν εἰς τὸ γά-
διον, ὅλοι μὲν τρέχουσιν, ἀμὴν
ἕνας πέρνει τὸ χάρισμα·
τοιματοτρόπως τρέχετε, διὰ
τὰ φθάσετε.

25 Καὶ κάθε ἕνας ὁποῦ
ἀγωνίζεται, ἐγκρατεῖται εἰς
ὅλα· ἐκείνοι λοιπὸν ἐγκρατεῖ-
ονται καὶ ἀγωνίζονται διὰ
τὰ πάρεισι φθαρτὸν τίφαι-
ον· ἀμὴν ἡμεῖς, ἀφθαρτον.

26 Ἐγὼ λοιπὸν τίτοιαις λο-
γῇς τρέχω, ὅχι ὡσάν ἀδηλα·
τοιματοτρόπως ἀγωνίζομαι, ὅχι
ὡσάν τὰ δέρων τὸν αἶρα.

27 Ἀλλὰ θλίβω τὸ σῶμά
με καὶ τὸ κάμνω θαλον, μήπως
κηρύττωντας ἄλλης, ἐγὼ εὐρε-
θῶ ἀνεπιτήδειος.

Κεφ. ι'. 10.

Οὐ' θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν,
ἀδελφοί, ὅτι οἱ πατέρες
ἡμῶν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλην
ἦσαν· καὶ πάντες διὰ τῆς
θαλάσσης διήλθον·

2 Καὶ πάντες εἰς τὸν Μω-
σῆν ἱσαπτίσαντο ἐν τῇ νεφέλῃ
καὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ·

3 Καὶ πάντες τὸ αὐτὸ βρω-
μα πνευματικὸν ἔφαγον·

Ε'λω, ἀδελφοί, καὶ ἰξεύ-
ετε ἰστίς, ὅτι ὅλοι οἱ
πατέρες μας ἦσαν ἀποκάτω
ἀπὸ τὸ σύννεφον· καὶ ὅλοι ἐπί-
ρασαν διὰ μέση τῆς θαλάσσης·

2 Καὶ ὅλοι εἰς τὸν Μωϋσῆν
ἱσαπτίσθησαν εἰς τὸν σύννεφον
καὶ εἰς τὴν θάλασσαν·

3 Καὶ ὅλοι ἔφαγον τὸ αὐτὸ
πνευματικὸν φαγητόν·

3. Q 2

4 Καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πόμα πνευματικὸν ἔπιον· ἐπινον γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκαθάρτου πέτρας· ἡ δὲ πέτρα ἦν ὁ Χριστός.

5 Ἀλλ' οὐκ ἐν τοῖς πλείοσιν αὐτῶν εὐδόκησεν ὁ Θεός· κατεργάσθησαν γὰρ ἐν τῇ ἱερῇ.

6 Ταῦτα δὲ τύποι ἡμῶν ἐγενήθησαν, εἰς τὸ μὴ εἶναι ἡμᾶς ἐπιθυμητὰς καυῶν, καθὼς κἀκεῖνοι ἐπεθύμησαν.

7 Μὴδὲ εἰδωλολάτραι γίνεσθε, καθὼς τινες αὐτῶν ὡς γέγραπται· Ἐκάθισεν ὁ λαὸς φρυγῇ καὶ πιεῖν, καὶ ἐκείνησαν παίζειν.

8 Μὴδὲ πορνεύομεν, καθὼς τινες αὐτῶν ἐπόρνευσαν, καὶ ἔπεσαν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ εἰκοσitreῖς χιλιάδες.

9 Μὴδὲ ἐκπειράζομεν τὸν Χριστόν, καθὼς καὶ τινες αὐτῶν ἐπείρασαν, καὶ ὑπὸ τῶν ὀφεινῶν ἀπώλοντο.

10 Μὴδὲ γογγύζετε, καθὼς καὶ τινες αὐτῶν ἐγόγγυσαν, καὶ ἀπώλοντο ὑπὸ τοῦ ὀλοθρευτοῦ.

11 Ταῦτα δὲ πάντα τύποι συνέβαινον ἐκείνοις· ἐγράφη δὲ πρὸς νουθεσίαν ἡμῶν, εἰς ὅς τα τέλη τῶν αἰώνων κατήντησεν.

4 Καὶ ὅλοι ἔπιον τὸ αὐτὸ πνευματικὸν ποτὸν· διατῆ ἔπιον ἀπὸ τῆς πνευματικῆς πέτρας ὑπὸ τῆς ἀκοῆς καὶ ἡ πέτρα ἦτον ὁ Χριστός.

5 Ἀλλὰ ὁ Θεὸς δὴν ἀπὸ πλείονος εἰς τὴν περισσότητι ἀπ' αὐτὰς διατῆ ἔπιον ἐν τῇ ἱερῇ.

6 Καὶ ταῦτα ἐγένεον τύποι ἰδικοὶ μας, διὰ τὰ μὴ ἐπιθυμήμεν ἡμῖς τὰ καυῶν καθὼς καὶ ἐκεῖνοι τὰ ἐπεθύμησαν.

7 Μὴδὲ γὰρ γινῆτε εἰδωλολάτραι, καθὼς μερικοὶ αὐτῶν καθὼς εἶναι γέγραπται· Ἐκάθισεν ὁ λαὸς ἐν φρυγῇ καὶ πῖν, καὶ ἐκεῖνησαν γὰρ παίζειν.

8 Μὴδὲ γὰρ πορνεύομεν, καθὼς μερικοὶ ἀπ' αὐτῶν ἐπόρνευσαν, καὶ ἔπεσαν αἱ εἰκοσitreῖς ἡμέρας εἰκοσitreῖς χιλιάδες.

9 Μὴδὲ γὰρ δοκιμάζομεν τὸν Χριστόν, καθὼς καὶ μερικοὶ ἀπ' αὐτῶν τὸν ἰδοῦν μασαν, καὶ ἐχαλάσθησαν ἀπὸ τὰ ὀφείδια.

-10 Μὴδὲ γογγύζετε, καθὼς καὶ μερικοὶ ἀπ' αὐτῶν ἐγόγγυσαν, καὶ ἐχαλάσθησαν ἀπὸ τὸν ὀλοθρευτὴν.

11 Καὶ ἐνταῦθα ὅλα ἐστὶν ἐγένεον τύποι εἰς ἐκείνους· καὶ ἐγράφησαν διὰ νουθεσίαν ἡμῶν, εἰς τὴν ὅποιον ἡμεῖς τὰ τέλη τῶν αἰώνων κατήντησεν.

12 Ὡς ὁ δοκῶν ἰσχύει,
βλεπέτω μὴ πείσῃ.

12 Ἐκεῖν^{ος} λοιπὸν ὅπως
λογιάζει πῶς καὶ γένη, ὅς
βλέπει καὶ μὴν πείσῃ.

13 Πειρασμὸς ὑμᾶς οὐκ
εἴληφεν εἰ μὴ ἀνθρώπιν^{ος}.
πιστὺς δὲ ὁ Θεός, ὅς οὐκ ἐάσει
ὑμᾶς πειρασθῆναι ὑπὲρ ὃ
δύνασθε, ἀλλὰ ποιήσει σὺν
τῷ πειρασμῷ καὶ τὴν ἔκ-
βασιν, τοῦ δύνασθαι ὑμᾶς
ὑπερβαίνειν.

13 Πειρασμὸς διενσᾶς ἐλα-
βε παρὰ ἀνθρώπιν^{ος} καὶ ὁ
Θεὸς εἶναι πιστὸς, ὁ ὅποι^{ος} δὲν
θέλει πᾶς ἀφήσῃ καὶ πειραχ-
θῇτε παρὰ πάντων (ἀπ' ἐκείνου)
ὅπως δύνασθαι, ἀλλὰ μαζὺ μὲν
τὸν πειρασμὸν θέλει κάμει
καὶ τὸ ὑγασμα, διὰ καὶ δυ-
νηθῇτε ἰσχύει καὶ ὑποφέρετε.

14 Διόπερ, ἀγαπητοί μου,
φεύγετε ἀπὸ τῆς εἰδωλολα-
τρείας.

14 Διὰ τῆτο, ἀγαπητοί
μου, φεύγετε ἀπὸ τὴν εἰδωλο-
λατείαν.

15 Ὡς φρονίμοις λέγω·
κρίνατε ὑμεῖς ὁ φημι.

15 Ὡσάν εἰς φρονίμους
λαλῶ· διακρίνετε ἰσχύει ἐκαῖτο
ὅπως λέγω.

16 Τὸ ποτήριον τῆς εὐλογίας
ὃ εὐλογοῦμεν, ἐχὶ κοινωνία τοῦ
αἵματος τοῦ Χριστοῦ ἵστι· Τὸν
ἄρτον ὃν κλωμεν, ἐχὶ κοινο-
νία τοῦ σώματος^{τος} τοῦ Χριστοῦ
ἵστι·

16 Τὸ ποτήριον τῆς εὐ-
λογίας τὸ ὅποιον εὐλογοῦμεν,
δὲν εἶναι κοινωνία τῆ αἵματος
τῆ Χριστοῦ· Τὸ ψωμὶ ὅπως
κόπτομεν, δὲν εἶναι κοινωνία
τοῦ σώματος^{τος} τοῦ Χριστοῦ·

17 Ὅτι εἰς ἄρτ^{ου}, ἓν
σῶμα, οἱ πολλοί ἵσμεν· οἱ
γὰρ πάντες ἐκ τοῦ ἑνὸς ἄρτε^{ος}
μετέχομεν.

17 Ὅτι ἓνα ψωμὶ, ἓνα
σῶμα, ἐμίσθῃτε ἡμεῖς οἱ πολ-
λοί· διατὶ ὅλοι μετέχομεν ἀπὸ
τὸ ἓνα ψωμὶ·

18 Βλέπετε τὸν Ἰσραὴλ
κατὰ σάρκα· ἐχὶ οἱ ἱσ-
θιόντες τὰς θυσίας, κοινοὶ
τοῦ θυσιαστηρίου εἰσὶ·

18 Βλέπετε τὸν Ἰσραὴλ,
ὅπως εἶναι κατὰ σάρκα· δὲν
εἶναι κοινοὶ τοῦ θυσιαστηρίου,
ἐκεῖνοι ὅπως τρώγῃσι ταῖς
θυσίαις·

19 Τί οὖν φημι· ὅτι
εἰδῶλον τί ἵστι· ἢ ὅτι
εἰδωλόθυτον τί ἵστι·

19 Τί λοιπὸν λέγω· ὅτι
τὸ εἰδῶλον καὶ εἶναι τίποτες·
ἢ ὅτι τὸ εἰδωλόθυτον εἶναι
τίποτες·

20 Ἀλλ' ὅτι ἡ θύει τὰ ἔθνη,

20 Ἀλλὰ λέγω ὅτι ἐκαῖνα

δαιμονίοις θύει, καὶ ὁ Θεὸς
ὃς θέλω δὲ ὑμᾶς κοινωνοὺς τῶν
δαιμονίων γίνεσθαι.

21 Οὐ δύνασθε ποτήριον
Κυρίου πίνειν καὶ ποτήριον
δαιμονίων· ὃς δύνασθε τρα-
πέζης Κυρίου μετέχειν, καὶ
τραπέζης δαιμονίων.

22 Ἡ παραζηλῶμεν τὸν
Κύριον; Μὴ ἰσχυρότεροι αὐ-
τοῦ ἴσμεν;

23 Πάντα μοι ἔξεσιν,
ἀλλ' ὃς πάντα συμφέρει·
πάντα μοι ἔξεσιν, ἀλλ' ὃς
πάντα οἰκοδομεῖ.

24 Μηδεὶς τὸ ἑαυτοῦ ζη-
τείτω, ἀλλ' τὸ τοῦ ἑτέρου
ἐκαστος.

25 Πᾶν τὸ ἐν μακέλλῳ
πωλέμενον ἰσθίετε, μηδὲν
ἀνακρίνοντας διὰ τὴν συνεί-
δησιν.

26 Τοῦ γὰρ Κυρίου ἡ
γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐ-
τῆς.

27 Εἰ δὲ τις καλεῖ ὑμᾶς
τῶν ἀπίστων, καὶ θέλετε πο-
ρεύεσθαι, πᾶν τὸ παρατι-
θέμενον ὑμῖν ἰσθίετε, μηδὲν
ἀνακρίνοντας διὰ τὴν συνεί-
δησιν.

28 Ἐὰν δὲ τις ὑμῖν εἴπῃ·

ὅπως θυσιάζουν τὰ ἴδιον, τὰ
θυσιάζουν εἰς τὰς δαίμονας
καὶ ὅχι εἰς τὸν Θεόν· καὶ
δὲν θέλω ἑστές νὰ γίνεσθε
κοινωνοὶ τῶν δαιμονίων.

21 Δὲν ἠμπορεῖτε νὰ πῶ-
νετε τὸ ποτήριον τοῦ Κυρίου,
καὶ τὸ ποτήριον τῶν δαιμονίων;
δὲν δύνασθε νὰ μετέχετε ἀπὸ
τῆς τράπεζαν τοῦ Κυρίου, καὶ
ἀπὸ τῆς τράπεζαν τῶν δαι-
μονίων.

22 Ἀνίσως καὶ ἐνοχλοῦμεν
τὸν Κύριον; Μὴνα εἰμεσθε
ἡμεῖς δυνατώτερον τῷ;

23 Ἐχω ἐξουσίαν εἰς ὅλα,
ἀλλὰ δὲν εἶναι ὅλα ὠφελίμα
εἰς ὅλα ἔχω ἐξουσίαν, ἀλλὰ
ὅλα δὲν οἰκοδομοῦσι.

24 Κανένας ὥς μὴν ζητῇ
τὸ ἰδικόν τε (συμφέρον) ἀλλὰ
κάθε ἕνας ὥς ζητῇ (τὸ συμ-
φέρον) τοῦ ἑτέρου.

25 Κάθε πρᾶγμα ἰσθί-
εσθαι εἰς τὸ μακέλλον
πρῶτόν τὸ, καὶ μὴν ἐξετά-
ζετε τίποτες διὰ τὴν συνεί-
δησιν.

26 Διατί ἡ γῆ εἶναι τοῦ
Κυρίου, καὶ ὅσα εἶναι ἐν
αὐτῇ.

27 Καὶ ἂν κανένας ἀπὸ
τῶν ἀπίστων σᾶς προσκαλέσῃ
καὶ θέλετε νὰ ὑπάτε, ἐκείνῳ
ὅπως σᾶς βάλλουσιν ὁμολογεῖν
πρῶτόν τὸ, μὴν ἐξετάζετε
τίποτες διὰ τὴν συνείδησιν.

28 Ἀλλ' ἂν κανένας σᾶς ἰ-

Τὸτο εἰδωλόθυτόν ἐστι, μὴ
ἰσθίετε, δι' ἐκεῖνον τὸν μὴνύ-
σαιτα, καὶ τὴν συνείδησιν τοῦ
γὰρ Κυρίου ἢ γῆ καὶ τὸ πλή-
ρωμα αὐτῆς.

29 Συνείδησιν δὲ λέγω,
ὅχι τὴν ἑαυτοῦ, ἀλλὰ τὴν
τοῦ ἑτέρου· ἵνα τί γὰρ ἡ ἐλευ-
θερία μὴ κρίνεται ὑπὸ ἄλλης
συνείδησεως;

30 Εἰ δὲ ἐγὼ χάριτι με-
τέχω, τί βλασφημῆμαι ὑπὲρ
ἢ ἐγὼ εὐχαρισῶ;

31 Εἴτε οὖν ἰσθίετε, εἴτε
πίνετε, εἴτε τι ποιεῖτε, πάντα
εἰς δόξαν Θεοῦ ποιῆτε.

32 Ἀπόρροσκοι γίνεσθε
καὶ Ἰουδαίους καὶ Ἕλλησι καὶ
τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ·

33 Καθὼς καὶ ἐγὼ πάντα
πᾶσι ἀρέσκω, μὴ ζητῶν τὸ
ἑμαυτοῦ συμφέρον, ἀλλὰ τὸ
τῶν πολλῶν, ἵνα σωθῶσι.

πῇ· Τὸτο εἶναι εἰδωλόθυτον,
μὴν τὸ φᾶτε, διὰ τ' ἐκεῖνον
ὅπῃ τὸ εἶπε, καὶ διὰ τὴν συν-
είδησιν τῆς διατὶ τοῦ Κυρίου
εἶναι ἢ γῆ καὶ ὅλα ἐκεῖνα
ὅπῃ εἶναι εἰς αὐτήν.

29 Καὶ συνείδησιν λέγω,
ὅχι τὴν ἰδικὴν σε, ἀλλὰ τὴν
συνείδησιν τῆς ἄλλης· καὶ
διατί; πῶς εἶναι δυνατόν νὰ
κρίνεται ἡ ἐλευθερία μου ἀπὸ
ἄλλης συνείδησιν;

30 Καὶ ἐὰν ἐγὼ χάριτι
μετέχω, τί βλασφημῆμαι εἰς
ἐκεῖνο διὰ τὸ ὅποῖον ἐγὼ εὐ-
χαρισῶ;

31 Καὶ τε λοιπὸν τρώτε,
καὶ τε πίνετε, καὶ τε κάμ-
νεται, (τίποτες ἄλλο,) ὅλα εἰς
δόξαν Θεοῦ νὰ τὰ κάμνεται.

32 Γίνεσθε ἀσκανδάλιστοι,
καὶ εἰς τῆς Ἰουδαίης καὶ εἰς
τῆς Ἑλληνίας, καὶ εἰς τὴν ἐκ-
κλησίαν τοῦ Θεοῦ·

33 Καθὼς καὶ ἐγὼ ἀρέσκω
ὅλῃς εἰς ὅλα, μὴ ζητῶντας τὸ
ἰδικόν μου συμφέρον, ἀλλὰ (τὸ
συμφέρον) τῶν πολλῶν, διὰ
νὰ σωθῶσι.

Κεφ. ια'. 11.

Μιμνῆται με γίνεσθε, κα-
θὼς καὶ ἐγὼ Χριστῷ.

2 Ἐπαινῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελ-
φοί, ὅτι πάντα με μίμνησθε,

Μιμνησθε ἐμένα, καθὼς
ἐγὼ μιμῆμαι τὸν Χρι-
στόν.

2 Καὶ ἐπαινῶ σας, ἀδελ-
φοί, ὅτι πάντα με ἐνθυμᾶ-

καὶ καθὼς παρέδωκα ὑμῖν,
τὰς παραδόσεις κατέχετε.

3 Θέλω δὲ ὑμᾶς εἰδέναι
ὅτι παντὸς ἀνδρὸς ἡ κεφαλὴ ὁ
Χριστὸς ἐστὶ· κεφαλὴ δὲ γυ-
ναικὸς, ὁ ἀνὴρ· κεφαλὴ δὲ Χρι-
στοῦ, ὁ Θεός.

4 Πᾶς ἀνὴρ προσευχό-
μεθα· ἡ προφητεύων κατὰ
κεφαλῆς ἔχων, καταισχύει
τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.

5 Πᾶσα δὲ γυνὴ προσευ-
χομένη ἡ προφητεύουσα ἀκα-
τακαλύπτῃ τὴν κεφαλὴν, κα-
ταισχύει τὴν κεφαλὴν ἑαυ-
τῆς· ἐν γὰρ ἐστὶ καὶ τὸ αὐτὸ
τῇ ἐξυρμένῃ.

6 Εἰ γὰρ ὁ κατακαλύπ-
τεται γυνή, καὶ κειράσθω· εἰ
δὲ αἰσχροὺς γυναικί τὸ κεί-
ρασθαι ἢ ξυρᾶσθαι, κατα-
καλυπτέσθω.

7 Ἀνὴρ μὲν γὰρ οὐκ ὀφεί-
λει κατακαλύπτεσθαι τὴν
κεφαλὴν, εἰκὼν καὶ δόξα Θεοῦ
ὑπάρχων· γυνὴ δὲ δόξα ἀν-
δρὸς ἐστίν.

8 Οὐ γὰρ ἐστὶν ἀνὴρ ἐκ
γυναικὸς, ἀλλὰ γυνὴ ἐξ ἀν-
δρός.

9 Καὶ γὰρ οὐκ ἐκτίσθη
ἀνὴρ διὰ τὴν γυναῖκα, ἀλλὰ
γυνὴ διὰ τὸν ἄνδρα.

10 Διὰ τὲτο ὀφείλει ἡ

σθε, καὶ καθὼς σὰς ἐπαρ-
δωκα ταῖς παραδόσεσι, ταῖς
κρατεῖτε.

3 Καὶ θέλω ἵνα ἐξεύρῃτε
ὅτι καθεὶ ἀνδρὸς ἡ κεφαλὴ
εἶναι ὁ Χριστὸς· καὶ κεφαλὴ τῆς
γυναικὸς εἶναι ὁ ἄνδρας· καὶ
κεφαλὴ Χριστοῦ εἶναι ὁ Θεός.

4 Κάθε ἀνδρας ὅπως πρὸς
σιύχεται ἡ προφητεία, καὶ
ἔχει τὸ κεφάλι τὴ σκεπασ-
μένον, ἐντροπιάζει τὸ κεφάλι
τῆς.

5 Καὶ καθεὶ γυναῖκα ὅπως
προσιύχεται ἡ προφητεία, καὶ
κεφάλι ἀξιοσέβαστον, κατε-
ντροπιάζει τὸ κεφάλι τῆς
διατὶ τετο εἶναι μιᾶς λογί-
σας ἵνα εἶναι καὶ ἐξυρμένῃ.

6 Διατὶ ἂν δὲν σκεπάζε-
ται ἡ γυναῖκα, ἀκόμι καὶ δι-
κερεύεται· καὶ ἂν εἶναι ἀπ-
χρημον ἰς τὴν γυναῖκα τὸ καὶ
κερεύεται, ἢ ἵνα ἐξυρίζεται
(λοιπὸν,) ὡς σκεπάζεται.

7 Διατὶ ὁ ἀνδρας δὲν χρε-
ωσθῇ ἵνα σκεπάζῃ τὸ κεφάλι
τῆς, ἔγνωτας ἵνα εἶναι εἰκὼν
καὶ δόξα Θεοῦ· ἀλλὰ ἡ γυ-
ναῖκα εἶναι δόξα τοῦ ἀνδρός.

8 Διατὶ ὁ ἀνδρας δὲν ἐκ-
ταί ἀπὸ τὴν γυναῖκα, ἀλλὰ
ἡ γυναῖκα ἀπὸ τοῦ ἀνδρός.

9 Διότι ὁ ἀνδρας
ἐκτίσθη διὰ τὴν γυναῖκα,
ἀλλὰ ἡ γυναῖκα διὰ τοῦ ἄν-
δρος.

10 Διὰ τὲτο ἡ γυναῖκα

γυνὴ ἑξουσίαν ἔχει ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, διὰ τὴς ἀγάπης.

χρεωστῇ (διὰ τῆς ἀγάπης) νὰ ἔχη ἀπάνω εἰς τὸ κεφάλι τῆς σημάδι ὅτι εἶναι ἀποκάλυψις εἰς τὴν ἑξουσίαν τῆς ἀνδρός.

11 Πλὴν ὅτε ἀνὴρ χωρὶς γυναικὸς, ὅτε γυνὴ χωρὶς ἀνδρός, ἐν Κύριῳ.

11 Ὅμως ἐδὲ ὁ ἄνδρας χωρὶς γυναῖκα, ἐδὲ ἡ γυναῖκα χωρὶς ἄνδρα, εἶναι εἰς τὸν Κύριον.

12 Ὡςπερ γὰρ ἡ γυνὴ ἐκ τοῦ ἀνδρός, ὅτε καὶ ὁ ἀνὴρ διὰ τῆς γυναικὸς τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ Θεοῦ.

12 Διατὶ καθὼς ἡ γυναῖκα εἶναι ἀπὸ τὸν ἄνδρα, τῆτοιαις λογῆς καὶ ὁ ἄνδρας εἶναι διὰ μέση τῆς γυναικὸς ἁμὴ ὅλα εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν.

13 Ἐν ὑμῖν αὐτοῖς κρίνετε, πρέπειν ἐστὶ γυναῖκα ἀκατακάλυπτον τῷ Θεῷ προσεύχουσαν;

13 Ἀνάμεισά σας τὸ κρίνετε, πρέπει ἡ γυναῖκα νὰ προσεύχεται τὸν Θεὸν ἀσκήπασθαι;

14 Ἡ ἐδὲ αὐτὴ ἡ φύσις διδάσκει ὑμᾶς, ὅτι ἀνὴρ μὲν ἰσὺν κομᾷ, ἀτιμία αὐτῷ εἶναι;

14 Ἡ ἐδὲ αὐτὴ ἡ φύσις σᾶς διδάσκει, ὅτι ὁ ἄνδρας ἰσὺν ἔχη μαλία, εἶναι ἀτιμία τῇ;

15 Γυνὴ δὲ ἰσὺν κομᾷ, δοξα αὐτῇ εἶναι ὅτι ἡ κόμη αὐτῇ περιβολαίῃ δίδεται αὐτῇ.

15 Ἀμὴ ἡ γυναῖκα ἰσὺν ἔχη μαλία, εἶναι τιμὴ τῆς ὅτι τὰ μαλία τῆς ἐδοθησαν, αὐτῇ σκέπασμα.

16 Εἰ δὲ τις δοκεῖ φιλόνηκος εἶναι, ἡμεῖς τοιαύτην συνήθειαν οὐκ ἔχομεν, ἐδὲ αἱ ἐκκλησίαι τοῦ Θεοῦ.

16 Ἀμὴ ἀνίσως καὶ φαίνεται κανένας νὰ εἶναι φιλόνηκος, ἡμεῖς τέτοιαις λογῆς συνήθειαν δὲ ἔχομεν, ἐδὲ ἡ ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ.

17 Τῷτο δὲ παραγγέλλων οὐκ ἐπαινώ, ὅτι οὐκ εἰς τὸ κρείττον, ἀλλ' εἰς τὸ ἥττον συνέρχου.

17 Καὶ παραγγέλλωντας τῷτο δὲν σᾶς ἐπαινώ, ὅτι ὅχι εἰς τὸ καλλίτερον, ἀλλὰ εἰς τὸ χειρότερον συμμαζώνου.

18 Πρῶτον μὲν γὰρ συνιέρχουσιν ὑμῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ,

18 Διατὶ πρῶτον ὅταν συναθροίζουσι εἰς τὴν

ἐκούσῳ σχίσματα ἐν ὑμῖν ὑπάρχειν· καὶ μέρος τι πεινῶ.

19 Δεῖ γὰρ καὶ αἰρέσεις ἐν ὑμῖν εἶναι, ἵνα αἱ δοκίμοι φανεροὶ γένωνται ἐν ὑμῖν.

20 Συνερχομένων οὖν ὑμῶν ἐπὶ τὸ αὐτό, οὗ ἐστὶ Κυριακὸν δεῖπνον φαγεῖν.

21 Ἐκαστος γὰρ τὸ ἴδιον δεῖπνον προλαμβάνει ἐν τῷ φαγεῖν, καὶ ὅς μὲν πεινᾷ, ὅς δὲ μεδίει.

22 Μὴ γὰρ οἰκίας οὐκ ἔχετε εἰς τὸ ἰσθιεῖν καὶ πίνειν; Ἡ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ καταφρονεῖτε, καὶ κατασχύετε, τῆς μὴ ἔχοντες; Τί ὑμῖν εἴπω; ἐπαινέσω ὑμᾶς; Ἐν τῷ τῷ οὐκ ἐπαινῶ.

23 Ἐγὼ γὰρ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ Κυρίου ὁ καὶ παράδοκα ὑμῖν, ὅτι ὁ Κύριος Ἰησοῦς ἐν τῇ νυκτὶ ἣ παρεδίδото, ἔλαβεν ἄρτον·

24 Καὶ εὐχαριστήσας ἔκλασε, καὶ εἶπε· Λάβετε, φάγετε· τὸτόμου ἐστὶ τὸ σῶμα τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλόμενον· τὸτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν.

ἐκκλησίαν, ἐκείνῳ πῶς εἶναι εἰς ἰσθῆς χωρίσματα· καὶ εἰς κάποιον μέρος· τὸ πεινῶ.

19 Διατὶ ἀνάγκη εἶναι νὰ εἶναι καὶ αἰρέσεις εἰς ἰσθῆς διὰ νὰ φανερωθῇ ἐκείνοι ὅτι εἶναι ἀνάμνησά σας δοκίμοι.

20 Ὅταν λοιπὸν συμμαζώμεσθε εἰς ἓνα τόπον, οὗ εἶναι διὰ νὰ φάτε τὸ Κυριακὸν δεῖπνον.

21 Διατὶ καὶ ἐν ἑκάστῳ προτίειναι τὸ ἰδικόν τὸ δεῖπνον καὶ τὸ τρώγει, καὶ ἄλλος πεινᾷ, καὶ ἄλλος μεδίει.

22 Μήνα δὲν ἔχετε σὺν ἑστέα διὰ νὰ φάτε καὶ νὰ πίνετε; Ἡ καταφρονεῖτε τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, καὶ κατασχύετε ἐκείνης ὅπως εἶναι; Τί νὰ σᾶς εἴπω; νὰ σᾶς ἐπαινέσω· Εἰς τὸτο σᾶς ἐπαινῶ.

23 Διατὶ ἐκεῖνο ὅπως ἐπαράδοκα, τὸ ἐπαράδοκα ἀπὸ τὸν Κύριον, ὅτι ὁ Κύριος Ἰησοῦς τὴν νύκτα ἐκεῖνο ὅπως ἐπαρεδίδονταν, ἐπὶ ψωμί.

24 Καὶ εὐχαριστήσας ἐκλόψε, καὶ εἶπε· Λάβετε, φάγετε· τοῦτο εἶναι τὸ σῶμα μου ὅπως κόπτεται διὰ ὑμᾶς· τοῦτο κἀμνεται εἰς τὴν ἐνθύμησίν μου.

25 Ὡσαύτως καὶ τὸ πο-
τήριον, μιτὰ τὸ δειπνῆσαι,
λέγων· Τὺτο τὸ ποτήριον, ἡ
καινὴ διαθήκη ἐστὶν ἐν τῷ ἡμῶν
αἵματι· τὺτο ποιεῖτε ὅσάκις
ἂν πίνετε, εἰς τὴν ἑμὴν ἀνάμ-
νησιν.

26 Ὅσάκις γὰρ ἂν ἰσθί-
ητε τὸν ἄρτον τῦτον, καὶ τὸ
ποτήριον τῦτο πίνετε, τὸν θά-
νατον τῇ Κυρίῳ καταγγίλ-
λητε, ἄχρις ἢ ἂν ἔλθῃ.

27 Ὡς ὅς ἂν ἰσθίῃ τὸν
ἄρτον τῦτον, ἢ πίνῃ τὸ ποτή-
ριον τοῦ Κυρίου ἀναξίως, ἔνοχος
ἔσται τοῦ σώματος· καὶ αἵ-
ματός τοῦ Κυρίου.

28 Δοκιμαζέτω δὲ ἄνθρω-
πος ἑαυτὸν, καὶ ὕτως ἐκ τοῦ
ἄρτου ἰσθιέτω, καὶ ἐκ τοῦ
ποτηρίου πινέτω.

29 Ὁ γὰρ ἰσθίων, καὶ
πίνων ἀναξίως, κρῖμα ἑαυτῷ
ἰσθίει καὶ πίνει, μὴ διακρί-
νων τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου.

30 Διὰ τῦτο ἐν ὑμῖν πολ-
λοὶ ἀσθενεῖς καὶ ἀρρώστοι, καὶ
κοιμῶνται ἱκανοί.

31 Εἰ γὰρ ἑαυτὸς διε-
κρίνομεν, οὐκ ἂν ἐκρινόμε-
θα.

25 Τὸν ὅμοιον τρόπον ἱπῆ-
ρε καὶ τὸ ποτήριον, ὕστερα
ἀφ' ὧντος ἰδείπνησε, λέγωντας·
Ἐτῦτο τὸ ποτήριον εἶναι ἡ
καινὴ διαθήκη εἰς τὸ αἷμα
μα· ἐτῦτο κάμνετε ὅσαις φο-
ραῖς τὸ πίνετε, εἰς ἰδικὴν μὴ
ἀναθύμησιν.

26 Διατὶ ὅσαις φοραῖς
τρῶτε τὸ ψωμὶ ἐτῦτο, καὶ
τὸ ποτήριον τῦτο πίνετε,
τὸν θάνατον τοῦ Κυρίου
ἀναθυμίζετε, ἕως οὗ ἢ ἔλ-
θῃ.

27 Εἰς τόσον ὅπῃ κάθῃ
ἵνας ἱπῇ τρώγει τὸ ψωμὶ
ἐτῦτο, ἢ πίνει τὸ ποτήριον
τοῦ Κυρίου ἀναξίως, εἶναι
πταίστης εἰς τὸ σῶμα καὶ
αἷμα τοῦ Κυρίου.

28 Καὶ κάθῃ ἄνθρωπος
ὅς δοκιμάζῃ τοῦ λόγου τη,
καὶ ἐτῇ ὅς τρώγῃ ἀπὸ τοῦ
ψωμὶ ἐτῦτο, καὶ ὅς πίνει
ἀπὸ τοῦ ποτηρίου ἐτῦτο.

29 Διατὶ ἰκεῖνος ὅπῃ
τρώγει καὶ πίνει ἀναξίως,
τρώγει καὶ πίνει κρῖμα εἰς
τοῦ λόγου τη, μὲ τὸ ἢ μὴν
διακρίνῃ τὸ σῶμα τοῦ Κυ-
ρίου.

30 Διὰ τῦτο ἀνάμιστα εἰς
ἰσῶς εἶναι πολλοὶ ἀσθενεῖς
καὶ ἀρρώστοι, καὶ ἀποθνήσκου
ἄρκετοί.

31 Διατὶ ἰὰν ἰδιακρίνα-
μεν τοῦ λόγου μας, δὴν ἡθε-
λαμεν κρινθῇ.

32 Κρινόμενοι δὲ, ὑπὸ Κυ-
ρίῳ παιδεύομεθα, ἵνα μὴ σὺν
τῷ κόσμῳ κατακριθῶμεν.

33 Ὡς, ἀδελφοί μου,
συνερχόμενοι εἰς τὸ Φαγεῖν
ἀλλήλας ἐκδέχεσθε.

34 Εἰ δὲ τις πεινᾷ, ἐν
οἴκῳ ἐσθιέτω, ἵνα μὴ εἰς
κρίμα συνέρχησθε. Τὰ δὲ
λοιπὰ, ὡς ἂν ἔλθω, διατά-
ξομαι.

32 Ἀμὴν ὅταν κρινόμε-
νοι σθεν, παιδεύομεθα ἀπὸ τοῦ
Κυρίου, διὰ νὰ μὴν κατακρι-
θῶμεν μετὰ τὸν κόσμον.

33 Λιπὸν, ἀδελφοί μου,
ὅταν συμμαζώνεσθε εἰς τὴν
φαγεῖν, καρτερεῖτε ἕνας τοῦ
ἄλλου.

34 Ἀμὴν ἂν πεινᾷ καὶ
νας, ὡς τρώγει εἰς τὸ σπῆ-
ναι, διὰ νὰ μὴν συμμ-
ζώνεσθε εἰς κατάκριμα. Καί
τὰ ἐπιλοιπα, ὡς ἂν ἔλθω
θέλω τὰ διατάξει.

Κεφ. ιβ'. 12.

Περὶ δὲ τῶν πνευματικῶν,
ἀδελφοί, ὃ θέλω ὑμᾶς
ἀγιοποιῆν·

2 Οἴδατε ὅτι ἔδνη ἦτε,
πρὸς τὰ εἰδωλα τὰ ἄφωνα,
ὡς ἂν ἤγεσθε, ἀπαγόμενοι.

3 Διὸ γνωρίζω ὑμῖν, ὅτι
ἡμεῖς ἐν Πνεύματι Θεοῦ λα-
λῶν, λέγει ἀνάθεμα Ἰησοῦν·
καὶ ἡμεῖς δύναται εἰπεῖν Κυ-
ριον Ἰησοῦν, εἰ μὴ ἐν Πνεύ-
ματι ἁγίῳ.

4 Διαιρέσεις δὲ χαρισμά-
των εἰσὶ, τὸ δὲ αὐτὸ Πνεῦ-
μα·

5 Καὶ διαιρέσεις διακο-
νῶν εἰσὶ, καὶ ὁ αὐτός Κύ-
ριος·

ΚΑὶ διὰ τὰ πνευματικά
χαρίσματα, ἀδελφοί,
θέλω νὰ γνωρίζετε ἐκεῖνο ὅτι
πρέπει·

2 Ἰξεύρατε ὅτι ἐσεῖς ἦσθε
ἔδνη, καὶ ἐφέρνησαν εἰς τὰ
εἰδωλα τὰ ἄφωνα, καθὼς
σᾶς ἔσυναν.

3 Διὰ τῆτο σᾶς κάμει
νὰ γνωρίσετε, ὅτι ἡμεῖς καὶ
ὅπως λαλεῖ μετὰ τὸ Πνεῦμα τοῦ
Θεοῦ, λέγει ἀνάθεμα Ἰησοῦν·
καὶ ἡμεῖς κατένας δύναται εἰ-
πεῖν Κύριον Ἰησοῦν, πρὸς
τὸ Πνεῦμα ἁγίον.

4 Καὶ εἶναι διαίρεσις
τῶν χαρισμάτων, ἀμὴν τὸ
Πνεῦμα εἶναι τὸ αὐτό·

5 Εἶναι καὶ διαφοραὶ
ὑπηρεσιῶν, ἀμὴν ὁ Κύριος ὁ
καὶ ὁ αὐτός·

6 Καὶ διαιρέσεις ἐνεργημάτων ἰσὶν, ὁ δὲ αὐτός ἐστι Θεός, ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν πᾶσιν.

7 Ἐκάστῳ δὲ δίδεται ἡ φανέρωσις τοῦ Πνεύματος πρὸς τὸ συμφέρον.

8 Ὡς μὲν γὰρ διὰ τοῦ Πνεύματος δίδεται λόγος σοφίας, ἄλλῳ δὲ λόγος γνώσεως, κατὰ τὸ αὐτὸ Πνεῦμα·

9 Ἐτέρῳ δὲ πίσις, ἐν τῷ αὐτῷ Πνεύματι· ἄλλῳ δὲ χάρισμα ἰαμάτων, ἐν τῷ αὐτῷ Πνεύματι·

10 Ἄλλῳ δὲ ἐνεργήματα δυνάμεων, ἄλλῳ δὲ προφητεία, ἄλλῳ δὲ διακρίσεις πνευμάτων, ἰτέρῳ δὲ γίη γλωσσῶν, ἄλλῳ δὲ ἑρμηνεία γλωσσῶν.

11 Πάντα δὲ ταῦτα ἐνεργεῖ τὸ ἐν καὶ τὸ αὐτὸ Πνεῦμα, διακρίουσιν ἰδίᾳ ἑκάστῳ καθὼς βούλεται.

12 Καθάπερ γὰρ τὸ σῶμα ἡμεῶν, καὶ μέλη ἔχει πολλά, πάντα δὲ τὰ μέλη τοῦ σώματος τοῦ ἐνὸς πολλά ὄντα, ἐν ἑστὶ σῶμα· ὕτω καὶ ὁ Χριστός.

13 Καὶ γὰρ ἐν ἑστὶ Πνεύματι ἡμεῖς πάντες εἰς ἓν σῶμα ἐβαπτισθήμεν· εἴτε ἰσ-

6 Εἶναι καὶ διαιρέσαις τῶν ἐνεργημάτων, ἀμὴν ὁ Θεὸς ὁπῃ ἐνεργεῖ τὰ ὅλα εἰς ὅλους, εἶναι ὁ αὐτός.

7 Καὶ εἰς καθὲν ἓνα δίδεται ἡ φανέρωσις τοῦ Πνεύματος εἰς τὸ συμφέρον.

8 Διατὶ εἰς κάποιον δίδεται λόγος σοφίας διὰ μέσην τοῦ Πνεύματος, καὶ εἰς ἄλλον δίδεται λόγος γνώσεως, κατὰ τὸ αὐτὸ Πνεῦμα·

9 Καὶ εἰς ἄλλον δίδεται πίσις, μὴ τὸ αὐτὸ Πνεῦμα· καὶ εἰς ἄλλον δίδεται χάρισμα ἰαμάτων, μὴ τὸ αὐτὸ Πνεῦμα·

10 Καὶ εἰς ἄλλον ἐνεργήματα δυνάμεων, καὶ εἰς ἄλλον δίδεται προφητεία, καὶ εἰς ἄλλον δίδονται διακρίσεις πνευμάτων, καὶ εἰς ἄλλον γίη γλωσσῶν, καὶ εἰς ἄλλον δίδεται ἑρμηνεία γλωσσῶν.

11 Καὶ ὅλα ἰσῆτα τὰ ἐνεργεῖ τὸ ἐν καὶ τὸ αὐτὸ Πνεῦμα, χωρίζοντας ἑκχωριστὰ καθὲν ἓνα καθὼς βούλεται.

12 Διατὶ καθὼς τὸ κορμὶ εἶναι ἓνα, καὶ ἔχει, μέλη πολλά, καὶ ὅλα τὰ μέλη εἶναι ἐνὸς κορμίου, ἀγκαλὰ καὶ τὰ εἶναι πολλά, ὅμως εἶναι ἓνα κορμὶ· ὕτῃ καὶ ὁ Χριστός.

13 Διατὶ ἡμεῖς ὅλοι διὰ μέσην τοῦ ἐνὸς Πνεύματος εἰς ἓνα κορμὶ ἐβαπτισθήμεν·

δαῖσι, εἴτε Ἕλληνες, εἴτε
δουλοὶ, εἴτε ἐλεύθεροί· καὶ
πάντες εἰς ἓν Πνεῦμα ἐπο-
τίσθημεν.

14 Καὶ γὰρ τὸ σῶμα οὐκ
ἔστιν ἐν μέλῳ, ἀλλὰ πολλά.

15 Ἐὰν εἴπῃ ὁ κῆς· Ὅτι
οὐκ εἰμὶ χεῖς, οὐκ εἰμὶ ἐκ
τοῦ σώματος· ἢ παρὰ τὸτο
οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σώματος·

16 Καὶ εἰάν εἴπῃ τὸ ὅς·
Ὅτι οὐκ εἰμὶ ὀφθαλμός, οὐκ
εἰμὶ ἐκ τοῦ σώματος· ἢ παρὰ
τῷτο οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σώμα-
τος·

17 Εἰ ὅλον τὸ σῶμα ὀφ-
θαλμός, πῶ ἡ ἀκοή; Εἰ ὅλον
ἄκοή, πῶ ἡ ὁσφρησις;

18 Νυνὶ δὲ ὁ Θεὸς ἔθετο
τὰ μέλη, ἐν ἑκάστω αὐτῶν ἐν
τῷ σώματι, καθὼς ἠθέλησιν.

19 Εἰ δὲ ἦν τὰ πάντα ἐν
μέλῳ, πῶ τὸ σῶμα;

20 Νῦν δὲ πολλὰ μὲν
μέλη, ἓν δὲ σῶμα.

21 Οὐ δύναται δὲ ὀφθαλ-
μός εἰπεῖν τῇ χειρὶ· Χρεῖαν
οὐκ ἔχω· ἢ πάλιν ἡ κε-
φαλὴ τοῖς ποσί· Χρεῖαν ὑμῶν
οὐκ ἔχω.

22 Ἀλλὰ πολλῶν μᾶλλον,
τὰ δοκούντα μέλη τοῦ σώμα-
τος ἀσθενέστερα ὑπάρχειν,
ἀναγκαῖά ἐστι.

23 Καὶ ὁ δοκῶν ἀτιμώ-

κᾶν τε Ἰουδαῖοι, κᾶν τε Ἕλλη-
νές, κᾶν τε δουλοὶ, κᾶν τε ἐλεύ-
θεροί· καὶ ὅλοι εἰς ἓνα Πνεῦ-
μα ἐποτίσθημεν.

14 Διατὶ τὸ κορμὶ δὲν
ναὶ ἓνα μέλῳ, ἀλλὰ πολλά.

15 Ἐὰν εἴπῃ τὸ ποδὶ·
Ἐπειδὴ δὲν εἶμαι χεῖρ, δὲν
μαι ἀπὸ τὸ κορμὶ· μήνα
τῷτο δὲν εἶναι ἀπὸ τὸ κορμὶ·

16 Καὶ εἰάν εἴπῃ τὸ ὅς·
Ἐπειδὴ δὲν εἶμαι μά-
τι δὲν εἶμαι ἀπὸ τὸ κορμὶ·
διὰ τῷτο δὲν εἶναι ἀπὸ
κορμὶ;

17 Ἐὰν ὅλον τὸ κορμὶ
ναὶ μάτι, πῶ (θελεῖ εἰσθεῖν
ἡ ἀκοή; Ἐὰν εἶναι ὅλον αὐ-
τῷ (θελεῖ εἰσθεῖν) ἡ ὁσφ-
ρησις;

18 Ἀλλὰ τῶρα ὁ Θεὸς
ἔβαλλε, καθεὶ ἓνα μέλῳ
τὸ κορμὶ, καθὼς ἠθέλησιν.

19 Καὶ ἂν ἦταν ὅλα ἐν
μέλῳ, πῶ (ἠθέληεν εἰσθεῖν)
κορμὶ;

20 Ἀλλὰ τῶρα εἶναι σῶ-
μα καὶ μέλη, ἀλλὰ ἓνα κορμὶ.

21 Καὶ δὲν δύναται
μάτι νὰ εἴπῃ εἰς τὸ ποδὶ
Δὲν σὶ χρειάζομαι· ἢ πάλιν
ἡ κεφαλὴ εἰς τὰ ποδάρια
Δὲν σᾶς χρειάζομαι.

22 Ἀλλὰ τὰ μέλη τοῦ
κορμὶν ὅπῃ φαίνονται νὰ ἦν
ναὶ ἀσθενέστερα, εἶναι σὺν
περισσότερον ἀναγκαῖα.

23 Καὶ ἐκεῖνα ὅπῃ δοκῶν

τις εἶναι τοῦ σώματος, τῶ-
τοις τιμὴν περισσοτέραν περι-
τίθιμει· καὶ τὰ ἀσχήμονα
ἡμῶν εὐσχημοσύνην περισσο-
τέραν ἔχει.

24 Τὰ δὲ εὐσχήμονα
ἡμῶν, ἃ χρεῖαν ἔχει· ἀλλ' ὁ
Θεὸς συνεκράσει τὸ σῶμα, τῷ
ὑπερῶντι περισσοτέραν ὡς
τιμὴν.

25 Ἵνα μὴ ᾖ σχίσμα ἐν
τῷ σώματι, ἀλλὰ τὸ αὐτὸ
ὑπὲρ ἀλλήλων μεριμνῶσι τὰ
μέλη.

26 Καὶ εἴτε πάσχει ἐν
μέλῳ, συμπάσχει πάντα τὰ
μέλη· εἴτε δοξάζεται ἐν μέ-
λῳ, συγχαίρει πάντα τὰ
μέλη.

27 Ὑμεῖς δὲ εἰς τὸ σῶμα
Χριστοῦ, καὶ μέλη ἐκ μέρους.

28 Καὶ ὅς μιν ἔδειτο ὁ
Θεὸς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πρῶτον
ἀποστόλης, δεύτερον προφήτας,
τρίτον διδασκάλους, ἔπειτα
δυνάμεις, εἴτα χαρίσματα
ἰαμάτων, ἀντιλήψεις, κυβερ-
νήσεις, γένη γλωσσῶν.

29 Μὴ πάντες, ἀπόστολοι·
μὴ πάντες, προφῆται· μὴ
πάντες, διδάσκαλοι· μὴ πάν-
τες, δυνάμεις·

30 Μὴ πάντες χαρίσμα-
τα ἔχουσιν ἰαμάτων· μὴ πάν-

ζομεν εἶναι ἀτιμότερα μέλη
τοῦ κορμίου, ἐν τῷ ἐνδύνοντες,
τὰ τιμῶμεν περισσότερον· καὶ
τὰ ἑσχημά μας ἔχουσιν περισ-
σότερον γολισμόν.

24 Ἀλλὰ τὰ μέλη μας
τὰ τίμια, δὲν ἔχουσιν χρεῖαν·
ἀλλὰ ὁ Θεὸς συνεκράσει τὸ
κορμὶ, δίδοντας περισσότερον
τιμὴν εἰς τὸ μέλ· τὸ λεπτι-
μόν.

25 Διὰ τὸ μὴ γένῃ διχο-
γασία εἰς τὸ κορμὶ, ἀλλὰ τὰ
μέλη νὰ φροντίζεσι τὸ αὐτὸ
ἕνα διὰ τὸ ἄλλον.

26 Καὶ ἰὰν πάσχη ἕνα
μέλ·, συμπάσχεσιν ὅλα τὰ
μέλη· καὶ ἰὰν δοξάζεται ἕνα
μέλ·, συγχαίρουται ὅλα τὰ
μέλη.

27 Καὶ ἰστίς εἰσδεῖ σῶμα
Χριστοῦ, καὶ μέλη κατὰ μέ-
ρ·.

28 Καὶ κάποιος ἔβαλ-
λεν ὁ Θεὸς εἰς τὴν ἐκκλησίαν
πρῶτον ἀποστόλης, δεύτερον
προφήτας, τρίτον διδασκά-
λους, εἴτα δυνάμεις, ἔπειτα
χαρίσματα ἰαμάτων, βοη-
θείαις, κυβερνήσεις, γένη
γλωσσῶν.

29 Μὴν ὅλοι εἶναι ἀπό-
στολοι· μὴν ὅλοι εἶναι προ-
φῆται· μὴν ὅλοι εἶναι δι-
δάσκαλοι· μὴν ὅλοι ἔχουσιν
δυνάμεις·

30 Μὴν ὅλοι ἔχουσιν χα-
ρίσματα ἰαμάτων· μὴν ὅλοι

τις γλώσσαις λαλήσαι; μὴ πάντες διεκμηνύουσι;

31 Ζητεῖτε δὲ τὰ χαρίσματα τὰ κρείττονα· καὶ ἔτι καὶ ὅτι ἐπεβόλην ὁδὸν ὑμῖν δείκνυμι.

γλώσσαις συνευχαίνουσι; καὶ οἱ ἄλλοι ἐξηγῶσι;

31 Ἐπιθυμεῖτε τὰ χαρίσματα τὰ μεγαλύνοντα· καὶ ἀκόμη θέλω σῶς δεῖξει τὴν ὁδὸν ὑπερβολικὰ ἐψηλὴν.

Κεφ. ιγ'. 13.

Εἴαν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γίνομαι χαλκὸς ἢ χῶν, ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον.

2 Καὶ εἴαν ἔχω προφητείας, καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν, καὶ εἴαν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν, ὥς ἐστι μετὰ πάντων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, ὕδιν εἰμι.

3 Καὶ εἴαν ψαύω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ εἴαν παραδῶ τὸ σῶμά μου ἵνα καυθίσωμαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, ὕδιν ὠφελῆμαι.

4 Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται· ἡ ἀγάπη ἐζηλοῖ· ἡ ἀγάπη ἐπεριεργεύεται, ἐφυσθεῖται,

5 Οὐκ ἀσχημονεῖ, ἐζητιῖ τὰ ἑαυτῆς, ἐπαροξύνεται, ἐλογίζεται τὸ κακόν,

Εἴαν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων, καὶ ἀγάπην μὴ ἔχω, ἵνα χαλκὸς ὅπῃ βέλζῃ, ἢ κύμβαλον ὅπῃ ἀλάλῃ.

2 Καὶ εἴαν ἔχω προφητείας, καὶ γνωρίσω ὅλα τὰ μυστήρια καὶ ὅλην τὴν γνῶσιν, καὶ εἴαν ἔχω ὅλην τὴν πίστιν, ὅπῃ καὶ καὶ τὰ βέλζῃ ἐμὴν ταπεινίζω, καὶ ἀγάπην μὴ ἔχω, δὲν εἶμαι τίςποτε.

3 Καὶ εἴαν θείσω ὅλα τὰ ὑπάρχοντά μου εἰς τὸς πυλενας, καὶ εἴαν παραδώσω τὸ σῶμά μου διὰ τὸ καῶν, καὶ ἀγάπην μὴ ἔχω, τίςποτε δὲν ὠφελῆμαι.

4 Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, σπλαγχνίζεται· ἡ ἀγάπη ἐζηλοῖ· ἡ ἀγάπη ἐπεριεργεύεται, ἐφυσθεῖται, ἐλογίζεται τὸ κακόν,

5 Δὲν κάμνει ἀσχημονεῖ, ἐζητιῖ τὰ ἑαυτῆς, ἐπαροξύνεται, ἐλογίζεται τὸ κακόν, ἐφυσθεῖται, ἐλογίζεται τὸ κακόν,

6 Οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ·

7 Πάντα γέγει, πάντα πιγύει, πάντα ἠλπίζει, πάντα ὑπομένει.

8 Ἡ ἀγάπη ὑδέποτε ἐκπίπτει· εἴτε δὲ προφητεῖαι καταργηθήσονται, εἴτε γλώσσαι παύσονται, εἴτε γνώσις καταργηθήσεται.

9 Ἐκ μέρους γὰρ γινώσκουμεν, καὶ ἐκ μέρους προφητεύουμεν·

10 Ὅταν δὲ ἔλθῃ τὸ τέλειον, τότε τὸ ἐκ μέρους καταργηθήσεται.

11 Ὅτε ἤμην νηπιῖς, ὡς νηπιῖς ἐλάλουν, ὡς νηπιῖς ἰφρόνουν, ὡς νηπιῖς ἰλογιζόμην· ὅτε δὲ γέγονα ἀνὴρ, κατήργηκα τὰ τοῦ νηπιῖς.

12 Βλέπομεν γὰρ ἄρτι δι' ἐσόπτρου ἐν αἰνίγματι, τότε δὲ πρόσωπον πρὸς πρόσωπον· ἄρτι γινώσκω ἐκ μέρους, τότε δὲ ἐπιγνώσομαι καθὼς καὶ ἐπεγνώσθην.

13 Νυνὶ δὲ μένει πίστις, ἰλπίς, ἀγάπη, τὰ τρία ταῦτα· μείζων δὲ τούτων ἡ ἀγάπη.

6 Δὴν χαίρεται εἰς τὴν ἀδικίαν, ἀλλὰ συγχαίρεται εἰς τὴν ἀληθειαν·

7 Ὅλα τὰ βατᾶ, ὅλα τὰ πιστεύει, ὅλα τὰ ἠλπίζει, ὅλα τὰ ὑπομένει.

8 Ἡ ἀγάπη ὑδέποτε δὴν ξεπέφτει· ἀλλὰ καὶ αἱ προφητεῖαι θείλουσι καταργηθῇ, καὶ αἱ γλώσσαι θείλουσι παύσει, καὶ ἡ γνώσις θείλει ἀφανισθῇ.

9 Διατὶ ἐκ μέρους γινώσκουμεν, καὶ ἐκ μέρους προφητεύουμεν·

10 Ἀμὴ ὅταν ἔλθῃ τὸ τέλειον, τότε θείλει παύσει τὸ μερικόν.

11 Ὅταν ἤμου νηπιῖς, ὡς νηπιῖς ἐλάλουν, ὡς νηπιῖς ἰφρόνουν, ὡς νηπιῖς ἰλογιζόμουν· ἀμὴ ὅταν ἔγινα ἀνδρας, τὰ ἄργησα τὰ πράγματα τοῦ νηπιῖς.

12 Διατὶ τῶρα βλέπομεν διὰ μέσας τοῦ καθρέφτη ὡς ἀνὴρ, ἀμὴ τότε θείλουσι εἰδῇ πρόσωπον μὲ πρόσωπον· τῶρα γνωρίζω ἐκ μέρους, ἀμὴ τότε θείλω γνωρίσει, καθὼς ἐγνωρίσθηκα.

13 Καὶ τῶρα μένουσι τὰ τρία ἐτῆτα, πίστις, ἰλπίς, ἀγάπη· ἀμὴ τὸ μεγαλύτερον ἀπὸ τούτα, εἶναι ἡ ἀγάπη.

3 R 3

Κεφ. ιδ'. 14.

Διδώκετε τὴν ἀγάπην, ζή-
 λῃτε δὲ τὰ πνευματικά·
 μᾶλλον δὲ ἵνα προφητεύη-
 τε.

2 Ὁ γὰρ λαλῶν γλώσση,
 οὐκ ἀνθρώποις λαλεῖ, ἀλλὰ
 τῷ Θεῷ· ὅδεῖς γὰρ ἀκούει,
 πνεύματι δὲ λαλεῖ μυστή-
 ρια.

3 Ὁ δὲ προφητεύων, ἀν-
 θρώποις λαλεῖ οἰκοδομὴν καὶ
 παρακλήσιν καὶ παραμυ-
 θίαν.

4 Ὁ λαλῶν γλώσση, ἑαυ-
 τὸν οἰκοδομεῖ· ὁ δὲ προφη-
 τεύων, ἐκκλησίαν οἰκοδομεῖ.

5 Οἶλω δὲ πάντας ὑμᾶς
 λαλεῖν γλώσσαις, μᾶλλον δὲ
 ἵνα προφητεύητε· μείζων γὰρ
 ὁ προφητεύων ἢ ὁ λαλῶν γλώσ-
 σαις, ἐκτὸς εἰ μὴ διεξηγησῇ,
 ἵνα ἡ ἐκκλησία οἰκοδομὴν λά-
 βῃ.

6 Νυνὶ δὲ, ἀδελφοί, ἵαν
 ἔλθω πρὸς ὑμᾶς γλώσ-
 σαις λαλῶν, τί ὑμᾶς ὠφελή-
 σω, ἵαν μὴ ὑμῖν λαλήσω ἢ

Ζητᾶτε καὶ ἀκολουθεῖτε
 τὴν ἀγάπην, ἐπιθυμεῖ-
 τε διὰ τὰ ἀποκτήσετε τὰ
 πνευματικά χαρίσματα· καὶ
 περισσότερον διὰ τὰ περισ-
 τεύετε.

2 Διατὶ ἐκεῖν· ὅπῃ λα-
 λεῖ γλώσσαις ἀγνώρισται, οὐ
 συντυχάζει μετ' ἀνθρώπων·
 ἀλλὰ μετ' ὁ Θεός· διατὶ ὁ
 καλὰ καὶ κανίνας δὲν
 καταλαμβάνη, ἀλλ' ἐκεῖν
 μετ' ὁ πνεῦμα λαλεῖ μυστήρια.

3 Ἀμὴ ἐκεῖν· ὅπῃ προ-
 φητεύει, λαλεῖ εἰς τὰς ἀνθρω-
 πους διὰ οἰκοδομὴν καὶ παρα-
 κλήσιν καὶ παραμυθίαν.

4 Ἐκεῖν· ὅπῃ λα-
 λῶσσαν, οἰκοδομεῖ τὴν ἑαυ-
 τῆς· ἀμὴ ἐκεῖν· ὅπῃ προφη-
 τεύει, οἰκοδομεῖ τὴν ἐκκλη-
 σίαν.

5 Καὶ ἥδιλα ὅλοι σας ἐν
 λαλήτε γλώσσαις, ἀλλὰ πε-
 ρισσότερον διὰ τὰ προφητεύ-
 ετε· διατὶ μεγαλύτερον ἐστὶ
 ἐκεῖνος ὅπῃ προφητεύει, παρὰ
 ἐκεῖν· ὅπῃ λαλεῖ γλώσσαις,
 ἥξω ἵαν δὲν μεταγλωττίξω, διὰ
 τὰ λάβῃ ἡ ἐκκλησία οἰκοδο-
 μὴν.

6 Καὶ τῶρα ἀδελφοί,
 ἵαν ἔλθω εἰς ὑμᾶς γλώσ-
 σαις, τί ὑμᾶς ὠφελή-
 σην, ἵαν δὲν ὅς τις λαλήσω,

ἢ ἀποκαλύψει, ἢ ἐν γνώσει,
ἢ ἐν προφητείᾳ, ἢ ἐν διδα-
χῇ·

ἢ μὴ ἀποκαλύψιν, ἢ μὴ γνω-
σιν, ἢ μὴ προφητεῖαν, ἢ μὴ
διδαχὴν·

7 Ὅμως τὰ ἄψυχα φω-
νὴν διδόντα, εἴτε αὐλός, εἴτε
κιθάρα, εἴαν διαγολῇ τοῖς
φθόγγοις μὴ δῶ, πῶς γνω-
σθήσεται τὸ αὐλούμενον ἢ τὸ
κιθαριζόμενον.

7 Ὅμως τὰ ἄψυχα ὅπῃ
δίδουσι φωνήν, κἂν τε παγικῶ-
λι, κἂν τε κιθάρα, εἴαν δὲν
χωρίζουν ἡ φωναῖς, πῶς θέ-
λει γνωρισθῇ ἐκεῖνο ὅπῃ παί-
ζεται μὴ παγικῶλι ἢ μὴ τὴν
κιθάραν;

8 Καὶ γὰρ εἴαν ἄδῃ φων-
ὴν σάλπιγγος δῶ, τίς παρα-
σκευάζεται εἰς πόλεμον;

8 Καὶ εἴαν ἡ σάλπιγγος
δώσῃ φωνήν ὅπῃ δὲν σημαίνει
τίποτες, τίς θέλει ἑτοιμασθῇ
εἰς πόλεμον;

9 Οὕτω καὶ ὑμεῖς διὰ τῆς
γλώσσης εἴαν μὴ εὐσημεῖ λό-
γον δῶτε, πῶς γνωσθήσεται
τὸ λαλούμενον; ἴσασθε γὰρ
εἰς αἶρα λαλοῦντες.

9 Ἐτὶ καὶ ἰσοῖς εἴαν δὲν
δώσιτε λόγον εὐκολοστήμαντον
διὰ μέση τῆς γλώσσης, πῶς
θέλει γνωρισθῇ ἐκεῖνο ὅπῃ
λαλεῖται; θέλιτε λαλεῖν εἰς
τὸν αἶρα.

10 Τόσαῦτα, εἰ τύχοι, γένη
φωνῶν εἶναι ἐν κόσμῳ, καὶ οὐ-
δὲν αὐτῶν ἄφωνον.

10 Τόσα πολλά γένη τῶν
φωνῶν εἶναι εἰς τὸν κόσμον,
καθὼς ἔτυχαν, καὶ οὐδὲ κα-
τεῖνα γένεσθαι ἄφωνον.

11 Ἐὰν οὖν μὴ εἰδῶ τὴν
δύναμιν τῆς φωνῆς, ἔσομαι τῷ
λαλοῦντι βάρβαρος· καὶ ὁ
λαλῶν, ἐν ἐμοὶ βάρβαρος.

11 Ἐὰν λοιπὸν δὲν γνω-
ρίσω τὴν δύναμιν τῆς φωνῆς,
θέλω εἶσθαι βάρβαρος· εἰς
ἐκεῖνον ὅπῃ λαλεῖ καὶ ὁ λα-
λῶν θέλει εἶσθαι εἰς ἐμένα
βάρβαρος.

12 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ἐπεὶ
ζηλωταί ἐστε πνευμάτων, πρὸς
τὴν οἰκοδομὴν τῆς ἐκκλησίας
ζητεῖτε ἵνα περισσεύητε.

12 Τοιωττρόπως καὶ
ἰσοῖς, ἐπειδὴ εἰσθε ἱρακαὶ τῶν
πνευματικῶν χαρισμάτων, ζη-
τεῖτε διὰ τὴν πλητῆν εἰς
αὐτά, διὰ τὴν οἰκοδομὴν τῆς
ἐκκλησίας.

13 Διόπερ ὁ λαλῶν γλώσ-

13 Διὰ τὸτο ἐκεῖν· ὅπῃ

ση, προσεύχεσθω ἵνα διερ-
μηνεύη.

14 Ἐὰν γὰρ προσεύχω-
μαι γλώσση, τὸ πνεῦμά μου
προσεύχεται· ὁ δὲ νῦν μου
ἀκαρπὺς ἐστίν.

15 Τί οὖν ἐστίν; προσεύχο-
μαι τῷ πνεύματι, προσεύχο-
μαι δὲ καὶ τῷ νοῖ· ψαλῶ τῷ
πνεύματι, ψαλῶ δὲ καὶ τῷ
νοῖ.

16 Ἐπεὶ ἐὰν εὐλογήσης
τῷ πνεύματι, ὁ ἀναπληρῶν
τὸν τόπον τοῦ ἰδιώτη, πῶς
εἰρεῖ τὸ ἀμὴν ἐπὶ τῇ σῇ εὐ-
χαριστίᾳ; ἵπειδὴ τί λέγεις
οὐκ οἶδε.

17 Σὺ μὲν γὰρ καλῶς εὐ-
χαριστεῖς, ἀλλ' ὁ ἕτερος οὐκ
οἰκοδομεῖται.

18 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου,
πάντων ὑμῶν μᾶλλον γλώσ-
σαις λαλῶν.

19 Ἀλλ' ἐν ἐκκλησίᾳ θε-
λῶ πέντε λόγους διὰ τοῦ νοός
μου λαλῆσαι, ἵνα καὶ ἄλλως
κατηχήσω, ἢ μυρίας λόγους ἐν
γλώσσῃ.

20 Ἀδελφοί, μὴ παιδία
γίνεσθε ταῖς φρεσίν· ἀλλὰ τῇ

λαλεῖ γλώσσαν ἀγνώριτον, δι'
παρακαλεῖ τὸν Θεὸν γὰ τὴν
δύσῃ χάριν διὰ τὰ ἔρμηται
ἐκεῖνα ὅπῃ λέγει.

14 Διατὶ ἐὰν προσεύχο-
μαι μὲ γλώσσαν ἀγνώριτον
τὸ πνεῦμά μου προσεύχεται·
ἀμὴ ὁ νοῦς μου οὐκ
ἀκαρπύς.

15 Τί λοιπόν; ὥς πρὶν
ευχῆσθαι μὲ τὸ πνεῦμα, δι'
προσευχῆς καὶ μὲ τὸν νοῦν
καὶ ὥς ψάλλω μὲ τὸ πνεῦμα
καὶ ὥς ψάλλω καὶ μὲ τὸν
νοῦν.

16 Ἐπειδὴ ἐὰν εὐλογήσῃ
μὲ τὸ πνεῦμα, ἐκείνῳ οὐκ
ἀναπληροῖ τὸν τόπον τοῦ
ἰδιώτη, πῶς θελεῖ εἰπεῖ
ἀμὴν εἰς τὴν εὐχαριστίαν ἐπὶ
ἐπειδὴ δὲν ἵξευρει τί λέ-
γεις.

17 Διατὶ ἐσὺ καλὰ εὐ-
χαριστεῖς, ἀλλὰ ὁ ἄλλος οὐκ
οἰκοδομεῖται.

18 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ
μου, ὅτι καλῶ γλώσσαις
περισσότεραις ἀπὸ ὅλων σου.

19 Ἀλλὰ εἰς τὴν ἐκκλη-
σίαν καλλιότερα θέλω
λαλῆσαι πέντε λόγους δι'
μίσου τοῦ νοός μου, διὰ τὴν
διδάξω, καὶ ἄλλως, παρὰ τὴν
εἰπὼν μυρίας λόγους μὲ γλῶσ-
σαν ἀγνώριτον.

20 Ἀδελφοί, μὴ γίνεσθε
παιδία εἰς τὴν φρόνησιν· ἀλλὰ

κακία ηπιάζετε, ταῖς δὲ
φρεσὶ τέλειοι γίνεσθε.

γίνεσθε ἡπιοὶ εἰς τὴν κακίαν,
καὶ εἰς τὴν φρόνησιν γίνεσθε
τέλειοι.

21 Ἐν τῷ νόμῳ γέγραπ-
ται· Ὅτι ἐν ἑτερογλώσσοις,
καὶ ἐν χερίλοις ἑτέροις,
λαλήσω τῷ λαῷ τάτῳ, καὶ
ἕδ' ἕτως εἰσακύνονται μὴ,
λέγει Κύριος·.

21 Εἶναι γεγραμμένον εἰς
τὸν νόμον· Ὅτι μὲ ξέταις
γλώσσαις, καὶ μὲ ἀλλότριοι
χείλη θέλω λαλήσει εἰς τὸ
λαὸν ἑτέρον, καὶ μηδὲ ἔτι
θέλουν μὲ ὑπανήσει, λέγει
Κύριος·.

22 Ὡς αἱ γλώσσαι εἰς
σημεῖον εἰσιν, ἢ τοῖς πιστεύ-
ουσιν, ἀλλὰ τοῖς ἀπίστοις· ἡ δὲ
προφητεία οὐ τοῖς ἀπίστοις,
ἀλλὰ τοῖς πιστεύουσιν.

22 Λοιπὸν ἡ γλώσσαις
εἶναι σημεῖον ὅχι εἰς ἐκείνους
ὅπῃ πιστεύουσιν, ἀλλὰ εἰς τὰς
ἀπίστους· ἀμὴ ἡ προφητεία
δὲν εἶναι διὰ τὰς ἀπίστους,
ἀλλὰ διὰ ἐκείνους ὅπῃ πιστεύ-
ουσιν.

23 Ἐὰν οὖν συνέλθῃ ἡ
ἐκκλησία ὅλη ἐπὶ τὸ αὐτὸ,
καὶ πάντες γλώσσαις λαλῶ-
σιν, εἰσέλθωσι δὲ ἰδιῶται, ἢ
ἄπιστοι, οὐκ ἰρῶσιν ὅτι μαί-
ησθε·

23 Ἐὰν λοιπὸν συναθροί-
σθῃ ὅλη ἡ ἐκκλησία εἰς μίαν
μεραίαν, καὶ ὅλοι λαλήσω
γλώσσαις ἀγνωσταῖς, καὶ ἐμ-
βῶσι μέσα ἰδιῶται, ἢ ἄπιστοι,
δὲν θέλουν εἰπεῖ ὅτι αἰσθε
λωλοί·

24 Ἐὰν δὲ πάντες προ-
φητεύουσιν, εἰσέλθῃ δὲ τις
ἄπιστος, ἢ ἰδιώτης, ἐλέγχε-
ται ὑπὸ πάντων, ἀνακρίνεται
ὑπὸ πάντων·

24 Ἀμὴ ἰὰν ὅλοι προφη-
τεύωσι, καὶ ἔμβῃ μέσα κανί-
νας ἄπιστος, ἢ ἰδιώτης, ἐλέγ-
χεται ἀπὸ ὅλης, ἐξιτάζεται
ἀπὸ ὅλης·

25 Καὶ ἔτω τὰ κρυπτὰ
τῆς καρδίας αὐτοῦ φανερά
γίνεται· καὶ ἔτω πεισὼν ἐπὶ
πρόσωπον, προσκυνήσει τῷ
Θεῷ, ἀπαγγέλλων ὅτι ὁ Θεὸς
ἐντὺς ἐν ὑμῖν ἐστίν.

25 Καὶ τέτοιαις λογῇς τὰ
κρυφὰ τῆς καρδίας τε φανερῶ-
νουνται· καὶ ἔτι, πέφτωτας
κατὰ πρόσωπον θέλει προσκυ-
νήσῃ τὸν Θεόν, λέγωντας ὅτι ὁ
Θεὸς βίβαια εἶναι εἰς ἡμᾶς·

26 Τί οὖν εἰσιν, ἀδελφοί·
Ὅταν συνέρχησθε, ἕκαστος
ὑμῶν ψαλμὸν ἔχει, διδασκὴν

26 Τί εἶναι λοιπὸν, ἀδελ-
φοί· Ὅταν συναθροίζεσθε,
κάθε ἓνας ἀπὸ σᾶς ἔχει ψαλ-

ἔχει, γλῶσσαι ἔχει, ἀποκάλυψιν ἔχει, ἐρμηνείαν ἔχει· πάντα πρὸς οἰκοδομὴν γενέσθω.

27 Ἐἴτε γλώσση τις λαλεῖ, κατὰ δύο, ἢ τὸ πλεῖστον τρεῖς, καὶ ἀνὰ μέτρον· καὶ εἰς διευκρινισμὸν.

28 Ἐὰν δὲ μὴ ᾖ διερμηνευτής, σιγᾷτω ἐν ἐκκλησίᾳ· αὐτῷ δὲ λαλεῖτω καὶ τῷ Θεῷ.

29 Προφῆται δὲ δύο ἢ τρεῖς λαλεῖτωσαν, καὶ οἱ ἄλλοι διακρίνωσιν.

30 Ἐὰν δὲ ἄλλω ἀποκαλυφθῇ καθημένῳ, ὁ πρῶτος σιγᾷτω.

31 Δύνασθε γὰρ καθ' ἕνα πάντες προφητεύειν, ἵνα πάντες μανθάνωσι, καὶ πάντες παρακαλῶνται.

32 Καὶ πνεύματα προφητῶν προφήταις ὑποτάσσονται·

33 Οὐ γὰρ ἐσμὲν ἀκαταστασίας, ὁ Θεός, ἀλλ' εἰρήνης, ὥς ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις τῶν ἁγίων.

34 Αἱ γυναῖκες ὑμῶν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις σιγᾷτωσαν· ὅτι ὡς ἡ ἐκκλησία ὑποτάσσεται τῷ σώματι τοῦ Χριστοῦ, ὅς ἐστι ἡ ἁγία ἐκκλησία, ἡ ἑαυτῇ ἑωραμένη, ἡ ἡγιασμένη ὑπὸ τοῦ ὕδατος τοῦ ῥήματος ὁ ῥόγος λέγει.

μον, ἔχει διδασχὴν, ἔχει γλῶσσαι, ἔχει ἀποκάλυψιν, ἔχει ἐρμηνείαν· ὅλα ὡς γίνονται εἰς οἰκοδομὴν.

27 Καὶ ἀνίσως καὶ λαλῶν κανένας μὲ γλῶσσαι ἀγνοῶν ὡς λαλῶσι δύο, ἢ τὸ πλεῖστον τρεῖς, ἀπὸ ἑνός, ἢ ἀπὸ καὶ ἑνός καὶ τὰ ἐρμηνεύει.

28 Καὶ εἰ μὴ εἶναι καὶ κανὲν καὶ τὰ μεταγλωττίξῃ, ὡς σιωπᾷν εἰς τὴν ἐκκλησίαν· ἐκεῖν δὲ ὅπου λαλεῖ μὲ γλῶσσαι ἀγνοῶν καὶ ὡς λαλεῖ μὲ τὸ λόγον τῆς καὶ μὲ τὸν Θεόν.

29 Καὶ προφῆται δύο ἢ τρεῖς ὡς λαλῶσι, καὶ οἱ ἄλλοι ὡς διακρίνουν.

30 Καὶ εἰ μὴ ἀποκαλυφθῇ τίποτε εἰς ἄλλον ὅπου καὶ πρῶτος, ὡς σιωπᾷν.

31 Διατὶ ὅλοι δύνασιν ἕνας ἕνας καὶ προφητεύειν διὰ καὶ μαθαίνου ὅλοι, καὶ ὅλοι καὶ παραγοῦνται.

32 Καὶ τὰ πνεύματα τῶν προφητῶν ὑποτάσσονται τῷ σώματι τοῦ Χριστοῦ·

33 Διατὶ ὁ Θεὸς διὰ τὴν εἰρήνην, ὡς ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις τῶν ἁγίων.

34 Αἱ γυναῖκες ὡς ἡ ἐκκλησία ὑποτάσσεται τῷ σώματι τοῦ Χριστοῦ, ὅς ἐστι ἡ ἁγία ἐκκλησία, ἡ ἑαυτῇ ἑωραμένη, ἡ ἡγιασμένη ὑπὸ τοῦ ὕδατος τοῦ ῥήματος ὁ ῥόγος λέγει.

35 Εἰ δέ τι μαθεῖν θέλη-
σιν, ἐν οἴκῳ τῆς ἰδίας ἀνδρᾶς
ἐπερωτάτωσαν· αἰσχροὶ γάρ
ἐσι γυναῖξιν ἐν ἐκκλησίᾳ
λαλεῖν.

36 Ἡ ἀφ' ὑμῶν ὁ λόγος
τοῦ Θεοῦ ἐξηλθεν· ἡ εἰς ὑμᾶς
μόνης κατήντησεν·

37 Εἴ τις δοκεῖ προφήτης
εἶναι ἢ πνευματικός, ἐπιγινω-
σκίτω ὅτι γράφω ὑμῖν, ὅτι τοῦ
Κυρίου εἰσὶν ἐντολαί.

38 Εἰ δέ τις ἀγνοεῖ, ἀγνο-
εῖτω.

39 Ὡγε, ἀδελφοί, ζηλεῖτε
τὸ προφητεύειν, καὶ τὸ λαλεῖν
γλώσσαις μὴ κωλύετε.

40 Πάντα εὐσχημόνως καὶ
κατὰ τάξιν γινέσθω.

35 Καὶ ἂν θέλῃν νὰ
μάθῃν τίποτες, ὥς ἐρωτῶσιν
τῆς ἀνδρὸς τῆς εἰς τὸ σπῆντι·
διὰ τὸ ἀσχημονεῖν πρᾶγμα εἶναι
νὰ συντυχαινῃ αἱ γυναῖκες
εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

36 Ἡ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ
ἐυγῆκεν ἀπὸ σᾶς· ἡ εἰς ἰσᾶς
μόναχῃς ἐκατήντησεν·

37 Ἐὰν φαίνεται κανένας
νὰ εἶναι προφήτης, ἢ πνευμα-
τικός, ὥς γραφικῶς ἐτέτα ὅτι
σᾶς γράφω, ὅτι εἶναι παραγ-
γέλαις τοῦ Κυρίου.

38 Καὶ ἂν κανένας δὲν
γνωρίζει, ὥς μὴν γνωρίζει.

39 Εἰς τούτοις ὅτι, ὡς ἀδελ-
φοί, ζητεῖτε μὴ ζῆλον τὸ νὰ
προφητεύετε, καὶ μὴν ἐμποδι-
ζετε τὸ νὰ λαλεῖν γλώσσαις.

40 Ὅλα ὥς γίνονται πρε-
πόντως καὶ κατὰ τάξιν.

Κεφ. ιε'. 15.

Γ' Ὡς δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί,
τὸ εὐαγγέλιον ὃ εὐηγγελι-
σάμην ὑμῖν, ὃ καὶ παρελάβ-
ετε, ἐν ᾧ καὶ ἐθήκατε·

2 Δι' ἧ καὶ σώζεσθε, τίνι
λόγῳ εὐηγγελισάμην ὑμῖν, εἰ
κατέχετε· ἐκτὸς εἰ μὴ εἰκὴ
ἐπιστεύσατε.

3 Παρέδωκα γὰρ ὑμῖν ἐν
πρώτοις ὃ καὶ παρέλαβον,
ὅτι Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ

ΚΑΙ' σᾶς δηλωποιῶ τὸ εὐ-
αγγέλιον, ἀδελφοί, ὅτι
σᾶς εὐαγγελισα, τὸ ὅποιον
καὶ ἐπαρελάβετε, εἰς τὸ
ὅποιον καὶ τέκεσθε·

2 Διὰ μέση τοῦ ὁποῖου καὶ
σώζεσθε, ἵαν τὸ κρατῆτε μὴ
τὸν λόγον ὅτι σᾶς εὐαγγέ-
λισα· ἔξω ἵαν δὲ ἐπιστεύσατε
εὐκαιρᾶ.

3 Διὰ τὸ πρῶτον σᾶς ἐπα-
ρέδωκα ἐκείνο τὸ ὅποιον καὶ
ἐπαρέλαβον, ὅτι ὁ Χριστὸς

τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν, κατὰ γραφάς·

4 Καὶ ὅτι ἐτάφη, καὶ ὅτι ἐγήγερται τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς γραφάς·

5 Καὶ ὅτι ὤφθη Κηφᾶ, εἴτα τοῖς δώδεκα.

6 Ἐπειτα ὤφθη ἐπάνω πεντακοσίοις ἀδελφοῖς ἰφάπαξ, ἐξ ὧν οἱ πλείους μένουσιν ἕως ἄρτι, τινὲς δὲ καὶ ἐκοιμήθησαν.

7 Ἐπειτα ὤφθη Ἰακώβῳ· εἴτα τοῖς ἀποστόλοις πᾶσιν.

8 Ἐσχάτον δὲ πάντων, ὥσπερ ἐν τῷ ἐκτρέματι, ὤφθη καί μοι.

9 Ἐγὼ γάρ εἰμι ὁ ἐλάχιστος τῶν ἀποστόλων· ὃς οὐκ εἶμι ἱκανὸς καλεῖσθαι ἀποστολὴν, διότι ἐδίωξα τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ.

10 Χάριτι δὲ Θεοῦ εἰμι ὅς εἰμι· καὶ ἡ χάρις αὐτοῦ ἡ εἰς ἐμὲ, ἣ κενὴ ἐγενήθη, ἀλλὰ περισσύτερον αὐτῶν πάντων ἐκοπίασα· οὐκ ἐγὼ δὲ, ἀλλ' ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σὺν ἐμοί.

11 Εἴτε ἢ ἐγὼ, εἴτε ἐκεῖνοι, ὅπως κηρύττομεν, καὶ ὅπως ἐπιστεύσατε.

12 Εἴ δὲ Χριστὸς κηρύσσεται ὅτι ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται,

ἀπέθανε διὰ ταῖς ἀμαρτίαις μας, κατὰ ταῖς γραφάς·

4 Καὶ ὅτι ἐτάφη, καὶ ὅτι ἀνέσθη τὴν τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ ταῖς γραφάς·

5 Καὶ ὅτι ἐφάνη εἰς τὴν Κηφᾶ, ἔπειτα εἰς τὸς δώδεκα.

6 Ἐπειτα ἐφάνη ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ εἰς πεντακόσους ἀδελφούς· πολλοὶ ἀπὸ τῶν ὁπῶν οἱ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιῶν εὐρίσκονται ἕως τῆς ἡμέρας, καὶ μερικοὶ ἐκοιμήθησαν.

7 Ἐπειτα ἐφάνη εἰς τὸν Ἰακώβον· ἔπειτα εἰς ὅλους τοὺς ἀποστόλους.

8 Καὶ ὕστερον ἀπὸ πάντων ὥσπερ ἐν τῷ ἐκτρέματι, ἐφάνη καὶ ἐμοί.

9 Διὰ τὴν ἐμὴν εἰς τὸν Θεόν χάριν, πολλὰ μικρὸς ἀπὸ τῶν ἀποστόλων εἶμι· ὃς οὐκ εἶμι ἱκανὸς καλεῖσθαι ἀποστολὴν, διότι ἐδίωξα τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ.

10 Ἀλλὰ διὰ μέσον τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ εἰμι ὅς εἰμι· καὶ ἡ χάρις αὐτοῦ ἡ εἰς ἐμὲ, ἣ κενὴ ἐγενήθη, ἀλλὰ περισσύτερον αὐτῶν πάντων ἐκοπίασα· οὐκ ἐγὼ δὲ, ἀλλ' ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σὺν ἐμοί.

11 Καὶ ἐγὼ λοιπὸν, καὶ ἐκεῖνοι, ὅπως κηρύττομεν, καὶ ὅπως ἐπιστεύσατε.

12 Καὶ ἐὰν ὁ Χριστὸς κηρύσσεται ὅτι ἀνέστη ἐκ νεκρῶν,

ὡς λέγουσιν τινες ἐν ὑμῖν, ὅτι
ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ἔστιν;

13 Εἰ δὲ ἀνάστασις νεκρῶν
οὐκ ἔστιν, ἔδδ' Χριστὸς ἐγήγε-
ται.

14 Εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ
ἐγήγεταί, κινὸν ἄρα τὸ
κήρυγμα ἡμῶν, κινή δὲ καὶ
ἡ πίστις ὑμῶν.

15 Εὐρισκόμεθα δὲ καὶ
ψευδομάρτυρες τοῦ Θεοῦ· ὅτι
ἠμαρτυρήσαμεν κατὰ τοῦ
Θεοῦ ὅτι ἠγίωρε τὸν Χριστόν· ὃν
οὐκ ἠγίωρεν, εἴπερ ἄρα νεκροὶ
οὐκ ἐγείρονται.

16 Εἰ γὰρ νεκροὶ οὐκ ἐγί-
νονται, ἔδδ' Χριστὸς ἐγήγε-
ται·

17 Εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ ἐγή-
γεταί, ματαία ἡ πίστις ὑμῶν·
ἔτι ἐστὶ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις
ὑμῶν·

18 Ἄρα καὶ οἱ κοιμηθέν-
τες ἐν Χριστῷ, ἀπώλοντο.

19 Εἰ ἐν τῇ ζωῇ ταύτῃ
ἡλπιότες ἐσμέν ἐν Χριστῷ
μόνον, ἡλειωότεροι πάντων
ἀνθρώπων ἐσμέν.

20 Νυνὶ δὲ, Χριστὸς ἐγή-
γεταί ἐκ νεκρῶν· ἀπαρχὴ τῶν
κοιμημένων ἐγένετο.

21 Ἐπειδὴ γὰρ δι' ἄν-
θρώπου ὁ θάνατος, καὶ δι'
ἀνθρώπου ἀνάστασις νε-
κρῶν.

λέγουσιν τινες ἀνάμισά σας, ὅτι
ἀνάστασις νεκρῶν δὲν εἶναι;

13 Καὶ ἰὰν δὲν εἶναι
ἀνάστασις νεκρῶν, ἔδδ' ὁ Χριστὸς
ἀναστάθῃ.

14 Καὶ ἰὰν ὁ Χριστὸς δὲν
ἀναστάθῃ, εὐκαιρον λοιπὸν εἶ-
ναι τὸ κήρυγμά μας, καὶ εὐ-
καιρὴ εἶναι καὶ ἡ πίστις σας.

15 Καὶ ἐμεῖς εὐρισκόμεθα
ψευδομάρτυρες τοῦ Θεοῦ· ὅτι
ἠμαρτυρήσαμεν περὶ Θεοῦ, ὅτι
ἀνάστησε τὸν Χριστόν· τὸν ὁποῖον
δὲν ἀνάστησεν, αἰσῶς καὶ οἱ
νεκροὶ δὲν ἀναστήνουνται.

16 Διατὶ ἰὰν οἱ νεκροὶ δὲν
ἀναστήνουνται, ἔδδ' ὁ Χριστὸς
ἀναστάθῃ·

17 Καὶ ἰὰν ὁ Χριστὸς δὲν
ἀναστάθῃ, ἡ πίστις σας εἶναι
εὐκαιρὴ· ἀκόμη εὐρίσκεσθε εἰς
ταῖς ἁμαρτίαις σας·

18 Καὶ ἐκεῖνοι λοιπὸν ὅπως
ἐκοιμήθησαν εἰς τὸν Χριστόν,
ἐχάθησαν.

19 Ἐὰν μόνον ἐλπίζωμεν
εἰς τὸν Χριστόν εἰς τὴν ζωὴν
ἐτέτην, εἴμεσθεν ἀθλιώτεροι
ἀπὸ ὅλης τῆς ἀνθρώπου.

20 Ἀλλὰ τῶρα ὁ Χριστὸς
ἀνέστη ἐκ νεκρῶν· καὶ ἐγένεν
ἀπαρχὴ ἐκείνων ὅπως κοιμῶν-
ται.

21 Διατὶ ἐπειδὴ διαμέσσω
ἐνὸς ἀνθρώπου (εἶναι) ὁ θάνα-
τος, τίτοιαις λογιῇς καὶ δια-
μέσσω ἐνὸς ἀνθρώπου (εἶναι) ἡ
ἀνάστασις τῶν νεκρῶν.

22 Ὡσπερ γάρ ἐν τῷ Ἀδὰμ πάντες ἀποδύθηκαν, ὅτω καὶ ἐν τῷ Χριστῷ πάντες ζωοποιήσονται.

23 Ἐκαστος δὲ ἐν τῷ ἰδίῳ τάγματι ἀπαρχὴ Χριστός, ἔπειτα οἱ τοῦ Χριστοῦ, ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ.

24 Εἴτα τὸ τέλος, ὅταν παραδῶ τὴν βασιλείαν τῷ Θεῷ καὶ πατρί· ὅταν καταργήσῃ πᾶσαν ἀρχὴν καὶ πᾶσαν ἐξουσίαν καὶ δύναμιν.

25 Δεῖ γὰρ αὐτὸν βασιλεύειν ἄχρις ἢ ἂν θῇ πάντα τῆς ἐχθρῆς ὑπὸ τῆς πόδας αὐτοῦ.

26 Ἐσχάτος ἐχθρός καταργεῖται ὁ θάνατος.

27 Πάντα γὰρ ὑπέταξεν ὑπὸ τῆς πόδας αὐτοῦ. Ὅταν δὲ εἴπῃ ὅτι πάντα ὑποτάσσονται, ὅλον ὅτι ἐκτός τοῦ ὑποτάσσονται αὐτῷ τὰ πάντα.

28 Ὅταν δὲ ὑποταγῇ αὐτῷ τὰ πάντα, τότε καὶ αὐτὸς ὁ υἱὸς ὑποταγήσεται τῷ ὑποτάσσονται αὐτῷ τὰ πάντα, ἵνα ἡ ὁ Θεὸς τὰ πάντα ἐν πᾶσιν.

29 Ἐπὶ τί ποιήσῃσιν οἱ βαπτιζόμενοι ὑπὲρ τῶν νεκρῶν, εἰ ὅλως νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται;

22 Διατὶ καθὼς ὡς τῷ Ἀδὰμ ὅλοι ἀποδύθηκαν, τοιαύτας λογῆς καὶ εἰς τὸν Χριστὸν ὅλοι θέλουσι ζωοποιηθῇ.

23 Ἀμὴν καὶδε ἵνα τὴν ἰδίαν τε τάξιν· ὁ Χρ. (ἵνα) ἀπαρχὴ, ἔπειτα λην ἀνασταθῇ) ἐκεῖνοι εἶναι τοῦ Χριστοῦ εἰς τὴν παρουσίαν τε.

24 Εἴτα (θέλει εἶσθαι) τέλος, ὅταν παραδῶ τὴν βασιλείαν εἰς τὸν Θεὸν πατέρα· ὅταν χαλάσῃ τὴν λογῆς ἀρχὴν καὶ καθύστερίαν καὶ δύναμιν.

25 Διατὶ κάμνοι Χριστὸς βασιλεύει αὐτὸς ἕως ὅτου βάλῃ ὅλως τὴν ἐχθρὴν καὶ κάτω εἰς τὰ πόδας τοῦ Χριστοῦ.

26 Ὑστερὸς ἐχθρὸς χαλιᾶται, εἶναι ὁ θάνατος.

27 Διατὶ ὅλα τὰ ταξὶν ἀποκάτω εἰς τὰ πόδας τε. Καὶ ὅταν λέγῃ ὅλα τοῦ εἶναι ὑποτάσσονται φανερόν· εἶναι ὅτι ἐξω ἐκεῖνοι ὅπου τοῦ ὑποτάσσονται πάντα.

28 Καὶ ὅταν τῷ ταχῆσιν τὰ πάντα, καὶ αὐτὸς ὁ υἱὸς θύλῃ ταχθῇ εἰς ἐκεῖνον ὅπου ὑπόταξι τὰ πάντα, εἶναι ὁ Θεὸς τὰ ὅλα εἰς πάντα.

29 Ἀλλῶς τί θέλουσι ἐκεῖνοι ὅπου βαπτίζονται τὴν νεκρῶν, εἰαν καθόλου οὐκ ἐγείρονται;

καὶ βαπτίζονται ὑπὲρ τῶν νεκρῶν;

30 Τί καὶ ἡμεῖς κινδυνεύομεν πᾶσαν ὥραν;

31 Καθ' ἡμέραν ἀποθνήσκω, ἢ τὴν ὑμῖν καύχησιν, ἣν ἔχω ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

32 Εἰ κατὰ ἄνθρωπον ἐθνηριομάχησα ἐν Ἐφίσω, τί μοι τὸ ὕψιλον, εἰ νεκροὶ οὐκ ὑγίαινται; Φάγωμι καὶ πίνωμι· αὖριον γὰρ ἀποδύσκομαι.

33 Μὴ πλανᾶσθι· Φθείρησιν ἤδη χεῖρσθ' ὁμιλίαι κακάι.

34 Ἐκνήψατε δικαίως, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ἀγνωρίαν γὰρ Θεὸς τινες ἔχουσι· περὶς ἐντροπὴν ὑμῖν λέγω.

35 Ἀλλ' ἰεῖ τις· Πῶς ὑγίαινται οἱ νεκροί; ποῖον δὲ σῶματι ἔρχονται;

36 Ἀφρον, σὺ δ' σπείρεις, καὶ ζωοποιεῖται, ἐὰν μὴ ἀποθάνῃ.

37 Καὶ ὁ σπείρεις, ἐκ τοῦ σώματος τοῦ γενησόμενον σπείρεις, ἀλλὰ γυμνὸν κόκκον, εἰ τύχοι, οἷον, ἢ τινος τῶν λοιπῶν.

38 Ὁ δὲ Θεὸς αὐτῷ δίδωσι σῶμα καθὼς ἠθέλησεν, καὶ ἰκάνει

νεκροὶ δὲ ἀναστήνῃσι; διατί καὶ βαπτίζονται διὰ τῆς νεκρῆς;

30 Καὶ διατί καὶ ἡμεῖς κινδυνεύομεν πᾶσαν ὥραν;

31 Πᾶσα ἡμέρα ἀποθνήσκω, μὰ τὴν ἐδικήν σας καύχησιν, ὅπερ ἔχω εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν τὸν Κύριόν μας.

32 Ἐὰν ἰγὼ κατὰ ἄνθρωπον ἐθνηριομάχησα μὲν ἐθνη εἰς τὴν Ἐφῆσον, τί ἔστιν ἐμοὶ τὸ διὰφορὸν μὲν, ἐὰν οἱ νεκροὶ δὲ ἀναστήνῃσι; Ἄς φάγωμι καὶ ἀς πίνωμι· διατί αὖριον ἀποδύσκομαι.

33 Μὴ πλανᾶσθι. Ἡ κακαίς συναναστροφαῖς χαλῶσι τὰ καλὰ ἤδη.

34 Ἐξυπνίσετε (ἐὰν ζῆτε) δικαίως, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· διατί κάποιοι δὲ γνωρίζουσιν τὸν Θεόν· διὰ ἐντροπὴν σας τὸ λέγω.

35 Ἀλλὰ καίνεας θέλει εἰπεῖ· Πῶς ἀναστήνῃσι οἱ νεκροί; καὶ μὲ ποῖον κορμὶ ἔρχονται;

36 Ἀγνωστε (ἄνθρωπε) ἐκεῖνο ὅπερ σπείρεις ἐσὺ, δὲν πέρνει ζῶν, ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ.

37 Καὶ ἐκεῖνο ὅπερ ἐσὺ σπείρεις, δὲν σπείρεις τὸ σῶμα ὅπερ μέλλει νὰ γενῇ, ἀλλὰ γυμνὸν κοκκίον, ἂν τύχη, σιταρίῳ, ἢ καεννὸς ἀπὸ τὰ λοιπὰ σπέρματα.

38 Καὶ ὁ Θεὸς τῷ δίδει σῶμα καθὼς θέλει, καὶ ἰκανοῦ

τω τῶν σπερμάτων τὸ ἴδιον σῶμα.

39 Οὐ πᾶσα σὰρξ ἡ αὐτὴ σὰρξ ἀλλὰ ἄλλη μὲν σὰρξ ἀνθρώπων, ἄλλη δὲ σὰρξ κτηνῶν, ἄλλη δὲ ἰχθύων, ἄλλη δὲ πτηνῶν.

40 Καὶ σώματα ἐπερ-
αία, καὶ σώματα ἐπίγεια·
ἀλλ' ἑτέρα μὲν ἡ τῶν ἐπε-
ραίων δοξα, ἑτέρα δὲ ἡ τῶν
ἐπίγειων.

41 Ἄλλη δόξα ἡλίου, καὶ
ἄλλη δόξα σελήνης, καὶ ἄλλη
δόξα ἀστέρων· ἀστὴρ γὰρ ἀστὴρ
διαφέρει ἐν δόξῃ.

42 Οὕτω καὶ ἡ ἀνάστα-
σις τῶν νεκρῶν σπείρεται ἐν
φθορᾷ, ἐγείρεται ἐν ἀφθαρ-
σίᾳ·

43 Σπείρεται ἐν ἀτιμίᾳ,
ἐγείρεται ἐν δόξῃ· σπείρεται
ἐν ἀσθενείᾳ, ἐγείρεται ἐν δυ-
νάμει·

44 Σπείρεται σῶμα ψυχι-
κόν, ἐγείρεται σῶμα πνευμα-
τικόν· ἔστι σῶμα ψυχικόν, καὶ
ἔστι σῶμα πνευματικόν.

45 Οὕτω καὶ γέγραπται·
Ἐγένετο ὁ πρῶτος ἀνθρώπος·
Ἀδὰμ εἰς ψυχὴν ζῶσαν· ὁ
ἄσχατος· Ἀδὰμ εἰς πνεῦμα
ζωοποιῶν.

ἀπὸ τὰ σπέρματα τὸ ἴδιον
τὸ σῶμα (δίδει.)

39 Ὅχι καθε σὰρξ εἶναι
ἡ αὐτὴ σὰρξ· ἀλλὰ ἄλλη
εἶναι ἡ σὰρξ τῶν ἀνθρώπων,
καὶ ἄλλη εἶναι ἡ σὰρξ τῶν
κτηνῶν, καὶ ἄλλη εἶναι ἡ
σὰρξ τῶν ψαριῶν, καὶ ἄλλη
εἶναι ἡ σὰρξ τῶν πτευνῶν.

40 Εἶναι καὶ σώματα ἐπε-
ραία, εἶναι καὶ σώματα ἐπί-
γεια· ἀλλὰ ἄλλη εἶναι ἡ δοξα
τῶν ἐπεραίων, καὶ ἄλλη ἡ
δοξα τῶν ἐπίγειων.

41 Καὶ ἄλλη εἶναι ἡ δοξα
τῆς ἡλίου, καὶ ἄλλη εἶναι ἡ δοξα
τοῦ φεγγαρίου, καὶ ἄλλη εἶναι
ἡ δοξα τῶν ἀστέρων· διατὶ ὁ
ἕνας ἀστὴρ διαφέρει ἀπὸ τοῦ
ἄλλου ἀστὸς εἰς τὴν δόξαν.

42 Ἐστὶ θίλει, εἰσθαί καὶ
ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν
σπείρεται εἰς φθοράν, ἀναστή-
νεται εἰς ἀφθαρσίαν·

43 Σπείρεται εἰς ἀτιμίαν,
καὶ ἀναστήνεται εἰς τὴν δόξαν·
σπείρεται ἀσθενημένον, καὶ
ἀναστήνεται δυναμωμένον·

44 Σπείρεται σῶμα ψυχι-
κόν, καὶ ἀναστήνεται σῶμα
πνευματικόν· εἶναι σῶμα
ψυχικόν, καὶ εἶναι σῶμα
πνευματικόν.

45 Τέτοιαις λογῇς εἶναι
καὶ γεγραμμένον· Ἐγένετο ὁ
πρῶτος ἀνθρώπος· Ἀδὰμ εἰς
ψυχὴν ζωντανήν· ὁ ὑπερῖνος
Ἀδὰμ εἰς πνεῦμα ζωοποιεῖν.

46 Ἄλλ' ἢ πρῶτον τὸ πνευματικόν, ἀλλὰ τὸ ψυχικόν, ἔπειτα τὸ πνευματικόν.

47 Ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ἐκ γῆς, χοϊκός· ὁ δεύτερος ἄνθρωπος, ὁ Κύριος ἐξ ὕρα-
νῶν.

48 Οἱ δὲ χοϊκοί, τοιοῦτοι καὶ οἱ χοϊκοί· καὶ οἱ ἱπυ-
ράνιοι, τοιοῦτοι καὶ οἱ ἱπυρά-
νιοι.

49 Καὶ καθὼς ἰφορέσα-
μεν τὴν εἰκόνα τοῦ χοϊκοῦ,
φορέσομεν καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ
ἱπυράνιου.

50 Τῆτο δέ φημι, ἀδελ-
φοί, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα βασι-
λείαν Θεοῦ κληρονομήσαι ἔ-
δύνανται, ἐδὲ ἢ φθορὰ τὴν
ἀφθαρσίαν κληρονομεῖ.

51 Ἰδὲ, μυστήριον ὑμῖν
λέγω· Πάντες μὲν ἐ κοιμη-
θῆσόμεθα, πάντες δὲ ἄλλα-
γησόμεθα·

52 Ἐν ἁτόμῳ, ἐν ῥιπῇ
ὀφθαλμοῦ, ἐν τῇ ἰσχύτι σάλ-
πιγγι, (σαλπίσει γάρ,) καὶ
οἱ νεκροὶ ἐγερθήσονται ἀφθαρ-
τοι, καὶ ἡμεῖς ἀλλαγησόμε-
θα.

53 Διὶ γὰρ τὸ φθαρτὸν
τῆτο ἐνδύσασθαι ἀφθαρσίαν,
καὶ τὸ θνητὸν τῆτο ἐνδύσασθαι
ἀθανασίαν.

46 Ἀλλὰ ὅχι πρῶτος ὁ γινε-
τὸ πνευματικόν, ἀλλὰ τὸ ψυ-
χικόν, ἔπειτα τὸ πνευματικόν.

47 Ὁ πρῶτος ἄνθρωπος
(ἦτον) ἀπὸ τὴν γῆν χωμα-
τίνιος· ὁ δεύτερος ἄνθρωπος
(εἶναι) ὁ Κύριος ἀπὸ τὸν ὕρα-
νόν.

48 Ὁ, τι λογῆς ἦτον ὁ
χωματίνιος, τέτοιαις λογῆς
εἶναι καὶ οἱ χωματίνιοι· καὶ
ὁ, τι λογῆς εἶναι ὁ ἱπυράνιος,
τέτοιαις λογῆς (θέλουσιν εἶσθαι)
καὶ οἱ ἱπυράνιοι.

49 Καὶ καθὼς ἰφορίσα-
μεν τὴν εἰκόνα τοῦ χωματί-
νιου, ἔτσι θέλομεν φορέσει καὶ
τὴν εἰκόνα τοῦ ἱπυράνιου.

50 Καὶ τῆτο λέγω, ἀδελ-
φοί, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα δὲν
δύναται ἵνα κληρονομήσῃ τὴν
βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, ἐδὲ ἢ
φθορὰ κληρονομή τὴν ἀφθαρ-
σίαν.

51 Νά, ὡς σὰς λέγω
μυστήριον ἀληθινά· Ὅλοι δὲν
θέλομεν ἀποθάη, ἀλλὰ ὅλοι
θέλομεν ἀλλαχθῆ·

52 Εἰς· μίαν στιγμήν, ὡς
ἐν φωτὶ ὀφθαλμοῦ, ἰς τὴν
ὕψιριν σάλπιγγα· (διὰ τὴν
θέλει σαλπίζει,) καὶ οἱ νεκροὶ
θέλουσιν ἀνασταθῆ ἀφθαρτοι,
καὶ ἡμεῖς θέλομεν ἀλλαχθῆ.

53 Διὰ τὴν ἀναγκαῖον εἶναι
τὸ φθαρτὸν ἐν τῆτο (κορμί) ἵνα ἐν-
δυθῇ ἀφθαρσίαν, καὶ τὸ θνητὸν
ἐν τῆτο ἵνα ἐνδυθῇ ἀθανασίαν.

54 Ὅταν δὲ τὸ φθαρτὸν
τῦτο ἐνδύσῃται ἀφθαρσίαν,
καὶ τὸ θνητὸν τῦτο ἐνδύσῃται
ἀθανασία, τότε γενήσεται ὁ
λόγος ὁ γεγραμμένος· Κατε-
πόθη ὁ θάνατος εἰς νίκην.

55 Πῦ σὺ, θάνατε, τὸ
κέντρον; Πῦ σὺ, ἄδη, τὸ
νίκην;

56 Τὸ δὲ κέντρον τοῦ θά-
νατου, ἡ ἁμαρτία· ἡ δὲ δύναμις
τῆς ἁμαρτίας, ὁ νόμος.

57 Τῷ δὲ Θεῷ χάρις τῇ
διδότι ἡμῖν τὸ νικῆν, διὰ
τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ.

58 Ὡς, ἀδελφοί μου ἀγα-
πητοί, ἐδραῖοι γίνεσθε, ἀμε-
τακίνητοι, περιστοιχόμενοι ἐν τῷ
ἔργῳ τοῦ Κυρίου πάντοτε, εὐδο-
κίαις ὅτι ὁ κόπος ὑμῶν οὐκ ἐστὶ
κενὸς ἐν Κυρίῳ.

Κεφ. ις. 16.

Περὶ δὲ τῆς λογίας τῆς εἰς
τὰς ἀγίας ὥστερ διέταξα
ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλα-
τίας, ἔτω καὶ ὑμεῖς ποιή-
σατε.

2 Κατὰ μίαν σαββάτων
ἡμῶν παρ' ἐαυτῷ τιθέ-
τω, θησαυρίζων ὅ, τι ἂν ὑπο-

54 Καὶ ὅταν τὸ φθαρτὸν
ἐτῶτο (κορμί) ἐνδύθῃ ἀφθαρ-
σίαν, καὶ τὸ θνητὸν (κορμί)
ἐνδύθῃ ἀθανασία, τότε θέλει
γίνει ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος·
Ἐρροφήθη ὁ θάνατος ἀπὸ τῆς νίκης.

55 Ὡ θάνατε, πῦ σὺ
ἡ νίκη σὺ; Ὡ ἄδη, πῦ σὺ
τὸ κέντρον σὺ;

56 Τὸ κέντρον τοῦ θάνατου
εἶναι ἡ ἁμαρτία· καὶ ἡ δύναμις
τῆς ἁμαρτίας εἶναι ὁ νόμος.

57 Καὶ ὡς εἶναι χάρις τῇ
Θεῷ ὅπῃ μᾶς δίδει τὴν
διαμέσιν τοῦ Κυρίου μας
Χριστοῦ.

58 Διὰ τῦτο, ἀδελφοί μου
ἀγαπητοί, στέκεσθε τῇ
ἀμετασάλευτοι, περιστοι-
χίταις εἰς τὸ ἔργον τοῦ Κυρίου
πάντοτε, ἐξυμνοῦντες ὅτι
κόπος σας δὲν εἶναι κενός·
εἰς τὸν Κύριον.

ΚΑὶ διὰ τῆς ζητείας
ἐλεημοσυῶν ὅπῃ
διὰ τὰς ἀγίας, καθὼς ἐβό-
ησα εἰς τὰς ἐκκλησίας τῆς
Γαλατίας, τίτοιαις λογίαις καί
μετε καὶ εἰς εἰς.

2 Κάθε κυριακὴν καὶ
ἐν ἑκάστῃ σαββάτῳ
ἑνὶς ἀπὸ σας ἀεὶ βάλλει
ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ σπῆντι τὸ
θησαυρίζων ὅ, τι ἂν ὑπο-

δῶται· ἵνα μὴ ὅταν ἔλθῃ,
τότε λογίαι γίνωνται.

3 Ὅταν δὲ παραγέωμαι,
ὡς ἂν δοκιμάσῃτε δι' ἐπιτο-
λῶν, τῆς πέμψης ἀπειν-
κεῖν τὴν χάριν ὑμῶν εἰς Ἱε-
ρουσαλὴμ.

4 Ἐὰν δὲ ἡ ἀξίον τοῦ
καὶ ἐμὲ πορεύεσθαι, σὺν ἐμοὶ
πορεύεσθαι.

5 Ἐλεύσομαι δὲ πρὸς ὑμᾶς
ὅταν Μακεδονίαν διέλθω
(Μακεδονίαν γὰρ διέρχο-
μαι).

6 Πρὸς ὑμᾶς δὲ τυχὸν
παραμεινῶ, ἢ καὶ παραχει-
μάσω, ἵνα ὑμεῖς με προτίμ-
ητε ἢ ἂν πορεύωμαι.

7 Οὐ θέλω γὰρ ὑμᾶς ἄρτι
ἐν παρόδῳ ἰδεῖν· ἐλπίζω δὲ
χρόιον τινα ἐπιμεῖναι πρὸς
ὑμᾶς, ἵνα ὁ Κύριος ἐπιτιθέ-
ται.

8 Ἐπιμενῶ δὲ ἐν Ἐφέσῳ
ἕως τῆς πεντηκοστῆς.

9 Θύρα γὰρ μοι ἀνέωγε
μεγάλῃ καὶ ἐνεργῇ, καὶ ἀν-
τικείμενοι πολλοί.

10 Ἐὰν δὲ ἔλθῃ Τιμό-
θεος, βλέπετε ἵνα ἀφόβως
γίνῃται πρὸς ὑμᾶς· τὸ γὰρ ἔρ-
γον Κυρίου ἐργάζεται ὡς καὶ
ἐγώ.

τας ὅσον ἡμπορεῖ, καθὼς τὸν
φωτίσει Θεός· διὰ τὸ μὴ γί-
νεται τότε μάζωξις τῆς ἐλεη-
μοσύνης ὅταν ἔλθῃ.

3 Καὶ ὅταν ἔλθῃ, ὅποιος
ἐσὶς θέλετε γράψαι μὴ ἐπι-
τολαῖς νὰ εἶναι δοκιμοί, ἐκεί-
νος θέλω πέμψαι νὰ πάρῃ,
καὶ νὰ ὑπάσῃ τὴν χάριν
σας εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ.

4 Καὶ ἂν εἶναι ἀξίον νὰ
πάγῃ καὶ ἐγώ, θέλω σὺν ὑπά-
γει μάζωξιν.

5 Καὶ ὅταν περάσω τὴν
Μακεδονίαν, θέλω ἔλθῃ εἰς
ἱσᾶς· (διὰ τὸ θέλω νὰ περάσω
διαμέσιν τῆς Μακεδονίας).

6 Καὶ ἂν τύχῃ θέλω ταχθῇ
ὀλίγον εἰς ἱσᾶς, ἢ καὶ νὰ ξε-
χειμάσω, διὰ τὸ νὰ με συμ-
προνοήσῃτε ὅπῃ καὶ ἂν
ὑπάγῃ.

7 Διὰ τὸν δὲν θέλω νὰ σᾶς
εἰδῶ τῶρα περαστικός· ἀλλ'
ἐλπίζω νὰ ἀπομείνω καμπό-
σον καιρὸν εἰς ἱσᾶς, ἂν τὸ
συγχωρήσῃ ὁ Κύριος.

8 Καὶ θέλω ἀπομείναι εἰς τὴν
Ἐφεσον ἕως τῆς πεντηκοστῆς.

9 Διὰ τὸ μὴ ἀνοίχθη θύ-
ρα μεγάλη καὶ ἐνεργητικὴ, καὶ
εἶναι καὶ πολλοὶ ἐναντίοι.

10 Καὶ ἂν ἔλθῃ ὁ Τι-
μόθεος, βλέπετε νὰ εἶναι χω-
ρὶς φόβου ἀνάμεινά σας· διὰ τὸ
ἐργάζεται τὸ ἔργον τοῦ
Κυρίου ὡσὺν καὶ ἐγώ.

11 Μήτις ἦν αὐτὸν ἐξυ-
δινήσῃ· προτίμψατε δὲ αὐ-
τὸν ἐν εἰρήνῃ, ἵνα ἔλθῃ πρὸς με-
ἐκδέχομαι γὰρ αὐτὸν μετὰ
τῶν ἀδελφῶν.

12 Περὶ δὲ Ἀπολλῶ τοῦ
ἀδελφοῦ, πολλὰ παρεκάλεσα
αὐτὸν ἵνα ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς
μετὰ τῶν ἀδελφῶν· καὶ πάν-
τως οὐκ ἦν θέλημα ἵνα νῦν
ἔλθῃ· ἐλευσεται δὲ ὅταν εὖ-
καιρήσῃ.

13 Γεργορεῖτε, γήκτε ἐν
τῇ πίστει, ἀνδρίζεσθε, κρα-
ταιεύσθε·

14 Πάντα ὑμῶν ἐν ἀγά-
πῃ γινέσθω.

15 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς,
ἀδελφοί· οἴδατε τὴν οἰκίαν
Στεφανά, ὅτι ἐστὶν ἀπαρχὴ
τῆς Ἀχαΐας, καὶ εἰς διακο-
νίαν τοῖς ἁγίοις ἔταξαι ἑαυ-
τῆς·

16 Ἵνα καὶ ὑμεῖς ὑπο-
τάσσησθε τοῖς τοιοῖς, καὶ
παντὶ τῷ συνεργῶντι καὶ κο-
πιῶντι.

17 Καίρω δὲ ἐπὶ τῇ παρ-
ουσίᾳ Στεφανά καὶ Φερτυνά-
τη καὶ Ἀχαικῆ, ὅτι τὸ
ὑμῶν ὑτέρημα αὐτοὶ ἀνεπλή-
ρωσαν·

18 Ἀνέπαυσαν γὰρ τὸ
ἑμὸν πνεῦμα καὶ τὸ ὑμῶν·

11 Κανένας λοιπὸν ἀν-
τὸν καταφρονῇ· ἀλλὰ
τροφιάσετέ τον με εἰρήνην,
ἵνα ἔλθῃ εἰς ἐμένα· διατὶ
καρτερῶ ἀντάμα με τὰς ἀδελ-
φάς.

12 Καὶ διὰ τὸν ἀδελφόν
τὸν Ἀπολλῶ, πολλὰ τὸν ἐκ-
ρακάλεσα διὰ νᾶ ἔλθῃ
εἰς ἡμᾶς με τὰς ἀδελφάς
καὶ καθόλου δὲν ἡθέλησεν
ἔλθῃ τώρα· ἀλλ' ὅταν εὖ
ὅταν εὖ καλὸν καιρὸν.

13 Αἰσχυρῶν, γήκτε
εἰς τὴν πίστιν, ἀνδρίζεσθε
καὶ δυναμώνεσθε·

14 Ὅλα σας (τὰ πάντα)
κατὰ ἡμᾶς γίνονται μετὰ
ἀγάπης.

15 Καὶ παρακαλῶ
ἀδελφοί· ἐξεύρετε τὸ σπῆμα
τοῦ Στεφανά, ὅτι εἶναι
πρωτοφαιήσημον τῆς Ἀχαΐας
καὶ ἐφείρωσαν τοῦ λόγου
διὰ νᾶ ὑπηρετήσῃ τὰς ἀδελ-
φάς.

16 Διὰ νᾶ ὑποτάσσῃτε
καὶ ἐσεῖς εἰς τὰς τοιούτας,
εἰς κάθε ἕνα ὅπου συνεργῶν
καὶ κοπιᾷ.

17 Καὶ χαίρω μετὰ τῇ παρ-
ουσίᾳ Στεφανά καὶ Φερτυνά-
τη καὶ Ἀχαικῆ, ὅτι τὸ
τοῦ ὑμῶν ὑτέρημα αὐτοὶ
ἀνεπλήρωσαν·

18 Διατὶ καὶ τὸ ἑμὸν
πνεῦμα, καὶ τὸ ὑμῶν·

ἐπιγινώσκετε ἦν τὰς τοιά-
τας.

19 Ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ
ἐκκλησίαι τῆς Ἀσίας. Ἀσπά-
ζονται ὑμᾶς ἐν Κυρίῳ πολλὰ
Ἀκύλας καὶ Πρίσκιλλα, σὺν
τῇ κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλη-
σία.

20 Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ
ἀδελφοὶ πάντες. Ἀσπάσασθε
ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἁγίῳ.

21 Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ
χειρὶ Παύλου.

22 Εἴ τις ἔ φιλεῖ τὸν
Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ἦτω
ἀντάμα, μαρὰν ἀδά.

23 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου
Ἰησοῦ Χριστοῦ μετ' ὑμῶν.

24 Ἡ ἀγάπη μετὰ
πάντων ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.
Ἀμήν.

† Πρὸς Κορινθίους πρώτη
ἐγράφη ἀπὸ Φιλίππων διὰ
Στεφανά, καὶ Φερτυνάτην,
καὶ Ἀχαικῆ, καὶ Τιμοθέου.

σας ἀνέπαυσαν. γνωρίζετε
λοιπὸν τὰς τοιάτας.

19 Σᾶς χαίρειν αἱ ἐκ-
κλησίαι τῆς Ἀσίας. Σᾶς χαί-
ρειν κατὰ πολλὰ ἐν Κυρίῳ ὁ
Ἀκύλας καὶ Πρίσκιλλα, ὁμοῦ
μετὰ τὴν ἐκκλησίαν ὅπου εἶναι
εἰς τὸ σπῆμα αὐτῶν.

20 Οἱ ἀδελφοὶ ὅλοι σᾶς
χαίρειν. Χαίρετε ὅλους ἕνα
τὸν ἄλλον μετὰ φιλήμα ἁγίου.

21 Ἐμὲ τὸ χαίρειν
μὸς (ἐγράφη) μετὰ τὸ ἐδικὸν με-
τὰ τοῦ Παύλου.

22 Ὅποιος δὲ ἀγαπᾷ
τὸν Κύριον μας Ἰησοῦν Χρι-
στὸν, ἂς εἶναι ἀντάμα μαρὰν
ἀδὰ.

23 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου
Ἰησοῦ Χριστοῦ ἂς εἶναι μετὰ
λόγου σας.

24 Ἡ ἀγάπη μετὰ
ὅλης σας ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.
Ἀμήν.

† Ἡ εἰς Κορινθίους πρώτη
ἐγράφη ἀπὸ Φιλίππων, διὰ
Στεφανά καὶ Φερτυνάτην καὶ
Ἀχαικῆ καὶ Τιμοθέου.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ.

Κεφ. α'. 1.

ΠΑΥΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ, ΔΙΑ ΘΕΛΗΜΑΤΟΣ ΘΕΟΥ, ΚΑΙ ΤΙΜΩΣ ΔΕΟΥ, Ο ΑΔΙΕΛΦΟΣ, ΤΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΤΗΣ ΕΣΤΙΝ ΕΝ ΚΟΡΙΝΘΩ, ΣΥΝ ΤΟΙΣ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΣΙ ΤΟΙΣ ΕΣΙΝ ΕΝ ΤΗ ΑΧΑΪΑ.

2 ΧΑΡΙΣ ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Εὐλογητός ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ πατὴρ τῶν οἰκτιρῶν, καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως.

4 Ὁ παρακαλῶν ἡμᾶς ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν, εἰς τὸ δύνασθαι ἡμᾶς παρακαλεῖν τὸς ἐν πάσῃ θλίψει, διὰ τῆς παρακλήσεως ἧς παρακαλέμεθα αὐτοὶ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ.

5 Ὅτι καθὼς περισσεύει τὰ παθήματα τοῦ Χριστοῦ εἰς ἡμᾶς, ὥτω διὰ Χριστοῦ περισσεύει καὶ ἡ παράκλησις ἡμῶν.

6 Εἴτε διὰ θλιβόμεθα, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρακλήσεως καὶ σωτηρίας, τῆς ἐνεργημένης ἐν ὑπομονῇ τῶν αὐτῶν παθημάτων.

ΠΑΥΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ, ΜΕ ΤΟ ΘΕΛΗΜΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ, ΚΑΙ ΤΙΜΩΣ ΔΕΟΥ, Ο ΑΔΙΕΛΦΟΣ, ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ, ΟΠΩΣ ΕΙΝΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΟΡΙΝΘΩ, ὅλως τὸς ἁγίους ὅπου εἰσὶν ὅλην τὴν Αχαιαν.

2 Ἀς εἶναι χάρις εἰς ὑμᾶς καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Ἀς εἶναι εὐλογητός Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ πατὴρ τῶν οἰκτιρῶν, καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως.

4 Ὅπως ἡμᾶς παρηγορεῖται ὅλως καὶ ταῖς θλίψεσιν ἡμῶν, ὥτω διὰ Χριστοῦ δύνασθαι ἡμᾶς παρακαλεῖν τοὺς ἐν πάσῃ θλίψει, διὰ τῆς παρακλήσεως ἧς παρακαλέμεθα αὐτοὶ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ.

5 Ὅτι καθὼς περισσεύει τὰ παθήματα τοῦ Χριστοῦ, ὥτω διὰ Χριστοῦ περισσεύει καὶ ἡ παράκλησις ἡμῶν.

6 Καὶ ἵνα ὅταν θλιβόμεθα, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρακλήσεως καὶ σωτηρίας, τῆς ἐνεργημένης ἐν ὑπομονῇ τῶν αὐτῶν παθημάτων.

τῶν ὧν καὶ ἡμεῖς πάσχομεν· εἴτε παρακαλέμεθα, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρακλήσεως καὶ σωτηρίας· καὶ ἡ ἐλπίς ἡμῶν βεβαία ὑπὲρ ὑμῶν.

7 Εἰδότες ὅτι ὥσπερ κοινωνοὶ ἐστέ τῶν παθημάτων, ὥτω καὶ τῆς παρακλήσεως.

8 Οὐ γὰρ δέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, ὑπὲρ τῆς θλίψεως ἡμῶν τῆς γενομένης ἡμῖν ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἰβαραθήμεν ὑπὲρ δύναμιν, ὥστε ἐξαπορηθῆναι ἡμᾶς καὶ τοῦ ξῆν.

9 Ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς τὸ ἀπέκρημα τοῦ θανάτου ἰσχύσαμεν, ἵνα μὴ πιπυδότες ὦμεν ἑαυτοῖς, ἀλλ' ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ ἐνείροντι τὸς νεκροῦς.

10 Ὅς ἐκ τηλικύτης θανάτου ἰρρύσατο ἡμᾶς, καὶ ζῆνται· εἰς ὃν ἠλπίκαμεν ὅτι καὶ ἐτι ρύσεται.

11 Συνπυρενθέντων καὶ ὑμῶν ὑπὲρ ἡμῶν τῇ διήσει, ἵνα ἐκ πολλῶν προσώπων τὸ εἰς ἡμᾶς χάρισμα διὰ πολλῶν εὐχαριστηθῇ ὑπὲρ ἡμῶν.

12 Ἡ γὰρ καύχησις ἡμῶν

γορούμεσθε διὰ τὴν ἐδικήν σας παρηγορίαν, ἣ ὅποια ἐνεργεῖται μετὰ τὴν ὑπομονὴν τῶν αὐτῶν παθημάτων, τὰ ὅποια πάσχομεν καὶ ἡμεῖς· καὶ ἡ ἐλπίδα μας διὰ λόγου σας εἶναι βεβαία.

7 Ἰετεύοντες ἡμεῖς ὅτι καθὼς εἶδε κοινωνοὶ τῶν παθημάτων, τοῖαις λογῆς θέλτε εἶδε κοινωνοὶ καὶ τῆς παρηγορίας.

8 Διὰ τὴν δέλομεν ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς, ἀδελφοί, διὰ τὴν θλίψιν μας ὅπου ἡμεῖς ἐσυνέβη εἰς τὴν Ἀσίαν, ὅτι ἰβαραθήκαμεν πολλὰ περισσά, ἔξω ἀπὸ τὴν δύναμιν μας, εἰς τόσον ὅπου ἀπεληπισθήκαμεν καὶ ἀπὸ τὴν ζωὴν μας.

9 Ἀλλὰ καὶ εἰχαμεν εἰς τὴν λόγην μας καὶ τὴν ἀπόφασιν τοῦ θανάτου, διὰ ἡ μὴ θάρρουμεν εἰς τοῦ λόγην μας, ἀλλὰ εἰς τὸν Θεόν, ὅπου ἀναστῆναι τὸς νεκροῦς.

10 Ὁ ὅποιος ἡμᾶς ἐλευθέρωσεν ἀπὸ τοῦ θανάτου, καὶ ἡμᾶς ἐλευθέρωσεν εἰς τὸν ὅποιον ἐλπίζομεν ὅτι καὶ ἀκόμη θέλει ἡμᾶς ἐλευθερώσει.

11 Ἐφάντας ἡμεῖς συνπυρενθέντων καὶ ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν μετὰ τὴν διήσιν, ἵνα ἐκ πολλῶν προσώπων τὸ εἰς ἡμᾶς χάρισμα διὰ πολλῶν εὐχαριστηθῇ διὰ λόγην μας ἀπὸ πολλὰ πρόσωπα τὸ χάρισμα ὑπὲρ ἡμῶν ἐδοθῇ διὰ πολλῶν ἀνθρώπων.

12 Διὰ τὴν καύχησιν ἡμῶν

αὕτη ἐστὶ, τὸ μαρτύριον τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ὅτι ἐν ἀπλότητι καὶ εὐκρινείᾳ Θεῷ, οὐκ ἐν σοφίᾳ σαρκικῇ, ἀλλ' ἐν χάριτι Θεῷ ἀνεστραφίμεν ἐν τῷ κόσμῳ, περισσοτέρως δὲ πρὸς ὑμᾶς.

13 Οὐ γὰρ ἄλλα γράφομεν ὑμῖν ἀλλ' ἢ ἃ ἀναγινώσκειτε, ἢ καὶ ἐπιγινώσκετε· ἐλπίζω δὲ ὅτι καὶ ἕως τέλους ἐπιγινώσκετε.

14 Καθὼς καὶ ἐπείγωντε ἡμᾶς ἀπὸ μέρους, ὅτι καύχημα ὑμῶν ἴσμεν, καθάπερ καὶ ὑμεῖς ἡμῶν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

15 Καὶ ταύτῃ τῇ πεποιθήσει ἱβηλόμην πρὸς ὑμᾶς ἔλθειν πρότερον, ἵνα δευτέραν χάριν ἔχωτε.

16 Καὶ δι' ὑμῶν διελθεῖν εἰς Μακεδονίαν, καὶ πάλιν ἀπὸ Μακεδονίας ἔλθειν πρὸς ὑμᾶς, καὶ ὑφ' ὑμῶν προπεμφθῆναι εἰς τὴν Ἰουδαίαν.

17 Τὸτο ἔν βεβηλούμενός, μήτι ἄρα τῇ ἐλαφρίᾳ ἰχνησάμενος ἢ ἀβεβηλούμαι, κατὰ σάρκα βεβηλούμαι, ἵνα ἢ παρ' ἐμοὶ τὸ ναὶ καὶ, καὶ τὸ ἔστι;

18 Πιστὸς δὲ ὁ Θεός, ὅτι ὁ λόγος ἡμῶν ὁ πρὸς ὑμᾶς ἔκ ἐγένετο καὶ καὶ ἔστι.

ἐτάτη εἶναι, ἢ μαρτυροῦμαι συνειδήσεώς μας, ὅτι μὴ ἀπλότητι καὶ μὴ καθάπερ Θεῷ, ὅχι με σοφίαν σαρκικῇ, ἀλλὰ μὴ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐβουλόμην ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, καὶ περισσοτέρως ἔστις.

13 Διατὶ δὲν σὰς ἡμετέρας ἄλλα, παρὰ ἡμῶν ἀναγινώσκετε, καὶ τὰ ἐλπίζετε καὶ ἐλπίζω ὅτι καὶ ἕως τέλους διέτετε τὰ ἡμετέρας.

14 Καθὼς καὶ μὴ ἐπείγωντε ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ μεριού, ὅτι καύχημά σας ἴσμεν, καὶ ἐσὶς ἔσδε καύχημα καὶ ἐσὶς ἡμῶν τὴν ἡμέραν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

15 Καὶ μὴ τὸτο ἐβουλόμην ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, διὰ τὴν πεποιθήσειν ἡμῶν, καὶ δευτέραν χάριν ἔχωτε.

16 Καὶ διαμίσθωσιν σὰς περὶ σὰς εἰς τὴν Μακεδονίαν, καὶ πάλιν ἀπὸ τῆς Μακεδονίας ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, καὶ ὑφ' ὑμῶν προπεμφθῆναι εἰς τὴν Ἰουδαίαν.

17 Ἐτὸτο λοιπὸν βεβηλούμενός, μήτις ἄρα καὶ ἐλαφρίᾳ ἰχνησάμενος ἢ ἀβεβηλούμαι, κατὰ σάρκα βεβηλούμαι, ἵνα ἢ παρ' ἐμοὶ τὸ ναὶ καὶ, καὶ τὸ ἔστι ὅχι;

18 (Καθὼς) ὁ Θεὸς πιστός, (ἐστὶ) ὁ λόγος ἡμῶν ὁ πρὸς ὑμᾶς ἔκ ἐγένετο καὶ καὶ ἔστι.

19 Ὁ γὰρ τοῦ Θεοῦ υἱὸς Ἰησοῦς Χριστός, ὃν ὑμεῖς δι' ἡμῶν κηρυχθεῖς, δι' ἡμῶν καὶ Σιληαῖον καὶ Τιμοθέον οὐκ ἐγίνετο καὶ καὶ ἔστι, ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτῷ γέγονε,

20 (Ὅσαι γὰρ ἐπαγγέλαι Θεοῦ, ἐν αὐτῷ τὸ ναὶ, καὶ ἐν αὐτῷ τὸ ἔστι,) τῷ Θεῷ πρὸς δοῦναι δι' ἡμῶν.

21 Ὁ δὲ βεβαιῶν ἡμᾶς σὺν ὑμῖν εἰς Χριστόν, καὶ χάριτας ἡμᾶς, Θεός·

22 Ὁ καὶ σφραγισάμενός ἡμᾶς, καὶ δὸς τὸν ἀρραβῶνα τοῦ Πνεύματος ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν.

23 Ἐγὼ δὲ μάρτυρα τὸν Θεὸν ἐπικαλεῖμαι ἐπὶ τὴν ἐμὴν ψυχὴν, ὅτι φοιδοῦμεν ὑμῶν, οὐκέτι ἤλθοι εἰς Κόρινθον.

24 Οὐχ ὅτι κυριεύομεν ὑμῶν τῆς πίστεως, ἀλλὰ συνεργοί τῆς χαρᾶς ὑμῶν· τῇ γὰρ πίστις ἐξηκατε.

19 Διατὶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ Ἰησοῦς Χριστός, ὃν ὑμεῖς κηρυχθεῖς δι' ἡμῶν καὶ τοῦ Σιληαῖου καὶ τοῦ Τιμοθέου, δι' ἡμῶν καὶ οὐκ ἐγίνετο καὶ καὶ ἔστι, ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτῷ γέγονε.

20 (Διατὶ ὅλα τὰ ταῦτα τοῦ Θεοῦ, εἰς αὐτὸν εἶναι καὶ, καὶ εἰς αὐτὸν εἶναι ἔστι,) εἰς δοῦναι τοῦ Θεοῦ, διαμίσθωσιν μας.

21 Καὶ ἐκείνός, ὃς μὴ βεβαιώνει μετ' ἐσθὺς εἰς τὸν Χριστόν, καὶ ἐκείνός, ὃς μὴ ἔχεισιν, εἶναι ὁ Θεός·

22 Ὁ μὴ ἡμᾶς σφραγίσας, καὶ μὴ ἡμᾶς ἔδωκε τὸν ἀρραβῶνα τοῦ Πνεύματος ἐν ταῖς καρδίαις μας.

23 Καὶ ἐγὼ μάρτυρα ἐπικαλεῖμαι τὸν Θεὸν εἰς τὴν ψυχὴν μου, μὴ τὸ ναὶ σὰς λυπηταί, διὸ ἤλθα ἀκόμη εἰς τὴν Κόρινθον.

24 Ὅχι ὅτι κυριεύομεν τὴν πίστιν σας, ἀλλὰ ὅτι ἡμετέροι συνεργοί τῆς χαρᾶς σας· διατὶ γένοιτο διαμίσθωσιν τῆς πίστεως.

Κεφ. β'. 2.

Ἐκεῖνα δὲ ἡμετέροι τὸτο, τὸ μὴ πάλιν ἔλθειν ἐν λύπῃ πρὸς ὑμᾶς.

2 Εἰ γὰρ ἐγὼ λυπῶ ὑμᾶς, καὶ τίς ἐστὶν ὁ εὐφραίνων με, εἰ μὴ ὁ λυποῦμαι ἐξ ἡμῶν;

Ἀποφάσισα εἰς τὸν λόγον μου ἐτὸτο, τὸ ναὶ μὴ ἔλθειν πάλιν μὴ λύπῃ εἰς ὑμᾶς.

2 Διατὶ ἂν ἐγὼ σὰς λυπῶ, ποῦτος ἄλλος εἶναι ὃς ἐμὴν μὴ εὐφραίνει, παρὰ ἐκείνός, ὃς λυπᾶται ἀπὸ λόγου μου;

3 Τ

3 Καὶ ἔγραψα ὑμῶν τὸτο
αὐτὸ, ἵνα μὴ ἐλθὼν λυπη-
θῶ ἀφ' ὧν ἴδοι με χαίρειν.
πεποιθὼς ἐπὶ πάντας ὑμᾶς,
ὅτι ἡ ἐμὴ χαρὰ πάντων ὑμῶν
ἐστίν.

4. Ἐκ γὰρ πολλῆς θλί-
ψεως καὶ συνοχῆς καρδίας
ἔγραψα ὑμῖν διὰ πολλῶν
δακρύων, ἵνα ἴα λυπηθῆτε,
ἀλλὰ τὴν ἀγάπην ἵνα γνᾶτε
ὅτι ἔχω περισσώτερος εἰς
ὑμᾶς.

5 Εἰ δὲ τις κελύπηται,
οὐκ ἐμὲ κελύπηται, ἀλλ' ἀπὸ
μίσους, ἵνα μὴ ἐπιβαρῶ πάν-
τας ὑμᾶς.

6 Ἰκανὸν τῷ τοιούτῳ ἢ
ἐπιτιμία αὐτῇ ἢ ὑπὸ τῶν
πλεόνων·

7 Ὡς τε τῶναντίον μᾶλλον
ὑμᾶς χαρίσασθαι, καὶ παρα-
καλῆσαι, μήπως τῇ περισσο-
τέρᾳ λύπῃ καταποθῇ ὁ τοιοῦ-
τος.

8 Διδὸ παρακαλῶ ὑμᾶς
κυρῶσαι εἰς αὐτὸν ἀγάπην.

Θ εἰς τὸτο γὰρ καὶ
ἔγραψα, ἵνα γινῇ τὴν δοκιμὴν
ὑμῶν, εἰ εἰς πάντα ὑπήκουί
ἐστε.

10 Ὡς δὲ τὴ χάρις αὐτοῦ,
καὶ ἡ γὰρ ἐγὼ εἶμι τὴ
κεχαρίσματοι, ᾧ κεχαρίσματοι,
δι' ὑμᾶς, ἐν προσώπῳ Χριστοῦ,

3 Καὶ ἔγραψέ σας τὸ
αὐτὸ, διὰ νὰ μὴν ἔχω λόγον
ὅταν ἔλθω, ἀπ' ἐκείνης
τῆς ὁποῖας ἔκαμνε χαί-
ρισμα· πιστεύοντας
ὅλες σας, ὅτι ἡ ἰδέα
χαρὰ εἶναι ὁλοῦν σας.

4 Διὰ τὴν ἀπὸ πολλῶν
 ἡμῶν καὶ γενομένην τὴν
 διακρίσιν ὅτι ἡ χάρις
 μὴ πολλὰ δακρυῶσα, ὅχι
 λυπηθεῖτε, ἀλλὰ διὰ τὴν
 σπουδὴν τὴν ἀγαπᾶτε ὅτι
 πολλὰ περισσὴν εἰς ὑμᾶς

5 Ἄν κανέναν με ἐλπί-
δεν ἐλύπησεν ἡμέρα, ἀλλὰ
πῆγε καμπόσων, διὰ
τὸν βαρύνω ὅλης ἰσᾶς.

6 Ἀρκούν ἵνα· εἰς τὴν
ἔσθην· παίδευσιν αὐτῶν
ἐν εἰς αὐτὸν ἀπὸ τῆς
7 Εἰς τὸσον ὅπου τῶν
τίος, πρέπει μᾶλλον
καίρετε χάριν, καὶ
παρηγορήσετε, μήτε
ἀπὸ τὴν περισσῆν
ἐν τῷ καταπαύθῃ.

8 Διὰ τὴν τοιαύτην
λὼν καὶ βεβαιώσετε
ἀγάπην.

9 Καὶ διὰ τὸτο
αὐτῇ σὰς ἔγραψα,
σὰς δοκιμάσω, ἵνα
ὅλα ὑπῇκει.

10 Καὶ ἐκεῖθ' ὅπου
συγχωρᾶτε τίποτις, καὶ
(τοῦ συγχωρεῖ) διότι ἡ
ἐχάρισα τίποτις, ἐκεῖ

ἵνα μὴ πλεονεκτῇσθωμεν ὑπὸ
τοῦ Σατανᾶ·

11 Οὐ γὰρ αὐτῇ τὰ νοή-
ματα ἀγοῦμεν.

12 ΕΛΘΩΝ δὲ εἰς τὴν
Τρωάδα εἰς τὸ εὐαγγέλιον
τοῦ Χριστοῦ, καὶ θυρὰς μοι
ἀνοίγεις· ἐν Κυρίῳ, οὐκ
ἴσχυκα ἄναι τῷ πνεύματι
μὲ, τῷ μὴ εὐρεῖν με τίτον
τὸν ἀδελφόν μου·

13 Ἀλλὰ ἀποταξάμενοι
αὐτοῖς, ἐξῆλθον εἰς Μακεδο-
νίαν.

14. Τῷ δὲ Θεῷ χάρις πάντοτε δοξαζέσθῃ ἡμῶν ἐν τῷ Χριστῷ, καὶ τὴν ὁσμὴν τῆς γνώσεως αὐτοῦ φανεῖται δι' ἡμῶν ἐν παντί τόπῳ·

15 Ὅτι Χριστὸς εὐωδία
ἵσμεν τῷ Θεῷ ἐν τοῖς σωζο-
μένοις καὶ ἐν τοῖς ἀπολλυμέ-
νοις·

16 Οἷς μὲν, ὁσμή θανάτου
εἰς θάνατον· οἷς δὲ, ὁσμή
ζωῆς εἰς ζωὴν· καὶ πρὸς
ταῦτα τίς ικανός;

17 Οὐ γὰρ ἴσμεν, ὡς οἱ πολλοί, καπηλεύοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ὡς ἐξ εὐαγγελιστάς, ἀλλ' ὡς ἐκ Θεοῦ, κατενώπιον τοῦ Θεοῦ, ἐν Χριστῷ λαλοῦμεν.

τὸ ἰχάρισα, διὰ λόγου σας τὸ
ἰχάρισα, ἐνώπιον τοῦ Χριστοῦ,
διὰ τὰ μὴν ζημιωθῆμεν ἀπὸ
τοῦ Σατανᾶ·

11 Διατὲ γνωρίζομεν ταῖς
πανουργίαις τῆς.

12 Καὶ ὅταν ἐπηγγα εἰς
τὴν Τρωάδα διὰ (τὰ κηρύττω)
τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ,
ἔσονται τὰ μὲν αἰσυχῇ ὄντα
ἐν Κυρίῳ, δὲν ἀναπαύοντο ἡ
ψυχὴ μου, μετὰ τὰ μὲν εὖρω
τὸν Τίτον τὸν ἀδελφόν μου·

13 Ἀλλὰ ἀποχαιρετῶν-
τάς τῆς, εὐγῆκα καὶ ἐπῆγα
εἰς τὴν Μακεδονίαν.

14 Καὶ χάρις τῷ Θεῷ
ὅπῃ μᾶς κάρηται καὶ ἡμεῖς
καὶ ἐξαρβιούμεν πάντοτε
διαίσει τοῦ Χριστοῦ, καὶ φα-
νερῶν τὴν μεγαλίαν τῆς γνώ-
σεώς τῇ διαίσει μας εἰς κάθε
τόπον·

15 Ὅτι ἡμεῖς ἠμποροῦμεν
εὐδοῦν τοῦ Χριστοῦ εἰς τὸν Θεόν
εἰς ἐκείνους ὅπου σώζονται, καὶ
εἰς ἐκείνους ὅπου ἀπολύονται·

16 Εἰς κάποιους εἰσπορεύ-
 μισθία θανάτου εἰς θάνατον·
 καὶ εἰς κάποιους, μισθία
 ζωῆς εἰς ζῆν· καὶ εἰς τῆτα
 τίς ἵσται ἰκανός;

17 Διὰ τὸν δὲ ἡμισθεὶν
ὡς ἂν οἱ πολλοὶ, ἐκκαθηλύω-
μεν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ
ἐκ καθαρότητος, ὡς ἂν ἀπὸ
τῶν Θεῶν, ὁμπροσὰ εἰς τὸν
Θεόν, εἰς τὸν Χριστὸν λαλῶμεν.

Κεφ. γ'. 3.

Αρχόμεθα πάλιν ἐαυτὸς συνιέναι; Εἰ μὴ χρεῖζομεν, ὡς τινες, συστατικῶν ἐπιστολῶν πρὸς ὑμᾶς, ἢ ἐξ ὑμῶν συστατικῶν;

2 Ἡ ἐπιστολὴ ἡμῶν ὑμῖς ἴσθι, ἐγγεγραμμένη ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, γνωσκομένη καὶ ἀναγνωσκομένη ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων.

3 Φανεράμενοι ὅτι ἐξ ἐπιστολῆς Χριστοῦ διακονοῦμεν ἡμῶν, ἐγγεγραμμένη ἐν μέλει, ἀλλὰ Πνεύματι Θεοῦ ζῶντος, οὐκ ἐν πλαξὶ λιθίνῃ, ἀλλὰ ἐν πλαξὶ καρδίας σαρκίαις.

4 Πιστοῖσιν δὲ τοιαύτην ἔχομεν διὰ τοῦ Χριστοῦ πρὸς τὸν Θεόν.

5 Οὐχ ὅτι ἱκανοὶ ἐσμεν ἅψ' ἐαυτῶν λογισασθαι τι, ὡς ἐξ ἐαυτῶν, ἀλλ' ἡ ἱκανότης ἡμῶν ἐκ τοῦ Θεοῦ.

6 Ὅς καὶ ἱκανώσωμεν ἡμᾶς διακόνους καινῆς διαθήκης, ἢ γραμματοῦ, ἀλλὰ Πνεύματος· τὸ γὰρ γράμμα ἀποκτείνει, τὸ δὲ Πνεῦμα ζωοποιεῖ.

7 Εἰ δὲ ἡ διακονία τοῦ θαν

Αρχίζομεν πάλιν ἡμεῖς τοῦ λόγου μας, χρεαζόμεσθα ὡς ἀνθρώποι, μερικοί, συστατικαὶς ἀπ' ἑσῶς;

2 Ἐσθὶς ἴσθι ἐν ἡμῖς, γεγραμμένη ἐν καρδίαις μας, γνωσκομένη ἀναγνωσκομένη ἀπὸ πάντων ἀνθρώπων.

3 Ἐγώ τας ἐπιστολὰς ἡμεῖς, ὅτι ἴσθι ἐν ἡμῖς, ὅπως ὑπηρετήθῃ ἡμῖς, γεγραμμένη ἐν μέλει, ἀλλὰ μὴ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ τῶν ζώντων, ἀλλὰ πλακὲς πετρεῖναις, ἀλλὰ πλακὲς σαρκίαις τῶν θανόντων.

4 Καὶ ἔχομεν τοιαύτην λογὴν θάρρους εἰς τὸν Θεόν.

5 Ὅχι ὅτι ἱκανοὶ ἐσμεν τοὶ ἀπὸ λόγου μας ἡμεῖς, ὡς ἐξ ἐαυτῶν, ἀλλὰ ἡ ἱκανότης ἡμῶν ἐκ τοῦ Θεοῦ.

6 Ὁ ὅποιος καὶ ἔκαμεν δυνατὸς ἡμᾶς διακόνους τῆς καινῆς διαθήκης, ὅχι τῷ γράμματι, ἀλλὰ τοῦ Πνεύματος· τὸ γὰρ γράμμα σκοτώνει, τὸ δὲ Πνεῦμα ζωοποιεῖ.

7 Καὶ ἐὰν ἡ διακονία

Cap. 3.

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β.

νάτη ἐν γράμμασιν, ἐπετεπωμένη ἐν λίθοις, ἐγνήθη ἐν δόξῃ, ὥστε μὴ δύνασθαι ἀτενίσαι τὰς οὐκ Ἰσραὴλ εἰς τὸ πρόσωπον Μωϋσέως, διὰ τὴν δόξαν τοῦ προσώπου αὐτοῦ, τὴν καταργημένην.

8 Πῶς ἔχῃ μᾶλλον ἡ διακονία τοῦ Πνεύματος ἴσθι ἐν δόξῃ;

9 Εἰ γὰρ ἡ διακονία τῆς κατακρίσεως, δόξα, πολλῶν μᾶλλον περισσεύει ἡ διακονία τῆς δικαιοσύνης ἐν δόξῃ.

10 Καὶ γὰρ ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ, ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ, ἐκείνη τῆς ὑπερβαλλούσης δόξης.

11 Εἰ γὰρ τὸ καταργημένον, διὰ δόξης, πολλῶν μᾶλλον τὸ μένον, ἐν δόξῃ.

12 Ἐχόντες ὅν τοιαύτην ἰλιθίαν, πολλῇ παρησίᾳ χρώμεθα.

13 Καὶ ἐκαστὸς τῶν Μωϋσέως ἐκείνου κάλυμμα ἐπὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, πρὸς τὸ μὴ ἀτενίσαι τὴν οὐκ Ἰσραὴλ εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, διὰ τὴν δόξαν τοῦ προσώπου αὐτοῦ, τὴν καταργημένην.

14 Ἀλλ' ἐπωρώθῃ τὰ νοήματα αὐτῶν, ἅχρι γὰρ τῆς σήμερον τὸ αὐτὸ κάλυμμα

θανάτου, ὅτι ἦτον εἰς γράμματα, τετυπωμένη ἐν πέτραις, ἐγνήθη ἐν δόξῃ, ὥστε μὴ δύνασθαι ἀτενίσαι τὴν οὐκ Ἰσραὴλ εἰς τὸ πρόσωπον Μωϋσέως, διὰ τὴν δόξαν τοῦ προσώπου αὐτοῦ, τὴν καταργημένην.

8 Πῶς δὲ θέλει ἴσθαι περισσώτερον ἐν δόξῃ ἡ διακονία τοῦ Πνεύματος;

9 Διατὶ ἐὰν ἡ διακονία τῆς κατακρίσεως ἦν ἐν δόξῃ, πολλὰ περισσώτερον ἡ διακονία τῆς δικαιοσύνης περισσεύει ἐν δόξῃ.

10 Διατὶ ἐκείνη ὅπου ἴδωμεν δόξαν τότε, δὲ ἴδωμεν εἰς τὴν δόξαν, μὴ τὴν ὑπερβαλλούσαν δόξαν.

11 Διατὶ ἐὰν ἐκείνη ὅπου ἴδωμεν δόξαν, πολλὰ περισσώτερον ἐκείνη ὅπου μένει, πρέπει ἐν δόξῃ.

12 Ἐχόντες λοιπὸν τοιαύτην ἰλιθίαν, μεταχειριζόμεθα πολλῇ παρησίᾳ.

13 Καὶ δὲ (καίνομεν) ὡς ἐκείνου Μωϋσέως, ὁ ὅποιος ἔβαλε σκίασμα εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, διὰ τὸ μὴ ἀτενίσαι τὴν οὐκ Ἰσραὴλ εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, διὰ τὴν δόξαν τοῦ προσώπου αὐτοῦ, τὴν καταργημένην.

14 Ἀλλὰ τὰ νοήματα τῆς ἐπωρώσεως, διατὶ ἕως τῆς σήμερον τὸ αὐτὸ σκίασμα

3 T 3

ἐπὶ τῇ ἀναγνώσει τῆς παλαιᾶς διαθήκης μένει, μὴ ἀνακαλυπτόμενον, ὅ, τι ἐν Χριστῷ κατὰργεῖται.

15 Ἄλλ' ἕως σήμερον, ἡνίκα ἀναγινώσκεται Μωσῆς, κάλυμμα ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτῶν κεῖται.

16 Ἡνίκα δ' ἐν ἐπιγέφυῃ πρὸς Κύριον, περιαιρεῖται τὸ κάλυμμα.

17 Ὁ δὲ Κύριος τὸ Πνεῦμά ἐστιν· ἡ δὲ τὸ Πνεῦμα Κυρίου, ἐκεῖ ἰλευθερία.

18 Ἡμεῖς δὲ πάντες ἀνακαλυμμένοι προσώπων τὴν δόξαν Κυρίου κατοπτριζόμενοι, τὴν αὐτὴν εἰκόνα μεταμορφώμεθα ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, καθάπερ ἀπὸ Κυρίου πνεύματος.

εὐρίσκεται εἰς αὐτὸς εἰς ἀνάγνωσιν τῆς παλαιᾶς διαθήκης, καὶ δὲν ξεσκεπάζεται διὰ τὴν μίσην τὴν Χριστοῦ.

15 Ἄλλ' ἕως τῆς σήμερον, ὅποταν ἀναγινώσκεται ὁ Μωσῆς, κεῖται σκέπασμα ἐπὶ τὰς καρδίας τῶν.

16 Ἄλλ' ὅποταν ἐπιγέφυῃ (ὁ Ἰσραὴλ) εἰς τὸν Κύριον, θέλει παρθεῖν τὸ σκέπασμα.

17 Καὶ ὁ Κύριος τὸ Πνεῦμα· καὶ ἐκεῖ εἶναι τὸ Πνεῦμα Κυρίου, εἶναι ἰλευθερία.

18 Καὶ ἡμεῖς πάντες ἀνακαλυμμένοι προσώπων τῆς δόξης Κυρίου, καθάπερ ἀπὸ Κυρίου πνεύματος, μεταμορφώμεθα εἰς τὴν αὐτὴν εἰκόνα ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, καθάπερ ἀπὸ τῆς δόξης Κυρίου.

Κεφ. δ'. 4.

ΔΙΑ τὰ ἔχοντες τὴν διακονίαν ταύτην, καθὼς ἡλεθμεν, οὐκ ἐκκαθήμεν·

2 Ἄλλ' ἀπειπάμεθα τὰ κρυπτὰ τῆς αἰσχύνῃς, μὴ περιπατῶντες ἐν πανουργίᾳ, μηδὲ δολῶντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τῇ φανερώσει τῆς ἀληθείας συνησώμεθα ἑαυτοὺς πρὸς πᾶσαν συν-

ΔΙΑ τὰ ἔχοντες τὴν διακονίαν ταύτην, καθὼς ἡλεθμεν, οὐκ ἐκκαθήμεν·

2 Ἄλλ' ἀπειπάμεθα τὰ κρυπτὰ τῆς αἰσχύνῃς, μὴ περιπατῶντες ἐν πανουργίᾳ, μηδὲ δολῶντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τῇ φανερώσει τῆς ἀληθείας συνησώμεθα ἑαυτοὺς πρὸς πᾶσαν συν-

εἰδῶσι ἀνθρώπων, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

3 Εἰ δὲ καὶ ἔστι κεκαλυμμένοι τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν, ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις ἐστὶν κεκαλυμμένοι.

4 Ἐν οἷς ὁ Θεὸς τοῦ αἰῶνος τῆτι ἐτύφλωσε τὰ νοήματα τῶν ἀπίστων, εἰς τὸ μὴ αὐγάζει αὐτοὺς τὸν φωτισμὸν τοῦ εὐαγγελίου τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ, ὅς ἐστιν εἰκὼν τοῦ Θεοῦ.

5 Οὐ γὰρ ἑαυτοὺς κηρύττομεν, ἀλλὰ Χριστὸν Ἰησοῦν· Κύριον· ἑαυτοὺς δὲ, ὡς ἡμῶν διὰ Ἰησοῦν.

6 Ὅτι ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι, ὃς ἔλαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ ἐν προσώπῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

7 Ἐχομεν δὲ τὸν θησαυρὸν τῶν ἐν ὑπερβολῇ τῆς δυνάμεως ἡ τοῦ Θεοῦ, καὶ μὴ ἐξ ἡμῶν.

8 Ἐν παντὶ θλιβόμενοι, ἀλλ' ἡ γενοχωρούμενοι ἀπορούμενοι, ἀλλ' οὐκ ἐξαπορούμενοι.

9 Διωκόμενοι, ἀλλ' οὐκ

εἰς καθεστῆσιν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογῶντες εἰς τὸν Θεόν.

3 Καὶ ἐὰν εἴηαι σκεπασμένοι τὸ εὐαγγέλιόν μας, εἰς ἐκείνους ὅπου ἀπολλύονται εἶναι σκεπασμένοι.

4 Εἰς τὰς ὁποῖους ὁ Θεὸς τοῦ αἰῶνος τῆτι ἐτύφλωσε τὰ νοήματα τῶν ἀπίστων, διὰ τὰ μὴ τῆς φωτίσης ὁ φωτισμὸς τοῦ εὐαγγελίου τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὅποιος Χριστὸς εἶναι εἰκὼν τοῦ Θεοῦ.

5 Διὰ τὴν ἑκκατὸν κηρύττομεν τὸν λόγον μας, ἀλλὰ (κηρύττομεν) τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν· Κύριον· καὶ τὸν λόγον μας, ὡς ἡμῶν διὰ τὸν Ἰησοῦν.

6 Ὅτι ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι, ὃς ἔλαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸν προσώπον τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

7 Καὶ ἔχομεν τὸν θησαυρὸν τῶν ἐν ὑπερβολῇ τῆς δυνάμεως ἡ τοῦ Θεοῦ, διὰ τὰ εἶναι ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ἡμῶν, καὶ ὅχι ἀπὸ λόγου μας.

8 Ἐξωγῶντες τὰ θλιβόμενα εἰς κάθε (πράγμα) ἀλλὰ δὲν γενοχωρούμεθα· εἰμφοδῶντες εἰς ἀπορίαν, ἀλλὰ δὲν ἀπειλπιζόμεθα.

9 Διωχόμεθα, ἀλλὰ δὲν

ἐγκαταλείπομενοι· καταβαλ-
λόμενοι, ἀλλ' οὐκ ἀπολλύ-
μενοι·

10 Πάντοτε τὴν κέρωσιν
τῇ Κυρίῃ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι
περιφέροντες, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ
τῇ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν
φανερῶδῃ.

11 Ἀὐτὸν γὰρ ἡμεῖς οἱ ζῶν-
τες, εἰς θάνατον παραδίδο-
μεθα διὰ Ἰησοῦν, ἵνα καὶ ἡ
ζωὴ τῷ Ἰησοῦ φανερωθῇ ἐν τῇ
δοτῇ σαρκὶ ἡμῶν.

12 "Ως ὁ μὲν θάνατος
ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖται, ἡ δὲ ζωὴ
ἐν ὑμῖν.

13 Ἐχόντες δὲ τὸ αὐτὸ
Πνεῦμα τῆς πίστεως, κατὰ τὸ
γεγραμμένον· Ἐπίστευσα, διό
ἐλάλησα· καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν,
διό καὶ λαλῶμεν·

14. Εἰδότες ὅτι ὁ ἰγείρας
τὸν Κύριον Ἰησοῦν, καὶ ἡμᾶς
διὰ Ἰησοῦ ἰγείρει, καὶ παρα-
στήσει σὺν ὁμίῃ.

15 Τὰ γὰρ πάντα δι'
ἡμῶν, ἵνα ἡ χάρις πλεονά-
σῃ, διὰ τῶν πλείονων καὶ
εὐχαριστίαν περισσέυσῃ εἰς
τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.

16 Διὸ οὐκ ἐκκακῶνται·
ἀλλ' εἰ καὶ ὁ ἕξω ἡμῶν ἀν-
θρώπος διαφθείρεται, ἀλλ' ὁ
ἔσωθεν ἀνακαίνεῖται ἡμέρα
καὶ ἡμέρα.

ἀπὸ λειπόμεσθαι· ἐν χιόμασιν
κάτω, ἀλλὰ δὲ χαλιόμα
σθαι.

10 Πάντοτε φέρομαι
τὸ κομμί μας τὴν νύκτωρ
Κυρίῃ Ἰησοῦ, διὰ τὰ φανερά
δὴ καὶ ἡ ζωὴ τῇ Ἰησοῦ ἡ
κομμί μας.

11 Διατι πάντοτε
ὅπῃ ζῶμεν, παραδίδομεν
εἰς θάνατον διὰ τὸν Ἰησοῦν
διὰ τὴν φανερωθῆ καὶ ἡ ζωὴ
ἴησῃ εἰς τὸ θῆτόν μας, καὶ

12 Εἰς τὸσον ὅπῃ ὁ Σαυ-
τὸ ἐνεργεῖται εἰς ἐμῶν
ἢ ζωὴ ἐνεργεῖται εἰς ἐσῶν.

13 Καὶ ἔγνωται ὅτι
μεν τὸ Πνεῦμα τῆς πίστεως
καθὼς εἶναι γεγραμμένον
Ἐπίστευσα, διὰ τὸτο ἰσχυ-
σα· καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν,
τὸτο καὶ λαλοῦμεν·

14. Ἐσωντας γὰρ ἱκανοὺς ὅτι ἰκανοὶ ὄντες ἀνέστη
τὸν Κύριον Ἰησοῦν, θέλει καὶ
σῆσαι καὶ ἡμᾶς διαμῆσαι
Ἰησοῦ, καὶ θέλει ἡμᾶς πα-
ρῆσαι ὅπως μετ' ἐσθας.

15 Διατι ἐστὶτα ὅλα
λόγῳ σας εἶναι, διὰ καὶ πνε
σεύση ἡ χάρις, ὅτῃ ἐπλη
σε, μὴ τὴν εὐχαριστίαν,
πολλῶν εἰς τὴν δοξάσαι τῇ ©

16 Διὰ τῆτο δὴν αὐτοῖς
νομέν· ἀλλὰ εἰάν καὶ ὁ
ἄνθρωπος μας διαφθεῖται
αἰνὴ ὁ μέσα ξανακαινουργ
ταὶ καθημεῖραν.

17 Τὸ γὰρ παραυτίκα
ἐλαφρὸν τῆς θλίψεως ἡμῶν,
καθ' ὑπερβολὴν εἰς ὑπερβολὴν
αἰῶνιον βάρος δόξης κατεργά-
ζεται ἡμῖν.

18 Μὴ σκοπέντων ἡμῶν
τὰ βλεπόμενα, ἀλλὰ τὰ μὴ
βλεπόμενα· τὰ γὰρ βλεπόμενα,
πρόσκαιρα· τὰ δὲ μὴ
βλεπόμενα, αἰώνια.

17 Διατὶ ἡ προσωρινὴ καὶ ἑλαφρά θλίψις, μᾶς ἱτοιμάζει αἰώνιον βάρος πολλὰ περισσῆς δόξης·

18 Ἐρωτᾷς γὰρ μὴ γο-
χαζώμεσθαι ἐμῆς ἐκείνα ὅπῃ
βλέπονται, ἀλλὰ ἐκείνα ὅπῃ
δὴν βλέπονται· διὰ τὴν ἐκείνα
ὅπῃ βλέπονται, εἶναι πρό-
σκαιρα· ἀμὴν ἐκείνα ὅπῃ δὴ
βλέπονται, εἶναι αἰώνια.

K:φ. 1. 5.

Οἶδαμεν γὰρ, ὅτι, ἐὰν ἡ ἐπιγῆ^ς ἡμῶν οἰκία τοῦ σκῆπτος καταλυθῇ, οἰκοδομῆν ἐκ Θεοῦ ἔχομεν, οἰκίαν ἀχειροποίητον, αἰώνιον ἐν τοῖς ὕρα-
νοῖς.

2 Καὶ γὰρ ἐν τῷ τῷ
ζομεν, τὸ οἰκτῆριον ἡμῶν τὸ
ἐξ ἡρανεῖς ἐπεθύσασθαι ἐπι-
ποθῶντες.

3 Εἶγε καὶ ἐνδυσάμενοι, ἑ-
γυμνοὶ εὐρεθισόμεθα.

4 Καὶ γὰρ οἱ ὄντες ἐν τῇ
σῆκῃ γενάζομεν βαρύνμενοι
ἰφ' ᾧ ἡ θεία ἐκδύσασθαι
ἡμᾶς ἐπεθύμει, ἵνα κα-
ταποδῇ τὸ θνητὸν ἐπὶ τῇ
ζωῇ.

5 Ὁ δὲ κατεργασάμενος

Διατί ξεύρομεν ὅτι, ἰὰν τὸ
ἐπιγεῖόν μας σπῇτι ἐν-
της τῆς καλὴς βασιλείας χαλασθῇ,
ἔχομεν οἰκοδομὴν ἀπὸ τοῦ
Θεοῦ, σπῇτι ἀχειροποιήτου,
αἰώνιον εἰς τὰς ἡμέρας.

2 Διατὲ εἰς τέτην (τὴν
καλύβαν) σινάζομεν, καὶ ἐπι-
θυμῶμεν νὰ ἀπανωεινδύθῃμι
τὸ ὑπάρχον μας κατοικητήριον.

3 Ἀνίσως καὶ ἔστωντας νο
ἐνδυθῆμεν, δὲν θέλωμεν εὐρεθῆ
(πάλιν) γυμνοί.

4 Διότι ἡμεῖς ὅπῃ εἰμὸς δε-
 εῖς τήτην τὴν καλύβαν, ἀνα-
 σιναζόμενοι βαρυνόμενοι· ἐν
 τόσῳ ὅπῃ νὰ μὴ θάλωμεν
 νὰ ἐκδυθῶμεν, ἀλλὰ νὰ ἀπα-
 νωδυνθῶμεν ἄλλην, διὰ τὴν
 καταπίωθιν ἣ θνητότητος αἰ-
 τὴν ζωὴν.

5 Καὶ ἐκεῖν^{ος} ὅπ^{ου} μ^{ας}

ἡμᾶς εἰς αὐτὸ τῆτο, Θεός· ὁ καὶ δὲς ἡμῖν τὸν ἀρραβῶνα τῆ Πνεύματος·

6 Θαρρύντες ἄν πάντοτε, καὶ ἰδόντες ὅτι ἐδοκίμησεν ἐν τῷ σώματι, ἐδοκίμησεν ἀπὸ τοῦ Κυρίου.

7 (Διὰ πίστεως γὰρ περιπατοῦμεν, ἢ διὰ εἰδους·)

8 Θαρρῦμεν δὲ, καὶ εὐδοκούμεν μᾶλλον ἐδοκίμῃσαι ἐκ τοῦ σώματος, καὶ ἐδοκίμῃσαι πρὸς τὸν Κύριον.

9 Διὸ καὶ φιλοτιμήμεθα, εἴτε ἐδοκίμησεν, εἴτε ἐκδοκίμησεν, εὐάρεστοι αὐτῷ εἶναι.

10 Τὴς γὰρ πάντας ἡμᾶς φανερωθῆναι δι' ἔμπροσθεν τοῦ Χριστοῦ, ἵνα κομίσῃται ἕκαστος τὰ διὰ τοῦ σώματος, πρὸς ἃ ἔπραξεν, εἴτε ἀγαθὸν, εἴτε κακόν.

11 Εἰδότες ἄν τὸν φόβον τοῦ Κυρίου, ἀνδρώπης πείθομεν, Θεῷ δὲ πεφανερῶμεθα· ἐλπίζω δὲ καὶ ἐν ταῖς συνειδήσεσιν ὑμῶν πεφανερῶσθαι.

12 Οὐ γὰρ πάλιν ἑαυτὲς συνηγόρουσιν ὑμῖν, ἀλλὰ ἀφορμὴν δίδοντες ὑμῖν καυχήματος ὑπὲρ ἡμῶν· ἵνα ἔχητε πρὸς

ἑκάστην εἰς αὐτὸ τῆτο, Θεός· ὁ καὶ δὲς ἡμῖν τὸν ἀρραβῶνα τῆ Πνεύματος·

6 Ἐχόντες λοιπὸν πάντες θάρρος, καὶ ἐξεύροσθαι ὅσοι χρεῖον κατοικῆσαι ἐν εἰς τὸ κορμί, ξενιτεύοντες ἀπὸ τοῦ Κυρίου·

7 (Διὰ περὶ πατοῦμεν πῶς καὶ ὅχι μὴ ὅψιν·)

8 Διὰ τῆτο καὶ εὐδοκούμεν, καὶ ἐπιθυμοῦμεν ἐριστότερον εὐδοκίμῃσαι ἐν τῷ κορμί, καὶ εὐδοκίμῃσαι ἐν τῷ Κυρίῳ.

9 Διὰ τῆτο σπεδίζομεν καὶ τε εὐρισκόμενοι, (ἐν κορμί,) καὶ τε μισθώμενοι αὐτό, καὶ εὐδοκίμῃσαι εἰς τὸν Κύριον.

10 Διὰ τὴν ἀναγκαίαν εἶναι φανερωθῆναι ἑκάστῳ ἐμπροσθὰ εἰς τὸν Χριστὸν, διὰ τὰ πᾶσα ἑκάς ἐκείνῳ ὅπῃ ἔπραξεν ἐν τῷ κορμί, καὶ τε καλόν, καὶ τε κακόν.

11 Ἐξεύροντες λοιπὸν πάντες φόβον τοῦ Κυρίου, ἀνδρώπης πείθομεν, Θεῷ δὲ πεφανερῶμεθα, (εἰς τὴν ἐλπίδα,) καὶ ἐπιθυμοῦμεν ἐφανερῶσθαι καὶ εἰς τὴν συνειδήσεσιν ὑμῶν.

12 Διὰ τὴν πάλιν ἑαυτὲς συνηγόρουσιν ὑμῖν, ἀλλὰ ἀφορμὴν δίδοντες ὑμῖν καυχήματος ὑπὲρ ἡμῶν, διὰ λόγον

τῆς ἐν προσώπῳ καυχώμενης, καὶ ἡ καρδιά.

13 Εἴτε γὰρ ἐξέστημεν, Θεῷ· εἴτε σωφρονίζομεν, ὑμῖν.

14 Ἡ γὰρ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ συνίχει ἡμᾶς·

15 Κρίναντας τῆτο, ὅτι εἰ εἰς ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν, ἄρα οἱ πάντες ἀπέθανον· καὶ ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν, ἵνα οἱ ζῶντες μηκέτι ἑαυτοῖς ζῶσι, ἀλλὰ τῷ ὑπὲρ αὐτῶν ἀποθανόντι καὶ ἰσχυρόντι.

16 Ὡς ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ νῦν ἐδοκίμασθαμεν κατὰ σάρκα· εἰ δὲ καὶ ἠγνώκαμεν κατὰ σάρκα Χριστόν, ἀλλὰ νῦν οὐκ ἐτι γινώσκουμεν.

17 Ὡς ἡμεῖς ἐν Χριστῷ, καὶ ἡ κτίσις· τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν, ἰδὲ γέγονε καινὰ τὰ πάντα.

18 Τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ Θεοῦ τοῦ καταλλάξαντος ἡμᾶς ἑαυτῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ δόντος ἡμῖν τὴν διακονίαν τῆς καταλλαγῆς·

19 Ὡς ὅτι Θεὸς ἦν ἐν Χριστῷ κόσμον καταλλάσσειν ἑαυτῷ, μὴ λογιζόμενος αὐτοῖς τὰ πα-

νὰ ἔχετε (καύχημα) εἰς ἐκείνῃς ὅπῃ καυχῶνται εἰς πρόσωπον, καὶ ὅχι εἰς καρδίαν.

13 Διὰ τὴν καὶ τε παραπαρμένοι εἴμεσθε, διὰ τὸν Θεὸν εἴμεσθε· καὶ τε εἴμεσθε φρόνιμοι, διὰ τὴν ὀφειλὴν σας εἴμεσθε.

14 Διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ καὶ συσφύγγου·

15 Ὅτι ἐκρίναντες ἑαυτοὺς, ὅτι ἰανίνας ἀπέθανον διὰ ὅλης, λοιπὸν ὅλοι ἀπέθανον· καὶ δι' ὅλης ἀπέθανον ἑκάς, διὰ τὸ μὴ ζῆσαι πλέον εἰς τὴν λόγον τῆς ἐκείνῃς ὅπῃ ζῶσι, ἀλλὰ εἰς ἐκείνῃς ὅπῃ ἀπέθανον καὶ ἀνστήσαντες διὰ λόγον τῆς.

16 Εἰς τὸσον ὅπῃ ἡμεῖς ἀπὸ τῶρα καὶ ὁμολογοῦμεν, κατὰ τὴν ἐκείνῃς ὅπῃ ζῶσι, ἀλλὰ εἰς ἐκείνῃς ὅπῃ ἀπέθανον καὶ ἠγνώκαμεν κατὰ σάρκα Χριστόν, ἀλλὰ νῦν οὐκ ἐτι γινώσκουμεν.

17 Εἰς τὸσον ὅπῃ ἡμεῖς καίνεσθαι εἰς τὸν Χριστόν, εἶναι καὶ ἡ κτίσις· τὰ παλαιὰ ἐπέρασεν, καὶ ὅπῃ ἔγινον ὅλα καὶ νεώτερα.

18 Καὶ τὰ πάντα εἶναι ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ὅπῃ ἡμεῖς ἐφίλωσεν μὴ τὴν λόγον τε, διαμίσθω τῷ Ἰησοῦ Χριστῷ, καὶ ὅπῃ ἡμεῖς ἔδωκεν τὴν διακονίαν τῆς φιλοφρονείας·

19 Ὅτι ὁ Θεὸς ἦν ὅπῃ ἐφίλωσεν τὸν κόσμον μὴ τὴν λόγον τε εἰς τὸν Χριστόν, μὴ

ραπτώματα αὐτῶν· καὶ θέ-
μεν· ἐν ἡμῖν τὸν λόγον τῆς
καταλλαγῆς.

20 Ὑπὲρ Χριστοῦ ἢν περισ-
βύομεν, ὡς τοῦ Θεοῦ παρα-
καλῶν· δι' ἡμῶν· διόμιμεθα
ὑπὲρ Χριστοῦ, καταλλάγητε
τῷ Θεῷ.

21 Τὸν γὰρ μὴ γνόντα
ἁμαρτίαν, ὑπὲρ ἡμῶν ἁμαρ-
τίαν ἐποίησεν, ἵνα ἡμεῖς γι-
νώμεθα δικαιοσύνη Θεοῦ ἐν
αὐτῷ.

Κεφ. 5. 6.

ΣΥΓΓΕΓΥΝΤΕΣ ΔΕ καὶ παρα-
καλῶμεν μὴ εἰς κενὸν τὴν
χάριν τοῦ Θεοῦ διξασθαι
ὑμᾶς.

2 Λέγει γάρ· Καίρι· δεκ-
τῷ ἐπήκουσά σοι, καὶ ἐν ἡμέρᾳ
σωτηρίας· ἰβόησά σοι· ἰδοὺ
ἐνν· καίριος ἐμπροσθέν σου, ἰδοὺ
νῦν ἡμέρα σωτηρίας.

3 Μηδμίαν ἐν μηδεὶ δι-
δόντες προσκοπὴν, ἵνα μὴ μω-
ρηθῇ ἡ διακονία·

4 Ἀλλ' ἐν παντὶ συνι-
στῶντες ἑαυτοὺς ὡς Θεῷ διά-
κονοι· ἐν ὑπομονῇ πολλῇ, ἐν
θλίψεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν
στενοχωρίαις·

5 Ἐν πληγαῖς, ἐν φυλα-

λογαρίζοντας τὰ σφάλματα
τῶν· καὶ ἔβαλλεν εἰς τὴν
τὸν λόγον τῆς φιλοψευδίας.

20 Λοιπὸν ἡμεῖς δι' αὐτοῦ
τὸν Χριστὸν περισβύομεν, ὡς
ἐπὶ παρακαλῇ αὐτοῦ· ὁ Θεὸς
διὰ μέσθ· μας· διὰ τὴν
σᾶς παρακαλῶμεν διὰ ὧν
Χριστῷ, φιλιώδητε μὴ
Θεῷ.

21 Διὰ τὸ ὅτι Θεὸς ἐκτίθει
ἐν ἡμῶν ἁμαρτίαν, ἵνα
ἐκκαμῖν ἁμαρτίαν διὰ τὴν
μας, διὰ τὴν γινώμεν ἡμῶν
δικαιοσύνην τοῦ Θεοῦ εἰς αὐτὸν.

ΚΑΙ ἔργον τὸ νὰ συνι-
μεν μετ' αὐτοῦ, ἐν
ἐκκαμῖν τὸν Θεὸν ὑπομονῇ,
τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ὑπομονῇ,
2 Διὰ τὸ λέγει· Εἰς ἡμέραν
δεκτὸν καίριον σὲ ἐπήκουσά σοι,
ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας· ἰβόησά σοι·
ἰδοὺ ἐνν· καίριος ἐμπροσθέν σου,
ἰδοὺ νῦν ἡμέρα σωτηρίας.

3 Εἰς ἐδὲ κανένα πρὸς κο-
πὴν, ἵνα μὴ μω-
ρηθῇ ἡ διακονία·

4 Ἀλλὰ εἰς καθὲν πάντων
συστήνομεν τοῦ λόγου μας, ὡς
ἐπὶ παρακαλῇ τοῦ Θεοῦ· μὴ πολλὰ
ἐν ὑπομονῇ, εἰς θλίψεις,
ἀνάγκαις, εἰς στενοχωρίας·

5 Εἰς πληγαῖς, εἰς φυλα-

καῖς, ἐν ἀκαταστάσεσιν, ἐν
κόποις, ἐν ἀγρυπνίαις, ἐν νη-
στείοις·

6 Ἐν ἀγιότητι, ἐν γνώσει,
ἐν μακροθυμίᾳ, ἐν χρηστότητι,
ἐν πνεύματι ἀγίῳ, ἐν ἀγάπῃ
ἀνυποκρίτῳ·

7 Ἐν λόγῳ ἀληθείας, ἐν
δυνάμει Θεοῦ, διὰ τῶν ὅπλων
τῆς δικαιοσύνης τῶν διξίων
καὶ ἀριστερῶν·

8 Διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας,
διὰ δυσφημίας καὶ ἐνδοξο-
μίας· ὡς πλάνοι, καὶ ἀλη-
θεῖς·

9 Ὡς ἀγνοούμενοι, καὶ ἐπι-
γνωσόμενοι· ὡς ἀποδιδόνον-
τες, καὶ ἰδοὺ ζῶμεν· ὡς παι-
δευόμενοι, καὶ μὴ θανατούμε-
νοι·

10 Ὡς λυπόμενοι, ἀεὶ
δι' χαίροντες· ὡς πτωχοί,
πολλὰς δὲ πλετιζόμενοι· ὡς
μηδὲν ἔχοντες, καὶ πάντα
κατέχοντες.

11 Τὸ γόμα ἡμῶν ἀνέωγε
πρὸς ὑμᾶς, Κορίνθιοι, ἡ καρ-
δία ἡμῶν ἐκτεταίνεται,

12 Ὅτι στενοχωρεῖσθε ἐν
ἡμῖν· στενοχωρεῖσθε δὲ ἐν τοῖς
σπλάγχχνος ὑμῶν.

13 Τὴν δὲ αὐτὴν ἀντιμι-
οῦσιν, ὡς τέκνοις λέγων· Πλα-
τύνετε καὶ ὑμεῖς.

14 Μὴ γινώσθε ἐτεροζυγῶ-
ντας ἀπίστοις· τίς γὰρ μετοχή
δικαιοσύνης καὶ ἀνομίας· τίς

καὶ, εἰς ἀκαταστάσεις, εἰς
κόπους, εἰς ἀγρυπνίας, εἰς
νηστείας·

6 Εἰς καθαρότητα, εἰς γνῶ-
σιν, εἰς μακροθυμίαν, εἰς κα-
λωσύνην, εἰς πνεῦμα ἅγιον,
εἰς ἀγάπην ἀνυποκρίτου·

7 Εἰς τὸν λόγον τῆς ἀλη-
θείας, εἰς τὴν δύναμιν τοῦ
Θεοῦ, μὴ τὰ ὅπλα τῆς δι-
καισύνης τὰ δεξιὰ καὶ ἀρι-
στερά·

8 Ἀνάμεικτα δόξης καὶ
ἀτιμίας, ἀνάμεικτα κακῆς καὶ
καλῆς φήμης· ὡς ἄν πλάνοι,
καὶ (ὅμως) ἀληθεῖς·

9 Ὡς ἄν ἀγνοεῖται, καὶ
ἐπιγνωσθήσεται· ὡς ἄν
ἀποδίδωμεν, καὶ ἄν ἰδοὺ ζῶ-
μεν· ὡς ἄν παιδευώμεθα, καὶ
μὴ θανατωθώμεθα·

10 Ὡς ἄν λυπώμεθα, καὶ
πάντα χαίρομεθα· ὡς ἄν
πτωχοί, καὶ πολλὰς
πλετιζώμεθα· ὡς ἄν μὴ ἔχο-
μεν τίποτε, καὶ ἄν τὰ ἔχο-
μεν ὅλα.

11 Ὡς Κορίνθιοι, τὸ γόμα
μας ἀνέωξε εἰς ὑμᾶς· ἡ καρ-
δία μας ἐκτεταίνεται.

12 Δὲν στενοχωρεῖσθε εἰς
ἡμᾶς· ἀλλὰ στενοχωρεῖσθε εἰς
τὰ σπλάγχχνα σας.

13 Τὴν ὁμοίαν ἀντιμι-
οῦσιν ὡς ἄν παῖδες μὴ σας
λέγων· Πλατύνετε καὶ ὑμεῖς.

14 Καὶ μὴ στεροζυγῶν-
ταις ἀπίστοις· μὴ ἵνα ζυγὸν μὴ ἀπί-
στοις· Διὰ τὸ ποῖαν μετοχὴν

3 U

δὲ κοινωνία φωτὶ πρὸς σκό-
τῃ·

15 Τίς δὲ συμφώνησις
Χριστῷ πρὸς Βελιάλ; Ἡ τίς
μερίς πιστῶ μετὰ ἀπίστῃ;

16 Τίς δὲ συγκατάθεσις
ταῦ Θεῷ μετὰ εἰδωλῶν; Ὑμεῖς
γὰρ ἰαδὸς Θεῷ ἐπε ζῶντες· κα-
θὼς εἶπεν ὁ Θεός· "Ὅτι ἐποι-
κήσω ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐμπρι-
πτήσω· καὶ ἴσμαι αὐτῶν
Θεός, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι
λαός.

17 Διὸ ἐξέλθετε ἐκ μέσης
αὐτῶν, καὶ ἀφορίσθητε, λέ-
γει Κύριος· καὶ ἀκαδάτη
μὴ ἄπτωθε· καὶ γὰρ εἰσδέξο-
μαι ὑμᾶς·

18 Καὶ ἴσμαι ὑμῖν εἰς
πατέρα, καὶ ὑμεῖς ἴσεσθε μοι
εἰς υἱὸς καὶ θυγατέρας, λέγει
Κύριος· παντοκράτωρ.

Κιφ. ζ'. 7.

Ταῦτις ἦν ἔχοντες τὰς
ἐπαγγελίας, ἀγαπητοί,
καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ
παντὸς μολυσμῆ σαρκὸς καὶ
πνεύματος, ἐπιτιλῶντες ἀγιο-
σύνην ἐν φόβῳ Θεῷ.

2 Χωρήσατε ἡμῶς· ἔδνεα
ἠδικήσαμεν, ἔδνεα ἰφθίμα-
μεν, ἔδνεα ἐπιπονετήσα-
μεν.

ἔχει ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ ἀ-
κία; Καὶ ποῖαν ἔσμεν ἐν
τῷ φῶς μὴ τὸ σκοτάδι;

15 Καὶ ποῖαν συμφωνίαν
ἔχει ὁ Χριστὸς μετὰ τὸν Βελιάλ;
Ἡ τίς μερτικὸν ἔχει ὁ πιστὸς
μετὰ τὸν ἀπίστου;

16 Καὶ ποῖον ἐξέτα-
σιν ἔχει ὁ ναὸς τοῦ Θεοῦ μετὰ
εἰδωλῶν; διατὶ ἰστέεις εἰσδε-
χόμενος τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα· καὶ
εἶπεν ὁ Θεός· "Ὅτι θέλω κα-
τοικήσει μέσα εἰς αὐτὸν, καὶ
θέλω περιπατήσει μέσα
αὐτοῦ· καὶ θέλω ἴσμαι
Θεός τες, καὶ αὐτοὶ θλή-
νῃσιν μοι λαός μου.

17 Διὸ τὸτο εὐαγγέλιον
τὴν μέσην της, καὶ χωρίσθητε
ἀπὸ τῶν εἰδωλῶν, λέγει Κύριος·
καὶ ἀκαδάτη μὴ ἄγγιζετε· καὶ
θέλω σὰς δεχθῆναι.

18 Καὶ θέλω εἶσθαι πα-
τέρας σας, καὶ ἰστέεις θέλω
εἶσθαι υἱοὶ καὶ θυγατέρες
ἐμοῦ, λέγει Κύριος· παντοκράτωρ.

Κιφ. ζ'. 7.

Εἰς Χόντες λοιπόν, ἀγαπητοί,
ἵετα τὰ ταξίματα, καὶ
καθαρίσωμεν τοῦ λόγου
ἀπὸ κάθε λογῆς μολυσμῆ
τῆς σαρκὸς καὶ τοῦ πνεύ-
ματος, τελειώνοντες ἀγιωσύνην
μετὰ τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ.

2 Δεχθῆτε μᾶς· ἔδνεα
δὲν ἀδικήσαμεν, καὶ ἔδνεα
ἰφθίμαμεν, καὶ ἔδνεα ἐπιπο-
νετήσαμεν.

3 Οὐ πρὸς κατάκρι-
σιν προέηκα γὰρ ὅτι ἐν
ταῖς καρδίαις ἡμῶν ἴτε εἰς τὸ
συναποδάνειν καὶ συζῆν.

4 Πολλή μοι παρρησία
πρὸς ὑμᾶς, πολλή μοι καύ-
χησις ὑπὲρ ὑμῶν· πεπληρω-
μαι τῇ παρακλήσει, ὑπερ-
περισσεύουμαι τῇ χάριτι ἐπὶ
πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν.

5 Καὶ γὰρ ἐλθόντων ἡμῶν
εἰς Μακεδονίαν, ἐδεμίαν ἰσχ-
κιν ἄνεσιν ἡ σὰρξ ἡμῶν,
ἀλλ' ἐν παντὶ θλιβόμενοι·
ἔξωδον μάχαι, ἴσωδον φό-
βοι·

6 Ἀλλ' ὁ παρακαλῶν τὴν
ταπεινὴν, παρικάλειεν ἡμᾶς
ὁ Θεός, ἐν τῇ παρρησίᾳ
τίτῃ.

7 Οὐ μόνον δὲ ἐν τῇ παρ-
ρησίᾳ αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ
παρακλήσει ἡ παρεκλήθη ἐφ'
ὑμῖν, ἀναγγέλλων ἡμῖν τὴν
ἐμῶν ἐπιπόθησιν, τὸν ὑμῶν
ὀδυρμόν, τὸν ὑμῶν ζῆλον ὑπὲρ
ἐμῶν· ὥστε μοι μᾶλλον χαρή-
ται.

8 Ὅτι εἰ καὶ ἐλύπησα
ὑμᾶς ἐν τῇ ἐπιστολῇ, ὃ μετα-
μένοιμαι, εἰ καὶ μετεμελόμην·
βλέπω γὰρ ὅτι ἡ ἐπιστολή
ἰκέτη, εἰ καὶ πρὸς ὤραν, ἐλύ-
πησεν ὑμᾶς·

3 Δὲν τὸ λέγω διὰ κατὰ-
κρίσιν σας· διατὶ προεῖπα,
ὅτι εἰς ταῖς καρδίαις μας εἰσ-
θεν, εἰς τὸ καὶ συναποδάνειν
καὶ καὶ συζῆν.

4 Πολλὴν παρρησίαν ἔχω
εἰς ὑμᾶς, πολλὴν καύχησην
ἔχω διὰ λόγου σας· εἰμαι
γεμάτος παραρηγορίαν, εἰς
ὕλας ταῖς θλίψεσιν μας ἡ
χαρὰ μὴ περισσεύει παρα-
πάνω.

5 Διατὶ ὅταν ἐπηγάμην
εἰς τὴν Μακεδονίαν, καμίαν
ἀνάπαυσιν δὲν εἶχε τὸ κορμί
μας, ἀλλὰ εἰς κάθε πρᾶγμα
ἐθλιβόμεθα· ἀπὸ ἐξω μά-
χαις, ἀπὸ μέσα φόβοι·

6 Ἀλλὰ ὁ Θεὸς ἐπὶ παρρη-
σίᾳ τῆς ταπεινῆς, ἐκέλευεν
μᾶς ἐπαρηγόρησεν μετὰ τὸν ἱε-
ρομὸν τῷ Τίτῃ.

7 Καὶ ὅχι μόνον διὰ τὸν
ἐρχομόν του, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν
παραρηγορίαν ὅπῃ ἐπαρηγορήθη
εἰς ὑμᾶς, λέγωντάς μας τὸν
πολὺν σας πόδον, τὰ κλαύ-
ματά σας, τὴν ζῆλίαν ὅπῃ
ἔχετε διὰ λόγου μου· εἰς τόσον
ὅπῃ ἐγὼ (ἀκούωντάς τα) ἰχά-
ρηνκα περισσότερον.

8 Ὅτι ἀγκαλὰ καὶ καὶ
σὰς ἐλύπησα εἰς τὴν ἐπιστο-
λήν, δὲν μετανοῶν, ἀγκαλὰ
καὶ ἐμετανοῶν (προτίτερον)
διατὶ βλέπω ὅτι ἡ ἐπιστο-
λή, ἀγκαλὰ καὶ διὰ τὴν
ὥραν, σὰς ἐλύπησε·

3 U 2

9 Νῦν χαίρω, ὅχι ὅτι ἐλυπηθῆτε, ἀλλ' ὅτι ἐλυπηθῆτε εἰς μετάνοιαν· ἐλυπηθῆτε γὰρ κατὰ Θεόν, ἵνα ἐν μηδενὶ ζημιωθῆτε ἐξ ἡμῶν.

10 Ἡ γὰρ κατὰ Θεὸν λύπη μετάνοιαν εἰς σωτηρίαν ἀμεταμέλητον κατεργάζεται· ἡ δὲ τοῦ κόσμου λύπη δύναντον κατεργάζεται.

11 Ἰδὲ γὰρ αὐτὸ τῦτο τὸ κατὰ Θεὸν λυπηθῆναι ὑμᾶς, πόσκι κατεργάσασθε μὴ νόσησθ'· ἀλλὰ ἀπολογίαν, ἀλλὰ ἁγανάκτησιν, ἀλλὰ φόβον, ἀλλὰ ἐπιτίθουσιν, ἀλλὰ ἐνδοκίῃσιν, ἀλλ' ἐκδόκῃσιν; Ἐν παντὶ συνεστήσατε ἑαυτοὺς ἁγνῶς εἰς τὸ πρᾶγμα.

12 Ἄρα εἰ καὶ ἔγραψα ὑμῖν, ὅχι ἵκεν τοῦ ἀδικήσαντος, ὅχι ἵκεν τῆ ἀδικηθέντος· ἀλλ' ἵκεν τὸ φανερωθῆναι τὴν σπεδὴν ἡμῶν τὴν πρὸς ὑμῶν πρὸς ἑμᾶς, ἐν τῇ τῷ Θεῷ.

13 Διὰ τὸτο παρακλήματα ἐπὶ τῇ παρακλήσει ὑμῶν περισσοτέρως δι' ἡμῶν ἔχάρημεν ἐπὶ τῇ χάριτι Τίτε, ὅτι ἀναπέκνυται τὸ πνεῦμα αὐτὸ ἀπὸ πάντων ὑμῶν.

14 Ὅτι εἰ τι αὐτῷ ὑπὲς ἡμῶν κενάχθη, ἔστι κατὰ

9 Τῶρα χαίρομαι, ὅχι ὅτι ἐλυπηθῆκατε, ἀλλ' ὅτι ἐλυπηθῆκατε εἰς μετάνοιαν· ἐλυπηθῆκατε κατὰ Θεὸν, καὶ μὴ ζημιωθῆτε ἀπὸ τῶν ἡμῶν εἰς κανένα πρᾶγμα.

10 Διὰ τὴν κατὰ Θεὸν λύπη κάμνει μετάνοιαν σωτηρίαν, ὅπου πλῆθος ἁγανάκτησιν· ἀλλ' ἡ λύπη τοῦ κόσμου κάμνει δύναντον κόσμῳ κάμνει μετάνοιαν.

11 Διὰ τὴν κατὰ Θεὸν λύπη κάμνει μετάνοιαν, πόσκι κατεργάσασθε μὴ νόσησθ'· εἰς ἰσῆς, καὶ ἀπολογίαν, ὁρῶν ἑαυτοὺς τοῦ κακοῦ, φόβον, καὶ ἀγάπην, ὅλην ἀπεδείξατε τοῦ ὅλου πᾶσι εἰσὶν καθαρὰ (τῦτο) τὸ πρᾶγμα.

12 Λοιπὸν ἀγκαλίσσας ἔγραψα, διὲν ὑμῶν διὰ ἐκεῖνοι ὅπου ἀδικήσαντες διὰ ἐκεῖνοι ὑπὲρ ἀδικήσαντες διὰ τὴν φανερωθῆναι τὴν σπεδὴν ἡμῶν πρὸς ὑμῶν πρὸς ἑμᾶς (ἐχομεν) διὰ λόγον σοὶ προσὰ εἰς τὸν Θεόν.

13 Διὰ τὸτο ἔπαυσα ἡμᾶς εἰς τὴν παρακλήσας καὶ περισσοτέρως ἡμᾶς εἰς τὴν χάριν Τίτε, ὅτι ἀναπέκνυται τὸ πνεῦμα αὐτὸ ἀπὸ πάντων ὑμῶν.

14 Ὅτι εἰ τι αὐτῷ ὑπὲς ἡμῶν κενάχθη, ἔστι κατὰ

σχῆδον· ἀλλ' ὡς πάντα ἐν ἀληθείᾳ ἐλαλήσαμεν ὑμῖν, ἔγω καὶ ἡ καύχησις ἡμῶν ἡ ἐπὶ Τίτε, ἀλήθεια ἐγενήθη.

15 Καὶ τὰ σπλάγγνα αὐτοῦ περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς ἐστίν, ἀναμιμνησκομένη τὴν πάντων ὑμῶν ὑπακοήν· ὡς μετὰ φόβου καὶ τρόμου ἔλασθε αὐτόν.

16 Χαίρω οὖν ὅτι ἐν παντὶ θαρρῶ ἐν ὑμῖν.

σας, διὲν ἐντροπιάσθηκα· ἀλλὰ καθὼς σῶς ἐλαλήσαμεν ὅλα ἀλήθεια, ἐγὼ καὶ ἡ καύχησις μας ὅπου ἦτον εἰς τὸν Τίτον, ἔγενεν ἀλήθεια.

15 Καὶ ἡ εὐσπλαγγία τοῦ εἶναι περισσοτέρως εἰς ἰσῆς, ἀναμιμνησκόμενος τὴν ὑπακοήν ὁλων σας, πῶς τὸν ἰδεχθήκατε μετὰ φόβον καὶ τρόμον.

16 Χαίρομαι λοιπὸν, ὅτι εἰς κάθε πρᾶγμα ἔχω θάρρος εἰς ἰσῆς.

Κιφ. η'. 8.

Γνωρίζομεν δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ τὴν δεδομένην ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Μακεδονίας.

2 Ὅτι ἐν πολλῇ δοκιμῇ θλίψεως ἡ περιστοία τῆς χαρᾶς αὐτῶν, καὶ ἡ κατὰ βάθος πτωχεία αὐτῶν ἐπερίσσειεν εἰς τὸν πλεόντος τῆς ἀπλότητος αὐτῶν.

3 Ὅτι κατὰ δύναμιν (μαρτυρῶ) καὶ ὑπὲρ δύναμιν ἀνταίρετοι.

4 Μετὰ πολλῆς παρακλήσεως δεόμενοι ἡμῶν, τὴν χάριν καὶ τὴν κοινωνίαν τῆς διακονίας τῆς εἰς τὴν ἀγίαν, διέλασθαι ἡμᾶς.

5 Καὶ ἐ καθὼς ἠλπίσα-

ΚΑΙ ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ ὅπου ἰδοῦναι εἰς ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Μακεδονίας.

2 Ὅτι μετὰ πολλὴν δοκιμὴν τῆς θλίψεως ἡ περιστοία τῆς χαρᾶς, καὶ ἡ βαθεῖα τῆς πτωχείας ἐπερίσσειεν εἰς τὸν πλεόντος τῆς ἀπλότητος τῆς.

3 Ὅτι ἐκεῖνοι κατὰ τὴν δύναμιν τῆς (καὶ ἐγὼ τὸ μαρτυρῶ) καὶ παραπάνω ἀπὸ τῆς δύναμιν τῆς ἔγιναν αὐτοπροαίρετοι εἰς τὸτο τὸ ἔργον.

4 Παρακαλῶντές μας μετὰ πολλὴν παρακλήσιν, ἐὰν δεχθῶμεν ἡμεῖς τὴν χάριν καὶ τὴν μετάδοσιν τῆς διακονίας ὅπου γίνεται ἀπ' ἐκεῖνης εἰς τὰς ἀγίας.

5 Καὶ διὲν ἔκαμαν (μοῦ 3 U 3

μιν' ἀλλ' ἑαυτὰς ἔδωκαν πρῶτον τῷ Κυρίῳ καὶ ἡμῖν, διὰ θελήματός. Θεοῦ.

6 Εἰς τὸ παρακαλῆσαι ἡμᾶς Τίτον, ἵνα καθὼς προειρέξατο, ἔτω καὶ ἐπιτίλιση εἰς ὑμᾶς καὶ τὴν χάριν ταύτην.

7 Ἀλλ' ὡς περ ἐν παντὶ περισσεύετε, πίστει, καὶ λόγῳ, καὶ γνώσει, καὶ πάσῃ σπουδῇ, καὶ τῇ ἐξ ὑμῶν ἐν ἡμῖν ἀγάπῃ, ἵνα καὶ ἐν ταύτῃ τῇ χάριτι περισφύητε.

8 Οὐ κατ' ἐπιταγὴν λέγω, ἀλλὰ διὰ τῆς ἐτέρων σπουδῆς, καὶ τῆς ὑμετέρας ἀγάπης γνήσιον δοκιμάζων.

9 Γινώσκετε γὰρ τὴν χάριν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτι δι' ὑμᾶς ἐπώρυχεν πλῆθος ὧν ἵνα ὑμεῖς τῇ ἐκείνου πτωχείᾳ πλητῆσθε.

10 Καὶ γινώμην ἐν τῷ τῷ δίδωμι· τὺτο γὰρ ὑμῖν συμφέρει, οἷτινες ἐμοῖσι τὸ ποιῆσαι, ἀλλὰ καὶ τὸ θέλει προειρέξασθε ἀπὸ περισυίας.

11 Νυνὶ δὲ καὶ τὸ ποιῆσαι ἐπιτίλισατε ὡς καὶ ἄπερ ἡ προθυμία τοῦ θέλει, ἔτω

καχὰ) καθὼς ἡπίσταμαι· καὶ ἐκείνοι ἔδωκαν πρῶτον λόγον τῆς εἰς τὸν Κύριον εἰς ἡμᾶς μὲ τὸ θέλημα Θεοῦ.

6 Εἰς τοσούτον ὅπου ἐπαρτίσαμεν ἡμῖς τὸν Τίτον, ὥς ἀρχίσαι προτίτιστα, καὶ ἡ τιμωρὴ εἰς ἡμᾶς τὴν χάριν ἐπέτει.

7 Ἀλλὰ καθὼς εἰς πρᾶγμα περισσεύετε ἐν πίστει, καὶ εἰς τὸν λόγον, εἰς τὴν γνώσιν, καὶ εἰς τὴν σπουδὴν, καὶ εἰς τὴν ἀγάπην, ὅπως εἶναι ἀπὸ ἰσῶς ἐν λόγῳ μας (ἐπὶ), ἵνα σφύησιν καὶ εἰς ταύτην τὴν χάριν.

8 Ἐγὼ δὲν λέγω κατ' ἐπιταγὴν, ἀλλὰ διὰ τῆς ἐτέρων σπουδῆς τῶν ἄλλων, διὰ ζωντὰς ἀκόμι τὸ γινώσκον ἀγάπης σας.

9 Διατὶ γνωρίζετε τὴν χάριν τοῦ Κυρίου μας, ὅτι δι' ὑμᾶς πώρυχεν πλῆθος διὰ λόγον σας ἐπὶ τῇ πτωχείᾳ ἐκείνου, διὰ ἡμᾶς πτωχίσαντες ἐκείνους.

10 Καὶ συμβουλιώμεν εἰς ἐπεὶ· διατὶ γινώσκωμεν ὅτι ὑμεῖς ἐμὸν ἀπὸ περισυίας ἐπὶ τῇ πτωχείᾳ ἐκείνου, καὶ τὸ θέλει πλεονεξῆσαι.

11 Καὶ τὰρα ἐπιτίλισατε τὸ ἵνα κάμντε (τὸ πρᾶγμα) διὰ ἡμᾶς εἶναι καὶ ἡ τιμωρὴ

καὶ τὸ ἐπιτελεῖσαι ἐκ τοῦ ἔχειν.

12 Εἰ γὰρ ἡ προθυμία πρόκειται, καθὼς ἴαν ἔχη τις, εὐπροσδέκτος, ἢ καθὼς οὐκ ἔχει.

13 Οὐ γὰρ ἵνα ἄλλοις ἄνεσις, ὑμῖν δὲ θλίψις· ἀλλ' ἐξ ἰσότητος, ἐν τῷ ὧν καὶ τὸ ὑμῶν περισσεύμα εἰς τὸ ἐκείνων ὑγέημα.

14 ἵνα καὶ τὸ ἐκείνων περισσεύμα γένηται εἰς τὸ ὑμῶν ὑγέημα, ὅπως γένηται ἰσότης.

15 Καθὼς γέγραπται· Ὁ τὸ πολὺ, οὐκ ἐπληρώσεται· καὶ ὁ τὸ ὀλίγον, οὐκ ἡλαττοῖσθε.

16 Χάρις δὲ τῷ Θεῷ τῷ δίδωσι τὴν αὐτὴν σπουδὴν ὑπὲρ ὑμῶν ἐν τῇ καρδίᾳ Τίτου.

17 Ὅτι τὴν μὲν παρὰ κλησιν ἰδίξατο· σπουδαιότερος δὲ ὑπάσχαν, αὐδαίρετος· ἐξῆλθε πρὸς ὑμᾶς.

18 Συνεπέμφαμεν δὲ μετ'

ἔργῳ κατὰ δύναμιν ὅπως ἔχετε, καθὼς ἔγινεν ἡ προθυμία τῆς διελήσεως.

12 Διατὶ ἴαν εἶναι ἡ προθυμία, καθὼς εἷνας εἶναι εὐπροσδέκτος (δίδοντας) ἀπ' ἐκείνου ὅπου ἔχει ὅσον δύναται, καὶ ὅχι καθόσον δὲν ἔχει.

13 Διατὶ (ἐπεὶ τα λίγῳ) ὅχι διὰ ἡμᾶς εἶναι ἄνεσις εἰς ἄλλους, καὶ εἰς ἰσῶς θλίψις· ἀλλὰ ἵνα εἶναι ἰσότης, εἰς τὸν καὶ τὸ ὑμῶν περισσεύμα τὸ ἐκείνων σας ἵνα ἀναπληρωθῇ τὸ ἐλλειπὲς ἐκείνων.

14 Καὶ τὸ περισσεύμα ἐκείνων ἵνα ἀναπληρωθῇ τὸ ἐλλειπὲς σας, διὰ ἡμᾶς ἰσότης.

15 Καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Ἐκείνῳ ὅπου ἐμάζωξε (ἐμάζωξε) τὸ πολὺ, δὲν ἐπληρώσεται· τὸ ὀλίγον, δὲν ἐπληρώσεται (ἀπὸ τὸ μέτρον) καὶ ἐκείνῳ ὅπου ἐμάζωξε τὸ ὀλίγον, δὲν ἐπληρώσεται (ἀπὸ τὸ μέτρον) ὅπου ἐχρημάζοντο.

16 Καὶ χάρις τῷ Θεῷ ὅπου δίδει τὴν αὐτὴν σπουδὴν διὰ λόγον σας εἰς τὴν καρδίαν τοῦ Τίτου.

17 Ὅτι τὴν μὲν καθ' ἑαυτὴν τὴν ἰδίαν καὶ ἄνεσις πρόθυμος, μὲ τὸ ἴδιον τὴν διελήμα εὐγένη καὶ ἡλθεν εἰς ἰσῶς.

18 Καὶ ἐπέμφαμεν ὅπως

αὐτοῦ τὸν ἀδελφόν, ὃ ὁ
ἔπαινε ἐν τῷ εὐαγγελίῳ διὰ
πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν·

19 (Οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ
καὶ χειροτονηθεὶς ὑπὸ τῶν
ἐκκλησιῶν συνέκδημιον ἡμῶν,
σὺν τῇ χάριτι ταύτῃ τῇ δια-
κονομένῃ ὑφ' ἡμῶν πρὸς τὴν
αὐτοῦ τοῦ Κυρίου δόξαν καὶ
προθυμίαν ὑμῶν·)

20 Στελλόμενοι τῷτο, μή
τις ἡμᾶς μωμῶσθαι ἐν τῇ
ἀδρότῃ ταύτῃ τῇ διακονο-
μένῃ ὑφ' ἡμῶν·

21 Προνοόμενοι καλὰ ὡς
μόνον ἰσχυροὶ Κυρίου, ἀλλὰ
καὶ ἰσχυροὶ ἀνδραγαθῶν.

22 Συνεπέμφαμεν δὲ αὐ-
τοῖς τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν, ὃν
ἐδοκιμάσαμεν ἐν πολλοῖς πολ-
λάκις σπευδαῖον ὄντα, οὗτο δὲ
πολύ σπευδαίοντερον, πιστοποιή-
σαι πολλῇ τῇ εἰς ὑμᾶς.

23 Εἴτε ὑπὲρ Τίτου, κοινο-
νός ἐμὸς καὶ εἰς ὑμᾶς συνε-
ργός· εἴτε ἀδελφοὶ ἡμῶν,
ἀπόστολοι ἐκκλησιῶν, δόξα
Χριστῷ.

24 Τὴν οὖν ἐνδείξιν τῆς

μετ' αὐτὸν τὸν ἀδελφόν,
ὅποια ὁ ἔπαινε εἶναι εἰς
εὐαγγελίον διακίον ὅλων τῶν
ἐκκλησιῶν·

19 (Καὶ ὅχι μόνον (ἵνα
ἀλλὰ καὶ ἐχειροτονηθεὶς ὑπὸ
ταῖς ἐκκλησίαις νὰ μὴ
δοῦν μετ' ἡμῶν, καὶ
χάριτι ἐκείνῃ ὑπὸ διακονο-
ται ἀπὸ λόγου μας εἰς τὴν
δόξαν αὐτοῦ τοῦ Κυρίου,
(νὰ ὑπηρετῶμεν) εἰς
προθυμίαν σας·)

20 Φεύγοντες τῷτο, μή
τις καὶ κανένας μὴς καὶ
γορήσῃ εἰς τῷτὴν τῇ διακονο-
συσιν (τῆς ἐκκλησιῶν)
ὑπηρετῶται ἀπὸ λόγου μας

21 Προτιθέμενοι ἐκείνῃ
εἶναι καλὰ, ὅχι μόνον
προτὰ εἰς τὸν Κύριον, ἀλλὰ
καὶ ὁμολογῶντες εἰς τὴν
τῆς.

22 Καὶ ὁμῶς μὴ αὐ-
τεπέμφαμεν τὸν ἀδελφόν
τὸν ὅποιον τὸν ἐδοκιμάσαμεν
πολλὰς φορὰς εἰς τὴν
πράγματι, καὶ τὸν ὅποιον
μεν πρόθυμον, καὶ τῶν
πολλὰ σπευδαίοντερον, διὰ
πολὺ θάρρος· ὅπως ἔχοντες
ἰσχύς.

23 Καὶ διὰ τὸν Τίτον,
σύντροφός μου καὶ συμβί-
μος εἰς ἰσχύς· καὶ οἱ λοιποὶ
ἀδελφοὶ εἶναι ἀπόστολοι
ἐκκλησιῶν, καὶ δόξα Χριστῷ.

24 Τὴν ἀπόδειξιν τῆς

ἐγάπησεν ἡμῶν, καὶ ἡμῶν
καυχώμενος ὑπὲρ ὑμῶν, εἰς
αὐτὸς ἐνδείξασθε, καὶ εἰς
πρόσωπον τῶν ἐκκλησιῶν.

τῆς ἀγάπης σας, καὶ τῆς
καυχώσεώς μας διὰ λόγῳ
σας, εἰς αὐτὸς νὰ τὴν δείξετε
ὁμολογῶντες εἰς ταῖς ἐκκλησίαις.

Κεφ. 9. 9.

Περὶ μὲν γὰρ τῆς διακονίας
τῆς εἰς τὰς ἀγίας πε-
ρισσοῦν καὶ ἐπὶ τὸ γράφειν
ἡμῖν.

2 Οἷδα γὰρ τὴν προθυμίαν
ὑμῶν, ἣν ὑπὲρ ὑμῶν καυχώ-
μαι Μακεδόσι, ὅτι Ἀχαΐα
παρασκευάζεται ἀπὸ πένησι,
καὶ ὁ ἐξ ὑμῶν ξηλῶς ἠρτίσκει
τὴν πλειονίαν.

3 Ἐπεμψα δὲ τὴν ἀδελ-
φόν, ἵνα μὴ τὸ καύχημα ὑμῶν
τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κενώσῃ ἐν ταῖς
μέρει τῶν· ἵνα (καθὼς ἐλε-
γον) παρασκευασμένοι ᾖτε·

4 Μὴ πῶς ἐὰν ἔλθωσιν
ἐμὲ Μακεδόνες, καὶ εὗρωσιν
ἡμᾶς ἀπαρκατεκίνας, κα-
τασχυνθῶμεν ἡμεῖς (ἵνα μὴ
λίγωμεν ἡμῖς) ἐν τῇ ὑποτά-
σει ταύτῃ τῆς καυχώσεως.

5 Ἀναγκαῖον οὖν ἡγησά-
μεν παρακαλεῖσαι τὴν ἀδελ-
φόν, ἵνα προέλθωσιν εἰς ὑμᾶς,
καὶ προκαταρτίσωσιν τὴν
προκατηγγελημένην εὐλογίαν
ὑμῶν, ταύτην ἵτοίμην εἶναι
ὡς εὐλογίαν, καὶ μὴ
ὡς πλειονίαν.

ΚΑΙ διὰ τὴν διακονίαν ὅπῃ
γίνεται διὰ τῆς ἀγίας,
περισσοῦν καὶ εἰς τὰς
γράφω.

2 Διὰ τὴν εὐερίαν τὴν προ-
θυμίαν σας, τὴν ὅποιαν καυ-
χῶμαι διὰ λόγῳ σας εἰς τὰς
Μακεδονίας, ὅτι ἡ Ἀχαΐα
εἶναι ἐτοιμασμένη ἀπὸ πένη-
σι· καὶ ὁ ἰδικός σας ξηλῶς
ἱπαρακίνοισι πολλὰς.

3 Καὶ ἐπεμψα (ἵνα τῆς)
τῆς ἀδελφῆς, διὰ νὰ μὴ
ἐκκαρῶσθι εἰς τὸ τοῦ μέρους
τὸ καύχημά μας, ὅπως εἶναι
διὰ λόγῳ σας· διὰ νὰ
εἰσθῇ ἐτοιμασμένοι, καθὼς
ἐλεγον·

4 Μὴ πῶς ἐὰν ἔλθωσιν ὁμῶς
μετ' ἐμᾶς Μακεδόνες, καὶ σᾶς
εὗρουν ἀνέτοιμους, ἐντροπα-
σθῶμεν ἡμεῖς (διὰ νὰ μὴ
εἰσθῇ ἐμῶν) εἰς τὸ τοῦ
ἐπὶ τῇ τῆς καυχώσεως.

5 Ἀναγκαῖον λοιπὸν ἐλογί-
ασα νὰ παρακαλέσωμεν τὴν ἀδελ-
φόν, νὰ ἔλθουν προετοιμασμένοι
εἰς ὑμᾶς, καὶ νὰ προκαταρτίσωσιν
τὴν εὐλογίαν σας ὅπως
ἐπὶ τῇ εὐλογίᾳ σας ὅπως
ἐπὶ τῇ εὐλογίᾳ, καὶ ὅχι
ὡς πλειονίαν.

Ὁ Τῦτο δέ, ὁ σπείρων
φειδομένως, φειδομένως καὶ
θρίσει· καὶ ὁ σπείρων ἐπὶ
εὐλογίαις, ἐπὶ εὐλογίαις καὶ
θρίσει.

7 Ἐκαστος καθὼς προαι-
ρεῖται τῇ καρδίᾳ· μὴ ἐν
λύπῃ, ἢ ἐξ ἀνάγκης· ἰλαρὸν
γὰρ ὄντην ἀγαπᾷ ὁ Θεός.

8 Δυνατὸς δὲ ὁ Θεὸς πᾶ-
σαν χάριν περισσεύσαι εἰς
ὑμᾶς· ἵνα ἐν παντὶ πάντοτε
πᾶσαν αὐτάρκειαν ἔχοντες,
περισσεύετε εἰς πᾶν ἔργον
ἀγαθόν·

9 (Καθὼς γίγραπται·
Ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένη-
σιν· ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει
εἰς τὸν αἰῶνα.

10 Ὁ δὲ ἐπιχορηγῶν
σπέρμα τῷ σπείροντι, καὶ
ἄρτον εἰς βρώσιν, χορηγῆσαι,
καὶ πληθύναι τὸν σπόρον
ἐμῶν, καὶ αὐξήσαι τὰ
γενηήματα τῆς δικαιοσύνης
ἐμῶν·)

11 Ἐν παντὶ πλητίζμε-
νοι εἰς πᾶσαν ἀπλότητά,
ἣτις κατεργάζεται δι' ἡμῶν
εὐχαριστίαν τῷ Θεῷ·

12 Ὅτι ἡ διακονία τῆς
leitourgias ταύτης ἡ μόνον ἐξ
προσυναπληρώσα τὰ ὑπερή-

6 Καὶ ἐξεύρετε τὸν
ἐκεῖνον· ὅπως σπείρει ἀκριβῶς
γεμμένα, ἀκριβολογημένα·
θίλει θρίσει· καὶ ἐκεῖνος
σπείρει πλῆσινα, θίλει θη-
καὶ πλῆσινα.

7 Καθ' ἕνα καθὼς
αἰρεῖται εἰς τὴν καρδίαν
(ὡς διδῇ)· ὅχι μὲν λύπῃ
σανκώς· διατὶ ὁ Θεὸς ἰλαρὸν
ἡμέρῳ ὄντην.

8 Καὶ ὁ Θεὸς εἶναι
τὸς κάθε χάριν ἵνα τὸν
σπόρον εἰς ἰσᾶς· διὰ τὸ
πάντοτε εἰς κάθε πρᾶξιν
κάθε λογῆς αὐτάρκειαν,
περισσεύετε εἰς κάθε
ἀγαθόν·

9 (Καθὼς εἶναι γίγρα-
μένον· Ἐσκόρπισεν, ἔδωκε
τοῖς πτωχέις· ἡ δικαιοσύνη
μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

10 Καὶ ἐκεῖνος ὅπως
φθάσει σπέρμα ἐκεῖνον
σπείρει, καὶ ἡμῶν εἰς τὸν
τόν, ἀμποτε ἵνα πρᾶξιν
καὶ ἵνα πληθύνῃ τὸν σπό-
ρον, καὶ ἵνα αὐξήσῃ
γενηήματα τῆς δικαιο-
σύνης·)

11 Εἰς κάθε πρᾶξιν
πλητῆτε εἰς κάθε
ἀπλότητα, ἡ ὅποια ἐκ
διὰ μέσου μας εὐχαριστίας
εἰς τὸν Θεόν·

12 Ὅτι ἡ διακονία τῆς
leitourgias ταύτης, ἡ μόνον ἐξ
ἀναπληρώσῃ τὴν χάριν

ματα τῶν ἁγίων, ἀλλὰ καὶ
περισσεύουσα διὰ πολλῶν εὐ-
χαριστῶν τῷ Θεῷ,

13 (Διὰ τῆς δοκιμῆς τῆς
διακονίας ταύτης διζάζοντες
τὸν Θεόν ἐπὶ τῇ ὑποταγῇ τῆς
ὁμολογίας ὑμῶν εἰς τὸ εὐαγ-
γέλιον τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀπλό-
τητι τῆς κοινωνίας εἰς αὐτὸς
καὶ εἰς πάντας,)

14 Καὶ αὐτῶν δέήσει
ὑπὲρ ὑμῶν, ἐπιποδούντων
ὑμᾶς διὰ τὴν ὑπερβάλ-
λυσαν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐφ'
ὑμῶν.

15 Χάρις δὲ τῷ Θεῷ
ἐπὶ τῇ ἀεικδινηγῶν αὐτῶν
δοξᾷ.

ἁγίων, ἀλλὰ καὶ περισσεύει
μὲ τὴν εὐχαριστίαν ὅπως κάμ-
ιουν οἱ πολλοὶ εἰς τὸν Θεόν,

13 (Διακίση τῆς δοκιμῆς
τῆς ὑπηρεσίας ταύτης διζάζον-
τες τὸν Θεόν εἰς τὴν ὑπο-
ταγῇ τῆς ὁμολογίας σας (ὅπως
ἔχεται) εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ
Χριστοῦ, καὶ εἰς τὴν ἀπλότητα
τῆς κοινωνίας (ὅπως ἔχεται) εἰς
αὐτὸς καὶ εἰς ὅλους,)

14 Καὶ μὴ τὴν παρακά-
λουν αὐτῶν (ὅπως κάμουν)
διὰ λόγῃ σας, ἀγαπώντες
σας πολλὰ, διὰ τὴν ὑπερβο-
λικὴν χάριν τοῦ Θεοῦ (ὅπως
εἶναι) εἰς ἰσᾶς.

15 Καὶ δοξᾶν ἵνα ἔχῃ ὁ
Θεὸς εἰς τὴν δοξαίαν τὴν
ἀδιήγητον.

Κιφ. ι'. 10.

Ἀγτός δὲ ἐγὼ Παῦλος πα-
ρακαλῶ ὑμᾶς διὰ τῆς
πρασότητος καὶ ἐπιεικείας τοῦ
Χριστοῦ, ὃς κατὰ πρόσωπον
μὴ ταπεινὸς ἐν ὑμῖν, ἀπὼν
δὲ θάρσυνος εἰς ὑμᾶς.

2 Δέομαι δὲ τὸ μὴ παρὼν
θάρσυνος τῇ πεποιθῶσι ἢ
λογίζομαι τολμήσαι ἐπὶ τινὰς
τῆς λογισμένης ἡμᾶς ὡς κατὰ
σάρκα περιπατοῦντας.

3 Ἐν σαρκὶ γὰρ περιπατοῦν-

Καὶ αὐτὸς ἐγὼ ὁ Παῦλος
σας παρακαλῶ διὰ τὴν
πρασότητα καὶ καλωσύνην τοῦ
Χριστοῦ, ὁ ὅποιος ἐγὼ ὥντας
παρὼν ἡμῶν ταπεινὸς εἰς
ἰσᾶς, καὶ ὥντας ἀπὼν ἔχω
θάρσυνος εἰς ἰσᾶς.

2 Καὶ παρακαλῶ σας
ἐτὶ κάμει, ἵνα μὴ χρειασθῶ,
ὅταν θέλῃ εἰσεῖν παρὼν, τὸ
θάρσυνος ὅπως ἐγὼ λογιᾶμαι ἵνα
ἔχω εἰς κάποιους, ὅπως μᾶς
λογαριάζουν πῶς περιπατοῦ-
μεν κατὰ σάρκα.

3 Διατὶ (ἀγαλὰ) καὶ πε-

τες, οὐ κατὰ σάρκα φρα-
γεῖσθαι·

4 (Τὰ γὰρ ὄπλα τῆς
φρατείας ἡμῶν ἢ σαρκικά,
ἀλλὰ δυνατὰ τῷ Θεῷ πρὸς
καθαίρεσιν ὀχυρωμάτων·)

5 Λογισμὸς καθαιρούμενος,
καὶ πᾶν ὕψωμα ἐπαυρόμενον
κατὰ τῆς γνώσεως τοῦ Θεοῦ,
καὶ αἰχμηλατίζοντες πᾶν
ἰσχυρὸν εἰς τὴν ὑπακοὴν τοῦ
Χριστοῦ·

6 Καὶ ἐν ἰσχύϊ ἔχοντες
ἐκδικῆσαι πᾶσαν παρακοήν,
ὅταν πληρωθῇ ἡμῶν ἡ ὑπα-
κοή·

7 Τὰ κατὰ πρόσωπον
βλέπεται· Εἴ τις πέποιθεν
ἑαυτὸν Χριστοῦ εἶναι, τῷ
λογισμῷ πάλιν ἀφ' ἑαυτοῦ,
ὅτι καθὼς αὐτὸς Χριστὸς, ὅτω
καὶ ἡμεῖς Χριστοῦ·

8 Ἐάν τι γὰρ καὶ περισ-
σότερόν τι καυχώμεθα περὶ
τῆς ἐξουσίας ἡμῶν, ἧς ἔδωκεν
ὁ Κύριος ἡμῖν εἰς οἰκοδομὴν,
καὶ οὐκ εἰς καθάρσιν ὁμῶν,
ὡς αἰσχυνθήσονται·

9 Ἴνα μὴ δόξω ὡς ἂν
ἐκφοβῶν ἡμᾶς διὰ τῶν ἐπιστο-
λῶν·

10 Ὅτι αἱ μὲν ἐπιστολαί,
φασὶν, βασιλεῖαι καὶ ἰσχυραὶ·

εἰπατέμεν εἰς σάρκα·
φρατεῖς ἡμεῖς·

4 (Διατὶ τὰ ἄρματα
φρατείας μας δὲν εἶναι
σὰρκικά, ἀλλὰ εἶναι δυνατὰ
τῷ Θεῷ, εἰς καταστροφὴν
κάστρων·)

5 Καλοῦντες τὸν
σμῆν, καὶ κάθε λογὴν
ὅπου ἰψώνεται ἐναντίον
τῆς γνώσεως τοῦ Θεοῦ, καὶ
τῆς ὡσάν δόλον καὶ
εἰς τὴν ὑπακοὴν τοῦ Χρ-
στοῦ· 6 Καὶ ἐμμεσθῶν
ἐν τῇ ἐκδικήσῃ καὶ
παρακοῇ, ὅταν πλη-
ρωθῇ ἡμῶν ἡ ὑπακοή
σας·

7 Τὰ (φανόμενα)
πρόσωπον βλέπεται·
εἴ τις πέποιθεν ἑαυ-
τοῦ Χριστοῦ εἶναι,
καὶ ἡμῶν ὡς ἐμμεσθῶν
ἐν τῇ ἐκδικήσῃ καὶ
παρακοῇ, ὅταν πλη-
ρωθῇ ἡμῶν ἡ ὑπακοή
σας·

8 Διατὶ ἡμῶν καὶ περισ-
σότερόν τι καυχώμεθα περὶ
τῆς ἐξουσίας ἡμῶν, ἧς
ἔδωκεν ὁ Κύριος ἡμῖν
εἰς οἰκοδομὴν, καὶ οὐκ
εἰς καθάρσιν ὁμῶν,
ὡς αἰσχυνθήσονται·

9 Ἴνα μὴ δόξω ὡς ἂν
ἐκφοβῶν ἡμᾶς διὰ τῶν ἐπιστο-
λῶν·

10 Ὅτι αἱ μὲν ἐπιστολαί,
φασὶν, βασιλεῖαι καὶ ἰσχυραὶ·

δὲ παρρησία τοῦ σώματος·
ἀσθενής, καὶ ὁ λόγος· ἐξου-
σίαις,

11 Τῷ λογισμῷ δὲ
τοῦτο, ὅτι οἱ οἱ ἰσχυροὶ τῷ
λόγῳ δὲ ἐπιστολῶν ἀπόντες,
τοῦτο καὶ παρόντες τῷ
ἔργῳ·

12 Οὐ γὰρ τολμῶμεν ἰσ-
χυρῶν ἢ συγκρίναι ἑαυτοῦς·
τίσι τῶν ἑαυτοῦς συγκρίν-
ων· ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς
ἑαυτοῦς μετροῦντες, καὶ συγ-
κρίνοντας ἑαυτοῦς ἑαυτοῖς ἐν
συνοίᾳ·

13 Ἡμεῖς δὲ ἔχοντες εἰς τὰ
ἄμετρα καυχώμεθα, ἀλλὰ
κατὰ τὸ μέτρον τοῦ κανόνος,
ὃ ἡμεῖς οὐκ ἔχοντες ἡμεῖς
ἰσχυροὶ καὶ ἡμῶν·

14 Οὐ γὰρ ὡς μὴ ἐφικνύ-
μεθα εἰς ἡμᾶς, ὑπερεκτείν-
ομεν ἑαυτοῦς· ἄχρι γὰρ καὶ
ἡμῶν ἐφθάσαμεν ἐν τῇ εὐαγ-
γελίᾳ τοῦ Χριστοῦ·

15 Οὐκ εἰς τὰ ἄμετρα
καυχώμεθα ἐν ἄλλοις κόποις
τοῖς, ἐλπίδα δὲ ἔχοντες, αὐ-
τανομήνους τῆς πίστεως ὁμῶν, ἐν

εἰναι βαρεῖαι καὶ δυναταί·
ἀλλ' ἡ παρρησία τοῦ σώματος·
μὴ εἶναι ὡς ἐνδομήνους, καὶ
ὁ λόγος· ἡμεῖς οὐκ ἔχοντες
καταφρονε-
μεῖς· καὶ ἐνδομήνους·

11 Ὅ τοῦτο· ἀνδομήνους·
ὡς λογαριάζει ἐνδομήνους, πᾶς
ὁ, τι λογῆς ἡμεῖς μὴ τὸν
λόγον εἰς ταῖς ἐπιστολαῖς
ἀπόντες, τέτοιαις λογῆς ἡ-
μεῖς καὶ παρόντες μὴ τὴν
ἔργον·

12 Διατὶ δὲν ἀποκτεῖ-
μεν ἡμεῖς τὰ συγκρίνουμεν
ἢ τὰ συγκρίνουμεν τοῦ λόγου
μας μὴ κάποιους, ὅπου συζη-
νοῦν ἐξουσίας τὰ μετρίσι τοῦ
λόγου τῆς ἀπατήτης, καὶ τὰ
συγκρίνουμεν τοῦ λόγου τῆς μὴ
τὸν ἑαυτοῦς τῆς, δὲν γροικῶσι·

13 Ἀλλ' ἡμεῖς δὲν ὁλο-
κλήρως καυχώμεθα ἄμετρα, ἀλλὰ
κατὰ τὸ μέτρον τοῦ κανόνος,
τοῦ ὅπου ἡμεῖς μετρίσι
ἐφθάσαμεν ἐν τῇ εὐαγ-
γελίᾳ τοῦ Χριστοῦ·

14 Διατὶ δὲν ἐκτείνουμεν
τοῦ λόγου μας περισσότερον
(ἀπὸ τῆς ἀλήθειας) λέγοντες
ὡς ἐφθάσαμεν εἰς εἰς ἡμᾶς,
μὴ φθάνοντες· διατὶ καὶ ὡς
εἰς εἰς ἐφθάσαμεν μὴ τὸ
εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ·

15 Δὲν καυχώμεθα εἰς
τὰ ἄμετρα, εἰς τὰς κόπας τῶν
ἄλλων, ἀλλὰ ἔχοντες θάρρος,
αὐθαγαμένης, τῆς πίστεώς σας,
8 X

794
 ὑμῖν μεγαλυνθῆναι κατὰ
 τὸν κανόνα ἡμῶν εἰς περισ-
 σείαν.

16 Εἰς τὰ ὑπερέκεινα
 ὑμῶν εὐαγγελισσθαι· οὐκ ἐν
 ἀλλοτρίῳ κανόνι εἰς τὰ ἔτοιμα
 καυχῆσθαι.

17 ὁ δὲ καυχώμενος,
ἐν Κυρίῳ καυχάσθω.

18 Οὐ γὰρ ὁ ἑαυτὸν συ-
νίστην, ἐκεῖνός ἐστι δοκιμῆς,
ἀλλ' ὃν ὁ Κύριος συνίστη-
σιν.

να μεγαλυνθῶμεν καὶ ἡμῶν
εἰς αὐτὸν περισσὰ κατὰ τὸν
λόγον μας"

16 Να εὐαγγελισθῇς
εἰς ταῖς χώρας ὅπῃ ἵκηται
ραπαῖν ἀπὸ σαῶ· καὶ ἔχ
καυχῆσθαι εἰς ἄλλον καὶ
διὰ ἐκεῖνα ὅπῃ ἵτοιμάσθῃ
(ἐπ' ἄλλων.)

17 Ἐκείνη ὁπῶς
ται, ὡς καυχᾶται

18 Διατίλλομαι ἐκείνῃ
 συσῆναι τοῦ λόγου τῆ
 δοκίμου, ἀλλὰ ἐκείνῃ
 συσῆναι ὁ Κύριος.

 $\mathbb{K} \oplus \Phi, \alpha', 11.$

Ὁ Φίλον ἠνείχεσθαι με με-
κρόν τι τῆς ἀφροσύνης.
ἐλπί καὶ ἀνέχεσθαι με.

2 Ζηλωτὴ γὰρ ὑμᾶς Θεὸς
 ζήλων· ἡρμυσάμενη γὰρ ὑμᾶς
 ἐν ἀνδρὶ παρθένῳ ἀγνὴν πα-
 ραστήσας, τῷ Χριστῷ·

3 φοβῆμαι δὲ μήπως ὥς
ὁ ὄφεις Εὐάν ἐξηπάτησεν ἐν
τῇ πανουργίᾳ αὐτοῦ, ᾗ τῷ
φθάρῃ τὰ νοήματα ὑμῶν,
ἀπὸ τῆς ἀπλότητος τῆς εἰς
τὸν Χριστόν.

4. Εἰ μὲν γὰρ ὁ ἔρχόμενος
ἄλλον Ἰησοῦν κηρύσσει ὅν
οὐκ ἐκηρύξαμεν, ἢ Πνεῦμα

21 Ἀμποτες νὰ ὑπομῖντι
γον τὴν ἀφροσύνην
ἀλλὰ καὶ μὴ ὑπομῖντι.

2 Διὰ τῆς αἰ-
ριστῆς, ἀγάπης κατὰ
διὰ τῆς ἁρεσκῆς
ἄνδρα, καὶ τῆς παρα-
τὸν Χριστὸν, ὡς αὐτὸν
καθαράν.

καθάραι.
3 Καὶ φοβῆμαι
καθὼς ὁ ὄφις ἐξέπαται
Εὐὰν μὲ τὴν πανουργίαν
ἐτξ, φθαρεῖσι τὰ
σας ἀπὸ τὴν ἀπλότητος
πρέπει κα' ἔχεται ἐς
ζόν.

4. Διὰ τὴν ἰάν κελεύει
ἔρχεται εἰς ἱσῶς κηρύττει
λον Ἰησοῦν, τὸν ὁποῖον

ἕτερον λαμβάνετε ὃ οὐκ ἐλά-
βετε, ἢ εὐαγγέλιον ἕτερον ὃ
οὐκ ἐδιξασθε, καλῶς ἡνεύ-
χισθε.

5 Λογίζομαι γὰρ μηδὲν
ὑστέρηκεναι τῶν ὑπὲρ λίαν ἀπο-
τόλων.

ὁ εἰς δὲ καὶ ἰδιώτης τῆς
λόγῳ, ἀλλ' ἐν τῇ γνώσει· ἀλλ'
ἐν παντὶ φανερωθέντες ἐν πα-
σιν εἰς ὑμᾶς.

7 ἡ ἁμαρτίαν ἐποίησα,
ἐμαυτὸν ταπεινῶν ἵνα ὑμεῖς
ὑψωθῆτε; ὅτι δωρεὰν τὸ τοῦ
Θεοῦ εὐαγγέλιον ἐηγγελισά-
μην ὑμῖν;

8 Ἄλλας ἐκκλησίας ἐσύ-
λησα, λαβὼν ὀφώνιον, πρὸς
τὴν ὑμῶν διακονίαν· καὶ πα-
ρὼν πρὸς ὑμᾶς καὶ ὑπερηθίς,
ἢ κατενάρκησα ἐδένος.

9 Τὸ γὰρ ὑγέρημα μὲν
προσανηπλήρωσαν οἱ ἀδελφοὶ
ἐλθόντες ἀπὸ Μακεδονίας·
καὶ ἐν παντὶ ἀβαρὴ ὑμῖν
ἱμαυτὸν ἐτήρησα, καὶ τηρή-
σω.

10 Ἐφιν ἀλήθεια Χρι-
στοῦ ἐν ἡμοῖς, ὅτι ἡ καύχη-
σις αὐτῇ οὐ φραγῆσται
ἡς ἐμὲ ἐν τοῖς κλίμασι τῆς
Ἀχαΐας.

δὲν τὸν ἐκηρύξαμεν, ἢ λαμβά-
νετε ἄλλον Πνεῦμα, τὸ ὁποῖον
δὲν τὸ ἐλάβετε, ἢ ἄλλον εὐ-
αγγέλιον, τὸ ὁποῖον δὲν τὸ
ἰδὲν χθῆκετε, καλὰ ἡθέλητε
τὸν ὑπομείνη.

Ὁ Διὰ τὴν λογιάζω νὰ μὴν εἶ-
μαι ἰλλυπῆς τίποτε ἀπὸ τῆς
ἀποδόλης τῆς πολλὰ μεγάλης.

ὁ καὶ ἐὰν εἴμαι ἰδιώτης
εἰς τὸν λόγον, διὲν (εἴμαι ἰδιώ-
της) εἰς τὴν γυνῶσιν· ἀλλὰ
ἐφανερώθημεν ὅλως δι' ὅλη
εἰς καθὲ πρᾶγμα εἰς ἐσῶς.

7 Ἡ ἕκαστα ἀμαρτίαν,
ταπεινώνοντας τοῦ λόγου μου
διὰ τὰ ὑψωθῆναι ἰσοῖς; ὅτι
χάρισμα σὰς εὐαγγέλισα τὸ
εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ;

8 Ἄλλως ἐκκλησίαις ἐκέρ-
συσα, πείρασιν σιτηρέσιον
διὰ διακονίαν ἐδικήσας· καὶ
ὥντας παρὼν εἰς ἑσῶς ἀγ-
καλὰ καὶ ὑπερήθικα τῶν
ἀναγκαίων, ὅμως δὲν ἔπαρα-
βάρεσα κακίαν.

9 Διατί τὴν χρείαν μου
τὴν ἀπλήρωσαν οἱ ἀδελφοί
ὅπως ἤλθαν ἀπὸ τῆς Μακε-
δονίας καὶ εἰς κάθε πρᾶγμα
ἐφυλάχθηκα νὰ μὴν σᾶ
παραβαρέσω, καὶ θίλω φυ-
λαχθῇ.

10 Ἡ ἀλήθεια τοῦ Χριστοῦ
εἶναι εἰς ἑμένα, ὅτι ἡ καύχη-
σις ἐν αὐτῇ δὲν θέλει φραχθῇ
εἰς ἑμένα εἰς τὰ μέλη τῆς
Ἀγαίας.

 3×2

11 Διατί; ὅτι οὐκ ἀγαπῶ ἑμᾶς; Ὁ Θεὸς οἶδεν.

12 Ὁ δὲ ποιῶ, καὶ ποιῶσα, ἵνα ἐκείνῳ τὴν ἀφορίμην τῶν θελούντων ἀφορμήν, ἵνα ἐν αὐτῷ καυχῶνται, εὐρεθῶσι καὶ ἡμεῖς.

13 Οἱ γὰρ τοῦτοι ψευδοπόλοι, ἐργάται δούλοι, μετασχηματίζονται εἰς ἀποστόλους Χριστοῦ.

14 Καὶ ἡ θουρατὸν αὐτοῦ γὰρ ὁ Σατανᾶς μετασχηματίζεται εἰς ἄγγελον φωτός.

15 Οὐ μέγα οὖν εἰ καὶ εἰ διάκονοι αὐτοῦ μετασχηματίζονται ὡς διάκονοι δικαιοσύνης ὧν τὸ τέλος ἔσται κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν.

16 Πάλιν λέγω, μὴ τις μὲ δοξᾷ ἄφρονα εἶναι· εἰ δὲ μὴ γε, καὶ ὡς ἄφρονα δεξασθε με, ἵνα μικρὸν τι καὶ καυχῶμαι.

17 Ὁ λαλῶ, ἡ λαλῶ κατὰ Κέραιοι, ἀλλ' ὡς ἐν ἀφροσύνῃ, ἐν ταύτῃ τῇ ὑποστάσει τῆς καυχήσεως.

18 Ὅτι πολλοὶ καυχῶνται καὶ κατὰ τὴν σάρκα, καὶ γὰρ καυχῶμαι.

11 Διατί; (τάχα) οὐκ ἀγαπῶ ἑμᾶς; Ὁ Θεὸς τοῦτο οἶδεν.

12 Ἀλλ' ἐκεῖνο ὅπῃ ἐργάζομαι, καὶ ἀκόμη θέλω τὸ ἐν αὐτῷ καὶ ἐκείνῳ τὴν ἀφορίμην ἐκείνων ὅπῃ θέλουν εὐρεθῶσιν διὰ τὴν εὐρεθῶσιν ἐκεῖνο ὅπῃ καυχῶνται καὶ ἡμεῖς.

13 Διατί οἱ τέτοιοι ψευδοπόλοι, εἶναι ἔργον δούλων, καὶ μεταμορφῶνται εἰς ἀποστόλους τοῦ Χριστοῦ.

14 Καὶ δὲν εἶναι ἡ θουρατὸν αὐτοῦ γὰρ ὁ Σατανᾶς μεταμορφῶνται εἰς ἄγγελον φωτός.

15 Οὐ μέγα οὖν εἰ καὶ εἰ διάκονοι αὐτοῦ μετασχηματίζονται ὡς διάκονοι δικαιοσύνης ὧν τὸ τέλος ἔσται κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν.

16 Πάλιν λέγω, μὴ τις μὲ δοξᾷ ἄφρονα εἶναι· εἰ δὲ μὴ γε, καὶ ὡς ἄφρονα δεξασθε με, ἵνα μικρὸν τι καὶ καυχῶμαι.

17 Ὁ λαλῶ, ἡ λαλῶ κατὰ Κέραιοι, ἀλλ' ὡς ἐν ἀφροσύνῃ, ἐν ταύτῃ τῇ ὑποστάσει τῆς καυχήσεως.

18 Ὅτι πολλοὶ καυχῶνται καὶ κατὰ τὴν σάρκα, καὶ γὰρ καυχῶμαι.

19 Ἡδὴ γὰρ ἀνέχουσιν τῶν ἀφρόνων, φρόνιμοι οὗτοι.

20 Ἀνέχουσιν γάρ, εἴ τις ἡμᾶς καταδολοῖ, εἴ τις κατασθίει, εἴ τις λαμβάνει, εἴ τις ἰταίρεται, εἴ τις ἡμᾶς εἰς πρόσωπον δίδει.

21 Κατὰ ἀτιμίαν λέγω, ὡς ὅτι ἡμεῖς ἡσθενήσαμεν· ἐν αὐτῷ ἂν τις τολμᾷ, (ἐν ἀφροσύνῃ λέγω,) τολμᾷ καὶ γὰρ.

22 Ἑβραῖοι εἰσὶ; καὶ γὰρ Ἰσραηλῖται εἰσὶ; καὶ γὰρ σπέρμα Ἀβραάμ εἰσὶ; καὶ γὰρ.

23 Διάκονοι Χριστοῦ εἰσὶ; (παραφρονῶν λαλῶ,) ὑπὲρ ἐγὼ ἐν κύποις περισσύτερος, ἐν πληγαῖς υπερβαλλόντως, ἐν φυλακαῖς περισσύτερος, ἐν θάνατοις πλεονέκτης.

24 Ὑπὸ Ἰουδαίων πεντάκις τις σαρακοντα παρὰ μίαν ἡλᾶρον.

25 Τρεῖς ἱερραβδίσθην, πέντε ἰλιθάσθην, τρεῖς ἐναντία

19 Διατί μετὰ χαρᾶς ὑπομένετε τὰς ἀγνώστες, μὲν τὸ ἵνα εἴσδε φρόνιμοι.

20 Διατί ἴαν κανένας σὰς καταδολοῖ, ἴαν κανένας σὰς κατατρώγει, ἴαν κανένας σὰς πίνει τίποτες, ἴαν κανένας ὀφθαλμίζῃ, ἴαν κανένας σὰς δίδει εἰς τὸ πρόσωπον, ἴσθις τὸν ὑπομένετε.

21 Διὰ ἀτιμίαν λέγω, διὰ τὴν ἡμῶν ἀσθενήσαμεν· ἀλλὰ εἰς ὅποιον δήποτε πρᾶγμα ἀποκοτᾷ κανένας, (ὡς ἀγνώστῃ λέγω,) ἀποκοτᾷ καὶ ἐγώ.

22 Ἑβραῖοι εἶναι αὐτοί; καὶ ἐγὼ Ἑβραῖός εἰμι· Ἰσραηλῖται εἶναι αὐτοί; καὶ ἐγὼ Ἰσραηλῖτης εἰμι· σπέρμα τοῦ Ἀβραάμ, εἶναι αὐτοί; καὶ ἐγὼ (σπέρμα τοῦ Ἀβραάμ.)

23 Διάκονοι Χριστοῦ εἶναι αὐτοί; (ἐγὼ ἀπὸ τῶν ἰσθμίων μου λαλῶ,) περισσύτερον εἶμαι ἐγὼ παρ' αὐτοί· εἰς τὰς κόπας, περισσύτερον εἶμαι· εἰς ταῖς πληγαῖς, πολλὰ περισσύτερον· εἰς ταῖς φυλακαῖς, περισσύτερον· εἰς θανάτους, πολλὰ περισσύτερον.

24 Ἀπὸ τούτων Ἰουδαίων πέντε φορὰς ἰδιεθικᾶ, σαραντα παρὰ μίαν ἡλᾶρον.

25 Τρεῖς ἱερραβδίσθην, πέντε ἰλιθάσθην, τρεῖς ἐναντία

γῆσα, ευχόμενον ἐν τῷ
βυθῷ πεπoίηκα.

26 Ὅδοι ποταμῶν, ποταμῶν, κινδύνους ἐκ γένους, κινδύνους ἐκ ἐθνῶν, κινδύνους ἐν πόλει, κινδύνους ἐν ἄγρῳ, κινδύνους ἐν θαλάσσῃ, κινδύνους ἐν ψευδαδέλφοις·

27 Ἐν λόπῳ καὶ μόχθῳ,
ἐν ἀγρυπνίαις πολλαῖς, ἐν
λιμῶν καὶ δίψει, ἐν τηλείαις
πολλαῖς, ἐν ψύχει καὶ θυμ-
νότῃ.

28 Χωρὶς τῶν παριεκτός,
ἢ ἐπισυνέσταίς με ἢ καθ' ἡμέ-
ραν, ἢ μέγιστα πασῶν τῶν
ἐκκλησιῶν.

29 Τίς ἀσθενεῖ, καὶ οὐκ
ἀσθενῶ; Τίς σκανδαλίζεται,
καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι;

30 Εἰ καυχᾶσθαι δι',
τὰ τῆς ἀσθενείας μὴ καυχῆ-
σονται.

31 Ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ
τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
οἶδεν, ὁ ὢν εὐλογητὸς εἰς τὰς
αἰῶνας, ὅτι ἐφείδομαι.

32 Ἐν Δαμασκῷ ὁ ἱε-
ράρχης Ἀρέτις τοῦ βασι-
λέως ἐφφύρει τὴν Δαμασκην-
ῶν πόλιν, πιάσκει με θί-
λῃ·

κα, τρεῖς φορεῖς ἰθαλ-
ναυάγησα, ἕνα μερόνικτοί-
μα μέσα εἰς τὸν βυθόν.

20 Πολλαὶς φοραῖς εἰς
ὁδοιπορίαις, εἰς κινδύνους
ποταμῶν, εἰς κινδύνους
τῆς λησείας, κινδύνους ἀπὸ
γένου μη, κινδύνους ἀπὸ
ἔθου, κινδύνους εἰς ταῖς πόλιν
κινδύνους εἰς ταῖς ἐρημίαις
κινδύνους εἰς τὴν θάλασσαν,
κινδύνους ἀπὸ τῆς ψευδαγίας

27 Εἰς κόπας καὶ
θυσ., πολλαῖς φοραῖς
ἀγρυπνίαις, εἰς πῖνα
δίψαν, πολλαῖς φοραῖς
νηστεύσας, εἰς ψύχραν καὶ
νότῃα.

28 Χαρίς ἐκείνῃ
συμβαίῃσιν) ἀπέξω,
τίδα ὅλων τῶν ἐκκλησιῶν
τρυγυρίζει καὶ μὴ
καθημίραν.

29 ποῖτε ἄσθενεῖ;
 οὐκ ἄσθενεῖ; ποῖτε σκα-
 ζεταί, καὶ ἔγωγε οὐκ φλυ-

30 Ἄν κάμνη χ^ρ
καυχῆμαι, θέλω καυχ^η
πράγματα τῆς ἀσθενείας

31 Ὁ Θεὸς καὶ
Κυρίῳ μας Ἰησοῦ Χριστῷ
εἶναι εὐλογημένῳ εἰς
πάντας, ἰξυῖται ὅτι διὰ
μας.

32 Εἰς τὴν Δαμασκὸν
νέερχος τοῦ βασιλείου,
ἐφύλαγε τὴν πόλιν τῶν
μασσηνῶν, - θελωντὸς
πιῶση·

33 Καὶ διὰ θυρίδος ἐν
παράσῃ ἰσχυράσθην διὰ τοῦ
τείχους, καὶ ἐξήφθον τὰς χεῖ-
ρας αὐτοῦ.

33 Καὶ ἐγὼ ἰκρεμάσθην
μὴ κοφίην ἀπὸ τῆς θυρίδα ὅπῃ
ἦτον διαμέσσω τοῦ τείχους,
καὶ ἔφυγα ἔξω ἀπὸ τὰ χεῖρά
του.

 $\kappa_1 \varphi, \beta', 12,$

Καυχᾶσθαι δὴ ἂν συμφέρον
μοι· ἐλεύσεται γὰρ εἰς
ἐπτασίαν καὶ ἀποκαλύψει
Κυρίην.

2 Οὐδὰ ἀνδρῶν ἐν Χρῆ-
στῇ πρὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων
(ἴτε ἐν σώματι, οὐκ οἶδα
ἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος, οὐκ
οἶδα ὁ Θεὸς οἶδεν) ἀπαγγέ-
ντα τὸν τοιοῦτον ἕως τρίτης
ἡμέρας.

3 Καὶ οἶδα τὸν τοιοῦτον
ἀνθρώπον, (ἢτε ἐν σώματι,
ἢτε ἐκτὸς τοῦ σώματος), οὐκ
οἶδα ὁ Θεὸς οἶδα·)

4 Ὅτι ἡρπάγη εἰς τὸν
παράδεισον, καὶ ἤκουσεν ἄρ-
ητὰ ῥήματα, ἃ οὐκ ἐξείν ἀν-
θρώπῳ λαλῆσαι.

ὁ ὑπὲρ τοῦ τοιούτου καυχέσθωμαι· ὑπὲρ δὲ ἑμαυτοῦ καυχέσθωμαι, εἰ μὴ ἐν ταῖς ἐσθαιεύσεσιν μου.

ὁ δὲ ἐὰν γὰρ θελήσω καυχῆ-
σθαι, οὐκ ἔσομαι ἄφρων·
λήθειαν γὰρ ἐγὼ φείδομαι

ΝΑ' καυχῶμαι λοιπὸν διὰ
μὲν ὠφελᾶ· διὰτὶ θίλω
ἐλθῆ εἰς ὀπτασίαις καὶ ἀπο-
καλύψεις Κυρίου.

2 Ἰεζέρω ἀνδρωπον ἐν
Χριστῷ, ὅπερ ἀρτὰς χηδεύας τρι-
τη ἐρανοῦ ὁ τοιοῦτος προτί-
τερα ἀπὸ δεκατέσσαρες χρο-
νῶν (ἢ τὸ εἰς τὸ κομῆν ἦτον
δὲν Ἰεζέρω· ἢ τὸ εἰς ἀπὸ
τὸ κομῆν, δὲν Ἰεζέρω· ὁ Θεὸς
τὸ Ἰεζέρω).

3 Καὶ ἰξούρω τὸν τοῦτον
ἀνδραπον, (ἅν τε εἰς τὸ κορμὶ
(ἔγινε,) ἅν τε ἔξω ἀπὸ τοῦ
κορμὶ, δὲν ἰξούρω· ὁ Θεὸς τὸ
ἰξούρει.)

4. Ὅτι ἀρπάχθη εἰς τὸν
παράδεισον, καὶ ἤκησεν λόγια
ὅπου δὲν ἠμποροῦν νὰ λαλη-
θῶσι, τὰ ὅποια δὲν εἶναι δυ-
νατὸν νὰ τὰ εἰπῇ ἀνδρα-
π.

5 Διὰ τὸν τοιοῦτον ἀν-
θρώπου θέλω καυχῆσθαι· ἀλλ'
διὰ λόγου μὴ δὲν θέλω καυ-
χῆσθαι, παρὰ εἰς ταῖς ἀσθεν-
εῖαις μὴ.

6 Διατὶ εἰς θελήσω καὶ
αὐχθῶ, διὸ θέλω εἰσθαι
φρων· διατὶ θέλω εἰπεῖ ἀλη-

δε, μή τις εἰς ἐμὲ λογίσται
ὑπὲρ ὃ βλέπει με, ἢ ἀκούει τι
ἐξ ἐμοῦ.

7 Καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῶν
ἀποκαλύψεων ἵνα μὴ ὑπερ-
κίρωμαι, ἰδού μοι σκόλοψ
τῇ σαρκί, ἀγγελῶ Σατᾶν,
ἵνα με κολαφίσῃ, ἵνα μὴ
ὑπεραίρωμαι.

8 Ὑπὲρ τῆς τριῶν τὸν
Κύριον παρακάλεσα, ἵνα ἀπο-
σῇ ἀπ' ἐμοῦ.

9 Καὶ εἰρήκῃ μοι Ἀρχεῖ
σαι ἡ χάρις μου ἢ γὰρ δύνα-
μις μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειῖ-
ται. Ἦδιστα οὖν μάλλον καυ-
χῶμαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις
μου, ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ' ἐμὲ
ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ.

10 Διὸ εὐδοκῶ ἐν ἀσθε-
νείαις, ἐν ὑβρεσιν, ἐν ἀνάγκαις,
ἐν διωγμοῖς, ἐν στενοχωρίαις
ὑπὲρ Χριστοῦ ὅταν γὰρ ἀσθε-
νῶ, τότε δυνατός εἰμι.

11 Γέγονα ἄφρων καυ-
χώμενος ὑμεῖς με ἠναγκά-
σατε ἐγὼ γὰρ ὠφείλον ἐφ'
ὑμῶν συνήσθαι ἕδιν γὰρ

θεῶν ἀμὴ φυλάγομαι, (ἀπὸ
τῆς τῆς λόγου) μήπως καὶ
κανένας λογιάσει διὰ λόγον
μου (πῶς εἶμαι) τίποτε
ἔξω ἀπ' ἐκείνου ὁποῦ μὴ
βλέπει, ἢ ἀκούει ἀπὸ λόγου
μου.

7 Καὶ διὰ τὰ μὴν παρὰ
ὑψώνωμαι, διὰ τὴν ὑπερβο-
λὴν τῶν ἀποκαλύψεων, μὴ
ἰδού κεντρίδι εἰς τὴν σάρκα,
ἀγγελῶ τῷ Σατᾶν, διὰ τὰ
μὴ κτυπᾶν, τὰ μὴν παρὰ
ὑψώνωμαι.

8 Διὰ ἑτάτο τριῶν Φο-
ραῖς παρακάλεσα τὸν Κύ-
ριον, διὰ τὰ ἀναχωρήσῃ ἀπ'
ἐμένα.

9 Καὶ μοῦ εἶπε Σόφει
σου ἡ χάρις μου διὰ τὴν ἡ
δύναμις μου τελειοῦται ἐν
ἀσθενείᾳ. Πολλὰ μὲν χαρᾶς
λοιπὸν δίδω καυχῆσθαι ἐν
ταῖς ἀσθενείαις μου, διὰ τὰ
κατοικήσῃ εἰς ἐμένα ἡ δύνα-
μις τοῦ Χριστοῦ.

10 Διὰ τοῦτο ἀναπαύο-
μαι εἰς ἀσθενείαις, εἰς ταῖς
λοιδορίαις, εἰς ταῖς ἀνάγκαις,
εἰς τὴν διωγμῶς, εἰς ταῖς
στενοχωρίαις, (ὁποῦ εἶναι)
διὰ τὸν Χριστόν· διὰ τὸ ὅταν
ἀσθενῶ, τότε εἶμαι δυνα-
τός.

11 Ἐγὼ καυχώμενος ἦν
ἀγνωστὸν ἐστὶν τὴν ἀναγκάσαν-
τε διὰ τὸ ἐγὼ ἔπρεπε τὰ σπ-
τήνωμαι ἀπὸ λόγου σας· διὰ τὸ

ὑστέρησα τῶν ὑπὲρ λίαν εἰς τίποτες δὲν ἔγινα ἰλλη-
ἀποστόλων, εἰ καὶ οὐδὲν πῆς ἀπὸ τῆς πολλὰ μεγά-
λως ἀποστάτες, ἀγκαλὰ καὶ
εἶμι.

12 Τὰ μὲν σημεία τοῦ
ἀποστόλου κατεργάσθη ἐν ὑμῖν
ἐν πάσῃ ὑπομοίῃ, ἐν σημείοις
καὶ τέρασιν καὶ δυνάμεσιν.

13 Τί γάρ ἐστιν ὁ ἡττή-
θητε ὑπὲρ τὰς λοιπὰς ἐκκλη-
σίας, εἰ μὴ ὅτι αὐτὸς ἐγὼ ἔ-
κατεινάρχησα ὑμῶν; Χάρι-
σασθὲ μοι τὴν ἀδικίαν ταύ-
την.

14 Ἴδὼν, τρίτον ἑτοίμως
ἔχω ἰλθῆναι πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἔ-
καταναρκῆσω ὑμῶν· ἔ γάρ
ζητῶ τὰ ὑμῶν, ἀλλ' ὑμᾶς·
ἔ γάρ ὀφείλει τὰ τέκνα τοῖς
γονεῦσιν θησαυρίζειν, ἀλλ' οἱ
γονεῖς τοῖς τέκνοις.

15 Ἐγὼ δὲ ἥδιον δαπα-
νῶ καὶ ἐκδαπανηθήσομαι
ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν· εἰ καὶ
περισσότερος ὑμᾶς ἀγαπῶν,
ἦτον ἀγαπῶμαι.

16 Ἐγὼ δὲ, ἐγὼ ἔκατε-
βάρησα ὑμᾶς· ἀλλ' ὑπά-
ρχων πανουργῶ, δόλω ὑμᾶς
ἔλαβον.

17 Μὴ τίνα ὦν ἀπέγαλ-
κα πρὸς ὑμᾶς, δι' αὐτοῦ ἐπ-
ληνέκτησα ὑμᾶς;

12 Τὰ μὲν σημάδια τοῦ
ἀποστόλου ἔγιναν εἰς ἐσᾶς μὲ
κάθε ὑπομοίῃν, μὲ σημεία
καὶ τέρεα καὶ μὲ δυνά-
μεις.

13 Διατὶ τί εἶμαι ἡττη-
σθῆναι ὑπὸ τῶν λοιπῶν ἐκκλη-
σιῶν, ὅτι αὐτὸς ἐγὼ δὲν
σᾶς ἐπαραβάρησα; Χαρίσι-
τέ μοι τὴν ἀδικίαν ταύτην.

14 Νῦν, τρίτη φορὰ
εἶμι ὅπου εἶμαι ἑτοίμος· καὶ
ἰλθῶ εἰς ἐσᾶς, καὶ δὲν θείω
σᾶς παραβάρησαι· διατὶ δὲν
ζητῶ τὰ ἰδικὰ σας, ἀλλὰ
ἐσᾶς· διατὶ δὲν χρεωστούσι τὰ
παιδία καὶ θησαυρίζουσι διὰ
τῆς γυναικός, ἀλλὰ οἱ γονεῖς
διὰ τὰ παιδία.

15 Καὶ ἐγὼ πολλὰ μετὰ
χαρᾶς θείω ἐξυδιάσει, καὶ
θείω ἐξυδιασθῆ διὰ ταῖς
ψυχαῖς σας· ἀγκαλὰ καὶ
ἀγαπῶντάς σας περισσότε-
ρον, ἀγαπῶμαι ὀλιγότερον.

16 Καὶ ἄς εἶμαι, ἐγὼ δὲν
σᾶς ἐπαραβάρησα· ἀλλὰ ὄν-
τας πανουργῶ, σᾶς ἐπίασα
μὲ δόλον.

17 Μήπως καὶ κανέναν
ἀπ' ἐκείνων ὅπου ἐξείλα εἰς
ἐσᾶς, διαμέσου ἐκείνου σᾶς
ἐπληνέκτησα;

18 Παρεκάλεσα τόν Τίτον, καί συναπέστειλα τόν ἀδελφόν μου μή τι ἐπιλογίστησιν ὑμᾶς Τίτῳ· ἡ τῷ αὐτῷ πνεύματι περιπατήσαμεν· ἡ τοῖς αὐτοῖς ἔχουσιν·

19 Πάλιν δοκεῖτε ὅτι ὑμῖν ἀπολογούμεθα· κατενόησαν τῷ Θεῷ, ἐν Χριστῷ λαλῶμεν· τὰ δὲ πάντα, ἀγαπητοὶ, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν οἰκοδομῆς.

20 Φοβούμεαι γάρ, μή πως ἰδὼν ἄλλο οἷος εἶδω ὑμῶν ὑμᾶς, καὶ γὰρ ἐβίβω ὑμῖν οἶον ὅτι εἰδότες· μή πως ἔριδι, ζήλοι, θυμοὶ, ἐριδίαί, καταλαλαί, φθουρισμοὶ, φουσίσεις, ἀκαταστασίαι·

21 Μὴ πάλιν ἰδόντάς με ταπεινώσῃ ὁ Θεός με πρὸς ὑμᾶς, καὶ συνιῇ σὺ πολλὰς τῶν προηκαρτηκότων, καὶ μὴ μετανοήσαντων ἐπὶ τῇ ἀκαταστασίᾳ, καὶ πορνείᾳ, καὶ ἀσελγείᾳ ἢ ἑπηρεῶν.

18 Ἐπαρεκάλεσα τόν Τίτον, καὶ ἔστειλα μὴ λόγῳ τὸν ἀδελφόν μου μή τὰ σὺ τὸν ἀδελφόν μου τίποτες ὁ Τίτῳ· ἐπιλογίστησιν ὑμᾶς Τίτῳ· ἡ τῷ αὐτῷ πνεύματι περιπατήσαμεν· ἡ τοῖς αὐτοῖς ἔχουσιν·

19 Πάλιν λογιέσθε, ὅτι σὺ ἀπολογούμεθα· ὁμοιωθῶμεν τῷ Θεῷ ἐν Χριστῷ λαλῶμεν· καὶ τὸ ὅλον, ἀγαπητοὶ, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν οἰκοδομῆς.

20 Διατί φοβούμεαι, μή πως ὅταν ἰδῶν, ἡ σὺ ἄλλο οἷος εἶδω ὑμῶν ὑμᾶς, καὶ γὰρ ἐβίβω ὑμῖν οἶον ὅτι εἰδότες· μή πως ἔριδι, ζήλοι, θυμοὶ, ἐριδίαί, καταλαλαί, φθουρισμοὶ, φουσίσεις, ἀκαταστασίαι·

21 Μὴ πάλιν ἰδόντάς με ταπεινώσῃ ὁ Θεός με, καὶ συναπείσῃ σὺ πολλὰς τῶν προηκαρτηκότων, καὶ μὴ μετανοήσαντων ἐπὶ τῇ ἀκαταστασίᾳ, καὶ πορνείᾳ, καὶ ἀσελγείᾳ ἢ ἑπηρεῶν.

Κιφ. γ'. 13.

Τρίτον τῆτο ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς· ἐπὶ σώματι δύο μαρτύρων καὶ τριῶν σφιδασταίων πάντων ῥήμα.

2 Προεῖρηκα καὶ προλέγω, ὡς παρὼν τὸ δεύτερον, καὶ ἄπὼν ἔν τῳ γράφῳ τοῖς προ-

Τρίτη φορά εἶναι ἐπὶ τῷ σώματι δύο μαρτύρων καὶ τριῶν σφιδασταίων πάντων ῥήμα.

2 Προεῖρηκα καὶ προλέγω, ὡς παρὼν τὸ δεύτερον, καὶ ἄπὼν ἔν τῳ γράφῳ τοῖς προ-

μαρτηκόσι καὶ τοῖς λοιποῖς πάνσι, ὅτι ἰὰν ἴδω εἰς τὸ πάλιν, ὡς φέισμαι·

3 Ἐπεὶ δοκιμὴν ζητεῖτε τοῦ ἐν ἡμῖν λαλοῦντος· Χριστοῦ, ὃς ἐστὶ ἡμῶν οὐκ ἀσθενεῖ, ἀλλὰ δυνατὸς ἐν ὑμῖν.

4 Καὶ γὰρ εἰς ταυρώδην ἐξ ἀσθενείας, ἀλλὰ ζῇ ἐκ δυνάμει Θεοῦ· καὶ γὰρ καὶ ἡμεῖς ἀσθενούμεν ἐν αὐτῷ, ἀλλὰ χρησιμοποιῶμεν αὐτῷ ἐκ δυνάμει Θεοῦ εἰς ὑμᾶς.

5 Ἐαυτὸς πιεράζετε εἰς τὴν πίστιν, ἑαυτὸς δοκιμάζετε· ἡ οὐκ ἐπιγινώσκετε ἑαυτὸς, ὅτι ἴσους Χριστῷ ἐν ὑμῖν ἔστι· εἰ μὴ τι ἀδόκιμοί ἐστε.

6 Ἐλπίζω δὲ ὅτι γνωρίσθη ὅτι ἡμεῖς ἄν ἴσμεν ἀδόκιμοι.

7 Εὐχομαι δὲ πρὸς τὸν Θεὸν μὴ ποιῆσαι ὑμᾶς κακὸν μηδὲν· ὅχι διὰ τὰ φανερωθῆναι ὑμῶν δοκιμοί, ἀλλ' ἵνα ὑμεῖς τὸ καλὸν ποιῆτε, ἡμεῖς δὲ ὡς ἀδόκιμοι ᾤμεν.

8 Οὐ γὰρ δυνάμει τι κατὰ τῆς ἀληθείας, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς ἀληθείας.

9 Χαίρομεν γὰρ ὅταν ἡμεῖς

φω, ἐν ἑκείνῳ ὅπῃ ἐφταιξαμεν προτίτιστα, καὶ εἰς τῆς λοιπῆς ὁδοῦ, ὅτι ἰὰν ἴδω πάλιν, διὰ εἶδω τὴν λυπηθῆ.

3 Ἐπειδὴ ζητεῖτε δοκιμὴν τοῦ Χριστοῦ, ὅπῃ λαλεῖ εἰς ἡμᾶς, ὁ ὁποῖος εἰς ἰσῶς· ἀσθενεῖ, ἀλλὰ εἶναι δυνατὸς μέσα εἰς ἰσῶς.

4 Διατί ἀγαθὰ καὶ ἑαυτῶν μὴ ἀσθενῶμεν, ἀλλὰ ζῇ ἀπὸ τῆς δυνάμει τοῦ Θεοῦ· καὶ γὰρ καὶ ἡμεῖς ἀσθενούμεν ἐν αὐτῷ, ἀλλὰ χρησιμοποιῶμεν αὐτῷ ἀπὸ τῆς δυνάμει τοῦ Θεοῦ εἰς ἰσῶς.

5 Δοκιμάζετε τοῦ λόγου σας διὰ τὰ γνωρίζετε, ἰὰν ἴσθη εἰς τὴν πίστιν, τοῦ λόγου σας ἐξετάζετε· ἡ δὲ γνωρίζετε τοῦ λόγου σας ὅτι ὁ ἴσους Χριστὸς εἶναι εἰς ἰσῶς· ἰὰν δὲν ἴσθη ἀδόκιμοι.

6 Καὶ ἐλπίζω ὅτι θίξετε γνωρίσει, ὅτι καὶ ἡμεῖς διὰ ἡμέσων ἀδόκιμοι.

7 Καὶ παρακαλῶ τὸν Θεόν, νὰ μὴ καίμετε τίποτε κακόν· ὅχι διὰ τὰ φανερωθῆναι ὑμῶν δοκιμοί, ἀλλὰ διὰ τὰ καίμετε ἰσῶς τὸ καλόν, καὶ ἡμεῖς νὰ ἡμέσων ὡσαν ἀδόκιμοι.

8 Διατί διὰ δυνάμει νὰ καίμεται τίποτε ἐναντίας τῆς ἀληθείας, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀληθείαν.

9 Καὶ ὅταν ἡμεῖς ἀσθενῶ-

ἀσθενώμεν, ὑμεῖς δὲ δυνατοὶ ἦτε· τὺτο δὲ καὶ εὐχόμεθα, τὴν ὑμῶν κατάρτισιν.

10 Διὰ τὺτο ταῦτα ἀπὸν γράφω, ἵνα παρὼν μὴ ἀποτόμως χρῆσθαι κατὰ τὴν ἐξουσίαν ἣν ἔδωκε μοι ὁ Κύριος εἰς οἰκοδομὴν, καὶ οὐκ εἰς καθάρσεις.

11 Λοιπὸν, ἀδελφοί, χαίρετε, καταρτίζετε, παρακαλεῖσθε, τὸ αὐτὸ φρονεῖτε, εὐφρανεῖτε· καὶ ὁ Θεὸς τῆς ἀγάπης καὶ εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν.

12 Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν ἀγίῳ φιλήματι· ἀσπάζονται ὑμεῖς οἱ ἅγιοι πάντες.

13 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ κοινωνία τῆς ἁγίας Πνεύματος· μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

† Πρὸς Κορινθίους δι-
τὴν ἐγγραφὴν ἀπὸ Φιλίππων
τῆς Μακεδονίας, διὰ Τίτου
καὶ Λυκά.

μεν, καὶ ἐστὶς Ἰσοθε δυνά-
μει· τὸ ὅποσον καὶ ἡ
χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χ-
ριστοῦ· εἰς πάντας τοὺς
ἀγίους.

10 Διὰ τοῦτο γράφω ὑ-
μῖν, ἵνα ὅταν δέηται
παρὼν, μὴ ἀποτόμως
χρῆσθαι αὐτῇ ἐξουσίᾳ, καὶ
τὴν ἐξουσίαν ὅπου μὴ ἔδωκε
ὁ Κύριος· εἰς οἰκοδομὴν,
καὶ οὐκ εἰς χαλάρωσιν.

11 Λοιπὸν, ἀδελφοί, χαί-
ρετε, τελειώνετε, παρακα-
λεῖσθε, τὸ αὐτὸ φρονεῖτε,
εὐφρανεῖτε καὶ ὁ Θεὸς τῆς
ἀγάπης καὶ τῆς εἰρήνης ἔσται
μετὰ πάντων ὑμῶν.

12 Χαιρετίζετε ἀλλήλους
ἐν ἀγίῳ φιλήματι· ἀσπάζον-
ται ὑμεῖς οἱ ἅγιοι πάντες.

13 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου
Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη
τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ κοινωνία τῆς
ἁγίας Πνεύματος· μετὰ πάντων
ὑμῶν. Ἀμήν.

† Ἡ εἰς Κορινθίους δι-
τὴν ἐγγραφὴν ἀπὸ Φιλίππων
τῆς Μακεδονίας, διὰ Τίτου
καὶ Λυκά.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἡ ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

Κεφ. α'. 1.

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος (ὅχι
ἀπ' ἀνθρώπων, ὑδὲ δι'
ἀνθρώπου, ἀλλὰ διὰ Ἰησοῦ
Χριστοῦ, καὶ Θεοῦ πατρὸς
τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ
νεκρῶν.)

2 Καὶ οἱ σὺν ἰμοὶ πάντες
ἀδελφοί, ταῖς ἐκκλησίαις τῆς
Γαλατίας·

3 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη
ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς καὶ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,

4 Τῷ δόντι· ἑαυτὸν ὑπὲρ
τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ὅπως
ἐξέλθαι ἡμᾶς ἐκ τοῦ ἐνεδύτου
αἰῶνος· ποιητῆ, κατὰ τὸ δέλη-
μα τοῦ Θεοῦ καὶ πατρὸς
ἡμῶν.

5 Ὡς ἡ δόξα εἰς τὸς αἰῶ-
νας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

6 Θαυμάζω ὅτι ἔτι
ταχέως μετατίθεσθε ἀπὸ
τοῦ καλίσαντος ὑμᾶς ἐν
χάρτι Χριστοῦ, εἰς ἕτερον
εὐαγγέλιον.

7 Ὅτι οὐκ ἔστιν ἄλλο· εἰ
μή τινες εἰσιν οἱ ταρασσόντες
ὑμᾶς, καὶ θέλοντες μετατρέ-
ψαι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ
Χριστοῦ.

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος (ὅχι
ἀπ' ἀνθρώπων, ὑδὲ δι'
ἀνθρώπου, ἀλλὰ διὰ Ἰησοῦ
Χριστοῦ, καὶ Θεοῦ πατρὸς
τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ
νεκρῶν.)

2 Καὶ ὅλοι οἱ ἀδελφοί ὅπου
εἵμαι μετὰ λόγους, εἰς ταῖς
ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας·

3 Ἄς εἴναι χάρις εἰς ὑμᾶς
καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς,
καὶ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ,

4 Ὅπου ἔδωκε τοῦ λόγου
τῶν διατρίβων ἁμαρτιῶν μας,
διὰ τὸ μᾶς εὐαγγέλιον ἀπὸ τῶν
τρωπῶν αἰῶνων τὸν ποιητῆ,
κατὰ τὸ δέλημα τοῦ Θεοῦ
καὶ πατρὸς μας.

5 Εἰς τὸν ὅποιον ἄς εἴναι
δόξα εἰς τὸς αἰῶνας τῶν
αἰώνων· ἀμήν.

6 Θαυμάζω ὅτι ἔτι γλί-
γαρα ἀπ' ἐκείνων, ὅπου σᾶς
ἐκάλεσε μετὰ τὴν χάριν τοῦ
Χριστοῦ, ἐμεταφρονηθεὶς εἰς
ἄλλο εὐαγγέλιον.

7 Τὸ ὅποσον δὲν εἵμαι
ἄλλος· ἀλλὰ μοναχῶς εἵμαι
τινὲς ὅπου σᾶς συγχύσονται,
καὶ θέλουν τὸ μετατρέψαι
τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ.

3 Y

8 Ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἡμεῖς ἡ ἀγγελία ἐξ ἑραῦ εὐαγγελίζεται ὑμῖν παρ' ὃ εὐηγγελισάμεθα ὑμῖν, ἀνάδεμα ἔστω.

9 Ὡς προεῖρήκαμεν, καὶ ἄρτι πάλιν λέγω, ἵ τις ὑμᾶς εὐαγγελίζεται παρ' ὃ παρελάβετε, ἀνάδεμα ἔστω.

10 Ἄρτι γὰρ ἀνθρώπους πείθω ἢ τὸν Θεόν; Ἡ ζητῶ ἀνθρώπους ἀρέσκειν; εἰ γὰρ ἔτι ἀνθρώποις ηἴσκον, Χριστὸν οὐκ ἂν ἦμην.

11 Γνωρίζω δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐαγγελισθῆναι ὑπὸ ἐμοῦ, ὅτι οὐκ ἔστι κατὰ ἀνθρώπων.

12 Οὐδὲ γὰρ ἐγὼ παρὰ ἀνθρώπων παρέλαβον αὐτό, ὅτε ἐδιδάχθην· ἀλλὰ δι' ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ.

13 Ἡκούσατε γὰρ τὴν ἐμὴν ἀναγροφὴν ποτὲ ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ, ὅτι κατ' ὑπερβολὴν ἐδίωκον τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπόρθουν αὐτήν.

14 Καὶ προέκοπτον ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲς πολλὰς συνηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου, περισσοτέρως ζηλωτῆς ὑπάρχων τῶν πατρικῶν μου παραδόσεων.

8 Ἀλλὰ ἐὰν καὶ ἡμεῖς ἡ ἀγγελία ἐξ ἑραῦ εὐαγγελίζεται ὑμῖν παρ' ὃ εὐηγγελισάμεθα ὑμῖν, ἀνάδεμα ἔστω.

9 Καθὼς ἐπροείπαμεν, τῶρα πάλιν λέγω, ἐὰν τις ὑμᾶς εὐαγγελίζεται παρ' ὃ παρελάβετε, ἀνάδεμα ἔστω.

10 Διατὶ τῶρα ἀνθρώπους πείθω (ἢ τις εὐεστὶ) ὁ Θεός; Ἡ ζητῶ τὰ ἀνθρώπων; διατὶ δὲ ἀκόμη ἀρέσκω τῶν ἀνθρώπων; εἰ γὰρ ἔτι ἦμην Χριστὸν διώκων, οὐκ ἂν ἦμην.

11 Καὶ σᾶς ἀδελφοί, τὸ εὐαγγέλιον εὐαγγελισθῆναι ἀπὸ λόγου, ὅτι δὲν εἶναι ἀνθρώπων.

12 Ἀλλὰ ἐδὲ ἐγὼ παρέλαβον, ὅτε ἐδιδάχθην ἀπὸ ἀνθρώπων, ἀπὸ ἀποκαλύψεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

13 Διατὶ ἀκούστη πολιτείαν μου ὅπῃ ἐχρῆται καὶ εἰς τὸν Ἰουδαϊσμόν, περισσὴ ἐκατάτρεχον τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐκέρυσσα.

14 Καὶ ἐπρόκοπτον ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ, παρὰ ἄλλους συνηλικίους μου ἐπὶ τὸ γένος μου, ὥντας πολλὰ ἐκζητῆς ἐν ταῖς παραδόσεσιν τῶν πατέρων μου.

15 Ὅτε δὲ εὐδόκησεν ὁ Θεός, ὅπῃ καὶ ἐκ κοιλίας μητρὸς μου, καὶ καλίστας διὰ τῆς χάριτος αὐτῆς,

16 Ἀποκαλῖναι τὸν υἱόν αὐτῆς ἐν μοί, ἵνα εὐαγγελισθῶμαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, εὐθὺς ἔπροσανεμίμην σαρκὶ καὶ αἵματι.

17 Οὐδὲ ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα πρὸς τὸς πρὸ ἐμοῦ ἀποστόλους· ἀλλ' ἀπῆλθον εἰς Ἀραβίαν, καὶ πάλιν ὑπέτριψα εἰς Δαμασκόν.

18 Ἐπειτα μετὰ ἑτή τρία ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα ἰσχυρῶσαι Πέτρον· καὶ ἐπέμεινα πρὸς αὐτὸν ἡμέρας δεκάπεντε.

19 Ἐτερον δὲ τῶν ἀποστόλων ἐκ εἶδον εἰ μὴ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ Κυρίου.

20 Ἀ δὲ γράφω ὑμῖν, ἰδὲ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἔψευδομαι.

21 Ἐπειτα ἦλθον εἰς τὰ κλίματα τῆς Συρίας καὶ τῆς Κιλικίας.

22 Ἡμῖν δὲ ἀγνοοῦμεν τὰ πρόσωπα ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Ἰουδαίας ταῖς ἐν Χριστῷ.

23 Μόνον δὲ ἀκούοντες ἦσαν· ὅτι ὁ διώκων ἡμᾶς ποτε, νῦν

15 Ἀμὴν ὅταν ἠθέλησεν ὁ Θεός, ὅπῃ καὶ ἐκ κοιλίας μητρὸς μου, καὶ καλίστας διαμέσει τῆς χάριτός τε,

16 Νὰ φανερώσῃ τὸν υἱόν τε εἰς ἐμένα, διὰ τὸν εὐαγγελισθῶ εἰς τὰ ἔθνη, παριούσης δὲν ἰσχυρῶς ἐμὴς σαρκὶ καὶ αἵματι.

17 Οὐδὲ ἀνέβηκα εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα εἰς τὸς προτίτους μου ἀποστόλους· ἀλλὰ ἐκῆγα εἰς τὴν Ἀραβίαν, καὶ πάλιν ἐγύρισα εἰς τὴν Δαμασκόν.

18 Ἐπειτα ἔτερα ἀπὸ τριῶν χρόνων ἀνέβηκα εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, νὰ εἶδω τὸν Πέτρον· καὶ ἀπόμεινα εἰς ἐκείνους δεκάπεντε ἡμέραις.

19 Καὶ κανένα ἄλλον ἀπὸ τῶν ἀποστόλων δὲν εἶδα, παρὰ τὸν Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ Κυρίου.

20 Καὶ ἐκίνα ὅπῃ σᾶς γράφω, νὰ ὅπῃ τὰ γράφω ἔμπροσθὰ εἰς τὸν Θεόν, ὅτι δὲν ψεύδομαι.

21 Ἐπειτα ἦλθα εἰς τὰ μέρη τῆς Συρίας καὶ τῆς Κιλικίας.

22 Καὶ δὲν ἦμεν εἰς τὸ πρόσωπον γνωρισμένων· εἰς ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Ἰουδαίας, ὅπῃ ἦσαν εἰς τὸν Χριστόν.

23 Μόνον ἀκούον· ὅτι ἐκίνα ὅπῃ σᾶς ἐκατάτρεχον εἰς

εὐαγγελίζεται τὴν πίσιν ἣν
ποτε ἐπόρεθεν.

καὶ οὖν, τῶρα εὐαγγελίζει τὴν
πίσιν, τὴν ὅποσαν ἕνα καιρὸν
ἐκέλευεν.

24 Καὶ ἐδοξάζον ἐν ἡμοῖς
τὸν Θεόν.

24 Καὶ ἐδοξάζον εἰς ἡμῖν
τὸν Θεόν.

Κεφ. β'. 2.

Ἐπειτα διὰ δεκατεσσάρων
ἡμερῶν πάλιν ἀνέβην εἰς
Ἱερουσόλυμα μετὰ Βαρνάβα,
συμπαράλαβὼν καὶ Τίτον.

Ἐπειτα πάλιν ὡσὺν ἐπείρα-
σαν δεκατέσσαρες ἡμέραι,
ἀνέβηκα εἰς τὰ Ἱερουσόλυμα
μαζὺ μὲν τὸν Βαρνάβα, πέριον
τας ὁμῶς καὶ τὸν Τίτον.

2 Ἀνέβην δὲ κατὰ ἀπο-
κάλυψιν, καὶ ἀνεδίμην αὐτοῖς
τὸ εὐαγγέλιον ὃ κηρύσσω ἐν
τοῖς ἔθνεσι· κατ' ἰδίαν δὲ
τοῖς δοκέσι, μὴ πως εἰς κερὸν
τρέχω, ἢ ἵδραμον.

2 Καὶ ἀνέβηκα καθὼς μὲν
ἀπεκάλυψεν ὁ Θεός, καὶ τοῖς
ἡκολούγησα τὸ εὐαγγέλιον ὅπου
κηρύττω εἰς τὰ ἔθνη· καὶ ξεχω-
ριστὰ εἰς ἐκείνους ὅπου ἐλογαζά-
ζονται πολλὰ τίμιαι, μὴ πως
καὶ τρέχω, ἢ ἔτρεξα, εὐκαί-
ρα.

3 Ἄλλ' ἔδδ' Τίτῳ ὃ σὺν
ἡμοῖς, Ἕλληνας ὧν, ἡναγκάσθη
περιτμηθῆναι.

3 Ἀλλὰ καὶ ὁ Τίτος ὅπου
ἦτον μαζὺ μὲν, ἀγκαλιὰ καὶ
ἦτον Ἕλληνας, δὲν ἀναγκάσθη
να περιτμηθῇ.

4 Διὰ δὲ τῆς παρει-
σάντης ψευδαδείφους, οἷτινες
παρεσιήλθον κατασκοπεῖσαι
τὴν ἐλευθερίαν ἡμῶν ἣν ἔχομεν
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα ἡμᾶς κα-
ταδωλώσωσιν.

4 Καὶ διὰ τῆς ψευδαδεί-
φους, οἱ ὅποιοι ἐμβήκασι κρη-
φὰ μὲν δόλον, νὰ κατασκοπεύ-
σων τὴν ἐλευθερίαν μας ὅπου
ἔχομεν εἰς τὸν Χριστὸν Ἰη-
σοῦν, διὰ νὰ μᾶς καταδωλώ-
σων.

5 Οἷς ἔδδ' πρὸς ὧραν εἴξα-
μεν τὴν ὑποταγὴν, ἵνα ἡ ἀλή-
θεια τῷ εὐαγγελίῳ διαμείνῃ
πρὸς ὑμᾶς.

5 Τῆς ὁποίας ἔδδ' ὧραν εἶ-
ναι τὴν ὑποταγὴν ἁδελφάν, ἔδδ' τοῖς
ὑποταχθήκαμεν, διὰ νὰ μείνῃ
πάντοτε ἡ ἀλήθεια τῷ εὐαγ-
γλίῳ εἰς ἡμᾶς.

6 Ἀπὸ δὲ τῶν δοκούντων
ἐκείνῳ τι, ὅποιοι ποτε ἦσαν,

6 Καὶ ἀπ' ἐκείνους ὅπου
γίνονται νὰ εἴναι τίποτες, οἷτι

ἔδιν μοι διαφέρει· πρόσωπον
Θεός ἀνδρῶν ἢ λαμβάνει·
ἐμοὶ γὰρ οἱ δοκῦντες, ἔδιν
προσανίδεντο.

7 Ἀλλὰ τῖναντίον, ἰδόν-
τες ὅτι πιπίσκει τὸ εὐαγ-
γέλιον τῆς ἀκροβυστίας, καθὼς
Πέτρος τῆς περιτομῆς·

8 (Ὁ γὰρ ἐνεργήσας Πέ-
τρω εἰς ἀποστολὴν τῆς περιτο-
μῆς, ἐνέργησεν καὶ ἐμοὶ εἰς τὰ
ἴδιον·)

9 Καὶ γιόντες τὴν χάριν
τὴν δοθεῖσάν μοι Ἰακώβος
καὶ Κηφᾶς καὶ Ἰωάννης, οἱ
δοκῦντες σύλοι εἶναι, διξιὰς
ἔδωκαν ἐμοὶ καὶ Βαρνάβαν
κοινωνίας· ἵνα ἡμεῖς εἰς τὰ
ἴδιον, αὐτοὶ δὲ εἰς τὴν περι-
τομήν·

10 Μόλιον τῶν πτωχῶν ἵνα
μνημονεύωμεν· ὃ καὶ ἐσπούδα-
σα αὐτὸ τῆτο ποιῆσαι.

11 Ὅτε δὲ ἦλθε Πέτρος
εἰς Ἀντιόχειαν, κατὰ πρό-
σωπον αὐτῷ ἀντίστη, ὅτι
κατεγνωσμένος ἦν.

12 Πρὸ τῆ γὰρ ἰλθεῖν
τινας ἀπὸ Ἰακώβου, μετὰ
τῶν ἰδίων συνήθειαν· ὅτε δὲ
ἦλθον, ὑπέβηκε καὶ ἀφώρι-

λογῆς καὶ ἂν εἶναι, δὴν μὴ
μέλει· ὁ Θεός δὴν δέχεται
πρόσωπον ἀνδρώων· διατὶ
ἐκεῖνοι ὅπῃ λογιάζονται νὰ
εἶναι μεγάλοι, δὴν μὴ αὐξη-
σαν τίποτε.

7 Ἀλλὰ τὸ ἰναντίον, ὡς ἂν
εἶδασιν ἐκεῖνοι ὅτι ἐγὼ ἐπιγεύ-
θηκα τὸ εὐαγγέλιον τῆς ἀκρο-
βυστίας, καθὼς ὁ Πέτρος
ἐπιγεύθη τὸ εὐαγγέλιον τῆς
περιτομῆς·

8 (Διατὶ ἐκεῖνος ὅπῃ ἐνέ-
ργησεν εἰς τὸν Πέτρον εἰς τὴν
ἀποστολὴν τῆς περιτομῆς,
ἐνέργησεν καὶ εἰς ἐμένα εἰς
τὴν ἀποστολὴν εἰς τὰ ἴδιον·)

9 Καὶ ἴσωντας νὰ γνωρί-
σῃ τὴν χάριν ὅπῃ μὴ ἰδὲθῃ,
ὁ Ἰακώβος καὶ ὁ Κηφᾶς καὶ
ὁ Ἰωάννης, οἱ ὅποιοι λογαριά-
ζονται νὰ εἶναι σύλοι, ἔδωκαν
ἐμένα καὶ τῷ Βαρνάβαν τὰ
διξιὰ (σημάδι) τῆς κοινωνίας·
διὰ νὰ ὑπᾶμεν νὰ κηρύττω-
μεν ἐμεῖς εἰς τὰ ἴδιον, καὶ
ἐκεῖνοι εἰς τὴν περιτομήν·

10 Μοναχὰ τῆς πτωχῆς
διὰ νὰ ἐνδυμέμεσθε· τὸ ὅπατον
καὶ ἐσπούδασα νὰ τὸ κάμω.

11 Καὶ ὅταν ἦλθιν ὁ Πέ-
τρος εἰς τὴν Ἀντιόχειαν, τὸν
ἀντιτάθηκα εἰς τὸ πρόσωπον,
ὅτι ἦτον κατεγνωσμένος·

12 Διατὶ πρὸ τῆς νὰ ἔλθῃ
τινὲς ἀπὸ τῆς Ἰακώβου, ἔτρωγε
ὁ μὴ μὴ τὰ ἴδιον καὶ ὅταν ἦλ-
θον, ἐσύριστον ὀπίσω καὶ ἐχώ-

ξεν ἑαυτὸν, φοβόμενος τὸς ἐκ περιτομῆς.

13 Καὶ συνυπεκρίθησαν αὐτῶ καὶ οἱ λοιποὶ Ἰουδαῖοι ὥστε καὶ Βαρνάβας συνειπήχθη αὐτῶν τῇ ὑποκρίσει.

14 Ἀλλ' ὅτε εἶδον ὅτι οὐκ ὀρθοποδοῦσι πρὸς τὴν ἀλήθειαν τῷ εὐαγγελίῳ, εἶπον τῷ Πέτρῳ ἔμπροσθεν πάντων· Εἰ σὺ Ἰουδαῖος ὑπάρχων, ἰθι-
κῶς ζῆς, καὶ οὐκ Ἰουδαϊκῶς, τί τὰ ἔθνη ἀναγκάζεις Ἰουδαῖ-
ξεν;

15 Ἡμεῖς φύσει Ἰουδαῖοι, καὶ οὐκ ἐξ ἔθνης ἀμαρτω-
λοί·

16 Εἰδότες ὅτι ἡ δικαιο-
ναι ἀνθρωπίνῃ ἐξ ἔργων νόμου, εἰάν μὴ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ ἡμεῖς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν ἐπιστεύσαμεν, ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ, καὶ οὐκ ἐξ ἔργων νόμου· διότι ἡ δικαιοσύνη δίδεται ἐξ ἔργων νόμου πᾶσα σάρξ.

17 Εἰ δὲ ζητῶντες δικαιω-
θῆναι ἐν Χριστῷ, εὐρέθημεν καὶ αὐτοὶ ἀμαρτωλοὶ, ἅρα Χριστὸς ἀμαρτίας διάκονος; Μὴ γένοιτο.

18 Εἰ γὰρ ἡ κατέλυσας, ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ,

ρίζε τῷ λόγῳ τοῦ, φοβόμενος ἐκείνους ὅπως ἦσαν ἀπὸ τῆς περιτομῆς.

13 Καὶ ὁμοῦ μετ' αὐτὸν ἐκαμύωννταν καὶ οἱ λοιποὶ Ἰουδαῖοι· εἰς τόσον ὅπου καὶ ὁ Βαρνάβας ἐσύρθη μετ' τῶν ὑποκρίσιν αὐτῶν.

14 Ἀλλὰ ὅταν εἶδα ἰσχυρῶς ὅτι δὲν ἰπερικατεῦσαν ὁρᾶν τὴν ἀλήθειαν τῷ εὐαγγελίῳ, εἶπα τῷ Πέτρῳ ὁμπροσὰ πᾶσι ὅλους· Ἄν ἰσὺ ὄντας Ἰουδαῖοι ζῆς ἰθιμῶς, καὶ ὅχι Ἰουδαϊκῶς, τί ἀναγκάζεις τὰ ἔθνη Ἰουδαῖξεν;

15 Ἐμεῖς εἰμὸς φύσει Ἰουδαῖοι, καὶ ὅχι ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῶν ἔθνων·

16 Ἀμὴν ἰξεύροντες ὅτι δὲν δικαιοῦνται οἱ ἄνθρωποι ἀπὸ τῶν ἔργων τοῦ νόμου, ἀλλὰ δικαιοῦνται τῇ πίστει τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ ἡμεῖς ἐπιστεύσαμεν εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, διὰ τὴν δικαιοσύνην, ἵνα δικαιωθῶμεν ἀπὸ τῶν πᾶσι τῶν Χριστῶν, καὶ ὅχι ἀπὸ τῶν ἔργων τοῦ νόμου· διὰ τὸ δὲν εὐρέθημεν δικαιοῦνται ἀπὸ τῶν ἔργων τοῦ νόμου καμία σάρκα.

17 Ἀλλὰ ἀνίσως ζητῶντες νὰ δικαιωθῶμεν ἐν Χριστῷ, εὐρέθημεν καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ ἀμαρτωλοὶ, ἅρα ὁ Χριστὸς εἶναι ὑπηρέτης τῆς ἀμαρτίας; Μὴ γένοιτο.

18 Διὰ τὸ ἵνα ἐκλύσῃ ὁ νόμος, ἐκείνα πάλιν οἰκοδομῶ,

παραβάτην ἑαυτὸν συνι-
γμαί.

19 Ἐγὼ γὰρ διὰ νόμον νόμον ἀπέθανον, ἵνα Θεῷ ζήσω.

20 Χριστῷ συνεσταύρωμαι· ζῶ δὲ, οὐκ ἐτι ἐγὼ, ζῇ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός· ὁ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκί, ἐν πίστει ζῶ τῇ τῷ υἱῷ τοῦ Θεοῦ, τῷ ἀγαπήσαντί με, καὶ παραδόντι ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ.

21 Οὐκ ἀδελφῶ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ· εἰ γὰρ διὰ νόμον δικαιοσύνη, ἅρα Χριστὸς ὀφθαλμοῦ ἀπέθανεν.

δομῶ, κάμω τῷ λόγῳ με παραβάτην.

19 Διὰ τὸ ἰσὺ ἐγὼ διαμίσθω νόμον ἀπέθανον εἰς τὸν νόμον, διὰ τὸ ζῆσαι εἰς τὸν Θεόν.

20 Ἐσταυρώθηκα μετὰ τὸν Χριστόν· καὶ πλέον ἐγὼ δὲν ζῶ, ἀλλὰ ὁ Χριστὸς ζῇ ἐν ἐμοί· καὶ ἐκεῖνο ὅπου ζῶ τῶρα εἰς τὴν σάρκα, ζῶ ἐν πίστει τῷ υἱῷ τοῦ Θεοῦ, ὅπου μὴ ἀγάπησεν καὶ ἑαυτὸν παρέδωκεν τὸν ἑαυτὸν τε διὰ λόγῳ με.

21 Δὲν καταφροῦν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ· διὰ τὸ ἵνα εἴναι ἡ δικαιοσύνη διαμίσθω τῷ νόμῳ, ὁ Χριστὸς λοιπὸν ἵκαιρα ἀπέθανεν.

Κεφ. γ'. 3.

Ω Ἀνόητοι Γαλάται, τίς ὑμᾶς ἐβάσκαυε τὴν ἀλη-
θείαν μὴ πείθεσθαι; οἷς κατ' ὀφθαλμοῦ Ἰησοῦς Χριστὸς προεγράφη, ἐν ὑμῖν ἐσταυρω-
μένῳ.

2 Τὸ τοῦ μόνου θέλω μα-
θεῖν ἀφ' ὑμῶν, ἐξ ἔργων νόμου τὸ Πνεῦμα λαβεῖτε, ἢ ἐξ ἀκοῆς πίστεως;

3 Οὕτως ἀνόητοί ἐστε·
ἐναρξάμενοι, πνεύματι, νῦν
σαρκὶ ἐπιτελεῖσθε;

4 Τόσαῦτα ἐπάθετε εἰκῇ;
καὶ γὰρ καὶ εἰκῇ.

Ω Ἀνόητοι Γαλάται, τίς σᾶς ἐβάσκαυε νὰ μὴν πείθεσθε ἐπὶ τὴν ἀλήθειαν; ὁπῶ
ὁμπροσὰ εἰς τὰ μάτια σας προεγράφη ὁ Ἰησοῦς Χριστός,
ἐσταυρωμένος εἰς ἡμᾶς.

2 Ἐν τῷ μόνῳ θέλω νὰ μάθω ἀπὸ λόγῳ σας, ἀπὸ τῶν ἔργων τοῦ νόμου λαβεῖτε τὸ Πνεῦμα, ἢ ἀπὸ τῆς ἀκοῆς τῆς πίστεως;

3 Τέτοιαις λογῇς εἰσθε ἀνόη-
τοι; ἔσοντας νὰ ἀρχίσαιτε με πνεῦμα, τῶρα νὰ τελειώ-
ναι με τὴν σάρκα;

4 Τόσα πολλὰ ἐπάθετε ματαίως; καὶ ἄμποτε νὰ ἦσαν ματαίως.

5 Ὁ ἐν ἐπιχορηγίῳ ὑμῶν τὸ Πνεῦμα, καὶ ἐνεργῶν δυνάμεις ἐν ὑμῖν, ἐξ ἔργων νόμου ἢ ἐξ ἀκοῆς πίστεως;

6 Καθὼς Ἀβραάμ ἐπίστευσεν τῷ Θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην·

7 Γινώσκετε ἄρα ὅτι οἱ ἐκ πίστεως, ἅτοι εἰσιν υἱοὶ Ἀβραάμ.

8 Προειδῶσα δὲ ἡ γραφὴ ὅτι ἐκ πίστεως δικαίῃ τὰ ἔθνη ὁ Θεός, προεπηγγελίσατο τῷ Ἀβραάμ· Ὅτι εὐλογηθῶσονται ἢ σοι πάντα τὰ ἔθνη.

9 Ὡς αἱ ἐκ πίστεως, εὐλογεῖται σὺν τῷ πιστῷ Ἀβραάμ.

10 Ὅσοι γὰρ ἐξ ἔργων νόμου εἰσιν, ὑπὸ κατάραν εἰσὶ· γέγραπται γάρ· Ἐπικατάρατος πᾶς ὃς οὐκ μένει ἐν πᾶσι τοῖς γεγραμμένοις ἐν τῇ βιβλίῳ τοῦ νόμου, τῷ ποιῆσαι αὐτά.

11 Ὅτι δὲ ἐν νόμῳ ἑδεῖς δικαιῶσαι παρὰ τῷ Θεῷ, δῆλον· ὅτι ὁ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται·

12 Ὁ δὲ νόμος οὐκ ἔστιν ἐκ πίστεως· ἀλλ' ὁ ποιήσας αὐτὰ ἀνδρεῖται, ζήσεται ἐν αὐτοῖς.

13 Χριστὸς ἡμᾶς ἐξηγόρασεν

5 Ἐκεῖνός· λοιπὸν ὅπῃ σὰς δίδει τὸ Πνεῦμα, καὶ ἐνεργῶν δυνάμεις εἰς ἡμᾶς, ἀπὸ τῶν ἔργων τοῦ νόμου τὸ κάμνειν, ἢ ἀπὸ τῆν ἀκοῆν τῆς πίστεως;

6 Καθὼς Ἀβραάμ ἐπίστευσεν εἰς τὸν Θεόν, καὶ τῷ ἱσθ' γαριάσθη εἰς δικαιοσύνην·

7 Γνωρίζετε λοιπὸν, ὅτι ἐκεῖνοι ὅπῃ εἶναι ἀπὸ τῆν πίστιν· τῷτοι εἶναι υἱοὶ τοῦ Ἀβραάμ.

8 Καὶ ἡ γραφὴ ἐξανατάσσεται· ὅτι ὁ Θεὸς θέλει δικαιοῦσαι τὰ ἔθνη ἀπὸ τῆν πίστιν· ἐπαγγέλιον προτίτερα πᾶσι Ἀβραάμ· Ὅτι εἰς ἡμᾶς θέλει σιν εὐλογηθῇ ὅλα τὰ ἔθνη.

9 Εἰς τόνον ὅπῃ ἐκεῖνοι ὅπῃ εἶναι ἀπὸ τῆν πίστιν, εὐλογεῖνται μαζὺ μὲ τὸν πιστὸν Ἀβραάμ.

10 Διατὶ ὅσοι εἶναι ὑπὸ τὰ ἔργων τοῦ νόμου, εἶναι ἀποκάτω εἰς τὴν κατάραν· διατὶ εἶναι γεγραμμένον· Κατάρατος εἶναι ὁ πᾶς ὃς οὐκ μένει ἐν πᾶσι τοῖς γεγραμμένοις ἐν τῇ βιβλίῳ τοῦ νόμου, τῷ ποιῆσαι αὐτά.

11 Καὶ ὅτι εἰς τὸν νόμον κανένας δὲν δικαιώνεται σημάς· εἰς τὸν Θεόν, φανερόν εἶναι· ὅτι ὁ δίκαιος θέλει ζῆσαι ἀπὸ τὸν πίστιν·

12 Ἀλλὰ ὁ νόμος δὲν εἶναι ἐκ πίστεως· ἀλλὰ ἐκ πίστεως· ὅπῃ κάμνει αὐτὰς· θέλει ζῆσαι διὰ αὐτά·

13 Ὁ Χριστὸς ἡμᾶς ἐξηγόρασεν

ἐκ τῆς κατάρων τοῦ νόμου, γένοιμεν ὑπὲρ ἡμῶν κατάρων· γέγραπται γάρ· Ἐπικατάρατος πᾶς ὁ κριζόμενος ἐπὶ ἔθνη.

14 ἵνα εἰς τὰ ἔθνη ἡ εὐλογία τοῦ Ἀβραάμ γένηται ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Πνεύματος λάβωμεν διὰ τῆς πίστεως.

15 Ἀδελφοί, καταάνθρωπον λόγῳ ὅμως ἀνδρείων κυρωμένην διαθήκην ἑδεῖς· διττὴ ἡ ἐπιδικασιμότης.

16 Τῷ δὲ Ἀβραάμ ἐξοθήσεται αἱ ἐπαγγελίαι, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ· ὃ λέγει· Καὶ τοῖς σπέρμασιν, ὡς ἐπὶ πολλῶν, ἀλλ' ὡς ἐφ' ἑνός· Καὶ τῷ σπέρματι σὺ, ὅς ἐστι Χριστός.

17 Τῷτο δὲ λέγω, διαθήκην προκεκυρωμένην ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς Χριστόν, ὃ μετὰ τῆς τετρακισίας καὶ τετρακοσίων γενεῶν νόμος οὐκ ἀκυροῖται, εἰς τὸ καταργησαί τὴν ἐπαγγελίαν.

18 Εἰ γὰρ ἐκ νόμου ἡ κληρονομία, οὐκ ἔτι ἐξ ἐπαγγελίας· τῷ δὲ Ἀβραάμ δι' ἐπαγγελίας κληρονομία εἰς τὸν Θεόν.

σεν ἀπὸ τὴν κατάρων τοῦ νόμου, ἔσονται καὶ ἡμεῖς διὰ λόγου μας κατάρων· διατὶ εἶναι γεγραμμένον· Κατὰ τὴν ἡμᾶς ὅπῃ εἶναι κριζόμενος· εἰς τὸ ξύλον, εἶναι ἐπικατάρατος.

14 Διατὶ καὶ γίνῃ εἰς τὰ ἔθνη ἡ εὐλογία τοῦ Ἀβραάμ, εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν, διὰ καὶ λάβωμεν ἡμεῖς τὸ τάξιμον τοῦ Πνεύματος· μὴ τὴν πίστιν.

15 Ἀδελφοί, ἀνδρείωνος λόγῳ ὅμως διαθήκην ἀνθρώπων βεβαιωμένην κανένας δὲν τὴν χαλῆς, ὃ δὲ προσδέτῃ παραπάνω.

16 Εἰς τὸν Ἀβραάμ ἐπαλήθησαν τὰ τάξιματα, καὶ εἰς τὸ σπέρμα τῶν δὲν λέγει· Καὶ εἰς τὰ σπέρματα, ὡς ἐπὶ καλῇ διὰ πολλῶν, ἀλλὰ διὰ ἑνός, ὡς ἐπὶ ἑνός, λέγει· Καὶ εἰς τὸ σπέρμα σὺ, τὸ ὅποιον (σπέρμα) εἶναι ὁ Χριστός.

17 Καὶ τῷτο λέγω, διαθήκην ὅπῃ εἶναι βεβαιωμένην προτίτερα ἀπὸ τὸν Θεόν εἰς τὸν Χριστόν, ὃ νόμος ὅπῃ ἔγινεν ὑστερον ἀπὸ τετρακοσίων καὶ τριάντα χρόνους, δὲν τὴν κάμνει ἀβανον, εἰς τὸ καὶ χαλᾶσθαι τὸ τάξιμον.

18 Διατὶ ἐάν ἡ κληρονομία εἶναι ἀπὸ τὸν νόμον, δὲν εἶναι πλέον ἀπὸ τὸ τάξιμον· ἀλλὰ ὁ Θεὸς διαμέσει τοῦ τάξιματος· ἐχάρισε (τὴν κληρονομίαν) εἰς τὸν Ἀβραάμ.

19 Τί ἔν ὁ νόμος; τῶν παραβάσεων χάριν προσετίθη, ἄχρις ἢ ἔλθῃ τὸ σπέρμα ὃ ἐπαγγελται, διαταγείς δι' ἀγγέλων, ἐν χειρὶ μεσίτη.

20 Ὁ δὲ μεσίτης, ἐνὸς οὐκ ἔστιν ὁ Θεός, εἰς ἔστιν.

21 Ὁ ἔν νόμος κατὰ τῶν ἐπαγγελιῶν τῷ Θεῷ; Μὴ γίνονται· εἰ γὰρ ἰδοὺν νόμος ὁ δυνάμει ζωοποιῆσαι, ὅπως ἔν ἐκ νόμου ἦν ἡ δικαιοσύνη.

22 Ἀλλὰ συνέκλεισεν ἡ γραφὴ τὰ πάντα ὑπὸ ἁμαρτιαν, ἵνα ἡ ἐπαγγελία ἐκ πίστεως Ἰησοῦ δοθῇ τοῖς πιστεύουσι.

23 Πρὸ τῷ δὲ ἰλθεῖν τὴν πίσιν, ὑπὸ νόμον ὀφρερέμεθα, συγκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίσιν ἀποκαλυφθῆναι.

24 Ὡς ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν.

25 Ἐλθέσης δὲ τῆς πίστεως, οὐκ ἔτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἴσμεν.

26 Πάντες γὰρ υἱοὶ Θεοῦ εἰς διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

19 Διατί λοιπὸν (ἰδοὺν) ὁ νόμος; Ἐβάλην παραπάνω διὰ ταῖς παραβάσεις, ἵνα ὅπῃ νὰ ἔλθῃ τὸ σπέρμα, εἰς τὸ ὁποῖον ἐγένεν τὸ τάξιμον· ἔσαντας νὰ δοθῇ ὁ νόμος διαμέσω τῶν ἀγγέλων μετὰ τῷ χεῖρ τοῦ μεσίτη.

20 Καὶ ὁ μεσίτης δὲν εἶναι τοῦ ἐνός· ἀλλὰ ὁ Θεὸς εἶναι ἕνας.

21 Ὁ νόμος λοιπὸν εἶναι τίς τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ Θεοῦ ἰδοὺν; Μὴ γίνονται· διὰ τὸν ἔν νόμον ἡ δόξη ἵνα νὰ ἐδύνατο νὰ ζωοποιήσῃ βίβαια ἡ δικαιοσύνη· ὅθεν εἶσθαι ἀπὸ τὸν νόμον.

22 Ἀλλὰ ἡ γραφὴ ἐσφείσεν ὅλα ἀποκάτω εἰς τὴν ἁμαρτίαν, διὰ νὰ δοθῇ εἰς ἐκείνους ὅπῃ πιστεύουσιν τὸν τάξιμον, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀπὸ τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ.

23 Καὶ πρὸ τῆς νὰ ἔλθῃ ἡ πίστις, ἐφυλαγόμεθα ἐν ἀποκάτω εἰς τὸν νόμον, σφείτοι ἕως εἰς τὴν πίσιν, ὅπου αἱ ἐμελλὲν νὰ ἐκτελεσθῶν.

24 Εἰς τὸσον ὅπῃ ὁ νόμος ἔγινε παιδαγωγὸς μας εἰς τὸν Χριστόν, διὰ νὰ δικαιωθῶμεν ἀπὸ τὴν πίσιν.

25 Ἀμὴν ὡς ἂν ἔλθῃ ἡ πίστις, πλέον δὲν εἰμεθα ἀποκάτω εἰς τὸν παιδαγωγόν.

26 Διατί ὅλοι εἰσθῶν υἱοὶ Θεοῦ, διαμέσω τῆς πίστεως εἰς Χριστὸν Ἰησοῦ.

27 Ὅσοι γὰρ εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε, Χριστόν ἐκδύσασθε.

28 Οὐκ ἐν Ἰουδαίῳ, ἢ ἐν Ἑλληνι· οὐκ ἐν δούλῳ, ἢ ἐν ἐλεύθερῳ· οὐκ ἐν ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἰς ἓς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

29 Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστῷ, ἄρα τῷ Ἀβραάμ σπέρμα εἰς, καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι.

27 Διατί ὅσοι ἐβαπτίσθητε κατεῖς εἰς τὸν Χριστόν, ἐκδύθητε τὸν Χριστόν.

28 Καὶ δὲν εἶναι Ἰουδαῖοι· οὐδὲ Ἕλληνες· δὲν εἶναι δούλοι· οὐδὲ ἐλεύθεροι· δὲν εἶναι ἄρσεν ἢ θῆλυ· διατί ὅλοι ἐσεῖς ἕνας εἰσθε εἰς τὸν Χριστόν Ἰησοῦ.

29 Καὶ εἰς ἵσθς εἰσθε τοῦ Χριστοῦ, τοῦ Ἀβραάμ λοιπὸν εἰσθε σπέρμα, καὶ κληρονόμοι κατὰ τὸ τάξιμον.

Κεφ. δ'. 4.

Ἀέγω δὲ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος ἦν πῶς ἐστίν, ὅθεν διαφέρει δούλου, κύριου πάντων ἄν.

2 Ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπης εἰς καὶ οἰκονόμης ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρὸς.

3 Οὗτω καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἦμεν ἡπιοι, ὑπὸ τὰ φοιχεῖα τοῦ κόσμου ἦμεν δειδωμένοι.

4 Ὅτι δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ γενομένον ἐκ γυναικὸς, γενομένον ὑπὸ νόμου.

5 ἵνα τὰς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν.

6 Ὅτι δὲ ἐστὶ υἱοὶ, ἐξαπέ-

ΚΑΙ λίγω, εἰς ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος εἶναι ἡπιοι, δὲν διαφέρει ἀπὸ τὸν δούλου, ἀγκαλιὰ καὶ νὰ εἶναι αὐθέντης ὁλοῦν.

2 Ἀλλὰ εἶναι ἀποκάτω εἰς τὰς ἐπιτρόπης καὶ τὰς οἰκονόμης, ἕως εἰς τὸν καιρὸν ὅπῃ εἶναι διωρισμένον ἀπὸ τὸν πατέρα.

3 Τέτοιαις λογῇς καὶ ἐμεῖς, ὅταν ἦμεθα δούλοι ἡπιοι, ἦμεθα δειδωμένοι ἀποκάτω εἰς τὰ φοιχεῖα τῷ κόσμῳ.

4 Ἀμὴν ὅταν ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ καιροῦ, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν τῆς, ὁποῖος ἐγενήθη ἀπὸ γυναικάς, ὑποταγμένον ἀποκάτω εἰς τὸν νόμον.

5 Διὰ νὰ ἐξαγοράσῃ ἐκείνους ὅπῃ εἶναι ἀποκάτω εἰς τὸν νόμον, διὰ νὰ ἀπολαύσῃμεν ἐμεῖς τὴν υἰοθεσίαν.

6 Καὶ ὅτι εἰσθε υἱοὶ, ἐξα-

σειλει ὁ Θεὸς τὸ Πνεῦμα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν, κράζον, Ἀββᾶ, ὁ πατήρ.

7 Ὡς οὐκ ἔτι εἰ δὴ οὐκ, ἀλλ' υἱός· εἰ δὲ υἱός, καὶ κληρονόμος· Θεὸς διὰ Χριστοῦ.

8 Ἀλλὰ τότε μὲν οὐκ εἰδότες Θεόν, ἰδευόμεθα τοῖς μὴ φύσει ὄντι θεοῖς·

9 Νῦν δὲ, γινώσκοντες Θεόν, μάλλον δὲ γνωσθέντες ὑπὸ Θεοῦ, πῶς ἐπιγέφυτε πάλιν ἐπὶ τὰ ἀσθενῆ καὶ πτωχὰ σοιχεῖα, οἷς πάλιν ἀνῶθεν θαυτεῖν θέλετε·

10 Ἡμέρας παραιτησάμενοι, καὶ μῆνας, καὶ καιροὺς, καὶ ἑαυτούς.

11 Φοβῆμαι ὑμᾶς, μή πῶς εἰκὴ κενόπικα εἰς ὑμᾶς.

12 Γίνεσθε ὡς ἐγὼ, ὅτι καὶ ἡμεῖς ἀδελφοί, δοῦμαι ὑμῶν· ἔδεν με ἡδίκησατε.

13 Οἶδατε δὲ ὅτι δι' ἀσθενίαν τῆς σαρκὸς εὐαγγελισάμεθα ὑμῖν τὸ πρότερον·

14 Καὶ τὸν πειρασμόν μου τὸν ἐν τῇ σαρκὶ μὴ οὐκ ἐξουθενήσατε, ἐδὲ ἐξειπτύσατε, ἀλλ' ὡς ἄγγελον Θεοῦ ἰδεύσατέ με, ὡς Χριστὸν Ἰησοῦν.

πέσειεν ὁ Θεὸς τὸ Πνεῦμα τοῦ υἱοῦ τοῦ εἰς τὰς καρδίας σας, τὸ ὅποιον κράζει, Ἀββᾶ, ὁ πατήρ.

7 Εἰς τὸσον οὐκ ἔστι εἶσαι πλέον δούλος, ἀλλὰ υἱός· καὶ ἰαν εἶσαι υἱός, εἶσαι καὶ κληρονόμος· Θεὸς διὰ τοῦ Χριστοῦ.

8 Ἀλλὰ τότε ἔγνωσας τὰ μὴ γνωρίζετε τὸν Θεόν, ἔδον φυσικὰ θεοῖς·

9 Ἀμὴν τώρα, ἔγνωσας τὰ γνωρίζετε τὸν Θεόν, καὶ περισσότερον οὐκ ἐγνωρίσθητε ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, πῶς γνωρίζετε πάλιν εἰς τὰ ἀσθενῆ καὶ πτωχὰ σοιχεῖα, τὰ ὅποια θέλετε να ἀρχίσετε πάλιν να τὰ δουλεύετε·

10 Ταῖς ἡμέραις παραιτησάμενοι καὶ τὰς μῆνας, καὶ τοὺς καιροὺς, καὶ τὰς χρόνους.

11 Φοβῆμαι διὰ λόγους σας, μήπως καὶ ἐκνοήσασθε εὐκαίρως εἰς ἡμᾶς.

12 Γίνεσθε ὡσάν ἐγὼ, ὅτι καὶ ἐγὼ ἔγινα ὡσάν ἑστέ· ἀδελφοί, παρακαλῶ σας· διὰ μὲ ἀδικήσετε τίποτες.

13 Καὶ ἐξεύρετε ὅτι μὴ ἀσθενίαν τῆς σαρκὸς εὐαγγελίσασθε ὑμῖν τὸ πρότερον·

14 Καὶ τὸν πειρασμόν μου τὸν ἐν τῇ σαρκὶ μὴ οὐκ ἐξουθενήσατε, ἀλλὰ ὡσάν τὸν ἰκαταφρονήσατε, ἐδὲ τὸν ἰσχυραθήκατε, ἀλλὰ ὡσάν ἄγγελον Θεοῦ μὲ ἰδεύσατε, ὡσάν τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

15 Τίς δὲ ἦν ὁ μακαρισμός ὑμῶν; μαρτυρῶ γὰρ ὑμῖν ὅτι, εἰ δυνατόν, τὴν ὀφθαλμῶν ὑμῶν ἐξορύξαντες ἂν εἰδούκατέ μοι.

16 Ὡς ἐχθρὸς ὑμῶν γέγονα ἀληθεύων ὑμῖν·

17 Ζηλοῦσιν ὑμᾶς ἐ καλῶς, ἀλλὰ ἐκκεῖνται ἡμᾶς θέλουν, να αὐτὸς ζηλοῦτε.

18 Καλὸν δὲ τὸ ζηλοῦσθαι ἐν καλῶ πάντοτε, καὶ μὴ μόνον ἐν τῷ παρῇναι με πρὸς ὑμᾶς.

19 Τεκνία μου, ὡς πάλιν ὠδῶν, ἄχρις ἢ μορφωθῇ Χριστός ἐν ὑμῖν.

20 Ἦθελον δὲ παρῇναι πρὸς ὑμᾶς ἄρτι, καὶ ἀλλάξαι τὴν φωνήν μου· ὅτι ἀπορῆμαι ἐν ὑμῖν.

21 Λέγετέ μοι οἱ ὑπὸ νόμον δέοντες εἶναι, τὸν νόμον οὐκ ἀκούετε·

22 Γέγραπται γὰρ ὅτι Ἀβραάμ δύο υἱὸς ἔσχε· ἓνα ἐκ τῆς παιδίσκης, καὶ ἓνα ἐκ τῆς ἐλευθέρης.

23 Ἀλλ' ὁ μὲν ἐκ τῆς παιδίσκης, κατὰ σάρκα γινέσθαι· ὁ δὲ ἐκ τῆς ἐλευθέρης, διὰ τῆς ἐπαγγελίας.

24 Ἀτιμώτερος ἀλλοτριώ-

15 Τί λοιπὸν ἦτον ὁ μακαρισμός σας τότε; διατὶ σὰς μαρτυρῶ ὅτι, ἂν ἦτον δυνατόν, τὰ ματιά σας εὐγάνετε καὶ μὲ τὰ εἰδίδετε.

16 Εἰς τὸσον οὐκ ἐλέγων τὰς σας τὴν ἀλήθειαν ἔγινα ἐχθρὸς σας·

17 Σὰς ζηλοῦν ἀλλὰ οὐκ ἐμὲ καλῶν διάδεσιν, ἀμὴ θέλουν να μᾶς εὐγάλουν ἔξω, διὰ να τὰς ζηλεύετε ἰοῦς.

18 Καλὸν εἶναι τὸ να ζηλεύετε εἰς τὸ καλὸν πάντοτε, καὶ ὅχι μόνον ὅταν ἡμεῖς παρὼν εἰς ἡμᾶς.

19 Παιδιά μου, τῆς ὁποίας πάλιν σὰς κοιλοποιοῦ, ἕως οὐκ να μορφωθῇ ὁ Χριστός εἰς ἡμᾶς.

20 Καὶ ἤθελον να εἶμαι παρὼν εἰς ἡμᾶς τώρα, καὶ να ἀλλάξω τὴν φωνήν μου· ὅτι ἀπορῶ εἰς ἡμᾶς.

21 Εἰπέτε μοι ἰσχύς οὐκ ἐθέλετε να εἰσθε ἀποκάτω εἰς τὸν νόμον, διὰ ἀκούετε τὸν νόμον;

22 Διατὶ εἶναι γεγραμμένον ὅτι ὁ Ἀβραάμ εἶχε δύο υἱὸς· ἓνα ἀπὸ τῆς δουλεύτρας, καὶ ἓνα ἀπὸ τῆς ἐλευθέρης.

23 Ἀλλὰ ἐκεῖν· οὐκ ἐγεννήθη ἀπὸ τῆς δουλεύτρας, ἐγεννήθη κατὰ σάρκα· ἀμὴ ὁ ἄλλος (ὁπῶς ἦτον) ἀπὸ τῆς ἐλευθέρης, ἐγεννήθη διὰ τοῦ νόμου τῶ ταξίματος.

24 Τὰ ὅποια ἀλλοτριώ-

μενα· αὐται γάρ εἰσιν αἱ δύο διαθήκαι· μία μὲν ἀπὸ ὅρου Σινᾶ, εἰς θελείαν γενιῶσα, ἥτις ἐστὶν Ἀγαρ.

25 Τὸ γὰρ Ἀγαρ, Σινᾶ ὅρος ἐστὶν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, συγοίχι· διὰ τὴν οὖν Ἱερουσαλήμ, θελεύει δὲ μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς.

26 Ἡ δὲ ἄνω Ἱερουσαλήμ, ἐλευθέρα ἐστίν, ἥτις ἐστὶ μὴτης πάντων ἡμῶν.

27 Γίγρεσθαι γάρ· Εὐφράνθητι εὐφρανῶν ἡ ἐκτίκτα· ῥῆξον καὶ βόησον ἡ οὐκ ὠδί- νησα, ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμης μᾶλλον ἢ τῆς ἰχθύος τὸν ἄνδρα.

28 Ἡμεῖς δὲ, ἀδελφοί, κατὰ Ἰσαάκ, ἐπαγγελίας τέκνα ἴσμεν.

29 Ἀλλ' ὥσπερ τότε ὁ κατὰ σάρκα γεννηθεὶς, ἰδὼκε τὸν κατὰ πνεῦμα· ἔτω καὶ νῦν.

30 Ἀλλὰ τί λέγει ἡ γραφή; Ἐκβαλε τὴν παιδίσκην καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς· ὃ γὰρ μὴ κληρονομήσῃ ὁ υἱὸς τῆς παιδίσκης μετὰ τοῦ υἱοῦ τῆς ἐλευθέρας.

31 Ἀρα, ἀδελφοί, οὐκ ἴσμεν παιδίσκης τέκνα, ἀλλὰ τῆς ἐλευθέρας.

ταὶ διατὶ αὐταῖς εἶναι αἱ δύο διαθήκαι· ἡ μία εἶναι ἀπὸ τοῦ ὅρου τὸ Σινᾶ, καὶ γενεῇ εἰς θε- λείαν, ἡ ὁποία εἶναι ἡ Ἀγαρ.

25 Διατὶ τὸ Ἀγαρ εἶναι ὅρος Σινᾶ εἰς τὴν Ἀραβίαν, καὶ εἶναι ὅμοιον καὶ ἀντιπερ- σωπίζει μὲ τὴν Ἱερουσαλήμ, ὅπου εἶναι τὰς καὶ θελεύει μὲ τὰ παιδιά της.

26 Ἀμὴν ἡ ἀπάνω Ἱερουσαλήμ εἶναι ἐλευθέρα, ἡ ὁποία εἶναι μητέρα ὁλοῦν μας.

27 Διατὶ εἶναι γεγεννημένον· Καίριον τοῦ εὐφρανῶν καὶ βόη- νησας· ἄφησε φωνὴν καὶ βόη- σον τοῦ ὅπου δὴ κοιλοποιεῖται ὅτι περισσότερα (θλίμνη) εἶσθαι τὰ παιδιά της ἐρήμης (γυναικός) παρὰ ἐκείνης ὅπου ἔχει τὸν ἄνδρα.

28 Καὶ ἡμεῖς, ἀδελφοί, ὡσανὶ ὁ Ἰσαάκ, εἴμεσθε τέκνα τοῦ ταξίματος.

29 Ἀλλὰ καθὼς τότε ἐκείνῳ ὅπου ἐγεννήθη κατὰ σάρκα, ἰδὼν τὸν κατὰ πνεῦμα υἱὸν· τέτοιας λογί- (γίνεται) καὶ τῶρα.

30 Ἀλλὰ τί λέγει ἡ γραφή; Εὐβαλε τὴν θυγατέρα καὶ τὸν υἱὸν της· διατὶ ὁ υἱὸς κληρονομήσῃ ὁ υἱὸς τοῦ θελεύοντος ὁμῶς μὲ τὸν υἱὸν τῆς ἐλευθέρας.

31 Λοιπὸν, ἀδελφοί, οὐκ εἴμεσθε παιδιά της θυγατέρας, ἀλλὰ τῆς ἐλευθέρας.

Κιφ. ε'. 5.

Τῇ ἐλευθερίᾳ ἣν ἡ Χριστὸς ἡμᾶς ἡλευθέρωσε, τηκε- τι, καὶ μὴ πάλιν ζυγῷ δου- λείας ἐνέχσασθε.

2 Ἰδὲ, ἐγὼ Παῦλος· λέγω ὑμῖν ὅτι ἵαν περιτέμνησθε, Χριστὸς ὑμᾶς ἔδεν ὠφελήσει.

3 Μαρτύρομαι δὲ πάλιν πταιτὶ ἀνθρώπῳ περιτεμο- μένῳ, ὅτι ὀφειλέτης ἐστὶν ὅλον τὸν νόμον ποιῆσαι.

4 Κατηργήθητε ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ ὅτις ἐν νόμῳ δικαιοῦ- σθε· τῆς χάριτος· ἐξέπι- σσατε.

5 Ἡμεῖς γὰρ πνεύματι ἐκ πίστεως ἐλπίζαμε δικαιοσύνης ἀπεκδεχόμεθα.

6 Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ ἥτε περιτομή τι ἰσχύει, ἥτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ πίσις δι' ἀγάπης ἐνεργημένη.

7 Ἐτρέχετε καλῶς· τίς ὑμᾶς ἀνεκοίψε τῇ ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι;

8 Ἡ πεισμοὴ οὐκ ἐκ τοῦ καλῆς· ὑμᾶς.

9 Μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ.

10 Ἐγὼ πέποιθα εἰς ὑμᾶς

Σταθῆτε λοιπὸν βέβαιοι εἰς τὴν ἐλευθερίαν ὅπου μᾶς ἡλευθέρωσεν ὁ Χριστὸς, καὶ μὴ περιπλέκησθε πάλιν εἰς τὸν ζυγὸν τῆς δουλείας.

2 Νᾶ, ἐγὼ ὁ Παῦλος· σᾶς λέγω, ὅτι ἵαν περιτέμνησθε, ὁ Χριστὸς δὲν δέλοι σᾶς ὠφε- λήσει τίποτε.

3 Καὶ πάλιν μαρτύρομαι κάδε ἀνθρώπῳ ὑπὸ περιτέ- μνεται, ὅτι εἶναι χρεώτης ἐν κάμῃ ὅλον τὸν νόμον.

4 Ἐστὶς ὅπου δικαιοῦσθε εἰς τὸν νόμον, ἐχαρισθῆκατε ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ· ἐξέπισατε ἀπὸ τῆς χάριτος.

5 Διατὶ ἐμῖς διαμίσον τοῦ πνεύματος· μὲ τὴν πίσιν ἀναμένομεν τὴν ἐλπίδα τῆς δικαιοσύνης.

6 Διατὶ εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν ἥτε ἡ περιτομή δύνα- ται τίποτε, ἥτε ἡ ἀκρο- βυστία, ἀλλὰ πίσις δι' ἀγάπης ἐνεργημένη.

7 Καλὰ ἐτρέχετε· τίς σᾶς ἐμπόδιζε νὰ μὴ πείθεσθε τὴν ἀλήθειαν;

8 Ἡ καταπίσις (αὐτὴ) δὲν εἶναι ἀπ' ἐκείνου ὅπου σᾶς κρέζει.

9 Ὀλίγον προξύμι ζυμῶναι ὅλον τὸ ζυμῶν.

10 Ἐγὼ πιστεύω εἰς ἰσθᾶς

3 Z 2

ἐν Κυρίῳ, ὅτι ἔδιν ἄλλο φρονήσετε· ὁ δὲ ταράσσων ὑμᾶς βαράσει τὸ κρίμα, ὅς τις ἂν ᾖ.

11 Ἐγὼ δὲ, ἀδελφοί, ἐν περιτομῇ ἔτι κηρύσσω, τί ἔτι διώκομαι; ἄρα κατήργηται τὸ σκάνδαλον τοῦ σαυροῦ.

12 Ὅφειλον καὶ ἀποκοφύταί, ὃ ἀνασταῖντες ὑμεῖς.

13 Ὑμεῖς γὰρ ἐν ἡλευθερίᾳ ἐκλήθητε, ἀδελφοί· μὴ τὴν ἡλευθερίαν εἰς ἀφορμὴν τῇ σαρκί, ἀλλὰ διὰ τῆς ἀγάπης θαλεύετε ἀλλήλους.

14 Ὁ γὰρ πᾶς νόμος ἐν ἐνὶ λόγῳ πληρῆται, ἐν τῷ Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν.

15 Εἰ δὲ ἀλλήλους δάκτετε καὶ κατεσιδίετε, βλέπετε μὴ ὑπὸ ἀλλήλων ἀναλωθεῖτε.

16 Λέγω δὲ· Πνεύματι περιπατεῖτε, καὶ ἐπιθυμίαν σαρκὸς ἢ μὴ τελήσετε.

17 Ἡ γὰρ σὰρξ ἐπιθυμεῖ κατὰ τοῦ πνεύματος· τὸ δὲ πνεῦμα κατὰ τῆς σαρκὸς· ταῦτα δὲ ἀντίκειται ἀλλήλοις, ἵνα μὴ ἂ ἂν θέλητε, ταῦτα ποιῇτε.

ἐν Κυρίῳ, ὅτι δὲν θέλετε ἔχει ἄλλην γνώμην· ἀλλὰ ἐκείνου ὑπὲρ πάντων συγχύσει, θέλει σκιάσει τὸ κρίμα, ὅποιον καὶ ἂν εἴηαι.

11 Ἀμὴν· ἐγὼ, ἀδελφοί, ἵαν ἀκόμα κηρύττω περιτομῇ, διατί κατατρέχομαι; ἔμουν ἄργον λοιπὸν τὸ σκάνδαλον τοῦ σαυροῦ.

12 Καὶ ἄμποτες νὰ ἤθελαν ἀποκοπῇ ἐκείνοι ὑπὲρ πάντων συγχύσει.

13 Διατί ἐσεῖς, ἀδελφοί, ἐκαλεσθήκατε εἰς ἡλευθερίαν· μόνοι ἔχετε τὸν νῦν σας, μὴ χρειάζεσθε τὴν ἡλευθερίαν εἰς τὴν ἀφορμὴν τῆς σαρκὸς· ἀλλὰ θαλεύετε ἕνας τὸν ἄλλον μὲ ἀγάπην.

14 Διατί ὅλος ὁ νόμος εἰς ἕνα λόγον τελειώνεται, εἰς τὸ· Νὰ ἀγαπήσης τὸν γείτονόν σου ὡς σεαυτόν.

15 Ἀμὴν ἵαν δακνᾷτε καὶ κατατρώγεσθε ἕνας τὸν ἄλλον, βλέπετε νὰ μὴ χαλασθῇτε ἕνας ἀπὸ τὸν ἄλλον.

16 Καὶ λέγω σας· Περιπατεῖτε μὲ τὸ πνεῦμα, καὶ μὴ κάμντε ἐπιθυμίαν σαρκὸς.

17 Διατί ἡ σὰρξ ἐπιθυμεῖ ἐναντίον τοῦ πνεύματος· καὶ τὸ πνεῦμα ἐναντίον τῆς σαρκὸς· καὶ ἐτέτα ἐναντιώται ἕνα μὲ τὸ ἄλλον, διὰ νὰ μὴ κάμντε ἐκεῖνα ὅπῃ ἐσὶν θέλει.

18 Εἰ δὲ πνεύματι ἁγισθε, οὐκ ἐστὶν ὑπὸ νόμον.

19 Φανερὰ δὲ ἐστὶ τὰ ἔργα τῆς σαρκός· ἃ τινὰ ἐστὶ μοιχεία, πορνεία, ἀκαθαρσία, ἀσέλγεια,

20 Εἰδωλολατρεία, φαρμακεία, ἔχθραι, ἔρις, ζήλοι, θυμοί, ἐριθιῖαι, διχοτασίαι, αἰρέσεις,

21 Φθόνοι, φόνοι, μέδαι, κῶμοι, καὶ τὰ ὅμοια τέτοις, ἃ προλέγω ὑμῖν, καθὼς καὶ προεῖπον, ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοιτες βασιλείαν Θεοῦ ἢ κληρονομήσουσιν.

22 Ὁ δὲ καρπὸς τοῦ Πνεύματος, ἐστὶν ἀγάπη, χαρὰ, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίσις, πραότης, ἐγκράτεια·

23 Κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἐστὶ νόμος.

24 Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ, τὴν σάρκα ἐλάβωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις.

25 Εἰ ζῶμεν πνεύματι, πνεύματι καὶ σοιχῶμεν.

26 Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλύμνιοι, ἀλλήλοις φθοιῦντες.

18 Καὶ ἵαν φέρεσθε ὑπὸ τοῦ πνεύματος, δὴν εἰσθε ἀποκάτω εἰς τὸν νόμον.

19 Καὶ φανερὰ εἶναι τὰ ἔργα τῆς σαρκός· τὰ ὅποια εἶναι μοιχεία, πορνεία, ἀκαθαρσία, ἀσέλγεια,

20 Εἰδωλολατρεία, φαρμακεία, ἔχθραι, φιλονεικίαι, ζηλῖαι, θυμοί, μαλώματα, διχοστασίαι, αἰρέσεις,

21 Φθόνοι, φόνοι, μέδαι, ξεφαντώματα, καὶ τὰ ὅμοια τέτοις, τὰ ὅποια σὰς προλέγω, καθὼς καὶ προεῖπα, ὅτι ἐκεῖνοι ὅπῃ κάμνῃσι τὰ τέτοιας λογῆς, δὴν θείῃσι κληρονομήσει βασιλείαν Θεοῦ.

22 Ἀμὴν ὁ καρπὸς τῆς Πνεύματος εἶναι ἀγάπη, χαρὰ, εἰρήνη, μακροθυμία, καλωσύνη, ἀγαθωσύνη, πίσις, πραότης, ἐγκράτεια·

23 Ἐναντία τῶν τοιούτων, δὴν εἶναι νόμος.

24 Καὶ ἐκεῖνοι ὅπῃ εἶναι τοῦ Χριστοῦ, ἐλάβωσαν τὴν σάρκα ὁμῇ μὲ τὰ παθήματα, καὶ μὲ ταῖς ἐπιθυμίαις.

25 Ἐὰν ζῶμεν μὲ τὸ πνεῦμα, ἅς περιπατῶμεν καὶ μὲ τὸ πνεῦμα.

26 Ἄς μὴ γινώμεσθε κενόδοξοι, παρακινῶντες ἵνας τὸν ἄλλον, καὶ φθοιῦντες ἵνας τὸν ἄλλον.

3 Z 3

Ἀδελφοί, ἔάν καὶ προληφθῇ ἄνθρωπος ἐν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραότητος· σκοπῶν σεαυτὸν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῇς.

2 Ἀλλήλων τὰ βάρη βασάζετε, καὶ ἕως ἀνακληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

3 Εἰ γὰρ δοκεῖ τις εἶναι τι, μὴδὲν ὄν, ἑαυτὸν φρικαπάζει.

4 Τὸ δὲ ἔργον ἑαυτοῦ δοκιμάζετω ἕκαστος, καὶ τότε εἰς ἑαυτὸν μόνον τὸ καύχημα ἔξει, καὶ οὐκ εἰς τὸν ἕτερον.

5 Ἐκαστος γὰρ τὸ ἴδιον φορτίον βασάζει.

6 Κοινωνεῖτω δὲ ὁ καταχημένος τὸν λόγον τῷ καταχηνῶντι, ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς.

7 Μὴ πλανᾷσθε· οἷός ἐστι μυκτηρίζεται· ὁ γὰρ ἔάν σπείρῃ ἄνθρωπος, τὸτο καὶ θερίσει.

8 Ὅτι ὁ σπείρων εἰς τὴν σάρκα ἑαυτοῦ, ἐκ τῆς σαρκὸς θερίσει φθοράν· ὁ δὲ σπείρων εἰς τὸ πνεῦμα, ἐκ τοῦ πνεύματος θερίσει ζωὴν αἰώνιον.

Ἀδελφοί, ἔάν καὶ προσησθῇ ἄνθρωπος εἰς καυχήσασθαι, εἰσὶ οἱ πνευματικοὶ διωρδάνετε τὸν τοιοῦτον μὴ πνεῦμα πραότητος· σκαθίζετε τοῦ λόγου σου, μηδὲν καὶ ἐσὺ πειρασθῇς.

2 Βασάζετε τὰ βάρη ἑαυτοῦ ἄλλων, καὶ τέτοιαις λογῇ τελειώσετε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

3 Διατὶ ἂν φαίνεται καὶ τις νὰ εἶναι τίποτες, μὴ ὄντας τίποτες, τοῦ λόγου τοῦ ἐξαπατᾷ.

4 Καὶ ἕκαστος ἑαυτοῦ δοκιμάζῃ τὰ ἔργα ὅπῃ καύχεται, καὶ τότε δίδει ἔχει τὸ καύχημα μόνον εἰς τὸν λόγον τοῦ καὶ οὐκ εἰς τὸν ἄλλον.

5 Διατὶ καθ' ἑαυτοῦ δίδωσιν σκῶσαι τὸ ἴδιόν τε φορτίον.

6 Καὶ ἐκείνους ὅπου διδάσκονται τὸν λόγον, ὡς καὶ κοινωνοὶ τὸν διδάσκαλον ὅπου ἔλα τὰ ἀγαθὰ ὅπῃ ἔχουσιν.

7 Μὴ πλανᾷσθε ὁ Θεὸς δὲν γιγῶνται· διατὶ ἐκεῖνος ὅπου σπείρει ἄνθρωπος, ἐκεῖνο καὶ θερίσει.

8 Ὅτι ἐκεῖνος ὅπου σπείρει εἰς τὴν σάρκα τε, ὅπου τῆς σαρκὸς καὶ θερίσει φθοράν· καὶ ἐκεῖνος ὅπου σπείρει εἰς τὸ πνεῦμα, ὅπου τὸ πνεῦμα θερίσει ζωὴν αἰώνιον.

9 Τὸ δὲ καλὸν ποιῶντες μὴ ἐκκαυχώμεν· καιρῷ γὰρ ἰδίῳ θερίσομεν, μὴ ἐκλυόμενοι.

10 Ἄρα ἔν ὧς καιρὸν ἔχομεν, ἔγραψίμεθα τὸ ἀγαθὸν πρὸς πάντας, μάλιστα δὲ πρὸς τὰς οἰκίας τῆς πίστεως.

11 Ἰδετε πηλίκους ὑμῶν γραμμασιν ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρί.

12 Ὅσοι δίδουσιν εὐεπῶσαι ἐν σαρκί, ἔτι ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, μόνον ἵνα μὴ τῷ καιρῷ τοῦ Χριστοῦ διακονῶνται.

13 Οὐδὲ γὰρ οἱ περιτέμνουντο αὐτοὶ νόμον φυλάσσειν· ἀλλὰ δίδουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, ἵνα ἐν τῇ ὑμετέρᾳ σαρκὶ καυχῶνται.

14 Ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μὴ ἐν τῷ καιρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δι' ὃ ἐμοὶ κόσμος ἱεραυρῶται, καὶ γὰρ τῷ κόσμῳ.

15 Ἐν γὰρ καιρῷ Ἰησοῦ ἔτι περιτομή τι ἰσχύει, ἔτι ἀκροβυστία, ἀλλὰ καὶ κτῆσις.

16 Καὶ ὅσοι τῷ καιρῷ ταῦτα ποιήσουσιν, εἰρήνη ἐπ' αὐτοῖς καὶ ἔλθῃ, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ Θεοῦ.

17 Τὸ λοιπὸν, κόπυς μοι

9 Ἄς μὴ ἀνενώμεν καμνοντες τὸ καλόν· διατὶ ἴαν δὲν ἀποκαμῶμεν, εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν δίδομεν θερίσει.

10 Ἄρα λοιπὸν ἔως ὅπῃ ἔχομεν καιρὸν, ὡς καμῶμεν τὸ καλὸν εἰς ὅλους, καὶ περισσύτερον εἰς τὰς οἰκίας τῆς πίστεως.

11 Ἰδετε πόσα μακρὰ γράμματα σὺς ἔγραψα μὲ τὸ χεῖρ μου.

12 Ὅσοι δίδουν νὰ φαίνωνται καλοὶ εἰς τὴν σάρκα, ἐπὶ τοῖς ὅσιν ἀναγκάζουν νὰ περιτέμνῃσθε, μοναχὰ διὰ τὰ μὴ διώκωνται διὰ τὸν καιρὸν τοῦ Χριστοῦ.

13 Διατὶ ἐδὲ αὐτοὶ ὅπῃ περιτέμνουνται φυλάσσει τὸν νόμον· ἀλλὰ δίδουν νὰ περιτέμνῃσθε εἰς εἰς, διὰ νὰ καυχῶνται εἰς τὴν ἐδικήν σας σάρκα.

14 Ἀμὴ ὅσον εἰς ἐμένα, νὰ μὴ γενῇ νὰ καυχῶνται, παρὰ εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Κυρίου καὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ· διαμέσθαι τοῦ ὅπου ὁ κόσμος ἱεραυρῶνται εἰς ἐμένα, καὶ ἐγὼ εἰς τὸν κόσμον.

15 Διατὶ εἰς τὸν καιρὸν Ἰησοῦ ἐδὲ ὁ περιτομὴ δύναται τίποτες, ἐδὲ ἡ ἀκροβυστία, ἀλλὰ ἡ καὶ κτῆσις.

16 Καὶ ὅσοι δίδουν περὶ πατήσθαι κατὰ τὸν καιρὸν ἐπὶ τοῖς, (ὡς εἶναι) εἰρήνη εἰς αὐτοὺς καὶ ἔλθῃ, καὶ εἰς τὸν Ἰσραὴλ τοῦ Θεοῦ.

17 Ἀπὸ τῶρα καὶ ὁμπρὸς

μηδείς παρεχέτω· ἐγὼ γὰρ τὰ
σημεῖα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν
τῷ σώματί μου βασάζω.

18 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ
πνεύματος ἡμῶν, ἀδελφοί.
Ἀμήν.

† Πρὸς Γαλάτας ἱεράρχη
ἀπὸ Ῥώμης.

κανένας ἄς μὴν μὴ πειράζῃ
διατὶ ἐγὼ σηκώνω ταῖς πλη-
γαῖς τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ εἰς τὴν
κορμί μου.

18 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου
μας Ἰησοῦ Χριστοῦ ἄς εἴηαι
μετὰ τὸ πνεῦμά σας, ἀδελφοί.
Ἀμήν.

† Εἰς Γαλάτας ἱεράρχη
ἀπὸ τῆς Ῥώμης.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἡ ΠΡΟΣ ἘΦΕΣΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

Κεφ. α'. 1.

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Ἰησοῦ
Χριστοῦ διὰ θελήματος
Θεοῦ, τοῖς ἁγίοις τοῖς ὄντι ἐν
Ἐφίῳ, καὶ πιστοῖς ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ.

2 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη
ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ
Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ
πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ, ὁ εὐλογήσας ἡμᾶς ἐν
πάσῃ εὐλογίᾳ πνευματικῇ ἐν
τοῖς ἑπουρανοῖς ἐν Χριστῷ.

4 Καθὼς ἐξελέξατο ἡμᾶς
ἐν αὐτῷ πρὸ καταβολῆς
κόσμου, εἶναι ἡμᾶς ἁγίους καὶ
ἀμώμους κατενώπιον αὐτοῦ ἐν
ἀγάπῃ.

5 Προορίσας ἡμᾶς εἰς υἱό-

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Ἰησοῦ
Χριστοῦ, μετὰ τὸ θελημα
τοῦ Θεοῦ, εἰς τὰς ἁγίας ὁπ-
τεῖς εἶναι εἰς τὴν Ἐφίῳ, καὶ
πιστοῖς εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

2 Ἄς εἴηαι χάρις εἰς ὑμᾶς
καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς
μας, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Ἄς εἴηαι εὐλογημένοι ὁ
Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου
μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅπου ἡμᾶς
εὐλόγησεν εἰς κάθε εὐλογίαν
πνευματικὴν εἰς τὰ ἑπουράνια
ἐν Χριστῷ.

4 Καθὼς ἡμᾶς ἐξελέξατο
εἰς αὐτὸν, πρὸ τοῦ να εἴηαι
κοσμοῦ, ἵνα ἡμᾶς ἁγιάσῃ
ἐν ἀγάπῃ καὶ ἀκαταλόγητοι ὡς
προ-τὰ τὴν με ἀγάπῃ.

5 Ἐρωτῶντας ἡμᾶς ἐν υἱῷ

ἱσταίαν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς
αὐτὸν, κατὰ τὴν εὐδοκίαν τοῦ
θελήματος αὐτοῦ.

6 Εἰς ἔπαινον δόξης τῆς
χάριτος αὐτοῦ, ἐν ᾗ ἡ χάρις
τωσεν ἡμᾶς ἐν τῷ ἡγαπη-
μένῳ.

7 Ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπολύ-
τρωσιν διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ,
τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμά-
των, κατὰ τὸν πλῆτον τῆς
χάριτος αὐτοῦ.

8 Ἡς ἐπερίσσεισεν εἰς
ἡμᾶς ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ
φρονήσει.

9 Γνωρίσας ἡμῖν τὸ μυστή-
ριον τοῦ θελήματος αὐτοῦ
κατὰ τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ, ᾗ
προέθετο ἐν αὐτῷ.

10 Εἰς οἰκονομίαν τοῦ
πληρώματος τῶν καιρῶν,
ἀνακεφαλαιώσασθαι τὰ πόν-
τα ἐν τῷ Χριστῷ, τὰ τε ἐν
τοῖς ἑουρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς
γῆς.

11 Ἐν αὐτῷ, ἐν ᾧ καὶ
ἐκκληρώθημεν, προορισθέντες
κατὰ πρόθεσιν τοῦ τὰ πάντα
ἐνεργῆσαι κατὰ τὴν βουλὴν
τοῦ θελήματος αὐτοῦ.

12 Εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς εἰς
ἔπαινον τῆς δόξης αὐτοῦ, τὰς
προκληπικότητας ἐν τῷ Χριστῷ.

13 Ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς, ἀκού-

ρισεν εἰς τὴν εὐδοκίαν διαμέ-
σαι τῷ Ἰησοῦ Χριστῷ εἰς τοῦ
λόγου τῆς, κατὰ τὴν εὐδοκίαν
τοῦ θελήματος τῆς.

6 Διὰ τὸν ἔπαινον τῆς δόξης
τῆς χάριτος τῆς, μετὰ τὴν ὁποίαν
ἡμᾶς ἔκαμε χαριτωμένους εἰς
τὸν ἡγαπημένον (τὴν υἱόν).

7 Εἰς τὸν ὅποσον ἔχομεν
τὴν ἐξαγόρασιν διαμίσιν τῆς
αἱμάτων τῆς, τὴν συγχώρησιν
τῶν ἁμαρτιῶν, κατὰ τὸν
πλῆτον τῆς χάριτος τῆς.

8 Τὴν ὁποίαν ἔκαμε ἡμᾶς
περισσιύειν εἰς ἡμᾶς, μετὰ κάθε
σοφίαν καὶ φρόνησιν.

9 Ἐρωτῶντας ἡμᾶς ἡμᾶς ἡμᾶς
να γνωρίσωμεν τὸ μυστήριον
τοῦ θελήματος τῆς κατὰ τὴν
εὐδοκίαν τῆς, τὴν ὁποίαν ἐπρέ-
θεισεν εἰς τὴν λόγῃ τῆς.

10 Νὰ συναθροίσῃ εἰς
οἰκονομίαν τῆς τελειώσεως τῶν
καιρῶν ὅλα, καὶ ἐκεῖνα ὅπου
εἶναι εἰς τὰς ἑουράνας, καὶ
ἐκεῖνα ὅπου εἶναι ἀπάνω εἰς
τὴν γῆν, ἀποκάτω εἰς μίαν
κεφαλὴν εἰς τὸν Χριστόν.

11 Εἰς τὸν ὅποσον καὶ
ἐταχθήκαμεν, ἐρωτῶντας ἡμᾶς
ἐπρωρισθήκαμεν κατὰ προ-
θεσιν ἐκεῖνη, ὅπου ἐνεργεῖ τὰ
πάντα κατὰ τὴν βουλὴν τῆς
θελήματος τῆς.

12 Εἰς τὸ να ἡμᾶς εἴηαι
ἐν ἔπαινον τῆς δόξης τῆς,
ἡμᾶς ὅπου ἐκκληρώσαμεν προ-
τετα εἰς τὸν Χριστόν.

13 Εἰς τὸν ὅποσον εἰσθὶ καὶ

πην αὐτῇ ἦν ἡγάπησεν
ἡμᾶς.

5 Καὶ ὄντας ἡμᾶς νεκροὺς
τοῖς παραπτώμασι, συνεζω-
ποίησε τῷ Χριστῷ (χάριτί
ἐστὶ σεσωσμένοι·)

6 Καὶ συνήγειρε, καὶ συνε-
κάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ.

7 ἵνα ἐκδείξηται ἐν τοῖς
αἰῶσι τοῖς ἐπερχομένοις τὸν
ὑπερβάλλοντα πλῆτον τῆς
χάριτός αὐτῆς, ἐν χρηστότητι
ἡμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

8 Τῇ γὰρ χάριτί ἐστε
σισωσμένοι διὰ τῆς πίστεως·
καὶ τῆτο οὐκ ἐξ ὑμῶν· Θεὸς
τὸ δῶρον.

9 Οὐκ ἐξ ἔργων, ἵνα μὴ
τις καυχῇσθαι.

10 Αὐτὴ γὰρ ἴσμεν ποίη-
μα, κτισθέντες ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ
ἐπὶ ἔργοις ἀγαθοῖς, οἷς προη-
τοίμασεν ὁ Θεὸς ἵνα ἐν αὐτοῖς
περιπατήσωμεν.

11 Διὸ μνημονεύετε ὅτι
ἡμεῖς ποτε τὰ ἔθνη ἐν σαρκί,
οἱ λεγόμενοι ἀκροβυστία ὑπὸ
τῆς λεγομένης περιτομῆς ἐν
σαρκὶ χειροποιήτη·

12 Ὅτι ἦτε ἐν τῷ καιρῷ
ἐκείνῳ χωρὶς Χριστοῦ, ἀπηλλο-
τριωμένοι τῆς πολιτείας τοῦ
Ἰσραὴλ, καὶ ξένοι τῶν διαθη-

τῇ πολλῇ τῇ ἀγάπῃ ὑπὲρ
μας ἀγάπησε,

5 Καὶ ἡμᾶς ὅπῃ ἡμασθαί
νεκροὶ εἰς τὰ σφάλματα, μα-
ρίζοντάς τε ἀντάμα μὴ τοῦ
Χριστοῦ (μὲ χάριν εἶσθε σω-
σμένοι·)

6 Καὶ μαζὺ τῆς μαζῆς ἰσθῆ-
σε, καὶ μαζὶ ἐκάθισεν ἐν τοῖς
ἐπουρανίοις εἰς τὸν Χριστὸν
Ἰησοῦν.

7 Διὰ τὴν διέξῃ εἰς τὴν
μέλλουσαν αἰῶνα τὸν πλῆ-
τον πλῆτον τῆς χάριτός
τῆς, μὲ καλωσύνην εἰς ἡμῶν
εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

8 Διατὶ μὲ τὴν χάριν ἰσθῆ-
σθε διαμίσση τῆς πίστεως
καὶ τῆτο δὲν εἶναι ἀπὸ ἑαυ-
τοῦ χάρισμα εἶναι τῷ Θεῷ.

9 Διὸ εἶναι ἀπὸ ἔργων, διὰ
τὴν μὴ καυχῇσθαι κατένευ.

10 Διατὶ αὐτὴν ἡμῶν ποίη-
μα, ἔσοντας ἐν ἐκτίσει κα-
μεν εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν
ἐπὶ ἔργοις καλὰς, τὰ ὅποια
προετοίμασεν ὁ Θεός, διὰ τὴν
περιπατήσωμεν μέσα
αὐτά.

11 Διὰ τῆτο ἐνθυμώμεθα
ὅτι ἐσθῆς ὅπῃ ἦσαν ἐν σαρκί,
ἐν ἔθνη σαρκινά, καὶ ἐκτί-
σθαι ἀκροβυστοὶ ἀπὸ τῆς
λεγομένης περιτομῆς ὅπῃ γίν-
ται μὲ χερί εἰς τὴν σάρκα.

12 Λέγω, ὅτι ἐσθῆς ἦσαν ἐν
τὸν καιρὸν ἐκεῖνον χωρισμένοι
ἀπὸ τὸν Χριστόν, ἀποξενωμένοι
ἀπὸ τὴν πολιτείαν τοῦ Ἰσραὴλ.

κῶν τῆς ἐπαγγελίας, ἐλπίζον-
τες, καὶ ἔσθῃ ἐν τῷ
κόσμῳ.

13 Νυνὶ δὲ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ,
ἡμεῖς οἱ ποτὶ ὄντες μακρὰν,
ἐγγὺς ἐγενήθημεν ἐν τῷ αἵματι
τοῦ Χριστοῦ.

14 Αὐτὸς γὰρ ἴσθῃ ἡ
εἰρήνη ἡμῶν, ὃ ποιήσας τὰ
ἀμφοτέρωθεν, καὶ τὸ μυσ-
τήριον τῆς φράγμῃ λύσας·

15 Τὴν ἔχθραν ἐν τῇ
σαρκὶ αὐτῇ, τὸν νόμον τῶν
ἐντολῶν ἐν δόγμασι καταργή-
σας· ἵνα τὴς δύο κτίσει ἐν
ἑαυτῇ εἰς ἕνα καινὸν ἄνθρω-
πον, ποιῶν εἰρήνην.

16 Καὶ ἀποκαταλλάξῃ
τῆς ἀμφοτέρωθεν ἐν ἑνὶ σώματι
τῷ Θεῷ διὰ τοῦ σταυροῦ,
ἀποκτείνων τὴν ἔχθραν ἐν
αὐτῷ.

17 Καὶ ἐλθὼν εὐηγγελί-
σατο εἰρήνην ὑμῖν τοῖς μακρὰν,
καὶ τοῖς ἐγγύς·

18 Ὅτι δι' αὐτῆς ἔχομεν
τὴν προσαγωγὴν οἱ ἀμφοτέροι
ἐν ἑνὶ Πνεύματι πρὸς τὸν πα-
τέρα.

19 Ἀρὰ ἔν οὐκίτι ἐστὶ
ξένοι καὶ πάροικοι, ἀλλὰ
συμπολιταὶ τῶν ἁγίων καὶ
οἰκῆοι τοῦ Θεοῦ.

20 Ἐποικοδομῶντες ἐπὶ
τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καὶ

ξένοι ἀπὸ ταῖς διαθήκαις τῆς
ταξίματος, μὴ ἔχοντες ἐλπί-
δα, καὶ ἄδικοι εἰς τὸν κόσμον.

13 Ἀρὰ τῶρα ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ, ἐσθῆς ὅπῃ ἦσαν ἐν
καιρῷ μακρὰν, ἐβαλθήκατε
σημὰ διαμίσση τῷ αἵματι
τοῦ Χριστοῦ.

14 Διατὶ αὐτὸς ἴσθῃ ἡ
εἰρήνη μας, ὅπῃ ἔκαμε τὰ
δύο ἕνα, καὶ μὲ τὴν σάρκα
τῇ ἔλυσε τὸ μυστήριον τοῦ
φραγμῷ, ἦγεν τὴν ἔχθραν·

15 Μὲ τὸ ἐὰν παύσῃ τὸν
νόμον τῶν ἐντολῶν ὅπῃ ἦτο
εἰς τὰ δόγματα· διὰ τὴν
κτίσει εἰς τὸ λόγον τῆς
δύο εἰς ἕνα καινὸν ἄνθρω-
πον καμῶντας εἰρήνην.

16 Καὶ ἐὰν φιλήσῃ τὰς
δύο εἰς ἕνα σῶμα εἰς τὸν
Θεόν, διαμίσση τῷ σταυρῷ,
ἔσοντας ἐὰν χαλάσῃ τῆς
ἔχθρας εἰς αὐτόν.

17 Καὶ ὅσῃς ἦσαν, εὐαγγελί-
σεν εἰρήνην ὑμῖν τοῖς μακρὰν,
ὅπῃ ἦσαν μακρὰ, καὶ εἰς
ἐκείνης ὅπῃ ἦσαν κοντά·

18 Ὅτι διαμίσση αὐτῶν
ἔχομεν τὴν εἰσοδὸν καὶ οἱ δύο
μὲ ἕνα Πνεῦμα εἰς τὸν πα-
τέρα.

19 Ἀρὰ λοιπὸν πλῆρα δι-
ἴσθε ξένοι καὶ πάροικοι,
ἀλλὰ συμπολιταὶ τῶν ἁγίων
καὶ οἰκῆοι τοῦ Θεοῦ.

20 Ἐσοντας ἐὰν οικοδομῇ-
σθε ἀπάνω εἰς τὸ θεμελίον
4 A

προφητῶν, ὅτι ἡ ἀκρογωνιαίη αὐτῆς Ἰησοῦ Χριστοῦ.

21 Ἐν ᾧ πᾶσα ἡ οἰκοδομή συναρμολογούμενη αὐξῇ εἰς τὸν ἅγιον ἐν Κυρίῳ.

22 Ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε εἰς κατοικητήριον τοῦ Θεοῦ ἐν Πνεύματι.

Κεφ. γ'. 3.

Τούτῃ χάριν ἐγὼ Παῦλος ὁ δούλος τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ ὑπὲρ ὑμῶν τῶν ἰδίων.

2 Εἴγε ἤκουσατε τὴν οἰκονομίαν τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ τῆς δοθείσης μοι εἰς ὑμᾶς.

3 Ὅτι κατὰ ἀποκάλυψιν ἐγνώρισέ μοι τὸ μυστήριον, (καθὼς πρὸς ἐργασίαν ἐν ὁλίγῳ).

4 Πρὸς ὃ δύνασθε ἀναγινώσκοντες νῦναι τὴν σύνεσιν μου ἐν τῷ μυστηρίῳ τοῦ Χριστοῦ.

5 Ὅ ἐν ἐτίραις γενεαῖς οὐκ ἐγνωρίσθη τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων, ὡς νῦν ἀπεκαλύφθη τοῖς ἁγίοις ἀποστόλοις αὐτῆς καὶ περὶ ἡμῶν ἐν Πνεύματι.

6 Εἶναι τὰ ἔθνη συγκληρονομία καὶ σύσσωμα, καὶ συμμέτοχα τῆς ἐπαγγελίας αὐτῆς ἐν τῷ Χριστῷ, διὰ τῆς εὐαγγελίας.

τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν προφητῶν, ὡς αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς λίθος ἀκρογωνιαίος.

21 Εἰς τὸν ὅποιον (λίθον) ὅλη ἡ οἰκοδομὴ ἔκωντας συναρμολογῇ, αὐξάνει εἰς τὸν ἅγιον εἰς τὸν Κύριον.

22 Εἰς τὸν ὅποιον καὶ ἡμεῖς οἰκοδομεῖσθε ὅπως κτίσῃσθε ὅμῃ εἰς κατοικητήριον τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ Πνεῦμα.

μα.

ΔΙΑ 1Α τὸτο ἰγὼ ὁ Παῦλος ὁ δούλος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ ἰσῶς τὰ ἔθνη.

2 Ἐὰν ἤκουσατε τὴν οἰκονομίαν τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ ὅπως μὴ ἔδωκεν εἰς ὑμᾶς.

3 Ὅτι με ἀποκάλυψεν μοι ἔκαστος νὰ ἐγνώρισω τὸ μυστήριον, (καθὼς σὺς τὸ ἐργασίαν ἐν ὁλίγῳ).

4 Εἰς τὸ ὅποιον δύνασθε ἀναγινώσκοντες νὰ καταλάβετε τὴν γνώσιν ὅπως ἔχω ὑπὲρ εἰς τὸ μυστήριον τοῦ Χριστοῦ.

5 Τὸ ὅποιον εἰς ἄλλαις γενεαῖς δὲν ἐγνωρίσθη εἰς τὸν νῦν τῶν ἀνθρώπων, καθὼς τὰ ὅρα ἐξοκαλύφθη εἰς τὸν ἅγιον τῶν ἀποστόλων καὶ περὶ ἡμῶν, διαμέσῃ τοῦ Πνεύματος.

6 Νὰ εἶναι τὰ ἔθνη συγκληρονομία καὶ σύσσωμα, καὶ συμμέτοχα τῆς ἐπαγγελίας αὐτῆς ἐν τῷ Χριστῷ, διὰ τῆς εὐαγγελίας.

7 Ὅς ἐγινόμην διάκονος κατὰ τὴν δωρεάν τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς δυνάμεως αὐτῆς.

8 Ἐμοὶ τῷ ἐλαχιστοτέρῳ πάντων τῶν ἁγίων ἔδωκε ἡ χάρις αὕτη, ἐν τοῖς ἔθνεσι εὐαγγελισσάσθαι τὴν ἀνεξήγησαν πλῆθυν τοῦ Χριστοῦ,

9 Καὶ φωτίσαι πάντας, τίς ἡ κοινωνία τοῦ μυστηρίου τοῦ ἀποκεκρυμμένου ἀπὸ τῶν αἰώνων ἐν τῷ Θεῷ, τῷ τὰ πάντα κτίσαντι διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

10 Ἵνα γνωρίσῃ ὅτι ταῖς ἀρχαῖς καὶ ταῖς ἐξουσίαις ἐν τοῖς ἑπερανίοις, διὰ τῆς ἐκκλησίας, ἡ πολυποίκιλος σοφία τοῦ Θεοῦ.

11 Κατὰ πρόθεσιν τῶν αἰώνων, ἡ ἐποίησεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

12 Ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν παρρησίαν καὶ τὴν προσεγγίξιν ἐν πίστει, διὰ τῆς πίστεως αὐτοῦ.

13 Διὰ αὐτῶν μὴ ἐκκακῶν ἐν ταῖς θλίψεσι μου ὑπὲρ ὑμῶν, ἥτις ἐστὶν δοξα ὑμῶν.

14 Τέτῃ χάριν κάμπω τὰ γόνατά μου πρὸς τὸν πατέρα τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ,

15 Ἐξ ὧν πάντα πατριά ἐν ἑρανοῖς καὶ ἐπὶ γῆς ὀνομάζεται.

7 Τῷ ὅποιον εὐαγγελίᾳ ἔγινον διάκονος κατὰ τὴν δωρεάν τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ ὅπου μὴ ἔδωκεν κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς δυνάμεως τοῦ.

8 Ἡ χάρις ἐστὶν ἰσότης ἔδωκεν εἰς ἡμῶν τοῖς μικρότεροις ἀπὸ ὅλης τῆς ἁγίας, νὰ εὐαγγελίσω εἰς τὰ ἔθνη τὸν ἀκατάληπτον πλῆθυν τοῦ Χριστοῦ,

9 Καὶ νὰ φωτίσω ὅλους, ποία εἶναι ἡ κοινωνία τῆς μυστηρίου τοῦ ἀποκεκρυμμένου ἀπὸ τῶν αἰώνων εἰς τὸν Θεόν, ὅπου ἔκτισεν τὰ πάντα διαμέσῃ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

10 Διὰ νὰ γνωρίσῃ τὴν εἰς ταῖς ἀρχαῖς, καὶ εἰς ταῖς ἐξουσίαις, ὅπου εἶναι εἰς τὰς ἐπερανίους, διαμέσῃ τῆς ἐκκλησίας, ἡ πολυποίκιλος σοφία τοῦ Θεοῦ.

11 Κατὰ τὴν βουλὴν τὴν αἰώνιον, τὴν ὅποιαν ἔκαμεν εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν τὸν Κύριόν μας.

12 Εἰς τὸν ὅποιον ἔχομεν τὴν παρρησίαν καὶ τὴν ἐξέγγιστον ἐν πίστει, διὰ τῆς πίστεως αὐτοῦ.

13 Διὰ τὰ παρακαλῶ νὰ μὴ ἀποκαμῶμεν διὰ ταῖς θλίψεσις μου, αἱ ὁποῖαι εἰναι διὰ λόγου σας, ὅπου εἶναι ἡ δοξα σας.

14 Διὰ τὸτο κλίνω τὰ γόνατά μου εἰς τὸν πατέρα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ,

15 Ἀπὸ τῶν ὁποίων πνεύματα ὀνομα ὅλη ἡ γένεσις, ὅπου εἶναι εἰς τὰς ἐρανοῖς, καὶ ἀπάνω εἰς τὴν γῆν.

16 Ἴνα δὴ ὑμῖν κατὰ τὸν πλῆτον τῆς δόξης αὐτοῦ, δυνάμει κραταιωθῆναι διὰ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ εἰς τὸν ἴσω ἀνδρωποι·

17 Κατοικῆσαι τὸν Χριστὸν διὰ τῆς πίστεως ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν·

18 Ἐν ἀγάπῃ ἑξοιζωμένοι καὶ τιθεμένοι· ἵνα ἐξισχύοντες καταλαβέσθαι σὺν πᾶσι τοῖς ἁγίοις, τί τὸ πλάτος καὶ μήκος, καὶ βάθος καὶ ὕψος·

19 Γινώσκαι τὴν ὑπερβάλλουσαν τῆς γνώσεως ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ ἵνα πληρωθῇτε εἰς πᾶν τὸ πληρωμα τοῦ Θεοῦ.

20 Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑπὲρ πάντα ποιῆσαι ὑπὲρ ἑκ περισσῶ ὧν αἰτέμεθα ἡ νοῦμεν, κατὰ τὴν δύναμιν τὴν ἐνεργημένην ἐν ἡμῖν.

21 Αὐτῷ ἡ δόξα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, εἰς πάσας τὰς γενιάς τοῦ αἰῶνος τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Κεφ. δ. 4.

Παρακαλῶ ὑμᾶς ἐγὼ ὁ δέσμιος ἐν Κυρίῳ, ὡς καὶ ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ, ὡς καὶ ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ, ὡς καὶ ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ, ὡς καὶ ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ.

16 Διὰ τὴν οὐρανὴν κατὰ τὸν πλῆτον τῆς δόξης τοῦ, διὰ τῆς δυνάμεως τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ εἰς τὸν ἴσω ἀνδρωποι·

17 Καὶ ἐν κατοικίᾳ τοῦ Χριστοῦ διαμίσθαι τῆς πίστεως εἰς ταῖς καρδίαις σας·

18 Ῥιζομένοι καὶ θεμελιωμένοι εἰς τὴν ἀγάπην, διὰ τῆς ἡμποροῦσας κατὰ τὸ πλάτος καὶ μήκος καὶ βάθος καὶ ὕψος·

19 Καὶ ἐν γνώσει τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ ὑπὲρ ὅσων βάλει τὴν γνώσιν, διὰ τῆς ἡμποροῦσας εἰς ὅλον τὸ γέμισμα τοῦ Θεοῦ.

20 Καὶ εἰς ἐκείνους ὅσοι δύνανται περισσώτερον ἀπὸ ὅσων ἐν ἡμῖν πολλὰ περισσώτερον ἀπὸ ἐκείνων ὅσοι ἐμῶν ἐξοιζωμένοι, ἡ βάνομεν μετὰ τὸν ἴσω ἐνεργῇ εἰς ἡμᾶς,

21 Ὅς ἐστιν δόξα ἐν αὐτῷ μέσα εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, εἰς πάσας τὰς γενιάς τοῦ αἰῶνος τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Ἐγὼ λοιπὸν ὁ δέσμιος ἐν Κυρίῳ, ὡς καὶ ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ, ὡς καὶ ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ, ὡς καὶ ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ, ὡς καὶ ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ.

2 Μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ πραότητος, μιτὰ μακροθυμίας, ἀνεχόμενοι ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ·

3 Σπουδάζοντες τηρεῖν τὴν ἐνότητα τοῦ Πνεύματος ἐν τῷ συνδίσμῳ τῆς ἐρήνης.

4 Ἐν ὁσμῇ καὶ ἐν Πνύμα, καθὼς καὶ ἐκλήθητε ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλήσεως ὑμῶν·

5 Εἰς Κύριον, μία πίστις, ἐν βάπτισμα·

6 Εἰς Θεὸν καὶ πατέρα πάντων, ὁ ὢν πάντων καὶ διὰ πάντων, καὶ ἐν πᾶσιν ὑμῖν.

7 Ἐν δὲ ἐκείνῳ ἡμῶν ἰδύθη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ.

8 Διὸ λέγει· Ἀναβάς εἰς ὕψος, ἡχημαλώτισεν αἰχμαλωσίαν, καὶ ἔδωκε δώματα τοῖς ἀνδρώποισι.

9 Τὸ δὲ ἀνέβη, τί ἐστὶν εἰ μὴ ὅτι καὶ κατέβη πρῶτος εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς;

10 Ὁ καταβάς, αὐτὸς ἐστὶ καὶ ὁ ἀναβάς ὑπεράνω πάντων τῶν ὁρατῶν, ἵνα πληρώσῃ τὰ πάντα.

11 Καὶ αὐτὸς ἔδωκε τὴν προποσίον, τὴν δὲ, προ-

2 Μὴ κἀδὲ λογῆς ταπεινοφροσύνης καὶ πραότητος, μετὰ μακροθυμίας, ὑπομένοντες ἕνα τὸν ἄλλον μετὰ ἀγάπης·

3 Σπουδάζοντες ἐν φυλάττει τὴν ἐνότητα τῷ Πνεύματι μετὰ τὸν συνδίσμον τῆς ἐρήνης.

4 Ἐν ὁσμῇ εἶναι καὶ ἕνα Πνύμα, καθὼς καὶ ἐκλήθητε εἰς μίαν ἐλπίδα τῆς καλεσίμας σας·

5 Ἐνας εἶναι Κύριον, μία πίστις, ἕνα βάπτισμα·

6 Ἐνας Θεὸς καὶ πατὴρ ὁλων, ὅστις ἐστὶν ἀπάνω ἐς ὅλας, καὶ διαμίσθαι ὁλων καὶ εἰς ὅλας σας.

7 Καὶ ἐν ἐκείνῳ ἡμῶν ἰδύθη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς χάρισμας τῷ Χριστῷ.

8 Διὰ τὸτο λέγει· Ἐγὼ ἀνέβη εἰς τὸ ὕψος, ἔφερον σκλαβωμένους τὴν σκλαβίαν, καὶ ἔδωκε χάρισμα εἰς τὴν ἀνδρώποισι.

9 Καὶ τὸ ἀνέβη, τί ἄλλο ἐστὶν, παρὰ ὅτι καὶ κατέβη πρῶτος εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς;

10 Ἐκεῖνος ὅστις ἐκατέβη, αὐτὸς ἐστὶ καὶ ὅστις ἀνέβη ὑπεράνω πάντων τῶν ὁρατῶν, διὰ τὴν γέμισιν τὰ πάντα.

11 Καὶ αὐτὸς ἔδωκε μισθόν, τὴν δὲ, ἀποδοῦναι, καὶ

φήτας, τὴς δὲ, εὐαγγελιστάς,
τὴς δὲ, ποιμένας καὶ διδασκά-
λας,

12 Πρὸς τὸν καταρτισμὸν
τῶν ἁγίων, εἰς ἔργον διακο-
νίας, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώ-
ματός τοῦ Χριστοῦ·

13 Μέχρι καταστήσωμεν
οἱ πάντες εἰς τὴν ἐνότητα τῆς
πίστεως, καὶ τῆς ἐπιγνώσεως
τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, εἰς ἄνδρα
τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ
πληρώματος τοῦ Χριστοῦ·

14 Ἵνα μηκέτι ᾖμεν
νήπιοι, κλυδωνιζόμενοι καὶ
περιφερόμενοι παντὶ ἀνέμῳ
τῆς διδασκαλίας, ἐν τῇ κυ-
βείᾳ τῶν ἀνθρώπων, ἐν πα-
νηργίᾳ πρὸς τὴν μεθοδεῖαν
τῆς πλάνης·

15 Ἀληθεύοντες δὲ ἐν
ἀγάπῃ, αὐξήσωμεν εἰς αὐτὸν
τὰ πάντα, ὥς ἵσιν ἡ κεφαλὴ,
ὁ Χριστός·

16 Ἐξ ὃ πάν τὸ σῶμα
συναρμοσθέντες καὶ συμβι-
βαζόμενοι διὰ πάσης ἀφῆς
τῆς ἐπιχορηγίας, κατ' ἐνέρ-
γειαν ἐν μέτρῳ ἵνῃς ἑκάστῳ
μέρες πῶν αὐξήσιν τῷ σώμα-
τι ποιεῖται, εἰς οἰκοδομὴν
ἑαυτοῦ ἐν ἀγάπῃ.

17 Τὺτο ἐν λόγῳ, καὶ μαρ-
τύρομαι ἐν Κυρίῳ, μηκέτι ὑμᾶς
περιπατεῖν, καθὼς καὶ τὰ

ἄλλες, γὰ ἵναι προφῆται,
καὶ ἄλλες, γὰ ἵναι εὐαγγε-
λισταί, καὶ ἄλλες, γὰ ἵναι
ποιμένες, καὶ διδασκαλοὶ.

12 Εἰς τὴν συνάρμω-
σιν τῶν ἁγίων, εἰς τὸ ἔργον τῆς
διακονίας, εἰς τὴν οἰκοδομὴν
τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ·

13 Ἔως ὅτε γὰ καταστή-
σωμεν ὅλοι εἰς τὴν ἐνότητα τῆς
πίστεως, καὶ τῆς γνώσεως τοῦ
υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, εἰς ἄνδρα τέλειον
εἰς μέτρον τῆς ἡλικίας τοῦ
πληρώματος τοῦ Χριστοῦ·

14 Διὰ γὰρ μὴν ἵμεν
πλέον νήπιοι, φεβηταί, κλυδωνι-
ζόμενοι καὶ περιφερόμενοι παντὶ
ἀνέμῳ τῆς διδασκαλίας, ἐν τῇ κυ-
βείᾳ τῶν ἀνθρώπων, ἐν πα-
νηργίᾳ πρὸς τὴν μεθοδεῖαν
τῆς πλάνης·

15 Ἀλλὰ ἀληθεύοντες ἐν
τῇ ἀγάπῃ, ἄς αὐξήσωμεν
κατὰ πάντα εἰς αὐτόν,
ὅσοις ἵσιν ἡ κεφαλὴ
Χριστός·

16 Ἀπὸ τῶν ὁποίων ᾖμεν
τὸ σῶμα συναρμοσθέντες καὶ συμβι-
βαζόμενοι διὰ πάσης ἀφῆς
τῆς ἐπιχορηγίας, κατ' ἐνέρ-
γειαν ἐν μέτρῳ ἵνῃς ἑκάστῳ
μέρες πῶν αὐξήσιν τῷ σώμα-
τι ποιεῖται, εἰς οἰκοδομὴν
ἑαυτοῦ ἐν ἀγάπῃ.

17 Ἐτὺτο λοιπὸν λέγω καὶ μαρ-
τύρομαι ἐν Κυρίῳ, γὰρ μὴ
περιπατεῖτε πλέον, καθὼς καὶ τὰ

λοιπὰ ἔθνη περιπατεῖ, ἐν μα-
ταιότητι τῷ νου αὐτῶν,

18 Ἐσκοτισμένοι τῇ δια-
νοίᾳ, ὅντες ἀπληροτεμένοι
τῆς ζωῆς· τῷ Θεῷ, διὰ τὴν
ἀγνοίαν τῆς ὁδοῦ ἐν αὐτοῖς,
διὰ τὴν πώρωσιν τῆς καρδίας
αὐτῶν·

19 Οἷτινες ἀπληγητότε
ἑαυτὰς παρέδωκαν τῇ ἀσελ-
γίᾳ, εἰς ἔργασίαν ἀκαθαρ-
σίας πάσης ἐν πλεονεξίᾳ.

20 Ὑμεῖς δὲ ὅχι ἔτῳ
ἱμαδίτι τὸν Χριστόν·

21 Εἴ γε αὐτὸν ἠκέσαστε,
καὶ ἐν αὐτῷ ἐδιδάχθητε,
καθὼς ἵσιν ἀλήθεια ἐν τῷ
Ἰησοῦ·

22 Ἀποδέσθαι ὑμᾶς κατὰ
τὴν προτίειν ἀναγραφὴν, τὸν
παλαιὸν ἄνθρωπον τὸν φθει-
ρόμενον κατὰ τὰς ἐπιθυμίας
τῆς ἀπάτης·

23 Ἀναεῖσθαι δὲ τῷ
πνεύματι τῷ νου ὑμῶν,

24 Καὶ ἰδύσασθαι τὸν
καινὸν ἄνθρωπον, τὸν κατὰ
Θεὸν κτισθέντα ἐν δικαιοσύνῃ
καὶ ὁσιότητι τῆς ἀληθείας.

25 Διὸ ἀποδέμενοι τὸ
ψεῦδος, λαλεῖτε ἀλήθειαν,
ἵνα ἵστασθε τὰ πλῆθη αὐ-
τῶν ὅτι ἵσιν ἀλλήλων μέλη.

26 Ὁργίζετε, καὶ μὴ
ἁμαρτάνετε ὅ ἡλίως μὴ ἐπιθυ-
νω ἐπὶ τῷ παροργισμῷ ὑμῶν·

27 Μὴτε δίδετε τόπον
τῷ διαβόλῳ.

περιπατεῖ τὰ λοιπὰ ἔθνη εἰς
τὴν ματαιότητα τοῦ νου τῆς,

18 Ἐσκοτισμένοι εἰς τὴν
διάνοιαν, ἀποξηρνωμένοι ἀπὸ
τῆς ζωῆς τοῦ Θεοῦ, διὰ τὴν
ἀγνοσίαν ὅπου ἵναι εἰς αὐ-
τὴς, διὰ τὴν σκληροκαρδίαν
τῆς·

19 Οἱ ὁποῖοι ἔχοντας γὰρ μὴν
ψυχοποιήσαντο τοῦ λόγου τῆς,
ἡ παραδόχῃ καὶ τὴν ἀσελγεί-
αν, εἰς ἔργασίαν καὶ λογῆς
ἀκαθαρσίας, ἀχορηγίας.

20 Ἀλλ' ὅσοις οὖν ἐν ἱμαδίτι
τοιαυτῷ τρέψω τὸν Χριστόν·

21 Ἀν καὶ ἀληθινὰ τὸν
ἀκέσαστε, καὶ εἰς αὐτὸν ἐδι-
δάχθητε, καθὼς ἵσιν ἀλή-
θεια εἰς τὸν Ἰησοῦ·

22 Νὰ εἴξετε ὅσον εἰς τὴν
προτίειν ἀναγραφὴν, τὸν
παλαιὸν ἄνθρωπον, ὅπου φθι-
ρεται εἰς ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς
ἀπάτης·

23 Καὶ γὰρ ἐκαικαιμεν ὡς
οὐδὲ εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ νου σας,

24 Καὶ γὰρ ἰδύθητε τὸν
καινὸν ἄνθρωπον, ὅπου ἐκτί-
σθη κατὰ Θεὸν μὴ ἐν δικαιοσύνῃ
καὶ ὁσιότητι τῆς ἀληθείας.

25 Διὰ τὸτο ἀφίνοις τὸ
ψεῦδος, λαλεῖτε ἀλήθειαν,
καθὼς ἵσιν μὴ τὸν γίτοιά τῶν·
ὅτι εἰ μὴ οὕτως μὴ πῶς ἐπὶ ἑλ-
λῶν·

26 Ὁργίζετε καὶ μὴ
ἁμαρτάνετε ὅ ἡλίως μὴ ἐπιθυ-
νω ἐπὶ τῷ παροργισμῷ σας·

27 Μὴ δίδετε τόπον εἰς
τὸν διαβόλον.

28 Ὁ κλέπτων μηκέτι κλεπτέω, μάλλον δὲ κοπιάτω, ἐργαζόμενος τὸ ἀγαθὸν ταῖς χερσίν, ἵνα ἔχη μεταδίδωαι τῇ χρείᾳ ἔχοντι.

29 Πᾶς λόγος σαφὲς ἐκ τῷ σώματι ὑμῶν μὴ ἱκανοποιεῖσθω· ἀλλ' εἰ τις ἀγαθὸς πρὸς οἰκοδομὴν τῆς χρείας, ἵνα δι' χάριν τοῖς ἀκούσιν.

30 Καὶ μὴ λυπηθεὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον τοῦ Θεοῦ, ἐν ᾧ ἐσφραγίσθητε εἰς ἡμέραν ἀπολυτρώσεως.

31 Πᾶσα πικρία, καὶ θυμὸς, καὶ ὀργή, καὶ βλασφημία, ἀφ' ὑμῶν, σὺν πάσῃ κακίᾳ.

32 Γίνεσθε δὲ εἰς ἀλλήλους χρηστοί, εὐσπλαγχνοί, χαριζόμενοι ἑαυτοῖς, καθὼς καὶ ὁ Θεὸς ἐν Χριστῷ ἔχαρισάτο ὑμῖν.

Κεφ. ε'. 5.

Γίνεσθε ὡς μιμηταὶ τοῦ Θεοῦ, ὡς τέκνα ἀγαπῶντα·

2 Καὶ περιπατεῖτε ἐν ἀγάπῃ, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ παρέδωκεν ἑαυτόν ὑπὲρ ἡμῶν προσφορὰν καὶ θυσίαν τῷ Θεῷ, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας.

28 Ἐκείνους οὗτοι κλέπτει, ὡς μὴ κλέπτει πλέον, ἀλλὰ περισσώτερον ἂς κοπιάσῃ, ἀγωνίας τὸ καλὸν μὴ τὰ χεῖρα, διὰ τὴν ἔχῃ καὶ μεταδίδωαι ἐκείνους οὗτοι χρειάζεται.

29 Κάθε λόγος σαφὴς ὡς μὴ εὐχαίνει ἀπὸ τοῦ σώματος, ἀλλὰ ἵαν εἶναι καὶ λόγος καλὸς, εἰς τὴν χρείαν τῆς οἰκοδομῆς, διὰ τὴν χάριν εἰς ἐκείνους οὗτοι ἀκούσιν.

30 Καὶ μὴ λυπηθεὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸ ὅποιον ἐσφραγισθήκατε εἰς τὴν ἡμέραν τῆς ἰλευθέρωσας.

31 Κάθε λογὸς πικρίας καὶ θυμὸς, καὶ ὀργή, καὶ βλασφημία, ἀφ' ὑμῶν, σὺν πάσῃ κακίᾳ, ἀφ' ὑμῶν, σὺν πάσῃ κακίᾳ.

32 Καὶ γίνεσθε καλοὶ ὡς εἰς τὸν ἄλλον, σπλαγχνόμενοι, συγχωρεῖντες ἑαυτοῖς τοῦ Θεοῦ, καθὼς καὶ ὁ Θεὸς ὅσας ὁμοιωθήσεται εἰς τὸν Χριστόν.

Γίνεσθε λοιπὸν μιμηταὶ τοῦ Θεοῦ, ὡς τέκνα ἀγαπῶντα·

2 Καὶ περιπατεῖτε ἐν ἀγάπῃ, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν, καὶ παρέδωκεν ἑαυτόν ὑπὲρ ἡμῶν προσφορὰν καὶ θυσίαν εὐωδίας τῷ Θεῷ, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας.

3 Πορνεία δὲ καὶ πᾶσα ἀκαθαρσία ἢ πλεονεξία, μηδὲ ἐνομαζέσθω ἐν ὑμῖν, καθὼς πρέπει ἁγίοις.

4 Καὶ αἰσχροτήτης, καὶ μωρολογίας, ἢ εὐτραπείας, τὰ οὐκ ἀνήκοντα, ἀλλὰ μάλλον εὐχαρίστια.

5 Τῆτο γὰρ ἔστι γινώσκοντες, ὅτι πᾶς πόρνος, ἢ ἀκάθαρτος, ἢ πλεονέκτης, ὅς ἐστιν εἰδωλολάτρης, οὐκ ἔχει κληρονομίαν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ.

6 Μηδὲ ὑμεῖς ἀπατάτω κενοῖς λόγοις· διὰ ταῦτα γὰρ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῆς υἱᾶς τῆς ἀπειθείας.

7 Μὴ ὡς γίνεσθε συμμέτοχοι αὐτῶν.

8 Ἦτε γὰρ ποτε σκότης, ὡς ἐν Κυρίῳ, ὡς τέκνα φωτός περιπατεῖτε.

9 (Ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ Πνεύματος ἐν πάσῃ ἀγαθῇ συνήθειᾳ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ.)

10 Δοκιμάζοντες τί ἐστιν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ.

11 Καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκαρπείοις τῆς σκότητος, μάλλον δὲ καὶ ἡλίγγετε.

12 Τὰ γὰρ κρυφὰ γινώσκοντες ἐν αὐτοῖς, αἰσχροὶ ἐστέ καὶ λόγοι.

3 Καὶ πορνεία, καὶ πᾶσα ἀκαθαρσία, ἢ πλεονεξία, μηδὲ ἐνομαζέσθω εἰς ἑαυτοὺς, καθὼς πρέπει εἰς τοὺς ἁγίους.

4 Καὶ ἡ ἀσχημία, καὶ ἡ μωρολογία, ἢ γυλοτοποιία, τὰ ὅποια πράγματα δεῖν πρέπειν, ἀλλὰ περισσότερον εὐχαρίστια.

5 Διὰ τὸ τῆτο ἐξέμεναι, ὅτι καὶ πόρνος, ἢ ἀκάθαρτος, ἢ πλεονέκτης, ὁ ὅποιος εἶναι εἰδωλολάτρης, δεῖν ἔχει κληρονομίαν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ.

6 Καί τις ὡς μὴ ὅσας ἀπατάτω μὴ λόγους εὐκαιροῦς· διὰ τὰ ἐν ταῖς ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ εἰς τῆς υἱᾶς τῆς ἀπειθείας.

7 Μὴ γίνεσθε λοιπὸν συμμέτοχοι αὐτῶν.

8 Διὰ τὸ εἶναι καιρὸν ἡσθαι σκότος, ἀμὴν πᾶρα ἔσθω φῶς εἰς τὸν Κύριον· περιπατεῖτε ὡς τέκνα φωτός.

9 (Διὰ τὸ ὅτι καρπὸς τοῦ Πνεύματος εἶναι εἰς κάθε ἀγαθὴν συνήθειαν καὶ δικαιοσύνην καὶ ἀλήθειαν.)

10 Δοκιμάζοντες τί εἶναι εὐάρεστον εἰς τὸν Κύριον.

11 Καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε μὴ τὰ ἔργα τὰ ἀκαρπία τῆς σκότητος, ἀλλὰ περισσότερον καὶ ἡλίγγετε τα.

12 Διὰ τὸ ἐκείνους οὗτοι γινώσκοντες ἐν αὐτοῖς, ἀσχημον εἶναι καὶ τὰ λέγονται.

31 Ἀντὶ τέττα καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἑσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.

32 Τὸ μυστήριον τοῦτο μέγα ἐστίν· ἐγὼ δὲ λέγω εἰς Χριστὸν, καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

33 Πλὴν καὶ ὑμεῖς οἱ καθ' ἓνα, ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ὡς τὸ ἀγαπᾶται ὡς ἑαυτόν· ἡ δὲ γυνὴ ἵνα φοβῆται τὸν ἄνδρα.

31 Διὰ τοῦτο θέλει ἀφέναι ἄνθρωπος τὸν πατέρα τὴν μητέρα, καὶ θέλει προσκολληθῆ μετὰ τὴν γυναῖκα του, καὶ ἑλθουσιν γένει οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.

32 Τὸ μυστήριον τοῦτο μέγα ἐστίν· καὶ ἐγὼ λέγω εἰς τὸν Χριστὸν καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

33 Τὸ λοιπὸν καὶ ὑμεῖς καθ' ἓνα τὴν γυναῖκα ὡς τὸ ἀγαπᾶται ὡς ἑαυτόν· ὡς τὸ λέγει τὸ καὶ ἡ γυναῖκα ἵνα φοβᾶται τὸν ἄνδρα.

Κιφ. γ'. 6.

ΤΑ τέκνα ὑπακούετε τοῖς γονεῦσιν ὑμῶν ἐν Κυρίῳ· τὸτο γὰρ ἐστὶ δίκαιον.

2 Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα· (ἡ ὁποία ἐστὶ πρώτη ἐντολὴ ἐν ἐπαγγελίᾳ).

3 Ἴδια ὑὸ σοι γίνῃται, καὶ ἔσῃ μακροχρόνιος ἐπὶ τῆς γῆς.

4 Καὶ οἱ πατέρες μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ἀλλ' ἐκτρέφετε αὐτὰ ἐν κυρίῳ καὶ ἐν σοφίᾳ Κυρίου.

5 Οἱ δούλοι ὑπακούετε τοῖς κυρίοις κατὰ σάρκα, μετὰ φόβου καὶ τρόμου, ὡς ἀπλόγηται τῆς καρδίας ὑμῶν, ὡς τῷ Χριστῷ.

6 Μὴ κατ' ὀφθαλμοδοσίαν ὡς ἄνθρωποι, ἀλλ' ὡς δούλοι τοῦ Χριστοῦ, ποιεῖτε

ΤΑ παιδιά, ὡς ὑπακούετε τὴν κυρίῳ διὰ τὸ δίκαιον· τὸτο γὰρ ἐστὶ δίκαιον.

2 Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου (ἡ ὁποία ἐστὶ πρώτη ἐντολὴ ἐν ἐπαγγελίᾳ).

3 Διὰ τὴν ἐξουσίαν σου, καὶ ἔσῃ μακροχρόνιος ἐπὶ τὴν γῆν.

4 Καὶ οἱ πατέρες μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ἀλλ' ἐκτρέφετε αὐτὰ ἐν κυρίῳ καὶ ἐν σοφίᾳ Κυρίου.

5 Οἱ δούλοι, ὑπακούετε τοῖς κυρίοις κατὰ σάρκα, μετὰ φόβου καὶ τρόμου, ὡς ἀπλόγηται τῆς καρδίας σας, ὡς τῷ Χριστῷ.

6 Μὴ δουλεύετε μόνοι ὡς ἄνθρωποι, ἀλλ' ὡς δούλοι τοῦ Χριστοῦ, ποιεῖτε

τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ἐκ ψυχῆς,

7 Μετ' εὐνοίας δουλεύοντες τῷ Κυρίῳ, καὶ οὐκ ἀνθρώποις·

8 Εἰδότες ὅτι ὁ ἑάν τις ἕκαστος ποιῇ ἀγαθόν, τὸτο κομιεῖται παρὰ τοῦ Κυρίου, ἢτε δούλος, ἢτε ἐλεύθερος.

9 Καὶ οἱ κύριοι τὰ αὐτὰ ποιεῖτε πρὸς αὐτοὺς, ἀνέντες τὴν ἀπειλήν· εἰδότες ὅτι καὶ ὑμῶν αὐτῶν ὁ Κύριος ἐστίν ἐν ἡραρίῳ, καὶ προσωποληψία οὐκ ἐστὶ παρ' αὐτοῦ.

10 Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοί μου, ἐδυναμῶσθε ἐν Κυρίῳ, καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος αὐτοῦ.

11 Ἐδυνάσθε τὴν παντοκράτιαν τοῦ Θεοῦ, πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς γῆναι πρὸς τὰς μαθηθείας τοῦ διαβόλου.

12 Ὅτι οὐκ ἐστὶν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχαίς, πρὸς τὰς ἐξουσίαις, πρὸς τὰς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος· τὰτα, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς ποιεῖας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις.

13 Διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τὴν παντοκράτιαν τοῦ Θεοῦ, ἵνα ἀνενήκετε ἀντιπαραστήναι ἐν τῇ

Χριστοῦ, κάμνοντες τὰ θέλημα τοῦ Θεοῦ ἀπὸ καρδίας,

7 Μὴ ἀγάπην δουλεύοντες, ὡς τὰν τὰ ἀνθρώπων τοῦ Κυρίου καὶ ὅχι εἰς ἀνθρώπους·

8 Ἰερούοντες ὅτι ἐκαστὸς ὅπῃ κάμνει κατὰ ἑαυτοῦ, ἐκαστὸς κομιεῖται ἀπὸ τοῦ Κυρίου, καὶ τε δούλος, καὶ τε ἐλεύθερος.

9 Καὶ οἱ κύριοι οἱ ἀδελφῶν διὰ τὸ κάμναι τὰ ὅμοια εἰς αὐτοὺς, ὀλιγοσύνῃ τῆς φοβερίας· ἵερούοντες ὅτι καὶ ὁ ἰδικὸς σας Αὐθέντης εἶναι εἰς τὰς ἡραρίας, καὶ προσωποληψία οὐκ εἶναι παρὰ αὐτοῦ.

10 Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοί μου, δυναμώσθε τὴν τὸν Κύριον, καὶ εἰς τὸ κράτος τῆς δυνάμεώς του.

11 Ἐδυνάστε τὴν ὅλην τὴν ἀρματωσίαν τοῦ Θεοῦ, διὰ τὸ δύνασθαι ὑμᾶς γίνεσθαι ἵκανα εἰς τὰς ταῖς τέχναις τοῦ διαβόλου.

12 Ὅτι δὲν εἶναι ἡ πάλη μας εἰς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ εἰς ταῖς ἀρχαίς, εἰς ταῖς ἐξουσίαις, εἰς τὰς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος· τὰτα, εἰς τὰ πνευματικὰ τῆς ποιεῖας, ὡς εἶναι ἀποκᾶτω εἰς τὸν ἡρανόν.

13 Διὰ τοῦτο ἀνάγειτε τὴν ἀρματωσίαν τοῦ Θεοῦ, διὰ τὸ δύνασθαι ὑμᾶς γίνεσθαι ἵκανα

ἡμέρα τῇ ποιητῇ, καὶ ἅπαντα κατεργασάμενοι γῆραι.

14 Στῆτε οὖν περιζώσα-
μενοι τὴν ὁσφύν ὑμῶν ἐν ἀλη-
θείᾳ, καὶ ἐδυσάμενοι τὸν
θώρακα τῆς δικαιοσύνης,

15 Καὶ ὑποδήσαμενοι τὰς
πόδας ἐν ἱτοιμασίᾳ τοῦ εὐαγ-
γελίου τῆς εἰρήνης,

16 Ἐπὶ πᾶσιν ἀναλαβόν-
τες τὸν θυρὸν τῆς πίστεως, ἐν
ᾧ δύνησθε πάντα τὰ βέλγη
τοῦ ποιητῆ τὰ πεπυρωμένα
σβέσαι·

17 Καὶ τὴν περιεφα-
λαίαν τοῦ σωτηρίου δεξασθε,
καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ πνεύ-
ματος, ἡ ἑστὶ ῥῆμα Θεοῦ·

18 Διὰ πάσης προσευχῆς
καὶ δέησης προσευχόμενοι ἐν
παντὶ καιρῷ ἐν Πνεύματι,
καὶ εἰς αὐτὸ τοῦτο ἀγρυπνοῦν-
τες ἐν πάσῃ προσκαρτερήσει
καὶ δέησει περὶ πάντων τῶν
ἀγίων,

19 Καὶ ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα
μοι δοθῇ λόγος ἐν ἀνοίξει τοῦ
στόματος μου ἐν παρρησίᾳ,
γνωρίσαι τὸ μυστήριον τοῦ
εὐαγγελίου,

20 Ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεῖω ἐν
ἁλούσι, ἵνα ἐν αὐτῷ παρῃ-
σιάζωμαι, ὡς δεῖ με λαλῆ-
σαι.

21 ἵνα δὲ εἰδῆτε καὶ ὑμεῖς

ῥῆτε εἰς τὴν ἡμέραν τὴν πο-
ρᾶν, καὶ ὅταν τελειώσῃτε τὰ
νά σταθῆτε.

14 Σταθεῖτε λοιπὸν ἑτοι-
μασάμενοι εἰς τὴν μάχην
σας τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἐδύ-
σατε τὸ σιδηρὸν ποκάμισον
τῆς δικαιοσύνης,

15 Καὶ ὑποδήσετε τὰς
δάριας σας μετὰ τὴν ἱτοιμασί-
αν τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης.

16 Ἀπάνω εἰς ὅλα πῆγ-
μας τὰς σκετὰς τῆς πίστεως
ἐν τῷ ὅποιον δύνετε δύνα-
σθαι σβέσαι ὅλας τὰς βέλγας
ταῖς πεπυρωμέναις τοῦ
ποιητοῦ·

17 Δεχθῆτε τὴν περιε-
φαλαίαν τοῦ σωτηρίου, καὶ τὴν
μάχαιραν τοῦ πνεύματος, ἡ
ὅποια εἶναι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ·

18 Προσευχόμενοι μετὰ
προσευχῇ καὶ δέησιν, ἐν
παντὶ καιρῷ ἐν Πνεύματι,
καὶ εἰς αὐτὸ τοῦτο ἀγρυπνοῦν-
τες ἐν πάσῃ προσκαρτερήσει
καὶ δέησει περὶ πάντων τῶν
ἁγίων,

19 Καὶ διὰ λόγου μου, ἵνα
ἐν αὐτῷ δοθῇ λόγος ἐν ἀνοίξει
τοῦ στόματος μου ἐν παρρησίᾳ,
γνωρίσαι τὸ μυστήριον τοῦ
εὐαγγελίου,

20 Διὰ τὸ ὅποιον ἐν ἁ-
λούσι πρεσβεῖω ἐν αὐτῷ
παρῃσιάζωμαι, ὡς δεῖ με
λαλῆσαι καὶ διακονῆσαι.

21 Καὶ διὰ τὸ εἰδῆτε καὶ ὑμεῖς

τὰ κατ' ἡμῶν, τί πράσσω,
πάντα ὑμῖν γνωρίσει Τυχικός
ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφός καὶ
πίτος διάκονος ἐν Κυρίῳ.

22 Ὅν ἐπεμψα πρὸς
ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο, ἵνα
γνωρίσῃτε τὰ περὶ ἡμῶν, καὶ
παρακαλέσῃ τὰς καρδίας
ὑμῶν.

23 Εἰρήνη τοῖς ἀδελφοῖς
καὶ ἀγάπη μετὰ πίστεως ἀπὸ
Θεοῦ πατρὸς καὶ Κυρίου Ἰησοῦ
Χριστοῦ.

24 Ἡ χάρις μετὰ πάντων
τῶν ἀγαπώντων τὸν Κύριον
ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν ἀφθαρ-
σίᾳ. Ἀμήν.

† Πρὸς Ἐφεσίους ἱγράφη
ἀπὸ Ῥώμης διὰ Τυχικῆ.

εἰς τὰ ἰδικά μου, τί κάμνω,
Τυχικός ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφός
καὶ ἐμπιστευμένος διάκονος ἐν
Κυρίῳ, δέλει σὰς τὰ φανερώ-
σαι ὅλα.

22 Τὸν ὅποιον σὰς τὸν
ἐπεμψα ἐπὶ τ' αὐτοῦ, διὰ τὸ
γνωρίσῃτε τὰ ἰδικά μου, καὶ
ἐν παρακαλῇ ταῖς καρδίαις
σας.

23 Ὅς εἶναι εἰρήνη εἰς τὰς
ἀδελφάς, καὶ ἀγάπη μετὰ πί-
στεως ἀπὸ τοῦ Θεοῦ τὸν πατέρα καὶ
Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

24 Ἡ χάρις ὡς εἶναι με-
τὰ πάντων τῶν ἀγαπῶντων
τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.
Ἀμήν.

† Ἡ εἰς Ἐφεσίους ἱγράφη
ἀπὸ Ῥώμης διαμίσση τοῦ
Τυχικῆ.

ΠΑΥΛΟΣ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἡ ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

Κεφ. α'. 1.

ΠΑΥΛΟΣ καὶ Τιμόθεος
δούλοι Ἰησοῦ Χριστοῦ, πᾶσι
τοῖς ἁγίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, τοῖς
ὄντι ἐν Φιλίπποις, σὺν ἐπι-
σκόποις καὶ διακόνους·

ΠΑΥΛΟΣ καὶ Τιμόθεος
δούλοι Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς
ὅλους τοὺς ἁγίους ὅπου εἶναι εἰς
τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν, ὅπου εἶναι
εἰς τὰς Φιλίππους, ὅπου εἶναι
ἐπισκόπους καὶ διακόνους·

4 B 2

2 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μὲν ἀπὸ πάσης τῆς μείας ὑμῶν,

4 (Πάντοτε ἐν πάσῃ δεήσῃ με ὑπὲρ πάντων ὑμῶν μετὰ χαρᾶς τὴν δέησιν ποιῶ- μιν·)

5 Ἐπὶ τῇ κοινωνίᾳ ὑμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον, ἀπὸ πρώτης ἡμέρας ἄχρι τοῦ νῦν.

6 Πειποιδῶς αὐτὸ τῷτο, ὅτι ἐν ἐλπίδι ἐμῇ ἐργάζομαι ἀγαθόν, ἵπιτιλέσει ἄχρις ἡμέρας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

7 Καθὼς ἐστὶ δίκαιον ἐμοὶ τοῦτο φρονεῖν ὑπὲρ πάντων ὑμῶν, διὰ τὸ ἔχειν μὲ ἐν τῇ παρδίᾳ ὑμᾶς, ἐν τε τοῖς δισμοῖς μὲ, καὶ ἐν τῇ ἀπολογίᾳ, καὶ βεβαιώσῃ τοῦ εὐαγγελίου, συγκοινωνῶς με τῆς χάριτος πάντας ὑμᾶς ἐν- τας.

8 Μάρτυς γὰρ με εἰς τὸ Θεὸς, ὡς ἐπιποθῶ πάντας ὑμᾶς ἐν σπλάγχχνῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

9 Καὶ τῷτο προσεύχομαι, ἵνα ἡ ἀγάπη ὑμῶν ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον περισσεύῃ ἐν

2 Ἄς εἶναι χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς μας καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Εὐχαριστῶ τὸν Θεὸν μὲν εἰς ὅλην τὴν ἐνδομνησιν ἐξ ὧν εἰς τοῦ λόγου σας,

4 (Πάντοτε εἰς ὅλην τὰς δεήσεις διὰ ὅλης τῆς μετὰ χαρᾶς κἀμνηστας ἐν- σιν,)

5 Διὰ τὴν κοινωνίαν ὑμῶν ἐπὶ ἔχετε εἰς τὸ εὐαγγέλιον ἀπὸ τὴν πρώτῃ ἡμέρᾳ, τῷτο.

6 Πιεύοντας αὐτὸ τῷτο, ὅτι ἐκείνῃ ὅπῃ ἐργάζομαι εἰς ὅλην τὸ ἔργον καλόν, θέλει τὸ τέλος ἕως τῆς ἡμέρας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

7 Καθὼς εἶναι δίκαιον ἐμοὶ μένα νὰ φρονῶ ἐπὶ πάντων ὑμῶν, διὰ τὸ ἔχειν μὲ ἐν τῇ παρδίᾳ ὑμᾶς, καὶ ἐν τῇ ἀπολογίᾳ μὲ καὶ ἐν τῇ βεβαιώσῃ τοῦ εὐαγγελίου, ἐκωντας νὰ εἰσθῇ ἐπὶ τῇ συγκοινωνίᾳ τῆς χάριτος πάντας ὑμᾶς ἐν- τας.

8 Διὰ τὸ μάρτυς με εἰς τὸ Θεὸς, πῶς πολλὰ σὺς ἀγαπᾷς ὑμᾶς ἐν σπλάγχχνῳ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

9 Καὶ τῷτο προσεύχομαι, ἵνα ἡ ἀγάπη ὑμῶν ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον περισσεύῃ ἐν

ἐπιγνώσει καὶ πάσῃ αἰσθήσει.

10 Εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τὰ διαφέροντα, ἵνα ἦτε εὐκρινεῖς καὶ ἀπρόσκοποι εἰς ἡμέρας Χριστοῦ.

11 Πειπληρωμένοι καρπῶν δικαιοσύνης τῶν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον Θεοῦ.

12 Γινώσκων δὲ ὑμᾶς βέβαιον, ἀδελφοί, ὅτι τὰ κατ' ἐμὲ μᾶλλον εἰς προκοπὴν τοῦ εὐαγγελίου ἐκλήλυθεν.

13 Ὡς τὸς δισμῶς με φανερὸς ἐν Χριστῷ γενέσθαι ἐν ὅλῳ τῷ πραιτωρίῳ, καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσι.

14 Καὶ τὸς πλείους τῶν ἀδελφῶν ἐν Κυρίῳ, πεπειδω- τας τοῖς δισμοῖς μὲ, περισσο- τέως τολμᾷ ἀφόβως τὸν λόγον λαλεῖν.

15 Τινὲς μὲν καὶ διὰ φθόνου καὶ ἐρίου τινὲς δὲ καὶ δι' εὐδοκίαν τὸν Χριστὸν κηρύσ- σουσιν.

16 Οἱ μὲν ἐξ ἐριθείας τὸν Χριστὸν καταγγέλλουσιν ἵνα ἀγνώσκει οἱ ἄλλοι, ἵνα ἵπιφέρειν τοῖς δισμοῖς μὲ.

περισσότεροι εἰς γνώσιν καὶ καθε αἰσθῆσιν.

10 Εἰς τὸ νὰ δοκιμάζετο ἐκεῖνα ὅπῃ διαφέρουσι, νὰ εἰσθῇ καθαροὶ καὶ χωρὶς σκάνδαλον εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Χριστοῦ.

11 Γεμάτοι ἀπὸ τῆς καρ- πῆς τῆς δικαιοσύνης, ὅπῃ εἶναι διαμέσω τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον τοῦ Θεοῦ.

12 Καὶ θέλω νὰ ἐξεύριτε καὶ ἐσῆτε, ἀδελφοί, ὅτι ἐκεῖνα ὅπῃ μὲ ἐσυνέβηκεν, ἡλθασιν εἰς περισσοτέραν προκοπὴν τοῦ εὐαγγελίου.

13 Εἰς τὸσον ὅπῃ τὰ δισμῶς με ὅπῃ ἐπαθὰ διὰ τὸν Χριστὸν, νὰ ἴγιναν φανερά εἰς ὅλον τὸ βελυτῆριον, καὶ εἰς τὸς λοιπὸς ὅλους.

14 Καὶ οἱ περισσότεροι ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς ὅπῃ εἶναι εἰς τὸν Κύριον, πέροντες δὲ ἐμὲ εἰς τὰ δεσμίματά με, περισσοτέρον ἀποκοιτῶσι νὰ λαλῶσι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ χωρὶς φόβου.

15 Καὶ κάποιον διὰ φθόνου καὶ φιλονεικίαν καὶ κάποιον μὲ καλὴν καρδίαν κηρύττουν τοῖς Χριστοῖς.

16 Κάποιον ἀπὸ συμερίαν κηρύττουν τοῖς Χριστοῖς, ὅχι κα- θαρῶς, λογιζόμενοι νὰ μὲ κάμουν νὰ λυπηθῶ περισσό- τερον εἰς τὰ δεσμίματά με.

17 Οἱ δὲ, ἐξ ἀγάπης,
 εἰδότες ὅτι εἰς ἀπολογίαὺν τοῦ
 εὐαγγελίου κεῖται.

18 Τί γάρ; πλὴν παντὶ
τρύγω, εἴτε προφάσει, εἴτε
ἀληθείᾳ, Χριστὸς καταγγίλ-
λεται· καὶ ἐν τούτῳ χαίρω,
ἀλλὰ καὶ χαρήσομαι.

19 Οἶδα γὰρ ὅτι τὸ
μοι ἀποβήσεται εἰς σωτηρίαν
διὰ τῆς ὑμῶν δεήσεως, καὶ
ἐπιχορηγίας τοῦ πνεύματος
*Ἰησοῦ Χριστοῦ,

20 Κατὰ τὴν ἀποκαρδο-
κίαν καὶ ἐλπίδα μὲν, ὅτι ἐν
αὐτῇ αἰσχυνηθήσομαι, ἀλλ'
ἐν πάσῃ παρρησίᾳ, ὡς πάν-
τως, καὶ νῦν μεγαλυνήσε-
ται Χριστὸς ἐν τῷ σώματί μὲν,
εἴτε διὰ ζωῆς, εἴτε διὰ θανά-
του.

21 Ἐμοὶ γὰρ τὸ ζῆν,
Χριστός· καὶ τὸ ἀποθανεῖν,
εἰρήνη.

22 Εἰ δὲ τὸ ζῆν ἐν σαρκί,
τὐτό μοι καρπὸς ἔργου, καὶ τί
αἰρήσομαι, ἐ γυνώριζω.

23 Συνίχομαι γὰρ ἐν τῶν
 δύο, τὴν ἐπιθυμίαν ἔχων εἰς
 τὸ ἀγαθῶσαι, καὶ σὺν Χριστῷ
 εἶναι· πολλῶ γὰρ μᾶλλον
 κρείττους·

17 Καὶ ἄλλοι ἀπ' ἀγα-
πην, ἰξεύσαντες ὅτι εὐρίσκει-
μαι εἰς τὴν ἀπολογίαὶν τῆς
εὐαγγελίᾳ.

18 Ὅμως τί; μὲ καὶ
λογῆς τρέπον, καὶ τε καμῶν
μενοι, καὶ τε ἀλγήθεις,
Χριστὸς κηρύττεται· καὶ
τὴν το χαίρομαι, ἀλλὰ
θίλω χαρῇ.

19 Διατὶ ἰξεύρω, π
τὲτο θέλει μοῦ συντρέξει
σωτηρίαν, διαμέσῃ τῆς δι
σιῶς σαρ, καὶ τῆς παντο
νῆς δόσεως τοῦ πνεύμα
τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ,

20 Κατὰ τὸ θάρρος καὶ
τὴν ἐλπίδα ὅπῃ ἔχω, ὅτι ἡ
κανένα πρᾶγμα διὰ θανάτου
ἐντραπῇ, ἀλλὰ μὲ καὶ
παρρησία, ὡς καὶ πάντα
ἐτιμῶ, καὶ τώρα θέλει μεγαλῶ-
σῃ ὁ Χριστὸς εἰς τὸ σώμα μὲ
τὸν θάνατον τοῦ ζῶντος, καὶ
διαμίσθω θανάτου.

21 Διατὶ εἰς ἁμῶν
τὸ νὰ ζῶ, εἶναι Χριστὸς
τὸ νὰ ἀπαθάνῃ, εἶναι
δοξ.

22 Ἀμὴ ἐὰν τὸ νᾶ ξῶται
τὸ κορμὶ τῆτο εἶναι εἰς ἡμέραν
ὠφέλιμον, καὶ τὸ νᾶ διαλίθῃ
δὲν γνωρίζω.

23 Διὰ τὴν ἁποχάρῃμαι
ἀπὸ τὰ δύο, ἐπιθυμῶντας
να μισέσω, καὶ νὰ εἶμαι μα-
κριὰ ἀπὸ τὸν Χριστόν· διὰ τὴν
εἶναι πολλὰ καλλίωτερον

24 Τὸ δὲ ἐπιμένειν ἐν
τῇ σαρκί, ἀναγκαϊότερον δὲ
ὑμᾶς.

25 Καὶ τὸτο πεπειθὴς
οἶδα, ὅτι μενῶ καὶ συμπαρα-
μενῶ πᾶσιν ὑμῖν, εἰς τὴν
ὑμῶν προκοπὴν καὶ χαρὰν
τῆς πίστεως·

26 ἵνα τὸ καύχημα ὑμῶν
περίσσειη ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐν
ἡμῖν, διὰ τῆς ἐμῆς παρουσίας
πάλιν πρὸς ὑμᾶς.

27 Μόνον ἀξίως τοῦ εὐαγ-
γελίου τοῦ Χριστοῦ πολιτεύεσθε,
ἵνα εἴτε ἐλθὼν καὶ ἰδὼν
ὑμᾶς, εἴτε ἀπὼν, ἀκούσω τὰ
περὶ ὑμῶν, ὅτι σήκείτε ἐν ἐν-
πνεύματι, μιᾷ ψυχῇ συνα-
θρούντες τῇ πίστει τοῦ εὐαγ-
γγελίου·

28 Καὶ μὴ πτυρόμενοι ἐν
 μηδενὶ ὑπὸ τῶν ἀντικειμένων
 ἥτις αὐτοῖς μὲν εἰσι ἔνδειξις
 ἀπωλείας, ὑμῖν δὲ σωτηρίας,
 καὶ τῷτο ἀπὸ Θεοῦ.

29 Ὅτι ὑμῖν ἰχαρίσθη τὸ
ὑπὲρ Χριστοῦ, ἐ μόνον τὸ εἰς
αὐτὸν πιστεύειν, ἀλλὰ καὶ τὸ
ὑπὲρ αὐτοῦ πάσχειν.

30 Τὸν αὐτὸν ἀγῶνα ἔχον-
τες οἷον ἴδτε ἐν ἡμοῖς, καὶ ὑμεῖς
ἀκούετε ἐν ἡμοῖς.

24. Ἀμὴν τὸ ἐν μένῳ σῶμα
εἰς τὸ κορμὶ, εἶναι ἀναγκαῖό-
τερον διὰ λόγου σας.

25 Καὶ μὴ πίψιν τὸ οἶδα,
ὅτι θέλω μένει καὶ θέλω
συμπαραμένει μὴ ὅλης σας,
διὰ τὴν προκοπὴν σας καὶ
διὰ τὴν χαρὰν τῆς πίστεως·

26 Διὰ τὴν περισσίῃν τῇ
καύχημά σας εἰς τὸν Χριστὸν
Ἰησοῦν εἰς ἐμένα, διαμίσση
τῆς ἰδικῆς με παρασίας
πάλιν εἰς ἑσᾶς.

27 Μόνοι πολιτίζεισθε πα-
θῶς πρέπει εἰς τὸ εὐαγγέλιον
τοῦ Χριστοῦ, ἵνα ἀκούσω διὰ
λόγου σας κἀν τ' ἴδω καὶ
σας ἰδῶ, κἀν τι λήπω, ὅτι
ἐκείθεν εἰς ἓνα πνεῦμα, μι-
αίαν ψυχὴν, συναγαγίζμε-
ται διὰ τὴν πίσιν τοῦ εὐαγ-
γελίου.

28 Καὶ μὴν δευλαζῆτε
εἰς καίνα πρῶμα ἀπὸ τῆς
ἐγκυτίαις ὅπῃ εἰς αὐτὴς εἶναι
ἀποδείξεις ἀπωλείας, ἀμὴ εἰς
ἐσῶς (εἶναι ἀπόδειξις) σωτη-
ρίας, καὶ τὺτο εἶναι ἀπὸ τοῦ
Θεοῦ.

29 Ὅτι εἰς ἑαυτὴν ἰχαρίσθη
διὰ τὸν Χριστὸν, ὅχι μόνον τὸ
να πιστεύετε εἰς αὐτόν, ἀλλὰ
καὶ τὸ να πάσχετε δι' αὐ-
τόν.

30 Ἐρωτᾶτε καὶ ἔχετε τὸν
αὐτὸν ἀγῶνα, ὅπῃ εἶδτε εἰς
ἐμένα, καὶ τῶρα ἀκύετε πῶς
ἦναι εἰς ἐμένα.

Εἴ τις οὖν παράκλησις ἐν Χριστῷ, ἢ τι παραμύδιον ἀγάπης, ἢ τις κοινωνία Πνεύματος, ἢ τινα σπλάγχνα καὶ οἰκτιρμοί,

2 Πληρώσατέ με τὴν χαρὰν, ἵνα τὸ αὐτὸ φρονῆτε, τὴν αὐτὴν ἀγάπην ἔχοντες, σύμφωνα τοῖς φρονοῦντες·

3 Μὴδὲν κατὰ ἰριδίαν, ἢ κειδοξίαν, ἀλλὰ τῇ ταπεινοφροσύνῃ ἀλλήλους ἡγμέμενοι ὑπερέχοντας ἑαυτῶν.

4 Μὴ τὰ ἑαυτῶν ἱκασθεύσκεπτε, ἀλλὰ καὶ τὰ ἰτέρων ἱκασθεύ.

5 Τὺτο γὰρ φρονέτω ἐν ὑμῖν ὁ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·

6 Ὃς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων, ἔχ' ἀπαγαγόμενὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα Θεῷ·

7 Ἀλλ' ἑαυτὸν ἐκένωσε, μορφὴν δούλου λαβὼν, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος·

Ἐάν τις λοιπὸν καμῖν παρηγορία εἰς τὸν Χριστὸν ἔαν εἶναι καμῖν βοήθεια τῆς ἀγάπης, ἔαν εἶναι καμῖν κοινωνία τοῦ Πνεύματος, ἔαν εἶναι κανένα σπλάγχνόν καὶ ἔλεος,

2 Τελειώσατε τὴν χαρὰν μου, διὰ τὸ φρονεῖν τὸ αὐτὸ ἔχοντες τὴν αὐτὴν ἀγάπην ὅντες ὁμοφύχου, ἵνα καὶ τὸ αὐτὸ φρονοῦντες·

3 Κανένα πράγμα καμῖν κάμνετε μὴ φιλονεικίαν, ἢ κειδοξίαν, ἀλλὰ μὴ τὴν ταπεινοφροσύνῃ καθένας ἑαυτοῦ ὡς τὸ λογαριάζει τὸν ἑαυτοῦ, πῶς ὑπερέχει ἀπὸ τῶν ἄλλων.

4 Μὴν σχάζεσθε κατὰ ἑαυτοὺς τὰ ἰδικά τε, ἀλλὰ καὶ τὰ ἑτέρων ἵκασθε· ἵνα καὶ τὰ πράγματα τῶν ἄλλων.

5 Διὰ τί πρέπει ἡ αὐτοῦ φρονεῖν ὡς εἶναι εἰς ἴσους, ὅποια ἦτον καὶ εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν·

6 Ὁ ὅπουτος (Ἰησοῦς) ὡς εἶναι ἐν τῇ μορφῇ τοῦ Θεοῦ, ἡ ἐλογίασε τὸ εἶναι ἀπαγαγόμενον, τὸ εἶναι ἴσα μὴ τὸν Θεῷ·

7 Ἀλλ' (ὁμοῦς) ἐκένωσε τὸν ἑαυτοῦ, περιωπὴς μορφῆς δούλου, καὶ γενόμενος ὁμοιωμένος τοῖς ἀνθρώποις, καὶ τὸς (λοιπὸν) ἀνθρώποις·

8 Καὶ σχήματι ἐρεθείς ὡς ἀνθρώπος, ἵταπεινώσεν ἑαυτὸν, γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ θανάτου θανάτου.

9 Διὸ καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσε, καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πάντων ὀνομα·

10 Ἴσα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πάντων γόνων καμῖν ἐπυρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων·

11 Καὶ πάντα γλώσσα ἱερομολογήσεται ὅτι Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ πατρὸς.

12 Ὡς, ἀγαπητοί μου, καὶ δὲς πάντοτε ὑπήκουσατε, μὴ ὡς ἐν τῇ παρουσίᾳ μου μόνον, ἀλλὰ νῦν πολλῶ μάλλον ἐν τῇ ἀπουσίᾳ μου, μετὰ φόβου καὶ τρόμου τῆς ἑαυτῶν σωτηρίας κατεργάζεσθε.

13 Ὁ Θεὸς γὰρ ἐστὶν ὁ ἐνεργῶν ἐν ὑμῖν καὶ τὸ θέλει καὶ τὸ ἐνεργεῖ, ὑπὲρ τῆς ἐκδοκίας.

14 Πάντα ποιεῖτε χωρὶς γογγυσμῶν καὶ διαλογισμῶν·

15 Ἴνα γένησθε ἀμεμπτοὶ καὶ ἀκέραιοι, τέκνα Θεοῦ ἀμώμητα ἐν μέσῳ γενέας σκολιᾶς καὶ διεστραμμένης· ἐν οἷς

8 Εὐρισκόμενος εἰς τὸ σχῆμα ὡς ἀνθρώπος, ἵταπεινώσεν τὸν λόγον τε, γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, καὶ θανάτου θανάτου.

9 Διὰ τὸ καὶ ὁ Θεὸς τὸν ὑπερύψωσε, καὶ τοῦ ἐχαρίσεν ὄνομα, τὸ ὑπὲρ πάντων εἶναι παραπάνω ἀπὸ πάντων ὀνομα·

10 Διὰ τὸ καὶ ἡ κλῆσις καὶ ἡ γέννησις, ἀπ' ἐκείνου ὅπου εἶναι εἰς τὸν θρανόν, καὶ ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, καὶ ἀπὸ κάτω εἰς τὴν γῆν, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ·

11 Καὶ διὰ τὸ ὁμολογήσας φανερά καὶ ἡ γλώσσα, ὅτι Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ πατρὸς.

12 Τὸ λοιπὸν, ἀγαπητοί μου, καθὼς πάντοτε ὑπακούετε, ὅχι μόνον ὅταν ἦμιον παρῶν, ἀλλὰ πολλὰ περισσότερον τώρα ὅπου λείπω, μὴ φόβου καὶ μὴ τρόμου ἐργάζεσθε τὴν σωτηρίαν σας.

13 Διὰ τὸ ὁ Θεὸς εἶναι ὅπου ἐνεργεῖ εἰς ἡμῶν, καὶ τὸ θέλει καὶ τὸ ἐνεργεῖ, κατὰ τὸ θελήματός του.

14 Κάμνετε ὅλα τὰ πράγματα χωρὶς γογγυσμῶν καὶ διαλογισμῶν·

15 Διὰ τὸ γένητε ἀκατηγόρητοι καὶ ἀπλοῖ, τέκνα τοῦ Θεοῦ καθαρά εἰς τὴν μέσση τῆς σκολιᾶς καὶ τῆς διεστραμμένης·

φαίνεσθε ὡς φωστῆρες ἐν κόσμῳ,

16 Λόγον ζωῆς ἐπέχοντες εἰς καθήκοντα ἡμῶν εἰς ἡμέραν Χριστῷ, ὅτι οὐκ εἰς κενὸν ἔδραμον, ἀλλ' εἰς κενὸν ἐκοπίασα·

17 Ἀλλ' εἰ καὶ σπένδομαι ἐπὶ τῇ θυσίᾳ καὶ λειτουργίᾳ τῆς πίστεως ὑμῶν, χαίρω καὶ συγχαίρω πάνσιν ὑμῖν·

18 Τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἡμεῖς χαίρομε, καὶ συγχαίρομεν ἡμῶν.

19 Ἐλπίσω δὲ ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ, Τιμόθεον ταχέως πέμψαι ὑμῖν, ἵνα κατὰ εὐψυχῶν, γνῶς τὰ περὶ ὑμῶν·

20 Οὐδένα γὰρ ἔχω ἰσόφυχον, ὅστις γινώσκῃς τὰ περὶ ὑμῶν μεριμνήσει.

21 Οἱ πάντες γὰρ τὰ ἰαντῶν ζητῶσιν, ἢ τὰ τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ.

22 Τὴν δὲ δοκιμὴν αὐτοῦ γινώσκετε, ὅτι ὡς πατὴρ τέκνον, σὺν ἡμῶν ἰδύλευσεν εἰς τὸ εὐαγγέλιον.

23 Τῶτον μὲν οὖν ἐλπίσω πέμψαι, ὡς ἀνὰ πῶν τὰ περὶ ἡμῶν, ἐξαυτῆς.

15 ἡς γενεᾶς· ἀγαπητοὶ εἰς τὸν ὑποκύβετε ὡς ἀνὰ πῶν στήθεσιν εἰς τὸν κόσμον,

16 Βασανιστὴς καὶ διέλογος τῆς ζωῆς· διὰ τὸ καὶ χαρὰς με εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Χριστοῦ, ὅτι διὰ τὴν ἡμέραν οὐκ εὐκαίρα ἐκοπίασα·

17 Ἀλλὰ ἀγκαλιὰ καὶ χαίρομαι ἅπασιν ὑμῶν ἐν τῇ θυσίᾳ καὶ λειτουργίᾳ τῆς πίστεως σας, χαίρομαι καὶ συγχαίρομαι με ὅλως σας·

18 Καὶ τὸ ὅμοιον καὶ ἡμεῖς χαίρομε καὶ συγχαίρομεν με ἡμῶν.

19 Καὶ ἐλπίσω εἰς τὸν Κύριον Ἰησοῦν, νὰ σᾶς πέμψω ὀλίγοντα τὸν Τιμόθεον, διὰ νὰ χαρῶ καὶ ἰδῶν, καὶ διὰ νὰ γνῶς τὰ περὶ ὑμῶν·

20 Διατὶ δὲν ἔχω κανὸν ἰσόφυχον, ὅπῃ νὰ φρονίσῃς τὰ ἰδικὰ σας καθολικὰ καὶ καθάρᾳ.

21 Διατὶ ὅλοι γινώσκουσιν τὰ ἰδικὰ σας, καὶ ὅχι τὰ πρᾶγματα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

22 Καὶ τὴν δοκιμὴν τοῦ γινώσκετε, ὅτι ὡς ἀνὰ πῶν τέκνον, με τὸν πατέρα, ἰδύλευσεν ἀντάμα μετ' ἡμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον.

23 Ἐτῶτον λοιπὸν ἐλπίσω νὰ πέμψω, εὐθύς ὅπῃ νὰ εἶδῃ τὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων.

24 Πέμποντα δὲ ἐν Κυρίῳ, ὅτι καὶ αὐτὸς ταχέως ἐλεύσομαι.

25 Ἀναγκαζοῦν δὲ ἡγησάμην Ἐπαφρόδιτον τὸν ἀδελφόν καὶ συνεργόν καὶ συσρατιώτην μου, ὑμῶν δὲ ἀπόστολον, καὶ λειτουργόν τῆς χρείας μου πέμψαι πρὸς ὑμᾶς·

26 Ἐπειδὴ ἐπιποδῶν ἦν πάντα ὑμᾶς, καὶ ἀδελφῶν, διότι ἠκούσατε ὅτι ἠσθένησε.

27 Καὶ γὰρ ἠσθένησε παραπλήσιον θανάτῳ· ἀλλ' ὁ Θεὸς αὐτὸν ἠλέησεν· οὐκ αὐτὸν δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἡμᾶς, ἵνα μὴ λύπῃν ἐπὶ λύπῃ σχῶ.

28 Σπουδαιότερος οὖν ἐπεμψα αὐτὸν, ἵνα ἰδόντες αὐτὸν πάλιν, χαρῆτε, καὶ γὰρ ἀλυπότην ᾖ.

29 Προσδέχεσθε οὖν αὐτὸν ἐν Κυρίῳ μετὰ πάσης χαρᾶς, καὶ τὰς τοιαύτας ἐντιμίας ἔχετε·

30 Ὅτι διὰ τὸ ἔργον τοῦ Χριστοῦ μέχρι θανάτου ἡγήσιν, παραβλησάμενος τῇ ψυχῇ, ἵνα ἀναπληρώσῃ τὸ ὑμῶν ὑστέρημα τῆς πρὸς με λειτουργίας.

24 Καὶ πέμπω εἰς τὸν Κύριον, ὅτι καὶ ἐγὼ θάλω ἔλθω ὀλίγοντα εἰς ἱσᾶς.

25 Ἀμὴν ἐλογιάσα ἀναγκάζον νὰ πέμψω εἰς ἱσᾶς τὸν Ἐπαφρόδιτον τὸν ἀδελφόν καὶ συνεργόν καὶ συσρατιώτην μου, καὶ ἀπόστολόν σας, καὶ ὑπηρέτην τῆς χρείας μου·

26 Ἐπειδὴ αὐτὸς σᾶς ἀγάπῃ ὅλως, καὶ ἀδελφῶν, διότι ἀκούσατε ὅτι ἠσθένησε.

27 Καὶ βέβαια ἠσθένησε καὶ ἦλθε σημεῖα εἰς τὸν θάνατον· ἀλλὰ ὁ Θεὸς τὸν ἐλέησεν· καὶ ὅχι αὐτὸν μόνον, ἀλλὰ καὶ ἡμᾶς, διὰ νὰ μὴ ἔχω λύπην ἀπάνω εἰς τὴν λύπην.

28 Διὰ τῶτον λοιπὸν τὸν ἐπέμψα τὸ γλιτωρότερον, διὰ νὰ χαρῆτε πάλιν ὡς ἀνὰ πῶν τὸν εἶδῃτε, καὶ ἐγὼ νὰ ἔχω ὀλιγώτερον λύπην.

29 Δεχθῆτε τὸν λοιπὸν διὰ τὸν Κύριον μετὰ πάσης χαρᾶς, καὶ τὰς τοιαύτας ἔχετε τῆς τιμημένης·

30 Ὅτι διὰ τὸ ἔργον τοῦ Χριστοῦ ἕως τὸν θάνατον ἐσήλωσε, καὶ διὰ τὴν ἐλογίασεν τὴν ζωὴν τῇ, διὰ νὰ ἀναπληρώσῃ τὴν ἑλλειψιν τῆς υπηρεσίας, ὅπῃ ἔκαμνεν χρεῖα νὰ κάμνεν ἱσᾶς εἰς ἡμᾶς.

Κεφ. γ'. 3.

ΤΟ λοιπὸν, ἀδελφοί μου, χαίρετε ἐν Κυρίῳ· τὰ αὐτὰ γράφειν ὑμῖν ἐμοὶ μὴ οὐκ ὀκνηρὸν, ὑμῖν δὲ ἀσφαλές.

2 Βλέπετε τὰς κύνας, βλέπετε τὰς κακὰς ἐργάτας, βλέπετε τὴν κατατομήν.

3 Ἡμεῖς γὰρ ἴσμεν ἡ περιτομή, οἱ πνεύματι Θεῷ λατρεύοντες, καὶ καυχώμενοι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ οὐκ ἐν σαρκὶ πεποιθότες·

4 Καίπερ ἐγὼ ἔχων πεποιθῶσι καὶ ἐν σαρκί. Εἴ τις δοκεῖ ἄλλῃ πεποιθέναι ἐν σαρκί, ἐγὼ μᾶλλον·

5 Περιτομὴ ὀκταήμερῃ, ἐκ γένους Ἰσραὴλ, φυλῆς Βενιαμίν, Ἑβραῖός ἐξ Ἑβραίων, κατὰ νόμον Φαρισαῖός,

6 Κατὰ ζῆλον διώκων τὴν ἐκκλησίαν, κατὰ δικαιοσύνην τὴν ἐν νόμῳ γενόμενῃ ἀμεμπτός·

7 Ἄλλ' ὅτινα ἦν μοι κέρδη, ταῦτα ἤγημαι διὰ τὸν Χριστὸν ζημίαν.

ΤΟ λοιπὸν, ἀδελφοί μου, χαίρετε εἰς τὸν Κύριον καὶ γράφω εἰς ἰσᾶς τὰ ὅσον εἰς ἐμένα, δὲν καὶ εἰς ἰσᾶς τῷτο ἀσφαλτον.

2 Βλέπετε τὰς κύνας, βλέπετε τὰς κακὰς ἐργάτας, βλέπετε τὴν κατατομήν.

3 Διατὶ ἐμεῖς εἴμεθα περιτομή, ὅπῃ λατρεύομεν Θεὸν μετὰ τὸ πνεῦμα, καυχώμεσθαι εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν, καὶ δὲν ἐν σαρκὶ πεποιθότες·

4 Ἀγκαλὰ καὶ ἐν σαρκὶ πεποιθῶσι καὶ ἐν σαρκί. Ἐάν τις δοκεῖ ἄλλῃ πεποιθέναι ἐν σαρκί, ἐγὼ μᾶλλον·

5 Ὡς περιτομὴ ὀκταήμερῃ, ἐκ γένους Ἰσραὴλ, φυλῆς Βενιαμίν, Ἑβραῖός ἐξ Ἑβραίων, κατὰ νόμον Φαρισαῖός,

6 Ὅπῃ κατὰ ζῆλον διώκων τὴν ἐκκλησίαν, κατὰ δικαιοσύνην τὴν ἐν νόμῳ γενόμενῃ ἀμεμπτός·

7 Ἀλλὰ ὅτινα ἦν μοι κέρδη, ταῦτα ἤγημαι διὰ τὸν Χριστὸν ζημίαν.

8 Ἀλλὰ μινούγει καὶ ἡγῶμαι πάντα ζημίαν εἶναι διὰ τὸ ὑπερέχον τῆς γνώσεως Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου μου, δι' ὃν τὰ πάντα ἐζημιώθη, καὶ ἡγῶμαι σκύβαλα εἶναι ἵνα Χριστὸν κερδήσω,

9 Καὶ εὐριθῶ ἐν αὐτῷ, μὴ ἔχων ἐμὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ νόμου, ἀλλὰ τὴν διὰ πίστεως Χριστοῦ, τὴν ἐκ Θεοῦ δικαιοσύνην ἐπὶ τῇ πίστει·

10 Τῷ γινῶναι αὐτόν, καὶ τὴν δύναμιν τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ, καὶ τὴν κοινωνίαν τῶν παθημάτων αὐτοῦ, συμμορφούμενος τῷ θανάτῳ αὐτοῦ·

11 Εἴπως καταστήσω εἰς τὴν ἐξανάστασιν τῶν νεκρῶν.

12 Οὐχ ὅτι ἤδη ἔλαβον, ἢ ἤδη τετελείωμαι· διώκω δι' εἰ καὶ καταλάβω, ἵφ' ᾧ καὶ κατελήφθην ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ.

13 Ἀδελφοί, ἐγὼ ἑμαυτὸν οὐ λογιζομαι κατεληφέναι·

14 Ἐν δὲ, τὰ μὲν ὀπίσω ὑπολείπονται, τοῖς δὲ ἔμπροσθεν ἐπεκτεινόμενος, κατὰ σκοπὸν διώκω ἵπὲρ τὸ βραβεῖον

8 Καὶ βίβαια καὶ τῶρα ὅλα τὰ λογιάζω ἵνα εἶναι ζημία διὰ τὴν ὑπεροχὴν τῆς γνώσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου μου, διὰ τὸν ὅποιον τὰ ἐζημιώθηκα ὅλα, καὶ τὰ λογιάζω ἵνα εἶναι σκύβαλα, διὰ ἵνα κερδήσω τὸν Χριστόν,

9 Καὶ ἵνα εὐριθῶ εἰς αὐτόν, ἵνα μὴ ἔχω τὴν ἰδικήν μου δικαιοσύνην ὅπῃ εἶναι ἀπὸ τὸν νόμον, ἀλλὰ ἵνα ἔχω τὴν δικαιοσύνην ὅπῃ εἶναι διαμέση τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ, τὴν δικαιοσύνην (λέγω) ὅπῃ εἶναι ἀπὸ τὸν Θεὸν εἰς τὴν πίσιν·

10 Τὸ ἵνα γνωρίσω αὐτόν, καὶ τὴν δύναμιν τῆς ἀναστάσεώς τε, καὶ τὴν κοινωνίαν τῶν παθημάτων τε, συμμορφούμενος εἰς τὸν θάνατόν τε·

11 Ἄν τύχη ἵνα καταστήσω εἰς τὴν ἐξανάστασιν τῶν νεκρῶν.

12 Ὅχι, ὅτι ἐγὼ τῶρα ἐπῆρα τὸ βραβεῖον, ἢ τῶρα ἐτελείωθηκα· ἀλλὰ τρέχω δακρυμάζοντας ἅν τὸ πιάσω, διὰ τὸ ὅποιον καὶ ἰπιάσθηκα ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ.

13 Ἐγώ, ἀδελφοί, ἅν λογαριάζω τοῦ λόγου μου ἵνα ἰπιάσω (τὸ βραβεῖον)

14 Ἀλλὰ ἵνα πρῶγμα (ἰξεύρω) ἀλησμονῶνται τὰ ὀπίσω, καὶ ἀπλωνόμενος εἰς τὰ ἔμπροσθεν, τρέχω κατὰ τὸ

4 C

τῆς ἀνω κλήσεως τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

15 Ὅσοι οὖν τέλειοι, τὲτο φρονῶμεν· καὶ εἰ τι ἐτέρως φρονεῖτε, καὶ τὲτο ὁ Θεὸς ὑμῖν ἀποκαλύψει·

16 Πλὴν εἰς ὃ ἐφθάσαμεν, τῷ αὐτῷ φοιχεῖν κανόνι, τὸ αὐτὸ φρονεῖν.

17 Συμμιμηταὶ μὴ γίνεσθε, ἀδελφοί, καὶ σκοπεῖτε τὴς ἡμῶν περιπατοῦντας, καθὼς ἔχετε τύπον ἡμᾶς.

18 Πολλοὶ γὰρ περιπατοῦσιν, ὥς πολλάκις ἔλεγον ὑμῖν, νῦν δὲ καὶ κλαίον λέγω, τὴς ἐχθρῆς τοῦ σαυροῦ τοῦ Χριστοῦ·

19 Ὡς τὸ τέλος ἀπώλεια, ὣν ὁ Θεὸς ἡ κοιλία, καὶ ἡ δόξα ἐν τῇ αἰσχύνῃ αὐτῶν, οἱ τὰ ἐπίγεια φρονούντες.

20 Ἡμῶν γὰρ τὸ πολιτεῦμα ἐν ἑρανοῖς ὑπάρχει, ἐξ ἧς καὶ σωτῆρα ἀπεκδεχόμεθα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν·

21 Ὃς μετασχηματίζει τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν, εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸ

σῆμάδι εἰς τὸ βραβεῖον τοῦ αἰῶνος καλεσμοῦ τοῦ Θεοῦ ὅπου μᾶς καλεῖ εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

15 Ὅσοι λοιπὸν εἰμαρτέλειοι, ἃς φρονῶμεν τὲτο φρονεῖτε· τίποτες ἄλλοι λογῆς, καὶ τὲτο ὁ Θεὸς ὑμῖν ἀποκαλύψει·

16 Ὅμως εἰς ἐκεῖνο ἐφθάσαμεν, μὲ τὸν αὐτὸν κανόνα νὰ περιπατοῦμεν αὐτὸ νὰ φρονῶμεν.

17 Συμμιμηταὶ μὴ γίνεσθε, ἀδελφοί, καὶ σοφίζεσθε ἐκεῖνης ὅπως περιπατοῦντας τῆς λογῆς, καθὼς ἔχετε τύπον ἡμᾶς.

18 Διατί πολλοὶ περιπατοῦσιν, διὰ τὴς ὁποίας πολλὰκις σᾶς ἔλεγα, καὶ τῶν λοιπῶν ἀκόμη κλαίοντας λέγω, τὴς ἐχθρῆς τοῦ σαυροῦ τοῦ Χριστοῦ·

19 Τῶν ὁποῶν τὸ τέλος ἀπώλεια, καὶ ὁ Θεὸς ἡ κοιλία, καὶ ἡ δόξα ἐν τῇ αἰσχύνῃ αὐτῶν, οἱ τὰ ἐπίγεια φρονούντες.

20 Ἀρὴν ἡ πολιτεία ἡμῶν ἐν ἑρανοῖς ὑπάρχει, ἐξ ἧς καὶ σωτῆρα ἀπεκδεχόμεθα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν·

21 Ὃ ὁποῖος θίλει μὴ μετασχηματίζει τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν, εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸ

σῆμα ἐν τῷ σώματι τῆς δόξης αὐτοῦ, κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ δύνασθαι αὐτὸν καὶ ὑποτάξει αὐτῷ τὰ πάντα.

αὐτὸ ὅμοιον μὲ τὸ σῶμα τῆς δόξης τῆς, κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ δύνασθαι αὐτὸς καὶ νὰ ὑποτάξῃ τὰ πάντα εἰς τοῦ λόγου τῆς.

Κεφ. δ'. 4.

Ὡς, ἀδελφοί μὴ ἀγαπητοὶ καὶ ἐπιπόνητοι, χαρὰ καὶ εὐφροσύνη μὴ ἔστω στήκετε ἐν Κυρίῳ, ἀγαπητοί.

2 Εὐδοκίαν παρακαλῶ καὶ Συντόχην παρακαλῶ τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν Κυρίῳ·

3 Καὶ ἐρωτῶ καὶ σὺ σύγγε γνήσιε, συλλαμβάνετε αὐταῖς, αἰτίνες ἐν τῷ εὐαγγελίῳ συνήδησαν μοι, μετὰ καὶ Κλήμεντος καὶ τῶν λοιπῶν συνεργῶν μου, ὡς τὰ ὀνόματα ἐν βίβλῳ ζωῆς.

4 Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε· πάλιν ἔγω, χαίρετε.

5 Τὸ ἐπικίετες ὑμῶν γνωστῶν πᾶσιν ἀνθρώποις· ὁ Κύριος ἐγγύς.

6 Μὴδὲν μεριμνᾶτε· ἀλλ' ἐν παντὶ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δόξῃ μετὰ εὐχαριστίας τὰ αἰτήματα ὑμῶν γνωρίζετε πρὸς τὸν Θεόν·

Τὸ λοιπὸν, ἀγαπητοὶ μὴ ἀδελφοί καὶ ἐπιπόνητοι, χαρὰ καὶ εὐφροσύνη μὴ ἔστω στήκετε ἐν Κυρίῳ, ἀγαπητοί.

2 Παρακαλῶ τὴν Εὐδοκίαν καὶ τὴν Συντόχην νὰ φρονεῖν τὸ αὐτὸ εἰς τὸν Κύριον·

3 Καὶ παρακαλῶ καὶ σὺ σύγγε γνήσιε, συλλαμβάνετε αὐταῖς, αἰτίνες ἐν τῷ εὐαγγελίῳ συνήδησαν μοι, μετὰ καὶ τῶν Κλημεντῶν καὶ τῶν λοιπῶν συνεργῶν μου, ὡς τὰ ὀνόματα ἐν βίβλῳ τῆς ζωῆς.

4 Χαίρετε εἰς τὸν Κύριον πάντοτε· πάλιν λέγω, χαίρετε.

5 Ἡ μετριότης σας ἃς γνωρίζετε εἰς ὅλους τὴς ἀνθρώπων· ὁ Κύριος ἔστι σημάδι.

6 Κανένα πρᾶγμα μὴν φροντίζετε· ἀλλὰ εἰς κάθε πρᾶγμα, μὲ τὴν προσευχὴν καὶ μὲ τὴν δόξῃ ὡς μετὰ εὐχαριστίας, ἃς γνωρίζονται τὰ ἐκζητήματά σας εἰς τὸν Θεόν·

4 C 2

7 Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ἡ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν, φρενήσει τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ τὰ νοήματα ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

8 Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοί, ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ, ὅσα σεμνὰ, ὅσα δίκαια, ὅσα ἀγνὰ, ὅσα προσφιλῆ, ὅσα εὐφημα, εἴ τις ἀρετὴ καὶ εἴ τις ἐπαινῶν, τὰντα λογίζεσθε.

9 Ὅτι καὶ ἐμάθετε, καὶ παρελάβετε, καὶ ἠκούσατε, καὶ εἶδετε ἐν ἐμοί, ταῦτα περάσσετε· καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν.

10 Ἐχάρην δὲ ἐν Κυρίῳ μεγάλως, ὅτι ἤδη ποτὲ ἀνεθάτε τὸ ὑπὲρ ἐμοῦ φρονεῖν· ἐφ' ᾧ καὶ ἰφρονεῖτε, ἡκαίρεσθε δέ.

11 Οὐχ ὅτι καδ' ὑτέρησιν λέγω· ἐγὼ γὰρ ἔμαθον, ἐν οἷς εἰμι, αὐτάρκης εἶναι.

12 Οἶδα δὲ ταπεινωθῆναι, οἶδα καὶ περισσεύειν· ἐν παντί καὶ ἐν πᾶσι μεμνημαι· καὶ χορτάζεσθαι, καὶ πεινᾶν, καὶ περισσεύειν καὶ ὑστερεῖσθαι·

7 Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ἡ ὑπερέχει κάθε νοῦν, θέλει φυλάξει ταῖς καρδίαις σας καὶ τὰ νοήματά σας ἐν τῷ Χριστῷ Ἰησοῦ.

8 Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοί, ὅσα πράγματα εἶναι ἀληθινὰ, ὅσα εἶναι τιμημένα, ὅσα εἶναι δίκαια, ὅσα εἶναι καλὰ, ὅσα εἶναι ἀγαπώμενα, ὅσα εἶναι ἐπαινευμένα, ὅσα εἶναι καμία ἀρετὴ, ὅσα εἶναι καμίας ἐπαινῶν, ταῦτα λογιάζετε.

9 Τὰ ὅποια καὶ ἐμάθετε καὶ ἐπαρτάβετε καὶ ἀκούσατε καὶ εἶδετε ἐν ἐμοί, ταῦτα κάμνετε· καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης θέλει εἶσθαι μετὰ ὑμῶν.

10 Ἐχάρηκα μεγάλως ἐν τῷ Κυρίῳ, ὅτι ὑπὸς ὅσους ἐξανιβλαγήσατε τὸ ἐν ἐμοί φρονεῖν διὰ λόγους μου· διὰ τὸ ὅποσον καὶ ἰφροντίζετε, ὅσον δὲ εἴχετε καιρὸν ἐπιτρονέειν.

11 Οὐχὶ διατί εἰμαι ὑμῶν μείν· τὸ λέγω· διατί ἔμαθα, εἰς ἐκεῖνο ὅπου ἐμίσκομαι, νὰ εἰμαι εὐχάρη μείν·

12 Ἐξέρω καὶ νὰ ταπεινωμαι, ἔξέρω καὶ νὰ περισσεύω· εἰς κάθε καιρὸν καὶ τόπον, καὶ εἰς ὅλα ἰδούω, θάνα· καὶ νὰ χορταίω καὶ νὰ πεινῶ, καὶ νὰ περισσεύω καὶ νὰ ὑστερῶμαι.

13 Πάντα ἱσχύω ἐν τῷ ἐκδυναμούντι με Χριστῷ.

14 Πλὴν καλῶς ἐποησατε, συγκοινωνήσαντές με τῇ θλίψει.

15 Οἶδατε δὲ καὶ ὑμεῖς, Φιλιππησίαι, ὅτι ἐν ἀρχῇ τοῦ εὐαγγελίου, ὅτε ἐξῆλθον ἀπὸ Μακεδονίας, ἑδμεῖα μοι ἐκκλησία ἐκοινώθησεν εἰς λόγον δόσεως καὶ λήψεως, εἰ μὴ ὑμεῖς μόνοι·

16 Ὅτι καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ ἀπαξ καὶ δις εἰς τὴν χρείαν μοι ἐπέμψατε.

17 Οὐχ ὅτι ἐπιζητῶν τὸ δόμα, ἀλλ' ἐπιζητῶ τὸν καρπὸν τῶν πλειονάζοντα εἰς λόγον ὑμῶν.

18 Ἀπέχω δὲ πάντα, καὶ περισσεύω· πεπληρώμαι, διέξαμην· παρὰ Ἐπαφρόδιτη τὰ παρ' ὑμῶν, ὁσην εὐωδίας, θυσίαν δεκτὴν, εὐάρεστον τῷ Θεῷ.

19 Ὁ δὲ Θεὸς μου πληρώσει πᾶσαν χρείαν ὑμῶν κατὰ τὸν πλῆτον αὐτοῦ, ἐν δόξῃ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

20 Τῷ δὲ Θεῷ καὶ πατρὶ ἡμῶν ἡ δόξα εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

21 Ἀσπάσασθε πάντα ἅγιον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ἀσπάσεται ὑμεῖς οἱ ἀδελφοί μου.

13 Εἰς ὅλα εἰμαι δυνατὸς διὰ τὴν ἐκδύναμιν τοῦ Χριστοῦ ὅπου με δυνάμει.

14 Ὅμως καλὰ ἐκάμειτε, ὅπου ἰσυκοινωνήσατε εἰς τὴν θλίψιν μου.

15 Καὶ ἔξευρετε καὶ ἐστῆς, Φιλιππησίαι, ὅτι ἐν ἀρχῇ τοῦ εὐαγγελίου, ὅπου ἐξῆλθον ἀπὸ τῆς Μακεδονίας, ἐδὲ καμία ἐκκλησία με ἐκοινώθησεν εἰς λόγον δόσεως καὶ πάρεως, παρὰ ἐστῆς μοναχοί·

16 Ὅτι καὶ εἰς τὴν Θεσσαλονίκην μιᾷ καὶ δύο με ἐπέμψατε εἰς τὴν χρείαν μου.

17 Ὅχι ὅτι ζητῶ τὸ δόσιμον, ἀλλὰ ζητῶ τὸν καρπὸν τῆς περισσεύειν εἰς τὸν λογαριασμὸν σας.

18 Καὶ ἔλαβὰ τὰ ὅλα καὶ περισσεύω· εἰμαι γεμάτος, ἔγνωτας νὰ δεχθῶ ἀπὸ τῶν Ἐπαφρόδιτων ἐκεῖνα ὅπου ἐστῆτε, μυρωδιαν εὐωδίας, θυσίαν δεκτὴν, εὐάρεστον τῷ Θεῷ.

19 Καὶ ὁ Θεός μου θέλει σᾶς πληρώσει κάθε λογῆς χρείαν ὅπου ἐχίτε, κατὰ τὸν πλῆτον τοῦ με δόξαν εἰς Χριστῷ Ἰησοῦ.

20 Ἡ δόξα ὡς εἶναι εἰς τὸν Θεὸν καὶ πατέρα μας, εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

21 Χαιρετήσητε καὶ ἅγιον εἰς Χριστῷ Ἰησοῦ· οἱ ἀδελφοί μου ὅπου εἶναι μαζί με σᾶς χαιρετῶν.

22 Ἀσπάζονται ὑμᾶς πάντες οἱ ἅγιοι, μάλιστα δὲ οἱ ἐκ τῆς Καίσαρος οἰκίας.

23 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

† Πρὸς Φιλιππησίους ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης δι' Ἐπαφροδίτην.

22 Ὅλοι οἱ ἅγιοι σὺν χαίρειτον, καὶ περισσώτεροι ἐκεῖνοι ὅπῃ εἶναι ἀπὸ τοῦ σπῆτι τοῦ Καίσαρος.

23 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ ἅς εἶναι μετὰ ὅλης σας. Ἀμήν.

† Ἡ εἰς Φιλιππησίους ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμην διαμεινόντος τοῦ Ἐπαφροδίτην.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἡ ΠΡΟΣ ΚΟΛΟΣΣΑΕΪΣ ἘΠΙΣΤΟΛΗ.

Κεφ. α'. 1.

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος Θεοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφός,

2 Τοῖς ἐν Κολοσσαῖς ἁγίοις καὶ πιστοῖς ἀδελφοῖς ἐν Χριστῷ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, πάντοτε περὶ ὑμῶν προσευχόμενοι·

4 Ἀκούσαντες τὴν πίσιν ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ τὴν ἀγάπην τὴν εἰς πάντας τὰς ἀγίας,

5 Διὰ τὴν ἐλπίδα τὴν ἀπο-

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφός,

2 Εἰς τὰς ἀγίας, καὶ πρὸς ἀδελφούς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν ὅπῃ εἶναι εἰς ταῖς Κολοσσαῖς ἅς εἶναι χάρις εἰς ἑσᾶς καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Εὐχαριστοῦμεν τὸν Θεὸν καὶ πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, προσευχόμενοι πάντοτε διὰ λόγον σας·

4 Ἐκώστας ἡμεῖς ἀκούσαντες τὴν πίσιν σας (ὅπῃ ἔχετε) καὶ εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν τὴν ἀγάπην (ὅπῃ ἔχετε) ὅλης τὰς ἀγίας,

5 Διὰ τὴν ἐλπίδα ὅπῃ

κειμένην ὑμῖν ἐν τοῖς ἑρανοῖς, ἣν προηκέσατε ἐν τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας τοῦ εὐαγγελίου,

6 Τῷ παρόντι· εἰς ὑμᾶς, καθὼς καὶ ἐν παντὶ τῷ κόσμῳ· καὶ ἔστι καρποφορέμενον, καθὼς καὶ ἐν ὑμῖν, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠκούσατε καὶ ἐπίγνωτε τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ,

7 Καθὼς καὶ ἐμάθετε ἀπὸ Ἐπαφροῦ τοῦ ἀγαπητοῦ συνδούλου ἡμῶν, ὅς ἐστι πιστὸς ὑπὲρ ὑμῶν διάκονος τοῦ Χριστοῦ·

8 Ὁ καὶ δηλώσας ἡμῖν τὴν ὑμῶν ἀγάπην ἐν πνεύματι.

9 Διὰ τῆτο καὶ ἡμεῖς, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠκούσαμεν, ἔπαύομεθα ὑπὲρ ὑμῶν προσευχόμενοι, καὶ αἰτέμενοι ἵνα πληρωθῇτε τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ διλήματός τοῦ ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ συνέσει πνευματικῇ·

10 Περιπατῆσαι ὑμᾶς ἄξιως τοῦ Κυρίου εἰς πᾶσαν ἀρεσκείαν, ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ καρποφοροῦντες καὶ αὐξανόμενοι εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ Θεοῦ·

11 Ἐν πάσῃ δυνάμει δυναμέμενοι κατὰ τὸ κράτος τῆς δόξης αὐτοῦ, εἰς πᾶσαν

φυλάττεται διὰ λόγου σας εἰς τὰς ἑρανεῖς, τὴν ὁποίαν ἀκούετε προτίτετα εἰς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας τοῦ εὐαγγελίου,

6 Ὁποῦ ἤλθεν εἰς ἰσᾶς, καθὼς καὶ εἰς ὅλον τὸν κόσμον· καὶ κάμνη καρπὸν, καθὼς καὶ εἰς ἰσᾶς, ἀπὸ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὅπου αὐμύσσετε καὶ ἐγνωρίσετε τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ με ἀλήθειαν,

7 Καθὼς καὶ ἐμάθετε ἀπὸ Ἐπαφροῦ τοῦ ἀγαπητοῦ συνδούλου μας, ὁ ὅποιος εἶναι πιστὸς διάκονος τοῦ Χριστοῦ διὰ λόγου σας·

8 Ὁ ὅποιος καὶ μᾶς ἐφανέρωσε τὴν ἀγάπην σας (ὅπου ἔχεται) διαμέσω τοῦ πνεύματος.

9 Διὰ τῆτο καὶ ἡμεῖς, ἀπ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν ὅπου τὸ ἀκούσαμεν, διὰ παύομεν νὰ προσευχόμεθα διὰ λόγου σας, καὶ νὰ ζητῶμεν διὰ νὰ γεμισθῇτε τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ διλήματός τε, με καὶ σοφίαν καὶ με σύσει πνευματικῇ·

10 Νὰ περιπατῆσατε καθὼς πρέπει εἰς τὸν Κύριον, εἰς κάθε ἀρεσκείαν, εἰς κάθε ἔργον ἀγαθόν, κάμνοντες καρπὸν καὶ αὐξανόμενοι εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ Θεοῦ·

11 Δυναμωόμενοι με κάθε δυνάμει κατὰ τὸ κράτος τῆς δόξης τε, εἰς κάθε ὑπο-

ὑπομονὴν καὶ μακροθυμίαν
μετὰ χαρᾶς·

12 Εὐχαριστοῦντες τῷ πα-
τρὶ τῷ ἱκανῶσαντι ἡμᾶς εἰς
τὴν μερίδα τοῦ κλήρου τῶν
ἁγίων ἐν τῷ φωτί·

13 Ὃς ἐξέβυστο ἡμᾶς ἐκ
τῆς ἐξουσίας τοῦ σκοτῆς, καὶ
μετέστησεν εἰς τὴν βασιλείαν
τοῦ υἱοῦ τῆς ἀγάπης αὐ-
τοῦ·

14 Ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπο-
λύτρωσιν διὰ τοῦ αἵματός
αὐτοῦ, τὴν ἄφισιν τῶν ἁμαρ-
τιῶν·

15 Ὃς ἐστὶν εἰκὼν τοῦ
Θεοῦ τοῦ ἀοράτου, πρωτότοκος
πάσης κτίσεως·

16 Ὅτι ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη
τὰ πάντα τὰ ἐν τοῖς ἑρανοῖς
καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, τὰ ὁρατὰ
καὶ τὰ ἀόρατα, εἴτε θρόνοι,
εἴτε κυριότητες, εἴτε ἀρχαί,
εἴτε ἐξουσίαι· τὰ πάντα δι'
αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν ἐκτι-
σται·

17 Καὶ αὐτός ἐστι πρὸ
πάντων, καὶ τὰ πάντα ἐν
αὐτῷ συνέστηκε·

18 Καὶ αὐτός ἐστι ἡ
κεφαλὴ τοῦ σώματος τῆς ἐκ-
κλησίας, ὅς ἐστι ἀρχὴ πρω-
τότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν, ἵνα
ζῆται ἐν πᾶσιν αὐτὸς πρω-
τεύων·

μονὴν καὶ μακροθυμίαν μετὰ
χαρᾶς·

12 Εὐχαριστοῦντες τὸν πα-
τέρα ὅπως ἡμᾶς ἱκανῶσαι ἐποίησεν
εἰς τὴν μερίδα τοῦ κλήρου τῶν
ἁγίων εἰς τὸ φῶς·

13 Ὁ ὅποιος ἡμᾶς ἐλευθέρω-
σεν ἀπὸ τῆς ἐξουσίας τοῦ
σκοτῆς καὶ ἡμᾶς ἐμετέστησεν
εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ υἱοῦ τῆς
ἀγάπης τῆς·

14 Εἰς τὸν ὅποιον ἔχομεν
τὴν ἐξαγόρασιν διαμέσθου τοῦ
αἵματός τῆς, τὴν ἄφισιν τῶν
ἁμαρτιῶν·

15 Ὁ ὅποιος εἶναι εἰκὼν
τῆς Θεοῦ τοῦ ἀοράτου, πρωτό-
τοκος ὅλης τῆς κτίσεως·

16 Ὅτι διαμέσθου αὐτοῦ
ἐκτίσθησαν τὰ πάντα, ἐκείνα
ὅπως εἶναι εἰς τὰς ἐρανοὺς, καὶ
ἐκείνα ὅπως εἶναι ἀπάνω ἐπὶ
τὴν γῆν, τὰ ὁρατὰ καὶ τὰ
ἀόρατα, καὶ τε θρόνοι, καὶ τε
κυριότητες, καὶ τε ἀρχαί,
καὶ τε ἐξουσίαι· τὰ πάντα
διαμέσθου αὐτοῦ καὶ ἐν
αὐτῷ ἐκτίσθησαν·

17 Καὶ αὐτός ἐστι πρὸ
τίτρεα ἀπὸ ὅλας, καὶ τὰ
πάντα διαμέσθου αὐτοῦ
γέκονται·

18 Καὶ αὐτός ἐστι ἡ
κεφαλὴ τοῦ σώματος τῆς ἐκ-
κλησίας, ὁ ὅποιος εἶναι
ἀρχὴ πρωτότοκος ἐκ τῶν
νεκρῶν, διὰ τὴν γίνῃ αὐτός ὅλας
πρωτός·

19 Ὅτι ἐν αὐτῷ εὐδόκησεν
πάν τὸ πλήρωμα κατοικῆ-
σαι,

20 Καὶ δι' αὐτοῦ ἀποκα-
ταλλάξαι τὰ πάντα εἰς αὐ-
τόν· εἰρηνοποιήσας διὰ τοῦ αἵ-
ματός· τοῦ θάουτος αὐτοῦ, δι'
αὐτοῦ, εἴτε τὰ ἐπὶ τῆς γῆς,
εἴτε τὰ ἐκ τοῖς ἑρανοῖς.

21 Καὶ ὑμᾶς ποτε ὄντας
ἀπηλλοτριωμένους καὶ ἐχθροὺς
τῇ διανοίᾳ ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς
πονηροῖς, νυνὶ δὲ ἀποκατήλ-
ωξεν,

22 Ἐν τῷ σώματι τῆς σαρ-
κὸς αὐτοῦ, διὰ τοῦ θανάτου,
παραγῆσαι ὑμᾶς ἁγίους καὶ
ἀμώμους καὶ ἀνεγκλήτους κα-
τενώπιον αὐτοῦ·

23 Εἴγε ἐπιμένετε τῇ
πίσει θεμελιωμένοι καὶ ἑ-
δραῖοι, καὶ μὴ μετακινέμενοι
ἀπὸ τῆς ἐλπίδος τοῦ εὐαγγε-
λίου ὃ ἠκέσατε, τοῦ κηρυχθέν-
τος ἐν πάσῃ τῇ κτίσει τῇ
ὑπὸ τὸν ἑρανό· ὃ ἐγενόμην
ἐγὼ Παῦλος διάκονος.

24 Νῦν χαίρω ἐν τοῖς πα-
θήμασί μου ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ
ἀναπαληρῶ τὰ ὑπερήματα
τῶν θλίψεων τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ
σαρκί μου, ὑπὲρ τοῦ σώμα-
τός· αὐτοῦ, ὃ ἐστιν ἡ ἐκκλη-
σία·

19 Ὅτι ἄρεισεν ἰσχύϊ (εἰς
τὸν πατέρα) νὰ κατοικήσῃ εἰς
αὐτὸν ὅλον τὸ πλήρωμα,

20 Καὶ διαμέσῃ αὐτουνοῦ
νὰ φιλιώσῃ τὰ πάντα εἰς τοῦ
λόγου τοῦ· εἰρηνοποιῶντας, δια-
μέσῃ τοῦ αἵματος· τοῦ θάουτος
τοῦ, διαμέσῃ αὐτουνοῦ καὶ τῇ
ἐκείνῃ ὅπου εἶναι ἀπείκῃ εἰς
τὴν γῆν, καὶ τῇ ἐκείνῃ ὅπου
εἶναι εἰς τὰς ἑρανοὺς.

21 Καὶ ἐσεῖς ὅπου ἦσθαι
ἔνα καιρὸν ἀποξινωμένοι καὶ
ἐχθροὶ μὲν τὴν διάνοιαν (ὑβρι-
σκόμενοι) εἰς τὰ ἔργα τὰ
πονηρὰ, τῶρα σὰς ἐφιλιώ-
σιν,

22 Εἰς τὸ σῶμα τῆς σάρ-
κος τοῦ, διαμέσῃ τοῦ θανάτου
τοῦ, νὰ σὰς παραγῇ ἁγίους
καὶ ἀμώμους καὶ ἀκατηγορή-
τους ὁμπροσὰ τοῦ·

23 Ἐὰν ἐπιμένετε εἰς τὴν
πίσιν θεμελιωμένοι καὶ βέ-
βαιοι, καὶ διὰ μετακινεῖσθαι
ἀπὸ τῆς ἐλπίδος τοῦ εὐαγγε-
λίου τοῦ ὁποῖο ἀκέσεται, ὅπῃ
ἐκηρύχθη εἰς ὅλην τὴν κτίσιν
ὅπῃ εἶναι ἀποκάτω εἰς τὸν
ἑρανό· τοῦ ὁποῖο ἐγὼ ὁ Παῦ-
λος εἶμινα διάκονος.

24 Καὶ τῶρα χαίρομαι εἰς
τὰ παθήματά μου διὰ λόγου
σας, καὶ ξαναπληρῶναι τὰ
λειψήματα τῶν θλίψεων τοῦ
Χριστοῦ εἰς τὴν σάρκα μου, διὰ
τὸ σῶμά τοῦ, τὸ ὁποῖον σῶμα
εἶναι ἡ ἐκκλησία·

25 Ἦς ἐγενόμην ἐγὼ διά-
κονῶ κατὰ τὴν οἰκονομίαν τοῦ
Θεοῦ, τὴν δοθεῖσάν μοι εἰς
ὑμᾶς, πληρῶσαι τὸν, λόγον
τοῦ Θεοῦ·

26 Τὸ μυστήριον τὸ ἀποκε-
κρυμμένον ἀπὸ τῶν αἰώνων καὶ
ἀπὸ τῶν γενεῶν, νυνὶ δὲ ἐφανε-
ρώθη τοῖς ἁγίοις αὐτῷ·

27 Οἷς ἠθέλησεν ὁ Θεὸς
γνωρίσαι τίς ὁ πλεῖτος τῆς
δόξης τοῦ μυστηρίου τούτου ἐν τοῖς
ἔθνεσιν, ὅς ἐστι Χριστὸς ἐν ὑμῖν,
ἡ ἱλπίς τῆς δόξης·

28 Ὅν ἡμεῖς καταγγέλ-
λομεν, νηθετεύοντες πάντα ἄν-
θρωπον, καὶ διδάσκοντες πάν-
τα ἄνθρωπον ἐν πάσῃ σοφίᾳ,
ἵνα παραστήσωμεν πάντα ἄν-
θρωπον τέλειον ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ·

29 Εἰς ὃ καὶ κοπιῶ, ἀγω-
νιζόμενος κατὰ τὴν ἐνέργειαν
αὐτῇ τὴν ἐνεργημένην ἐν ἐμοὶ
ἐν δυνάμει.

25 Τῆς ὁποίας ἐκκλησίαν
ἐγὼ ἔγινα διάκονος· κατὰ τὴν
οἰκονομίαν τοῦ Θεοῦ, ὅπῃ μοι
ἐδόθη εἰς ἑσᾶς, νὰ γράψω τὸν
λόγον τοῦ Θεοῦ·

26 Τὸ μυστήριον ὅπῃ ἦν
κεκρυμμένον ἀπὸ τῶν αἰώνων
καὶ ἀπὸ τῶν γενεῶν, καὶ τώρα
ἐφανερώθη εἰς τὰς ἁγίας τού-
τας·

27 Τῆς ὁποίας ἠθέλησεν ὁ
Θεὸς νὰ κάμῃ νὰ γνωρίσω
ποῖος εἶναι ὁ πλεῖτος τῆς δόξης
τοῦ μυστηρίου τούτου εἰς τὰ
ἔθνη, ὁ ὅποιος εἶναι Χριστὸς ἐν
ἑσᾶς, ἡ ἱλπίς τῆς δόξης·

28 Τὸν ὁποῖον ἐμεῖς κηρύ-
τουμεν, νηθετεύοντες κάθε ἄνθρω-
πον, καὶ διδάσκοντες κάθε ἄν-
θρωπον μὲ κάθε σοφίαν, ἵνα
νὰ παραστήσωμεν κάθε ἄνθρω-
πον τέλειον εἰς τὸν Χριστὸν Ἰ-
ησοῦν·

29 Εἰς τὸ ὁποῖον καὶ ἐ-
πιβάλλω, ἀγωνιζόμενος κατὰ
τὴν ἐνέργειάν τε, ὅπῃ ἐνεργεῖται
εἰς ἐμένα μὲ δύνανται.

Κεφ. β'. 2.

Ⓜ Εἰλω γὰρ ὑμᾶς εἶδέναι
ἡλίκον ἀγῶνα ἔχω περὶ
ὑμῶν, καὶ τῶν ἐν Λαοδικείᾳ,
καὶ ὅσοι οὐχ ἐωράκασι τὸ
πρόσωπόν μου ἐν σαρκί·

2 Ἴνα παρακληθῶσιν αἱ
καρδίαι αὐτῶν, συμμέσασθέν-
των ἐν ἀγάπῃ, καὶ εἰς πάντα

Διατίθελω νὰ ἐξεύραται ὑμεῖς
πόσον μεγάλον ἀγῶνα ἔχω
διὰ λόγον σας, καὶ διὰ ἐκείνων
ὅπῃ εἶναι εἰς τὴν Λαοδικεῖαν
καὶ ὅσοι δὲν εἶδαν τὸ πρόσω-
πόν μου σωματικῶς·

2 Διὰ νὰ παραγορευθῶσιν
αἱ καρδίαι των, ἐστῶντων ἐν
σμιχθῆσι μὲ ἀγάπῃ, καὶ εἰς πάντα

πλῆτον τῆς πληροφoρίας τῆς
συνίσεως εἰς ἐπίγνωσιν τῆ
μυστηρίου τοῦ Θεοῦ καὶ πατρὸς
καὶ τοῦ Χριστοῦ·

3 Ἐν ᾧ εἰσι πάντες οἱ θη-
σαυροὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς
γνώσεως ἀπόκρυφοι.

4 Τὸτο δὲ λέγω ἵνα μή τις
ὑμᾶς παραλογίζηται ἐν παιδα-
γωγίᾳ.

5 Εἰ γάρ καὶ τῇ σαρκὶ
ἀπειμι, ἀλλὰ τῷ πνεύματι
σὺν ὑμῖν εἰμι, χαίρων καὶ
βλέπων ὑμῶν τὴν τάξιν, καὶ
τὸ γέλωμα τῆς εἰς Χριστὸν
πίσεως ὑμῶν.

6 Ὡς ἂν περιλάβετε τὸν
Χριστὸν Ἰησοῦν τὸν Κύριον, ἐν
αὐτῷ περιπατεῖτε·

7 Ἐρριζωμένοι καὶ ἱποικο-
δομεῖσθαι ἐν αὐτῷ, καὶ βεβαι-
ῆσθαι ἐν τῇ πίστει, καθὼς ἐδι-
δάχθητε, περισσεύοντες ἐν
αὐτῇ ἐν εὐχαριστίᾳ.

8 Βλέπετε μή τις ὑμᾶς
ἔσται ὁ συλαγωγῶν διὰ τῆς
φιλοσοφίας καὶ κενῆς ἀπάτης,
κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν
ἀνθρώπων, κατὰ τὰ σοῦχια
τοῦ κόσμου, καὶ ἔκκατὰ
Χριστόν.

9 Ὅτι ἐν αὐτῷ κατοικεῖ
πᾶν τὸ πλῆρωμα τῆς θεότη-
τος σωματικῶς·

10 Καὶ ἐστὶ ἐν αὐτῷ πι-
πληρωμένοι, ὅς ἐστι ἡ κεφαλὴ
πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας·

κάθε πλῆτον τῆς πληροφoρίας
τῆς συνίσεως, εἰς ἐπίγνωσιν
τοῦ μυστηρίου τοῦ Θεοῦ πατρὸς
καὶ τοῦ Χριστοῦ·

3 Εἰς τὸν ὑποῖον εἶναι
κρυμμένοι ὅλοι οἱ θησαυροὶ τῆς
σοφίας καὶ τῆς γνώσεως.

4 Καὶ τὸτο λέγω διὰ τὸ μὴ
σᾶς ἀπατᾶ τινὰς μετὰ συλλογι-
σμῶν, καὶ κατὰ πνευματικὰς λόγους.

5 Διατί ἀγκαλᾶ καὶ μὴ
τὸ κορμὶ λείπω, ἀλλὰ μὴ τὸ
πνεῦμα εἶμαι μετ' ἐσᾶς, χαί-
ρωντας καὶ βλέποντας τὴν
τάξιν σας, καὶ τὸ βίβαιο τῆς
πίστεώς σας εἰς τὸν Χριστόν.

6 Καθὼς λοιπὸν ἱπαρα-
λάβετε τὸν Κύριον Ἰησοῦν
Χριστόν, (τίτῳ τῆς λογῆς,) εἰς
αὐτὸν περιπατεῖτε·

7 Ῥιζωόμενοι καὶ κτιζό-
μενοι ἀπάνω εἰς αὐτόν, καὶ
βεβαιωνόμενοι εἰς τὴν πίσιν, κα-
θὼς ἐδιδάχθητε, περισσεύον-
τες εἰς αὐτὴν μετὰ εὐχαριστίαν.

8 Ἐχετε τὸν νοῦν σας μήπως
καὶ εἶναι κανένας ὅπως ἐὰν σᾶς
σκυλεῖν διαμίσθῃ τῆς φιλοσο-
φίας καὶ εὐκαιρίας ἀπάτης
κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν ἀν-
θρώπων, κατὰ τὰ σοῦχια τοῦ
κόσμου, καὶ ὅχι κατὰ Χριστόν.

9 Ὅτι εἰς αὐτόν κατοικεῖ
ὅλον τὸ πλῆρωμα τῆς θεότητος
σωματικῶς·

10 Καὶ ἐστὶ γυνάτοι εἰς
αὐτόν, ὁ ὅποῖος εἶναι κεφαλὴ
κάθε ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας·

11 Ἐν ᾧ καὶ περιετμήθητε
περιτομῇ ἀχειροποιήτῳ, ἐν τῇ
ἀπικδύσει τῆ σώματός· τῶν
ἁμαρτιῶν τῆς σαρκός, ἐν τῇ
περιτομῇ τοῦ Χριστοῦ·

12 Συνταφέντες αὐτῷ ἐν
τῷ βαπτίσματι, ἐν ᾧ καὶ
συντηρέθητε διὰ τῆς πίστεως
τῆς ἐνεργείας τῆ Θεοῦ τῆ
ἐνεργείας· αὐτὸν ἐκ τῶν νε-
κρῶν.

13 Καὶ ὑμᾶς νεκροὺς ὄντας
ἐν τοῖς παραπτώμασι καὶ τῇ
ἀκροβυσσίᾳ τῆς σαρκὸς ὑμῶν,
συνζωοποίησε σὺν αὐτῷ, χα-
ρισάμενος· ὑμῖν πάντα τὰ
παραπτώματα,

14 Ἐξαλείψας τὸ κατ'
ἡμῶν χειρόγραφον τοῖς δόγ-
μασιν, ὃ ἦν ὑπεναντίον ἡμῖν,
καὶ αὐτὸ ἤρκεν ἐκ τοῦ μέσου,
προσηλώσας αὐτὸ τῷ σταυ-
ρῷ·

15 Ἀπικδυσάμενος· τὰς
ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας ἐδειγ-
μάτισεν ἐν παρρησίᾳ, θριαμ-
βεύσας αὐτὰς ἐν αὐτῷ.

16 Μὴ ἔν τις ὑμᾶς κρινέ-
τω ἐν βρώσει ἢ ἐν πόσει, ἢ ἐν
μέλει ἑορτῆς ἢ νεκρῶν, ἢ
σαββάτων·

17 Ἄ ἐστι σκιά τῶν μελλ-
όντων, τὸ δὲ σῶμα τοῦ
Χριστοῦ·

18 Μηδεὶς ὑμᾶς κατακρα-

11 Εἰς τὸν ὁποῖον καὶ πε-
ριετμήθητε μὲν περιτομῇ ἀχει-
ροποιήτῳ, μὲν τὸ νὰ ξιγυμ-
νῇτε τὸ σῶμα τῶν ἁμαρτι-
μάτων τῆς σαρκός, εἰς τὴν
περιτομὴν τοῦ Χριστοῦ·

12 Ἐσθλῶς νὰ συνδιαπτῇ-
τε μετ' αὐτὸν εἰς τὸ βάπτισμα
εἰς τὸ ὁποῖον καὶ ἀναστήθητε
ὁμῶς μετ' αὐτὸν, διαμέσω
πίστεως τῆς ἐνεργείας
Θεοῦ, ὅπως τὸν ἀνάστησι
νεκρῶν.

13 Καὶ ὄντες ἐσθλῶς
εἰς ταῖς ἁμαρτίαις καὶ ἐν
ἀκροβυσίᾳ τῆς σαρκός
σᾶς συνζωοποίησεν ὁμῶς
αὐτὸν χαρίζωντάς σας
τὰ σφάλματα,

14 Λειώνοντας τὸ
ἡμῶν χειρόγραφον (ὅπως ἦν
εἰς τὰ δόγματα, τὸ ὅτι
μᾶς ἦταν ἐναντίον, καὶ αὐτὸ
ἐσθλῶς ἀπὸ τοῦ μέσου,
φώνωντάς το εἰς τὸν σταυ-
ρὸν)

15 Ξιγυμνώνωντας ταῖς
χαῖς καὶ ταῖς ἐξουσίαις,
ἐπὶ ὁμῶς φανερά, θριαμ-
βεύωντάς τας εἰς τὸν σταυ-
ρὸν

16 Καίνας λοιπὸν αἰ-
σᾶς κρίνει εἰς τὸ φαγητὸν
εἰς τὸ ποτόν, ἢ εἰς μέ-
λει ἑορτῆς, ἢ ἀρχῆς τῆ μηνί-
ας σαββάτων·

17 Τὰ ὁποῖα εἶναι σκιά
τῶν μελλόντων, ἀλλ' ἡ σὰρξ
εἶναι τῷ Χριστῷ.

18 Καίνας ὡς μὴ σκιά

ἐνέτω θέλων ἐν ταπεινοφρο-
νίᾳ καὶ θρησκείᾳ τῶν ἀγγέ-
λων, ἃ μὴ ἰώρακεν ἰμβατεύων,
εἰκὴ φυσιόμενοι ὑπὸ τοῦ τοῦ
τῆς σαρκὸς αὐτοῦ,

19 Καὶ ἡ κρατῶν τὴν κε-
φαλὴν, ἐξ ἧς πᾶν τὸ σῶμα
διὰ τῶν ἁφῶν καὶ συνδέσμων
ἐπιχρηγόμενον καὶ συμ-
βιβασόμενον, αὖξαι τὴν αὖ-
ξησιν τοῦ Θεοῦ.

20 Εἰ ἔν ἀπεθάνετε σὺν
τῷ Χριστῷ ἀπὸ τῶν τοιχείων τοῦ
κόσμου, τί ὡς ζῶντες ἐν κόσμῳ
δογματίζεσθε;

21 Μὴ ἄψῃ, μηδὲ γιύσῃ,
μηδὲ θίγῃς·

22 Ἄϊσι πάντα εἰς φθορὰν
τῇ ἀποχρήσει, κατὰ τὰ ἐντάλ-
ματα καὶ διδασκαλίας τῶν
ἡνθρώπων·

23 Ἄ τινὰ εἴσι λόγον μὲν
ἔχοντα σοφίας ἐν ἐπιλοθρη-
σκείᾳ καὶ ταπεινοφροσύνῃ
καὶ ἀφειδίᾳ σώματος, ἢ ἐν
τιμῇ τινι πρὸς πλησμονὴν τῆς
σαρκός.

θινεύει θέλωντας μὲ τὴν τα-
πεινοφροσύνην, καὶ λατρείαν
τῶν ἀγγέλων, ἰμβαίνοντας
εἰς ἐκεῖνα ἃ πᾶν δὲν εἶδε, μα-
ταίως ἀλαζονεύμενοι· ἀπὸ
τὸν νῦν τῆς σαρκὸς τοῦ,

19 Καὶ μὴ κρατῶντας τὴν
κεφαλὴν (τὸν Χριστὸν) ἀπὸ τὸν
ὅποτον ὅλον τὸ σῶμα διαμίσσε
τῶν ἁφῶν καὶ συνδέσμων πέρ-
ωντας τὴν τροφὴν καὶ σμι-
γόμενον, αὖξάνει τὴν αὖξησιν
τοῦ Θεοῦ.

20 Ἐὰν λοιπὸν ἀπεθάνετε
ὁμῶς μὲ τὸν Χριστὸν ἀπὸ τὰ τοι-
χεῖα τοῦ κόσμου, διατί ὡσάν
ζωῖταιοὶ εἰς τὸν κόσμον νομο-
δοτεῖσθε;

21 Νὰ μὴν πιάσῃς, μηδὲ
νὰ γιυθῇς, μηδὲ ἀγγίξῃς·

22 Τὰ ὅποια χρειαζό-
μενα φθείρονται κατὰ ταῖς
παραγγιλίαις καὶ διδασκα-
λίαις τῶν ἀνθρώπων·

23 Τὰ ὅποια εὐρίσκονται νὰ
ἔχῃσι λόγον σοφίας, διὰ ἐπι-
λοθρησκείαν καὶ ταπεινοφρο-
σύνην καὶ ἀψυχοπόνημα τοῦ
κορμίου, μὲ τὸ νὰ μὴν ἔχῃσι
τὴν χόρτασιν τῆς σαρκὸς εἰς
καμίαν τιμὴν.

Κεφ. γ'. 3.

Εἰ ἔν συνεγέρθητε τῷ Χρι-
στῷ, τὰ ἄνω ζητεῖτε, ἃ ὁ
Χριστὸς ἐστὶν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ
καθήμενος.

Ἄ Νίσως λοιπὸν ἀνιερηθήκατε
ὁμῶς μὲ τὸν Χριστὸν, ζητᾶτε
τὰ ἄπάνω, ἐκεῖ ὅπου ὁ Χριστὸς
κάθεται εἰς τὴν δεξιάν τοῦ Θεοῦ.

4 D

2 Τὰ ἄνω φρονεῖτε, μὴ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς.

3 Ἀπεθάνετε γάρ, καὶ ἡ ζωὴ ὑμῶν κέντυπται σὺν τῷ Χριστῷ ἐν τῷ Θεῷ.

4 Ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῇ, ἡ ζωὴ ὑμῶν, τότε καὶ ὑμεῖς σὺν αὐτῷ φανερωθήσεσθε ἐν δόξῃ.

5 Νεκρώσατε ἔν τὰ μέλη ὑμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, πορνείαν, ἀκαταρσίαν, πάθος, ἐπιθυμίαν κακὴν, καὶ τὴν πλεονεξίαν, ἧτις εἰσὶν εἰδωλολατρεία.

6 Δι' αὐτὴν ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τὰς υἱὰς τῆς ἀπειθείας.

7 Ἐν οἷς καὶ ὑμεῖς περιπατήσατέ ποτε, ὅτε ἐζήτε ἐν αὐτοῖς.

8 Νυνὶ δὲ ἀπόδεσθε καὶ ὑμεῖς τὰ πάντα, ὀργὴν, θυμὸν, κακίαν, βλασφημίαν, αἰσχρολογία, ἐκ τοῦ στόματός ὑμῶν.

9 Μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους· ἀπεκδυσάμενοι τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον σὺν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ.

10 Καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν νέον, τὸν ἀνακαινιζόμενον εἰς ἐπίγνωσιν κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντός αὐτόν.

11 Ὅπου οὐκ εἰν Ἕλληνας καὶ Ἰουδαίους, περιτομὴν καὶ ἀκρο-

2 Φροντίζετε τὰ ἄνω καὶ ὄχι ἐκεῖνα ὅπου εἰν ἅπαντα εἰς τὴν γῆν.

3 Διατὶ ἀπεθάνετε, ἡ ζωὴ σας εἶναι κενυμένη μετὰ τὸν Χριστὸν εἰς τὸν Θεόν.

4 Καὶ ὅταν ὁ Χριστὸς εἶναι ἡ ζωὴ μας, φανερωθήσεται τότε καὶ ἡμεῖς θύλατε φανερωθήσεται μετὰ αὐτὸν εἰς δόξαν.

5 Νεκρώσετε λοιπὸν μέλη σας ὅπου εἶναι ἅπαντα τὴν γῆν, πορνείαν, ἀκαταρσίαν, πάθος, κακὴν ἐπιθυμίαν, καὶ τὴν πλεονεξίαν ὅποια εἶναι εἰδωλολατρεία.

6 Διὰ τὰ ὅποια ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ εἰς τοὺς υἱὰς τῆς ἀπειθείας.

7 Εἰς τὰ ὅποια ἐπαρτήσατε καὶ ἔσεσθε ἕνα καὶ ὅταν ἐζήσετε εἰς αὐτά.

8 Ἀρὴ τῶρα ἀποδυθήκατε καὶ ἔσεσθε ὅλα, ὀργὴν, θυμὸν, κακίαν, βλασφημίαν, αἰσχρολογίαν ἀπὸ τοῦ στόματός σας.

9 Μὴν ψεύδεσθε ἕνα τὸν ἄλλον· ἔγνωσας τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον σὺν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ.

10 Καὶ ἐνδύθηκατε τὸν ὅπου ξανακαινουργώμενον εἰς ἐπίγνωσιν, κατὰ τὴν εἰκόνα τοῦ κτίσαντός αὐτόν.

11 Ἐκεῖ ὅπου εἰν Ἕλληνας καὶ Ἰουδαίους, περιτομὴν καὶ ἀκρο-

οφία· βάββαρ^ς, Σκύθης· ἄλλα τὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσι Χριστοῦ.

12 Ἐνδύσασθε ἐν, ὡς εκλεκτοὶ τοῦ Θεοῦ ἅγιοι καὶ ἀγαπημένοι, σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, χρηστότητα, ταπεινοφροσύνην, πραότητα, μακροθυμίαν·

13 Ἀνεχόμενοι ἀλλήλων, καὶ χαριζόμενοι ἑαυτοῖς, ὡς καὶ ὁ Χριστὸς ἡμεῖς· καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἡμεῖς·

14 Ἐπὶ πᾶσι δὲ τέτοις τὴν ἀγάπην· ἥτις ἐστὶ σύνδισμος· τῆς τελειότητος·

15 Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ βραβεύειτω ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, εἰς ἣν καὶ ἐκλήθητε ἐν ἡμῶν σώματι, καὶ εὐχάριστοι γίνεσθε.

16 Ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ ἐνοικίτω ἐν ὑμῖν πλουσίως, ἐν πάσῃ σοφίᾳ· διδάσκοντες καὶ νουθετοῦντες ἑαυτοὺς, ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς ἐν χάριτι ᾄδοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ.

17 Καὶ πᾶν ὃ, τι ἂν ποιῇτε, ἐν λόγῳ, ἢ ἐν ἔργῳ, πάντα ἐν ὀνόματι Κυρίου Ἰησοῦ, εὐχαρι-

ἀκροβυστία· Βάββαρ^ς καὶ Σκύθης· δὲλ^{ος} καὶ ἱλιούρι^ς· ἄλλα ὁ Χριστὸς εἶναι ὅλα εἰς ὅλης.

12 Ἐνδυθῆτε λοιπὸν, ὡς ἂν εκλεκτοὶ τοῦ Θεοῦ, ἅγιοι καὶ ἀγαπημένοι, σπλάγχνα ἰλημοσύνης, καλωσύνης, ταπεινοφροσύνης, πραότητος, μακροθυμίας·

13 Ὑπομένοντες ἑαυτοὺς ὡς ἄλλον, καὶ κάμνοντες χάριν ἑαυτοῖς εἰς τὸν ἄλλον, ὡς ἔχει κανίνας εἰς κανίνας τίποτες μίμψιν· καθὼς ὁ Χριστὸς ἡμεῖς ἑαυτοῖς χάριν ὁμοίως καὶ ἰσοῖς.

14 Καὶ ἀπάνω εἰς ὅλα τῦτα ἐνδυθῆτε τὴν ἀγάπην· ἡ ὁποία εἶναι σύνδισμος· τῆς τελειότητος·

15 Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ὡς αὐθεντεῖται εἰς ταῖς καρδίαις σας, εἰς τὴν ὁποίαν εἰρήνην καὶ ἱκανοποιήκατε εἰς ἕνα κορμὶ, καὶ ὡς εἰσδὲτε εὐχάριστοι.

16 Ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ ὡς κατοικεῖ εἰς ὅλας πλουσίως, εἰς κάθε σοφίαν, διδάσκοντες καὶ νουθετοῦντες ἑαυτοὺς ὡς ἄλλον μὴ ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ψαλμοῖς πνευματικαῖς, μὴ χάριν, ψάλλοντες μίσητα εἰς τὴν καρδίαν σας εἰς τὸν Κύριον.

17 Καὶ κάθε πράγμα ὅ, τι καὶ ἂν κάμνεται μὴ λόγον ἢ μὴ ἔργον, ὅλα εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυ-

στῆντες τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ
δι' αὐτοῦ.

18 Αἱ γυναῖκες, ὑποτάσ-
σεσθε τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν,
ὡς αἰτῆται ἐν Κυρίῳ.

19 Οἱ ἄνδρες, ἀγαπᾶτε τὰς
γυναῖκας, καὶ μὴ πικραίνεσθε
πρὸς αὐτάς.

20 Τὰ τέκνα, ὑπακούετε
τοῖς γονεῦσι κατὰ πάντα·
τῆτο γὰρ ἐστὶν εὐάρεστον τῷ
Κυρίῳ.

21 Οἱ πατέρες, μὴ ἐρεθί-
ζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ἵνα μὴ
ἀθυμῶσιν.

22 Οἱ δούλοι, ὑπακούετε
κατὰ πάντα τοῖς κατὰ
σάρκα κυρίοις, μὴ ἐν ὀφθαλ-
μοδουλείαις ὡς ἀνθρωπάρεστοι,
ἀλλ' ἐν ἀπλότῃ καρδίᾳ,
φοβούμενοι τὸν Θεόν·

23 Καὶ πᾶν ὅ, τι εἰὼν ποιῇ-
τε, ἐκ ψυχῆς ἐργάζεσθε, ὡς
τῷ Κυρίῳ καὶ οὐκ ἀνθρώ-
ποις·

24 Εἰδότες ὅτι ἀπὸ Κυρίου
ἀπολήψεσθε τὴν ἀνταπόδοσιν
τῆς κληρονομίας· τῷ γὰρ Κυρίῳ
Χριστῷ δουλεύετε.

25 Ὁ δὲ ἀδικῶν κομιεῖται
ὁ ἠδίκησε· καὶ οὐκ ἔστι προσω-
ποληψία.

ρὴν Ἰησοῦ (τὰ κάμνιτι) ἵ-
να χάριζαντες τὸν Θεόν καὶ
πατέρα διαμίσθῃ αὐτεῖν.

18 Αἱ γυναῖκες, ὑποτά-
σσεσθαι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν
καθὼς πρέπει εἰς τὸν Κύριον.

19 Οἱ ἄνδρες, ἀγαπᾶ-
τε τὰς γυναῖκας, καὶ μὴ ὡς
πικροὶ εἰς αὐτάς.

20 Τὰ παῖδια, ὑπακού-
ετε τοῖς γονεῖς σας εἰς ὅλα·
τῆτο εἶναι εὐάρεστον εἰς
τὸν Κύριον.

21 Οἱ πατέρες, μὴ ἐρε-
θίζετε τὰ παῖδια σας ἵνα
μὴν ἀποφασίζονται καὶ
χάνωσι τὴν προθυμίαν τοῦ
Κυρίου.

22 Οἱ δούλοὶ, ὑπακού-
ετε εἰς ὅλα τοῖς κατὰ
σάρκα κυρίοις, ὅχι δου-
λεύοντες ὡς ἀνθρωπάρεστοι
τοῖς δούλοις ὅπως ὁ Θεὸς
ἀλλὰ μὲ ἀπλότῃ καρδίᾳ
φοβούμενοι τὸν Θεόν·

23 Καὶ καθὼς πράγματι
καὶ ἂν κάμνεται, κάμνεται
ἐκ ψυχῆς, ὡς ἂν τὸ καὶ
εἰς τὸν Κύριον, καὶ ὅχι
ἀνθρώπους·

24 Ἰξέροντες ὅτι διὰ
τῆς πίστεως ἀπὸ τοῦ Κυρίου
ἀνταπόδοσιν τῆς κληρονομίας
διατίθεται εἰς τοὺς Κυρίους
Χριστόν.

25 Ἀλλ' ἐκεῖθεν ὅπου
καὶ, δέλει πάρεστι τὴν ἀδικίαν
ὅπου ἀδικήσει· καὶ οὐκ ἔστι
προσωποληψία.

Κεφ. δ'. 4.

ΟΙ κύριοι τὸ δίκαιον καὶ τὴν ἰσότητα τοῖς ὅλοις παρέχουσθε, εἰδότες ὅτι καὶ ὑμῖς ἔχετε Κύριον ἐν ἑρανοῖς.

2 Τῇ προσευχῇ προσκαρτερεῖτε, γεννηοῦντας ἐν αὐτῇ ἐν εὐχαριστίᾳ.

3 Προσευχόμενοι ἅμα καὶ περὶ ἡμῶν, ἵνα ὁ Θεὸς ἀνοίξῃ ἡμῖν θύραν τῷ λόγῳ, λαλήσαι τὸ μυστήριον τοῦ Χριστοῦ, δι' ὃ καὶ δέδεται.

4 Ἵνα φανερώσω αὐτὸ, ὡς δεῖ με λαλήσαι.

5 Ἐν σοφίᾳ περιπατεῖτε πρὸς τὰς ἐξω, τὸν καιρὸν ἐξαγοραζόμενοι.

6 Ὁ λόγος ὑμῶν πάντοτε ἐν χάριτι, ἅλατι ἡρυγμένῳ, εἰδέναι πῶς δι' ὑμᾶς ἐνὶ ἑκάστῳ ἀποκρίσθαι.

7 Τὰ κατ' ἐμὲ πάντα γνωρίσει ὑμῖν Τυχικὸς ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφός, καὶ πιστὸς διάκονος, καὶ σύνδουλός ἐν Κυρίῳ.

8 Ὅν ἐπεμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τέλος, ἵνα γνῶ τὰ περὶ ὑμῶν, καὶ παρακαλίσῃ τὰς καρδίας ὑμῶν.

9 Σὺν Ὁνησίμῳ τῷ πιστῷ καὶ

ΟΙ ἀρδεντάδεις, κάμνετε ἐκεῖνο ὅπῃ εἶναι τὸ δίκαιον, καὶ τὴν ἰσότητα εἰς τὰς ὁλὰς, ἱξιύροντες ὅτι καὶ ἰσῆς ἔχετε αὐθέντην εἰς τὰς ἐρανοὺς.

2 Νὰ καρτερεῖτε εἰς τὴν προσευχὴν, καὶ ἀγρυπνεῖτε εἰς αὐτὴν μὲν εὐχαριστῶν.

3 Προσιύχουσθε ὁμῶς καὶ διὰ λόγον μας, διὰ τὸ νὰ μᾶς ἀνοίξῃ ὁ Θεὸς θύραν τῷ λόγῳ, νὰ λαλήσωμεν τὸ μυστήριον τοῦ Χριστοῦ, διὰ τὸ ὁποῖον καὶ εἶμαι δεμένος.

4 Διὰ τὸ νὰ τὸ φανερώσω, καθὼς κάμνει χρεῖα νὰ τὸ λαλήσω.

5 Εἰς τὰς ἐξω περιπατεῖτε φρόνημα, ἐξαγοράζοντες τὸν καιρὸν.

6 Ὁ λόγος σας ἄς εἶναι πάντοτε χαριτωμένῳ, ἅς τυμνῇ μὲν ἅλας, νὰ ἱξιύρετε πῶς πρέπει νὰ ἀποκρίνυσθε εἰς κάθε ἕνα.

7 Τὰ ἰδικὰ μου ὅλα θέλοι σας τὰ φανερώσει Τυχικὸς ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφός, καὶ πιστὸς διάκονος καὶ σύνδουλός ἐν Κυρίῳ.

8 Τὸν ὁποῖον ἐπεμψα εἰς εἰσὺς δι' αὐτὴν τὴν ἀφορμὴν, διὰ νὰ μάθω τὰ ἰδικὰ σας, καὶ νὰ παρεξηγήσῃ ταῖς καρδίαις σας.

9 Ἀγτάμα μὲν τὸν Ὁνήσιμῳ καὶ

4 D 3

ἀγαπητῶ ἀδελφῷ, ὅς ἐστιν ἐξ ὑμῶν· πάντα ὑμῖν γνωριῦσι τὰ ὧδε.

10 Ἀσπάζεταιται ὑμᾶς Ἀρίσταρχος, ὁ συναιχμαλώτός μου, καὶ Μάρκος ὁ ἀνεψιὸς Βαρνάβα, περὶ ᾧ ἐλάβετε ἐντολὰς· εἰάν ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς, δέξασθε αὐτόν·

11 Καὶ Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Ἰῦς, οἱ ὄντες ἐκ περιτομῆς· ἔτοι μόνου συνεργοὶ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, αἵτινες ἐγενήθησάν μοι παρηγορία.

12 Ἀσπάζεταιται ὑμᾶς Ἐπαφρᾶς ὁ ἐξ ὑμῶν δούλος Χριστοῦ, πάντοτε ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ ὑμῶν ἐν ταῖς προσευχαῖς, ἵνα γῆτε τέλειοι καὶ πεπληρωμένοι ἐν παντὶ θελήματι τοῦ Θεοῦ.

13 Μαρτυρῶ γὰρ αὐτῷ ὅτι ἔχει ζῆλον πολὺν ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ τῶν ἐν Λαοδικείᾳ, καὶ τῶν ἐν Ἱερραπόλει.

14 Ἀσπάζεταιται ὑμᾶς Λευκῆς ὁ ἰατρός ὁ ἀγαπητός, καὶ Δημῆς.

15 Ἀσπάσασθε τὴν ἐν Λαοδικείᾳ ἀδελφὴν, καὶ Νυμφῶν καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτῆς ἐκκλησίαν.

16 Καὶ ὅταν ἀναγνωσθῇ παρ' ὑμῖν ἡ ἐπιστολή, ποιή-

μον τὸν πιστὸν καὶ ἀγαπητὸν ἀδελφόν, ὁ ὅποιος εἶναι ἀσας· ἐκείνοι θέλουσιν σᾶς φανερώσει τὰ ἰδῶ.

10 Χαίρετὰ σας Ἀρίσταρχος, ὁπῆ εἶναι φυλακακώμας μετ' ἐμένα, καὶ Μάρκος ὁ ἀνεψιὸς τοῦ Βαρνάβα, διὰ ὁποῖον ἐπαργγιλιθῆκετε· ἔλθῃ εἰς ἱσᾶς διχθῆτέ τοι.

11 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ὁπῆ εἶναι αὐτοὶ τὴν περιτομήν· ἔττοι μοι εἶναι βοηθοί μου εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, οἱ ὅποιοι ναν παρηγορία μου.

12 Χαίρετὰ σας ὁ Ἐπαφρᾶς ὁπῆ εἶναι ἀπὸ τοῦ δούλου τοῦ Χριστοῦ, ὁπῆ ἀσπάζεταιται πάντοτε διὰ λόγου εἰς ταῖς προσευχαῖς, διὰ σαδῆτε τέλειοι καὶ γνησὶ εἰς κάθῃ θέλημα τοῦ Θεοῦ.

13 Διατὶ μαρτυρῶ διὰ γε τοῦ ὅτι ἔχει ἀγάπην διὰ διὰ λόγου σας, καὶ διὰ τῆς ὁπῆ εἶναι εἰς τὴν Λαοδικείαν, καὶ διὰ ἐκείνης εἶναι εἰς τὴν Ἱερραπόλιν.

14 Χαίρετὰ σας ὁ Λευκῆς ὁ ἰατρός ὁ ἀγαπητός, καὶ Δημῆς.

15 Χαίρετῃσιν τὴν ἐν Λαοδικείᾳ καὶ Νυμφῶν, καὶ τὴν ἐκκλησίαν ὁπῆ εἶναι εἰς τὸ σπῆναι.

16 Καὶ ὅταν ἀναγνωσθῇ ἱσᾶς ἡ ἐπιστολή, κάμει διὰ

τατε ἵνα καὶ ἐν τῇ Λαοδικέῳ ἐκκλησίᾳ ἀναγνωσθῇ καὶ τὴν ἐν Λαοδικείᾳ ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀναγνώτε.

17 Καὶ ἔπατε Ἀρχίππῳ· βλέπε τὴν διακονίαν ἣν παρέλαβες ἐν Κυρίῳ, ἵνα αὐτὴν πληροῖς.

18 Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἡμῇ χειρὶ Παύλου. Μνημονεύτέ με τῶν δισμῶν. Ἡ χάρις μεθ' ὑμῶν. Ἀμήν.

ἀναγνωσθῇ καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν Λαοδικέων καὶ ἑσθὺς νὰ ἀναγνώσετε καὶ ἐκείνην ὅπως εἶναι ἀπὸ τὴν Λαοδικεάν.

17 Καὶ εἰπῆτε εἰς τὸν Ἀρχιππον· Βλέπε τὴν ὑπηρεσίαν ὑπὸ ἡπαράλαβες ἐν Κυρίῳ, διὰ νὰ τὴν τελειώῃς.

18 Ὁ χαιρετισμὸς (ἡ ἐγράφη) μὲ τὸ ἰδικόν μου χεῖρι τοῦ Παύλου. Ἐνδυμᾶσθε τὰ δισμά μου. Ἡ χάρις ἧς εἶναι μὲ τῷ λόγῳ σας. Ἀμήν.

† Πρὸς Κολοσσαῖς ἡ ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης διὰ Τυχικῆ καὶ Ὀνησίμου.

† Ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης εἰς Κολοσσαῖς διὰ Τυχικῆ καὶ Ὀνησίμου.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἡ ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ

ἘΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΩΤΗ.

Κεφ. α'. 1.

ΠΑΥΛΟΣ καὶ Σιλουανὸς καὶ Τιμόθεος τῇ ἐκκλησίᾳ Θεσσαλονικέων, ἐν Θεῷ πατρὶ, καὶ Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ, χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

2 Εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ πάντοτε περὶ πάντων ὑμῶν, μηδεὶς ὑμῶν ποιεῖται ἐπὶ τῶν προσευχῶν ἡμῶν.

3 Ἀδιαλείπτως μνημονεύ-

ΠΑΥΛΟΣ καὶ Σιλουανὸς καὶ Τιμόθεος εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν Θεσσαλονικέων, ἐν Θεῷ πατρὶ, καὶ Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ, ἧς εἶναι χάρις εἰς ὑμᾶς καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς μας καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

2 Εὐχαριστοῦμεν τὸν Θεὸν πάντοτε διὰ ὅλης σας, ἰσχυρῶς νὰ σᾶς ἐνδυμᾶσθαι εἰς ταῖς προσευχαῖς μας.

3 Πάντοτε ἀναθυμίζοντες

οντες ὑμῶν τοῦ ἔργου τῆς πίστεως, καὶ τοῦ κόπου τῆς ἀγάπης, καὶ τῆς ὑπομονῆς τῆς ἐλπίδος· τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν·

4 Εἰδότες, ἀδελφοί ἡγαπημένοι, ὑπὸ Θεοῦ τὴν ἐκλογὴν ὑμῶν·

5 Ὅτι τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν οὐκ ἐγενήθη εἰς ὑμᾶς ἐν λόγῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν δυνάμει, καὶ ἐν Πνεύματι ἁγίῳ, καὶ ἐν πληροφορίᾳ πολλῇ· καθὼς οἴδατε οἱ ἐκλογηθέντες ἐν ὑμῖν δι' ὑμᾶς.

6 Καὶ ὑμεῖς μιμηταὶ ἡμῶν ἐγενήθητε καὶ τῷ Κυρίῳ, διδάσκοντες τὸν λόγον ἐν θλίψει πολλῇ, μετὰ χαρᾶς Πνεύματος ἁγίου.

7 Ὡστε γενέσθαι ὑμᾶς τύπες πᾶσι τοῖς πιστεύουσιν ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ τῇ Ἀχαΐᾳ.

8 Ἀφ' ὑμῶν γὰρ ἐξήχηται ὁ λόγος· τῷ Κυρίῳ ἢ μόνον ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ Ἀχαΐᾳ, ἀλλὰ καὶ ἐν παντὶ τόπῳ ἢ πῖσις ὑμῶν ἢ πρὸς τὸν Θεόν, ἐξηλέλυθεν, ὥστε μὴ χρεῖαν ἡμᾶς ἔχειν λαλεῖν τι.

9 Αὐτοὶ γὰρ περὶ ἡμῶν ἀπαγγέλλουσιν ὅποιαν εἰσοδὸν ἔχομεν πρὸς ὑμᾶς, καὶ πῶς ἐπιστρέψατε πρὸς τὸν Θεὸν ἀπὸ

τοῦ ἔργου τῆς πίστεώς σας, καὶ τὸν κόπον τῆς ἀγάπης, καὶ τὴν ὑπομονὴν τῆς ἐλπίδος· εἰς τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστὸν ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ καὶ πατέρα μας·

4 Ἰεζέροντες, ἀδελφοί ἡγαπημένοι, ἀπὸ τὸν Θεὸν τὴν ἐκλογὴν σας·

5 Ὅτι τὸ εὐαγγέλιόν μας οὐκ ἐγεννῆται εἰς ὑμᾶς μὴ λόγῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ μὴ δυνάμει, καὶ μὴ Πνεύμα ἅγιον, καὶ μὴ πληροφορίαν πολλήν· καθὼς ἐξέρετε τὴν λογιᾶν ἡμεσθαι εἰς ὑμᾶς διὰ λόγου σας.

6 Καὶ ἰστέως ἐμμενηθέντες καὶ ἡμᾶς καὶ τὸν Κύριον ἔχοντας τὰ δεχθέντες τὸν λόγον μὴ πολλὴν θλίψιν, μετὰ χαρᾶς τῷ ἁγίῳ Πνεύματι.

7 Εἰς τόσον ὅπῃ ἐγενήθητε ἰστέως παράδειγμα εἰς ὅλους τοὺς πιστεύοντας εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ εἰς τὴν Ἀχαΐαν.

8 Διατὶ ἀπὸ λόγου ἰδικοῦνται ὁ λόγος τοῦ Κυρίου ἢ μόνον εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ Ἀχαΐαν, ἀλλὰ καὶ ἐν παντὶ τόπῳ ἢ πῖσις ὑμῶν ἢ πρὸς τὸν Θεόν, ἐξηλέλυθεν, ὥστε μὴ χρεῖαν ἡμῶν ἔχειν λαλεῖν τι.

9 Διατὶ αὐτοὶ λέγουσι ὅτι εἰσοδὸν ἔχομεν πρὸς ὑμᾶς, καὶ πῶς ἐπιστρέψατε πρὸς τὸν Θεὸν ἀπὸ

τῶν εἰδώλων, δαλείεσθαι Θεῷ ζῶντι καὶ ἀληθινῷ.

10 Καὶ ἀναμένειν τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐκ τῶν ὑραίνων, ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, Ἰησοῦν τὸν βύόμενον ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ὕργης τῆς ἐρχομένης.

εἰδωλα, καὶ δαλείεσθε Θεῷ ζωντανὸν καὶ ἀληθινόν.

10 Καὶ γὰρ ἀναμένετε τὸν υἱὸν τοῦ ἀπὸ τῆς ὑραίνης, τὸν ὁποῖον ἀνάστησεν ἐκ νεκρῶν, τὸν Ἰησοῦν, ὁ ὁποῖός μᾶς ἐλευθέρωνται ἀπὸ τῆς ὕργης ὅπως ἐρχεται.

Κεφ. β'. 2.

Αὐτοὶ γὰρ οἴδατε, ἀδελφοί, τὴν εἴσοδον ἡμῶν τὴν πρὸς ὑμᾶς, ὅτι ἡ κενὴ γέγονεν.

2 Ἀλλὰ καὶ προπαθόντες καὶ ὑδρισθέντες, καθὼς οἴδατε, ἐν Φιλίπποις, ὑπαρρήσιασάμεθα ἐν τῷ Θεῷ ἡμῶν λαλήσαι πρὸς ὑμᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ ἐν πολλῷ ἀγῶνι.

3 Ἡ γὰρ παράκλησις ἡμῶν οὐκ ἐκ πλάνης, ἐδὲ ἐξ ἀκαταρσίας, ἔτι ἐν δόλῳ.

4 Ἀλλὰ καθὼς δεδοκιμάσμεθα ὑπὸ τοῦ Θεοῦ πιστευθῆναι τὸ εὐαγγέλιον, ἔτω λαλῶμεν, ὥς ἀνθρώποις ἀρίστοι, ἀλλὰ τῷ Θεῷ τῷ δοκιμάζοντι τὰς καρδίας ἡμῶν.

5 Οὐτε γὰρ ποτε ἐν λόγῳ κολακείας ἐγενήθημεν, καθὼς οἴδατε, ἔτι ἐν προφάσει πλεονεξίας· Θεὸς μάρτυς.

6 Οὐτε ζητῶντες ἐξ ἀν-

Διατὶ αὐτοὶ ἰσοῖς ἱξιούριτε, ἀδελφοί, τὴν εἴσοδον τὴν ἐδικήν μας εἰς εἰσάς, ὅτι δὲν ἔγινεν εὐκαιρῇ.

2 Ἀλλὰ ἐὰν καὶ ὑπάδαμιν προτίτερα, καὶ ὑδρισθήκαμεν, καθὼς ἱξιούριτε, εἰς τὰς Φιλίππους, (ὅμως,) ὑπαρρήσιασθήκαμεν εἰς τὸν Θεόν μας, καὶ λαλήσωμεν εἰς εἰσάς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ μὴ πολὺν ἀγῶνα.

3 Διατὶ ἡ παράκλησις μας δὲν ἔγινεν ἀπὸ πλάνης, ἐδὲ ἀπὸ ἀκαταρσίαν, ἐδὲ μὴ δόλον.

4 Ἀλλὰ καθὼς ἐδοκιμάσθηκαμεν ἀπὸ τῶν Θεῶν καὶ πιστευθῆμεν τὸ εὐαγγέλιον, τίτοιαις λογῆς λαλῶμεν, ὅχι ὥσάν καὶ ἀρίσωμεν τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ τοῦ Θεοῦ ὅπως δοκιμάζει ταῖς καρδίαις μας.

5 Διατὶ ἐδέποτε ἐχρησασθήκαμεν λόγῳ κολακευτικῆς, καθὼς τὸ ἱξιούριτε, ἔτι ποτὶ ἐπροφασισθήκαμεν τίποτε διὰ πλεονεξίας· μάρτυς ἡμῶν εἶναι ὁ Θεός.

6 Οὐδὲ ἐζητήσαμεν ἀπὸ τῆς

θρώπων δόξαν, ἕτε ἀπ' ὑμῶν,
ἕτε ἀπ' ἄλλων· δυνάμενοι
ἐν βάρει εἶναι, ὡς Χριστὸς
ἀπόστολοι·

ἀνθρώπους δόξαν, ἕτε ἀπὸ
λόγου σας, ἕτε ἀπὸ ἄλλων
ἡμπορῶντες ἐνὰ χρεασθῆναι
μεγαλεῖον, ὡς ἀνὰ ἀπόστολοι
Χριστοῦ·

7 Ἄλλ' ἐγενήθημεν ἡμῖν
ἐν μέσῳ ὑμῶν, ὡς ἂν τροφὸς
θάλαπῃ τὰ ἐαυτῆς τέκνα.

7 Ἀλλὰ ἐγενήκαμεν ἡμῖν
εἰς τὴν μέσην σας, ὡς ἂν
φὸς ἐπιμελεῖται τὰ παιδία

8 Οὕτως, ἡμεῖς ὑμῶν,
εὐδοκῶμεν μεταδῆναι ὑμῖν ἢ
μόνον τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ,
ἀλλὰ καὶ τὰς ἐαυτῶν ψυχὰς,
διότι ἀγαπητοὶ ἡμῖν γιγέ-
νησθε.

8 Ἐτι καὶ ἡμεῖς ἐπιθυ-
μεῖς σας, ἀγαπήσαμεν ἐνὰ
μεταδώσωμεν, ὅχι μόνον
εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ,
καὶ ταῖς ψυχαῖς μαί,
ἥσαν ἀγαπημένοι μας.

9 Μημονεύετε γὰρ, ἀδελ-
φοί, τὸν κόπον ἡμῶν καὶ τὸν
μόχθον· νυκτὸς γὰρ καὶ
ἡμέρας ἐργαζόμενοι, πρὸς τὸ
μὴ ἐπιβαρῆσαι τίνα ὑμῶν,
ἐκηρύξαμεν εἰς ὑμᾶς τὸ εὐαγ-
γέλιον τῷ Θεῷ.

9 Διὰ τὸ ἐνδυμᾶσθε, ἀδελ-
φοί, τὸν κόπον μας καὶ
μόχθον· διὰ τὸ νύκτα καὶ
ἡμέραν ἐργαζόμεσθαι, διὰ
μὴ παραβαρῆσωμεν καὶ
ἀπὸ σας, κηρύττοντες εἰς
τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ.

10 Ὑμεῖς μάρτυρες καὶ ὁ
Θεός, ὡς ὁσίως καὶ δικαίως
καὶ ἀμίμητος ὑμῖν τοῖς
πιστεύουσιν ἐγενήθημεν·

10 Ἐστὶς εἰσθε μάρτυρες
ὁ Θεός, πῶς ὁσίως καὶ δικαίως
καὶ χωρὶς μέμφειν ἡμᾶς
εἰς ἑσᾶς ὅπῃ ἐπιστεύσατε·

11 Καθάπερ οἶδατε ὡς ἔνα
ἕκαστον ὑμῶν, ὡς πατὴρ τέκνα
ἐαυτοῦ, παρακαλῶντες ὑμᾶς
καὶ παραμυθόμενοι,

11 Καθὼς ἐξεύρετε
καθῆναι ἀπ' ἑσᾶς, ὡς πατε-
ρας τὰ παιδία τῆ, σας ἐπα-
ρακαλῶσαμεν, καὶ σας ἐπα-
γορεύσαμεν,

12 Καὶ μαρτυρούμενοι, εἰς
τὸ περιπατῆσαι ὑμᾶς ἀξίως
τῷ Θεῷ τῷ καλῶντι· ὑμᾶς
εἰς τὴν ἐαυτοῦ βασιλείαν καὶ
δόξαν.

12 Καὶ σας ἐκρίναμεν
τὸ ἐνὰ περιπατήσετε καὶ
πρέπει τῷ Θεῷ, ὅπῃ
καλεῖ εἰς τὴν ἐδικὴν τῆ βα-
σιλείαν καὶ δόξαν.

13 Διὰ τῆτο καὶ ἡμεῖς
εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ ἀδια-
λείπτως, ὅτι παραλαβόντες

13 Διὰ τῆτο καὶ ἡμεῖς
εὐχαριστοῦμεν τὸν Θεόν
τοτε, ὅτι ἔσωντας ἐνὰ σας

λογον ἀκοῆς παρ' ἡμῶν τοῦ
Θεοῦ, ἰδιόχουσι ἐ λόγον ἀνθρώ-
πων, ἀλλὰ (καθὼς ἴσιν ἀλη-
θῶς) λόγον Θεοῦ, ὃς καὶ
ἐνεργεῖται ἐν ὑμῖν τοῖς πιστέ-
ουσιν.

14 Ὑμεῖς γὰρ μιμηταὶ
ἐγενήθητε, ἀδελφοί, τῶν ἐκ-
κλησιῶν τοῦ Θεοῦ τῶν ὁσῶν ἐν
τῇ Ἰουδαίᾳ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ,
ὅτι ταῦτα ἐπάδετε καὶ ὑμεῖς
ὑπὸ τῶν ἰδίων συμφυλιτῶν,
καθὼς καὶ αὐτοὶ ὑπὸ τῶν
Ἰουδαίων.

15 Τῶν καὶ τὸν Κύριον
ἀποκτείναντων Ἰησοῦν καὶ τῆς
ἰδίας προφήτας, καὶ ἡμᾶς
ἐκδιωξάντων, καὶ Θεῷ μὴ ἀρι-
σκότων, καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις
ἐναντίων.

16 Κωλυόντων ἡμᾶς τοῖς
ἴδυσιν λαλῆσαι ἵνα σωθῶσιν,
εἰς τὸ ἀναπληρῶσαι αὐτῶν
τὰς ἁμαρτίας πάντοτε ἴφθα-
σε δι' ἐπ' αὐτὸς ἡ ὀργὴ εἰς
τέλει.

17 Ἡμεῖς δὲ, ἀδελφοί,
ἀπορφανισθέντες ἀφ' ὑμῶν
πρὸς καιρὸν ὥρας, προσώπων,
ἢ καρδίας, περισσοτέρως ἐσπυ-
δάσαμεν τὸ πρόσωπον ὑμῶν
ἰδεῖν ἐν πολλῇ ἐπιθυμίᾳ.

18 Διὸ ἠθελήσαμεν ἰλθεῖν
πρὸς ὑμᾶς (ἐγὼ μὲν Παῦλος)
καὶ ἄπαξ καὶ δις, καὶ ἐνέκο-
ψεν ἡμᾶς ὁ Σατανᾶς.

λάβετε τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ὅπῃ
ἀκήσετε ἀπὸ λόγου μας, τὸν
ἰδεχθήκετε, ὅχι λόγον ἀνθρώ-
πων, ἀλλὰ (καθὼς καὶ εἶναι
ἀληθινὰ) λόγον Θεοῦ, ὃ ὁποῖος
καὶ ἐνεργεῖ εἰς ἱσθᾶς ὅπῃ πι-
στεύετε.

14 Διὰ τὸ ἰσοῖς, ἀδελφοί,
ἐμιμηθήκετε ταῖς ἐκκλησίαις
τοῦ Θεοῦ, ὅπῃ εἶναι εἰς τὴν Ἰου-
δαίαν εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν,
ὅτι ἐπάδετε καὶ ἰσοῖς τὰ αὐτὰ
ἀπὸ τῆς ἰδίας ὁμοφυλίας, τὰ
ὅποια ἐπάδασιν καὶ ἐκτεῖνοι
ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας.

15 Οἱ ὅποιοι ἐφόνευσαν καὶ
τὸν Κύριον Ἰησοῦν καὶ τῆς ἰδίας
προφήτας, καὶ ἡμᾶς ἰδιώξαν,
καὶ τοῦ Θεοῦ δὲν ἀρίσκειν,
καὶ εἶναι ἐναντίοι ὁλοῶν τῶν
ἀνθρώπων.

16 Ἐμποδίζοντες μας εἰς
μὴν λαλήσωμεν εἰς τὰ ἴδια εἰς
σωθῆσιν, διὰ τὰ τελευτῶν
πάντοτε ταῖς ἁμαρτίαις τῆς
καὶ ἴφθασεν εἰς αὐτὸς ἡ ὀργὴ
εἰς τέλει.

17 Ἀμὴν ἡμεῖς, ἀδελφοί,
ἐρωτῶντας εἰς ἀπορφανισθῆμεν
ἀπὸ σᾶς εἰς καιρὸν ὥρας, μὴ τὸ
πρόσωπον, ὅχι μὴ τὴν καρ-
δίαν, περισσώτερον ἐσπυδάσα-
μεν εἰς εἰδῆμεν τὸ πρόσωπόν
σας μὴ πολλὴν ἐπιθυμίαν.

18 Διὰ τὴν τοῦ ἠθελήσαμεν εἰς
ἰλθεῖν εἰς ἱσθᾶς, (ἐγὼ ὁ Παῦ-
λος) καὶ μίαν φοράν, καὶ δύο,
ἀμὴν ὁ Σατανᾶς μᾶς ἐμπόδισεν.

19 Τίς γὰρ ἡμῶν ἐλπὶς, ἢ χαρὰ, ἢ ἑφάνθη· καυχῆσεως; ἢ ἔχθρὸν καὶ ὑμεῖς ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου, ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ αὐτῇ παρουσίᾳ;

20 Ὑμεῖς γάρ ἐστε ἡ δόξα ἡμῶν καὶ ἡ χαρὰ.

19 Διατὶ ποῖα εἶναι ἡ ἐλπίς ἡμῶν, ἢ χαρὰ ἡμῶν, ἢ ἑφάνθη· καυχῆσεως; ἢ ἔχθρὸν καὶ ὑμεῖς ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ;

20 Διατὶ ἐσεῖς εἰσδεσθε ἡμῶν ἡ ἰδική μας καὶ ἡ χαρὰ.

Κεφ. γ'. 3.

ΔΙΟ' μηκέτι γέγοντες, εὐδοκῆσαι καταλειφθῆναι ἐν Ἀθήναις μόνοι,

2 Καὶ ἐπέμψαμεν Τιμόθεον τὸν ἀδελφόν ἡμῶν καὶ διάκονον τοῦ Θεοῦ καὶ συνεργόν ἡμῶν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸ σπρίξαι ὑμᾶς καὶ παρακαλῆσαι ὑμᾶς περὶ τῆς πίστεως ὑμῶν.

3 Τῷ μηδένα σαίνεσθαι ἐν ταῖς θλίψεσι ταύταις· αὐτοὶ γὰρ οἶδατε ὅτι εἰς ταῦτο κείμεθα.

4 Καὶ γὰρ ὅτε πρὸς ὑμᾶς ἤμεν, προελέγομεν ὑμῖν ὅτι μέλλομεν θλίβεσθαι, καθὼς καὶ ἐγένετο, καὶ οἶδατε.

5 Διὰ τοῦτο καὶ γὰρ μηκέτι γίγναι, ἐπέμψα εἰς τὸ γινῶναι τὴν πίσιν ὑμῶν· μήπως ἐπειρασεν ὑμᾶς ὁ πειράζων, καὶ εἰς κενὸν γένηται ὁ κόπος ἡμῶν.

6 Ἄρτι δὲ ἰδόντος Τιμοθέου

ΔΙΑ' τὸτο μὴ δυνάμεθα πλέον νὰ ὑπομείνωμεν, ἡμεῖς ἔχοντες ὑμᾶς ἡμῶν ἡμῶν καὶ ἐπὶ ταῖς Ἀθήναις.

2 Καὶ ἐπέμψαμεν Τιμόθεον τὸν ἀδελφόν ἡμῶν καὶ διάκονον τοῦ Θεοῦ καὶ συνεργόν ἡμῶν εἰς τὸ σπρίξαι ὑμᾶς καὶ παρακαλῆσαι ὑμᾶς περὶ τῆς πίστεως ὑμῶν.

3 Νὰ μὴν ταράττεται ἡ καρδιά ὑμῶν διὰ ταῦτα ταῖς θλίψεσι, αὐτοὶ γὰρ οἶδατε ὅτι εἰς ταῦτο κείμεθα.

4 Διατὶ καὶ ὅταν ἡμεῖς ἦμεν παρὰ ὑμᾶς, εἰς τὸ πείρασεν ὑμᾶς ὁ πειράζων, καθὼς καὶ ἐγένετο, καὶ οἶδατε.

5 Διὰ τοῦτο καὶ γὰρ μηκέτι γίγναι, ἐπέμψα εἰς τὸ γινῶναι τὴν πίσιν ὑμῶν· μήπως ἐπειρασεν ὑμᾶς ὁ πειράζων, καὶ εἰς κενὸν γένηται ὁ κόπος ἡμῶν.

6 Καὶ πρὸ οὐλοῦ ἡμεῖς

ὅς ἡμᾶς ἀφ' ὑμῶν, καὶ εὐ-
αγγελισαμένη ἡμῖν τὴν πίστιν
καὶ τὴν ἀγάπην ὑμῶν, καὶ ὅτι
ἔχετε μείζαν ἡμῶν ἀγαθὴν
ἀντοχήν, ἐπιποθῶντες ἡμᾶς
δεῖν, καθάπερ καὶ ἡμεῖς
μας·

ἔλθῃ ἀπ' ἰσᾶς εἰς ἡμᾶς ὁ Τίμος
θεός, καὶ νὰ μᾶς φέρῃ καλὰ
μηνύματα διὰ τὴν πίστιν καὶ
τὴν ἀγάπην σας, καὶ ὅτι
ἔχετε ἐνδύμῃσιν ἀγαθὴν διὰ
λόγῳ μῆ, ἔχοντες πάντοτε
μεγάλον πόθον νὰ μᾶς εἰδῇτε,
ὡσάν καὶ ἡμεῖς ἀγαπήμεν νὰ
εἰδῶμεν ἰσᾶς·

7 Διὰ τῆτο παρεκλή-
θημεν, ἀδελφοί, ἐφ' ὑμῖν,
ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει καὶ
ἀνάγκῃ ἡμῶν, διὰ τῆς ὑμῶν
πίστεως·

8 Ὅτι οὖν ζῶμεν ἰὰν ὑμεῖς,
ἐθήκητε ἐν Κυρίῳ.

9 Τίνα γάρ εὐχαριστίας
δυνάμεσθαι τῷ Θεῷ ἀνταπο-
δοῦναι περὶ ὑμῶν, ἐπὶ πάσῃ
τῇ χαρᾷ ἣ χαίρομεν δι'
ὑμᾶς ἐμπροσθεν τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν.

10 Νυκτὸς καὶ ἡμέρας
ἐπὶ ἐκπερισσὴν δεόμενοι εἰς
τὸ ἰδεῖν ὑμῶν τὸ πρόσωπον,
καὶ καταρτίσαι τὰ ὑστερή-
ματα τῆς πίστεως ὑμῶν·

11 Αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς καὶ πα-
τήρ ἡμῶν, καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν
Ἰησοῦς Χριστὸς κατευδύναι τὴν
ὁδὸν ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς.

12 Ὑμᾶς δὲ ὁ Κύριος
πλειονάσαι καὶ περισσεύσαι
τῇ ἀγάπῃ εἰς ἀλλήλους καὶ
εἰς πάντας, καθάπερ καὶ
ἡμεῖς εἰς ὑμᾶς·

13 Εἰς τὸ τηρεῖν ὑμῶν
τὰς καρδίας ἀμίμπτως ἐν

7 Διὰ τῆτο ἐπαρηγορηθή-
καμεν, ἀδελφοί, εἰς ἰσᾶς,
ἀνάμεσα εἰς ὅλαις μας ταῖς
θλίψεσιν καὶ ταῖς ἀνάγκαις,
διὰ τὴν πίστιν σας·

8 Ὅτι τῶρα ζῶμεν, ἰὰν
ἰσῆς τέκεσθαι εἰς τὸν Κύριον.

9 Διατὶ, ποίαν εὐχα-
ριστίαν δυνάμεσθαι νὰ ἀνταπο-
δώσωμεν τοῦ Θεοῦ διὰ λόγῳ
σας, διὰ ὅλην τὴν χαρὰν ὅπῃ
χαίρομεσθαι διὰ λόγῳ σας
ὀμπροσθὰ εἰς τὸν Θεὸν μας,

10 Νύκτα καὶ ἡμέρα παρα-
καλύμεν πολλὰ τὸν Θεόν, νὰ
εἰδῶμεν τὸ πρόσωπόν σας, καὶ
νὰ τελειώσωμεν τὰ ἑλλειψί-
ματα τῆς πίστεώς σας·

11 Καὶ αὐτὸς ὁ Θεὸς καὶ
πατήρ μας, καὶ ὁ Κύριός μας
Ἰησοῦς Χριστὸς, νὰ μᾶς κα-
τευδύσῃ εἰς ἰσᾶς.

12 Καὶ ὁ Κύριος νὰ σας
πληθύνῃ καὶ νὰ σας περισσεύῃ
τὴν ἀγάπην ὅπῃ ἔχετε ἀνάμι-
σά σας καὶ εἰς ὅλους, καθὼς
καὶ ἡμεῖς ἔχομεν εἰς ἰσᾶς·

13 Εἰς τὸ νὰ τηρεῖν αὐτὰς
ταῖς καρδίαις σας ἀκατηγόρη-

ἀγιοσύνη, ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ
καὶ πατρὸς ἡμῶν, ἐν τῇ παρη-
σία τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ μετὰ πάντων τῶν
ἀγίων αὐτοῦ.

ταῖς εἰς τὴν ἀγιοσύνην
προτὰ εἰς τὸν Θεὸν καὶ πατέρα
μας, ὅταν ἔλθῃ ὁ Κύριος
ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς μὲ ὅλους
ἀγίους τε.

Κεφ. δ'. 4.

ΤΟ' λοιπὸν ἦν, ἀδελφοί,
ἑρωτῶμεν ὑμᾶς καὶ πα-
ρακαλῶμεν ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ,
καθὼς παρελάβετε παρ' ἡμῶν
τὸ πῶς δεῖ ὑμᾶς περιπατεῖν
καὶ ἀρεσκέν Θεῷ, ἵνα περισ-
σεύητε μᾶλλον.

2 Οἴδατε γάρ τινες πα-
ραγγελίας ἐδώκαμεν ὑμῖν διὰ
τῷ Κυρίῳ Ἰησοῦ.

3 Τῆτο γάρ ἐστι δέλημα
τῷ Θεῷ, ὁ ἀγιασμός ὑμῶν,
ἀπέχεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ τῆς
πορνείας.

4 Εἰδέναι ἕκαστον ὑμῶν τὸ
ἑαυτῷ σκευῶν κτασθῆαι ἐν
ἀγιασμῷ καὶ τιμῇ.

5 Μὴ ἐν πάδει ἐπιθυμίᾳ,
καθάπερ καὶ τὰ ἔδνη τὰ μὴ
εἰδῶτα τὸν Θεόν.

6 Τὸ μὴ ἐπερδαίνειν καὶ
πλεονεκτεῖν ἐν τῷ πράγματι
τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· διότι
ἐκδικος ὁ Κύριος περὶ πάντων
τῶτων, καθὼς καὶ προεί-
παμεν ὑμῖν, καὶ διμαρτυρέα-
μεθα.

7 Οὐ γάρ ἐκάλεσιν ἡμᾶς
ὁ Θεὸς ἐπὶ ἀκαθαρσία, ἀλλ'
ἐν ἀγιασμῷ.

ΤΟ' λοιπὸν, ἀδελφοί,
τῆμεν ἀπὸ σᾶς, καὶ
παρκαλῶμεν ἐν Κυρίῳ Ἰη-
σοῦ καθὼς ἐπαρελάβετε ἀπ' ἡ-
μῶν τὸ πῶς κάμει χρεῖα τὰ
πατῆτε καὶ νὰ ἀρεσκίτε
Θεῷ, νὰ περισσεύητε περισ-
τερον εἰς τῆτο.

2 Διατὶ ἰξεύετε τὰς
παραγγελίας σᾶς ἐδῶκα
διαμέσω τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

3 Διατὶ τῆτο δέλημα
τοῦ Θεοῦ, ὁ ἀγίασ-
μας, νὰ φυλάγεσθε ἀπὸ
πορνείαν.

4 Νὰ ἰξεύρῃ καθένας
σᾶς, νὰ φυλάττῃ τὸ ἑαυ-
τῷ, μὲ ἀγιασμόν καὶ τιμῇ.

5 Ὅχι εἰς τὰ πάδει
ἐπιθυμίας, ὥσπερ καὶ τὰ
ἔδνη δὲν γνωρίζουσι Θεόν.

6 Διὰ νὰ μὴν ὑπερ-
καὶ πλεονεκτῇ κανέναν
πρᾶγμα τῆτο τὸν ἀδελφόν
διὰτὶ ὁ Κύριος εἶπαι ἐν
κητῆς διὰ ὅλα ἑτάτα, καὶ
σᾶς ἐπροείπαμεν καὶ
ἐμαρτυρησαμεν.

7 Διατὶ ὁ Θεὸς
ἐκάλεσιν εἰς ἀκαθαρσίαν
ἀλλὰ εἰς ἀγιασμόν.

8 Τοιγαρὺν ὁ ἀδιτών, οὐκ
ἐνδρωποιν ἀδιτεῖ, ἀλλὰ τὸν
Θεὸν τὸν καὶ δόντα τὸ Πνεῦμα
αὐτῷ τῷ ἁγίον εἰς ἡμᾶς.

9 Περὶ δὲ τῆς φιλαδελφίας
ἡ χρεῖαν ἔχετε γράφειν ὑμῖν·
αὐτοὶ γὰρ ὑμῖς Θεοδίδακ-
τοὶ ἴτε εἰς τὸ ἀγαπᾶν ἀλ-
λόλους.

10 Καὶ γὰρ ποιῆτε αὐτὸ
εἰς πάντας τὰς ἀδελφάς τὰς
ἐν ὅλῃ τῇ Μακεδονίᾳ· παρὰ
καλῶμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί,
περισσεύειν μᾶλλον·

11 Καὶ φιλοτιμιῶσθαι ἡσυ-
χάζειν, καὶ πράσσειν τὰ
ἴδια, καὶ ἐργάζεσθαι ταῖς
ἰδίαις χερσὶν ὑμῶν, καθὼς
ὑμῖν παραγγείλαμεν·

12 Ἵνα περιπατῆτε ἐν-
σχημόνως πρὸς τὰς ἐξω, καὶ
μηδεὶός χρεῖαν ἔχητε.

13 Οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς
ἀγνοῦν, ἀδελφοί, περὶ τῶν
κοιμημένων, ἵνα μὴ λυ-
πῶσθε, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ
οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα.

14 Εἰ γὰρ πιστεύομεν ὅτι
Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη,
ἔτω καὶ ὁ Θεὸς τὰς κοιμη-
θέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ, ἄξει
σὺν αὐτῷ·

15 Τῆτο γὰρ ὑμῖν λέγομεν

8 Τὸ λοιπὸν ἐκείνῳ ὅπῃ
καταφρονεῖ ἐνῆτα, δὲν κατα-
φρονεῖ ἀνδρωποιν, ἀλλὰ τὸν
Θεόν, ὁ ἰποῦν· ἔδωκε τὸ
Πνεῦμά τῃ τῷ ἁγίον εἰς
ἡμᾶς.

9 Καὶ διὰ τὴν φιλαδελ-
φίαν δὲν ἔχετε χρεῖαν νὰ σᾶς
γράφωμεν· διατὶ αὐτοὶ σας
ἰτεῖς εἰσθε Θεοδίδακτοι, εἰς τὸ
νὰ ἀγαπᾶτε ἕνας τὸν ἄλλον.

10 Διατὶ καὶ τὸ κάμνετε
τῆτο εἰς ὅλης τῆς ἀδελφῆς,
ὅπῃ εἶναι εἰς ὅλην τὴν Μακε-
δονίαν· καὶ σᾶς παρακαλῶμεν,
ἀδελφοί, νὰ αὐγατίζετε πε-
ρισσότερον·

11 Καὶ σπουδάζετε νὰ ἡσυ-
χάζετε, καὶ νὰ κάμνετε τὰ
ἴδια σας, καὶ νὰ κοπιάζετε
μὲ τὰ ἰδικά σας χεῖρα, καθὼς
σᾶς ἐπαραγγείλαμεν·

12 Διὰ νὰ περιπατῆτε μὲ
τὰς ἐξω τακτικά, καὶ καθὼς
πρέπει, καὶ νὰ μὴν χρειάζεσθε
τίποτες.

13 Καὶ θέλω νὰ γνωρίζετε,
ἀδελφοί, διὰ ἐκείνης ὅπῃ
ἐκοιμήθησαν, διὰ νὰ μὴν λυ-
πᾶσθε, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ
ὅπῃ δὲν ἔχον ἐλπίδα.

14 Διατὶ εἰς πιστεύομεν
ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ
ἀνέστη, τέτοιαις, λογῆς καὶ ὁ
Θεὸς ἐκείνης ὅπῃ ἐκοιμήθησαν,
διαμίσθ τοῦ Ἰησοῦ, θίλει τὰς
φέρει ἀντάμα μετ' αὐτόν·

15 Διατὶ ἰτῆτο σᾶς λέγο-

4 E 2

ἐν λόγῳ Κυρίου, ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι εἰς τὴν παρυσίαν τοῦ Κυρίου, ἢ μὴ φθάσωμεν τῆς κοιμηθέντας·

16^ο Ὅτι αὐτὸς ὁ Κύριος ἐν κελεύσματι, ἐν φωνῇ ἀρχαγγέλου, καὶ ἐν σάλπιγγι Θεοῦ καταβήσεται ἀπ' οὐρανό, καὶ οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ ἀναστήσονται πρῶτον·

17^ο Ἐπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι, ἅμα σὺν αὐτοῖς ἀρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις εἰς ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου εἰς αἴρα· καὶ ἔτω πάντοτε σὺν Κυρίῳ ἰσόμεθα.

18^ο Ὡς παρακαλεῖτε ἀλλήλους ἐν ταῖς λόγοις τῆς πίστεως.

μεν μὲ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες, οἱ λοιποὶ ὅπῃ θέλομεν ἀπομαίνοι εἰς τὴν παρυσίαν τῆ Κυρίου· ὃν θέλομεν φθάσει ἐκείνους ἐν κοιμηθήκαν·

16 Διατὶ αὐτὸς ὁ Κύριος μὲ φωνὴν προσηκτικὴν, καὶ φωνὴν ἀρχαγγέλου, καὶ τὴν σάλπιγγα τῆ Θεοῦ κατέβη ἀπὸ τὸν οὐρανόν, καὶ οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ ἀνασταθῇ προτίτερα·

17 Ἀπὸ ἐκεῖ ἡμεῖς οἱ ζῶντες ὅπῃ θέλομεν ἀπομαίνοι, ὁμοῦ μετ' αὐτῆς θέλομεν παχθῇ εἰς τὰ σύννεφα εἰς ἀπάντησιν τῆ Κυρίου εἰς τὸν αἴρα· καὶ τοιοῦτω τρόπῳ πάντοτε ὡς ἡμεῖς ἰσομεν εἶσθαι μὲ τὸν Κύριον·

18 Τὸ λοιπὸν παρακαλεῖτε ἕνα τὸν ἄλλον μὲ τὰ λόγια τῆς πίστεως.

Κεφ. ε'. 5.

Περὶ δὲ τῶν χρόνων καὶ τῶν καιρῶν, ἀδελφοί, ἢ χρεῖαν ἔχετε ὑμῖν γράφεισθαι·

2 Αὐτοὶ γὰρ ἀκριβῶς οἶδατε ὅτι ἡ ἡμέρα Κυρίου ὡς κλέπτῃς ἐν νυκτὶ, ἔτως ἔρχεται.

3 Ὅταν γὰρ λέγωσιν· Εἰρήνη καὶ ἀσφάλεια, τότε αἰφνίδιως αὐτοῖς ἐφίσταται ὁλεθρὸς, ὥσπερ ἡ ὕδὴν τῇ ἐν γαστρὶ ἐχούσῃ καὶ ἢ μὴ ἐκφύγῃσιν.

ΚΑΙ διὰ τῆς χρόνης καὶ τῶν καιρῶν, ἀδελφοί, διὰ τὴν χρεῖαν νὰ σὰς γράφωμεν·

2 Διατὶ ἰσοῖς ἐστέ ἀκριβῶς, ὅτι ἡ ἡμέρα Κυρίου ὡς κλέπτῃς ἐρχεται τὴν νύκτα·

3 Διατὶ ὅταν λέγωσιν· Εἰρήνη καὶ ἀσφάλεια, τότε παρ' οὗς ἔρχεται ἀπάνω της ὁ πῦρ, καδὼς τὸ κοίλο ποτήριον εἰς τὴν ἐγγαστρωμένην· καὶ οἱ θάλας ἡμπορεῖσαι νὰ φύγῃν.

4 Ὑμεῖς δὲ, ἀδελφοί, οὐκ ἔστε ἐν σκότει, ἵνα ἡ ἡμέρα ὑμῶν ὡς κλέπτῃ καταλάβῃ.

5 Πάντες ὑμεῖς υἱοὶ φωτός ἐστε καὶ υἱοὶ ἡμέρας· οὐκ ἐσμὲν νυκτός, ἢ δὲ σκότης.

6 Ἄρα ἔν μὴ καθεύδωμεν ὡς καὶ οἱ λοιποὶ, ἀλλὰ γρηγορῶμεν καὶ νήφωμεν.

7 Οἱ γὰρ καθεύδοντες, νυκτός καθεύδουσι· καὶ οἱ μεθυσκόμενοι, νυκτός μεθύουσιν.

8 Ὑμεῖς δὲ ἡμέρας ὄντες, νήφωμεν ἐνδυσάμενοι θώρακα πίστεως, καὶ ἀγάπης, καὶ περικεφαλαίαν, ἑλπίδα σωτηρίας.

9 Ὅτι οὐκ ἔδειτο ὑμᾶς ὁ Θεὸς εἰς ὀργήν, ἀλλ' εἰς περιποίησιν σωτηρίας διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

10 Τῇ ἀποθανόντῃ ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα ἢτε γρηγορῶμεν, ἢτε καθεύδωμεν, ἅμα σὺν αὐτῇ ζήσωμεν.

11 Διὸ παρακαλεῖτε ἀλλήλους, καὶ οἰκοδομεῖτε εἰς τὸν ἑνα, καθὼς καὶ ποιεῖτε.

12 Ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, εἰδέσθαι τὰς κοπιῶν-

4 Ἀμὴν ἔσεῖς, ἀδελφοί, δὲν εἰσθε εἰς τὸ σκότῃ, καὶ σὰς φθάσῃ ἐκεῖνη ἡ ἡμέρα ὡσαν κλέπτῃ.

5 Ὅλοι ἐσεῖς εἰσθε υἱοὶ φωτός καὶ υἱοὶ ἡμέρας· δὲν ἐσμὲν τῆς νύκτας, ἢ δὲ τῇ σκότης.

6 Ἄς μὴν κοιμέμεσθε λοιπὸν, ὡσαν καὶ οἱ λοιποὶ, ἀλλὰ ἄς ξαγρυπνήμεν καὶ ἄς εἴμεσθε μετρημένοι εἰς τὰ φαγητὰ καὶ ποτά.

7 Διατὶ ἐκεῖνοι ὅπῃ κοιμῶνται, τὴν νύκτα κοιμῶνται· καὶ ἐκεῖνοι ὅπῃ μεθύσι, τὴν νύκτα μεθύσι.

8 Ἀμὴν ὑμεῖς ὅπῃ εἴμεσθε (υἱοὶ) τῆς ἡμέρας, ἄς ἐγκρατευώμεσθιν, ἔσοντας νὰ ἐνδύμεν τὸ σιδηροῦτοκάμισον τῆς πίστεως καὶ ἀγάπης, καὶ τὴν περικεφαλαίαν, τὴν ἑλπίδα τῆς σωτηρίας.

9 Ὅτι ὁ Θεὸς δὲν μᾶς ὤρσεν εἰς ὀργήν, ἀλλ' εἰς ἀπόκτησιν τῆς σωτηρίας, διαμίσθῃ τῇ Κυρίῃ μας Ἰησοῦ Χριστῷ.

10 Ὅπῃ ἀπέθανιν διὰ λόγῳ μας, διὰ νὰ ζῶμεν ἀντάμα μετ' αὐτὸν, κἄντε ἀγρυπνήμεν, κἄντε κοιμώμεσθε.

11 Διὰ τῆτο παρακινᾷτε ἕνας τὸν ἄλλον, καὶ οἰκοδομεῖτε, ἕνας τὸν ἄλλον, καθὼς καὶ κάμετε.

12 Καὶ παρακαλῶμεν σᾶς, ἀδελφοί, νὰ γνωρίζετε ἑαυ-

4 Ε 3

κας ἐν ὑμῖν, καὶ προῖς-αμείνης
ὑμῶν ἐν Κυρίῳ, καὶ νηδετῶν-
τας ὑμᾶς·

13 Καὶ ἡγεῖσθαι αὐτὰς
ὑπὲρ ἐκπερισσῇ ἐν ἀγάπῃ διὰ
τὸ ἔργον αὐτῶν· εἰρηνεύετε ἐν
ἑαυτοῖς.

14 Παρακαλῶμεν δὲ ὑμᾶς,
ἀδελφοί, νηδετῆτε τὴς ἀτάκ-
της, παραμυθεῖσθε τὴς ὀλι-
γοψύχους, ἀν-έχουσθε τῶν
ἀσθενῶν, μακροθυμεῖτε πρὸς
πάντας.

15 Ὁρᾶτε μὴ τις κακὸν
αἰτὶ κακῇ τινὶ ἀποθῶ· ἀλλὰ
πάντοτε τὸ ἀγαθὸν διώκετε
καὶ εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς
πάντας.

16 Πάντοτε χαίρετε.

17 Ἀδελείπτως προσεύ-
χεσθε.

18 Ἐν παντὶ εὐχαρισεῖτε·
τῷτο γὰρ δέλημα Θεῷ ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς ὑμᾶς.

19 Τὸ Πνεῦμα μὴ σβέν-
νυτε.

20 Προφητείας μὴ ἐξουδε-
νεῖτε.

21 Πάντα δοκιμάζετε· τὸ
καλὸν κατέχετε.

22 Ἀπὸ παντὸς εἶδους πο-
νηρίας ἀπέχεσθε.

23 Αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς τῆς
εἰρήνης ἀγιασάτω ὑμᾶς ὁλο-
τελῆς· καὶ ὑλόκληρον ὑμῶν,
τὸ πνεῦμα, καὶ ἡ ψυχὴ,

καὶ ὁ πῦρ κοπιᾷ· ἀνιάμε-
σας, καὶ εἶναι προετοίμους
ἐν Κυρίῳ, καὶ σᾶς νηδε-
τῶσι·

13 Καὶ ἡ τὴς ἡγε-
κατὰ πολλὰ τιμημένους ἐν
ἀγάπῃ, διὰ τὸ ἔργον τῶν
εἰρηνεύετε ἀνιάμεσά σας.

14 Καὶ σᾶς παρακα-
μεν, ἀδελφοί, νηδετάτω
ἀτάκτης, παρηγορεῖτε τὴν
ὀλιγοψύχους, βοηθάτε τὴν
ἀσθενεῖς, μακροθυμεῖτε
ὅλως.

15 Βλέπετε νὰ μὴ ἀποθῶ
τινάς εἰς κανένα κακὸν ἀ-
κακῇ· ἀλλὰ πάντοτε ἀνι-
θάτε τὸ ἀγαθὸν καὶ εἰς ὑ-
μῶν καὶ εἰς ὅλους.

16 Πάντοτε χαίρεσθε.

17 Πάντοτε προσεύ-
χεσθε.

18 Εἰς κάθε πρᾶγμα εὐ-
χαρισεῖτε· διὰ τὸ τῷτο δέ-
λημα τοῦ Θεοῦ ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς ὑμᾶς.

19 Τὸ Πνεῦμα μὴ
σβέννυτε.

20 Ταῖς προφητεῖαις
ταῖς καταφρονεῖτε.

21 Ὅλα δοκιμάζετε· καὶ
κρατεῖτε τὸ καλόν.

22 Ἀπὸ κάθε λογῆς πο-
νηρίας φυλάγεσθε.

23 Καὶ αὐτὸς ὁ Θεὸς τῆς
εἰρήνης, νὰ σᾶς ἀγιασῇ ὁλο-
τελῆς, καὶ τὸ πνεῦμά σας σωτῆ-
ρὸν, καὶ ἡ ψυχὴ, καὶ τὸ σῶμα

καὶ τὸ σῶμα ἀμέμπτως ἐν
τῇ παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ τηρηθεῖη.

24 Πιστὸς ὁ καλῶν ὑμᾶς,
ὃς καὶ ποιήσει.

25 Ἀδελφοὶ, προσεύχεσθε
περὶ ἡμῶν.

26 Ἀσπάσασθε τὰς ἀδελ-
φὰς πάντας ἐν φιλήματι
ἁγίῳ.

27 Ὁρκίζω ὑμᾶς τὸν
Κύριον, ἀναγνωσθῆναι τὴν
ἐπιστολὴν πᾶσι τοῖς ἁγίοις
ἀδελφοῖς.

28 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ'
ὑμῶν. Ἀμήν.

† Πρὸς Θεσσαλονικεῖς
πρώτη ἐγράφη ἀπὸ Ἀθη-
νῶν.

ἄμποτες νὰ φυλαχθοῦν χωρὶς
μέμψιν εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ
Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

24 Ἐκεῖν^Θ ὁποῦ σᾶς
καλεῖ εἶναι πιστὸς, ὁ ὁποῖ^Θ
καὶ θέλει τὸ κάμει.

25 Ἀδελφοί, προσεύχεσθε
διὰ λόγῳ μας.

26 Χαιρετήσετε ὅλους τὰς
ἀδελφὰς μὲ φιλημα ἁγιον.

27 Σᾶς ὁρκίζω εἰς τὸν
Κύριον, νὰ ἀναγνωσθῇ ἡ
ἐπιστολὴ εἰς ὅλους τὰς ἁγίας
ἀδελφὰς.

28 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου
μας Ἰησοῦ Χριστοῦ ᾶς εἶναι
μὲ λόγῳ σας. Ἀμήν.

† Ἡ εἰς Θεσσαλονικεῖς
πρώτη ἐγράφη ἀπὸ ταῦς
Ἀθήναις.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἡ ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΪΣ

ἘΠΙΣΤΟΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Κεφ. α'. 1.

ΠΑΥΛΟΣ καὶ Σιλβανὸς
καὶ Τιμόθεος τῇ ἐκκλη-
σίᾳ Θεσσαλονικέων, ἐν Θεῷ
πατρὶ ἡμῶν καὶ Κυρίῳ Ἰησοῦ
Χριστῷ.

2 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη
ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ
Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Εὐχαρισεῖν οφείλομεν
τῷ Θεῷ πάντοτε περὶ ὑμῶν,
ἀδελφοί, καθὼς ἄξιόν ἐστιν,
ὅτι ὑπεραυξάνει ἡ πίστις
ὑμῶν, καὶ πλεονάζει ἡ ἀγάπη
εἰς ἐκάστη πάντων ὑμῶν εἰς
ἀλλήλους·

4 Ὡς ἡμᾶς αὐτὸς ἐν
ὑμῖν καυχᾶσθαι ἐν ταῖς ἐκ-
κλησίαις τοῦ Θεοῦ, ὑπὲρ τῆς
ὑπομονῆς ὑμῶν, καὶ πίστεως
ἐν πᾶσι τοῖς διωγμοῖς ὑμῶν,
καὶ ταῖς θλίψεσιν αἷς
ἀνέχισθε.

5 Ἐνδειγμα τῆς δικαίας
κρίσεως τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸ κα-
ταξιωθῆναι ὑμᾶς τῆς βα-
σιλείας τοῦ Θεοῦ, ὑπὲρ ἧς
καὶ πάσχετε·

ΠΑΥΛΟΣ καὶ Σιλβανὸς
καὶ Τιμόθεος εἰς τὴν ἐκ-
κλησίαν τῶν Θεσσαλονικέων
εἰς τὸν Θεὸν τὸν πατέρα
καὶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν.

2 Ἄς εἴη χάρις εἰς ὑμᾶς
καὶ εἰρήνη ἀπὸ τοῦ Θεοῦ
πατέρα μας καὶ τοῦ Κυρίου
Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Ἀδελφοί, χρεωστούμεθα
εὐχαριστῆναι τῷ Θεῷ πάντοτε
διὰ λόγον σας, καθὼς ἔστι
ἄξιον, ὅτι ἡ πίστις σας αὐξάνεται
περισσότερον, καὶ περισσύτερον
ἀγάπη τοῦ καθ' ἑνὸς ἀλλή-
λους σας, ἐνὸς εἰς τὸν ἄλλον·

4 Ὡς ὅπῃ ἡμεῖς οἱ ἀποστό-
λοι καυχώμεσθαι εἰς ἰσχυρίαν
ταῖς ἐκκλησίαις τοῦ Θεοῦ, ὑπὲρ
τὴν ὑπομονὴν σας καὶ πίστιν
εἰς ὅλης τῆς διαγωγῆς σας
καὶ ταῖς θλίψεσιν ὅπου ὑμεῖς
μένετε.

5 (Τὸ ὅποιον εἶναι) ὅπως
ἔσται ἡ δικαία κρίσις τοῦ
Θεοῦ, εἰς τὸ νὰ καταξιωθῶνται
εἰσεῖν τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ
διὰ τὴν ὁποίαν καὶ πάσχετε·

6 Ἐπεὶ δὲ δίκαιον παρὰ Θεοῦ
ἀνταποδοῦναι τοῖς θλίβουσιν
ὑμᾶς θλίψιν·

7 Καὶ ὑμῖν τοῖς θλιβομένοις
ἄνισιν μετ' ἡμῶν, ἐν τῇ ἀπο-
καλύψει τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἀπ'
ἐρατοῦ μετ' ἀγγέλων δυνά-
μεως αὐτοῦ,

8 Ἐν πυρὶ φλογὸς, διδόντες
ἐκδίκησιν τοῖς μὴ εἰδόσι Θεόν,
καὶ τοῖς μὴ ὑπακούεσι τῷ
εὐαγγελίῳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ·

9 Οἵτινες δίκην τίσουσιν,
ὀλεθρον αἰώνιον, ἀπὸ προσώπου
τῆ Κυρίου, καὶ ἀπὸ τῆς δόξης
τῆς ἰσχύος αὐτοῦ·

10 Ὅταν ἔλθῃ ἐνδοξασθῇ-
ναι ἐν ταῖς ἀγίοις αὐτοῦ, καὶ
θαυμασθῆναι ἐν πᾶσι τοῖς
πίστευσιν, (ὅτι ἐπιτεύθη τὸ
μαρτύριον ἡμῶν ἐφ' ὑμᾶς,) ἐν
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

11 Εἰς ὃ καὶ προσευχόμε-
θα πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἵνα
ὑμᾶς ἀξιώσῃ τῆς κλήσεως
ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ πληρώσῃ
πᾶσαν εὐδοκίαν ἀγαθωσύ-
νης, καὶ ἔργον πίστεως ἐν ду-
νάμει·

12 Ὅπως ἐνδοξασθῇ τὸ
ὄνομα τῆ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ ἐν ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς
ἐν αὐτῷ, κατὰ τὴν χάριν τῆ

6 Ἐπεὶ δὲ εἶναι δίκαιον
σημὰ εἰς τὸν Θεόν, ἵνα ἀντα-
ποδώσῃ θλίψιν εἰς ἐκείνους ὅπῃ
σᾶς θλίβουσιν·

7 Καὶ ἰσοῦς ὅπῃ θλίβεισθε
(ἵνα σᾶς δώσῃ) ἄνισιν ἀντάμα
μετ' ἡμᾶς, εἰς τὴν ἀποκάλυψιν
τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ ἀπὸ τὸν
ἐρατόν μὲ τὰς ἀγγέλους τῆς
δυνάμεώς τε,

8 Μὲ φωτίαν φλογερὴν
ἵνα κάμῃ ἐκδίκησιν εἰς ἐκείνους
ὅπῃ δὲν γνωρίζουν Θεόν, καὶ
εἰς ἐκείνους ὅπῃ δὲν ὑπακούουσιν
τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Κυρίου μας
Ἰησοῦ Χριστοῦ·

9 Οἱ ὅποιοι θέλωσι κατα-
δικασθῇ φθορὰν παντοτεινὴν
ἀπὸ τὸ πρόσωπον τοῦ Κυρίου,
καὶ ἀπὸ τὴν δόξαν τῆς δυνά-
μεώς τε·

10 Ὅταν ἔλθῃ ἵνα δοξα-
σθῇ εἰς τὰς ἀγίες τε, καὶ ἵνα
θαυμασθῇ εἰς ὅλης ἐκείνους
ὅπου πιστεύουσιν, (ὅτι ἐπιτεύθη
ἡ μαρτυρία μας εἰς ὑμᾶς,)
εἰς τὴν ἡμέραν ἐκείνην.

11 Διὰ τὸ ὅποιον καὶ προσ-
ευχόμεσθαι πάντοτε διὰ λόγου
σας, διὰ ἵνα σᾶς κάμῃ ἀξίους
τοῦ καλεσμοῦ ὁ Θεὸς μας, καὶ
ἵνα τελειώσῃ πᾶσαν εὐδοκίαν
ἀγαθωσύνης, καὶ ἔργον πίστεως
μὲ δύναμιν·

12 Διὰ ἵνα δοξασθῇ τὸ
ὄνομα τῆ Κυρίου μας Ἰησοῦ
Χριστοῦ εἰς ὑμᾶς, καὶ ἰσοῦς ἵνα
δοξασθῇτι εἰς αὐτόν, κατὰ

Θεῷ ἡμῶν, καὶ Κυρίῳ Ἰησοῦ
Χριστῷ.

τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ μας καὶ
Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Κεφ. β'. 2.

ΕΡΩΤῶΜΕΝ ΔΕ ὑμᾶς, ἀδελ-
φοί, ὑπὲρ τῆς παρουσίας
τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
καὶ ἡμῶν ἐπισυναγωγῆς ἐπ'
αὐτὸν,

2 Εἰς τὸ μὴ ταχέως σα-
λευθῆναι ὑμᾶς ἀπὸ τῆ νοῆς,
μήτε θροεῖσθαι, μήτε διὰ
πνεύματος, μήτε διὰ λόγου,
μήτε δι' ἐπιστολῆς ὡς δι'
ἡμῶν, ὡς ὅτι ἐνέστηκεν ἡ ἡμέρα
τοῦ Χριστοῦ.

3 Μήτις ὑμᾶς ἐξαπατήσῃ
κατὰ μηδέν τρέπον ὅτι εἴαν
μὴ ἔλθῃ ἡ ἀποφασία πρῶ-
τον, καὶ ἀποκαλυφθῇ ὁ ἄν-
θρωπος τῆς ἀμαρτίας, ὁ
υἱὸς τῆς ἀπωλείας.

4 Ὁ ἀντικείμενος καὶ
ὑπερυψώνεται ἐπὶ πάντα
λεγόμενον Θεὸν ἢ σέβασμα,
ὡς αὐτὸν εἰς τὸν ναὸν τοῦ
Θεοῦ ὡς Θεὸν καθίσαι, ἀπο-
δεικνύοντα ἑαυτὸν ὅτι ἐστὶ
Θεός.

5 Οὐ μνημονεύετε ὅτι ἔτι
ὦν πρὸς ὑμᾶς, ταῦτα ἔλεγον
ὑμῖν;

6 Καὶ νῦν τὸ κατέχει οἷ-

ΚΑΙ ὡς παρακαλῶν
ἀδελφοί, διὰ τὴν παρου-
σίαν τοῦ Κυρίου μας Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν ἀκριβοῦς
θροεσίαν μας εἰς αὐτόν,

2 Νὰ μὴν σαλευθῇ
γλύκωρα ἑσῆς ἀπὸ τῆς νο-
ῆς σας, μηδὲν ἀσυχνοῦν
μηδὲ μὲ πνεῦμα, μηδὲ
λόγον, μηδὲ διαμίσθον ἐπιστο-
λῆς, ὡς ἂν τάχα γενησάμε-
νης διαμίσθον μας, ὡς ἂν
να ἐσθῆμωσεν ἡ ἡμέρα
τοῦ Χριστοῦ.

3 Κανένας ὅς μὴν σᾶς ἐξα-
πατήσῃ εἰς κανέναν τρέπον
ὅτι εἴαν δὲν ἔλθῃ πρῶτον
ἀποφασία, καὶ νὰ φανερωθῇ
ὁ ἄνθρωπος τῆς ἀμαρτίας,
ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας,

4 Ὁ ἐναντὶς καὶ ὅπου
ὑπερυψώνεται εἰς πάντας
λεγόμενον Θεὸν ἢ σέβασμα
εἰς τὸσον ὅπου νὰ καθίσαι
αὐτὸς ὡς Θεὸς εἰς τὸν ναὸν
τοῦ Θεοῦ, ἀποδείχοντα τὸ
λόγον τι ὅτι εἶναι Θεός.

5 Δὲν ἐνθυμᾶσθε
ἀκόμι ὦντας εἰς ἑσᾶς
ἔλεγα ἑτάτα;

Ὁ Καὶ τὰς ἐκείνο ὅπου

δατε, εἰς τὸ ἀποκαλυφθῆ-
και αὐτὸν ἐν τῷ ἑαυτῷ
καιρῷ·

7 Τὸ γὰρ μυστήριον ἤδη
ἐνεργεῖται τῆς ἀνομίας, μόνον
ὃ κατέχων ἄρτι ἕως ἐκ μέσῃ
γίνεται·

8 Καὶ τότε ἀποκαλυφ-
θήσεται ὁ ἄνομος, ὃν ὁ
Κύριος ἀναλώσει τῷ πνεύ-
ματι τῷ σώματι αὐτοῦ, καὶ
καταργήσει τὴν ἐπιφάνειαν τῆς
παρουσίας αὐτοῦ·

9 Οὗ ἐστιν ἡ παρουσία κατ'
ἐνεργειαν τοῦ Σατανᾶ ἐν πάσῃ
δυνάμει, καὶ σημείοις, καὶ
τέρασι ψεύδους,

10 Καὶ ἐν πάσῃ ἀπάτῃ
τῆς ἀδικίας ἐν τοῖς ἀπολλυ-
μένοις· αἱ δ' ὧν τὴν ἀγάπην
τῆς ἀληθείας οὐκ ἔδειξαντο
εἰς τὸ σωθῆναι αὐτοὺς.

11 Καὶ διὰ τοῦτο πέμψει
αὐτοῖς ὁ Θεὸς ἐνεργειαν πλά-
νης, εἰς τὸ πειθεῖσαι αὐτοὺς τῷ
ψεύδει·

12 ἵνα κριθῶσι πάντες οἱ
μὴ πειθεύσαντες τῇ ἀληθείᾳ,
ἀλλ' εὐδοκήσαντες ἐν τῇ
ἀδικίᾳ.

13 Ἡμεῖς δὲ ὀφείλομεν
εὐχαριεῖν τῷ Θεῷ πάντοτε

ἐμποδίζει τὸ ἱερεύετε, εἰς τὸ
να φανερωθῇ αὐτὸς εἰς τὸν
καιρὸν τοῦ·

7 Διατὶ ὥρα μὴ ἐνεργεῖ-
ται τὸ μυστήριον τῆς ἀνομίας,
μοναχὰ ἐκείνου ὅπου ἐμπο-
δίζει τῶρα, θέλει ἐμποδίσαι
ἕως ὅπου να εὕγῃ ἀπὸ τὴν
μέσῃ·

8 Καὶ τότε θέλει φανε-
ρωθῇ ὁ ἄνομος, τὸν ὁποῖον
ὁ Κύριος θέλει τὸν χαλάσει
μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ σώματος
του, καὶ θέλει τὸν ἀφανίσαι
μὲ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς παρη-
σίας του·

9 Τὸ ὅποιον ἀνόμεν ἡ παρη-
σία εἶναι κατὰ τὴν ἐνεργειαν
τοῦ Σατανᾶ, μὲ κάθε δύνα-
μιν καὶ σημεῖα καὶ τέρατα
ψεύτικα,

10 Καὶ μὲ κάθε λογῆς
ἀπάτην τῆς ἀδικίας, εἰς τὴς
ἀπολλυμένους· διατὶ τὴν ἀ-
γάπην τῆς ἀληθείας διὰ
τὴν ἰδέχθησαν εἰς τὸ να
σωθῶσιν.

11 Καὶ διὰ τοῦτο θέλει
τὴς πέμψει ὁ Θεὸς ἐνεργειαν
πλάνης, εἰς τὸ να πειτεύσουν
εἰς τὸ ψεῦδος·

12 Διὰ να κατακριθῶσιν
ὅλοι ἐκεῖνοι ὅπου διὰ ἐπίγειου-
σαν εἰς τὴν ἀλήθειαν, ἀλλὰ
ἀρέσθησαν εἰς τὴν ἀδι-
κίαν.

13 Ἀμὴ ἡμεῖς χρωσῶμεν
να εὐχαρισθῶμεν τὸν Θεὸν πάν-

περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί, ἠγαπημένοι ὑπὸ Κυρίου, ὅτι εἴλετο ὑμᾶς ὁ Θεὸς ἀπ' ἀρχῆς εἰς σωτηρίαν ἐν ἁγιασμῷ Πνεύματος, καὶ πίσει ἀληθείας·

14 Εἰς ὃ ἐκάλεσεν ὑμᾶς διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἡμῶν, εἰς περιποίησιν δόξης τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

15 Ἄρα οὖν, ἀδελφοί, γήκετε, καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις ἃς ἐδιδάχθητε εἴτε διὰ λόγου, εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν.

16 Αὐτὸς δὲ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, καὶ ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ ἡμῶν ὁ ἀγαπήσας ἡμᾶς, καὶ δὲς παράκλησιν αἰώνιαν καὶ ἐλπίδα ἀγαθὴν ἐν χάριτι,

17 Παρακαλῆσαι ὑμῶν τὰς καρδίας, καὶ ἐνρίξαι ὑμᾶς ἐν παντὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ ἀγαθῷ.

τοτε διὰ λόγου σας, ἀδελφοί, ἀγαπημένοι ἀπὸ τοῦ Κυρίου, ὅτι σας ἐδιέλεξε ὁ Θεὸς ἀπὸ τῆς ἀρχῆς εἰς σωτηρίαν μετὰ τῆς πίσεως τοῦ Πνεύματος, καὶ μετὰ τὴν πίσιν τῆς ἀληθείας·

14 Εἰς τὸ ὅποσον σας ἐκάλεσεν διαμέσῃ τοῦ εὐαγγελίου μας, εἰς ἀπόκτησιν δόξης τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

15 Στέκεσθε λοιπὸν, ἀδελφοί, καὶ κρατεῖτε ταῖς παραδόξαις ὅπῃ ἐδιδάχθηκατε, καὶ τε μὴ λόγον, καὶ τε μὴ ἐπιστολὴν μας.

16 Καὶ αὐτὸς ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός καὶ ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ μας, ὅπῃ καὶ ἀγάπησε, καὶ ὅπῃ ἡμᾶς ἐδόξασεν, καὶ ἐπαράκλησεν μετὰ τῆς ἐλπίδος ἀγαθῆς ἐν χάριτι,

17 Νὰ παρηγορήσῃ τὰς καρδίαις σας, καὶ νὰ ἐνρίξῃ εἰς κάθε λόγον καὶ ἔργον καλόν.

Κεφ. γ'. 3.

Τὸ λοιπὸν προσεύχασθε, ἀδελφοί, περὶ ἡμῶν, ἵνα ὁ λόγος τοῦ Κυρίου τρέχῃ, καὶ δοξάζεται καθὼς καὶ πρὸς ὑμᾶς·

2 Καὶ ἵνα ῥυσθῶμεν ἀπὸ τῶν αἰτίων καὶ ποιηθῶν ἀνθρώπων· ἐ γὰρ πάντων ἡ πίσις.

Τὸ λοιπὸν παρακαλῶν ἀδελφοί, διὰ λόγου μας διὰ νὰ τρέχῃ ὁ λόγος τοῦ Κυρίου καὶ νὰ δοξάζεται, καθὼς καὶ τρέχει καὶ δοξάζεται καὶ πρὸς ὑμᾶς·

2 Καὶ διὰ νὰ ῥυθωθῶμεν ἀπὸ τὰς διεγγραμμέναις καὶ ποιηθεῖς ἀνθρώπων· διὰ τὴν πίσιν δὲν εἶναι ὁλονόν.

3 Πιὸς δὲ ἴσιν ὁ Κύριος,
ὃς τηρεῖ ὑμᾶς καὶ φυλάξει
ἀπὸ τοῦ ποιηθῆ.

4 Πεποιθάμεν δὲ ἐν Κυρίῳ
ἐφ' ὑμᾶς, ὅτι ἡ παραγγελία
ἡμῶν, καὶ ποιεῖτε καὶ
ποιήσετε.

5 Ὁ δὲ Κύριος κατευθύνει
ὑμῶν τὰς καρδίας εἰς τὴν ἀγά-
πην τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς ὑπομονὴν
τοῦ Χριστοῦ.

6 Παραγγέλλομεν δὲ ὑμῖν,
ἀδελφοί, ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τελειοῦναι
ὑμᾶς ἀπὸ παντὸς ἀδελφῆ
ἁτάκτως περιπατοῦντος, καὶ
μὴ κατὰ τὴν παράδοσιν ἣν
παρέλαβε παρ' ἡμῶν.

7 Αὐτοὶ γὰρ οἶδατε πῶς
δεῖ μιμεῖσθαι ἡμᾶς ὅτι οὐκ
ἠτακῆσαμεν ἐν ὑμῖν.

8 Οὐδὲ δουρὶ ἄντρον ἰφά-
γομεν παρὰ τινος· ἀλλ' ἐν
κόπῳ καὶ μόχθῳ, νύκτα
καὶ ἡμέραν ἐργαζόμενοι, πρὸς
τὸ μὴ ἐπιβαρῆσαι τινα
ὑμῶν.

9 Οὐχ ὅτι οὐκ ἔχομεν
ἐξουσίαν, ἀλλ' ἵνα ἑαυτὰς
τύποι δώμεν ὑμῖν εἰς τὸ
μιμεῖσθαι ἡμᾶς.

10 Καὶ γὰρ ὅτε ἤμεν

3 Καὶ πρὸς ἵνα ὁ Κύριος,
ὁ ὁποῖος. Δίλοι σᾶς τηρεῖ
καὶ δίλοι σᾶς φυλάξει ἀπὸ
τῶν ποιηθῶν.

4 Καὶ πιεῖσθαι εἰς τοὺς
Κύριον διὰ λόγον σᾶς, ὅτι
ἐκείνα ὅπῃ σᾶς παραγγίλ-
λομεν, καὶ τὰ κάμναι, καὶ
δίλοιτε τὰ κάμναι.

5 Καὶ ὁ Κύριος ἵνα ἐξισώ-
σῃ ταῖς καρδίαις σας εἰς τὴν
ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς τὴν
ὑπομονὴν τοῦ Χριστοῦ.

6 Καὶ σᾶς παραγγίλλο-
μεν, ἀδελφοί, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ
Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα
χωρίζοσθε ἑαυτοὺς ἀπὸ κάθε
ἀδελφῶν, ὁποῦ περιπατεῖ
ἁτάκτως, καὶ ὅχι κατὰ τὴν
παράδοσιν, ὅπῃ ἱπαράλαβεν
ἀπὸ λόγου μας.

7 Διὰ τὸ ἑαυτοὺς ἐξίσω-
σθαι πῶς κάμναι χεῖρα ἵνα μᾶς
μιμᾶσθε· ὅτι δὲν ἁτακῆ-
σαμεν εἰς ἑαυτοὺς.

8 Οὐδὲ ἰφάγαμεν ἀπὸ κα-
νένα ψωμοῦ δουριανὰ· ἀλλὰ
μὴ κόπον καὶ μὴ μόχθον,
νύκτα καὶ ἡμέραν ἐργαζό-
μενοι, διὰ ἵνα μὴν πα-
ραβαρίσωμεν κανένα ἀπὸ
ἑαυτῶν.

9 Ὅχι ὅτι δὲν ἔχο-
μεν ἐξουσίαν, ἀλλὰ διὰ ἵνα
σᾶς δώσωμεν τοῦ λόγου
μας παράδειγμα, ἵνα μᾶς
μιμᾶσθε.

10 Διὰ τὸ ὅταν ἡμαρτῶμεν

4 F

πρὸς ὑμᾶς, τὸτο παρηγγέλλομεν ὑμῖν, ὅτι εἴ τις ἢ θέλει ἐργάζεσθαι, μὴδὲ ἰσθιέτω.

11 Ἀκόμειν γάρ τινες περιπατοῦντας ἐν ὑμῖν ἀτάκτως, μὴδὲν ἐργαζομένους, ἀλλὰ περιεργαζομένους.

12 Τοῖς δὲ τοιούτοις παρηγγέλλομεν, καὶ παρακαλοῦμεν διὰ τῆ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα μετὰ ἡσυχίας ἐργαζόμενοι, τὸν ἑαυτῶν ἄρτον ἰσθιώσιν.

13 Ὑμεῖς δὲ, ἀδελφοί, μὴ ἐκκακῆσητε καλοποιούντες.

14 Εἴ δέ τις ἔχ ὑπακούει τῷ λόγῳ ἡμῶν διὰ τῆς ἐπιστολῆς, τὸτον σημειῶσθε· καὶ μὴ συναναμίγνυσθε αὐτῷ, ἵνα ἐντραπῇ.

15 Καὶ μὴ ὡς ἐχθρόν ἐγμῶσθε, ἀλλὰ νεδετιῦτε ὡς ἀδελφόν.

16 Αὐτὸς δὲ ὁ Κύριος τῆς εἰρήνης δῆν ὑμῖν τὴν εἰρήνην διὰ παντός ἐν παντὶ τρόπῳ· ὁ Κύριος μετὰ πάντων ὑμῶν.

17 Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἡμῇ χειρὶ Παύλῳ, ὃ ἐστὶ σημῖον ἐν πάσῃ ἐπιστολῇ· ἔτω γράφω.

18 Ἡ χάρις τῇ Κυρίῳ

εἰς ἰσᾶς τὸτο σᾶς ἱσθιέτω γέλιαμεν, ὅτι ἴαν κατὰ δὲν θέλει νὰ ἐργάζεται, νὰ τρώγῃ.

11 Διὰτὶ ἀκόμειν μὴ καὶς ὅπῃ περιπατῶσιν ἰσᾶς ἀτάκτα, καὶ τίς δὲν ἐργάζονται, μόνον περιεργάζονται.

12 Καὶ τὰς τοιούτους παρηγγέλλομεν, καὶ παρακαλοῦμεν διὰ τῆ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ τρώγῃσι τὸ ψωμί τῶν ἑαυτῶν ζόμενοι μὴ ἡσυχίαν.

13 Καὶ ἰσθίς, ἀδελφοί, κάμνοντες τὸ καλὸν ἀποκάμειτε.

14 Καὶ ἂν κατεῖται ὑπακούει τὸν λόγον ὅπου λέγεται διαμῖναι ἐπιστολῆς, σημαδεύει καὶ μὴ τὸν σμίγισθαι νὰ ἐντραπῇ.

15 Καὶ μὴ τὸν λογίζεσθαι ὡς ἐχθρόν, ἀλλὰ ὡς ἀδελφόν.

16 Καὶ αὐτὸς ὁ Κύριος τῆς εἰρήνης, ἀμπατε νὰ δώσῃ τὴν εἰρήνην πάντοτε καὶς τῶν τρόπων· ὁ Κύριος εἶναι μὲ ὅλες σας.

17 Ἐτῆτ· ὁ χαίρειν ἐγράψῃ μὲ τὸ ἰδικόν μου τοῦ Παύλῳ, τὸ ὅποιον σημάδι εἰς καὶς ἐπιστολῇ· ἔτῃ γράφω.

18 Ἡ χάρις τῇ Κυρίῳ

μῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάν-
των ὑμῶν. Ἀμήν.

† Πρὸς Θεσσαλονικεῖς δευ-
τέρα ἐγγράφη ἀπὸ Ἀθη-
νῶν.

μας Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ ὅλης σας.
Ἀμήν.

† Ἡ εἰς Θεσσαλονικεῖς
δευτέρα ἐγγράφη ἀπὸ ταῖς
Ἀθήναις.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἡ ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ

ἘΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΩΤΗ.

Κεφ. α', 1.

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Ἰησοῦ
Χριστοῦ κατ' ἐπιταγὴν
Θεοῦ σωτῆρος ἡμῶν καὶ Κυρίου
Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῆς ἐλπίδος
ἡμῶν,

2 Τιμοθέε, γνησίῳ τέκνῳ
ἐν πίστι, χάρις, εἰρήνη
ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ
Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου
ἡμῶν.

3 Καθὼς παρεκάλεσά σε,
προσμεῖναι ἐν Ἐφέσῳ, πορευό-
μενος εἰς Μακεδονίαν, ἵνα
παραγγείλῃς τισὶ μὴ ἑτερο-
διδασκαλεῖν·

4 Μηδὲ προσέχειν μύθοις
καὶ γενεαλογίαις ἀπεράντοις,
αἵτινες ζητήσεις παρέχουσιν

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος τοῦ
Ἰησοῦ Χριστοῦ κατὰ πρόσ-
ταξιν τοῦ Θεοῦ τοῦ σωτῆρος
μας, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ,
τῆς ἐλπίδος μας,

2 Εἰς τὸν Τιμόθεον τὸ
γνησίον τέκνον εἰς τὴν πίστιν,
ὅς ἐστιν χάρις, εἰρήνη
ἀπὸ τοῦ Θεοῦ τοῦ πατρός
μας, καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ
Κυρίου μας.

3 Καθὼς ἐγὼ πηγαίνωντας
εἰς τὴν Μακεδονίαν, σὲ ἐπα-
ράκαλεσα, νὰ προσμεῖνῃς εἰς
τὴν Ἐφεσον, (ἐτζι παρακα-
λῶ,) νὰ παραγγείλῃς κάποιους
νὰ μὴν διδάσκουσιν διαφοραῖς
διδασκαλαῖς·

4 Μηδὲ νὰ ἔχουν τὸν κούν
της εἰς μύθους καὶ γενεαλογίας
αἱ ὁποίας δὲν ἔχουν τέλος,

4 F 2

μᾶλλον ἢ οἰκοδομίας Θεοῦ
τῇ ἐν πίστει.

5 Τὸ δὲ τέλος τῆς παραγ-
γγελίας ἐστὶν ἀγάπη ἐκ κα-
ρῶς καρδίας, καὶ συνειδή-
σεως ἀγαθῆς, καὶ πίστεως
ἀνυποκρίτου·

6 Ὡν τινες ἀσχορήσαντες,
ἐξετράπησαν εἰς ματαιο-
λογίαν·

7 Θέλοντες εἶναι νομοδι-
δάσκαλοι, μὴ νοῦντες μήτε
ἀ λέγειν, μήτε περὶ τίνων
διαβιβάζονται.

8 Οἶδαμεν δὲ ὅτι καλὸς ὁ
νόμος, ἐὰν τις αὐτῷ νομίμως
χρηται·

9 Εἰδὼς τὴν τοιοῦτον δικαίω
νόμον ὃ κεῖται, ἀνόμοις
δὲ καὶ ἀνυποτάκτοις, ἀσε-
βέσι καὶ ἁμαρτωλοῖς, ἀνο-
σίοις καὶ βεβήλοις, πατρα-
λώαις καὶ μητραλώαις, ἀν-
δροφόροις,

10 Πόρνοις, ἀρσενοκόταις,
ἀνδραποδισταῖς, ψεύσταις,
ἐπιόρκοις, καὶ εἴ τι ἕτερον
τῇ ὑγιαίνουσῃ διδασκαλίᾳ
ἀντίκειται·

11 Κατὰ τὸ εὐαγγέλιον

αἱ ὁποίαις διδῶσι πλεονέ-
στεροι φιλοφεικίας, παρὰ
οἰκοδομὴν Θεοῦ ὅπου εἶναι
εἰς τὴν πίστιν.

5 Καὶ τὸ τέλος τῆς
παραγγελίας εἶναι ἀγάπη
ἀπὸ καθαρὰν καρδίας, καὶ
ἀπὸ συνειδήσεως ἀγαθῆς,
ἀπὸ πίστεως ὅπου εἶναι
πλάσμινη·

6 Ἀπὸ τὰ ὁποῖα μερῶς
ἔσονται νὰ ξεπέσουν, ἔσονται
εἰς ματαιολογίαν·

7 Θέλοντες νὰ εἶναι νομο-
διδάσκαλοι, καὶ μὴ ἔχοντες
κῶντες μὴδὲ ἐκείνα ὅπου
γινώσκουσιν, μὴδὲ ἐκείνα τὰ ὅπου
βιβιβάζονται.

8 Καὶ ἰξεύρωμεν ὅτι
νόμος εἶναι καλός, ἂν κα-
νὼν τὸν μεταχειρίζεται νομί-
μως·

9 Ἰξεύρωντας εἰδὼς τὸν
τὸν δικαίον νόμον δὲν εἶναι
ἀμὴν διὰ τὴν ἀνομίαν καὶ ἀ-
νυποτάκτους, καὶ ἀσεβεῖς καὶ
ἁμαρτωλούς, καὶ ἀνοσούς καὶ
μιμιασμένους, καὶ πατρώους
δέρτας καὶ μητροδέρτας
καὶ διὰ τὴν ἀνθρωποφονίαν
δεσ,

10 Πόρνοις, ἀρσενοκόταις,
ἀνδρωποκλέπταις, ψεύσταις,
ἐκείνους ὅπου ὁμῶνται εἰς
κατὰ, καὶ ἐὰν τίποτες αὐ-
τοῖς εἶναι ἐναντίον εἰς τὴν ὑγια-
νόντων διδασκαλίαν·

11 Κατὰ τὸ εὐαγγέλιον

τῆς δόξης τοῦ μακαρίου Θεοῦ,
ὃ ἐπιτεύδην ἐγώ.

12 Καὶ χάριν ἔχω τῇ
ἐνδυναμώσαντί με Χριστῷ
Ἰησῷ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, ὅτι
πίσιν με ἠγήσατο, θέμις
εἰς διακονίαν.

13 Τὸν πρότερον ὄντα
βλάσφημον καὶ διώκτην
καὶ ὑβριστήν· ἀλλ' ἠλεήθην,
ὅτι ἀγνοῶν ἐποίησα ἐν ἀπι-
στία.

14 Ὑπερεπλήονασι δὲ ἡ
χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν μετὰ
πίστεως καὶ ἀγάπης τῆς ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ.

15 Πιστὸς ὁ λόγος, καὶ
πάσης ἀποδοχῆς ἄξιός, ὅτι
Χριστὸς Ἰησοῦς ἦλθεν εἰς τὸν
κόσμον ἀμαρτωλοὺς σῶσαι,
ὧν πρῶτός εἰμι ἐγώ.

16 Ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἠλεή-
θην, ἵνα ἐν ἐμοὶ πρῶτον εἰδεί-
ξηται Ἰησοῦς Χριστὸς τὴν
πᾶσαν μακροθυμίαν, πρὸς
ὑποτύπωσιν τῶν μελλόντων
πειθεῖν ἐπ' αὐτῷ εἰς ζωὴν
αἰώνιον.

17 Τῷ δὲ βασιλεῖ τῶν
αἰώνων ἀφθάρτῳ, ἀοράτῳ,
μόνῳ σοφῷ Θεῷ τιμὴ καὶ
δόξα εἰς τὰς αἰῶνας τῶν
αἰώνων· ἀμήν.

τῆς δόξης τῷ μακαρίῳ Θεῷ τὸ
ὑποῖον τὸ ἐνιμπιστεύθηκα ἐγώ.

12 Καὶ εὐχαριστῶ τὸν Κρί-
στον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν ὁποῦ
μὲ ἐνδυναμώσει, ὅτι μὲ ἐκα-
γίασε πιστόν, βάζωντάς με
εἰς ὑπηρεσίαν.

13 Ἐμὲνα ὅπῃ ἦμουν
προτίτερα βλάσφημος καὶ
διώκτης καὶ ὑβριστής· ἀλλὰ
ἐσυμπαθήσθηκα, ὅτι μὲ
γνωρίζοντας τὸ ἥκμα, ὄντας
εἰς τὴν ἀπίστιαν.

14 Καὶ ἡ χάρις τοῦ Κυρίου
μας μὲ πείνει καὶ ἀγάπην ὁποῦ
εἶναι εἰς Χριστόν Ἰησοῦν ὑπερ-
περίσσειαν.

15 Ὁ λόγος εἶναι πιστός,
καὶ ἄξιός· κάθε λογῆς ἀπο-
δοχῆς, ὅτι ὁ Χριστὸς Ἰησοῦς
ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον τὰ
σῶσαι τῶν ἀμαρτωλοῦς, ἀπὸ
τῶν ὁποῖους εἰμαι ἐγὼ ὁ
πρῶτος.

16 Ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἐσυμ-
παθήσθηκα, διὰ τὸ εἰδεί-
ξαι εἰς ἐμένα πρῶτον ὅτι Ἰησοῦς
Χριστὸς ὤλην τὴν μα-
κροθυμίαν, διὰ παράδειγμα
ἐκείνων ὁποῦ ἐμύλλασι ἵνα
πειθῶσιν εἰς αὐτὸν εἰς τὴν
ζωὴν τὴν αἰώνιον.

17 Καὶ ὁ Θεὸς εἶναι τιμὴ καὶ
δόξα εἰς τὸν βασιλείαν τῶν
αἰώνων τὸν ἀφθάρτον, τὸν
ἀόρατον, τὸν μόνον σοφὸν
Θεόν, εἰς τὰς αἰῶνας τῶν
αἰώνων· ἀμήν.

18 Ταύτην τὴν παραγγελίαν παρατίθεμαί σοι, τέκνον Τιμόθεε, κατὰ τὰς προαγγέσσας ἐπὶ σε προφητείας, ἵνα σρατεύῃ ἐν αὐταῖς τὴν καλὴν σρατείαν,

19 Ἐχὼν πίσιν καὶ ἀγαθὴν συνείδησιν, ἣν τινες ἀπώσάμενοι, περὶ τὴν πίσιν ἐνανάγκησαν·

20 Ὃν ἔστιν Ὑμέναιος καὶ Ἀλέξανδρος· ὃς παρέδωκε τῷ Σατανᾷ, ἵνα παιδευθῶσι μὴ βλασφημεῖν.

18 Ἐτέτην τὴν παραγγελίαν ὡς παρακαταθήκη ἐπὶ ἀφ' ἡμῶν, ὡς τέκνον Τιμόθεε, κατὰ ταῖς προφητεῖαις ὅπῃ ἐγγέγραπται καὶ προτίτερα διὰ ἰσίν, ἵνα σρατεύῃσαι ἰσὺ εἰς αὐτὰς τὴν καλὴν σρατείαν,

19 Ἐχόντας καὶ πίσιν καὶ ἀγαθὴν συνείδησιν, τὴν ὅπου ἔσονται καὶ τὴν ἀποδοῦναι μερικοῖ, ἐκαταποντίσθαι καὶ ἔχασαν τὴν πίσιν·

20 Ἀπὸ τῆς ὁποῖας εἶναι Ὑμέναιος καὶ ὁ Ἀλέξανδρος· τῆς ὁποῖας τὴς ἐπαράδωκε τὸν Σατανᾷ, διὰ νὰ παιδευθῶσι καὶ μὴν βλασφημεῖν.

Κεφ. β'. 2.

Παρακαλῶ οὖν πρῶτον πάντων ποιεῖσθαι δεήσεις, προσευχάς, ἐντεύξεις, εὐχαριστίας ὑπὲρ πάντων ἀνθρώπων·

2 Ὑπὲρ βασιλέων καὶ πάντων τῶν ἐν ὑπεροχῇ ὄντων· ἵνα ἡρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι.

3 Τοῦτο γὰρ καλὸν καὶ ἀπόδεκτον ἐνώπιον τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ·

4 Ὃς πάντας αἰθρώπυς θέλει σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν.

5 Εἰς γὰρ Θεός, εἰς καὶ

Παρακαλῶ λοιπὸν τίτερα ἀπὸ ὅλων, κάμνετε δεήσαις, προσευχαῖς, εὐχαρισταῖς, εὐχαριστίας διὰ ὅλης τῆς ἀνθρώπου·

2 Διὰ τῆς βασιλείας διὰ ὅλης ὁποῦ εἶναι εἰς αἰτίας· διὰ νὰ περάσωμαι ἀτάραχον καὶ ἡσύχιον καὶ εὐσεβείαν καὶ σεμνότητα·

3 Διὰ τὸ τοῦτο εἶναι καὶ εὐάρεστον ὁμολογεῖν τὸν σωτῆρά μας Θεόν·

4 Ὁ ὁποῖος θέλει τῆς ἀνθρώπου νὰ σωθῶσιν καὶ ἔλθουν εἰς τὴν ἀκριβοῦς εἰσιν τῆς ἀληθείας.

5 Διὰ τὸ εἶναι ἵνα καὶ

μισότης Θεῷ καὶ ἀνθρώ-
πων, ἀνθρωπῷ· Χριστὸς Ἰη-
σοῦς·

6 Ὁ δὲς ἑαυτὸν ἀντίλυτρον
ὑπὲρ πάντων, τὸ μαρτύριον
καιροῦς ἰδίους.

7 Εἰς ὃ ἐτίθειν ἐγὼ κήρυξ
καὶ ἀπόστολῷ, (ἀλήθειαν
λέγω ἐν Χριστῷ, ἢ ψεύδομαι,)
διδάσκαλῷ· ἰθὺν ἐν πίστι
καὶ ἀληθείᾳ.

8 Βύλομαι οὖν προσεύ-
χισθαι τὰς ἀνδρας ἐν παντὶ
τόπῳ, ὑπαίροντας ὅσις χει-
ρας χωρὶς ὀργῆς καὶ δια-
λογισμῷ.

9 Ὡσαύτως καὶ τὰς γυ-
ναῖκας ἐν καταβολῇ κοσμίῳ,
μετὰ αἰδῶς καὶ σωφροσύνης
κοσμεῖν ἑαυτάς, μὴ ἐν πλὴγ-
μασιν, ἢ χερσῶν, ἢ μαργα-
ρίταις, ἢ ἱματισμῷ πολυ-
τελεῖ.

10 Ἄλλ' (ὃ πρέπει γυναῖξιν,
ἐπαγγελιομέναις Θεοσίβειαν)
δὲ ἔργων ἀγαθῶν.

11 Γυνὴ ἐν ἡσυχίᾳ μα-
ναίντω ἐν πάσῃ ὑποτα-
γῇ.

12 Γυναὶκὶ δὲ διδάσκειν
οὐκ ἐπιτρέπω, ὅτι αὐθι-
στὴν ἀνδρὸς, ἀλλ' εἴται ἐν
ἡσυχίᾳ.

13 Ἀδὰμ γάρ πρῶτος
ἠκλόσθη, εἴτα Εὐα.

εἷας εἶναι καὶ μισότης Θεῷ
καὶ ἀνθρώπων, ἀνθρωπῷ·
Ἰησοῦς Χριστός·

6 Ὁ ὑποῖ· ἰδὼκε τὸ λόγῳ
τὸ ἐξαγόρασμα διὰ ὅλης, ὅπῃ
εἶναι ἡ μαρτυρία εἰς καιροῦς
διωρισμένης.

7 Τῆς ὁποίας μαρτυρίας
ἐβάλλθηκα ἐγὼ κήρυξ καὶ ἀπό-
στολῷ, (ἀλήθειαν λέγω εἰς τὸν
Χριστὸν, καὶ διὸν ψεύδομαι,) δι-
δάσκαλος, λέγω, τῶν ἰθὺν εἰς
τὴν πίστιν καὶ εἰς τὴν ἀλήθειαν.

8 Θέλω λοιπὸν νὰ προσεύ-
χωνται οἱ ἄνδρες εἰς κάθε
τόπον, σηκώνοντας χεῖρας κα-
θαράς, χωρὶς ὀργῆς καὶ ἀμ-
φιβολίας.

9 Τὸν ὅμοιον τρόπον καὶ αἱ
γυναῖκαις, νὰ ἐολίξῃσι τῷ
λόγῳ τοῦ μὴ πολλῇ ὑπὲρ πείπει,
μὴ ἐντροπῇ καὶ σωφροσύνην,
ὅχι μὴ πλεξίματα, ἢ χερσά-
φια, ἢ μαργαριτάρια, ἢ μὴ
φορέματα πολυτίμητα·

10 Ἀλλὰ διαμίσθ ἔργων
καλῶν, ὃ ὑποῖ· ἐολισμὸς πεί-
πει εἰς ταῖς γυναῖκαις ὅπῃ τά-
ξῃσι, νὰ εἶναι Θεοσιβίαις.

11 Ἡ γυναῖκα μὴ σιωπῇ
ἀεὶ μαθαίνει, μὴ κάθε ὑπο-
ταγῇ.

12 Καὶ διὸ συγχωρῶ τὴν
γυναῖκα νὰ διδάσκη, ὅτι νὰ
αὐθιστὴν τὸν ἄνδρα, ἀλλὰ
(ὀρίζω) νὰ ἡσυχάζῃ.

13 Διατὶ ὁ Ἀδὰμ ἠκλό-
σθη πρῶτα, ὡπείκει ἡ Εὐα.

14 Καὶ Ἀδάμ οὐκ ἠπα-
τήθη· ἡ δὲ γυνὴ ἀπατη-
θεῖσα, ἐν παραβύσει γέ-
γοιε.

15 Σωθήσεται δὲ διὰ
τῆς τεκνογονίας, ἐὰν μείνω-
σιν ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ καὶ
ἁγιασμῷ μετὰ σωφροσύνης.

14 Καὶ ὁ Ἀδάμ διὸν ἠπα-
τήθη· ἡ γυναικα ἔρωτο
τὴν ἀπατηθῆ, ἔγινεν ἀφ᾽ αὐτῆς
τῆς παραβάσεως.

15 Ὅμως θίλει σωθῆ διὰ
μέσῃ τῆς τεκνογονίας, ἐὰν μὴ
ἴκωσιν εἰς τὴν πίστιν καὶ ἀγάπῃ
καὶ ἁγιασμὸν μετὰ σωφροσύνης.

Κεφ. γ'. 3.

Πῖσος ὁ λόγος· Εἴ τις ἐπι-
σκοπῆς ὀρέγεται, καλῶ
ἔργῳ ἐπιθυμεῖ.

2 Δεῖ ἔν τὸν ἐπίσκοπον
ἀνεπίληπτον εἶναι, μιᾶς
γυναικὸς ἄνδρα, ἠθάλειον,
σώφρονα, κόσμιον, φιλόξινον,
διδασκικόν·

3 Μὴ πάροινον, μὴ πλήκ-
την, μὴ αἰσχροκερδῆ· ἀλλ'
ἐπισικῆ, ἀμαχον, ἀφιλάργυ-
ρον·

4 Τῷ ἰδίῳ οἴκῳ καλῶς
προϊτάμενον, τέκνα ἔχοντα
ἐν ὑποταγῇ μετὰ πάσης
σιμιότητος·

5 (Εἰ δὲ τις τοῦ ἰδίου
οἴκου προσῆται οὐκ οἶδε, πῶς
ἐκκλησίας Θεοῦ ἐπιμελήσει-
ται·)

6 Μὴ νέφοντον, ἵνα μὴ
τυφωθεῖς, εἰς κρίμα ἐμπέσῃ
τοῦ διαβόλου.

7 Δεῖ δὲ αὐτὸν καὶ μαρ-

Ἀληθινὸς εἶναι ἐν τῷ
λόγῳ· Ἄν κανίνας
γεται ἐπισκοπὴν, καλὸν ἔργον
ἐπιθυμεῖ.

2 Ἀναγκαῖον εἶναι ἄνθρωπον
ὁ ἐπίσκοπος· τὰ εἶναι ἀνεπίληπτον,
ἠθέρητον, μιᾶς γυναικὸς
ἄνδρας, ἀγρυπνῶν, σόφρων,
τακτικὸς, φιλόξινος, ἰσχυρὸς
δεῖν· τὰ διδάσκει.

3 Νὰ μὴ εἶναι μεθυστικὸς
μὴν εἶναι τεταραγμένον
μὴν ἀγαπᾷ κατὰ κέρδη· ἀλλ'
τὰ εἶναι μέτριος, ἀμαχῶν,
τὰ μὴ εἶναι φιλάργυρος·

4 Νὰ κυβερνᾷ καλῶς
ἰδίον τὸ σπῆτι, τὰ ἔχει
ὑποταγὴν τὰ παιδιὰ τῆς
κάθε λογῆς σιμιότητα·

5 (Ἀρὴ ἂν κανίνας
ἰξεύει τὰ κυβερνήσῃ τὸ
τὸ σπῆτι, πῶς θίλει ἐπιμε-
θεῖν τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ·)

6 Καὶ τὰ μὴ εἶναι τυφλὸς
τῆχῃ, μήπως, κινδυνεύ-
τας πῖσιν εἰς τὸ κρίμα
διαβόλου.

7 Καὶ κάμνει ἰσχυρὸς

τυρίαν καλὴν ἔχειν ἀπὸ τῶν
ἔξωθεν· ἵνα μὴ εἰς ἐνεδισμὸν
ἐμπίσῃ καὶ παγίδα τοῦ
διαβόλου.

8 Διακόνους ὡσαύτως
σεμνῆς, — μὴ διλόγους, μὴ
οἴῳ, πολλῶ προσέχοντας,
μὴ αἰσχροκερδεῖς·

9 Ἐχοντας τὸ μυστήριον τῆς
πίσεως· ἐν καθαρᾷ συνειδήσει·

10 Καὶ ἔτσι δι' δοκι-
μαζέσθωσαν πρώτον, ἵτα
διακονήτωσαν, ἀνεγκλητοὶ
ἔντες.

11 Γυναῖκας ὡσαύτως
σεμνὰς, μὴ διαβόλους, νηφα-
λεῖς, πιστὰς ἐν παντί.

12 Διάκονοι ἔξωσαν μιᾶς
γυναικὸς ἄνδρες, τέκνων καλῶς
προϊστάμενοι καὶ τῶν ἰδίων
οἰκῶν·

13 Οἱ γὰρ καλῶς διακο-
νήσαντες, βαθμὸν ἑαυτοῖς
καλὸν περιποιῶνται, καὶ
πολλὴν παρρησίαν ἐν πίστι
τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

14 Ταῦτά σοι γράφω, ἐλ-
πίζων ἰλθεῖν πρὸς σὲ τά-
χιον·

15 Ἐὰν δὲ βραδύνω, ἵνα
εἰδῇς πῶς δεῖ ἐν οἴκῳ Θεοῦ
ἀναγρῆσθαι, ἥτις ἐστὶν
ἐκκλησία Θεοῦ ζῶντος, ἐν ἧ

ἔχῃ καὶ καλὴν μαρτυρίαν ἀπὸ
τῆς ἔξω· διὰ τὴν μὴν πίσιν εἰς
ἐνεδισμὸν καὶ παγίδα τοῦ
διαβόλου.

8 Τὸν ὅμοιον τρόπον κάμνει
χρεία νὰ εἶται καὶ οἱ διάκονοι
τιμῆς ἄξιοι, νὰ μὴ εἶται
διπρόσωποι εἰς τῆς λόγους, νὰ
μὴ ἔχουν τὸν νῦν τῆς εἰς
πολὺ κρασί, νὰ μὴ ἀγαπήσιν
κακὰ κέρδη·

9 Νὰ ἔχῃσι τὸ μυστήριον τῆς
πίσεως μὴ καθαρὰν συνειδήσιν·

10 Καὶ ἐτῆτοι ὡς δοκιμά-
ζονται πρώτον, ἀπέκει ὡς
διακονήσιν, ἵαν εἶται ἀκάτ-
ηγόρητοι.

11 Τὸν ὅμοιον τρόπον πεί-
ποι καὶ ταῖς γυναῖκάς τῆς νὰ
εἶται τιμημέναις, καὶ ὅχι νὰ
διαβάλλῃσι, νὰ εἶται ἐγκρατε-
τικαῖς, ἡμιπιστευμέναις εἰς ὅλα.

12 Οἱ διάκονοι ὡς εἶναι
μιᾶς γυναῖκας ἄνδρες, νὰ
κυβερνῶσι καλὰ τὰ παῖδια
τῆς καὶ τὰ σπῆτιά τῆς·

13 Διατὶ ἐκείνοι ὅπῃ διακο-
νήσιν καλὰ, ἀποκτίζουσιν καλὸν
βαθμὸν εἰς τοῦ λόγου τῆς, καὶ
πολλὴν παρρησίαν εἰς τὴν πίσιν
ὅπῃ εἶναι εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

14 Ἐτῆτα σὺ γράφω,
ἐλπίζοντας νὰ ἴδω εἰς εἰσὶα
τὸ γλιγωρώτερον·

15 Καὶ ἂν ἀργήσω, διὰ τὴν
εἰδῆς πῶς κάμνει χρεία νὰ συν-
αναγρῆσθαι εἰς τὸ σπῆτι τῇ
Θεῷ, τὸ ὑποῖον εἶναι ὁ ἐκκλη-

καὶ ἰδραῖωμα τῆς ἀληθείας.

16 Καὶ ὁμολογημένως μέγα ἐστὶ τὸ τῆς εὐσεβείας μυστήριον· Θεὸς ἑφανέρωθη ἐν σαρκί, ἐδικαιώθη ἐν πνεύματι, ὤφθη ἀγγέλοις, ἐκηρύχθη ἐν ἔθνεσιν, ἐπιστεύθη ἐν κόσμῳ, ἀνελήφθη ἐν δόξῃ.

σία τῷ Θεῷ τῷ ζῶντι, καὶ ἰδραῖωμα τῆς ἀληθείας.

16 Καὶ κατὰ ἀλήθειαν χωρὶς καμίας ἀντιλογίας μέγα εἶναι τὸ μυστήριον τῆς εὐσεβείας· ὁ Θεὸς ἑφανέρωθη εἰς τὴν σάρκα, ἐδικαιώθη ἐν πνεύματι, ἑφάνθη εἰς τοὺς ἀγγέλους, ἐκηρύχθη εἰς τὰ ἔθνη, ἐπιστεύθη εἰς τὸν κόσμον, ἀνελήφθη εἰς δόξαν.

Κεφ. δ'. 4.

Τὸ δὲ Πνεῦμα ῥητῶς λέγει, ὅτι ἐν ὑμέροις καιροῖς ἀποστήσονται τινες τῆς πίστεως, προσέχοντες πνεύμασι πλάνοις, καὶ διδασκαλίαις δαιμονίων,

2 Ἐν ὑποκρίσει ψευδολόγων, κεκαυτηριασμένων τὴν ἰδίαν συνείδησιν,

3 Κωλύοντων γαρμεῖν, ἀπέχισθαι βρωμάτων ἃ ὁ Θεὸς ἔκτισεν εἰς μετάληψιν μετὰ εὐχαριστίας τοῖς πιστοῖς καὶ ἐπιγνωκόσι τὴν ἀλήθειαν·

4 Ὅτι πᾶν κτίσμα Θεοῦ καλόν, καὶ ἔδὴν ἀπόβλητον, μετὰ εὐχαριστίας λαμβανόμενον·

5 Ἀγιάζεται γὰρ διὰ λόγον Θεοῦ καὶ ἐντεύξεως.

ΚΑΙ τὸ Πνεῦμα λέγει ἡμῶν, ὅτι εἰς τοὺς χρόνους θέλουσιν ἀποσταθεῖν οἱ τινὲς ἀπὸ τῆς πίστεως, προσέχουσιν εἰς πνεύματα πλάνης, καὶ εἰς ταῖς διδασκαλίαις τῶν δαιμονίων,

2 (Διδασκαλίαν ἀπίστων) ψευδομένων μὴ ἐπιστῆναι, ὅπῃ ἔχουσιν τὴν συνείδησιν τῆς κεκαυτηριασμένης.

3 Ὅπῃ ἐμποδίζονται ἐκτρέφονται, καὶ (ὀρίζονται) ἀπέχονται, ἀπὸ τῶν φαγητῶν, ἃ ὁ Θεὸς τὰ ἔκτισεν εἰς ἐκτέλεσιν μετὰ εὐχαριστίας τοῖς πιστοῖς, καὶ ἐκτείνονται ὅπῃ γνωρίζουσι τὴν ἀλήθειαν·

4 Ὅτι καθε κτίσμα Θεοῦ εἶναι καλόν, καὶ ἔδὴν εἶναι καλὸν ἐξεδεικνύμενον, ὅταν λαμβάνεται μετὰ εὐχαριστίας·

5 Διὰ τὸν λόγον Θεοῦ καὶ ἐντεύξεως.

6 Ταῦτα ὑποτιθίμεν τοῖς ἀδελφοῖς, καλὸς ἔσθ' ἀκούον· Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν τριφύλλῳ τοῖς λόγοις τῆς πίστεως, καὶ τῆς καλῆς διδασκαλίας, ἣ παρηκαλύθη.

7 Τῆς δὲ βιβλίου καὶ γραμμάτων μύθους παραιτῶ· γύμναξι δὲ σιαυτὸν πρὸς εὐσέβειαν.

8 Ἡ γὰρ σωματικὴ γυμνασία πρὸς ὀλίγον ἐστὶν ὠφέλιμη· ἡ δὲ εὐσέβεια πρὸς πάντα ὠφέλιμός ἐστιν, ἱπαγγελίαν ἔχουσα ζωῆς τῆς οὖν καὶ τῆς μελλούσης.

9 Πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιός ἐστι.

10 Εἰς τῆτο γὰρ καὶ κοπιῶμεν καὶ οὐκ ἐκλείνομεν, ὅτι ἡλπίσαμεν ἐπὶ Θεῷ ζῶντι, ὅς ἐστι σωτὴρ πάντων ἀνθρώπων, μάλιστα πιστῶν.

11 Παράγγελλε ταῦτα καὶ δίδασκε.

12 Μηδεὶς σε τῆς εὐσεβείας καταφρονεῖτω, ἀλλὰ τόπος γίνεσθαι τῶν πιστῶν ἐν λόγῳ, ἐν ἀνατροφῇ, ἐν ἀγάπῃ, ἐν πνεύματι, ἐν πίστει, ἐν ἀγνείᾳ.

13 Ἔως ἔρχομαι πρόσεχε τῇ ἀναγνώσει, τῇ παρακλήσει, τῇ διδασκαλίᾳ.

6 Ἐτῆτα συμβαλλόμεναι τῆς ἀδελφότητος, θέλει εἶσθαι καλὸς ἀκούων τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τριφύλλῳ τοῖς λόγοις τῆς πίστεως, καὶ τῆς καλῆς διδασκαλίας, ἥ παρηκαλύθη.

7 Ἀμὴν τῆς μύθους τῆς μιμιασμένης καὶ γραμμάτων ἀφῆσθαι τῆς καὶ ἀσκήσεως τοῦ λόγου σε εἰς τὴν εὐσέβειαν.

8 Διατὶ ἡ σωματικὴ ἀσκήσις εἰς ὀλίγον εἶναι ὠφέλιμη· ἀμὴν ἡ εὐσέβεια εἰς ὅλα εἶναι ὠφέλιμη, ἔχουσα γὰρ ἔχῃ τὰ ταξίματα τῆς ζωῆς ἰσχυρῆς, καὶ τῆς μελλούσης.

9 Ἀληθινὸς εἶναι ἰσχυρὸς ὁ λόγος, καὶ πάνθ' ἀποδοχῆς εἶναι ἄξιός ἐστι.

10 Διατὶ διὰ τῆτο καὶ κοπιᾶμεν καὶ οὐκ ἐκλείνομεν, ὅτι ἡλπίσαμεν εἰς τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα, ὁ ὅποιός ἐστι σωτὴρ ὅλων τῶν ἀνθρώπων, καὶ μάλιστα τῶν πιστῶν.

11 Παράγγελλε ταῦτα καὶ δίδασκε.

12 Κανένας σε μήν καταφρονεῖ τὴν νεότητά σε, ἀλλὰ γίνεσθαι παράδειγμα τῶν πιστῶν, εἰς λόγον, εἰς τὴν συνανατροφὴν, εἰς τὴν ἀγάπην, εἰς τὸ πνεῦμα, εἰς τὴν πίστιν, εἰς τὴν καθαρότητα.

13 Ἔως γὰρ ἔλθω κατὰ γίνεσθαι εἰς τὴν ἀνάγνωσιν, εἰς τὴν παρακλήσιν, εἰς τὴν διδασκαλίαν.

14 Μὴ ἀμίλει τοῦ ἐν σοὶ χαρίσματ^{ος}, ὃ ἰδοῦθαι σοὶ διὰ προφητείας, μετὰ ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τοῦ πρεσβυτέρου.

15 Ταῦτα μελέτα, ἐν ταῖς τοῖς ἴσοι· ἵνα σὺ ἡ προκοπὴ φανερὰ ᾖ ἐν πᾶσιν.

16 Ἐπεχε σιαυτῷ, καὶ τῇ διδασκαλίᾳ· ἐπίμεινε αὐτοῖς· τὸτο γὰρ ποιῶν, καὶ σιαυτὸν σώσεις καὶ τὰς ἀκούοντάς σε.

14 Μὴν ἀμιλεῖς τὸ χ^αρίσμα ὅπ^ω εἶπαι εἰς ἴσοις· ὅπ^ω σὺ ἰδοῦθαι διαμείσει προφητείας, μετὰ τὴν ἐπίθεσιν τοῦ χειρῶν τοῦ πρεσβυτέρου.

15 Ἐτῷτα μελέτα, εἰς ταῖς ἴσοι· διὰ τὰ εἶπαι προκοπὴ σε φανερὰ εἰς ἴσοις.

16 Πρόσεχε εἰς τὴν λαο^ν σου καὶ εἰς τὴν διδασκαλίαν σου καὶ ἐκτρέφει εἰς αὐτά· διὰ τὸ καμνῶντας τὸτο, καὶ λόγῳ σε θέλεις σώσειν ἐκείνους ὅπ^ω σὺ ἀκούων.

Κεφ. ε'. 5.

Πρεσβυτέρω μὴ ἐπιπλήξῃς, ἀλλὰ παρακάλει ὡς πατέρα· νεώτερος, ὡς ἀδελφός·

2 Πρεσβυτέρας, ὡς μητέρας· νεώτερας, ὡς ἀδελφάς, ἐν πάσῃ ἀγνείᾳ.

3 Χήρας τίμα τὰς ὄντως χήρας.

4 Εἰ δέ τις χήρα τέκνα ἢ ἐκγονα ἔχει, μαιδανέτωσαν πρῶτον τὸν ἴδιον οἶκον εὐσεβεῖν, καὶ ἀμοιβὰς ἀποδιδόναι τοῖς προγόνοις· τὸτο γὰρ ἐστὶ καλὸν καὶ ἀπόδεκτον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

5 Ἡ δὲ ὄντως χήρα καὶ μεμονωμένη ἤλπιεν ἐπὶ τὸν Θεόν, καὶ προσμένει ταῖς δεήσεσι καὶ

ΜΗ'Ν οὐκ ἐκτρέφῃς τὸν νεώτερον, ἀλλὰ νεώτερον ὡς πατέρα· καὶ τὸν νεώτερον ὡς ἀδελφόν·

2 Ταῖς γυνόντισσαι καὶ μητέραις· ταῖς νεώτεραις καὶ ἀδελφαῖς, μετὰ ἀγνείᾳ καὶ θαρόντῃ.

3 Τίμα ταῖς χήραις, ὅπ^ω εἶπαι ἀληθῶς χήραις.

4 Ἀμὴν· καμία χήρα τέκνα ἢ ἐκγονα, ὡς μαιδανέτωσαν πρῶτα (αὐτὰ) καὶ εὐσεβεῖν εἰς τὸ ἴδιον οἶκον, καὶ διδόναι αὐτοῖς ἀμοιβὰς εἰς τὰς προγόνους· τὸτο εἶναι καλόν, καὶ ἀπόδεκτον ὁμολογῶν εἰς τὸν Θεόν.

5 Καὶ ἡ ἀληθῶς χήρα μεμονωμένη, ἐλπίζει ἐπὶ τὸν Θεόν, καὶ προσμένει αὐτῷ.

ταῖς προσευχαῖς νυκτὸς καὶ ἡμέρας.

6 Ἡ δὲ σπαταλῶσα, ζῶσα τίθηκε.

7 Καὶ ταῦτα παράγγειλε, ἵνα ἀνεπίληπτοι ᾖσιν.

8 Εἰ δέ τις τῶν ἰδίων καὶ μάλιστα τῶν οἰκίῳ ἢ προσηύ, τὴν πίστιν ἡρῆται, καὶ ἔσιν ἀπίστη χεῖρων.

9 Χήρα καταλεγίσθω μὴ ἑλαττω ἐτῶν ἐξήκοντα, γέγονυῖα εἰς ἀνδρὸς γυνή.

10 Ἐν ἔργοις καλοῖς μαρτυρημένη, εἰ ἐτεκνοτρόφησεν, εἰ ἐξουδοχῆσεν, εἰ ἀγίων ποδας ἐνίψεν, εἰ θλιβομένοις ἐπήκεισεν, εἰ παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ ἐπηκολύθησε.

11 Νεωτέρας δὲ χήρας παραιτῇ· ὅταν γὰρ καταστρεβλώσῃ τοῦ Χριστοῦ, γαμῇ θύλῃσιν.

12 Ἐχουσαι κῆμα, ὅτι τὴν πρώτην πίστιν ἠθέτησαν.

13 Ἀμα δὲ καὶ ἀργαὶ μαιδάνεσι περιερχόμεναι τὰς οἰκίας· ἢ μόνον δὲ ἀργαί, ἀλλὰ καὶ φλύαροι καὶ περίεργοι, λαλῶσαι τὰ μὴ δοῦντα.

δέσσαις καὶ εἰς ταῖς προσευχαῖς, νύκτα καὶ ἡμέρα.

6 Ἀμὴν ἡ χήρα ὑπὲρ μεθοκοπᾷ, ζωντανή ἀπέθανε.

7 Καὶ παράγγειλε ἱκῆτα, διὰ τὰ εἶναι ἀκατηγόρηταις.

8 Καὶ ἴαν κατένας δὲν φροντίζει τὴς ἰδίας, καὶ μάλιστα τὴς οἰκιακῆς τοῦ, ἀρῆθῃ τὴν πίστιν, καὶ εἶναι χειρότερον ἀπὸ τὸν ἄπιστον.

9 Ἐκείνη ἡ χήρα ἂς συναριθμηθῇ εἰς τὴν τάξιν τῶν χηρῶν, ἡ ὅποια δὲν εἶναι ὑλιώτερον ἀπὸ ἐξῆντα χρονῶν, καὶ ἡ ὅποια ἔγινεν, εἰς μόνη γυναικα.

10 Εἰς ἔργα καλὰ μαρτυρημένη, ἴαν ἔθρεψε παιδία, ἴαν ἰδέχθῃ ξένους, ἴαν ἐνίψῃ ποδάρια ἀγίων, ἴαν ἐβοήθησιν θλιμμένους, ἴαν ἀκολύθησιν εἰς κάθε ἔργον καλόν.

11 Ἀμὴν ταῖς χήραις ταῖς νεωτέραις παραιτῇ ταῖς διατῇ ὅταν κατατρεφῇσιν εἰς αἰτίαν τοῦ Χριστοῦ, θέλῃν γὰρ ὑπαδρευθῇσιν.

12 Αἱ ὅποιας ἔχουσιν κατὰ κρίσιν, ὅτι ἱκαταφρόνησαν τὴν πρώτην πίστιν.

13 Καὶ ἀκόμι μαδαίνεσι γὰρ εἶναι ἀκαμάτραις, γὰρ τρυγυρίζουσιν τὰ σπῆτια· καὶ ὅχι μόνον ἀκαμάτραις, ἀλλὰ καὶ πολέλογαίς καὶ περιέργαις, λῆγοντες ἱκῆτα ὑπὲρ δὲν πρέπον.

4 G

14 Βέλομαι ἔν νεωτέρας γαμεῖν, τεκνογονεῖν, οἰκοδεσποτεῖν, μηδεμίαν ἀφορμὴν διδόναι τῷ ἀντικειμένῳ λοιδορίας χάριν.

15 Ἦδη γάρ τινες ἐξετράπησαι ὀπίσω τοῦ Σατανᾶ.

16 Εἴ τις πιστὸς ἢ πιστὴ ἔχει χήρας, ἱπαρκεῖτω αὐταῖς, καὶ μὴ βαρεῖσθω ἡ ἐκκλησία, ἵνα ταῖς ὄντως χήραις ἱπαρκίῃ.

17 Οἱ καλῶς προεσῶτες πρεσβύτεροι διπλῆς τιμῆς ἀξιοῦσθωσαν· μάλιστα οἱ κοπιῶντες ἐν λόγῳ καὶ διδασκαλίᾳ.

18 Λέγει γὰρ ἡ γραφή· Βὲν ἀλωῶντα ἔ φιμώσεις, Καὶ· Ἀξιῶ· ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ.

19 Κατὰ πρεσβυτέρη κατηγορίαν μὴ παραδέχου, ἐκτός εἰ μὴ ἐπὶ δύο ἢ τριῶν μαρτύρων.

20 Τὸς ἀμαρτάνοντας, ἐνώπιον πάντων ἔλεγχε, ἵνα καὶ οἱ λοιποὶ φόβον ἔχωσι.

21 Διαμαρτύρομαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῶν ἐκλεκτῶν ἀγγέλων, ἵνα ταῦτα φυλάξης χωρὶς προκρίμα-

14 Θέλω λοιπὸν ταῖς πλεονεωτέραις νὰ ὑπαυδρεύονται νὰ καμνὴν παιδία, νὰ οἰκοδομῶν, νὰ μὴ διδόναι εἰς τὴν ἀντικείμενον καμίαν ἀφορμὴν λοιδορίας.

15 Διατὶ σχισθὸν μερὶς ἐγύρισαι ὀπίσω τοῦ Σατανᾶ.

16 Ἐὰν καί τις πιστὸς ἢ πιστὴ, ἔχη χήρας, ταῖς βοηθᾷ εἰς τὰ ἀναγκαῖα ἀρκετὰ, καὶ ἂς μὴ βαρύνῃ ἡ ἐκκλησία, διὰ νὰ βοηθᾷ ἀρκετὰ ταῖς ἀληθιναῖς χήραις.

17 Οἱ πρεσβύτεροι ὅπου καὶ καλοὶ προεσῶτες, ἂς ἔχουν διπλὴν τιμὴν· μάλιστα οἱ ὅπου κοπιάζον εἰς τὸν λόγον καὶ εἰς τὴν διδασκαλίαν.

18 Διατὶ λέγει ἡ γραφή· Τὸ βοῦδιον ὅπου ἀλωῖται, μὴ τὸ ἀποσομώσῃ. Καὶ Ἀξιῶ· εἶναι ὁ ἐργάτης τῆς πληρωμῆς τε.

19 Καὶ μὴν παραδέχου κατηγορίαν ἐναντία τοῦ πρεσβυτέρου, ἔξω ἂν δύνῃ εἶναι ἢ τρεῖς μαρτυρεῖς.

20 Ἐκείνης ὅπου ἀμαρτάνουσιν, ὁμπερὸς εἰς ἔλεγχόν της, διὰ νὰ φοβῶν καὶ οἱ ἄλλοι.

21 Ὁρκίζω σὺ ὁμπερὸς τὸν Θεόν, καὶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τῶν ἐκλεκτῶν ἀγγέλων, νὰ τὰ φυλάξης χωρὶς καμίαν προκρίμιν.

τῷ, μηδὲν ποιῶν κατὰ
πρόσκλησιν.

μὴν κάμης κανίνα πρῶγμα,
παρὰ κλινῶντας εἰς κανίνα μέ-
ριον.

22 Χιῖρας ταχέως μη-
δεὶ ἱπνιτίζει, μηδὲ κοινῶναι
ἁμαρτίαις ἄλλοτρίαις· σιαν-
τοὶ ἅγιον τῆρει.

22 Τὰ χίρια εἰς κανίνα
μὴν βάτης γλίσγωρα, μηδὲ μέ-
τερι εἰς ξέναις ἁμαρτίαις·
φύλαγε τοῦ λόγου σε καθαρὸν.

23 Μηκέτι ὑδροπότοι, ἀλλ'
ὀλίγῳ χρεῶ διὰ τὸν τό-
μαχόν σε, καὶ τὰς πυκνάς
σε ἀσθενείας.

23 Πλέον μὴν κίνης νερόν,
ἀλλὰ μεταχειρίζου ὀλίγον κρα-
σί διὰ τὸ τομάχι σε, καὶ
ταῖς πυκναῖς σε ἀσθενείαις.

24 Τινῶν ἀνδρώπων αἱ
ἁμαρτίαι πρόδηλοί εἰσι, προά-
γεσαι εἰς κρίσιν· τισὶ δὲ καὶ
ἱπακολεθεῖσιν·

24 Αἱ ἁμαρτίαις μερικῶν
ἀνδρώπων εἶναι φανεραῖς, καὶ
προφθάνουσιν εἰς τὴν κρίσιν προ-
τίτερα· ἀμὴ εἰς κάποιους αἱ
ἁμαρτίαις ἀποκαθῆσιν ὑστερα·

25 Ὡσαύτως καὶ τὰ
καλὰ ἔργα πρόδηλά εἰσι· καὶ
τὰ ἄλλως ἔχοντα, κρυψή-
ναι ἔδυνασαι.

25 Τὸν ὅμοιον τρόπον καὶ
τὰ καλὰ ἔργα εἶναι φανερά· καὶ
ἐκεῖνα ὅπῃ εἶναι ἄλλης λογιῆς,
δὲν ἤμπορῶν ἰὰ κρυφθεῖν.

Κιφ. γ'. 6.

Ὅσοι εἰσὶν ὑπὸ ζυγὸν δού-
λοι, τῆς ἰδίας διαπότας
πάσης τιμῆς ἀξίως ἡγείσθω-
σαν· ἵνα μὴ τὸ ὄνομα τοῦ
Θεοῦ καὶ ἡ διδασκαλία
βλασφημηταί.

Ὅσοι δούλοι εἶναι ἀποκάτω
εἰς τὸν ζυγὸν τῆς δουλείας,
ὡς λογιάζων πῶς εἶναι ἀξίοι οἱ
αὐθεντάδες τῆς κάθε λογιῆς
τιμῆς· διὰ τὸ μὴ βλασφημη-
ταί τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ
διδασκαλία.

2 Οἱ δὲ πιστὲς ἔχοντες
διαπότας, μὴ καταφρονεί-
τωσαν, ὅτι ἀδελφοί εἰσιν·
ἀλλὰ μάλλον θελιύετωσαν,
ὅτι πιστοὶ εἰσι καὶ ἀγαπητοί,
οἱ τῆς εὐεργισίας ἀντιλαμ-
βανόμενοι. Ταῦτα διδάσκει,
καὶ παρακάλει.

2 Καὶ ἐκεῖνοι ὅπῃ ἔχον
πιστὲς αὐθεντάδες, μὴ τὰς
καταφρονῶσιν, διατὶ εἶναι
ἀδελφοί· ἀλλὰ περισσότερον
ὡς θελιύουσιν, ὅτι εἶναι πιστοὶ
καὶ ἀγαπητοί, οἱ ὅποιοι ἀπο-
λαμβάνουσιν τὴν εὐεργισίαν.
Ἐτέτα διδάσκει καὶ νεδείτα.

3 Εἴ τις ἐτεροδιδασκαλεῖ, καὶ μὴ προσέρχεται ὑγιαίνουσι λόγοις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῇ κατ' εὐσέβειαν διδασκαλίᾳ,

4 Τετίφεται, μηδὲν ἐπι-
 ράμειν, ἀλλὰ ἰουσὼν περὶ
 ζητήσεις καὶ λογομαχίας·
 ἐξ ὧν γίνεται φθόνος, ἔρις,
 βλασφημίαι, ὑπόνοιαι πονη-
 ραί,

5 Παραδιατρίβει διεφθα-
 μένῳ ἀνθρώπων τὸν νῦν, καὶ
 ἀπειθεῖται τῇ ἀληθείᾳ, νομι-
 ζόντων πορισμὸν εἶναι
 τὴν εὐσέβειαν· ἀφίσσας ἀπὸ
 τῶν τοιούτων.

6 Ἐγὶ δὲ πορισμὸς μέγας
 ἡ εὐσέβεια μετὰ αὐταρ-
 κείας.

7 Οὐδὲν γὰρ εἰσηνέγκαμεν
 εἰς τὸν κόσμον· δῆλον ὅτι
 εὐδὲ ἐξενεγκεῖν τι δυνά-
 μεθα.

8 Ἐχοντες δὲ διατροφὰς
 καὶ σκεπάσματα, τούτοις ἀρ-
 κισθησόμεθα.

9 Οἱ δὲ βεβλόμενοι πλετεῖν,
 ἐμπύπτησιν εἰς πειρασμὸν καὶ
 παγίδα, καὶ ἐπιθυμίας πολ-
 λὰς ἀνοήτης καὶ βλαβεράς,
 αἵτινες βυθίζουσι τὴν ἀν-
 δρώπην εἰς ὄλεθρον καὶ ἀπώ-
 λειαν·

3 Ἐὰν καί τις διδάσκει
 ἄλλα, καὶ δὲν ἔρχεται εἰς τοὺς
 λόγια τὰ ὑγιᾶ, ὅπῃ ἔλθουν
 ἀπὸ τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ
 Χριστοῦ, καὶ εἰς τὴν διδασκα-
 λίαν τὴν εὐσιῶν,

4 Ἐκεῖθεν κενοδοξία
 δὲν γνωρίζοντας, ἀλλὰ ἀκού-
 ντων εἰς τὸν νῦν τῆς
 ζητήματα καὶ λογομαχίας
 ἀπὸ τὰ ὅποια γίνεται φθόνος,
 φιλονικία, βλασφημίας, ἐνοχ-
 ληφαίς κακαίς,

5 Γυμνάσματα κατὰ
 θρόνων ὅπῃ ἔχουσιν τὸν
 τῆς διεφθαρέμενον, καὶ ἐπὶ
 εἶναι ἐπερμημένοι τῇ ἀληθείᾳ
 ὅπῃ λογιάζουσι νὰ εἶναι
 εὐσέβεια πρόσδοθι, αἰσχυρὰ
 ἀπὸ τῶν τοιούτων.

6 Καὶ βέβαια μὲν
 πρόσδοθι εἶναι ἡ εὐσέβεια
 μὲ καρδίαν εὐχαριστήσαντα
 τὰ ἀρκετὰ.

7 Διὰ τὴν κακίαν προῆλθον
 δὲν ἐφέραμεν εἰς τὸν κόσμον
 καὶ φανερὸν εἶναι ὅτι εὐδὲ
 μισθοὶ νὰ εὐγάλωμεν τίποτε.

8 Καὶ ὅταν ἔχωμεν
 γητὰ καὶ σκεπάσματα,
 εἰμισθεν ἀρκετοὶ εἰς ἐνδοξία.

9 Ἀμὲν ἐκείνοι ὅπῃ
 νὰ πλετεῖν, πίπτουσι μέσα
 πειρασμὸν καὶ παγίδα, καὶ
 ἐπιθυμίαις πολλαῖς, ἀγνοοῦσι
 καὶ βλαβεραῖς, ἡ ὅποιαι
 δίξουσι τὴν ἀνθρώπην
 χαλασμὸν καὶ ἀπώλειαν.

10 Ῥίζα γὰρ πάντων τῶν κακῶν ἐστὶν ἡ φιλαργυρία· τῆς τινες ὀρεγόμενοι ἀπειπλάνηθησαν ἀπὸ τῆς πίστεως, καὶ ἑαυτὰς περιέπειραν ὀδυραῖς πολλαῖς.

11 Σὺ δὲ ὦ ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ, ταῦτα φεῦγε· διώκει δὲ δικαιοσύνην, εὐσέβειαν, πίσιν, ἀγάπην, ὑπομονὴν, πραότητα.

12 Ἀγωνίζου τὸν κελὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως, ἐπιλαβὼς τῆς αἰώνιου ζωῆς, εἰς ἣν καὶ ἐκλήθης, καὶ ὁμολόγησας τὴν καλὴν ὁμολογίαν ἐνώπιον πολλῶν μαρτύρων.

13 Παραγγέλλω σοι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ τοῦ ζωοποιούντος· τὰ πάντα, καὶ Χριστῷ Ἰησοῦ τοῦ μαρτυρήσαντος ἐπὶ Ποντίῳ Πιλάτῃ τὴν καλὴν ὁμολογίαν.

14 Τηρῆσαι σὲ τὴν ἐντολὴν ἀσπιλον, ἀνίπληκτον, μέχρι τῆς ἐπιφανείας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

15 Ἦν καιροῦς ἰδίους δείξει ὁ μακάριος καὶ μόνος δυνάστης, ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλευσάντων, καὶ κύριος τῶν κυριούντων,

16 Ὁ μόνος ἔχων ἀθάνασίαν, ὧς οἰκῶν ἀπρόσιτον,

10 Διατὶ ρίζα ὅλων τῶν κακῶν εἶναι ἡ φιλαργυρία· τὴν ὅποیان κάποιιοι ἔγνωτας ἐκ τὴν ὀρεχθῆσιν, ἐπλανήθησαν ἀπὸ τὴν πίστιν, καὶ ἐκέρψωσαν τοῦ λόγου τῆς εἰς πολλὰς πόνης.

11 Ἀμὴν τοῦ, ὦ ἀνθρωπε τοῦ Θεοῦ, φεῦγε ἱεῖτα· καὶ σπῆδαζε δικαιοσύνην, εὐσέβειαν, πίστιν, ἀγάπην, ὑπομονὴν, πραότητα.

12 Ἀγωνίζου τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως, σφικτοκράτησε τὴν αἰώνιον ζωὴν, εἰς τὴν ὅποیان ἐκαλέσθης, καὶ ὁμολόγησας τὴν καλὴν ὁμολογίαν ὁμπροσὰ εἰς πολλὰς μάρτυρας.

13 Παραγγέλλω σοι ὁμπροσὰ εἰς τὸν Θεόν, ὅπερ ζωοποιεῖ τὰ πάντα, καὶ εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν, ὅπερ ἐμαρτύρησεν ὁμπροσὰ εἰς τὸν Πόντιον Πιλάτον τὴν καλὴν ὁμολογίαν.

14 Νὰ φυλάξης ἱεῖτην τὴν ἐντολὴν ὥντας ἀμόλυντος, ἀκατηγόρητος, ὡς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

15 Τὴν ὅποیان εἰς τῆς διωρισμένους καιροῦς θέλει τὴν δείξει ὁ μακάριος καὶ μόνος δυνάστης, ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλευσάντων, καὶ κύριος τῶν κυριούντων,

16 Ἐκείνος ὅπου ἔχει μόνος ἀθανασίαν, καὶ κατοικᾷ

ὅν ἰδέν ἑδείς ἀνθρώπων, ἑδὲ ἰδεῖν δύναται· ὃ τιμὴ καὶ κράτ^ς αἰώνιον· ἀμήν.

17 Τοῖς πλυσίοις ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, παράγγελλε μὴ ὑψηλοφρονεῖν, μηδὲ ἡλπιεῖν ἐπὶ πλούτῳ ἀδηλότῳ, ἀλλ' ἐν τῷ Θεῷ τῷ ζῶντι, τῷ παρέχοντι ἡμῖν πλυσίως πάντα εἰς ἀπόλαυσιν·

18 Ἀγαθοεργίῳ, πλετιῶν ἐν ἔργοις καλοῖς, εὐμεταδότῳ εἶναι, κοινωνικῷ·

19 Ἀποθησαυρίζοντας ἐαυτοῖς θεμέλιον καλὸν εἰς τὸ μέλλον, ἵνα ἐπιλάβωται τῆς αἰωνίου ζωῆς.

20 Ὡ Τιμόθειε, τὴν παρκαταθήκην φύλαξον, ἐκτερίπόμεν^ς τὰς βεβήλους κεινοφυνίας, καὶ ἀντιθέσεις τῆς ψευδωδύμου γνώσεως·

21 Ἦν τινες ἐπαγγελόμενοι, περὶ τὴν πίσιν ἡσόχησαν. Ἡ χάρις μετὰ σ^ς. Ἀμήν.

† Πρὸς Τιμόθεον πρώτη ἰγράφη ἀπὸ Λαοδικείας, ἥτις ἐστὶ μητρόπολις Φρυγίας τῆς Πακατιατῆς.

ὡς ἀπλησίαστον, τὸν ὅποιον κανένας ἀπὸ τῆς ἀνθρώπου οὐκ ἔστιν ἰδέν, ἑδὲ δύναται εἶδέν· εἰδὴ εἰς τὸν ὅποιον εἶναι τιμὴ καὶ κράτ^ς παντοτεινόν· ἀμήν.

17 Παράγγελλε τοῖς πλυσίοις εἰς τὸν αἰῶνα μὴ ὑψηλοφρονεῖν, μηδὲ ἡλπιεῖν εἰς τὴν ἀβυσσότητα τῆς πλούτου, ἀλλὰ εἰς τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα, ὅς τις μᾶς δίδωσι πλυσίως ὅλα εἰς ἀπόλαυσιν·

18 Νὰ κάμνησιν ἀγαθὰ ἔργα, νὰ πλετῶσιν εἰς ἔργα καλὰ, νὰ εἶναι μεταδοτικοὶ κοινωνητικοί·

19 Νὰ θησαυρίζουσιν ἐν τῷ λόγῳ τῆς θεμελίου καλὸν εἰς τὸ μέλλον, διὰ νὰ πιάσῃ τὴν αἰώνιον ζωὴν.

20 Ὡ Τιμόθειε, τὴν παρκαταθήκην ἐτέτη φύλαξον, ἀποδιώχνωντας ταῖς συζητήσεσιν ματαιολογίαις, καὶ φιλονεικίαις τῆς ψεύτικου γνώσεως·

21 Τὴν ὅποιαν (γινώσκουσιν) τινὲς λέγοντες νὰ τὴν ἐξῆς ἀπότυχαν ἀπὸ τὴν πίσιν· χάρις μετὰ σ^ς. Ἀμήν.

† Ἡ εἰς Τιμόθεον πρώτη ἰγράφη ἀπὸ τὴν Λαοδικείαν, ὅποια εἶναι ἡ μητρόπολις Φρυγίας τῆς Πακατιατῆς.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἡ ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ ἘΠΙΣΤΟΛΗ

ΔΕΥΤΕΡΑ.

Κεφ. α'. 1.

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ διὰ θελή-
ματός Θεοῦ, κατ' ἐπαγ-
γελίαν ζωῆς τῆς ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ,

2 Τιμοθέε ἀγαπητῷ τέκ-
νω, χάρις, εἰρήνη ἀπὸ
Θεοῦ πατρὸς, καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ
τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

3 Χάριν ἔχω τῷ Θεῷ, ὃ
λατρεύω ἀπὸ προγόνων ἐν
καθαρᾷ συνειδήσει, ὡς ἀδιά-
λειπτον ἔχω τὴν περὶ σοῦ
μερίαν ἐν ταῖς δεήσεσί μου
νυκτὸς καὶ ἡμέρας·

4 Ἐπιποθῶν σε ἰδεῖν,
μενημένον σοὶ τῶν δακρύων,
ἵνα χαρᾶς πληρωθῶ.

5 Ὑπόμνησιν λαμβάνων
τῆς ἐν σοὶ ἀνυποκρίτου πίστεως,
ἣτις ἐνίκησε πρῶτον ἐν τῇ
μάμμῃ σου Λωΐδι καὶ τῇ
μητρὶ σου Εὐνίκη· πέπεισμαι
δὲ ὅτι καὶ ἐν σοὶ.

6 Δι' ἣν αἰτίαν ἀναμιμ-
νήσκω σὲ ἀναζωπυρεῖν τὸ
χάρισμα τοῦ Θεοῦ, ὃ ἐστὶν ἐν
σοὶ διὰ τῆς ἐπιδείσεως τῶν
χειρῶν μου.

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ, μετὰ τὸ θέλημα
τοῦ Θεοῦ, κατὰ τὸ τάξιμον τῆς
ζωῆς ὅπου εἶναι εἰς τὸν Χριστὸν
Ἰησοῦν,

2 Εἰς τὸν Τιμοθέον τὸ ἀγα-
πητὸν τέκνον, ὃς εἶναι χάρις,
εἰρήνη ἀπὸ τὸν Θεὸν
τὸν πατέρα, καὶ τὸν Χριστὸν
Ἰησοῦν τὸν Κύριόν μας.

3 Εὐχαριστῶ τὸν Θεόν, τὸν
ὁποῖον λατρεύω ἀπὸ τῆς προ-
γόνου μου μετὰ καθαρὰν συνείδη-
σιν, ὅτι σὺ ἐνδυμῆμαι πάντοτε
εἰς ταῖς προσευχαῖς μου νύκτα
καὶ ἡμέρα·

4 Ἐχοντας μεγάλον πόθον
νὰ σε εἰδῶ, ἐνδυμῆμαι τὰ
δάκρυά σου, διὰ νὰ γιμιοῦμαι
χαράν·

5 Ἀναθυμῶμαι τὴν πίστιν
σου τὴν ἀπλάγον, ἣ ὁποῖα ἐκα-
τόικησε πρῶτον εἰς τὴν μάμμην
σου τὴν Λωΐδα, καὶ εἰς τὴν μη-
τέρα σου τὴν Εὐνίκη· καὶ πι-
στεύω, ὅτι νὰ εἶναι καὶ εἰς ἐσένα.

6 Διὰ τὴν ὁποίαν ἀφορμὴν
σε ἀναθυμίζω, νὰ ἀνάπτῃς τὸ
χάρισμα τοῦ Θεοῦ, ὅπου εἶναι
εἰς ἐσένα διὰ τῆς ἐπιδείσεως
τῶν χειρῶν μου.

7 Οὐ γὰρ ἔδωκεν ἡμῖν ὁ Θεὸς πνεῦμα δειλίας, ἀλλὰ δυνάμειος καὶ ἀγάπης καὶ σωφρονισμοῦ.

8 Μὴ ἔν ἱπαισχυομένης τὸ μαρτύριον τοῦ Κυρίου ἡμῶν, μηδὲ ἐμὲ τὸν δέσμιον αὐτῆ· ἀλλὰ συγκαταπαύσῃ τῷ εὐαγγελίῳ κατὰ δυνάμιν Θεοῦ.

9 Τῷ σώσαντ᾽ ἡμᾶς, καὶ καλίσαντ᾽ κλήσει ἁγία· ἔ κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν, ἀλλὰ κατ' ἰδίαν πρόθεσιν, καὶ χάριν τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ πρὸ χρόνων αἰώνιων.

10 Φανερωθεῖσαν δὲ νῦν διὰ τῆς ἐπιφανείας τῷ σωτῆρ᾽ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ, καταργήσαντ᾽ μὲν τὸν δάκτον, φωτίσαντος δὲ ζῶν καὶ ἀφθαρσίαν διὰ τοῦ εὐαγγελίου.

11 Εἰς τὸ ἐτεθένη ἐγὼ κήρυξ καὶ ἀπόστολος καὶ διδάσκαλος ἰδίων.

12 Δι' ἣν αἰτίαν καὶ ταῦτα πείσχω· ἀλλ' οὐκ ἱπαισχυόμεναι· οἶδα γὰρ ὅτι πεπίστευκα, καὶ πίπτειναι ὅτι δυνατὸς ἐστὶ τὴν παραθήκην μου φυλάξαι εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν.

13 Ὑποτύπωσιν ἔχει ὑγιαίνοντων λόγων, ὧν παρ' ἐμοῦ ἤκουσας ἐν πίσει καὶ ἀγάπῃ τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

7 Διατὶ ὁ Θεὸς δὲν ἔδωκε πνεῦμα δειλίας, ἀλλὰ (πνεῦμα) δυνάμειος, ἀγάπης, καὶ σωφρονισμοῦ.

8 Μὴ ἐντραπὺς λοιπὸν τὴν μαρτυρίαν τοῦ Κυρίου καὶ μηδὲ ἐμένα τὸν δέσμιον· ἀλλὰ συγκαταπαύσῃ ἐμένα εἰς τὸ εὐαγγέλιον κατὰ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ.

9 Ὅπως μᾶς ἔσωσεν, καὶ μᾶς ἐκάλεσεν μὴ κἀλῶς ἅγιον· ὅχι κατὰ τὰ ἔργα μᾶς, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἰδίαν πρόθεσιν καὶ τὴν χάριν, ἣν μᾶς ἐδόθη εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν προτίτερα ἀπὸ χρόνων αἰώνιων.

10 Καὶ τῶρα ἐφανέρωσεν τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ σωτῆρός μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅπως ἐχάλασεν τὸν δάκτον καὶ ἐφάνερωσεν τὴν ζῶν καὶ τὴν ἀφθαρσίαν διὰ τοῦ εὐαγγελίου.

11 Εἰς τὸ ὅποσον ἐβάλετόν ἐγὼ κήρυξ καὶ ἀπόστολος καὶ διδάσκαλος τῶν ἰδίων.

12 Διὰ τὴν ὁποίαν αἰτίαν μὴν παδαίνω καὶ ταῦτα· ἀλλὰ δὲν ἐντραπέτομαι· διατὶ ἐπίστευσα, καὶ πίπτειναι ὅτι δυνατὸς ἐστὶ φυλάξῃ τὴν παρακαταθήκην μου εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν.

13 Κράτει τὸ παραθεῖναι τῶν ὑγιῶν λόγων, τῶν ὅποια ἤκουσας ἀπὸ λόγου μου καὶ ἀγάπῃ ὅπου εἶπα εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

14 Τὴν καλὴν παρακα-
ταθήκην φύλαξον διὰ Πνεύ-
ματος ἁγίου τὸ ἐνοικῶντος
ἐν ἡμῖν.

15 Οἶδας τὸτο, ὅτι ἀπε-
γράψαν με πάντες οἱ ἐν τῇ
Ἀσίᾳ, ὧν ἐστὶ Φύγελλος καὶ
Ερμούγιος.

16 Δὲν ἔλεος ὁ Κύριος
τῷ Ὀνησιφόρῳ οἴκῳ ὅτι πολ-
λάκις με ἀνέψυξε, καὶ
τὴν ἄλυσίν μου οὐκ ἐπη-
σχύνθη.

17 Ἀλλὰ γενόμενος ἐν
Ῥώμῃ, σπευδαιότερον ἐζη-
τήσέ με, καὶ εὔρε.

18 Δὲν αὐτῷ ὁ Κύριος
εὔρεῖν ἔλεος παρὰ Κυρίου ἐν
ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· καὶ ὅσα ἐν
Ἐφέσῳ διηκόησες, βέλτιον σὺ
γινώσκεις.

14 Τὴν καλὴν παρακα-
ταθήκην φύλαξον διαμίσθ
τοῦ Πνεύματος τοῦ ἁγίου,
ὅπερ κατοικᾷ εἰς ἡμᾶς.

15 Ἰερεύεις ἐτότο, ὅτι ὅλοι
ὅπερ εἶναι εἰς τὴν Ἀσίαν μὴ
ἀπογράψαντες, ἀπὸ τῶν ὁποίων
εἶναι Φύγελλος καὶ Ερμούγιος.

16 Ὁ Κύριος γὰρ δώσῃ
ἔλεος εἰς τὸ σπῆναι τῷ Ὀνη-
σιφόρῳ ὅτι πολλὰ φοραῖς
μὴ ἰδεράπειυσαι, καὶ τὴν ἄλυ-
σίν μου δι' ἐστράφη.

17 Ἀλλὰ ὄντας εἰς τὴν
Ῥώμην, μὴ πολλὴν σπουδὴν
μὴ ἐζητήσῃ καὶ μὴ εὔρεν.

18 Ὁ Κύριος γὰρ τῷ δώσῃ
γὰρ εὔρεῖν ἔλεος ἀπὸ τοῦ Κυρίου
εἰς τὴν ἡμέραν ἐκείνην· καὶ ὅσα
μὴ ὑπερέτῃσιν εἰς τὴν Ἐφεσον,
ἐσὺ τὰ ἱερεύεις καλῶτερα.

Κεφ. β'. 2.

Σὺ ἂν, τέκνον μου, ἰδυνα-
μῇ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ.

2 Καὶ ὡς ἤκουσας παρ'
ἐμὲ διὰ πολλῶν μαρτύρων,
ταῦτα παράδειξις τοῖς ἀν-
δράποισι, οἵτινες ἱκανοὶ ἴσυν-
ται καὶ ἑτέρας διδάσκει.

3 Σὺ ἂν κακοπάδησιν
ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ
Χριστοῦ.

4 Οὐδεὶς στρατεύομενος ἐμ-
πλέκεται ταῖς τῷ βίῳ πραγμα-

Ἐστὺ λοιπὸν, τέκνον μου,
δυναμῶν με τὴν χάριν
ὅπερ εἶναι εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

2 Καὶ ἐκείνα ὅπερ ἤκουσας
ἀπὸ λόγου μου διαμίσθ πολλῶν
μαρτύρων, παράδειξίς τὰ ὡσάν
παρναταθήκην εἰς πηγὰς ἀν-
δρώπης, ὅπερ γὰρ εἶναι ἱκανοὶ
γὰρ διδάσκει καὶ ἄλλης.

3 Εὐὺ λοιπὸν κακοπά-
δησε, ὡσάν καλὸς στρατιώτης
τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

4 Οὐδὲ ἕνας ὅπερ στρατεύ-
ται ἐμπλέκεται εἰς ταῖς πραγ-

τείαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ·

5 Ἐὰν δὲ καὶ ἀδελῇ τις, ὃ γέφανῃται ἴαν μὴ νομίμως ἀδλήσῃ.

6 Τὸν κοπιῶντα γειργόν δι' πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν.

7 Νόει ἃ λέγω· δόξαι γάρ σοι ὁ Κύριος· σύνεσιν ἐν πᾶσι.

8 Μνημόνευε Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγγεγεμμένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαβὶδ, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου·

9 Ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχει δεσμῶν, ὡς κακῆργος· ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ὃ δέδεται.

10 Διὰ τῆτο πάντα ὑπομένω διὰ τὴς ἐκλεκτῆς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσι τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, μετὰ δόξης αἰωνίης.

11 Πιστὸς ὁ λόγος· εἰ γὰρ συναπειράνομεν, καὶ συζησομεν·

12 Εἰ ὑπομόνομεν, καὶ συμβασιλεύσομεν· εἰ ἀνήμεδα, κακῆν ἀρήσεται ἡμᾶς.

13 Εἰ ἀπιγδόμεν, ἐκεῖν· πιστὸς μένει· ἀρήσασθαι ἑαυτὸν ὃ δύναται.

14 Ταῦτα ὑπομίμησκε,

ματείαις τῆς ζωῆς ἰσχύος διὰ τὴν ἀρίστην ἐκείνου ὅπου ἰδιάλεξε διὰ στρατιώτην·

5 Καὶ ἴαν κατὰ νόμον ἴζεται, δι' ἐμφανῶνται δι' ἀγωνιστῇ νομίμως.

6 Ὁ γειργὸς ὅπου κοπιᾷ κάμνει χρεία τὰ μεταλαμβάνειν πρῶτον ἀπὸ τῆς καρπῶν.

7 Γροῖκα ἐκεῖνα ὅπου λέγει· ἄμποτος ὁ Κύριος· τὰ σὺ δὲ γυνώσκεις εἰς ὅλα.

8 Ἐνδυμένον Ἰησοῦν Χριστὸν ὅπου ἀνίστη ἐκ νεκρῶν, ὃ ὅπου (ἐγγενήδην) ἀπὸ τοῦ σπέρματος Δαβὶδ κατὰ τὸ εὐαγγέλιον.

9 Εἰς τὸ ὅποσον κακοπαθῶ ἕως εἰς δεσμά, ὡς καὶ κακῆργος· ἀλλὰ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ δέδεται.

10 Διὰ τῆτο ἰγὼ τὰ ὑπομένω ὅλα διὰ τῆς ἐκλεκτῆς διὰ τὴν τύχην καὶ αὐτῶν σωτηρίαν, ὅπου εἶναι εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν μετὰ δόξης αἰωνίης.

11 Ὁ λόγος· ἰσχύος αἰωνίου· διατί· ἴαν ἀπειράνομεν ἀντάμα μετὰ τὸν Χριστὸν· δέλομεν ζήσει καὶ αὐτὸν μετ' αὐτόν.

12 Ἐὰν ὑπομόνομεν, δέλομεν συμβασιλεύσομεν· ἀνήμεδοι ἐκείνου, καὶ ἴαν· δέλει μᾶς ἀρήσεται ἡμᾶς.

13 Ἐὰν ἐμείς ἀπιγδόμεν, ἐκεῖν· πιστὸς μένει· ἴαν δὲ τοῦ λόγου τὸ δέδεται.

14 Ἐτῆτα ἀπαθήσκει,

μαρτυροῦμεν· ἐνώπιον τοῦ
κυρίου μὴ λογομαχεῖν, εἰς
τὸν χρησίμον, ἐπὶ κατατρο-
πῇ τῶν ἀκρόντων.

15 Σπύδαςον σεαυτὸν
δοκιμον παραστήσαι τῷ Θεῷ,
ἐργάτην ἀνειπαίσχυντον, ὁρ-
δοτομῆντα τὸν λόγον τῆς
ἀληθείας.

16 Τὰς δὲ βεβήλους κeno-
φωνίας περιέλαστο· ἐπὶ πλεῖον
γὰρ προκόψουσιν ἀσιδείας·

17 Καὶ ὁ λόγος αὐτῶν ὡς
γὰγγραινα νομὴν ἔχει· ὧν ἓτιν
ὑμέναιος καὶ Φιλητός·

18 Οἷτινες περὶ τὴν ἀλή-
θειαν ἠγόχησαν, λέγοντες τὴν
ἀνάστασιν ἤδη γεγονέναι· καὶ
αἰατρέψουσιν τὴν τιμὴν πίστεως.

19 Ὁ μὲν τοι γενεὸς διμέ-
λιος τοῦ Θεοῦ ἔστηκεν, ἔχων τὴν
σφραγίδα ταύτην· Ἐγὼ Κύ-
ριος τῆς ὄντας αὐτῆς· καὶ
ἀποστήτω ἀπὸ ἀδικίας πᾶς
ὁ ὀνομάζων τὸ ὄνομα Χρι-
στοῦ.

20 Ἐν μεγάλῃ δὲ οἰκίᾳ
οὐκ ἔστι μόνον σκευὴ χρυσῆ
καὶ ἀργυρᾶ, ἀλλὰ καὶ
ξύλινα καὶ ὀστράκινα· καὶ
ἃ μὲν εἰς τιμὴν, ἃ δὲ εἰς
ἀτιμίαν.

21 Ἐὰν ἔν τις ἐκκαθάρη
ἑαυτὸν ἀπὸ τούτων, ἔσται σκευὴ

μαρτυρῶντας τῆς ἀνθρωπίνης
ὁμολογίας εἰς τὸν Κύριον, ἵνα
μὴν λογομαχεῖσι, τὸ ὅποιον
δεν εἶναι ὀφείλιμον εἰς κανένα,
ἀλλὰ χαλασμός ἐκείων ὅπῃ
ἀκέραιον.

15 Σπύδαζε ἵνα παραστή-
σης τοῦ λόγου σου δοκιμον εἰς
τὸν Θεόν, ἐργάτην ἀνειτρο-
πιαστον, ὁρδοκοπῶντα τὸν
λόγον τῆς ἀληθείας.

16 Ἀμὴν ταῖς βδελυκταῖς
ματαιοφωνίαις φιλοῦν· διατὶ
θέλousi προκίψειν εἰς μεγαλί-
την ἀσιδεΐαν·

17 Καὶ ὁ λόγος τῶν τοιού-
των βόσκωντας ἑμπροσθὰ,
θέλει καταφάγει ὡσαν φά-
γυσαι· ἀπὸ τῆς ὁποίας εἶναι ὁ
ὑμέναιος καὶ Φιλητός·

18 Οἱ ὅποιοι ἀπότυχαν
ἀπὸ τῆς ἀληθείας, λέγοντες ἵνα
ἔγινεν ἡ ἀνάστασις τῶρα· καὶ
αἰατρέψουσιν τὴν πίστιν μερικῶν.

19 Ὅμως ὁ γενεὸς διμέλιος
τοῦ Θεοῦ γίνεται, ἔχοντας τὴν
βέβηλην ἐτήτην· Ἐγὼ γινώσκω ὁ
Κύριος ἐκείνης ὅπῃ εἶναι ἰδι-
οί τῃς καὶ· Ἄς εἶναι μακρὰν
ἀπὸ τῆς ἀδικίας καὶ θεΐας, ὅπῃ
ὀνομάζει τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ.

20 Καὶ εἰς μεγάλῃ σπητι
δεν εἶναι μόνον σκευὴ χρυσῆ
καὶ ἀργυρᾶ, ἀλλὰ εἰσι καὶ
ξύλινα καὶ πήλινα· καὶ με-
ρικὰ εἶναι εἰς τιμὴν, καὶ με-
ρικὰ εἶναι εἰς ἀτιμίαν.

21 Ἄν λοιπὸν καθάρῃ κα-
θαρίσῃ τοῦ λόγου τοῦ ἀπὸ τούτων,

εἰς τιμὴν, ἡγιασμένον καὶ εὐ-
χρηστον τῷ δεσπότῃ, εἰς πᾶν
ἔργον ἀγαθὸν ἡτοιμασμέ-
νον.

22 Τὰς δὲ νεωτερικὰς ἐπι-
θυμίας φεῦγε· δίδωκε δὲ δι-
καιосύνην, πίσιν, ἀγάπην,
εἰρήνην μετὰ τῶν ἐπικαλε-
μένων τὸν Κύριον ἐκ καθαρᾶς
καρδίας.

23 Τὰς δὲ μωρὰς καὶ
ἀπαιδευτὰς ζητήσεις παραι-
τῆ, εἰδὼς ὅτι γενήσιν μά-
χαις·

24 Δύλον δὲ Κυρίου ἔδει
μάχεσθαι, ἀλλ' ἥπιον εἶναι
πρὸς πάντας, διδακτικὸν,
ἀκλικόν·

25 Ἐν πρώτῃ παι-
δεύοντα τὴν ἀντιδιατιθεμένης·
μήποτε δῶ αὐτοῖς ὁ Θεὸς
μετάνοιαν εἰς ἐπίγνωσιν ἀλη-
θείας,

26 Καὶ ἀναήψωσιν ἐκ
τῆς τοῦ διαβόλου παγίδος,
ἰζωγρημένοι ὑπ' αὐτῆς εἰς τὸ
ἐκεῖθεν δόλημα.

Δέλει εἶσθαι ἀγγεῖον εἰς
μὴν, ἡγιασμένον καὶ εὐχρη-
στον τῷ δεσπότῃ, εἰς
ἔργον καλὸν ἡτοιμασμένον.

22 Φεῦγε ταῖς ἐπιθυμίαις
ταῖς νεωτερικαῖς· καὶ ἀπόδωκε
τὴν δικαιοσύνην, τὴν πίσιν,
ἀγάπην, τὴν εἰρήνην τοῖς
ἐκεῖθεν ὅπως ἐπικαλῶνται
τὸν Κύριον μὴ καθαρὰν καρδίαν.

23 Καὶ τὰ μωρὰ
ἀπαιδευτὰ ζητήματα παραι-
τῆ, ἰξυζωντὰς ὅτι γενή-
σιν μάχαις·

24 Καὶ ὁ δούλος τοῦ Κυ-
ρίου εἶναι μάχεσθαι, ἀλλ'
εἶναι ἥπιον πρὸς πάντας,
εἰς ὅπως διδασκῶν, ἀκλικὸς
καὶ ἀκακὴς·

25 Μὴ πρώτῃ παι-
δεύοντα τὴν ἀντιδιατιθεμένης
μήπως καὶ καμῖαν φρενὴν
οὗτος Θεὸς δώσῃ μετάνοιαν
εἰς ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας,

26 Καὶ ξενητικῶς ἐκ
τῆς παγίδος τοῦ διαβόλου
ἐξωγρημένοι ὑπ' αὐτῆς εἰς
τὸ δόλημα ἐκεῖθεν·

Κεφ. γ'. 3.

Τοῦτο δὲ γίνωσκε, ὅτι ἐν
ἰσχύταις ἡμέραις εἰσ-
πονται καιροὶ χαλεποί·

2 Ἔσονται γὰρ οἱ ἀνδρες ποί-
φιλαυτοὶ, φιλάργυροὶ, ἀλα-
ζόντες, ὑπερήφανοι, βλάσφη-

ΚΑΙ γινώριζε τὸτο, ὅτι ἐν
ταῖς ὑστερίαις
θέλῃσι φθάσει καιροὶ δόλοιοι·

2 Διὰ τὸ οἱ ἀνδρες ποί-
φιλαυτοὶ, φιλάργυροι, ἀλα-
ζόντες, ὑπερήφανοι, βλάσφη-

οι, γονεῦσιν ἀπειθεῖς, ἀχάρι-
τοι, ἀνόσιοι,

3 Ἄσποργοι, ἄσπονδοι, διά-
βολοι, ἀκρατεῖς, ἀήμεροι,
ἀφιλάγαδοι,

4 Προδύται, προπιτεῖς, τι-
τυφωμένοι, φιλήδοιοι μᾶλλον
ἢ φιλόδοιοι·

5 Ἐχοντες μόρεψωσιν εὐσε-
βείας, τὴν δὲ δύναμιν αὐτῆς
ἡρημένοι· καὶ τέτῃς ἀπο-
τρέψῃ.

6 Ἐκ τέτων γάρ εἰσιν οἱ
ἐνδύνοντες εἰς τὰς οἰκίας, καὶ
αἰχμαλωτεύοντες τὰ γυναι-
κάρια σισωρευμένα ἁμαρτίαις,
ἀγόμενα ἐπιθυμίαις ποικί-
λαις.

7 Πάντοτε μαθηάγοντα,
καὶ μηδέποτε εἰς ἐπίγνωσιν
ἀληθείας ἰλθῆν δύάμενα.

8 Οἱ τρόπον δὲ Ἰανῆς καὶ
Ἰαμβρῆς ἀντίεστησαν Μωϋσῇ,
ὥτως καὶ ἔτσι ἀνδίζονται τῇ
ἀληθείᾳ, ἀνθρωποὶ κατεφ-
θαρμένοι τὸν νῦν, ἀδόκιμοι
περὶ τὴν πίσιν.

9 Ἀλλ' ἔ προκόψωσιν ἐπὶ
κλίῳ· ἡ γὰρ ἄνοια αὐτῶν
ἐκδηλοῦται πᾶσιν, ὡς καὶ
ἡ ἐκείνων ἐγένετο.

10 Σὺ δὲ παρηκολούθηκας
μὴ τῇ διδασκαλίᾳ τῇ ἀγω-

γενόδοξοι, ὑπερήφανοι, βλάσ-
φημοι, ἀπειθεῖς εἰς τὰς γο-
εῖς τῆς, ἀχάριτοι, κατα-
φρονῶντες τὰ θεῖα,

3 Νὰ μὴν ἔχεν ἀγάπην,
ἀφιλήτοι, διαβαλτάδες, ἀκρα-
τεῖς, ἀήμεροι, ἀφιλάγαδοι,

4 Προδύται, προπιτεῖς,
ἐπηρμένοι, φιλήδοιοι μᾶλλον
παρὰ φιλόδοιοι·

5 Ἐχοντες μόρεψωσιν εὐ-
σεβείας, ἀμὴ τὴν δύναμιν τῆς
τὴν ἡρηνται· καὶ τέτῃς ἀπο-
τρέψῃ.

6 Διατὶ ἀπὸ τέτῃς εἶναι
ἐκεῖνοι ὅπῃ ἐμβαίνουσιν εἰς τὰ
σπήτια, καὶ σκλαβώνουσιν τὰ γυ-
ναικάρια, ὅπῃ εἶναι φορτωμένα
ἁμαρτίαις, ὅπῃ σύρονται εἰς
ἐπιθυμίαις πολυλογητικαῖς.

7 Ὅπῃ μαθηάγουσιν πάν-
τοτε, καὶ μηδὲ ποτὲ δύνανται
εἰς ἔλθωσιν εἰς τὴν γνώρισιν
τῆς ἀληθείας.

8 Καὶ καθὼς Ἰανῆς καὶ
Ἰαμβρῆς ἐναντιώθηκαν τὸν
Μωϋσῆν, τέτοιαις λογῆς καὶ
ἐτετοὶ ἐναντιῶνται τὴν ἀλή-
θειαν, ἀνθρωποὶ διεφθαρμένοι
εἰς τὸν νῦν, ἀδόκιμοι εἰς τὴν
πίσιν.

9 Ἀλλὰ δὲν θέλωσι προ-
κόψῃ περισσότεροι· διατὶ ἡ
ἀγνοσία τῆς θέλει γίνοι φανε-
ρὴ εἰς ὅλους, καθὼς καὶ ἡ (ἀγνο-
σία) ἐκείνων ἔγινε φανερὴ.

10 Ἀμὴ ἰσὺ ἐκατάλαβες
καλὰ τὴν διδασκαλίαν μου, τὴν

4 H

γῆ, τῇ προδέσει, τῇ πίσει, τῇ μακροθυμίᾳ, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ·

11 Τοῖς διωγμοῖς, τοῖς παθήμασιν, οἷά μοι ἐγένετο ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐν Ἰκονίᾳ, ἐν Λύστροις· οἷς διωγμὸς ὑπήνικα, καὶ ἐκ πάντων με ἱρρύσατο ὁ Κύριος·.

12 Καὶ πάντες δὲ οἱ θείλοιτες εὐσεβῶς ζῆν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, διωχθήσονται.

13 Ποιητοὶ δὲ ἄνθρωποι καὶ γόνιτες προκόψουσιν ἐπὶ τὸ χειρόν, πλανῶντες καὶ πλανώμενοι.

14 Σὺ δὲ μένε ἐν οἷς ἔμαδες καὶ ἐπιστάτης, εἰδὼς παρὰ τί· ἔμαδες·

15 Καὶ ὅτι ἀπὸ βρέφους τὰ ἱερὰ γράμματα οἶδας, τὰ δυνάμενά σε σοφίαι εἰς σωτηρίαν, διὰ πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

16 Πᾶσα γραφὴ θεόπνευστος, καὶ ὠφέλιμος πρὸς διδασκαλίαν, πρὸς ἔλεγχον, πρὸς ἐπανόρθωσιν, πρὸς παιδείαν τὴν ἐν δικαιοσύνῃ·

17 ἵνα ἄρτι· ἢ ὁ τῷ Θεῷ ἄνθρωπος, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθόν ἐξηγετισμένος.

ἀναστροφῇ μου, τὴν προθυμίαν τὴν πίσιν, τὴν μακροθυμίαν τὴν ἀγάπην, τὴν ὑπομονήν·

11 Τῶς διωγμοῖς, τὰ παθήματα, τὰ ὁποῖα μὲ ἐγένετο εἰς τὴν Ἀντιόχειαν, εἰς τὴν Ἰκονίαν, εἰς τὰς Λύστρας· τί λόγον διωγμὸς ὑπέμεινα, καὶ ἐκ πάντων μὲ ἐλευθέρωσεν ὁ Κύριος·

12 Ἀλλὰ καὶ ὅλοι ὅσοι θέλωσι νὰ ζῶσιν εὐσεβῶς ἐν τῷ Χριστῷ Ἰησοῦν, θέλωσι διωχθῶσι.

13 Ἀμὲν ἄνθρωποι ποιεῖτε καὶ πλάνοι θέλωσι πλανῶντες εἰς τὸ χειρότερον, πλανῶντες τῆς ἀλλῆς καὶ πλανώμενοι.

14 Ἀλλὰ εἰσὶ μὲν ἐκεῖνα ὅπῃ ἔμαδες καὶ ἐπιστάτης, ἰξεύρωντας ἀπὸ τίνα ἔμαδες·

15 Καὶ ὅτι ἀπὸ βρέφους ἰξεύρεις τὰ ἱερὰ γράμματα ὅπῃ δύνανται νὰ σὶ σοφίσαι εἰς σωτηρίαν, διαμέσου τῆς πίστεως ὅπῃ εἶναι εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

16 Ὅλη ἡ γραφὴ θεόπνευστος, καὶ ὠφέλιμος διδασκαλίαν, εἰς ἔλεγχον, εἰς ἐπανόρθωσιν, εἰς παιδείαν τὴν ἐν δικαιοσύνῃ·

17 Διὰ νὰ εἶναι ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, πρὸς πᾶν ἔτοιμασμένον εἰς ἀγαθόν ἀγαθόν.

Κεφ. δ'. 4.

Δ Ιαμαρτύρομαι ἐν ἐγὼ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῦ Κυρίου

Δ Ιαμαρτύρομαι λοιπὸν ὁμολογῶ εἰς τὸν Θεόν·

Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ μέλλοντος
κρίνειν ζῶντας καὶ νεκροὺς κατὰ
τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ καὶ τὴν
βασιλείαν αὐτοῦ·

2 Κήρυξον τὸν λόγον, ἐπι-
τιμῶν καὶ ἐκκαθαρίζων, ἀκαίρως· ἔλεγ-
ξον, ἐπιτίμησον, παρακάλει-
σον ἐν πάσῃ μακροθυμίᾳ καὶ
διδασχῇ.

3 Ἐστὶ γὰρ καιρὸς ὅτε
τῆς ὑγιαίνουσας διδασκαλίας
οὐκ ἀνίσχονται· ἀλλὰ κατὰ
τὰς ἐπιθυμίας τὰς ἰδίας
ἐαυτοῖς ἐπισωρεύουσιν διδα-
σκάλους, κηρύττοντες τὴν
ἀκοήν·

4 Καὶ ἀπὸ μὲν τῆς ἀλη-
θείας τὴν ἀκοήν ἀποτρέψου-
σιν, ἐπὶ δὲ τὴν μύθην ἐκτρα-
πήσονται.

5 Σὺ δὲ νῆφει ἐν πᾶσι,
κακοπάθησον, ἔργον ποιήσον
εὐαγγελιστῆ, τὴν διακονίαν σὺ
πληροφόρησον.

6 Ἐγὼ γὰρ ἤδη σπείδομαι,
καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἐμῆς ἀναλύ-
σεως ἐφίεσται.

7 Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν
ἠγωνίσamai, τὸν δρόμον τετέ-
λεκα, τὴν πίσιν τετήρηκα.

8 Λοιπὸν, ἀπόκειται μοι
ὁ τῆς δικαιοσύνης τίτλος·
ὃν ἀποδώσει μοι ὁ Κύριος ἐν
ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος
κριτής· ἐγὼ μόνον δὲ ἔμοι, ἀλλὰ

τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστόν,
ὃς μὲν νῦν κρίνει τὸν ζῶντα καὶ
καὶ νεκροὺς εἰς τὸν καιρὸν τῆς
ἐπιφανείας τοῦ, καὶ τῆς βα-
σιλείας τοῦ·

2 Κήρυξε τὸν λόγον, παρα-
τάσσον καὶ καλόκαιρα, καὶ πα-
ράκαιρα· ἔλεγχε, ἐπιτίμησον,
παρακάλει μὴ καθε μακροθυ-
μίαν καὶ διδασχὴν.

3 Διατὶ μέλλειν ἂν ἔλθῃ και-
ρὸς, ὃς νῦν μὴν ὑπομένουσιν τὴν
ὑγιαίνουσαν διδασκαλίαν· ἀλλὰ
κατὰ ταῖς ἰδικαῖς τοῦς ἐπιθυ-
μίαις θέλουσιν δημυνώσκειν εἰς
τὴν λόγον τοῦς διδασκάλους, ὃς
νῦν γαργαλίζουσιν τὴν ἀκοήν
τοῦς·

4 Καὶ ἀπὸ τὴν ἀλήθειαν
θέλουσιν ἀποτρέψαι τὴν ἀκοήν
τοῦς, καὶ εἰς τὴν μύθην θέλουσιν
γυρίσαι.

5 Ἀλλὰ ἰσοῦ ἀγρεύματα εἰς
ὅλα, κακοπάθησε, καὶ ἐρ-
γοὶ εὐαγγελιστῆ, πληροφόρησε
τὴν διακονίαν σου.

6 Διατὶ ἐγὼ ὥραμαί γίνο-
μαι ῥαντισμὸς τῆς θυσίας,
καὶ ὁ καιρὸς τοῦ χωρισμοῦ μου
ἔφθασε.

7 Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν
ἀγωνίσθηκα, τὸν δρόμον ἐτε-
λείωσα, τὴν πίσιν ἐφύλαξα.

8 Τὸ λοιπὸν, με φυλάττεται
ὁ τίτλος τῆς δικαιοσύνης, τὸν
ὁποῖον δίδει με τὸν ἀποδώσει ὁ
Κύριος· εἰς ἐκείνη τὴν ἡμέραν,
ὁ δίκαιος κριτής· καὶ ἔχει μόνον

καὶ πᾶσι τοῖς ἡγαπηκόσι τὴν
ἐπιφάνειαν αὐτῆ.

9 Σπύδασον ἰλθεῖν πρὸς
με ταχέως·

10 Δημᾶς γάρ με ἔγκα-
τέλιπεν, ἀγαπήσας τὸν
οὖν αἰῶνα, καὶ ἐπορεύθη
εἰς Θισσαλονίκην· Κρησκῆς
εἰς Γαλατίαν, Τίτ^ς εἰς
Δαλματίαν·

11 Δημᾶς ἐστὶ μόν^{ος} μετ'
ἐμ^{οῦ}· Μάρκον ἀναλαβὼν, ἄγε
μετὰ σιαυτῆ· ἔστι γάρ μοι
εὐχρηστ^{ος} εἰς διακονίαν.

12 Τυχικὸν δὲ ἀπέστειλα
εἰς Ἐφίσον.

13 Τὸν φιλότινον ὃν ἀπέ-
λιπον ἐν Τρωάδι παρὰ Κάρ-
πῳ, ἐρχόμεν^{ος} φέρε, καὶ τὰ
βιβλία, μάλιγα τὰς μεμ-
βράνας.

14 Ἀλέξανδρος ὁ χαλκεὺς
πολλὰ μοι κακὰ ἐνεδείξατο·
ἀποδῶν αὐτῷ ὁ Κύρι^{ος} κατὰ
τὰ ἔργα αὐτῆ·

15 Ὅν καὶ σὺ φυλάσσω·
λίαν γὰρ ἀνδέσκει τοῖς ἡμε-
τέροις λόγοις.

16 Ἐν τῇ πρώτῃ με
ἀπολογία ἡδεῖς μοι συμ-
παριγίνετο, ἀλλὰ πάντες
με ἔγκατέλιπον· (μὴ αὐταῖς
λογισθεῖν·)

17 Ὅδε Κύριός μοι παρέστη,
καὶ ἐνεδυνάμωσέ με, ἵνα δι'
ἐμ^{οῦ} τὸ κήρυγμα πληροφορηθῇ,

εἰς ἐμένα, ἀλλὰ καὶ εἰς ὅσους
ὅπῃ ἀγαπήσιν τὴν ἐπιφάνει-
αν.

9 Σπύδασον νὰ ἰλθῇς
ἐμένα τὸ γλιγωρώτερον.

10 Διατὶ ὁ Δημᾶς μὲ ἀφ-
σιν, ἀγαπώντας τὴν παλαιὰν
τὸν αἰῶνα, καὶ ἐπῆγεν εἰς τὴν
Θισσαλονίκην· Κρησκῆς δὲ
γεν εἰς τὴν Γαλατίαν, ὁ Τίτ^ς
εἰς τὴν Δαλματίαν·

11 Δημᾶς μόν^{ος} εἶναι με-
τ' ἐμένα· καὶ ἔπαρε καὶ τὸν Μάρ-
κον, καὶ φέρε τον μὲ τὰ βιβ-
λία· διατὶ μὲ εἶναι πλεονεκ-
τήσιμ^{ος} εἰς τὴν ὑπηρεσίαν.

12 Καὶ τὸν Τυχικόν
ἀπέστειλα εἰς τὴν Ἐφίσον.

13 Τὸν φιλότινον τὸν ὃν
ἄφην εἰς τὴν Τρωάδα παρὰ
εἰς τὸν Κάρπον, ἐρχόμεν^{ος}
φέρε τον, καὶ τὰ βιβλία, καὶ
λίγα τὰς μεμβράνας.

14 Ἀλέξανδρ^{ος} ὁ χαλκεὺς
πολλὰ κακὰ μὲ ἔκαμει· ἀλλὰ
ποτε ὁ Κύρι^{ος} νὰ τοῦ ἀν-
δρῶσιν κατὰ τὰ ἔργα τῆς
δύσεως.

15 Τὸν ὅποιον καὶ ἐνέ-
λαβον τον· διατὶ πολλὰ ἐν-
τιμώθηκε τὰ λόγια μα.

16 Εἰς τὴν πρώτην με
ἀπολογίαν κανέναν δὲ μὴ πα-
ραστάθῃ, ἀλλὰ ὅλοι μὲ ἀφῆκαν
(ἀμποτεῖς νὰ μὴν τὰς λόγους
ἀσθῇ·)

17 Ἀμὴ ὁ Κύρι^{ος} μὲ ἐν-
δυναμώσῃ, καὶ μὲ ἰδυνάμω-
σῇ διὰ τὰ πληροφορηθῇ τὸ κήρυγμα.

καὶ ἀκύσῃ πάντα τὰ ἔθνη·
καὶ ἐξέρύσθην ἐκ σώματος·
λείοντος.

ρυγμα διαμέσω με, καὶ τὰ
ἀκύσῃ ὅλα τὰ ἔθνη· καὶ
ἰλευθερώθηκα ἀπὸ σώματος τοῦ
λείοντος.

18 Καὶ ῥύσεται με ὁ Κύ-
ριος ἀπὸ παντὸς ἔργου πονηροῦ,
καὶ σώσει εἰς τὴν βασιλείαν
αὐτοῦ τὴν ἰπυράνιον· ᾧ ἡ
δόξα εἰς τὰς αἰῶνας τῶν
αἰῶνων· ἀμήν.

18 Καὶ ὁ Κύριος· θίλει μὴ
ἰλευθερώσει ἀπὸ κάθε ἔργου
κακῶν, καὶ θίλει μὴ σώσει εἰς
τὴν βασιλείαν τῆς ἰπυρά-
νιον· εἰς τὸν ὅποιον ὡς εἶναι ἡ
δόξα εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώ-
νων· ἀμήν.

19 Ἀσπασαί Πρίσκαν καὶ
Ἀκύλαν, καὶ τὸν Ὀνησιφόρον
οἶκον.

19 Χαιρεῖται τὴν Πρίσκιλ-
λαν καὶ τὸν Ἀκύλαν, καὶ τὸ
σπῆντι τοῦ Ὀνησιφόρου.

20 Ἐρασμὸς ἔμεινεν ἐν Κο-
ρίνθῳ· Τρόφιμον δὲ ἀπέλιπον
ἐν Μιλήτῳ ἀσθενούντα.

20 Ὁ Ἐρασμὸς ἀπόμεινεν
εἰς τὴν Κόρινθον· καὶ τὸν Τρό-
φιμον τὸν ἄφησα εἰς τὴν Μί-
λητον ἀσθενημένον.

21 Σπέδασον πρὸ χειμῶ-
νος ἰλθεῖν. Ἀσπάζεται σε
Εὐβουλός, καὶ Πύδης, καὶ Λί-
τις, καὶ Κλαυδία, καὶ οἱ
ἀδελφοὶ πάντες.

21 Σπέδαξε τὰ ἔλθης
προτίτερα ἀπὸ τὸν χειμῶνα.
Χαιρεῖται σε ὁ Εὐβουλός, καὶ
Πύδης, καὶ Λίτις, καὶ ἡ
Κλαυδία, καὶ οἱ ἀδελφοὶ
ὅλοι.

22 Ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χρι-
στὸς μετὰ τοῦ πνεύματός σου·
ἡ χάρις μετ' ὑμῶν· ἀμήν.

22 Ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χρι-
στὸς ὡς εἶναι μὴ τὸ πνεῦμά σου·
ἡ χάρις μὲ λόγῳ σας· ἀμήν.

† Πρὸς Τιμόθεον δευτέρα
τῆς Ἐφεσίων ἐκκλησίας πρῶ-
τον ἐπίσκοπον χειροτονηθέντα,
ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης, ὅτε ἐκ
δευτέρου παρέστη Παῦλος τῷ
Καίσαρι Νέρωνι.

† Ἡ εἰς Τιμόθεον δευτέρα,
τῆς Ἐφεσίων ἐκκλησίας πρῶ-
τον ἐπίσκοπον χειροτονηθέντα,
ἐγράφη ἀπὸ τῆς Ῥώμης, ὅτε
ἐκ δευτέρου παρέστη ὁ Παῦλος
εἰς τὸν Καίσαρα Νέρωνα.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἡ ΠΡΟΣ ΤΙΤΟΝ ἘΠΙΣΤΟΛΗ.

Κεφ. α'. 1.

ΠΑΥΛΟΣ δούλος Θεοῦ, ἀπόστολος δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ κατὰ πίσιν ἐκλεκτῶν Θεῶ, καὶ ἐπίγνωσιν ἀληθείας τῆς κατ' εὐσέβειαν.

2 Ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου, ἣν ἐπηγγείλατο ὁ ἀψευδὴς Θεὸς πρὸ χρόνων αἰώνων,

3 Ἐφάνηρσε δὲ καιροῖς ἰδίους τὸν λόγον αὐτοῦ, ἐν κηρύγματι ὃ ἐπιστεύθην ἐγὼ κατ' ἐπιταγὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ.

4 Τίτω γησίῳ τέκνῳ κατὰ κοινὴν πίσιν, χάρις, εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν.

5 Τότῃ χάριν κατέλιπόν σε ἐν Κρήτῃ, ἵνα τὰ λείποντα ἐπιδιορθώσῃ, καὶ καταστήσῃς κατὰ πόλιν πρσιευτέρους, ὡς ἐγὼ σοι διατάξαμην.

6 Εἴ τις ἐστὶν ἀείκλητος, μιᾶς γυναικὸς ἀγῆρ, τέκνα ἔχων πιστά, μὴ ἐν κατηγορίᾳ ἀσωτίας, ἢ ἀνυπότακτα.

ΠΑΥΛΟΣ δούλος Θεοῦ, ἀπόστολος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατὰ τὴν πίσιν ἐκλεκτῶν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας εἶναι κατὰ τὴν εὐσέβειαν.

2 Εἰς τὴν ἐλπίδα αἰωνίῃ ζωῆς, τὴν ἡμεῖς ἔταξεν ὁ ἀψευδὴς Θεὸς πρὸ τήτερας ἀπὸ καιρὸς αἰώνων.

3 Καὶ τὴν ἐφάνηρσε εἰς καιρὸς διορισμένους, τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ κηρύσσειν τὸ ὁποῖον τὸ ἐνεμπιστεύθην ἐγὼ, μὴ πρὸς τὴν ἐπιταγὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ.

4 Εἰς τὸν Τίτον τὸν τέκνον κατὰ τὴν κοινὴν πίσιν, ἥς εἶναι χάρις, εἰρήνη ἀπὸ τοῦ Θεοῦ πατρὸς, καὶ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν.

5 Διὰ τότῃ τὴν ἀφῆσα σε ἐν Κρήτῃ, διὰ τὰ λείποντα διορθώσῃς ἐκεῖνα, καὶ τὰ καταστήσῃς κατὰ πόλιν πρσιευτέρους, ὡς ἐγὼ σοι διατάξαμην.

6 Ἐάν τις εἴη ἀείκλητος, μιᾶς γυναικὸς ἀγῆρ, τέκνα ἔχων πιστά, καὶ ἐν κατηγορίᾳ ἀσωτίας, ἢ ἀνυπότακτα.

7 Δεῖ γὰρ τὸν ἐπίσκοπον ἀνέγκλητον εἶναι, ὡς Θεῷ οἰκονόμον, μὴ αὐθάδη, μὴ ὀργίλον, μὴ πάροικον, μὴ πλῆκτον, μὴ αἰσχροκερδῆ.

7 Διατὶ ἀναγκαῖον εἶναι ὁ ἐπίσκοπος· ἵνα εἴναι ἀκατηγόρητος, ὡς αἱ οἰκονόμοι τοῦ Θεοῦ, ἵνα μὴν εἴναι αὐθάδης, ἵνα μὴν εἴναι ὀξύθυμος, ἵνα μὴν εἴναι ὀργιστής, ἵνα μὴν εἴναι δάρτης, ἵνα μὴν ἀγαπᾷ κακὰ κέρδη.

8 Ἀλλὰ φιλόξενον, φιλάγαθον, σώφρονα, δίκαιον, ὅσιον, ἱκκρατῆ.

8 Ἀλλὰ ἵνα ἀγαπᾷ τὴν ξένην, ἵνα ἀγαπᾷ τὸ καλόν, ἵνα εἴναι σώφρων, δίκαιος, ὅσιος, ἱκκρατής.

9 Ἀντεχόμενον τοῦ κατὰ τὴν διδασχὴν πιστῇ λόγῳ, ἵνα δυνατὸς ᾖ καὶ παρακαλεῖν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῇ ὑγιαίνουσιν, καὶ τὰς ἀντιλέγοντας ἐλέγχειν.

9 Νὰ κρατῇ τὸν πιστὸν λόγον τῆς διδασχῆς, διὰ ἵνα δύνηται καὶ ἵνα νουθετῇ τὰς ἄλλας μὲ τὴν διδασκαλίαν τὴν ὑγιῆ, καὶ ἵνα ἐλέγχει ἐκείνας ὅπῃ ἐκατετίθηται.

10 Εἰσὶ γὰρ πολλοὶ καὶ ἀνυπότακτοι, ματαιολόγοι καὶ φρεναπάταται, μάστιγα οἱ ἐκ περιτομῆς.

10 Διατὶ εἶναι πολλοὶ ἀνυπότακτοι, ματαιολόγοι καὶ ὅπῃ ἀπατέσι τῆς λογισμῆς, μάστιγα ἐκείνοι ὅπῃ εἶναι ἀπὸ τὴν περιτομῆς.

11 Οὓς δεῖ ἐπιτομίσειν· οἵτινες ὕλης οἴκῃς ἀνατρέψουσιν, διδάσκοντες ἅ μὴ δεῖ, αἰσχυρῶ κέρδους χάριν.

11 Τὰς ὁποῖας πρέπει ἵνα τὰς ἀπογομάνωμεν· οἱ ὁποῖοι ὀλάνκαιρα σπήτια γυρίζουσιν ἄνω κάτω, ἔσωντας ἵνα διδάσκουσιν ἐκεῖνα ὅπῃ δεῖν πρέπει, διὰ ἄσχημον κέρδος.

12 Εἰπέ τις ἐξ αὐτῶν ἰδίᾳ αὐτῶν προφήτης· Κρη-
τες αἰεὶ ψεύσαι, κακὰ θηρία,
ναγίρες ἀργαί.

12 Κάποιος ἀπὸ αὐτῶν ἐδικός τῆς προφῆτης εἶπεν· Οἱ Κρητικοὶ πάντα εἶναι ψεύταις, κακὰ θηρία, νομίσαις ἀκαμάτραις.

13 Ἡ μαρτυρία αὕτη ἐστὶν ἀληθής· δι' ἣν αἰτίαν ἐλέγχει αὐτὰς ἐποτόμως, ἵνα ὑγιαίνουσιν ἐν τῇ πίστει.

13 Ἡ μαρτυρία ἐστὶν ἀληθινή· διὰ τὸτο ἐλέγχει τὰς σκληρὰ, διὰ ἵνα ὑγιαίνουσιν εἰς τὴν πίσιν.

14 Μὴ προσέχοντες ἱε-
δαίκοις μύθοις, καὶ ἐντολαῖς
ἀνθρώπων ἀποσρεφόμενοι τὴν
ἀλήθειαν.

15 Πάντα μὲν καθαρά
τοῖς καθαροῖς· τοῖς δὲ με-
μιασμένοις καὶ ἀπίστοις ἔδεν
καθαρὸν, ἀλλὰ μείναιται
αὐτῶν καὶ ὁ νῦν καὶ ἡ
συνείδησις.

16 Θεὸν ὁμολογῶσιν εἰδέ-
ναι, τοῖς δὲ ἔργοις ἀρῶνται,
βδελυκτοὶ ὄντες καὶ ἀπειθεῖς,
καὶ πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν
ἀδόκιμοι.

14 Νὰ μὴν ἔχῃ τὸν
τῆς εἰς μύθος ἱεραϊκὸν
παράγγελιαι ἀνθρώπων, οἱ
ἀποσρέφονται τὴν ἀλήθειαν.

15 Ὅλα εἶναι καθαρά
τῆς καθαρῆς· ἀμὴν εἰς τὴν
μιασμένους καὶ ἀπίστους δι-
ναι κανένα (πράγμα) καθα-
ρὸν ἀλλὰ εἶναι μιμιασμένους καὶ
νῦν τῆς καὶ ἡ συνείδησις τῆς

16 Ὁμολογῶν νὰ γνωρί-
τὸν Θεόν, ἀμὴν μὴ τὰ ἔργα
ἀρῶνται, ἔσωντας νὰ εἶναι
συχαντοὶ, καὶ ἀπειθεῖς
εἰς κάθε ἔργον ἀγαθὸν
πιτῆδαι.

Κεφ. β'. 2.

ΣΤ' δὲ λάλει ἃ πρέπει τῇ
ὕψιαινσῃ διδασκαλίᾳ.

2 Πρεσβύτας ἡφελίως
εἶναι, σεμνὲς, σώφρονες, ὑγι-
αίνοντας τῇ πίσει, τῇ ἀγάπῃ,
τῇ ὑπομονῇ.

3 Πρεσβυτίδας ὡσαύτως
ἐν καταστάματι ἱεροπρεπεῖς,
μὴ διαβόλους, μὴ οἶνω πολλῷ
δεδηλωμένους, καλοδιδασκά-
λους,

4 Ἵνα σωφρονίζωσι τὰς
νέας, φιλάνδρες εἶναι, φιλο-
τέχνους,

5 Σώφρονες, ἀγιάς, οἰ-
κερῆς, ἀγαθαίς, ὑποτασσο-

Ἀ Μὴ εἰς λάλει ἱκεῖνα
πρέπῃσιν εἰς τὴν
διδασκαλίαν.

2 Οἱ γέροντες νὰ εἶναι
ἀμέδυστοι, νὰ εἶναι τιμω-
νοὶ, σώφρονες, ὑγιεῖς ἰς τὴν
πίσιν, εἰς τὴν ἀγάπην
τὴν ὑπομονήν.

3 Ὁμοίως καὶ ἡ γέροντες
σαις νὰ εἶναι μὴ ἐνδεμα-
ὑπὸ νὰ πρέπη εἰς τὴν ἀγά-
σύνην, νὰ μὴν εἶναι κατα-
λήτραις, νὰ μὴν δαλώμενοι
εἰς πολὺ κρασί, νὰ εἶναι
δάσκαλοι τῆς καλωσύνης.

4 Διὰ νὰ σωφρονίζωσι τὰς
νέας, νὰ ἀγαπῶσι τὴν ἀγά-
δρας τῆς καὶ τὰ παιδία τῆς

5 Νὰ εἶναι σωφροισμίου
καθαράις, νὰ φυλάγῃ

ίτας τοῖς ἰδίους ἀνδράσιν, ἵνα μὴ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ βλασφημῇται.

6 Τὴς πωτίεως ὡσαύτως παρακάλει σωφρονεῖν,

7 Περὶ πάντα σεαυτὸν παρεχόμενος τύπον καλῶν ἔργων, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ ἀδιαφορίαν, σεμνότητα,

8 Λόγον ὑγιῆ, ἀκατάγνωστον, ἵνα ὁ ἐξ ἐναντίας ἐντραπῇ, μηδὲν ἔχων περὶ ὑμῶν λέγειν φαῦλον.

9 Δύλης ἰδίους διασπώταις ὑποτάσσονται, ἐν πάσιν εὐαρίστως εἶναι, μὴ ἀντιλέγοντας·

10 Μὴ νοσφιζομένους, ἀλλὰ πῖστιν πᾶσαν ἐνδεικνυμένης ἀγαθῆς ἵνα τὴν διδασκαλίαν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ κοσμῶσιν ἐν πάσιν.

11 Ἐπιφάνη γὰρ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πάσιν ἀνθρώποις·

12 Παιδεύουσα ἡμᾶς, ἵνα ἀρετῶμεν τὴν ἀσπίσαν καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας, σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῇ αἰῶνι αἰῶνι·

13 Προσδεχόμενοι τὴν μακαρίαν ἐλπίδα, καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·

σπῇτι, ἵνα εἶναι ἀγαθαῖς, ἵνα ὑποτάσσονται εἰς τῆς ἰδίας τῆς ἀνδρας, διὰ τὸ μὴ βλασφημῇται ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ.

6 Τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τῆς πωτίεως ἵνα σωφρονέσῃς,

7 Εἰς ὅλα δίδου τοῦ λόγου σε παράδειγμα τῶν καλῶν ἔργων, (ὡς) εἰς τὴν διδασκαλίαν ἀδιαφορῶ καὶ σεμνός,

8 Καὶ ἔχοντας λόγον ὑγιῆ καὶ ἀκατάγνωστον, διὰ τὸ ἐντραπῇ ὁ ἐναντίος, ἵνα μὴν ἔχη ἵνα λέγῃ τίποτις κακὸν διὰ λόγου σου.

9 Οἱ δούλοι ἵνα ὑποτάσσονται εἰς τῆς ἰδίας τῆς αὐθιγὰς, εἰς ὅλα ἵνα εἶναι εὐάρεστοι, ἵνα μὴν ἀντιλέγουσι·

10 Νὰ μὴν ἰδιοποιῇσι τὰ ξένα, ἀλλὰ ἵνα δείχνῃσι κάθε λογῆς πῖστιν καλὴν διὰ τὸ στολίζεσθαι εἰς ὅλα τὴν διδασκαλίαν τοῦ σωτῆρος μας Θεοῦ.

11 Διατὶ ἐφανέρωθη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πάσιν ἀνθρώποις·

12 Ὅπως μᾶς διδάσκει, διὰ τὸ ἀρετῶμεν τὴν ἀσπίσαν καὶ ταῖς κοσμικαῖς ἐπιθυμίαις, καὶ ἵνα ζήσωμεν σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς, εἰς τὸν αἰῶνα·

13 Ἀπαντεχαιότες τὴν μακαρίαν ἐλπίδα, καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτῆρος μας Ἰησοῦ Χριστοῦ·

14 Ὃς ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα λυτρώσῃται ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνομίας, καὶ καθάρσῃ ἑαυτὴν λαὸν περιήσιον, ζηλωτὴν καλῶν ἔργων.

15 Ταῦτα λέλει, καὶ παρκαλάει, καὶ ἔλιγχε μὲτὰ πάσης ἱπταγῆς· μηδεὶς σε περιφρονεῖται.

14 Ὁ ὁποῖος ἔδωκεν ἑαυτὸν τῇ διὰ λόγου μας· νὰ μᾶς ἐξαγοράσῃ ἀπὸ τῆς λογῆς ἀνομίας, καὶ νὰ καθάρσῃ εἰς τοῦ λόγου τῇ ἰδικόν τῇ, ἱπιμιλετὴν καλῶν ἔργων.

15 Ἐτῆτα λέλει καὶ ἔλιγχε μὲτὰ λογῆς ἐξήσια· καὶ καὶ ὡς μὴ σε καταφρονεῖ.

Κεφ. γ'. 3.

ὑποκρίνηται αὐτὸς ἀρχαῖς καὶ ἐξήσιας ὑποτάσσονται, πειθαρχεῖν, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐτοιμὸς εἶναι·

2 Μηδεὶς βλασφημεῖν, ἀμάχης εἶναι, ἐπιεικεῖς, πᾶσαν ἐνδοκνυμένης πραότητα πρὸς πάντας ἀνθρώπους.

3 Ἡμεῖς γάρ ποτε καὶ ἡμεῖς ἀνόητοι, ἀπειθεῖς, πλανώμενοι, δαλεύοντες ἐπιθυμίαις καὶ ἡδοναῖς ποικίλαις, ἐν κακίᾳ καὶ φθόνῳ διάγοντες, συνητοί, μισθῶντες ἀλλήλους.

4 Ὅτε δὲ ἡ χρηστότης καὶ ἡ φιλάνθρωπία ἐπεφάνη τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ,

5 Οὐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ ἃν ἐποιήσαμεν ἡμεῖς, ἀλλὰ κατὰ τὸν αὐτὴν ἔλεον ἔσωσε ἡμᾶς, διὰ τοῦ ἁγίου πνεύματος, καὶ ἀνακαινώσεως Πνεύματος ἁγίου·

Ἀναδύμιζε τὴν νὰ ἐξήσιας τάσσονται εἰς ταῖς καὶ καὶ ταῖς ἐξήσιας ὑπακύναι, νὰ εἶναι ἱπταγῆς εἰς κάθε ἔργον καλόν·

2 Κανένα νὰ μὴ βλασφημεῖ, νὰ εἶναι ἀμάχοι, ἐπιεικεῖς, πρὸς πάντας ἀνθρώπους, δεικνύοντες καὶ πρὸς πάντας εἰς ὅλους τὴν ἀνθρώπων.

3 Διατὶ καὶ ἡμεῖς ἦμαρ ἦμαρ ἀνόητοι, ἀπειθεῖς, πλανώμενοι, καὶ ἐν δαλείᾳ ταῖς ἐπιθυμίαις καὶ ἡδοναῖς πολλῶν λογίων, περιεπαθεῖς κακίαν καὶ φθόνον, μισθῶντες καὶ μισθῶντες ἕνα τὸν ἄλλον.

4 Ἀμὴν ὅταν ἐφανερώσῃ καλωσύνη καὶ ἡ φιλάνθρωπία τοῦ σωτῆρος μας Θεοῦ,

5 Ὅχι ἀπὸ ἔργων ἡμῶν, ἀλλὰ ἐκ ἐλεος τοῦ Θεοῦ κατὰ τὸ ἐλπίος τῇ μᾶς ἡμῶν, διὰ τοῦ ἁγίου πνεύματος, καὶ ἀνακαινώσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

6 Οὐ ἐξέχειν ἰφ' ἡμᾶς
πλησίως, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ
τοῦ σωτῆρος ἡμῶν.

7 Ἴνα δικαιωθέντες τῇ
ἐκείνου χάριτι, κληρονόμοι γε-
νώμεθα κατ' ἐλπίδα ζωῆς
αἰωνίου.

8 Πιστός ὁ λόγος· καὶ
περὶ τούτων βέλομαι σε δια-
βιβάζειν, ἵνα φροντίζωσι
καλῶν ἔργων προϊσθαι οἱ
πιστευόντες τῷ Θεῷ· ταῦτά
εἰσι τὰ καλὰ καὶ ὠφέλιμα
τοῖς ἀνθρώποις.

9 Μωρὰς δὲ ζητήσεις, καὶ
γενεαλογίας, καὶ ἔρεις, καὶ
μάχας νομικῶς περιττά σοι·
ἰσοὶ γὰρ ἀνωφελεῖς, καὶ μά-
ταιοι.

10 Αἰρετικὸν ἄνθρωπον
μετὰ μίαν καὶ δευτέραν νουθε-
σίαν παραιτῇ.

11 Εἰδὼς ὅτι ἐξέγραπται
ὁ τοιοῦτος, καὶ ἁμαρτάνει, ὡν
αὐτοκατάκριτος.

12 Ὅταν πέμψω Ἀρτε-
μῶν πρὸς σε ἢ Τυχικόν, σπύ-
δαςον ἰλθεῖν πρὸς με εἰς
Νικόπολιν· ἐκεῖ γὰρ κέκρικα
παραχειμάσαι.

13 Ζητῶν τὸν νομικὸν καὶ
Ἀπολλῶ σπουδαίως πρόπιμ-
ψον, ἵνα μηδὲς αὐτοῖς λεί-
πῃ.

14 Μανθανέτωσαν δὲ καὶ οἱ

6 τὸ ὁποῖον ἔχουσιν εἰς
ἡμᾶς πλησίως, διαμίσση τοῦ
Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρός μας·

7 διὰ τὴν γενέσθαι κληρονό-
μοι, κατὰ τὴν ἐλπίδα τῆς
αἰωνίας ζωῆς, μετὰ τὴν ἐπι-
καιώθησιν μετὰ τὴν χάριν τοῦ.

8 Ὁ λόγος· ἐν τούτοις εἶναι
πιστός· καὶ ἐν ταῖς διὰ τὰ
βιβλίου, διὰ τὴν φροντίζουσι
τὰ ὑπερέχουσιν εἰς τὰ καλὰ
ἔργα· ἐκεῖνοι ὅπου ἐπίστευσαν
εἰς τὸν Θεόν· ἐν ταῖς εἶναι
τὰ καλὰ καὶ ὠφέλιμα εἰς
τὴν ἀνδρώπην.

9 Ἀλλὰ τὰ λυσιτελήματα,
καὶ ταῖς γενεαλογίας,
καὶ ταῖς φιλονεικίαις, καὶ
ταῖς μάχαις ταῖς νομικαῖς,
ἀποστρέφου τας· διὰ τὴν εἶναι
ἀνωφελεῖς καὶ μάταιας.

10 Τὸν ἄνθρωπον τὸν αἰρετι-
κόν, ὅσον ἀπὸ μίαν καὶ δευτέ-
ρην νουθεσίαν, ἀποστρέφου τον·

11 Ἰδεύωντας ὅτι ὁ τοιοῦ-
τος εἶναι διεγραμμένος, καὶ
ἁμαρτάνει, ὡντας αὐτοκατά-
κριτος.

12 Ὅταν πέμψω εἰς ἐσθίαν
τὸν Ἀρτεμῶν ἢ τὸν Τυχικόν,
σπύδαςον τὴν ἰλθῇ εἰς ἐμένα
εἰς τὴν Νικόπολιν· διὰ τὴν ἐκεῖ
ἀποφάσισα τὴν ἐχειμάσω.

13 Τὸν Ζητῶν τὸν νομικόν,
καὶ τὸν Ἀπολλῶν, ταχίως
γείλῃ τας, φροντίζοντας, τὴν
μὴν τὴν λείπῃ τίποτες.

14 Καὶ ἅς μαθαίνουσιν καὶ οἱ

ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προϊ-
στασθαι εἰς τὰς ἀναγκαίας
χρείας, ἵνα μὴ ᾧσιν ἀκαρ-
ποί.

15 Ἀσπάζονται σε οἱ
μετ' ἐμῷ πάντες· ἀσπασαι
τὴς φιλοῦντας ἡμᾶς ἐν πίστει·
ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν·
ἀμήν.

† Πρὸς Τίτον τῆς Κρητῶν
τῶν ἐκκλησίας πρῶτον ἐπί-
σκοπον χειροτονηθέντα, ἱγρά-
φη ἀπὸ Νικοπόλεως τῆς
Μακεδονίας.

ἰδικοί μας νὰ ὑπερέχουσιν
τὰ καλὰ ἔργα, διὰ τὰς
ἀναγκαίαις χρείαις, διὰ τὴν
μὴν εἶναι ἀκαρποί.

15 Ὅλοι ἐκεῖνοι ὅπου εἶναι
μετὰ τοῦ λόγου μὴ σὲ χαιρετῶντες
χαιρετίσει ἐκείνης ὁποῦ
ἀγαποῦσι μετὰ πίστεως· ἡ χάρις
εἰς ἅς εἶναι μετὰ πάντων
ἀμήν.

† Ἡ εἰς Τίτον, τῆς
Κρητῶν ἐκκλησίας πρῶτον ἐπί-
σκοπον χειροτονηθέντα, ἱγρά-
φη ἀπὸ Νικόπολιν τῆς
μακεδονίας.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἡ ΠΡὸς ΦΙΛΗΜΟΝΑ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

ΠΑΥΛΟΣ δέσμιος Χριστοῦ
Ἰησοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ
ἀδελφός, Φιλήμονι τῷ ἀγα-
πητῷ καὶ συνεργῷ ἡμῶν,

2 Καὶ Ἀπφία τῇ ἀγαπη-
τῇ, καὶ Ἀρχιππῷ τῷ συγγρα-
τιῷ ἡμῶν, καὶ τῇ κατ' οἶκόν
σου ἐκκλησίᾳ·

3 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη
ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ
Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΠΑΥΛΟΣ ὁ δέσμιος
Χριστοῦ Ἰησοῦ, καὶ Τι-
μόθεος ἀδελφός, εἰς τὸν Φι-
μόνα τὸν ἀγαπητὸν καὶ συγ-
γόν μας,

2 Καὶ εἰς τὴν Ἀφ-
φίαν τὴν ἀγαπητὴν, καὶ Ἀρχι-
ππον τὸν συγγρατιῶν ἡμῶν,
εἰς τὴν ἐκκλησίαν ὅπου εἶναι
εἰς τὸ σπῆντί σου·

3 Ἀς εἶναι χάρις εἰς ὑμᾶς
καὶ εἰρήνη ἀπὸ τοῦ Θεοῦ
πατέρα μας, καὶ τοῦ Κυρίου
Ἰησοῦν Χριστόν.

4 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μὲν, πάντοτε μείαν σου ποιῶ-
μεν· ἐπὶ τῶν προσευχῶν
μὲν,

5 Ἀκῶν σε τὴν ἀγάπην,
καὶ τὴν πίσιν ἣν ἔχεις πρὸς
τὸν Κύριον Ἰησοῦν καὶ εἰς
πάντας τὰς ἀγίους·

6 Ὅπως ἡ κοινωνία τῆς
πίστεώς σε ἐνεργῆς γίνεται
ἐν ἐπίγνωσιν παντὸς ἀγα-
θοῦ τοῦ ἐν ὑμῖν εἰς Χριστὸν
Ἰησοῦν.

7 Χαρὰν γὰρ ἔχομεν πολ-
λὴν καὶ παρακλήσιν ἐπὶ τῇ
ἀγάπῃ σε, ὅτι τὰ σπλάγχνα
τῶν ἁγίων ἀναπέπνυται διὰ
σὺ, ἀδελφέ.

8 Διὸ πολλὴν ἐν Χριστῷ
παρρησίαν ἔχων ἐπιτάσσειν
σοι τὸ ἀνῆκον·

9 Διὰ τὴν ἀγάπην μάλ-
λον παρακαλῶ, τοῦτ' ὡν,
ὡς Παῦλ'· πεισβύτης, νυνὶ
δὲ καὶ δέσμιος Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ.

10 Παρακαλῶ σε περὶ
τοῦ ἡμῶν τέκνου, ὃν ἐγέννησα
ἐν τοῖς δεσμοῖς μὲν, Ὁνήσι-
μον·

11 Τὸν ποτέ σοι ἄχρηστον,
νυνὶ δὲ σοι καὶ ἐμοὶ εὐχρηστον,
ὃν ἀνέπεμψα·

4 Εὐχαριστῶ τὸν Θεόν
μὲν, πάντοτε ἐν θυμῷ μέν
σε εἰς ταῖς προσευχαῖς
μὲν,

5 Ἀκῶντας τὴν ἀγάπην
σε καὶ τὴν πίσιν, ὅπῃ
ἔχεις εἰς τὸν Κύριον Ἰησοῦν
καὶ εἰς ὅλους τὰς ἀγίους·

6 Διὰ τὴν γένη ἡ κοινωνία
τῆς πίστεώς σε ἐνεργητική,
εἰς ἐπίγνωσιν κάθε λογῆς
ἀγαθοῦ, ὅπῃ εἶναι εἰς ἰσθμὸν
ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦν.

7 Πολλὴν χάριν ἔχο-
μεν καὶ παρηγορίαν εἰς
τὴν ἀγάπην σε, ὅτι τὰ
σπλάγχνα τῶν ἁγίων εἰσὶν
ἀναπαυμένα διὰ μέσου σε,
ἀδελφέ.

8 Διὰ τοῦτο πολλὴν παρ-
ρησίαν ἔχω ἐν Χριστῷ ἐν σὺ
προσάξω τὸ ἀρκούν·

9 Ὅμως διὰ τὴν ἀγάπην
περισσότερον παρακαλῶ, τέ-
τοιαις λογῆς ὡντας, ὡς ἂν
Παῦλ'· γέροντας, καὶ τῶρα
ἀκόμι καὶ δέσμι' τοῦ Ἰησοῦ
Χριστοῦ.

10 Παρακαλῶ σε διὰ τὸ
ἰδικόν με τέκνον, τὸ ὅποιον
τὸ ἐγέννησα μέσα εἰς τὰ
δεσμὰ μὲν, τὸν Ὁνήσιμον·

11 Ὁ ὅποιος· εἶνα καιρὸν
ἦτον εἰς ἰσθμὸν ἄχρηστον, ἀμὲν
τῶρα καὶ εἰς ἰσθμὸν καὶ εἰς
ἐμένα εἶναι χρήσιμος, τὸν
ὅποιον πάλιν σὺ ἐπέμψα·
πέμψα·

ναίμεν ἐν Κυρίῳ· ἀνά-
παυσόν με τὰ σπλάγχνα
ἐν Κυρίῳ.

21 Πειποιδῶς τῇ ὑπακοῇ
σε ἔγραψά σοι, εἰδὼς ὅτι
καὶ ὑπὲρ ὃ λέγω ποιή-
σεις.

22 Ἀμα δὲ καὶ ἐτοίμαξέ
μι ξενίαν· ἐλπίζω γὰρ ὅτι
διὰ τῶν προσευχῶν ὑμῶν
χαρισθήσομαι ὑμῖν.

23 Ἀσπάζονται σε Ἐπα-
φρᾶς, (ὁ συναιχμαλωτός με
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ,) Μάρκῳ,

24 Ἀρίσταρχῳ, Δημᾶς,
Λευκᾶς, οἱ συνεργοί με.

25 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ
πνεύματος ὑμῶν ἀμήν.

† Πρὸς Φιλήμονα ἐγράφη
ἀπὸ Ῥώμης διὰ Ὀνησίμου
οἰκέτη.

ἄμποτε νὰ ἤθελα σὲ ὠφελῇ-
θῇ ἐν Κυρίῳ· ἀνάπαυσε τὰ
σπλάγχνα με ἐν Κυρίῳ.

21 Θαῤῥῶντας εἰς τὴν ὑ-
πακοήν σε σὲ ἔγραψα, ἰξεύ-
ρωντας ὅτι καὶ περισσότερον
ἀπ' ἐκείνο ὅπου λέγω θέλεις
κάμει.

22 Καὶ ὁμῶς ἐτοίμαξέ με
καὶ ξενοδοχεῖον· διατὶ θαῤ-
ρῶ, ὅτι διαμέσου τῶν προσ-
ευχῶν σας θέλω χαρισθῇ εἰς
ἐσᾶς.

23 Σᾶς χαιρετοῦν ὁ Ἐπα-
φρᾶς, (ὁ συναιχμαλωτός με
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ,) Μάρκῳ,

24 Ἀρίσταρχῳ, Δημᾶς,
Λευκᾶς, οἱ συνεργοί με.

25 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου μας
Ἰησοῦ Χριστοῦ ᾗς εἶναι μὲ τὸ
πνεῦμά σας· ἀμήν.

† Ἡ εἰς Φιλήμονα ἐγράφη
ἀπὸ τὴν Ῥώμην διαμίσθ
Ὀνησίμου οἰκέτη.

Η ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

Κεφ. α'. Γ.

ΠΟΛΥΜΕΡΩΣ καὶ πολυ-
τρόπως πάλαι ὁ Θεὸς
λαλήσας τοῖς πατράσιν ἐν
τοῖς προφήταις, ἐπ' ἰσχύα των
ἡμερῶν τῶν ἐλθόντων ἐλάλησεν
ἡμῖν ἐν υἱῷ,

2 Ὃν ἔθηκε κληρονόμον
πάντων, δι' ᾧ καὶ τὴς αἰῶνας
ἐποίησεν.

3 Ὃς ὡν ἀπαύγασμα τῆς
δόξης, καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑπο-
στάσεως αὐτοῦ, φέρον τε τὰ
πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυ-
νάμεως αὐτοῦ, δι' ἑαυτὴ κα-
θαρισμόν ποιησάμενος τῶν
ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ἐκάθισεν ἐν
δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν
ὕψι τοῦ.

4 Τοσούτῳ κρείττων γενό-
μενος τῶν ἀγγέλων, ὅσῳ δια-
φορώτερον παρ' αὐτὸς κληρο-
νόμηκεν ὄνομα.

ΕΣΤΩΝΤΑΣ ὁ υἱὸς
ἐλάλησεν εἰς τὴς παλαιὰς
τὸν παλαιὸν καιρὸν, εἰς τὴν
μῆσιν καὶ μὴ πολλὰς τῶν
διαμέσων τῶν προφητῶν
ταῖς ὑστεραῖς τέταταις ἡμέ-
ραις ἐλάλησεν διαμέσῳ
υἱοῦ,

2 Τὸν ὁποῖον ἔκαμε
κληρονόμον ὁλωνῶν τῶν πραγ-
μάτων, διαμέσῳ τοῦ ὁποῖου
καὶ τὴς αἰῶνας.

3 Ὁ ὁποῖος ὡντας ἀπαύ-
γασμα τῆς δόξης καὶ χαρακ-
τὴρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ
βασίοντας τὰ πάντα τῷ ῥήματι
τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, κα-
θαρισμὸν ποιῶν τῶν ἁμαρτιῶν
ἡμῶν, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ
τῆς μεγαλωσύνης εἰς τὸς αἰ-
ῶνας.

4 Καὶ ὅτι τοσούτῳ κρείτ-
τερος τῶν ἀγγέλων, ὅσῳ δια-
φορώτερον παρ' αὐτὸς κληρο-
νόμηκεν ὄνομα.

Cap. 1.

ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ.

929

5 Τὴν γὰρ ἐπὶ ποτὶ τῶν
ἀγγέλων· Τίς μὴ εἶ σύ, ἐγὼ
σήμερον γενένηκά σε; Καὶ
πάλιν· Εγὼ ἴσμαι αὐτῷ εἰς
πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι
εἰς υἱόν;

6 Ὅταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ
τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκὴν
αὐτοῦ, λέγει· Καὶ προσκυνήσα-
τωσαν αὐτῷ πάντες ἄγγελοι
Θεοῦ.

7 Καὶ πρὸς μὲν τὴς ἀγγέ-
λων λέγει· Ὁ ποιῶν τὴς
ἀγγελίας αὐτοῦ πνεύματα,
καὶ τὴς λειτουργίας αὐτοῦ
πύρος φλόγα.

8 Πρὸς δὲ τὸν υἱόν· Ὁ
θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ῥάβδος
ἐξουσίας· ἡ ῥάβδος τῆς
βασιλείας σου.

9 Ἠγάπησας δικαιοσύ-
νην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν·
διὰ τοῦτο ἔχεις σε ὁ
Θεός, ὁ Θεός σου ἔλασιν ἀγα-
λλιάσεις παρὰ τὴς μετοχής
σου.

10 Καί· Σὺ κατ' ἀρχαίς,
Κύριε, τὴν γῆν ἰδμελίωσας,
καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου
εἶσιν οἱ ἔρανοί·

11 Αὐτοὶ ὑποτασσονται,
οὐδ' ἐκ διαμέσου· καὶ πα-
ντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσου-
ται.

12 Καὶ ὡσεὶ περιβάλλειν
ἡλίους αὐτὸς, καὶ ἀλλαγή-

5 Διατὶ εἰς ποῖον ἀπὸ
τῆς ἀγγελίας ἐπὶ καμίαι
φοράν· Τίς μὴ ἴσται ἰσὺν
ἐγὼ σήμερον σὶ ἐγέννησα;
Καὶ πάλιν· Εγὼ θέλω τοῦ
Ἰσάει πατέρα, καὶ αὐτὸς
θέλει μὲ ἰσθαὶ υἱός;

6 Καὶ πάλιν, ὅταν ἐμβά-
σῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰ-
κὴν αὐτοῦ, λέγει· Ὅς τὸν προσ-
κυνήσουσιν ὅλοι οἱ ἄγγελοι τοῦ
Θεοῦ.

7 Καὶ διὰ τῆς ἀγγέ-
λων λέγει· Ὅπῃ κάμει τὴς
ἀγγελίας τῆς πνεύματα, καὶ
τὴς λειτουργίας τῆς φλόγας φω-
τίσας.

8 Ἀμὴν διὰ τὸν υἱὸν λέγει·
Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς αἰ-
ῶνα αἰῶνος· ῥαβδὸς τῆς ἐξουσίας
εἶναι τὸ ῥαβδὸς τῆς βασιλείας
σου.

9 Ἠγάπησας δικαιοσύνην,
καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ
τῆς αἰτίας ἔχεις σε ὁ Θεός, ὁ
Θεός σου ἔλασιν ἀγαλλιάσεις
παρὰ τῆς συντροφίας
σου.

10 Καί· Ὅσον ἀπὸ τὴν ἀρ-
χῆν, Κύριε, ἰδμελίωσας τὴν
γῆν, καὶ οἱ ἔρανοί εἶναι ἔργα
τῶν χειρῶν σου.

11 Αὐτοὶ θείων χιτῶνων
ἀμὴν ἰσὺν μίνας βίβαιοι· καὶ
ἐκείνοι ὅλοι ὡσαν φέριμα θεί-
ων παλαιώσιν.

12 Καὶ ὡσαν περιβάλλειν
ἡλίους αὐτὸς, καὶ ἀλλαγή-

σονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ,
καὶ τὰ ἔτη σε οὐκ ἐκλεί-
ψουσι.

13 Πρὸς τίνα δὲ τῶν
ἀγγέλων ἐξηκὲ ποτε· Κάθῃ
ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ
τὴν ἐχθρὸν σε ὑποπόδιον
τῶν ποδῶν σε;

14 Οὐχὶ πάντες εἰσὶ
λειτουργικὰ πνεύματα, εἰς
διακονίαν ἀποσελλόμενα διὰ
τῆς μέλλουσας κληρονομεῖν
σωτηρίας;

μεταβαλλῇ· ἀμὴν ἰσὺ αὐτοῦ
αὐτὸς, καὶ οἱ χρονοὶ οὐκ
δέλουν λείψει.

13 Καὶ εἰς ποῖον ἀπὸ
ἀγγέλων εἶπεν καμίας φωνῇ
Κάθῃ ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν
ἐγὼ βάλλω τὴν ἐχθρὸν
ὑποπόδιον εἰς τὰ πόδια
σου;

14 Δὲν εἶναι ἐκείνα
λειτουργικὰ πνεύματα,
στέλλονται εἰς ὑπηρεσίαν
ἐκείνης ὁπῇ μέλλουσι τὰ
νομέσθαι σωτηρίας;

Κεφ. β'. 2.

ΔΙΑ τὸ τοῦ δεῖ περισσοτέρως
ἡμᾶς προσέχειν τοῖς
ἀκησδιῶσι, μὴ ποτε παραρ-
ξῶμεν.

2 Εἰ γὰρ ὁ δι' ἀγγέλων λα-
ληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος,
καὶ πᾶσα παράβασις καὶ πα-
ρακοή ἔλαβεν ἐνδικον μισθοπο-
δοσίαν·

3 Πῶς ἡμεῖς ἐκφυξόμεθα
τῇλικαύτης ἀμελήσαντες σω-
τηρίας; ἥτις ἀρχὴν λαβῆσα
λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου,
ὑπὸ τῶν ἀκησάντων εἰς ἡμᾶς
ἰβεβαιώθη·

4 Συνεπιμαρτυροῦντος τοῦ
Θεοῦ σημείοις τε καὶ τέρασιν,
καὶ ποικίλαις δυνάμειν,

ΔΙΑ τὸ τοῦ πρέπει νὰ ἴ-
μεν τὸν νοῦν μας ἀπο-
τερνίσθαι εἰς ἐκεῖνα ὅπου
σάμεν, μήπως καὶ παρα-
ρξώμεν.

2 Διατὶ ἐὰν ὁ λόγος
ἐλαλήθη διαμέσῳ τῶν ἀ-
γγέλων ἔγινε βέβαιος, καὶ
πᾶσα παράβασις καὶ πα-
ρακοή ἔλαβε δικαίαν πληρωμὴν·

3 Πῶς δέλομεν γὰρ
ἡμεῖς, ἐὰν ἀμελήσωμεν τῇ
λογῇ μεγάλῃ σωτηρίας
ὅποια ἀρχίσιν νὰ λαλῶσιν
μέσῳ τοῦ Κυρίου, καὶ ὅ-
πως ὁπῇ τὴν ἀκησίαν
βεβαιώθῃ εἰς ἡμᾶς·

4 Ἐφωτιστὰς νὰ σκεπ-
τύξῃ ὁ Θεὸς μὲ σημεῖα
καὶ τέρατα, καὶ μὲ ποικί-
λαις δυνάμειν,

καὶ Πνεύματ^ο· ἅγιον με-
ρισμοῖς, κατὰ τὴν αὐτοῦ θέ-
λησιν.

5 Οὐ γὰρ ἀγγέλοις ὑπέ-
ταξε τὴν οἰκουμένην τὴν
μίλλωσαν, περὶ ἧς λαλῶ-
μεν.

6 Διεμαρτύρατο δὲ πε-
ρὶς, λέγων· Τί ἴσιν ἄνθρω-
π^ο, ὅτι μιμήσκη αὐτοῦ· ἢ
υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτη
αὐτόν;

7 Ἠλάττωσας αὐτὸν βρα-
χύ τι παρ' ἀγγέλου· δόξῃ καὶ
τιμῇ ἐμφάνωσας αὐτόν, καὶ
κατίσθησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα
τῶν χειρῶν σου.

8 Πάντα ὑπέταξας ὑπο-
κάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ. Ἐν
γὰρ τῷ ὑποτάξαι αὐτῷ
τὰ πάντα, ἔδεν ἀφῆκεν αὐτῷ
ἀνυπότακτον· Νῦν δὲ ἔπω-
δῶμεν αὐτῷ τὰ πάντα ὑπο-
ταγμένα.

9 Τὸν δὲ βραχύ τι παρ'
ἀγγέλου ἡλαττωμένοι βλέ-
πομεν Ἰησοῦν, διὰ τὸ πάθη-
μα τοῦ θανάτου, δόξῃ καὶ
τιμῇ ἐμφανωμένοι· ὅπως χά-
ριτι Θεοῦ ὑπὲρ παντός γεύση-
ται θανάτου.

10 Ἐπεριπαιγὰρ αὐτῷ δι' ὃν

λογίων δυνάμει, καὶ μὴ τὰ
μερίσματα (τῶν χαρισμάτων)
τοῦ ἁγίου Πνεύματ^ο, κατὰ
τὴν θέλησιν τοῦ.

5 Διατὶ δὲν ὑπέταξεν εἰς
τὴν ἀγγέλου τὴν μίλλωσαν
οἰκουμένην, διὰ τὴν ὁποῖαν
ἡμεῖς λαλῶμεν.

6 Καὶ κάποι^ο· ἱμαρτύ-
ρησιν εἰς κάποιον τόπον, λέ-
γωντας· Τί ἴναι ὁ ἄνθρωπ^ο,
διὰ τὰ τὸν ἰνδυμᾶσαι· ἢ ὁ
υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, διὰ τὰ τὸν
ἐπιμειλῆσαι;

7 Τὸν ἱσμικρύνει εἰς ὀλί-
γον ἀπὸ τῆς ἀγγέλου· καὶ
ἐμφανώσῃς τον μὴ δόξαν καὶ
μὴ τιμὴν, καὶ τὸν ἐκατάσθῃς
ἀπάνω εἰς τὰ ἔργα τῶν χει-
ρῶν σου.

8 Ὅλα τὰ ὑπέταξας ὑπο-
κάτω εἰς τὰ ποδάριά τοῦ.
Διατὶ ἐκεῖ ὑπὲρ ὑπόταξεν
εἰς αὐτόν τὰ πάντα, δὲν
ἀφῆκεν καίνα πρᾶγμα ὑπὲρ
δὲν τὸν ὑποτάσσεται· Καὶ
τῶρα ἀκόμη δὲν βλέπομεν
τὰ εἶναι εἰς αὐτόν τὰ ὅλα
ὑποτιταγμένα.

9 Ἀπὸ βλέπομεν ἐμφα-
νωμένοι μὴ δόξαν καὶ τιμὴν,
διὰ τὸ πάθ^ε τοῦ θανάτου,
τὸν Ἰησοῦν, ὁποῦ ἱσμικρύνῃ
ὀλίγον τίποτις ἀπὸ τῆς ἀγ-
γέλου· διὰ τὰ γεύσῃ θάνα-
τον, μὴ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ,
διὰ καδίνα.

10 Διατὶ ἐπεριπεν εἰς αὐ-

τὰ πάντα καὶ δι' ἧς τὰ πάντα, πολλὰς υἱὸς εἰς δόξαν ἀγαγόντα, τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας αὐτῶν διὰ παθημάτων τελεῶσαι·

11 Ὁ, τε γὰρ ἁγιάζων καὶ οἱ ἁγιαζόμενοι, ἐξ ἐνὸς πάντες. Δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφὸς αὐτὸς καλεῖν,

12 Λέγων· Ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε.

13 Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι πεποιθὼς ἐπ' αὐτῷ. Καὶ πάλιν· Ἰδὲ ἐγὼ καὶ τὰ παῖδιά, ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός.

14 Ἐπεὶ οὖν τὰ παῖδιά κεκοινώηκε σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετίσχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τῆτις τὸν διάβολον·

15 Καὶ ἀπαλλάξῃ τέτρες ὅσοι φόβῳ θανάτου διὰ παντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας.

16 Οὐ γὰρ δήπου ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραάμ ἐπιλαμβάνεται.

τὸν, διὰ τὸν ὅποιον εἶναι τὰ πάντα, καὶ διαμέσῳ τοῦ ὅπου ἔγιναν τὰ πάντα, τὰς παθημάτων διαμέσῳ τῶν παθημάτων ἐκείνων, ὅπου ἔμελλε τὰς πολλὰς υἱὸς εἰς δόξαν, ἀρχηγὸς τῆς σωτηρίας τῶν

11 Διὰ τὴν αἰτίαν καὶ ὁ ἁγιάζων καὶ οἱ ἁγιαζόμενοι, ἀπὸ τοῦ εἶναι ὅλοι. Διὰ τὴν αἰτίαν δὲν ἐντρέπεται τὸν ὀνομάζον ἀδελφὸς,

12 Λέγωντας· Θέλω φέρει τὸ ὄνομά σου εἰς τὴν ἐκκλησίαν μου, εἰς τὴν μέσῃ τῆς ἐκκλησίας θέλω σε ὑμῆσαι.

13 Καὶ πάλιν· Ἐγὼ θέλω πεῖθει εἰς αὐτὸν. Καὶ πάλιν· Ἰδὲ καὶ τὰ παῖδιά ὅπου ἔδωκεν ὁ Θεός.

14 Ἐπειδὴ λοιπὸν παῖδιά ἐμετίχασιν σὰρκα καὶ αἷμα, καὶ αὐτὸς ὁμοίως ἔλαβε μετοχὴν αὐτῶν, διὰ τὴν χαλᾶσθαι τὴν μέσῃ τοῦ θανάτου ἐκείνου, ἔχει τὸ κράτος τοῦ θανάτου ἡγουν τὸν διάβολον.

15 Καὶ διὰ τὴν ἰλιθυσίαν τῆς τέτρες, ὅσοι ἦσαν ἀνθρώποι κατὰ τὴν δουλείαν εἰς τὴν ζῶν, διὰ τὸν φόβον τοῦ θανάτου.

16 Διὰ τὴν ἀγγέλων τοῦ λόγου τε τῆς ἀγγελίας ἀλλὰ πέρνει εἰς τοῦ λόγου τὸ σπέρμα τοῦ Ἀβραάμ.

17 Ὅθεν ὥφειλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται καὶ πιστὸς ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τὸ ἰλάσκεσθαι τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ.

18 Ἐν ᾧ γὰρ πέποιθεν αὐτὸς περασθεῖς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

17 Διὰ τὸτο ἔχρειώγει νὰ ὁμοιωθῇ εἰς ὅλα τὰς ἀδελφούς, διὰ νὰ γένη ἐλεήμων καὶ πιστὸς ἀρχιερεὺς, εἰς τὰ πράγματα ὅπῃ πρέπει νὰ γίνονται σημεῖα εἰς τὸν Θεόν, εἰς τὸ νὰ καθαρῶνται τὰς ἁμαρτίαις τοῦ λαοῦ.

18 Διὰ τὸ εἰς ἐκεῖνο ὅπου αὐτὸς ἔπαθε ὅταν ἐπειράχθη, δύναται νὰ βοηθήσῃ ἐκείνους ὅπῃ πειράζονται.

Κεφ. γ'. 3.

Ὅθεν, ἀδελφοὶ ἅγιοι, κλήσεως ἱερατικῆς μέτοχοι, κατανοήσατε τὸν ἀπόστολον καὶ ἀρχιερεῖα τῆς ὁμολογίας ἡμῶν Χριστὸν Ἰησοῦν.

2 Πιστὸν ὄντα τῇ ποιῶσιν αὐτὸν, ὡς καὶ Μωσῆς ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ.

3 Πλείονος γὰρ δόξης ἔτι, παρὰ Μωσῆν ἡξιώται, καθ' ὅσον πλείονα τιμὴν ἔχει τοῦ οἴκου ὁ κατασκευάσας αὐτόν.

4 Πᾶς γὰρ οἶκος κατασκευάζεται ὑπὸ τινος· ὁ δὲ τὰ πάντα κατασκευάσας, Θεός.

5 Καὶ Μωσῆς μὲν πιστὸς ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, ὡς θεράπων,

ΔΙΑ τὸτο, ἀδελφοὶ ἅγιοι, ὅπῃ ἐκαλεσθήκετε εἰς τὴν κοινωνίαν τοῦ καλεσμοῦ τῆς ἱερατικῆς, συχαρίσθε τὸν ἀπόστολον καὶ ἀρχιερεῖα τῆς ὁμολογίας μας, τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

2 Ὁ ὅποιος εἶναι πιστὸς εἰς ἐκεῖνον ὅπῃ τὸν ἔκαμε, (ἀπόστολον καὶ ἀρχιερεῖα,) καθὼς καὶ ὁ Μωϋσῆς (ἵγινε πιστὸς) εἰς ὅλον τὸ σπῆτι.

3 Διὰ τὸ ἰτέτ· τόσοι ἡξιώθη περισσότερας τιμῆς παρὰ τὸν Μωϋσῆν, ὅσοι ἔχει περισσότεραν τιμὴν ἀπὸ τὸ σπῆτι ἐκεῖν· ὅπου τὸ ἐκασκεύασι.

4 Διὰ τὸ καθὲ σπῆτι γίνεται ἀπὸ τινὸς καὶ ἐκεῖν· ὅπῃ ἔκαμε τὰ πάντα, εἶναι ὁ Θεός.

5 Καὶ ὁ Μωϋσῆς ἵγινε πιστὸς εἰς ὅλον τὸ σπῆτι,

εἰς μαρτύριον τῶν λαληθησο-
μένων·

Ὁ Χρὶςτος δὲ, ὡς υἱὸς ἐπὶ
τὸν οἶκον αὐτοῦ ἔοικός ἐσμεν
ἡμεῖς, ἵάντες τὴν παρρησίαν
καὶ τὸ καύχημα τῆς ἐλπίδος·
μέχρι τέλους βεβαίαν κατὰ-
σχῶμεν.

7 Διό, καθὼς λέγει τὸ
Πνεῦμα τὸ ἅγιον· Σήμερον
ἰὰν τῆς Φωνῆς αὐτοῦ ἀκί-
σητε,

8 Μὴ σκληρύνετε τὰς
καρδίας ὑμῶν, ὡς ἐν τῷ
παραπικρασμῷ, κατὰ τὴν
ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ
ἐρήμῳ·

9 Οὐ ἐπείρασάν με οἱ
πατέρες ὑμῶν, ἰδοκίμασάν
με, καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου
τεσσαράκοντα ἔτη.

10 Διὸ προσώχθισα τῇ
γενεᾷ ἐκείνῃ, καὶ εἶπον·
Ἄεὶ πλαιῶνται τῇ καρδίᾳ·
αὐτοὶ δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὰς
ὁδούς μου·

11 Ὡς ἤμυσα ἐν τῇ
ὀργῇ μου· Εἰ εἰσελεύσονται
εἰς τὴν κατάπαυσίν μου.

12 Βλέπετε, ἀδελφοί,
μήποτε ἔσται ἐν τινὶ ὑμῶν
καρδία πονηρὰ ἀπιστίας, ἐν
τῷ ἀποστηταίᾳ ἀπὸ Θεοῦ
ζῶντος·

ὡσάν δευτεῆς, εἰς μαρ-
τύριον ἐκεινῶν ὅτι ἔμμελλεν
λαληθοῦσιν·

Ὁ Ἀμὴν ὁ Χρὶςτος
ὡσάν υἱὸς ἀπάντων εἰς τὸν
οἶκον τῆς σπῆτι· τοῦ ὅπου
σπῆτι· εἰμεισθεν ἐμμελῶς
κρατῶμεν τὴν παρρησίαν
τὸ καύχημα τῆς ἐλπίδος
βεβαίον ἕως εἰς τὸ τέλος·

7 Διὰ τῆτο, καθὼς λέγει
τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· Ση-
μερον ἰὰν τῆς Φωνῆς τῆς
σπῆτι,

8 Μὴ σκληρύνετε τὰς
καρδίας σας, καθὼς ἐν τῷ
παραπικρασμῷ, εἰς τὴν
ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ ἐν
τῇ ἐρήμῳ·

9 Ἐκεῖ ὅπου μὲ ἐπείρασαν
οἱ πατέρες σας, μὲ ἰδοκίμα-
σαν, καὶ εἶδαν τὰ ἔργα μου
τεσσαράκοντα χρόνια.

10 Διὰ τῆτο προσώχθισα
τὴν γενεὰν ἐκείνην, καὶ εἶπον·
Ἀὐτοὶ πάντα πλαιῶνται
τὴν καρδίαν· καὶ αὐτοὶ
ἐγνώρισαν ταῖς ἐξουσίαις μου·

11 Εἰς τόσον ὅπου
εἰς τὴν ὀργήν μου· Ὅτι
ποτε θέλουν εἰσελθεῖν
εἰς τὴν κατάπαυσίν μου.

12 Βλέπετε, ἀδελφοί,
μήπως καὶ καμίας
εἰς κανένα ἀπὸ ὑμῶν
εἴη καρδία πονηρὰ ἀπιστίας,
εἰς τὸ ἀποστηταίᾳ ἀπὸ
τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος·

13 Ἀλλὰ παρακαλεῖτε
αὐτοὺς καθ' ἑκάστην ἡμέραν,
ἄχρις ἢ τὸ σήμερον καλεῖται·
να μὴ σκληρυνθῇ τις ἐξ
ὑμῶν ἀπάτῃ τῆς ἁμαρ-
τίας·

14 Μέτοχοι γὰρ γεγονό-
μεν τοῦ Χριστοῦ, ἵνα περ τὴν
ἀρχὴν τῆς υποστάσεως μέχρι
τέλους βεβαίαν κατασχωμεν·

15 Ἐν τῷ λέγεσθαι·
σήμερον ἵνα τῆς φωνῆς αὐτοῦ
ἀκούσῃτε, μὴ σκληρύνετε τὰς
καρδίας ὑμῶν, ὥς ἐν τῷ
παραπικρασμῷ.

16 Τινὲς γὰρ ἀκούσαντες
παριπύκρναν, ἀλλ' ὅ πάντες
οἱ ἐκλεκτοὶ ἐξ Αἰγύπτου
διὰ Μωσίου.

17 Τίσι δὲ προσώχθισε
τις σαράκοντα ἔτη; Οὐχὶ
τοῖς ἁμαρτήσασιν, ὧν τὰ
κῶλα ἔπισεν ἐν τῇ ἐρήμῳ;

18 Τίσι δὲ ὤμοσε μὴ
εἰσελεύσασθαι εἰς τὴν κατά-
παυσιν αὐτοῦ, εἰ μὴ τοῖς
ἀπειθήσασιν;

19 Καὶ βλέπομεν ὅτι
οὐκ ἠδυνήθησαν εἰσελθεῖν δι'
ἀπιστίαν.

13 Ἀλλὰ νηδεύατε ἑαυ-
τὸν ἅλλον πᾶσαν ἡμέραν, ἕως
οὗ καλεῖται τὸ σήμερον· δια-
να μὴν σκληρυνθῇ κανένας
ἀπ' ἐσᾶς μετὰ τὴν ἀπάτην τῆς
ἁμαρτίας·

14 Διατὶ ἐγενήκαμεν κοι-
νωνοὶ τοῦ Χριστοῦ, ἵνα κρατῶ-
μεν τὴν ἀρχὴν τῆς υποστά-
σεως βεβαίαν ἕως τὸ τέλος·

15 Ἔως ὅπῃ λέγεται·
σήμερον ἵνα ἀκούσῃτε τὴν
φωνὴν τοῦ, μὴν σκληρύνετε
ταῖς καρδίαις σας, ὥς ἐν τῷ
παραπικρασμῷ.

16 Διατὶ τινὲς ὅπῃ τὴν
ἀκουσαν, ἐπαρμήνευσαν τὸν
Θεὸν εἰς ὀργὴν ἀλλὰ ὅχι
ὅλοι ἐκεῖνοι ὅπῃ εὐγῆκαν ἀπὸ
τὴν Αἴγυπτον διαμίσθου τοῦ
Μωσίου.

17 Καὶ εἰς ποίους ἱβαρυ-
κάρδησεν σαράντα χρόνους;
Ὅχι τάχα εἰς ἐκείνους ὅπῃ
ἁμαρτήσαν, τῶν ὁποίων τὰ
μέλη ἔπισαν εἰς τὴν ἐρήμον;

18 Καὶ ποίους ὤμοσεν
ὅτι δὴν μέλλουν νὰ ἱμβῶσιν
εἰς τὴν κατάπαυσιν τοῦ,
παρὰ μοναχὰ ἐκείνης ὅπῃ
ἐγεναν ἀπειθεῖς;

19 Καὶ βλέπομεν ὅτι δὴν
ἐδυνήθησαν νὰ ἱμβῶσι διὰ
τὴν ἀπιστίαν.

Κεφ. δ'. 4.

Φοβηθῶμεν οὐκ μήποτε καταλειπομένης ἐπαγγελίας εἰσελθεῖν εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ, δοκῇ τις ἐξ ὑμῶν ἐστερηκέναι.

2 Καὶ γὰρ ἔσμεν εὐαγγελισμένοι, καθάπερ καὶ οἱ ἄλλ' οὐκ ὠφείλησεν ὁ λόγος τῆς ἀκοῆς ἐκείνης, μὴ συγκραμῶμεν τῇ πίστει τοὺς ἀκούσαςιν.

3 Εἰσερχόμεθα γὰρ εἰς τὴν κατάπαυσιν οἱ πιστεύσαντες, καθὼς εἴρηκεν· Ὡς ἄμωσα ἐν τῇ ὄρεϊ μου, εἰ εἰσιλεύουσιν εἰς τὴν κατάπαυσίν μου καὶ τοὶ τῶν ἔργων ἀπὸ καταβολῆς κόσμου γενηθέντων.

4 Εἴρηκε γὰρ περὶ τῆς ἰσθμῆς ἔγω· Καὶ κατέπαυσεν ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ.

5 Καὶ ἐν τῷ τῷ παλιν· Εἰ εἰσιλεύουσιν εἰς τὴν κατάπαυσίν μου.

6 Ἐπεὶ οὖν ἀπολείπεται τινες εἰσελθεῖν εἰς αὐτὴν, καὶ

Ἄς φοβηθῶμεν λοιπὸν πως καὶ κανένας ἀπὸ τῶν ἀφίνωντας τὸ τάξιμα εἰσὶν εἰς τὴν κατάπαυσιν, φαῖν νὰ γενηθῇ αὐτῶν τὴν ἀργησίαν.

2 Διατὶ ἡ ἐπαγγελία εἰσελθεῖν εἰς ἐμάς, ὡς οὐκ εἰς ἐκείνους· ἀλλὰ ὁ ὅτις ὅπως ἄκουσαν δὲν τῆς ἀφίνου ἐκείνης, μὴ τὸ νὰ μὴ συγκραμῶμεν, μὴ τὸν γιν, εἰς ἐκείνους ὅπου ἤκουσαν.

3 Διατὶ ἐμβαίνομεν τὴν κατάπαυσιν ὅπου εἰσάγαμεν, καθὼς εἶπεν· τοῦτο ἄμωσα εἰς τὴν μου, ὅτι νὰ μὴ εἰσέλθω εἰς τὴν κατάπαυσίν μου καλὰ καὶ τὰ ἔργα τῆς νὰ γένηται ἀπὸ τοῦ τοῦ κόσμου.

4 Διατὶ ὁ Θεὸς εἶπεν διὰ τὴν ἑβδόμην τοιωτέρως· Καὶ κατέπαυσεν ὁ Θεὸς εἰς τὴν τὴν ἑβδόμην ἀπὸ ὅλων τῶν ἔργων.

5 Καὶ εἰς τὸν τὸν παλιν· Εἰ εἰσέλθωμεν εἰς τὴν κατάπαυσίν μου.

6 Ἐπεὶ λοιπὸν ἀπολείπεται οἱ εἰσελθεῖν εἰς αὐτήν,

Cap. 4.

οἱ πρότερον εὐαγγελισθέντες οὐκ εἰσῆλθον δι' ἀπίθειαν·

7 Πάλιν τίνα ὀρίζει ἡμεῖς, σήμερον, ἐν Δαβὶδ λέγων, μετὰ τούτων χρόνων· (καθὼς εἴρηται) Σήμερον εἰάν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσῃτε, μὴ σκληρύνετε τὰς καρδίας ὑμῶν.

8 Εἰ γὰρ αὐτὸς Ἰησοῦς κατέπαυσεν, οὐκ ἂν περὶ ἄλλης ἐλάλει μετὰ ταῦτα ἡμέρας.

9 Ἄρα ἀπολείπεται σαββατισμός τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ.

10 Ὁ γὰρ εἰσελθὼν εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς κατέπαυσεν ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὥστε ἀπὸ τῶν ἰδίων ὁ Θεός.

11 Σπευδάσωμεν οὖν εἰσελθεῖν εἰς ἐκείνην τὴν κατάπαυσιν· ὥστε μὴ ἐν τῷ αὐτῷ τις ὑποδείγματι πίσει τῆς ἀπίθειας.

12 Ζῶν γὰρ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐνεργεῖ, καὶ ποιοῦντες οὐκ ἐπὶ πᾶσαν μάχαιραν διζομεν, καὶ δίκονομεν· ἀλλὰ ἕως ἐν τῇ ψυχῇ καὶ πνεύματι, ἀγωνιῶν τε καὶ μυλῶν, καὶ κριτικῶς ἐν θυμῶν καὶ ἐννοῶν καρδίας.

ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ.

937

ἐκεῖνα ὅπου εὐαγγελισθῆκαν προτίτερα, δὲν ἐμβήκασιν διὰ τὴν ἀπίθειαν·

7 Πάλιν ὀρίζει κάποιον ἡμέραν, σήμερον, εἰς τὸν Δαβὶδ λέγοντας, ὅτι σήμερον ἀπὸ τούτων χρόνων· (καθὼς ἐλάληθη) Σήμερον εἰάν τῆς φωνῆς τῆς ἀκούσῃτε, μὴ σκληρύνετε τὰς καρδίας σας.

8 Διατὶ εἰάν ὁ Ἰησοῦς (τοῦ Ναοῦ) ἤθελε τὴν ἀναπαύσιν, δὲν ἤθελεν λαλῆσαι διὰ ἄλλην ἡμέραν ὕστερον.

9 Λοιπὸν ἀπομένει ἀκόμη ἀνάπαυσις εἰς τὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ·

10 Διατὶ ἐκεῖνα ὅπου ἐμβήκεν εἰς τὴν κατάπαυσίν τε, καὶ αὐτὸς κατέπαυσεν ἀπὸ τῶν ἔργων τε, καθὼς ὁ Θεὸς (κατέπαυσεν) ἀπὸ τῶν ἰδίων τῶν ἔργων.

11 Ἄς σπευδάσωμεν λοιπὸν νὰ ἐμβήμεν εἰς ἐκείνην τὴν κατάπαυσιν· μήπως καὶ πίσει κανένας εἰς τὸ αὐτὸ παράδειγμα τῆς ἀπίθειας.

12 Διατὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ εἶναι ζωνταῖος, καὶ ἐνεργεῖ, καὶ κοπιώτερον περισσότερον ἀπὸ κάθε λογῆς μαχαίρης διζομεν, καὶ περιστρεφόμεναι τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ πνεύματος, καὶ τῶν ἀγωνιών καὶ τῶν μυλῶν, καὶ ἐξατασγῶν τῶν ἐνθυμήσεων καὶ τῶν ἐννοῶν τῆς καρδίας.

4 K

13 Καὶ οὐκ ἔστι κτίσις ἀφανὴς ἐνώπιον αὐτοῦ· πάντα δὲ γυνὰ καὶ τετραχελισμένα τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ πρὸς ὃν ἡμῖν ὁ λόγος.

14 Ἐχοντες οὖν ἀρχιερεῖα μέγαν, διεληλυθότα τῆς ἑρανεῖς, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, κρατῶμεν τῆς ὁμολογίας.

15 Οὐ γὰρ ἔχομεν ἀρχιερεῖα μὴ δυνάμενον συμπαθεῖναι ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν, πεπειρασμένον δὲ κατὰ πάντα καθ' ὁμοιότητα, χωρὶς ἁμαρτίας.

16 Προσερχώμεθα οὖν μετὰ παρρησίας τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος, ἵνα λάβωμεν ἔλεον, καὶ χάριν εὐρωμεν εἰς εὐκαιρον βοήθειαν.

13 Καὶ δὲν εἶναι καμία κτίσις ἀφανίστη ὁμολογῶν τὰ τῆ· ἀλλὰ ὅλα εἶναι γυνὰ καὶ ἀνοικτὰ εἰς τὰ μάτια ἐκείνου, εἰς τὸν ὅπου ἔχομεν ἵνα δώσωμεν λογισμὸν.

14 Ἐχοντες λοιπὸν ἀρχιερεῖα μέγαν, ὅπου ἐπὶ τῆς ἑρανεῖς, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, κρατῶμεν τὴν λογίαν.

15 Διατὶ δὲν ἔχομεν ἀρχιερεῖα ὅπου ἵνα μὴ νεταὶ ἵνα συμπαθήσῃ ἀσθενείαις μας, (ἔχομεν) ἐκείνου ὅπου ἵνα ῥάχῃ εἰς ὅλα ὁμοίως, ἵνα ἁμαρτίαν.

16 Σημῶνῃσι λοιπὸν τὸν θρόνον τῆς χάριτος, διὰ ἵνα πάρομεν ἔλεον καὶ ἵνα εὐρωμεν χάριν καὶ βοήθειαν εἰς καιρὸν ἵνα δειν.

Κεφ. ε'. 5.

Πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς ἐξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος, ὑπὲρ ἀνθρώπων καθίσταται τὰ πρὸς τὸν Θεόν, ἵνα προσφέρῃ δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ ἁμαρτιῶν.

Διατὶ κάθε ἀρχιερεὺς ἀνθρώπων, λαμβανόμενος, ὑπὲρ ἀνθρώπων καθίσταται τὰ πρὸς τὸν Θεόν, διὰ τῆς ἀνθρώπων εἰς τὰ πράγματα ὅπου καὶ ἵνα γίνονται σημεῖα τὸν Θεόν, διὰ ἵνα προσφέρῃ δῶρά τε καὶ θυσίας διὰ τὰ ἁμαρτίαις.

2 Μετριοπαθεῖν δυνάμει· τοῖς ἀγνοῦσι καὶ πλανωμένοις· ἐπεὶ καὶ αὐτὸς περιέκειται ἀσθένειαν·

2 Δυνάμει· ἵνα συμπάσῃ δικαίως μὴ τῆς ἀγνοοῦντας καὶ πλανομένους· ἐποιδῇ καὶ αὐτὸς ἵνα ἐνδιδυμί· ἀσθένειαν·

3 Καὶ διὰ ταύτην ὀφείλει, καθὼς περὶ τοῦ λαοῦ, ἔτω καὶ περὶ ἑαυτοῦ προσφέρειν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν.

3 Καὶ διὰ ἐκείνην χρεωστῇ, καθὼς διὰ τὸν λαόν, τίτοιαις λογῇς καὶ διὰ λόγον τοῦ ἵνα προσφέρῃ θυσίαν διὰ ταῖς ἁμαρτίαις.

4 Καὶ ἔχ' ἑαυτῷ τις λαμβάνει τὴν τιμὴν, ἀλλὰ ὁ καλύμει· ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, καθάπερ καὶ ὁ Ἀαρών.

4 Καὶ κανένας δὲν πέρνει τὴν τιμὴν εἰς τοῦ λόγου τῆ, ἀλλὰ ἐκεῖν· ὅπῃ καλεῖται ἀπὸ τὸν Θεόν, τὴν πέρνει, ὡσάν καὶ ὁ Ἀαρών·

5 Οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς ἔχ' ἑαυτὸν ἰδοῦσας γεννηθῆναι ἀρχιερεῖα, ἀλλ' ὁ καλῆσας πρὸς αὐτόν· Τίός μιν εἶπὺν, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σι.

5 Τοιαντωτρόπως καὶ ὁ Χριστὸς δὲν ἰδοῦσας τοῦ λόγου τῆ ἵνα γένῃ ἀρχιερεὺς, ἀλλὰ ἐκεῖν· (τὴν ἰδοῦσας) ὅπῃ τοῦ εἰπῆν· Τίός μιν εἶσαι ἰσὺν, ἐγὼ σήμερον σὶ ἐγέννησα.

6 Καθὼς καὶ ἐν ἱερείῳ λέγει· Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

6 Καθὼς καὶ εἰς ἄλλον (Ψαλμὸν) λέγει· Ἐοὺ εἶσαι ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

7 Ὃς ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, δέησεις τε καὶ ἐκτεηρίας πρὸς τὸν δυνάμειον σώζειν αὐτόν ἐκ θανάτου, μετὰ κραυγῆς ἰσχυρᾶς καὶ δακρύων προσεινέγκας, καὶ εἰσακουσθεὶς ἀπὸ τῆς ὑλάβεας,

7 Ὃ ὅποι· (Χριστὸς) εἰς ταῖς ἡμέραις τῆς σάρκατος τῆ, ἔγνωτας ἵνα προσφέρῃ δέησας καὶ παρακάλεισας μὴ κραυγῇ δυνατῇ καὶ δάκρυα εἰς ἐκτεῖον ὅπῃ ἰδύμετον ἵνα τὸν γλυτώσῃ ἀπὸ τὸν θάνατον, καὶ ἔγνωτας ἵνα ἀκουσθῇ ἀπὸ τὴν ὑλάβεαν,

8 Καίπερ ὢν υἱὸς, ἔμαθεν ἀφ' ὧν ἔπαθε τὴν ὑπακοήν·

8 Ἀγχαλὰ καὶ ἵνα ἦτον υἱὸς, ὅμως ἀπ' ἐκείνα ὅπῃ ἔπαθεν, ἔμαθε τὴν ὑπακοήν·

4 K 2

9 Καὶ τελειωθεὶς ἔγενετο
τοῖς ὑπακούουσιν αὐτῷ πᾶσιν
αἰτίᾳ σωτηρίας αἰωνίου·

10 Προσαγορευθεὶς ὑπὸ
τοῦ Θεοῦ ἀρχιερεὺς κατὰ τὴν
τάξιν Μελχισεδέκ·

11 Περί ἧς πολὺς ἡμῶν ὁ
λόγος· καὶ δυσεργήνευτο
λέγειν· ἐπεὶ ἠδρόι γεγόνατε
ταῖς ἀκοαῖς.

12 Καὶ γὰρ ὀφείλοντες
εἶναι διδάσκαλοι διὰ τὸν
χρόνον, πάλιν χρεῖαν ἔχετε
τῆς διδασκείας ὑμᾶς τίνα τὰ
σοιχεῖα τῆς ἀρχῆς τῶν λόγων
τοῦ Θεοῦ· καὶ γεγόνατε χρεῖαν
ἔχοντες γάλακτος· καὶ ἔ-
στρεῖς τροφῆς.

13 Πᾶς γὰρ ὁ μετέχων
γάλακτος, ἄπειρος λόγων
δικαιοσύνης· (ἡπιὸς γὰρ
ἐστίν.)

14 Τελείων δὲ ἐστὶν ἡ στερεὰ
τροφὴ, τῶν διὰ τὴν ἔξιν τὰ
αἰσθητήρια γυμνασμένα
ἔχόντων πρὸς διάκρισιν καλῶ
τε καὶ κακῶ.

9 Καὶ ὡς ἔτελει ἰταλὸν
ἔγενετο εἰς ὅλην τὴν ὑπακοήν
αἰτίᾳ σωτηρίας αἰωνίου·

10 Ἐξωντας τὰ ὀνόματα
ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἀρχιερεὺς κατὰ
τὴν τάξιν Μελχισεδέκ·

11 Διὰ τὸν ὅποιον ἔχοντες
τὰ ἱπόμενα πολλὰ λόγια·
ὅποια εἶναι δυσκολοδιήγητα
ἐπειδὴ ἔγινηκετε ὅμοιοι εἰς τὰς
ἀκοαῖς.

12 Διὰ τὸ ἐκεῖ ὅπου ἔργον
τὰ εἶσα διδάσκαλοι διὰ
καίρον, χρειάζοσθε πάλιν
τῆς διδασκείας τινάς, ποῖα εἶναι
τὰ σοιχεῖα τῆς ἀρχῆς
τῶν λόγων τοῦ Θεοῦ· καὶ
τέτοιοι ὅτι χρειάζοσθε γὰρ
καὶ ἔχει στερεὰν τροφήν.

13 Διὰ τὸ καθεύδων
μετέχων τὸ γάλα, εἶναι ἄπειρος
ἀπὸ τοῦ λόγον τῆς δικαιοσύνης
(διὰ τὸ εἶναι ἡπιότα.)

14 Καὶ ἡ στερεὰ τροφή
εἶναι τῶν τελείων, ὅπου ἔχοντες
τὰ αἰσθητήρια ἀσκημένα
τὴν ἔξιν, εἰς τὸ τὰ καλὰ
τὸ καλὸν καὶ τὸ κακόν.

Κεφ. 5'. 6.

ΔΙΟ' ἀφίντες τὸν τῆς ἀρχῆς
τῷ Χριστῷ λόγον, ἐπὶ τὴν
τελειότητα φερώμεθα· μὴ πα-
λιν δεμίλιον καταβαλλόμενοι
μετανοίας ἀπὸ νεκρῶν ἔργων,
καὶ πίστεως ἐπὶ Θεόν,

ΔΙΑ' τὸ ἀφίνοντες τὸν
λόγον τῆς ἀρχῆς τοῦ Χριστοῦ
ἃς φερώμεσθαι εἰς τὴν τελει-
ότητα· μὴν βάλλομεν πάλιν
δεμίλιον μετανοίας ἀπὸ τῶν
νεκρῶν ἔργων, καὶ τῆς πίστεως
εἰς τὸν Θεόν,

2 Βαπτισμῶν διδαχῆς, πιδείσις τε χειρῶν, ἀνατάσις τε νεκρῶν, καὶ κρίματ' αἰώνιον.

3 Καὶ τὺτο ποιήσομεν, ἵνα πῆρ ἐπιτρέπη ὁ Θεός.

4 Ἀδύνατον γὰρ τὰς ἁπὰς φωτισθέντας, γιυσάμενς τε τῆς δωρεᾶς τῆς ἱερᾶν, καὶ μετόχους γινθίντας Πνεύματος ἁγίου,

5 Καὶ καλὸν γιυσάμενς Θεῷ ῥῆμα, δυνάμενς τε μέλλοιτ' αἰῶνι,

6 Καὶ παραπεισόντας, πάλιν ἀνακαινίζειν εἰς μετάνοιαν, ἀνασταυρώντας ἑαυτοῖς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ καὶ παραδειγματίζοντας.

7 Γῆ γὰρ ἡ πιῦσα τὸν ἑαυτῆς πολλὰκις ἐρχόμενον ὕετον, καὶ τίμνεσα βοτάνην ὕδρετον ἐκείνοις δι' ἧς καὶ γεωργεῖται, μεταλαμβάνει εὐλογίας ἀπὸ τοῦ Θεοῦ.

8 Ἐκφύεσσα δὲ ἀκάνθας καὶ τριβόλους, ἀδόκιμοι καὶ κατάραις ἐγγύς, ἧς τὸ τέλος εἰς καῦσιν.

9) Πειπίσμεθα δὲ περὶ ὑμῶν, ἀγαπητοὶ, τὰ κρείττονα

2 Καὶ τῆς διδαχῆς τῶν βαπτισμῶν, καὶ τῆς ἱπιδείσεως τῶν χειρῶν, καὶ τῆς ἀνατάσεως τῶν νεκρῶν, καὶ τῆς κρίσεως τῆς αἰωνίης.

3 Καὶ τὺτο θίλομεν τὸ κάμει, ἂν μᾶς τὸ συγχωρήσῃ ὁ Θεός.

4 Διατὶ ἀδύνατον εἶναι ἐκεῖνοι ὅπῃ ἱφωτίσθηκαὶ μίαν φορὰν, καὶ ἱγνέθηκαὶ τῆς ἱερᾶν δωρεᾶς, καὶ ἱγιναι μετόχοι τοῦ ἁγίου Πνεύματος,

5 Καὶ ἱγνέθηκαὶ τὸν καλὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ ταῖς δυνάμεις τοῦ μέλλοντος αἰῶνος,

6 Ἐὰν παραπίσωσι, γὰ ξανακαινεργῶσιν τοῦ λόγου τῆς πάλιν εἰς μετάνοιαν, ξανασταυρώνοντες εἰς τὸν λόγον τῆς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ πομπεύοντές τον.

7 Διατὶ ἡ γῆ ὅπῃ πίειναι τὴν βροχὴν ὅπῃ ἔρχεται πολλὰκις εἰς αὐτὴν, καὶ γινθῇ χορτάρια ἱπιτήθηκα διὰ ἐκεῖνης ἀπὸ τῆς ὁποῖης καὶ γεωργεῖται, πίειραι εὐλογίαν ἀπὸ τὸν Θεόν.

8 Ἀμὴ ἐκεῖνη ἡ γῆ ὅπῃ φυτρώνει ἀγκάδια καὶ τριβόλια, εἶναι ἀδόκιμος καὶ κοιτὰ εἰς τὴν κατάραν, καὶ τὸ τέλος τῆς εἶναι τὸ γὰ κατακαυθῇ.

9 Ἀλλὰ διὰ λόγον σας, ἀγαπητοὶ, ἱλπίζομεν καὶ πι-

καὶ ἐχόμενα σωτηρίας, εἰ καὶ
ἔτω λαλῶμεν.

10 Οὐ γὰρ ἄδικος ὁ
Θεός, ἐπιλαθεῖσθαι τοῦ ἔργου
ὑμῶν, καὶ τοῦ κόπῃ τῆς
ἀγάπης ἧς ἐνδείξασθε εἰς
τὸ ὄνομα αὐτοῦ, διακονή-
σαντες τοῖς ἁγίοις καὶ
διακονῶντες.

11 Ἐπιθυμῶμεν δὲ ἕνατος
ὑμῶν τὴν αὐτὴν ἐνδείκνυσθαι
σπεδὸν πρὸς τὴν πληροφορίαν
τῆς ἐλπίδος ἅχρ' ἔλθῃς.

12 Ἴνα μὴ κωδοὶ γένησθε,
μιμηταὶ δὲ τῶν διὰ πίστεως
καὶ μακροθυμίας κληρονομήν-
των τὰς ἐπαγγελίας.

13 Τῷ γὰρ Ἀβραάμ
ἐπαγγελιάμενος ὁ Θεός,
ἵπῃ κατ' ἑδενὸς εἶχε μεί-
ζον ὁμόσαι, ὥμοσε κατ'
ἑαυτοῦ,

14 Λέγων· Ἡ μὴν εὐλογῶν
εὐλογήσω σε, καὶ πληθύνων
πληθυνῶ σε.

15 Καὶ ἔτω μακροθυ-
μήσας ἐπέτυχῃ τῆς ἐπαγ-
γγελίας.

16 Ἄνθρωποι μὲν γὰρ
κατὰ τοῦ μείζονος ὁμνῶσι,
καὶ πάσης αὐτοῖς ἀντιλο-
γίας πείρας εἰς βεβαίωσιν
ὁ ὕψος.

17 Ἐν ᾧ περισσότερον

σεύομεν τὰ καλλίτερα, καὶ
ἐκεῖτα ὅπῃ ἐγγίξουσιν εἰς τὴν
σωτηρίαν, ἀγκαλὰ καὶ
λαλῶμεν.

10 Διὰ τὸ δὲ εἶναι
Θεὸς ἄδικος· ἵνα ἀληθεύσῃ
τὸ ἔργον σας καὶ τὸν κόπον
τῆς ἀγάπης, τὴν ἐσπέραν
ἐδείξτε εἰς τὸ ὄνομα τοῦ
ἐξωντας ἵνα ὑπηρετήσῃτε
ἵνα ὑπηρετᾶτε τοῖς ἁγίοις.

11 Καὶ ἐπιθυμῶμεν ἕνατος
ὑμῶν τὴν αὐτὴν ἐνδείκνυσθαι
σπεδὸν πρὸς τὴν πληροφορίαν
τῆς ἐλπίδος ἅχρ' ἔλθῃς.

12 Διὰ τὸ μὴ γέννησθαι
κωδοὶ, ἀλλὰ μιμηταὶ τῶν
ἐκ πίστεως καὶ μακροθυμίας
κληρονομήσαντων τὰς ἐπαγγελίας.

13 Διὰ τὸ ὅτι Θεὸς τὰς
ἐπαγγελίας ἑαυτοῦ ἵπῃ κατ'
ἑδενὸς εἶχε ὁμνῶσαι, ὥμοσε
κατ' ἑαυτοῦ, λέγων· Ἡ μὴν
εὐλογῶν εὐλογήσω σε, καὶ
πληθύνων πληθυνῶ σε.

14 Λέγων· Ἡ μὴν εὐλογῶν
εὐλογήσω σε, καὶ πληθύνων
πληθυνῶ σε.

15 Καὶ ἔτω μακροθυμήσας
ἐπέτυχῃ τῆς ἐπαγγελίας.

16 Διὰ τὸ ὅτι οἱ ἄνθρωποι
κατὰ τοῦ μείζονος ὁμνῶσιν,
καὶ πάσης αὐτοῖς ἀντιλο-
γίας πείρας εἰς βεβαίωσιν
ὁ ὕψος.

17 Εἰς τὸ ὅποσον περισσότερον

βελόμενοι· ὁ Θεὸς ἐπιδείξει τοῖς κληρονόμοις τῆς ἐπαγγελίας τὸ ἀμετάθετον τῆς βελῆς αὐτῇ, ἐμεσίτευσεν ὅρα·

18 Ἵνα διὰ δύο πραγμάτων ἀμεταθέτων, ἐν οἷς ἀδύνατον ψεύσασθαι Θεὸν, ἰσχυρὰν παράκλησιν ἔχωμεν οἱ καταφυγόντες κρατῆσαι τῆς προκειμένης ἐλπιδος·

19 Ἦν ὡς ἄγκυραν ἔχομεν τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ τε καὶ βεβαίαν, καὶ εἰσσεχομένην εἰς τὸ ἰσώτερον τοῦ καταπετάσματος·

20 Ὅπως πρόδρομος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσῆλθεν Ἰησοῦς, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ ἀρχιερεὺς γενόμενος εἰς τὸν αἰῶνα.

ὁ Θεὸς θύλωντας τὰ δείξῃ περισσότερον εἰς τὰς κληρονόμους τῆς ἐπαγγελίας τὸ ἀμετάθετον τῆς βελῆς τε, ἐμεσίτευσεν μὲ ὅρα·

18 Ἵνα διαμέσῃ δύο πραγμάτων ἀμεταθέτων, εἰς τὰ ὅποια εἶναι ἀδύνατον τὸ ψεύσθαι ὁ Θεός, τὰ ἔχωμεν βεβαίαν παρηγορίαν ἡμεῖς ὅπως ἐκταφύγῃμεν εἰς αὐτὸν, τὰ κρατῆμεν τὴν ἐλπίδα ὅπως πρόκειται·

19 Τὴν ὁποίαν ἐλπίδα ἔχομεν ὥσαν ἄγκυραν ἀσάλευτον καὶ βεβαίαν τῆς ψυχῆς, καὶ ὅπως ἰμβάσῃ εἰς τὴν παραμύσην μισαίαν τοῦ βημοδύρου·

20 Ἐκεῖ ὅπου ὁ Ἰησοῦς ἰμβῆκε πρόδρομος διὰ λόγου μας, ἔξωντας τὰ ἔγινεν ἀρχιερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μελχισεδέκ.

Κεφ. ζ'. 7.

Οὗτος γὰρ ὁ Μελχισεδέκ, βασιλεὺς Σαλήμ, ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ ὑψίστου, ὁ συναντήσας Ἀβραάμ ὑποστέφοντι ἀπὸ τῆς κλητῆς τῶν βασιλέων, καὶ εὐλόγησας αὐτόν·

2 Ὡς καὶ δεκάτην ἀπὸ πάντων ἐμέρισεν Ἀβραάμ· πρῶτον μὲν ἐρμηνεύμενος βασιλεὺς δικαιοσύνης, ἔπειτα δὲ καὶ βασιλεὺς

Διατὶ ἐγένετο ὁ Μελχισεδέκ ἦτον βασιλεὺς τῆς Σαλήμ, ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ὅπως ἐσυναπάντησε τὸν Ἀβραάμ, ὅταν ἐγύμριεν ἀπὸ τῆς κοπῆς τῶν βασιλέων, καὶ τὸν εὐλόγησε·

2 Εἰς τὸν ὅποιον Μελχισεδέκ ὁ Ἀβραάμ ἐμοίρασε δικατίαν ἀπὸ ὅλας καὶ πρῶτον ἐρμηνεύεται βασιλεὺς δικαιοσύνης, καὶ ἀπένεικε καὶ βασιλεὺς

Σαλήμ· ὁ ἐστὶ βασιλεὺς εἰρή-
νης·

3 Ἀπάτωρ, ἀμήτωρ, ἀ-
γενεαλόγητος· μήτε ἀρχὴν
ἡμερῶν, μήτε ζωῆς τέλο-
ς ἔχων· ἀφωμοιωμένον δὲ τῷ
ὕψι τοῦ Θεοῦ, μένει ἱερεὺς εἰς
τὸ διηνεκές.

4 Θεωρεῖτε δὲ πηλίκος
ἔτος, ὃ καὶ δεκάτην Ἀβραάμ
ἔδωκεν ἐκ τῶν ἀκροδινίων ὁ
πατριάρχης.

5 Καὶ οἱ μὲν ἐκ τῶν
υἱῶν Λευὶ τὴν ἱερατείαν λαμ-
βάνοντες, ἐντολὴν ἔχουσιν ἀπο-
δικατὴν τὸν λαὸν κατὰ τὸν
νόμον, τυτέσι, τῆς ἀδελφῆς
αὐτῶν, καί περ ἐξεληλυ-
θότας ἐκ τῆς οὐσίας
Ἀβραάμ.

6 Ὁ δὲ μὴ γενεαλογή-
μιον ἐξ αὐτῶν, δεδεκά-
τωκε τὸν Ἀβραάμ, καὶ τὸν
ἔχοντα τὰς ἐπαγγελίας
εὐλόγηκε.

7 Χωρὶς δὲ πάσης ἀντί-
λογίας, τὸ ἔλαττον ὑπὸ τοῦ
κρείττου εὐλογεῖται.

8 Καὶ ὧδε μὲν δεκάτας
ἀποδίδοντες ἄνθρωποι λαμ-
βάνουσιν· ἐκεῖ δὲ, μαρτυρέμενος
ὅτι ἤ.

9 Καὶ (ὡς ἔπαυ· εἰπεῖν)
διὰ Ἀβραάμ καὶ Λευὶ ὁ
δεκάτης λαμβάνων δεδεκάτω-
ται·

Σαλήμ· τὸ ὁποῖον θέλει τὰ ἑα-
ρῶν βασιλεὺς τῆς εἰρήνης·

3 Χωρὶς πατέρα, χω-
ρίτως μητέρα, χωρὶς γενεαλογίαν
μηδὲ ἀρχὴν ἡμερῶν, μηδὲ
τέλος ζωῆς ἔχοντας· ἀλλὰ
νόμιον παρόμοιον μὲν τοῦ
τοῦ Θεοῦ, μένει ἱερεὺς παν-
τοῦ.

4 Καὶ γοχαζέσθαι πάλιν
μεγάλον ἦτον ἐν τῷ, εἰς
ὁποῖον καὶ ὁ Ἀβραάμ ὁ πα-
τριάρχης ἔδωκε δικατίαν ἀπὸ
κυσσώματα.

5 Καὶ ἐκτείνον ἀπὸ τῆς
τοῦ Λευὶ, ἐπὶ πέντε
ἱερωσύην, ἔχουσι παραγγέ-
λῃ ἀποδεδεικνύσθαι τὸν
κατὰ τὸν νόμον, ἡμε-
τέρας ἀδελφῆς τῆς, οἱ ὅποιοι
αὐτοὶ ἀγκαλὰ τὰ ἐν
ἀπὸ τὴν μέσῃ τοῦ Ἀβραάμ
ἐκτείνον.

6 Ἀπὸ ἐκείνου ὅπου
ἐγενεαλογεῖται ἀπὸ αὐτοῦ
κατίσσε τὸν Ἀβραάμ, καὶ
ἐκτείνον ὅπου εἶχε τὰ
ἐξέματα.

7 Καὶ ἐξ ἀπὸ κατὰ τὴν
ἀντιλογίαν, τὸ μικρότερον
λογαταὶ ἀπὸ τοῦ μεγαλίου.

8 Καὶ ἐδῶ οἱ ἄνθρωποι
ἀποδίδοντες πέντε δικατίαν
ἀλλὰ ἐκεῖ (λαμβάνον) ἐκ-
τείνον, ἐπὶ μαρτυρεῖται ὅτι ἡ.

9 Καὶ (διὰ τὰ εἰρημνί-
α καὶ ὁ Λευὶ ὅπου πέντε
κατίαις, αὐτὸς ἰδικατίσθαι
τὸ πρόσωπον τοῦ Ἀβραάμ·

10 Ἐτι γὰρ ἐν τῇ ὑσφύϊ τοῦ πατρὸς ἦν, ὅτε συνήνησεν αὐτῷ ὁ Μελχισεδέκ.

11 Εἰ μὲν ὅν τελείωσις διὰ τῆς Λευϊτικῆς ἱερωσύνης ἦν· (ὁ λαὸς γὰρ ἐπ' αὐτῇ νενομοθέτητο·) τίς ἔτι χρεῖα, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ ἕτερον ἀνίστασθαι ἱερεῖα, καὶ ἢ κατὰ τὴν τάξιν Ἀαρῶν λέγεσθαι;

12 Μετατιθεμένης γὰρ τῆς ἱερωσύνης, ἐξ ἀνάγκης καὶ νόμῳ μετὰδσις γίνεται.

13 Ἐφ' ὃν γὰρ λέγεται ταῦτα, φυλῆς ἑτέρας μετέσχηκεν, ἀφ' ἧς ἑδὲς προσίσχηκε τῷ θυσιαστηρίῳ.

14 Πρόδηλον γὰρ ὅτι ἐξ Ἰῆδα ἀνατίταλκεν ὁ Κύριος ἡμῶν· εἰς ἣν φυλὴν ἑδὲν περὶ ἱερωσύνης Μωσῆς ἐλάλησε.

15 Καὶ περισσότερον ἔτι κατάδηλόν ἐστιν, εἰ κατὰ τὴν ὁμοιότητα Μελχισεδέκ ἀνίσταται ἱερεὺς ἕτερος.

16 Ὅς ἢ κατὰ νόμον ἱστολῆς σαρκικῆς γέγονεν, ἀλλὰ κατὰ δύναμιν ζωῆς ἀκαταλύτου.

17 Μαρτυρεῖ γάρ· Ὅτι σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

10 Διατὶ ἀκόμι εἰς τὴν μέσσην τοῦ πατρὸς ἦτον, ὅταν τὸν συναπάντηται ὁ Μελχισεδέκ.

11 Ἐὰν λοιπὸν ἡ τελείωσις ἦτον διὰ τῆς ἱερωσύνης τῆς Λευϊτικῆς· (διατὶ ὁ λαὸς ἐνομοθετήθη εἰς αὐτήν·) τί χρεῖα ἵκαμε πλέον, ἐὰν σηκωθῇ ἄλλος ἱερεὺς κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μελχισεδέκ, καὶ ὅχι ἐὰν λέγεται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Ἀαρῶν;

12 Διατὶ ὅταν μετατιθῇται ἡ ἱερωσύνη, ἐξ ἀνάγκης γίνεται καὶ μετὰδσις τοῦ νόμου.

13 Διατὶ ἐκείνος διὰ τὸ ὅποιον ἐλάληθησαν ἱερεῖα, κατὰγεται ἀπὸ ἄλλης φυλῆς, ἀπὸ τὴν ὅποιαν ἑδὲς κατεστάθη ἱερέωσεν εἰς τὸ θυσιαστήριον.

14 Διατὶ φανερόν ἐστιν ὅτι ἀπὸ τοῦ γένους τοῦ Ἰῆδα ἀνατίταλκεν ὁ Κύριός μας· εἰς τὴν ὅποιαν φυλὴν ὁ Μωσῆς δὲν εἶπε τίποτε περὶ ἱερωσύνης.

15 Καὶ τὸτο ἀκόμι περισσότερον εἶναι φανερόν, ὅτι σὺ σηκωνεῖται ἄλλος ἱερεὺς, κατὰ τὴν ὁμοιότητα τοῦ Μελχισεδέκ.

16 Ὁ ὅποιος δὲν ἔγινεν κατὰ τὸν νόμον τῆς ἱστολῆς τῆς σαρκικῆς, ἀλλὰ κατὰ δύναμιν ζωῆς ἀδιαφάγτου.

17 Διατὶ ὁ Θεὸς μαρτυρεῖ λέγωντας· Ἐσὺ εἶσαι ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μελχισεδέκ.

18 Ἀθέτησις μὲν γὰρ γίνεται προαγωγῆς ἐντολῆς, διὰ τὸ αὐτῆς ἀσθενὲς καὶ ἀνωφέλει·

19 Οὐδὲν γὰρ ἐτελείωσεν ὁ νόμος, ἵππεισάγωγῃ δὲ κρείττονος ἐλπίδος, δι' ἧς ἰγγίζομεν τῷ Θεῷ.

20 Καὶ καθ' ὅσον ἂ χωρὶς ὀρκωμοσίας·

21 (Οἱ μὲν γὰρ, χωρὶς ὀρκωμοσίας εἰσὶν ἱερεῖς γεγονότες· ὁ δὲ, μετὰ ὀρκωμοσίας, διὰ τοῦ λέγοντος πρὸς αὐτόν· Ὁμῶσε Κύριε, καὶ ἂ μεταμεληθήσεται· Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ·)

22 Κατὰ τοσῶτον κρείττονος διαθήκης γέγονεν ἔγγυς· Ἰησοῦς.

23 Καὶ οἱ μὲν, πλείονες εἰσὶ γεγονότες ἱερεῖς, διὰ τὸ θανάτῳ κωλύεσθαι παραμένειν·

24 Ὁ δὲ, διὰ τὸ μένειν αὐτὸν εἰς τὸν αἰῶνα, ἀπαράβατον ἔχει τὴν ἱερωσύνην·

25 Ὅθεν καὶ σώζειν εἰς τὸ παντελὲς δύναται τὰς προσιερχομένους δι' αὐτῆ τῷ Θεῷ, πάντοτε ζῶν εἰς τὸ ἐντυγχάνειν ὑπὲρ αὐτῶν.

26 Τοῦτο γὰρ ἡμῖν ἔπρεπεν. ἀρχιερεὺς, ὅσις, ἀκακός, ἀμίαντος, κεχωρισ-

18 Διατὶ ἡ προτίμησις ἐντολῆς παύεται διὰ τὴν ἀσθενείαν τῆς καὶ τῆς ἀνωφείας·

19 Διατὶ ὁ νόμος δι' ἡμᾶς λείψει τίποτε, ἀλλὰ ἡμεῖς νωτέρας τῆς καλλιστοῦ ἐλπίδος, διαμίσθ τῆς θανάτου σημνόμεν εἰς τὸν Θεόν.

20 Καὶ εἰς ὅσον δι' ὅσον χωρὶς ὀρκωμοσίας·

21 (Διατὶ ἐκείνοι ἔγγυος εἰσὶν χωρὶς ὀρκωμοσίας· ἐν τῷ εἶναι μὴ ὀρκωμοσίας διαμίσθ ἐκείνῳ ὅπῃ τὸν λέγων· Ὁμῶσε Κύριος, καὶ δι' αὐτὸν μεταιοῦσιν· Ἐσὺ εἶσαι ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ·)

22 Τόσον καλλιστοῦ διαθήκης ἔγινεν ἔγγυος· Ἰησοῦς.

23 Καὶ ἐκείνοι μὲν ἱερεῖς πολλοὶ ἱερεῖς, ὅτι ἀπὸ τοῦ θανάτου ἐμποδίζονται παραμένειν·

24 Ἀμὲν ἐκεῖνος, ὅστις εἰς τὸν αἰῶνα, ἔχει τὴν ἱερωσύνην ἀδιάδοχον·

25 Διὰ τοῦτο καὶ δύναται νὰ σώξῃ εἰς τὸ παντελὲς τοὺς ὅπῃ πλησιάζουσιν διαμίσθ αὐτῶν εἰς τὸν Θεόν, πάντοτε ζῶν νὰ ζῇ πάντοτε εἰς τὸ μιστιεῖν διὰ λόγου τῆς.

26 Διατὶ τοῦτο ἡμῖν ἔπρεπε, ὅσις, ἀκακός, ἀμίαντος, κεχωρισ-

ένος ἀπὸ τῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ ὑψηλότερος τῶν ὑρανῶν γενόμενος.

27 Ὁ; οὐκ ἔχει καθ' ἡμέραν ἀνάγκην, ὥσπερ οἱ ἀρχιερεῖς, πρότερον ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἀμαρτιῶν θυσίας ἀναφέρειν, ἔπειτα τῶν τοῦ λαοῦ. τὸτο γὰρ ἐποίησεν ἐφάπαξ, ἑαυτὸν ἀνενέγκας.

28 Ὁ νόμος γὰρ ἀνθρώπου καθίστησιν ἀρχιερεῖς, ἔχοντας ἀσθένειαν· ὁ λόγος δὲ τῆς ὀρκωμοσίας τῆς μετὰ τὸν νόμον, οὐδὲν εἰς τὸν αἰῶνα τετελειωμένον.

ἀπὸ τῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ ὑψηλότερος ἀπὸ τῆς ἑρανῆς γενόμενος.

27 Ὁ ὁποῖος δὲν ἔχει ἀνάγκην, καθὼς ἔχον ἐκείνοι οἱ ἀρχιερεῖς, νὰ ἀναφέρῃ καθ' ἡμέραν θυσίας, προτίτερα διὰ ταῖς ἰδικαῖς τῆς ἀμαρτίας, ἔπειτα καὶ διὰ ταῖς (ἀμαρτίας) τοῦ λαοῦ· διατὶ ἐτῆτο τὸ ἑκαμὶ μίαν φορὰν, ὅταν ἐπρόσφερε τοῦ λόγου τῆ.

28 Διατὶ ὁ νόμος καταστήνει ἀρχιερεῖς ἀνθρώπους, ὅπῃ ἔχον ἀσθένειαν· ἀλλ' ὁ λόγος τῆς ὀρκωμοσίας ὅπῃ ἔστιν ὑπερὰ ἀπὸ τὸν νόμον, καταστήνει ἀρχιερεῖς οὐδὲν τετελειωμένον εἰς τὸν αἰῶνα.

Κεφ. η'. 8.

Κεφάλαιον δὲ ἐπὶ ταῖς λειτουργίαις, τοῦτον ἔχομεν ἀρχιερεῖα, ὃς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλοσύνης ἐν τοῖς ἑρανοῖς,

ΚΑΙ διὰ νὰ εἰπῇμεν σύντομα ἐτῆτα ὅπῃ εἵπαμεν, ἐμῶς ἔχομεν ἀρχιερεῖα τίτοιας λογῆς, ὁ ὁποῖος ἐκάθισεν εἰς τὴν δεξιὰν τοῦ θρόνου τῆς μεγαλοσύνης εἰς τῆς ἑρανῆς,

2 Τῶν ἀγίων λειτουργῶν, καὶ τῆς σκητῆς τῆς ἀληθείας, ἣν ἐπέκειν ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἄνθρωπος.

2 Λειτουργῶν τῶν ἀγίων καὶ τῆς σκητῆς τῆς ἀληθείας, τὴν ὁποῖαν ἐκατασκεύασεν ὁ Κύριος, καὶ ὅχι ἄνθρωπος.

3 Πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς εἰς τὸ προσφέρειν δῶρά τε καὶ θυσίας καθίσταται· ὅθεν ἀναγκαῖον ἔχειν τι καὶ τῆτον ὁ προσενέγκῃ.

3 Διατὶ κάθε ἀρχιερεὺς καταστήνεται εἰς τὸ νὰ προσφέρῃ δῶρα καὶ θυσίας· διὰ τῆτον ἀναγκαῖον εἶναι νὰ ἔχη τίποτες καὶ ἐγῆτος ὅπῃ νὰ προσφέρῃ.

4 Εἰ μὲν γὰρ ἦν ἱερεὺς

4 Διατὶ εἰάν ἦτον ἁπάντω

γῆς, ἅθ' ὡς ἦν ἱερεῖς, ἐν τῇ ᾧ ἦν ἱερεῖς, ἔσονται καὶ οἱ υἱοὶ φερόντων κατὰ τὸν νόμον τὰ δῶρα·

5 Οὗτοις ὑποδείγματι καὶ σκιά λατρεύουσιν τῶν ἱερειῶν, καθὼς κέχρημάτις· Μωσῆς, μέλλων ἐπιτελεῖν τὴν σκηνήν· Ὅσα γὰρ, φησί, ποιήσεις πάντα κατὰ τὸν τύπον τὸν διηξήσαται σοὶ ἐν τῷ ὄρει.

6 Νυνὶ δὲ διαφροσύνεαι τίτιον· λιτῆρείας, ὥσθ' αὐτοὶ κρείττους ἐστὶν διαδόχους μισότης, ἥτις ἐπὶ κρείττους ἐπαγγελίας ἐννοεῖται.

7 Εἰ γὰρ ἡ πρώτη ἐκείνη ἦν ἀμειψίτης, οὐκ αἰ διετεῖρας ἐξήντητο τόπος·

8 Μειφόμενοι γὰρ αὐτοῖς λέγει· Ἰδοὺ, ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ ἐξαγαγὼ ἐπὶ τῆς οἴκου Ἰσραὴλ καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραὴλ διαθήκη καινὴν·

9 Οὐ κατὰ τὴν διαθήκην ἢ ἡ ποῖσα τοῖς πατέρας αὐτῶν, ἐν ἡμέρᾳ ἐπιλαβόντων με τῆς χειρὸς αὐτῶν, ἐξαγαγὼ αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου· ὅτι αὐτοὶ οὐκ ἐτίμουν ἐν τῇ διαθήκῃ μου, καὶ ἐν ἡμίσεια αὐτῶν, λέγει Κύριος.

10 Ὅτι αὕτη ἡ διαθήκη ἔστι διαθήκη μου καὶ οὐκ

ἐστὶν ἡμεῖς, ἔσονται καὶ οἱ υἱοὶ φερόντων κατὰ τὸν νόμον τὰ δῶρα·

5 Οἱ ὅποιοι ὑποδείγματι καὶ τὴν σκηνήν ἱερειῶν περὶ αὐτῶν, καθὼς κέχρημάτις· Μωσῆς, μέλλων ἐπιτελεῖν τὴν σκηνήν· Ὅσα γὰρ, φησί, ποιήσεις πάντα κατὰ τὸν τύπον τὸν διηξήσαται σοὶ ἐν τῷ ὄρει.

6 Ἀνὰ τὴν αὐτὴν καὶ τὴν σκηνήν ἱερειῶν περὶ αὐτῶν, καθὼς κέχρημάτις· Μωσῆς, μέλλων ἐπιτελεῖν τὴν σκηνήν· Ὅσα γὰρ, φησί, ποιήσεις πάντα κατὰ τὸν τύπον τὸν διηξήσαται σοὶ ἐν τῷ ὄρει.

7 Διὰ τὴν αὐτὴν καὶ τὴν σκηνήν ἱερειῶν περὶ αὐτῶν, καθὼς κέχρημάτις· Μωσῆς, μέλλων ἐπιτελεῖν τὴν σκηνήν· Ὅσα γὰρ, φησί, ποιήσεις πάντα κατὰ τὸν τύπον τὸν διηξήσαται σοὶ ἐν τῷ ὄρει.

8 Διὰ τὴν αὐτὴν καὶ τὴν σκηνήν ἱερειῶν περὶ αὐτῶν, καθὼς κέχρημάτις· Μωσῆς, μέλλων ἐπιτελεῖν τὴν σκηνήν· Ὅσα γὰρ, φησί, ποιήσεις πάντα κατὰ τὸν τύπον τὸν διηξήσαται σοὶ ἐν τῷ ὄρει.

9 Ὅχι κατὰ τὴν διαθήκην ἢ ἡ ποῖσα τοῖς πατέρας αὐτῶν, ἐν ἡμέρᾳ ἐπιλαβόντων με τῆς χειρὸς αὐτῶν, ἐξαγαγὼ αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου· ὅτι αὐτοὶ οὐκ ἐτίμουν ἐν τῇ διαθήκῃ μου, καὶ ἐν ἡμίσεια αὐτῶν, λέγει Κύριος.

10 Ὅτι αὕτη ἡ διαθήκη ἔστι διαθήκη μου καὶ οὐκ

Ἰσραὴλ μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, λέγει Κύριος, διδὼς νόμον μου εἰς τὴν διάνοιαν αὐτῶν, καὶ ἐπὶ καρδίας αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτοὺς· καὶ ἴσομαι αὐτοῖς εἰς Θεόν, καὶ αὐτοὶ ἴσονται μοι εἰς λαόν.

11 Καὶ ἐ μὴ διδάξωσιν ἑκάς τὸν πλησίον αὐτοῦ, καὶ ἑκάς τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ, λέγων· Γινώθι τὸν Κύριον· ὅτι πάντες εἰδὼσίν με, ἀπὸ μικρῆς αὐτῶν ἕως μεγάλης αὐτῶν·

12 Ὅτι ἴλιος ἴσομαι ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν, καὶ τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν ἐ μὴ μνησθῶ ἑτι.

13 Ἐν τῷ λέγειν καινὴν, παλαιάσκε τὴν πρώτην· τὸ δι παλαιώμενον καὶ γηράσκον, ἵγγυς ἀφανισμῷ.

Κεφ. 9. 9.

Εἴχῃ μὲν ἐν καὶ ἡ πρώτη σκηνὴ δικαιώματα λαοῦ, τὰ, τε ἅγιον κοσμί-
κον.

2 Σκηνὴ γὰρ κατασκευάσθη ἡ πρώτη, ἐν ἣ ἦτε λυχνία καὶ ἡ τράπεζα, καὶ ἡ πρόσθιος τῶν ἁγίων, ἥτις λέγεται ἅγια.

3 Μετὰ δὲ τὸ δεύτερον κατατίεσθαι σκηνὴν ἢ λυχνίαν ἅγια ἁγίον·

4 Χρυσὴν ἔχουσα θυμιάτη-

εἰς τὸ σπῆναι τὴν Ἰσραὴλ, ὅτι ἐκείνας, λέγει Κύριος, διδὼς νόμον μου εἰς τὴν διάνοιαν αὐτῶν, καὶ ἐπὶ καρδίας αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτοὺς· καὶ ἴσομαι αὐτοῖς εἰς Θεόν, καὶ αὐτοὶ ἴσονται μοι εἰς λαόν.

11 Καὶ διδῶσι διδάξουσιν ἑκάς τὸν πλησίον αὐτοῦ, καὶ ἑκάς τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ, λέγων· Γινώθι τὸν Κύριον· ὅτι πάντες εἰδὼσίν με, ἀπὸ μικρῆς αὐτῶν ἕως μεγάλης αὐτῶν·

12 Ὅτι ἴδω εἶσθαι συγχωρητικὸς εἰς ταῖς ἀδικίας αὐτῶν, καὶ ταῖς ἀμαρτίαις αὐτῶν καὶ ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν διδῶν ταῖς ἐδουλημένῃ πλίν.

13 Μὴ τὸ νὰ λέγῃ καινὴν, παλαιώσκει τὴν πρώτην· καὶ ἐκείνην παλαιώσκει καὶ γηράσκει, εἰς τὸ σημεῖον εἰς τὸν χαλασμόν.

Ἡ πρώτη λοιπὸν (διαθήκη) εἴχε τότε καὶ αὕτη δικαιώματα λατρείας, καὶ τὸ ἅγιον τοῦ κοσμί-
κον.

2 Διὰ τὴν πρώτην σκηνὴν κατασκευάσθη, εἰς τὴν ὅπου αἱ λυχνία, καὶ ἡ τράπεζα, καὶ ἡ πρόσθιος τῶν ἁγίων, ἥτις λέγεται ἅγια.

3 Καὶ μετὰ τὸν δεύτερον κατατίεσθαι σκηνὴν ἢ λυχνίαν ἅγια ἁγίον·

4 Ἡ ὅπου αἴχῃ χρυσοῦν

4 L

γῆς, ἔδ' ἂν ἦν ἱερεῖς,
ὄντων τῶν ἱερέων τῶν προσ-
φειρόντων κατὰ τὸν νόμον
τὰ δῶρα·

5 Οἷτινες ὑποδείγματι
καὶ σκιά λατρεύουσι τῶν
ἱεραγίων, καθὼς κεχη-
μάτιζαι Μωσῆς, μέλλων
ἐπιτελεῖν τὴν σκηνήν· Ὅρα
γὰρ, φησὶ, ποιήσης πάντα
κατὰ τὸν τύπον τὸν δείχνον-
τά σοι ἐν τῷ ὕμνῳ.

6 Νυνὶ δὲ διαφορωτέρας
τίτευχε λιτουργίας, ὅσῳ
καὶ κρείττορός ἐστι δια-
θήκης μισότης, ἥτις ἐπὶ
κρείττοσιν ἐπαγγελίας ἰενο-
μοδίτηται.

7 Εἰ γὰρ ἡ πρώτη ἐκείνη
ἦν ἀμεμπτος, οὐκ ἂν διυτέρας
ἐζητεῖτο τόπος·

8 Μειψόμενος γὰρ αὐ-
τοῖς λέγει· Ἰδὺν, ἡμέραι
ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ
συντελέσω ἐπὶ τὸν οἶκον
Ἰσραὴλ καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον
Ἰούδα διαθήκην καινὴν·

9 Οὐ κατὰ τὴν διαθήκην
ἣν ἐποίησα τοῖς πατράσιν
αὐτῶν, ἐν ἡμέρᾳ ἐπιλαβο-
μένη με τῆς χειρὸς αὐτῶν,
ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς
Αἰγύπτου· ὅτι αὐτοὶ οὐκ
ἐβέβαιον ἐν τῇ διαθήκῃ μου,
καὶ ἐγὼ ἠμέλησα αὐτῶν, λέγει
Κύριος.

10 Ὅτι αὕτη ἡ διαθήκη
ἣν διαθήσομαι τῷ οἴκῳ

εἰς τὴν γῆν, ἔδ' ἡδὲ ἱερεῖς,
ἱερεῖς, ἔξωιτας τὰ ἱερά
ἱερεῖς ὅπῃ προσφέρουσιν
δῶρα κατὰ τὸν νόμον·

5 Οἱ ὅποιοι ὑπαρτέον
ὑπόδειγμα καὶ τὴν σκιά
ἱεραγίων πραγμάτων, καὶ
ὁ Θεὸς εἶπεν εἰς τὸν Μωσῆν
ὅταν ἐμελλε νὰ κάμῃ τὴν
νῆν· διατὶ λέγει· Βλέπων
μὴς ὅλα κατὰ τὸ παρὰ
ὅπῃ σὺ εἰδείχθῃ εἰς τὸ
ἔργον·

6 Ἀμὴν ταῦτα ἡ Χεὶρ
ἡ καλλιοτέρη λιτουργία
ὅσον εἶναι καὶ μισότης καὶ
τέρας διαθήκης, ἡ ὅσην
μοδιότης μὲ ἐξαίρεται
ταξίματα.

7 Διατὶ ἐὰν ἡ πρώτη
ἦταν ἀμεμπής δι' ἑαυτήν
τόπος τῆς διυτέρας·

8 Διατὶ κατηγορεύεται
ὁ Θεὸς λέγει· Νῦν, ἔρχονται
ἡμέραι, λέγει Κύριος, καὶ
λὼ τελεώσει εἰς τὸν οἶκον
Ἰσραὴλ καὶ εἰς τὸν οἶκον
Ἰούδα διαθήκην καινὴν·

9 Ὅχι κατὰ τὴν δια-
θήκην ἣν ἐποίησα μὲ τὸν
πατέρα, τὴν ἡμέραν ἐπιλαβο-
μένη ἀπὸ τοῦ πατρός
ἐγὼ ἐγάλα ἀπὸ τῆς γῆς
Αἰγύπτου· διατὶ αὐτοὶ
ἐβέβαιον ἐν τῇ διαθήκῃ
μου, καὶ ἐγὼ τὴν ἀμέλῃ
λέγει Κύριος.

10 Ὅτι ἐκείνη ἡ διαθήκη
ἣν διαθήσομαι τῷ οἴκῳ

Ἰσραὴλ μετὰ τῆς ἡμέρας κείνης, λέγει Κύριος, διδὼς ὅμους μὴ εἰς τὴν διάνοιαν αὐτῶν, καὶ ἐπὶ καρδίας αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτάς· καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεόν, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν.

11 Καὶ ἢ μὴ διδάξωσιν ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, λέγων· Γινώθι τὸν Κύριον· ὅτι πάντες εἰδῆσάς με, ἀπὸ μικρῆ αὐτῶν ἕως μεγάλης αὐτῶν.

12 Ὅτι ἴλιως ἔσομαι ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν, καὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν ἢ μὴ μετῴω ἔτι.

13 Ἐν τῷ λέγειν καινὴν, πεπαλαίωκε τὴν πρώτην· τὸ δὲ παλαιῦμένον καὶ γηράσκον, ἰγγὺς ἀφανισμῷ.

εἰς τὸ σπῆντι τῷ Ἰσραὴλ, ὕστερα ἀπὸ ταῖς ἡμέραις κείναις, λέγει Κύριος, ἐὰν δώσω τῆς νόμης μὴ εἰς τὴν διάνοιάν τῆς, καὶ ἅπάνω εἰς ταῖς καρδίαις τῆς ἐὰν τῆς γράψω· καὶ ἐγὼ θείλω εἶσθαι εἰς αὐτὴς Θεός, καὶ αὐτοὶ θείησι μὴ εἶσθαι λαός.

11 Καὶ διὸ θείησι διδάξει πᾶς ἕνας τὸν γείτονά τε, καὶ πᾶς ἕνας τὸν ἀδελφόν τε, λέγωντας· Γινώριζε τὸν Κύριον· διὰ τὸ ὅλοι θείησι μὴ γνωρίσει, ἀπὸ μικρῆ ἕως μεγάλης αὐτῶν.

12 Ὅτι θείλω εἶσθαι συγχωρητικός εἰς ταῖς ἀδικίας τῶν, καὶ ταῖς ἁμαρτίαις τῶν καὶ ταῖς ἀνομίαις τῶν διὸ θείλω ταῖς ἐνδυμῆθῃ πλέον.

13 Μὴ τὸ ἐὰν λέγῃ καινὴν, ἐπαλαίωσι τὴν πρώτην· καὶ ἐκείνο ὅτι παλαιώνει καὶ γηρά, εἶναι σημεῖα εἰς τὸν χαλασμόν.

Κεφ. 9. 9.

Εἶχε μὲν ἔν καὶ ἡ πρώτη σκηνὴ δικαιοῦματα λατρείας, τὸ, τε ἅγιον κοσμικόν.

2 Σκηνὴ γὰρ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη, ἐν ἣ ἦτε λυχνία καὶ ἡ τράπεζα, καὶ ἡ πρόδισις τῶν ἁρτων, ἥτις λέγεται ἅγια.

3 Μετὰ δὲ τὸ δεύτερον καταπέτασμα σκηνὴ ἡ λιγομίση ἅγια ἁγίων·

4 Χρυσὸν ἔχουσα θυμιατή-

Ἡ Πρώτη λοιπὸν (διαθήκη) εἶχε τότε καὶ αὐτὴ δικαιοῦματα λατρείας, καὶ τὸ ἅγιον τὸ κοσμικόν.

2 Διὰ τὴν ἡ πρώτη σκηνὴ ἐκατασκευάσθη, εἰς τὴν ὁποίαν ἦτον ἡ λυχνία, καὶ ἡ τράπεζα, καὶ ἡ πρόδισις τῶν ἁρτων, ἡ ὁποία λέγεται ἅγια.

3 Καὶ ὕστερον ἀπὸ τὸ δεύτερον βημόθυρον ἦτον ἡ σκηνὴ ἐπὶ ἣν λέγεται ἅγια ἁγίων·

4 Ἡ ὁποία εἶχε χρυσοῦς
4 L.

ριον, καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς δια-
θήκης περικεκαλυμμένην πάν-
τοθεν χρυσίῳ, ἐν ᾗ γάμνος
χρυσὴ ἔχουσα τὸ μάνα, καὶ
ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν ἡ βλαστή-
σασα, καὶ αἱ πλάκες τῆς
διαθήκης.

5 Ὑπεράνω δὲ αὐτῆς
Χερεβὶμ δόξης, κατασκιά-
ζοντα τὸ ἱλαστήριον· περὶ
ὧν οὐκ ἔστι νῦν λέγειν κατὰ
μέρος.

6 Τύτων δὲ ἔτω κατε-
σκευασμένων, εἰς μὲν τὴν
πρώτην σκηνὴν διαπαντός
εἰσίσαισιν οἱ ἱερεῖς πάς λα-
τρείας ἐπιτελούντες·

7 Εἰς δὲ τὴν δευτέραν
ἅπαξ τοῦ ἑαυτῆ μόνου
ὁ ἀρχιερεὺς, ὁ χωρὶς αἵμα-
τος, ὁ προσφέρει ὑπὲρ ἑαυτοῦ
καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημά-
των·

8 Τῆτο δηλῶντος τοῦ
Πνεύματος τοῦ ἁγίου, μήπω
πιφανερῶσθαι τὴν τῶν ἁγίων
ὁδόν, ἔτι τῆς πρώτης σκηνῆς
ἐχέσης γάσιν.

9 Ὅτις παραβολὴ εἰς τὸν
καιρὸν τὸν ἐνεσηκότα, καθ'
ὃν δῶρά τε καὶ θυσιάαι
προσφέρονται, μὴ δυνάμεναι
κατὰ συνείδησιν τελειῶσαι
τὸν λατρεύοντα,

θυμιατήριον, καὶ τὴν εἰσόδον
τῆς διαθήκης, σκεπασμένην
ἀπὸ κάθε μέρος· μὴ χρυσὴν
εἰς τὴν ὁποίαν ἦτον ἡ γάσιν
ἡ χρυσὴ ὅτι ἔχει τὸ μάνα
καὶ ἡ ῥάβδος τοῦ Ἀαρὼν
ἐβλάστησε, καὶ αἱ πλάκες τῆς
διαθήκης.

5 Καὶ παραπάνω ἀπὸ
τῆς τῆς κιβωτοῦ ἡται τὰ
Χερεβὶμ τῆς δόξης, καὶ ἱσκι-
αζόντα τὸ ἱλαστήριον· διὰ τὰ
τῶρα δὲ εἶναι καὶ
λέγωμεν κατὰ μέρος.

6 Καὶ ἔξωστας τὰ
ἔντα τέτοιαις λογῆς
σκευασμένα, εἰς τὴν
σκηνὴν πάντοτε ἱμν-
οῦσιν οἱ ἱερεῖς, κάμνοντες
λατρείαις·

7 Ἀλλ' εἰς τὴν δευ-
τείραν μίαν φορὰν τὸν χρόνον
μόνον· ὁ ἀρχιερεὺς, ὁ χωρὶς
αἵμα, τὸ ὅποιον τὸ ἱλαστή-
ριον διὰ λόγου τε, καὶ διὰ
ἁμαρτίαις τοῦ λαοῦ, ὅτι
ἐκείνην κατὰ ἀγνοίας·

8 Ἐτῆτο δεικνύοντα
Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ὅτι
δὲν ἱφανερῶδη ὁ δρόμος
τὰ ἅγια, ἀκόμη γενομένην
πρώτης σκηνῆς.

9 Ὅτι ὅποια ἦτον τὰ
τὸν καιρὸν τὸν παρόντα,
τὸν ὅποιον δῶρα καὶ θυ-
σίαι προσφέρονται, ὅτι
ἐκείνην κατὰ συνείδησιν
ἐκείνην ὅτι λατρεύοντα

10 Μόνον ἐπὶ βρώμασι καὶ πόμασι, καὶ διαφόροις βαπτισμοῖς, καὶ δικαιώμασι σαρκὸς, μέχρι καιρῷ διορθώσεως ἐπικείμενα·

11 Χριστὸς δὲ παραγενόμενος ἄρχιεὺς τῶν μιλόντων ἀγαθῶν, διὰ τῆς μίξεως καὶ τελειοτέρως σκηπῆς, ἢ χειροποιήτου, τυτίσιν, ἢ ταύτης τῆς κτίσεως,

12 Οὐδὲ δι' αἵματος τράγων καὶ μόσχων, διὰ δὲ τοῦ ἰδίου αἵματος ἰσηλθὼν ἱφάπαξ εἰς τὰ ἅγια, αἰωνίαν λύτρωσιν ἐνράμει·

13 Εἰ γὰρ τὸ αἷμα ταύρων καὶ τράγων, καὶ σποδὸς δαμάλειος ῥαντίζουσα τὰς κεικωμένους, ἁγιάζει πρὸς τὴν τῆς σαρκὸς καθαρότητα,

14 Πόσω μᾶλλον τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ὃς διὰ Πνεύματος αἰωνίῃ ἑαυτὸν προσήνεγκεν ἄρωμον τῷ Θεῷ, καθαρῶς τὴν συνείδησιν ἡμῶν ἀπὸ νεκρῶν ἔργων, εἰς τὸ λατρεύειν Θεῷ ζῶντι·

15 Καὶ διὰ τῆτο διαθήκης καινῆς μισίτης ἐστίν, ὅπως θανάτῳ γενομένης, εἰς ἀπολύτρωσιν τῶν ἐπὶ τῇ πρώτῃ διαθήκῃ παραβάσεων,

10 Ἐπειδὴ ἱεῖς τὰ εἶναι μόνον εἰς φαγνὰ καὶ ποτὰ, καὶ διάφορα βαπτίσματα, καὶ δικαιώματα τῆς σαρκὸς, διορθέμενα ἕως εἰς τὸν καιρὸν τῆς διορθώσεως·

11 Ἀλλ' ὁ Χριστὸς ἔγωντας ἡμᾶς ἔλθῃ ἄρχιεὺς τῶν μιλόντων ἀγαθῶν, διαμίσθῃ τῆς μεγαλειότητος καὶ τελειότητος σκηπῆς, ὅπῃ δὲν εἶναι χειροποίητος, ἢ ἡγῆται, δὲν εἰσιπὶ ἱερέτης τῆς κατασκευῆς,

12 Οὐδὲ διαμίσθῃ τοῦ αἵματος τῶν τράγων καὶ τῶν μόσχων, ἀλλὰ διαμίσθῃ τοῦ ἰδικῆτος αἵματος, ἡμῶν ἑμῶν ἑμῶν ἑμῶν εἰς τὰ ἅγια, ἔγωντας ἡμᾶς εὐρὴ αἰωνίαν λύτρωσιν.

13 Διατὶ ἰὰν τὸ αἷμα τῶν ταύρων καὶ τῶν τράγων, καὶ ἡ σάκη τῆς δαμάλειος ῥαντίζουμένη, ἁγιάζει τὰς μολυσμένους εἰς τὴν καθαρότητα τῆς σαρκὸς,

14 Πόσω μᾶλλον τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ὃ ὁποῖος διαμίσθῃ τοῦ Πνεύματος τῷ αἰωνίῳ ἡμῶν προσφέρει τοῦ λόγου τοῦ ἁκατήγορητον εἰς τὸν Θεόν, θίλει καθαρῶς τὴν συνείδησιν ἡμῶν ἀπὸ τῶν νεκρῶν ἔργων, εἰς τὸ ἐκ λατρεύειν Θεῷ ζῶντι·

15 Καὶ διὰ τῆτο εἶναι μισίτης διαθήκης καινῆς, διὰ ἡμᾶς ἡμᾶς οἱ καλεσμένοι τὸ τάξιμον τῆς αἰωνίου κληρονομίας, ἔγωντας ἡμᾶς ἔγινε ὁ

τὴν ἐπαγγελίαν λάβωσιν οἱ κληρονομοῦντες τῆς αἰωνίου κληρονομίας.

16 Ὅπε γὰρ διαθήκη, θάνατον ἀνάγκη φέρεσθαι τοῦ διαδεμένου.

17 Διαθήκη γὰρ ἐπὶ νεκροῖς βεβαία· ἐπεὶ μὴ ποτε ἰσχύει ὅτε ζῇ ὁ διαδεμένος.

18 Ὅθεν ἡδ' ἡ πρώτη χωρὶς αἵματός· ἰγνικαίνεσθαι.

19 Λαληθείσης γὰρ πάσης ἐντολῆς κατὰ νόμον ὑπὸ Μωϋσέως παντὶ τῷ λαῷ, λαβὼν τὸ αἷμα τῶν μόσχων καὶ τράγων μετὰ ὕδατος καὶ ῥίον κοκκίνου καὶ ὑσώπου, αὐτὸ τε τὸ βιβλίον καὶ πάντα τὸν λαὸν ἱρράντισε,

20 Λέγων· Τὺτο τὸ αἷμα τῆς διαθήκης, ᾧ ἐνετείλατο πρὸς ὑμᾶς ὁ Θεός.

21 Καὶ τὴν σκηνὴν δὲ καὶ πάντα τὰ σκεῦη τῆς λειτουργίας τῷ αἵματι ὁμοίως ἱρράντισε.

22 Καὶ σχεδὸν ἐν αἵματι πάντα καθαρίζεται κατὰ τὸν νόμον, καὶ χωρὶς αἱματεκχυσίας ἡ γίνεται ἄφesis.

23 Ἀνάγκη ἔν τὰ μὲν ὑποδείγματα τῶν ἐν τοῖς ὕρανοῖς, τέτοις καθαρίζεσθαι·

θάνατος· διὰ τὴν ἐξαγωγήν τῶν παραβάσεων ὅπως ἴσται εἰς τὴν πρώτην διαθήκην.

16 Διατὶ ὅπε εἶπαι διαθήκη, ἀνάγκη εἶναι τὸ θάνατον καὶ θάνατος· ἐκείνους ὅπως ἐδιδάδεσεν.

17 Διατὶ ἡ διαθήκη τῶν νεκρῶν εἶναι βεβαία· ἐπεὶ μὴ ἔως ὅπου ζῇ ὁ ὅπε τὴν ἐδάταξεν, δὲν ἔχει δύναμιν.

18 Διατὶ τὺτο ἡδ' ἡ πρώτη εἶναι ἰγνικαίνουμένη αἵματός·

19 Διατὶ ἔξωντας τὰς ἐντολὰς τοῦ Μωϋσέως ὅλας τὰς ἐντολὰς (κατὰ τὸν νόμον) εἰς τὸν λαόν, πέρνωντας τὰς ἐντολὰς τῶν μόσχων καὶ τῶν τράγων νερόν καὶ μὲν κοκκίνον καὶ ὑσώπον, ἱρράντισεν καὶ τὸ βιβλίον καὶ ὅλον τὸν λαόν.

20 Λέγωντας· Τὺτο τὸ αἷμα τῆς διαθήκης, ᾧ ἐνετείλατο πρὸς ὑμᾶς ὁ Θεός.

21 Καὶ τὴν σκηνὴν καὶ ὅλα τὰ ἀγγεῖα τῆς λειτουργίας, τὰ ἱρράντισεν μετὰ τὸ αἷμα.

22 Καὶ κοινολογῆς αἷμα καθαρίζονται ὅλα κατὰ τὸν νόμον, καὶ χωρὶς αἱματεκχυσίας δὲν γίνεται ἡ τῶν ἁμαρτιῶν.

23 Ἀνάγκη λοιπὸν εἶναι τῶν πραγμάτων ὅπε εἶπαι τῶν ὑρανοῦς, μετὰ τὰς ἐντολὰς

αὐτὰ δὲ τὰ ἱερῶν
εἰς τὸν θυσίαις παρὰ
ταύτας.

24 Οὐ γὰρ εἰς χειροποίητα
ἅγια εἰσῆλθεν ὁ Χριστός, ἀντί-
τυπα τῶν ἀληθινῶν, ἀλλ' εἰς
αὐτὸν τὸν ἕρανόν, νῦν ἱμφα-
νισθῆναι τῷ προσώπῳ τοῦ
Θεοῦ ὑπὲρ ἡμῶν.

25 Οὐδ' ἵνα πολλάκις
προσφέρειν ἑαυτὸν, ὥσπερ ὁ
ἀρχιεὺς εἰσέρχεται εἰς τὰ
ἅγια κατ' ἑαυτὸν ἐν αἵματι
ἑλοτρίῳ.

26 (Ἐπὶ ἔδει αὐτὸν
πολλάκις παθεῖν ἀπὸ κατα-
βολῆς κόσμου,) νῦν δὲ ἅπαξ
ἐπὶ συντελείᾳ τῶν αἰώνων,
εἰς ἀθέτησιν ἁμαρτίας, διὰ
τῆς θυσίας αὐτῆς πεφανερω-
ται.

27 Καὶ καθ' ὅσον ἀπό-
κειται τοῖς ἀνθρώποις ἅπαξ
ἀποθανεῖν, μὴ δὲ τὸ
κρίσις.

28 Οὕτως ὁ Χριστὸς ἅπαξ
προσενεχθεὶς εἰς τὸ πολλῶν
ἀνενηκεῖν ἁμαρτίας, ἐκ δευ-
τέρῃ χωρὶς ἁμαρτίας ὀφθῆσαι
τοῖς αὐτοῖς ἀπεκδιχομένοις
εἰς σωτηρίαν.

ρίζονται· ἀμὴν αὐτὰ τὰ ἱερῶ-
ν καθαρίζονται μὴ καλλίτε-
ραις θυσίαις παρὰ ταύταις.

24 Διατὶ ὁ Χριστὸς δι' ἱμ-
βῆκεν εἰς χειροποίητα ἅγια,
ὅπερ ἦσαν ἀντίτυπα τῶν ἀληθι-
νῶν, ἀλλ' ἱμβῆκεν εἰς αὐτὸν τὸν
ἕρανόν, νῦν φανήτωρα εἰς τὸ πρό-
σωπον τοῦ Θεοῦ διὰ λόγου μας.

25 Ὅχι διὰ ἵνα προσφέρει
πολλάκις φοραῖς τοῦ λόγου τοῦ,
καθὼς ὁ ἀρχιεὺς ἱμβάινει
εἰς τὰ ἅγια καθ' ἑαυτὸν μὴ
ξένον αἷμα.

26 (Διατὶ ἄλλως, ἵκαμι
χρεῖα ἵνα πάθῃ αὐτὸς πολλάκις
φοραῖς ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ
κόσμου,) ἀμὴν τῶρα μίαν φοράν
εἰς τὸ τέλος τῶν αἰώνων, ἱφαιτε-
ρώθη εἰς ἀφαίρεσιν τῆς ἁμαρ-
τίας, διαμείσθαι τῆς ἰδικῆς τῆς
θυσίας.

27 Καὶ καθὼς ἵνα ἁπο-
φασισμένοι εἰς τῆς ἀνθρώπων
ἵνα ἀποθάνουσι μίαν φοράν, καὶ
ὑστερὰ ἀπὸ τὸν θάνατον ἵνα
κρίσις.

28 Ὅμοίως καὶ ὁ Χριστὸς
ἔγνωτας ἵνα προσφερθῇ μίαν
φοράν, εἰς τὸ ἵνα σηκώσῃ ταῖς
ἁμαρτίαις τῶν πολλῶν, τὸ δι-
τιροὶ θίλει φανῇ χωρὶς ἁμαρ-
τίας, εἰς ἐκείνους ὅπερ τὸν ἀπ-
δύχονται εἰς σωτηρίαν.

Κιφ. ι'. 10.

ΣΚΙΑΝ γὰρ ἔχων ὁ νόμος τῶν
μελλόντων ἀγαθῶν, οὐκ

ΔΙΑΤΙ ὁ νόμος ἔγνωτας ἵνα
ἔχη σκιά τῶν μελλόντων

4 L 3

αὐτὴν τὴν εἰκόνα τῶν πραγμάτων, κατ' ἐνῆαυτὸν ταῖς αὐταῖς θυσίαις ἅς προσφέρουσιν εἰς τὸ διηκεῖς, ἔδεποτε δύναται τῆς προσερχομένης τελειῶσαι.

2 Ἐπεὶ ἂν ἐπαύσαντο προσφερόμεναι, διὰ τὸ μηδμίαν ἔχειν ἔτι συνειδήσιν ἁμαρτιῶν τῆς λατρεύοντας, ἅπαξ κεκαθαρμένης·

3 Ἀλλ' ἐν αὐταῖς ἀνάμνησις ἁμαρτιῶν κατ' ἐνῆαυτὸν.

4 Ἀδύνατον γὰρ αἷμα ταύρων καὶ τράγων ἀφαιρεῖν ἁμαρτίας.

5 Διὸ ἐστερχόμενοι εἰς τὸν κόσμον, λέγει· Θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας, σῶμα δὲ κατηρτίσω μοι.

6 Ὁλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ εὐδόκησας.

7 Τότε εἶπον· Ἰδὲ ἤκω (ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται περὶ ἐμῶ) τοῦ ποιῆσαι, ὁ Θεὸς, τὸ θέλημά σε.

8 Ἀνώτερον λέγων· Ὅτι θυσίαν καὶ προσφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ἠθέλησας, ἔδὲ εὐδόκησας· (αἵτινες κατὰ τὸν νόμον προσφέρονται)

9 Τότε εἶρηκεν· Ἰδὲ ἤκω

ἀγαθῶν, καὶ ὅχι αὐτὴν τὴν εἰκόνα τῶν πραγμάτων, ἔδεποτε δύναται τὰ τελειῶσαι τῶν μίσθων θυσίων, ὅπῃ προσφέρονται κάθε χρόνον πάντες ἐκείνης ὅπῃ σημῶνουν (τὴν ἱερόν.)

2 Ἀλλῶς, ἠθέλησας αὐαὶ θυσίαις τὰ μὴν προσφέρονται, διὰ τὸ οἱ λατρεύοντες ἵνα τὰς τὰ ἐκαθαρίσθῃ καὶ τὴν προσφορὰν δὲν ἠθέλῃ ἔχειν καμίας συνειδήσιν ἁμαρτιῶν.

3 Ἀλλὰ μετ' αὐτὸν κάθε χρόνον γίνεται ἀνάμνησις τῶν ἁμαρτιῶν.

4 Διὰ τὸ εἶναι ἀδύνατον αἷμα τῶν ταύρων καὶ τῶν τράγων τὰ ἀφαιρέσειν ἁμαρτίας.

5 Διὰ τὴν ἐξουσίαν μέσα εἰς τὸν κόσμον, λέγει· Θυσίαν καὶ προσφορὰν ἠθέλησας, ἀλλὰ σῶμα ἐκατασκεύασας.

6 Δὲν σὺ ἄριστον ὀλοκαυτώματα, ἔδὲ θυσίαις περὶ ἁμαρτίας.

7 Τότε εἶπον· Νὰ ἐκείνην, Θεὲ (εἰς τὴν ἀρχὴν βιβλίου ἐγράφη διὰ λόγον τὸν τὰ κάμω τὸ θέλημά σε.

8 Λέγωντας παραστήσειν Θυσίαν καὶ προσφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα, καὶ περὶ ἁμαρτίας δὲν ἠθέλησας, ἔδὲ ἐξεργάσας· (τὰ ὅποια σφίρονται κατὰ τὸν νόμον)

9 Τότε εἶπον· Νὰ ἐκείνην

τοῦ ποιῆσαι, ὁ Θεὸς, τὸ θέλημά σε· Ἀναιρεῖ τὸ πρῶτον, ἵνα τὸ δεύτερον γήσῃ.

10 Ἐν ᾧ θιλήματι ἡγιασμένοι ἐσμὲν διὰ τῆς προσφορᾶς τοῦ σώματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἰφάπαξ.

11 Καὶ πᾶς μὲν ἱερεὺς ἔστηκε κατ' ἡμέραν λειτουργῶν, καὶ τὰς αὐτὰς πολλάκις προσφέρων θυσιάς, αἵτινες ὑδέποτε δύναται περιελθεῖν ἁμαρτίας.

12 Αὐτὸς δὲ μίαν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν προσειλγκας θυσίαν, εἰς τὸ διηνεκὲς ἱκάδισιν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ.

13 Τὸ λοιπὸν ἐκδιχόμενοι ὥς τεθῶσιν οἱ ἰχθροὶ αὐτῷ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

14 Μία γὰρ προσφορὰ τέτελείωκεν εἰς τὸ διηνεκὲς τῆς ἁγιαζομένης.

15 Μαρτυρεῖ δὲ ἡμῖν καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· μετὰ γὰρ τὸ προκηρύξαι·

16 Αὕτη ἡ διαθήκη ἡ διαθήσομαι πρὸς αὐτὸς μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, λέγει Κύριος, δίδως νόμους μου ἐπὶ καρδίας αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῶν διανοιῶν αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτούς.

17 Καὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν ἢ μὴ μνησθῶ ἔτι.

ἤλθαι, Θεὸς, ἵνα κάμω τὸ θέλημά σε· Εὐγάνει τὸ πρῶτον, διὰ ἵνα γήσῃ τὸ δεύτερον.

10 Εἰς τὸ ὑποῖον θιλήμα ἡμιοδιν ἁγιασμένοι, διαμίσσε τῆς προσφορᾶς τοῦ σώματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ὅπῃ ἔγινε μίαν φορᾶν.

11 Καὶ καθὲ ἱερεὺς ἔστηκε λειτουργῶντας κατ' ἡμέραν, καὶ προσφέροντας πολλάκις ταῖς αὐταῖς θυσίαις, αἱ ὁποῖαις θυσίαις ὑδέποτε δύναται ἵνα ἀφαιρέσιν ἁμαρτίας.

12 Ἀμὴν αὐτὸς (ὁ Ἰησοῦς) ἔγωντας ἵνα ἐπρόσφερε μίαν θυσίαν διὰ ταῖς ἁμαρτίας, ἱκάδισι πασιτοτενὰ εἰς τὴν δεξιᾷν τοῦ Θεοῦ.

13 Τὸ λοιπὸν κατερεῖ ὥς ὅπῃ ἵνα βαλθῶσιν οἱ ἰχθροὶ τῇ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν τῇ.

14 Διατὶ μὴ μίαν προσφορὰν ἱτελείωσι πασιτοτενὰ ἱκαίνης ὅπῃ ἁγιαζονται.

15 Καὶ μαρτυρεῖ μας τὸ καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· διατὶ ἀφ' ἧ ἐπρουῖπε·

16 Ἐτέτηναι ἡ διαθήκη, τὴν ὁποίαν θέλω διαδίδωμι ἐς αὐτὸς ὕστερα ἀπὸ ταῖς ἡμέρας ἐκείναις, λέγει Κύριος, θέλω δώσω τῆς νόμους μου εἰς ταῖς καρδίαις τῆς, καὶ θέλω τῆς γράψαι εἰς ταῖς διανοίαις τῆς.

17 Καὶ ταῖς ἁμαρτίαις τῆς καὶ ταῖς ἀνομίαις τῆς δὲν θέλω ταῖς ἐνθυμῆσθαι πλέον.

18 Ὅπου δὲ ἄφισκεις τέτων, οὐκ ἔτι προσφορά περὶ ἁμαρτίας.

19 Ἐχοντες ἔν, ἀδελφοί, παρρησίαν εἰς τὴν εἴσοδον τῶν ἁγίων ἐν τῷ αἵματι Ἰησοῦ,

20 Ἦν ἐνεκαίνισεν ἡμῖν ὁδὸν πρόσφατον καὶ ζῶσαν, διὰ τοῦ καταπετάσματος, τοῦ ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ.

21 Καὶ ἱερεῖα μέγαν ἐπὶ τὸν εἶκον τοῦ Θεοῦ.

22 Προσερχόμεθα μετὰ ἀληθινῆς καρδίας ἐν πληροφωρίᾳ πίστεως, ἐξῥαντισμένοι τὰς καρδίας ἀπὸ συνειδήσεως ποτηρᾶς.

23 Καὶ λελυμένοι τὸ σῶμα ὕδατι καθαρῷ, κατέχουμεν τὴν ὁμολογίαν τῆς ἐλπίδος ἀκλινῇ (πιστὸς γὰρ ὁ ἐπαγγελιάμενος).

24 Καὶ κατανοῶμεν ἀλλήλους εἰς παροξυσμὸν ἀγάπης καὶ καλῶν ἔργων.

25 Μὴ ἱγκαταλείποντες τὴν ἐπισυναγωγὴν ἑαυτῶν, καθὼς ἔδοξε τισίν, ἀλλὰ παρακαλεῖν καὶ τοσούτω μᾶλλον ὅσῳ βλέπετε ἐγγιζέσθαι τὴν ἡμέραν.

26 Ἐκυσίως γὰρ ἁμαρτανόντων ἡμῶν μετὰ τὸ λαβεῖν τὴν ἐπίγνωσιν τῆς

18 Ἐκεῖ δὲ ὅπου εἶναι ἡ συνάγωγος τέτων, δὲ εἶναι καὶ προσφορά περὶ ἁμαρτίας.

19 Ἐξωντας λοιπὸν ἔχουμεν, ἀδελφοί, παρρησίαν εἰς τὴν εἴσοδον τῶν ἁγίων εἰς τὸ αἷμα τοῦ Ἰησοῦ.

20 Στράταν λίαν, ὅποιαν μᾶς ἐκαίνεργωσεν καὶ ζωνταίνην, διαμαρτυρίαν καὶ ζωνταίνην, τοῦ βημοδύσει, ἡγῶν, τοῦ καὶ τῆς.

21 Καὶ ἔξωντας ἐν ἡμῶν ἵνα μέγαν ἱερεῖα, ἀπάντων τὸ σπῆντι τοῦ Θεοῦ.

22 Ἀς σηκώνουμεν μετὰ ἀληθινῆς καρδίας, μετὰ πληροφωρίαν πίστεως, πλυμένοι τὰς καρδίας ἀπὸ συνειδήσεως ποτηρᾶς.

23 Καὶ λησμένοι τὸ σῶμα μετὰ νερόν καθαρόν, ὡς κατέχουμεν τὴν ὁμολογίαν τῆς ἐλπίδος ἀσάλευτον (διὰ τὴν ἐλπίδα ἡμῶν ἔταξεν εἶναι πιστός).

24 Καὶ φροντίζοντες ἑαυτοὺς ἀλλήλους εἰς παροξυσμὸν τῆς ἀγάπης καὶ τῶν καλῶν ἔργων.

25 Μὴ ἀφίστοιτε τὴν ἐπισυναγωγὴν ἡμῶν, καθὼς ἔδοξε τισίν, ἀλλὰ παρακαλεῖν καὶ τοσούτω μᾶλλον ὅσῳ βλέπετε ἐγγιζέσθαι τὴν ἡμέραν.

26 Διὰ τὴν ἁμαρτανόντων ἡμῶν μετὰ τὸ λαβεῖν τὴν ἐπίγνωσιν τῆς

ἀληθείας, οὐκ ἔτι περὶ
ἁμαρτιῶν ἀπολείπεται θυ-
σία·

27 Φοβερὰ δέ τις ἐκδοχὴ
κρίσεως, καὶ πυρὸς ζήλοϑ,
ἰσθίειν μέλλοντϑ τῆς ὑπαιαν-
τίας.

28 Ἀδειτήσας τίς νόμον
Μωσίου, χωρὶς εἰκτιριμῶν
ἐπὶ δυσὶν ἢ τρισὶ μάρτυσιν
ἀποδίδησκει·

29 Πόσω (δοκιῇ) χείρο-
ν· ἀξιοθήσεται τιμωρίας ὁ
τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ καταπατή-
σας, καὶ τὸ αἷμα τῆς δια-
θήκης κοινὸν ἡγασάμεν· ἐν ᾧ
ἡγιασθῇ, καὶ τὸ Πνεῦμα τῆς
χάριτϑ ἐνδρίσας·

30 Οἶδαμεν γὰρ τὸν
ἐπὶ πάντα Ἐμοὶ ἐκδίκησις, ἐγὼ
ἀνταποδώσω, λέγει Κύριϑ.
Καὶ πάλιν· Κύριϑ κρινεὶ τὸν
λαὸν αὐτῷ.

31 Φοβερὸν τὸ ἐμπιστεῖν
εἰς χεῖρας Θεοῦ ζῶντϑ.

32 Ἀναμιμήσκεισθε δὲ
τάς πρότερον ἡμέρας, ἐν αἷς
φωτισθέντες, πολλὴν ἀδελθσιν
ὑπεμείνατε παδημάτων·

33 Τῷτο μὲν, οὐνειδισμοῖς
τε καὶ θλίψεσι θεατριζό-
μενοι· τῷτο δὲ, κοιωνοὶ τῶν
ἡτῶς ἀναγεφομέων γενηθέν-
τες·

34 Καὶ γὰρ τοῖς δισμοῖς

γνώρισιν τῆς ἀληθείας, διὸ
ἀπομένει πλέον θυσία περὶ
ἁμαρτίας·

27 Ἀμὴν ἀπομένει ἐκείνη ἡ
φοβερὰ ἀπαντοχὴ τῆς κρίσεως,
καὶ καῦμα τῷ πυρὸς ὅπῃ μέλλει
νὰ φάγη τῆς ὑπαιαντίας.

28 Κανίνας ὅπῃ τὰ κατὰ-
φρονήσῃ τὸν νόμον τοῦ Μωϑ-
σίου, μὴ δύο ἢ τρεῖς μάρτυρες
χωρὶς λύπην ἀποδίδησκει·

29 Πόσω (λογιάζετε) θείλοι
ἀξιοθῇ χειρότερης τιμωρίας
ἐκεῖνϑ ὅπῃ ἐκατιπάτησῃ τὸν
υἱὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐλογιάσῃ κοινὸν
τὸ αἷμα τῆς διαθήκης, εἰς τὸ
ὅποτον ἡγιασθῇ, καὶ ὅπῃ ὕβρι-
σῃ τὸ Πνεῦμα τῆς χάριτϑ·

30 Διατὶ ἰξεύρομεν ἐκεῖτον
ὅπῃ ἐπὶ· ἢ ἐκδίκησις εἶναι
ἰδική μῃ, ἐγὼ θείλω ἀνταποδώ-
σαι, λέγει Κύριϑ. Καὶ πάλιν·
Κύριϑ· θείλει κρινεὶ τὸν λαὸν
τῷ.

31 Φοβερὸν εἶναι τὸ ἐμπι-
στεῖν εἰς τὰ χεῖρα τῷ Θεῷ τῷ
ζῶντϑ.

32 Καὶ ἀναδυμᾶσθε ταῖς
πρότεραις ἡμέραις, εἰς ταῖς
ὁποῖαις ἔζωντας νὰ ἱφω-
τίσθητε, ὑπεμείνατε πολὺν
ἀγῶνα τῶν παδημάτων·

33 Τὸ ὅτι ἱπομπιυθήκατε,
μὴ οὐνειδισμῶς καὶ μὴ θλίψεως·
καὶ τὸ ὅτι ἱγνηθήκατε κοιωνοὶ
ἐκειῶν ὅπῃ τοισι τρώπως
ἰδιώχονταν·

34 Διατὶ ἱσυνεπάθειτε καὶ

με συνεπαθήσατε, καὶ τὴν ἀρπαγὴν τῶν ὑπαρχόντων ὑμῶν μετὰ χαρᾶς προσεδέξασθε, γνωσκόντες ἔχειν ἐν ἑαυτοῖς κρείττονα ὑπαρξίῃ ἐν ὕρανις, καὶ μένησαν.

35 Μὴ ἀποβάλητε ἐν τὴν παρρησίαν ὑμῶν, ἥτις ἔχει μισοπαποδοσίαν μεγάλην.

36 Ὑπομονὴς γὰρ ἔχετε χρεῖαν· ἵνα τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ποιήσαντες, κομίσησθε τὴν ἐπαγγελίαν.

37 Ἐτι γὰρ μικρὸν ὅσον ὅσον, ὃ ἐρχόμενος ἤξει, καὶ ἔχρονεῖ.

38 Ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται· καὶ ἐὰν ὑποσείληται, οὐκ εὐδοκεῖ ἡ ψυχὴ με ἐν αὐτῷ.

39 Ἡμεῖς δὲ οὐκ ἴσμεν ὑποβολῆς εἰς ἀπώλειαν, ἀλλὰ πίστεως εἰς περιποίησιν ψυχῆς.

εἰς τὰ δεσμά με, καὶ ἰδοὺ δύνετε μετὰ χαρᾶς ἀρπαχθῆσι τὰ ὑπαρχόντα σας, γνωρίζοντες πῶς ἔχετε εἰς τὴν λόγην σας καλλίτην περισίαν εἰς τὰς ἐβρανίαις ὅποια καὶ μένει.

35 Μὴ ἀποξίσετε λοιπὴν τὴν παρρησίαν σας, ἣ ἔχει ἔχει μεγάλην πληρωμὴν.

36 Διατὶ ἰσχύς χρεῖαν ὑπομονὴν διὰ τὸ πάντως τάξιμον, κάμνοντες τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ.

37 Διατὶ ἀκόμι ὀλίγον χρόνον χρόνον, καὶ ἐκίψει καὶ μέλλει νὰ ἔλθῃ, θέλει καὶ δὲν θέλει ἀργήσει.

38 Καὶ ὁ δίκαιος ζήσεται ἀπὸ τὴν πίστιν καὶ ἐὰν κανένας σύρει τὴν λόγην ὀπίσω, δὲν ἀναπαύεται αὐτὸν ἡ ψυχὴ με.

39 Ἀλλὰ ἡμεῖς οὐκ ἴσμεν μεσθεν νὰ συρθῶμεν τὸ ὅποσον εἶναι εἰς ἀπώλειαν, ἀλλὰ νὰ πιστεύωμεν εἰς αὐτὴν ψυχῆς.

Κεφ. ια. 11.

Ἔστι δὲ πίστις, ἐλπίζομένων ὑπόστας, πραγμάτων ἐλεγχῶν καὶ βλεπομένων.

2 Ἐν ταύτῃ γὰρ ἐμαρτυρήθησαν οἱ πρεσβύτεροι.

3 Πίστει νοῦμεν κατηγορεῖσθαι τὰς αἰῶνας ῥήματι

ΚΑΙ ἡ πίστις εἶναι ὑπόστασις τῶν πραγμάτων ἐλπίζονται, καὶ φανερὰ ἐκινῶν ὅπῃ δὲν βλέπονται.

2 Διατὶ εἰς αὐτὴν τὴν ἐμαρτυρήθησαν οἱ πατέρες.

3 Μετὰ τὴν πίστιν κατηγορεῖται τὰς αἰῶνας νὰ ἐκτασθῶμεν

Θεῷ, εἰς τὸ μὴ ἐκ φαινο-
μένων τὰ βλεπόμενα γεγονέ-
ναι.

4 Πίσει πλείονα θυσίαν
Ἄβελ παρὰ Κάιν προσήνεγκε
τῷ Θεῷ, δι' ἧς ἱμαρτυρήθη
εἶναι δίκαιος, μαρτυρῶντο
ἐπὶ τοῖς δύοις αὐτῷ τοῦ
Θεοῦ· καὶ δι' αὐτῆς ἀποθανὼν
ἔτι λαλιῖται.

5 Πίσει Ἐνώχ μετετέθη
τοῦ μὴ ἰδεῖν θάνατον· καὶ
ὅχ εὐρίσκειτο, διότι μετέ-
θηκεν αὐτὸν ὁ Θεός· πρὸ
γὰρ τῆς μεταθέσεως αὐτῷ
μαρτυρήσεται εὐρεσθῆναι
τῷ Θεῷ.

6 Χωρὶς δὲ πίσεως ἀδύ-
νατον εὐαρεσθῆσαι· πιτεῦσαι
γὰρ δεῖ τὸν προσερχόμενον
τῷ Θεῷ, ὅτι ἐστὶ, καὶ τοῖς
ἐκζητήσιν αὐτὸν μισθαποδό-
της γίνεται.

7 Πίσει χρηματισθεῖς
Νῶε περὶ τῶν μηδέπω βλε-
πομένων, εὐλασθεῖς κατε-
σκήασατε κιβωτὸν εἰς σωτηρίαν
τοῦ οἴκου αὐτῆ· δι' ἧς κατέ-
κρινε τὸν κόσμον, καὶ τῆς
κατὰ πίσιν δικαιοσύνης
ἐγένετο κληρονόμος.

8 Πίστει, καλούμενος

σηκὰν μὲ τὸν λόγον τῷ Θεῷ,
εἰς τὸσον ὅπῃ ἔτετα ὅπῃ
βλέπονται, νῶ μὴν ἔγιναι
ἀπὸ φαινόμενα.

4 Μὲ τὴν πίσιν ὁ Ἄβελ
ἐπρόσφερεν εἰς τὸν Θεὸν καλλιο-
τέραν θυσίαν, παρὰ τὸν Κάιν,
διαμέσῃ τῆς ὑποίας πίσεως
ἱμαρτυρήθη νὰ εἶναι δίκαιος,
ἔγνωτας νὰ τὸν μαρτυρήσῃ ὁ
Θεὸς εἰς τὰ ὄρα ὅπῃ ἔφερε·
καὶ διαμέσῃ αὐτῆς καὶ ἀπο-
θαμνένῃ ἀκόμι λαλιῖται.

5 Μὲ τὴν πίσιν ὁ Ἐνώχ
ἱμετατοπίσθη διὰ νὰ μὴν εἰδῇ
θάνατον· καὶ διὲν εὐρίσκειτο,
διότι ὁ Θεὸς τὸν ἱμετάθεσιν·
διὰ τὴν προτίτερα ἀπὸ τὴν
μετάθεσιν τῇ ἱμαρτυρήθῃ νὰ
ἄρῃσιν εἰς τὸν Θεόν.

6 Καὶ χωρὶς πίσεως εἶναι
ἀδύνατον νὰ ἄρῃσῃ τινὰς εἰς
τὸν Θεόν· διὰ τὴν κάμνει χρεῖα
ἐκείνος ὅπῃ σημάσει εἰς τὸν Θεόν
νὰ πισεύσῃ, ὅτι εἶναι Θεός, καὶ
ὅτι εἰς ἐκείνης ὅπῃ τὸν ἐκζη-
τήσιν γίνεται μισθαποδότης.

7 Μὲ τὴν πίσιν ἱμνηθῇ ὁ
Νῶε ἀπὸ τὸν Θεὸν ἐκείνα ὅπῃ
ἀκόμι διὲν ἱφαίνεσται, καὶ
ἔγνωτας νὰ φοβηθῇ ἐκατε-
σκήασατε τὴν κιβωτὸν, διὰ τὴν
σωτηρίαν τοῦ σπητιῆ τῇ δια-
μέσῃ τῆς ὑποίας κιβωτῷ κατέ-
κρινε τὸν κόσμον, καὶ ἐγένε
κληρονόμος τῆς δικαιοσύνης
ὅπῃ εἶναι κατὰ τὸν πίσιν.

8 Ὁ Ἀβραὰμ καλούμενος

Ἀβραάμ ὑπήκουσεν ἐξελθεῖν εἰς τὸν τόπον ὃν ἤμελλε λαμβάνειν εἰς κληρονομίαν, καὶ ἐξῆλθε, μὴ ἐπιτάμει πῦρ ἔρχεται.

9 Πίσει παρέκτισεν εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας ὡς ἀλλοτρίαν, ἐν σκηναῖς κατοικήσας μετὰ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ τῶν συγκληρονόμων τῆς ἐπαγγελίας τῆς αὐτῆς.

10 Ἐξεδίχθητο γὰρ τὴν τῆς διμελείας ἔχουσαν πόλιν, ἥς τεχνίτης καὶ δημιουργὸς ὁ Θεός.

11 Πίσει καὶ αὐτὴ Σάρρα δύναμιν εἰς καταβολὴν σπέρματος ἔλαβε, καὶ παρὰ καιρὸν ἡλικίας ἔτεκεν, ἐπεὶ πιστὸν ἠγήσατο τὸν ἐπαγγελιάμενον.

12 Διὸ καὶ ἄφ' ἐνὸς ὀγενήθησαν, καὶ ταῦτα νεκρωμένοι, καθὼς τὰ ἄγρα τοῦ ὕραν ὃ τῷ πλήθει, καὶ ὡσεὶ ἄμμος ἡ παρὰ τὸ χεῖλ τῆς θαλάσσης ἡ ἀναριθμητός.

13 Κατὰ πίσιν ἀπέθανον ἔτοι πάντες, μὴ λαβόντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀλλὰ πορρωθεὶς αὐτὰς ἰδόντες, καὶ πεισθέντες, καὶ ἀσπασάμενοι, καὶ ὁμολογήσαντες ὅτι ξένοι καὶ παρεπίδημοι εἰσιν ἐπὶ τῆς γῆς.

μὲ πίσιν ὑπήκουσεν νὰ εἰς εἰς τὸν τόπον τὸν ἡμελλε νὰ λάβῃ διὰ κληρονομίαν, καὶ εὐγῆκε, μὴ ἐξέρχεται πῦρ ὑπάγει.

9 Μὲ τὴν πίσιν ἐπαρτίσεν εἰς τὴν γῆν ὅπῃ τοῦ ἱσταντοῦ Θεοῦ, ὡς ἐκείνη, ἔκτισεν νὰ κατοικήσῃ εἰς ταῖς καλῶς μετὰ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, ὅποιοι ἦσαν συγκληρονόμοι ταξίματος αὐτῶν.

10 Διατὶ ἐκεῖν ἔκτισεν τὴν πόλιν ὅπῃ ἔχει τὰ διμελῆ, τῆς ὑποίας πόλιν τῆς καὶ δημιουργὸς εἶναι ὁ Θεός.

11 Μὲ τὴν πίσιν αὐτὴ ἡ Σάρρα ἔλαβε δύναμιν εἰς σύλληψιν τοῦ σπέρματος καὶ ἔξω ἀπὸ τὸν καιρὸν ἡλικίας τῆς ἐγέννησεν, ἐπεὶ ἐλογιάσε πιστὸν ἐκεῖνός τῆς ἔταξε.

12 Διὰ τῆτο καὶ ἀπὸ ἐνὸς καὶ τῆτο ὡς ἀμὰ νεκρωμένοι ὀγενήθησαν (ἐκγονοὶ) καὶ τὰ ἄγρα τοῦ ὕραν, τῷ πλήθει, καὶ ὡσεὶ ἄμμος ἡ παρὰ τὸ χεῖλος τοῦ ὕραν, εἰς τὸν ὅσον τῆς θαλάσσης.

13 Ἐτῶτοι ὅλοι μὲν ἀπέθανον, καὶ διὸ ἐπὶ ταξίματα, ἀλλὰ ἀπὸ μακρῶς τὰ εἶδαν, καὶ ἐπίστευσαν, καὶ ἀσπασάμενοι, καὶ ὁμολογήσαντες ὅτι ξένοι καὶ παρεπίδημοι εἰσιν ἐπὶ τὴν γῆν.

14 Οἱ γὰρ τοιαῦτα λίγυν-
ται, ἐμφανίζουσιν ὅτι πατρίδα
ἐκζητοῦσι.

15 Καὶ εἰ μὲν ἐκείνης
ἐμνημόνευον ἀφ' ἧς ἐξῆλθον,
ἔχον ἂν καιρὸν ἀνακάμ-
ψαι.

16 Νυνὶ δὲ κρείττον·
ὀρέγονται, τῆτις ἐπιθεράνισ·
διό οὐκ ἐπαισχύνεται αὐτὴς
ὁ Θεὸς, Θεὸς ἐπικαλεῖσθαι
αὐτῶν· ἡτοίμασε γὰρ αὐτοῖς
πόλιν.

17 Πίστει προσειήνοχεν
Ἀβραάμ τὸν Ἰσαὰκ περαζό-
μεν·, καὶ τὸν μονογενῆ προ-
σέφερεν ὁ τὰς ἐπαγγελίας
ἀναδειξάμεν·.

18 Πρὸς δὲ ἰλαλήθη· Ὅτι
ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεται σοι
σπέρμα·.

19 Λογισάμεν· ὅτι καὶ
ἐν νεκρῶν ἐγείρην δυνατὸς
ὁ Θεός· ὅθεν αὐτὸν καὶ ἐν
παραβολῇ ἐκομίσατο.

20 Πίσει περὶ μελλόντων
εὐλόγησεν Ἰσαὰκ τὸν Ἰακώβ
καὶ τὸν Ἠσαῦ.

21 Πίσει, Ἰακώβ ἀποθ-
ήσκων ἴκασον τῶν υἱῶν
Ἰωσήφ εὐλόγησε· καὶ προ-
σκύνησεν ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς
ῥάβδου αὐτοῦ.

22 Πίσει, Ἰωσήφ τελευτῶν
περὶ τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν
Ἰσραὴλ ἐμνημόνευσε, καὶ

14 Διατὶ ἐκείνοι ὅπῃ
λίγυνται τὰ τοιαῦτα, δείχνειν
ὅτι πατρίδα ζητοῦσι.

15 Καὶ ἰὰν ἰθυμαίνται
ἐκείνη τὴν πατρίδα ἀπὸ τῆς
ὁποῖαν ἐγῆκαν, ἔχον καιρὸν
να γυρίσιν εἰς αὐτήν·

16 Ἀλλὰ ὀρέγονται καλ-
λιστίαν πατρίδα τῆτις
τῆς ἐπιθεράνισ· διὰ τῆτο ὁ
Θεὸς δὲν ἐπικαλεῖται ἐκ
κράζεται Θεὸς αὐτῶν·
διατὶ τῆς ἡτοίμασε πόλιν.

17 Ὁ Ἀβραάμ δοκιμαζό-
μεν· ἀπὸ τῶν Θεῶν, μὴ πίστιν
ἐπρόσφερε τὸν Ἰσαὰκ, τὸν
μονογενῆ τὸν ἐπρόσφερεν ἐκείνος
ὅπῃ ἰδίχθη τὰ ταξίματα·

18 Εἰς τὸς ὁποῖον ἰλαλήθη·
Ὅτι εἰς τὸν Ἰσαὰκ δίδει ὀνο-
μασθῆ τὸ σπέρμα σε·

19 Ἐγώ τας ἐκτελέσει· ὅτι ὁ Θεὸς
ἐκείνην, ὅτι ὁ Θεὸς ἐκείνην
δυνατὸς ἐκτελέσει τὸν Ἰσαὰκ
ἀπὸ τῆς νεκρῆς· καὶ διὰ τῆτο
ὡσάν εἰς κάποιον ἐκονίζομενον
πάλιν τὸν Ἰσραὴλ.

20 Μὴ τὴν πίστιν ὁ Ἰσαὰκ
εὐλόγησε τὸν Ἰακώβ καὶ τὸν
Ἠσαῦ διὰ τὰ μέλλοντα.

21 Μὴ πίστιν ἀποθνήσκων-
τας ὁ Ἰακώβ εὐλόγησε καθεῖναι
ἀπὸ τῆς υἱῆς τῇ Ἰωσήφ· καὶ
ἐπροσκύνησεν ἀνεμπίζωντας
εἰς τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου τῆς.

22 Μὴ τὴν πίστιν ὁ Ἰωσήφ
ἀποθνήσκων ἐμνημόνευσε τὴν
ἐξόδον τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ,

περὶ τῶν ὁρίων αὐτῇ ἐντεί-
λατο.

23 Πίσει, Μωσῆς γεννηθεὶς
ἐκρύβη τρίμηνον ὑπὸ τῶν πα-
τέρων αὐτῇ, διότι εἶδον ἀγείον
τὸ παιδίον· καὶ οὐκ ἐφοβήθη-
σαν τὸ διάταγμα τοῦ βασι-
λέως.

24 Πίσει, Μωσῆς μέγας
γενόμενος· ἤρῃσατο λέγεσθαι
υἱὸς θυγατρὸς Φαραῶ·

25 Μᾶλλον ἐλόμει·
συγκρανεῖσθαι τῷ λαῷ
τοῦ Θεοῦ, ἢ πρόσκαιρον
ἔχειν ἀμαρτίας ἀπόλαυ-
σιν·

26 Μείζονα πλεῖτον ἠγησά-
μενος· τῶν ἐν Αἰγύπτῳ θησαυ-
ρῶν τὸν ὀνειδισμόν τοῦ Χριστοῦ·
ἀπέβλεπε γὰρ εἰς τὴν μισθα-
ποδοσίαν.

27 Πίσει κατέλιπεν Αἴ-
γυπτον, μὴ φοβηθεὶς τὸν
θυμὸν τοῦ βασιλέως· τὸν
γὰρ ἀόρατον ὡς ὁρῶν ἐκαρ-
τέρησε.

28 Πίσει πιποίηκε τὸ
πάσχα καὶ τὴν πρόσχυσιν
τοῦ αἵματος, ἵνα μὴ ὁ
ὀλοθρεύῃ τὰ πρωτότοκα,
δίγῃ αὐτῶν.

29 Πίσει διέβησαν τὴν
ἐρυθρὰν θάλασσαν ὡς διὰ
ξηρᾶς· ἥς πεῖραν λαβόντες
οἱ Αἰγύπτιοι κατεπόθη-
σαν.

καὶ ἐπαράγγειλε διὰ
κόκκαλά τῃ.

23 Μὲ πρίν ὁ Μωϋσῆς
ἐγενήθη, ἐκρύβη τρεῖς
ἀπὸ τῆς κατέρας τῆς
εἰδασί το παιδίου πολλὰ
τόμορφοι· καὶ δὲν ἐφοβήθη-
τὸν ὀρισμὸν τοῦ βασιλέως.

24 Μὲ πρίν ὁ Μωϋσῆς
ὡσάν ἐμεγάλωσεν, ἠρῃ-
σάτο λέγεται υἱὸς τῆς θυγα-
τρὸς τοῦ Φαραῶ·

25 Προκρίνοντας προ-
τερον νὰ κακοπαθήσῃ
λαὸν τοῦ Θεοῦ, παρὰ
πρόσκαιρον ἀπόλαυ-
σιν ἀμαρτίας·

26 Ἐξωντας ἐὰν
μεγαλύτερον πλεῖτον τῶν
δισμὸν τοῦ Χριστοῦ, ἀπὸ
θησαυρὸς τῆς Αἰγύπτου
ἀπέβλεπε εἰς τὴν μισθα-
δοσί τῆς πληρωμῆς.

27 Μὲ πρίν ὁ Μωϋσῆς
Αἴγυπτον, καὶ δὲν ἐφο-
βήθη τὸν θυμὸν τοῦ βασιλέως·
ἐκατέρησε ὡσάν ὅπῃ
ἐκείνον ὑπὸ δὲν βλέπει.

28 Μὲ πρίν ἐκατέ-
ρησε καὶ τὴν πρόσχυσιν τοῦ
αἵματος, διὰ νὰ μὴ ὀλοθ-
ρεύῃ τὰ πρωτότοκα,
ὁ ἄγγελος ὑπὸ δὲν ἐκεί-
νον τῶν Αἰγυπτίων.

29 Μὲ πρίν ἐπε-
βήσαν ἐρυθρὰν θάλασσαν, ὡ-
ς διὰ ξηρᾶς· τὴν πεῖραν
λαβόντες οἱ Αἰγύπτιοι ἐκα-
τέποθησαν, ἐκατεπονήθησαν.

30 Πίσει τὰ τεῖχη
Ἱεριχῶ ἔπαισε, κυκλωθέντα
ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας.

31 Πίσει Ῥαὰβ, ἡ πόρνη
ὃ συναπώλετο τοῖς ἀπειθή-
σασι, διεξαμένη τῆς κατασκό-
πης μετ' εἰρήνης.

32 Καὶ τί ἐτι λέγω;
Ἐπιλείψει γάρ με διηγύ-
μειον ὁ χρόνος περὶ Γεδιὼν,
Βαρὰκ, τε καὶ Σαμφὼν,
καὶ Ἰεφθάε, Δαβὶδ τε
καὶ Σαμψὴλ, καὶ τῶν
προφητῶν.

33 Οἱ διὰ πίσεως κατη-
γνώσαντο βασιλείας, ἐγγά-
σαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον
ἰπαγγελιῶν, ἔφραξαν γόματα
λεόντων.

34 Ἔσβησαν δύναμιν
φυγόντες, ἔφραξαν γόματα μα-
χαίρας, ἐεδυναμώθησαν ἀπὸ
ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυ-
ροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς
ἐκλιναν ἀλλοτρίων.

35 Ἐλαβον γυναῖκες ἐξ
ἀιαγάσεως τῆς νεκρῆς αὐτῶν,
ἄλλοι δὲ ἐτυμπαίσθησαν,
ὃ προσδεδάμενοι τὴν ἀπο-
λύτρωσιν, ἵνα κρείττοισι
ἀιαγάσιως τύχωσι.

36 Ἐτιροὶ δὲ ἱμπαιγμῶν
καὶ μαρίγων πείραν ἱλαβον,
ἐτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς.

30 Μὴ πίσει τὰ τεῖχη
τῆς Ἱεριχῶ ἔπαισαν, ἔγνιτας
ἐὰν τὰ περικυκλώσῃ οἱ Ἰσ-
ραηλῖται ἑπτὰ ἡμέραις.

31 Μὴ πίσει ἡ Ῥαὰβ ἡ
πόρνη διὲν συνεφθάρθη ἀντά-
μα μὴ ἐκείνους ὅπῃ ἐπαίδησαν,
ἔγνιτας ἐὰν διεχθῇ μὴ εἰρήνη
τῆς καταπατητάδος.

32 Καὶ τί πλέον λέγω;
Διατὶ ὁ χρόνος διὲν θέλει
μᾶλλον ἀρκέσει, ἐὰν διηγῶμαι
περὶ τοῦ Γεδιὼν, καὶ Βαρὰκ,
καὶ Σαμφὼν, καὶ Ἰεφθάε,
καὶ τοῦ Δαβὶδ, καὶ τοῦ
Σαμψὴλ, καὶ τῶν προφητῶν.

33 Οἱ ὅποιοι διαμίσεν τῆς
πίσεως ἐνίκησαν ταῖς βα-
σιλείαις, ἐκατέρωθυσαν δικαιο-
σύνην, ἐπέτυχον τὰ ταξί-
ματα, ἔφραξαν τὰ γόματα
τῶν λεόντων.

34 Ἔσβησαν τὴν δύναμιν
τῆς φωτιᾶς, ἔφυγον τὰ γόματα
τῶν σπαθιῶν, ἰδυναμώθησαν
ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν δυνατοὶ
εἰς τὸν πόλεμον, ἐφυγάτισαν
ταῖς παράταξαις τῶν ξένων.

35 Αἱ γυναῖκες ἐπύρην
ἀπὸ ἀιαγάσιν τῆς νεκρῆς τῆς
καὶ ἄλλοι ἐτυμπαίσθησαν,
καὶ διὲν ἀποδύχθησαν τὴν
ἰλιυδρίαν, (τοῦ θανάτου,)
διὰ τὰ τύχην καλλιστείας
ἀιαγάσιως.

36 Καὶ ἄλλοι ἰδοκίμασαν
ἱμπαιγμὸς καὶ μάστιγας, καὶ
ἀνάμει δεσμὰ καὶ φυλακὰς.

37 Ἐλιδάσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐπειράσθησαν ἐν φόβῳ μαχαίρας ἀπέθανον· περιήλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέσμασι· ὑπερέμεινοι, θλιβόμενοι, κακοχρήμενοι·

38 (Ὡς οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος) ἐν ἱερμαῖς πλαιώμιοι καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὁπαῖς τῆς γῆς.

39 Καὶ ὅτοι πάντες μαρτυροῦντες διὰ τῆς πίστεως, οὐκ ἐκομίσαντο τὴν ὑπαγγελίαν·

40 Τῷ Θεῷ περὶ ἡμῶν κριτῶν τι προβλεψάμενοι, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειώσῃ.

Κεφ. ιβ'. 12.

Τοιγαρὶν καὶ ἡμεῖς τοσούτων ἔχοιτες, περιεμένοντες ἡμῖν ἰέσθαι μαρτύρων, ὅχοι ἀποδίδοντες πάντα καὶ τὴν ὑπερίσταντο ἁμαρτίαν, δι' ὑπομοχλῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα·

2 Ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν, ὃς ἀντὶ τῆς προκειμένης αὐτῷ χαρᾶς, ὑπέμεινε σαυρόν, αἰσχύνῃς καταφρονήσας, ἐν δεξιᾷ τε τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ ἐκάθισεν.

3 Ἀνταγωνίσασθε γὰρ τὸν

37 Ἐπειροβόλησθε, ἐπειράσθησαν, ἐπειράσθησαν ἐν φόβῳ μαχαίρας ἀπέθανον· περιήλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέσμασι· ὑπερέμεινοι, κακοχρήμενοι·

38 (Διὰ τὴν ἁμαρτίαν) ἄξιος ὁ κόσμος) περιήλθον ἐν ἱερμαῖς πλαιώμιοι καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὁπαῖς τῆς γῆς καὶ εἰς ταῖς τρέψεις τῆς γῆς·

39 Καὶ ὅτοι ὅλοι οἱ ἅγιοι μαρτυροῦντες διὰ τῆς πίστεως, οὐκ ἐκομίσαντο τὴν ὑπαγγελίαν·

40 Ἐργάσας ἡμεῖς περὶ ἡμῶν κριτῶν τι προβλεψάμενοι, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειώσῃ.

ΚΑὶ ἡμεῖς τὸ λοιπὸν ἔχομεν τὸν ἀγῶνα, ὅσοι ἐκ τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν, ὃς ἀντὶ τῆς προκειμένης αὐτῷ χαρᾶς, ὑπέμεινε σαυρόν, αἰσχύνῃς καταφρονήσας, ἐν δεξιᾷ τε τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ ἐκάθισεν.

2 Ἀποβλέποντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν, ὃς ἀντὶ τῆς προκειμένης αὐτῷ χαρᾶς, ὑπέμεινε σαυρόν, αἰσχύνῃς καταφρονήσας, ἐν δεξιᾷ τε τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ ἐκάθισεν.

3 Ἀνταγωνισάμενοι γὰρ τὸν

Cap. 12.

ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ.

965

τοιαύτου ὑπομεινέμεθα ὑπὸ τῶν ἁμαρτιῶν εἰς αὐτὸν ἀντιλογίαν, ἵνα μὴ κἀμῖται, ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν ἐκλύσμεθα.

4 Οὕτω μέχρις αἵματος ἀντικατέστη, πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἀνταγωνισόμενοι·

5 Καὶ ἐκλήροσε τῆς περὶ αὐτοῦ, ὅτις ἡμῖν ὡς υἱὸς διαλέγεται· τίς μὴ, μὴ ἐλιγνέμεν παιδείας Κυρίου, μηδὲ ἐκλύσῃ ὑπ' αὐτῆς ἐλιγνέμεθα.

6 Ὁ γὰρ ἀγαπᾷ Κύριον, παιδεύει· καὶ ὁ δὲ πάντα υἱὸν, ὃν παραδίδεται.

7 Εἰ παιδεύει ὑπομείνεται, ὡς υἱὸς ἡμῖν προσφέρεται· ὁ Θεὸς· τίς γὰρ ἐστὶν υἱὸς, ὃς ἡ παιδεία πατρὸς;

8 Εἰ δὲ χωρὶς ἐστὶ παιδείας, ὡς μέτοχοι γεγενῆσθαι, ἀλλὰ οὕτως ἐστὶ καὶ υἱοί.

9 Ἐπεὶ τὸς μὲν τῆς σαρκὸς ἡμῶν πατέρας εἶχοντες, καὶ ἐντροπύμεθα· ὁ πολλὸν μάλλον ὑποταγησάμεθα τῷ πατρὶ τῶν πνευμάτων, καὶ ζήσομεν.

10 Οἱ μὲν γὰρ πρὸς ὀλίγας ἡμέρας, κατὰ τὸ δοκεῖ αὐτοῖς,

λογαριάζασθε ἐκείνους ὅτι ὑπὸ τῶν ἁμαρτιῶν εἰς αὐτὸν ἀντιλογίαν, ἵνα μὴ κἀμῖται, ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν ἐκλύσμεθα.

4 Ἐστὶς ἀκόμιν δι' ἀντικατέστη, πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἀνταγωνισόμενοι·

5 Καὶ ἀληθομνηστέως τῆς περὶ αὐτοῦ, ὅτις ἡμῖν ὡς υἱὸς διαλέγεται, τίς μὴ, μὴ ἐλιγνέμεν παιδείας Κυρίου, μηδὲ ἐκλύσῃ ὑπ' αὐτῆς ἐλιγνέμεθα.

6 Διὰ τὸ Κύριον παιδεύει ἐκείνους ὅτι ἀγαπᾷ· καὶ ὁ δὲ πάντα υἱὸν, ὃν παραδίδεται ὡς υἱὸς, ὃς ἡ παιδεία πατρὸς.

7 Ἐάν ὑπομείνεται παιδεύει, ὁ Θεὸς προσφέρεται πρὸς ἡμᾶς ὡς υἱὸς τῆς πατρὸς· τίς γὰρ ἐστὶν υἱὸς, ὃς ἡ παιδεία πατρὸς;

8 Εἰ δὲ χωρὶς ἐστὶ παιδείας, ὡς μέτοχοι γεγενῆσθαι, ἀλλὰ οὕτως ἐστὶ καὶ υἱοί.

9 Ἐπεὶ τὸς μὲν τῆς σαρκὸς ἡμῶν πατέρας εἶχοντες, καὶ ἐντροπύμεθα· ὁ πολλὸν μάλλον ὑποταγησάμεθα τῷ πατρὶ τῶν πνευμάτων, καὶ ζήσομεν.

10 Διὰ τὸ ἐκείνους οἱ πατέρες εἰς ὀλίγας ἡμέρας, κατὰ τὸ δοκεῖ αὐτοῖς,

4 M 3

ἐπαίδευον· ὁ δὲ ἐπὶ τὸ συμφέ-
ρον, εἰς τὸ μεταλαβεῖν τῆς
ἀγιότητος αὐτῆ.

11 Πᾶσα δὲ παιδεία πρὸς
μὲν τὸ παρὸν ἐδοκεῖ χαρᾶς
εἶναι, ἀλλὰ λύπης· ὕστερον δὲ
καρπὸν εἰρηνικὸν τοῖς δι' αὐτῆς
γυμνασμένοις ἀποδίδωσι δι-
καισύνη.

13 Καὶ τροχίαις ὀρεῖαις
ποιήσατε τοῖς ποσὶν ὑμῶν,
ἵνα μὴ τὸ χωλὸν ἐκτραπηῇ,
ἰαθῇ δὲ μάλλον.

13 Καὶ τροχιάς ὁρᾷς
ποιήσατε τοῖς ποσὶν ὑμῶν,
ἵνα μὴ τὸ χωλὸν ἐκτραπῇ,
ἰαθῇ δὲ μᾶλλον.

14 Εἰρήνην δίδωκετε μετὰ πάντων, καὶ τὸν ἁγιασμόν, ὃ χωρὶς ἑδείξ ὤψεται τὸν Κύριον·

15 Ἐπισκοποῦντες μὴ
τις ὑπερῶν ἀπὸ τῆς χάρι-
τος τοῦ Θεοῦ· μὴ τις ῥί-
ψας ἄνω φύσιν αἰνοῦσά,
καὶ διὰ ταύτης μισήσῃ
πολλοί.

16 Μή τις πόρει, ἢ
βίβηται, ὡς Ἰησοῦ, ὁς ἀντὶ
βρώσεως μιᾶς ἐπίδουτο τὰ
πρωτοτόκια αὐτῆ.

17 Ἰσὶ γὰρ ὅτι καὶ
μετέπειτα θείῳ κληρονομῆ-
σαι τὴν εὐλογίαν, ἀπεδοκι-

κατὰ τὸ ἀρισκύνειον
ἀλλὰ ὁ Θεὸς (παιδεύει)
τὸ συμφέρον, διὰ τὸ μετα-
βαίνει τῆς ἀγιότητός τε.

11 Καὶ ἡδὲ παιδὶ
ἦσαν διὰ τὸ παρὸν διὰ φαί
ναι εἶναι χαρᾶς (ἀφορμῇ)
λὰ λύτης· ἀλλὰ ὑπεροχῇ
δίδει καρπὸν εἰρηκέν
δικαιοσύνης, εἰς ἐκείνη
ἐπρουγμνάσθησαν ἀπ' αὐ

12 Διὰ τὸτο τὰ
μένα χέρια καὶ τὰ παρ-
μένα γόνατα ὁρῶσά τέστιν

13 Καὶ κάμιντε τὴν
εἰρὴν σας ἴσως δρόμος· διὰ
μὴν παραφρατῆσθαι ἐν αὐτῇ
εἶναι κωλόν, ἀλλὰ περισσο-
ρον νὰ ἰατρευθῇ.

14 Ζητάτε ειρήνην
 με ὅλης, καὶ τὸν ἀγαπᾶ-
 χωρίς τὸν ἑποῖον καὶ
 θέλει εἰδῆ τὸν Κύριον

15 Στοχαζόμενοι
καὶ κανίνας ἵται
ἀπὸ τὴν χάριν τῇ
μήπως καὶ καρία εἶδα
αἰξάνουσα ἀπάνω σῶμα
δίδει, καὶ διὰ μίαν
μυαιθῶσι πολλοί.

16 Μήπως καὶ ἡ
νας πόρεν, ἢ ἀπο
ῶσαν ὁ Ἰσαῦ, ὁ ἰσ
ἵνα φαγητὸν ἰπύλων
πρωτοτόκιά τῃ.

17 Διατὶ ἱκετεύεται
ὑπερον θείωντας, ἀλλοι
ση τὴν εὐλογίαν, ἀπὸ

μάσθῃ· μετανοίας γὰρ τόπον
ἔχ' εὖρε, καί τις μετὰ δακρύων
ἐκζητήσας αὐτήν.

18 Οὐ γὰρ προσελήλυ-
θατε ψηλαφώμεν ὄρει, καὶ
κεκαυμένῳ πυρὶ, καὶ γυῖφῳ,
καὶ σκότῳ, καὶ θυέλλῃ,

19 Καὶ σάλπιγγ' ἤχη,
καὶ φωνὴ ῥημάτων, ἧς οἱ
ἀκούσαντες παρετήσαντο μὴ
προσελθῆναι αὐτοῖς λόγον.

20 (Οὐκ ἔφερον γὰρ τὸ
διατελλόμενοι· Κὰν θηρίον
θίγῃ τοῦ ὄρους, λιθοβοληθήσε-
ται, ἢ βολίδι κατατοξευθή-
σεται.

21 Καὶ, ἔτω φοβερὸν
ἦν τὸ φανταζόμενον, Μωσῆς
εἶπεν· Ἐκφοβός εἰμι καὶ
ἐντρομ'·)

22 Ἀλλὰ προσελήλυθατε
Σιών ὄρει, καὶ πόλει Θεῷ
ζῶντος, Ἱερουσαλὴμ ἑπ' ἐραΐῳ,
καὶ μυριάσιν ἀγγέλων,

23 Παινηγύρει καὶ ἐκκλη-
σίᾳ πρωτοτόκων ἐν ἑρανοῖς
ἀπογιγεσμενίων, καὶ κριτῇ
Θεῷ πάντων, καὶ πνεύμασι
δικαίων τετελειωμένων,

μάσθῃ· διατὶ δὲ εὐρήκει τόπον
μετανοίας, ἀγκαλὰ καὶ ἐν
τῇ ἐκζητήσει μὲ δάκρυα.

18 Διατὶ δὲ ἰσημώσετε εἰς
ὄρε' ὅπῃ ψηλαφᾶται μὲ χέρι,
καὶ ὅπῃ καίεται μὲ πυρκαϊᾶν,
καὶ εἰς αἰτάραν, καὶ εἰς σκό-
τῳ, καὶ εἰς ἀνέμουστροφὴν,

19 Καὶ εἰς ἤχον τῆς
σάλπιγγ'·, καὶ εἰς τὴν
φωνὴν τῶν λόγων, τὴν ἵπτοίαν
ἐκείνοι ὅπου τὴν ἀκυσαν,
ἐκζητήσαν ἐν μὴν ἀπατω-
λαλῇ εἰς αὐτὰς λόγῳ.

20 (Διατὶ δὲ ἰδύονταν ἐν
ὑποφύεον τὸν ἱμποδιστικὸν
ὀρισμὸν τῆτον, ὅπῃ ἐπρόσταζε
λέγων· Ἐὰ καὶ θηρίον σημάσῃ
εἰς τὸ ὄρε', δέλει λιθοβοληθῇ,
ἢ δέλει κατατοξευθῇ μὲ κον-
ταριᾶν.

21 Καὶ ἦτον τόσον φοβερὸν
τὸ φαινόμενον, ὅπῃ ὁ Μωϋσῆς
εἶπε· Πολλὰ φοβερὸς εἰ-
μαὶ καὶ τρομασμέν'·)

22 Ἀλλὰ ἰστέῃς ἰσημώσετε
εἰς τὸ ὄρε' τῆς Σιών, καὶ εἰς
τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος,
εἰς τὴν ἑπ' ἐραΐῳ Ἱερουσαλὴμ,
καὶ εἰς ταῖς μυριάδεις τῶν
ἀγγέλων,

23 Εἰς παινήγουρι καὶ
ἐκκλησίαν τῶν πρωτοτόκων,
ὅπῃ εἶναι ἀπογιγεσμενίον
εἰς τῆς ἑρατῆς, καὶ εἰς
κριτὴν τὸν Θεὸν τῶν πάντων,
καὶ εἰς τὰ πνεύματα τῶν
δικαίων ὅπῃ ἐτελειώθησαν,

24 Καὶ διαθήκης νέας
μεσίτη Ἰησοῦ, καὶ αἵματι
ῥαιτισμῷ, κρείττωα λαλῶντι
παρὰ τὸν Ἀβελ.

25 Βλέπετε μὴ παραιτή-
σθε τὸν λαλῶντα· εἰ γὰρ
ἐκεῖνοι οὐκ ἔφυγον, τὸν ἐπὶ
τῆς γῆς παραιτησάμενοι
χρηματίζοντα, πολλῷ μάλ-
λον ἡμεῖς οἱ τὸν ἀπ' ἑραινῶν
ἀποσφιζόμενοι·

26 Οὐ ἡ φωνὴ τὴν γῆν
ἰσάλευσε τότε· ἣν δὲ ἐπήγ-
γελται, λέγων· Ἔτι ἅπαξ
ἐγὼ σείω ἢ μόνον τὴν γῆν,
ἀλλὰ καὶ τὸν ἑραινόν.

27 Τὸ δὲ, ἔτι ἅπαξ,
ὅλοισι τῶν σαλευομένων τὴν
μετάθεσιν, ὡς πεποιημένων,
ἵνα μείνῃ τὰ μὴ σαλευό-
μενα.

28 Διὸ βασιλείαν ἀσάλευ-
τον παραλαμβάνοντες, ἔχω-
μεν χάριν δι' ἧς λατρεύωμεν
εὐαρέτως τῷ Θεῷ, μετὰ αἰδῶς
καὶ εὐλαδίας.

29 Καὶ γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν
πῦρ καταναλίσκων.

24 Καὶ εἰς τὸν Ἰησοῦν
μεσίτην τῆς νέας διαθήκης
καὶ εἰς τὸ αἷμα τοῦ ῥαι-
τισμῷ, ὅπῃ λαλεῖ τὰ κρεί-
ττω παρὰ τὸ αἷμα τοῦ Ἀβελ.

25 Ἐχετε τὸν ἐπὶ τῇ
παραιτήσῃ ἐκεῖνον ὅπῃ
λαλεῖ· διὰ τὸ ἵνα ἐκεῖνοι
ἐγλίτῳσαν, οἱ ὅποιοι ἐπα-
ρτήσαν ἐκεῖνον ὅπῃ διέφωκεν
ἰσχυρίζονται ἀπαισιωτικῶς
πολλὰ περισσότερον δι' ἡμᾶς
γλιτώσει ἡμεῖς, ἵνα ἀποσφί-
ζομεν ἐκεῖνον ὅπῃ μᾶς
δάσκει ἀπὸ τῶν ἑραινῶν·

26 Τὸ ὅποιον ἡ φωνὴ
λαλεῖ τότε τὴν γῆν· ἀλλὰ
ἐπὶ τὴν γῆν ἡ φωνὴ ἐπὶ
ἐκείνους, λέγωντας· Ἔτι
ἐγὼ σείω, ἢ μόνον τὴν γῆν,
ἀλλὰ καὶ τὸν ἑραινόν.

27 Καὶ τὸ, ἔτι ἅπαξ,
ὅλοισι τῶν σαλευομένων
μετάθεσιν, ὡς πεποιημένων
ἵνα μείνῃ τὰ μὴ σαλευό-
μενα, διὰ τὸ ἀπομείνειν ἐκεῖ-
νον ὅπῃ δὲν σαλεύονται.

28 Διὰ τὸτο ἔσονται
παραλαμβάνοντες βασιλείαν
ἀσάλευτον, ὡς κρατῶμεν
ἐκείνους, μετὰ τὴν ὁποίαν
λατρεύωμεν εὐαρέτως τῷ Θεῷ
μετὰ αἰδῶς καὶ εὐλαδίας.

29 Διὰ τὸ ὅτι ὁ Θεὸς ἡμῶν
πῦρ καταναλίσκων.

Κεφ. ιγ'. 13.

Ἡ Φιλαδελφία μενέτω.
2 Τῆς φιλοξενίας μὴ

Ἡ Φιλαδελφία ἀς μένῃ.
2 Μὴν ἀληθοειδέως

ἐπιλανθάνεσθε· διὰ ταύτης γὰρ ἑλαθόν· τινες ξείσοις αὐτοῖς ἀγγέλους.

τὴν φιλοξενίαν· διατὶ μὲν τάτην κάποιον μὴ ἱερεύοντες ἰδέχθησαν ἀγγέλους εἰς τὸ σπῆναι τῆς.

3 Μιμνήσκεσθε τῶν δεισμών, ὡς συνδεδεμένοι· τῶν κακῶν, ὡς καὶ αὐτοὶ ὄντες ἐν σώματι.

3 Ἐνδυμᾶσθε τὰς δειμῶνας, ὡς ἂν ὅπῃ εἴσθε καὶ ἰσοῖς ἀντάμα δειμῶν· καὶ ἔνδυμᾶσθε ἐκείνης ὅπῃ κακοπαθαίνοντες, ὡς ἂν καὶ εἴσθε καὶ ἰσοῖς (κακοπαθαίνοντες ἀντάμα τῆς) μὴ τὸ κορμί.

4 Τίμι· ὁ γὰρ ἐν πᾶσι, καὶ ἡ κοίτη ἀμίαντος· πόρνης δὲ καὶ μοιχῆς κρίνει ὁ Θεός.

4 Ὁ γὰρ εἰς ὅλης ἁγίας· καὶ ἡ κοίτη ἀμίαντος· διότι τῆς πόρνης καὶ τῆς μοιχῆς δέλει κρίνει ὁ Θεός.

5 Ἀφιλάργυρος· ὁ τρέπος· ἀρκέμενοι τοῖς παρῆσιν· αὐτὸς γὰρ εἴρηκεν· Οὐ μὴ σε ἀνῶ, ἐδ' ἢ μὴ σε ἐγκαταλίπω.

5 Ὁ τρόπος ἁγίας εἶναι ἀφιλάργυρος· γὰρ εἴσθε εὐχαριστήμενοι εἰς ἐκείνα ὅπῃ ἔχεται· διατὶ αὐτὸς εἶπε· Δὲν θείλω σὲ ἀφήσει, ἐδὲ θείλω σὲ ἐγκαταλίπει.

6 Ὡς θάρσυνοντες ἡμᾶς λέγει· Κύρι· ἡμῶν βοηθός, καὶ ἡ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος.

6 Εἰς τόσον ὅπῃ καὶ λέγωμεν· ἡμῶν βοηθός· Ὁ Κύριος εἶναι βοηθός μου, καὶ δὲν θείλω φοβηθῆναι, ὅ, τι καὶ ἂν μὲν ἡμῶν ἄνθρωπος.

7 Μνημονεύετε τῶν ἡγμένων ὑμῶν, οἵτινες ἐλάλησαν ὑμῖν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ· ὡς ἀναθεωροῦντες τὴν ἐκδοσιν τῆς ἀνατροφῆς, μιμῶσθε τὴν πίσιν.

7 Ἐνδυμᾶσθε τῆς προειγῆσας, οἱ ὅποιοι σᾶς ἐλάλησαν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ· τῶν ὁποίων ἀποδίδονται τὸ τίλ· τῆς συνανατροφῆς, μιμῶσθε τὴν πίσιν τῆς.

8 Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτός, καὶ εἰς τῆς αἰῶνας.

8 Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτός· εἶναι, καὶ εἰς τῆς αἰῶνας.

9 Διδαχαῖς ποικίλαις καὶ ξέναις μὴ περιφέρεσθε· καλὸν γὰρ χάριτι βεβαιῆσθαι τὴν

9 Μὴν σύρεισθε ἰδῶ καὶ ἐκεῖ μὴ διδαχαῖς πολλῶν λογίων καὶ παράξεναις· διατὶ

καρδίαν, ἢ βρώμασιν, ἃ εἰς
οὐκ ὠφελήθησαν οἱ περιπατή-
σαντες.

10 Ἐχομεν θυσιαστήριον,
ἐξ ἧς φαγεῖν οὐκ ἔχουσιν
ἐξουσίαν οἱ τῇ σκηνῇ λατρεύ-
οντες.

11 Ὡν γὰρ εἰσφέρεται
ζώων τὸ αἷμα περὶ ἁμαρ-
τίας εἰς τὰ ἅγια διὰ τοῦ
ἀρχιερέως, τέτων τὰ σώματα
κατακαίεται ἔξω τῆς παρεμ-
βολῆς.

12 Διὸ καὶ Ἰησοῦς, ἵνα
ἀγιάσῃ διὰ τοῦ ἰδίου αἵμα-
τος τὸν λαόν, ἔξω τῆς πύλης
ἔπαυε.

13 Τοίον ἐξερχόμεθα
πρὸς αὐτὸν ἔξω τῆς παρεμ-
βολῆς, τὸν οὐκιδισμὸν αὐτῷ
φέροντες.

14 Οὐ γὰρ ἔχομεν ὥδε
μένεισαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν
μέλλουσαν ἐπιζητῶμεν.

15 Δι' αὐτῇ ἂν ἀναφέρω-
μεν θυσίαν αἰνίστως διαπαν-
τός τῷ Θεῷ, τητέσι καρπὸν
χειλέων ὁμολογούντων τῷ
ὀνόματι αὐτῇ.

16 Τῆς δὲ εὐπορίας καὶ
κοινοῦ μὴ ἐπιλανθάνεσθε·
τοιαύταις γὰρ θυσίαις εὐαρε-
στῆται ὁ Θεός.

17 Πείθεσθε τοῖς ἡγου-
μένοις ὑμῶν, καὶ ὑπαίκετε·

καλὸν εἶναι γὰρ βεβαιώνεται ἡ
καρδία μὴ τὴν χάριν, καὶ ὅχι
μὴ τὰ φαγεῖν, εἰς τὰ ὁποῖα
δὲν ὠφελήθησαν ἐκεῖνοι, ὅπῃ
ἐπεριπάτησαν εἰς αὐτά.

10 Ἐχομεν θυσιαστήριον,
ἀπὸ τοῦ ὁποῖον ἐκεῖνοι ὅπῃ
ὑπηρετοῦσι τὴν σκηνήν, δὲν
ἔχον ἐξουσίαν γὰρ φαγεῖν.

11 Διατὶ ἐκινῶντων ζώων,
τῶν ὁποίων τὸ αἷμα φέρεται
διὰ ταῖς ἁμαρτίαις μέσα εἰς
τὰ ἅγια διαμέσει τοῦ
ἀρχιερέως, τὰ σώματα ἐν-
τὼν τῶν ζώων κατακαίνονται
ἔξω ἀπὸ τὴν παρεμβολήν.

12 Διὰ τῆτο καὶ ὁ Ἰησοῦς,
διὰ γὰρ ἀγιάσῃ τὸν λαόν μὴ
τὸ ἰδικόν τε αἷμα, ἔξω ἀπὸ
τὴν πύλην ἔπαυε.

13 Τὸ λοιπὸν ἅς ἐξερχό-
μεσθαι εἰς αὐτὸν, ἔξω ἀπὸ τὴν
παραμβολήν, φέροντες τὸν οὐκ-
ιδισμὸν τε.

14 Διατὶ ἡμεῖς ἐδῶ δὲν
ἔχομεν πόλιν μένεισαν, ἀλλὰ
ζητῶμεν τὴν μέλλουσαν.

15 Διαμέσει αὐτῇ λοιπὸν
ἅς προσφέρωμεν θυσίαν αἰδέ-
σιως τῷ Θεῷ πάντοτε, ἥτις
καρπὸν χειλέων ὅπῃ ὁμολο-
γῶσι τὸ ὄνομά τε.

16 Καὶ μὴν ἀληθμονάτε
τὴν εὐεργεσίαν καὶ τὴν μετὰ-
δοσιν· διατὶ μὲ τέτοιαις λογῆς
θυσίαις ἀρέσκειται ὁ Θεός.

17 Πείθεσθε τὸς προεσθῆς
σας, καὶ ὑπακούετε τῆς διατὶ

αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνεῖσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ὥς λόγον ἀποδώσονται· ἵνα μετὰ χαρᾶς τὸ τοιοῦτον ποιῶσι, καὶ μὴ στενάζοντες· ἀλυσιτελεῖς γὰρ ὑμῖν τὸ τοιοῦτον.

18 Προσέχετε περὶ ἡμῶν· πεποιθήμεν γὰρ ὅτι καλὴν συνείδησιν ἔχομεν, ἵν᾽ ἅπασιν καλῶς δέλοντες ἀναγρεφῆσθαι·

19 Περισσότερον δὲ παρακαλῶ τὸ τοιοῦτον ποιῆσαι, ἵνα τάχιον ἀποκατασταθῶ ὑμῖν.

20 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης, ὁ ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν τὸν ποιμένα τῶν προβάτων τὸν μέγαν ἐν αἵματι διαθήκης αἰωνίᾳ, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν,

21 Καταρτίσαι ὑμᾶς ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ, εἰς τὸ ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ· ποιῶν ἐν ὑμῖν τὸ εὐάρεστον ἰσχύϊ αὐτοῦ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ· ᾧ ἡ δόξα εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

22 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἀνέχεσθε τοῦ λόγου τῆς παρακλήσεως· καὶ γὰρ διὰ βραχείων ἐπέσειλα ὑμῖν.

23 Γινώσκετε τὸν ἀδελφὸν Τιμόθεον ἀπυλελυμένον, μεθ'

αὐτοὶ ἀγρυπνεῖσιν διὰ ταῖς ψυχαῖς σας, ὥσπερ ὅτε μὴ λουνοῦν ἵνα ἀποδώσουσι λογαριασμὸν· διὰ τὸ καίμουν τὸ τοιοῦτον μετὰ χαρᾶς, καὶ ὅχι στενάζοντες· διὰ τὴν ἀναφελὴς ἡθελειν εἶσθαι τὸ τοιοῦτον εἰς ἑσᾶς.

18 Παρακαλεῖτε διὰ λόγους μας· διὰ τὴν διαρροῦσιν ὅτι ἔχομεν καλὴν συνείδησιν, δέλοντες εἰς ὅλα ἵνα συναναγρεφώμεσθε καλῶς·

19 Καὶ περισσύτερον παρακαλῶ ἵνα κάμνετε ἐν τούτῳ, διὰ τὸ ἀποκατασταθῶ εἰς ἑσᾶς τὸ γλιγορώτερον.

20 Καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης, ὅτε ἀναβίβασεν ἐκ νεκρῶν τὸν μέγαν ποιμένα τῶν προβάτων, μετὰ τὸ αἷμα τῆς διαθήκης τῆς αἰωνίᾳ, τὸν Κύριον μας Ἰησοῦν,

21 Νὰ σᾶς κάμῃ τελείους εἰς κάθε ἔργον ἀγαθόν, εἰς τὸ καίμουν τὸ θέλημά τε· κάμνοντες ὁ Θεὸς εἰς ἑσᾶς· ἐκεῖνο ὅτε εἶναι εὐάρεστον ὁμπροσὰ τε, διαμέσει τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ· ᾧ ἡ δόξα εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

22 Καὶ παρακαλῶ σας, ἀδελφοί, ὑπομείναι τὸν λόγον ἐτέρας τῆς νεθεσίας· διὰ τὸ μὴ ὀλίγα λόγια σᾶς ἔγραψα.

23 Γνωρίζετε ὅτι ὁ ἀδελφὸς Τιμόθεος ἐλευθερώθη,

ἔ (ἵαν τάχιον ἔρχεται) ὅψομαι ἑμᾶς.

ἀντάμα με τὸν ὁποῖον, (ἵαν ἔλθῃ γλίσγωρα) θέλω σᾶς εἰδῆ.

24 Ἀσπάσασθε πάντας τὰς ἡγουμένους ὑμῶν καὶ πάντας τὰς ἀγίας. Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀπὸ τῆς Ἰταλίας.

24 Χαιρετήσῃτε ὅλους τὰς προεσῶς σας, καὶ ὅλους τὰς ἀγίας. Χαιρετοῦν σας ὅλοι ἐκεῖνοι ὅπου εἶναι ἀπὸ τὴν Ἰταλίαν.

25 Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν ἀμήν.

25 Ἡ χάρις ἅς εἶναι με ὅλους σας ἀμήν.

† Πρὸς Ἑβραίους ἐγγράφη ἀπὸ τῆς Ἰταλίας διὰ Τιμοθέου.

† Ἡ εἰς Ἑβραίους ἐγγράφη ἀπὸ τὴν Ἰταλίαν διαμέσου Τιμοθέου.

ἸΑΚΩΒΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ

ἘΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ.

Κεφ. α'. 1.

ἸΑΚΩΒΟΣ Θεῷ καὶ Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ δέλῳ, ταῖς δώδεκα φυλαῖς ταῖς ἐν τῇ διασπορᾷ, χαίρειν.

ἸΑΚΩΒΟΣ δέλῳ τοῦ Θεοῦ καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ταῖς δώδεκα φυλαῖς ὅπου εἶναι εἰς τὴν διασποράν, χαίρειν.

2 Πᾶσαν χαρὰν ἡγήσασθε, ἀδελφοί μου, ὅταν πειρασμοὶς περιπίσῃτε ποικίλοις.

2 Κάθε χαρὰν λογιᾶσθε, ἀδελφοί μου, ὅταν πείσῃτε εἰς πολλῶν λογίων πειρασμῶς.

3 Γινώσκοντες ὅτι τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως κατεργάζεται ὑπομονήν.

3 Γνωρίζοντες ὅτι ἡ δοκιμασία τῆς πίστεώς σας κατεργάζεται ὑπομονήν.

4 Ἡ δὲ ὑπομονὴ ἔργον τέλειον ἰχίτω, ἵνα ᾗτε τέλειοι καὶ ὁλόκληροι, ἐν μηδεὶ λειπόμενοι.

5 Εἰ δὲ τις ὑμῶν λείπεται σοφίας, αἰτείτω παρὰ τοῦ διδόντος· οὐδὲ πᾶσιν ἀπλῶς, καὶ μὴ οὐκ ἐκδίδοντος, καὶ δοθήσεται αὐτῷ.

6 Αἰτείτω δὲ ἐν πίστει, μηδὲν διακρινόμενος· ὁ γὰρ διακρινόμενος ἴσκει κλυδωνι θαλάσσης ἀνεμιζομένη καὶ ῥιπιζομένη.

7 Μὴ γὰρ οἶσθω ὁ ἄνθρωπος ἑκείνος· ὅτι λήφεται τι παρὰ τοῦ Κυρίου.

8 Ἀγὴρ δίψυχος, ἀκατάστατος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ.

9 Καυχᾶσθω δὲ ὁ ἀδελφὸς ὁ ταπεινὸς ἐν τῷ ὕψει αὐτοῦ.

10 Ὁ δὲ πλέσι, ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ, ὅτι ὡς ἄνθρωπος χόρτεται περιλεύσεται.

11 Ἀνέτειλε γὰρ ὁ ἥλιος ἐν τῷ καύσωνι, καὶ ἐξήρανε τὸν χόρτον, καὶ τὸ ἄνθρωπος αὐτοῦ ἐξέπισε, καὶ ἡ εὐπρέπεια τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἀπώλετο· ἔτι καὶ ὁ πλέσι ἐν ταῖς πορείαις αὐτοῦ μαραινθήσεται.

4 Καὶ ἡ ὑπομονὴ ἄς ἔχει ἔργον τέλειον, διὰ ἵνα εἰσθῇ τέλειοι καὶ ὁλόκληροι, ἵνα μὴ εἰσθῇ ἑλλειπτεῖς εἰς κατὰ πρόημα.

5 Καὶ ἵαν κανένας ἀπὸ πάντων εἶναι λειψὸς ἀπὸ σοφίας, ἄς ζητᾷ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ὅπως δίδει εἰς ὅλης πλεσίως, καὶ διὸ οὐκ ἐκδίδει, καὶ δίδει τοῦ δοθῆ.

6 Ἀλλ' ἄς ζητᾷ μὲ πίστεως, χωρὶς ἀμφιβολίας· διατὶ ἰκύνει ὅπως ἀμφιβάλλει, ὁμοιάζει τὸ κύμα τῆς θαλάσσης ὅπως λιχνίζεται μὲ τὸν ἀνέμου καὶ ῥιπίζεται.

7 Καὶ ἄς μὴ λογιᾶσθῃ ὁ ἄνθρωπος ἑκεῖνος· ὅτι θίλει πάρε τιποτις ἀπὸ τοῦ Κυρίου.

8 Ὁ ὀδύνητος ἄνθρωπος εἶναι ἀκατάστατος εἰς ὅλαις τε ταῖς ὁδοῖς.

9 Καὶ ὁ ἀδελφὸς ὁ ταπεινὸς ἄς καυχᾶται εἰς τὸ ὕψος.

10 Καὶ ὁ πλέσι εἰς τὴν ταπεινώσειν τε, διατὶ θίλει πείρασι ὡς τὸ ἄνθρωπος τοῦ χορταρῆ.

11 Διατὶ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος μὲ τὸν καύσωνα, καὶ ἐξήρανε τὸ χορτάρι, καὶ τὸ ἄνθρωπος τε ἐξέπισε, καὶ ἡ εὐμορφία τοῦ προσώπου τε ἔχασθη· τοιοῦτως καὶ ὁ πλέσι εἰς τὰς ὁδοὺς τε θίλει μαραινθῆ.

12 Μακάριος ὁ ἀνὴρ ὃς ὑπαμένει πειρασμόν· ὅτι δοκιμος γενόμενος λήψεται τὸν γέφανον τῆς ζωῆς, ὃν ἐπηγγείλατο ὁ Κύριος τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν.

13 Μηδεὶς πειραζόμενος λεγέτω· Ὅτι ἀπὸ τοῦ Θεοῦ πειράζομαι· ὁ γὰρ Θεὸς ἀπειραστός ἐστὶ κακῶν, πειράζει δὲ αὐτὸς ἑδναί.

14 Ἐκαστος δὲ πειράζεται, ὅπῃ τῆς ἰδίας ἐπιθυμίας ἐξεληχόμενος καὶ δολαζόμενος.

15 Εἴτα ἡ ἐπιθυμία συλλαβῆσα τίκτει ἁμαρτίαν· ἡ δὲ ἁμαρτία ἀποτελειωθείσα ἀποκύει θάνατον.

16 Μὴ πλανᾶσθε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί.

17 Πᾶσα δόσις ἀγαθῇ, καὶ πᾶν δῶρημα τέλειον ἄνωθεν ἐστὶ, καταβαῖνον ἀπὸ τοῦ πατρὸς τῶν φώτων, παρ' ᾧ οὐκ ἔστι παραλλαγή, ἢ τροπῆς ἀποσκίασμα.

18 Βυληθεὶς ἀπεκύνει ἡμᾶς λόγῳ ἀληθείας, εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς ἀπαρχὴν τινα τῶν αὐτοῦ κτισμάτων.

19 Ὡς, ἀδελφοί μου

12 Καλότυχος εἶναι ὁ ἄνθρωπος ὃς ὑπομένει πειρασμόν· ὅτι ἔγνεται ὡς γένη δοκιμος, θέλει πάρει τὸν γέφανον τῆς ζωῆς, τὸν ὁποῖον ἔταξεν ὁ Κύριος εἰς ἐκείνους ὅπῃ τὸν ἀγαπῶσι.

13 Κανένας ὅπῃ πειράζεται ἄς μὴν λέγει· Ὅτι ἀπὸ τοῦ Θεοῦ πειράζομαι· διατὶ ὁ Θεὸς εἶναι ἀπείραστος τῶν κακῶν, καὶ αὐτὸς κανένα διὰ πωράζει.

14 Ἀλλ' ἡ καθένας πειράζεται, συνρόμενος καὶ ἀπατῶμενος ἀπὸ τῆς ἰδίας τῆς ἐπιθυμίας.

15 Ἀπέκει ἔγνωντας ὡς ἐγγασρωθῇ ἡ ἐπιθυμία, γινώσκῃ ἁμαρτίαν· καὶ ἡ ἁμαρτία ἔγνωντας ὡς τελειωθῇ, γινώσκῃ θάνατον.

16 Μὴ πλανᾶσθε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί.

17 Κάθε δόσις ἀγαθῇ, καὶ κάθε δῶρον τέλειον, ἀποπάτω εἶναι, καὶ κατεβαίνει ἀπὸ τὸν πατέρα τῶν φώτων, σημά εἰς τὸν ὁποῖον διὰ εἶναι μετὰλλαγμα, ἢ μεταβολῇ σκιασμάδα.

18 Αὐτὸς ἀπὸ μόνου τῆς τὸ θέλημα μᾶς ἐγέννησε μὲς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, εἰς τὸ ὡς ἡμεσθιν ἐμεῖς κάποιον πρωτόληβον ἀπὸ ὅλας τῆς τῶ κτίσματα.

19 Δοιπὸν, ἀδελφοί μου

ἀγαπητοὶ, ἔγω πᾶς ἄνθρωπος
ταχύς εἰς τὸ ἀκούσαι, βραδύς
εἰς τὸ λαλήσαι, βραδύς εἰς
ὀργήν·

20 Ὅργῃ γὰρ ἀδελφοί,
δικαιοσύνην Θεῷ ἢ κατεργά-
ζεται.

21 Διὸ ἀποδίμενοι πᾶσαι
ῥυπαρίαν καὶ περισσεΐαν
κακίας, ἐν πραύτητι διέξασθε
τὸν ἔμφυτον λόγον, τὸν
δυνάμενον σώσαι τὰς ψυχὰς
ὑμῶν.

22 Γίνεσθε δὲ ποιηταὶ
λόγου, καὶ μὴ μόνον ἀκροαταί,
παραλογιζόμενοι ἑαυτοίς.

23 Ὅτι εἴ τις ἀκροατὴς
λόγου ἐστὶ καὶ ἢ ποιητὴς,
ὅτῃ εἴκειν ἀνδρὶ κατανοοῦντι
τὸ πρόσωπον τῆς γενέσεως
αὐτοῦ ἐν ἰσότητι·

24 Κατενόησε γὰρ ἑαυτὸν,
καὶ ἀπελήλυθε, καὶ εὐθίως
ἐπιλάθεται ὅποιον ἦν.

25 Ὁ δὲ παρακύψας εἰς
νόμον τέλειον τὸν τῆς ἐλευθε-
ρίας, καὶ παραμείνας, ὅτῃ
οὐκ ἀκροατὴς ἐπιλησμονῆς
γενόμενος, ἀλλὰ ποιητὴς
ἔργου, ὅτῃ μακάριος ἐν τῇ
ποίησιν αὐτοῦ ἔσται.

26 Εἰ τις δοκεῖ θεῶσκέ·

ἀγαπητοί, ἅς εἶναι καθε-
ἑν ἄνθρωπος· γλίσγωρ εἰς τὸ νᾶ
ἀκούσῃ καὶ ἀργός εἰς τὸ νᾶ
λαλήσῃ, ἀργός εἰς ὀργήν·

20 Διατὶ ἡ ὀργὴ τοῦ
ἀνδρός, δὲν κάμνει τὴν
δικαιοσύνην τοῦ Θεοῦ.

21 Διὰ τῆτο ἀπορίχνοντες
κάθε λογῆς μολυσμὸν καὶ πι-
ρίσσειμα τῆς κακίας, διχθῆτι
μὲ πραύτητα τὸν λόγον ὅπου
ἐφυτεύθη εἰς ἑσᾶς, ὃ ὅποιον
δύναται νᾶ σώσῃ ταῖς ψυχαῖς
σας.

22 Καὶ γίνεσθε ποιηταὶ
τοῦ λόγου, καὶ ὄχι μόνον
ἀκροαταί, ἀπατῶντες τοῦ
λόγου σας.

23 Ὅτι εἰαν καίνας ἀκήν
τὸν λόγον, καὶ δὲν τὸν κάμνει,
ἐτῷτῃ ὁμοιάζει ἄνθρωπον
ὅπου βλέπει τὸ γινώσκον τοῦ
πρόσωπον εἰς τὸν καθρέφ-
την·

24 Διατὶ ἐσοχάσθη τοῦ
λόγου τῆ καὶ ἐπέραςε, καὶ
παρευθὺς ἀλησμονήσε τι
λογῆς ἦτον.

25 Ἀμὴν ἐκεῖν ὅπου σκύ-
ψει μέσα καὶ εἰδῆ καταλεπ-
τῶς εἰς τὸν νόμον τὸν τέλειον
τῆς ἐλευθερίας, καὶ ἀπομείνει,
ἐτῷτῃ ἔζωντας νᾶ μὴν γίνῃ
ἀκροατὴς ἀλησμονητικὸς, ἀλ-
λὰ ποιητὴς τοῦ ἔργου, θίλει
εἰσθαι καλότυχος εἰς τὴν
ποίησιν τῆ.

26 Ἐὰν κανίνας φαίνεται

εἶναι ἐν ὑμῖν, μὴ χαλιναγωγῶν γλῶσσαν αὐτοῦ, ἀλλ' ἀπατῶν καρδίαν αὐτοῦ, τάττει μάταιον ἢ θρησκείαν.

27 Θρησκεία καθαρά καὶ ἀμίαντος παρὰ τῷ Θεῷ καὶ πατρί, αὕτη ἐστίν, ἐπισκεπτεσθαι ὁρφανούς καὶ χήρας ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν, ἄσπιλον ἑαυτὸν τηρεῖν ἀπὸ τοῦ κόσμου.

ἀνάμεσά σας νὰ εἶναι θροσ-
βης, καὶ διὲν χαλιναγωγῇ τὴν
γλῶσσάν τε, ἀλλ' ἀπατᾷ τὴν
καρδίαν τε, ἢ θρησκείαν τε
εἶναι εὐκαιρη.

27 Ἡ θρησκεία ἡ καθαρά
καὶ ἀμίαντη σημά εἰς τὸν Θεόν
καὶ πατέρα, ἐτύτη εἶναι, νὰ
ἐπισκεπτώμισθαι τὸς ὁρφανούς
καὶ ταῖς χήραις εἰς τὴν θλίψιν
της, καὶ νὰ φυλάττη καθᾷ
εἰας τοῦ λόγου τε ἀμόλυτον
ἀπὸ τῶν κόσμων.

Κεφ. β'. 2.

Ἀδελφοί μου, μὴ ἐν προσ-
ωποληψίαις ἔχετε τὴν
πίσιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ τῆς δόξης.

2 Ἐὰν γὰρ εἰσέλθῃ εἰς τὴν
συναγωγὴν ὑμῶν ἀνὴρ χρυσο-
δακτύλιος ἐν ἰσθῇτι λαμπρᾷ,
εἰσέλθῃ δὲ καὶ πτωχὸς ἐν
ρυπαρᾷ ἰσθῇτι,

3 Καὶ ἐπιβλέψῃτε ἐπὶ
τὸν φοροῦντα τὴν ἰσθῆτα
τὴν λαμπρᾶν, καὶ εἰπῇτε
αὐτῷ· Σὺ κάθε ἰδὼ καλῶς·
καὶ τῷ πτωχῷ εἰπῇτε· Σὺ
γῆθι ἐκεῖ, ἢ κάθε ἰδὼ ὑπὸ
τὸ ὑποπόδιόν μου·

4 Καὶ ὑμεῖς διεκρίθητε ἐν
ἑαυτοῖς, καὶ ἐγένεσθε κριταὶ
διαλογισμῶν ποιητῶν·

5 Ἀκούετε ἀδελφοί μου

Ἀδελφοί μου, μὴν ἔχετε μὲν
προσωποληψίας τὴν πί-
σιν τοῦ ἐνδόξου Κυρίου μας
Ἰησοῦ Χριστοῦ.

2 Διατὶ ἐὰν ἔμβῃ εἰς τὴν
συναγωγὴν σας ἀνδρὺς ὅπῃ
νὰ ἔχῃ χρυσὸν δακτυλίδι μὲν
λαμπρὸν φόρεμα, καὶ νὰ ἔμβῃ
καὶ ἓνας πτωχὸς μὲν φόρεμα
λερωμένον,

3 Καὶ ἀποβλέψῃτε εἰς
ἐκεῖνον ὅπῃ φορεῖ τὸ λαμπρὸν
φόρεμα, καὶ τοῦ εἰπῇτε· Ἐσὺ
κάθε ἰδὼ καλᾷ· καὶ τοῦ
πτωχοῦ εἰπῇτε· Ἐσὺ γάρ
ἐκεῖ, ἢ κάθε ἰδὼ ἀποκάτω
εἰς τὸ ὑποπόδιόν μου·

4 Διὲν ἐκάμειτε διάκρισιν
εἰς αὐτούς, καὶ ἐγένεκετε κριτά-
δες διαλογισμῶν ποιητῶν·

5 Ἀκούετε, ἀδελφοί μου

ἀγαπητοί, ἢ καὶ ὁ Θεὸς ἐξελέξατο τὰς πτωχὰς τοῦ κόσμου τέττα, πλείους ἐν πίστει, καὶ κληρονόμους τῆς βασιλείας ἧς ἐπηγγείλατο τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν;

6 Ὑμεῖς δὲ ἡτιμάσατε τὸν πτωχόν· ἢ καὶ οἱ πλείοι καταδυναστεύουσιν ὑμῶν, καὶ αὐτοὶ ἔλκυσιν ὑμᾶς εἰς κριτήρια;

7 Οὐκ αὐτοὶ βλασφημοῦσι τὸ καλὸν ὄνομα τὸ ἐπικληθῆναι ἐφ' ὑμᾶς;

8 Εἰ μέντοι νόμον τηλεῖτε βασιλικόν, κατὰ τὴν γραφὴν· Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν, καλῶς ποιῖτε.

9 Εἰ δὲ προσωποληπτεῖτε, ἀμαρτίαν ἐργάζεσθε, ἐλεγχομένοι ὑπὸ τοῦ νόμου ὡς παραβάται.

10 Ὅστις γὰρ ὅλον τὸν νόμον τηρήσει, πταίσει δὲ ἐν ἐνί, γέγονε πάντων ἐνοχός.

11 Ὁ γὰρ εἰπὼν· Μὴ μοιχεύσης, εἶπε καὶ· Μὴ φονεύσης· εἰ δὲ ἢ μοιχεύσεις, φονεύσεις δὲ, γέγονας παραβάτης νόμου.

12 Οὕτω λαλιῖτε, καὶ ἔτω ποιῖτε, ὡς διὰ νόμου ἐλευθερίας μέλλοντες κρίνεσθαι.

13 Ἡ γὰρ κρίσις ἀνέλιως

ἀγαπητοί, δὴν ἐδιάλεξεν ὁ Θεὸς τὰς πτωχὰς τοῦ κόσμου τέττα, καὶ εἶναι πλείοι εἰς τὴν πίστιν, καὶ κληρονόμοι τῆς βασιλείας, τὴν ὁποίαν ἔταξεν εἰς ἐκείνους ὅπου τὸν ἀγαπῶσιν;

6 Ἀμὲν εἰσεῖς ἀτιμάσετε τὸν πτωχόν· δὴν σὰς καταδυναστεύουσιν οἱ πλείοι, καὶ αὐτοὶ σὰς σύρυσιν εἰς τὰ κριτήρια;

7 Δὴν βλασφημοῦσιν αὐτοὶ τὸ καλὸν ὄνομα ὅπῃ ἐκλήθη εἰς ἑσᾶς;

8 Ἐὰν ὅμως ἰστέ τις τηλεῖν νόμον τὸν βασιλικόν, καὶ ὡς λέγει ἡ γραφή· Νὰ ἀγαπήσῃς τὸν γείτονά σου ὡς σεαυτὸν τοῦ λόγου σου, καλὰ κάμνεις.

9 Ἀμὲν δὴν κάμνεις προσωποληψίαν, κάμνεις ἀμαρτίαν, καὶ ἐλέγχεσθε ἀπὸ τοῦ νόμου ὡς ἀνὴρ παραβάτης.

10 Διατὶ ὅποιος φυλάξει ὅλον τὸν νόμον, καὶ πταίσει εἰς ἓνα, ἔστιν πταίτης ὅλων.

11 Διατὶ ἐκεῖ, ὅπῃ εἶπε· Μὴ μοιχεύσης, εἶπε καὶ· Μὴ φονεύσης· εἰ δὲ μὴ μοιχεύῃς, ἀλλὰ φονεύῃς, ἔστιν παραβάτης τοῦ νόμου.

12 Τέτοιαις λογῇς λαλιῖτε, καὶ τέτοιαις λογῇς κάμνεις, ὡς ὅταν ὅπῃ μέλλετε νὰ κριθῇτε μὲ τὸν νόμον τῆς ἐλευθερίας.

13 Διατὶ ἡ κρίσις θέλει
4 N 3

τῷ μὴ ποιήσαντι ἔλεος· καὶ κατακαυχᾶται ἔλεος κρίσεως.

14 Τί τὸ ὀφείλομαι, ἀδελφοί μου, ἰὰν πίσιν λέγῃ τις ἔχειν, ἔργα δὲ μὴ ἔχῃ, μὴ δύναται ἢ πίσις σωταὶ αὐτόν;

15 Ἐὰν δὲ ἀδελφὸς ἢ ἀδελφὴ γυμνοὶ ὑπάρχῃσι, καὶ λιπόμενοι ὅσι τῆς ἱψημέρου τροφῆς,

16 Εἴπη δὲ τις αὐτοῖς ἐξ ὑμῶν· Ὑπάγετε ἐν εἰρήνῃ, θερμαίνεσθε καὶ χορτάζεσθε· μὴ δάτε δὲ αὐτοῖς τὰ ἐπιτήδεα τοῦ σώματος, τί τὸ ὀφείλομαι;

17 Οὕτω καὶ ἡ πίσις, ἰὰν μὴ ἔργα ἔχῃ, νεκρά ἐστὶ καθ' ἑαυτήν.

18 Ἄλλ' ἱεῖ τις· Σὺ πίσιν ἔχεις, καὶ γὰρ ἔργα ἔχω· δείξόν μοι τὴν πίσιν σου ἐκ τῶν ἔργων σου, καὶ γὰρ δείξω σοὶ ἐκ τῶν ἔργων μου τὴν πίσιν μου.

19 Σὺ πιστεύεις ὅτι ὁ Θεὸς εἰς ἐγὼ καλῶς ποιεῖς· καὶ τὰ δαιμόνια πιστεύουσι, καὶ φρίσσωσι.

20 Οἷλεις δὲ γινῶναι, ὦ ἄνθρωπε κενεῖ, ὅτι ἡ πίσις χωρὶς τῶν ἔργων νεκρά ἐστίν;

21 Ἀβραάμ ὁ πατὴρ ἡμῶν οὐκ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη,

εἶσθαι ἀνελεσημόνητος εἰς ἐκεῖνον ὅπῃ δὲν ἔκαμιν ἔλεος· καὶ τὸ ἔλεος καυχᾶται ἐναντία τῆς κρίσεως.

14 Τί τὸ ὀφείλομαι, ἀδελφοί μου, ἰὰν λέγῃ καίνεας ἰὰ ἔχῃ πίσιν, καὶ ἔργα ἰὰ μὴ ἔχῃ, μῆνα δύναται ἐκεῖνη ἢ πίσις ἰὰ τὸν σώση;

15 Καὶ ἰὰν ἀδελφὸς ἢ ἀδελφὴ εἴηαι γυμνοὶ, καὶ εἴηαι ὑπερημένοι τὴν καθημερινὴν τροφὴν,

16 Καὶ καίνεας ἀπὸ σῆς ἰὰ τῆς εἰπῆς· Σὺρτε εἰς τὸ καλόν, ζεταίνεσθε καὶ χορταίνεσθε· καὶ ἰὰ μὴν τῆς δώσετε τὰ χρειαζόμενα τοῦ κορμίου, τί τὸ ὀφείλομαι;

17 Ἐτζί καὶ ἡ πίσις, ἰὰν δὲν ἔχῃ ἔργα, εἶναι νεκρὴ εἰς τοῦ λόγου τῆς.

18 Ἀλλὰ θέλει εἰπεῖ κα· εἶνας· Ἐσὺ ἔχεις πίσιν, καὶ ἐγὼ ἔχω ἔργα· δείξε μου ἰσὺ τὴν πίσιν σου ἀπὸ τὰ ἔργα σου, καὶ ἐγὼ ἰὰ σὺ δείξω ἀπὸ τὰ ἔργα μου τὴν πίσιν μου.

19 Πιστεύεις ἰσὺ ὅτι εἶναι εἶνας Θεός· καλὰ κάμνει· καὶ τὰ δαιμόνια τὸ πιστεύουσι, καὶ φρίσσωσι.

20 Καὶ θέλεις ἰὰ γνωρίσῃς ὦ ἄνθρωπε μάταιε, ὅτι ἡ πίσις χωρὶς τῶν ἔργων εἶναι νεκρά;

21 Ἀβραάμ ὁ πατὴρ μας δὲν ἐδικαιώθη ἀπὸ τὰ ἔργα,

ἀνείγκας Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν ἔσονται· ἡ ἀνεβάση τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἰπὶ τὸ θυσιαστήριον;

22 Βλέπεις ὅτι ἡ πίστις συνήγειρε τοὺς ἔργους αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῶν ἔργων ἡ πίστις ἐτελειώθη;

23 Καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφή ἡ λέγουσα· Ἐπίστευσε δὲ Ἀβραὰμ τῷ Θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην, καὶ φήσιν· Θεὸς ἐκλήθη.

24 Ὅρατε τοίνυν ὅτι ἐξ ἔργων δικαιεῖται ἄνθρωπος, καὶ οὐκ ἐκ πίστεως μόνον;

25 Ὅμοιος δὲ καὶ Ῥαὰβ ἡ πόρνη οὐκ ἐξ ἔργων ἰδικαιώθη, ὑποδεξαμένη τῆς ἀγγέλου, καὶ ἐτέρα ὁδὸν ἐκβαλῦσα;

26 Ὡς περὶ γὰρ τὸ σῶμα χωρὶς πνεύματος· νεκρὸν ἐστίν, ἔτω καὶ ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων νεκρά ἐστίν.

τοῦ τὸν Ἰσαὰκ εἰς τὸ θυσιαστήριον;

22 Βλέπεις ὅτι ἡ πίστις ἐσύνειρε μὲν τὰ ἔργα του, καὶ ἀπὸ τῶν ἔργων ἡ πίστις ἐτελειώθη;

23 Καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφή ὅπου λέγει· Καὶ ἐπίστευσεν Ἀβραὰμ εἰς τὸν Θεόν, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην, καὶ ὠνομάσθη φήσιν· Θεὸς.

24 Βλέπετε λοιπὸν ὅτι ὁ ἄνθρωπος δικαιώνεται ἀπὸ τῶν ἔργων, καὶ ἔχει μισθὸν ἀπὸ τῆς πίστεως;

25 Ὅμοιος καὶ ἡ Ῥαὰβ ἡ πόρνη διὲν ἰδικαιώθη ἀπὸ τῶν ἔργων, μὲν τὸ ἐν δεξερῇ τῆς ἀποστολάτουρας, καὶ ἐν τῇ ἐν γάλῃ ἀπὸ ἄλλων γράται;

26 Διατὶ καθὼς τὸ σῶμα χωρὶς πνεύματος εἶναι νεκρὸν, τίτοιαις λογῇς καὶ ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων εἶναι νεκρή.

Κεφ. γ'. 3.

ΜΗ' πολλοὶ διδάσκαλοι γίνεσθε, ἀδελφοί μου, εἰδότες ὅτι μῆζον κρῖμα λαμβόμεθα·

2 Πολλὰ γὰρ πταίομεν ἅπαντες· εἴ τις ἐν λόγῳ οὐ πταίῃ, ἔτι τέλει ἄνθρωπος,

Ἀδελφοί μου, μὴ γίνεσθε πολλοὶ διδάσκαλοι, ἵνα ῥοιτε ὅτι θέλομεν κρῖμα μεγαλύτερον κρῖμα·

2 Διατὶ ὅλοι πταίομεν πολλὰ· ἵνα κανένας διὲν πταίῃ εἰς τὸν λόγον, ἐκεῖ εἶναι

δυνατὸς χαλιναγωγῆσαι καὶ ὅλον τὸ σῶμα.

3 Ἰδὲ τῶν ἰππῶν τῆς χαλινῆς εἰς τὰ σώματα βάλλομεν πρὸς τὸ πείθεσθαι αὐτὰς ἡμῖν, καὶ ὅλον τὸ σῶμα αὐτῶν μεταγομεν.

4 Ἰδὲ, καὶ τὰ πλοῖα τηλικαῦτα ὄντα, καὶ ὑπὸ σκληρῶν ἀνέμων ἐλαυνόμενα, μεταγεται ὑπὸ ἑλαχίστου πηδαλίου ὅπως ἂν ἡ ὁρμὴ τοῦ εὐδύνοντος βέλῃται.

5 Οὕτω καὶ ἡ γλῶσσαι μικρὸν μίλει· ἐγὼ, καὶ μεγαλαυχεῖ· ἰδὲ, ὀλίγον πῦρ ἡλίκη ὕλην ἀνάπτει.

6 Καὶ ἡ γλῶσσα πῦρ, ὁ κόσμος τῆς ἀδικίας· ἕτως ἡ γλῶσσα καθίσταται ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν, ἡ σπιλῆσα ὅλον τὸ σῶμα, καὶ φλογίζουσα τὸν τροχὸν τῆς γείσεως, καὶ φλογιζομένη ὑπὸ τῆς γείεως.

7 Πᾶσα γὰρ φύσις θηρίων τε καὶ πετεινῶν, ἐρπετῶν τε καὶ ἑαλίων, θαμάζεται καὶ δεδάμασαι τῇ φύσει τῇ ἀνδραπίνῃ.

8 Τὴν δὲ γλῶσσαν ἡδεῖς δύναται ἀνδρώπων θαμάσαι· ἀκατάσχετον κακόν, μετὴν ἰὺ θανατηφόρον.

9 Ἐν αὐτῇ εὐλογεῖται τὸν

τέλειον· αἰὲρ, δυνατὸς τὰ χαλιναγωγῆσαι καὶ ὅλον τὸ σῶμα.

3 Νὰ, ὅπου βάλλομεν τῆς χαλινῆς εἰς τὰ σώματα τῶν ἀλόγων, εἰς τὸ τὰ μᾶς πείθονται, καὶ γυρίζομεν ὅλον τῆς τὸ κορμί.

4 Νὰ, καὶ τὰ καράβια ὅπως εἶναι τόσα μεγάλα, καὶ κινεῦνται ἀπὸ δυνατὸς ἀνέμου, γυρίζονται ἀπὸ πολλὰ μικρὸν τιμῶν, ἐκεῖ ὅπου θέλει ἡ γνώμη τοῦ κυβερνήτου.

5 Τοιῶττρόπως καὶ ἡ γλῶσσα εἶναι μικρὸν μίλει, καὶ καυχᾶται μεγάλα· τὰ, ὀλίγη φωτιά πόσῃ μεγάλῃ ὕλην ἀνάπτει.

6 Καὶ ἡ γλῶσσα εἶναι φωτιά, ὁ κόσμος τῆς ἀδικίας· ἐγὼ λέγω ἡ γλῶσσα ἵπταται εἰς τὰ μέλη μας, ὅπου μολύνει ὅλον τὸ κορμί, καὶ φλογίζει τὸν τροχὸν τῆς γείσεώς μας, καὶ φλογίζεται ἀπὸ τὴν γείεαν.

7 Διατὶ κάθε φύσις τῶν θηρίων καὶ τῶν πετεινῶν καὶ τῶν ἐρπετῶν καὶ τῶν θαλασσίων θαμάζεται καὶ ἐθαμάσθη ἀπὸ τὴν φύσιν τὴν ἀνδραπίνην.

8 Ἀλλ' ἡ κακία δὲν δύναται τὰ θαμάσαι τὴν γλῶσσαν τὴν ἀνδραπίνην· ἀκράτητον κακὸν εἶναι, γεμάτη φαρμά· θάνατοφόρον.

9 Μετ' αὐτὴν εὐλογεῖται

Θεὸν καὶ πατέρα, καὶ ἐν αὐτῇ καταρῶμιθα τῆς ἀνδρώ-
πυς τῆς καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ
γεγονότας·

10 Ἐκ τοῦ αὐτοῦ σώματος
ἰξέρχεται εὐλογία καὶ κα-
τάρα. Οὐ χρεὶ, ἀδελφοί μου,
ταῦτα ἕτω γίνεσθαι.

11 Μῆτι ἡ πηγὴ ἐκ τῆς
αὐτῆς ὁπῆς βρῖναι τὸ γλυκὺ
καὶ τὸ πικρὸν;

12 Μὴ δύναται, ἀδελφοί
μου, συκὴ ἑλαίας παιῆσαι,
ἢ ἄμπελος σῦκα; Οὕτως
ἐδιδμία πηγὴ ἀλυκὸν καὶ
γλυκὺ ποιῆσαι ὕδωρ.

13 Τίς σοφὸς καὶ ἐπιστή-
μων ἐν ὑμῖν; δεῖξάτω ἐκ
τῆς καλῆς ἀναγροφῆς τὰ
ἔργα αὐτοῦ ἐν πρᾶτῃτι
σοφίας.

14 Εἰ δὲ ζῆλον πικρὸν
ἔχετε καὶ ἐρίθειαν ἐν τῇ
καρδίᾳ ὑμῶν, μὴ κατα-
καυχᾶσθε καὶ ψεύδεσθε
κατὰ τῆς ἀληθείας.

15 Οὐκ ἔστιν αὕτη ἡ σοφία
ἀνωθεν καταρχομένη, ἀλλ'
ἐπίγειος, ψυχικὴ, δαιμο-
νώδης·

16 Ὅπου γὰρ ζῆλος καὶ
ἐρίθεια, ἐκεῖ ἀκαταστασία
καὶ πᾶν φαῦλον πρᾶγμα.

17 Ἡ δὲ ἀνωθεν σοφία
πρῶτον μὲν ἀγιή ἐστιν,

τὸν Θεὸν καὶ πατέρα, καὶ
μετ' αὐτὴν καταρῶμιθαι τῆς
ἀνδρώπυς ὅπου ἔγιναν καθ'
ὁμοίωσιν Θεοῦ·

10 Ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ τόμα
εὐγαίνει εὐλογία καὶ κα-
τάρα. Δὲν πρέπει, ἀδελφοί
μου, ἵεῦτα νὰ γίνωνται
τοιωτῶτρόπως.

11 Μῆνα ἡ βρύσις ἀπὸ
τῆς αὐτῆς φλέβας ἀναβρεῖ
τὸ γλυκὺ καὶ τὸ πικρὸν;

12 Μῆνα δύναται, ἀδελφοί
μου, ἡ συκιά νὰ κάμῃ ἑλαιαίς,
ἢ τὸ κλῆμα τῆς ἀμπέλλης νὰ
κάμῃ σῦκα; Ἐπὶ, ὕδριμία
βρύσι ἡμπορεῖ νὰ κάμῃ νερὸν
ἄλμυρον καὶ γλυκὺ.

13 Τίς εἶναι ἀνάμυσά σας
σοφὸς καὶ ἐπιστήμων; ἄς
δείξῃ ἀπὸ τῆς καλῆς συνα-
ταγροφῆς τὰ ἔργα τῆ
μὲ
πρᾶτῃτητα σοφίας.

14 Ἀμὴ ἂν ἔχετε πικρὸν
ζῆλον καὶ φιλονεικίαν εἰς τὴν
καρδίαν σας, μὴν κατακαυ-
χᾶσθε καὶ ψεύδεσθε ἰσπαντίον
τῆς ἀληθείας.

15 Αὕτη ἡ σοφία δὲν
εἶναι ἐκείνη ὅπου καταβαίνει
ἀποπάνω, ἀλλὰ εἶναι ἐπίγειος,
ψυχικὴ, δαιμονιώδης·

16 Διατί ἐκεῖ ὅπου εἶναι
φθόνος καὶ φιλονεικία, ἐκεῖ
εἶναι ἀκαταστασία καὶ κάθε
λογῆς κακὸν πρᾶγμα.

17 Ἀμὴ ἡ σοφία ὅπου
εἶναι ἀποπάνω, πρῶτον μὲν

ἔπειτα εἰρηκὴς, ἐπιεικής, εὐπειθὴς, μετὴ ἐλέως καὶ καρπῶν ἀγαθῶν, ἀδιάκριτος καὶ ἀνυπόκριτος.

18 Καρπὸς δὲ τῆς δικαιοσύνης ἐν εἰρήνῃ σπείρεται τοῖς ποιῶσιν εἰρήνην.

εἶναι καθαρὰ, ἔπειτα εἶναι εἰρηκὴς, πραεὶς, εὐπειθὴς, γεμάτῃ ἐλεῶ καὶ καρπὸς ἀγαθὸς, ἀδιάκριτος, καὶ ἀνυπόκριτος.

18 Καὶ ὁ καρπὸς τῆς δικαιοσύνης σπείρεται μὲν εἰρήνην εἰς ἐκείνους ὅπῃ κάμωσιν εἰρήνην.

Κεφ. δ'. 4.

ΠΟῦθεν πόλεμοι καὶ μάχαι ἐν ὑμῖν; Οὐκ ἐντεῦθεν, ἐκ τῶν ἡδονῶν ὑμῶν τῶν σφατινομένων ἐν τοῖς μέλεσιν ὑμῶν;

2 Ἐπιθυμεῖτε, καὶ οὐκ ἔχετε· φοβεῖτε καὶ ζηλοῦτε, καὶ ἡ δύνασθαι ἐπιτυχεῖν· μάχεσθε καὶ πολεμεῖτε, οὐκ ἔχετε δὲ, διὰ τὸ μὴ αἰτεῖσθαι ὑμᾶς.

3 Αἰτεῖτε, καὶ ἡ λαμβάνετε, διότι κακῶς αἰτεῖσθε, ἵνα ἐν ταῖς ἡδοναῖς ὑμῶν δαπανήσῃτε.

4 Μοιχοὶ καὶ μοιχαλίδες, οὐκ οἶδατε ὅτι ἡ φιλία τοῦ κόσμου, ἔχθρα τοῦ Θεοῦ ἐστίν; ὃς ἐν οὖν βλαηθῇ φίλος εἶναι τοῦ κόσμου, ἐχθρὸς τοῦ Θεοῦ καθίσταται.

5 Ἡ δοκεῖτε ὅτι κενῶς ἡ γραφὴ λέγει· Πρὸς φθόρον ἐπιποθεῖ τὰ πνεῦμα καταφύσσεν ἐν ἡμῖν;

ἈΠΟ' τῆς εἶναι οἱ πόλεμοι καὶ ἡ μάχαις ἀνάμεικται; Δὲν εἶναι ἀπειθῶ, ἀπὸ ταῖς ἡδοναῖς σας ὅπῃ πολεμεῖσιν εἰς τὰ μέλη σας;

2 Ἐπιθυμεῖτε, καὶ δὲν ἔχετε· φοβεῖτε καὶ ζηλοφρονᾶτε, καὶ δὲν δύνασθε γὰρ ἐπιτύχετε· μάχεσθε καὶ πολεμεῖτε, καὶ δὲν ἔχετε, ὅτι δὲν ζητᾶτε.

3 Ἐσεῖς ζητᾶτε, καὶ δὲν πέρνετε, διατὶ κακῶς ζητᾶτε, διὰ γὰρ ἐξοδιάσετε εἰς ταῖς ἡδοναῖς σας.

4 Μοιχοὶ καὶ μοιχαλίδες, δὲν ἰξεύρετε ὅτι ἡ φιλία τοῦ κόσμου εἶναι ἔχθρα τοῦ Θεοῦ; ὅποιος λοιπὸν βλαηθῇ γὰρ εἶναι φίλος τοῦ κόσμου, καταστῆνεται ἐχθρὸς τοῦ Θεοῦ.

5 Ἡ λογιζέτε ὅτι εὐκαιρὰ λέγει ἡ γραφὴ· Ὅτι τὸ πνεῦμα ὅπῃ ἐκατοίκησεν εἰς ἡμᾶς ἐπιθυμᾷ εἰς φθόρον;

6 Μείζονα δὲ δίδωσι χάριν, διὸ λέγει· Ὁ Θεὸς ὑπερηφάνους ἀντιτάσσεται, ταπεινοὺς δὲ δίδωσι χάριν.

7 Ὑποτάγητε οὖν τῷ Θεῷ, ἀντίστητε τῷ διαβόλῳ, καὶ φεύξεται ἀφ' ὑμῶν.

8 Ἐγγίσατε τῷ Θεῷ, καὶ ἰγγιεῖ ὑμῖν· καθάρισατε χεῖρας, ἁμαρτωλοὶ, καὶ ἁγνίσατε καρδίας, δίψυχοι.

9 Ταλαιπωρήσατε καὶ πενθήσατε καὶ κλαύσατε· ἡ γέλως ὑμῶν εἰς πένθος μεταστροφῇ, καὶ ἡ χαρὰ εἰς κατήφειαν.

10 Ταπεινώθητε ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καὶ ὑψώσει ὑμᾶς.

11 Μὴ καταλαλεῖτε ἀλλήλων, ἀδελφοί· ὁ καταλαλῶν ἀδελφῷ, καὶ κρίνων τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καταλαλεῖ νόμον, καὶ κρίνει νόμον· εἰ δὲ νόμον κρίνεις, οὐκ εἰ ποιητὴς νόμου, ἀλλὰ κριτής.

12 Εἰς ἔστιν ὁ νομοθέτης ὁ δυνάμει· σώσαι καὶ ἀπολέσαι· σὺ τίς εἰ ὃς κρίνεις τὸν ἕτερον;

13 Ἄγε ἰὼν οἱ λέγοντες· Σήμερον ἢ αὔριον πορευσόμεθα

6 Ἀλλὰ ὁ Θεὸς δίδει μεγαλῆτις χάριν διὰ τῆτο λέγει· Ὁ Θεὸς ἐναντιῖται εἰς τὰς ὑπερηφάνους, καὶ δίδει χάριν εἰς τὰς ταπεινὰς.

7 Ὑποταχθῆτε λοιπὸν εἰς τὸν Θεόν, ἐναντιωθῆτε τὸν διάβολον, καὶ θέλει φύγει ἀπὸ σᾶς.

8 Σημώσατε ἑαυτοὺς εἰς τὸν Θεόν, καὶ ἐκεῖνος θέλει σημάσει εἰς ἑαυτοὺς· καθάρισατε τὰ χεῖρά σας, ἁμαρτωλοὶ, καὶ ὑπαγρέψετε ταῖς καρδίαις σας, δίψυχοι.

9 Ταλαιπωρηθῆτε καὶ λυπηθῆτε καὶ κλαύσατε· τὰ γέλοιά σας ἄς μεταστροφῇ εἰς λύπην, καὶ ἡ χαρὰ σας εἰς σκυθρωπότητα.

10 Ταπεινώθητε ὁμροσὰ εἰς τὸν Κύριον, καὶ θέλει σᾶς ὑψώσει.

11 Μὴν καταλαλεῖτε ἑαυτοὺς τὸν ἄλλον, ἀδελφοί· ἐκεῖνος ὅπῃ καταλαλεῖ τὸν ἀδελφόν τιν, καὶ κρίνει τὸν ἀδελφόν τιν, καταλαλεῖ τὸν νόμον, καὶ κρίνει τὸν νόμον· καὶ ἑαυτὸν κρίνης νόμον, δὲν εἶσαι ποιητὴς νόμου, ἀλλὰ κριτής.

12 Ἐνας εἶναι ὁ νομοθέτης ὁ δυνάμενος σώσαι καὶ ἀπολέσαι· ποῖος εἶσαι ἐσὺ ὅπου κρίνεις τὸν ἄλλον;

13 Ἐλᾶτε ἑαυτοὺς τῶρα ὅπῃ λέγεται· Σήμερον καὶ

εἰς τήνδε τὴν πόλιν, καὶ ποιήσομεν ἐκεῖ ἐνιαυτὸν ἓνα, καὶ ἔμπορευσόμεθα, καὶ κερδήσομεν·

αὐρίον θέλομεν ὑπάγει εἰς ἐκείνην τὴν πόλιν, καὶ θέλομεν κάμει ἐκεῖ ἓνα χρόνον, καὶ θέλομεν πρᾶγματευθῆ, καὶ θέλομεν κερδῆσαι·

14 Οἵτινες οὐκ ἐπίγασθε τὸ τῆς αὐρίου· ποία γὰρ ἡ ζωὴ ὑμῶν; ἀτμὶς γὰρ ἐστὶν ἡ πρὸς ὀλίγον φαινομένη, ἔπειτα δὲ ἀφανίζεται.

14 Οἱ ὅποιοι δὲν ἰξεύρετε τὸ πρᾶγμα ὅπῃ θίλει γένοι εἰς τὴν αὐρίον· διατὶ ποία εἶναι ἡ ζωὴ σας; διατὶ ἡ ζωὴ σας εἶναι καπνὸς ὅπῃ φαίνεται ὀλίγον ὥραν, καὶ ἀπέκει χάνεται.

15 Ἀτὶ τοῦ λέγειν ὑμᾶς· Ἐὰν ὁ Κύριος θελήσῃ, καὶ ζήσωμεν, καὶ ποιήσομεν τέτοιο ἐκεῖνο.

15 Ἀτὶς γὰρ λέγεται ἰστέις· Ἐὰν ὁ Κύριος θελήσῃ καὶ ζήσωμεν, θέλομεν κάμει ἐτέτοιο, ἢ ἐκεῖνο.

16 Νῦν δὲ καυχᾶσθε ἐν ταῖς ἀλαζυνείαις ὑμῶν· πᾶσα καύχησις τοιαύτη, ποιητὰ ἐστίν.

16 Καὶ τῶρα καυχᾶσθε εἰς ταῖς ἀλαζυνείαις σας· καθε καύχησις τέτοιας λογῆς εἶναι κακὴ.

17 Εἰδότε οὖν καλὸν ποιεῖν, καὶ μὴ ποιοῦντι, ἁμαρτία αὐτῶν ἐστίν.

17 Ἐκεῖνος ὅπου ἰξεύρει λοιπὸν γὰρ κάμει καλὸν, καὶ δὲν τὸ κάμει, ἁμαρτία εἶναι εἰς αὐτόν.

Κεφ. ε'. 5.

Ἄγε νῦν οἱ πλείσιοι, κλαύσατε ἐλολύζοντες ἐπὶ ταῖς ταλαιπωρίαις ὑμῶν ταῖς ἐπιτερχομέναις.

Ἐλᾶτε τῶρα οἱ πλείσιοι, κλαύσατε, θρηνῶντες τὸν ἑαυτὸν σας διὰ ταῖς ταλαιπωρίαις ὅπῃ σᾶς ἔρχονται.

2 Ὁ πλεῖτος ὑμῶν σείσηπε, καὶ τὰ ἱμάτια ὑμῶν σπτόβρωτα γέγονεν.

2 Ὁ πλεῖτός σας ἰσαπῆδη, καὶ τὰ φορέματά σας ἰσκόληκοφανάθηκαν.

3 Ὁ χρυσὸς ὑμῶν καὶ ὁ ἄργυρος κατίωται, καὶ ὁ ἰὸς

3 Τὸ χρυσάφι σας καὶ τὸ ἀσήμι ἰσκυρίασε, καὶ ἡ

αὐτῶν εἰς μαρτύριον ὑμῖν ἔσται, καὶ φάγεται τὰς σάρκας ὑμῶν ὡς πῦρ· ἰδησαυρίσατε ἐν ἰσχύαταις ἡμέραις.

σκερία τῆς θείας εἶδαι εἰς μαρτυρίαν ἑναντία σας, καὶ θείας φάγει ταῖς σάρκαίς σας ὡς πῦρ· ἰδηκίστετε δησαυρὸν διὰ ταῖς ὑπεριναῖς ἡμέραις.

4 Ἰδὲ, ὁ μισθὸς τῶν ἔργατῶν τῶν ἀμνηστῶν τὰς χώρας ὑμῶν, ὁ ἀπειρημένος ἀφ' ὑμῶν, κρᾶζει· καὶ αἱ βοαὶ τῶν θεισάντων εἰς τὰ ὅσα Κυρίῳ σαβαώθ ἐσιληλύθασιν.

4 Νὰ, ἡ πληρωμὴ τῶν ἔργατῶν ὅπου ἰδέρισαν τὰ χωράφιά σας, τὴν ὁποίαν τὸς ἀπειρησέτε, κρᾶζει· καὶ ἡ βοαὶς ἐκείνων ὅπου ἰδέρισαν, ἐμβήκασιν εἰς τὰ αὐτὰ τοῦ Κυρίου σαβαώθ.

5 Ἐτρυφήσατε ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἰσπαταλήσατε· ἰθρέψατε τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς ἐν ἡμέρᾳ σφαγῆς·

5 Εἰς ταῖς ἡδοαῖς ἐξήσατε ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐξηφαντώσατε· ἰθρέψετε ταῖς καρδίαις σας, ὡς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς σφαγῆς·

6 Κατεδικάσατε, ἰφονεύσατε τὸν δίκαιον· οὐκ ἀντιτάσσεται ὑμῖν.

6 Ἐκαταδικάσατε, ἰφονεύσατε τὸν δίκαιον· καὶ δὲν σᾶς ἑναντιεῖται.

7 Μακροθυμήσατε οὖν, ἀδελφοί, ἕως τῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου· ἰδὲ, ὁ γεωργὸς ἐκδέχεται τὸν τίμιον καρπὸν τῆς γῆς, μακροθυμῶν ἐπ' αὐτῷ, ἕως ἂν λάβῃ ὑετὸν πρῶτον καὶ ὄψιμον.

7 Μακροθυμήσατε λοιπόν, ἀδελφοί, ἕως τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου· ἰὰ, ὁ γεωργὸς ἐκδέχεται τὸν τίμιον καρπὸν τῆς γῆς, μακροθυμῶντας εἰς αὐτὸν, ἕως ἂν λάβῃ βροχὴν πρῶτον καὶ ὄψιμον.

8 Μακροθυμήσατε καὶ ὑμεῖς, σφριξάτε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὅτι ἡ παρουσία τοῦ Κυρίου ἤγγικε.

8 Μακροθυμήσατε καὶ ἰσεῖς, σφριξέτε ταῖς καρδίαις σας, ὅτι ἡ παρουσία τοῦ Κυρίου ἐσήμωσεν.

9 Μὴ σενάζετε κατ' ἀλλήλων, ἀδελφοί, ἵνα μὴ κατακριθῆτε· ἰδὲ, κριτὴς πρὸ τῶν θυρῶν ἔστηκεν.

9 Μὴ σενάζετε ἑναντίον ἑαυτοῦ τοῦ ἄλλου, ἀδελφοί, διὰ ἵνα μὴ κατακριθῆτε· ἰὰ ὁ κριτὴς σέκεται ὁμπροσὰ εἰς ταῖς θύραις.

10 Ὑπόδειγμα λάβετε

10 Ἀδελφοί μου, πάρετε

4 O

τῆς κακοπαθείας, ἀδελφοί
μῃ, καὶ τῆς μακροθυμίας,
τῆς προφῆτας οἱ ἐλάλησαν
τῷ ὀνόματι Κυρίου.

11 Ἰδὲ, μακαρίζομεν τὰς
ὑπομένοντας τὴν ὑπομονήν
ὡς ἠκούσατε, καὶ τὸ τέλος.
Κυρίῳ εἶδετε, ὅτι πολὺσπλαγ-
χνὸς ἔστι ὁ Κύριος καὶ οἰκτίρ-
μων.

12 Πρὸ πάντων δέ,
ἀδελφοί μῃ, μὴ ὀμνύετε
μητὲ τὸν ἕρανόν, μητὲ τὴν
γῆν, μητὲ ἄλλον τινὰ ὄρμον·
ἦτω δὲ ὑμῶν τὸ καὶ, καὶ,
καὶ τὸ ἔ, ἔ· ἵνα μὴ ὑπὸ
κρίσει πείσῃτε.

13 Κακοπαθεῖ τις ἐν
ὑμῖν; προσευχέσθω· εὐθυμῇ
τις; ψαλλέτω.

14 Ἀσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν;
προσκαλίσσασθαι τὴν πρεσβυ-
τέρην τῆς ἐκκλησίας, καὶ
προσευξάσθωσαν ἐπ' αὐτόν,
ἀλείφοντες αὐτὸν ἔλαιον ἐν
τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου.

15 Καὶ ἡ εὐχὴ τῆς
πίστεως σώσει τὸν κάμνοντα,
καὶ ἐγερῇ αὐτόν· ὁ Κύριος
καὶ ἁμαρτίας ἢ πεποικώς,
ἀφιδύσεται αὐτῷ.

16 Ἐξομολογεῖσθε ἀλλή-
λοις τὰ παραπτώματα, καὶ

παράδειγμα τῆς κακοπαθείας,
καὶ τῆς μακροθυμίας, τῆς
προφῆτας, οἱ ὅποιοι ἐλάλησαν
εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.

11 Νᾶ, ὅπῃ μακαρίζομεν
ἐκείνους ὅπῃ ἔχουν ὑπομονήν
τὴν ὑπομονὴν τοῦ Ἰωβ τὴν
ἠκούσατε, καὶ τὸ τέλος· Κύριος
ἐξέυρετε, ὅτι ἴσται πολὺ-
σπλαγχνὸς ὁ Κύριος καὶ
οἰκτίρμων.

12 Καὶ προτίτερα ἀπὸ
ὅλας, ἀδελφοί μου, μὴ ὀμνύ-
ετε μὴτε τὸν ἕρανόν, μὴτε
τὴν γῆν, μηδὲ κανένα ἄλλον
ὄρμον· καὶ ἄς εἴηαι εἰς ἰσῶς
τὸ καὶ, καὶ, καὶ τὸ ἔ, ἔ· διὰ
τὰ μὴν πείσῃτε ἀποκάτω εἰς
τὴν κρίσιν.

13 Κακοπαθαίνει κανένας;
ἀνάμισά σας; ἄς προσευχή-
ται· χαίρεται κανένας; ἄς
ψάλλει.

14 Ἀσθενεῖ κανένας ἀνά-
μισά σας; ἄς προσκαλέσῃ
τὴν πρεσβυτέρην τῆς ἐκκλη-
σίας, καὶ ἄς προσευχηθῶσιν
ἀπάνω εἰς αὐτόν, ἀλείφοντες
τοὺς μὲ ἔλαιον εἰς τὸ ὄνομα
τοῦ Κυρίου.

15 Καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως
θέλει σώσει τὸν ἀσθενή-
ον, καὶ θέλει τὸν σηκώσῃ·
ὁ Κύριος καὶ ἰὰν ἔκαμν
ἁμαρτίαις, θέλῃσι τοῦ συγ-
χωρηθῇ.

16 Ἐξομολογεῖσθε ἑαυ-
τοῖς τὰς ἁμαρτίας τὰς σφάλματα,

εὐχισθε ὑπὲρ ἀλλήλων, ὅπως
ἰαθῇτε· πολὺ ἰσχύει δέησις
δικαίᾳ ἐνεργουμένη.

17 Ἡλίας ἄνθρωπος ἦν
ὁμοιοπαθὴς ἡμῖν, καὶ προσ-
ευχῇ προσήγατο τοῦ μὴ
βρέξαι· καὶ οὐκ ἔβριξεν ἐπὶ
τῆς γῆς ἰδιαυτὸς τρεῖς καὶ
μῆνας ἕξ·

18 Καὶ πάλιν προσή-
γατο, καὶ ὁ ἕρηνός ἐπιτόν
ἔδωκε, καὶ ἡ γῆ ἐβλάστησε
τὸν καρπὸν αὐτῆς.

19 Ἀδελφοί, ἰὰν τις
ἐν ὑμῖν πλατηθῇ ἀπὸ τῆς
ἀληθείας, καὶ ἐπιστρέψῃ τις
αὐτόν,

20 Γινώσκω ὅτι ὁ
ἐπιστρέψας ἁμαρτωλὸν ἐκ
πλάνης ὁδῶ αὐτῷ, σώσει
ψυχὴν ἐκ θανάτου, καὶ
καλύψει πλῆθος ἁμαρ-
τιῶν.

καὶ εὐχισθε ἑκαστὸς διὰ τὸν
ἄλλον, διὰ ἵνα ἰατρευθῇτε·
πολὺ δύναται ἡ δέησις τοῦ
δικαίου ἐνεργουμένη.

17 Ὁ Ἡλίας ἦτον ἄνθρω-
πος ὁμοιοπαθὴς ὡσὰν καὶ
ἡμεῖς, καὶ ἐπροσευχῆθη ἵνα
μὴν βρέξῃ· καὶ διὲν ἔβριξεν
ἀπάνω εἰς τὴν γῆν χρόνος
τρεῖς καὶ μῆνας ἕξ·

18 Καὶ πάλιν ἐπροσευ-
χῆθη, καὶ ὁ ἕρηνός ἔδωκε
βροχὴν, καὶ ἡ γῆ ἐβλάστησε
τὸν καρπὸν τῆς.

19 Ἀδελφοί, ἰὰν πλανί-
θῃ καί τις ἀνάμεισά σας
ἀπὸ τὴν ἀληθείαν, καὶ ἵνα
τὸν μεταγυρίσῃ τινὰς (ἀπὸ
τὴν πλάνην,)

20 Ὅς ἰξεύρει ὅτι ἐκείνους
ὅπου γυρίζει ἁμαρτωλὸν
ἀπὸ τὴν πλανιμένην του
στράταν, θέλει σώσει ψυχὴν
ἀπὸ τὸν θάνατον, καὶ
θέλει σιωπάσει πλῆθος
ἁμαρτιῶν.

ΠΕΤΡΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ

ΠΡΩΤΗ.

Κεφ. α'. 1.

ΠΕΤΡΟΣ ἀπόστολος Ἰησοῦ
Χριστοῦ, ἐκλεκτοῖς πα-
ρεπιδήμοις διασπορᾶς Πόντου,
Γαλατίας, Καππαδοκίας,
Ἀσίας, καὶ Βιθυνίας,

2 Κατὰ πρόγνωσιν Θεοῦ
πατρός ἐν ἁγιασμῷ Πνεύ-
ματός, εἰς ὑπακοήν καὶ
ῥαντισμὸν αἵματός Ἰησοῦ
Χριστοῦ· χάρις ὑμῖν καὶ
εἰρήνη πληθυνθείη.

3 Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ
πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ κατὰ τὸ
πολὺ αὐτοῦ ἔλεος ἀναγενή-
σας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζωσαν-
τι ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ
ἐκ νεκρῶν,

4 Εἰς κληρονομίαν ἀφθαρ-
τον καὶ ἀμείαντον καὶ ἀμάραν-
τον, τετηρημένην ἐν ἑρανοῖς
εἰς ἡμᾶς·

5 Τῆς ἐν δυνάμει Θεοῦ
φρηνεμένης διὰ πίστεως, εἰς
σωτηρίαν ἑτοίμην ἀποκα-
λυφθῆναι ἐν καιρῷ ἐσχάτῳ.

ΠΕΤΡΟΣ ἀπόστολος τοῦ
Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς τῆς
διαλιγμένους ξεντευμένους τῆς
διασπορᾶς τοῦ Πόντου, τῆς
Γαλατίας, τῆς Καππαδοκίας,
τῆς Ἀσίας, καὶ Βιθυνίας,

2 Κατὰ πρόγνωσιν Θεοῦ
πατρός με ἁγιασμὸν Πνεύ-
ματός, εἰς ὑπακοήν καὶ
ῥαντισμὸν τοῦ αἵματος Ἰησοῦ
Χριστοῦ ᾧς πληθυνθῆ εἰς ἰσά-
μην χάρις καὶ εἰρήνη.

3 Ὅς εἶναι εὐλογημένος ὁ
Θεὸς, καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου
μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅπῃ μᾶς
ἀναγέννησεν διὰ τὸ πολὺ
τῷ ἔλειψεν εἰς ἐλπίδα ζωτάνῃ
διαμίσου τῆς ἀναστάσεως τοῦ
Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν,

4 Εἰς κληρονομίαν ἀφθαρ-
τον καὶ ἀμείαντον καὶ ἀμάραν-
τον ὅπῃ φυλάττεται εἰς τῆς
ἑταιῆς διὰ λόγου σας·

5 Ὅπῃ φυλάττεται με
τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ διαμίσου
τῆς πίστεως, εἰς σωτηρίαν, ἣ
ὅποια εἶναι ἑτοίμη φανερωθῆ
εἰς τὸν ὑπερινόν καιρόν.

6 Ἐν ᾧ ἀγαλλιᾶσθε, ὀλίγον ἄρτι (εἰ δέον εἰς) λυπηθέντες ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς·

7 Ἴσα τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως πολὺ τιμιώτερον χρυσίου, τοῦ ἀπολλυμένου, διὰ πυρὸς δι' δοκιμαζομένου, εὐρεθῇ εἰς ἔπαινον καὶ τιμὴν καὶ δόξαν, ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ·

8 Ὅς οὐκ εἰδότες ἀγαπᾶτε, εἰς ὃν ἄρτι μὴ ὀρῶντες, πισεύοντες δι', ἀγαλλιᾶσθε χαρὰ ἀνεκλάλητῳ καὶ δεδοξασμένῳ·

9 Κομιζόμενοι τὸ τέλος τῆς πίστεως ὑμῶν, σωτηρίαν ψυχῶν·

10 Περὶ ἧς σωτηρίας ἐζηήτησαν καὶ ἐξηρένησαν προφῆται· οἱ περὶ τῆς εἰς ὑμᾶς χάριτος· προφητεύσαντες·

11 Ἐρευνῶντες εἰς τίνα ἢ ποῖον καιρὸν ἐδήλω τὸ ἐν αὐτοῖς Πνεῦμα Χριστοῦ, προμαρτυρόμενον τὰ εἰς Χριστὸν παθήματα, καὶ τὰς μετὰ ταῦτα δόξας·

12 Οἷς ἀποκαλύφθη ὅτι

6 Εἰς τὸ ὅποῖον χαίρεσθε, ἀγαλὰ καὶ τῶρα ὀλίγον λυπηθῆτε (ἀρίσως καὶ κάμναι χρειά) εἰς πολλῶν λογίων πειρασμῶν·

7 Διὰ τὰ εὐρεθῇ ἡ δοκίμη τῆς πίστεώς σας, ὅπῃ εἶναι πολλὰ τιμιώτερα ἀπὸ τὸ χρυσάφι ὅπῃ φθείρεται, καὶ (ὅμως) δοκιμάζεται διαμίσου τῆς φωτιᾶς, εἰς ἔπαινον καὶ τιμὴν καὶ δόξαν, εἰς τὴν ἀποκάλυψιν Ἰησοῦ Χριστοῦ·

8 Τὸν ὅποῖον ἀγαλὰ καὶ δὴν τὸν εἶδετε, τὸν ἀγαπᾶτε· εἰς τὸν ὅποῖον (τῶρα ἀγαλὰ καὶ τὰ μὴν τὸν βλέπετε) ὅμως πισεύοντες ἀγαλλιᾶσθε, χαρὰν ἀνεκλάλητον καὶ δεδοξασμένην·

9 Πέροντες τὸ τέλος τῆς πίστεώς σας, σωτηρίαν ψυχῶν·

10 Διὰ τὴν ὁποίαν σωτηρίαν ἀκριβοζήτησαν καὶ ἐξέταξαν οἱ προφῆται, ὅπῃ ἐπροφήτευσαν διὰ τὴν χάριν ὅπου εἶναι εἰς ἡμᾶς·

11 Ἐξετάζοντες εἰς τίνα ἢ ποῖον καιρὸν τὸ Πνεῦμα τοῦ Χριστοῦ (ὅπῃ ἦτον εἰς αὐτῆς, καὶ ἐμαρτύρεα προτίτερα) ἐφαίρωνται ὅτι ἐμελλε τὰ γενεῶν τὰ παθήματα τοῦ Χριστοῦ, καὶ αἱ δόξαις ὅπου ἐμελλαν τὰ ἀκολουθεῖν ὕστερα ἀπ' αὐτὰ τὰ παθήματα·

12 Εἰς τὰς ὁποίας ἀποκα-

ἐχ' ἑαυτοῖς, ἡμῖν δὲ διηκόνουν αὐτὰ, ἃ νῦν ἀιηγγέλη ὑμῖν διὰ τῶν εὐαγγελισαμένων ὑμᾶς ἐν Πνεύματι ἁγίῳ ἀποσταλέντι ἀπ' ἡμεῶν, εἰς ἃ ἐπιθυμοῦσιν ἄγγελοι παρακύψαι.

13 Διὸ ἀναζωσάμενοι τὰς ὀσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν, νύφοντες, τελείως ἠλπίσατε ἐπὶ τὴν φερομένην ὑμῖν χάριν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ.

14 Ὡς τέκνα ὑπακοῆς, μὴ συσχηματίζομενοι ταῖς πρότερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπιθυμίαις.

15 Ἀλλὰ κατὰ τὸν καλῆσαντα ὑμᾶς ἅγιον, καὶ αὐτοὶ ἅγιοι ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ γενήθητε.

16 Διότι γέγραπται· Ἄγιοι γένοσθε, ὅτι ἐγὼ ἅγιός εἰμι.

17 Καὶ εἰ πατέρα ἐπικαλιῷ τὸν ἀπροσωπολήπτως κρίνοντα κατὰ τὸ ἐκάστη ἐργον, ἐν φόβῳ τὸν τῆς παροικίας ὑμῶν χροῖον ἀνασφραφί.

18 Εἰδοτες ὅτι ἐφθαρτοῖς, ἄρρεσιν ἢ χυρσίῳ ἠλυτρώθητε ἐκ τῆς ματαίας

λύφθῃ, ὅτι ὄχι εἰς τοῦ λόγου τῆς, ἀλλὰ εἰς ἡμᾶς ἰδιηκόνουν αὐτὰ, τὰ ὅποια σὰς ἐλαλήθησαν διαμίσθαι ἐκείνων ὅπῃ σὰς εὐαγγελίσανται μὴ Πνεῦμα ἅγιον, τὸ ὅποιοι ἐγάλθῃ ἀπὸ τὸν οὐρανοῦ, εἰς τὰ ὅποια πράγματα ἐπιθυμοῦσιν οἱ ἄγγελοι νὰ σκύψουσιν.

13 Διὰ τὴν ἀναζώσιν ταῖς μέσαις τῆς διανοίας σας, καὶ ἐξυπνούντες, ὅπως δι' ὅλε ἠλπίσατε εἰς τὴν χάριν, ὅπῃ σὰς ἔρχεται εἰς τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

14 Ὡς τέκνα ὑπήκοα, μὴ συσχηματίζετε εἰς ταῖς προτίτεταις ἐπιθυμίαις, ὅπῃ εἶχετε εἰς τὸν καιρὸν τῆς ἀγνοίας σας.

15 Ἀλλὰ καθὼς εἶπαι ἅγιος ἐκεῖνος ὅπου σὰς ἐκάλεσε, γενήτε καὶ ἑμεῖς ἅγιοι εἰς κάθε λογῆς συναναστροφῆς.

16 Διότι εἶπαι γέγραμμένον· Γίνεσθε ἅγιοι, ὅτι καὶ ἐγὼ ἅγιος εἰμι.

17 Καὶ ἐὰν ἐπικαλιῷ τὸν πατέρα ἐκεῖνον ὅπῃ κρίνει χωρὶς προσωποληψίας κατὰ τὸ ἐργον κάθε ἐνός, τὸν καιρὸν τῆς ξειντείας σας συνανασφραφί. Φῆτε μὴ φόβον.

18 Ἰεζέροντες ὅτι ὄχι μὴ φθαρτὰ (πράγματα) μὴ ἀσῆμι ἢ χυρσάφι ἴλιν.

ὑμῶν ἀναγεροφῆς πατροπαρά-
δοτος·

19 Ἀλλὰ τίμω αἵματι
ὡς ἀμῶν ἀμώμῃ καὶ ἀσπίλῃ
Χριστῷ·

20 Προγνωσμένοι μὲν πρὸ
καταβολῆς κόσμου, φανερω-
θέντες δὲ ἐν ἰσχύει τῶν
χρόνων δι' ὑμᾶς,

21 Τὸς δὲ αὐτοῦ πισιύ-
οντας εἰς Θεὸν τὸν ἐγείραντα
αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, καὶ δόξαν
αὐτῷ δοῦναι, ὥστε τὴν πίσιν
ὑμῶν καὶ ἰληπίδα εἶναι εἰς
Θεόν.

22 Τὰς ψυχὰς ὑμῶν
ὕψιμους ἐν τῇ ὑπακοῇ τῆς
ἀληθείας διὰ Πνεύματος,
εἰς φιλαδελφίαν ἀνυπόκριτον,
ἐκ καθαρᾶς καρδίας ἀλλήλους
ἀγαπήσατε ἡμετέρως·

23 Ἀναγενημένοι οὐκ
ἐκ σπορᾶς φθαρτῆς, ἀλλὰ
ἀφθάρτου, διὰ λόγου ζῶντος
Θεοῦ καὶ μένοντος εἰς τὸν
αἰῶνα.

24 Διότι πᾶσα σὰρξ ὡς
χόρτος, καὶ πᾶσα δόξα
ἀνθρώπου ὡς αἶθρ· χόρτος
ἐξηράνθη ὁ χόρτος, καὶ τὸ
αἶθρ· αὐτοῦ ἐξέπτε·

25 Τὸ δὲ ῥῆμα Κυρίου
μένει εἰς τὸν αἰῶνα· τὸτο
δὲ ἐστὶ τὸ ῥῆμα τὸ εὐαγ-
γελισθὲν εἰς ὑμᾶς.

Δερυνθήκετε ἀπὸ τῆν ματαίαν
σας συναναγεροφῆν τὴν πα-
τροπαράδοτον·

19 Ἀλλὰ μὲ τίμιον αἷμα
τοῦ Χριστοῦ, ὡς ἂν ἀμῶν
ἀκατηγορήτη καὶ ἀδόλῃ·

20 Ὁ ὅποιος ἦτον προ-
γνωρισμῶς προτίτιρα ἀπὸ
τὴν ἀρχὴν τοῦ κόσμου, καὶ
ἐφανερώθη εἰς τὸς ὑγερινὺς
χρόνους διὰ λόγου σας,

21 Ὅπως πισιύετε διαμί-
σιν τε εἰς τὸν Θεὸν ὅπως τὸν
ἀνάστησεν ἐκ νεκρῶν, καὶ τοῦ
ἐδωκε δόξαν, εἰς τὸσον ὅπως ἡ
πίσις σας καὶ ἡ ἰληπίδα γὰ
εἶναι εἰς τὸν Θεόν.

22 Καθαρίζοντες ταῖς ψυ-
χαῖς σας εἰς τὴν ὑπακοὴν
τῆς ἀληθείας, διαμίσιν τοῦ
Πνεύματος, εἰς φιλαδελφίαν
ἀπλάστον, ἀγαπήσετε ἑαυ-
τοὺς ἄλλους ὁλοφύχως μὲ
καθαράν καρδίαν·

23 Ἐστωντας γὰρ ἀναγενη-
θῆτε, ὅχι ἀπὸ σποράν φθαρ-
τὴν, ἀλλὰ ἀφθαρτὴν, διαμίσιν
τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος·
ὅπου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

24 Διότι καθεὶ σάρκα
εἶναι ὡς ἂν χορτᾶς, καὶ καθεὶ
δόξα ἀνθρώπου ὡς ἂν τὸ αἶθρ·
τοῦ χορτᾶς ἐξηράνθη ὁ χορτος,
καὶ τὸ αἶθρ· τοῦ ἐξέπτε·

25 Ἀμὴ ὁ λόγος τοῦ
Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα·
καὶ τὸτο εἶναι ὁ λόγος ὅπως
εὐαγγελισθὲν εἰς ἑαυτοὺς.

Κεφ. β'. 2.

Ἀποδίμενοι ἔν παῖσαν κακίαν καὶ πάντα δόλον καὶ ὑποκρίσεις καὶ φθόους καὶ πάσας καταλαλίας,

2 Ὡς ἀρτιγέννητα βρέφη, τὸ λογικὸν ἄδολον γάλα ἐπιποθήσατε, ἵνα ἐν αὐτῷ αὐξηθῆτε·

3 Εἴπερ ἰγνέσασθε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος·

4 Πρὸς ὃν προσερχόμενοι, λίθον ζῶντα, ὑπὸ ἀνθρώπων μὴν ἀποδοκιμασμένον, παρὰ δὲ Θεῷ ἐκλεκτόν, ἔντιμον·

5 Καὶ αὐτοὶ ὡς λίθοι ζῶντες οἰκοδομεῖσθε, οἱκῶν πνευματικὸς ἱεράτευμα ἅγιον, ἀνεύγκαι πνευματικὰς θυσίας, εὐπροσδέκτους τῷ Θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

6 Διὸ καὶ περιέχει ἐν τῇ γραφῇ· Ἰδὲ τίθημι ἐν Σιών λίθον ἀκρογωνιαίον, ἐκλεκτόν, ἔντιμον· καὶ ὁ πισιεύων ἐπ' αὐτῷ, ἢ μὴ κατασχυρῇ.

7 Ὅτι ἐν ἡ τιμὴ τοῖς πιστεύουσιν· ἀπειθῶσι δὲ, λίθον ὃν ἀποδοκίμασαν οἱ οἰκοδομεῖτες, ἕτος ἐγινήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας, καὶ

Ἀποδιώχνοντες λοιπὸν κάθε κακίαν, καὶ κάθε δόλον καὶ ὑπόκρισιν, καὶ φθόους, καὶ ὅλαις ταῖς καταλαλίαις,

2 Ὡς ἀν νεογέννητα βρέφη, ἀγαπήσατε τὸ ἄδολον γάλα τοῦ λόγου, διὰ ἡ αὐξηθῆτε μετ' αὐτό·

3 Ἐὰν ἀληθινὰ ἰγνυθῇτε ὅτι ὁ Κύριος εἶναι ἀγαθός·

4 Εἰς τὸν ὁποῖον σηκώνοντες, εἰς αὐτὸν λέγω ὅπῃ εἶναι πέτρα ζωντανή, καταφρονιμένη ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ' ὁ Θεὸς αὐτὸν ἐκλεξάμενος καὶ τιμῶν·

5 Καὶ αὐτοὶ ἰσθῆτες ὡς λίθοι ζωντανοὶ κατασκευάζεσθε σπῆντα πνευματικὸν, ἱεράτευμα ἅγιον, ἡ προσφέρετε θυσίας πνευματικαῖς, εὐπρόσδεκταῖς τῷ Θεῷ διαμέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

6 Διὰ τούτο καὶ περιέχει εἰς τὴν γραφὴν· Νὰ ὅπῃ βάλω εἰς τὴν Σιών πέτραν κεφαλὴν γωνίας διαλεγμένην, τιμημένην· καὶ ὁποῖος πιστεύει εἰς αὐτὴν δὲν θάλει ἐντραπῇ.

7 Εἰς ἰσθῆτες λοιπὸν ὅπῃ πιστεύετε, ἐκλήθη ἡ πέτρα εἶναι τιμία· ἀλλ' εἰς ἐκείνους ὅπῃ δὲν πιστεύονται, εἶναι πέτρα τὴν ὁποῖαν ἀπέριξαν οἱ κτιζάδεις,

λίθος προσκόμματος, καὶ πέτρα σκανδάλου·

ἐτέγη ἔγινε κεφαλὴ τῆς γωνίας, καὶ λίθος σκοντάματος, καὶ σκανδάλου πέτρα·

8 Οἱ προσκόπτουσι τῷ λόγῳ, ἀπειθῶντες, εἰς ὃ καὶ ἐτέθησαν.

8 Εἰς ἐκείνης ὁπῦ σκοντάπτουσιν εἰς τὸν λόγον, μὴ τὸ νᾶ μὴν τὸν πείθεται, εἰς τὸ ὅποιον καὶ ἐβάλθησαν.

9 Ὑμεῖς δὲ, γίνεσθε ἐκλεκτὸν, βασιλείου ἱεράτευμα, ἔθνος ἅγιον, λαὸς εἰς περιποίησιν· ὅπως τὰς ἀρετὰς ἐξαγγείλητε τοῦ ἐκ σκότους ὑμᾶς καλέσαντος· εἰς τὸ θαυμαστὸν αὐτῇ φῶς·

9 Ἀμὴν ἐσθὲ εἰσθε γίνεσθε διαλεγμένον, βασιλείου ἱεράτευμα, ἔθνος ἅγιον, λαὸς τὸν ὅποιον ἀπόκτησεν ὁ Θεὸς· διὰ τὸ κηρύξετε ταῖς ἀρεταῖς ἐκείνης ὁπῦ σᾶς ἐκάλεσεν ἀπὸ τοῦ σκότους· εἰς τὸ θαυμαστὸν τῇ φῶς·

10 Οἱ ποτὶ ἡμεῖς λαὸς, ἔνθα δὲ λαὸς Θεοῦ· οἱ οὐκ ἠλεημένοι, ἔνθα δὲ ἐλεηθέντες.

10 Ἐσεῖς ὁπῦ ἵνα καιρὸν δὲν εἶδαν λαὸς, ἀλλὰ τῶρα εἶσθε λαὸς τοῦ Θεοῦ, οἱ ὅποιοι τότε δὲν εἶδαν ἐλεημένοι, καὶ τῶρα ἐλεηθήκατε.

11 Ἀγαπητοὶ, παρακαλῶ ὡς παροίκους καὶ παρεπιδήμους, ἀπέχεσθαι τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν, αἵτινες φεατεύονται κατὰ τῆς ψυχῆς·

11 Ἀγαπητοὶ, παρακαλῶ σας νὰ φυλάγῃτε ὥσταν ξένοι καὶ διασῶνται ἀπὸ ταῖς σαρκικαῖς ἐπιθυμίαις, αἱ ὁποῖαις πολυμέσιν ἐναντία τῆς ψυχῆς·

12 Τὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἔχοντες καλὴν· ἵνα ἐν ᾧ καταλαλήσιν ὑμῶν ὡς κακοποιῶν, ἐκ τῶν καλῶν ἔργων ἐποπτεύσαντες, δοξάσωσι τὸν Θεὸν ἐν ἡμέρᾳ ἐπισκοπῆς.

12 Νὰ ἔχετε τὴν συναναστροφὴν σας καλὴν εἰς τὰ ἔθνη· εἰς τόσον ὁπῦ ἐκτὶ ὁπῦ σᾶς καταλαλήσιν ὡς κακοποιῖς, ἔγαντας νὰ ἀποειδῶσιν εἰς τὰ καλά σας ἔργα, νὰ δοξάσωσι δι' αὐτὰ τὸν Θεὸν εἰς τὴν ἡμέραν ὁπῦ θέλει σᾶς ἐπισκέψαι.

13 Ὑποτάγητε ἅν πάσῃ ἀνθρωπίνῃ κτίσει διὰ τὸν

13 Ὑποταχθῆτε λοιπὸν εἰς καθὲ λόγῳ ἀνθρωπίνῃ

Κύριον· εἴτε βασιλεῖ, ὡς ἐπερίχοιτι·

14 Εἴτε ἡγεμόσιν, ὡς δὲ αὐτῷ περιπομείοις εἰς ἐκδίκησιν μὲν κακοποιῶν, ἵπαινον δὲ ἀγαθοποιῶν·

15 Ὅτι ἕως ἐς τὸ θέλημα αὐτοῦ Θεοῦ, ἀγαθοποιήσας φιμῶν τὴν τῶν ἀφρόνων ἀνθρώπων ἀγνωσίαν·

16 Ὡς ἐλευθεροί, καὶ μὴ ὡς ἐπικάλυμμα ἔχοντες τῆς κακίας τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλ' ὡς δέλοι Θεοῦ.

17 Πάντας τιμῆσατε τὴν ἀδελφότητα ἀγαπᾶτε τὸν Θεὸν φοβᾶσθε τὸν βασιλεῖα τιμᾶτε.

18 Οἱ οἰκίται, ὑποτασσόμενοι εἰς παντὶ φόβῳ τοῖς διασπώταις, ὅς μόνον τοῖς ἀγαθοῖς καὶ ἐπιεικίσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς σκολιοῖς.

19 Τῷτο γὰρ χάρις, εἰ διὰ συνείδησιν Θεοῦ ὑποφέρει τις λύπας, πάσχων ἀδίκως.

20 Ποῖον γὰρ κλέος, εἰ ἁμαρτάνοντες καὶ κολαφιζόμενοι ὑπομένετε; ἀλλ' εἰ ἀγαθοποιεῖντες καὶ πάσχοντες ὑπομένετε, τῷτο χάρις παρὰ Θεοῦ.

21 Εἰς τῷτο γὰρ ἐκλήθητε, ὅτι καὶ Χριστὸς ἑσταδεν ὑπὲρ ὑμῶν, ὑμῖν ὑπολημπάσας ὑπο-

τάξιν καὶ πολιτείαν διὰ τὸν Κύριον· κἄντε εἰς βασιλίαν, ὡσάν μεγαλίτερον·

14 Κἄντε εἰς αὐθιγιάδεις, ὡσάν ὅπῃ τίμπονται διαμίσιν αὐτῷ, εἰς ἐκδίκησιν τῶν κακοποιῶν, καὶ ἵπαινον τῶν καλῶν·

15 Ὅτι ἐτξίειται τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, γὰρ σφαλῆται τὸ γέμα τῶν ἀφρόνων καὶ ἀγνώσων ἀνθρώπων κάμοντες ἐσείς καλὰ·

16 Ὡσάν ἐλευθεροί, καὶ μὴ ἔχοντες τὴν ἐλευθερίαν ὡσάν σκίπασμα τῆς κακίας, ἀλλ' ὡς δέλοι Θεοῦ.

17 Τιμῆσατε ὅλους τὴν ἀδελφότητα ἀγαπᾶτε τὸν Θεὸν φοβᾶσθε τὸν βασιλεῖα τιμᾶτε.

18 Οἱ δέλευτάδεις, γὰρ ὑποτάσσισθε μὲν καὶ φόβον εἰς τῆς αὐθιγιάδεις σας, ὅχι μόνον εἰς τῆς ἀγαθῶν καὶ μετρίων, ἀλλὰ καὶ εἰς τῆς διεσραμμένων.

19 Διατὶ τῷτο εἰναι χάρις, εἰ διὰ συνείδησιν Θεοῦ ὑποφέρει κανένας λύπαις, πάσχοντας ἀδίκως.

20 Διατὶ ποῖα δόξα (θέλετε ἔχει) εἰ ἑσταδεν ἁμαρτάνοντες καὶ διεσραμμένοι τὸ ὑπομένετε; ἀλλὰ εἰ κάμοντες καλὰ, καὶ πάσχοντες ὑπομένετε, τῷτο εἶναι χάρις σημά εἰς τὸν Θεόν.

21 Διατὶ εἰς τῷτο ἐκαλίσθητε, ὅτι καὶ ὁ Χριστὸς ἑσταδεν διὰ λόγον μας, ἀφίνωντάς

γραμμὸν, ἵνα ἐπακαλεσθῇσθε τοὺς ἰχθυσίν αὐτῆ·

22 Ὃς ἁμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν, ἔδδ' εὐρέθη δόλῳ· ἐν τῷ γόματι αὐτῆ·

23 Ὃς λοιδορούμεν· οὐκ ἀντελοιδορεῖ, πάσχων ἐκ ἡπείλου· παρεδίδω δὲ τῷ κρίνοντι δικαίως·

24 Ὃς τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν αὐτὸς ἀνῆλκεν ἐν τῷ σώματι αὐτῷ ἐπὶ τὸ ξύλον· ἵνα ταῖς ἁμαρτίαις ἀπογειόμενοι, τῇ δικαιοσύνῃ ζήσωμεν· ἢ τῷ μάλωπι αὐτῆ ἰάσθῃ.

25 Ἥτε γὰρ ὡς πρόβατα πλανώμενα, ἀλλ' ἐπιστράφητε ἰὺν ἐπὶ τὸν ποιμένα καὶ ἐπίσκοπον τῶν ψυχῶν ὑμῶν.

σας παράδειγμα, διὰ τὰ ἀκολυθῇσιν τὰ πατήματά τῃ·

22 Ὁ ὁποῖ· διὲν ἔκαμιν ἁμαρτίαν, ἔδδ' εὐρέθη δόλῳ· εἰς τὸ γόμα τῃ·

23 Ὁ ὁποῖ· ἔβριζόμεν· διὲν ἀνδύριζε, πάσχωντας διὲν ἰφοβέριζεν· ἀλλὰ παρεδίδω (τοῦ λόγου τῃ) εἰς ἐκείνῳ ὅπῃ κρίνει δικαίως·

24 Ὁ ὁποῖ· αὐτὸς ἐσηκωσε ταῖς ἁμαρτίαις μας εἰς τὸ σῶμά τῃ ἀπάνω εἰς τὸ ξύλον· διὰ τὰ ἀποφύγωμεν ταῖς ἁμαρτίαις, καὶ τὰ ζήσωμεν εἰς τὴν δικαιοσύνην· μὲ τὴν πληγὴν τοῦ ὁποῖν ἰατρευθήκετε.

25 Διατὶ ἡσθάνωσθε πρόβατα πλανώμενα, ἀλλὰ τῶρα ἰγυρίσετε εἰς τὸν ποιμένα καὶ ἐπίσκοπον τῶν ψυχῶν σας.

Κεφ. γ'. 3.

Ὁ Μοίως αἱ γυναῖκες, ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσι, ἵνα καὶ εἰ τινες ἀπειθῇσι τῷ λόγῳ, διὰ τῆς τῶν γυναικῶν ἀναστροφῆς ἀνελύγονται κερδηθῶσινται·

2 Ἐποπτεύσαντες τὴν ἐν φόβῳ ἀγνὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν.

3 Ὡς ἔσω ἔχ' ὁ ἔξωθεν ἁμπλοκῆς τριχῶν, καὶ περιδέσιως χρυσίων, ἢ ἐνδύσιως ἱματίων κόσμου·

Ὁ Μοίως αἱ γυναῖκες, ἡ ὑποτάσσονται εἰς τὴν ἰδίαν τῆς ἀνδρὸς, καὶ ἔτι· ἀν εἶναι τινὲς ὅπῃ διὲν πείθονται εἰς τὸν λόγον, τὰ κερδεθῶσι ἐνταῖοι διὰ τῆς ἀναστροφῆς τῶν γυναικῶν χωρὶς λόγον·

2 Βλέποντες τὴν καθαρὰν ἀναστροφὴν σας μὲ φόβον.

3 Τῶν ὁποίων (γυναικῶν) ὁ γολισμὸς ἄς εἶναι, ὅχι ἀπὸ ἔξω ἤγων τοῦ πλεξίματ· τῶν τριχῶν, καὶ τῆς περιδέσιως τῶν μαλαγματικῶν, ἢ τοῦ φορέματ· τῶν ἱδνμάτων·

4 Ἀλλ' ὁ κρυπτός τῆς καρδίας ἄνθρωπος, ἐν τῷ ἀφάρτῳ τοῦ πρᾶξαι καὶ ἡσυχίᾳ πνεύματος, ὁ ἐστὶν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ πολυτελής.

5 Οὕτω γὰρ ποτε καὶ αἱ ἄγναι γυναῖκες αἱ ἐλπίζουσαι ἐπὶ τὸν Θεόν, ἐκόςμεν ἑαυτάς, ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσι·

ὅ Ὡς Σάρρα ὑπήκουσε τῷ Ἀβραάμ, κύριον αὐτὸν καλέσασα, ἧς ἐγενήθητε τέκνα, ἀγαδοποιῶσαι, καὶ μὴ φοβέμεναι μηδεμίαν πτύησιν.

7 Οἱ ἄνδρες ὁμοίως, συνεικνότες κατὰ γνώσιν, ὡς ἀσθενεῖσιν σκεύει τῇ γυναικίᾳ ἀπονέμουτες τιμὴν, ὡς καὶ συγκληρονόμοις χάριτος ζωῆς, εἰς τὸ μὴ ἐκκόπτεσθαι τῆς προσευχῆς ὑμῶν.

8 Τὸ δὲ τέλος, πάντες ὁμόφρονες, συμπαθεῖς, φιλάδελφοι, εὐσπλαγχνοί, φιλόφρονες·

9 Μὴ ἀποδίδόντες κακὸν ἀντὶ κακοῦ, ἢ λοιδορίαν ἀντὶ λοιδορίας· τὸναντίον δὲ, εὐλογεῖντες· εἰδότες ὅτι εἰς τὸ ἐκκληθῆτε, ἵνα εὐλογίαν κληρονομήσητε.

10 Ὁ γὰρ θεὸς ζῶν

4 Ἀλλ' ὁ κρυπτός τῆς καρδίας ἄνθρωπος, μὲ τὴν ἀφάρσειαν τοῦ πρᾶξαι καὶ ἡσυχίᾳ πνεύματος, τὸ ὅποιον εἶναι πολύτιμον ὁμολογᾷ εἰς τὸν Θεόν.

5 Διατὶ τέτοιαις λογῆς καὶ τὸν παλαιὸν καιρὸν αἱ ἄγναι γυναῖκες ὅπως ἤλπιζαν εἰς τὸν Θεόν, ἐξόλιζαν τοῦ λόγου τῆς, ἔσονται καὶ ὑποτάσσονται εἰς τὴν ἰδίαν τῆς ἀνδρὸς·

ὅ Ὡς ἡ Σάρρα ὑπήκουσε τοῦ Ἀβραάμ, καὶ τὸν ἐκράζει αὐθέντη, τῆς ὁποίας ἐσὶς ἐγενήκατε τέκνα, κάμνοντες καλόν, καὶ μὴ φοβέμεναι καίνα φόβον.

7 Ὅμοίως εἰ ἄνδρες, καὶ συγκατοικῆσι μὲ ταῖς γυναικαῖς μὲ γνώσιν, δίδοντι τιμὴν εἰς τὸ γυναικεῖον γένος, ὡς ἂν ἀγγέλων ἀδυνατώτεροι, ὡς ἂν ὅπως εἶναι καὶ αὐταῖς συγκληρονόμοι χάριτος ζωῆς διὰ καὶ μὴν ἐμποδίζονται αἱ προσευχαῖς σας.

8 Καὶ τὰ τέλος, ἅλοι καὶ ἴσοις ὁμολογῶντες, συμπαθητικοί, φιλάδελφοι, εὐσπλαγχνοί, ἡμεῖς·

9 Να μὴ ἀποδίδετε κακὸν ἀντὶ κακοῦ, ἢ ὕβριν ἀντὶ ὕβρισεως· ἀλλὰ τὸ ἐναντίον καὶ εὐλογεῖτε· ἐξυμνοῦντες ὅτι εἰς τὸ ἐκκληθῆκατε, διὰ καὶ κληρονομήσετε εὐλογίαν.

10 Διατὶ ὅποιος θεὸς ζῶν

ἀγαπᾶν, καὶ ἰδεῖν ἡμέρας ἀγαθᾶς, παυσάτω τὴν γλῶσσαν αὐτῆ ἀπὸ κακῆ, καὶ χεῖλη αὐτῆ τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον.

11 Ἐκκλινάτω ἀπὸ κακῆ, καὶ ποιησάτω ἀγαθόν· ζητήσάτω εἰρήνην, καὶ διωξάτω αὐτήν.

12 Ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὅσα αὐτῆ εἰς δέξιν αὐτῶν· πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακά.

13 Καὶ τίς ὁ κακῶσων ἑμᾶς, ἰὰν τοῦ ἀγαθῆ μιμηταὶ γένησθε;

14 Ἀλλ' εἰ καὶ πάσχετε διὰ δικαιοσύνην, μακάριοι· τὸν δὲ φόβον αὐτῶν μὴ φοβηθῆτε, μηδὲ ταραχθῆτε.

15 Κύριον δὲ τὸν Θεὸν ἀγιασάτε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν· ἔτοιμοι δὲ αἰεὶ πρὸς ἀπολογίαν παντὶ τῷ αἰτῶντι ὑμᾶς λόγον περὶ τῆς ἐν ἡμῖν ἐλπίδος, μετὰ περυσότητος καὶ φόβου.

16 Συνείδησιν ἔχοντες ἀγαθὴν· ἵνα ἐν ᾧ καταλαβῶσιν ὑμῶν ὡς κακοποιῶν, καταισχυθῶσιν οἱ ἐπηρεάζοντες ὑμῶν τῇ ἀγαθῇ ἐν Χριστῷ ἀναστροφῇ.

17 Κρεῖττον γὰρ ἀγαθο-

ἀγαπᾶ ζῶν, καὶ νὰ εἰδῇ ἡμέραις ἀγαθαῖς, ἅς παύσῃ τὴν γλῶσσαν αὐτῆ ἀπὸ κακόν, καὶ τὰ χεῖλη τε νὰ μὴ λαλῶσι δόλον.

11 Ἄς φύγῃ ἀπὸ τοῦ κακόν, καὶ ἅς κάμει καλόν· ἅς ζητήσῃ εἰρήνην, καὶ ἅς τὴν ἀκολουθήσῃ.

12 Ὅτι τὰ μάτια τοῦ Κυρίου εἶναι εἰς τοὺς δικαίους, καὶ τὰ αὐτία τε (αἰοικτὰ) εἰς τὴν δέξιν· τῆς· ἀμὴ τὸ πρόσωπον τοῦ Κυρίου εἶναι ἰσχυρόν· εἰς ἐκείνους ὅπῃ κάμνεν κακά.

13 Καὶ ποῖος εἶναι ἐκεῖνος ὅπῃ ἰὰ σᾶς κακοποιήσῃ, ἰὰν ἑσμεῖς μιμηθῆτε τὸ καλόν;

14 Ἀλλὰ ἰὰν καὶ πάσχετε διὰ τὴν δικαιοσύνην, καλότηχοι (εἰσδε)· καὶ τὸν φόβον ἐκείνων μὴ τὸν φοβηθῆτε, μηδὲ ἰὰ συγχυσοθῆτε.

15 Ἀλλὰ ἀγιάστε Κύριον τὸν Θεὸν· μίσα εἰς ταῖς καρδίαις σας· καὶ νὰ εἰσθε πάντοτε ἔτοιμοι εἰς ἀπολογία, νὰ ἀποκρίνησθε μὲ περυσότητα καὶ μὲ φόβον εἰς κάθε ἕνα ὅπῃ σᾶς ζητᾷ λογαριασμὸν διὰ τὴν ἐλπίδα ὅπῃ ἔχετε.

16 Ἐχόντες συνείδησιν καλὴν· διὰ νὰ ἐντραπῶσιν ἐκεῖνοι ὅπῃ συκοφαντῶσι τὴν καλὴν σας ἀναστροφῇ, ὅπῃ ἔχετε εἰς τὸν Χριστόν, ἀντὶς ἐκεῖνο ὅπῃ σᾶς καταλαβῶσιν ὡς ἄν κακοποιούς.

17 Διατὶ καλῖτερον εἶναι,

4 P

ποιῶντας, εἰ θέλει τὸ θέλημα
τοῦ Θεοῦ, πάσχειν, ἢ κακο-
ποιῶντας·

18 Ὅτι καὶ Χριστὸς ἄπαξ
περὶ ἁμαρτιῶν ἔπαθε, δίκαιος
ὑπὲρ ἀδίκων· ἵνα ἡμᾶς προ-
σαγάγῃ τῷ Θεῷ, θανατωθεὶς
μὲν σαρκί, ζωοποιηθεὶς δὲ τῷ
Πνεύματι·

19 Ἐν ᾧ καὶ τοῖς ἐν
φυλακῇ πνεύμασι πορευθεὶς
ἐκέρυξεν,

20 Ἀπειθήσασί ποτε,
ὅτε ἄπαξ ἐξεδέχετο ἡ τοῦ
Θεοῦ μακροθυμία ἐν ἡμέ-
ραις Νῶε, κατασκευαζομένης
κιβωτῆ, εἰς ἣν ὀλίγοι
(τετάρτην ὀκτῶ) ψυχαὶ
διεσώθησαν δι' ὕδατος·

21 Ὡς καὶ ἡμᾶς αἰτί-
τυποι οὖν σώζει βάπτισμα,
(ἢ σαρκὸς ἀπόδρασις ῥύπης,
ἀλλὰ συνειδήσεως ἀγαθῆς
ἐπερωτήμας εἰς Θεόν) δι'
ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ,

22 Ὅς ἐστὶν ἐν δεξιᾷ
τοῦ Θεοῦ, πορευθεὶς εἰς
οὐρανό, ὑποταγέντων αὐτῷ
ἀγγέλων καὶ ἐξουσιῶν καὶ
δυνάμεων.

κάμνοντες καλὸν (ἀν θέλη
τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ) ἵνα
πάσχετε, παρὰ κάμνοντες
κακόν·

18 Ὅτι καὶ ὁ Χριστὸς μίαν
φορὰν ἔπαθε διὰ ταῖς ἁμαρ-
τίαις, ὁ δίκαιος διὰ τῆς
αδίκης· διὰ ἡμᾶς φέρῃ εἰς
τὸν Θεόν, ἔγωντας ἡμᾶς ἰθα-
τύωθαι εἰς τὸ κοῦμι, καὶ ἡμᾶς
ἐξωποιοῦν μὲ τὸ Πνεῦμα·

19 Μὲ τὸ ὅποσον ἔγωντας
ἡμᾶς ἐπῆγεν, ἐκέρυξε καὶ εἰς τὰ
πνεύματα ὅπῃ εἶναι μέσα τὰ
τὴν φυλακὴν,

20 Εἰς ἐκείνης λέγω ὅπῃ
ἀπειθήσαν ἕνα καιρὸν, ὅταν
μίαν φορὰν ἡ μακροθυμία τοῦ
Θεοῦ τῆς αἰέμενης (ἡ μετανοή-
σαν) εἰς ταῖς ἡμέραις τοῦ Νῶε,
ὅταν ἐγίνετο ἡ κιβωτός, εἰς
τὴν ὁποίαν ὀλίγοις, ἦγον
ὀκτῶ ψυχαῖς, ἐγλίττωσαι
διαμίσθην τοῦ νεῦ.

21 Τῇ ὁποίᾳ τὸ αἰτίτυπον
ἦγον τὸ βάπτισμα, (ὅχι ἢ
κάθαρσις τῆς λέρας τῆς σαρ-
κὸς, ἀλλὰ τὸ ἐρωτήμα τῆς
καλῆς συνειδήσεως εἰς Θεόν),
τῶρα καὶ ἡμᾶς σώσει, διαμίσθην
τῆς ἀναστάσεως τοῦ Ἰησοῦ
Χριστοῦ,

22 Ὁ ὅποιος Χριστὸς εἶται
εἰς τὴν δεξιάν τοῦ Θεοῦ, ἔγων-
τας ἡμᾶς ἐπῆγεν εἰς τὸν οὐρανόν,
καὶ ἡμᾶς τοῦ ὑπετάχθησαν
ἄγγελοι καὶ ἐξουσίαι καὶ
δυνάμεις.

Κεφ. δ'. 4.

ΧΡΙΣΤῸ ἔν παθόντῳ ὑπὲρ ἡμῶν σαρκί, καὶ ὑμεῖς τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ὀπλίσασθε, ὅτι ὁ παθὼν ἐν σαρκί, πέπαυται ἁμαρτίας,

2 Εἰς τὸ μηκέτι ἀνθρώπων ἐπιθυμίαις, ἀλλὰ θείῳ Θεῷ τὸν ἐπίλοιπον ἐν σαρκί βιώσαι χρόνον.

3 Ἀρκετὸς γὰρ ἡμῖν ὁ παρεληλυθὼς χρόνῳ τοῦ βίῃ τοῦ θείου τῶν ἱδῶν κατεργάσασθαι, πεπορευμένους ἐν ἀσελγείαις, ἐπιθυμίαις, οἰνοφλυγίαις, κώμοις, πότοις, καὶ ἀδιμίτοις εἰδωλολατρείαις·

4 Ἐν ᾧ ξινίζονται μὴ συντρέχόντων ὑμῶν εἰς τὴν αὐτὴν τῆς ἀσωτίας ἀνάχυσιν, βλασφημῶντες·

5 Οἱ ἀποδώσονται λόγον τῷ ἑτοίμως ἔχοντι κρίναι ζῶντας καὶ νεκροὺς·

6 Εἰς τῆτο γὰρ καὶ νεκροὺς εὐαγγελίσθη, ἵνα κριθῶσι μὲν κατὰ ἀνθρώπου σαρκί, ζῶσι δὲ κατὰ Θεὸν πνεύματι.

7 Πάντων δὲ τὸ τέλῳ ἡγγικε· σωφρονήσατε ἔν, καὶ νήψατε εἰς τὰς προσευχάς.

Ἔσταντας λοιπὸν νὰ ἔπαθεν ὁ Χριστὸς εἰς τὴν σάρκα διὰ λόγῳ μας, καὶ ἰσεῖς τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ἀρματωθῆτε, ὅτι ἐκεῖνος ὁπῶ ἔπαθεν εἰς τὴν σάρκα, ἔπαυσεν ἀπὸ τὴν ἁμαρτίας,

2 Εἰς τὸ νὰ μὴν ζῇ πλέον εἰς ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ νὰ ζῇ εἰς τὸ θείον Θεῷ, τὸν ἐπίλοιπον καιρὸν ὁπῶ ζῇ εἰς τὴν σάρκα.

3 Διὰ τὴν φθάνει μας ὁ ἀπερασμένος καιρὸς τῆς ζωῆς, ὁπῶ ἐκάμαμεν τὸ θείον τῶν ἱδῶν, περιπατῶντες εἰς ἀσελγείαις, ἐπιθυμίαις, μίθαις, πολυφαγίαις, ποτῶν, καὶ ἁνομαῖς εἰδωλολατρείαις·

4 Εἰς τὸ ὅποιον παραξενίζονται βλασφημῶντες, μετὸ νὰ μὴ συντρέχετε εἰς τὴν αὐτὴν ἀνάχυσιν τῆς ἀσωτίας·

5 Οἱ ὅποιον θείωσιν ἀποδώσει λογαριασμὸν ἐκεῖνος ὁπῶ εἶναι ἑτοιμῶς νὰ κρίνῃ καὶ ζωντανῶν καὶ νεκρῶν·

6 Διὰ τὴν διὰ τέτην τὴν ἀφορμὴν εὐαγγελίσθη καὶ εἰς ἐκεῖνους ὁπῶ εἶναι νεκροὶ, διὰ νὰ κριθῶσιν εἰς τὴν σάρκα, κατὰ ἀνθρώπου, καὶ νὰ ζῶσιν εἰς τὸ πνεῦμα κατὰ Θεόν.

7 Καὶ τὸ τέλῳ ὁλοῶν ἐσθῆμωσι· σωφρονοῦντι λοιπὸν, καὶ ἐξυπνίσατε εἰς ταῖς προσευχαῖς.

4 P 2

8 Πρὸ πάντων δὲ τὴν εἰς ἑαυτὸς ἀγάπην ἐκτενῆ ἔχοντες· ὅτι ἡ ἀγάπη καλύπτει πληθύνοντες ἀμαρτιῶν.

9 Φιλόξενοι εἰς ἀλλήλους, ἅπαντες γογγυσμῶν.

10 Ἐκαστος καθὼς ἔλαβε χάρισμα, εἰς ἑαυτὸς αὐτὸ διακονῶντες, ὡς καλοὶ οἰκονόμοι τοῦ χάριτος τοῦ Θεοῦ.

11 Εἴ τις λαλεῖ, ὡς λόγια Θεοῦ· εἴ τις διακονεῖ, ὡς ἐξ ἰσχύος· ἢ ὡς χορηγεῖ ὁ Θεός· ἵνα ἐν πᾶσι δοξάζεται ὁ Θεὸς διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ εἰσιν ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων· Ἀμήν.

12 Ἀγαπητοί, μὴ ξενίζεσθε τῇ ἐν ὑμῖν πυρώσει πρὸς πειρασμὸν ὑμῖν γινόμενῃ, ὡς ξένη ὑμῖν συμβαίνει·

13 Ἀλλὰ καθὼς κοινωνοῦτε τοῖς τοῦ Χριστοῦ παθήμασι, χαίρετε, ἵνα καὶ ἐν τῇ ἀποκαλύψει τῆς δόξης αὐτοῦ χαρῇτε ἀγαλλιώμενοι.

14 Εἰ οὐκ ἐκείσεσθε ἐν ὀνόματι Χριστοῦ, μακάριοι· ὅτι τὸ τῆς δόξης καὶ τοῦ τοῦ Θεοῦ Πνεῦμα ἐφ' ὑμᾶς ἀναπαύεται· κατὰ μὲν αὐτὴς

8 Καὶ προτίτερα ἀπὸ ὅλα νὰ ἔχετε ἕνα μὴ τὸν ἄλλον ἀγάπην δυνατὴν· ὅτι ἡ ἀγάπη θέλει σκεπάζει πληθύνοντες ἀμαρτιῶν.

9 Νὰ εἰσθε φιλόξενοι ἀνέμεσά σας χωρὶς γογγυσμῶν.

10 Καθὼς καθ' ἕνα εἶλατε χάρισμα, νὰ τὸ διακονῇτε ἕνας εἰς τὸν ἄλλον, ὡς ἀνὴρ καλὸς οἰκονόμος τῆς πολυλόγου χάριτος τοῦ Θεοῦ.

11 Ἐὰν κανένας λαλῇ, (ἢ λαλῇ) ὡς ἀνὴρ λόγια Θεοῦ· εἴαν κανένας διακονῇ, (ἢ διακονῇ) ὡς ἀνὴρ ἀπὸ τῆς δυνάμεως τῆς ὁποίας τοῦ χαρίζεται ὁ Θεός· διὰ νὰ δοξάζεται εἰς ὅλα ὁ Θεὸς διὰ τὴν ἐκείσεσθε τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸν ὅποιον εἶναι ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων· Ἀμήν.

12 Ἀγαπητοί, μὴ παύει ξενίζεσθε εἰς τὴν δοκιμὴν ὅπου γίνεται μὴ φωτίαν εἰς ἑσᾶς εἰς πειρασμὸν, ὡς ἀνὰ σᾶς ἐκείσεσθε·

13 Ἀλλὰ καθὼς κοινωνοῦτε εἰς τὰ παθήματα τοῦ Χριστοῦ, χαίρετε, διὰ νὰ χαρῇτε ἀγαλλιώμενοι καὶ εἰς τὴν φανέρωσιν τῆς δόξης τοῦ.

14 Ἐὰν οὐκ ἐκείσεσθε διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, εἰσθε καλὸι τυχοῖ· ὅτι τὸ Πνεῦμα τῆς δόξης καὶ τοῦ Θεοῦ ἀναπαύεται εἰς ἑσᾶς· καὶ κατ

βλασφημιῖται, κατὰ δὲ ὑμᾶς
δοξάζεται.

15 Μὴ γάρ τις ὑμῶν
πισχέτω ὡς φονεὺς, ἢ
κλέπτης, ἢ κακοποιός, ἢ ὡς
ἄλλοτριεπισκοπῶν·

16 Εἰ δὲ ὡς Χριστιανός,
μὴ αἰσχυνέσθω, δοξαζέτω
δὲ τὸν Θεὸν ἐν τῷ μέρει
τέτῳ.

17 Ὅτι ὁ καιρὸς τοῦ
ἄρξασθαι τὸ κρίμα ἀπὸ τοῦ
οἴκου τοῦ Θεοῦ· εἰ δὲ πρῶτον
ἀφ' ἡμῶν, τί τὸ τέλῳ τῶν
ἀπειθέων τῷ τοῦ Θεοῦ
εὐαγγελίῳ;

18 Καὶ εἰ ὁ δίκαιος
μόλις σώζεται, ὁ ἀσεβὴς καὶ
ἁμαρτωλὸς πῶς φανίται;

19 Ὡς καὶ οἱ πάσχοντες
κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὡς
πιστῶς κτιστῇ παρατιθέσθωσαν
τὰς ψυχὰς ἑαυτῶν ἐν ἀγαθο-
ποιίᾳ.

ἐκείνης βλασφημιῖται, ἀλλὰ
κατὰ σᾶς δοξάζεται.

15 Διατὶ καὶ κανίνας ἀπὸ
σᾶς ἄς μὴν πάσχει ὡς ἀν-
φονεῖας, ἢ κλέπτης, ἢ κακο-
ποιός, ἢ ὡς ἀνὸς ὅπῃ παρατρεῖ
τὰ πράγματα τῶν ἄλλων·

16 Ἀλλὰ εἰς ἅν πάσχει ὡς ἀν-
Χριστιανός, ἄς μὴν ἐντρέπεται,
ἀλλὰ ἄς δοξάζει τὸν Θεὸν εἰς
τὸ μέρος ἐκείνου.

17 Ὅτι ὁ καιρὸς ἔφθασεν
τὸ νὰ ἀρχίσῃ ἡ κρίσις ἀπὸ
τοῦ σπῆτι τοῦ Θεοῦ· καὶ εἰς
ἀρχίσει πρῶτον ἀπὸ λόγου
μας, τί θέλει εἶσθαι τὸ τέλῳ
ἐκείνων ὅπῃ δὲν πείθονται εἰς
τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ;

18 Καὶ εἰς ὁ δίκαιος
μόλις σώζεται, ὁ ἀσεβὴς καὶ
ἁμαρτωλὸς πῶς θέλει φανῇ;

19 Εἰς τόσον ὅπῃ καὶ
ἐκείνοι ὅπῃ πάσχειν κατὰ τὸ
θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἄς συστήσῃ
ὡς ἀνὸς πρὸς κρίσιν ταῖς
ψυχαῖς τῆς, κάμνοντες καλὰ
ἔργα.

Κεφ. ε'. 5.

ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΗΣ τῆς ἐν ὑμῖν
παρακαλῶ ὁ συμπρεσ-
βύτερος καὶ μάρτυς τῶν τοῦ
Χριστοῦ παθημάτων, ὁ καὶ τῆς
μιλήσεως ἀποκαλύπτεισθαι
δόξης κοινωνός,

2 Ποιμάνετε τὸ ἐν ὑμῖν
ποίμνιον τοῦ Θεοῦ, ἐπισχο-
πῶντες μὴ ἀναγκαστῶς, ἀλλ'

ἘΓΩ ὁ συμπρεσβύτερος, καὶ
μάρτυρας τῶν παθημάτων
τοῦ Χριστοῦ, καὶ κοινωνός τῆς
δόξης τοῦ Θεοῦ μέλλει νὰ φανερωθῇ,
παρακαλῶ τῆς πρεσβυτέρης
ὅπῃ εἶναι εἰς ἰσᾶς,

2 Ποιμάνετε τὸ ποίμνιον
τοῦ Θεοῦ ὅπῃ εἶναι εἰς ἰσᾶς,
φροντίζοντες καὶ φυλάττοντες

ἐκυσίως· μηδὲ αἰσχροκερδῶς,
ἀλλὰ προθύμως·

3 Μηδ' ὡς κατακυριεύοντες
τῶν κλήρων, ἀλλὰ τύποι γινόμενοι
τοῦ ποιμανίᾳ.

4 Καὶ φανερωθέντος τοῦ
ἀρχιποιμένου, κομιεῖσθε τὸν
ἀμαράντινον τῆς δόξης σέ-
φανον.

5 Ὅμοιως νεώτεροι ὑποτά-
γητε πρεσβυτέροις· πάντες δὲ
ἀλλήλοις ὑποτασσόμενοι, τὴν
ταπεινοφροσύνην ἐγκομίζον-
τες, ὅτι ὁ Θεὸς ὑπερφάνοις
ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ
δίδωσι χάριν.

6 Ταπεινώθητε ἕν ὑπὸ
τὴν κραταίαν χεῖρα τοῦ
Θεοῦ, ἵνα ὑμᾶς ὑψώσῃ ἐν
καιρῷ.

7 Πᾶσαν τὴν μέριμναν
ὑμῶν ἐπιρρίψαντες ἐπ' αὐτόν,
ὅτι αὐτῷ μέλει περὶ ὑμῶν.

8 Νήψατε, γρηγορήσατε,
ὅτι ὁ ἀντίδικος ὑμῶν διά-
βολος, ὡς λέων ὠρυόμενος,
περιπατεῖ, ζητῶν τίνα
καταπιῇ.

9 Ὡν ἀντίστητε σεριοὶ
τῇ πίσει, εἰδότες τὰ αὐτὰ
τῶν παθημάτων τῇ ἐν
κόσμῳ ὑμῶν ἀδιλφότητι
ἐπιτιλιεῖσθαι.

10 Ὁ δὲ Θεὸς πάσης
χάριτος, ὁ καλίσας ἡμᾶς

το, μὴ τανικῶς, ἀλλὰ μὲν τὸ
θέλημα σας· μὴ αἰσχροκερδῶς,
ἀλλὰ προθύμως·

3 Μηδ' ὡς ἀνὰ κατακυρι-
εύετε τῶν κλήρων, ἀλλὰ γινόμε-
νοι τύποι τοῦ ποιμανίᾳ.

4 Καὶ ὅταν φανῇ ὁ
ἀρχιποιμένας, θέλτε πᾶσι
τὸν ἀμαράντινον τίφανον
τῆς δόξης.

5 Ὅμοιως οἱ νεώτεροι
ὑποτάγητε εἰς τὴν γειροτο-
νίαν· καὶ ὅλοι ὑποτάσσοντες
ἑαυτοὺς εἰς τὸν ἄλλον, ὡς ἐν
τῇ ταπεινοφροσύνῃ, ὅτι ὁ
Θεὸς ἐναντιῖται τῶν ὑπερη-
φάνων, καὶ δίδει χάριν εἰς
τὴν ταπεινίαν.

6 Ταπεινώθητε λοιπὸν
ἀποκάτω εἰς τὸ δυνατόν χεῖρα
τοῦ Θεοῦ, διὰ τὴν ὑμῶν ὑψώσιν
εἰς τὸν καιρὸν.

7 Ὡς ὅλην σας τὴν φροντίδα
ἐρίξτε τῇ ἀπαγωγῇ αὐτοῦ, ὅτι
αὐτὸς φροντίζει διὰ λόγον σας.

8 Ἐξουιοῦσατε, ἀγρυπνί-
σατε, ὅτι ὁ διάβολος, ὁ ἵκα-
τίς σας, ὡς ὡς λέων, ὁ ὅπου
βρύχεται, περιπατεῖ, ζητῶν
τίνα καταπιῇ.

9 Τὸν ὅπου ὅπου ἐναντιῖται
τοῦ ὄντος βίβαιοι εἰς τὴν
πίσιν, ἵκεν ὅπως πᾶσι
ὅμοια παθήματα τελευτῶ-
νται εἰς τὴν ἀδιλφίαν σας
ὅπου εἶναι εἰς τὸν κόσμον.

10 Καὶ ὁ Θεὸς ὅλης τῆς
χάριτος, ὁ καλίσας ἡμᾶς

εἰς τὴν αἰώνιον αὐτῷ δόξαν
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὀλίγων
παθόντας αὐτὸς καταρτίσαι
ὑμᾶς, στηρίξαι, σθενώσαι,
θεμελιώσαι.

11 Αὐτῷ ἡ δόξα, καὶ τὸ
κράτ^ς εἰς τὰς αἰώνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

12 Διὰ Σιλβανῷ ὑμῖν
τοῦ πιστοῦ ἀδελφοῦ (ὡς
λογίζομαι) δι' ὀλίγων
ἔγραψα, παρακαλῶν καὶ
ἐπιμαρτυρῶν ταύτην εἶναι
ἀληθινὴ χάριν τοῦ Θεοῦ εἰς
τὴν ἐσῆκατε.

13 Ἀσπάζεταιται ὑμᾶς ἡ
ἐν Βαβυλῶνι συνεκλεκτή, καὶ
Μάρκ^ς ὁ υἱός μου.

14 Ἀσπάσασθε ἀλλήλους
ἐν φιλήματι ἀγάπης. Εἰρήνη
ὑμῖν πᾶσι τοῖς ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ. Ἀμήν.

† Ἀπὸ Βαβυλῶνος ἐγράφη
ὑπὸ τοῦ Πέτρου πρὸς τὰς
ἐν τῇ Ἀσίᾳ Ἰουδαίας τὰς
ἐν Χριστῷ πιστεύσαντας.

εἰς τὴν αἰώνιον τῇ δόξαν εἰς
τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν, μὴ τὸ νὰ
κακοπαθήσετε ὀλίγων, αὐτοὺς
νὰ σᾶς διορθώσῃ, νὰ σᾶς
στηρίξῃ, νὰ σᾶς δυναμώσῃ, νὰ
σᾶς θεμελιώσῃ.

11 Εἰς αὐτὸν ὡς εἶναι
δόξα καὶ κράτ^ς, εἰς τὰς
αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

12 Διαμίσθω τοῦ Σιλβανῷ
τοῦ πιστοῦ ἀδελφοῦ (καθὼς
λογιάζω) σᾶς ἔγραψα μὴ
ὀλίγα λόγια, νηδευόμενος καὶ
μαρτυρῶντας ὅτι νὰ εἶναι
ἀληθινὴ ἐπέτη ἡ χάρις τοῦ
Θεοῦ, εἰς τὴν ὁποίαν ἐσεῖς
ἐκείσθε.

13 Χαιρετᾷ σας ἡ δια-
γμῆνη μετ' ἰσοῦς ἐκκλησία
ὅπου εἶναι εἰς τὴν Βαβυλῶνα,
καὶ Μάρκ^ς ὁ υἱός μου.

14 Χαιρετηθῆτε ἑστέ
ἕνας τὸν ἄλλον, μὴ φίλημα
τῆς ἀγάπης. Ἄς εἶναι εἰρήνη
εἰς ὅλους σας, ὅσοι εἰσθε εἰς
τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν. Ἀμήν.

† Ἀπὸ Βαβυλῶνα ἐγράφη
ἀπὸ τὸν Πέτρον εἰς τὰς ἐν τῇ
Ἀσίᾳ Ἰουδαίας τὰς ἐν Χριστῷ
πιστεύοντες.

ΠΕΤΡΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ

ΔΕΥΤΕΡΑ.

Κεφ. α'. 1.

ΣΥΜΕΩΝ Πέτρος, δούλος
καὶ ἀπόστολος Ἰησοῦ
Χριστοῦ, τοῖς ἰσότημον ἡμῖν
λαχθεῖσι πίστιν ἐν δικαιοσύνῃ
τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ σωτῆρος
Ἰησοῦ Χριστοῦ.

2 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη
πληθυνεῖν ἐν ἐπιγνώσει τοῦ
Θεοῦ, καὶ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου
ἡμῶν.

3 Ὡς πάντα ἡμῖν τῆς
Θείας δυνάμεως αὐτῆ τὰ πρὸς
ζωὴν καὶ εὐσέβειαν διδωρη-
μένης, διὰ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ
καλέσαντος ἡμᾶς διὰ δόξης
καὶ ἀρετῆς.

4 Δι' ὧν τὰ μέγιστα ἡμῖν
καὶ τίμια ἐπαγγέλματα
δεδώρηται, ἵνα διὰ τούτων
γένησθε Θείας κοινωνοὶ
φύσεως, ἀποφυγόντες τῆς
ἐν κόσμῳ ἐν ἐπιθυμίᾳ
φθοράς.

5 Καὶ αὐτὸ τούτο δὲ σπε-
δὴν πᾶσαν παρεισενέγκαντες,
ἐπιχορηγήσατε ἐν τῇ πίστει
ὑμῶν τὴν ἀρετὴν, ἐν δὲ τῇ
ἀρετῇ τὴν γνώσιν.

6 Ἐν δὲ τῇ γνώσει τῇ

ΣΥΜΕΩΝ Πέτρος, δούλος
καὶ ἀπόστολος τοῦ Ἰησοῦ
Χριστοῦ, εἰς ἐκείνους ὅπου ἔλαχαν
πίστιν ἰσότημον μετ' ἡμᾶς εἰς
δικαιοσύνην τοῦ Θεοῦ καὶ σω-
τῆρός μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

2 Χάρις καὶ εἰρήνη αἱ
πληθυνθῇ εἰς ἡμᾶς εἰς ἐπιγ-
νώσιν τοῦ Θεοῦ, καὶ Ἰησοῦ
τοῦ Κυρίου μας.

3 Καθὼς ἡ Θεία τῇ
δύναμις ἡμᾶς ἐχάρισεν ἐκείνη
ὅλα, ὅπως εἶναι ἀναγκαῖα εἰς
τὴν ζωὴν καὶ εὐσέβειαν, δια-
μέσω τῆς ἐπιγνώσεως ἐκείνης
ὅπως ἡμᾶς ἐκάλεσεν μετὰ δόξαν
καὶ ἀρετὴν.

4 Διαμέσω τῶν ὁποίων
ἡμᾶς ἐχάρισθησαν τὰ πολλὰ
μεγάλαι καὶ τίμια ταῖς ἐξαιρέ-
ταις, διὰ τὰ γενήθητε διαμέσου ἐκείνων
κοινωνοὶ τῆς Θείας φύσεως,
φεύγοντες ἀπὸ τῆς φθορᾶς
ὅπως εἶναι μετὰ ἐπιθυμίαν εἰς
τὸν κόσμον.

5 Καὶ εἰς αὐτὸ τούτο
φέρειντες καθ' ὅσον σπουδὴν, προσ-
θείτε εἰς τὴν πίστιν σας τὴν
ἀρετὴν, καὶ εἰς τὴν ἀρετὴν
τὴν γνῶσιν.

6 Καὶ εἰς τὴν γνῶσιν τὴν

ἐγκράτειαν, ἐν δὲ τῇ ἐγκρατείᾳ τὴν ὑπομονὴν, ἐν δὲ τῇ ὑπομονῇ τὴν ἐξοσίθειαν,

7 Ἐν δὲ τῇ εὐσεβείᾳ τὴν φιλαδελφίαν, ἐν δὲ τῇ φιλαδελφίᾳ τὴν ἀγάπην.

8 Ταῦτα γὰρ ὑμῖν ὑπάρχοντα, καὶ πλεονάζοντα, ἐκ ἀργῆς ἕδδ' ἀκέρως καθίστησιν εἰς τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπιγίνωσιν.

9 Ὡς γὰρ μὴ πάρεσι ταῦτα, τυφλὸς ἴσιν, μυωπάζων, ληθὴν λαβὼν τοῦ καθαρισμοῦ τῶν πάλαι αὐτῷ ἁμαρτιῶν.

10 Διὸ μᾶλλον, ἀδελφοί, σπουδάσατε βίβαιαν ὑμῶν τὴν κλῆσιν καὶ ἐκλογὴν ποιῆσθαι· ταῦτα γὰρ ποιῶντες ἂ μὴ πταίσῃτε ποτε.

11 Οὕτω γὰρ πλυσίως ἐπιχορηγηθήσεται ὑμῖν ἡ εἰσοδῶς εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ.

12 Διὸ οὐκ ἀμελήσω ὑμᾶς ἀλλ' ὑπομιμνήσκω περὶ τούτων, καί περ εἰδότες, καὶ ἐξηργημένοι ἐν τῇ παρότρυνσιν ἀληθείας.

13 Δίκαιον δὲ ἡγοῦμαι, ἵφ' ὅσον εἰμὶ ἐν τούτῳ τῷ σκηνώματι, διηγείρειν ὑμᾶς ἐν ὑπομνήσεσι.

14 Εἰδὼς ὅτι ταχινὴ ἴσιν ἡ ἀποθέσις τοῦ σκηνώματός

ἐγκράτειαν, καὶ εἰς τὴν ἐγκράτειαν τὴν ὑπομονὴν, καὶ εἰς τὴν ὑπομονὴν τὴν ἐξοσίθειαν,

7 Καὶ εἰς τὴν ἐξοσίθειαν τὴν φιλαδελφίαν, καὶ εἰς τὴν φιλαδελφίαν τὴν ἀγάπην.

8 Διατὶ ἂν ἐν ταῖς εὐρίσκωνται εἰς ἑσᾶς, καὶ αὐξάνουσιν πλυσίως, διὸ σᾶς ἀφίμω ἀργῆς ἕδδ' ἀκέρως εἰς τὴν ἐπιγίνωσιν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

9 Διατὶ ἐκείνῳ ὅπῃ δὲν ἔχει ἐν ταῖς, εἶναι τυφλὸς, καὶ σφαλίζει τὰ μάτια τε, καὶ ἀλησμονήσει τὸν καθαρισμὸν τῶν παλαιῶν τε ἁμαρτιῶν.

10 Διὰ τούτο, ἀδελφοί, περισσότερον σπουδάσατε νὰ κάμειτε βίβαιοι τὸν καλίσμον σας καὶ τὸ διάλογμά σας· διατὶ κάμνοντες ἐν ταῖς διὸ θέλει σφάλλει ποτε.

11 Διατὶ τέτοιαις λογῇς θέλει σᾶς δοθῇ πλυσίως ἡ εἰσοδῶς εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν τοῦ Κυρίου μας, καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ.

12 Διὰ τούτο δὲν θέλω ἀμελήσει νὰ σᾶς ἀναθυμίζω πάντοτε ἐν ταῖς, ἀγκαλὰ καὶ τὰ ἐξεύρετε, καὶ ἴσδε τηριγμένοι εἰς ἐτέτην τὴν ἀλήθειαν.

13 Καὶ λογιάζω δίκαιον, εἰς ὅσον εἶμαι εἰς τύτην τὴν σκηνήν, νὰ σᾶς ἐξηπνῶ, δίδωντάς σας ἀναθύμους.

14 Ἰξέρωνας ὅτι γλίγω-
ρα ἀφίμω τὴν σκηνήν μου, κα-

μη, καθὼς καὶ ὁ Κύριός ἡμῶν
Ἰησοῦς Χριστὸς ἐδήλωσέ μοι.

15 Σπευδάσω δὲ καὶ
ἐκάστοτε ἔχειν ὑμᾶς μετὰ
τὴν ἐμὴν ἐξοδόν, τὴν τῶν
μνημῶν ποιῆσθαι.

16 Οὐ γὰρ σεσοφισμένοις
μύθοις ἐξακολοθήσαντες ἐγνω-
ρίσαμεν ὑμῖν τὴν τοῦ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δύναμιν
καὶ παρουσίαν, ἀλλ' ἐπόπται
γενήμεν τῆς ἐκείνου μεγα-
λειότητος.

17 Λαβὼν γὰρ παρὰ
Θεοῦ πατρὸς τιμὴν καὶ
δόξαν, φωνῆς ἐνεχθείσης
αὐτῷ τοιαύτης ὑπὸ τῆς
μεγαλοπρεπείας δόξης· Οὗτός
ἐστιν ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός,
εἰς ὃν ἐγὼ εὐδόκησα.

18 Καὶ ταύτην τὴν φωνὴν
ἡμῖς ἠκούσαμεν ἐξ ἑρανοῦ
ἐνεχθεῖσαν, σὺν αὐτῷ ὄντες
ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ.

19 Καὶ ἔχομεν βεβαί-
τερον τὸν προφητικὸν λόγον,
ὃ καλῶς ποιεῖτε προσέ-
χοντες, ὡς λύχνῳ φαίνοντι
ἐν ἀσχημῶ τόπῳ, ἕως ἡ
ἡμέρα διαυγασθῇ, καὶ φωσ-
φόρος ἀνατείλῃ ἐν ταῖς
καρδίαις ὑμῶν.

20 Τὸ τοῦ πρώτου γινώ-
σκοντες, ὅτι πᾶσα προφητεία
γραφῆς, ἰδίᾳς ἐπιλύσεως ἂ
γίνεται.

θὼς καὶ ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς
Χριστὸς μὲ τὸ ἱφάνερωσι.

15 Καὶ θέλω σπευδάσαι νὰ
ἔχετε καὶ ἐσθὶς πάντοτε νὰ
κάμετε, ὕστερὰ ἀπὸ τὴν ἰδικὴν
μη μιστυμὸν, τὴν ἐνδύμησην
ἐν τούτων.

16 Διὰ τὴν ὅχι ἀκολοθή-
σαντες σοφιστικὰς μύθους, σὺς
ἐκάμαμεν νὰ γνωρίσετε τὴν
δύναμιν καὶ τὴν παρουσίαν τοῦ
Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ
ἐγνωτὰς νὰ εἰδῶμεν μὲ τὰ μάτια
μας τὴν μεγαλειότητα ἐκείνου.

17 Διὰ τὴν αὐτὸς ἐπῆρε τιμὴν
καὶ δόξαν ἀπὸ τὸν Θεὸν καὶ
πατέρα, ἔφωτας νὰ τὴν ἔλθῃ
τίτοιας λογιῆς φωνὴ ἀπὸ τὴν
μεγαλοπρεπὴ δόξαν· Ἐπῆρτο
εἶναι υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, εἰς
τὸν ὁποῖον ἐγὼ ἀναπαύθηκα.

18 Καὶ ἐτάτην τὴν φωνὴν
ἡμεῖς τὴν ἀκούσαμεν ὅπῃ ἤλθον
ἀπὸ τὸν ἑρᾶνον, ὄντες ἀντάμα
μετ' αὐτὸν εἰς τὸ ὄρος τὸ ἅγιον.

19 Καὶ ἔχομεν βεβαί-
τερον τὸν προφητικὸν λόγον, τὸν
ὁποῖον καλὰ κάμετε ὅτι ἔχετε
τὸν νοῦν σας εἰς αὐτὸν, ὥστε
λύχνον ὅπῃ φέγγει εἰς σκοτεινὸν
τόπον, ἕως ὅπῃ νὰ φέγῃ ἡ
ἡμέρα, καὶ ὁ φωσφόρος νὰ ἀνα-
τείλῃ εἰς ταῖς καρδίαις σας.

20 Ἐγνωτὰς νὰ γνωρίζετε
πρῶτα ἐπῆρτο, ὅτι διὲν ἔχει ἐξ-
σίαν κανίνας νὰ ἐρμηνεύῃ κα-
μίαν προφητείαν τῆς γραφῆς,
κατὰ τὴν ἰδικὴν τὴν γνώμην.

21 Οὐ γὰρ θελήματι ἀνδρώπε ἠνέχθη ποτὲ προφητεία, ἀλλ' ὑπὸ Πνεύματος ἁγίου φερόμενοι ἐλάλησαν οἱ ἅγιοι Θεοῦ ἀνδρωποί.

21 Διατὶ ὅχι μὲ τὸ θέλημα τοῦ ἀνθρώπου ἐφίεθη ποτὲ προφητεία, ἀλλὰ οἱ ἅγιοι τοῦ Θεοῦ ἀνδρωποί κινούμενοι ἀπὸ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐλάλησαν.

Κεφ. β'. 2.

Ἐγένοντο δὲ καὶ ψευδοπροφῆται ἐν τῷ λαῷ, ὡς καὶ ἐν ὑμῖν ἔσονται ψευδοδιδάσκαλοι, οἵτινες παρεσάξουσιν αἵρέσεις ἀπωλείας, καὶ τὸν ἀγοράσαντα αὐτὰς δεσπότην ἀργύμενοι, ἐπάγοντες ἐαυτοῖς ταχυνὴν ἀπώλειαν.

ΚΑΙ ἐγένοντο καὶ ψευδοπροφῆται εἰς τὸν λαόν, καθὼς θέλousi γενεῖ καὶ εἰς ἡμᾶς ψευδοδιδάσκαλοι, οἱ ὧποιοὶ θέλousi φέροι μῆσα αἵρεσιν τῆς ἀπωλείας, ἀργύμενοι καὶ τὸν δεσπότην ὧπυ τῆς ἀγοράσε, φέροντες εἰς τοῦ λόγου τῆς γλιγερῆς ἀπώλειαν.

2 Καὶ πολλοὶ ἐξακολουθήσουσι αὐτῶν ταῖς ἀπωλείαις, δι' ὅς ἡ ὁδὸς τῆς ἀληθείας βλασφημηθήσεται.

2 Καὶ πολλοὶ θέλousi ἀκολουθήσει ταῖς ἀπωλείαις τῆς, διὰ τῆς ὧποῖς θέλει βλασφημηθῇ ἡ γράτα τῆς ἀληθείας.

3 Καὶ ἐν πλεονεξίᾳ πλαστοῖς λόγοις ὑμᾶς ἐμπορεύσονται· οἷς τὸ κρῖμα ἐκπαλαι οὐκ ἀργεῖ, καὶ ἡ ἀπώλεια αὐτῶν ἐνυσάζει.

3 Καὶ διὰ πλεονεξίαν θέλousi σᾶς πραγματευθῇ μὲ πλαστὰ λόγια· τῶν ὧποῖων ἀνθρώπων τὸ κρῖμα ἀπὸ πολλῶν καιρῶν δὲν ἡσυχάζει, καὶ ἡ ἀπώλειά τῆς δὲν νυσάζει.

4 Εἰ γὰρ ὁ Θεὸς ἀγγέλων ἀμαρτησάντων οὐκ ἐφείσατο, ἀλλὰ σειραῖς ζῶνι τάρταρώσας, παρέδωκεν εἰς κρίσιν τετηρημένους·

4 Διατὶ ἐὰν ὁ Θεὸς δὲν ἀψύχῃσι τῆς ἀγγέλους ὧπυ ἀμάρτησαν, ἀλλὰ τῆς ἔσθαι εἰς τὸν τάρταρον καὶ δεμένους μὲ ἀλυσίδες τοῦ σκότους, τῆς ἐπαράδωκεν εἰς φυλάττωνται εἰς τῆς κρίσιν·

5 Καὶ ἀρχαῖς κόσμου οὐκ ἐφείσατο, ἀλλ' ὅθουον Νῶε δικαιοσύνης κήρυκα ἐφύλαξε, κατα-

5 Καὶ τὸν παλαιόν κόσμον δὲν ἀψύχῃσι, φέριωντας κατακλυσμὸν καταπάειν εἰς τὸν κόσμον τῶν ἀσεβῶν, ἀλλὰ

κλυσμὸν κόσμῳ ἀσεβῶν
ἐπάξας*

6 Καὶ πόλεις Σοδόμων
καὶ Γομόρρας τεφρώσας κα-
ταστροφῇ κατέκρινεν, ὑπό-
δειγμα μελλόντων ἀσεβεῖν
τιθεσκύν*

7 Καὶ δίκαιον Ἄωτ κατα-
πονήμερον ὑπὸ τῆς τῶν
ἀδίσμων ἐν ἀσέλγεια ἀναστρο-
φῆς ἐξέζυσατο.

8 (Βλέμματι γὰρ καὶ
ἀκοῇ ὁ δίκαιος, ἕγκατοικῶν
ἐν αὐτοῖς, ἡμέραν ἐξ ἡμέρας
ψυχὴν δικαίαν ἀνόμοις ἔργοις
ἐβασάνιζεν.)

9 Οἷδε Κύριος· εὐσεβεῖς
ἐκ πειρασμῷ ῥυθῆναι, ἀδίκους
δὲ εἰς ἡμέραν κρίσεως κολα-
ζόμενους τηρεῖν*

10 Μάλιστα δὲ τὸς ὀπίσω
σαρκὸς ἐν ἐπιθυμίᾳ μισμῷ
πορευομένους, καὶ κυριότητι
καταφρονῶντας· τολμηταί,
αὐθάδεις, δοξᾶς ἢ τρέμεισι
βλασφημῶντες*

11 Ὅπου ἄγγελοι ἰσχύι
καὶ δυνάμει μείζονες ὄντες,
ἢ φέρονσι κατ' αὐτῶν
παρὰ Κυρίῳ βλάβοις
κρίσιν.

12 Οὗτοι δὲ, ὡς ἄλογα

ἐφύλαξε τὸν Νῶε ὄγδοον, δια-
λαλητὴν τῆς δικαιοσύνης·

6 Καὶ τὰς πόλεις Σοδόμων
καὶ Γομόρρας τὰς ἐκατάκρινεν
εἰς ἀφανισμόν τέλειον, κάμνω-
τάς ταις σάκτην, καὶ βάλλων-
τάς ταις παράδειγμα ἐκείνων
ὅπῃ ἐμελλαν νὰ ἀσεβήσιν*

7 Καὶ ἡλευθέρωσε τὸν
δίκαιον Ἄωτ ὅπῃ ἐκατα-
πονεῖτον, ἀπὸ τῆς ἀσέλγῃ
ἀναστροφῇ τῶν ἀνόμων*

8 (Διατὶ ἰτῆτος ὁ δίκαιος,
καθεζόμενος μέσα εἰς αὐτὸς
ἡμέρα παρ' ἡμέραν, ἐβασάν-
ζει τὴν δικαίαν ψυχὴν μὲ τὰ
ἀνόμα τῶν ἔργα, καὶ βλέπων
τάς τα καὶ ἀκύνωντάς τα.)

9 Ἰεζύρει ὁ Κύριος νὰ ἡλευ-
θέρῃ τὴς εὐσεβεῖς ἀπὸ τοῦ
πειρασμοῦ, καὶ νὰ φυλάττῃ
τὸς ἀδίκους ὅπῃ τιμωρῶνται
εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως*

10 Καὶ μάλιστα ἐκείνους ὅπῃ
πηγαίνουσιν ὀπίσω τῆς σάρκας
εἰς ταῖς ἐπιθυμίαις τοῦ μισ-
μοῦ, καὶ ὅπῃ καταφρονῶσι
τὴν κυριότητα· ἀπόκοτοι,
ἀρέσκοιτες μόνον τοῦ λόγου
τῆς, καὶ ὅπῃ δὲν φοβοῦνται
νὰ βλασφημῶσι ταῖς δόξαις*

11 Εκεί ὅπῃ οἱ ἄγγελοι μὲ
ὅλον ὅπῃ εἶναι μεγαλότεροι εἰς
τὴν ἰσχύν καὶ εἰς τὴν δύναμιν,
δὲν προφέρουσιν ἐναντία αὐτῶν
τῶν δοξῶν βλάβοις κρίσιν
σημὰ εἰς τὸν Κύριον.

12 Ἀμὴ ἰτῆτοι, ὡσάν

ζῶα φυσικά, γεγεννημένα εἰς
ἀλῶσιν καὶ φθοράν, ἐν οἷς
ἀγνοῦσι βλασφημῶντες, ἐν
τῇ φθορᾷ αὐτῶν καταφ-
θαρῆσονται·

13 Κομιόμενοι μισθὸν
ἀδικίας, ἡδονὴν ἡγήμενοι τὴν
ἐν ἡμέρᾳ τρυφῇ, σπῖλοι καὶ
μῶμοι, ἐντρυφῶντες ἐν ταῖς
ἀπάταις αὐτῶν, συνενωχέ-
μενοι ὑμῖν,

14 Ὁφθαλμοὺς ἔχοντες
μεγὰς μοιχαλίδῃ, καὶ
ἀκαταπαύτως ἀμαρτίας,
δεδιάζοντες ψυχὰς ἀστηρί-
κτους, καρδίαν γεγυμνασμένην
πλειονεξίαις ἔχοντες, κατάρ-
τετα·

15 Καταλιπόντες τὴν
εὐθείαν ὁδὸν, ἐπλανήθησαν,
ἐξακολούθησαντες τῇ ὁδῷ τοῦ
Βαλαάμ τοῦ Βοσὸρ, ὃς μισθὸν
ἀδικίας ἠγάπησεν·

16 Ἐλεγξιν δὲ ἔσχην
ιδίας παρανομίας· ὑποζύγιον
ἄφωνον, ἐν ἀνθρώπῳ φωνῇ
φθιγξάμενον, ἐκώλυσε τὴν
τοῦ προφήτου παραφροσίαν.

17 Οὗτοί εἰσι πῦγαι
ἄνδρες, νεφέλαι ὑπὸ λαίλα-
πος ἑλαυνόμεναι, οἷς ὁ ζέφῃς
τοῦ σκότους εἰς αἰῶνα τιτῆ-
ρηται.

ἄλογα ζῶα, ὅπερ φυσικά
(ὀρμῦσιν) καὶ ἐγενήθησαν
εἰς κυτῆγιν καὶ χαλασμόν,
βλασφημῶντες ἐκείνα ὅπερ δὴν
ἰξεύρουν, εἰς τὴν φθοράν τῆς
θείης, χαλασθῆ·

13 Μίλλοντες νὰ πάρουν
πληρωμὴν τῆς ἀδικίας, λογιά-
ζοντες ἡδονὴν τὴν καθημερινὴν
τρυφῇ, οἱ ὅποιοι εἶναι λίτρα καὶ
ἄνισδος, ξεφαντώνοντες εἰς ταῖς
ἀπάταις τῆς, ὅταν συμποσιάζ-
ουν ἀντάμα μετ' ἑσῶς,

14 Ἐχοντες μάτια γεμά-
τα μοιχείας, καὶ ὅπερ δὴν
παύουν ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας,
δολιεύοντες ταῖς ψυχαῖς ὅπερ
δὴν εἶναι ἐπληγμέναις, ἔχοντες
καρδίαν σπυδασμένην εἰς ταῖς
πλειονεξίαις, παιδία τῆς κα-
τάρτεως·

15 Ἐσωντας νὰ ἀφήσουν
τὴν ἴσιν γράταν, ἐπλανή-
θησαν, καὶ ἀκολούθησαν τὴν
γράταν τῆ Βαλαάμ τοῦ υἱοῦ
Βοσὸρ, ὁ ὅποιος ἀγάπησε τὴν
πληρωμὴν τῆς ἀδικίας·

16 Ἀμὴν ἐλέγχθη διὰ τὴν
ἐδικήν τε παρανομίαν ἀπὸ μη-
λάρια ἄφωνον, ὅπερ ἐστὶν τυχεφω-
νὴν ἀνθρωπίνην, καὶ ἐμπόδισε
τὴν ἀγνώσιν τοῦ προφήτου.

17 Ἐτετοί εἶναι βρύσαις
χωρὶς κερὸν, σύννεφα ὅπερ
διώχνονται ἀπὸ ἀνιμογρέ-
φου, διὰ τῆς ὁποίας σκότῃ
σκοτεινότερον φυλάττεται εἰς
τὸν αἰῶνα.

18 Ὑπέρογκα γὰρ ματαιότητος φθιγγόμενοι δειλιάξουσιν ἐν ἐπιθυμίαις σαρκὸς, ἐν ἀσελγείαις, τὴς οὕτως ἀποφυγόντας τὴς ἐν πλάνῃ ἀναγρεφομένης.

19 Ἐλευθερίαν αὐτοῖς ἰκαγγελλόμενοι, αὐτοὶ δέλοιο ὑπάρχοντες τῆς φθορᾶς· ὃ γὰρ τις ἡττήται, τὴν καὶ δεδύλωται.

20 Εἰ γὰρ ἀποφυγόντες τὰ μιάσματα τοῦ κόσμου ἐν ἐπιγνώσει τοῦ Κυρίου καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ, τήτοις δὲ πάλιν ἐμπλακέντες ἡττῶνται, γίγνεται αὐτοῖς τὰ ἔσχατα χεῖρονα τῶν πρώτων.

21 Κρεῖττον γὰρ ἦν αὐτοῖς μὴ ἐπιγινώσκοντες τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης, ἢ ἐπιγινῶσιν ἐπιστρέψαι ἐκ τῆς παραδοδεῖσης αὐτοῖς ἀγίας ἐντολῆς.

22 Συμείβηκε δὲ αὐτοῖς τὸ τῆς ἀληθοῦς παροιμίας· Κύων ἐπιστρέψας ἐπὶ τὸ ἴδιον ἐξέραμα· καὶ Ὑς λησασμένη, εἰς κύλισμα βορέορος.

Κεφ. γ'. 3.

ΤΑύτην ἤδη, ἀγαπητοί, δευτέραν ὑμῖν γράφω ἐπιστολὴν, ἐν αἷς διεγείρω ὑμῶν ἐν ὑπομνήσει τὴν εἰλικρινὴ διάνοιαν·

18 Διατὶ ἔσωντας ἐὰν λέγησι λόγια φησκωμένα μὴ ματαιότητα, δολῶντες μὴ ἐπιθυμίαις τῆς σαρκὸς καὶ ἐν ταῖς ἡδοναῖς, ἐκείνης ὅπῃ ἀληθινὰ ἔφυγαν ἀπὸ ἐκείνης ὅπῃ ἀναγρέφονται εἰς τὴν πλάνην.

19 Καὶ τὴς τάξιν ἰλευθερίαν, ὅντις αὐτοὶ δέλοιο τῆς φθορᾶς· διατὶ ἀπὸ οὗ, τι καὶ ἐν νικᾶται τινὰς, εἰς ἐκείνη καὶ δολῶνται.

20 Διατὶ ἐὰν ὕστερα, ἀφῶντις ἔφυγαν τὰ μιάσματα τοῦ κόσμου μὴ τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ Κυρίου καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ, πάλιν πλεκνται μὴ τὰ καὶ νικῶνται, τὴς ἔγιναν τὰ ὕστερα χεῖρότερα ἀπὸ τὰ πρώτα.

21 Διατὶ καλλίτερον ἦτον εἰς αὐτὴς ἐὰν μὴν γνωρίσεν τοὺς δρόμους τῆς δικαιοσύνης, παρὰ γνωρίζοντες τὴν ἐὰν γυρίσιν ὀπίσω ἀπὸ τὴν ἀγίαν ἐντολὴν ὅπῃ τὴς ἐπαραδόδη.

22 Καὶ εἰς αὐτὴς ἐστὶν ἐκ τὸ πρᾶγμα τῆς ἀληθοῦς παροιμίας· Ὁ σκύλας ἐγύρισεν εἰς τὸ ἴδιον τὴν ξέρασμα· καὶ Ἡ σκρόφα ἀφῶντις ἐλάσθη ἐγύρισεν εἰς τὸ κύλισμα τῆς λάσπης.

ἈΓαπητοί, διότι περὶ λατρίαν ἔχω τῶρα μὴ τέτην ὅπῃ σὺ γράφω, εἰς ταῖς ὁποῖαις ἐπιτολατὶς ἀναδυμίζωντάς σας ἐξὲν πρὶν τὴν καθαρὰν σας διατίοισιν.

2 Μενοῦνται τῶν προειρη-
μένων ῥημάτων ὑπὸ τῶν ἁγίων
προφητῶν, καὶ τῆς τῶν
ἀποστόλων ἡμῶν ἐντολῆς, τοῦ
Κυρίου καὶ σωτῆρος·

3 Τὸτο πρῶτον γινώσκοντες,
ὅτι ἐλεύσονται ἐπ' ἐσχάτων τῶν
ἡμερῶν ἱμπαίκεται, κατὰ τὰς
ἰδίαις αὐτῶν ἐπιθυμίαις πορευ-
όμενοι·

4 Καὶ λέγοντες· Πῦ εἶναι
ἡ ἱπαγγελία τῆς παρυσίας
αὐτῆς; ἀφ' ἧς γὰρ οἱ
πατέρες ἐκοιμήθησαν, πάντα
ἔτι διαμένει ἀπ' ἀρχῆς
κτίσεως.

5 Λανθάνει γὰρ αὐτὴς
τὸτο θέλοντας, ὅτι ἔρανοι
ἦσαν ἑκπαλαί, καὶ γῆ ἐξ
ὕδατος· καὶ δι' ὕδατος
συνεσώσα, τῷ τοῦ Θεοῦ
λόγῳ·

6 Δι' ὧν ὁ τότε κόσμος
ὑδατι κατακλυσθεὶς ἀπώ-
λιτο·

7 Οἱ δὲ ἔρανοι καὶ
ἡ γῆ τῷ αὐτῷ λόγῳ
τεθησαυρισμένοι εἰσὶ, πυρὶ
τηρέμενοι εἰς ἡμέραν κρίσεως
καὶ ἀπωλείας τῶν ἀσεβῶν
ἀνθρώπων·

8 Ἐν δὲ τῷτο μὴ
λανθανέτω ὑμεῖς, ἀγαπητοί,
ὅτι μία ἡμέρα παρὰ Κυρίῳ
ὡς χίλια ἔτη, καὶ χίλια
ἔτη ὡς ἡμέρα μία.

2 Νὰ ἐνδυμηθῇτε τὰ λόγια·
ὅπῃ ἐλαλήθησαν προτίτερα
ἀπὸ τῆς ἁγίας προφῆτας, καὶ
τὴν παραγγελίαν μας τῶν
ἀποστόλων, ἡ ὁποία εἶναι τοῦ
Κυρίου καὶ σωτῆρος·

3 Γνωρίζοντες ἐν τῷτο πρῶ-
τον, ὅτι θέλουν ἔλθῃ εἰς ταῖς
ὑστεραῖς ἡμέραις ἱμπαίκεται,
ὅπῃ νὰ περιπατήσιν εἰς ταῖς
ἰδίαις τῆς ἐπιθυμίας·

4 Καὶ νὰ λέγουν· Πῦ εἶναι
ἡ ἱπαγγελία τῆς παρυσίας
τῆς; διατὶ ἀπὸ τὴν ἡμέραν
ὅπῃ ἐκοιμήθηκαν οἱ πατέρες,
ὅλα τὰ πράγματα τέτοιαις
λογῆς μένουσι ἀπὸ τὴν ἀρχὴν
τοῦ κόσμου.

5 Διατὶ θεληματικῶς δὲν
θέλουν νὰ γνωρίσιν ἐν τῷτο, ὅτι
οἱ ἔρανοι ἔγιναν ἀπὸ πολλὰς
χρόνους, καὶ ἡ γῆ ἀπὸ τὸ νερόν
καὶ διὰ τοῦ νεῖς συνεσώθη, μὲν
τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ·

6 Διαμίσθ τῶν ὁποίων ὁ κό-
σμος τότε ἔγωντας νὰ κατα-
κλυσθῇ μὲν τὸ νερόν ἐχαλάσθη.

7 Ἀμφὶ ἔρανοι καὶ ἡ γῆ ὅπῃ
εἶναι τῶρα, εἶναι θεσαυρισμένοι
μὲν τὸν αὐτὸν λόγον, καὶ φυλάτ-
τονται διὰ τὴν φωτίαν, εἰς τὴν
ἡμέραν τῆς κρίσεως καὶ ἀπω-
λείας τῶν ἀσεβῶν ἀνθρώπων·

8 Καὶ εἶνα ἐν τῷτο ὅς μὴ σᾶς
λανθάνει, ἀγαπητοί, ὅτι μία
ἡμέρα σημά εἰς τὸν Θεόν εἶναι
ὡς αἰ χιλίους χρόνους, καὶ χίλιοι
χρόνοι εἶναι ὡς αἰ μία ἡμέρα.

9 Οὐ βραδύνει ὁ Κύριος τῆς ἐπαγγελίας, (ὥς τινες βραδυτῆτα ἡγῶνται,) ἀλλὰ μακροθυμῇ εἰς ἡμᾶς, μὴ βελομένης τινος ἀπολίσθαι, ἀλλὰ πάντας εἰς μετάνοιαν χωρῆσαι.

10 Ἦξει δὲ ἡ ἡμέρα Κυρίου ὡς κλέπτῃς ἐν νυκτὶ, ἐν ᾗ οἱ ἕραιοι κοιμηθὲν παρελεύσονται, φοιχεῖα δὲ καυσόμενα λυθῇσονται, καὶ γῆ καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ἔργα κατακαήσεται.

11 Τέτοιον ἔσται πάντων λυομένων, ποταπὴς δι' ὑπάρχειν ὑμῶς ἐν ἀγίαις ἀναστροφαῖς καὶ εὐσεβείαις.

12 Προσδοκῶντας καὶ σπύδοντας τὴν παρουσίαν τῆς τοῦ Θεοῦ ἡμέρας, δι' ἣν ἕραιοι πυρέμενοι λυθῇσονται, καὶ φοιχεῖα καυσόμενα τήκεται.

13 Καινὸς δὲ ἕραιος καὶ γῆν καινὴν κατὰ τὸ ἐπαγγελία αὐτῷ προσδοκῶμεν, ἐν οἷς δικαιοσύνη κατοικεῖ.

14 Διό, ἀγαπητοί, ταῦτα προσδοκῶντες, σπευδάσατε ἁσπίλοι καὶ ἁμώμητοι αὐτῷ εὐρεθῆναι ἐν εἰρήνῃ.

15 Καὶ τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν μακροθυμίαν, σωτηρίαν ἡγίστη· καθὼς καὶ ὁ ἀγαπητὸς

9 Ὁ Κύριος διὰ ἀρεγῆ τὸ τάξιμόν τε, (καθὼς λογιάζουσι τινες, ἐπὶ τοῦ εἶναι ἀργητά,) ἀλλὰ μακροθυμῇ εἰς ἡμᾶς, μὴ δέλωταις ἐν χαλασθῆσι τινέ, ἀλλὰ ὅλοι ἐλθουσιν εἰς μετάνοιαν.

10 Καὶ ὡσαν ὁ κλέπτῃς ὅπῃ ἔρχεται τὴν νύκτα, τέτοιαις λογῆς θίλει ἐλθῇ ἡ ἡμέρα Κυρίου, εἰς τὴν ὅποιαν οἱ ἕραιοι θέλουσι πηράσειμιβον, καὶ τὰ φοιχεῖα καυόμενα θέλουσι λυθῇ, καὶ ἡ γῆ καὶ τὰ ἔργα ὅπῃ εἶναι ἐς αὐτὴν θέλουσι κατακαῆ.

11 Καὶ ἔσονται ἐν λύνῃται ἐπὶ ταῦτα ὅλα, ποταπὴ καίμει χρεία ἐν ἰσθῇ ἐπὶ εἰς ταῖς ἀγίαις συνδιαστροφαῖς καὶ εὐσεβείαις.

12 Προσδοκῶντες καὶ τρέχοντες ἀναγκάζοντες εἰς τὴν παρουσίαν τῆς ἡμέρας τοῦ Θεοῦ, εἰς τὴν ὅποιαν οἱ ἕραιοι πυρέμενοι θέλουσι λυθῇ, καὶ τὰ φοιχεῖα καυόμενα θέλουσιν ἀναλῦσαι.

13 Καὶ ἀναμίνωμεν καινῶν ἕραιος καὶ καινῆς γῆς κατὰ τὸ τάξιμόν τε, εἰς τὴν ὅποιαν κατοικεῖ ἡ δικαιοσύνη.

14 Διὰ τοῦτο, ἀγαπητοί, ἔσονται ἐὰν προσδοκᾷτε ἐπὶ ταῖς σπευδάσατε ἐν εὐρεθῆναι εἰς αὐτὸν καθαροὶ καὶ χωρὶς κατηγορίας μετ' εἰρήνης.

15 Καὶ λογιάζετε τὴν μακροθυμίαν τοῦ Κυρίου μετ' ἐν εἶναι σωτηρίας καθὼς καὶ

ἡμῶν ἀδελφὸς Παῦλ^{ος} κατὰ τὴν αὐτῷ δοθεῖσαν σοφίαν ἔγραψεν ὑμῖν,

16 Ὡς καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἐπιστολαῖς, λαλῶν ἐν αὐταῖς περὶ τούτων, ἐν οἷς ἐστὶ δυσιόγητά τινα, ἃ οἱ ἁμαρτίαι καὶ ἀσκήριοι ἐρεβλάθουσιν, ὡς καὶ τὰς λοιπὰς γραφάς, πρὸς τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἀπώλειαν.

17 Ὑμεῖς ὦν, ἀγαπητοὶ, προγινώσκοντες, φυλάσσεσθε, ἵνα μὴ τῇ τῶν ἀδείσμων πλάνῃ συναπαχθέντες, ἐκπίσητε τοῦ ἰδίου τηριγμοῦ.

18 Αὐξάνετε δὲ ἐν χάριτι καὶ γνώσει τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ σωτῆρ^{ος} Ἰησοῦ Χριστοῦ αὐτῷ ἡ δόξα καὶ ὦν καὶ εἰς ἡμέραν αἰῶν^{ος}. Ἀμήν.

ὁ ἀγαπητός μας ἀδελφὸς Παῦλ^{ος} ὡς ἔγραψε κατὰ τὴν σοφίαν ὅπῃ τῷ ἐδόθη,

16 Καθὼς γράφει καὶ εἰς ὅλαις τῇ ταῖς ἐπιστολαῖς, λαλῶντας εἰς αὐταῖς διὰ ἐτούτα, εἰς ταῖς ὁποῖαις εἶναι κάποια δυσκολογροίκετα, τὰ ὅποια οἱ ἁμαρτίαι καὶ ἀδείβαιοι τὰ ἀναποδογυρίζουσιν, ὥσαν καὶ ταῖς ἄλλαις γραφαῖς, εἰς τὴν ἰδικὴν τῆς ἀπώλειαν.

17 Ἐσεῖς λοιπὸν, ἀγαπητοί, προγινώσκοντες ἐτούτα, φυλάγεσθε, μήπως καὶ μετὰ τὴν πλάνην τῶν ἀνόμων ἐτάτων συρρόμενοι, ἐκπίσητε ἀπὸ τὸν τηριγμόν σας.

18 Ἀλλὰ νὰ αὐξάνετε εἰς τὴν χάριν καὶ γνώσιν τοῦ Κυρίου μας καὶ σωτῆρ^{ος} Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὸν ὅποιον ἂς εἶναι δόξα, καὶ τῶρα καὶ εἰς τὴν ἡμέραν τὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

ἸΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ

ἘΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ

ΠΡΩΤΗ.

Κεφ. α'. 1.

Ὁ ὅν ἀπ' ἀρχῆς, ὃ ἀκηκόαμεν, ὃ ἑώρακαμεν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, ὃ εἶδαμεν, καὶ αἱ χεῖρες

ἔκεινο ὅπῃ ἦτον ἀπὸ τὴν ἀρχὴν, ἐκεῖνο ὅπῃ ἀκήσαμεν, ἐκεῖνο ὅπῃ εἶδαμεν, καὶ τὰ μάρτια μας, ἐκεῖνο ὅπῃ

4 Q 3

ὑμῶν ἐψηλάφησαν περὶ τοῦ
λόγου τῆς ζωῆς·

(2 Καὶ ἡ ζωὴ ἐφανερώθη,
καὶ ᾠράκαμεν, καὶ μαρτυρε-
μιν, καὶ ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν
τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἣτις ἦν
πρὸς τὸν πατέρα, καὶ ἐφανερώ-
θη ἡμῖν·)

3 Ὁ ᾠράκαμεν καὶ
ἀκηκόαμεν, ἀπαγγέλλομεν
ὑμῖν, ἵνα καὶ ὑμεῖς κοινωνίαν
ἔχητε μετ' ἡμῶν· καὶ ἡ
κοινωνία δὲ ἡ ἡμετέρα μετὰ
τοῦ πατρὸς καὶ μετὰ τοῦ
υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

4 Καὶ ταῦτα γράφομεν
ὑμῖν, ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ἡ
πληρωμένη.

5 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐπαγ-
γελία ἣν ἀκηκόαμεν ἀπ' αὐτοῦ,
καὶ ἀναγγέλλομεν ὑμῖν, ὅτι ὁ
Θεὸς φῶς ἐστὶ, καὶ σκοτία ἐν
αὐτῷ οὐκ ἐστὶν ἐδεδμῖα.

6 Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι κοινο-
νίαν ἔχομεν μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐν
τῷ σκότει περιπατοῦμεν,
ψευδοῦμεθα, καὶ ὃ ποιοῦμεν
τὴν ἀλήθειαν·

7 Ἐὰν δὲ ἐν τῷ φωτὶ
περιπατοῦμεν, ὥς αὐτὸς ἐστὶν
ἐν τῷ φωτὶ, κοινωνίαν ἔχομεν
μετ' ἀλλήλων, καὶ τὸ αἷμα
Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ
καθαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
ἁμαρτίας.

8 Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι ἁμαρ-
τίαν οὐκ ἔχομεν, ἐαυτοῦς

ἐκοιτάξαμεν, καὶ τὰ χεῖρά
μας ἐψηλάφησαν, διὰ τὸν
λόγον τῆς ζωῆς·

2 (Καὶ ἡ ζωὴ ἐφανερώθη,
καὶ τὴν εἶδαμεν, καὶ μαρτυρε-
μιν, καὶ σὰς κηρύττομεν τῇ
ζωῇ τὴν αἰώνιον, ἡ ὁποία
ἦτον εἰς τὸν πατέρα, καὶ
ἐφανερώθη εἰς ἡμᾶς·)

3 Ἐκεῖνο, λέγω, ὅπῃ εἶδαμεν
καὶ ἀκούσαμεν, σὰς ἀναφέρο-
μεν, διὰ τὰ ἔχετε καὶ ἐσεῖς κοι-
νωνίαν μετ' ἡμῶν· καὶ ἡ κοινωνία
ἡ ἰδική μας νὰ εἴναι ἀντάμα
μὲ τὸν πατέρα, καὶ ἀντάμα
μὲ τὸν υἱὸν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

4 Καὶ ἐῴτα σὰς γράφο-
μεν, διὰ τὰ εἶναι ἡ χαρὰ σας
γυμνισμένη.

5 Καὶ ἐῴτο εἶναι τὸ τάξι-
μον τὸ ὁποῖον ἀκούσαμεν ἀπ' αὐ-
τοῦ, καὶ σὰς τὰ ἀναφέρουμεν, ὅτι
ὁ Θεὸς εἶναι φῶς, καὶ εἰς αὐτὸν
κανένα σκότος· δὲν εἶναι.

6 Ἐὰν εἴπῃμεν ὅτι ἔχομεν
κοινωνίαν μετ' αὐτοῦ, καὶ περι-
πατοῦμεν εἰς τὸ σκότος, ψευ-
δοῦμεσθαι, καὶ δὲν κάμνομεν
τὴν ἀλήθειαν·

7 Ἀμὴν εἰὰν περιπατοῦμεν
εἰς τὸ φῶς, καθὼς αὐτὸς εἶναι
εἰς τὸ φῶς, ἔχομεν κοινωνίαν
ἀνάμεσά μας, καὶ τὸ αἷμα
Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ, μᾶς
καθαρίζει ἀπὸ κάθε λογῆς
ἁμαρτίας.

8 Ἐὰν εἴπῃμεν ὅτι δὲν
ἔχομεν ἁμαρτίαν, πλανῶμεν

πλασιῶμεν, καὶ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν.

9 Ἐὰν ὁμολογῶμεν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, πιστὸς ἐστὶ καὶ δίκαιος, ἵνα ἁφῇ ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας, καὶ καθαρῶσιν ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀδικίας.

10 Ἐὰν εἰπῶμεν ὅτι οὐχ ἡμαρτήκαμεν, ψεύστην ποιῶμεν αὐτοὺς, καὶ ὁ λόγος αὐτῷ οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν.

τοῦ λόγου μας, καὶ ἡ ἀλήθεια δὲν εἶναι εἰς ἡμᾶς.

9 Ἐὰν ὁμολογῶμεν ταῖς ἁμαρτίαις μας, ἐκτείνῃ εἶναι πιστὸς καὶ δίκαιος, διὰ τὰ μᾶς συγχωρήσῃ ταῖς ἁμαρτίαις μας, καὶ τὰ μᾶς καθαρῶσιν ἀπὸ κάθε λογῆς ἀδικίας.

10 Ἐὰν εἰπῶμεν ὅτι διὸ ἁμαρτήσαμεν, τὸν κάμνομεν ψεύστην, καὶ ὁ λόγος τοῦ διὸ εἶναι εἰς ἡμᾶς.

Κεφ. β'. 2.

Τεκνία μου, ταῦτα γράφω ὑμῖν, ἵνα μὴ ἀμαρτήτε· καὶ ἵαν τις ἀμαρτή, παράκλητον ἔχομεν πρὸς τὸν πατέρα, Ἰησοῦν Χριστὸν δίκαιον.

2 Καὶ αὐτοὺς ἰλασμός ἐστι περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν· ὃ περὶ τῶν ἡμετέρων δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ ὅλου τοῦ κόσμου.

3 Καὶ ἐν τῷ τῷ γινώσκουμεν ὅτι ἔγνωκαμεν αὐτόν, ἵαν τὰς ἐντολὰς αὐτῷ τηρῶμεν.

4 Ὁ λέγων, ἔγνωκα αὐτόν, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτῷ μὴ τηρῶν, ψεύστης ἐστὶ, καὶ ἐν τῷ τῷ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν.

5 Ὁς δ' ἂν τηρῇ αὐτῷ τὸν λόγον, ἀληθῶς ἐν τῷ τῷ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ τετελειώται· ἐν τῷ τῷ γινώσκουμεν ὅτι ἐν αὐτῷ ἴσμεν.

Παιδιά μου, ἱτῦτα σᾶς γράφω, διὰ τὰ μὴν ἀμαρτάνετε· καὶ ἵαν ἀμαρτάνῃ καίνας, ἔχομεν παράκλητον σημά εἰς τὸν πατέρα, τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν δίκαιον.

2 Καὶ αὐτοὺς εἶναι καθαρῶσιν διὰ ταῖς ἁμαρτίαις μας· καὶ ὅχι μόνον διὰ ταῖς ἰδικαίς μας, ἀλλὰ καὶ διὰ ταῖς ἁμαρτίαις ὅλου τοῦ κόσμου.

3 Καὶ εἰς τὸ τῷ γνωρίζομεν ὅτι τὸν ἔγνωκαμεν, ἵαν φυλάττωμεν ταῖς παραγγελίαις τοῦ.

4 Ἐκτείνῃ ὅπῃ λέγει, τὸν ἔγνωκα, καὶ δὲν φυλάττει ταῖς παραγγελίαις τοῦ, εἶναι ψεύστης, καὶ εἰς τῷ τῷ ἡ ἀλήθεια δὲν εἶναι.

5 Ἀμὴ ὅποιος φυλάττει τὸν λόγον τοῦ, ἀληθῶς εἰς τῷ τῷ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ· μὴ τῷ τῷ γνωρίζομεν, ὅτι εἰμισθεν εἰς αὐτόν.

6 Ὁ λέγων ἐν αὐτῷ μένειν, ὀφείλει, καθὼς ἐκεῖν· περιπατήσῃ, καὶ αὐτὸς ὕψως περιπατεῖν.

7 Ἀδελφοί, οὐκ ἐντολὴν καινὴν γράφω ὑμῖν, ἀλλ' ἐντολὴν παλαιάν, ἣν εἴχετε ἀπ' ἀρχῆς· ἡ ἐντολὴ ἡ παλαιὰ ἐστὶν ὁ λόγος· ὃν ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς.

8 Πάλιν ἐντολὴν καινὴν γράφω ὑμῖν, ὃ ἐστὶν ἀληθὺς ἐν αὐτῷ, καὶ ἐν ὑμῖν· ὅτι ἡ σκοτία παράγεται, καὶ τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν ἤδη φαίνει.

9 Ὁ λέγων ἐν τῷ φωτὶ εἶναι, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῶν, ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστὶν ἕως ἄρτι.

10 Ὁ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ φωτὶ μένει, καὶ σκάνδαλον ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν.

11 Ὁ δὲ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστὶ, καὶ ἐν τῇ σκοτίᾳ περιπατεῖ, καὶ οὐκ οἶδε πῶς ὑπάγει, ὅτι ἡ σκοτία ἐτύφλωσε τὴς ὀφθαλμοῦς αὐτοῦ.

12 Γράφω ὑμῖν, τέκνιά, ὅτι ἀφίονται ὑμῖν αἱ ἁμαρτίαι διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

13 Γράφω ὑμῖν, πατέρες, ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς γράφω ὑμῖν, ναιὶ σκοί, ὅτι ἐνίκηκατε τὸν ποτηρὸν γράφω

6 Ἐκεῖν· ὅπῃ λέγει νῦν εὐρίσκεται εἰς αὐτὸν, χρεωστῆς καθὼς ἐπιρριπτήσεν, ἐκεῖν· τέτοιος λογῆς νῦν περιπατεῖ καὶ αὐτός.

7 Ἀδελφοί, δὲν σᾶς γράφω καινέριαν ἐντολὴν, ἀλλὰ ἐντολὴν παλαιάν, τὴν ὅποιαν εἴχετε ἀπ' ἀρχῆς· ἡ ἐντολὴ ἡ παλαιὰ εἶναι ὁ λόγος, ὅπῃ ἀκούσατε ἀπὸ τὴν ἀρχῆς.

8 Πάλιν ἐντολὴν καινέριαν σᾶς γράφω τὸ ὅποιον εἶναι ἀληθινὸν εἰς αὐτὸν καὶ εἰς ἑσᾶς· ὅτι ἡ σκοτία παρέρχεται καὶ τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν τῶρα φέγγει.

9 Ἐκεῖν· ὅπῃ λέγει νῦν εἶναι εἰς τὸ φῶς, καὶ μισῶν τὸν ἀδελφὸν τῆ, εἰς τὸ σκοτό· εἶναι ἕως τῶρα.

10 Ἐκεῖν· ὅπῃ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν τῆ, εὐρίσκεται εἰς τὸ φῶς, καὶ σκάνδαλον εἰς αὐτὸν δὲν εἶναι.

11 Ἀμὴ ἐκεῖν· ὅπῃ μισῶν τὸν ἀδελφὸν τῆ, εἶναι εἰς τὸ σκοτό, καὶ περιπατεῖ εἰς τὴν σκοτίαν, καὶ δὲν ἐξεύρει πῶς ὑπάγει, ὅτι τὸ σκοτό· ἐτύφλωσε τὰ μάτια τῆ.

12 Γράφω σας, παιδιὰ μου, ὅτι σᾶς συγχωρεῖται αἱ ἁμαρτίαι διὰ τὸ ὄνομα τῆ.

13 Γράφω σας, ὡ πατέρες, ὅτι ἐγνώρισατε ἐκεῖνον ὅπῃ εἶναι ἀπὸ τὴν ἀρχῆς· γράφω σας, ὡ ναιήσκοι, ὅτι ἐνίκησατε τὸν

ὑμῖν, παῖδιά, ὅτι ἐγνώκατε
τὸν πατέρα.

14 Ἐγραψα ὑμῖν, πατέ-
ρεις, ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ'
ἀρχῆς ἔγραψα ὑμῖν, να-
νίσκοι, ὅτι ἰσχυροὶ ἔστε, καὶ
ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐν ὑμῖν
μένει, καὶ νενικήκατε τὸν
πονηρὸν.

15 Μὴ ἀγαπᾶτε τὸν
κόσμον, μηδὲ τὰ ἐν τῷ
κόσμῳ· εἰάν τις ἀγαπᾷ τὸν
κόσμον, οὐκ ἔστιν ἡ ἀγάπη τοῦ
πατρὸς ἐν αὐτῷ.

16 Ὅτι πᾶν τὸ ἐν τῷ
κόσμῳ, ἡ ἐπιθυμία τῆς
σαρκὸς, καὶ ἡ ἐπιθυμία τῶν
ὀφθαλμῶν, καὶ ἡ ἀλαζονεία
τοῦ βίου, οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ
πατρὸς, ἀλλ' ἐκ τοῦ κόσ-
μου ἐστίν.

17 Καὶ ὁ κόσμος παράγε-
ται, καὶ ἡ ἐπιθυμία αὐτοῦ·
ὁ δὲ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ
Θεοῦ, μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

18 Παιδιά, ἰσχύατη ὥρα
ἐστίν· καὶ καθὼς ἤκουσατε ὅτι
ὁ ἀντίχριστος ἔρχεται, καὶ
οὖν ἀντίχριστοι πολλοὶ γιγνό-
ναι· ὅθιν γνώσκομεν ὅτι
ἰσχύατη ὥρα ἐστίν.

19 Ἐξ ἡμῶν ἐξῆλθον,
ἀλλ' οὐκ ἦσαν ἐξ ἡμῶν· εἰ
γὰρ ἦσαν ἐξ ἡμῶν, μεμνή-
κεισαν ἂν μεθ' ἡμῶν· ἀλλ'
ἵνα φανερωθῶσιν ὅτι οὐκ εἰσὶ
πάντες ἐξ ἡμῶν.

20 Καὶ ὑμεῖς χρίσμα

πονηρὸν· γράψω σας, παῖδιά,
ὅτι ἐγνωρίσατε τὸν πατέρα.

14 Ἐγραψά σας, πατέ-
ρεις, ὅτι ἐγνωρίσατε ἐκείνον ὃν
εἶναι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς· Ἐγραψά
σας, νανίσκοι, ὅτι ἴσατε δυ-
νατοὶ, καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ
μένει εἰς ἰσᾶς, καὶ ἐνικήσατε
τὸν πονηρὸν.

15 Μὴν ἀγαπᾶτε τὸν κόσ-
μον, μηδὲ ἐκεῖνα ὃν ἐκείνη εἰσα
εἰς τὸν κόσμον· ἂν καίνιας ἀγα-
πᾷ τὸν κόσμον, ἡ ἀγάπη τοῦ
πατρὸς δὲν εἶναι εἰς αὐτόν.

16 Ὅτι κἀκεῖ πρᾶγμα
ὃν ἐκεῖ εἰς τὸν κόσμον, ἦγεν
ἡ ἐπιθυμία τῆς σαρκὸς, καὶ
ἡ ἐπιθυμία τῶν ματιῶν, καὶ
ἡ ὑπερηφάνεια τοῦ βίου, δὲν
εἶναι ἀπὸ τὸν πατέρα, ἀλλὰ
εἶναι ἀπὸ τὸν κόσμον.

17 Καὶ ὁ κόσμος παρατρέ-
χει, καὶ ἡ ἐπιθυμία τῶν
ἐκείνος ὃν ἐκεῖ κἀκεῖ τὸ θέλημα
τοῦ Θεοῦ, μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

18 Παιδιά, ὑπερινῇ ὥρα
εἶναι· καὶ καθὼς ἀκούσατε ὅτι
ὁ ἀντίχριστος ἔρχεται, καὶ
τῶρα πολλοὶ ἀντίχριστοι ἔγιναν·
καὶ ἀπὸ τῆτο γνωρίζομεν ὅτι
εἶναι ὑπερινῇ ὥρα.

19 Εὐγῆκαν ἀπὸ ἡμᾶς ἀλ-
λά δὲν ἦσαν ἀπὸ ἡμᾶς· διατ'
εἰάν ἦσαν ἀπὸ ἡμᾶς, ἦθελαν
μετ' ἡμᾶς· ἀλλὰ εὐγῆκαν
διὰ τὰ φανερωθῶσιν, ὅτι δὲν
εἶναι ὅλοι ἀπὸ ἡμᾶς.

20 Καὶ ἰσῆς χρίσμα

ἔχετε ἀπὸ τοῦ ἁγίου, καὶ
οἴδατε πάντα.

21 Οὐκ ἔγραψα ὑμῖν ὅτι
οὐκ οἴδατε τὴν ἀλήθειαν,
ἀλλ' ὅτι οἴδατε αὐτὴν, καὶ
ὅτι πᾶν ψεῦδος ἐκ τῆς
ἀληθείας οὐκ ἐστίν.

22 Τίς ἐστὶν ὁ ψεύστης, εἰ
μὴ ὁ ἀρνέμεται ὅτι Ἰησοῦς
οὐκ ἐστὶν ὁ Χριστός; ἕτος ἐστὶν
ὁ ἀντίχριστος, ὁ ἀρνέμενος
τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱόν.

23 Πᾶς ὁ ἀρνέμενος τὸν
υἱόν, ἔδωκε τὸν πατέρα ἔχει.

24 Ὅσοις ἂν ὁ ἠκούσας
ἀπ' ἀρχῆς, ἐν ὑμῖν μείνω·
ἐὰν ἐν ὑμῖν μείνῃ ὁ ἀπ'
ἀρχῆς ἠκούσας, καὶ ὑμεῖς
ἐν τῷ υἱῷ καὶ ἐν τῷ πατρὶ
μεινέτε.

25 Καὶ αὐτὸς ἐστὶν ἡ ἐπαγγελ-
σία, ἣν αὐτὸς ἐπηγγέλατο
ἡμῖν, τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

26 Ταῦτα ἔγραψα ἡμῖν
περὶ τῶν πλανούντων ὑμᾶς.

27 Καὶ ὑμεῖς τὸ χρίσμα
ὃ ἐλάβετε ἀπ' αὐτοῦ, ἐν ὑμῖν
μένει, καὶ ὃ χρεῖαν ἔχετε ἵνα
τῆς διδασκῆς ὑμᾶς· ἀλλ' ὡς
τὸ αὐτὸ χρίσμα διδάσκει
ὑμᾶς περὶ πάντων, καὶ
ἀληθὲς ἐστίν, καὶ οὐκ ἐστὶν
ψεῦδος· καὶ καθὼς ἐδίδαξεν
ὑμᾶς, μείντε ἐν αὐτῷ.

28 Καὶ νῦν, τεκνία μένε-
τε ἐν αὐτῷ· ἵνα ὅταν φανερω-

ἔχετε ἀπὸ τοῦ ἁγίου, καὶ
ἰξούριτε ὅλα.

21 Ἐγὼ δὲν σὰς ἔγραψα
διὰ τοῦτο ὅτι δὲν ἰξούριτε τὴν
ἀλήθειαν, ἀλλὰ ὅτι τὴν ἰξού-
ριτε, καὶ ὅτι κάθε ψεῦμα δὲν
εἶναι ἀπὸ τὴν ἀλήθειαν.

22 Ποῖος εἶναι ὁ ψεύστης,
παρὰ ἐκεῖνος ὅπως ἀρνείται,
ὅτι ὁ Ἰησοῦς δὲν εἶναι ὁ Χριστός·
ἐκεῖνος εἶναι ὁ ἀντίχριστος,
ὅπως ἀρνείται τὸν πατέρα καὶ
τὸν υἱόν.

23 Κάθε ἓνας ὅπως ἀρνείται
τὸν υἱόν, ἔδωκε τὸν πατέρα ἔχει.

24 Ἐσθὺς λοιπὸν ἐκεῖνο
ὅπως ἀκούετε ἀπὸ τὴν ἀρχῆς,
ὡς μένει εἰς ἰσᾶς· ἐὰν μὴ
εἰς ἰσᾶς ἐκεῖνο ὅπως ἀκούετε
ἀπὸ τὴν ἀρχῆς, καὶ ἰσᾶς
θέλετε μένει καὶ εἰς τὸν υἱόν
καὶ εἰς τὸν πατέρα.

25 Καὶ ἐκεῖνο εἶναι τὸ
τάξιμον, ὅπως μᾶς ἐταξεν
αὐτός, ἥγησεν ἡ ζωὴ ἡ αἰώνιος.

26 Ἐκεῖνα σὰς ἔγραψα διὰ
ἐκείνης, ὅπως σὰς πλανήσῃ.

27 Καὶ τὸ χρίσμα ὅπως
ἐλάβετε ἰσᾶς ἀπ' αὐτόν, μένει
εἰς ἰσᾶς, καὶ δὲν χρεῖαζομεθα
να σὰς διδάσκῃ τινάς· ἀλλὰ
καθὼς τὸ αὐτὸ χρίσμα σὰς
διδάσκει διὰ ὅλα, καὶ ἅπαν
δινόν εἶναι, καὶ δὲν εἶναι
ψεῦμα· καὶ καθὼς σὰς ἐδί-
δαξεν, θέλετε μένει εἰς αὐτόν.

28 Καὶ τῶρα, παιδιὰ μὲν
μένετε εἰς αὐτόν· ἵνα ὅταν φα-

θῆ, ἔχωμεν παρρησίαν, καὶ
μη αἰσχυρῶμεν ἀπ' αὐτοῦ,
ἐν τῇ παρρησίᾳ αὐτοῦ.

29 Ἐὰν εἰδῇτε ὅτι δικαίος
ἐστίν, γινώσκετε ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν
τὴν δικαιοσύνην, ἐξ αὐτοῦ
γεννιῖται.

νερωθῇ, καὶ ἔχωμεν παρρησίαν,
καὶ νὰ μὴν ἐντραπέμῃ ἀπ'
αὐτὸν εἰς τὴν παρρησίαν τῇ.

29 Ἐὰν εἰδῇτε ὅτι αὐτὸς
εἶναι δικαίος, γνωρίζετε ὅτι κα-
θεὶνας ὅπῃ κάμνῃ τὴν δικαιο-
σύνην, ἐγεννήθη ἀπ' αὐτόν.

Κεφ. γ'. 3.

ἸΔετε ποταπὴν ἀγάπην
δίδωκεν ἡμῖν ὁ πατήρ,
ἵνα τέκνα Θεοῦ κληθῶμεν· διὰ
τῆτο ὁ κόσμος· ὃ γινώσκει
ἡμᾶς, ὅτι οὐκ ἔγνω αὐτόν.

2 Ἀγαπητοί, νῦν τέκνα
Θεοῦ ἴσμεν, καὶ ἔπω ἔφανερώ-
θη τί ισόμιθα· οἶδαμεν δὲ ὅτι
ἐὰν φανερωθῇ, ὅμοιοι αὐτῷ
ισόμιθα· ὅτι ὁφόμεθα αὐτόν
καθὼς ἐστίν.

3 Καὶ πᾶς ὁ ἔχων τὴν
ἐλπίδα ταύτην ἰπ' αὐτῷ,
ἀγνίζει ἑαυτόν, καθὼς ἐκεῖνος
ἀγιός ἐστι.

4 Πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρ-
τίαν, καὶ τὴν ἀνομίαν
ποιεῖ· καὶ ἡ ἁμαρτία ἐστὶν
ἡ ἀνομία.

5 Καὶ οἶδατε ὅτι ἐκεῖνος
ἔφανερώθη, ἵνα τὰς ἁμαρτίας
ἡμῶν ἄρῃ· καὶ ἁμαρτία ἐν
αὐτῷ οὐκ ἔστι.

6 Πᾶς ὁ ἐν αὐτῷ μένων, ἔχ
ἁμαρτάνει· πᾶς ὁ ἁμαρτάνων,
ἔχ ἑώρακεν αὐτόν, ὃδὲ ἔγνωκεν
αὐτόν.

7 Τεκνία, μηδεὶς πλατὰ·

ἸΔετε ποταπὴν ἀγάπην μᾶς
ἔδωκεν ὁ πατήρ, νὰ ὀνομα-
σθῶμεν παῖδια Θεοῦ· διὰ τῆτο
ὁ κόσμος· διὸν μᾶς γνωρίζει,
διὰτὶ ἐκεῖνος διὸν τὸν ἔγνωρίσεν.

2 Ἀγαπητοί, τῶρα παῖδια
τοῦ Θεοῦ εἰμίσθαι, ἀμὴ ἀκόμη
διὸν ἔφανερώθη τί θέλομεν γίγιναι·
ἀλλὰ ἰξεύρομεν ὅτι ἐὰν φανε-
ρωθῇ, θέλομεν γίγιναι ὅμοιοι
μετ' αὐτόν· ὅτι θέλομεν τὸν
εἰδῆ καθὼς εἶναι.

3 Καὶ καθένας ὅπῃ ἔχει
ἐτῆτο τὸ δάρρὸς εἰς αὐτόν, κα-
θαρίζει τοῦ λόγου τῇ, καθὼς
ἐκεῖνος εἶναι καθαρός.

4 Κάθε ἕνας ὅπῃ κάμνῃ
τὴν ἁμαρτίαν, κάμνῃ καὶ τῇ
ἀνομίαν· καὶ ἡ ἁμαρτία εἶναι
ἡ ἀνομία.

5 Καὶ ἰξεύετε ὅτι ἐκεῖνος
ἔφανερώθη, διὰ νὰ σηκώσῃ
ταῖς ἁμαρτίαις μας· καὶ
ἁμαρτία εἰς αὐτόν διὸν εἶναι.

6 Καθένας ὅπῃ μένει εἰς
αὐτόν, διὸν ἁμαρτάνει· καθέ-
νας ὅπῃ ἁμαρτάνει, διὸν τὸν
εἶδεν, ὃδὲ τὸν ἔγνωρίσεν.

7 Παῖδια, κανένας ὡς μὴν

τω ὑμᾶς· ὁ ποιῶν τὴν
δικαιοσύνην, δικαίος ἐστὶ,
καθὼς ἐκεῖνος· δικαίος
ἐστίν.

8 Ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν,
ἐκ τοῦ διαβόλου ἐστίν· ὅτι ἀπ'
ἐρχῆς ὁ διαβόλος ἁμαρτανεύει·
εἰς τὸτο ἐφανερώθη ὁ υἱὸς τοῦ
Θεοῦ, ἵνα λύσῃ τὰ ἔργα τοῦ
διαβόλου.

9 Πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ
τῆς Θεῆς, ἁμαρτίαν ἢ ποιεῖ,
ὅτι σπέρμα αὐτῆς ἐν αὐτῷ
μένει· καὶ ἡ δύναται ἁμαρ-
τάνην, ὅτι ἐκ τῆς Θεῆς
γεγεννηται.

10 Ἐν τῷ φανερά ἐστι
τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ καὶ τὰ
τέκνα τοῦ διαβόλου· πᾶς ὁ
μὴ ποιοῦν δικαιοσύνην, οὐκ
ἐστὶν ἐκ τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ μὴ
ἀγαπᾶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ·

11 Ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ ἀγαθελία ἣν ἠκέσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἀγαπωμεν ἀλλήλους·

12 Οὕτως καί· ἐκ τοῦ
ποτηρῆ ἦν, καὶ ἔσφαξε τὸν
ἀδελφὸν αὐτοῦ· καὶ χάριν τίνος
ἔσφαξεν αὐτόν; ὅτι τὰ ἔργα
αὐτοῦ, ποτηρὰ ἦν, τὰ δὲ τοῦ
ἀδελφοῦ αὐτοῦ δίκαια.

13 Μὴ θαυμάζετε, ἀδελφοί μου, εἰ μισοῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος.

14 Ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι
μεταβέβηκαμεν ἐκ τοῦ θανάτου

σας πλανᾷ· ἐκεῖν· ὁπῶς
κάμνει τὴν δικαιοσύνην, εἶναι
δίκαι· καθὼς ἐκεῖν· εἶναι
δίκαι·.

8 ΕΚΙΝΘ· ὁπῶ καμῖ
τὴν ἀμαρτίαν, ἵνα ἀπὸ τῶν
διαβόλων· ὅτι ἀπὸ τὴν ἀρχῇ
ὁ διαβόλος· ἀμαρτάνει· διὰ
τῆτο ἐφανέρωθη ὁ υἱὸς τοῦ
Θεοῦ, διὰ τὴν χαλᾶσῃ τὰ
ἔργα τοῦ διαβόλου.

9 Καθε ένας απὲ ἐγενήθη
ἀπὸ τὸν Θεόν, διὰ κάμιν
ἀμαρτίαν, ὅτι τὸ πνεῦμα τε
μεν εἰς αὐτὸν· καὶ διὲν ἠμπορεῖ
νὰ ἀμαρτάνῃ, ὅτι ἐγενήθη
ἀπὸ τὸν Θεόν.

10 Ἀπὸ τῆτο εἶναι φανερά
τὰ παιδία τοῦ Θεοῦ καὶ τὰ παι-
δία τοῦ διαβόλου· καὶ οἱ ἄνθρωποι
οὗτοι κάμνουν δικαιοσύνην, καὶ
οὗτοι δὲν ἀγαπᾷ τὸν ἀδελφόν
αὐτοῦ, οὗτοι εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν·

11 Ὅτι ἐνέτη εἶναι ἡ
παρεγγυεῖα ὅπῃ ἀκρίβει
ἀπὸ τῆς ἀρχῆς, καὶ ἀγαπῶμεν
ἐν αὐτῇ τὸν ἄλλον·

12 Ὁχι, καθὼς ὁ Καὶν ὅπου
ἤτονα πὸ τὸν ποιητὴν, καὶ ἔσφα-
ξε τὸν ἀδελφὸν τῆ· καὶ τίς
χαρίν τὸν ἔσφαξεν; ὅτι τὰ ἔργα
τῆ ἦταν ποιητὰ, καὶ τὰ ἔργα
τοῦ ἀδελφοῦ τῆ ἦταν δίκαια.

13 Μὴ θανατάζετε, ἀδελφοί μου, ἵνα σὺς μισθὸν ἡ κόσμου.

14 Ἐμεῖς ἰξούρομεν ὅτι
ἐμετανοήσαμεν ἀπὸ τούτου

εἰς τὴν ζωὴν, ὅτι ἀγαπῶμεν τὰς ἀδελφάς· ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν, μένει ἐν τῷ θανάτῳ.

15 Πᾶς ὁ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτῷ, ἀνθρωποκτόνος ἐστὶ καὶ οὐδατε ὅτι πᾶς ἀνθρωποκτόνος οὐκ ἔχει ζωὴν αἰώνιον ἐν αὐτῷ μένουσαν.

16 Ἐν τῷ τῷ ἐγνώκαμεν τὴν ἀγάπην, ὅτι ἐκεῖνος ὑπὲρ ἡμῶν τὴν ψυχὴν αὐτῷ ἔθηκε καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν τὰς ψυχὰς τιθεῖναι.

17 Ὁς δ' ἂν ἔχῃ τὸν βίον τοῦ κόσμου, καὶ θεωρῇ τὸν ἀδελφὸν αὐτῷ χρεῖαν ἔχοντα, καὶ κλείσῃ τὰ σπλάγχνα αὐτῷ, ἀπ' αὐτοῦ, πῶς ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ μένει ἐν αὐτῷ;

18 Τεκνία μου, μὴ ἀγαπῶμεν λόγῳ μὴδὲ γλώσσῃ, ἀλλ' ἔργῳ καὶ ἀληθείᾳ.

19 Καὶ ἐν τῷ τῷ γινώσκουμεν ὅτι ἐκ τῆς ἀληθείας ἐσμὲν, καὶ ἔμπροσθεν αὐτῷ πείσουμεν τὰς καρδίας ἡμῶν.

20 Ὅτι ἰὰν καταγινώσκῃ ἡμῶν ἡ καρδία, ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ Θεὸς τῆς καρδίας ἡμῶν, καὶ γινώσκῃ πάντα.

21 Ἀγαπητοί, ἰὰν ἡ καρδία ἡμῶν μὴ καταγινώσκῃ ἡμῶν, παρρησίαν ἔχομεν πρὸς τὸν Θεόν.

22 Καὶ ὁ ἰὰν αἰτῶμεν,

θάνατον εἰς τὴν ζωὴν, ὅτι ἀγαπῶμεν τὰς ἀδελφάς· ἐκεῖνος ὅπου δὲν ἀγαπᾷ τὸν ἀδελφόν, μένει εἰς τὸν θάνατον.

15 Καθίνας ὅπου μισᾷ τὸν ἀδελφόν τῷ, εἶναι φονεὺς· καὶ ἔξτερετε ὅτι κάθε ἀνθρωποφονεὺς δὲν ἔχει ζωὴν αἰώνιον ὅπου νὰ μένῃ εἰς τοῦ λόγου τῷ.

16 Εἰς τῷ τῷ ἔγνωσάμεν τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἐκεῖνος ἔβαλεν τὴν ψυχὴν τῷ διὰ λόγου μας· καὶ ἡμεῖς χρεωστούμεν νὰ βάλωμεν ταῖς ψυχαῖς μας διὰ τὰς ἀδελφάς μας.

17 Καὶ ὅσοις ἔχει τὸν βίον τοῦ κόσμου ἰτέτη, καὶ βλέπει τὸν ἀδελφόν τῷ ὅπου χρεάζεται, καὶ κλείει τὰ σπλάγχνα τῷ εἰς αὐτόν, πῶς ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ νὰ μένῃ εἰς αὐτόν;

18 Παιδιά μου, ἄς μὴ ἀγαπῶμεν μὲ λόγια, μὴδὲ μὲ γλῶσσαν, ἀλλὰ μὲ τὸ ἔργον καὶ μὲ τὴν ἀλήθειαν.

19 Καὶ εἰς τοῦτο γνωρίζουμεν ὅτι εἰμισθεῖς ἀπὸ τὴν ἀλήθειαν, καὶ ὁμπροσὰ τῷ θέλομεν καταπίσει ταῖς καρδίαις μας.

20 Ὅτι ἰὰν ἡ καρδία μας μᾶς κατακρίνῃ, ὁ Θεὸς εἶναι μεγαλύτερος ἀπὸ τὴν καρδίαν μας, καὶ γνωρίζῃ τὰ πάντα.

21 Ἀγαπητοί, ἰὰν ἡ καρδία μας δὲν μᾶς κατακρίνῃ, ἔχομεν παρρησίαν εἰς τὸν Θεόν.

22 Καὶ ὅσοις πρῶγμα

λαμβάνομεν παρ' αὐτοῦ, ὅτι
τὰς ἐντολάς αὐτοῦ τηροῦμεν,
καὶ τὰ ἀρετὰ ἐνώπιον αὐτοῦ
ποιούμεν.

23 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ
ἐντολὴ αὐτοῦ, ἵνα πιστεύσωμεν
τῷ ὀνόματι τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ
Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀγαπῶμεν
ἀλλήλους, καθὼς ἔδωκεν
ἐντολὴν ἡμῖν.

24 Καὶ ὁ τηρῶν τὰς
ἐντολάς αὐτοῦ, ἐν αὐτῷ μένει,
καὶ αὐτὸς ἐν αὐτῷ· καὶ ἐν
τῷτῳ γινώσκομεν ὅτι μένει ἐν
ἡμῖν, ἐκ τοῦ Πνεύματος· ὃ
ἡμῖν ἔδωκεν.

ζητήσωμεν, τὸ πέργομεν, ἀπ'
αὐτοῦ, ὅτι φυλάττομεν ταῖς
ἐντολαῖς τῆ, καὶ κάμνομεν
ἐκεῖνα ὅπου τοῦ ἀρεσθῶν.

23 Καὶ ἐστὶν εἶναι ἡ
ἐντολὴ τῆ, διὰ τὰ πιστεύσωμεν
εἰς τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τῆ Ἰησοῦ
Χριστοῦ, καὶ τὰ ἀγαπῶμεν
ἕνας τὸν ἄλλον, καθὼς μᾶς
ἔδωκεν παραγγελίαν.

24 Καὶ ἐκεῖ· ὅπου φυ-
λάττει ταῖς ἐντολαῖς τῆ, μένει
εἰς αὐτόν, καὶ αὐτὸς εἰς αὐτόν·
καὶ ἀπὸ τοῦτο γινώριζομεν ὅτι
μένει εἰς ἡμᾶς, ἀπὸ τοῦ Πνεύματος
ὅπου μᾶς ἔδωκεν.

Κεφ. δ'. 4.

* Ἀγαπητοί, μὴ παντὶ πνεύ-
ματι πιστεύετε, ἀλλὰ
δοκιμάζετε τὰ πνεύματα εἰ ἐκ
τοῦ Θεοῦ ἐστίν· ὅτι πολλοὶ
ψευδοπροφῆται ἐξηλθύνθασιν
εἰς τὸν κόσμον.

2 Ἐν τῷτῳ γινώσκειτε τὸ
Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ· πᾶν
πνεῦμα ὃ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν
Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα,
ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστίν.

3 Καὶ πᾶν πνεῦμα ὃ μὴ
ὁμολογεῖ τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν
ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ
Θεοῦ οὐκ ἐστίν· καὶ τοῦτό ἐστι
τὸ τοῦ ἀντιχρίστου, ὃ ἀκηκόατε
ὅτι ἔρχεται, καὶ νῦν ἐν τῷ
κόσμῳ ἐστὶν ἡδὴ.

4 Ὑμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ

* Ἀγαπητοί, μὴν πιστεύετε
εἰς καθὰ πνεῦμα, ἀλλὰ
δοκιμάζετε τὰ πνεύματα εἰ
εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν· ὅτι πολλοὶ
ψευδοπροφῆται εὐήκασιν εἰς
τὸν κόσμον.

2 Ἀπὸ ἐτοῦτο γινώριζεται τὸ
Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ· καθὼς πνεῦμα
ὅπου ὁμολογεῖ ὅτι ὁ Ἰησοῦς
Χριστὸς ἦλθεν εἰς τὴν σάρκα,
εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν.

3 Καὶ καθὼς πνεῦμα τὸ
ὁποῖον δὲν ὁμολογεῖ τὸν Ἰησοῦν
Χριστὸν τὰ ἦλθεν εἰς τὴν σάρκα,
δὲν εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν· καὶ
τοῦτο εἶναι τὸ (πνεῦμα) τοῦ
ἀντιχρίστου, ὅπου ἀκήκοατε, ὅτι
ἔρχεται καὶ τῶρα ὡραμαῖ
εἶναι εἰς τὸν κόσμον.

4 Ἔστις εἰσθε ἀπὸ τοῦ

ἔστι, τέκνία, καὶ νικηκῶντες αὐτῆς· ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ ἐν ἡμῖν, ἢ ὁ ἐν τῷ κόσμῳ.

5 Αὐτοὶ ἐκ τοῦ κόσμου εἰσὶ, διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ κόσμου λαλοῦσι, καὶ ὁ κόσμος αὐτῶν ἀκούει.

6 Ἡμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἴσμεν· ὁ γινώσκων τὸν Θεόν, ἀκούει ἡμῶν· ὃς οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ Θεοῦ, οὐκ ἀκούει ἡμῶν· ἐκ τῆς γνώσεως τοῦ πνεύματος τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ πνεύματος τῆς πλάνης.

7 Ἀγαπήτοί, ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὅτι ἡ ἀγάπη ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστὶ· καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν, ἐκ τοῦ Θεοῦ γινώσκειται, καὶ γινώσκει τὸν Θεόν.

8 Ὁ μὴ ἀγαπῶν, οὐκ ἔγνω τὸν Θεόν· ὅτι ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστίν.

9 Ἐν τῷ ἴφανερώδῃ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἐν ἡμῖν ὅτι τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν κόσμον, ἵνα ζήσωμεν δι' αὐτοῦ.

10 Ἐν τῷ ἴφανερώδῃ ἡ ἀγάπη, ὅχι ὅτι ἡμεῖς ἠγαπήσαμεν τὸν Θεόν, ἀλλ' ὅτι αὐτὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἀπέστειλε τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἰλασμὸν περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν.

11 Ἀγαπήτοί, εἰ ὅπως ὁ Θεὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ

Θεόν, ὃ παιδίᾳ, καὶ τῆς ἐνικήσετε· ὅτι μεγαλύτερος εἶναι ἐκεῖνος ὅπου εἶναι μίσαίς ἰσᾶς, παρὰ ἐκεῖ· ὅπου εἶναι μίσα εἰς τὸν κόσμον.

5 Αὐτοὶ εἶναι ἀπὸ τὸν κόσμον, διὰ τοῦτο λαλοῦσιν κατὰ τὸν κόσμον, καὶ ὁ κόσμος τὴν ἀκούει.

6 Ἐμῖς εἰμὸθεν ἀπὸ τὸν Θεόν· ἐκεῖν· ὅπου γνωρίζει τὸν Θεόν, μᾶς ἀκούει· ἐκεῖνος ὅπου δὲν εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν, δὲν μᾶς ἀκούει· ἀπὸ τοῦτο γνωρίζομεν τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, καὶ τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης.

7 Ἀγαπήτοί, ὡς ἀγαπῶμεν ἕνα τὸν ἄλλον, ὅτι ἡ ἀγάπη εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν· καὶ καθένας ὅπου ἀγαπᾷ, ἐγεννήθη ἀπὸ τὸν Θεόν, καὶ γνωρίζει τὸν Θεόν.

8 Ἐκεῖνος ὅπου δὲν ἀγαπᾷ, δὲν γνωρίζει τὸν Θεόν· ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι ἀγάπη.

9 Ἀπὸ τοῦτο ἴφανερώδῃ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ εἰς ἡμᾶς, ὅτι τὸν υἱὸν τῆς μονογενῆ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν κόσμον διὰ ἵνα ζήσωμεν διαμῆσθαι τῆς.

10 Εἰς τοῦτο εἶναι ἡ ἀγάπη, ὅχι ὅτι ἡμεῖς ἀγαπήσαμεν τὸν Θεόν, ἀλλ' ὅτι αὐτὸς μᾶς ἀγάπησεν, καὶ ἀπέστειλε τὸν υἱὸν τῆς ἵνα εἶναι συγχώρησις διὰ ταῖς ἁμαρτίαις μας.

11 Ἀγαπήτοί, ἵαν ὁ Θεὸς μᾶς ἀγάπησιν τέτοιας λογιῆς,

ἡμῖς ὀφείλομεν ἀλλήλους καὶ ἑμῖς χρεωστῶμεν ἰὰ ἀγαπᾶν.

12 Θιδν ἑδείς πῶποτε τιδέσται· ἰὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει, καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν.

13 Ἐν τῷ γνωσκόμεν ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν, καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ δίδωκεν ἡμῖν.

14 Καὶ ἡμῖς τιθεάμεθα, καὶ μαρτυροῦμεν ὅτι ὁ πατὴρ ἀπέσταλκε τὸν υἱὸν σωτῆρα τοῦ κόσμου.

15 Ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ὅτι Ἰησοῦς ἵστι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Θεῷ.

16 Καὶ ἡμῖς ἐγνώκαμεν καὶ πιστεύσαμεν τὴν ἀγάπην ἣν ἔχει ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν· ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστὶ· καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐν τῷ Θεῷ μένει, καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ.

17 Ἐν τῷ τετελείωται ἡ ἀγάπη μεθ' ἡμῶν, ἵνα παρῇσιν ἔχωμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ὅτι καθὼς ἐκεῖνός ἐστι, καὶ ἡμεῖς ἴσμεν ἐν τῷ κόσμῳ τῷ τῷ.

18 Φόβος οὐκ ἔστιν ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἀλλ' ἡ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον· ὅτι ὁ φόβος κόλασιν ἔχει· ὁ δὲ φοβόμενος ἂν τετελειώται ἐν τῇ ἀγάπῃ.

12 Τὸν Θεὸν καίνας ποτὶ δὴν τὸν ἴδιν· ἰὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ Θεὸς μένει εἰς ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀγάπη του ἵται τετελειωμένη εἰς ἡμᾶς.

13 Ἀπὸ τῷτο γνωρίζομεν ὅτι μένομεν εἰς αὐτὸν, καὶ αὐτὸς εἰς ἡμᾶς, ὅτι ἀπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ μᾶς ἔδωκεν.

14 Καὶ ἡμῖς τὸν ἴδωμεν, καὶ μαρτυροῦμεν ὅτι ὁ πατὴρ ἀπέσταλκε τὸν υἱὸν σωτῆρα τοῦ κόσμου.

15 Ὃποιος ἂν ὁμολογήσῃ ὅτι Ἰησοῦς εἶναι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς μένει εἰς αὐτόν, καὶ αὐτὸς εἰς τὸν Θεόν.

16 Καὶ ἡμῖς ἐγνωρίσαμεν καὶ ἐπιστεύσαμεν τὴν ἀγάπην ὅπερ ἔχει ὁ Θεὸς εἰς ἡμᾶς· ὁ Θεὸς εἶναι ἀγάπη· καὶ ἐκεῖνός ὅπου μένει εἰς τὴν ἀγάπην, μένει εἰς τὸν Θεόν, καὶ ὁ Θεὸς εἰς αὐτόν.

17 Εἰς τῷτο ἵται τετελειωμένη ἡ ἀγάπη μετ' ἡμᾶς, διὰ τὸ ἔχωμεν παρῇσιν εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως, ὅτι καθὼς εἶναι ἐκεῖνός, τίτοιαις λογῆς ἡμεῖς καὶ ἡμῖς εἰς τὸν κόσμον ἔτετο.

18 Φόβος δὴν ἵται εἰς τὴν ἀγάπην, ἀλλ' ἡ τελεία ἀγάπη εὐγάνει ἔξω τὸν φόβον· ὅτι ὁ φόβος ἔχει τιμωρίαν· καὶ ἐκεῖνός ὅπου φοβάται, διὰ τετελειώθη εἰς τὴν ἀγάπην.

19 Ἡμεῖς ἀγαπῶμεν αὐτόν, ὅτι αὐτὸς πρῶτον ἠγάπησεν ἡμᾶς.

20 Ἐάν τις εἴπῃ· Ὅτι ἀγαπῶ τὸν Θεόν, καὶ τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ μισῇ, ψεύστης ἴσιν· ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ ὃν ἰώρακε, τὸν Θεὸν ὃν ἠώρακε, πῶς δύναται ἀγαπᾶν;

21 Καὶ ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ὁ ἀγαπῶν τὸν Θεόν, ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ.

19 Ἐμεῖς ἀγαπῶμεν αὐτόν, διὰ τὸς μᾶς ἀγάπησεν πρῶτα.

20 Ἐάν τις εἴπῃ κατ' ἐξουσίαν· Ὅτι ἀγαπῶ τὸν Θεόν, καὶ τὸν ἀδελφόν τε μισῶ, ψεύστης ἴσιν· διὰ τὸ ἐκεῖνος ὅπου δὲν ἀγαπᾷ τὸν ἀδελφόν τε τὸν ὁποῖον εἶδε, τὸν Θεὸν ὅπου δὲν τὸν εἶδε, πῶς δύναται ἵνα τὸν ἀγαπᾷ;

21 Καὶ ἐτέτην τὴν ἐντολὴν ἔχομεν ἡμεῖς ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι ἐκεῖνος ὅπου ἀγαπᾷ τὸν Θεόν, ἵνα ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφόν τε.

Κεφ. ι'. 5.

Πᾶς ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἴσιν ὁ Χριστός, ἐκ τοῦ Θεοῦ γενήσεται· καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν γενήσαντα, ἀγαπᾷ καὶ τὸν γεγενημένον ἐξ αὐτοῦ.

2 Ἐν τέτῳ γινώσκουμεν ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ, ὅταν τὸν Θεὸν ἀγαπῶμεν, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν.

3 Αὕτη γὰρ ἴσιν ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἵνα τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν· καὶ αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ βαρεῖαι οὐκ εἰσίν.

4 Ὅτι πᾶν τὸ γεγενημένον ἐκ τοῦ Θεοῦ νικᾷ τὸν κόσμον· καὶ αὕτη ἴσιν ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν.

5 Τίς ἴσιν ὁ νικῶν τὸν κόσμον, εἰ μὴ ὁ πιστεύων

Κ' Ἄρα ἴσιν ὅπου πιστεύει, ὅτι Ἰησοῦς ἴσιν ὁ Χριστός, ἐγενήθη ἀπὸ τοῦ Θεοῦ· καὶ κατ' ἐξουσίαν ὅπου ἀγαπᾷ ἐκεῖνον ὅπου ἐγέννησεν, ἀγαπᾷ καὶ ἐκεῖνον ὅπου ἐγενήθη ἀπ' αὐτόν.

2 Ἀπὸ τοῦτο γνωρίζουμεν ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ, ὅταν ἀγαπῶμεν τὸν Θεόν, καὶ φυλάττομεν ταῖς ἐντολαῖς τε.

3 Διὰ τὴν ἐτέτη ἴσιν ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἵνα φυλάττωμεν ταῖς ἐντολαῖς τε· καὶ αἱ ἐντολαὶ τε δὲν εἶναι βαρεῖαι.

4 Ὅτι καὶ πᾶν πρᾶγμα ὅπου ἐγενήθη ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, νικᾷ τὸν κόσμον· καὶ ἐτέτη ἴσιν ἡ νίκη ὅπου ἐνίκησε τὸν κόσμον, ἡ πίστις μας.

5 Ποῦ εἶναι ἐκεῖνος ὅπου νικᾷ τὸν κόσμον, παρὰ ἐκεῖνον

4 R 3

ἔτι Ἰησοῦς ἔστιν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ;

6 Οὗτός ἐστιν ὁ ἐλθὼν δι' ὕδατος καὶ αἵματος, Ἰησοῦς ὁ Χριστός· οὐκ ἐν τῷ ὕδατι μόνον, ἀλλ' ἐν τῷ ὕδατι καὶ τῷ αἵματι· καὶ τὸ Πνεῦμά ἐστι τὸ μαρτυροῦν, ὅτι τὸ Πνεῦμά ἐστιν ἡ ἀλήθεια.

7 Ὅτι τρεῖς εἰσιν οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῷ ἑαυτῷ, ὁ Πατήρ, ὁ Λόγος, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα· καὶ ἔτσι οἱ τρεῖς ἐν εἰσι.

8 Καὶ τρεῖς εἰσιν οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῇ γῇ, τὸ Πνεῦμα, καὶ τὸ ὕδωρ, καὶ τὸ αἶμα· καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὸ ἓν εἰσι.

9 Εἰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀνθρώπων λαμβάνομεν, ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ μείζων ἐστίν· ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ ἣν μεμαρτύρηκε περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.

10 Ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἔχει τὴν μαρτυρίαν ἐν ἑαυτῷ· ὁ μὴ πιστεύων τῷ Θεῷ, ψεύστην πεποίηκεν αὐτόν, ὅτι ὁ ἀπιστεύων εἰς τὴν μαρτυρίαν ἣν μεμαρτύρηκεν ὁ Θεὸς περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.

11 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία, ὅτι ζωὴν αἰώνιον ἔδωκεν ἡμῖν ὁ Θεός· καὶ αὕτη ἡ ζωὴ ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἐστίν.

12 Ὁ ἔχων τὸν υἱόν,

ὁποῦ πιστεύει ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ;

6 Ἐπειὶ οὗτος ἐστὶν ὁποῦ ἔλαβε μὲν ἑρὸν, καὶ μὲν αἶμα, Ἰησοῦς ὁ Χριστός· ὅχι μόνον μὲν τὸν ἑρὸν, ἀλλὰ καὶ μὲν τὸν ἑρὸν καὶ μὲν τὸ αἶμα· καὶ τὸ Πνεῦμα ἐστὶν ὁποῦ μαρτυροῦν ὅτι τὸ Πνεῦμα ἐστὶν ἡ ἀλήθεια.

7 Ὅτι τρεῖς ἐσιν ἐκεῖνοι ὁποῦ μαρτυροῦσιν εἰς τὸν ἑαυτῷ, ὁ Πατήρ, ὁ Λόγος, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα· καὶ ἐποῦτοι οἱ τρεῖς ἓνα ἐσιν.

8 Καὶ τρεῖς ἐσιν ἐκεῖνοι ὁποῦ μαρτυροῦσιν εἰς τὴν γῇ, τὸ Πνεῦμα, καὶ τὸ ὕδωρ, καὶ τὸ αἶμα· καὶ οἱ τρεῖς εἰς ἓνα καὶ τὸ αὐτὸ ἐσιν.

9 Ἐὰν πιάνωμεν τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀνθρώπων, ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ ἐστὶν ἡ μεγαλύτερη· ὅτι τέτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ, τὴν ὁποῖαν ἡμαρτύρησε διὰ τὸν υἱόν τῷ.

10 Ἐκεῖνος ὁποῦ πιστεύει εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἔχει τὴν μαρτυρίαν εἰς τοῦ λόγου τῷ· ἐκεῖνος ὁποῦ δὲν πιστεύει εἰς τὸν Θεόν, τὸν ἑκαμεψεύστην, ὅτι δὲν ἀπίστευσε εἰς τὴν μαρτυρίαν ὁποῦ ἡμαρτύρησε ὁ Θεὸς διὰ τὸν υἱόν τῷ.

11 Καὶ ἐτέτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία, ὅτι ὁ Θεὸς μᾶς ἔδωκε ζωὴν αἰώνιον· καὶ ἐτέτη ἡ ζωὴ ἐστὶν εἰς τὸν υἱόν τῷ.

12 Ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει τὸν

ἔχει τὴν ζωὴν ὁ μὴ ἔχων
τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, τὴν ζωὴν
οὐκ ἔχει.

13 Ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν
τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα
τῷ υἱῷ τῷ Θεῷ· ἵνα εἰδῆτε
ὅτι ζωὴν ἔχετε αἰῶσιον, καὶ
ἵνα πιστεύητε εἰς τὸ ὄνομα
τῷ υἱῷ τῷ Θεῷ.

14 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ παρ-
ρησία ἣν ἔχομεν πρὸς αὐτὸν,
ὅτι ἰὰν τι αἰτῶμεθα κατὰ τὸ
θέλημα αὐτοῦ, ἀκούει ἡμῶν.

15 Καὶ ἰὰν οἶδαμεν ὅτι
ἀκούει ἡμῶν, ὁ ἂν αἰτῶμεθα,
οἶδαμεν ὅτι ἔχομεν τὰ
αἰτήματα ἃ ᾠτήκαμεν παρ'
αὐτοῦ.

16 Ἐάν τις ἴδῃ τὸν
ἀδελφὸν αὐτοῦ ἁμαρτάνοντα
ἁμαρτίαν μὴ πρὸς θάνατον,
αἰτήσεται, καὶ δώσει αὐτῷ
ζωὴν, τοῖς ἁμαρτάνουσιν μὴ
πρὸς θάνατον· ἐστὶν ἁμαρτία
πρὸς θάνατον· ὃ περὶ ἐκείνης
λέγω ἵνα ἐρωτήσῃ.

17 Πᾶσα ἀδικία ἁμαρτία
ἐστὶ· καὶ ἐστὶν ἁμαρτία ὃ πρὸς
θάνατον.

18 Οἶδαμεν ὅτι πᾶς ὁ
γεννημένος ἐκ τοῦ Θεοῦ, ὃχ
ἁμαρτάνει· ἀλλ' ὁ γεννηθεὶς
ἐκ τοῦ Θεοῦ, τηρεῖ ἑαυτὸν,
καὶ ὁ πειρὸς ὃχ ἁπτεται
αὐτοῦ.

19 Οἶδαμεν ὅτι ἐκ τοῦ Θεοῦ

υἱὸν, ἔχει τὴν ζωὴν· ἐκείνῳ
ὅπῃ δὲν ἔχει τὸν υἱὸν τοῦ
Θεοῦ, δὲν ἔχει τὴν ζωὴν.

13 Ἐτέτα ἔγραψα εἰς
ἐσᾶς ὅπῃ πιστεύετε εἰς τὸ
ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ· διὰ τοῦ
ἱερέως ὅτι ἔχετε ζωὴν αἰώνιον,
καὶ διὰ τοῦ πιστεύετε εἰς τὸ
ὄνομα τῷ υἱῷ τῷ Θεῷ.

14 Καὶ ἰτέτη εἶναι ἡ παρ-
ρησία ὅπῃ ἔχομεν εἰς αὐτὸν,
ὅτι ἰὰν ζητῶμεν τίποτε κατὰ
τὸ θέλημά τε, μᾶς ἀκούει.

15 Καὶ ἰὰν ἱεῖρωμεν ὅτι
μᾶς ἀκούει, ὃ, τι πραγματίζο-
μεν τῷ ζητήσῃ, ἱεῖρωμεν
ὅτι ἔχομεν τὰ ζητήματα ὅπῃ
ζητήσαμεν ἀπ' αὐτοῦ.

16 Ἐὰν καί τις εἰδῇ τὸν
ἀδελφόν τε ὅπῃ ἁμαρτάνει
ἁμαρτίαν, ὅπῃ δὲν εἶναι εἰς
θάνατον, ὡς παρακαλῆσαι τὸν
Θεόν, καὶ θέλει τοῦ δώσει ζωὴν,
εἰς ἐκείνης, λέγω, ὅπῃ σφάλου-
σιν ὅχι εἰς θάνατον· εἶναι ἁμαρ-
τία εἰς θάνατον· δὲν λέγω ἵνα
παρακαλῶ διὰ ἐκείνης.

17 Κάδε ἀδικία, ἁμαρτία
εἶναι· καὶ εἶναι ἁμαρτία ὅπῃ
δὲν εἶναι εἰς θάνατον.

18 ἱεῖρωμεν ὅτι κάδε
ἵνας ὅπῃ εἶναι γεννημένῳ
ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, δὲν ἁμαρτάνει·
ἀλλὰ ἐκείνῳ ὅπῃ ἱεῖνήθη
ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, φυλάττει τοῦ
λόγου τε, καὶ ὁ πειρὸς δὲν τὸν
ἀγγίζει.

19 ἱεῖρωμεν ὅτι εἰμισθεν

ίσμεν, καὶ ὁ κόσμος ὅλος ἐν τῷ ποιηρῷ κείται.

20 Οἶδαμεν δὲ ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἦκει, καὶ ἔδωκεν ἡμῖν διάνοιαν ἵνα γινώσκωμεν τὸν ἀληθινόν· καὶ ἴσμεν ἐν τῷ ἀληθινῷ, ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστῷ· ἅτος ἐστὶν ὁ ἀληθινὸς Θεὸς καὶ ἡ ζωὴ αἰώνι·.

21 Τεκνία, φυλάξατε ἑαυτοὺς ἀπὸ τῶν εἰδώλων. Ἀμήν.

ἀπὸ τὸν Θεόν, καὶ ὁ κόσμος ὅλος εἰς τὴν ποιηρίαν εὐρίσκεται.

20 Καὶ ἵξεύρομεν ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἦλθεν, καὶ μᾶς ἔδωκεν γνῶσιν δια τὰ γνωρίζωμεν ἐκεῖνον ὅπῃ εἶναι ἀληθινός· καὶ εἴμεσθεν εἰς τὸν ἀληθινόν, ἦγον εἰς τὸν υἱόν τε τὸν Ἰησοῦν Χριστόν· ἐτῆτος εἶναι ὁ ἀληθινὸς Θεός, καὶ ἡ ζωὴ αἰώνι·.

21 Παιδιά, φυλάξτε τὴν λόγος σας ἀπὸ τῶν εἰδώλων. Ἀμήν.

ἸΩ'ΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ

ΔΕΥΤΕΡΑ.

Ὁ Πρεσβύτερος ἐκλεκτῇ κυρίᾳ, καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῆς, ἕς ἐγὼ ἀγαπῶ ἐν ἀληθείᾳ, καὶ οὐκ ἐγὼ μόνος, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ ἐγνωότες τὴν ἀλήθειαν·

2 Διὰ τὴν ἀλήθειαν τὴν μένουσαν ἐν ἡμῖν, καὶ μεθ' ἡμῶν ἔσται εἰς τὸν αἰῶνα.

3 Ἐστὶ μεθ' ὑμῶν χάρις, ἡλεῶ, εἰρήνη παρὰ Θεοῦ πατρὸς, καὶ παρὰ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ πατρὸς, ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἀγάπῃ.

4 Ἐχάρην λίαν ὅτι εὗρηκα ἐκ τῶν τέκνων σου περιπατοῦντας ἐν ἀληθείᾳ,

Ὁ Πρεσβύτερος εἰς τὴν κυρίαν ἐκλεκτὴν, καὶ εἰς τὰ παῖδιά της, τὰ ὅποια ἐγὼ ἀγαπῶ ἀληθινά, καὶ ὅχι ἐγὼ μοναχός, ἀλλὰ καὶ ὅλοι ἐκεῖνοι ὅπου ἐγνώρισαν τὴν ἀλήθειαν·

2 Διὰ τὴν ἀθήθειαν ὅπῃ μένει εἰς ἡμᾶς, καὶ θέλει εἶσθαι μετ' ἡμῶς εἰς τὸν αἰῶνα.

3 Ἀς εἶναι μετ' ἡμῶς χάρις, ἡλεῶ, εἰρήνη, ἀπὸ Θεοῦ τὸν πατέρα καὶ Κυρίου Ἰησοῦν Χριστόν τὸν υἱὸν τοῦ πατρὸς, μετ' ἀλήθειαν καὶ μετ' ἀγάπην.

4 Ἐχάρηκα κατὰ πολλὰ ὅτι εὗρηκα ἀπὸ τὰ παῖδιά σου ὅπου ἐπериπατοῦσαν μετ' ἀλή-

καθώς ἐντολὴν ἐλάβομεν παρὰ τοῦ πατρὸς.

5 Καὶ νῦν ἐρωτῶ σε, κυρία, ὥς ἐντολὴν γράφω σοι καινὴν, ἀλλὰ ἣν εἶχομεν ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους.

6 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἀγάπη, ἵνα περιπατῶμεν μετὰ τὰς ἐντολάς αὐτῆ· αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολή, καθὼς ἠκέσαστε ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἐν αὐτῇ περιπατήτε.

7 Ὅτι πολλοὶ πλάνοι ἐσσηλθον εἰς τὸν κόσμον, οἳ μὴ ὁμολογῶντες Ἰησοῦν Χριστὸν ἐρχόμενον ἐν σαρκί· ὁτός ἐστιν ὁ πλάνος καὶ ὁ ἀντίχριστος.

8 Βλέπετε ἑαυτοὺς, ἵνα μὴ ἀπολέσωμεν τὴν ἐργασάμεθα, ἀλλὰ μισθὸν πληρὴν ἐπολάβωμεν.

9 Πᾶς ὁ παραβαίνων, καὶ μὴ μένων ἐν τῇ διδαχῇ τοῦ Χριστοῦ, Θεὸν οὐκ ἔχει· ὁ μένων ἐν τῇ διδαχῇ τοῦ Χριστοῦ, ἔτι καὶ τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱὸν ἔχει.

10 Εἴ τις ἔρχεται πρὸς ὑμᾶς, καὶ ταύτην τὴν διδαχὴν οὐ φέρει, μὴ λαμβάνετε αὐτὸν εἰς οἰκίαν, καὶ χαίρειν αὐτῷ μὴ λέγετε.

11 Ὁ γὰρ λέγων αὐτῷ χαίρειν, κοινωνεῖ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ τοῖς πονηροῖς.

θῆσαν, καθὼς ἐπήραμεν παραγγελίαν ἀπὸ τοῦ πατρός.

5 Καὶ τῶρα σὺ παρακαλῶ, κυρία, ὅχι, πῶς σὺ γράφῃς καινὴν ἐντολὴν, ἀλλὰ ἐκείνην ὅπου εἶχαμε ἀπὸ τῆς ἀρχῆς, ἵνα ἀγαπῶμεν ἑκαστὸν τὸν ἄλλον.

6 Καὶ ἐκείνη ἐστὶν ἡ ἀγάπη, ἵνα περιπατῶμεν κατὰ ταῖς ἐντολαῖς τοῦ ἐτέρου· ἐστὶν ἡ ἐντολή, καθὼς ἀκέσαστε ἀπὸ τῆς ἀρχῆς, ἵνα περιπατήτε εἰς αὐτήν.

7 Ὅτι πολλοὶ πλάνοι ἐσσηλθον εἰς τὸν κόσμον, ὅπου δὲν ὁμολογῶσι τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν, ἵνα ἦλθεν εἰς σὰρκα· ἐκείνος ἐστὶν ὁ πλάνος καὶ ὁ ἀντίχριστος.

8 Βλέπετε τοῦ λόγου σας, διὰ ἵνα μὴ χάσωμεν ἐκεῖνα ὅπου ἐκοπίασαμεν, ἀλλὰ ἵνα πάρωμεν σωσὴν πληρωμὴν.

9 Κάθε ἑκαστος ὅπου παραβαίνει, καὶ δὲν μένει εἰς τὴν διδαχὴν τοῦ Χριστοῦ, δὲν ἔχει Θεόν· ἐκεῖνος ὅπου μένει εἰς τὴν διδαχὴν τοῦ Χριστοῦ, ἐτέρος καὶ τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱὸν ἔχει.

10 Ἐὰν ἔρχεται καινέας εἰς ἱσᾶς, καὶ δὲν φέρει ἐκείνην τὴν διδαχὴν, μὴ τὸν πείνετε εἰς τὸ σπῆντί σας, καὶ μὴ τὸν χαιρετᾶτε.

11 Διατὶ ἐκεῖνος ὅπου τὸν χαιρετᾷ, κοινωνεῖ εἰς τὰ ἔργα τοῦ τοῦ πονηροῦ.

12 Πολλὰ ἔχων ὑμῖν
γράφειν, οὐκ ἠβουλήθη διὰ
χάρτι καὶ μέλαν· ἀλλὰ
ἐλπίσω ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, καὶ
εἶμα πρὸς εἶμα λαλήσαι,
ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν ἢ
πεπληρωμένη.

13 Ἀσπάζεται σε τὰ
τέκνα τῆς ἀδελφῆς σε τῆς
ἐκλεκτῆς. Ἀμήν.

12 Ἐχοντας πολλὰ καὶ
σᾶς γράφω, δὴν ἐδέησα
καὶ τὰ γράφω μὲ χαρτὶ καὶ
μὲ μέλαν· ἀλλὰ θαρρῶ καὶ
ἐλθω εἰς ἱσας, καὶ καλῶς
εἶμα μὲ εἶμα, διὰ καὶ εἶμα
ἡ χαρὰ μας πεπληρωμένη.

13 Τὰ παιδία τῆς ἀδελφῆς
σε τῆς ἐκλεκτῆς σὲ χαιρετοῦν.
Ἀμήν.

ἸΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ

ΤΡΙΤΗ.

Ὁ Πρεσβύτερος· Γαίῳ τῷ
ἀγαπητῷ, ὃν ἐγὼ ἀγαπῶ
ἐν ἀληθείᾳ.

2 Ἀγαπητέ, περὶ πάντων
εὐχομαι σε εὐδοῦσθαι καὶ
ὑγιαίνειν, καθὼς εὐδοῖται σου
ἡ ψυχὴ.

3 Ἐχάρηκα γὰρ λίαν
ἐρχομένων ἀδελφῶν, καὶ
μαρτυρούντων σε τῇ ἀλη-
θείᾳ, καθὼς σὺ ἐν ἀληθείᾳ
περιπατεῖς.

4 Μειζότεραν τέτῳ οὐκ
ἔχω χαρὰν, ἵνα ἀκούω τὰ
ἱμά τέκνα ἐν ἀληθείᾳ περι-
πατοῦντα.

5 Ἀγαπητέ, πιστὸν ποιῶς
ὁ ἰὼν ἐργάσῃ εἰς τὰς
ἀδελφὰς καὶ εἰς τὰς
ξένους,

6 Οἱ ἐμαρτύρησάν σε τῇ

Ὁ Πρεσβύτερος· εἰς τὸν
Γαίον τὸν ἀγαπητὸν, τὸν
ὅποιον ἐγὼ ἀγαπῶ ἀληθινά.

2 Ἀγαπητέ, διὰ ὅλα εὐ-
χομαι καὶ εὐδοῦναι καὶ καὶ
ὑγιαίνειν, καθὼς εὐδοῖται ἡ
ψυχὴ σε.

3 Διὰ τὴν ἐχάρηκα μετὰ
πολλὰ ὥσαν ἦλθαι οἱ ἀδελφοί,
καὶ ἐμαρτύρησαν τὴν ἀλήθειάν
σε, καθὼς ἐσὺ περιπατεῖς μετὰ
ἀληθείαν.

4 Μεγαλίστην χαρὰν ἀπὸ
τέτῃ δὴν ἔχω, ὥσαν καὶ ἀκούω
τὰ παιδία με καὶ περιπατοῦν
μετὰ ἀληθείαν.

5 Ἀγαπητέ, ἐσὺ κάμνεις
ἔργον πιστῶ ἀνδρώπῃ, ἐκείνο
ὅπῃ κάμνεις εἰς τὰς ἀδελφὰς
καὶ εἰς τὰς ξένους,

6 Οἱ ὅποιοι ἐμαρτύρησαν

ἀγάπῃ ἰσάσιον ἐκκλησίας·
ὡς καλῶς ποιήσεις προ-
πέμψας ἀξίως τοῦ Θεοῦ.

τὴν ἀγάπην σὺ ὀμρογὰ εἰς
τὴν ἐκκλησίαν· τὴς ὁποίας ἴαν
τὴς συμπέμψης ὡσάν πρέ-
πει τοῦ Θεοῦ, καλὰ θέλεις
κάνει.

7 Ὑπὲρ γὰρ τοῦ ὀνόματος
αὐτοῦ ἐξῆλθον, μηδὲν λαμβά-
νοντες ἀπὸ τῶν ἰδίων.

7 Διατὶ διὰ τὸ ὀνομά τῃ
εὐγῆκαν ἀπὸ τὰ ἴδια, καὶ
δὲν ἐπῆραν τίποτε ἀπὸ τὰ
πράγματα τῆς.

8 Ἡμεῖς οὐκ ὀφείλομεν
ἀπολαμβάνειν τὴς τοιούτης,
ἵνα συνεργοὶ γινώμεθα τῇ
ἀληθείᾳ.

8 Ἐμεῖς λοιπὸν χρεωγῶμεν
ἵνα τὴς δεχώμεσθε τὴς τοιά-
της, διὰ τὰ γινώμεσθε συνεργοὶ
εἰς τὴν ἀλήθειαν.

9 Ἐγραψα τῇ ἐκκλησίᾳ·
ἀλλ' ὁ φιλοπρωτεύων αὐτῶν
Διοτρεφῆς οὐκ ἐπιδέχεται
ἡμᾶς.

9 Ἐγραψα εἰς τὴν ἐκκλη-
σίαν· ἀλλὰ ὁ Διοτρεφῆς ὅπῃ
φιλοπρωτεύει εἰς αὐτὴν, δὲν
μᾶς δέχεται.

10 Διὰ τῆτο, ἴαν ἴδω,
ὑπομνήσω αὐτοῦ τὰ ἔργα ἃ
ποιεῖ, λόγοις ποτηροῖς φλυαρῶν
ἡμᾶς· καὶ μὴ ἀρκέμεν· ἐπὶ
τῆτοις, ὅτε αὐτὸς ἐπιδέχεται
τὴς ἀδελφῆς, καὶ τὴς βελο-
μένης κυλῶει, καὶ ἐκ τῆς
ἐκκλησίας ἐκβάλλει.

10 Διὰ τῆτο, ἴαν ἴδω,
δέλω (σᾶς) ἀναδυμήσει τὰ
ἔργα τῇ ὅπῃ κάμνει, φλυαρῶ-
τας εἰς ἡμᾶς κακὰ λόγια· καὶ
μὴ ὄντας εὐχαριστημῶ· εἰς
ἐτοῦτα, ὅχι μοναχὰ αὐτὸς δὲν
δέχεται τὴς ἀδελφῆς, ἀλλὰ
καὶ ἐκείνης ὅπου θέλουν ἵνα
τὴς δεχθῶσι τὴς ἐμποδίζει,
καὶ τὴς ἐκβάλλει ἀπὸ τὴν ἐκ-
κλησίαν.

11 Ἀγαπητὴ, μὴ μιμῶ-
σῇ τὸ κακόν, ἀλλὰ τὸ ἀγαθόν·
ὁ ἀγαθοποιῶν, ἐν τοῦ Θεοῦ
ἰστί· ὁ δὲ κακοποιῶν, ἔχ-
εῖρακι τὸν Θεόν.

11 Ἀγαπητὴ, μὴ μιμῶ-
σαι τὸ κακόν, ἀλλὰ τὸ
ἀγαθόν· ἐκεῖν· ὅπου κάμνει,
τὸ καλόν, εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν·
ἐκεῖν· ὅπου κάμνει κακὰ, δὲν
εἶδε τὸν Θεόν.

12 Δημητρίῳ μαρμα-
ρῦρηται ὑπὸ πάντων, καὶ
ὑπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας·
καὶ ἡμεῖς δὲ μαρτυροῦμεν.

12 Ὁ Δημήτριος ἔχει μαρ-
μαρῦριαν ἀπὸ ὅλης, καὶ αὐτῆς
τὴν ἀλήθειαν· καὶ ἡμεῖς
μαρτυροῦμεν, καὶ ἐξισύρεται

καὶ οἴδατε ὅτι ἡ μαρτυρία
ἡμῶν ἀληθὴς ἐστὶ.

13 Πολλὰ εἶχον γράφειν,
ἀλλ' ἔδειξεν διὰ μέλαν· καὶ
καλάμην σοι γράψαι·

14 Ἐλπίζω δὲ εὐθὺς εἰδῆν
σε, καὶ εἶμα πρὸς εἶμα
λαλήσομεν.

15 Εἰρήνη σοι· ἀσπάζονται
σε οἱ φίλοι. Ἀσπάζου τὴς
φίλης κατ' ὄνομα.

ἔτι ἡ μαρτυρία μας εἶναι
ἀληθινή.

13 Πολλὰ εἶχα νὰ γρά-
ψω, ἀμὴν δι' εἶμα νὰ σὺ
τὰ γράψω μὲ μελάνι καὶ μὲ
κοιδύλι.

14 Ἀλλὰ ἐλπίζω γλήγωρα
νὰ σὲ εἰδῶ, καὶ εἶλομεν
λαλήσει εἶμα μὲ εἶμα.

15 Ἀμποτε νὰ εἶναι εἰρήνη
εἰς ἑσένα· οἱ φίλοι σὲ χαίρου-
τοῦν. Χαίρετα τὴς φίλης κατ'
ὄνομα.

ἸΟΥΔΑ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ.

ἸΟΥΔΑΣ Ἰησοῦ Χριστοῦ
δῆλος, ἀδελφὸς δὲ Ἰακώβου,
τοῖς ἐν Θεῷ πατρὶ ἡγιασμέ-
νοις, καὶ Ἰησοῦ Χριστῷ τετηρη-
μένοις κλητοῖς·

2 Ἐλεῖ· ὑμῖν καὶ εἰρήνη
καὶ ἀγάπη πληθυνθεῖη.

3 Ἀγαπητοί, πᾶσαι σπυ-
δαὶ ποιούμενοι· γράφειν ὑμῖν
περὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας,
ἀνάγκη· ἔσχατον γράψαι ὑμῖν,
παρακαλῶν ὑμᾶς ἐπιγινώσκειν τὴν
ἁπλῆ παραδοχὴν τοῖς ἁγίοις
πίστι.

ἸΟΥΔΑΣ δῆλος τοῦ Ἰησοῦ
Χριστοῦ, καὶ ἀδελφὸς τοῦ
Ἰακώβου, εἰς τὴς καλεσμένους
ὅπου εἶναι ἡγιασμένοι εἰς τὸν
Θεὸν τὸν πατέρα, καὶ πεφυλαγ-
μένοι ἀπὸ τὸν Ἰησοῦν Χριστόν·

2 Ἀμποτε νὰ πληθυνθῇ
εἰς ἑσᾶς ἔλεος, καὶ εἰρήνη
καὶ ἀγάπη.

3 Ἀγαπητοί, ἐγὼ κάμνω-
ντας κάθε λογῆς προθυμία· νὰ
σᾶς γράψω διὰ τὴν κοινὴν σω-
τηρίαν, ἀναγκάσθηκα νὰ σᾶς
γράψω, παρακαλῶντάς σας
νὰ ἐπιγινώσκετε πάντοτε διὰ
τὴν πίστιν ὅπου ὑμᾶς παραδόθηκα
φορὰν εἰς τὴς ἁγίας.

4 Παρεσιδύσαν γάρ τινες ἄνθρωποι οἱ κάλαι προγεγραμμένοι εἰς τοῦτο τὸ κρίμα, ἄσιβεῖς, τὴν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν χάριν μετατιθέντες εἰς ἀσίλγειαν, καὶ τὸν μόνον δισπότην Θεὸν καὶ Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἀρνέμενοι.

5 Ὑπομῆσαι δὲ ὑμᾶς βέλομαι, εἰδότες ὑμᾶς ἅπαξ τοῦτο, ὅτι ὁ Κύριος λαὸν ἐκ γῆς Αἰγύπτου σώσας, τὸ δεύτερον πρὸς μὴ πιστεύσαντας ἀπόλυσεν.

6 Ἀγγέλους τε τῆς μὴ τηρήσαντας τὴν ἑαυτῶν ἀρχὴν, ἀλλὰ ἀπολιπόντας τὸ ἴδιον οἰκητήριον, εἰς κρίσιν μεγάλης ἡμέρας, δεσμοῖς αἰδίοις ὑπὸ ζόφου τετήρηκεν.

7 Ὡς Σόδομα καὶ Γόμορρα, καὶ αἱ περὶ αὐτάς πόλεις τὸν ὅμοιον τρόπον ἐκπορεύσασαι, καὶ ἀπειθεῖσαι ὀπίσω σαρκὸς ἐτίραι, πρόκεινται δεῖγμα, πρὸς αἰώνιη δίκη ὑπέχθασαι.

8 Ὁμοίως μὲν τοι καὶ ἔτι οἱ ἠυπνιαζόμενοι, σάρκει μὴ μιαίνουσι, κυριότητα δὲ

4 Διατὶ ἰμβήκαν κρυφαί κάποιοι ἄνθρωποι οἱ ἰποῖοι ἦσαν ἀπὸ ἐκπαλαί προγεγραμμένοι εἰς τοῦτο τὸ κρίμα, ἄσιβεῖς, ὅπου μετατίθεισι τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ μας εἰς ἀσίλγειαν, καὶ ἀρνοῦνται τὸν μόνον δισπότην Θεὸν καὶ Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστόν.

5 Καὶ θίλω ἐὰς πᾶς τὸ ἀναδυμῖσω, ἐξιύροντες ἑσεῖς ἅπαξ τὐτο, ὅτι ὁ Κύριος ἔγνωτας ἐὰς ἰλιυθιράσῃ τὸν λαὸν ἀπὸ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, ὑπερον ἀπόλυσιν ἐκείνης ὅπου δὲν ἐπίγειυσαν.

6 Καὶ ἐφύλαξιν ἀποκάτω εἰς τὸ σκότος μὲ δισίματα παντοτεινὰ, εἰς κρίσιν τῆς μεγάλης ἡμέρας, τῆς ἀγγέλους ὅπου δὲν ἐφύλαξαν τὴν ἀρχὴν τες, ἀλλ' ἔφησαν τὸ ἴδιον τες κατοικητήριον.

7 Καθὼς τὰς Σόδομα καὶ Γόμορρα, καὶ αἱ πόλεις ὅπου ἦσαν ὁλόγυρα εἰς αὐταῖς ἔγνωτας ἐὰς ἐκπορεύσουσι τὸν ὅμοιον τρόπον μὲ ἐτέτης τῆς ἀνδρώπης, καὶ ἄλλης ἐὰς πηγαίνουσιν ὀπίσω σάρκας, κείτουνται ὁμπροσὰς διὰ παράδειγμα, τιμωροῦμεναι μὲ τὸ αἰώνιον πῦρ.

8 Ὅμως παρόμοια καὶ ἑτάτοι ὁπρευσόμενοι, μολύνουσι μὲν τὴν σάρκα, τὴν δὲ κυριότητα

ἀδιταῖσι, δόξας δὲ βλασφημῶσιν.

9 Ὁ δὲ Μιχαὴλ ὁ ἀρχάγγελος, ὅτε τῶ διαβόλῳ διακρινόμενος διελέγετο περὶ τοῦ Μωσέως σώματος, οὐκ ἠτόλμησε κρίσιν ἱπενγκεῖν βλασφημίας, ἀλλ' εἶπεν· Ἐπιτιμήσαι σοὶ Κύριε.

10 Οὗτοι δὲ ὅσα μὲν οὐκ οἶδασιν βλασφημῶσιν· ὅσα δὲ φυσικῶς, ὡς τὰ ἄλογα ζῶα, ἐπίστανται, ἐν τέτοις φθείρονται.

11 Οὐαὶ αὐτοῖς· ὅτι τῷ ὁδῷ τοῦ ΚΑΙΝ ἵκοντο· καὶ τῇ πλάνῃ τοῦ Βαλαάμ μισθῷ ἐξηχύθησαν, καὶ τῇ ἀντιλογίᾳ τοῦ Κορί ἀπώλοντο.

12 Οὗτοί εἰσιν ἐν ταῖς ἀγάπαις ὑμῶν σπιλάδες, συνωχούμενοι, ἀφόβως ἐαυτὸς ποιμαίνοντες· νεφέλαι ἄνδρες, ὑπὸ ἀνέμων περιφερόμενοι, δένδρα φθινοπωρινὰ, ἄκαρπα, δις ἀποδιδόντα, ἐκρίζωθέντα.

13 Κύματα ἄγρια θαλάσσης, ἐπαφρίζοντα τὰς ἑαυτῶν αἰσχύνας· ἄερες πλανῆται, οἷς ὁ ζόφος τοῦ σκότους εἰς τὸν αἰῶνα τιτῆται.

τῇται παραιτῆνται, καὶ ταῖς δόξαις βλασφημῶσι.

9 Καὶ ὁ Μιχαὴλ ὁ ἀρχάγγελος, ὅταν ἰμάχοντο μετὰ τὸν διάβολον, φιλονικῶντας διὰ τὸ κορμὶ τοῦ Μωσέως, δὲν ἀποκότῃσι καὶ φέρῃ ἀπόφασιν βλασφημίας, ἀλλὰ εἶπεν εἰς αὐτόν· Ἐπιτιμήσαι σοὶ Κύριε.

10 Ἀμὴν ἐῖπεν ὅσα δὲν ἐξεύρῃσι τὰ βλασφημῶσι· καὶ ὅσα ἐξεύρῃσι φυσικῶς, ὡς τὰ ἄλογα ζῶα, ἐν ἐντέτοις φθείρονται.

11 Αἰελύμονος εἰς αὐτῶς· ὅτι τὴν γράταν τοῦ ΚΑΙΝ ἵκοντο καὶ εἰς τὴν πλάνην τῆς πληρωμῆς τοῦ Βαλαάμ ἔτρεξαν, καὶ εἰς τὴν ἀντιλογίαν τοῦ Κορί ἐχαλάσθησαν.

12 Ἐῖπεν εἶναι λίραις εἰς ταῖς ἀγάπαις σας, τρώγοντες καὶ πίνοντες μετ' ἰσῶς, βόσκεισι τῷ λόγῳ τῆς χωρὶς φόβου σύμφα ἄνδρα, ὅπῃ κινῶνται ἀπὸ τῆς ἀνίμης, δένδρα φθινοπωρινὰ, ἄκαρπα, ὅπῃ ἀποδιδόναι δύο φοραῖς, καὶ ἐκρίζωθησαν.

13 Ἄγρια κύματα τῆς θαλάσσης, ὅπῃ ἀφρίζουσι ταῖς ἐντροπαῖς τῆς ἀνίμης· ὅπῃ πλανῶνται, διὰ τῆς ὁποίας ἡ μαυράδα τοῦ σκότους φυλάττεται εἰς τὸν αἰῶνα.

14 Προφῆτευσαι δὲ καὶ τέτοις ἔβδομος ἀπὸ Ἀδὰμ Ἐνῶχ, λέγων· Ἰδὲ, ἦλθε Κύριος ἐν μυριάσιν ἁγίαις αὐτοῦ,

15 Ποιῆσαι κρίσιν κατὰ πάντων, καὶ ἐξελέγξαι πάντας τὸς ἄσβεστους αὐτῶν περὶ πάντων τῶν ἔργων ἀσβεστίας αὐτῶν ὧν ἠσέβησαν, καὶ περὶ πάντων τῶν σκληρῶν ὧν ἐλάλησαν κατ' αὐτοῦ ἁμαρτωλοὶ ἄσβεστοι.

16 Οὗτοί εἰσι γογγυσταί, μεμψίμοιροι, κατὰ τὰς ἐπιθυμίας αὐτῶν πορευόμενοι· καὶ τὸ γόμα αὐτῶν λαλεῖ ὑπέρογκα, θαυμάζοντες πρόσωπα, ὠφελείας χάριν.

17 Ὑμεῖς δὲ ἀγαπητοὶ μετήσθητε τῶν ἐξημάτων τῶν προσημαίνων ὑπὸ τῶν ἀποστόλων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·

18 Ὅτι ἔλεγον ὑμῖν, ὅτι ἐν ἰσχάτῳ χρόνῳ ἔσονται ἱμπαῖνται, κατὰ τὰς ἐαυτῶν ἐπιθυμίας πορευόμενοι τῶν ἀσβεστών.

19 Οὗτοί εἰσιν οἱ ἀποδιорίζοντες ἑαυτὰς, ψυχικοὶ, πνῦμα μὴ ἔχοντες.

20 Ὑμεῖς δὲ, ἀγαπητοὶ, τῇ ἀγνωστάτῃ ὑμῶν πίστει

14 Καὶ ὁ Ἐνῶχ ὅπῃ ἦτορ ἔβδομος ἀπὸ Ἀδὰμ, ἠπροφῆτευσαι διὰ ἐτότες, λέγωντας· Νὰ, ὁποῦ ἦλθε Κύριος με ταῖς μυριάδεις τῇ ταῖς ἁγίαις,

15 Νὰ κρίσιν ποιῇ κατὰ πάντας τοὺς ἄσβεστους, καὶ ἐλέγξῃ ὅλους τοὺς ἄσβεστους τῆς, διὰ ὅλα τὰ ἔργα τῆς ἀσβεστίας τῆς, ὅπῃ ἠσέβησαν, καὶ διὰ ὅλα τὰ σκληρὰ ὅπῃ ἐλάλησαν ἰαντία τῇ ἁμαρτωλοὶ ἀσβεστοί.

16 Ἐτέτοι εἶναι γογγυσταί, κατηγορητάδες ἀνυχαιζήτοι, ὁποῦ περιπατοῦσι κατὰ ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς· καὶ τὸ γόμα τῆς λαλεῖ κατὰ πολλὰ κινόδοξα, θαυμάζοντες τὰ πρόσωπα διὰ ὠφίλειαν.

17 Ἀμὴν ἰσχύς, ἀγαπητοί, ἐνδυμηθῆτε τὰ λόγια ὅπῃ ἐλαλήθησαν προτίτερα ἀπὸ τῶν ἀποστόλων τῇ Κυρίῳ μας Ἰησοῦ Χριστῷ·

18 Ὅτι σὰς ἔλεγαν, ὅτι εἰς τὸν ἰσχύος χρόνον θείων εἰσθαι ἱμπαῖνται, κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς ἀσβεστίας τῆς ἐπιθυμίας.

19 Ἐτέτοι εἶναι ἰκύντοι ὅπῃ ἀποχωρίζοι τῇ λόγῳ τῆς, ψυχικοὶ, ὅπῃ δὲ ἔχον πνῦμα.

20 Ἀμὴν ἰσχύς, ἀγαπητοί, ἔσονται καὶ οἰκοδομηθῇ

ἐποικοδομῶντες ἑαυτοὺς, ἐν
Πνεύματι ἁγίῳ προσευχό-
μενοι,

21 Ἐαυτοὺς ἐν ἀγάπῃ
Θεῷ τηρήσατε, προσδεχό-
μενοι τὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ζωὴν
αἰώνιον.

22 Καὶ ὃς μὲν ἐλθεῖτε
διακρινόμενοι·

23 Οὓς δὲ ἐν φόβῳ
σώζετε, ἐκ τῆ πυρὸς ἀρπά-
ζοντες, μισοῦντες καὶ τὸν
ἀπὸ τῆς σαρκὸς ἐσπιλωμένον
χιτῶνα.

24 Τῷ δὲ δυναμένῳ
φυλάξαι ὑμᾶς ἀπταιήτας,
καὶ γῆσαι κατενώπιον τῆς
δόξης αὐτοῦ ἀμώμους ἐν
ἀγαλλιάσει,

25 Μόνῳ σοφῷ Θεῷ
σωτῆρι ἡμῶν δόξα καὶ
μεγαλωσύνη, κράτος καὶ
ἐξουσία, καὶ νῦν καὶ εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

τοῦ λόγου σας εἰς τὴν ἁγία-
τάτην σας πίσιν, καὶ ἵνα
προσεύχεσθε μὲ τὸ Πνεῦμα
τὸ ἅγιον,

21 Φυλάξετε τοῦ λόγου
σας εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ
Θεοῦ, ἔσοντας ἵνα ἀναμένετε
τὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου μας
Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὴν ζωὴν
τὴν αἰώνιον.

22 Καὶ κάποιους ἵνα τὴς
λυπᾶσθαι κάμνοντες διακρι-
σιν·

23 Καὶ κάποιους μὲ φόβον
ἵνα τὴς γλιτώνετε, ἀρπάζοντες
αὐτοὺς ἀπὸ τὴν φωτιάν, μισήντας
καὶ τὸ φόρεμα τὸ μολυσμένον
ἀπὸ τὴν σάρκα.

24 Καὶ εἰς ἐκεῖνον ὅπῃ
δύνεταν ἵνα σᾶς φυλάξῃ
ἀπταιήτας, καὶ ἵνα σᾶς γῆσῃ
ὁμπροσὰ εἰς τὴν δόξαν τοῦ
ἀκατηγορήτου με χαρὰν,

25 Εἰς τὸν μόνον σοφόν
Θεὸν καὶ σωτῆρά μας ὃς
εἶναι δόξα καὶ μεγαλωσύνη,
κράτος καὶ ἐξουσία, καὶ τῶρα
καὶ εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.
Ἀμήν.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ἸΩΑΝΝΟΥ

ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ.

Κιφ. α'. 1.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἣν ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Θεὸς, δεῖξαι τοῖς δέλοισιν αὐτῷ ἃ δεῖ γενέσθαι ἐν τάχει· καὶ ἐσήμανεν ἀποστείλας διὰ τῆς ἁγγελίης αὐτῷ τῷ δέλῳ αὐτῷ Ἰωάννῃ·

2 Ὃς ἰμαρτύρησε τὸν λόγον τῆς Θεῆς, καὶ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅσα τε εἶδε·

3 Μακάριος ὁ ἀναγινώσκων, καὶ οἱ ἀκούοντες τῆς λόγου τῆς προφητείας, καὶ τηρῶντες τὰ ἐν αὐτῇ γεγραμμένα· ὁ γὰρ καιρὸς ἐγγύς.

4 Ἰωάννης ταῖς ἑπτὰ ἐκκλησίαις ταῖς ἐν τῇ Ἀσίᾳ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ τοῦ ὧν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος· καὶ ἀπὸ τῶν ἑπτὰ πνευμάτων ἃ ἐστὶν ἐνώπιον τοῦ θρόνου αὐτοῦ·

5 Καὶ ἀπὸ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ μάρτυς ὁ πιστός, ὁ πρωτότοκος· ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ὁ ἄρχων τῶν βασιλείων τῆς γῆς·

Ἡ Ἀποκάλυψις τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὴν ὁποίαν τοῦ ἔδωκεν ὁ Θεός, νὰ δείξῃ εἰς τὰς δέλεις τῇ ἐκείνῃ, ὅπῃ κάμνει χρεῖα νὰ γενῇσι γλίσγωρα· καὶ αὐτὸς γέλλωντάς τα μὲ τὸν ἁγγελὸν τῇ τῇ ἐσήμανεν εἰς τὸν δῆλόν τε Ἰωάννην·

2 Ὁ ὁποῖος ἰμαρτύρησε τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ὅσα εἶδε·

3 Μακάριος εἶναι ἐκεῖνος ὅπῃ ἀναγνώσει, καὶ ἐκεῖνοι ὅπῃ ἀκούσιν τῆς λόγου τῆς προφητείας, καὶ φυλάττουσιν ἐκεῖνα ὅπῃ εἶναι μέσα εἰς αὐτὴν γεγραμμένα· διὰ τὸ ὁ καιρὸς εἶναι σημά.

4 Ὁ Ἰωάννης εἰς ταῖς ἑπτὰ ἐκκλησίαις ὅπῃ εἶναι εἰς τὴν Ἀσίαν· ἃς εἶναι χάρις εἰς ἑαῶς καὶ εἰρήνη ἀπ' ἐκείνου ὅπῃ εἶναι, καὶ ὅπῃ ἦτοι, καὶ ὅπῃ ἐρχεται· καὶ ἀπὸ τὰ ἑπτὰ πνεύματα ὅπου εἶναι ὁμπροσὰ εἰς τὸν θρόνον τε·

5 Καὶ ἀπὸ τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ μάρτυρας ὁ πιστός, ὁ πρωτότοκος· ἀπὸ τῆς νεκρῆς, καὶ ὁ

τῷ ἀγαπήσαντι ἡμᾶς, καὶ λύσαντι ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ.

6 Καὶ ἐποίησεν ἡμᾶς βασιλεῖς καὶ ἱερεῖς τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ αὐτοῦ· αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

7 Ἰδὼ, ἔρχεται μετὰ τῶν νεφελῶν, καὶ ὄψεται αὐτὸν πᾶς ὀφθαλμός, καὶ οἵτινες αὐτὸν ἐξικίνησαν· καὶ κόψονται ἐκ' αὐτὸν πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς· καὶ, ἀμήν.

8 Ἐγὼ εἰμι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἀρχὴ καὶ τέλος, λέγει ὁ Κύριος, ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος, ὁ παντοκράτωρ.

9 Ἐγὼ Ἰωάννης ὁ καὶ ἀδελφὸς τῶν, καὶ συγκοινωνὸς ἐν τῇ θλίψει καὶ ἐν τῇ βασιλείᾳ καὶ ὑπομονῇ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἠγεμόνη ἐν τῇ νῆσῳ τῇ καλυμμένῃ Πάτμος, διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

10 Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ κυριακῇ ἡμέρᾳ· καὶ ἤκουσα ὀπίσω μου φωνὴν μεγάλην ὡς σάλπιγγος,

11 Λεγούσης· Ἐγὼ εἰμι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος· καὶ ὁ βλέπων γράψον εἰς βιβλίον, καὶ

ἔρχων τῶν βασιλείων τῆς γῆς· εἰς ἐκεῖνον ὅπου μᾶς ἀγάπησεν, καὶ μᾶς ἔλυσεν ἀπὸ ταῖς ἁμαρτίαις μᾶς μὴ τὸ αἷμά του.

6 Καὶ μᾶς ἔκαμε βασιλεῖς καὶ ἱερεῖς εἰς τὸν Θεὸν καὶ πατέρα του· ἃς εἶναι δόξα εἰς αὐτὸν καὶ κράτος εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

7 Αὐτὸς, ὅπου ἔρχεται μετὰ νεφέων, καὶ θίγει τὸν ἰδὼν καθεμᾶτι, καὶ ἐκείνοι ὅπου τὸν ἐξικίνησαν· καὶ θίλῃσι κλαύσει εἰς αὐτὸν ὅλαις ἡ φυλαὶ τῆς γῆς· καὶ, ἀμήν.

8 Ἐγὼ εἰμαι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος, λέγει ὁ Κύριος, ὅπου εἶναι, καὶ ὅπου ἦτον, καὶ ὅπου ἔρχεται ὁ παντοκράτωρ.

9 Ἐγὼ ὁ Ἰωάννης ὁ καὶ ἀδελφὸς σας, καὶ συγκοινωνὸς εἰς τὴν θλίψιν καὶ εἰς τὴν βασιλείαν, καὶ εἰς τὴν ὑπομονὴν τῇ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡμῶν εἰς τὴν νῆσον ὅπου λέγεται Πάτμος, διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ τὴν μαρτυρίαν τῇ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

10 Καὶ ἤλθα εἰς ἔκστασιν μὴ τὸ Πνεῦμα, τὴν κυριακὴν ἡμέραν· καὶ ἤκουσα φωνὴν μεγάλην ὀπίσω μου ὡσαύτως σάλπιγγας,

11 Ὅπου ἔλεγεν· Ὅτι ἐγὼ εἰμαι τὸ Α, καὶ τὸ Ω, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος· καὶ ἔκείνο ὅπου βλέπεις, γράψον το εἰς

πέμψον ταῖς ἐκκλησίαις ταῖς
ἐν Ἀσίᾳ, εἰς Ἐφεσον, καὶ εἰς
Σμύρναν, καὶ εἰς Πέργαμον,
καὶ εἰς Θυάτειρα, καὶ εἰς
Σάρδεϊς, καὶ εἰς Φιλα-
δέλφειαν, καὶ εἰς Λαο-
δικεαν.

12 Καὶ ἐπέγραψα βλέπειν
τὴν φωνὴν ἥτις ἰλάσῃ μετ'
ἐμῷ· καὶ ἐπεγράφας εἶδον ἑπτὰ
λυχνίας χρυσᾶς·

13 Καὶ ἐν μέσῳ τῶν ἑπτὰ
λυχνιῶν ὅμοιον υἱῷ ἀνδρώπῃ,
ἐνδεδυμένον ποδῆρη, καὶ περι-
ζωσμένον πρὸς τοῖς ματοῖς
ζῶντι χρυσῷ.

14 Ἡ δὲ κεφαλὴ αὐτῆ
καὶ αἱ τρίχες λευκαὶ ὥσπερ
ἔριον λευκόν, ὡς χιών·
καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῆ, ὡς
φλόξ πυρός·

15 Καὶ οἱ πόδες αὐτῆ
ὅμοιοι χαλκολιβάνῳ, ὡς ἐν
καμίνῳ πετυρωμένοι· καὶ ἡ
φωνὴ αὐτῆ ὡς φωνὴ ὑδάτων
πολλῶν·

16 Καὶ ἔχων ἐν τῇ
δεξιᾷ αὐτῆ χειρὶ ἄστρας
ἑπτὰ· καὶ ἐκ τῆ στόμα-
τός αὐτῆ ῥομφαία δίσκομ· ὅξεια
ἐκπορευομένη· καὶ ἡ ὄψις
αὐτῆ ὡς ὁ ἥλιος· φαίνει ἐν
τῇ δυνάμει αὐτῆ.

17 Καὶ ὅτε εἶδον αὐτόν,
ἔπεσα πρὸς τοὺς πόδας αὐτῆ
ὡς νεκρός· καὶ ἰπέθηκε τὴν

βιβλίον, καὶ πέμψεν το εἰς
ταῖς ἐκκλησίαις ὅπως εἶναι εἰς
τὴν Ἀσίαν, εἰς τὴν Ἐφεσον,
καὶ εἰς τὴν Σμύρνην, καὶ εἰς
τὴν Πέργαμον, καὶ εἰς τὴν
Θυάτειρα, καὶ εἰς ταῖς Σάρ-
δεϊς, καὶ εἰς τὴν Φιλαδέλφειαν,
καὶ εἰς τὴν Λαοδικεαν.

12 Καὶ ἔγχευσα τὰ εἶδῶ
τὴν φωνήν, ὅπου μὴ ἰλάσῃ·
καὶ γυρίζοντας εἶδα ἑπτὰ
λυχνίας χρυσᾶς·

13 Καὶ εἰς τὴν μέσην τῶν
ἑπτὰ λυχνιῶν εἶδα ἑνα ὅμοιον
μὲν υἱὸν ἀνδρώπῃ, ἐνδυμένον
μακρὸν φόρεμα ἕως εἰς τὰ
ποδιάριά του, καὶ ζωσμένον εἰς
τὰ θυγιά ζωνάρι χρυσοῦ.

14 Καὶ ἡ κεφαλὴ του καὶ
αἱ τρίχαις του ἄσπραι ὥσπερ
μαλὲ ἄσπρον, ὥσπερ χιών·
καὶ τὰ μάτια του ὥσπερ φλόγα
φωτιᾶς·

15 Καὶ τὰ ποδιάριά του
ἦσαν ὅμοια χαλκολιβάνῳ,
ὥσπερ πυρωμένα μέσα εἰς τὸ
καμίνι· καὶ ἡ φωνὴ του ὥσπερ
φωνὴ νερῶν πολλῶν·

16 Καὶ ἐκράτει εἰς τὸ
δεξιόν του χεῖρ ἑπτὰ ἄστρας·
καὶ ἀπὸ τοῦ στόματος του ἔβγαλε
σπαθὶ δίσκομον κοπτερόν· καὶ
ἡ ὄψις του ἔφειγε, ὥσπερ
φείγει ὁ ἥλιος· εἰς τὴν
δυνάμει του.

17 Καὶ ὅταν τὸν εἶδω, ἔπι-
σα εἰς τὰ ποδιάριά του ὥσπερ
νεκρός· καὶ ἔβαλε τὸ δεξιόν του

δεξιὰν αὐτοῦ χεῖρα ἐπ' ἑμέ, λίγων μοι· Μὴ φοβῆ· ἐγὼ εἰμι ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος·

18 Καὶ ὁ ζῶν, καὶ ἐγνόμενος νεκρός, καὶ ἰδὼν ζῶν εἰμι εἰς τῆς αἰῶνας τῶν αἰῶνων· ἁμήν· καὶ ἔχω τὰς κλεῖς τοῦ ᾄδου καὶ τοῦ θανάτου.

19 Γράψον ἃ εἶδες, καὶ ἃ εἰσι, καὶ ἃ μέλλου γίνεσθαι μετὰ ταῦτα·

20 Τὸ μυστήριον τῶν ἐπτὰ ἀγέρων ὧν εἶδες ἐπὶ τῆς δεξιᾶς μου, καὶ τὰς ἐπτὰ λυχνίας τὰς χρυσαῖς· οἱ ἐπτὰ ἀγέρες, ἄγγελοι τῶν ἐπτὰ ἐκκλησιῶν εἰσι· καὶ αἱ ἐπτὰ λυχνίαι ἃς εἶδες, ἐπτὰ ἐκκλησίαι εἰσὶ.

χεῖρι ἀπάνω μου, λίγωντάς μου· Μὴν φοβᾶσθαι· ἐγὼ εἰμαι ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος·

18 Καὶ ὁ ζῶν, καὶ ἐγνόμενος νεκρός, καὶ ἰδὼν εἰμαι ζῶν· τανὸς εἰς τῆς αἰῶνας τῶν αἰῶνων· ἁμήν· καὶ κρατῶ τὰ κλειδιά τοῦ ᾄδου καὶ τοῦ θανάτου.

19 Γράψι ἐκείνα ἃ εἶδες, καὶ ἐκείνα ὅσα εἰσιν καὶ ἐκείνα ὅσα μέλλου γίνεσθαι ἔτι·

20 Τὸ μυστήριον τῶν ἐπτὰ ἀγέρων ὅσα εἶδες εἰς τὸ δεξιόν μου χεῖρι, καὶ ταῖς ἐπτὰ λυχνίαις ταῖς χρυσαῖς· οἱ ἐπτὰ ἀγέρες, εἶναι ἄγγελοι τῶν ἐπτὰ ἐκκλησιῶν· καὶ αἱ ἐπτὰ λυχνίαις ὅσα εἶδες, εἶναι ἐπτὰ ἐκκλησίαις.

Κεφ. β'. 2.

Τῷ ἄγγέλῳ τῆς Ἐφεισίτης ἐκκλησίας γράψον· Τάδε λέγει ὁ κρατῶν τῆς ἐπτὰ ἀγέρας ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐν μέσῳ τῶν ἐπτὰ λυχνιῶν τῶν χρυσῶν·

2 Οἶδα τὰ ἔργα σου, καὶ τὸν κόπον σου, καὶ τὴν ὑπομονήν σου, καὶ ὅτι ὁ δύνῃ βαστάσαι κακὴς· καὶ ἐπειράσω τῆς φάσκοντος εἶναι ἀπόστολος, καὶ οὐκ εἰσὶ· καὶ εὗρες αὐτὸς ψευδὴς·

3 Καὶ ἰβάσασας, καὶ

Εἰς τὸν ἄγγελον τῆς ἐκκλησίας τῶν Ἐφεισίων γράψι· Ἐτάδε λέγει ἐκεῖνος, ὅς ἐστι κρατῶν τῆς ἐπτὰ ἀγέρας εἰς τὸ δεξιόν τε χεῖρι, ὅς ἐστι περιπατῶν εἰς τὴν μέσην τῶν ἐπτὰ λυχνιῶν τῶν χρυσῶν·

2 Ἰζήρω τὰ ἔργα σου, καὶ τὸν κόπον σου, καὶ τὴν ὑπομονήν σου, καὶ ὅτι διὰ δύνηςαι τὴν βαστᾶς τῆς κακῆς· καὶ ἰδοὺ· μαρτυροῦμαι ὅτι λέγουσιν πῶς εἶναι ἀπόστολοι, καὶ διὰ εἶναι· καὶ τὸς εὗρες ψευδῆς·

3 Καὶ ἰβάσας καὶ ἔχων

ὑπομοῆν ἔχεις, καὶ διὰ τὸ
ὄνομά μου κοιπιάσας, καὶ
ἐκέμηκας.

4 Ἀλλ' ἔχω κατὰ σοῦ,
ὅτι τὴν ἀγάπην σου τὴν
πρώτην ἀφῆκας.

5 Μνημόνευε οὖν πῶθεν
ἐκπέπτωκας, καὶ μετανοήσον,
καὶ τὰ πρῶτα ἔργα ποιήσον·
εἰ δὲ μὴ, ἔρχομαί σοι ταχύ,
καὶ κινήσω τὴν λυχρίαν σου
ἐκ τοῦ τόπου αὐτῆς, ἵαν μὴ
μεταιοήσης.

6 Ἀλλὰ τῷτο ἔχεις, ὅτι
μισεῖς τὰ ἔργα τῶν Νικολαί-
τῶν, αἱ καὶ γὰρ μισῶ.

7 Ὁ ἔχων ἤς, ἀκησάτω
τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς
ἐκκλησίαις· Τῷ νικῶντι δώσω
αὐτῷ φαγεῖν ἐκ τοῦ ξύλου τῆς
ζωῆς, ὃ ἐστίν ἐν μέσῳ τῇ
παραδείσῳ τῷ Θεῷ.

8 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς
ἐκκλησίας Σμυρναίων γράψον·
Τάδε λέγει ὁ πρῶτος καὶ
ὁ ἰσχυρὸς, ὃς ἐγένετο νεκρὸς,
καὶ ἔζησιν·

9 Οἶδά σου τὰ ἔργα καὶ
τὴν θλίψιν καὶ τὴν πτωχείαν,
(πλῆσι δὲ εἶ,) καὶ τὴν
βλασφημίαν τῶν λεγόντων
Ἰουδαίους εἶναι ἑαυτοὺς, καὶ
οὐκ εἶσιν, ἀλλὰ συναγωγὴ
τῷ σατανᾷ.

10 Μὴδὲ φοβῆ αἱ
μέλλεις πάσχειν· ἰδὲ, μέλλει

ὑπομοῆν, καὶ διὰ τὸ ὄνο-
μά μου κοιπιάσας, καὶ διὰ
ἀπόκαμψιν.

4 Ἀλλὰ ἔχω ἰκαντῖα σου,
ὅτι ἀφῆκας τὴν πρώτην σου
ἀγάπην.

5 Ἐνθυμῶ λοιπὸν ἀπὸ
πῶ ἐξέπεσες, καὶ μεταιοήσε,
καὶ κάμει τὰ πρῶτα ἔργα·
εἰ δὲ μὴ, γλίτωρα σὺ
ἔρχομαι, καὶ θάλω κινήσει
τὴν λυχρίαν σου ἀπὸ τοῦ τόπου
τῆς, ἵαν δὲ μεταιοήσης.

6 Ἀλλὰ τῷτο ἔχεις, ὅτι
μισᾷς τὰ ἔργα τῶν Νικολαί-
τῶν, τὰ ὅποια καὶ ἐγὼ τὰ
μισῶ.

7 Ἐκεῖνος ὅπου ἔχει αὐτῖα,
ἃς ἀκούσει τί λέγει τὸ Πνεῦμα
εἰς ταῖς ἐκκλησίαις· Ἐκεῖνος
ὅπου νικᾷ θάλω τῷ δώσει τὸ
φάγη ἀπὸ τοῦ ξύλου τῆς
ζωῆς, τὸ ὅποῖον εἶναι εἰς τὴν
μέσσην τῇ παραδείσῳ τῷ Θεῷ.

8 Καὶ εἰς τὸν ἀγγελοῦ τῆς
ἐκκλησίας τῶν Σμυρναίων γρά-
ψι· Ἐτῷτα λέγει ὁ πρῶτος
καὶ ὁ ἰσχυρὸς, ὁ ὅποιος
ἐγένετο νεκρὸς, καὶ ἔζησιν·

9 Ἰεῦρω τὰ ἔργα σου, καὶ
τὴν θλίψιν, καὶ τὴν πτω-
χείαν, (ἀλλὰ εἶσαι πλῆσι,) καὶ τὴν
βλασφημίαν ἐκινῶν
ὅπου λέγουσιν εἶναι Ἰουδαῖοι,
καὶ δὲν εἶναι, ἀλλὰ εἶναι
συναγωγὴ τῷ σατανᾷ.

10 Μὴν φοβᾶσαι καίνια
ἀπὸ ἐκείνων ὅπου μέλλεις νὰ

βαλεῖν ἐξ ὑμῶν ὁ διάβολος
εἰς φυλακὴν, ἵνα πειρασθῇτε·
καὶ ἔξετε θλίψιν ἡμερῶν
δέκα· γίνε πιστὸς ἄχρι θανά-
του, καὶ δώσω σοι τὸν τρίφανον
τῆς ζωῆς.

11 Ὁ ἔχων ὤς, ἀκουσάτω
τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς
ἐκκλησίαις· Ὁ νικῶν ἔσται μὴ
ἐδικηθῇ ἐκ τῆ θανάτου τῆ
δευτέρου.

12 Καὶ τῷ ἄγγέλῳ τῆς
ἐκ Πέργαμον ἐκκλησίας
γράψον· Τάδε λέγει ὁ
ἔχων τὴν ῥομφαίαν τὴν
δίξομον τὴν ὀξείαν·

13 Οἶδα τὰ ἔργα σου,
καὶ πῶς κατοικεῖς, ὅπου ὁ
θρόνος τῆ σατανᾶ· καὶ
κρατεῖς τὸ ὄνομά μου, καὶ
οὐκ ἠρνήσω τὴν πίσιν μου,
καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐν αἷς
Ἀντίπας ὁ μάρτυς μου ὁ πιστός,
ὃς ἀπικτήνθη παρ' ἐμὲ, ὅπου
κατοικεῖ ὁ σατανᾶς·

14 Ἀλλ' ἔχω κατὰ
σὲ ὀλίγα, ὅτι ἔχεις ἐκεῖ
κρατοῦντας τὴν διδασχὴν
Βαλαάμ, ὃς ἐδίδασκεν τὸν
Βαλὰκ βαλεῖν σκάνδαλον
ἐνώπιον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ,
φαγεῖν ἰδωλόθυτα, καὶ
πορνεῦσαι.

15 Οὕτως ἔχεις καὶ
σὺ κρατοῦντας τὴν διδα-

σάκης· ἵνα, ὅπου μίλλαι ἡ
βάλλη ὁ διάβολος ἀπὸ ἰσῶς
εἰς τὴν φυλακὴν, διὰ ἡ πει-
ρασθῇτε· καὶ θέλειτι ἔχει
θλίψιν δέκα ἡμερῶν· γίνε
ἐμπιστευμένος ἕως θανάτου,
καὶ θέλω σὺ δώσει τὸν τρίφανον
τῆς ζωῆς.

11 Ἐκεῖνος ὅπου ἔχει
αὐτία, ἃς ἀκούσει τί λέγει τὸ
Πνεῦμα εἰς ταῖς ἐκκλησίαις·
Ἐκεῖνος ὅπου νικᾷ, διὰ θέλει
ζημιωθῇ ἀπὸ τὸν δεύτερον
θάνατον.

12 Καὶ εἰς τὸν ἄγγελον τῆς
ἐκκλησίας ὅπου εἶναι εἰς τὴν
Πέργαμον γράψι· Ἐγὼ ταλίχη
ἐκεῖνος ὅπου κρατεῖ τὸ σπαθί
τὸ δίξομον τὸ κοπτερόν·

13 Ἰξεύρω τὰ ἔργα σου, καὶ
πῶς κατοικεῖς, ἡγοῦν ἐκεῖ ὅπου
εἶναι ὁ θρόνος τῆ σατανᾶ· καὶ
κρατεῖς τὸ ὄνομά μου, καὶ οὐ
ἀρνήθης τὴν πίσιν μου, καὶ εἰς
ταῖς ἡμέραις ταῖς ὅποιαις ὁ
μάρτυς μου ὁ πιστός ὁ Ἀντίπας
ἐσκοτώθη σημεῖα εἰς ἰσῶς, ἐκεῖ
ὅπου κατοικεῖ ὁ σατανᾶς·

14 Ἀλλ' ἔχω ὀλίγα ἰσχυ-
ρία σου, ὅτι ἔχεις ἐκεῖ τινὰς
ὅπου κρατεῖς τὴν διδασχὴν τῷ
Βαλαάμ, ὁ ὅποιος ἐδίδασκεν
τὸν Βαλὰκ ἵνα βάλλῃ σκάν-
δαλον ὁμπροσὰ εἰς τοὺς υἱοὺς
τῆ Ἰσραὴλ, ἵνα φάγουν ἰδωλό-
θυτα καὶ ἵνα πορνεύσουν.

15 Τέτοιαις λογῆς ἔχεις
καὶ ἰσὺ τινὰς ὅπου κρατεῖς τὴν

χὴν τῶν Νικολαϊτῶν· ὁ δὲ διδασκὼν τὴν Νικολαϊτῶν· τὸ μισῶ.

16 Μετανόησον· εἰ δὲ μὴ, ἔρχομαί σοι ταχύ, καὶ πολεμήσω μετ' αὐτῶν ἐν τῇ ῥομφαίᾳ τοῦ στόματός μου.

17 Ὁ ἔχων οὖς, ἀκουσάτω τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις· Τῷ νικῶντι δώσω αὐτῷ φαγεῖν ἀπὸ τοῦ μάννα τοῦ κικρυμμένου, καὶ δώσω αὐτῷ ψῆφον λευκὴν, καὶ ἐπὶ τὴν ψῆφον ὄνομα καινὸν γεγραμμένον, ὃ οὐδεὶς ἔγνω εἰ μὴ ὁ λαμβάνων.

18 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Θυατείροις ἐκκλησίας γράψον· Τάδε λέγει ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ ἔχων τὰς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ὡς φλόγα πυρὸς, καὶ εἰ πόδες αὐτοῦ ὅμοιοι χαλκολίβανῳ·

19 Οἶδά σου τὰ ἔργα, καὶ τὴν ἀγάπην, καὶ τὴν διακονίαν, καὶ τὴν πίσιν, καὶ τὴν ὑπομονὴν σου, καὶ τὰ ἔργα σου, καὶ τὰ ἔσχατα κλίονα πρῶτων.

20 Ἄλλ' ἔχω κατὰ σὺ ὀλίγα, ὅτι ἔῃς τὴν γυναῖκα Ἰζαβὴλ, τὴν λέγουσαν ἑαυτὴν προφῆτιν, διδάσκειν καὶ πλανᾶσαι ἡμῶς δούλης, πορνύσαι καὶ εἰδωλόθυτα φαγεῖν.

ὁ δὲ διδασκὼν τὴν Νικολαϊτῶν· τὸ ὁποῖον ἔγω μισῶ.

16 Μετανόησον· εἰ δὲ μὴ, γλίγωρα σὺ ἔρχομαι, καὶ θείλω πολεμήσει μετ' αὐτὰς μὲ τὸ σπαθί τοῦ στόματός μου.

17 Ἐκεῖνῳ ὅπῃ ἔχει αὐτίς, ἀκούσει τί λέγει τὸ Πνεῦμα εἰς ταῖς ἐκκλησίαις· Ἐκείνῳ ὅπῃ νικᾷ, θείλω τῷ δώσει τὸ φάγη ἀπὸ τοῦ μάννα τοῦ κικρυμμένου, καὶ θείλω τῷ δώσει ψῆφον ἄσπρην, καὶ ἅπαντα εἰς τὴν ψῆφον ὄνομα καινῶν γεγραμμένον, τὸ ὁποῖον καὶ ἐγὼ δὶν τὸ ἔγνωρισι, παρὰ ἐκεῖνῳ ὅπῃ τὸ πέριγι.

18 Καὶ εἰς τὸν ἀγγέλου τῆς ἐκκλησίας ὅπῃ εἶπαι εἰς τὰ Θυατείραι γράψι· Ἐτὶ ταῖς λέγει· ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὅπῃ ἔχει τὰ μάτια τὰ ὡς αἱ φλόγα πυρὸς, καὶ τὰ ποδάρια τὰ μὴ λογιζομένων ὡς αἱ χαλκολίβαντοι·

19 Ἰξεύρω τὰ ἔργα σου, καὶ τὴν ἀγάπην, καὶ τὴν διακονίαν, καὶ τὴν πίσιν, καὶ τὴν ὑπομονὴν σου, καὶ τὰ ἔργα σου, καὶ τὰ ὑστερινὰ εἶπαι περισσότερα ἀπὸ τὰ πρῶτα.

20 Ἀλλὰ ἔχω ὀλίγα εἰπεῖν σοι, διὰ τὸ ἄφινεις τὴν γυναῖκα τὴν Ἰζαβὴλ, ὅπῃ λέγει τῷ λόγῳ τοῦ να εἶπαι προφῆτις, να διδάσκη καὶ να πλανᾷ τὰς ἰδικὰς μου δούλης, να πορνύσῃ καὶ να τρώγῃ τὰ εἰδωλόθυτα.

21 Καὶ ἴδωκα αὐτῇ χρόνον ἵνα μετανοήσῃ ἐκ τῆς πορείας αὐτῆς, καὶ ἔμετενόησεν.

22 Ἰδὺ, ἐγὼ βάλλω αὐτὴν εἰς κλίνην, καὶ τὰς μοιχεύοντας μετ' αὐτῆς, εἰς θλίψιν μεγάλην, ἵαν μὴ μετανοήσωσιν ἐκ τῶν ἔργων αὐτῶν.

23 Καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς ἀποκτείνῃ ἐν θανάτῳ, καὶ γινώσκονται πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ ἔριυνῶν νεφρὸς καὶ καρδίας· καὶ δώσω ὑμῖν ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα ὑμῶν.

24 Ὑμῖν δὲ λέγω, καὶ λοιποῖς τοῖς ἐν Θυατείροις, ὅσοι οὐκ ἔχουσιν τὴν διδαχὴν ταύτην, καὶ οἵτινες οὐκ ἔγνωσαν τὰ βᾶθρα σατανᾶ, ὡς λέγουσιν· ἐ βαλὼν ἐφ' ὑμᾶς ἄλλο βάρϞ·

25 Πλὴν ὃ ἔχετε, κρατῆσατε ἄχρις ἢ ἂν ἤξω·

26 Καὶ ὁ νικῶν, καὶ ὁ τηρῶν ἄχρι τέλους τὰ ἔργα μου, δώσω αὐτῷ ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν ἰθιῶν·

27 Καὶ ποιμανεῖ αὐτὸς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ· ὡς τὰ σκευὴ τὰ κεραμικὰ συντρίβεται, ὡς κὰγὼ ἐίληφα παρὰ τοῦ πατρὸς μου·

21 Καὶ ἴδωκά της καιρὸν ἵνα μετανοήσῃ ἀπὸ τῆς πορείας της, καὶ δὲν ἱμετανόησι.

22 Αὐτῇ, ἐγὼ ὁπῶ τῇ βάλλω εἰς τῇ κλίνην, καὶ ἐκεῖνης ὁπῶ μοιχεύουν μετ' αὐτῇ, εἰς μεγάλην θλίψιν, ἵαν δὲν μετανοήσουσιν ἀπὸ τὰ ἔργα της.

23 Καὶ τὰ παιδιά της θείλω τὰ θανατώσει, καὶ θείλῃσι γνωρίσι ὅλαις ἡ ἐκκλησίαις, ὅτι ἐγὼ εἰμι ἐκεῖνϞ ὁπῶ ἐξετάζω νεφρῶν καὶ καρδίαις· καὶ θείλω σᾶι δώσει καθένα κατὰ τὰ ἔργα σας.

24 Ἀμὴ εἰς ἑσᾶς λέγω, καὶ εἰς τὰς λοιπὰς ὁπῶ εἶναι εἰς τὰ Θυάτειρα, ὅσοι δὲν ἔχουσιν τὴν διδαχὴν ἱτέτην, καὶ ὅποιοι δὲν ἔγνωσαν τὰ βᾶθρα τοῦ σατανᾶ, καθὼς λέγουσιν· ὅτι δὲν θείλω βάλλει ἀπάνω εἰς ἑσᾶς ἄλλο βάρϞ·

25 Ὅμως ἐκεῖνο ὁπῶ ἔχετε, κρατήσιτέ το, ἕως ὁπῶ νὰ ἔλθω·

26 Καὶ ἐκεῖνϞ ὁπῶ νικᾷ καὶ ἐκεῖνϞ ὁπῶ φυλάγει ἕως τὸ τέλος τὰ ἔργα μου, θείλω τοῦ δώσει ἐξουσίαν ἀπάνω εἰς τὰ ἰθιῶν·

27 Καὶ θείλω τὰς ποιμάνει μὲ ῥαβδὸν σιδηρίνου· καὶ θείλῃσι συντρίφθῇ ὡσάν τὰ ἀγγυῖα τῇ κεραμείῳ, καθὼς καὶ ἐγὼ ἐποίησα ἀπὸ τοῦ πατρός μου·

28 Καὶ δώσω αὐτῷ τὸν
ἀστέρα τὸν πρωϊόν.

29 Ὁ ἔχων ἅς, ἀκυσάτω
τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς
ἐκκλησίαις.

28 Καὶ δίδω τῷ δώσει
τὸν ἀστέρα τὸν αὐγερινόν.

29 Ἐκείνος ὅπῃ ἔχει αὐτὴν,
ἅς ἀκύσει τί λέγει τὸ Πνεῦμα
εἰς ταῖς ἐκκλησίαις.

Κεφ. γ'. 3.

ΚΑΙ τῷ ἀγγέλῳ τῆς
ἐν Σάρδεσι ἐκκλησίας
γράφον· Ταδε λέγει ὁ ἔχων
τὰ ἑπτὰ πνεύματα τῷ Θεῷ,
καὶ τῆς ἑπτὰ ἀστέρας·
Οἶδά σου τὰ ἔργα, ὅτι τὸ
ὄνομα ἔχεις ὅτι ζῆς, καὶ
νεκρὸς εἶ.

2 Γίνε γρηγορῶν, καὶ
σῆριξε τὰ λοιπὰ ἃ μέλλει
ἀποθανεῖν· ἢ γὰρ εὐρηκά σου
τὰ ἔργα πεπληρωμένα ἐνώπιόν
τῷ Θεῷ.

3 Μνημόνευε οὖν πῶς
ἐλήφθης καὶ ἤκησας, καὶ
τήρει, καὶ μετανόησον· Ἐάν
οὖν μὴ γρηγορήσῃς, ἥξω
ἐπὶ σε ὡς κλέπτῃς, καὶ ἢ
μὴ γινῶς ποῖαν ὥραν ἥξω
ἐπὶ σε.

4 Ἐχεις ὀλίγα ὀνόματα
καὶ ἐν Σάρδεσι, ἃ οὐκ
ἐμόλυναν τὰ ἱμάτια αὐτῶν,
καὶ περιπατήσῃσι μετ'
ἐμῇ ἐν λευκοῖς· ὅτι ἄξιοί
εἰσιν.

5 Ὁ νικῶν, ἔτι περιβα-
λεῖται ἐν ἱματίοις λευκοῖς·
καὶ ἢ μὴ ἐξαλείψω τὸ
ὄνομα αὐτοῦ ἐκ τῆς βίβλου
τῆς ζωῆς, καὶ ἐξομολογήσομαι

ΚΑΙ εἰς τὸν ἄγγελον τῆς
ἐκκλησίας τῶν Σαρδείων
γράψε· Ἐτέτα λέγει ἐκεῖ-
ὅπῃ κρατεῖ τὰ ἑπτὰ πνεύ-
ματα τῷ Θεῷ, καὶ τῆς
ἑπτὰ ἀστέρας· Ἰξεύρω τὰ
ἔργα σου, ὅτι ἔχεις ὄνομα
πῶς ζῆς, καὶ εἶσαι νεκρός.

2 Ἀς εἶσαι ἱερευνητός, καὶ
σῆριξε τὰ λοιπὰ ὅπῃ μέλλουν
νὰ ἀποθάνουν· διατὶ δὲν
εὐρηκα τὰ ἔργα σου σωτὰ
ὁμπερὰ εἰς τὸν Θεόν.

3 Ἐνδυμοῦ λοιπὸν ποῖα
ἐπῆρες καὶ ἤκησεις, καὶ φύλαγέ
τα, καὶ μετανόησον· Ἐάν λοιπὸν
δὲν ἀγρυπνᾷς, θείλω ἔλθῃ εἰς
εἰσὶνα ὡς κλέπτῃς, καὶ δὲν
θέλεις γνωρίσει ποῖαν ὥραν
θείλω ἔλθῃ εἰς εἰσὶνα.

4 Ὀλίγα ὀνόματα ἔχεις
εἰς τὰς Σάρδεας, ὅπῃ δὲν ἐμό-
λυναν τὰ φορέματά τους, καὶ
θείλωσι περιπατήσῃ ἀντάμα
μετ' ἐμένα μετ' ἄσπρα φορέ-
ματα· ὅτι εἶναι ἄξιοι.

5 Ἐκεῖν· ὅπῃ νικᾷ, θείλει
ἐνδυθῆ φορέματα λευκά· καὶ
δὲν θείλω λυῶσαι τὸ ὄνομά του
ἀπὸ τοῦ καταλόγου τῆς ζωῆς,
καὶ θείλω ἀναφέρει φανερά τὸ

τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ πατρὸς μου, καὶ ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων αὐτῶν.

6 Ὁ ἔχων ἄς, ἀκουσάτω τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.

7 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Φιλαδελφείᾳ ἐκκλησίας γράψον· Τάδε λέγει ὁ ἄγιος, ὁ ἀληθινός, ὁ ἔχων τὴν κλεῖδα τῷ Δαβὶδ· ὁ ἀνοίγων, καὶ ἡμεῖς κλείομεν· καὶ κλείομεν, καὶ ἡμεῖς ἀνοίγομεν·

8 Οἶδά σου τὰ ἔργα· ἰδοὺ δέδωκα ἐνώπιόν σου θύραν ἀνεωγμένην, καὶ ἡμεῖς δύναται κλείσθαι αὐτήν· ὅτι μικρὰν ἔχεις δύναμιν, καὶ ἐτήρησάς μου τὸν λόγον, καὶ οὐκ ἠνέγνω τὸ ὄνομα μου.

9 Ἰδοὺ, δίδωμι ἐκ τῆς συναγωγῆς τῶν σατανᾶ τῶν λεγόντων· ἐαυτὸς Ἰουδαῖος εἶναι, καὶ οὐκ εἰσὶν, ἀλλὰ ψεύδονται· ἰδοὺ, ποιήσω αὐτοὺς ἵνα ἤξωσι καὶ προσκυνήσωσιν ἐνώπιον τοῦ ποδῶν μου, καὶ γνώσιν· ὅτι ἐγὼ ἡγάπησά σου.

10 Ὅτι ἐτήρησας τὸν λόγον τῆς ὑπομονῆς μου, καὶ γὰρ σε τηρήσω ἐκ τῆς ὥρας τοῦ πειρασμοῦ τῆς μελλούσης ἐρχισθαι ἐπὶ τῆς

ὀνομα τῷ ὁμπροσὰ εἰς τὸν πατέρα μου, καὶ ὁμπροσὰ εἰς τὰς ἀγγέλους σου.

6 Εκείνος ὅπῃ ἔχει αὐτίς, ἄς ἀκούσῃ τί λέγει τὸ Πνεῦμα εἰς ταῖς ἐκκλησίαις.

7 Καὶ εἰς τὸν ἀγγέλου τῆς ἐκκλησίας ὅπῃ εἶναι εἰς τὴν Φιλαδέλφειαν γράψω· Ἐτούτα λέγει ὁ ἄγιος, ὁ ἀληθινός, ὅπῃ ἔχει τὸ κλεῖδι τοῦ Δαβὶδ· ἐκεῖνος ὅπῃ ἀνοίγει καὶ κανίνας διὰ σφραλεῖ· καὶ σφραλεῖ καὶ κανίνας διὰ ἀνοίγει·

8 Ἰξεύρω τὰ ἔργα σου· νᾶ, ὅπῃ ἔδωκα ὁμπροσὰ σου θύραν ἀνοικτήν, καὶ κανίνας διὰ δύναται νᾶ τὴν κλείσῃ· διὰτὶ ἔχεις ἐλήρη δύναμιν, καὶ ἐφύλαξες τὸν λόγον μου, καὶ διὰ ἀρετήθη τὸ ὄνομα μου.

9 Νᾶ, ὅπῃ σὺ δίδω ἀπὸ τῆς συναγωγῆς τῷ σατανᾶ ἀπὸ ἐκείνης ὅπου λέγουσι τὸν λόγον τῆς νᾶ εἶναι Ἰουδαῖοι, καὶ διὰ εἶναι, ἀλλὰ ψεύδονται· νᾶ, ὅπῃ θέλω σὺς κάμει νᾶ ἔλθουν καὶ νᾶ προσκυνήσωσιν ὁμπροσὰ εἰς τὸ ποδάριόν σου, καὶ νᾶ γνώρισουν· ὅτι ἐγὼ σὺ ἀγάπησα.

10 Ὅτι ἐφύλαξες τὸν λόγον τῆς ὑπομονῆς μου, καὶ ἐγὼ θέλω σὺ φυλάξῃ ἀπὸ τῆς ὥρας τοῦ πειρασμοῦ ὅπῃ μέλλει νᾶ ἔλθῃ εἰς

οἰκημένης ὅλης, πειράσαι τὸς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς.

11 Ἰδοὺ, ἔρχομαι ταχύ· κρᾶται ὁ ἔχων, ἵνα μὴ εἰς λάβῃ τὸν γίφανόν σου.

12 Ὁ νικῶν, ποιήσω αὐτὸν τύλον ἐν τῇ ναῷ τοῦ Θεοῦ μου, καὶ ἔξω ἡ μὴ ἐξέλθῃ ἐκ· καὶ γράψω ἐπ' αὐτὸν τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου, καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως τοῦ Θεοῦ μου τῆς καινῆς Ἱερουσαλὴμ, ἥ καταβαίνει ἐκ τοῦ ἔθρου ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μου, καὶ τὸ ὄνομά μου τὸ καινόν.

13 Ὁ ἔχων ἤς, ἀκυσάτω τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.

14 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐκκλησίας Λαοδικέων γράψον· Τάδε λέγει ὁ Ἀμὴν, ὁ μάρτυς ὁ πιστὸς καὶ ἀληθινός, ἡ ἀρχὴ τῆς κτίσεως τοῦ Θεοῦ.

15 Οἶδά σου τὰ ἔργα, ὅτι ἔτε ψυχρὸς εἶ, ἔτε ζεστός· ὅφειλον ψυχρὸς εἶναι ἢ ζεστός.

16 Οὕτως, ὅτι χλιαρὸς εἶ, καὶ ἔτε ψυχρὸς ἔτε ζεστός, μέλλω σε ἰμέσαι ἐκ τοῦ στόματός μου.

17 Ὅτι λέγεις· Ὅτι πλάσιός εἰμι, καὶ πεπλη-
τηκα, καὶ ἔδινός χρειαν ἔχω. Καὶ οὐκ οἶδας ὅτι σὺ εἶ ὁ

ὅλην τὴν οἰκημένην, καὶ πειράξῃ ἐκείνης ὅπῃ κατοικῆσιν ἀπάνω εἰς τὴν γῆν.

11 Νὰ, ὅπῃ ἔρχομαι γλι-
γωρᾶ· κρᾶται ἐκεῖνο ὅπῃ ἔχων διὰ νὰ μὴν πάρῃ κανίς τὸν γίφανόν σου.

12 Ἐκεῖνος ὅπῃ νικᾷ, θείω τὸν κάμιν τύλον εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ μου, καὶ ἡ μὴν εὐγὴ ἔξω πλέον· καὶ θείω γράψῃ ἀπάνω εἰς αὐτὸν τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου, τῆς καινῆς Ἱερουσαλὴμ, ὅπῃ καταβαίνει ἀπὸ τὸν ἔθρον ἀπὸ τὸν Θεόν μου, καὶ τὸ ὄνομά μου τὸ καινόν.

13 Ἐκεῖνος ὅπῃ ἔχει αὐτίκα, ἄς ἀκούσῃ τί λέγει τὸ Πνεῦμα εἰς ταῖς ἐκκλησίαις.

14 Καὶ εἰς τὸν ἀγγέλου τῆς ἐκκλησίας τῶν Λαοδικέων γράψῃ· Ἐγὼτα λέγει ὁ Ἀμὴν, ὁ μάρτυρας ὁ πιστὸς καὶ ἀληθινός, ἡ ἀρχὴ τῆς κτίσεως τοῦ Θεοῦ.

15 Ἰξεύρω τὰ ἔργα σου, ὅτι ἔτε ψυχρὸς εἶσαι, ἔτε ζεστός· ἄμποτε νὰ ἦσουν ἢ ψυχρὸς, ἢ ζεστός.

16 Ἐπειδὴ λοιπὸν εἶσαι χλιαρὸς, καὶ ἔδὲ ψυχρὸς, ἔδὲ ζεστός, μέλλω νὰ σὲ ξηράσω ἀπὸ τὸ στόμα μου.

17 Διατὶ λέγεις· Ὅτι εἶμαι πλάσιος, καὶ ἐπλη-
τηκα, καὶ δὲν χρειάζομαι κανίνα (πράγμα). Καὶ δὲν ἰξεύρεις

ταλαίπωρος, καὶ ἱλειυδός, καὶ
πτωχός, καὶ τυφλός, καὶ
γυμνός.

18 Συμβουλεύω σοι ἀγο-
ράσαι παρ' ἐμὲ χρυσίον
πιπυρωμένον ἐκ πυρός, ἵνα
πληθύνῃς· καὶ ἱμάτια λευκά,
ἵνα περιβάλῃ, καὶ μὴ φανε-
ρωθῇ ἡ αἰσχυνὴ τῆς γυμνό-
τητός σου· καὶ κολλήριον
ἔγχρισον τὰς ὀφθαλμούς σου,
ἵνα βλέπῃς.

19 Ἐγὼ ὅσους ἐὰν φιλῶ,
ἐλέγχω καὶ παιδεύω· ζήλωσον
οὖν καὶ μετανοήσον.

20 Ἰδὼ, ἔστηκα ἐπὶ τὴν
θύραν, καὶ κρῶ· ἐάν τις
ἀκήσῃ τῆς φωνῆς μου, καὶ
ἀνοίξῃ τὴν θύραν, εἰσιλεύ-
σομαι πρὸς αὐτόν, καὶ
δειπνήσω μετ' αὐτοῦ, καὶ
αὐτός μετ' ἐμὲ.

21 Ὁ νικῶν, δώσω αὐτῷ
καθίσαι μετ' ἐμὲ ἐν τῷ
θρόνῳ μου, ὡς καὶ ἐγὼ νίκησα,
καὶ ἐκάθισα μετὰ τοῦ πα-
τρός μου ἐν τῷ θρόνῳ
αὐτοῦ.

22 Ὁ ἔχων ὅς, ἀκυσάτω
τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς
ἐκκλησίαις.

ὅτι εἶσαι ταλαίπωρος, καὶ
ἱλειυδός, καὶ πτωχός, καὶ
τυφλός, καὶ γυμνός.

18 Συμβουλεύω σε νὰ ἀγο-
ράσῃς ἀπὸ λόγου μου χρυσάφι
δοκιμασμένον ἀπὸ τὴν φωτίαν,
διὰ νὰ πληθύνῃς· καὶ φορέ-
ματα λευκά νὰ ἐνδύῃς, καὶ
νὰ μὴν φανῇ ἡ ἐντροπὴ τῆς
γυμνότητός σου· καὶ χρίσαι
κολλήριον τὰ ματιά σου, διὰ
νὰ βλέπῃς.

19 Ἐγὼ ὅσους ἀγαπῶ,
τὴς ἐλέγχω καὶ παιδεύω·
ζήλειψε λοιπὸν, καὶ μετανοή-
σον.

20 Νὰ, ὅπῃ ἔρχομαι εἰς
τὴν θύραν καὶ κρῶ· ἐάν
κανένας ἀκήσῃ τὴν φωνὴν μου,
καὶ ἀνοίξῃ τὴν θύραν, θέλω
ἔμβει εἰς αὐτόν, καὶ θέλω
δειπνήσει μετ' αὐτόν, καὶ
αὐτός μετ' ἐμένα.

21 Ἐκεῖνός, ὅπῃ νικᾷ,
θέλω τοῦ δώσει νὰ καθίσῃ
μετ' ἐμένα εἰς τὸν θρόνον μου,
καθὼς ἐγὼ νίκησα, καὶ
ἐκάθισα μετὰ τὸν πατέρα μου
εἰς τὸν θρόνον του.

22 Ἐκεῖνός, ὅπου ἔχει
αὐτία, ὥς ἀκήσῃ τὸ λέγει
τὸ Πνεῦμα εἰς ταῖς ἐκκλη-
σίαις.

Κεφ. δ'. 4.

Μετὰ ταῦτα οἶδον, καὶ
ἰδὼ, θύρα ἡνεωγμένη
ἐν τῷ ἔρειπῳ, καὶ ἡ φωνὴ

Ἔστερον ἀπὸ ταῦτα εἶδα,
καὶ νὰ, μία θύρα ἀνοιχ-
τὴ εἰς τὸν ἔρειπον, καὶ ἡ

ἡ πρώτη ἦν ἤκουσα ὡς
σάλπινγγ· λαλήσης μετ'
ἐμῶ, λίγυσσα· Ἀνάβα ὡδε,
καὶ δείξω σοι ἃ δεῖ γε-
νέσθαι μετὰ ταῦτα·

2 Καὶ εὐθὺς ἠγενόμην ἐν
πνεύματι· καὶ ἰδὼ, θρόνον·
ἔκειτο ἐν τῷ θρόνῳ, καὶ ἐπὶ
τῷ θρόνῳ καθήμενος·

3 Καὶ ὁ καθήμενος ἦν
ὅμοιος ὁράσει λίθῳ ἰάσπιδι
καὶ σαρδίῳ· καὶ ἶρις κυκλόθεν
τοῦ θρόνου ὁμοία ὁράσει σμα-
ραγδίῳ·

4 Καὶ κυκλόθεν τῷ θρόνῳ
θρόνοι· ἑξήκοντι καὶ τέσσαρες·
καὶ ἐπὶ τῆς θρόνου εἶδον τὴς
ἑξήκοντι καὶ τέσσαρας περισ-
βυτήρας καθήμενους, περι-
βεβημένους ἐν ἱματίοις
λευκοῖς· καὶ ἔσχον ἐπὶ
τὰς κεφαλὰς αὐτῶν σιφάνους
χρυσῆς·

5 Καὶ ἐκ τῶ θρόνου
ἐκπορεύονται ἄγραπαι καὶ βρο-
νταὶ καὶ φωναί· καὶ ἑπτὰ
λαμπάδες πυρὸς
καίόμεναι ἐνώπιον τοῦ θρόνου,
αἱ εἰσι τὰ ἑπτὰ πνεύματα
τοῦ Θεοῦ·

6 Καὶ ἐνώπιον τοῦ θρόνου
θάλασσα ὑαλίνη, ὁμοία
κρυστάλλῳ· καὶ ἐν μέσῳ τῷ

φωνῇ ἡ πρώτη, τῇ ὁποίᾳ
ἤκουσα ὡσάν· σάλπινγγας
ὅπῃ ἰλάλει μετ' ἡμῶν, καὶ
ἔλεγιν· Ἀνάβα ἰδὼ, καὶ
δείξω σοὶ δεῖξαι ἐκείνα ὅπῃ
μέλλουσιν γὰ γενεῶν ἕσπερα·

2 Καὶ παρευθὺς ἦλθα
εἰς ἔκστασιν μὲ πνεύμα· καὶ
ὦ, καὶ ἦτον ἕκας θρόνον· εἰς
τὸν οὐρανόν, καὶ ἀπάνω εἰς
τὸν θρόνον κάποι· καθεζό-
μενος·

3 Καὶ ἐκεῖ· ὅπῃ ἰκά-
θιστον ἦτον ὅμοιος· εἰς τὴν
ὄρασιν ὡσάν· πέντε ἰάσπιδα
καὶ σαρδίον· καὶ τὸ ὑράνιον
τόξον· τρυγύρω τῷ θρόνῳ,
μίας λογῆς εἰς τὴν θωρίαν
ὡσάν· σμαράγδι·

4 Καὶ τρυγύρω τῷ θρόνῳ
εἰκοσιτέσσαρες θρόνοι· καὶ
ἀπάνω εἰς τὴς θρόνους εἶδα
τὴς εἰκοσιτέσσαρες περισ-
βυτήρας ὅπῃ ἰκάθουνταν,
ἐνδυμένους μὲ φορέματα
ἄσπρα· καὶ ἰφορεῦσθαι ἀπάνω
εἰς τὰ κεφάλια τῆς σιφάνια
χρυσᾶ·

5 Καὶ ἀπὸ τὸν θρόνον
εὐγαῖαν ἄγραπαι καὶ βρον-
ταὶ καὶ φωναί· καὶ ἑπτὰ
λαμπάδες ἀπὸ φωτῶν ὁποῦ
ἐκαίνονταν ὀμπροσὰ εἰς τὸν
θρόνον, ἡ ὁποίαις εἶναι τὰ
ἑπτὰ πνεύματα τοῦ Θεοῦ·

6 Καὶ ὀμπροσὰ εἰς τὸν
θρόνον μία θάλασσα ὑαλίνη,
ὅμοια ὡσάν· κρυστάλλῳ· καὶ

Θρόνῳ καὶ κύκλῳ τοῦ Θρό-
νου τέσσαρα ζῶα γέμοντα
ὀφθαλμῶν ἔμπροσθεν καὶ
ὀπίσθεν.

7 Καὶ τὸ ζῶον τὸ πρῶτον
ὅμοιον λέοντι, καὶ τὸ δεύτερον
ζῶον ὅμοιον μόσχῳ, καὶ τὸ
τρίτον ζῶον ἔχον τὸ πρόσωπον
ὡς ἀνδρῶπος, καὶ τὸ τέταρτον
ζῶον ὅμοιον ἀετῷ πτε-
μένῳ.

8 Καὶ τέσσαρα ζῶα, ἐν
καθ' ἑαυτὸ, ἔχον ἀνά πτέρυ-
γας ἑξὺ κυκλόθεν, καὶ ἴσως
γέμοντα ὀφθαλμῶν· καὶ
ἀνάπαυσιν ἔκ ἔχουσιν ἡμέρας
καὶ νυκτὸς, λέγοντα· Ἄγιος,
ἄγιος, ἄγιος, Κύριος ὁ Θεός
ὁ παντοκράτωρ, ὁ ἦν καὶ ὁ
ὢν καὶ ὁ ἐρχόμενος.

9 Καὶ ὅταν δώσῃσι τὰ
ζῶα δόξαν καὶ τιμὴν καὶ
εὐχαριστίαν τῷ καθήμενῳ ἐπὶ
τοῦ Θρόνου, τῷ ζῶντι εἰς τὴν
αἰῶνα τῶν αἰώνων,

10 Πισθύνται οἱ εἴκοσι
καὶ τέσσαρες πρεσβύτεροι
ἐνώπιον τοῦ καθήμενου ἐπὶ
τοῦ Θρόνου, καὶ προσκυνήσουσι
τῷ ζῶντι εἰς τὴν αἰῶνα
τῶν αἰώνων, καὶ βαλῶσι τὴν
σφάνην αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ
Θρόνου, λέγοντες·

11 Ἄξιόν ἐστι Κύριε

εἰς τὴν μέσσην τοῦ Θρόνου καὶ
τερυγῶν τῷ Θρόνῳ τέσσαρα
ζῶα, ὅπῃ ἦταν γιμάτια
μάτια ἔμπροσθὰ καὶ ὀπίσθι.

7 Καὶ τὸ πρῶτον ζῶον
ὁμοίαζε τὸν λέοντα, καὶ τὸ
δεύτερον ζῶον ὁμοίαζε μο-
σχάρι, καὶ τὸ τρίτον ζῶον
εἶχε τὸ πρόσωπόν τι ὡς
ἀνδρῶπος, καὶ τὸ τέταρτον
ζῶον ἦτον ὅμοιον ὡς αἰετός,
ὅπῃ τὰ πτερά.

8 Καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα,
κάθε ἓνα εἰς τῇ λόγῃ τοῦ,
εἶχαν ἀπὸ ἑξὺ πτέρυγας
τερυγῶν, καὶ ἀπὸ μέσα ἦταν
γιμάτια μάτια· καὶ διὰ
ἐχουσιν ἀνάπαυσιν ἡμέρα καὶ
νύκτα, τὰ λέγουσι· Ἄγιος,
ἄγιος, ἄγιος, Κύριος ὁ Θεός
ὁ παντοκράτωρ ὅπῃ ἦτον, καὶ
εἶναι, καὶ ἔρχεται.

9 Καὶ ὅταν δώσῃσι τὰ
ζῶα δόξαν καὶ τιμὴν καὶ
εὐχαριστίαν ἑκείνῳ ὅπῃ κάθει-
ται ἀπάνω εἰς τὸν Θρόνον,
ὅπῃ ζῇ εἰς τὴν αἰῶνα τῶν
αἰώνων,

10 Πέψθῃσι οἱ εἴκοσι
καὶ τέσσαρες πρεσβύτεροι
ἔμπροσθὰ εἰς ἐκείνον ὅπῃ
κάθεται εἰς τὸν Θρόνον, καὶ
προσκυνήσουσι ἐκείνῳ ὅπῃ ζῇ
εἰς τὴν αἰῶνα τῶν αἰώνων,
καὶ βάλλουσι τὴν σφάνην
τῆς ὀμφροῦς εἰς τὸν Θρόνον,
λέγοντες·

11 Ἄξιόν ἐστι Κύριε

λαβεῖν τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὴν δύναμιν· ὅτι αὐτὸς ἔκτισας τὰ πάντα, καὶ διὰ τὸ θέλημά σου εἰσὶ, καὶ ἔκτισθσαν.

να πάρῃς τὴν δόξαν, καὶ τὴν τιμὴν, καὶ τὴν δύναμιν· Ὅτι αὐτὸς ἔκτισας τὰ πάντα, καὶ διὰ τὸ θέλημά σου εἶναι, καὶ ἔκτισθσαν.

Κιφ. ι'. 5.

ΚΑΙ ἰδὼν ἐπὶ τὴν δεξιάν τοῦ καθημένου ἐπὶ τῷ θρόνῳ βιβλίον γεγραμμένον ἰσθδιν καὶ ὀπισθεν, κατεσφραγισμένον σφραγίσιν ἑπτὰ.

2 Καὶ ἰδὼν ἄγγελος ἰσχυρὸν κηρύσσοντα φωνῇ μεγάλῃ· Τίς ἰσθ ἀξιῶ ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον, καὶ λύσαι τὰς σφραγίδας αὐτῷ;

3 Καὶ ἑδείς ἡδύνατο ἐν τῷ ἑρᾶν, ἑδὲ ἐπὶ τῆς γῆς, ἑδὲ ἐν ἁπῶ τῆς γῆς, ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον, ἑδὲ βλέπειν αὐτό.

4 Καὶ ἐγὼ ἔκλαιον πολλά, ὅτι ἑδείς ἀξιῶ εὐρέθ ἀνοῖξαι καὶ ἀναγνῶναι τὸ βιβλίον, ἕτε βλέπειν αὐτό.

5 Καὶ εἰς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων λέγει μοι· Μὴ κλαῖε· ἰδὲ ἐνίκησεν ὁ λέων ὁ ὦν ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα, ἡ ῥίζα Δαβὶδ, ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον, καὶ λύσαι τὰς ἑπτὰ σφραγίδας αὐτῷ.

6 Καὶ ἰδὼν, καὶ ἰδὲ ἐν μίσῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν τεσσάρων ζώων, καὶ ἐν

ΚΑΙ ἰδὼν εἰς τὴν δεξιάν ἐκείνου ὅπῃ ἐκάθιστον εἰς τὸν θρόνον ἕνα βιβλίον γεγραμμένον ἀπὸ μέσα καὶ ἀποπίσω, βελημένον μὲ βύλαις ἑπτὰ.

2 Καὶ ἰδὼν ἕνα ἄγγελος δυνατὸν ὅπῃ ἰδιαλάλει μὲ μεγάλην φωνήν· Ποῖος εἶναι ἀξιῶ να ἀνοῖξῃ τὸ βιβλίον, καὶ να λύσῃ ταῖς βύλαις τῆς;

3 Καὶ καίνας δὲν ἰδύντο· εἰς τὸν ἑρανόν, ἑδὲ ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, ἑδὲ ἀποκάτω εἰς τὴν γῆν, να ἀνοῖξῃ τὸ βιβλίον, ἑδὲ να τὸ βλέπῃ.

4 Καὶ ἐγὼ ἔκλαιον πολλά, ὅτι καίνας δὲν εὐρέθ ἀξιῶ να τὸ ἀνοῖξῃ καὶ να ἀναγνῶσῃ τὸ βιβλίον, ἑδὲ να τὸ βλέπῃ.

5 Καὶ ἕνας ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρους μὲ λέγει· Μὴν κλαίεις· να ὅπῃ ἐνίκησεν ὁ λέων ὅπῃ εἶναι ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ἰούδα, ἡ ῥίζα τῷ Δαβὶδ, να ἀνοῖξῃ τὸ βιβλίον, καὶ να λύσῃ ταῖς ἑπτὰ τῷ βύλαις.

6 Καὶ ἰδὼν, καὶ να εἰς τὴν μίσῃν τῷ θρόνῳ καὶ τῶν τεσσάρων ζώων, καὶ εἰς τὴν

μέσῳ τῶν πρὸςβυτέρων,
ἀρνίον ἑστηκὸς ὡς ἰσφαγμένον,
ἔχον κέρατα ἑπτὰ, καὶ
ὀφθαλμοὺς ἑπτὰ· οἱ εἰσι
τὰ ἑπτὰ τοῦ Θεοῦ πνεύματα
τὰ ἀπεγαλμένα εἰς πᾶσαν
τὴν γῆν.

7 Καὶ ἦλθε καὶ εἴληφε
τὸ βιβλίον ἐκ τῆς δεξιᾶς
τοῦ καθήμενου ἐπὶ τοῦ
θρόνου.

8 Καὶ ὅτε ἔλαβε τὸ
βιβλίον, τὰ τέσσαρα ζῶα
καὶ οἱ ἐικοσιτέσσαρες πρὸς-
βύτεροι ἔπεσαν ἐνώπιον τοῦ
ἀρνίου, ἔχοντες ἑκάστος
κιδάρας καὶ φιάλας χρυσᾶς,
γεμίσας θυμιαμάτων, αἵ
εἰσιν αἱ προσευχαὶ τῶν
ἀγίων.

9 Καὶ ᾄδουσιν ᾠδὴν καινὴν,
λέγοντες· Ἀξίον εἶ
λαβεῖν
τὸ βιβλίον, καὶ ἀνοῖξαι
τὰς σφραγίδας αὐτοῦ, ὅτι
ἰσφάγης, καὶ ἡγόρασας τῷ
Θεῷ ἡμᾶς ἐν τῷ αἵματί σου,
ἐκ πάσης φυλῆς καὶ γλώσσης
καὶ λαοῦ καὶ ἔθνους·

10 Καὶ ἐποίησας ἡμᾶς
τῷ Θεῷ ἡμῶν βασιλεῖς καὶ
ἱερεῖς· καὶ βασιλεύσομεν
ἐπὶ τῆς γῆς.

11 Καὶ εἶδον, καὶ ἤκουσα
φωνὴν ἀγγέλων πολλῶν
κυκλῶν τοῦ θρόνου καὶ τῶν
ζώων καὶ τῶν πρὸςβυτέρων·
καὶ ἦν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν

μέσῳ τῶν πρὸςβυτέρων,
ἀρνίον ὁποῦ ἑστῆκον ὡς
ἰσφαγμένον, καὶ εἶχε κέρατα
ἑπτὰ, καὶ ἑπτὰ μάτια· τὰ
ὁποῖα εἶναι τὰ ἑπτὰ πνεύ-
ματα τοῦ Θεοῦ, ὁποῦ ἐστάλ-
θησαν εἰς ὅλην τὴν γῆν.

7 Καὶ ἦλθε καὶ ἐπῆρε
τὸ βιβλίον ἀπὸ τὴν δεξιᾶν
ἐκείνου ὁποῦ ἐκάθιστον εἰς τὸν
θρόνον.

8 Καὶ ὅταν ἐπῆρε τὸ
βιβλίον, τὰ τέσσαρα ζῶα
καὶ οἱ ἐικοσιτέσσαρες πρὸς-
βύτεροι ἔπεσαν ὁμολογῶντες εἰς
τὸ ἀρνίον, καὶ ἔχον καθί-
νας κιδάρας καὶ κύπελλαις
χρυσαῖς, ὁποῦ ἦταν γυ-
μνάταις θυμιάματα, αἱ
ὁποῖαι εἶναι αἱ προσευχαῖς
τῶν ἁγίων.

9 Καὶ ψάλλουσιν καινὴν
ψαλμωδίαν, λέγοντες· Ἀξίος
εἶσαι να πάρῃς τὸ βιβλίον, καὶ
να ἀνοίξης ταῖς βύλαις τῆς, ὅτι
ἰσφάγης, καὶ μᾶς ἀγόρασας
τῷ Θεῷ μὲ τὸ αἷμά σου, ἀπὸ
κάθε λογῆς φυλῆς καὶ γλώσσης
καὶ λαοῦ καὶ ἔθνους·

10 Καὶ μᾶς ἔκαμες εἰς
τὸν Θεόν μας βασιλεῖς καὶ
ἱερεῖς· καὶ θέλομεν βασιλεύσειν
ἀπάνω εἰς τὴν γῆν.

11 Καὶ εἶδα, καὶ ἤκουσα
φωνὴν ἀγγέλων πολλῶν ὁποῦ
ἦταν περιγύρω τοῦ θρόνου, καὶ
τῶν ζώων, καὶ τῶν πρὸςβυτέρων·
καὶ ὁ ἀριθμὸς τῆς ἦτον μυριά-

μυριάδες μυριάδων, καὶ χιλιάδες χιλιάδων.

12 Λέγοντες φωνῇ μεγάλῃ· Ἄξιόν ἐστι τὸ ἄρτιον τὸ ἰσφαγμένον λαβεῖν τὴν δύναμιν καὶ πλοῦτον καὶ σοφίαν καὶ ἰσχύον καὶ τιμὴν καὶ δόξαν καὶ εὐλογίαν.

13 Καὶ πᾶν πνεῦμα ὃ ἐστὶν ἐν τῷ ἔρεινῳ, καὶ ἐν τῇ γῇ, καὶ ὑποκάτω τῆς γῆς, καὶ ἐπὶ τῆς θαλάσσης ἅ ἐστι, καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς πάντα, ἤκουσα λέγοντας· Τῷ καθήμενῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ τοῖς ἁγίοις ἡ εὐλογία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

14 Καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα ἔλεγον· Ἀμήν· καὶ οἱ ἑκοστίεσσαρες πρεσβύτεροι ἵπσαν, καὶ προσκύνησαν ζῶντι εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

δὲς μυριάδων, καὶ χιλιάδες χιλιάδων.

12 Ὅπου ἔλεγαν μὴ μεγάλῃ φωνῇ· Ἄξιόν ἐστι τὸ ἄρτιον τὸ ἰσφαγμένον, τὰ πάρε δύναμιν, καὶ πλοῦτον, καὶ σοφίαν, καὶ κράτος, καὶ τιμὴν καὶ δόξαν, καὶ εὐλογίαν.

13 Καὶ καθὲν πνεῦμα ὅπου εἶναι εἰς τὸν ἔρεινον, καὶ εἰς τὴν γῆν, καὶ ἀποκάτω εἰς τὴν γῆν, καὶ ὅσα εἶναι εἰς τὴν θαλάσσαν, καὶ μέσα εἰς αὐτὰ ὅλα, ἤκουσα ὅπου ἔλεγαν· Ἐκείνῳ ὅπου κάθεται εἰς τὸν θρόνον καὶ τοῖς ἁγίοις, ἅς εἶναι ἡ εὐλογία, καὶ ἡ τιμὴ, καὶ ἡ δόξα, καὶ τὸ κράτος εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

14 Καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα ἔλεγον· Ἀμήν· καὶ οἱ ἑκοστίεσσαρες πρεσβύτεροι ἵπσαν, καὶ ἐπροσκύνησαν τὸν ζῶντα εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Κεφ. γ'. 6.

ΚΑΙ εἶδον ὅτε ἤνοιξε τὸ ἄρτιον μίαν ἐκ τῶν σφραγίδων, καὶ ἤκουσα ἑνὸς ἐκ τῶν τεσσάρων ζῶων λέγοντος, ὡς φωνῆς βροντῆς· Ἔρχου καὶ βλέπει.

2 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδὼν ἵππος λευκός· καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτοῦ, ἔχων τόξον· καὶ ἐδόθη αὐτῷ στέφανος, καὶ ἐξῆλθε νικῶν, καὶ ἵνα νικήσῃ.

3 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν

ΚΑΙ εἶδα ὅταν ἀνοιξῇ τὸ ἄρτιον μίαν ἀπὸ ταύτης βύλαις, καὶ ἤκουσα ἵνα ἀπὸ τὰ τέσσαρα ζῶα ὅπου ἔλεγον, ὡς φωνὴν τῆς βροντῆς· Ἔρχου καὶ βλέπει.

2 Καὶ εἶδον, καὶ ἵνα εἶνα ἄλογον ἄσπον· καὶ ἐκεῖνος ὅπου ἐκάθιστον ἀπαύτως εἰς αὐτό, ἐκράτει τόξον· καὶ τοῦ ἐδόθη στέφανος, καὶ ἐνύχη νικητῆς, καὶ διὰ τὰ νικήσῃ.

3 Καὶ ὅταν ἀνοιξῇ τὴν

δευτέραν σφραγίδα, ἤκουσα τοῦ
 δευτέρου ζῶν λέγοντος· "Ερχου
 καὶ βλέπε.

4 Καὶ ἐξῆλθεν ἄλλος
 ἕκτος πυρρός· καὶ τῷ καθη-
 μένῳ ἐπ' αὐτῷ ἰδόθῃ αὐτῷ
 λαβεῖν τὴν εἰρήνην ἀπὸ τῆς
 γῆς, καὶ ἵνα ἀλλήλους
 σφάξωσι· καὶ ἰδόθῃ αὐτῷ
 μάχαιρα μεγάλη.

5 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν
 τρίτην σφραγίδα, ἤκουσα τοῦ
 τρίτου ζῶν λέγοντος· "Ερχου
 καὶ βλέπε. Καὶ εἶδον, καὶ
 ἰδὼν, ἵππους μέλας καὶ ὁ
 καθήμενος ἐπ' αὐτῶν, ἔχων
 ζυγὸν ἐκ τῆ χειρὶ αὐ-
 τοῦ.

6 Καὶ ἤκουσα φωνὴν
 ἐν μέσῳ τῶν τισσάρων
 ζῶν λέγουσαν· Κοιμῶν σίτε
 δηαρίων· καὶ τρεῖς χοίρινας
 κριθῆς δηαρίων· καὶ τὸ ἔλαιον
 καὶ τὸν οἶνον μὴ ἀδικήσης.

7 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν σφρα-
 γίδα τὴν τετάρτην, ἤκουσα
 φωνὴν τοῦ τετάρτου ζῶν λέγου-
 σαν· "Ερχου καὶ βλέπε.

8 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδὼν,
 ἵππος χλωρὸς, καὶ ὁ καθη-
 μένος ἐπάνω αὐτοῦ ὄνομα
 αὐτῷ ὁ Θάνατος· καὶ ὁ
 ἄδης ἀκολουθεῖ μετ' αὐτοῦ·
 καὶ ἰδόθῃ αὐτοῖς ἐξουσία
 ἀποκτεῖναι ἐπὶ τὸ τέταρτον
 τῆς γῆς, ἐν ρομφαίᾳ καὶ ἐν
 λιμῷ καὶ ἐν θανάτῳ, καὶ ἐπὶ
 τῶν θηρίων τῆς γῆς.

δευτέραν βούλαν, ἤκουσα τὸ
 δεύτερον ζῶν ὁποῦ ἔλεγεν·
 "Ελα καὶ ἴδε.

4 Καὶ εὐγῆκεν ἕξ ἄλλο
 ἄλογον κόκκινον· καὶ ἐκεῖνος
 ὅπῃ ἐκάθετον ἀπάνω εἰς αὐτό,
 τῷ ἰδόθῃ ἵνα πάρῃ τὴν εἰρήνην
 ἀπὸ τῆς γῆς, διὰ ἵνα σφραγίσιν
 ἕνας τὸν ἄλλον· καὶ τοῦ ἰδόθῃ
 μάχαιρα μεγάλη.

5 Καὶ ὅταν ἀνοιξῇ τὴν τρί-
 τὴν βούλαν, ἤκουσα τὸ τρίτον
 ζῶν ὁποῦ ἔλεγεν· "Ερχου καὶ
 βλέπε. Καὶ εἶδα, καὶ ἵνα
 ἄλογον μαῦρον, καὶ ἐκεῖνος
 ὅπῃ ἐκάθετον ἀπάνω εἰς αὐτό,
 ἐκράταιν εἰς τὸ χεῖρι τῷ μίαν
 ζυγάρια.

6 Καὶ ἤκουσα φωνὴν εἰς τὴν
 μίσην τῶν τισσάρων ζῶν ὅπῃ
 ἔλεγεν· Τὸ σιγήκει τὸ σιτάρι· ἵνα
 ῥῆπι· καὶ τρεῖς σιγήκια κριθάρι
 ἵνα ῥῆπι· καὶ τὸ λάδι καὶ τὸ
 κρασί μὴν τὸ βλάψῃς.

7 Καὶ ὅταν ἀνοιξῇ τὴν βου-
 λαν τὴν τετάρτην, ἤκουσα φων-
 ῇν τοῦ τετάρτου ζῶν ὁποῦ ἔλε-
 γεν· "Ερχου καὶ βλέπε.

8 Καὶ εἶδα, καὶ ἵνα
 ἄλογον πράσινον, καὶ ἐκεῖνος
 ὅπου ἐκάθετον ἀπάνω τῇ, ἦτορ
 τὸ ὄνομά τῃ ὁ Θάνατος· καὶ
 ὁ ἄδης ἀκολουθεῖ μαζί τῇ· καὶ
 τὴς ἰδόθῃ ἐξουσία ἵνα αποκ-
 τεῖναι τὸ τέταρτον μέρος τῆς
 γῆς, μετὰ διὰ καὶ μετὰ πῦρ
 καὶ μετὰ θάνατον, καὶ μετὰ θηρία
 τῆς γῆς.

9 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν πέμπτην σφραγίδα, εἶδαν ὑποκάτω τοῦ θυσιαστηρίου τὰς ψυχὰς τῶν ἐσφαγμένων διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ τὴν μαρτυρίαν ἣν εἶχον·

10 Καὶ ἔκραζον φωνῇ μεγάλῃ, λέγοντες· Ἐως πότε ὁ δισπότης ὁ ἅγιος· καὶ ὁ ἀληθινὸς ὃ κρίνεις καὶ ἐλδικοῖς τὸ αἷμα ἡμῶν ἀπὸ τῶν κατοικούντων ἐπὶ τῆς γῆς;

11 Καὶ εἰδόθησαν ἐκάστοις σολαίλιον καὶ ἐξέβηθη αὐτοῖς ἵνα ἀναπαυθῶνται ἔτι χρόνον μικρὸν, ἕως ὃ πληρῶνται καὶ οἱ σύνδουλοι αὐτῶν καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν, οἱ μέλλοντες ἀποκτείνεσθαι ὡς καὶ αὐτοί.

12 Καὶ εἶδον ὅτε ἤνοιξε τὴν σφραγίδα τὴν ἑκτὴν, καὶ εἶδον σεισμὸς μέγας ἐγένετο, καὶ ὁ ἥλιος ἐγένετο μέλας ὡς σάκκος τρίχινος, καὶ ἡ σελήνη ἐγένετο ὡς αἷμα·

13 Καὶ οἱ ἄστέρες τοῦ οὐρανοῦ ἔπεσαν εἰς τὴν γῆν, ὡς συκὴ βάλλου τῆς ὀλύνθου αὐτῆς, ὑπὸ μεγάλῃ ἀνέμῳ σειομένη.

14 Καὶ ὁ οὐρανὸς ἀπεχωρίσθη ὡς βιβλίον ἐλισσόμενον, καὶ πᾶν ὄρος καὶ νῆσος ἐκ τῶν τόπων αὐτῶν ἐκινήθησαν·

15 Καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ μεγιστᾶνες, καὶ οἱ πλάτσιοι, καὶ οἱ χιλιάρχοι, καὶ οἱ

9 Καὶ ὅταν ἄνοιξε τὴν πέμπτην βῆλαν, εἶδα ἀποκάλυψαι εἰς τὸ θυσιαστήριον ταῖς ψυχαῖς ἐκείνων ὅπου ἐσφάγησαν διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ ἁγίου ὅπου εἶχαν·

10 Καὶ ἔκραξαν μὲν μεγάλην φωνὴν, λέγοντες· Ἐως πότε ὁ δισπότης ὁ ἅγιος· καὶ ὁ ἀληθινὸς δὲν κρίνεις καὶ ἐξεδικοιώνεις τὸ αἷμά μας, ἀπὸ ἐκείνης ὅπου κατοικῶσιν ἀπάνω εἰς τὴν γῆν;

11 Καὶ τὰς εἰδόμενας καθὲν ἑνὸς φορέματα ἄσπρα, καὶ τῆς ἐλαλήθη ἡ ἀναπαυθῆσιν αὐτοῖς μὲν ὀλίγον καιρὸν, ἕως ὅπου ἡ τελευτῶσιν καὶ οἱ σύνδουλοί τες καὶ οἱ ἀδελφοὶ τες, ὅπου μέλλουσιν φανυθῶν ὡσαν καὶ αὐτοί.

12 Καὶ εἶδα ὅταν ἄνοιξε τὴν βῆλαν τὴν ἑκτὴν, καὶ εἶδον σεισμὸς μέγας ἔγινε, καὶ ὁ ἥλιος ἔγινε μαῦρος ὡσαν σακκὶ τρίχινος, καὶ τὸ φεγγάρι ὅλον ἔγινε ὡσαν αἷμα·

13 Καὶ οἱ ἄστέρες τοῦ οὐρανοῦ ἔπεσαν εἰς τὴν γῆν, ὡσαν ἡ συκία σειομένη ἀπὸ μεγάλου ἀνέμου, ῥίχνου τῆς ὀλύνθου τῆς.

14 Καὶ ὁ οὐρανὸς ἀπεχωρίσθη ὡσαν τυλιγτὰ ὅπου τυλίσσεται, καὶ καθὲν ὄρος καὶ νῆσος ἐκινήθησαν ἀπὸ τῶν τόπων τῆς·

15 Καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ μεγιστᾶνες, καὶ οἱ πλάτσιοι, καὶ οἱ χιλιάρχοι, καὶ οἱ

δυνατοί, καὶ πᾶς δούλος καὶ πᾶς ἐλεύθερος ἐκρύψαν ἑαυτὸς εἰς τὰ σπήλαια καὶ εἰς τὰς πέτρας τῶν ὄρεων·

16 Καὶ λέγουσι τοῖς ὕεσι καὶ ταῖς πέτραις· Πίστετε ἰφ' ἡμᾶς, καὶ κρύψατε ἡμᾶς ἀπὸ προσώπου τοῦ καθήμενου ἐπὶ τοῦ θρόνου, καὶ ἀπὸ τῆς ὀργῆς τοῦ ἀγνίου·

17 Ὅτι ἔλθει ἡ ἡμέρα ἡ μεγάλη τῆς ὀργῆς αὐτοῦ· καὶ τίς δύναται σταθῆναι;

δυνατοί, καὶ καθεὶ δούλος, καὶ καθεὶ ἐλεύθερος ἐκρύψαν τοῦ λόγου τῆς εἰς τὰ σπήλαια καὶ εἰς ταῖς πέτραις τῶν ὄρων·

16 Καὶ λέγουσιν εἰς τὰ ὄρη καὶ εἰς ταῖς πέτραις· Πίστετε ἅπαντες ἡμᾶς, καὶ σκεπαστέτε ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ προσώπου ἐκείνου ὅπου καθίσταται ἐπὶ τὸν θρόνον, καὶ ἀπὸ τῆς ὀργῆς τοῦ ἀγνίου·

17 Ὅτι ἔλθει ἡ ἡμέρα ἡ μεγάλη τῆς ὀργῆς αὐτοῦ· καὶ τίς δύναται σταθῆναι;

Κεφ. ζ'. 7.

ΚΑὶ μετὰ ταῦτα εἶδον τέσσαρας ἀγγέλους ἐστῆτας ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς γῆς, κρατοῦντας τῆς τέσσαρας ἀνέμων τῆς γῆς, ἵνα μὴ πνεῦν ἄνεμος ἐπὶ τῆς γῆς, μήτε ἐπὶ τῆς θαλάσσης, μήτε ἐπὶ πᾶν δένδρον.

2 Καὶ εἶδον ἄλλους ἄγγελοι ἀναβαῖντας ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου, ἔχοντα σφραγίδας τοῦ Θεοῦ ζῶντος· καὶ ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ τοῖς τέσσαρσιν ἀγγέλοις οἷς εἶδον αὐτοῖς ἀδικῆσαι τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν,

3 Λέγων· Μὴ ἀδικήσητε τὴν γῆν, μήτε τὴν θάλασσαν, μήτε τὰ δένδρα, ἄχρις ὅτου σφραγίσωμεν τὴν θάλασσαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν.

4 Καὶ ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν

ΚΑὶ ὕστερα ἀπὸ ταῦτα εἶδα τέσσαρας ἀγγέλους ὅπου ἐστάσαντες εἰς ταῖς τέσσαρας γωνίας τῆς γῆς, καὶ ἐκρατοῦσαν τῆς τέσσαρες ἀνέμων τῆς γῆς, διὰ ἵνα μὴ φυσᾷ ὁ ἄνεμος ἅπαντα εἰς τὴν γῆν, μηδὲ εἰς τὴν θάλασσαν, μηδὲ εἰς καθεὶνα δένδρον.

2 Καὶ εἶδα ἄλλους ἄγγελους ὅπου ἀνέβαινον ἀπὸ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου, καὶ ἐκράτει βύβλους τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος· καὶ ἔκραξε μὲν μεγάλῃ φωνῇ τὰς τέσσαρας ἀγγέλους, εἰς τὴν ὁποίαν εἶδον ἵνα ἀδικήσωσι τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν,

3 Λέγωντας· Μὴ ἀδικήσητε τὴν γῆν, μήτε τὴν θάλασσαν, μήτε τὰ δένδρα, ἕως ἡνίκα βυβλώσωμεν τὴν θάλασσαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν εἰς τὸ μέτωπόν τες.

4 Καὶ ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν

τῶν ἰσφραγισμένων· ἐμὸν
χιλιάδες ἰσφραγισμένοι ἐν
πάσης φυλῆς υἱῶν Ἰσ-
ραήλ.

5 Ἐκ φυλῆς Ἰούδα, ἰβ'
χιλιάδες ἰσφραγισμένοι· ἐκ
φυλῆς Ρεββὴν, ἰβ' χιλιάδες
ἰσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς
Γαδ, ἰβ' χιλιάδες ἰσφραγισ-
μένοι·

6 Ἐκ φυλῆς Ἀσέρ,
ἰβ' χιλιάδες ἰσφραγισμένοι·
ἐκ φυλῆς Νεφθαλείμ, ἰβ'
χιλιάδες ἰσφραγισμένοι· ἐκ
φυλῆς Μανασσῆ, ἰβ' χιλιάδες
ἰσφραγισμένοι·

7 Ἐκ φυλῆς Συμεὼν, ἰβ'
χιλιάδες ἰσφραγισμένοι· ἐκ
φυλῆς Λευὶ, ἰβ' χιλιάδες
ἰσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς
Ἰσασαχάρ, ἰβ' χιλιάδες
ἰσφραγισμένοι·

8 Ἐκ φυλῆς Ζαβουλὼν, ἰβ'
χιλιάδες ἰσφραγισμένοι· ἐκ
φυλῆς Ἰωσήφ, ἰβ' χιλιάδες
ἰσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς
Βενιαμὴν, ἰβ' χιλιάδες ἰσφρα-
γισμένοι.

9 Μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ
εἶδ' ὄχλῳ πολλόν, ὃν ἀριθ-
μῆσαι αὐτὸν ἠδύνατο,
ἐκ παντὸς ἔθνους καὶ φυλῶν
καὶ λαῶν καὶ γλωσσῶν,
ἐγῶντες ἐνώπιον τοῦ θρόνου
καὶ ἐνώπιον τοῦ ἀγρίου,
περιβεβλημένοι στολὰς λευκάς·

ἐκκρινῶν ὁποῦ ἰβρωθήκεαν·
ἐκατὸν σαραιτατίσπαρις χι-
λιάδες βεβλωμένοι, ἀπὸ ὅλαις
ταῖς φυλαῖς τῶν υἱῶν τοῦ
Ἰσραήλ.

5 Ἀπὸ τὴν φυλὴν τῇ Ἰούδα,
δώδεκα χιλιάδες βεβλωμένοι·
ἀπὸ τὴν φυλὴν τῇ Ρεββὴν, δώ-
δεκα χιλιάδες βεβλωμένοι· ἀπὸ
τὴν φυλὴν τῇ Γαδ, δώδεκα
χιλιάδες βεβλωμένοι·

6 Ἀπὸ τὴν φυλὴν τῇ Ἀσέρ,
δώδεκα χιλιάδες βεβλωμένοι·
ἀπὸ τὴν φυλὴν τῇ Νεφθαλείμ,
δώδεκα χιλιάδες βεβλωμένοι·
ἀπὸ τὴν φυλὴν τῇ Μανασσῇ,
δώδεκα χιλιάδες βεβλωμένοι·

7 Ἀπὸ τὴν φυλὴν τῇ Συ-
μεὼν, δώδεκα χιλιάδες βεβλω-
μένοι· ἀπὸ τὴν φυλὴν τῇ Λευὶ,
δώδεκα χιλιάδες βεβλωμένοι·
ἀπὸ τὴν φυλὴν τῇ Ἰσασαχάρ,
δώδεκα χιλιάδες βεβλωμένοι.

8 Ἀπὸ τὴν φυλὴν τῇ
Ζαβουλὼν, δώδεκα χιλιάδες
βεβλωμένοι· ἀπὸ τὴν φυλὴν τῇ
Ἰωσήφ, δώδεκα χιλιάδες βε-
βλωμένοι· ἀπὸ τὴν φυλὴν τῇ
Βενιαμὴν, δώδεκα χιλιάδες
βεβλωμένοι.

9 Ὅτε ἀπὸ τῆτα εἶδα,
καὶ νὰ πολλὸς ὄχλος, τὸν ὁποῖον
κατεῖς δὲν ἠμπορεῖ νὰ τὸν με-
τρήσῃ, ἀπὸ καθὲς ἔθνους καὶ καθὲς
φυλῆς καὶ καθὲς λαοῦ καὶ καθὲς
γλώσσας, ὁποῦ ἐξέκριναν ὁμ-
προσὰ εἰς τὸν θρόνον καὶ ὁμπρο-
σὰ εἰς τὸ ἀγρίον, ἐκδυμένοι φορέ-
ματα λευκά·

καὶ φοῖνικες ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν·

10 Καὶ κράζοντες φωνῇ μεγάλῃ, λέγοντες· Ἡ σωτηρία τῷ Θεῷ ἡμῶν τῷ καθήμενῳ ἐπὶ τῷ θρόνῳ, καὶ τοῖς ἁγίοις.

11 Καὶ πάντες οἱ ἄγγελοι ἐστῆκεσαν κύκλῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῶν τισσάρων ζώων, καὶ ἔπεσαν ἐνώπιον τοῦ θρόνου ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ προσεκύνησαν τῷ Θεῷ,

12 Λέγοντες· Ἀμήν· ἡ εὐλογία καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ σοφία καὶ ἡ εὐχαριστία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ ἰσχὺς τῷ Θεῷ ἡμῶν εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

13 Καὶ ἀπεκρίθη εἰς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων, λέγων μοι· Οὗτοι οἱ περιβεβλημένοι τὰς στολὰς τὰς λευκάς, τίτις εἰσὶ, καὶ πόθεν ἦλθον;

14 Καὶ εἶπενα αὐτῷ· Κύριε, σὺ οἶδας. Καὶ εἶπέ μοι· Οὗτοί εἰσιν οἱ ἐρχόμενοι ἐκ τῆς θλίψεως τῆς μεγάλης· καὶ ἔπλυναν τὰς στολὰς αὐτῶν, καὶ ἐλεύκαναν στολὰς αὐτῶν ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἁγίου.

15 Διὰ τὸτο εἰσιν ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ, καὶ λατρεύουσιν αὐτῷ ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ· καὶ ὁ καθήμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου, σκεπνύσει ἑαυτὸν αὐτούς.

16 Οὗ πεινάσουσιν ἔτι, ἢ δὲ διψήσουσιν ἔτι, ἢ δὲ μὴ πίση

ματα ἄσπρα· καὶ (ἐκρατῶσαν) φοῖνικες εἰς τὰ χεῖράς τες·

10 Καὶ ἐκραζαν μετὰ μεγάλῃ φωνῇ, λέγοντες· Ἡ σωτηρία εἶναι τῷ Θεῷ μας ὅπου καθίται εἰς τὸν θρόνον, καὶ τοῖς ἁγίοις.

11 Καὶ ὅλοι οἱ ἄγγελοι ἐστῆκον περὶ τοῦ θρόνου καὶ τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῶν τισσάρων ζώων, καὶ ἔπεσαν ὁμολογῶντες εἰς τὸν θρόνον κατὰ πρόσωπον, καὶ ἐπροσκύνησαν τῷ Θεῷ,

12 Λέγοντες· Ἀμήν· ἡ εὐλογία καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ σοφία καὶ ἡ εὐχαριστία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ ἰσχὺς ὡς εἶναι εἰς τὸν Θεόν μας εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

13 Καὶ ἀπεκρίθη ἓνας ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων, καὶ λέγει μοι· Ἐγὼ τοὶ οἱ ἐδυμένοι τὰ ἄσπρα φορέματα, ποῖοι εἶναι, καὶ πόθεν ἦλθον;

14 Καὶ εἶπά του· Αὐτίκα, ἐκ τῶν ἐξουρίων. Καὶ με εἶπεν· Ἐγὼ τοὶ εἶναι ὅπου ἦλθον ἀπὸ τῆς θλίψεως τῆς μεγάλης· καὶ ἔπλυναν τὰ φορέματά τες, καὶ τὰ ἐλεύκαναν με τὸ αἶμα τοῦ ἁγίου.

15 Διὰ τὸτο εἶναι ὁμολογῶντες εἰς τὸν θρόνον τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸν λατρεύουσιν νύκτα καὶ ἡμέραν εἰς τὸν ναόν του· καὶ ἐκεῖνος ὅπου καθίται εἰς τὸν θρόνον, θείκει κατασκεπνύσει ἐαυτὸν των.

16 Δὲν θείκει πεινάσει πλῆθον, ἢ δὲ θείκει διψήσει πλῆθον,

ἐπ' αὐτὸς ὁ ἥλιος, ἐδὴ πᾶν καῦμα·

17 Ὅτι τὸ ἄρτιον τὸ ἀνὰ μέσον τοῦ θρόνου ποιμανεῖ αὐτὸς, καὶ ὁδηγήσει αὐτὸς, ἐπὶ ζώσας πηγὰς ὑδάτων· καὶ ἐξαλείψει ὁ Θεὸς πᾶν δάκρυον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.

ἐδὴ θίλει πῖσαι ἀπάνω τῆς ἡλίου, ἐδὴ καῦμα καῦμα·

17 Ὅτι τὸ ἄρτιον ὅπου εἶναι ἀνάμισον τῷ θρόνῳ, θέλει τὰς ποιμάνει, καὶ θίλει τὰς ὁδηγήσει εἰς ταῖς ζώσαις βρύσεσι τῶν ἱερῶν· καὶ ὁ Θεὸς θέλει ἐξαλείψει κάθε λογῆς δάκρυον ἀπὸ τὰ μάτια τῆς.

Κιφ. ν'. 8.

ΚΑΙ ὅτε ἤνοιξε τὴν σφραγίδα τὴν ἑβδόμην, ἐγένετο σιγὴ ἐν τῷ θρανῷ ὡς ἡμίωριον.

2 Καὶ εἶδον τὸς ἑπτὰ ἀγγέλους, οἱ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἐσήκασαν· καὶ ἰδὲθησαν αὐτοῖς ἑπτὰ σάλπιγγες.

3 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἦλθε, καὶ ἐξάθη ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ἔχων λιβανωτὸν χρυσοῦν· καὶ ἰδὲθη αὐτῷ θυμιάματα πολλὰ, ἵνα δώσῃ ταῖς προσευχαῖς τῶν ἁγίων πάντων, ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν τὸ ἐνώπιον τοῦ θρόνου.

4 Καὶ ἀνέβη ὁ καπνὸς τῶν θυμιαμάτων ταῖς προσευχαῖς τῶν ἁγίων, ἐκ χειρὸς τοῦ ἀγγέλου, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

5 Καὶ ἔληφεν ὁ ἄγγελος τὸν λιβανωτὸν, καὶ ἐγέμισεν αὐτὸν ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν γῆν· καὶ ἐγένετο φωναὶ καὶ βρονταὶ καὶ ἄγραπαὶ καὶ σεισμός.

ΚΑΙ ὅταν ἀνοιξέ τὴν βῆλαν τὴν ἑβδόμην, ἔγινε σιγὴ εἰς τὸν θρανόν, ὡς ἑτα μισῶριον.

2 Καὶ εἶδα τὸς ἑπτὰ ἀγγέλους, ὅπου ἐστίνονταν ὀμπροσὰ εἰς τὸν Θεόν· καὶ τὸς ἰδὲθησαν ἑπτὰ σάλπιγγας.

3 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἦλθε, καὶ ἐξάθη εἰς τὸ θυσιαστήριον, κρατῶντας θυμιατὸν χρυσοῦν· καὶ τῷ ἰδὲθησαν θυμιάματα πολλὰ, διὰ τὰ δώσῃ ταῖς προσευχαῖς ὅλων τῶν ἁγίων εἰς τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν, ὅπου εἶναι ὀμπροσὰ εἰς τὸν θρόνον.

4 Καὶ ὁ καπνὸς τῶν θυμιαμάτων ἀνέβη μὲ ταῖς προσευχαῖς τῶν ἁγίων, ἀπὸ τοῦ χέρι τοῦ ἀγγέλου ὀμπροσὰ εἰς τὸν Θεόν.

5 Καὶ ἐπῆρεν ὁ ἄγγελος τὸ θυμιατὸν, καὶ τὸ ἐγέμισεν ἀπὸ τὴν φωτίαν τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ τὸ ἔβαλεν εἰς τὴν γῆν· καὶ ἐγένετο φωναὶ καὶ βρονταὶ καὶ ἄγραπαὶ καὶ σεισμός.

4 U 2

6 Καὶ οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι ἔχοντες τὰς ἑπτὰ σάλπιγγας, ἠτοίμασαν ἑαυτοὺς ἵνα σαλπίσωσι.

7 Καὶ ὁ πρῶτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἔγενετο χάλαζα καὶ πῦρ μεμιγμένα αἵματι, καὶ ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν· καὶ τὸ τρίτον τῶν δένδρων κατεκίχθη, καὶ πᾶς χόρτος· χλωρὸς κατεκίχθη.

8 Καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ὡς ὅρτος πυρὶ καίόμενος ἐβλήθη εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἔγενετο τὸ τρίτον τῆς θαλάσσης αἷμα.

9 Καὶ ἀπέθανε τὸ τρίτον τῶν κτισμάτων τῶν ἐν τῇ θαλάσῃ, τὰ ἔχοντα ψυχάς· καὶ τὸ τρίτον τῶν πλοίων διεφθάρη.

10 Καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἔπεσεν ἐκ τοῦ ὕψους ἁγῆς μέγας καίόμενος· ὡς λαμπάς, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ τρίτον τῶν ποταμῶν, καὶ ἐπὶ τὰς πηγὰς ὑδάτων.

11 Καὶ τὸ ὄνομα τῆς ἁγῆς λέγεται Ἀψιδος· καὶ γίνεται τὸ τρίτον τῶν ὑδάτων εἰς ἄψιδος, καὶ πολλοὶ ἀνθρώπων ἀπέθανον ἐκ τῶν ὑδάτων, ὅτι ἐπικράτησαν.

12 Καὶ ὁ τέταρτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἐπλήγη τὸ

ὅπου ἐκρατῆσαν ταῖς ἑπτὰ σάλπιγγας, ἠτοίμασαν τοῦ λόγου τῆς ἐκ σαλπίσαν.

7 Καὶ ὁ πρῶτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἔγενετο χάλαζα καὶ φωτιά ἀνακατωμένα μὲν τὸ αἷμα, καὶ ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν· καὶ τὸ τρίτον μερικὸν ἀπὸ τὰ δένδρα κατεκίχθη, καὶ καὶ χλωρὸν χόρτος ἀρκετικὸν.

8 Καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ὡς ὅταν ὅρος μεγάλου ὅπου καίεται μὲν φωτιά, ἐβλήθη εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἔγενετο τὸ τρίτον μερικὸν τῆς θαλάσσης αἷμα.

9 Καὶ ἀπέθανε τὸ τρίτον μερικὸν ἀπὸ τὰ κτίσματα ὅπου ἦταν εἰς τὴν θάλασσαν, ὅπου ἔχον ψυχὰς· καὶ τὸ τρίτον μέρος ἀπὸ τὰ καράβια ἐχλάσθησαν.

10 Καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἔπεσεν ἀπὸ τὸν ὕψους ἑνὸς ἁγῆς μεγάλου ὁ ὅποιος ἐκαίεται ὡς ὅταν λαμπάδα, καὶ ἔπεσεν εἰς τὸ τρίτον μέρος τῶν ποταμῶν, καὶ εἰς ταῖς βρύσαις τῶν νερῶν.

11 Καὶ τὸ ὄνομα τῆς ἁγῆς λέγεται Ἀψιδος· καὶ γίνεται τὸ τρίτον μέρος τῶν νερῶν ὡς ἁψιδος, καὶ πολλοὶ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἀπέθανον ἀπὸ τῶν νερῶν ὅτι ἐπικράτησαν.

12 Καὶ ὁ τέταρτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἐβλάφη τὸ

τρίτον τῷ ἡλίῳ, καὶ τὸ τρίτον τῆς σελήνης, καὶ τὸ τρίτον τῶν ἁστέρων· ἵνα σκοτισθῇ τὸ τρίτον αὐτῶν, καὶ ἡ ἡμέρα μὴ φαίῃ τὸ τρίτον αὐτῆς, καὶ ἡ νύξ ὁμοίως.

13 Καὶ εἶδον, καὶ ἤκουσα ἑνὸς ἀγγέλου πετωμένον ἐν μεσεσφαίρῳ, λέγοντος φωνῇ μεγάλῃ· Οὐαὶ ἑαὶ ἑαὶ τοῖς κατοικοῦσιν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ τῶν λοιπῶν φωνῶν τῆς σάλπιγγος τῶν τριῶν ἀγγέλων τῶν μελλόντων σαλπίζειν.

τρίτον μέρος τοῦ ἡλίου, καὶ τὸ τρίτον τοῦ φεγγαρίου, καὶ τὸ τρίτον μέρος τῶν ἁστέρων· διὰ τὰ σκοτισθῇ τὸ τρίτον μέρος αὐτῶν, καὶ ἡ ἡμέρα νὰ μὴν φέγγῃ τὸ τρίτον μέρος τῆς, καὶ ἡ νύκτα ὁμοίως.

13 Καὶ εἶδον, καὶ ἤκουσα ἑνὸς ἀγγέλου ὅπου ἐπίτταν εἰς τὸ μεσεσφαίρμα, καὶ ἔλιγε μὲν μεγάλην φωνήν· Ἀειλύμονον, ἀειλύμονον, ἀειλύμονον εἰς ἐκείνους ὅπου κατοικοῦσιν ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, ἀπὸ ταῖς λοιπαῖς φωναῖς τῆς σάλπιγγας τῶν τριῶν ἀγγέλων ὅπου μέλλουσιν νὰ σαλπίσουν.

Κιφ. 9. 9.

ΚΑΙ ὁ πέμπτος ἀγγελὸς ἰσάλπισε, καὶ εἶδον ἁστέρα ἐν τῷ ὕραν πεπτωκότα εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἡ κλεῖς τοῦ φρέατος τῆς ἀβύσσου.

2 Καὶ ἤνοιξε τὸ φρέαρ τῆς ἀβύσσου· καὶ ἀνέβη καπνὸς ἐκ τοῦ φρέατος ὡς καπνὸς καμίνου μεγάλης· καὶ ἰσκοτίσθη ὁ ἥλιος καὶ ὁ ἄρς ἐκ τοῦ καπνοῦ τοῦ φρέατος.

3 Καὶ ἐκ τοῦ καπνοῦ ἐξῆλθον ἀκρίδες εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη αὐταῖς ἐξουσία ὡς ἔχουσιν ἐχυσίαν οἱ σκορπίοι τῆς γῆς.

4 Καὶ ἐρρέθη αὐταῖς ἵνα μὴ ἀδικήσωσι τὸν χόρτον τῆς γῆς, ἢ δὲ πᾶν χλωρόν, ἢ δὲ πᾶν δένδρον· εἰ μὴ τὰς ἀνθρώπους

ΚΑΙ ὁ πέμπτος ἀγγελὸς ἰσάλπισε, καὶ εἶδα ἕναν ἁστέρα ὅπου ἐπέσειν ἀπὸ τοῦ ὕρανος εἰς τὴν γῆν, καὶ τῷ ἐδόθη τὸ κλεῖδι τοῦ πηγαδίου τῆς ἀβύσσου.

2 Καὶ ἀνοιξε τὸ πηγάδι τῆς ἀβύσσου· καὶ ἀνέβη καπνὸς ἀπὸ τοῦ πηγαδίου ὡς ἀν καπνὸς καμίνου μεγάλης· καὶ ἰσκοτίσθη ὁ ἥλιος καὶ ὁ ἄρς ἀπὸ τοῦ καπνοῦ τοῦ πηγαδίου.

3 Καὶ ἀπὸ τοῦ καπνοῦ ἐβγήκαν ἀκρίδες εἰς τὴν γῆν, καὶ τῶν ἐδόθη δύναμις, ὡς ἔχουσιν οἱ σκορπίοι τῆς γῆς.

4 Καὶ ταῖς ἐλαλήθη νὰ μὴν βλάψωσι τὰ χορτάρια τῆς γῆς, ἢ δὲ καμίαν περσινάδα, ἢ δὲ καμίαν δένδρον· παρὰ

μόνης οἵτινες οὐκ ἔχουσιν τὴν σφραγίδα τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν.

5 Καὶ ἐδόθη αὐταῖς ἵνα μὴ ἀποκτείνωσιν αὐτὰς, ἀλλ' ἵνα βασανισθῶσι μῆνας πέντε· καὶ ὁ βασανισμὸς αὐτῶν ὡς βασανισμὸς σκορπίου, ὅταν παίσῃ ἀνθρώπων.

6 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ζητήσουσιν οἱ ἀνθρώποι τὸν θάνατον, καὶ ἔχ' εὕρησεν αὐτόν· καὶ ἐπιθυμήσουσιν ἀποθανεῖν, καὶ φέρεται ὁ θάνατος· ὅπ' αὐτῶν.

7 Καὶ τὰ ὁμοιώματα τῶν ἀκρίδων ὅμοια ἵπποις ἦτο· μασμένοις εἰς πόλεμον· καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ὡς σφαιροὶ ὅμοιοι χρυσῷ, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὡς πρόσωπα ἀνθρώπων.

8 Καὶ εἶχον τρίχας ὡς τρίχας γυναικῶν, καὶ οἱ ὀδόντες αὐτῶν ὡς λεόντων ἦσαν.

9 Καὶ εἶχον θώρακας ὡς θώρακας σιδηρῆς· καὶ ἡ φωνὴ τῶν πτερίγων αὐτῶν ὡς φωνὴ ἁρμάτων, ἵππων πολλῶν τρεχόντων εἰς πόλεμον.

10 Καὶ ἔχουσιν ἑρὰς ὁμοίας σκορπίοις, καὶ κέντρα ἦν ἐν ταῖς ἑραῖς αὐτῶν· καὶ ἡ ἔξοσις αὐτῶν ἀδικῆσαι τὰς ἀνθρώπους μῆνας πέντε.

11 Καὶ ἔχουσιν ἑφ' αὐτῶν

μοναχὰ τὰς ἀνθρώπους ὅπῃ δὲν ἔχουσιν τὴν βύβαν τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ μετώπον τῆς.

5 Καὶ ταῖς ἐπαρρηγγελαῖς, ἵνα μὴν τὰς σκοτώσῃ, ἀλλὰ ἵνα τὰς βασανίσῃ πέντε μῆνας· καὶ ὁ βασανισμὸς αὐτῶν ἦτο· ὡς ἂν βασανισμὸς τοῦ σκορπίου, ὅταν κτυπήσῃ ἀνθρώπων.

6 Καὶ εἰς ταῖς ἡμέραις ἐκείναις θίλυσιν ζητήσῃ οἱ ἀνθρώποι τὸν θάνατον, καὶ δὲν θίλυσιν τὸν εὔρει· καὶ θίλυσιν ἐπιθυμήσῃ ἵνα ἀποθάνῃ, καὶ ὁ θάνατος θίλει· φύγει ὅπ' αὐτὰς.

7 Καὶ τὰ ὁμοιώματα τῶν ἀκρίδων ἦσαν ὅμοια μὲν τὰ ἄλογα ὅπῃ εἶναι ἐτοιμασμένα εἰς πόλεμον· καὶ ἀπᾶν εἰς τὰ κεφάλια τῆς ἦσαν ὡς σφαιροὶ ὅμοια χρυσαφί, καὶ τὰ πρόσωπα τῆς ἦσαν, ὡς ἂν πρόσωπα ἀνθρώπων.

8 Καὶ εἶχαν τρίχαις ὡς αὐτῶν τρίχαις γυναικῶν, καὶ τὰ ὀδοντία τῆς ἦσαν, ὡς ἂν τῶν λεόντων.

9 Καὶ εἶχαν στήθεα ὡς αὐτῶν στήθεα σιδηρῆς· καὶ ἡ φωνὴ τῶν πτερίγων τῆς ἦσαν ὡς αὐτῶν φωνὴ ἁλουργμάτων πολλῶν, ὅπου τρέχουσιν εἰς τὸν πόλεμον.

10 Καὶ εἶχασιν ἑρᾶς ὡς αὐτῶν σκορπίοι, καὶ εἶχαν κεντρίδια εἰς ταῖς ἑρᾶς τῆς· καὶ ἡ ἔξοσις αὐτῶν ἦτο, ἵνα βλάψῃ τὰς ἀνθρώπους πέντε μῆνας.

11 Καὶ ἔχουσιν ἀπᾶν τῆς

Βασιλεία τὸν ἄγγελον τῆς
ἀβύσσου· ὄνομα αὐτῷ
Ἑβραϊστὶ, Ἀβασδδὼν, καὶ ἐν
τῇ Ἑλληνικῇ ὄνομα ἔχει
Ἀπολλύων.

12 Ἡ ἑαὶ ἡ μία ἀπῆλθεν,
ἰδὲ ἔρχονται ἔτι δύο ἑαὶ
μετὰ ταῦτα.

13 Καὶ ὁ ἕκτος ἄγγελος
ἰσάλπισε, καὶ ἤκησα φωνὴν
μίαν ἐκ τῶν τέσσαρων κεράτων
τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ χρυσοῦ τῷ
ἐνώπιον τοῦ Θιῦ.

14 Λέγουσαν τῷ ἕκτῳ
ἀγγέλῳ ὃς εἶχε τὴν σάλ-
πιγγα· Λῦσον τὰς τέσσαρας
ἀγγέλους τὰς δεδεμένους ἐπὶ
τῷ ποταμῷ τῷ μεγάλῳ
Εὐφράτῃ.

15 Καὶ ἐλύθησαν οἱ
τέσσαρες ἄγγελοι οἱ ἡτοι-
μασμένοι εἰς τὴν ὥραν καὶ
ἡμέραν καὶ μῆνα καὶ
ἑαυτὸν, ἵνα ἀποκτείνωσι
τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων.

16 Καὶ ὁ ἀριθμὸς στρα-
τευμάτων τοῦ ἵππικου, δύο
μυριάδες μυριάδων· καὶ
ἤκησα τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν.

17 Καὶ ὕτως εἶδον τὰς
ἵππους ἐν τῇ ὁράσει, καὶ
τὰς καθημένους ἐπ' αὐτῶν
ἔχοντας θώρακας πυρίνας
καὶ ὑακινθίνους καὶ θειώδεις·
καὶ αἱ κεφαλαὶ τῶν ἵππων
ὡς κεφαλαὶ λεόντων, καὶ
ἐκ τῶν τομάτων αὐτῶν

Βασιλεία τὸν ἄγγελον τῆς
ἀβύσσου· τὸ ὄνομά τε
Ἑβραϊκῶς, Ἀβασδδὼν, καὶ εἰς
τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν ἔχει
ὄνομα Ἀπολλύων.

12 Ἐνα ἀειλύμενον ἐπείρα-
σιν, καὶ ὅπῃ ἔρχονται ἀκόμη
δύο ἀειλύμενοι μετὰ ταῦτα.

13 Καὶ ὁ ἕκτος ἄγγελος
ἰσάλπισε, καὶ ἤκησα μία φω-
νὴ ἀπὸ τὰ τέσσαρα κέρατα τοῦ
θυσιαστηρίου τοῦ χρυσοῦ ὅπῃ ἦτον
ὁμπροσὰ εἰς τὸν Θιόν.

14 Ὅπῃ ἔλεγεν εἰς τὸν
ἕκτον ἄγγελον ὁ ὁποῖός· εἶχε
τὴν σάλπιγγα· Λῦσε τὰς
τέσσαρες ἀγγέλους ὅπῃ ἵσται
δεμένοι εἰς τὸν ποταμὸν τὸν
μεγάλον τὸν Εὐφράτην.

15 Καὶ ἐλύθησαν οἱ
τέσσαρες ἄγγελοι ὅπῃ ἦσαν
ἐτοιμασμένοι εἰς τὴν ὥραν καὶ
ἡμέραν καὶ μῆνα καὶ ἑαυτὸν,
διὰ τὰ σκοτώσει τὸ τρίτον
μέρος τῶν ἀνθρώπων.

16 Καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν
στρατευμάτων τῶν καθ' ἑαυτοὺς
ἦταν δύο μυριάδες μυριάδων·
καὶ ἤκησα τὸν ἀριθμὸν
τῆς.

17 Καὶ τοιούτως ὡς εἶδον
εἰς τὴν ὥραν τὰ ἄλογα, καὶ
ἐκείνους ὅπῃ ἐκάθειταν ἀπὸ τῆς
τῆς, καὶ ἐφορεῖσαν σιδηρένηδα
πύρινα, καὶ ὑακινθίνα, καὶ
θειάφεινα· καὶ τὰ κεφάλια
τῶν ἀλόγων ἦσαν ὡς αὐτὰ τὰ κε-
φάλια τῶν λεόντων, καὶ ἀπὸ

ἐκπορεύεται πῦρ καὶ καπνὸς καὶ θεῖον.

18 Ὑπὸ τῶν τριῶν τέτων ἀπεντάθησαν τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων, ἐκ τοῦ πυρὸς καὶ ἐκ τοῦ καπνοῦ καὶ ἐκ τοῦ θεῖου τοῦ ἐκπορευομένου ἐκ τῶν σομάτων αὐτῶν.

19 Αἱ γὰρ ἐξουσίαι αὐτῶν ἐν τῇ σόματι αὐτῶν εἰσιν· αἱ γὰρ ἕρπαι αὐτῶν ὅμοιαι ὕφουσιν, ἔχουσαι κεφαλὰς· καὶ ἐν αὐταῖς ἀδικεῖσι.

20 Καὶ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ ἕκ ἀπεντάθησαν ἐν ταῖς πληγαῖς ταύταις, ἕτε μετενόησαν ἐκ τῶν ἔργων τῶν χειρῶν αὐτῶν, ἵνα μὴ προσκυνήσωσιν τὰ δαιμόνια, καὶ εἰδωλα τὰ χρυσοῦ καὶ τὰ ἀργυροῦ καὶ τὰ χαλκοῦ καὶ τὰ λίθινα καὶ τὰ ξύλινα, ἃ ἔτι βλήσκειν δύναται, ἕτε ἀκούειν, ἕτε περιπατεῖν.

21 Καὶ ἡ μετενόησαν ἐκ τῶν φόβων αὐτῶν, ἕτε ἐκ τῶν φαρμακείων αὐτῶν, ἕτε ἐκ τῆς πορνείας αὐτῶν, ἕτε ἐκ τῶν κλισμάτων αὐτῶν.

τὸ σῶμα τῆς εὐγάνει φωτία καὶ καπνὸς καὶ τειάφνη.

18 Ἀπὸ τῶτα τὰ τρία, ἀπὸ τὴν φωτίαν καὶ ἀπὸ τὸν καπνὸν καὶ ἀπὸ τὴν τειάφνη ὅπῃ εὐγανειν ἀπὸ τὸ σῶμα τῆς, ἐσκοτώθη τὸ τρίτον μέρος τῶν ἀνθρώπων.

19 Διατὶ αἱ ἐξουσίαι τῆς ἦταν εἰς τὸ σῶμα τῆς· διατὶ αἱ ἕρπαι τῆς ἦταν ὅμοιαις μὲ τῶν ὀφιδίων, καὶ ἔχον κεφάλια· καὶ μὲ ταῦτα ἐβλάπταν.

20 Καὶ οἱ ἐπίλοιποι ἄνθρωποι ὅπῃ δὲν ἐσκοτώθησαν μὲ ταῖς πληγαῖς ἐτέταις, ἐδὲ μετενόησαν ἀπὸ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν τῆς, ἵνα μὴ προσκυνῶν τὰ δαιμόνια, καὶ τὰ εἰδωλα τὰ χρυσοῦ, καὶ τὰ ἀργυροῦ, καὶ τὰ χαλκοῦ, καὶ τὰ πέτρινα, καὶ τὰ ξύλινα, τὰ ὅποια δὲν δύνοινται ἐδὲ ἵνα εἰδῶσιν, ἐδὲ ἵνα ἀκούσωσιν, ἐδὲ ἵνα περιπατήσωσι.

21 Καὶ δὲν ἐμετανόησαν ἀπὸ τῆς φόβους τῆς, ἐδὲ ἀπὸ ταῖς μαγείαις τῆς, ἐδὲ ἀπὸ ταῖς πορνείαις τῆς, ἐδὲ ἀπὸ ταῖς κλισμαῖς τῆς.

Κεφ. ι'. 10.

ΚΑΙ' εἶδον ἄλλον ἄγγελον ἰσχυρὸν καταβαίνοντα ἐκ τοῦ ἕρπαι, περιβεβλημένον νεφέλῃ· καὶ ἱρὶς ἐπὶ τῆς κεφαλῆς· καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὡς γύλοι πυρὸς.

ΚΑΙ' εἶδα ἄλλον ἄγγελον δυνατὸν ὅπῃ ἐκατίβαινον ἀπὸ τὸν ἕρανόν, ἐνδυμένος νεφέλῃ· καὶ τὸ ἕρανιον τόξον ἦτον εἰς τὸ κεφάλι τῆ· καὶ τὸ πρόσωπόν τε ὡσαν ὁ ἥλιος, καὶ τὰ ποδάρια τῆ ὡσαν γύλοι πυρὸς.

2 Καὶ εἶχεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ βιβλαρίδιον ἀνωγμένον· καὶ ἔθηκε τὸν πόδα αὐτοῦ τὸν δεξιὸν ἐπὶ τὴν θάλασσαν, τὸν δὲ εὐώνυμον ἐπὶ τὴν γῆν·

3 Καὶ ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ ὥσπερ λέων μυκᾶται· καὶ ὅτε ἔκραξεν, ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βρονταὶ τὰς ἑαυτῶν φωνάς.

4 Καὶ ὅτε ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βρονταὶ τὰς φωνάς ἑαυτῶν, ἐμίλλον γραφεῖν· καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ ἑρανοῦ, λέγουσάν μοι· Σφράγισον ἡ ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βρονταί, καὶ μὴ ταῦτα γραφῆς.

5 Καὶ ὁ ἄγγελος ὃν εἶδον ἐξῶτα ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, ἦρει τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸν ἑρανόν,

6 Καὶ ᾤμωσεν ἐν τῷ ζῶντι εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ὃς ἔκτισε τὸν ἑρανόν καὶ τὰ ἐν αὐτῷ, καὶ τὴν γῆν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ τὴν θάλασσαν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, ὅτι χρόνος οὐκ ἔστι ἔτι·

7 Ἀλλὰ ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς φωνῆς τῇ ἐξόδῳ ἁγγέλου, ὅταν μέλλῃ σαλπίζειν, καὶ τελεσθῇ τὸ μυστήριον τοῦ Θεοῦ, ὡς εὐαγγελίσει τοῖς ἑαυτοῦ ὅλοις τοῖς προφῆταις.

8 Καὶ ἡ φωνὴ ἦν ἡκουσα ἐκ

2 Καὶ ἑκρατῶσιν εἰς τὸ χεῖρι τῷ ἱερατῶν ἀνοικτοῖ· καὶ ἔβαλλε τὸ ποδᾶρι τῷ τῷ δεξιῷ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ τὸ ζεῦδον εἰς τὴν γῆν·

3 Καὶ ἔκραξεν, μὴ μεγάλην φωνὴν ὡσὰν βρυχᾶται ὁ λέων· καὶ ὅταν ἔκραξεν, ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βρονταὶ ταῖς φωναῖς τῆς.

4 Καὶ ὅταν ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βρονταὶ ταῖς φωναῖς τῆς, ἐγὼ ἔμιλλον νὰ γραφῶ· ἀμὲν ἤκουσα φωνὴν ἀπὸ τοῦ ἑρανοῦ ὅπῃ μὲν ἔλεγε· Βύλωσι ἐκίνα ὅπῃ ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βρονταί, καὶ μὴν τὰ γραφῆς.

5 Καὶ ὁ ἄγγελος, τὸν εἶδον εἶδα, ὅπῃ ἐκίναται ἀπάνω εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, ἐσήκωσε τὸ χεῖρι τῷ εἰς τὸν ἑρανόν,

6 Καὶ ᾤμωσεν εἰς ἐκίνα ὅπῃ ζῇ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ὁ ὁποῖος ἔκτισε τὸν ἑρανόν καὶ ἐκίνα ὅπῃ εἶναι μίσα εἰς αὐτόν, καὶ τὴν γῆν καὶ ἐκίνα ὅπῃ εἶναι μίσα εἰς αὐτήν, καὶ τὴν θάλασσαν καὶ ἐκίνα ὅπῃ εἶναι μίσα εἰς αὐτήν, ὅτι καιρὸς δὴν θίλει εἰσθαι πλῆον·

7 Ἀλλὰ εἰς ταῖς ἡμέραις τῆς φωνῆς τῇ ἐξόδῳ ἁγγέλου, ὅταν μέλλῃ νὰ σαλπίσῃ, θέλει τελεσθῇ τὸ μυστήριον τοῦ Θεοῦ, καθὼς εὐαγγελίσει τὰς δόλως τῷ τῶς προφῆταις.

8 Καὶ ἡ φωνὴ ὅπῃ ἤκουσα

τῷ ἑραυνῷ, πάλιν λαλῶσα μετ' ἐμῆ, καὶ λέγουσα. Ὑπαγε, λάβε τὸ βιβλαρίδιον τὸ ἡνωγμένον ἐν τῇ χειρὶ ἀγγέλου τοῦ ἐξῶτος ἐπὶ τῆς θάλασσης καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

9 Καὶ ἀπῆλθον πρὸς τὸν ἄγγελον, λέγων αὐτῷ· Δός μοι τὸ βιβλαρίδιον. Καὶ λέγει μοι· Λάβε καὶ κατάφαγε αὐτό· καὶ πικρανίῃ σὺ τὴν κοιλίαν, ἀλλ' ἐν τῷ σώματί σου ἔσται γλυκὺ ὡς μέλι.

10 Καὶ ἔλαβον τὸ βιβλαρίδιον ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ ἀγγέλου, καὶ κατέφαγον αὐτό· καὶ ἦν ἐν τῷ σώματί μου ὡς μέλι γλυκὺ· καὶ ὅτε ἔφαγον αὐτό, ἐπικράνθη ἡ κοιλία μου.

11 Καὶ λέγει μοι· Δεῖ σε πάλιν προφητεῦσαι ἐπὶ λαοῖς καὶ ἔθνεσι καὶ γλώσσαις καὶ βασιλεῦσι πολλοῖς.

ἀπὸ τὸν ἑραυνόν, πάλιν μοῦ ἱλάλει, καὶ ἔλεγεν· Σύρε, ἔπαρε τὸ βιβλιαράκιον ὅπῃ εἶσαι ἀνοικτὸν εἰς τὸ χεῖρ τῷ ἀγγέλῳ, ὁ ὅποιος σέκνεται ἀπάνω εἰς τὴν θάλασσαν καὶ εἰς τὴν γερεάν.

9 Καὶ ἐπῆγα εἰς τὸν ἄγγελον, λήγωντάς τε· Δός μου τὸ βιβλιαράκιον. Καὶ λέγει μου· Ἐπαρε καὶ κατάφαγέ το· καὶ δίδει πικράνει τὴν κοιλίαν σου, ἀλλὰ εἰς τὸ σῶμα σου δίδει εἶσθαι γλυκὺ ὥσαν μέλι.

10 Καὶ ἐπῆρα τὸ βιβλιαράκιον ἀπὸ τὸ χεῖρ τῷ ἀγγέλῳ, καὶ τὸ ἐκατάφαγα· καὶ ἦτο εἰς τὸ σῶμα μου γλυκὺ ὥσαν μέλι· ἀμὴ ὅταν τὸ ἔφαγα, ἐπικράνθη ἡ κοιλία μου.

11 Καὶ λέγει μου· Πρίπει νὰ προφητεῦσης ἐνὶ πάλιν εἰς πολλὰς λαούς, καὶ εἰς πολλὰ ἔθνη, καὶ εἰς πολλὰς γλώσσας, καὶ εἰς πολλὰς βασιλεῖς.

Κεφ. ια'. 11.

ΚΑΙ' ἰδὼθ μοι κάλαμῳ ὅμοιῳ ῥάβδῳ· καὶ ὁ ἄγγελος εἰσήκει, λέγων· Ἐγειραι, καὶ μέτρησεν τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ τὴς προσκυνοῦντας ἐν αὐτῷ.

2 Καὶ τὴν αὐλὴν τὴν ἔξωθεν τοῦ ναοῦ ἔκαλε ἔξω,

ΚΑΙ' μοῦ ἰδὼθ ἵνα καλᾶμι ὥσαν ῥαβδί· καὶ ὁ ἄγγελος ἔσχεκε, λήγωντάς· Σήκω, καὶ μέτρησε τὸν ναόν τῷ Θεῷ, καὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἐκεῖνους ὅπῃ προσκυνοῦσιν μέσα εἰς αὐτόν.

2 Καὶ τὴν αὐλὴν ὅπῃ εἶναι ἀπὸ τὸ ἐξώτερον μέρος τοῦ

καὶ μὴ αὐτὴν μετρήσῃς, ὅτι ἰδὲθῃ τοῖς ἔθνεσι· καὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν πατήσῃς μῆνας τεσσαράκοντα δύο.

3 Καὶ δώσω τοῖς δυσὶ μάρτυσί μου, καὶ προφητεύουσιν ἡμέρας χιλίας διακοσίας ἐξήκοντα, περιβεβλημένοι σάκκους.

4 Οὗτοί εἰσιν αἱ δύο ἱλαῖαι, καὶ δύο λυχναῖαι αἱ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ τῆς γῆς ἑστῶσαι.

5 Καὶ εἴ τις αὐτὰς θίγῃ ἀδικῆσαι, πῦρ ἐκπορεύεται ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν, καὶ κατεσθίει τὰς ἐκθρῆς αὐτῶν· καὶ εἴ τις αὐτὰς θίγῃ ἀδικῆσαι, ἔτω δι' αὐτὸν ἀποκτανθῆναι.

6 Οὗτοι ἔχουσιν ἱεσσίαν κλείσαι τὸν ἕρανόν, ἵνα μὴ βρέχῃ ὑετός ἐν ἡμέραις αὐτῶν τῆς προφητείας· καὶ ἔχουσιν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, γρέφειν αὐτὰ εἰς αἶμα, καὶ πατάξαι τὴν γῆν πάσῃ πληγῇ, ὅσας ἐὰν θέλῃσιν.

7 Καὶ ὅταν τελίσωσι τὴν μαρτυρίαν αὐτῶν, τὸ θηρίον τὸ ἀναβαῖνον ἐκ τῆς ἄβυσσος ποιήσει πόλεμον μετ' αὐτῶν, καὶ νικήσῃ αὐτὰς, καὶ ἀποκτινῇ αὐτάς.

8 Καὶ τὰ πτώματα αὐτῶν ἐπὶ τῆς πλατείας

ναῦ, εὐγαλί τιν' ἔξω, καὶ μὴ τὴν μετρήσῃς, ὅτι ἰδὲθῃ εἰς τὰ ἔθνη· καὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν θίλῃσι τὴν πατήσῃ σαράντα δύο μῆνας.

3 Καὶ θίλῃ δώσει τὰς δύο μάρτυράς μου (τὰ προφητεύοντα) καὶ θίλῃσι προφητεύουσι χιλίας διακοσίαις ἐξήκοντα ἡμέραις, ἰνδύμενοι σάκκους.

4 Ἐτῆτοι εἶναι αἱ δύο ἱλαῖαι, καὶ δύο λυχναῖαι ὅπῃ τίθενται ἄμπροσθὰ εἰς τὸν Κύριον τῆς γῆς.

5 Καὶ ἂν θίγῃ κανίς τὰ τὰς βλάψῃ, εὐγαλίει φῶς ἀπὸ τοῦ στόματος αὐτῶν, καὶ κατατρώγει τὰς ἐκθρῆς αὐτῶν· καὶ ἂν θίγῃ κανίς τὰ τὰς ἀδικῆσῃ, τίτοιαις λογῇς κάμει χρεῖα καὶ αὐτὸς τὰ φωνεῖ.

6 Ἐτῆτοι ἔχουσιν ἱεσσίαν τὰ κλείσσει τὸν ἕρανόν, διὰ τὰ μὴν βρέχῃ βροχὴ εἰς ταῖς ἡμέραις τῆς προφητείας αὐτῶν· καὶ ἔχουσιν ἱεσσίαν εἰς τὰ ὕδατα, τὰ μεταβάλλουσιν εἰς αἶμα, καὶ τὰ κτυπήσῃ τὴν γῆν μετὰ καθελογῇ πληγῇ, ὅσας φορεῖς θέλῃσιν.

7 Καὶ ὅταν τελειώσῃσι τὴν μαρτυρίαν αὐτῶν, τὸ θηρίον ὅπῃ ἀναβαίνει ἀπὸ τῆς ἄβυσσος θείει κάμει πόλεμος μετ' αὐτὰς, καὶ θείει τὰς νικήσῃ, καὶ θείει τὰς φονεύσῃ.

8 Καὶ τὰ κορμιά αὐτῶν (θίλῃσι κείτῃσθαι) εἰς τὸ

πόλιως τῆς μεγάλης, ἣτις καλεῖται πνευματικῶς Σόδομα καὶ Αἴγυπτος, ὅπε καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν ἐσαυράθη.

9 Καὶ βλέψουσιν ἐκ τῶν λαῶν καὶ φυλῶν καὶ γλωσσῶν, καὶ ἰδῶν τὰ πτώματα αὐτῶν ἡμέρας τρεῖς καὶ ἡμισυ, καὶ τὰ πτώματα αὐτῶν οὐκ ἀφήσονται τεθῆναι εἰς μνήματα.

10 Καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς, χαρῶσιν ἐπ' αὐτοῖς, καὶ εὐφρανθήσονται· καὶ δῶρα πέμψουσιν ἀλλήλοις, ὅτι ἔτσι οἱ δύο προφῆται ἔκασάντισαν τὴν κατοικῆντας ἐπὶ τῆς γῆς.

11 Καὶ μετὰ τὰς τρεῖς ἡμέρας καὶ ἡμισυ, πνεῦμα ζωῆς ἐκ τοῦ Θεοῦ εἰσῆλθεν ἐπ' αὐτούς· καὶ ἔστησαν ἐπὶ τὴν πόδα αὐτῶν, καὶ φόβος μέγας ἔπεσεν ἐπὶ τὴν θεωρῶντας αὐτούς.

12 Καὶ ἤκουσαν φωνὴν μεγάλην ἐκ τοῦ θρανίου, λέγουν αὐτοῖς· Ἀνάστητε ὦδε. Καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸν θρανὸν ἐν τῇ νεφέλῃ· καὶ ἰδὼντες αὐτούς οἱ ἰχθυοὶ αὐτῶν.

13 Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ ἐγένετο σεισμός μέγας, καὶ τὸ

πλάτωμα τῆς πόλεως τῆς μεγάλης, ἣ ὅποια καλεῖται πνευματικῶς Σόδομα καὶ Αἴγυπτος, ἐκεῖ ὅπῃ καὶ ὁ Κύριός μας ἐσαυράθη.

9 Καὶ (ἄνθρωποι) ἀπὸ τῶν λαῶν, καὶ ἀπὸ ταῖς φυλαῖς καὶ ἀπὸ ταῖς γλώσσαις, καὶ ἀπὸ τὰ ἔθνη θέλουσιν εἰδῆν τὰ κορμιά αὐτῶν τρεῖς καὶ ἡμισυ ἡμέραις, καὶ τὰ κορμιά τὰς διὰ θέλουσιν ἀφήσειν ἐν βαλθυσίν εἰς τὰ μνήματα.

10 Καὶ ἐκεῖνοι ὅπου κατοικοῦσιν ἀπάνω εἰς τὴν γῆν θέλουσιν χαρῆν ἀπάνω εἰς ἐτέτα, καὶ θέλουσιν εὐφρανθῆν· καὶ θέλουσιν πέμψειν καὶ δῶρα ἕνας εἰς τὸν ἄλλον, ὅτι ἐτέτοι οἱ δύο προφῆται ἔκασάντισαν ἐκείνους ὅπῃ ἐκατοικοῦσαν ἀπάνω εἰς τὴν γῆν.

11 Καὶ ἕτερον ἀπὸ ταῖς τρεῖς καὶ ἡμισυ ἡμέραις, πνεῦμα ζωῆς ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐμβῆκεν εἰς αὐτούς· καὶ ἐστάνησαν ἀπάνω εἰς τὰ ποδάρια τῆς, καὶ μεγάλη φόβος ἔπεσεν εἰς ἐκείνους ὅπῃ τὴν ἐβλεπῶν.

12 Καὶ αὐτοὶ ἄκουσαν φωνὴν μεγάλην ἀπὸ τοῦ θρανίου ὅπῃ τὴν ἔλεγεν· Ἀνάστητε ἰδῶν. Καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸν θρανὸν μετὰ τὴν νεφέλῃ· καὶ εἰδάντες οἱ ἰχθυοὶ τῆς.

13 Καὶ εἰς ἐκείνην τὴν ὥραν ἐγένετο μέγας σεισμός,

δύατοι τῆς πόλεως ἵπται, καὶ ἀπικτάνθησαν ἐν τῷ σεισμῷ ὀνόματα ἀνθρώπων χιλιάδες ἑπτὰ· καὶ οἱ λοιποὶ ἔμφοβοι ἐγίνοντο, καὶ ἔδωκαν δόξαν τῷ Θεῷ τοῦ ἑρηνῆ.

14 Ἡ ἑκτὴ ἡ δευτέρα ἀπῆλθεν, ἰδὼ ἡ ἑκτὴ ἡ τρίτη ἔρχεται ταχὺ.

15 Καὶ ὁ ἕβδομος ἄγγελος ἰσάληψε, καὶ ἐγένοντο φωναὶ μεγάλαι ἐν τῷ ἑρηνῷ, λέγουσαι· Ἐγένοντο αἱ βασιλεῖαι τοῦ κόσμου, τοῦ Κυρίου ἡμῶν, καὶ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ, καὶ βασιλεύσου εἰς τῆς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

16 Καὶ οἱ εἴκοσι καὶ τέσσαρες πρεσβύτεροι οἱ ἐνώπιον τῷ Θεῷ καθήμεινοι ἐπὶ τῆς θρόνου αὐτῶν, ἵπται μετὰ τὰ πρόσωπα αὐτῶν, καὶ προσεκύνησαν τῷ Θεῷ,

17 Λέγοντες· Εὐχαριστοῦμεν σοι, Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ ὢν, καὶ ὁ ἦν, καὶ ὁ ἐρχόμενος, ὅτι ἔληφας τὴν δύναμίν σου τὴν μεγάλην, καὶ ἱεραύουσας.

18 Καὶ τὰ ἔθνη ὠργίσθησαν, καὶ ἤλθεν ἡ ὀργὴ σου· καὶ ὁ καιρὸς τῶν νεκρῶν, κριθῆναι, καὶ δοῖναι τὸν μισθὸν τοῖς ὅλοις σου τοῖς προφήταις, καὶ τοῖς ἁγίοις καὶ τοῖς φοβούμενοις τὸ ὄνομά σου, τοῖς μικροῖς καὶ τοῖς μεγάλοις, καὶ

καὶ ἵπται τὸ δίκαιον τῆς πόλεως, καὶ ἰσχυρώθηκαν εἰς τὸν σεισμὸν ἑπτὰ χιλιάδες ὀνόματα ἀνθρώπων· καὶ οἱ λοιποὶ ἐφουδῆθηκαν, καὶ ἔδωσαν τὸν Θεὸν τοῦ ἑρηνῆ.

14 Τὸ αἰετῶμοιον τὸ δεύτερον ἵπταιται, καὶ ἡ τὸ τρίτον αἰετῶμοιον ἔρχεται γλίγωρα.

15 Καὶ ὁ ἕβδομος ἄγγελος ἰσάληψε, καὶ ἐγένοντο φωναὶ μεγάλαις εἰς τὸν ἑρηνῶν, ὅπως ἔλεγον· Ἐγένηκαν αἱ βασιλεῖαι τῷ κόσμῳ, τῷ Κυρίῳ μας, καὶ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ, καὶ θέλει βασιλεύσει εἰς τῆς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

16 Καὶ οἱ εἴκοσι τέσσαρες πρεσβύτεροι ὅπως κάθονται ὁμπροσὰ εἰς τὸν Θεὸν εἰς τῆς θρόνου τῆς, ἵπται μετὰ πρόσωποι, καὶ ἱπροσκύνησαν τὸν Θεόν,

17 Λέγοντες· Σὺ εὐχαριστοῦμεν, Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὅπως εἶσαι, καὶ εἶσθαι, καὶ ἐρχεσθαι, ὅτι ἱπῆρες τὴν δύναμίν σου τὴν μεγάλην, καὶ ἱεραύουσας.

18 Καὶ τὰ ἔθνη ὠργίσθησαν, καὶ ἤλθεν ἡ ὀργὴ σου· καὶ ὁ καιρὸς τῶν νεκρῶν νὰ κριθῶσι, καὶ νὰ δώσης πληρῶμην εἰς τῆς θέλης σου τῆς προφήτας, καὶ τῆς ἁγίους καὶ ἱκίους ὅπως φοβῶνται τὸ ὄνομά σου, εἰς τῆς μικροῦς καὶ τῆς μι-

ἀφανθίσαι τὸς διαφθείροντας τὴν γῆν.

19 Καὶ ἡνοίγη ὁ ναὸς τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ ἑραῶ, καὶ ὤφθη ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης αὐτῇ ἐν τῷ ναῷ αὐτῇ· καὶ ἐγένοντο ἄσπρα καὶ φωναὶ καὶ βρονταὶ καὶ σεισμός καὶ χάλαζα μεγάλη.

γάλας, καὶ ἡ ἀφανίστης ἐκείνης ὅπῃ ἀφανίσεν τὴν γῆν.

19 Καὶ ἀνοίχθη ὁ ναὸς τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν ἑραῶν, καὶ ἐφάνη ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης τε εἰς τὸν ναόν τε· καὶ ἐγένοντο ἄσπρα καὶ φωναὶ καὶ βρονταὶ καὶ σεισμός καὶ χάλαζα μεγάλη.

Κεφ. 13. 12.

ΚΑΙ σημεῖον μέγα ὤφθη ἐν τῷ ἑραῶ· γυνὴ περιβλημένη τὸν ἥλιον, καὶ ἡ σελήνη ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς στέφανος ἄσπερος ὡς ἑκα.

2 Καὶ ἐν γαστρὶ ἔχουσα, κράζου ὠδίνουσα, καὶ βασανίζομένη τέκνῃ.

3 Καὶ ὤφθη ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ ἑραῶ, καὶ ἰδὼ δράκων μέγας πυρρὸς, ἔχων κεφαλὰς ἑπτὰ καὶ κέρατα δέκα· καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῆς διαδήματα ἑπτὰ.

4 Καὶ ἡ ἑρά αὐτοῦ εἶρε τὸ τρίτον τῶν ἁγίων τοῦ ἑραῶ, καὶ ἔβαλεν αὐτὴς εἰς τὴν γῆν· καὶ ὁ δράκων ἔθηκεν ἐνώπιον τῆς γυναικὸς τῆς μελλούσης τέκνῃ, ἵνα ὅταν τέκῃ, τὸ τέκνον αὐτῆς καταφάγῃ.

5 Καὶ ἔτεκεν υἱὸν ἄρρενα, ὃς μέλλει ποιμαίνει πάντα

ΚΑΙ σημεῖον μέγα ἐφάνη εἰς τὸν ἑραῶν· μία γυναῖκα ἐνδυμένη τὸν ἥλιον, καὶ ἡ σελήνη ὑποκάτω εἰς τὰς ποδάριας της, καὶ ἀπάνω εἰς τὸ κεφάλι της ἦτον ἕνα στέφανος ἀπὸ δώδεκα ἁγίων.

2 Καὶ ἔγκοντα ἵνα εἶναι ἐγγαστρῶμένη, ἔκραξε κροῖον· καὶ βασανιζομένη ἵνα γενήσῃ.

3 Καὶ ἐφάνη ἄλλο σημεῖον εἰς τὸν ἑραῶν, καὶ ἡ ἑρά δράκων μεγάλος· κόκκινος, ὅπῃ εἶχε ἑπτὰ κεφαλὰς, καὶ δέκα κέρατα· καὶ εἰς τὰς κεφαλὰς τε ἑπτὰ στέφανα.

4 Καὶ ἡ ἑρά τε ἔσυρε τὸ τρίτον τῶν ἁγίων τοῦ ἑραῶ, καὶ τὴν ἑρρίξε κάτω εἰς τὴν γῆν· καὶ ὁ δράκων ἐτάθη ὁμπροσά εἰς τὴν γυναῖκα ὅπῃ ἔμελλε ἵνα γενήσῃ, διὰ ἵνα καταφάγῃ τὸ τέκνον της, ὅταν τὸ γενήσῃ.

5 Καὶ ἐγέννησεν υἱὸν ἄρσενικόν, ὁ ὅποιος μέλλει ἵνα

τὰ ἴδιον ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ· καὶ ἤρπασθη τὸ τέκνον αὐτῆς πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὸν θρόνον αὐτῶ.

6 Καὶ ἡ γυνὴ ἔφυγεν εἰς τὴν ἔρημον, ὅπου ἔχει τόπον ἡτοιμασμένον ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, ἵνα ἐκεῖ τρέφωσιν αὐτὴν ἡμέρας χιλίας διακοσίας ἐξήκοντα.

7 Καὶ ἐγένετο πόλεμος ἐν τῷ ὕραν· ὁ Μιχαὴλ καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ ἠπολέμησαν κατὰ τοῦ δράκοντος, καὶ ὁ δράκων ἠπολέμησε, καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ.

8 Καὶ οὐκ ἴσχυσαν, ὅτε τύπῃ εὐρέθῃ αὐτῶν· ἔτι ἐν τῷ ὕραν.

9 Καὶ ἐβλήθη ὁ δράκων ὁ μέγας, ὁ ὄφις ὁ ἀρχαῖος, ὁ καλούμενος διάβολος, καὶ ὁ σατανᾶς, ὁ πλανῶν τὴν οἰκὴ μένη ὅλην, ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν· καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, μετ' αὐτοῦ ἐβλήθησαν.

10 Καὶ ἤκουσα φωνὴν μεγάλην λέγουσαν ἐν τῷ ὕραν· Ἀρτί ἐγένετο ἡ σωτηρία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ· ὅτι κατεβλήθη ὁ κατήγορος τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, ὁ κατηγόρων αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἡμέρας καὶ νυκτός·

11 Καὶ αὐτοὶ ἐνίκησαν αὐτὸν διὰ τὸ αἷμα τοῦ ἀγνίου, καὶ

ποιμαίνῃ ὕλα τὰ ἴδιον μετὰ ῥάβδον σιδηράν· καὶ ἤρπασθη τὸ τέκνον της εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὸν θρόνον τε.

6 Καὶ ἡ γυναῖκα ἔφυγεν εἰς τὴν ἔρημον, ἐκεῖ ὅπου ἔχει τόπον ἡτοιμασμένον ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, διὰ τὰ τὴν θείῃς ἐκεῖ χιλίας διακοσίαις ἐξήκοντα ἡμέραις.

7 Καὶ ἔγινε πόλεμος εἰς τὸν ὕραν· ὁ Μιχαὴλ καὶ οἱ ἄγγελοί τε ἠπολέμησαν ἰναντίον τοῦ δράκοντος, καὶ ὁ δράκων ἠπολέμησε, καὶ οἱ ἄγγελοί τε.

8 Καὶ διὲς ἐκατατόνισαν, ἐδὲ τότε αὐτῶν εὐρέθῃ πλῆος εἰς τὸν ὕραν.

9 Καὶ ἐρρίχθη ὁ δράκων ὁ μέγας, ὁ ὄφις ὁ παλαιός, ὅπου καλεῖται διάβολος, καὶ ὁ σατανᾶς, ὅπου πλανᾷ ὅλην τὴν οἰκὴ μένη, ἐρρίχθη εἰς τὴν γῆν· καὶ οἱ ἄγγελοί τε ἀντάμα μετ' αὐτὸν κατεγκρεμίσθησαν.

10 Καὶ ἤκουσα φωνὴν μεγάλην ὅπου ἔλεγεν εἰς τὸν ὕραν· Τώρα ἔγινεν ἡ σωτηρία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ μας, καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ· ὅτι ἐρρίχθη κάτω ὁ κατήγορος τῶν ἀδελφῶν μας, ἐκεῖνος ὅπου τὰς ἐκατηγόρει ὁμπροσὰ εἰς τὸν Θεὸν μας ἡμέρας καὶ νύκτα·

11 Καὶ αὐτοὶ τὸν ἐνίκησαν διὰ τὸ αἷμα τοῦ ἀγνίου, καὶ διὰ

διὰ τὸν λόγον τῆς μαρτυρίας αὐτῶν· καὶ οὐκ ἠγάπησαν τὴν ψυχὴν αὐτῶν ἄχρι θανάτου.

12 Διὰ τοῦτο ἐφραίνεσθαι οἱ ἄγγελοι· καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς σκηνοῦντες· οὐαὶ τοῖς κατοικοῦσι τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, ὅτι κατέβη ὁ διάβολος πρὸς ὑμᾶς ἔχων θυμὸν μέγαν, εἰδὼς ὅτι ὀλίγον καιρὸν ἔχει.

13 Καὶ ὅτε εἶδεν ὁ δράκων ὅτι ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν, εἰδώξει τὴν γυναῖκα ἣτις ἔτι κε τὸν ἄρρην.

14 Καὶ ἐδόθησαν τῇ γυναικὶ δύο πτέρυγες τοῦ αἰγυ τοῦ μεγάλου, ἵνα πέτηται εἰς τὴν ἔρημον εἰς τὸν τόπον αὐτῆς, ὅπου τρέφεται ἐκεῖ καιρὸν καὶ καιρὸς, καὶ ἡμισυ καιρῷ, ἀπὸ προσώπου τοῦ ὄφιος.

15 Καὶ ἔβαλεν ὁ ὄφις ὀπίσω τῆς γυναικὸς ἐκ τοῦ στόματός· αὐτῇ ὕδωρ ὡς ποταμὸν, ἵνα ταύτην ποταμοφόρητον ποιήσῃ.

16 Καὶ ἐβλήθησεν ἡ γῆ τῇ γυναικὶ, καὶ ἤνοιξεν ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς, καὶ κατέπιε τὸν ποταμὸν ὃν ἔβαλεν ὁ δράκων ἐκ τοῦ στόματος αὐτῆς.

17 Καὶ ὠργίσθη ὁ δράκων ἐπὶ τῇ γυναικὶ, καὶ ἀπηλθὲ ποιῆσαι πόλεμον μετὰ τῶν λοιπῶν τῷ σπέρματι αὐτῆς, τῶν τηρέντων τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἔχόντων τὴν μαρτυρίαν τῇ Ἰησοῦ Χριστῷ.

τὸν λόγον τῆς μαρτυρίας τῶν καὶ διὲν ἀγάπησαν τὴν ζωὴν ἕως τοῦ θανάτου.

12 Διὰ τοῦτο ἐφραίνεσθαι οἱ ἄγγελοι, καὶ ἐκεῖς ὅπου κατοικᾷτε εἰς αὐτὴν· ἀειλύμενοι εἰς ἐσᾶς ὅπου κατοικᾷτε τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, ὅτι ἐκατέβη ὁ διάβολος εἰς ἐσᾶς ἔχοντας θυμὸν μέγαν, ἔξεύρωντας ὅτι ὀλίγον καιρὸν ἔχει.

13 Καὶ ὅταν εἶδεν ὁ δράκων ὅτι ἐρίχθη εἰς τὴν γῆν, εἰδώξει τὴν γυναῖκα, ἡ ὁποία ἐγένετο τὸ ἀρσενικὸν (παιδίον).

14 Καὶ ἐδόθηκαί τῃ γυναικὶ δύο πτέρυγες τῷ αἰγυτῷ μεγάλῳ, διὰ τὰς πετιταί εἰς τὴν ἔρημον εἰς τὸν τόπον τῆς, ἐκεῖ ὅπου τρέφεται καιρὸν καὶ καιρὸς καὶ ἡμισυ καιρῷ, μακρὰν ἀπὸ τοῦ προσώπου τοῦ ὄφιος.

15 Καὶ ὁ ὄφις ὀπίσω τῆς γυναικὸς ἐβγάλει νερὸν ἀπὸ τοῦ στόματος τῆς ὡς ὅταν ποτάμι, διὰ τὸ κάμῃ ἐπὶ τὴν πᾶσιν τὸ ποτάμι.

16 Ἀμὴν ἡ γῆ ἐβλήθησιν τὴν γυναῖκα, καὶ ἀνοιξεν ἡ γῆ τὸ στόμα τῆς, καὶ ἐκατάπιε τὸν ποταμὸν, τὸν ὁποῖον ἐβγάλει ὁ δράκων ἀπὸ τοῦ στόματος τῆς.

17 Καὶ ὠργίσθη ὁ δράκων εἰς τὴν γυναῖκα, καὶ ἐπηγγενεσάμενος πόλεμον μετὰ τὰς λοιπὰς τῆς σπέρματος, ὅπου φυλάττειται τὰς ἐντολαῖς τοῦ Θεοῦ, καὶ ὅπου ἔχουν τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

18 Καὶ ἐγάθην ἐπὶ τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης·

18 Καὶ ἐγὼ ἐγάθηκα εἰς τὸν ἄμμον τῆς θαλάσσης·

Κεφ. ιγ'. 13.

ΚΑΙ' εἶδον ἐκ τῆς θαλάσσης θηρίον ἀναβαῖνον, ἔχον κεφαλὰς ἑπτὰ καὶ κέρατα δέκα· καὶ ἐπὶ τῶν κέρατων αὐτοῦ δέκα διαδήματα, καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτοῦ ὄνομα βλασφημίας.

2 Καὶ τὸ θηρίον ὃ εἶδον ἦν ὅμοιον παρδάλει, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὡς ἄρκτε, καὶ τὸ γόμα αὐτοῦ, ὡς γόμα λέοντος, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ δράκων τὴν δύναμιν αὐτοῦ, καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἐξουσίαν μεγάλην.

3 Καὶ εἶδον μίαν τῶν κεφαλῶν αὐτοῦ ὡς ἐσφαγμένην εἰς θάνατον· καὶ ἡ πληγὴ τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἰεραπεύθη, καὶ ἰθαύμασιν ὅλη ἡ γῆ ὀπίσω τοῦ θηρίου.

4 Καὶ προσκύνησαν τὸν δράκοντα ὃς ἔδωκεν ἐξουσίαν τῷ θηρίῳ, καὶ προσκύνησαν τὸ θηρίον, λέγοντες· Τίς ὅμοιος τῷ θηρίῳ; Τίς δύναται πολεμῆσαι μετ' αὐτοῦ;

5 Καὶ ἰδὲθαι αὐτῷ γόμα λαλῆν μεγάλα καὶ βλασφημίας, καὶ ἰδὲθαι αὐτῷ ἐξουσία πόλεμον ποιῆσαι μῆνας τισσαράκοντα δύο.

6 Καὶ ἤνοιξε τὸ γόμα αὐτοῦ

ΚΑΙ' εἶδα ὅπῃ ἀνίσταινεν ἀπὸ τὴν θάλασσαν εἶνα θηρίον, καὶ ἔχεν ἑπτὰ κεφαλαῖς, καὶ κέρατα δέκα· καὶ ἀπάνω εἰς τὰ κέρατά τε δέκα σφάνια, καὶ ἀπάνω εἰς τὰ κεφάλιά τε ὄνομα βλασφημίας.

2 Καὶ τὸ θηρίον ὅπῃ εἶδα, ἦτον ὅμοιον παρδάλει, καὶ τὰ ποδάρια τε ὡσαν τῆς ἀρκύδας, καὶ τὸ γόμα τε ὡσαν τὸ γόμα τοῦ λεονταρίου, καὶ τοῦ ἔδωκεν ὁ δράκων τὴν δύναμιν τε, καὶ τὸν θρόνον τε, καὶ ἐξουσίαν μεγάλην.

3 Καὶ εἶδα μίαν ἀπὸ ταῖς κεφαλαῖς τε ὅπῃ ἦτον κτυπημένη ἕως θανάτου· ἀλλ' ἡ πληγὴ τοῦ θανάτου τε ἰατρεύθη, καὶ ἡ γῆ ὅλη ἰθαύμασιν ἀκολουθώντας ὀπίσω τοῦ θηρίου.

4 Καὶ ἐπροσκύνησαν τὸν δράκοντα, ὃ ὅποιον ἔδωκεν ἐξουσίαν εἰς τὸ θηρίον, καὶ ἐπροσκύνησαν τὸ θηρίον, λέγοντες· Τίς εἶναι ὅμοιος μὲν τὸ θηρίον; Ποῦτος δύναται νὰ πολεμήσῃ μετ' αὐτό;

5 Καὶ τοῦ ἰδὲθαι γόμα ὅπῃ ἰλάλει μεγάλα καὶ βλασφημίας, καὶ τῷ ἰδὲθαι ἐξουσία νὰ κάμῃ πόλεμον μῆνας τισσαράκοντα δύο.

6 Καὶ ἄνοιξε τὸ γόμα τε

4 X 3

εἰς βλασφημίαν πρὸς τὸν Θεόν, βλασφημῆσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὴν σκηνὴν αὐτῷ, καὶ τὴς ἐν τῷ ὕδατι σκηνῆντας.

7 Καὶ ἐδόθη αὐτῷ πόλεμον ποιῆσαι μετὰ τῶν ἁγίων, καὶ νικῆσαι αὐτὸς· καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἰξυσία ἐπὶ πᾶσαν φυλὴν καὶ γλῶσσαν καὶ ἔθνος.

8 Καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς, ὧν ἡ γέγραπται τὰ ὀνόματα ἐν τῇ βίβλῃ τῆς ζωῆς τῷ ἁγίῳ ἰσφαγμένοι ἀπὸ καταβολῆς κόσμου.

9 Εἴ τις ἔχη ὕς, ἀκυσάτω.

10 Εἴ τις αἰχμαλωσίαν συνάγῃ, εἰς αἰχμαλωσίαν ὑπάγῃ· εἴ τις ἐν μαχαίρᾳ ἀποκτενῇ, διττὸν αὐτὸν ἐν μαχαίρᾳ ἀποκταθήναι. Ὡδέ ἐστιν ἡ ὑπομονὴ καὶ ἡ πίστις τῶν ἁγίων.

11 Καὶ εἶδον ἄλλο θηρίον ἀναβαῖνον ἐκ τῆς γῆς, καὶ ἔχε κέρατα δύο ὅμοια ἀρνίῳ, καὶ ἔλαλει ὡς δράκων.

12 Καὶ τὴν ἰξυσίαν τοῦ πρώτου θηρίου πᾶσαν ποιῇ ἰσχύιον αὐτοῦ, καὶ ποιῇ τὴν γῆν καὶ τὴς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ ἵνα προσκυνήσωσι τῷ θηρίῳ τὸ πρῶτον, ἃ

διὰ βλασφημίαν εἰς τὸν Θεόν, ἵνα βλασφημήσῃ τὸ ὄνομά τε, καὶ τὴν σκηνὴν τε, καὶ ἐκείνης ὅπῃ κατοικῆσιν εἰς τὸν ὕδαν.

7 Καὶ τῷ ἐδόθη ἡ κάμη πόλεμον ἀντάμαρμι τῶν ἁγίων, καὶ ἡ τῶν νίκηση· καὶ τῷ ἐδόθη ἰξυσία εἰς κάθε γένος· καὶ εἰς γλῶσσαν καὶ ἔθνος.

8 Καὶ θέλεισι τὸ προσκυνῆσαι ὅλοι ἐκεῖνοι ὅπῃ κατοικοῦσιν ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα δὲν εἶναι γεγραμμένα εἰς τὸ κατάστροχον τῆς ζωῆς τοῦ ἁγίου τοῦ ἰσφαγμένου ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ κόσμου.

9 Ἐάν τις ἔχη γυναῖκα αὐτοῦ, ὡς ἀκύνει.

10 Ἐάν κανένας φέρῃ (τὸς ἄλλους εἰς) αἰχμαλωσίαν, εἰς αἰχμαλωσίαν ὑπάγει καὶ αὐτός· ἵαν κανένας σκοτώσῃ μὴ σπαθί, κάμνει χρεῖα καὶ αὐτός ἵαν σκοτωθῇ μὴ σπαθί. Ἐδὼν εἶναι ἡ ὑπομονὴ καὶ ἡ πίστις τῶν ἁγίων.

11 Καὶ εἶδα ἄλλο θηρίον ὅπῃ ἀνίσταται ἀπὸ τὴν γῆν, καὶ ἔχε κέρατα δύο ὅμοια ἀρνίῳ, καὶ ἔλαλει ὡς δράκων.

12 Καὶ κάμνει ὅλην τὴν ἰξυσίαν τοῦ πρώτου θηρίου ὁμολογᾷ τε, καὶ κάμνει τὴν γῆν καὶ ἐκείνης ὅπῃ κατοικοῦσιν εἰς αὐτήν, διὰ ἵνα προσκυνήσῃσι τῷ θηρίῳ τὸ

ἰδραπιύθη ἡ πληγὴ τοῦ θανάτου αὐτῆ.

13 Καὶ ποιεῖ σημεῖα μεγάλα, ἵνα καὶ πῦρ ποιῇ καταβαίνειν ἐκ τοῦ ἑρανοῦ εἰς τῆς γῆς, ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων.

14 Καὶ πλακῶ τὰς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς, διὰ τὰ σημεῖα ἃ ἰδύθη αὐτῷ ποιῆσαι ἐνώπιον τοῦ θηρίου· λίγων τοῖς κατοικοῦσιν ἐπὶ τῆς γῆς, ποιῆσαι εἰκόνα τῷ θηρίῳ ὃ ἔχει τὴν πληγὴν τῆς μαχαίρας, καὶ ἔζησι.

15 Καὶ ἰδύθη αὐτῷ δοῦναι πνεῦμα τῇ εἰκόνι τῷ θηρίῳ, ἵνα καὶ λαλήσῃ ἡ εἰκὼν τοῦ θηρίου, καὶ ποιήσῃ, ὅσοι ἂν μὴ προσκυνήσωσι τὴν εἰκόνα τοῦ θηρίου, ἵνα ἀποκταίνωσι.

16 Καὶ ποιεῖ πάντας, τὰς μικρὰς καὶ τὰς μεγάλας, καὶ τὰς πλουσίους καὶ τὰς πτωχεύς, καὶ τὰς ἐλευθέρους καὶ τὰς δούλους, ἵνα δώσῃ αὐτοῖς χάραγμα ἐπὶ τῆς χειρὸς αὐτῶν τῆς δεξιᾶς, ἢ ἐπὶ τῶν ματώπων αὐτῶν.

17 Καὶ ἵνα μή τις δύνηται ἀγοράσαι ἢ πωλῆσαι, εἰ μὴ ὁ ἔχων τὸ χάραγμα, ἢ τὸ ὄνομα τῷ θηρίῳ, ἢ τὸν ἀριθμὸν τοῦ ὀνόματος αὐτῆ.

πρῶτον, τῷ ὁποίῳ ἰδραπιύθη ἡ πληγὴ τοῦ θανάτου τῆς.

13 Καὶ κάμνει σημεῖα μεγάλα, εἰς τόσον ὅπῃ κάμνη καὶ φωτὶα ἐὰν κατέβῃ ἀπὸ τῶν ἑρανοῦ εἰς τὴν γῆν, ὁμπροσὰ εἰς τὰς ἀνθρώπους.

14 Καὶ πλακῶ ἐκείνους ὅπῃ κατοικοῦσιν ἀπάνω εἰς τῆς γῆς, διὰ τὰ σημεῖα τὰ ὁποῖα τῷ ἰδύθῃ ἐὰν κάμνη ὁμπροσὰ εἰς τὸ θηρίον· λίγωντας εἰς ἐκείνους ὅπῃ κατοικοῦσιν ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, ἐὰν κάμνουν εἰκόνα τοῦ θηρίου, τὸ ὁποῖον ἔχει τὴν πληγὴν τῷ σπαδίῳ, καὶ ἔζησι.

15 Καὶ τῷ ἰδύθῃ ἐὰν δώσῃ πνεῦμα εἰς τὴν εἰκόνα τοῦ θηρίου, εἰς τόσον ὅπῃ ἐὰν διαλαλήσῃ ἡ εἰκὼν τοῦ θηρίου, καὶ ἐὰν κάμνη, ὅσοι δὲν ἠθέλωσι προσκυνήσῃ τὴν εἰκόνα τοῦ θηρίου, ἐὰν σκοτωθῶσι.

16 Καὶ κάμνει ὅλους, τὰς μικρὰς, καὶ τὰς μεγάλας, καὶ τὰς πλουσίους, καὶ τὰς πτωχεύς, καὶ τὰς ἐλευθέρους, καὶ τὰς δούλους, διὰ ἐὰν τὰς δώσῃ χάραγμα εἰς τὸ χεῖρ τῆς τοῦ δεξιῶν, ἢ εἰς τὸ μέτωπον τῆς.

17 Καὶ κανέναν ἐὰν μὴν δύνηται ἐὰν ἀγοράσῃ ἢ ἐὰν πωλήσῃ, παρὰ ἐκεῖνον ὁποῦ ἔχει τὸ χάραγμα, ἢ τὸ ὄνομα τῷ θηρίῳ, ἢ τὸν ἀριθμὸν τοῦ ὀνόματος τῆς.

18 Ὡςδε ἡ σοφία ἐστίν· ὁ ἔχων τὸν νοῦν, ψηφισάτω τὸν ἀριθμὸν τῆ θηρίου· ἀριθμὸς γὰρ ἀνθρώπου ἐστίν, καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτοῦ χ ξ ς'.

18 Ἐδῶ εἶναι ἡ σοφία· ὅποιος ἔχει νοῦν, ἅς λογαριάσῃ τὸν ἀριθμὸν τῆ θηρίου· διατὶ ἀριθμὸς ἀνθρώπου εἶναι, καὶ ὁ ἀριθμὸς τε εἶναι χ ξ ς'.

Κεφ. ιδ'. 14.

ΚΑΙ' εἶδον, καὶ ἰδὼ ἀρνίον ἐστηκὸς ἐπὶ τὸ ὄρος Σιών, καὶ μετ' αὐτῆ ἑκατὸν τισσάραι· ἑκατὸν τισσάραι χιλιάδες, ἔχουσαι τὸ ὄνομα τῆ πατρὸς αὐτῆ γειγραμμένοι ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν.

2 Καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ θρόνου ὡς φωνὴν ὑδάτων πολλῶν, καὶ ὡς φωνὴν βροντῆς μεγάλης· καὶ φωνὴν ἤκουσα κιθαριζῶν· κιθαριζόντων ἐν ταῖς κιθάραις αὐτῶν.

3 Καὶ ᾄδουσιν ὡς ᾠδὴν καινὴν ἐνώπιον τοῦ θρόνου, καὶ ἐνώπιον τῶν τισσάρων ζῶν, καὶ τῶν πρεσβυτέρων· καὶ ᾠδαίς ἠδύνατο μαθεῖν τὴν ᾠδὴν εἰ μὴ αἱ ἑκατὸν τισσαράκοιτα τέσσαρες χιλιάδες, οἱ ἡγορασμένοι ἀπὸ τῆς γῆς.

4 Οὗτοί εἰσιν οἱ μετὰ γυναικῶν οὐκ ἠμολύνθησαν· παρθένοι γὰρ εἰσιν· ὅτοί εἰσιν οἱ ἀκολουθοῦντες τῷ ἀρνίῳ ὅπου ἂν ὑπάγῃ· ὅτοι ἡγοράσθησαν ἀπὸ τῶν

ΚΑΙ' εἶδα, καὶ ἰδὼ ἀρνίον ὅπῃ ἐστήκειτο ἀπάνω εἰς τὸ ὄρος τὸ Σιών, καὶ ἀντάμα μετ' αὐτοῦ ἦσαν ἑκατὸν τισσάραι· ἑκατὸν τισσάραι χιλιάδες, ὅπου εἶχαν τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς τε γειγραμμένοι εἰς τὰ μέτωπά τους.

2 Καὶ ἤκουσα φωνὴν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, ὡσαν φωνὴν πολλῶν ὕδατων, καὶ ὡσαν φωνὴν μεγάλης βροντῆς· καὶ ἤκουσα φωνὴν κιθαριζῶν, ὅπου ἐκιδάριζαν μετὰ ταῖς κιθάραις τες.

3 Καὶ ἔψαλλον ὡσαν ᾠδὴν καινέραιαν ὁμπροσὰ εἰς τὸν θρόνον, καὶ ὁμπροσὰ εἰς τὰ τέσσαρα ζῶα, καὶ εἰς τὰς πρεσβυτέρους· καὶ καινὰς διὰ ἐδυσήθη ἡ μάθη τὴν ᾠδὴν, παρὰ οἱ ἑκατὸν τισσαράκοιτα τέσσαρες χιλιάδες, οἱ ἀγορασμένοι ἀπὸ τῆς γῆς.

4 Ἐτούτοι εἶναι ἐκείνοι οἱ ὅποιοι μετὰ γυναικῶν διὰ ἠμολύνθησαν· διατὶ εἶναι παρθένοι· ἐτούτοι εἶναι ἐκείνοι ὅπῃ ἀκολουθεῖσι τὸ ἀρνίον, ὅπου καὶ ἂν ὑπάγῃ· ἐτούτοι

ἀνθρώπων, ἀπαρχὴ τῷ Θεῷ
καὶ τῷ ἁγίῳ·

5 Καὶ ἐν τῷ τόματι αὐτῶν
ἔχ' εὐρέθη δόλῳ· ἄνωμοι
γάρ εἰσιν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

6 Καὶ εἶδον ἄλλοι ἄγγελον
πετώμενον ἐν μισθρανῆματι,
ἔχοντα εὐαγγέλιον αἰώνιον,
εὐαγγελίσαι τὰς κατοικοῦν-
τας ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πᾶν
ἔθνος καὶ φυλὴν καὶ γλῶσσαν
καὶ λαόν·

7 Λέγοντα ἐν φωνῇ μι-
γάλῃ· Φοβήθητε τὸν Θεόν,
καὶ δότε αὐτῷ δόξαν, ὅτι
ἦλθεν ἡ ὥρα τῆς κρίσεως
αὐτοῦ· καὶ προσκυνήσατε τῷ
ποιήσαντι τὸν ἔρανον καὶ τὴν
γῆν καὶ θάλασσαν καὶ πηγὰς
ὕδατων.

8 Καὶ ἄλλῳ ἄγγελῳ·
ἠκολούθησε, λέγων· Ἐπισ-
τεῖτε Βαβυλῶν ἡ πόλις ἡ
μεγάλῃ· ὅτι ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ
θυμῆ τῆς πορνείας αὐτῆς
πεπότικε πάντα ἔθνη.

9 Καὶ τρίτῳ ἄγγελῳ·
ἠκολούθησεν αὐτοῖς, λέγων ἐν
φωνῇ μεγάλῃ· Εἴ τις τὸ θηρίον
προσκυνῇ καὶ τὴν εἰκόνα αὐ-
τοῦ, καὶ λαμβάνει χάραγμα
ἐπὶ τοῦ μετώπου αὐτοῦ ἢ ἐπὶ
τὴν χεῖρα αὐτοῦ·

10 Καὶ αὐτὸς πίεται ἐκ
τοῦ οἴνου τοῦ θυμῆ τοῦ Θεοῦ,

ἀγοράσθησαν ἀπὸ τῆς ἀνθρώ-
πων, πρῶτον (ἀφ' ἑαυτοῦ) εἰς
τὸν Θεόν καὶ εἰς τὸ ἅγιον·

5 Καὶ εἰς τὸ τόμα τες δι-
ν εὐρέθη δόλῳ· διὰ τὸ εἶναι
ἀκατηγόρητοι ὁμολογῶντες εἰς τὸν
Θεόν τοῦ Θεοῦ.

6 Καὶ εἶδα ἄλλον ἄγγελον
ὅπου ἐπείτα εἰς τὸ μισθρα-
νισμα, καὶ ἐκράτει εὐαγγέλιον
αἰώνιον, ἵνα εὐαγγελίσῃ ἐκεί-
νης ὅπου κατοικοῦσιν ἀπάτω
εἰς τὴν γῆν, καὶ κάθε ἔθνος,
καὶ φυλὴν, καὶ γλῶσσαν,
καὶ λαόν·

7 Καὶ ἔλεγεν μὲ φωνῇ
μεγάλῃ· Φοβήθητε τὸν Θεόν,
καὶ δότε εἰς αὐτὸν δόξαν, ὅτι
ἦλθεν ἡ ὥρα τῆς κρίσεως τῆς
καὶ προσκυνήσατε ἐκείνῳ ὅπου
ἔκαμε τὸν ἔρανον καὶ τὴν γῆν,
καὶ τὴν θάλασσαν καὶ ταῖς
πηγαῖς τῶν ὑδάτων.

8 Καὶ ἄλλῳ ἄγγελῳ·
ἀκολούθησεν, λέγωντας· Ἐπι-
στεῖτε, Βαβυλῶν ἡ πόλις ἡ
μεγάλῃ· ὅτι ἀπὸ τοῦ κρασὶ
τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας τῆς
ἐπότισεν ὅλα τὰ ἔθνη.

9 Καὶ τρίτῳ ἄγγελῳ·
τὴς ἀκολούθησεν, λέγωντας μὲ
φωνῇ μεγάλῃ· Ἐὰν κανένας
προσκυνῇ τὸ θηρίον καὶ τὴν
εἰκόνα τῆς, καὶ πῆρῃ τὸ χά-
ραγμα τῆς εἰς τὸ μέτωπον τῆς
ἢ εἰς τὸ χεῖρ τῆς·

10 Καὶ αὐτὸς θίλει πῖον
ἀπὸ τοῦ κρασὶ τοῦ θυμοῦ τοῦ

τοῦ κεκρασμένῃ ἀκράτῃ ἐν τῷ ποτηρίῳ τῆς ὀργῆς αὐτῇ· καὶ βασανισθῆσεται ἐν πυρὶ καὶ θείῳ ἐνώπιον τῶν ἁγίων ἀγγέλων καὶ ἐνώπιον τοῦ ἀρνίου.

11 Καὶ ὁ καπνὸς τῆ βασανισμοῦ αὐτῶν ἀναβαίνει εἰς αἰῶνας αἰώνων· καὶ οὐκ ἔχουσιν ἀνάπαυσιν ἡμέρας καὶ νυκτὸς οἱ προσκυνοῦντες τὸ θηρίον καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ εἰ τις λαμβάνει τὸ χάραγμα τοῦ εἰκόματος αὐτοῦ.

12 Ὡδὲ ὑπομονὴ τῶν ἁγίων· ἐστὶν ὧδε οἱ τηροῦντες τὰς ἐντολὰς τῆ Θιῆ, καὶ τὴν πίσιν Ἰησοῦ.

13 Καὶ ἤκουσα φωνῆς ἐκ τοῦ θρόνου, λεγούσης μοι· Γράψον· μακάριοι οἱ νεκροὶ οἱ ἐν Κυρίῳ ἀποθνήσκοντες ἀπάρτι· καὶ, λέγει τὸ Πνεῦμα, ἵνα ἀναπαύσωνται ἐκ τῶν κόπων αὐτῶν· τὰ δὲ ἔργα αὐτῶν ἀκολουθεῖ μετ' αὐτῶν.

14 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδὼν νίφην λευκὴν, καὶ ἐπὶ τὴν νίφην καθήμενος ὅμοιος υἱῷ ἀνθρώπου, ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ στέφανος χρυσοῦν, καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ δρέπανον ὀξύ.

15 Καὶ ἄλλοι ἄγγελοι ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ, κράζων

Θεοῦ, τοῦ κεκρασμένῃ ἀκράτῃ εἰς τὸ ποτήρι τῆς ὀργῆς τῆ· καὶ θείῳ βασανισθῆ με φωτίαι καὶ με τειάφην ὀμπροσὰ εἰς τῆς ἁγίους ἀγγέλους, καὶ ὀμπροσὰ εἰς τὸ ἀρνίον.

11 Καὶ ὁ καπνὸς τῆ βασανισμοῦ τῶν ἀναβαίνει εἰς αἰῶνας αἰώνων· καὶ διὰ ἔχουσιν ἀνάπαυσιν ἡμέρα καὶ νύκτα ἐκείνοι οὗτοι προσκυνοῦσι τὸ θηρίον καὶ τὴν εἰκόνα τῆ, καὶ εἰς κανίνας πάσῃ τὸ χάραγμα τοῦ οἰκόματός τῆ.

12 Ἐδὼ εἶναι ἡ ὑπομονὴ τῶν ἁγίων· ἐδὼ εἶναι ἐκείνοι ὅπῃ φυλάττειται ταῖς ἐντολαῖς τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν πίσιν τοῦ Ἰησοῦ.

13 Καὶ ἤκουσα φωνὴν ἀπὸ τὸν θρόνον, ὅπου μοῦ ἔλιγεν· Γράψ· μακάριοι οἱ νεκροὶ ὅπῃ ἀποθνήσκει εἰς τὸν Κύριον ἀπὸ τῶρα καὶ ὀμπροσὰ· καὶ, λέγει τὸ Πνεῦμα, διὰ τὰ ἀναπαυθῆσιν ἀπὸ τῆς κόπης τῆς· καὶ τὰ ἔργα τῆς ἀκολουθεῖ μετ' αὐτῆς.

14 Καὶ εἶδα, καὶ ἰδὼν ἕνα σύννεφον ἄσπρον, καὶ ἀπάνω εἰς τὸ σύννεφον ἐκάθιστο ἕνας ὅμοιος ὡς ἄν υἱὸς ἀνθρώπου, καὶ ἐφόρει ἀπάνω εἰς τὸ κεφάλι τῆ χρυσοῦν στέφανον, καὶ εἰς τὸ χεῖρ τῆ ἐκράτει δρέπανον κοπτιρόν.

15 Καὶ ἄλλοι ἄγγελοι εὐγῆκει ἀπὸ τὸν ναόν, καὶ

ἐν μεγάλῃ φωτὶ τῷ καθημένῳ
ἐπὶ τῆς νεφέλης· Πέμψον τὸ
δρέπανον σε, καὶ θείρισον.
Ὅτι ἤλθῃ σοι ἡ ὥρα τοῦ
θερίσαι, ὅτι ἐξηράνθῃ ὁ
θέρισμός τῆς γῆς.

16 Καὶ ἔβαλεν ὁ καθή-
μιος ἐπὶ τὴν νεφέλην τὸ
δρέπανον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν·
καὶ ἐθερίσθη ἡ γῆ.

17 Καὶ ἄλλος ἄγγελος
ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν τῷ
ὕδατι, ἔχων καὶ αὐτὸς
δρέπανον ὀξύ.

18 Καὶ ἄλλος ἄγγελος
ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ θυσιαστηρίου,
ἔχων ἱερούριον ἐπὶ τοῦ πυρός·
καὶ ἐφώτισε κραυγῇ μεγάλην
τῷ ἔχοντι τὸ δρέπανον τὸ
ὀξύ, λέγων· Πέμψον σε τὸ
δρέπανον τὸ ὀξύ, καὶ τρέψουσι
τῆς βότρυος τῆς ἀμπέλου τῆς
γῆς, ὅτι ἤκμασαν αἱ σαφύλαι
αὐτῆς.

19 Καὶ ἔβαλεν ὁ ἄγγελος
τὸ δρέπανον αὐτοῦ εἰς τὴν
γῆν, καὶ ἐτρέψουσι τὴν
ἀμπέλον τῆς γῆς, καὶ ἔβαλεν
εἰς τὴν ληνὸν τῆς θυμῆς τῆς
Θεοῦ τὴν μεγάλην.

20 Καὶ ἰσατήθη ἡ ληνὸς
ἕως τῆς πόλεως, καὶ ἐξῆλθεν
αἷμα ἐκ τῆς ληνῆς ἀπὸ τῶν
χαλιῶν τῶν ἱσταν, ἀπὸ
γαδιῶν χιλίων ἑξακοσίων.

ἔκραξε μὲν μεγάλην φωνὴν εἰς ἡ-
κεῖνον ὅπῃ ἐκάθιστον ἅπαντες εἰς
τὸ σύνηφον· Πέμψε τὸ δρέπα-
νον σε, καὶ θείρισον. Ὅτι σοῦ
ἤλθῃ ἡ ὥρα ὅπῃ ἰὰ θείρισθης, ὅτι
ἐξηράνθῃ ὁ θέρισμός τῆς γῆς.

16 Καὶ ἐκίπτετο ὁποῦ
ἐκάθιστον ἅπαντες εἰς τὸ
σύνηφον, ἔβαλεν τὸ δρέπανον
τῶν ἁπάντων εἰς τὴν γῆν· καὶ
ἐθερίσθη ἡ γῆ.

17 Καὶ ἄλλος ἄγγελος
εὐγγήκειν ἀπὸ τὸν ναὸν ὅπῃ ἦτο
εἰς τὸν ὕδατος, καὶ ἐκράτει καὶ
αὐτὸς δρέπανον κοπιτρὸν.

18 Καὶ ἄλλος ἄγγελος
εὐγγήκειν ἀπὸ τὸ θυσιαστήριον,
ὅπῃ εἶχεν ἱερούριον ἅπαντες εἰς
τὴν φωτίαν· καὶ ἐφώτισε μὲν
μεγάλῃ φωνῇ ἐκείνοι ὅπου
ἐκράτει τὸ δρέπανον τὸ κοπι-
τρὸν, λέγωντας· Πέμψε τὸ δρέ-
πανον σε τὸ κοπιτρὸν, καὶ τρέ-
ψουσι τὰ σαφύλια τῆς ἀμπέλου
τῆς γῆς, ὅτι ὤρμασαν τὰ
σαφύλιά της.

19 Καὶ ὁ ἄγγελος ἔβαλε
τὸ δρέπανον τῶν εἰς τὴν γῆν, καὶ
ἐτρέψουσι τὸ ἀμπέλου τῆς γῆς,
καὶ (τὰ σαφύλια) ἔβαλεν εἰς
τὸ πατητῆρι τὸ μέγαλον τοῦ
θυμῆς τοῦ Θεοῦ.

20 Καὶ ἰσατήθη τὸ
πατητῆρι ἕως ἀπὸ τὴν πόλιν,
καὶ εὐγγήκειν αἷμα ἀπὸ τὸ
πατητῆρι ἕως τὰ χαλιῶν
τῶν ἀλόγων, ἕως χιλία
ἑξακόσια σταδία.

Κεφ. ιε'. 15.

ΚΑΙ' εἶδον ἄλλο σημεῖον ἐν
τῷ θραυῷ μέγα καὶ
θαυμαστὸν, ἑπτὰ ἀγγέλους
ἔχοντας πληγὰς ἑπτὰ τὰς
ἐσχάτας, ὅτι ἐν αὐταῖς
ἐτελείσθη ὁ θυμὸς τοῦ Θεοῦ.

2 Καὶ εἶδον ὡς θάλασσαν
ὑαλίνην μιμηγμένην πυρὶ, καὶ
τὰς νεκρῶτας ἐκ τοῦ θηρίου καὶ
ἐκ τῆς εἰκόνης αὐτοῦ καὶ ἐκ
τῆς χαράγματός αὐτοῦ, ἐκ τοῦ
ἀριθμοῦ τοῦ οὐμοῦ αὐτοῦ,
ἐστῶτας ἐπὶ τὴν θάλασσαν
τὴν ὑαλίνην, ἔχοντας κιθάρας
τοῦ Θεοῦ.

3 Καὶ ᾄδουσιν τὴν ᾠδὴν
Μωσέως δούλου τοῦ Θεοῦ, καὶ
τὴν ᾠδὴν τοῦ ἀρῆου, λέγοντες·
Μεγάλα καὶ θαυμαστά τὰ
ἔργα σου, Κύριε ὁ Θεὸς ὁ
παντοκράτωρ· δίκαιαι καὶ
ἀληθιναὶ αἱ ὁδοὶ σου, ὁ
Βασιλεὺς τῶν ἁγίων.

4 Τίς ἔ μὴ φοβηθῇ
σε, Κύριε, καὶ δοξάσῃ τὸ
ὄνομά σου; ὅτι μοι· ὅσι·
ὅτι πάντα τὰ ἔδωκε ἡξυσι
καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν
σου· ὅτι τὰ δικαιώματά σου
ἐφανερώθησαν.

5 Καὶ μετὰ ταῦτα

ΚΑΙ' εἶδα ἄλλο σημεῖον εἰς
τὸν θρανὸν μέγα καὶ
θαυμαστὸν, ἑπτὰ ἀγγέλους,
ὅπως ἔχασιν ταῖς ἑπτὰ
πληγαῖς ταῖς ὑπερναῖς, ὅτι
εἰς αὐταῖς ἐτελείσθη ὁ θυμὸς
τοῦ Θεοῦ.

2 Καὶ εἶδα ὡς θάλασσαν
ὑαλίνην ἀνακατωμένην
μὲ φωτίαν, καὶ ἐκείνης ὅπου
εἰκήσαν τὸ θηρίον καὶ τὴν
εἰκόνα τοῦ καὶ τὸ χάραγμα
τοῦ, καὶ τὸν ἀριθμὸν τοῦ οὐμοῦ
τοῦ, ὅπως ἐστῶνται
ἀπάνω εἰς τὴν θάλασσαν τὴν
ὑαλίνην, καὶ ἔχουσι κιθάρας
τοῦ Θεοῦ.

3 Καὶ ψάλλουσιν τὴν ᾠδὴν
τῷ Μωσέει τῷ δούλῳ τοῦ
Θεοῦ, καὶ τὴν ᾠδὴν τοῦ
ἀρῆου, λέγοντες· Μεγάλα καὶ
θαυμαστά εἶναι τὰ ἔργα σου,
Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ·
δίκαια καὶ ἀληθινὰ εἶναι
ἡ ἐξουσία σου, ὡς βασιλεὺς
τῶν ἁγίων.

4 Ποῖ· νὰ μὴν σὶ
φοβηθῇ, Κύριε, καὶ νὰ δο-
ξάσῃ τὸ ὄνομά σου; ὅτι, ἐσὺ
μοι· εἶσαι ὅσι· ὅτι ὅλα
τὰ ἔδωκεν ἔλθῃ καὶ
δέλῃσι προσκυνήσει ὁμφορὰ
σου· ὅτι τὰ δικαιώματά σου
ἐφανερώθησαν.

5 Καὶ ὕστερα ἀπὸ τούτου

εἶδον, καὶ ἰδὼ ἠνοίγη ὁ ναὸς τῆς σκητῆς τῷ μαρτυρίῳ ἐν τῷ ἔρειπῳ.

6 Καὶ ἐξῆλθον οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι ἔχοντες τὰς ἑπτὰ πληγὰς, ἐκ τοῦ ναοῦ, ἐδεδυμένοι λίτον καθαρόν καὶ λαμπρόν, καὶ περιζωσμένοι περὶ τὰ στήθη ζώας χρυσᾶς.

7 Καὶ ἐν ἐκ τῶν τεσσάρων ζώων ἔδωκε τοῖς ἑπτὰ ἄγγελοις ἑπτὰ φιάλας χρυσᾶς, γιμῶσας τῷ θυμῷ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος· εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

8 Καὶ ἐγεμίσθη ὁ ναὸς καπνὸς ἐκ τῆς δόξης τῷ Θεῷ, καὶ ἐκ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ· καὶ ἔδιδε ἡ δύναμις εἰσελθεῖν εἰς τὸν ναόν, ἄχρι τελευθῶσιν αἱ ἑπτὰ πληγαὶ τῶν ἑπτὰ ἄγγέλων.

εἶδα, καὶ ἰὰ, καὶ ἀνοίχθη ὁ ναὸς τῆς σκητῆς τοῦ μαρτυρίου, ὅπου εἶναι εἰς τὸν ἔρειπόν.

6 Καὶ οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι ὅπῃ εἶχαν ταῖς ἑπτὰ πληγαῖς, εὐγῆκαν ἀπὸ τὸν ναόν, ἐνδυμένοι λίτὰ καθάρια καὶ λαμπρά, καὶ περιζωσμένοι τρυγύρῳ εἰς τὰ στήθη ζωάριᾳ χρυσᾷ.

7 Καὶ ἔλα ἀπὸ τὰ τέσσαρα ζῶα ἔδωκεν εἰς τὰς ἑπτὰ ἀγγέλους ἑπτὰ κέπταις χρυσαῖς, ὅπῃ ἦσαν γιμάταις ἀπὸ τὸν θυμὸν τῷ Θεῷ τῷ ζῶντος εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

8 Καὶ ἐγεμίσθη ὁ ναὸς καπνὸν ἀπὸ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀπὸ τὴν δυνάμειν τῇ· καὶ κανένας δύνειτο εἰς τὸν ναόν, ἕως ὅπῃ ἰὰ τελευθῶσιν αἱ ἑπτὰ πληγαῖς τῷ ἑπτὰ ἄγγελοι.

Κεφ. ις'. 16.

ΚΑΙ ἤκουσα φωνῆς μεγάλης ἐκ τοῦ ναοῦ, λεγούσης τοῖς ἑπτὰ ἄγγελοι· Ὑπάγετε καὶ ἐκχέετε τὰς φιάλας τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν γῆν.

2 Καὶ ἀπηλθεν ὁ πρῶτος, καὶ ἐξέχευε τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ ἐγένετο

ΚΑΙ ἤκουσα φωνὴν μεγάλην ἀπὸ τὸν ναόν, ὅπου ἔλεγεν εἰς τὰς ἑπτὰ ἀγγέλους· Ὑπάγετε, χύσετε ταῖς κέπταις τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν γῆν.

2 Καὶ ἠπῆγεν ὁ πρῶτος, καὶ ἔχυσεν τὴν κέπταν τὴν ἀπάνω εἰς τὴν γῆν· καὶ ἐγένετο

4 Y

ἐλατῶ κακὸν καὶ ποτηρὸν εἰς
τὴν ἀνδρώπῃς τὰς ἔχοντας
τὸ χάραγμα τῷ θηρίῳ, καὶ
τὰς τῇ εἰκόνι αὐτοῦ προ-
σκυνοῦντας.

3 Καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος
ἔειχε τὴν φιάλην αὐτῇ εἰς
τὴν θάλασσαν, καὶ ἐγένετο
αἷμα ὡς περὶ καὶ πᾶσα
ψυχὴ ζῶσα ἀπέθανεν ἐν τῇ
θάλασσῃ.

4 Καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος
ἔειχε τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς
τὰς ποταμὺς καὶ εἰς τὰς
πηγάς τῶν ὕδατων· καὶ
ἐγένετο αἷμα.

5 Καὶ ἤκουσα τοῦ ἀγγέλου
τῶν ὑδάτων λέγοντος· Δίκαιος,
Κύριε, εἰ, ὁ ὢν, καὶ ὁ ἦν,
καὶ ὁ ὄντις, ὅτι ταῦτα
ἐκρίνας·

6 Ὅτι αἷμα ἁγίων καὶ
προφητῶν ἔειχεαν, καὶ αἷμα
αὐτοῖς ἔδωκες πιεῖν· ἀξιοί
γάρ εἰσι.

7 Καὶ ἤκουσα ἄλλην ἐκ τῶν
θυσιαστήριον λέγοντος· Ναί,
Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ,
ἀληθινὰ καὶ δίκαια αἱ
κρίσεις σου.

8 Καὶ ὁ τέταρτος ἄγγελος
ἔειχε τὴν φιάλην αὐτοῦ
ἐπὶ τὸν ἥλιον· καὶ ἰδόθη
αὐτῷ καυματίσαι τὴν ἀνδρώ-
πῃς ἐν πυρὶ.

9 Καὶ ἰκαυματίσθησαν
οἱ ἄνθρωποι καῦμα μέγα,
καὶ ἰβλασφήμησαν τὸ ὄνομα

πληγὴ κακὴ καὶ ποτηρὰ εἰς
τὴν ἀνδρώπῃς, ὅπου ἔχον τὸ
χάραγμα τοῦ θηρίου, καὶ
ἐκείνες ὅπου ἰπποσκυνοῦσαν
τὴν εἰκόνα τῆς.

3 Καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος
ἔχουσε τὴν κοῦππᾶν τῇ μέσῃ
εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἔγινε
ὡς ἀν αἷμα ἀπειθαρμένον καὶ
κάθε ψυχὴ ζωνταῖ ἀπέθανεν
εἰς τὴν θάλασσαν.

4 Καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος
ἔχουσε τὴν κοῦππᾶν τῇ εἰς
τὰς ποταμὺς καὶ εἰς ταῖς
πηγαῖς τῶν νερῶν· καὶ ἔγινε
αἷμα.

5 Καὶ ἤκουσα τὸν ἀγγέλου
τῶν νερῶν ὅπου ἔλεγεν·
Δίκαιος· εἶσαι, Κύριε, ὅπου
εἶσαι, καὶ ἦσουν, καὶ ὁ
ὄντις, ὅτι ταῦτα ἐκρίνας·

6 Ὅτι αἷμα ἁγίων καὶ
προφητῶν ἔχουσαν, καὶ αἷμα
τὴν ἔδωκεν ἵνα πιῇσι· διατὶ
ἀξιοί εἶναι.

7 Καὶ ἤκουσα ἄλλον ἀπὸ
τὸ θυσιαστήριον ὅπου ἔλεγεν·
Ναί, Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντο-
κράτωρ, ἀληθινὰ καὶ δικαι-
αὶ εἶναι αἱ κρίσεις σου.

8 Καὶ ὁ τέταρτος ἄγγε-
λος ἔχουσε τὴν κοῦππᾶν τῇ
εἰς τὸν ἥλιον· καὶ τοῦ ἰδοῦ
ἵνα καυματίσῃ τὴν ἀνδρώπῃς
μὲν φωτίαν.

9 Καὶ ἰκαυματίσθησαν οἱ
ἄνθρωποι καῦμα μέγα, καὶ
ἰβλασφήμησαν τὸ ὄνομα τῶν

τοῦ Θεοῦ τοῦ ἔχοντος ἐξουσίαν ἐπὶ τὰς πληγαὺς ταύτας· καὶ οὐ μετενόησαν δοῦναι αὐτῷ δόξαν.

10 Καὶ ὁ πέμπτος ἄγγελος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ θηρίου· καὶ ἐγένετο ἡ βασιλεία αὐτῆς ἰσχυρομένη· καὶ ἡμασσωτο τὰς γλώσσας αὐτῶν ἐκ τοῦ πόνου,

11 Καὶ ἐβλασφήμησαν τὸν Θεὸν τὸν ἔρανον ἐκ τῶν πόνων αὐτῶν καὶ ἐκ τῶν ἰλκῶν αὐτῶν καὶ ἡ μετενόησαν ἐκ τῶν ἔργων αὐτῶν.

12 Καὶ ὁ ἕκτος ἄγγελος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτῆς ἐπὶ τὸν ποταμὸν τὸν μέγαν τὸν Εὐφράτην· καὶ ἐξηράνθη τὸ ὕδωρ αὐτῆς, ἵνα ἰτοιμασθῇ ἡ ὁδὸς τῶν βασιλέων τῶν ἀπὸ ἀνατολῶν ἕως.

13 Καὶ εἶδον ἐκ τῆς σόματος τοῦ δράκοντος καὶ ἐκ τοῦ σώματος τοῦ θηρίου καὶ ἐκ τοῦ σώματος τοῦ ψευδοπροφήτου πνεύματα ἄκάθαρτα ὅμοια βατράχοις·

14 Εἰσὶ γὰρ πνεύματα δαιμόνων ποιῶντα σημεῖα ἃ ἐκπορεύεται ἐπὶ τῆς βασιλείας τῆς γῆς καὶ τῆς οἰκουμένης ὅλης, συναγαγεῖν αὐτὰς εἰς πόλεμον τῆς ἡμέρας ἐκείνης τῆς μεγάλης τοῦ Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος.

Θεοῦ, ὅπου ἔχει ἐξουσίαν εἰς ταῖς πληγαῖς ἐν ταῖς· καὶ διὸ ἐμετενόησαν ἐὰν τοῦ δώσουν δόξαν.

10 Καὶ ὁ πέμπτος ἄγγελος ἔχουσι τὴν κοῦππᾶν τὴν εἰς τὸν θρόνον τοῦ θηρίου· καὶ ἔγινεν ἡ βασιλεία ταυ καταμαυρισμένη· καὶ ἡμασσωσαν ταῖς γλώσσαις τῆς ἀπὸ τὸν πόνον τῆς,

11 Καὶ ἐβλασφήμησαν τὸν Θεὸν τοῦ ἔρανοῦ ἀπὸ τὸν πόνον τῆς, καὶ ἀπὸ ταῖς πληγαῖς τῆς, καὶ διὸ ἐμετενόησαν ἀπὸ τὰ ἔργα τῆς.

12 Καὶ ὁ ἕκτος ἄγγελος ἔχουσι τὴν κοῦππᾶν τὴν εἰς τὸν ποταμὸν τὸν μέγαν τὸν Εὐφράτην· καὶ ἐξηράνθη τὸ νερόν τῆς, διὰ ἵνα ἰτοιμασθῇ ἡ γὰρ τῶν βασιλέων ὅπου εἶναι ἀπὸ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου.

13 Καὶ εἶδα ἀπὸ τὸ σόμα τῆς δράκοντος, καὶ ἀπὸ τὸ σόμα τῆς θηρίου, καὶ ἀπὸ τὸ σόμα τῆς ψευδοπροφήτου τρία πνεύματα ἀκάθαρτα, ὡσαν βατράχους·

14 Διατὶ εἶναι πνεύματα δαιμονικά ὅπου κάμνησι σημεῖα καὶ πηγαίνουσιν εἰς τῆς βασιλείας τῆς γῆς καὶ ὅλης τῆς οἰκουμένης, ἵνα τῆς συμμαχέωσιν εἰς τὸν πόλεμον τῆς μεγάλης ἡμέρας ἐκείνης τῆς Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος.

15 (Ἰδὼ, ἔρχομαι ὡς κλέπτης· μακάριος ὁ γρηγορῶν, καὶ τηρῶν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἵνα μὴ γυμνὸς περιπατῇ, καὶ βλέπωσι τὴν ἀσχημοσύνην αὐτοῦ.)

16 Καὶ συνήγαγεν αὐτὰς εἰς τὸν τόπον τὸν καλούμενον Ἑβραϊστὶ Ἀρμαγεδδών.

17 Καὶ ὁ ἑβδόμος ἄγγελος ἐξέχευ τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τὸν αἶρα· καὶ ἐξῆλθε φωνὴ μεγάλη ἀπὸ τοῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου, ἀπὸ τοῦ θρόνου, λέγουσα· Γέγονε.

18 Καὶ ἰγίνοντο φωναὶ καὶ βρονταὶ καὶ ἄγραπαί, καὶ σεισμός ἰγίνετο μέγας, οἷον οὐκ ἰγένετο ἂν οἱ ἄνθρωποι ἰγίνοντο ἐπὶ τῆς γῆς, τετακῆνται σεισμός ἔτω μέγας.

19 Καὶ ἰγένετο ἡ πόλις ἡ μεγάλη εἰς τρία μέρη, καὶ αἱ πόλεις τῶν ἰθιῶν ἔπισαν. Καὶ βαβυλὼν ἡ μεγάλη ἐμνήσθη ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, δοῦναι αὐτῇ τὸ ποτήριον τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ.

20 Καὶ πᾶσα ἡ σὺν ἔφυγε, καὶ ὅρη ἐχρησθήσαν.

21 Καὶ χάλαζα μεγάλη ὡς ταλαντιαία καταβαίνει ἐκ τοῦ ἁγίου ἐπὶ τῆς ἀνθρώπου· καὶ ἔβλασφῆμῃσαν οἱ ἄνθρωποι τὸν Θεὸν ἐκ τῆς

15 (Νὰ, ὅπου ἔρχομαι ὡς κλέπτης· μακάριος ὁ ποῦ εἶναι ἑυπνός, καὶ φυλάγει τὰ φορέματά του, διὰ νὰ μὴ περιπατῇ γυμνός, καὶ βλέπεται ἡ ἐντροπή του.)

16 Καὶ τὰς ἐσυμμάζωξεν εἰς τὸν τόπον ὅπου καλεῖται Ἑβραϊκῶς Ἀρμαγεδδών.

17 Καὶ ὁ ἑβδόμος ἄγγελος ἔχυσεν τὴν κοῦππὴν τοῦ εἰς τὸν αἶρα· καὶ ἐγένετο φωνὴ μεγάλη ἀπὸ τοῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου, καὶ ἔλεγεν· Ἐγένετο.

18 Καὶ ἰγίνονταν φωναὶ καὶ βρονταὶ καὶ ἄγραπαί, καὶ σεισμός ἔγενετο μέγας, ὅπου δὲν ἔγινεν ἂν ἰγίνηκαν οἱ ἄνθρωποι εἰς τὴν γῆν, τέτοιαις λογῆς σεισμός ἔτρετο μέγας.

19 Καὶ ἔγινεν ἡ πόλις ἡ μεγάλη εἰς τρία μερικὰ, καὶ αἱ πόλεις τῶν ἰθιῶν ἔπισαν. Καὶ ἡ βαβυλὼν ἡ μεγάλη ἐμνημόσθη ὁμολογῶσα εἰς τὸν Θεόν, νὰ τῆς δοθῇ τὸ ποτήριον τοῦ κρασίου τοῦ θυμοῦ τῆς ὀργῆς του.

20 Καὶ κάθε ἡσὶ ἐφυγε, καὶ ὅρη δὲν ἐχρησθήσαν.

21 Καὶ χάλαζα μεγάλη ὡς βάρετα· ταλάντην, ἐκατέβαινε ἀπὸ τοῦ ἁγίου εἰς τῆς ἀνθρώπου· καὶ ἔβλασφῆμῃσαν οἱ ἄνθρωποι τὸν Θεὸν ἀπὸ τῆς

πληγῆς τῆς χαλάζης, ὅτι μεγάλη ἐστὶν ἡ πληγὴ αὐτῆς σφόδρα.

πληγὴν τῆς χαλάζης, ὅτι μεγάλη ἦεν ἡ πληγὴ τῆς κατὰ πολλά.

Κεφ. ιζ'. 17.

ΚΑΙ' ἦλθεν εἰς ἐκ τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων τῶν ἔχόντων τὰς ἑπτὰ φιάλας, καὶ ἐλάλησε μετ' ἐμοῦ, λέγων μοι· Διῶρο, δείξω σοι τὸ κρῖμα τῆς πόρνῆς τῆς μεγάλης, τῆς καθήμενης ἐπὶ ὕδατων τῶν πολλῶν.

2 Μὲθ' ἧς ἐπόρνευσαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ ἡμεθύσθησαν ἐκ τοῦ οἴνου τῆς πορνείας αὐτῆς οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν.

3 Καὶ ἀπήνεγκέ με εἰς ἔρημον ἐν πνεύματι· καὶ εἶδον γυναῖκα καθήμενην ἐπὶ θηρίον κόκκινον, γέμον ὀνομάτων βλασφημίας, ἔχον κεφαλὰς ἑπτὰ καὶ κέρατα δέκα.

4 Καὶ ἡ γυνὴ ἡ περιβεβλημένη πορφύρεα καὶ κόκκινω, καὶ κεχρυσωμένη χρυσῷ καὶ λίθω τιμίῳ καὶ μαργαρίταις, ἔχουσα χρυσὸν ποτήριον ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς, γέμον βδελυγμάτων καὶ ἀκαθάρτητος πορνείας αὐτῆς,

ΚΑΙ' ἦλθεν ἕνας ἀπὸ τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων, ὅπου εἶχασιν αἱ ἑπτὰ κήπαι, καὶ ἐλάλησε μαζύ μου, λέγωντάς μου· Ἐλα, δέλω σοῦ δεῖξαι τὸ κρῖμα τῆς πόρνῆς τῆς μεγάλης, ὅπου κάθεται ἀπάνω εἰς τὰ πολλά νερά.

2 Ἀντάμα μὲ τὴν ὁποίαν ἐπόρνευσαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ ἡμεθύσθησαν ἀπὸ τὸ κρῖμα τῆς πορνείας τῆς ἐκείνῃς ὅπως κατοικῶσι τὴν γῆν.

3 Καὶ ἐπῆρε καὶ ἔφερε με μὲ τὸ πνεῦμα εἰς τὴν ἔρημον· καὶ εἶδα γυναῖκα ὅπως ἐκάθεται ἀπάνω εἰς ἕνα θηρίον κόκκινον, τὸ ὅποσον ἦτον γεμάτων ὀνόματα βλασφημίας, καὶ εἶχε ἑπτὰ κεφαλαῖς καὶ δέκα κέρατα.

4 Καὶ ἡ γυναῖκα ὅπου ἦτον ἐνδυμένη τὴν πορφύρεαν καὶ τὸ κόκκινον, καὶ ὅπου ἦτον περιχρυσωμένη μὲ χρυσάφι καὶ μὲ λίθους πολυτιμαῖς καὶ μαργαριτάρια, ἐκράτει εἰς τὸ χεῖρ της χρυσὸν ποτήρι, γεμάτον συκχαστίαις καὶ ἀκαθαρσίαις τῆς πορνείας της,

4 Y 3

5 Καὶ ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτῆς ὄνομα γεγραμμένον· Μυστήριον· Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, ἡ μήτηρ τῶν πορνῶν καὶ τῶν βδελυγμάτων τῆς γῆς.

6 Καὶ εἶδον τὴν γυναῖκα μεθύουσαν ἐκ τοῦ αἵματος τῶν ἁγίων, καὶ ἐκ τοῦ αἵματος τῶν μαρτύρων Ἰησοῦ. Καὶ ἰδαύμασα, ἰδὼν αὐτήν, θάυμα μέγα.

7 Καὶ εἶπέ μοι ὁ ἄγγελος· Διατί ἰδαύμασας; ἐγὼ σοι ἔρῳ τὸ μυστήριον τῆς γυναίκος καὶ τοῦ θηρίου τοῦ βασιλεύοντος αὐτήν, τὰ ἔχοντος τὰς ἐπτά κεφαλὰς καὶ τὰ δέκα κέρατα.

8 Θηρίον ὃ εἶδες, ἦν, καὶ οὐκ ἔστι, καὶ μέλλει ἀνασταίνειν ἐκ τῆς ἄβυσσος, καὶ εἰς ἀπώλειαν ὑπάγει· καὶ θανατώσονται οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς, ὃν ἔγγραπται τὰ ὀνόματα ἐπὶ τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, βλέποντες τὸ θηρίον ὃ, τι ἦν, καὶ οὐκ ἔστι, καί περ ἔστιν.

9 Ὡς ὁ υἱὸς ὃ ἔχων σοφίαν. Αἱ ἐπτά κεφαλὰί, ὅσῃ εἰσὶν, ἐπτά, ὅπου ἡ γυνὴ κάθηται ἐπ' αὐτῶν.

10 Καὶ βασιλεῖς ἐπτά εἰσιν· οἱ πέντε ἔπεσαν, καὶ ὁ εἷς ἔστιν, ὃ ἄλλος ἔπω

5 Καὶ ἀπάνω εἰς τὸ μέτωπόν της εἶχεν ὄνομα γεγραμμένον· Μυστήριον· Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, ἡ μήτηρ τῶν πορνῶν καὶ τῶν συγκαμάτων τῆς γῆς.

6 Καὶ εἶδα τὴν γυναῖκα καὶ ἐμέθα ἀπὸ τοῦ αἵματος τῶν ἁγίων, καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος τῶν μαρτύρων τοῦ Ἰησοῦ. Καὶ ἰδαύμασα, ὡς ἂν τὴν εἶδα, μέγαλον θαῦμα.

7 Καὶ εἶπέ μοι ὁ ἄγγελος· Διατί ἰθαύμασας; ἐγὼ θήσω σὺ εἰπέ τὸ μυστήριον τῆς γυναίκας καὶ τοῦ θηρίου ὁποῦ τὴν βασιλεύει, καὶ ἔχει τὰ ἐπτά κεφαλὰ καὶ τὰ δέκα κέρατα.

8 Τὸ θηρίον ὅπου εἶδες, ἦτον, καὶ δὴν εἶναι, καὶ μέλλει ἔα ἀνέβῃ ἀπὸ τῆς ἄβυσσος, καὶ παγαίνει εἰς τὴν ἀπώλειαν· καὶ θίλει θανατῶσαι ἑκάστοις ὅπου κατοικεῖσιν ἀπάνω εἰς τὴν γῆν, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα δὴν εἶναι γεγραμμένα εἰς τὸ κατάφορον τῆς ζωῆς ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, βλέποντες τὸ θηρίον, τὸ ὅποιον ἦτον, καὶ δὴν εἶναι, ἀγκαλὰ καὶ ἔα εἶναι.

9 Ἐδῶ εἶναι ὁ υἱὸς ὅπου ἔχει σοφίαν. Αἱ ἐπτά κεφαλὰί εἰναι ἐπτά βεῖνα, ἐκεῖ ὅπου κάθηται ἡ γυναῖκα ἀπάνω εἰς αὐτά.

10 Καὶ εἶναι ἐπτά βασιλεῖς· οἱ πέντε ἔπεσαν, καὶ ὁ ἕνα εἶναι, ὁ ἄλλος ἀκόμα δὴν ἦλθε

ἤλθῃ, καὶ ὅταν ἔλθῃ, ὀλίγον
αὐτὸν δεῖ μέναι.

11 Καὶ τὸ θηρίον ὃ ἦν, καὶ
οὐκ ἔστι, καὶ αὐτὸς ὕδωός ἐστι,
καὶ ἐκ τῶν ἑπτὰ ἐστι, καὶ εἰς
ἀπώλειαν ὑπάγει.

12 Καὶ τὰ δέκα κέρατα
ἃ εἶδες, δέκα βασιλεῖς εἰσιν,
οἵτινες βασιλείαν ἔπυ ἔλαβον,
ἀλλ' ἐξουσίαν ὡς βασιλεῖς
μίας ὥραν λαμβάνουσι μετὰ
τοῦ θηρίου.

13 Οὗτοι μίαν γνώμην
ἔχουσι καὶ τὴν δύναμιν καὶ
τὴν ἐξουσίαν ἑαυτῶν τῷ θηρίῳ
διαδιδώσουσιν.

14 Οὗτοι μετὰ τοῦ ἄρion
πολεμήσουσι, καὶ τὸ ἄριον
νικήσει αὐτούς, ὅτι Κύριος
κυρίων ἐστὶ καὶ βασιλεὺς
βασιλείων· καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ,
κλητοὶ καὶ ἐκλεκτοὶ καὶ
πιστοί.

15 Καὶ λέγει μοι· Τὰ ὕδα-
τα ἃ εἶδες, ἃ ἡ πόρνη κάθη-
ται, λαοὶ καὶ ὄχλοι εἰσὶ, καὶ
ἔθνη καὶ γλῶσσαι.

16 Καὶ τὰ δέκα κέρατα
ἃ εἶδες ἐπὶ τὸ θηρίον, ἔσται
μισήσουσι τὴν πόρνην, καὶ
ἡρηνωμένην ποιήσουσιν αὐτὴν
καὶ γυμνὴν, καὶ τὰς σάρκας
αὐτῆς φάγονται, καὶ αὐτὴν
κατακαύσουσιν ἐν πυρὶ.

17 Ὁ γὰρ Θεὸς ἔδωκεν εἰς
τὰς καρδίας αὐτῶν ποιῆσαι

καὶ ὅταν ἔλθῃ, κάμει χρεῖα
καὶ γὰρ αὐτὸς ὀλίγον.

11 Καὶ τὸ θηρίον ὃπῃ ἦτον,
καὶ διὲν εἶναι, καὶ αὐτὸς εἶναι
ὕδωρος, καὶ εἶναι ἀπὸ τῆς ἑπτὰ,
καὶ ὑπάγει εἰς τὴν ἀπώλειαν.

12 Καὶ τὰ δέκα κέρατα
ὃπῃ εἶδες, δέκα βασιλεῖς εἶναι,
οἱ ὅποιοι ἀκόμῃ βασιλείαν δι-
ἐπῆραν, ἀλλὰ πέρουσιν ἀντά-
μα μὴ τὸ θηρίον ἐξουσίαν μίαν
ὥραν.

13 Ἐνῷτοι ἔχουσι μίαν
γνώμην, καὶ τὴν δύναμιν καὶ
τὴν ἐξουσίαν τῆς τῇ μεταδί-
δουσι τοῦ θηρίου.

14 Ἐνῷτοι θίλῃσι πολυμή-
σει ἀντάμα μὴ τὸ ἄριον, καὶ τὸ
ἄριον θίλῃ τῆς νικήσει, ὅτι εἶ-
ναι Αὐθέντης τῶν αὐθεντῶν
καὶ βασιλεὺς τῶν βασιλείων·
καὶ ἐκείνοι ὃπῃ εἶναι ἀντάμα
μετ' αὐτὸν, εἶναι καλισμένοι
καὶ διαλεγμένοι καὶ πιστοί.

15 Καὶ λέγει μοι· Τὰ νερά
ὃπῃ εἶδες, ἐκεῖ ὃπῃ κάθεται ἡ
πόρνη εἶναι λαοὶ καὶ ὄχλοι,
καὶ ἔθνη καὶ γλῶσσαι.

16 Καὶ τὰ δέκα κέρατα
ὃπῃ εἶδες εἰς τὸ θηρίον, ἐνῷτοι
θίλῃσι μισήσει τὴν πόρνην, καὶ
θίλῃσι τὴν κάμει ἔρημον καὶ
γυμνὴν, καὶ θίλῃσι φάγει τὰ
κρέατά της, καὶ αὐτὴν θίλῃ
τὴν κατακαύσει μέσα εἰς τὴν
φωτίαν.

17 Διὰ τὸ ὅτι Θεὸς ἔδωκεν εἰς
ταῖς καρδίαις των καὶ κάμῃσι

τὴν γνώμην αὐτῆ, καὶ ποιῆσαι μίαν γνώμην, καὶ δύναι τὴν βασιλείαν αὐτῶν τῷ θηρίῳ ἄχρι τελεσθῇ τὰ ῥήματα τῷ Θεῷ.

18 Καὶ ἡ γυνὴ ἣν εἶδες, ἴσθι ἡ πόλις ἡ μεγάλη ἡ ἔχουσα βασιλείαν ἐπὶ τῶν βασιλείων τῆς γῆς.

τὴν γνώμην τῶ, καὶ ἵνα κάμωσι μίαν γνώμην, καὶ ἵνα παραδώσῃ τὴν βασιλείαν τῆς εἰς τὸ θηρίον, ἕως ὅπῃ ἵνα τελευθῇσι τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ.

18 Καὶ ἡ γυναῖκα τὴν ὁποίαν εἶδες, εἶναι ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ὅπῃ ἔχει βασιλείαν ἀπάνω εἰς τῆς βασιλείας τῆς γῆς.

Κιφ. ιη'. 18.

ΚΑΙ μετὰ ταῦτα εἶδον ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ ἑρανοῦ, ἔχοντα ἐξουσίαν μεγάλην· καὶ ἡ γῆ ἠφωτίσθη ἐκ τῆς δόξης αὐτῆ.

2 Καὶ ἔκραξεν ἐν ἰσχύϊ, φωνῇ μεγάλῃ, λέγων· Ἐπείσεν, ἔπείσεν Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, καὶ ἐγένετο κατοικήτηριον δαιμόνων, καὶ φυλακὴ πάντος πνεύματος ἀκαδάργου, καὶ φυλακὴ πάντος ὀνείδος ἀκαδάργου καὶ μεμισημένου·

3 Ὅτι ἐκ τῶ οἴου τῷ θυμῷ τῆς πορείας αὐτῆς πύσωκε πάντα τὰ ἔθνη, καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς μετ' αὐτῆς ἐπόρευσαν, καὶ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς ἐκ τῆς δυνάμεως τοῦ γρήγορος αὐτῆς ἐπλήττησαν.

4 Καὶ ἤκουσα ἄλλην φωνὴν ἐκ τοῦ ἑρανοῦ, λέγουσαν· Ἐξέλθιτε ἐξ αὐτῆς ὁ λαός μου, ἵνα μὴ συγκοινωνήσῃτε

ΚΑΙ ὕψιμα ἀπὸ τῆτα εἶδα ἄγγελον ὅπῃ ἐκατίβαι· νιν ἀπὸ τῶν ἑρανοῦ, καὶ εἶχεν ἐξουσίαν μεγάλην· καὶ ἡ γῆ ἠφωτίσθη ἀπὸ τῆς δόξης τῆς.

2 Καὶ ἔκραξε μὲ δύναμιν, μεγάλην φωνῇ, λέγωντας· Ἐπείσεν, ἔπείσεν ἡ Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, καὶ ἔγινε κατοικητήριον τῶν δαιμόνων, καὶ φυλακὴ καὶ πνεύματος ἀκαδάργου, καὶ φυλακὴ καὶ λογῆς ὀνείδος ἀκαδάργου καὶ μεμισημένου·

3 Ὅτι ἀπὸ τὸ κρασί τῷ θυμῷ τῆς πορείας τῆς ἐπώτισεν ὅλα τὰ ἔθνη, καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ἀντάμα μετ' αὐτὴν ἐπόρευσαν, καὶ οἱ πραγματευτάδες τῆς γῆς ἐπλήττησαν ἀπὸ τῆς δυνάμιν τῆς ἀσωτίας τῆς.

4 Καὶ ἤκουσα ἄλλην φωνὴν ἀπὸ τῶν ἑρανοῦ, ὅπῃ ἔλεγεν· Εὐγὰτε ἀπ' αὐτῆς ὁ λαός μου, διὰ ἵνα μὴ συγκοινωνήσῃτε εἰς

ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῆς, καὶ ἵνα μὴ λάβῃτε ἐκ τῶν πληγῶν αὐτῆς.

5 Ὅτι ἠκολούθησαν αὐτῆς αἱ ἁμαρτίαι ἄχρι τοῦ ἑρανοῦ, καὶ ἐμνημόνευσεν ὁ Θεὸς τὰ ἀδικήματα αὐτῆς.

6 Ἀποδοτε αὐτῇ ὡς καὶ αὐτὴ ἀπέδωκεν ὑμῖν, καὶ διπλώσατε αὐτῇ διπλᾶ κατὰ τὰ ἔργα αὐτῆς· ἐν τῷ ποτηρίῳ ᾧ ἐκίρασε, κηράσατε αὐτῇ διπλᾶ·

7 Ὅσα ἐδόξαsen ἑαυτὴν καὶ ἐγρηκίασε, τοσούταν δότε αὐτῇ βασανισμὸν καὶ πένθος· ὅτι ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς λέγει· Κάθουμαι βασίλισσα, καὶ χηρὰ οὐκ εἰμί, καὶ πένθω· ἢ μὴ ἴδω·

8 Διὰ τοῦτο ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἔξωσι αἱ πληγαὶ αὐτῆς, θάνατος καὶ πένθος καὶ λιμός· καὶ ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται, ὅτι ἰσχυρὸς Κύριος ὁ Θεὸς ὁ κρῖνων αὐτήν.

9 Καὶ κλαύσονται αὐτήν καὶ κόψονται ἐπ' αὐτῇ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, οἱ μετ' αὐτῆς πορεύσαντες καὶ σκηκίσαντες, ὅταν βλέπωσι τὸν καπνὸν τῆς πυρώσεως αὐτῆς,

10 Ἀπὸ μακρόθεν ἐγρηκίετε, διὰ τὸν φόβον τοῦ βασανισμοῦ αὐτῆς, λέγοντες· Οὐαὶ, ἔαι, ἢ πόλις ἡ μεγάλη, βαβυλὼν ἡ πόλις ἡ ἰσχυρὰ,

ταῖς ἁμαρτίαις τῆς, καὶ διὰ τὰ μὴ ὑπάγετε ἀπὸ ταῖς πληγαῖς τῆς·

5 Ὅτι ἔφθασαν αἱ ἁμαρτίαις τῆς ἕως εἰς τὸν ἑρανό, καὶ ἰδυμῆθη ὁ Θεὸς τὰ ἀδικήματά τῆς.

6 Ἀποδοτε τῆς, καθὼς καὶ αὐτὴ σᾶς ἀπέδωκε, καὶ διπλώσετέ τιν διπλᾶ κατὰ τὰ ἔργα τῆς· μὴ τὸ ποτήρι ὅπου ἐκίρασε, κηράσετέ τιν διπλᾶ·

7 Ὅσα ἰδόξεσε τοῦ λόγου τῆς, καὶ ἀσώτησε, τόσοι βασανισμὸν καὶ πένθος ἐὰν τῆς δώσετε· ὅτι μίσα εἰς τὴν καρδίαν τῆς λέγει· Κάθουμαι βασίλισσα, καὶ χηρὰ δὲν εἶμαι, καὶ λύπη δὲν θέλω εἶδῃ·

8 Διὰ τοῦτο μίαν ἡμέραν θέλυσιν ἴλην αἱ τιμωρίαι τῆς, θάνατος, καὶ πένθος, καὶ πείνα· καὶ μὴ φωτίαν θέλει κατακαῆ, ὅτι δυνατὸς εἶναι Κύριος ὁ Θεός, ὅπου μέλλει νὰ τὴν κρίνῃ.

9 Καὶ θέλυσιν τὴν κλαύσει, καὶ θέλυσιν λυπηθῇ εἰς αὐτήν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, ἐκείνοι ὅπου ἐπόρευσαν μετ' αὐτῆς καὶ ἀσέληγσαν, ὅταν θέλυσιν εἶδῃ τὸν καπνὸν τῆς πυρώσεως τῆς,

10 Στεκαίμην ἀπὸ μακρόθεν, διὰ τὸν φόβον τοῦ βασανισμοῦ τῆς, λέγοντες· Ἀειλύμενοι, αειλύμενοι, ἢ πόλις ἡ μεγάλη, βαβυλὼν ἡ πόλις ἡ δυνατὴ,

ὅτι ἐν μιᾷ ὥρᾳ ἤλθεν ἡ κρίσις σου.

11 Καὶ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς κλαίουσι καὶ πενθεῖσιν ἰπ' αὐτῇ, ὅτι τὸν γόμον αὐτῶν ὁδὸς ἀγοράζει οὐκέτι·

12 Γόμον χρυσῷ καὶ ἄργύρῳ, καὶ λίθῳ τιμίῳ καὶ μαργαρίτῳ, καὶ βύσσῳ καὶ πορφύρᾳ, καὶ σπικῷ καὶ κοκκίῳ· καὶ πᾶν ξύλον θύϊον, καὶ πᾶν σκιῦθ' ἐλεφάντινον, καὶ πᾶν σκιῦθ' ἐκ ξύλου τιμιωτάτου καὶ χαλκῷ καὶ σιδήρῳ καὶ μαρμάρῳ·

13 Καὶ κινάμωμον, καὶ θυμιάματα, καὶ μύρον, καὶ λίβανον, καὶ ὄνον, καὶ ἔλαιον, καὶ σιμίδαλιν, καὶ σῖτον, καὶ κτήνη, καὶ πρόβατα· καὶ ἵππων, καὶ ῥιδῶν, καὶ σωματῶν· καὶ ψυχὰς ἀνθρώπων.

14 Καὶ ἡ ὁπώρα τῆς ἐπιθυμίας τῆς ψυχῆς σου ἀπῆλθεν ἀπὸ σοῦ, καὶ πάντα τὰ λιπαρὰ καὶ τὰ λαμπρὰ ἀπῆλθεν ἀπὸ σοῦ, καὶ οὐκέτι ἐστὶ μὴ εὐρέσῃς αὐτά.

15 Οἱ ἔμποροι τῶν τούτων οἱ πληθήσαντες ἀπ' αὐτῆς, ἀπὸ μακρόθεν ῥήσονται, διὰ τὸν φόβον τοῦ βασανισμοῦ αὐτῆς, κλαίοντες καὶ πενθεῖντες,

16 Καὶ λέγοντες· Οὐαὶ, οὐαὶ, ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἡ περιβεβλημένη βύσσινον καὶ

ὅτι εἰς μίαν ὥραν ἤλθεν ἡ κρίσις σου.

11 Καὶ οἱ πραγματιυτάδης τῆς γῆς κλαίουσι καὶ λυπῶνται εἰς αὐτήν, ὅτι τὸ φόβημά της κακίς πλέον δὲν τὸ ἀγοράζει·

12 Τὸ φόβημά, λέγω, τοῦ χρυσαφίου καὶ τοῦ ἀσημί, καὶ λίθων τιμίων καὶ μαργαριτῶν, καὶ βύσσου καὶ πορφύρας, καὶ μεταξοῦ καὶ κοκκίῳ· καὶ κάθε ξύλον θυμιαματικόν, καὶ κάθε ἀγγεῖον ἐλεφάντινον, καὶ κάθε ἀγγεῖον ἀπὸ ξύλου τιμιωτάτου καὶ ἀπὸ χαλκῶμα, καὶ σιδήρον καὶ μάρμαρον·

13 Καὶ κανίλα, καὶ θυμιάματα, καὶ μύρον, καὶ λίβανος, καὶ κρεσὶ, καὶ λάδι, καὶ σημιδάλη, καὶ σιτάρι, καὶ ζῶα, καὶ πρόβατα· καὶ ἄλογα, καὶ ἀμάξια, καὶ κορμιά· καὶ ψυχὰς ἀνθρώπων.

14 Καὶ τὸ παρικὸν τῆς ἐπιθυμίας τῆς ψυχῆς σου ἐπίρασιν ἀπὸ εἰσέα, καὶ ἔλα τὰ λιπαρὰ καὶ τὰ λαμπρὰ ἐπίρασιν ἀπὸ εἰσέα, καὶ πλέον δὲν εὐρεῖς τὰ εὐρεῖ.

15 Οἱ πραγματευτάδης ἐτέων, ὅπῃ ἐπλήτυσαν ἀπ' αὐτῇ, θίλῃσι γαδῇ ἀπὸ μακρόθεν, διὰ τὸν φόβον τοῦ βασανισμοῦ της, κλαίοντες καὶ πενθεῖντες,

16 Καὶ λέγοντες· Ἀεὶλύμοι, αὐελύμονοι, ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἡ ἐνδυμένη βύσσινον

πορφυροῦν καὶ κόκκινον, καὶ
κεχυρωμένη ἐν χρυσῷ καὶ
λίθῳ τιμίῃ καὶ μαργαρίταις·
ὅτι μίᾳ ὥρᾳ ἡρημώθη ὁ
τοσοῦτος πλεῖτος.

17 Καὶ πᾶς κυβερνήτης,
καὶ πᾶς ἐπὶ τῶν πλοίων
ὁ ὁμιλῶν, καὶ αὐταὶ, καὶ
ὅσοι τὴν θάλασσαν ἐργά-
ζονται, ἀπὸ μακρόθεν ἐση-
σαν,

18 Καὶ ἔκραζον, ὁρῶντες
τὸν καπνὸν τῆς πυρώσεως
αὐτῆς, λέγοντες· Τίς ὁμοία
τῇ πόλει τῇ μεγάλῃ;

19 Καὶ ἔβαλον χῶν ἐπὶ
τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ
ἔκραζον κλαίοντες καὶ πεν-
θύντες, λέγοντες· Οὐαὶ, ἡμεῖς,
ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἐν ἣ
ἐπλήτησαν πάντες οἱ ἔχοντες
πλοῖα ἐν τῇ θαλάσῃ ἐκ τῆς
τιμιότητος αὐτῆς, ὅτι μίᾳ
ὥρᾳ ἡρημώθη.

20 Εὐφραίνε ἐπ' αὐτὴν
ὁ οὐρανὸς, καὶ οἱ ἄγιοι ἀπόστολοι
καὶ οἱ προφῆται, ὅτι ἔκρινεν ὁ
Θεὸς τὸ κρίμα ὑμῶν ἐξ αὐτῆς.

21 Καὶ ἤρην εἰς ἄγγελος
ἰσχυρὸς λίθον ὡς μύλον
μέγαν, καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν
θάλασσαν, λέγων· Οὕτως
ὁρμηματι βληθήσεται Βαβυ-
λών ἡ μεγάλη πόλις, καὶ
ὡς μὴ εὐρεθῇ ἔτι.

22 Καὶ φωνὴ κιθαρωδῶν

καὶ πορφυρά καὶ κόκκινον, καὶ
περιχυρωμένη μὲ χρυσάφι
καὶ πέτραις τίμιαις καὶ
μαργαρίταις· ὅτι μίαν ὥραν
ἡρημώθη ὁ τόσος πλεῖτος.

17 Καὶ ἕκαστος κυβερνήτης,
καὶ ὅλον τὸ πλῆθος ὅπου εἶναι
ἀπάνω εἰς τὰ καράβια, καὶ οἱ
αὐταὶ, καὶ ὅσοι ἐργάζονται
τὴν θάλασσαν, ἐξάθηκαν ἀπὸ
μακρὰ,

18 Καὶ ἔκραζαν, βλέποντες
τὸν καπνὸν τῆς πυρώσεως τῆς,
λέγοντες· Ποία ἦταν ὁμοία
τὴν πόλιν τὴν μεγάλην;

19 Καὶ ἔβαλον χῶμα εἰς
τὰ κεφάλιά τῆς, καὶ ἔκραζον
κλαίοντες καὶ ἀναστενάζοντες,
λέγοντες· Αἰελύμονον, αἰελύ-
μονον, ἡ πόλις ἡ μεγάλη, εἰς
τὴν ὅποιαν ἐπλήτησαν ἀπὸ
τὴν τιμιότητά τῆς ὅλοι ἐκεῖ-
νοι, ὅπου ἔχουσι καράβια εἰς
τὴν θάλασσαν, ὅτι μίαν ὥραν
ἡρημώθη.

20 Καίρεν εἰς αὐτὴν ὁ οὐρανὸς,
καὶ οἱ ἄγιοι ἀπόστολοι καὶ οἱ
προφῆται, ὅτι ἔκρινεν ὁ Θεὸς
τὸ κρίμα σὺς ἀπ' αὐτὴν.

21 Καὶ ἦν ἄγγελος ἰσχυρὸς
ἐποίησεν μίαν πέτραν
μεγάλην ὡσανύς πέτραν μύλου,
καὶ ἔρριξεν ἐν τῇ θαλάσ-
σαν, λέγωντας· Τοιοῦτως ὡς
μὴ ὁρμὴν θάλει ἐν χερσὶ Βαβυλῶν
ἡ πόλις ἡ μεγάλη, καὶ ὡς μὴ
εὐρεθῇ πλέον.

22 Καὶ φωνὴ ἰκνουῶν ὅπου

καὶ μουσικῶν καὶ αὐλητῶν,
καὶ σαλπιδῶν, ἢ μὴ ἀκκοδῇ
ἐν σοὶ ἔτι· καὶ πᾶς τεχνίτης
πάσης τέχνης ἢ μὴ εὐρεθῇ
ἐν σοὶ ἔτι· καὶ φωνὴ
μύλου ἢ μὴ ἀκκοδῇ ἐν σοὶ
ἔτι·

23 Καὶ φῶς λύχνου ἢ μὴ
φανῇ ἐν σοὶ ἔτι· καὶ φωνὴ
νυμφίου καὶ νύμφης ἢ μὴ
ἀκκοδῇ ἐν σοὶ ἔτι· ὅτι οἱ
ἔμποροὶ οὗ ἦσαν οἱ μεγιστᾶνες
τῆς γῆς, ὅτι ἐν τῇ φαρμακείᾳ
οὗ ἐπλανήθησαν πάντα τὰ
ἔθνη.

24 Καὶ ἐν αὐτῇ αἷμα
προφητῶν καὶ ἁγίων εὐρέθη,
καὶ πάντων τῶν ἐσφαγμένων
ἐπὶ τῆς γῆς.

παίξονταῖς κιθάραις, καὶ τῶν
μουσικῶν, καὶ ἐκείνων ὁπῶ ἀν-
λῶσι καὶ σαλπιδῶσι, ἵνα μὴ
ἀκκοδῇ εἰς ἰσεία πλέον· καὶ
κάθε τεχνίτης κάθε λογῆς
τέχνης, ἵνα μὴ εὐρεθῇ εἰς ἰσεία
πλέον· καὶ φωνὴ τοῦ μύλου ἵνα
μὴ ἀκκοδῇ εἰς ἰσεία πλέον·

23 Καὶ φωτιά λύχνου ἵνα
μὴ φανῇ εἰς ἰσεία πλέον· καὶ
φωνὴ νυμφίου καὶ νύμφης ἵνα
μὴ ἀκκοδῇ εἰς ἰσεία πλέον·
ὅτι αἱ πραγματευτάδες οὗ
ἦσαν οἱ μεγιστᾶνες τῆς γῆς·
ὅτι εἰς τὴν μαγειρίαν οὗ ἐπλαν-
ήθησαν ὅλα τὰ ἔθνη.

24 Καὶ μέσα εἰς αὐτὴν
εὐρέθη τὸ αἷμα τῶν προφητῶν
καὶ ἁγίων, καὶ ὧν ἐκκένων
ὁποῦ ἐσφάγησαν ἀπάνω εἰς
τὴν γῆν.

Κεφ. 19. 19.

ΚΑΙ μετὰ ταῦτα ἤκουσα
ὡς φωνὴν ὄχλου πολλῷ
μεγάλῃ ἐν τῷ ἕραινῳ, λέγον-
τος· Ἀλληλούϊα· ἡ σωτηρία,
καὶ ἡ δόξα, καὶ ἡ τιμὴ,
καὶ ἡ δύναμις Κυρίῳ τῷ
Θεῷ ἡμῶν·

2 Ὅτι ἀληθιναὶ καὶ
δικαίαι αἱ κρίσεις αὐτῷ· ὅτι
ἔκρινε τὴν πόρνην τὴν μεγάλην,
ἣτις ἐφθέρη τὴν γῆν ἐν τῇ
πορρείᾳ αὐτῆς, καὶ ἐξεδίκησε
τὸ αἷμα τῶν δούλων αὐτοῦ ἐκ
τῆς χειρὸς αὐτῆς.

ΚΑΙ ἔσται φωνὴν μεγάλην
πολλῷ ὄχλῳ εἰς τὸν ἕρανόν,
ὁπῶ ἔλεγον· Ἀλληλούϊα· ἡ
σωτηρία, καὶ ἡ δόξα, καὶ ἡ
τιμὴ, καὶ ἡ δύναμις εἰς τὸν
Κύριον τὸν Θεόν μας·

2 Ὅτι ἀληθιναῖς καὶ
δικαίαις εἶναι αἱ κρίσεις τῷ
ὅτι ἔκρινε τὴν πόρνην τὴν με-
γάλην, ἣ ὅποια ἐχάλασε τὴν
γῆν μὴ τὴν πορεύειν τῆς, καὶ
ἐξεδίκησε τὸ αἷμα τῶν δούλων
τῶν ἀπὸ τοῦ χεῖρος τῆς.

3 Καὶ δεύτερον εἶρεσαν Ἀλληλῆϊα. Καὶ ὁ καπνὸς αὐτῆς ἀναβαίνει εἰς τὴς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

4 Καὶ ἔπρσαν οἱ πρεσβύτεροι οἱ εἴκοσι καὶ τέσσαρες, καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα, καὶ προσεκύνησαν τῷ Θεῷ τῷ καθήμενῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου, λέγοντες Ἀμήν Ἀλληλῆϊα.

5 Καὶ φωνὴ ἐκ τοῦ θρόνου ἐξηλθε, λέγουσα Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἡμῶν πάντες οἱ δούλοι αὐτοῦ, καὶ οἱ φοβούμενοι αὐτόν, καὶ οἱ μικροὶ καὶ οἱ μεγάλοι.

6 Καὶ ἤκουσα ὡς φωνὴν ὄχλου πολλοῦ, καὶ ὡς φωνὴν ὁδῶν πολλῶν, καὶ ὡς φωνὴν βροντῶν ἰσχυρῶν, λεγόντων Ἀλληλῆϊα ὅτι ἐβασίλευσε Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ.

7 Χαίρωμεν καὶ ἀγαλλιάμεθα, καὶ δῶμεν τὴν δόξαν αὐτοῦ ὅτι ἦλθεν ὁ γάμος τῷ ἁγίῳ, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἡτοίμασεν ἑαυτήν.

8 Καὶ ἰδὲθι αὐτῇ ἵνα περιβάληται βύσσινον καθαρὸν καὶ λαμπρὸν τὸ γὰρ βύσσινον τὰ δικαιώματά ἐστι τῶν ἁγίων.

9 Καὶ λέγει μοι Γράψον Μακάριοι οἱ εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ γάμου τοῦ ἁγίου κεκλημένοι.

3 Καὶ δεύτερον εἶπαν Ἀλληλῆϊα. Καὶ ὁ καπνὸς τῆς ἀναβαίνει εἰς τὴς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

4 Καὶ ἔπρσαν οἱ πρεσβύτεροι οἱ εἴκοσι τέσσαρες, καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα, καὶ ὑποσκύνησαν τὸν Θεὸν ὑποὶ ἐκάθετον ὑπὸ τὸν θρόνον, λέγοντες Ἀμήν Ἀλληλῆϊα.

5 Καὶ φωνὴ εὐγῆκεν ἀπὸ τὸν θρόνον, καὶ ἔλεγεν Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν μας πάντες οἱ δούλοι αὐτοῦ, καὶ ὅσοι τὸν φοβῶσθε, μικροὶ τε καὶ μεγάλοι.

6 Καὶ ἤκουσα ὡσαν φωνὴν πολλῶν ὄχλου, καὶ ὡσαν φωνὴν νερῶν πολλῶν, καὶ ὡσαν φωνὴν βροντῶν δυνατῶν, ὅπῃ ἔλεγαν Ἀλληλῆϊα ὅτι ἐβασίλευσε Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ.

7 Ὡς χαροῦμεν καὶ ὡς ἀγαλλιασσοῦμεν, καὶ ὡς τοῦ δώσωμεν δόξαν ὅτι ἦλθεν ὁ γάμος τοῦ ἁγίου, καὶ ἡ γυναῖκά τε ἡτοίμασε τοῦ λόγου τῆς.

8 Καὶ τῆς ἰδὲθι νὰ ἐνδύθῃ βύσσινον καθαρὸν καὶ λαμπρὸν διὰ τὸ βύσσινον εἶναι τὰ δικαιώματα τῶν ἁγίων.

9 Καὶ λέγει μοι Γράψον, Μακάριοι οἱ καλεσμένοι εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ γάμου τοῦ ἁγίου.

Καὶ λέγει μοι· Οὗτοι οἱ λόγοι ἀληθινοὶ εἰσι τοῦ Θεοῦ.

10 Καὶ ἔπισον ἔμπροσθεν τοῖς ποδῶν αὐτῷ προσκυνῆσαι αὐτῷ· καὶ λέγει μοι· Ὅρα μὴ· σύνδελός σε εἰμι καὶ τῶν ἀδελφῶν σε τῶν ἐχόντων τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ τῷ Θεῷ προσκύνησον· ἡ γὰρ μαρτυρία τοῦ Ἰησοῦ, ἐστὶ τὸ πνεῦμα τῆς προφητείας.

11 Καὶ εἶδον τὸν ἕραιον ἀνεωγμένον, καὶ ἰδὼν ἵππῳ λευκός, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτὸν καλεῖται· πειρὸς καὶ ἀληθινός, καὶ ἐν δικαιοσύνῃ κρίνει καὶ πολεμεῖ.

12 Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῷ ὡς φλόξ πυρὸς, καὶ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῷ διαδήματα πολλὰ· ἔχων ὄνομα γεγραμμένοι ὃ ἑδεῖς εἶδεν εἰ μὴ αὐτός·

13 Καὶ περιβεβλημένος ἱμάτιον βεβαρμένον αἵματι· καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ· Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ.

14 Καὶ τὰ γράτιύματα τὰ ἐν τῷ ἕρατι ἠκολούθει αὐτῷ ὅφ' ἵπποις λευκοῖς, ἐνδιδυμένοι βύσσιον λευκὸν καὶ καθαρόν.

15 Καὶ ἐκ τοῦ σώματος αὐτοῦ ἐκπορεύεται ῥομφαία ὀξεῖα, ἵνα ἐν αὐτῇ πατάσῃ τὰ ἔθνη· καὶ αὐτὸς ποιμαίνει αὐτὰς ἐν

Καὶ λέγει μοι· Ἐτέτοι εἶναι οἱ λόγοι ἀληθινοὶ τοῦ Θεοῦ.

10 Καὶ ἔπισα ἔμπροσθα εἰς τὰ ποδάρια τοῦ να τοῦ προσκυνήσω· ἀμὴν ἐπὶ μοι· Φυλάγε μὴ (τὸ καμῆς) σύνδελός σε εἶμαι, καὶ τῶν ἀδελφῶν σε ὅπῃ ἔχει τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ προσκύνῃσι τὸν Θεόν· διὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ εἶναι τὸ πνεῦμα τῆς προφητείας.

11 Καὶ εἶδα τὸν ἕραιον ἀνεωγμένον, καὶ ἵνα εἶα ἄλλογον λευκόν, καὶ ἐκεῖνος ὅπῃ ἐκάθιστο ἀπάνω εἰς αὐτόν, ἐκαλεῖτο πειρὸς καὶ ἀληθινός, καὶ μὲ δικαιοσύνην κρίνει καὶ πολεμεῖ.

12 Καὶ τὰ μάτια τοῦ ὡσὰν φλόγα τοῦ πυρὸς, καὶ ἀπάνω εἰς τὸ κεφάλι τοῦ γίφανα πολλὰ· καὶ ἔχει ὄνομα γεγραμμένοι, τὸ ὅποιον καεῖνας διὰ τὸ ἱεῖς παρὰ αὐτός·

13 Καὶ ἐνδυμένον φόρεμα βαρμένον μὲ τὸ αἷμα· καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα τοῦ· Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ.

14 Καὶ τὰ γράτιύματα ὅπῃ εἶναι εἰς τὸν ἕρατον, τοῦ ἀκολουθῶσαν μὲ ἄλλογα ὡσπερ, ἐνδυμένοι βύσσινον λευκὰ καὶ καθαρά.

15 Καὶ ἀπὸ τοῦ σώματος τοῦ ἐκπορεύει σπαθὶ κοπτήριον, διὰ ἵνα κτυπήσῃ μετ' αὐτὸ τὰ ἔθνη· καὶ αὐτὸς θίλει τὴν ποιμαίνει

ράβδῳ σιδηρᾷ· καὶ αὐτὸς πα-
τὶ τὴν ληνὸν τῷ οἶνῳ τῷ θυμῷ
καὶ τῆς ὀργῆς τοῦ Θεοῦ τοῦ
παντοκράτορος·.

16 Καὶ ἔχει ἐπὶ τὸ
ἱμάτιον καὶ ἐπὶ τὸν μηρὸν
αὐτοῦ τὸ ὄνομα γεγραμμένον·
Βασιλεὺς βασιλείων καὶ Κύ-
ριος κυρίων.

17 Καὶ εἶδον ἕνα ἄγγελον
ἐστῶτα ἐν τῷ ἡλίῳ· καὶ ἔκραξε
φωνῇ μεγάλῃ, λέγων πᾶσι τοῖς
ὄρεσι τοῖς πετωμένοις ἐν μι-
σθραήματι· Δεῦτε καὶ συνά-
γισθε εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ μι-
γάλου Θεοῦ·

18 Ἵνα φάγητε σάρκας
βασιλείων, καὶ σάρκας χιλι-
άρχων, καὶ σάρκας ἰσχυρῶν,
καὶ σάρκας ἵππων καὶ τῶν
καθημένων ἐπ' αὐτῶν, καὶ
σάρκας πάντων, ἰλευθέρων
καὶ δούλων, καὶ μικρῶν καὶ
μεγάλων.

19 Καὶ εἶδον τὸ θηρίον,
καὶ τὴς βασιλεῖς τῆς γῆς,
καὶ τὰ γεγαυμένα αὐτῶν
συναγμένα ποιῆσαι πόλεμον
μετὰ τῷ καθήμενῳ ἐπὶ τῷ
ἵππῳ, καὶ μετὰ τῷ γεγαυ-
ματι· αὐτῷ.

20 Καὶ ἐπιάσθη τὸ
θηρίον, καὶ μετὰ τούτου ὁ
ψευδοπροφήτης ὁ ποιήσας
τὰ σημεῖα ἐνώπιον αὐτοῦ,
ἐν οἷς ἐπλάσθη τὴς λα-
βόντας τὸ χάραγμα τοῦ

μὴ ράβδῳ σιδηρᾷ· καὶ αὐτὸς
πατὶ τὸ πατητῆρι τῷ κρασίῳ
τῷ θυμῷ καὶ τῆς ὀργῆς τοῦ Θεοῦ
τῷ παντοκράτορι·.

16 Καὶ ἔχει ἀπάνω εἰς τὸ
φύρεμά τε καὶ εἰς τὸ μηρί τε
τὸ ὄνομά τε γεγραμμένον·
Βασιλεὺς βασιλείων καὶ Κύριος
κυρίων.

17 Καὶ εἶδα ἕνα ἄγγελον
ὅπου ἐξέκοντο εἰς τὸν ἥλιον· καὶ
ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ, λέγωντας
εἰς ὅλα τὰ ὄρεα ὅπου πίτονται
εἰς τὸ μισθραήμα· Ἐλᾶτε
καὶ συμμαζώσισθε εἰς τὸ
δεῖπνον τοῦ μεγάλου Θεοῦ·

18 Διὰ τὸ καταφάγετε
σάρκας βασιλείων, καὶ σάρκας
χιλίαρχων, καὶ σάρκας δυνα-
τῶν, καὶ σάρκας ἀλόγων, καὶ
σάρκας ἐκείνων ὅπου κἀδονται
ἀπάνω εἰς αὐτὰ, καὶ σάρκας
δούλων τῶν ἰλευθέρων καὶ τῶν
δούλων, καὶ τῶν μικρῶν καὶ
τῶν μεγάλων.

19 Καὶ εἶδα τὸ θηρίον,
καὶ τὴς βασιλεῖς τῆς γῆς,
καὶ τὰ γεγαυμένα τῆς
συμμαζωμένα τὰ κάμυσι
πόλεμον μὴ ἐκείνοι ὅπου ἐκά-
διον ἀπάνω εἰς τὸ ἄλογον,
καὶ μὴ τὸ γεγαυμά τε.

20 Καὶ ἐπιάσθη τὸ θηρίον,
καὶ ἀντάμα μὴ τούτο ὁ ψευδο-
προφήτης ὅπου ἔκαμε τὰ ση-
μεῖα ὁμολογὰ τε, μὴ τὰ
ὅποια σημεῖα ἐπλάσθη ἐκεί-
νους ὅπου ἐπῆρασι τὸ χάραγμα

θηρίῳ, καὶ τὰς προσκυνῶντας
τῇ εἰκόνι αὐτῇ· ζῶντες
ἐβλήθησαν οἱ δύο εἰς τὴν
λίμνην τῆ πυρὸς τὴν καιομένην
ἐν τῷ θείῳ·

21 Καὶ οἱ λοιποὶ ἀπεκ-
τάνθησαν ἐν τῇ ῥομφαίᾳ τοῦ
καθήμενου ἐπὶ τοῦ ὕψους, τῇ
ἐκπορευομένῃ ἐκ τοῦ στόματος
αὐτοῦ· καὶ πάντα τὰ ὄντα
ἐχορτάσθησαν ἐκ τῶν σαρκῶν
αὐτῶν.

τῷ θηρίῳ, καὶ ἐκείνης ὅπῃ
ἐπροσκυνῶσαν τὴν εἰκόνα τοῦ
ζωνταίου ἐρρίχθησαν οἱ δύο
εἰς τὴν λίμνην τῆ πυρὸς ὅπου
καίεται μὴ τεῖσάφῃ·

21 Καὶ οἱ ἐπίλοιποι ἐσκο-
τώθησαν μὲν τὸ σπαθί ἐκείνου
ὅπῃ ἐκείνους ἀπάνω εἰς τὸ
ἄλλογον, τὸ ὅπου οὐκ ἔστι σπαθί· ἐύ-
γαινεν ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ· καὶ
ὅλα τὰ ὄντα ἐχορτάσθησαν
ἀπὸ ταῖς σάρκαίς τῆς.

Κιφ. κ'. 20.

ΚΑΙ ἰδὼν ἄγγελος κατα-
βαίνοντα ἐκ τοῦ ἑρανοῦ,
ἔχοντα τὴν κλεῖδα τῆς ἀβύσ-
σου, καὶ ἄλυσιν μεγάλην ἐπὶ
τὴν χεῖρα αὐτοῦ.

2 Καὶ ἐκράτησε τὸν δρά-
κοντα, τὸν ὄφιν τὸν ἀρχαῖον,
ὅς ἐστι διάβολος καὶ σατανᾶς·
καὶ ἔδησεν αὐτὸν χίλια ἔτη.

3 Καὶ ἔβαλεν αὐτὸν εἰς
τὴν ἄβυσσον, καὶ ἔκλεισεν
αὐτὸν, καὶ ἐσφράγισεν ἐπάνω
αὐτοῦ, ἵνα μὴ πλαίσιον τὰ
ἔθνη ἔτι, ἄχρι τελεσθῆναι τὰ
χίλια ἔτη· καὶ μετὰ ταῦτα
δεῖ αὐτὸν λυθῆναι μικρὸν
χρόνον.

4 Καὶ εἶδον θρόνους, καὶ
ἐκάθισαν ἐπ' αὐτοὺς, καὶ
κρίμα ἐδόθη αὐτοῖς· καὶ τὰς
ψυχὰς τῶν πεπενικισμένων
διὰ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ,
καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ,

ΚΑΙ ἰδὼν ἄλλον ἄγγελον
ὅπῃ ἐκατέβαινε ἀπὸ τοῦ
ἐρανοῦ, καὶ ἐκράτει τὸ κλεῖδι
τῆς ἀβύσσου, καὶ ἄλυσίδαν
μεγάλην εἰς τὸ χεῖρ τοῦ.

2 Καὶ ἐπιάσει τὸν δράκοντα,
τὸν ὄφιν τὸν παλαιόν, ὃ ὅπου
ἔστιν διάβολος καὶ σατανᾶς·
καὶ ἔδωκεν τὸν χίλιος χρόνος.

3 Καὶ τὸν ἔβαλεν εἰς
τὴν ἄβυσσον, καὶ ἔκλεισε
τὸν, καὶ ἐβύλωσε ἀπάνω
τοῦ, διὰ ἵνα μὴν πλαίσιον
τὰ ἔθνη, ἕως ὅπῃ ἔσται
τελειωθῶν οἱ χίλιοι χρόνοι·
καὶ ὑστερὰ κἀμνη χεῖρα ἵνα
λυθῇ αὐτὸς ὀλίγον καιρὸν.

4 Καὶ εἶδα θρόνους, καὶ
(τις) ἐκάθισαν ἀπάνω εἰς
αὐτοὺς, καὶ κρίσις τῶς ἐδόθη·
καὶ εἶδα ταῖς ψυχαῖς τῶν
πεπενικοσφαγμένων διὰ τὴν
μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ καὶ διὰ

καὶ οὕτως ἔ προσκύνησαν τῷ θηρίῳ, ὅτε τῇ εἰκόνι αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἔλαβον τὸ χάραγμα ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτῶν· καὶ ἔζησαν, καὶ ἐβασίλευσαν μετὰ τοῦ Χριστοῦ τὰ χίλια ἔτη.

5 Οἱ δὲ λοιποὶ τῶν νεκρῶν οὐκ ἀνέζησαν ἕως τελειωθῇ τὰ χίλια ἔτη. Αὕτη ἡ αἰάσασις ἡ πρώτη.

6 Μακάριοι καὶ ἅγιοι ὁ ἔχων μέρος ἐν τῇ ἀνάστασι τῇ πρώτῃ· ἐπὶ τούτων ὁ θάνατος ὁ δεύτερος οὐκ ἔχει ἐξουσίαν, ἀλλ' ἴσονται ἱερεῖς τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Χριστοῦ, καὶ βασιλεύσουσι μετ' αὐτοῦ χίλια ἔτη.

7 Καὶ ὅταν τελειωθῇ τὰ χίλια ἔτη, λυθήσεται ὁ σατανᾶς ἐκ τῆς φυλακῆς αὐτοῦ·

8 Καὶ ἐξελεύσεται πλανῆσαι τὰ ἔθνη τὰ ἐν ταῖς τέσσαρσι γωνίαις τῆς γῆς, τὸν Γαῶν καὶ τὸν Μαγῶν, συναγωγῇ αὐτοῦ εἰς πόλεμον, ὡς ὁ ἀριθμὸς ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης.

9 Καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ τὸ πλάτος τῆς γῆς, καὶ ἐκύκλωσαν τὴν περιβολὴν τῶν ἁγίων, καὶ τὴν πόλιν τὴν

τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ ὅσοι δὲν ἐπροσκύνησαν τὸ θηρίον, ἐδὲ τὴν εἰκόνα τοῦ· καὶ δὲν ἐπῆραν τὸ χάραγμα τοῖς μέτωποις τῶν, καὶ εἰς τὸ χεῖρ τῶν· καὶ ἔζησαν, καὶ ἐβασίλευσαν ἀντάμα μετὰ τὸν Χριστὸν τὲς χίλιες χρόνους.

5 Ἀλλ' οἱ λοιποὶ ἀπὸ τῶν νεκρῶν δὲν ἀνέζησαν, ἕως ὅπου γὰρ τελειωθῶσι οἱ χίλιοι χρόνοι. Ἐτάτη εἶναι ἡ αἰάσασις ἡ πρώτη.

6 Μακάριος καὶ ἅγιος εἶναι ἐκεῖνος, ὅπῃ ἔχει μέρος εἰς τὴν ἀνάστασιν τὴν πρώτην· εἰς ἐτέρας ὁ θάνατος ὁ δεύτερος δὲν ἔχει ἐξουσίαν, ἀλλὰ θύουσιν εἶσθαι ἱερεῖς τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Χριστοῦ, καὶ θύουσι βασιλεύουσι ἀντάμα μετ' αὐτοῦ χίλιες χρόνους.

7 Καὶ ὡς ἂν τελειωθῶσι οἱ χίλιοι χρόνοι, θύει λυθῇ ὁ σατανᾶς ἀπὸ τὴν φυλακῆς τοῦ·

8 Καὶ θύει εἶναι γὰρ πλανήσῃ τὰ ἔθνη ὅπῃ εἶναι εἰς ταῖς τέσσαρες γωνίας τῆς γῆς, τὸν Γαῶν καὶ τὸν Μαγῶν, γὰρ τὲς συμμαχίᾳ εἰς πόλεμον, τῶν ὁποίων (ἐθνῶν) ὁ ἀριθμὸς εἶναι ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης.

9 Καὶ ἀνέβησαν ἀπάνω εἰς τὸ πλάτος τῆς γῆς, καὶ ἐκύκλωσαν τὴν περιβολὴν τῶν ἁγίων, καὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν,

ἡγαπημένην· καὶ κατίβη πῦρ ἀπὸ τοῦ Θιῶ ἐκ τοῦ ἑβανῶ, καὶ κατίφαγεν αὐτὴς·

10 Καὶ ὁ διάβολος ὁ πλανῶν αὐτὴς ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς καὶ θείω, ὅπῃ τὸ θηρίον καὶ ὁ ψευδοπροφήτης· καὶ βασανισθήσονται ἡμέρας καὶ νυκτὸς εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

11 Καὶ εἶδον θρόνον λευκὸν μέγαν, καὶ τὸν καθήμενον ἐπ' αὐτῷ, ὃ ἀπὸ προσώπου ἔφυγεν ἡ γῆ καὶ ὁ ἕραιός· καὶ τόπος ἔχεν εὐρέθη αὐτοῖς.

12 Καὶ εἶδον τὰς νεκρὰς, μικρὰς καὶ μεγάλους, ἐξ ὧτας ἐνώπιον τοῦ Θιῶ, καὶ βιβλία ἡνώχθησαν· καὶ βιβλίον ἄλλο ἡνώχθη, ὃ ἐστὶ τῆς ζωῆς· καὶ ἐκρίθησαν οἱ νεκροὶ ἐκ τῶν γεγραμμένων ἐν τοῖς βιβλίοις, κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν.

13 Καὶ ἔδωκεν ἡ θάλασσα τὰς ἐν αὐτῇ νεκρὰς, καὶ ὁ θάνατος· καὶ ὁ ἄδης ἔδωκεν τὰς ἐν αὐτοῖς νεκρὰς· καὶ ἐκρίθησαν ἕκαστος κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν.

14 Καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ ἄδης ἐβλήθησαν εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς· ὅτις ἐστὶν ὁ δεύτερος θάνατος.

15 Καὶ εἰ τις ἔχεν εὐρέθη ἐν τῇ βίβλῳ τῆς ζωῆς γεγραμ-

πημένην· καὶ ἑκατίβη φωτιά· ἀπὸ τὸν Θιὸν ἐν τῶν ἑβανῶν, καὶ τὰς ἑκατάφαγεν·

10 Καὶ ὁ διάβολος ὅπῃ τὰς πλανῶν ἐβάλη εἰς τὴν λίμνην τῆς φωτιᾶς καὶ τῆς τειάφης, ἐκεῖ ὅπῃ εἶναι τὸ θηρίον καὶ ὁ ψευδοπροφήτης· καὶ θίλωσι βασανισθῇ ἡμέρα καὶ νύκτα εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

11 Καὶ εἶδα ἕνα θρόνον λευκὸν μέγαν, καὶ ἐκεῖνον ὅπῃ ἐκάθισεν ἀπάνω τῇ, ἀπὸ τοῦ ὅποιον τὸ πρόσσωπον ἔφυγεν ἡ γῆ καὶ ὁ ἕραιός· καὶ τόπος δὲν εὐρέθη δι' αὐτῆς.

12 Καὶ εἶδα τὰς νεκρὰς, μικρὰς καὶ μεγάλους, ὅπου ἐξέκινταν ὁμπροσὰ εἰς τὸν Θιὸν, καὶ τὰ βιβλία ἀνοίχθησαν· καὶ βιβλίον ἄλλον ἀνοίχθη, τὸ ὅποιον εἶναι βιβλίον τῆς ζωῆς· καὶ ἐκρίθησαν οἱ νεκροὶ ἀπὸ ἐκεῖνα ὅπῃ ἦσαν γεγραμμένα μέσα εἰς τὰ βιβλία, κατὰ τὰ ἔργα τῆς.

13 Καὶ ἡ θάλασσα ἔδωκε τὰς νεκρὰς ὅπου εἶχε μέσα τῆς, καὶ ὁ θάνατος· καὶ ὁ ἄδης ἔδωκεν τὰς νεκρὰς ὅπου εἶχασιν· καὶ πᾶς ἕνας ἐκρίθη κατὰ τὰ ἔργα τῆς.

14 Καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ ἄδης ἐβάληθησαν εἰς τὴν λίμνην τῆς φωτιᾶς· ἐτεῖτο· εἶναι ὁ δεύτερος θάνατος.

15 Καὶ ὅποιος δὲν εὐρέθη εἰς τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς

μέρος, ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός.

γεγραμμένος, ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τῆς φωτιᾶς.

Κεφ. κα'. 21.

ΚΑΙ' εἶδον ἑρᾶν καὶνὴν καὶ γῆν καὶνὴν· ὁ γὰρ πρῶτος ἑρᾶς καὶ ἡ πρώτη γῆ παρῆλθε· καὶ ἡ θάλασσα οὐκ ἔστιν ἔτι.

2 Καὶ ἐγὼ Ἰωάννης εἶδον τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν, Ἱερουσαλὴμ καὶνὴν, καταβαίνουσαν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐκ τοῦ ἑρᾶν, ἡτοιμασμένη ὡς νύμφη κεκοσμημένη τῷ ἄνδρι αὐτῆς.

3 Καὶ ἤκουσα φωνῆς μεγάλης ἐκ τοῦ ἑρᾶν, λεγούσης· Ἰδὲ ἡ σκηνὴ τοῦ Θεοῦ μετὰ τῶν ἀνθρώπων, καὶ σκηνώσει μετ' αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ λαοὶ αὐτῇ ἴσονται, καὶ αὐτὸς ὁ Θεὸς ἔσται μετ' αὐτῶν, Θεὸς αὐτῶν.

4 Καὶ ἐξαλείψει ὁ Θεὸς πᾶν δάκρυον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, καὶ ὁ θάνατος οὐκ ἔσται ἔτι· ἔτι πένθος, ἔτι κραυγὴ, ἔτι πόνος οὐκ ἔσται ἔτι· ὅτι τὰ πρῶτα ἀπῆλθον.

5 Καὶ εἶπεν ὁ καθήμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου· Ἰδὲ, καὶ ἔρχεται πάντα ποιῶ. Καὶ λέγει μοι· Γράψον· ὅτι ἔτι οἱ λόγοι ἀληθινοὶ καὶ πιστοὶ εἰσι.

6 Καὶ εἶπέ μοι· Γέγραπται·

ΚΑΙ' εἶδα ἑρᾶν καὶνέριον, καὶ γῆν καὶνέριαν· διὰ τὸ πρῶτον ἑρᾶν καὶ ἡ πρώτη γῆ ἰπέρασε· καὶ ἡ θάλασσα δὲν εἶναι πλέον.

2 Καὶ ἐγὼ ὁ Ἰωάννης εἶδα τὴν ἁγίαν πόλιν, τὴν καὶνέριαν Ἱερουσαλὴμ, ὅπῃ ἐκατίσθαιεν ἀπὸ τῶν Θεῶν ἀπὸ τῶν ἑρᾶν, ἡτοιμασμένη ὡς νύμφη γελοισμένη εἰς τὸν ἄνδρα τῆς.

3 Καὶ ἤκουσα φωνῆς μεγάλῃ ἀπὸ τῶν ἑρᾶν, ὅπῃ ἔλεγεν· Νὰ τὸ σκηνώμα τοῦ Θεοῦ ἀντάμα μετὰ τῶν ἀνθρώπων, καὶ θέλει κατοικήσει μετ' αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ θέλουν εἶσθαι λαὸς τῆς, καὶ αὐτὸς ὁ Θεὸς θέλει εἶσθαι μετ' αὐτῶν Θεὸς τῶν.

4 Καὶ ὁ Θεὸς θέλει ἀφαιρέσει κάθε δάκρυον ἀπὸ τὰ μάτια τῆς, καὶ θάνατος δὲν θέλει εἶσθαι πλέον· ἔτι λύπη, ἔτι κραυγὴ, ἔτι πόνος· θέλει εἶσθαι πλέον· ὅτι τὰ πρῶτα ἰπέρασαν.

5 Καὶ εἶπεν ἐκείνῳ· ἰπὲρ ἐκάθετον εἰς τὸ θρόνον· Νὰ, ὅπῃ κάμνω ὅλα καὶνέρια. Καὶ λέγει μου· Γράψι· ὅτι ἔτι οἱ λόγοι εἶναι ἀληθινοὶ καὶ πιστοί.

6 Καὶ εἶπέ μου· Ἐγγράψον·

ἐγὼ εἶμι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος· ἐγὼ τῷ διψῶντι δώσω ἐκ τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος· τῆς ζωῆς δωρεάν.

7 Ὁ νικῶν κληρονομήσει πάντα, καὶ ἔσομαι αὐτῷ Θεός, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι ὁ υἱός.

8 Δειλοῖς δὲ καὶ ἀπίστοις καὶ ἑδιδουλυμένοις καὶ φοινοῦσι καὶ πόροις καὶ φαρμακείοις καὶ εἰδωλολάτραις, καὶ πᾶσι τοῖς ψευδίσιν, τὸ μέρους αὐτῶν ἐν τῇ λίμνῃ τῇ καιομένῃ πυρὶ καὶ θείῳ, ὃ ἐστὶ δεύτερος θάνατος·.

9 Καὶ ἦλθε πρὸς με εἰς τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων τῶν ἔχοντων τὰς ἑπτὰ φιάλας τὰς γεμέσας τῶν ἑπτὰ πληγῶν τῶν ἰσχυάτων· καὶ ἐλάλησε μετ' ἐμὲ, λέγων· Δεῦρο, δείξω σοὶ τὴν νύμφην τὴν ἁγίαν τὴν γυναῖκα.

10 Καὶ ἀπήνεγκέ με ἐν πνεύματι ἐπ' ὄρος· μέγα καὶ ὑψηλόν, καὶ ἔδειξέ μοι τὴν πόλιν τὴν μεγάλην, τὴν ἁγίαν Ἱερουσαλὴμ, καταβαίνουσαν ἐκ τοῦ ὕδατος ἀπὸ τοῦ Θεοῦ·

11 Ἔχουσιν τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ· καὶ ὁ φωστὴρ αὐτῆς ὅμοιος λίθῳ τιμιωτάτῳ, ὡς λίθῳ ἰάσπιδι κρυσταλλίζοντι·

ἐγὼ εἶμι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος· ἐκείνῳ ὅπῃ διψᾷ ἐγὼ δίδωμι τῷ δώσει χάρισμα ἀπὸ τῆς πηγῆς τοῦ νεὼς τοῦ ζῶντος.

7 Ἐκείνῳ ὅπῃ νικᾷ θέλει κληρονομήσει ὅλα, καὶ θείω εἶσθαι εἰς αὐτὸν Θεός, καὶ αὐτὸς θέλει μὲ εἶσθαι υἱός.

8 Ἀλλὰ τὰς τρομαχτάρας καὶ ἀπίστους, καὶ συγκαμίνους, καὶ φωνίς, καὶ πόρνους, καὶ μάγους, καὶ εἰδωλολάτραις, καὶ ὅλους τῆς ψεύδους, τὸ μέρος τὸς εἶναι εἰς τὴν λίμνην ὅπῃ καίεται με φωτῖαν καὶ με τειάφην, τὸ ὅποσον εἶναι δεύτερος θάνατος.

9 Καὶ ἦλθεν εἰς ἐμένα ἕνας ἀπὸ τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων ὅπου εἶχασιν ταῖς ἑπτὰ κύππαις ταῖς γεμέταις ἀπὸ ταῖς ἑπτὰ πληγαῖς ταῖς ὑπεριναῖς· καὶ ἐλάλησέ με, καὶ εἶπεν· Ἐλα, καὶ θείω σοῦ δείξει τὴν νύμφην τὴν γυναῖκα τοῦ ἁγίου.

10 Καὶ ἔπῃρε καὶ ἔφερε με μετὰ τὸ πνεῦμα εἰς ἕνα βουνὸν μεγάλον καὶ ὑψηλόν, καὶ ἔδειξέ μοι τὴν πόλιν τὴν μεγάλην, τὴν ἁγίαν Ἱερουσαλὴμ, ὅπῃ κατεβίβει ἀπὸ τοῦ ὕδατος ἀπὸ τοῦ Θεοῦ·

11 Καὶ εἶχε τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ· καὶ ὁ φωστὴρ αὐτῆς ὅμοιος λίθῳ τιμιωτάτῳ, ὡς λίθῳ ἰάσπιν ὅπου κρυσταλλοῦται·

12 Ἐχυσάν τε τείχος μέγα καὶ ὑψηλόν, ἔχουσιν πυλῶνας δώδεκα, καὶ ἐπὶ τοῖς πυλῶσιν ἀγγέλους δώδεκα, καὶ ὀνόματα ἐπιγεγραμμένα, ἃ εἰς τῶν δώδεκα φυλῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

13 Ἀπὸ ἀνατολῆς, πυλῶνες τρεῖς· ἀπὸ βορρᾶ, πυλῶνες τρεῖς· ἀπὸ νότου, πυλῶνες τρεῖς· ἀπὸ δυσμῶν, πυλῶνες τρεῖς.

14 Καὶ τὸ τεῖχος τῆς πόλεως ἔχον θειμελίους δώδεκα, καὶ ἐν αὐτοῖς ὀνόματα τῶν δώδεκα ἀποστόλων τοῦ ἀγίου.

15 Καὶ ὁ λαλῶν μετ' ἐμῆ, εἶχε κάλαμον χρυσοῦν, ἵνα μετρήσῃ τὴν πόλιν καὶ τὰς πυλῶνας αὐτῆς καὶ τὸ τεῖχος αὐτῆς.

16 Καὶ ἡ πόλις τετράγωνος κεῖται, καὶ τὸ μῆκος αὐτῆς τοσούτων εἰναι ὅσον καὶ τὸ πλάτος· καὶ ἐμέτρησε τὴν πόλιν τῷ καλᾷ ἐπὶ γάδιος δώδεκα χιλιάδων· τὸ μῆκος καὶ τὸ πλάτος καὶ τὸ ὕψος αὐτῆς ἴσα εἶναι.

17 Καὶ ἐμέτρησε τὸ τεῖχος αὐτῆς ἑκατὸν τισσαράκοντα τισσάρων πηχῶν, μέτρον ἀνθρώπου, ὃ εἰναι ἀγγέλου.

18 Καὶ ἦν ἡ ἰνδόμησις τοῦ τείχους αὐτῆς, ἰασπικ·

12 Καὶ εἶχε τεῖχος μέγα καὶ ὑψηλόν, καὶ εἶχε δώδεκα αὐλόθυνας, καὶ εἰς ταῖς αὐλόθυνας ἀγγέλους δώδεκα, καὶ ὀνόματα ἀπάνυ γεγραμμένα, τὰ ὅποια εἰναι τῶν δώδεκα φυλῶν τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ.

13 Ἀπὸ τὸ μέρος τῆς ἀνατολῆς τρεῖς αὐλόθυνας· ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ βορρᾶ τρεῖς αὐλόθυνας· ἀπὸ τοῦ νότου τὸ μέρος τρεῖς αὐλόθυνας· ἀπὸ τὴν δύσιν τρεῖς αὐλόθυνας.

14 Καὶ τὸ τεῖχος τῆς πόλεως εἶχε δώδεκα θειμελίους, καὶ εἰς αὐτὰς τὰ ὀνόματα τῶν δώδεκα ἀποστόλων τοῦ ἀγίου.

15 Καὶ ἐκεῖνος ὁπῷ ἰάλας ἐμῆ μετ' ἐμένα, εἶχε μέτρον καλᾶμι χρυσοῦν, διὰ ἡ μετρήσῃ τὴν πόλιν, καὶ ταῖς αὐλόθυνας αὐτῆς, καὶ τὸ τεῖχος τῆς.

16 Καὶ ἡ πόλις κεῖται τετράγωνος, καὶ τόσων εἶναι τὸ μᾶκρος τῆς, ὅσων εἶναι καὶ τὸ πλάτος· καὶ ἐμέτρησε τὴν πόλιν μετὰ τὸ καλᾶμι, εἰς γάδια δώδεκα χιλιάδες· τὸ μᾶκρος καὶ τὸ πλάτος καὶ τὸ ὕψος τῆς ἴσα εἶναι.

17 Καὶ ἐμέτρησε τὸ τεῖχος αὐτῆς, ἑκατὸν τισσαράκοντα τισσάρων πηχῶν, μέτρον ἀνθρώπου, τὸ ὅποῖον εἶναι ἀγγέλου.

18 Καὶ τὸ μισθικισμα τοῦ τείχους τῆς, ἦτο ἰασπικ·

καὶ ἡ πόλις χρυσίον
καθαρόν, ὅμοια ὑάλῃ κα-
θαρῇ.

19 Καὶ οἱ θεμέλιοι τοῦ
τείχους τῆς πόλεως παντὶ
λίθῳ τιμῇ κεκοσμημένοι· ὁ
θεμέλιος ὁ πρῶτος, ἰάσπις·
ὁ δεύτερος, σάπφειρος· ὁ
τρίτος, χαλκηδών· ὁ τέταρ-
τος, σμάραγδος.

20 Ὁ πέμπτος, σαρδόνιξ·
ὁ ἕκτος, σάρδιος· ὁ ἑβδομος,
χρυσόλιθος· ὁ ὄγδοος, βήρυλ-
λος· ὁ ἕνατος, τοπάζιον· ὁ
δέκατος, χρυσόπρασος· ὁ
ἐνδέκατος, ὑάκινθος· ὁ δώδε-
κατος, ἀμέθυστος.

21 Καὶ οἱ δώδεκα
πυλῶνι, δώδεκα μαργαρίται,
αἷα εἰς ἕκαστον τῶν πυλῶνων
ἢ ἐξ ἐνὸς μαργαρίτου· καὶ
ἡ πλατιὺς τῆς πόλεως,
χρυσίον καθαρόν, ὡς ὑάλος
διαφανής.

22 Καὶ ναὸν ἔκ ἐξον ἐν
αὐτῇ· ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ὁ
παντοκράτωρ, ναὸς αὐτῆς ἐστίν,
καὶ τὸ ἄρριον.

23 Καὶ ἡ πόλις ἡ χρεῖαν
ἔχει τῇ ἡλίῳ ἐκ τῆς σιλήνης,
ἵνα φαίνωσιν ἐν αὐτῇ· ἡ
γὰρ δόξα τῇ Θεοῦ ἐφώτισεν
αὐτήν, καὶ ὁ λύχνος αὐτῆς
τὸ ἄρριον.

24 Καὶ τὰ ἔθνη τῶν σω-
ζομένων ἐν τῷ φωτὶ αὐτῆς
περιπατήσουσι· καὶ οἱ βα-

καὶ ἡ πόλις ἦτον χρυσίον
καθαρόν, μιᾶς λογῆς ὡσαν
ὑάλι καθαρόν.

19 Καὶ τὰ θεμέλια τοῦ
τείχους τῆς πόλεως ἦταν μὴ
κάδι λογῆς πέντραις πολύτι-
μαις γολισμῖνα· τὸ θεμέλιον
τὸ πρῶτον, ἦτον ἰάσπις· τὸ
δύτερον, σάπφειρος· τὸ τρί-
τον, χαλκηδών· τὸ τέταρτον,
σμάραγδος.

20 Τὸ πέμπτον, σαρδόνιξ·
τὸ ἕκτον, σάρδιος· τὸ ἑβδομον,
χρυσόλιθος· τὸ ὄγδοον, βή-
ρυλλος· τὸ ἕνατον, τοπάζιον·
τὸ δέκατον, χρυσόπρασος· τὸ
ἐνδέκατον, ὑάκινθος· τὸ δώ-
δεκατον, ἀμέθυστος.

21 Καὶ ἡ δώδεκα αὐλόθυ-
ραις, δώδεκα μαργαριτάρια,
καὶ κάδι αὐλόθυρα ἦτον ἀπὸ
ἑνα μαργαριτάρη· καὶ τὸ
πλάτωμα τῆς πόλεως ἦτον
χρυσάφι καθαρίον, ὡσαν
ὑάλι διαφανές.

22 Καὶ ναὸν διὲν εἶδα εἰς
αὐτήν· διατὶ ὁ Κύριος ὁ Θεὸς
ὁ παντοκράτωρ, εἶναι ναὸς
αὐτῆς, καὶ τὸ ἄρριον.

23 Καὶ ἡ πόλις ἐκείνη
δὲν χρειάζεται τὸν ἥλιον, ἐκδὲ
τὴν σιλήνην, διὰ τὰ τῆς
φύγης· διατὶ ἡ δόξα τοῦ
Θεοῦ τῆς φύγης, καὶ ὁ
λύχνος τῆς εἶναι τὸ ἄρριον.

24 Καὶ τὰ ἔθνη ὅπῃ
σώζονται, δίδωσι περιπα-
τήσαι εἰς τὸ φῶς αὐτῆς·

σιλῆς τῆς γῆς φέρουσι τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν αὐτῶν εἰς αὐτήν.

25 Καὶ οἱ πυλῶνες αὐτῆς ἢ μὴ κλεισθῶσιν ἡμέρας· οὐκ γὰρ οὐκ ἔσται ἡμέρα.

26 Καὶ οἴσονται τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν τῶν ἰδίων εἰς αὐτήν·

27 Καὶ ὃ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτὴν πᾶν κοινὸν, καὶ ποῦν βδύλυγμα, καὶ ψεῦδος· εἰ μὴ οἱ γεγραμμένοι ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς ζωῆς τοῦ ἁγίου.

καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς φέρουσι τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν τῆς εἰς αὐτήν.

25 Καὶ ἡ αὐλόθυραίς τῆς θύρας θύσει σφαιλισθῇ τὴν ἡμέραν· διὰ τὸ ἵκεῖ οὐκτα διὰ θύρας εἰσθαι.

26 Καὶ θύσει φέρει τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν τῶν ἰδίων εἰς αὐτήν·

27 Καὶ καίνα πρῶτα μολυσμένοι, ἡσυχασμένοι, καὶ ψευτικοὶ διὰ θύρας ἔμβαι εἰς αὐτήν· ἀλλὰ μοταχὰ ἱκεῖνοι ὅπῃ εἶναι γεγραμμένοι εἰς τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς τοῦ ἁγίου.

Κιφ. κβ'. 22.

ΚΑΙ ἴδειξί μοι καθαρὸν ποταμὸν ὕδατος· ζωῆς, λαμπρὸν ὡς κρύσταλλον, ἡπορευόμενον ἐκ τῆς θύρας τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου.

2 Ἐν μέσῳ τῆς πλατείας αὐτῆς, καὶ τοῦ ποταμοῦ, ἐκτείνου καὶ ἐκτείνου, ξύλον ζωῆς, ποῦν, καρπὸς δώδεκα, κατὰ μῆνα ἕνα ἕκαστον ἀποδίδει τὸν καρπὸν αὐτῷ· καὶ τὰ φύλλα τοῦ ξύλου εἰς θεραπείαν τῶν ἰδίων.

3 Καὶ πᾶν κατανάδιμα οὐκ ἔσται· ἐπὶ καὶ ὁ θρόνος τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἁγίου ἐν αὐτῇ ἔσται· καὶ οἱ ὄντες αὐτῷ λατρεύουσιν αὐτῷ.

ΚΑΙ ἴδειξί μοι καθαρὸν ποταμὸν τῷ ἵερῷ τῆς ζωῆς, λαμπρὸν ὡς κρύσταλλοι, τὸ ὁποῖον ἐκτείνου ἀπὸ τῆς θύρας τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἁγίου.

2 Εἰς τὴν μέσην τοῦ πλατώματος· τῆς πόλιος, καὶ τῷ ποταμῷ, ἀπὸ τῆς ἑνὸς μέρους καὶ ἀπὸ τῆς ἄλλης μέρους, ἦτον δένδρον τῆς ζωῆς, ὅπου κάμνει καρπὸς δώδεκα, καὶ ἕκαστον ἕνα μῆνα ἀποδίδει τὸν καρπὸν τῷ· καὶ τὰ φύλλα τοῦ δένδρου εἶναι εἰς ἰατρείαν τῶν ἰδίων.

3 Καὶ ἕδρα ἀνάδομα διὰ θύρας εἰσθαι πλῆθος· καὶ ὁ θρόνος τῷ Θεῷ καὶ τῷ ἁγίῳ θύσει εἰς αὐτήν· καὶ οἱ θαλυτάδες τῷ θύσει τὸν λατρεύουσιν.

4 Καὶ ὄψονται τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν.

5 Καὶ οὐκ οὐκ ἔσται ἐκεί· καὶ χρεῖαν οὐκ ἔχουσιν λύχνη καὶ φωτὸς ἥλιος, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς φωτίζει αὐτάς· καὶ βασιλεύουσιν εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

6 Καὶ εἶπε μοι· Οὗτοι οἱ λόγοι πιστοὶ καὶ ἀληθινοί· καὶ Κύριος ὁ Θεὸς τῶν ἁγίων προφητῶν ἀπέστειλε τὸν ἄγγελον αὐτῇ δι᾿ αἱ τοῖς δούλοις αὐτῇ ἃ δεῖ γενέσθαι ἐν τάχει.

7 Ἰδὲ, ἔρχομαι ταχύ· μακάριος ὁ τρώων τὰς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου.

8 Καὶ ἐγὼ Ἰωάννης ὁ βλέπων ταῦτα καὶ ἀκούων· καὶ ὅτε ἔκτισα καὶ ἔβλεψα, ἔπισα προσκυνῆσαι ἑμπροσθεν τῶν ποδῶν τοῦ ἀγγέλου τοῦ δεικνύοντός μοι ταῦτα.

9 Καὶ λέγει μοι· Ὁρα μὴ συνδυλὸς τοῦ γάρ εἰμι, καὶ τῶν ἀδελφῶν σου τῶν προφητῶν, καὶ τῶν τηρούντων τὰς λόγους τοῦ βιβλίου τούτου· τῷ Θεῷ προσκύνησον.

10 Καὶ λέγει μοι· Μὴ σφραγίσῃς τὰς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου· ὅτι ὁ καιρὸς ἐγγύς ἐστιν.

4 Καὶ θάλυσιν ἰδὲ τὸ πρόσωπόν τε, καὶ τὸ ὄνομά τε θάλει εἶσθαι ἀπάνω εἰς τὸ μέτωπόν τες.

5 Καὶ οὐκτα δὲ θάλει εἶσθαι ἐκεῖ· καὶ δὲν χρειάζονται λύχμων, ἔδὲ φῶς τῷ ἥλιος, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς τὰς φωτίζει· καὶ θάλυσιν βασιλεύσει εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

6 Καὶ μὲν εἶπεν· Ἐτέτοι οἱ λόγοι εἰσὶν πιστοὶ καὶ ἀληθινοί· καὶ Κύριος ὁ Θεὸς τῶν ἁγίων προφητῶν ἀπέστειλε τὸν ἄγγελον τοῦ ἐὰν δι᾿ αἱ εἰς τὰς δούλους τοῦ ἐκεῖνα ὅπῃ κάμνει χρεῖα ἐὰν γενέσθαι ὀφλίσγωρα.

7 Νᾶ, ὅπῃ ἔρχομαι ὀφλίσγωρα· μακάριος εἶναι ἐκεῖ· ὅπῃ φυλάττει τὰς λόγους τῆς προφητείας ἐτέτυ τῷ βιβλίῳ.

8 Καὶ ἐγὼ ὁ Ἰωάννης εἶμαι ἐκεῖνος ὅπῃ εἶδα ἐτέτυ, καὶ ἀκούσα· καὶ ὅτῃ τὰ ἀκούσα, καὶ τὰ εἶδα, ἔπιστα ἐὰν προσκυνήσω ὁμ· προσάεις τὰ ποδάρια τοῦ ἀγγέλου ὅπῃ μὲν εἰδειχεν ἐτέτυ.

9 Καὶ λέγει μὲν· Φυλάττω μὴ (τὸ κάμνη)· διὰ τὴν εἶμαι συνδυλὸς σου, καὶ τῶν ἀδελφῶν σου τῶν προφητῶν, καὶ ἐκεῖνων ὅπῃ φυλάττει τὰς λόγους τοῦ βιβλίου ἐτέτυ· προσκύνῃσι τὸν Θεόν.

10 Καὶ λέγει μὲν· Μὴν βε· λώσης τὰς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου ἐτέτυ· ὅτι ὁ καιρὸς εἶναι σημά.

11 Ὁ ἀδικῶν, ἀδικησάτω ἔτι· καὶ ὁ ῥυπαῖν, ῥυπωσάτω ἔτι· καὶ ὁ δίκαιος, δικαιοδῆτω ἔτι· καὶ ὁ ἅγιος, ἁγιασθήτω ἔτι.

12 Καὶ ἰδὼ, ἔρχομαι ταχύ· καὶ ὁ μισθός μου μετ' ἐμοῦ, ἀποδοῦναι ἑκάστῳ ὡς τὸ ἔργον αὐτοῦ ἔσται.

13 Ἐγὼ εἰμι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἀρχὴ καὶ τέλος, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος.

14 Μακάριοι οἱ ποιεῖντες τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, ἵνα ἔσται ἡ ἐξουσία αὐτῶν ἐπὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, καὶ τοῖς πυλῶσιν εἰσέλθωσιν εἰς τὴν πόλιν.

15 Ἐξω δὲ οἱ κύνες καὶ οἱ φαρμακοὶ καὶ οἱ πόρνοι καὶ οἱ φονεῖς καὶ οἱ εἰδωλολάτραι, καὶ πᾶς ὁ φιλῶν καὶ ποιῶν ψεῦδος.

16 Ἐγὼ Ἰησοῦς ἐπεμψα τὸν ἄγγελόν μου μαρτυρῆσαι ὑμῖν ταῦτα ἐπὶ ταῖς ἐκκλησίαις· ἐγὼ εἰμι ἡ ῥίζα καὶ τὸ γένος τῆς Δαβὶδ, ὁ ἅγιος ὁ λαμπρὸς καὶ ὁ ὀρθρινός.

17 Καὶ τὸ Πνεῦμα καὶ ἡ νύμφη λέγουσιν· Ἐλθέ· καὶ ὁ ἀκούων εἰπάτω· Ἐλθέ· καὶ ὁ διψῶν ἔλθτω, καὶ ὁ θέλων λαμβανέτω τὸ ὕδωρ ζωῆς δωρεάν.

11 Ἐκεῖνος ὁπῶς ἀδικᾷ, ὥς ἀδικήσῃ ἀκόμι· καὶ ἐκεῖνος ὁπῶς λερώνῃ, ὥς λερωθῇ ἀκόμι· καὶ ὁ δίκαιος, ὥς δικαιοδῇ ἀκόμι· καὶ ὁ ἅγιος, ὥς ἁγιασθῇ ἀκόμι.

12 Καὶ ἰὰ, ἔρχομαι ὀγγύγωρα· καὶ ἡ πληρωμὴ μου ἀντάμα μου ἵναί, ἰὰ ἀποδοῦναι εἰς καθένα καθὼς θέλει εἶσθαι τὸ ἔργον αὐτοῦ.

13 Ἐγὼ εἰμαι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἀρχὴ καὶ τέλος, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος.

14 Μακάριοι ἵναί ἐκείνοι ὁπῶς κάμνηνται παραγγελλίαις αὐτοῦ, διὰ ἵνα ἵναί ἡ ἐξουσία αὐτοῦ εἰς τὸ δένδρον τῆς ζωῆς, καὶ διὰ ἵνα ἵναί ἔμψωσιν ἀπὸ ταῖς πύρραις εἰς τὴν πόλιν.

15 Ἀμή οἱ σκύλοι, καὶ οἱ μάγοι, καὶ οἱ πόρνοι, καὶ οἱ φονεῖς καὶ οἱ εἰδωλολάτραι, καὶ καθένας ὁπῶς ἀγαπᾷ καὶ κάμνει τὸ ψεῦμα, θέλωσιν εἶσθαι ἔξω.

16 Ἐγὼ ὁ Ἰησοῦς ἐπεμψα τὸν ἄγγελόν μου, ἵνα ὡς μαρτυρήσῃ εἰς ταῖς ἐκκλησίαις ἑαυτοῦ· ἐγὼ εἰμαι ἡ ῥίζα καὶ τὸ γένος τῆς Δαβὶδ, ὁ ἅγιος ὁ λαμπρὸς καὶ ὁ αὐγερινός.

17 Καὶ τὸ Πνεῦμα καὶ ἡ νύμφη λέγουσιν· Ἐλθ· καὶ ἐκεῖνος ὁπῶς ἀκούῃ ὥς ἐπὶ· Ἐλθ· καὶ ἐκεῖνος ὁπῶς διψᾷ ὥς ἔλθῃ, καὶ ὅποιος θέλει ὥς πρὸς τὸ ὕδωρ τῆς ζωῆς χρεῖται.

18 Συμμεταρτυῖμαι γάρ
παντὶ ἀκούοντι τὰς λόγους τῆς
προφητείας τῷ βιβλίῳ τούτῳ·
ἐὰν τις ἐπιτιθῇ πρὸς ταῦτα,
ἐπιθήσει ὁ Θεὸς ἐπ' αὐτὸν
τὰς πληγὰς τὰς γεγραμμένας
ἐν βιβλίῳ τούτῳ·

19 Καὶ ἐὰν τις ἀφαιρῇ
ἀπὸ τῶν λόγων βιβλίου τῆς
προφητείας ταύτης, ἀφαιρήσει
ὁ Θεὸς τὸ μέρος αὐτοῦ ἀπὸ
βιβλίου τῆς ζωῆς, καὶ ἐκ τῆς
πόλεως τῆς ἁγίας, καὶ τῶν
γεγραμμένων ἐν βιβλίῳ τού-
τῳ.

20 Λέγει ὁ μαρτυρῶν
ταῦτα· Ναὶ, ἔρχομαι ταχύ·
ἀμήν. Ναὶ ἔρχε Κύριε
Ἰησοῦ.

21 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ
πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

18 Διὰ τὸ μαρτυρῶν εἰς καθέ-
να ἄνθρωπον ὅτι ἂν ἀκούῃ τὰς λόγους
τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου
ἐτούτου· ἐὰν κατεῖνας προσθήσῃ
ἀπάνω εἰς ἐν τὰ, ὁ Θεὸς θέλει
προσθεῖναι ἀπάνω τῶν ταῖς πλη-
γαῖς ὅπου εἶναι γεγραμμέναις
εἰς τὸ βιβλίον ἐν τούτῳ.

19 Καὶ ἐὰν κατεῖνας εὐγάλη
ἀπὸ τῶν λόγων τῷ βιβλίῳ τῆς
προφητείας ἐταύτης, θέλει εὐ-
γάλει ὁ Θεὸς τὸ μέρος τῶ ἀπὸ
τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς, καὶ ἀπὸ
τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν, καὶ ἀπὸ
ἐκεῖνα ὅπου εἶναι γεγραμμένα εἰς
τὸ βιβλίον ἐν τούτῳ.

20 Ἐκεῖνος ὅστις μαρτυρᾷ
ἐν τούτῳ, λέγει· Ναὶ, ἔρχομαι
ὀγγύγωρα· ἀμήν. Ναὶ ἔρχε
Κύριε Ἰησοῦ.

21 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου μας
Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ ὅλης σας.
Ἀμήν.

Ἐξετυπώθη παρὰ Τυπικὴν καὶ Οὐνοῦ, τῆς Χελσίας.

Ε 870
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

α β γ δ ε ζ η θ
α β γ
α β γ δ ε ζ η θ ι κ λ μ
ν ς ω ρ σ τ υ φ χ ψ
ω

α β γ δ

642728

ἄνθρωπος
καὶ θεὸς

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ
ΚΙΝΗΤΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βέροιας

200

Η ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ

ἀριθ. χρ. 378

Ἡμερομηνία
πιστοφῆς

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟΝ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας